

Giới thiệu Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert

Chuyển kiếp hàng năm có, năm nay đến nhà ta. Ngẫu nhiên được chuyển kiếp hệ thống từ đây ca trên chân đạp tiên nhị đại, đón dâu bạch phủ mỹ nghịch tập con đường, chinh phục." Thạch Viêm ngữ lục.

Tru Tiên, Đấu Phá, Tru Tiên 2, Vũ Động Càn Khôn

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: bắt đầu từ hôm nay làm xuyên việt giả

"Ngọa tào, chuyển kiếp hệ thống, ca là muốn nghịch tập tiết tấu a!" Thạch Viêm cường ép đè nén mình tâm tình kích động, bước nhanh hướng mình cho mượn ở địa phương đi tới.

Thạch Viêm, thế kỷ hai mươi mốt vĩ đại thanh niên, cô nhi, 18 tuổi, trừ không có tiền trở ra, những thứ khác mọi thứ đều tốt, cấp quốc gia ba học sinh giỏi, trường học bá chủ cấp nhân vật, gọi tắt "Học phách", kỳ tướng mạo nhìn qua liền cho người một loại anh khí bức người cảm giác, dùng ba chữ tới giới thiệu chính là "Cao nghèo đẹp trai", hôm nay nghe xong mặt đen thán giờ học, không cưỡng được mấy tên trường học đồng đẳng, đi chơi game một buổi chiều, về nhà trên đường không biết tại sao lại bị Hệ Thống phụ thân.

Sau khi về đến nhà, Thạch Viêm uống một chai cô ca bình phục một chút bên trong tâm tình kích động, lần nữa đem thần thức đắm chìm trong trong đầu.

"Hệ thống, ở đây không?" Thạch Viêm run rẩy hỏi.

"Túc chủ, ta vẫn luôn ở." Một đạo không có chút nào tình cảm thanh âm ở Thạch Viêm trong đầu vang lên.

Nghe vậy, Thạch Viêm không chỉ có chút nào không sợ, ngược lại hết sức mừng rỡ vội vàng dựa theo nói trúng bộ sách võ thuật nói: "Có thể hay không đem thanh âm đổi thành Aoi?" Dẫu sao thương sư phụ thanh âm có thể so với lạnh như băng thật vô tình cảm tiếng cơ giới dễ nghe nhiều.

Hệ thống: "Không thể "

Thạch Viêm: "Maya kawamura?"

Hệ thống: "Không thể "

Thạch Viêm không cam lòng hỏi: "Mỹ nữ khí linh?"

Hệ thống: "..."

"Cùng nói trúng bộ sách võ thuật không giống nhau a! Nói xong mỹ nữ khí linh chứ ? Nói xong ngọt người chết không thương mệnh mỹ nữ âm hiệu chứ ? Chẳng lẽ là ta mở ra phương thức không đúng" Thạch Viêm buồn rầu nghĩ đến.

Trải qua một phen tỉ mỉ lý giải, Thạch Viêm đối với tên hệ thống đã có một tên toàn diện nhận biết, tên hệ thống toàn tên "Ba ngàn thế giới đại chuyển kiếp rút số hệ thống" có thể xuyên qua chư thiên vạn giới, có thể đối với chư thiên vạn giới trung tất cả mọi thứ rút số, nhìn qua hai tên chức năng rất treo.

Trên thực tế, chuyển kiếp chức năng không có nói trung như vậy nói xong từng bước một tới, cái gì trước từ thấp vũ vị trí bắt đầu, từng bước một quật khởi đi lên cao cấp hơn vị trí, cuối cùng treo đánh hồng quân, chân đá Bàn Cổ, bên trái ủng Nữ Oa, bên phải ủng hậu thổ...

Tên hệ thống chuyển kiếp là ngẫu nhiên, có thể trực tiếp chuyển kiếp đến hồng hoang thế giới, cũng có thể chuyển kiếp đến những thứ khác đồ thị vị trí.

Thạch Viêm nhìn trong đầu bản đồ tinh không, mỗi một hành tinh đều là một vị trí, có rất nhiều, lóng lánh bất đồng sáng bóng.

"Xạ Điều vị trí, ừ, mình quen thuộc kịch tính, trở thành cao thủ võ lâm hay là đơn giản không nên không nên "

"Đấu phá vị trí, động một chút là hủy thiên diệt địa, bắt quá giai đoạn trước cùng nhân vật chính làm quan hệ tốt, hùng khởi vẫn sẽ không quá khó khăn "

"Tình yêu nhà trọ, không có sao cầu kết hồ nhất phi, bong bóng đại tỷ vẫn không tệ "

...

Thạch Viêm không ngừng hướng về phía từng cái vị trí bắt đầu phê bình đứng lên, lấy mình võ lực trị giá đi cao đẳng vị trí hơi có chút nguy hiểm a! Bắt quá chút thế giới nguy hiểm cùng cơ hội cùng tồn tại a! Một khi lớn lên có thể so với cấp thấp vị trí cường quá nhiều.

Bất kể, người chết chìm hướng lên trời, không chết vụn vụn năm.

"Hệ thống, chuyển kiếp đi!" Phòng thuê trung Thạch Viêm trong nháy mắt tại chỗ biến mất, nếu như có người ở lời, tuyệt đối cho là gặp quỷ.

"Ngọa tào, ta muốn khiếu nại, làm sao sao choáng váng?"

"Túc chủ, là tình huống bình thường, lần kế cũng sẽ không."

Một trận trời đất quay cuồng, Thạch Viêm chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào mắt là một mảnh rậm rạp vô cùng rùng rậm, một đạo nhu hòa ánh sáng từ rùng rậm bên ngoài chiếu vào, lúc này Thạch Viêm đột nhiên nghĩ tới không biết là người nào nói một câu: "Chuyển kiếp thật tốt".

Thạch Viêm vừa mới chuẩn bị đứng dậy đi thăm dò một chút tên thế giới tình huống nhìn một chút chuyển kiếp đến cái gì thế giới, đột nhiên người mềm nhũn, lại không đứng nổi, Thạch Viêm khóc không ra nước mắt nhìn mình yêu kiều nắm chặt tay.

Vội vàng càng hệ thống câu thông đứng lên,

"Hệ thống, là chuyện gì xảy ra, ca làm sao biến thành mới sinh ra hài tử, "

"Túc chủ tư chất quá kém, thân thể tạp chất quá nhiều, hệ thống đối với túc chủ tẩy kinh phạt tùy sau..."

"Người nói là ta từ sau khi sinh 18 năm trong, thân thể tích lũy đều là tạp chất!"

"Ngạch, túc chủ có thể không lý lý giải."

"Mẹ kiếp, ta muốn khiếu nại! Ta nhưng là trường học thiên liên ba giới giáo thảo bằng đệ nhất nhân vật quan trọng."

"Bỏn hệ thống không thuộc mình vì chế tạo, không chấp nhận khiếu nại."

Thạch Viêm: "..."

"Có ai không? Có hay không người a?" Thạch Viêm vô lực gọi tới, bất quá nói ra khỏi miệng là được trẻ sơ sinh y y nha nha tiếng kêu.

Đột nhiên xa xa truyền tới một tiếng sư tử gầm, nhất thời dẫn cả rừng rậm một mảnh, chim muông bay loạn.

"Con bà nó. .. Chửi thề một tiếng, người không gọi tới, làm cho đã thú đưa tới" Thạch Viêm tỉnh táo trên mặt tràn đầy kinh hoàng, ca sẽ không trở thành trong lịch sử nhất bị thảm người đổi kiếp đi!

"Hệ thống ca, hệ thống đại gia, cứu mệnh a!"

"Xin lỗi, túc chủ, bỏn hệ thống không cách nào cung cấp bất kỳ trợ giúp."

"Hệ thống, ta đại gia."

"Bỏn hệ thống độc nhất vô nhị, không có đại gia."

P/s: sửa cái cho bá :3

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật thập yêu lai trú

Chương 2: Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật thập yêu lai trú

"Ngọa tào, có hay không người a! Phải ra người mệnh" nhìn so với trên địa cầu đại gấp mấy lần sư tử, hướng mình đi tới, Thạch Viêm lớn tiếng hướng khắp nơi kêu lên cầu cứu.

Nhìn sư tử hướng mình nhào tới, Thạch Viêm đã có thể nghĩ được sư tử trong miệng kia làm người ta nôn mửa khó ngửi mùi, quyền đá nam sơn viện đường lão, chân đá bắc hải vườn trẻ nguyện vọng xem ra là muốn rơi vào khoảng không. Thạch Viêm không cam lòng nhắm hai mắt lại, chẳng lẽ mình muốn noi theo Gia Cát Lượng.

Ra nghề không tiếp người chết trước! ! ! !

"Nghịch súc, an dám như vậy" một đạo chấn lôi vậy thanh âm đột nhiên nghĩ tới, Thạch Viêm mở hai mắt ra, chỉ thấy con kia sư tử bị một đạo lưu quang hung hăng đánh bay, đánh ngã trên cây to, chết không thể ở chết.

Thấy vậy, Thạch Viêm cũng không để ý là người phương nào cứu mình, nhắm hai mắt lại, chìm chìm vào giấc ngủ. Dẫu sao trẻ sơ sinh tinh lực có hạn, lúc trước hơn nửa ngày kêu lên cầu cứu, lại trải qua một phen khảo nghiệm sinh tử, đã sớm một hồi hết sức.

Một đạo thân ảnh từ không trung chậm rãi rơi vào Thạch Viêm bên người, chỉ thấy người này vóc người mập lùn, bên ngoài biểu hết sức nghiêm nghị, đem nằm trên đất Thạch Viêm ôm lấy, cảm khái nói: "Cũng không biết là nhà ai cha mẹ nhẫn tâm đem trẻ sơ sinh vứt bỏ, nhìn vẻ mặt buồn lòng, hồ hồ ngủ trẻ sơ sinh, vừa vặn có thể mang về Đại Trúc Phong cho Linh Nhi làm một bạn."

Nói xong, bốp tên kiếm quyết ngự kiếm hướng Thanh vân môn bay đi. Người chính là Thanh vân môn bảy đại thủ tọa một trong điền không dễ.

...

Không biết quá khứ thời gian bao lâu, Thạch Viêm chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ cảm thấy tinh thần trước đó chưa từng có tốt, cũng không biết là người nào cứu mình, nhớ tới trước khi hôn mê kia đạo đánh bay sư tử lưu quang, mình hẳn là bị tiên nhân, người tu luyện một loại người cứu đi!

Thạch Viêm hướng chung quanh quan sát người, tương tự cổ đại vậy tiền mướn phòng, nhìn qua cổ kính, bố trí hết sức đơn giản, dĩ! Thạch Viêm chỉ thấy mình bên cạnh còn nằm một đứa bé sơ sinh, trường mặc dù không có mình tinh xảo, nhưng lại hết sức khả ái. Đang mở sáng ngời mắt nhìn mình.

Đột nhiên cửa phòng bị mở ra, Thạch Viêm hướng kia nhìn, chỉ thấy người tới ba mươi nhiều tuổi, phong tư thướt tha, một bộ đạm áo xanh quần, trên đầu ngọc lữ hoa, kim sai đầu, mây như núi xa ngâm đại, phu tựa như nỏ nà bạch ngọc, phượng như nước, vừa vặn nhìn về phía mình.

Thấy mình mở hai mắt ra ngạc nhiên mừng rỡ đối với sau lưng nói: "Không dễ, ngươi mau nhìn hẩn tình."

"Không dễ, tên tên có chút quen tai a! Là kia bộ nói nhân vật trong chứ?" Thạch Viêm nội tâm không ngừng suy nghĩ.

Bất quá Thạch Viêm sau khi thấy mặt đi tới mập mạp, trong nháy mắt biết mình vị trí thế giới.

"Tru Tiên "

"Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật vì sở chớ "

Thế gian vốn là không có gì thần tiên, nhưng tự thái cổ dĩ lai, loài người mắt thấy quanh mình thế giới, các loại kỳ dị chuyện, sấm chớp rền vang, cuồng phong bạo vũ, lại có thiên tai, thương vong vô số, lũ lụt khắp nơi, tuyệt không người nào có thể vì, có thể ngăn cản. Toại cho là trên chín tầng trời, có các loại thần linh, Cửu U dưới, cũng là âm hồn về đâu, Diêm la điện đường.

Nhìn trước mắt hai người, Thạch Viêm hồi tưởng lại bộ nói, nói như vậy, trước mắt nữ tử phải thì phải tô như, người mập mạp kia là điền không dễ, bên cạnh mình nằm liền là chủ tẩm phạm một mực thâm mến sư tỷ điền Linh Nhi.

Không nghĩ tới lại đi tới Tru Tiên vị trí, căn cứ mình đối với vị trí lý giải, vị trí miễn cưỡng tính luôn là tiên hiệp vị trí.

Sở dĩ nói miễn cưỡng coi như tiên hiệp vị trí, là bởi vì tên thế giới tu sĩ vẫn không thể trường sinh, nhưng đạo pháp cũng đã vượt qua Vũ Hiệp thế giới phạm vi.

Bất quá trước đối với tự mình tới nói trường sinh còn quá xa, không có quá lớn sức hấp dẫn, ngự kiếm phi hành mới là mình cuối cùng mơ ước a!

Nhìn Thạch Viêm ngăn người hình dáng, như như không nhận được ôm tức cười làm.

"Chửi thề một tiếng! Ta mặc dù là một đứa bé sơ sinh thân thể, nhưng ta có một viên đại nhân lòng a, ai! Câu nói kia tại sao nói đến, cuộc sống giống như cường gian, nếu không thể phản kháng, vậy thì tốt tốt hưởng thụ đi!" Thạch Viêm buồn rầu nghĩ đến.

Bất quá nhìn tô như mặt đầy yêu thích quan tâm hình dáng, Thạch Viêm không kiềm được từ đáy lòng cảm thấy một tia ấm áp. Thạch Viêm là từ cô nhi viện lớn lên, nhớ từ 10 tuổi năm ấy lão viện trưởng qua đời sau, Thạch Viêm lại cũng không có cảm nhận được qua loại nụ cười, không kiềm được toát ra nụ cười.

"Không dễ, ngươi nhìn hẩn đối với ta cười, thật là đáng yêu a!" Tô như thấy vậy đối với điền không dễ hưng phấn nói.

Nằm ở trên giường điền Linh Nhi thấy không người phản ứng mình, vì tìm được cảm giác tồn tại, oa oa khóc lên.

Thấy vậy tô như đem Thạch Viêm đưa cho điền không dễ, ôm lấy điền Linh Nhi đỡ đứng lên. "Linh Nhi ngoan, sau này muốn cho trứ đệ đệ nga!"

"Chửi thế một tiếng ! Không thể nhẫn nhịn a! Mình tại sao có thể làm đâu!" Thạch Viêm lớn tiếng kêu lên, tỏ vẻ phản đối.

Tô như ôm đền Linh Nhi đi tới đền không dễ bên người, hướng về phía đền Linh Nhi nói: "Linh Nhi nhìn, đệ đệ cao hứng biết bao a!"

Thạch Viêm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Lớn lên cái gì đều là bi thảm

Chương 3: Lớn lên cái gì đều là bi thảm

"Người tên lão không sửa, mau chút tránh ra bên đi, hải tử cũng không đủ ăn, người xem nào nhiệt gì!" Đóng cửa lại trong phòng, Tô Như kiều sân đem chông đẩy đi sang một bên, mặc dù là khuê phòng chuyện bí mật, cũng đặc mắc cỡ, lại còn muốn cùng hải tử cướp ăn, tuyệt đối không cho phép.

"Ho khan một cái, ta chính là thường tên vị, trong cũng không không người khác sao?" Đền Bất Dịch lâu bầu hai tiếng, phản bác. Ngược lại cũng không thật góp đi lên, vẫn là phải mặt.

Mắt thấy kia đỏ đô đỏ một chút tiến tới mép, hay là trẻ sơ sinh Thạch Viêm, thực thì người trưởng thành linh hồn, quả thực có chút không xài nổi, bắt quá mặc dù không muốn xúc phạm nàng, nhưng phương diện lý trí mà nói, không ăn là sẽ chết kiểu kiểu.

Ở thức ăn mùi thơm hạ, trẻ sơ sinh đất miệng đã sớm không bị khống chế bài tiết trừ nước miếng, Thạch Viêm không bị khống chế cùng đền Linh Nhi một người độc bá một tên..

Trẻ sơ sinh cuộc sống là hết sức nhàm chán, trừ ăn, chính là ngủ, cái gì khác cũng kiên không. Thạch Viêm hoài nghi lấy mình nhảy thoát tính khác biệt có thể hay không chống đỡ không tới lớn lên một ngày.

Nàng thật rất quan tâm hắn, dù là hắn sớm có mình linh hồn, mình ý chí, mình giá trị quan, nhân sinh quan, cũng không cách nào làm được thì làm như không thấy! Nhìn lại Đền Bất Dịch, trừ sờ hắn cát cát hắn đã không muốn nói cái gì.

Hắn liền không hiểu, tại sao luôn có chút người trưởng thành sẽ sao ác thú vị, rất thú vị sao, có lẽ nhìn người khác thời điểm cảm thấy quả thật không có gì, nhưng đến phiên chính hắn...

Ni nữa, ta phải báo cảnh, trong có người bi ối hài đồng.

Khí Thạch Viêm thiếu chút nữa một cước đạp hắn trên mặt.

Thanh vân môn ngày giờ, qua rất nhanh. Chớp mắt một cái đang lúc, hai năm trôi qua.

Đại Trúc Phong, hay là như vậy nhiều người. Nhưng là càng ngày càng náo nhiệt.

Đại đệ tử, Tổng Đại Nhân

Nhị đệ tử, Ngô Đại Nghĩa

Tam đệ tử, Trịnh Đại Lễ

Tứ đệ tử, Hà Đại Trí

Ngũ đệ tử, Lữ Đại Tín

Lục đệ tử, Đỗ Tất Thư

Mấy người tên ngay cả đứng lên, là muốn treo nỏ ngày tiết tấu, bắt quá bọn họ đối với Thạch Viêm cùng đền Linh Nhi mới vừa hai tuổi đối với một chút sư đệ, sư muội yêu thích tên quan tâm không phải.

Trong ngày thường tám, tất cả đều là mẹ Tô Như mang, có ngược lại là thấy nhiều, cũng chỉ bình thường.

Nàng vừa giúp hai tên ngồi vào trong ngực nửa đại hải lướt qua sau lưng, một bên cho mình lau chùi, "Viêm nhi, ngươi làm sao sao khả ái đây?" Nhìn ánh mắt không hề nhìn về phía thân thể mình, thẳng tắp nhìn thùng nước tắm bên ngoài Thạch Viêm, Tô Như không nhịn được khòe miệng lộ ra một tên nghịch ngợm nụ cười, đưa tay bóp bóp hấn lỗ mũi.

Thạch Viêm đưa thịt tay không, đánh rớt nàng tác quái tay, tuy lại chính là tên hải tử, nhưng bị khi hải tử tức cười cảm giác, một chút cũng không tốt.

Hết lần này tới lần khác Tô Như thì tựa hồ đối với hấn loại trước sau như một tình tảo thái độ đại có hứng thú, luôn là tới trêu chọc hấn, làm cho hấn có lúc trong lòng cũng là cắn răng nghiêng lợi, hấn không được có thể vội vàng lớn lên, có thể mau sớm thoát khỏi ma thủ.

Bên cạnh điện Linh Nhi nháy mắt to, còn một bộ u mê đáng vẽ, nhưng vòng mặt tròn trĩnh, lỗ mũi, chớp chớp cùng nước đen tinh lớn bằng ánh mắt, đã có thể thấy Tô Như một chút thái tử, chắc hấn tương lai cũng tất nhiên là tên cùng mẹ nàng vậy mỹ nhân.

Bây giờ, ngược lại là khả ái chắc, bất quá Tô Như càng thích hấn, ruột thịt kém hơn thu nuôi.

Bất quá trong đó đại khái cũng có hấn tương đối ngoan nguyên nhân, ai không thích ngoan hải chứ ?

Điện Linh Nhi mặc dù là một cô gái tử, nhưng rốt cuộc mới một chút xiu đại, cái gì cũng không hiểu, kéo một cái trên người, đi tiểu trên người, là có thể khóc đầu người đau... Hai tương một đôi so với, chênh lệch liền đi ra! Kết quả lấy Thạch Viêm vì tiêu bảng so sánh, so sánh người liền nhất định là tên bị kịch, cho nên Thạch Viêm tự nhiên xa so với điện Linh Nhi càng được cưng chiều, mặc dù căn bản thì không phải là hấn muốn.

Thạch Viêm cũng không thể cố ý cùng một thí hải vậy, đem cứt đại làm trên người đi! Lúc tuổi thơ quang, mang thú vị cũng mang phiền não, lại trải qua một lần, nhưng cũng không mất vì một loại vui thú, đòi người hiếm thấy mấy lần làm lại chứ ?

"Túc chủ, tháng này đại rút thưởng có thể mở "

Nghe được câu, Thạch Viêm thật muốn nói một câu: "Cút, ni mã, " rút thưởng chức năng so với chuyển kiếp chức năng càng cái hổ phụ thân. Sau khi chuyển kiếp mỗi tháng đều có thể tiến hành một lần đại rút thưởng, hai mươi nhiều lần, rút được đều là cái gì đông đông?

"Rocket 1 giờ "

"Akiho HD ko che "

"Lạc Trôi album "

"Tùng Sơn CD "

...

Đối với ít thứ, Thạch Viêm đã không muốn nhiều lời gì.

Nhìn rút thưởng đĩa quay trên xuất hiện đã hiện thân hai mươi nhiều lần vật phẩm "Bàn Cổ Khai Thiên Phu", "Tha Hóa Tự Tại Pháp", "Xích Vực Cứu Thiên Đồ", "Già Thiên Cứu Mật" ...

Thạch Viêm khinh thường cười cười, các ngươi cho là mình mỗi lần xuất hiện ta là có thể rút được a!

"Hệ thống rút thưởng" Thạch Viêm vô lực nói."

"Dạ, túc chủ "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: vải mã nguyên vị quần lót

Đã tỉnh không mệnh mộng làm bối cảnh đại đĩa quay bắt đầu chuyển động, đĩa quay bên trong cây kim chỉ bắt đầu từ chậm đến mau bắt đầu chuyển động, Thạch Viêm chấp hai tay, trong lòng mặc niệm: "Không muốn thương sự phụ, không muốn chấn động ca tụng, không muốn An Miên Dược..."

Cuối cùng cây kim chỉ do mau chậm lại, "Hàng Long Thập Bát Chưởng" quá khứ, "Đả Lỗ Diện" quá khứ, "Phản Quyết" quá khứ, người kế tiếp ô là "Ngọc ~ nữ tâm kinh", công pháp nam nhân có thể luyện sao? Thật giống như có thể, Thạch Viêm nhớ dường như trai gái hợp luyện mới lợi hại, bắt quá thả vào tiên hiệp thế giới dường như không tạo được nhiều đại tác dụng a! Bất quá so với Đả Lỗ Diện cường nhiều.

Cây kim chỉ chậm rãi chuyển động, dời đến "Ngọc ~ nữ tâm kinh" chỗ ô trong, chẳng qua là cây kim chỉ dường như còn có một tia dư lực, chuyển qua người kế tiếp ô trong.

"Vải mã nguyên vị quần lót", ta đi, hệ thống ngươi có muốn hay không sao cái hồ a! Thạch Viêm buồn rầu nói đến.

"Đỉnh, chúc mừng túc chủ rút được đến từ long châu vị trí 'Vải mã nguyên vị quần lót' Một món, là hay không nhận yes/no."

"yes em gái ngươi, không nhận "

...

...

Liên dạng bất tri bất giác trôi qua năm năm.

Bảy tuổi điền Linh Nhi, đã là một phần điều vòng ngọc khả ái cô gái, mười phần một mỹ nữ, nhưng có lẽ là thừa kế là mẩu làn gió, nghịch ngợm trung rất có một tia bá đạo.

Sư huynh đệ mấy tên, thiếu bất kính thường bị nàng khi dễ. Tô Như tướng mạo nhu mỹ, nhưng vào sáng sớm lập gia đình trước, tính khác biệt cũng là vậy một cách tinh quái, bụng dạ thẳng thắn, có chút cay cú, lại rất là khả ái, cho đến lập gia đình sau, mới thu liễm tánh tình, trở nên đoan trang.

Bất quá trời sinh tính muốn cường, như cũ khắc ở trong xương, sở thích động võ, ba ngày hai lần thảo luận Đại Trúc Phong đám kia không ra hồn đồ đệ, làm cho toàn bộ Đại Trúc Phong bảy tên đồ đệ thấy nàng so với thầy Điền Bất Dịch còn sợ.

Bị Tô Như cho đánh sợ!

Mà điền Linh Nhi mặc dù nghịch ngợm, nhưng cùng Thạch Viêm quan hệ nhưng đặc biệt tốt, mặc dù không phải là một tên trong bụng mẹ ra đời, nhưng dấu sao từ cùng nhau lớn lên, bằng tuổi nhau, quan hệ muốn không tốt đều khó.

Cô nàng thường xuyên đi theo Thạch Viêm phía sau gọi ca ca, khắp nơi chơi đùa, mặc dù Thạch Viêm ban đầu bị Tô Như chỉ định làm ruộng Linh Nhi muối muối, nhưng Thạch Viêm xa so với nàng thành thực nhiều, nhìn giống như một đại nhân, thêm chi tuổi tác loại bất chúc, cho nên Thạch Viêm thân phận liền do đệ đệ thay đổi Thành ca ca.

Còn đối với Thạch Viêm mà nói, có không một tên phần điều vòng ngọc cô gái ở phía sau thí điền thí điền đi theo gọi ca ca, cảm giác vẫn là hết sức không tệ.

Bảy tuổi, cũng là đến nên tu luyện tuổi tác, Thạch Viêm đã sớm không kịp chờ đợi, tu đạo cần thể phách cường kiện, tuổi tác quá không được, bây giờ có thể miễn cưỡng.

Ngày kế, trong phòng, đang để cho Thạch Viêm cùng điền Linh Nhi ở trước bàn sau khi ngồi xuống, Điền Bất Dịch bắt đầu trước dạy bọn họ như thế nào ngồi tĩnh tọa, minh tư, sau nói lý giải một phen, chờ hai người rõ ràng sau, lại nhỏ nói một chút thân thể con người kinh mạch và tính khí vận hành, cuối cùng mới truyền bọn họ Thái Cực Huyền Thanh đạo tăng thứ nhất tu hành pháp môn.

"Thái Cực Huyền Thanh đạo tu tập quá trình từ dịch mà khó khăn, ngọc thanh cảnh tăng thứ nhất cảnh giới cũng là cơ sở trung cơ sở, đại đa số người năm thứ nhất là được tu thành.

Nhưng càng về sau, gian sâu khó khăn chỗ liền hiển hiện ra, thứ hai tầng người bình thường liền muốn tu tập năm năm, thứ ba tầng lại là một ranh giới, tư chất kém một chút cả đời đều ngừng trệ nơi này, khá hơn một chút tu tập tên năm sáu chục năm cũng không hiếm lạ."

Điền Bất Dịch lẳng lẳng mà đạo, giới thiệu công pháp tăng thứ cùng độ khó, để cho bọn họ hai người đáp lời có thể có một thân thể to lớn lý giải.

Người thành tựu, hẳn đương nhiên là biết. Năm đó hần sư phó chính là sao gỗ hần.

Ngồi xuống, Thạch Viêm như cũ lắng nghe, mặc dù nội tâm hết sức hưng phấn, nhưng ánh mắt tựa hồ cũng không có vì vậy có cái gì đổi hóa.

Không khỏi để cho một mực quan sát hai người Điền Bất Dịch rất là thất vọng, thật vất vả có thể khoe khoang một lần, thú tử lại sao không cho mặt mũi, cũng may con gái nhìn qua hết sức kinh ngạc, Điền Bất Dịch mới phải bị một ít.

"Được, kể xong, các ngươi trước tu tập trứ, gặp phải không hiểu sẽ tới hỏi, các ngươi mẹ hai ngày đi trúc đỉnh, chờ hần trở lại các ngươi lại đi hỏi nàng." Nói xong Điền Bất Dịch đứng dậy đi ra ngoài.

"Anh, mới vừa phụ thân nói gì a?"

Thạch Viêm sững sốt một chút, thiếu chút nữa không một ngụm trà phun ra ngoài. Nguyên lai muội căn bản là không có nghe hiểu a, gật gù đắc ý, Thạch

Viêm còn tưởng rằng nàng thật cũng hiểu chứ ?

Nói đến Điền Bất Dịch dạy học tài nghệ quả thực có đủ kém, nếu như không phải là Thạch Viêm là người trưởng thành linh hồn, lý lý giải kinh người, cộng thêm bị hệ thống tẩy kinh phạt tùy sau tư chất kinh khủng, phỏng đoán ngay cả hắn cũng chưa chắc có thể hiểu. Khó trách mấy tên đồ đệ từng cái bản lĩnh kém không được... Căn bản thì không phải là làm thầy đoán a!

Điền Linh Nhi níu níu tóc, có chút buồn bực, ngẩng đầu vừa nhìn về phía Thạch Viêm, phần... Non trên mặt lộ ra thần sắc hiếu kỳ, "Ca ca người nghe hiểu không?"

"Ừ, miễn cưỡng nghe hiểu "

"Oa, thật là lợi hại "

Nghe điền Linh Nhi tiếng kinh hô, Thạch Viêm bày tỏ mình lòng hư vinh một chút cũng không có bành trướng.

Trang trước trang trang kế tiếp đan kích bàn phím chừng kiện (← →) có thể lên hạ lật trang

Bản quyền tất cả 212-212 khu thứ tám nói lưới, liệu ICP bị 811 số -1

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Tuyệt đối lá bài tẩy —— Viêm Đế thể nghiệm thể

Chương 5: Tuyệt đối lá bài tẩy —— Viêm Đế thể nghiệm thể

Thái Cực Huyền Thanh đạo, Thanh Vân Môn hết thấy kỳ thuật diệu pháp căn bản, là hai ngàn năm trước Thanh Vân Tử với vô danh sách cổ trên linh ngộ ra, trải qua triều đại Thanh Vân Môn tông sư tinh nghiên, cho đến ngày nay, đã là đoạt thiên địa tạo hóa, huyền diệu vô cùng vô thượng đạo pháp.

Thái Cực Huyền Thanh đạo tổng cộng có Ngọc Thanh, Thượng Thanh, Thái Thanh ba cảnh giới, Thanh Vân Môn Hạ Đệ Tử, bao gồm rất nhiều nhiều thông minh tài trí chi sĩ, chung cả đời, cũng đột phá không Ngọc Thanh cảnh.

Bất quá may là như vậy, chẳng qua là Ngọc Thanh cảnh tăng tu hành, cũng đã là thế gian hiếm có.

Thanh Vân Môn trung, số người đến gần ngàn người, nhưng có thể đột phá Ngọc Thanh cảnh vào tập Thượng Thanh cảnh giới, lấy chương môn Đạo Huyền chân nhân cảm đầu, cũng bất quá mười người ra mặt mà thôi.

Nhưng chỉ mười mấy người, Thanh Vân Môn chính là đương kim tu chân trung thực lực nhất cường sâu nhất môn phái một trong. Đến nỗi trong truyền thuyết vô thượng cảnh Thái Thanh cảnh giới, tương truyền chỉ có năm đó bất thể lạ thường mới xanh Diệp tổ sư tu đến qua.

Trước tu luyện đi, đi tới Tru Tiên, cũng không tu luyện Thái Cực Huyền Thanh đạo, vậy thì quá khôi hài, huống chi sau còn có thiên thư năm cuốn, mặc dù ban đầu nhìn Tru Tiên thời điểm, Thạch Viêm lại là đầu hồ đuôi rắn, chưa xem xong, nhưng ít ra trong đó bốn cuốn hắn vẫn biết ở đâu.

Một buổi tối thời gian, Thạch Viêm đã có chút vi khí cảm, mà điền Linh Nhi vẫn còn ở lục lợi trung, hệ thống mặc dù thường xuyên không đáng tin cậy, bất quá trải qua hệ thống lễ rửa tội, mình tư chất coi là thật không lời nói.

Tô Như ở thứ hai ngày thì trở lại, "Nương..." Thấy Tô Như, điền Linh Nhi cao hứng nhào qua.

Bất quá Tô Như tránh thoát, hướng Thạch Viêm nhào tới, Thạch Viêm còn không có chạy mất, liền bị một cái ôm, tiếp trên mặt liền bị ngay cả hôn ba hạ, tràn đầy nước miếng, "Ta bảo bôi, thấy nương làm sao không vui a, lại muốn chạy.

Tô Như nhìn Thạch Viêm mặt, liền đưa tay bóp hán lỗ mũi, cũng không biết là lúc nào dưỡng thành thói quen, để cho Thạch Viêm vừa nhìn thấy nàng, liền muốn chạy.

Thạch Viêm miệng nam co quắp, không nói ngưng nghẹn. Chẳng lẽ hắn đáng đáp liền sao muốn cho người khi dễ sao?

Chủ yếu là hắn thường xuyên một bộ xú thí biểu tình, người quý đại đáng vẽ, Tô Như luôn là nhìn không đành, luôn muốn trêu chọc một chút.

Nhưng là trời đất chứng giám, Thạch Viêm nơi nào là giả bộ a, thật nếu để cho hắn làm bộ như hải, mới là thật làm khó!

"Linh Nhi bị người làm khóc."

Bị bóp tốt hai cái sau, Thạch Viêm mới mặt không thay đổi nói với nàng đạo. Tô Như quay đầu nhìn lại, con gái bảo bối đã quyết béo mập miệng, ủy khuất thương tâm nhìn nàng, huyễn nhiên muốn khóc.

Không có dạng khi nương, nữ nhi ruột thịt nhào qua, còn bị tránh roi, nhiều tổn thương người kia!

Tô Như trở lại, dạy dỗ nhiệm vụ liền rơi vào nàng trên người. So sánh Điền Bất Dịch cái hồ phụ thân tài nghệ, Tô Như tài nghệ đâu chỉ cao không chỉ hai tên cấp bậc, mà điền Linh Nhi thiên phú, cũng quả thật không có thẹn với nàng coi như hai người con gái bảo bối thân phận, ước chừng hoa ba nửa tháng, thì thành công luyện thành tầng thứ nhất, so với Thạch Viêm nhiều hai nửa tháng thời gian. Thiên phú cũng là khắp cả Thanh Vân Môn nhón nhóm kia.

Trong nháy mắt, ba năm đã qua, Thạch Viêm thiên phú kinh người hoàn toàn bày ra, ở gần gũi ba năm trong nhất cử đột phá ngũ trọng cửa ải, trực tiếp đem Thái Cực Huyền Thanh đạo đột phá đến Ngọc Thanh cảnh thứ năm tầng. So với năm đó xanh Diệp tổ sư cũng không kém chút nào. Thạch Viêm tiến cảnh chỉ sở dĩ như vậy mau, trừ tư chất thiên phú tốt bên ngoài, còn phải quy công cho đệ hỏa.

Ba năm, gần bốn mươi lần đại rút thương, trừ đi những thứ kia làm người ta cười khổ không thôi vật phẩm bên ngoài, hay là rút được mấy thứ thứ tốt.

"Vấn Lạc Tâm Viêm"

Xuất từ đầu phá vị trí mạnh mẽ đệ hỏa, đầu phá vị trí đệ hỏa bằng đứng hàng thứ mười bốn. Uống cũng luyện hóa người, đầu khí có thể thời thời khắc khắc bị lòng viêm rèn luyện, cho nên lại được gọi là tu luyện tác tộ khí.

Vốn là lấy Thạch Viêm năng lực, căn bản không có thể luyện hóa đệ hỏa, ban đầu cường ép luyện hóa đệ hỏa còn ăn không ít đau khổ, bắt quá dựa vào hệ thống trợ giúp, hay là thành công luyện hóa đệ hỏa, phụ trợ tu luyện.

Là lấy, Thạch Viêm tiến cảnh mới nhanh như vậy.

Trừ đi đệ hỏa bên ngoài, Thạch Viêm còn rút được đến từ vũ động vị trí một bộ tạo hóa võ học "Đại Hoàng Tù Thiên Chỉ", bất quá lấy Thạch Viêm trước Tu vi còn không cách nào tu luyện, Thạch Viêm phỏng đoán Tu vi ít nhất đến Ngọc Thanh cảnh tám tầng mới có thể mở mới tu luyện.

Dùng trọng yếu là Thạch Viêm rút được một tên có thể ở Tru Tiên vị trí bất kỳ tình huống gì hạ bảo mệnh, ngăn con sóng dữ tuyệt đối là bài tẩy.

"Ba phút Viêm Đế Tiêu Viêm thể nghiệm thể", danh như ý nghĩa, người sử dụng có thể ở ba phút bên trong đạt được Viêm Đế Tiêu Viêm lực lượng, mặc dù không biết là cái đó thời kỳ Viêm Đế, đều không phải là Tru Tiên thể giới nhân vật có thể chống lại, vô luận là tay cầm Tru Tiên Đạo Huyền, hay là Hắc Thủy Huyền Xà cũng hoặc là là một trăm ngàn đại sơn trung thú thần, Thạch Viêm đều có thể tốt không khách khí nói hắn ai đều không sợ.

Viêm Đế mạnh mẽ cũng không phải là vừa nói chơi, đầu phá thời kỳ tuyệt thể Viêm Đế hay hoặc là đại chủ tể thời kỳ một chiêu bại chiến hoàng thánh phẩm thiên chí tôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Kịch tình đến

Chương 6 : Kịch tình đến

11 tuổi, 12 tuổi...

Giống như thời gian như bóng câu qua khe cửa vậy chạy đi thời gian, đảo mắt lại là ba năm.

Thạch Viêm cùng điền Linh Nhi bắt đầu sau núi chém trúc tu luyện, là Đại Trúc Phong cần thiết chương trình học, cũng không ai có thể tránh thoát! Bất quá đối với Thạch Viêm cùng điền Linh Nhi mà nói, những thứ kia tương đối với người bình thường mà nói, cứng rắn không giống đen tiết trúc, đối với hiện tại bọn họ hai tên mà nói, chẳng qua là tùy tiện chém chém, là có thể chém đứt đờ, ngày kế, điền Linh Nhi chém mấy chục cây không thành vấn đề, chớ nói chỉ là Thạch Viêm.

Ba năm nhiều thời gian, đền Linh Nhi đã đến Ngọc Thanh cảnh thứ ba tầng, mắt thấy thì phải đột phá đến thứ tư tầng Ngự Vật Cảnh, phân tư chất, coi là thật cũng là không phải.

Mà Thạch Viêm cũng rút cuộc bắt đầu tu luyện thứ sáu tầng, ba năm qua Thạch Viêm đề xuống mình tốc độ tu luyện, một mực mài tự thân căn cơ, ba lâu năm dày căn cơ, tua căn cơ trình độ thâm hậu, Trương Phàm vỗ ngựa cũng dám không được!

Trương Phàm là phật đạo song tu, mới đưa đến tầng thứ nhất tiến triển chậm chạp, đồng thời đánh hạ thâm hậu căn cơ.

Mà Thạch Viêm là căn bản là vì đánh căn cơ mà đánh căn cơ, một tên cố ý, một tên vô tình, một thiên tài thông minh, một tư chất bình thường, coi như Trương Phàm phật đạo song tu, căn cơ thâm hậu, cũng xa xa không như bây giờ Thạch Viêm.

Mà căn cơ thâm hậu rút cuộc có ích lợi gì, có lẽ bắt đầu thật không nhìn ra, nhưng đến một cái tiến độ tu luyện liền trực tiếp hiện ra.

Bây giờ mỗi một người đều bắt đầu hiển lộ phi phàm thiên phú, để cho một lòng trông đợi thay đổi Đại Trúc Phong hiện trạng Đền Bất Dịch lão nghi ngờ ra ngoài, ngoài mặt xụ mặt, tựa hồ như cũ, lúc không có ai đã sớm cười nhò hoa.

Đền Bất Dịch còn dặn dò Tô Như ngàn vạn lần chớ nói, kết quả vừa quay đầu liền bị bán đứng, Tô Như trực tiếp đem Đền Bất Dịch lúc không có ai núp ở phòng cười trộm đáng về nói cho Thạch Viêm, để cho Thạch Viêm đối với Đền Bất Dịch lại nhiều một tầng không nói.

Ước chừng nửa tháng Thạch Viêm đã đột phá đến Ngọc Thanh cảnh sáu tầng, đem Đền Bất Dịch cho cao hứng xấu, vì thế còn đem mình bội kiếm xích linh ban cho Thạch Viêm, Thạch Viêm mặc dù thông qua rút thương hệ thống rút ra vào tay tiên kiếm vị trí Phi Bồng Trấn Yêu Kiếm, nhưng lại không thể lấy ra, không cách nào nói rõ lai lịch. Có hay không có thể dùng bội kiếm, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy, đợi ngày sau tìm một cơ hội xuống núi, đến lúc đó liền có thể quang minh chính đại lấy ra.

Đối với lần này phần khởi tu luyện đền Linh Nhi đã hoàn toàn mất đi tu luyện động lực, luôn nghĩ kéo ra chênh lệch, nhưng hết lần này tới lần khác càng kéo càng xa, đã kích người cũng không phải sao đã kích.

Vì vậy đền chân mà lại bắt đầu khôi phục vui đùa một chút nháo nháo đáng về, đến Ngự Vật Cảnh, là có thể phi hành, suốt ngày có thể thấy Đại Trúc Phong bầu trời một ra rơi xuống nước linh cô nương đánh một thất màu đỏ đẹp lẳng đoạn ở trên trời bay tới bay lui, đã kích sư huynh đệ mấy tên không lời có thể nói, chỉ có thể yên lặng âm thầm thần thương.

Sư muội mới 11 tuổi là có thể ngự vật phi hành, nhưng bọn họ đâu, 6 nhiều tuổi, thứ ba tầng còn không có đột phá, mới thật sự là đã kích a! Ngay cả Tô Như cũng nhìn không được, ác nhóm nàng ngừng một lát. Dĩ nhiên, sư huynh đệ mấy tên cũng không có khá hơn chút nào, giống vậy bị ngừng một lát thao luyện, thiếu chút nữa không ai oán chết.

...

Danh chấn Thanh Vân thảo miếu thôn thâm án hay là phát sinh, phía dưới tình huống Thạch Viêm không đi quản, cũng không cách nào quản, muốn phải xuống núi có thể là căn bản không ra được, Đền Bất Dịch Tô Như ngủ ở cách vách, đền Linh Nhi liền ngủ ở bên cạnh, ngày nào kia ngày cũng không biết, làm sao quản? Thạch Viêm còn không có rỗi rảnh đến Thiên Thiên buổi tối chạy ra ngoài xem đi.

Thứ hai ngày, Đền Bất Dịch sáng sớm mang Tống Đại Nhân đi ra ngoài, tiếp sau khi trở lại, sắc mặt liền đen cùng nổi thán vậy. Thạch Viêm đã vừa mới nghe Tô Như nói giúp hướng, biết thảo miếu án phát sinh, hiển nhiên bây giờ Đền Bất Dịch sao sinh khí, là bởi vì bị chương môn Đạo Huyền cùng cả đám cho cái hồ.

Tư chất tốt nhất Lâm Kinh Vũ bị Long Thủ Phong thủ tọa Thương Tùng đạo nhân cướp đi, kết quả kém cỏi nhất không ai muốn, bị chương môn kín đáo đưa cho hắn, người nói hắn có thể vui về?

Trước đây không lâu một màn là dạng: "Chương môn sư huynh, hải tử đúng là khối tài liệu tốt, xin cho ta đem hắn thu làm môn hạ, ta tất hết lòng dạy dỗ với hắn, làm hắn thành tài, lấy an ủi chương miếu thôn chư vị vong linh."

Đạo Huyền chân nhân trầm ngâm một chút, Đền Bất Dịch, thương đang lương đám người trong lòng cũng thầm hô không ổn, quả nhiên một lát nữa, Đạo Huyền chân nhân quả nhiên nói: "Thương Tùng sư đệ nói cũng có đạo lý, vậy hãy để cho hắn đưa vào học trò người đi."

Thương Tùng khẽ mỉm cười, nói: "Nhiều Tạ chương môn sư huynh." Mọi người nhìn ở trong mắt, bọn họ cùng Thương Tùng đồng môn đã lâu, biết Thương Tùng ngày thường nói năng thận trọng, hôm nay mỉm cười đã là nội tâm hết sức vui mừng, đều không khỏi âm thầm tức giận.

Chẳng qua là Đạo Huyền thật người nói chuyện, mà Thương Tùng Long Thủ Phong nhất mạch thực lực lại lớn, chỉ đành phải đem giọng nuốt xuống. Đạo Huyền dừng một chút, lại nói: "Kia một vị khác" thương đang lương tăng hắng một cái, nhắm mắt lại; thiên văn mắt thấy đại điện trần nhà, tựa hồ đột nhiên phát hiện nơi đó hình vẽ đặc biệt xinh đẹp; Đền Bất Dịch hắc hắc cười khan một tiếng, bỗng nhiên buồn ngủ đánh tới, liền muốn trầm trầm

Thiếp đi; mà mới vừa rồi còn không chen vào miệng thì đã bị người đoạt đi khác nhất mạch "Phong trở về đỉnh" thủ tọa từng chú thường làm thúy liền nhập định, tựa hồ từ vừa mới bắt đầu liền không đề ý tới trong chuyện.

Chỉ có đại hoạch toàn thắng Thương Tùng đạo nhân lạnh lùng nhìn mọi người một cái, nhưng trong mắt nhưng đều là nụ cười. Đạo Huyền chân nhân không khỏi cũng có chút lúng túng, nhưng hắn bức nào nhân vật, tự nhiên sẽ không nói cái gì tư chất kém các người chẳng lẽ cũng không cần lời, chẳng qua là tâm niệm vừa động, lập tức liền tìm được một tên người chết thế.

"Điền sư đệ." Đạo Huyền chân nhân cười cho vào thời khắc này xem ra như vậy hòa ái.

Điền Bất Dịch giật mình trong lòng, lập tức nhảy lên, chính yếu nói, lại bị Đạo Huyền chân nhân giành nói: "Thảo miếu thôn chuyện là người môn hạ đệ tử Tổng Đại Nhân thủ phát hiện trước, xem ra hải từ cùng người Đại Trúc Phong nhất mạch vẫn rất có duyên phận.

Hắc hắc, hay là người nhận được môn hạ đi." Điền Bất Dịch khản trương, Trương Phàm tư chất vậy, nhìn một cái liền nhìn ra, nhận được môn hạ chẳng qua là phiền toái, hẳn tự nhiên không thích.

Hắn đang muốn phân biệt, nhưng Đạo Huyền như thế nào chịu để cho hắn có nói điện thoại sẽ, cướp đường: "Được, chuyện này lúc này chấm dứt ở đây, chư vị sư đệ cũng phải chú ý điều tra chuyện này, hiểu không?" Trương Tùng đám người cùng nhau đứng lên, đồng nói: "Ừ."

Đạo Huyền chân nhân gật đầu một cái, ho khan mấy tiếng, không nhìn tới Điền Bất Dịch đáng vẻ, bước nhanh liền đi vào hậu điện. Đợi hắc bóng người ở trong đại điện biến mất sau, Thanh Vân Môn Ngọc Thanh trên điện, đột nhiên có tiếng cười lớn lộ ra.

Là lấy Điền Bất Dịch hoàn toàn là bị bắt, tâm tình có thể tốt thì trách.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Trương Tiểu Phàm báỉ sư

Đại trúc phong môn hạ đệ tử Tổng nhân từ vẫn luôn ở ngọc thanh cửa điện ngoại chờ, thật vất vả chờ đến chư vị sư trưởng ra tới, đón đi lên, lại thấy sư phó Điền Bất Dịch trên tay ôm Trương Tiểu Phàm, không cảm sung sốt, nói: "Sư phó, làm sao vậy?"

Điền Bất Dịch vừa thấy là hắn, trong lòng một trận buồn bực, cả giận nói: "Cái gì cái gì? Là choáng váng không phải! Còn không mau tiếp nhận đi?" Tổng nhân từ vội vàng đem còn tại ngũ say Trương Tiểu Phàm tiếp qua đi.

Điền Bất Dịch nổi giận đùng đùng, khóe mắt lại có tình ngắm đến đồng thời đi ra thương xà, thiên vân đám người hãy còn cười trộm không thôi, trong lòng càng là bực bội, đối Tổng nhân từ lớn tiếng nói: "Đi mau lập, ở nơi đó phát cái gì gốc?"

Dứt lời, không bao giờ lý mặt khác, tay phải hư không một hoa, màu bạc quang mang hiện lên, một thanh màu trắng trường kiếm bị hắn tế khởi, cũng không thấy hắn như thế nào động tác, liền phiêu động kiếm thượng, phá không tạt lòng mà đi.

Tổng nhân từ nhất thời sờ không được đầu óc, đây là làm sao vậy, sinh lớn như vậy khí làm gì? Thời gian về chuyển tới hơn mười phút sau. Điền Bất Dịch một hồi tới liền trực tiếp trở về phòng, môn phanh một tiếng vang lớn, đóng lại, thật xa là có thể nghe được, có thể thấy được rốt cuộc có bao nhiêu sinh khí.

Trong lúc nhất thời, Tổng nhân từ thực mau đã bị vây quanh. Ánh vào Thạch Viêm trong mắt, là một trương lược hiện tái nhợt mà non nớt mặt, nhắm chặt hai mắt, tuổi rất nhỏ, lớn lên cực kỳ bình thường.

Tuy rằng đã sớm biết Trương Tiểu Phàm lớn lên thực bình thường, cùng lâm kinh vũ hoàn toàn không phải một cái cách điệu, nhưng bình thường đến này phân thượng. Đây còn không phải là người qua đường Giáp sao! Thạch Viêm trong lòng cũng không khỏi nói thầm nói.

"Đứa nhỏ này là ngày hôm qua thảo miếu thôn cô nhi, toàn thôn mấy chục khẩu người bị đồ, liền thừa hai đứa nhỏ, chừng môn đem hắn phân phối cho sư phó, về sau chính là chúng ta tiểu sư đệ."

Tổng nhân từ đối với đại gia nói. Bởi vì Tô Như không trước tiên giải thích, mặt khác mấy cái trừ bỏ Thạch Viêm Điền Linh Nhi ngoại, đều còn như lọt vào trong sương mù.

Tổng nhân từ từ ngày hôm qua xuống núi sau khi rời khỏi đây, liền không trở về quá, vẫn luôn là lưu tại chủ phong thông thiên phong cư xá chiếu cố kia hai đứa nhỏ, cho nên mới làm cho đại gia tình báo lạc hậu.

Ở biết là sao lại thế này sau, mọi người không cảm sôi nổi đối Trương Tiểu Phàm sinh thế cảm thấy đáng thương, mà Điền Linh Nhi rốt cuộc nhiều ra cái tiểu sư đệ, cái này làm cho xếp hạng nhất mật nàng rốt cuộc cũng có cơ hội quá quá sư tỷ nghiệm, thật là hảo không vui.

Nhưng thật ra một chút không suy nghĩ hắn sinh thế đau khổ gì đó. Ở Trương Tiểu Phàm té xỉu hai ngày này, không ngừng chạy tới vấn an, liền ngóng trông hắn khi nào tỉnh lại, hảo kêu một tiếng sư tỷ nghe một chút! Liên tính Tô Như nói đừng đi quấy rầy, nàng cũng căn bản không nghe. Hiểu động tính cách, thật sự làm người vô lực.

.....

Hai ngày sau, Trương Tiểu Phàm từ từ tỉnh lại, sự nhập thủy triều, nhất thời nảy lên trong lòng, giống như ác mộng.

“Người đã tỉnh a, này liền hảo.” Cửa truyền đến một thanh âm, đi vào một người. Trương Tiểu Phàm giương mắt nhìn lại, nhận được là lúc ấy ở thông thiên phong thượng gặp qua Tống nhân từ, thân mình cao lớn, tướng mạo hào phóng. Lấy hấn hiện tại tâm cảnh, không biết như thế nào, nhìn đến này nhận thức người, lại có vài phần thân thiết.

“Tống đại ca.” Trương Tiểu Phàm kêu một tiếng. Tống nhân từ tuy là đại hán, giờ phút này trong lòng cũng không cảm có chút thương tiếc, hấn đi đến trước giường, duỗi tay sờ sờ Trương Tiểu Phàm đầu, ôn nhu nói: “Tiểu sư đệ, không cần khổ sở, về sau chúng ta chính là người một nhà.”

Trương Tiểu Phàm ngây người một chút, nói: “Cái gì người một nhà?” Tống nhân từ mỉm cười đem Điền Bất Dịch đã thu hấn làm đồ đệ một chuyện nói một lần.

Trương Tiểu Phàm nghe xong, nhất thời mờ mịt, Thanh Vân Môn ở hấn như vậy nông gia đệ tử cảm nhận trung, thật sự là cùng thần tiên nhất lưu nhân vật, chính hấn không bao giờ vọng tưởng một ngày kia, chính mình cũng sẽ có cơ hội nhập thanh vân một môn. Chỉ là, này đại giới lại không phải hấn mong muốn ý trả giá.

Hấn cắn chặt răng, chung quy biết nghĩ nhiều vô ích, há mồm kêu một tiếng: “Tống sư huynh.” Tống nhân từ mỉm cười gật đầu, nói: “Hảo hảo.

Tiểu sư đệ, người này một ngủ nhưng lập tức qua một ngày một đêm, đại khái cũng đói bụng đi?” Trương Tiểu Phàm vốn đang không cảm thấy, nhưng bị hấn vừa nói, bụng nhất thời “Thâm thì” kêu hai tiếng.

Tống nhân từ cười nói: “Tối, tiểu sư đệ, chúng ta đi trước ăn vài thứ, thuận tiện ta cùng với người nói chút bốn môn tình huống, sau đó lại cùng đi bái kiến sư phụ sư nương, gặp qua mặt khác các vị sư huynh.”

Trương Tiểu Phàm gật gật đầu, xuống giường, lúc này mới chú ý tới chính mình vị trí phòng này, cùng thông thiên phong thanh vân đệ tử cuộc sống hàng ngày chỗ rất là tương tự, nhưng tựa hồ còn muốn rộng mở một ít. Tống nhân từ đề mang theo hấn đi ra ngoài, một bên nói: “Chúng ta đại trúc phong không thể so mặt khác các mạch đồng môn, người lớn rất là đơn bạc, liền tính hiện tại tại bổ thêm người, tổng nhân số cũng bất quá mười một người, cho nên nhà ở đều rộng mở chút.”

Nói đi đến ngoài cửa, cũng là cái tương tự tiểu viện, lại đi vài bước, ra sân, cũng là cái hành lang gấp khúc, bất quá nơi này vừa xem hiểu ngay, chỉ có hơn mười gian nhà ở, xa thua kém thông thiên phong thượng quy mô.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trương Phàm Bái sư (hạ thiên)

Chương 8: Trương Phàm Bái sư (hạ thiên)

Trương Phàm đi theo Tống Đại Nhân hướng phòng bếp đi tới. Từ hấn trong miệng biết được, Đại Trúc Phong nhất mạch từ xanh Diệp tổ sư ngồi xuống Tử đệ tử trình thông bắt đầu, truyền đến bây giờ Điền Bất Dịch tay sáu thay mặt, tình huống một mực như vậy, nhân số không thịnh.

Bây giờ sư trưởng đồng lứa, trừ thủ tọa Điền Bất Dịch, chỉ có một vị khác sư thúc Tô Như, cũng chính là Điền Bất Dịch vợ.

Bọn họ mọc một nữ điền Linh Nhi cùng một con nuôi Thạch Viêm, năm nay đều là mười ba, so với Trương Phàm đại hai tuổi, cho nên Trương Phàm ở đầu là danh phó kỳ thực sư đệ.

Mà ở Điền Bất Dịch trong đám đệ tử, Tống Đại Nhân là đại sư huynh, theo thứ tự đi xuống có Ngô Đại Nghĩa, Trịnh Đại Lễ, Hà Đại Trí, Lữ Đại Tín, Đỗ Tất Thư.

Trương Phàm chăm chỉ nhớ: "Nga, đại nghĩa sư huynh, đại lễ sư huynh, đại trí sư huynh, đại tín sư huynh, sách lớn sư huynh. . ." Tống Đại Nhân cười nói: "Là Đỗ Tất Thư sư huynh."

Trương Phàm sợ run một chút, mới tỉnh ngộ, không khỏi hỏi: "Làm sao vào vị trí sáu sư huynh không giống chứ?" Tống Đại Nhân nói: "Vốn là hấn đúng là gọi sách lớn, bất quá người nhiều gọi hai tiếng nghe một chút."

Trương Phàm lẩm bẩm nói: "Đỗ sách lớn, đỗ sách lớn, Đỗ đại thúc. . ." Trong lòng hội ý, nhất thời bật cười. Tổng Đại Nhân cũng cười nói: "Ngươi biết.

Thật ra thì sư phụ ngược lại không phải là hết sức quan tâm, nhưng sư nương cũng rất là cảm tức, gọi mấy lần thường nói Đỗ sư đệ không tuân theo sư kính đạo, phải ra tay dạy dỗ một phen, đem Đỗ sư đệ bị sợ gần chết, vội vàng mời sư phụ sư nương vì hắn đổi tên... Sau đó sư nương liền thay hắn lấy 'Đỗ Tất Thụ' tên tên. Ngươi lại đem tên tên thật tốt đọc mấy lần."

Trương Phàm thanh nói: "Đỗ Tất Thụ, Đỗ Tất Thụ, đánh cuộc phải thua..." Thôi phù một tiếng cười khom người. Tổng Đại Nhân vốn là có lòng dẫn hắn bật cười, giảm xuống hắn bị thống tình, mắt thấy Trương Phàm cao hứng, hắn trong lòng cũng rất là vui mừng, cười nói: "Lục sư đệ nhập môn trước vốn có tốt đánh cuộc thói quen, sau đó cơ duyên xảo hợp, bị sư phụ độ hóa lên núi, tuy không đánh cuộc nữa tiền, nhưng bình thường ngã yêu cùng người đánh cuộc đã ghiền, sư nương hành động này, cũng có cảnh giác ý."

Trương Phàm hài tâm tính, nét mặt tươi cười toại khai, bi thiết tâm tình, liền đậm rất nhiều nhiều. Lại nhìn đại sư huynh thân thiết như vậy, vốn là đối với tương lai sợ lòng sợ hãi, cũng từ từ an định lại. Ở phòng bếp ăn rồi đồ, Tổng Đại Nhân liền dẫn Trương Phàm đi tới Đại Trúc Phong chủ điện "Thủ tình đường".

Thanh Vân Môn Đại Trúc Phong nhất mạch trên dưới người các loại, giờ phút này đều tập trung vào thủ tình đường trong gạch đỏ phô địa, ngồi đỏ cột đá, trong đại đường đất trên có khắc một tên thật to "Thái Cực" đồ hình, dù sao cũng phải mà nói rất là giản dị.

Đường tiền bày hai cái ghế, ngồi hai người, một người là Điền Bất Dịch, một người khác là một an tĩnh đoan trang mỹ phụ, nhìn ba mươi nhiều tuổi, phong tư thướt tha.

Ở đứng bên cạnh nàng cô gái, mi thanh tú, một thân mình màu nước uông chủ, rất đúng linh động, chọc người triu mến. Bên cạnh khác có một đứa bé trai, người mặc xanh nhạt trường sam, tướng mạo anh tuấn, trầm ổn bất phàm, đều là đang nhìn hắn.

Đến nỗi những thứ khác năm tên nam đệ tử, xếp thành một hàng, đứng ở đầu dưới, hoặc cao hoặc thấp, hoặc trắng hoặc gầy, giờ phút này quang cũng rơi vào Trương Phàm trên người.

Tổng Đại Nhân đi tới đường tiền, cung kính nói: "Sư phụ, sư nương, đệ tử đem sư đệ mang tới."

Tô Như gật đầu một cái, nhìn Điền Bất Dịch một cái, không nói thêm gì nữa. Điền Bất Dịch hừ lạnh một tiếng, nói: "Bắt đầu đi."

Trương Phàm không rõ cho nên, chỉ nghe Tổng Đại Nhân ở sau lưng sao thanh nói: "Sư đệ, mau quỳ xuống dập đầu Bái sư" Trương Phàm lập tức quỳ xuống.

"Đồng đồng đồng" ngay cả hạp mười mấy đầu, vừa nặng lại vang.

"A a" Thạch Viêm bên cạnh, điền Linh Nhi không nhịn được bật cười. Tô Như mỉm cười nói: "Tốt hài tử, hạp chín liền có thể."

Trương Phàm "Nga" một tiếng, mới dừng lại, ngẩng đầu lên, mọi người thấy hắn trên trán đỏ một mảnh, không nhịn được cũng bật cười.

Nhưng ở Điền Bất Dịch trong mắt, Trương Phàm nhưng lại là ngu không dẫn nỗi, vừa nghĩ tới sau này muốn dạy chờ ngu si, hắn vốn là khá lớn đầu tựa hồ lại lớn một vòng. "Được, liền dạng đi, "

Điền Bất Dịch tâm tình vô cùng hồngбет, phát tay nói: "Đại nhân, hắn liền do ngươi trước mạng, bốn phái môn quy giới điều, còn có chút nhập môn đạo pháp, liền do ngươi trước truyền thụ."

Tổng Đại Nhân đáp một tiếng: "Dạ, " sau đó có chút chần chờ, lại nói, "Bất quá sư phụ, đệ tử tác còn, học trò nhập môn môn học. . ." Điền Bất Dịch trợn trắng mắt một cái, nói: "Làm theo." Nói xong đứng lên, cũng không quay đầu lại, liền về phía sau đường đi tới, chúng đệ tử đồng loạt khom người, nói: "Cung tiễn sư phụ."

"Điền Bất Dịch vừa đi, còn không chờ mọi người mở miệng, điền Linh Nhi đã vọt đến Trương Phàm bên cạnh, nhìn chăm chăm hắn tỉ mỉ nhìn hai mắt, Trương Phàm thấy nàng phù dung vậy khá ái gương mặt ở trước mắt đung đưa, tuổi tác tuy, nhưng đã là tên mỹ nhân bại hoại, hắn ở thảo miếu thôn lúc, chưa từng thấy qua như vậy xinh đẹp cùng lứa cô gái, không kiềm được mặt đỏ lên.

"Hắc", điền Linh Nhi như phát hiện trần bào vậy, chỉ Trương Phàm cười lớn tiếng nói: "Sư huynh, các ngươi nhìn a, hắn thấy ta sẽ đỏ mặt đâu." Đường trên âm âm cười to, Trương Phàm sắc mặt đỏ hơn.

Chương 9: Người đàn ông hoàng đụn phải quỷ linh tinh

Chương 9: Người đàn ông hoàng đụn phải quỷ linh tinh

Đường trên ầm ầm cười to, Trương Phàm sắc mặt đỏ hơn, Tô Như đi tới, cười mắng: "Linh Nhi, không cho phép khi dễ sư đệ."

Điền Linh Nhi làm cái mặt quỷ, nhưng chút nào không đem mẹ lời để ở trong lòng, đứng thẳng người, đối với Trương Phàm nói: "Này, mau gọi ta sư tỷ."

Trương Phàm trong lòng tức giận, nhưng mắt thấy trước mặt Điền Linh Nhi mắt ngọc mày ngài, động lòng người đáng người, trong lòng một trận mê mang, không nhịn được liền gọi ra: "Sư tỷ."

Điền Linh Nhi ở Đại Trúc Phong trên luôn luôn hạng chót nhất, hôm nay lại có một sư đệ so với mình còn sư đệ, trong lòng rất đúng vui mừng, lập tức làm lão khí hoành thu trạng, nói: "Ngoan, sư đệ, sau này phải nghe sư tỷ lời nga."

Trương Phàm lộp bộp đáp một tiếng, nói: "Ừ."

Tô Như kéo qua con gái, nói: "Không cho phép ầu ẩu." Lại hướng Tổng Đại Nhân đạo, "Đại nhân, sư đệ tuổi tác còn, kia môn học sợ là có chút cổ hết sức, người nhiều chiêu cổ hủ một chút."

Tổng Đại Nhân cung kính nói: "Ừ."

Bên cạnh ngoài ra năm người đệ tử đứng chung một chỗ, hi hi ha ha, ánh mắt ngấm tới ngấm lui, rất nhiều cười trên sự đau khổ của người khác ý.

Đang lúc, Tô Như bỗng nhiên làm một rất quái lạ động tác, giống như là hoạt động gân cốt vậy đem đầu đi một vòng, đại dị nàng vừa mới cho tới nay khi chất đoan trang. Trong chốc lát, Đại Trúc Phong chúng đệ tử tiếng cười đùa đồn dập, người người há hốc mồm cứng lưỡi, đại họa ập lên đầu biểu tình.

Tô Như hắng giọng, nói: "Các người. . ."

"Sư nương, " một tiếng kêu lên, nhưng là Tổng Đại Nhân trán có mồ hôi, cấp kêu ra.

Tô Như nhướng mày một cái, nói: "Làm sao?"

Còn lại năm sư đệ cũng hai miệng đồng thanh nói: "Đại sư huynh, người muốn làm gì?"

Tổng Đại Nhân vội la lên: "Sư nương, sư đệ mới vừa mới nhập môn, đệ tử phụng sư phụ mệnh, muốn truyện bọn họ quy giới điều cùng với vào môn học, liền vội vàng đi."

Tô Như trầm ngâm một chút, gật đầu nói: "Nói cũng vậy, người đi đi."

"Cái gì?" Còn lại năm sư đệ cùng hô lên.

Tổng Đại Nhân cười khan hai tiếng, không nói hai lời, tiến lên ôm lấy Trương Phàm, không đợi hắn mở miệng hỏi, liền lập tức đi ra ngoài, miệng nói: "Sư đệ, để cho sư huynh ta tìm một chỗ yên tĩnh, trước dạy người bốn môn môn quy. . ."

Điền Linh Nhi cười theo sau, cảm thấy thú vị, chỉ nghe có người sau lưng lớn tiếng mắng: "Đại sư huynh người bằng đất vô sỉ!"

"Hèn nhất!"

. . .

Trương Phàm nghe vào trong tai, hoài nghi không lý giải, trong đầu nghĩ đại sư huynh dạy ta môn quy làm sao nhưng bị người mắng làm hèn nhất?

Hắn trong lòng đang suy nghĩ, chợt nghe Tô Như gào to một tiếng, thanh âm trong trẻo lạnh lùng dễ nghe, như đoạn băng thiết tuyết: "Im miệng."

Đường trên lập tức một mảnh an tĩnh.

Chỉ nghe Tô Như nói: "Các người chút tên không ra hồn người, vừa nhìn thấy ta muốn khảo sát các người tu hành liền sợ phở đức hạnh. Chưa tới năm năm chính là Thanh Vân Môn một giáp một lần 'Bảy mạch biết vô', lần trước các người đã đem ta và các người sư phụ giận đến gần chết, một lần tái không có gắng, ta hai người còn không phải bị đồng môn thẹn thùng chết! Mau tới, năm cùng lên đi. . ."

Tổng Đại Nhân cẳng chạy cẳng nhanh, sải bước sao rơi, ra đường khẩu liền thẳng hướng sau núi đi. Trương Phàm nằm ở hán đầu vai, hai bên cây cối "Hô hô hô" lui về phía sau, tốc độ cực nhanh. Ở phía sau bọn họ điền Linh Nhi chẳng biết lúc nào té khỏi một cái đồ thẩm ngọc lẳng, toàn thân có nhàn nhạt hồ phách màu sắc, mây tựa như trong suốt, phát ra từng đạo ánh nắng đỏ rực, hiển nhiên là tiên gia pháp bảo. Giờ phút này điền Linh Nhi liền không lo lắng không lo lắng đất đứng ở hồng lẳng trên, trong tay tùy tiện làm một dẫn quyết, kia đồ thẩm ngọc lẳng liền chở nàng bay đến giữa không trung, theo sát ở Tổng Đại Nhân sau lưng.

Trương Phàm chưa từng gặp qua chờ thần dị chuyện, ngạc nhiên hơn, chỉ thấy Điền Linh Nhi ngự phong mà đi, tiêu sái hết sức, trong mắt nhất thời toát ra vô cùng vẻ hâm mộ.

Điền Linh Nhi đem hấn về mặt để ở trong mắt, vô cùng đắc ý, khu lưng tiến tới Trương Phàm bên người cùng hấn đi sóng vai, nói: "Như thế nào, ta rất lợi hại chứ?"

Trương Phàm liếc mắt gật đầu, nói: "Dạ dạ dạ là, sư tỷ người thật là lợi hại, lại có thể đứng ở đó trên vai cũng chạy sao mau!"

Điền Linh Nhi ngẩn ngơ, ngay sau đó tỉnh ngộ, hấn theo như lời tâm vai đó điều ý sở hà ngón tay, giần đến phi một tiếng, nhưng lại không nhìn được bật cười: "Đại ngu ngốc!"

Trương Phàm không giải thích được, chỉ nghe Tổng Đại Nhân ở phía trước đầu cười nói: "Sư đệ người nói những gì đó, kia 'Hỗ phách chu lăng' chính là sư nương lúc còn trẻ tu luyện pháp bảo thành danh, điều dụng vô phương, uy lực to lớn. Chính là ở chúng ta Thanh Vân Môn trung, cũng là đỉnh đỉnh nổi danh tiên gia pháp bảo, lại sao là cái gì, cái gì tầm vai đó điều?" Nói xong ha ha cười to.

? Trương Phàm sắc mặt đỏ bừng, len lén giương mắt hướng Điền Linh Nhi nhìn, chỉ thấy nàng cười hi hi nhìn mình, mặt bần lộ ra hai tên má lúm đồng tiền.

? Vậy bên đầu một hồi, ba người đi tới sau núi một tên đồi trước, Tổng Đại Nhân dừng lại, buông xuống Trương Phàm. Điền Linh Nhi cũng rơi xuống đất, thủ quyết vừa thu lại, "Hỗ phách chu lăng" như có linh tính vậy, tự động cuộn lên, mồm ở ngang hông nàng, nhìn thật giống như một cái đẹp mắt màu đỏ dài lưng.

? Phiến trên sườn núi mọc đầy cây trúc, lớn có nhỏ có, thành phiến thành rừng, rất là tươi tốt. Bất quá nhìn kỹ dưới, trong cây trúc nhưng cùng tầm thường bất đồng, ở lòng trúc chỗ cũng phơi bày hắc sắc.

? Tổng Đại Nhân chỉ phiến rừng trúc, đối với Trương Phàm nói: "Sư đệ, chúng ta Đại Trúc Phong nhất mạch quy củ, sơ học trò nhập môn, mỗi ngày đều phải đến chỗ này chặt cây trúc. Người tuổi tác thượng, đầu ba tháng trong mỗi ngày chém liền trên một cây đi, đến nổi lớn bằng theo tốt."

Trương Phàm sơ nghe nói vào môn học lúc, Tô Như còn phải Tổng Đại Nhân chiếu cố một chút, hấn trong lòng còn tưởng rằng là bức nào việc khó, không ngờ cuối cùng phổ thông đơn cùi. Hấn sống ở thảo miếu thôn, ra đời nhà nông, cũng theo đại nhân trải qua mấy lần núi, chém qua mấy lần cùi, lập tức trong lòng đại chiêu rộng, lộ ra nụ cười, nói: "Đại sư huynh, ta chém qua cùi, không cần phải lo lắng."

Tổng Đại Nhân nhìn hấn đáng vẻ, muốn nói lại thôi, cười nói: "Vậy thì tốt. Chúng ta từ từ đi trở về đi, ta ngón tay cho người lúc gặp lại đường tắt, sau này người tự mình tới, thuận tiện cũng cùng người nói một chút môn quy giới điều."

Điền Linh Nhi ở bên cạnh cười nói: "Đại sư huynh, người làm gì vội vàng chạy sao ở xa tới lại nói chút không liên quan đau nhột lời, chậm hơn đi thông thả trở về, là sợ bị ta nương đánh chứ?"

Tổng Đại Nhân sắc mặt đỏ một cái, không để ý đến nàng, chỉ đối với Trương Phàm nói: "Sư đệ, người nhớ kỹ, bốn môn môn quy điều thứ nhất, thủ trọng tôn sư. . ."

Thật ra thì Thanh Vân Môn Đại Trúc Phong nhất mạch, thủ tọa Điền Bất Dịch trời sinh tính lười biếng, tuy muốn mặt mũi nhưng luôn luôn lười dạy dỗ đệ tử. Vậy cũng chỉ truyền thụ đạo thuật pháp môn sau liền phớt lờ không để ý tới, tùy ý đệ tử tự đi tu tập. Nhưng vợ hấn Tô Như nhưng trời sinh tính muốn cường, tính thích động võ, lúc còn trẻ danh tiếng khá vang, rạng rỡ vô cùng, cùng Điền Bất Dịch lập gia đình sau, tính tình đã lớn vì thu liễm, nhưng tới một cái thường xuyên ngứa tay khó nhịn, thứ hai ngồi xuống đệ tử không quá không chịu thua kém, Thanh Vân Môn mỗi qua một gặp theo lệ cử hành "Bảy mạch biết võ" đại thí, hợp với mấy giới xuống, Đại Trúc Phong đệ tử càng đánh càng thua, trừ đại sư huynh Tổng Đại Nhân thỉnh thoảng thắng trên một trận, những người còn lại cũng lấy toàn bại chấm dứt, tại thành Thanh Vân Môn bên trong trên dưới trò cười.

Tô Như cả đời tốt cường, như thế nào nhìn được giọng, liền thường xuyên xuất thủ thay phu quân Điền Bất Dịch "Dạy bảo" giúp đệ tử. Nàng bên ngoài biểu mặc dù nhu nữ, tính tình nhưng là khá cấp, Tu vi lại là cực cao, một không lòng liền đem chút đệ tử đánh ôm đầu trốn chui như chuột, thương tích khắp người, lấy tới mọi người sợ vị xinh đẹp sư nương hơn xa qua kia mập lùn sư phụ.

Lúc sắc trời đã trì, mặt trời rơi vào phía tây, chân trời ánh nắng chiều rực rỡ. Nắng chiều chiếu vào Đại Trúc Phong trên, một năm thứ hai đại học chậm rãi hướng núi đi về phía trước đi, xa xa đỉnh trước nhà cửa chỗ, thỉnh thoảng truyền tới từng tiếng thật dài chó sủa, trung gian còn kèm theo một ít người đáng thương cao giọng kêu đau.

Thạch Viêm nhìn một màn, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nghe nói Thuyền Thiên Liên cùng Tù Thiên Chi càng phối hợp nga!

Chương 10: Nghe nói Thuyền Thiên Liên cùng Tù Thiên Chi càng phối hợp nga!

Cách Trương Tiểu Phàm chém hoàn cây trúc, kết thúc nhập môn tu luyện còn có hai tên nhiều tháng.

Một ngày, phát sinh bất ngờ. Trước cơm tối, diên Linh Nhi đem Trương Tiểu Phàm kéo qua một bên, len lén hỏi: "Phàm, ngươi đầu làm sao?"

Bởi vì mấy ngày liên tiếp, không ngừng bị kia u tối hầu khi dễ, lúc này Trương Tiểu Phàm trên đầu bị đập phải thanh nhất khối tử nhất khối, đau đớn không dứt.

Chẳng qua là hần tự giác bị một con khiêu đùa rất là mất thể diện, liên ai cũng không nói, lúc nghe sư tỷ hỏi tới, chần chờ một chút, rốt cục vẫn phải nói cho nàng.

Nguyên lai là mấy ngày lúc tu luyện hậu, gặp phải một chỉ không biết từ đâu chạy tới u tối lông con khi, kia con khi đã mạn vô cùng, lấy ném đá đập hần làm thú vui, kết quả đả nhiều lần không bắt được, ngược lại bị đập sưng mặt sưng mũi. Được không mất mặt.

"Phốc thử ~" biết chuyện diên Linh Nhi môi đỏ mọng nhất biến, không kiềm được bật cười. Mặt bạn hiện ra hai tên má lúm đồng tiền, thật là xinh đẹp tuyệt trần bức người.

Trương Tiểu Phàm như là bị nàng giễu cợt, vừa tựa như cái gì khác, trên mặt khó hiểu nóng lên, cúi đầu. Diên Linh Nhi đại đại liệt liệt vỗ một cái Trương Tiểu Phàm bả vai, nói: "Yên tâm đi, sư đệ, ít ngày nương muốn ta nhiều vào Thái Cực trong động tu tập, chuẩn bị hai năm sau 'Bảy mạch biết võ', không nghĩ tới lại để cho ngươi bị một con khi khi dễ, ngươi đừng lo lắng, ngày mai ta liền theo ngươi lên núi, giáo huấn một chút con kia xấu con khi ~" nàng giọng lão khí hoành thu, ngược lại có mấy phần dễ hài ý, bất quá Trương Tiểu Phàm tự nghe chịu, cười khổ một tiếng cũng không thêm đề ý.

Trên bàn cơm, thỉnh thoảng có nhìn về phía Trương Tiểu Phàm ánh mắt, mọi người ánh mắt đều có chút cổ quái, bất quá Trương Tiểu Phàm chỉ lo che đầu ăn cơm, cũng không ai lý, mọi người cũng chỉ tội không không biết xấu hổ hỏi hần.

Nhìn về phía diên Linh Nhi ánh mắt, diên Linh Nhi chẳng qua là hắc hắc cười hai cái, mọi người cũng chỉ đoán chừng hần không phải là đại sự gì, không tái nhiều đề ở trong lòng.

Màn đêm trong phòng. Diên Linh Nhi bụng một chậu nước nóng, ngồi ở mép giường ngâm chân, Thạch Viêm ngồi ở nàng đối với qua trên cái băng, hai đôi không lớn chân đạp ở một tên trong chậu.

Trong không khí, nóng hơi hơi nước ở chính giữa lượn lờ bay lên, được không sáng khoải. "Linh Nhi, phàm trên mặt là chuyện gì xảy ra?" Thạch Viêm đập mặt nước, trong lời nói, đột nhiên hỏi...

"Nga, tên a, ta còn đang muốn nói sao, hần ngu ngốc, hai ngày lại bị một con khi dùng đá ném thương, cười ngao ta."

Diên Linh Nhi môi đỏ mọng mím một cái, lộ ra không nói ra đẹp mắt cười tới. Có lẽ là nghĩ đến phàm ngây ngốc đáng vẻ, lại là một trận khả ái cười duyên. "Ta đáp ứng hần ngày mai đi giúp hần cho hả giận, bắt con kia đáng ghét con khi. Đến lúc đó bốn sư Tỷ ra tay, nhất định ngựa đến thành!" Diên Linh Nhi ngón tay cái chỉ hướng mình, đắc ý nói. Chẳng lẽ có sao thú vị chuyện.

"Nga, đến lúc đó ta cùng ngươi cùng đi." Thạch Viêm suy nghĩ một chút, hay là nói lên đạo.

"Ai? Ca ngươi cũng đi, tốt lắm a!"

Diên Linh Nhi còn kinh ngạc một chút, không nghĩ tới hần sẽ đối với loại chuyện cảm thấy hứng thú, nhưng trong đáy lòng nhưng là rất vui vẻ, ngay sau đó đáp ứng nói.

Hai chỉ uống công cốc nha đập Thạch Viêm chân, một hồi đập đập, một hồi lại đùa dai đất dùng đầu ngón chân kẹp tới kẹp đi, chậu nước trong chơi đùa nước văng khắp nơi, ngược lại là vô cùng náo nhiệt.

Sáng sớm ngày thứ hai, diên Linh Nhi quả nhiên dậy sớm, Trương Tiểu Phàm thấy theo tới Thạch Viêm sau lưng một chút, ngả không suy nghĩ nhiều, sau đó một đạo trên sau núi.

Thạch Viêm khắc không muốn tận lực ngăn cản Trương Tiểu Phàm cơ hội, nếu như không có hôm nay chuyện, có thể Trương Tiểu Phàm không sống qua bao lâu, là giọt máu cũng không phải là tốt như vậy mạng, huống chi hần còn mang ở trên cổ mình khi gây chuyện, vậy ngao mạn xa không phải người bình thường làm ra tới.

Hai người núp ở phía sau, Trương Tiểu Phàm đứng ở trước hạng nhất trúc, chẳng qua là chờ tốt — sẽ cũng không thấy động tĩnh, đang hần chuẩn bị chém trúc thời điểm, chỉ lên tiếng rất cuộc vang lên.

Tới! Trương Tiểu Phàm trong lòng vui mừng, lập tức điều kiện phản xạ vọt nhảy ra. Nhưng đầu lập tức đau nhói, nhưng là không kịp, lại bị một tên từng quả đập tên chánh, đau đớn không dứt.

Trương Tiểu Phàm ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy con kia u tối hầu như thường ngày, ngẩng ở cảnh trúc trên, cười không dứt.

Hắn trong lòng một trận giận dữ, hết lần này tới lần khác nhớ tới phía sau còn có hai người nhìn, lại là mất thể diện: "Người xong đời!" Trương Tiểu Phàm hướng về phía con khi mắng to. Thanh âm hắn không vang, kia con khi lại bị hắn bị sợ giật mình.

Đúng vào lúc này, rừng trúc đang lúc bỗng nhiên bóng đỏ chợt lóe, điện Linh Nhi đáp ở "Hỗ phách chu lăng" trên, ngự không tới. Nhanh như thiểm điện, năm ngón tay thành chộp, hướng kia con khi bắt đi. Không ngờ kia con khi rất đúng cơ trí, khéo mắt liếc một cái, lập tức kịp phản ứng, quán ở cảnh trúc trên cái đuôi lập tức buông, toàn bộ người té xuống.

Điện Linh Nhi đem nó trước sau trái phải chạy trốn phương vị cũng coi là phương pháp tốt truy kích, nhưng không ngờ tới u tối hầu lại té xuống, không khỏi sợ run một chút, bắt một vô ích.

Điện Linh Nhi lòng háo thắng khởi, ở giữa không trung kêu một tiếng: "Đuổi!" Tay trái một dẫn, hổ phách chu lăng phá không đi, Trương Tiểu Phàm ở dưới đất bước ra bước chân chạy, sải bước đuổi theo.

Nếu ở trên không đất trên, lấy hổ phách chu lăng nhanh, không cần thiết chốc lát điện Linh Nhi đã bắt được quận chi u tối hầu, nhưng hôm nay ở đây đặc rừng trúc trong, lại lớn là cản trở. Kia u tối hầu rất đúng thông minh, chưa bao giờ thẳng tắp chạy trốn, ở trong rừng bên trái đằng bên phải hoảng, cong tới chiết đi, về phía trước chạy.

Điện Linh Nhi một bên phải chú ý con khi tung tích, còn vừa phải đề phòng xông tới mặt không chỗ nào không có mặt đen tiết trúc, có vẻ phiền toái. Đến nỗi Trương Tiểu Phàm thì chỉ có trên đất đuổi theo làm gấp, không giúp được gì.

Thạch Viêm ngược lại không xuất thủ, chỉ đi ở phía cuối xa xa cùng nhìn, không biết còn tưởng rằng hắn là ở xem náo nhiệt đây!

"Lòng!" Ngay tại Trương Tiểu Phàm mau đuổi theo đến lúc đó, bay ở phía trên điện Linh Nhi bỗng nhiên hô, Trương Tiểu Phàm vội vàng ngừng bước chân, nguyên lai lại đã đến bên vách đá, chạy nữa một 步 hắn liền trực tiếp té xuống, nhất thời bị sợ mồ hôi lạnh khâm khâm.

"Đi lên." Thạch Viêm ngự kiếm tăng tốc độ, rơi vào Trương Tiểu Phàm bên cạnh. Kia con khi đã nắm nhánh cây nhảy xuống. Trương Tiểu Phàm nóng lòng, vội vàng đáp lên, xích lĩnh một làm tăng tốc độ, sung xuống vách đá.

U tối hầu một đường trốn hướng u · cốc chỗ sâu, Trương Tiểu Phàm từ Thạch Viêm sau lưng nhìn về phía trước, chỉ thấy trước đầu cây cối thưa dần, ánh sáng thấu đi vào, mơ hồ là phiến đất trống, tựa hồ còn có tiếng nước chảy.

Lúc u tối hầu tiếng thét chói tai càng phát ra dồn dập, như là không nghĩ tới mấy người đuổi nửa ngày còn không buông tha, nhưng sau không có đường lui, chỉ đành phải liều mạng về phía trước bỏ chạy. Trải qua không lâu lắm, trước mắt bỗng nhiên sáng lên, quả nhiên là một mảnh rộng rãi đất trống, trên đất đều là đá vụn, trung gian có một tên bích đàm, nước gợn rạo rạo, hướng tây chảy tới.

Kia u tối hầu chạy tới trong, rõ ràng do dự một chút, nhưng sau lưng tiếng xé gió chớp mắt liền tới, bắt đắc dĩ chỉ đành phải rơi xuống đất, lại chạy về phía trước.

Nhưng chẳng biết tại sao, nó nhịp bước nhưng trở nên thật chậm, nơi nào giống như là trốn mệnh, nói là tản bộ còn kém không nhiều. May là như vậy, nó vẫn là — bước một bước về phía trước ra đi.

Đến! Thạch Viêm tròn mắt đông lại một cái. Phi kiếm ngừng trong nháy mắt, bắt lại bên người xông lên phía trước điện Linh Nhi.

Điện Linh Nhi một bên nhanh hơn tốc né tránh chướng ngại, một bên phải chú ý con khi tung tích, toàn bộ tâm tư cũng tập trung cao độ, nơi nào chú ý tới bên người rất nhiều nhiều.

Mất thấy u tối hầu đang ở trước mắt, vui mừng quá đời, một ngạn rầy liền muốn khu lăng thẳng vào xông vào đất trống, hướng kia u tối hầu nhào tới, không ngại bên người Thạch Viêm bỗng nhiên tắt tay, bị bắt lại cánh tay, thiếu chút nữa không bỏ rơi đi.

Dưới chân hồng lăng bay ra đi, người nhưng đang ở giữa không trung. Sau đó không trung người chuyển một cái, đã bị Thạch Viêm ôm vào trong ngực, đứng ở xích lĩnh trên.

"Anh, người làm gì a ~"

Sắc mặt đột nhiên đỏ lên, thanh ông minh đạo. Ngực bị thật chặt siết ở, ép tới ngực một trận tim đập rộn lên cùng tê dại, điện Linh Nhi trong chớp mắt, hoàn toàn đỏ lên mặt.

Ngạch. . . Thạch Viêm phát hiện không ổn trong nháy mắt, ngay cả vội vàng buông tay ra. Cơ hồ là ở thanh âm kia vang lên thời điểm đồng loạt buông.

Sau lưng Trương Tiểu Phàm kỳ quái nhìn trước đầu, bắt quả người bản thấp hèn, trừ có thể thấy điện Linh Nhi nâng lên cánh tay, cái gì khác cũng không thấy, "Su ty người làm sao?" Trương Tiểu Phàm ở sau lưng hỏi.

"Không, không có gì." Nghe được Trương Tiểu Phàm thanh âm, điện Linh Nhi sắc mặt đại 变.

Xích linh vừa rơi xuống đất, nàng liền vội vàng từ trên thân kiếm nhảy xuống, không trung hồ phách chu lảng cũng phóng xuống, nặng lại dây dưa trở về bên hông.

"Anh, kéo ta làm gì, tại sao không đuổi theo?" Điền Linh Nhi như là muốn thoát khỏi mối vừa kia ưu tư, lớn tiếng nói. Thạch Viêm đưa tay chỉ một cái trước mặt.

Điền Linh Nhi quay đầu lại. Trương Tiểu Phàm cũng hướng bên kia nhìn. Cho đến lúc, mọi người mới phát hiện, kia con khi lại đã không thể nhúc nhích.

"Chuyện gì xảy ra?" Điền Linh Nhi kinh ngạc nhìn kia bích đàm, nhìn nằm trên đất con khi, không cách nào lý lý giải.

"Người có thể hơi đến gần một chút, cũng biết." Thạch Viêm thu hồi xích linh, bước chân đã về phía trước đi tới.

Điền Linh Nhi cùng Trương Tiểu Phàm nhìn hai mắt, cũng một đạo theo sau. Theo càng đi càng gần, phía trước tình cảnh cũng biết đất gọi vào trong mắt mọi người, nguyên lai cũng không chỉ là một phe bích đàm như vậy đơn giản, lấy kia một cái đầm nước biếc làm trung tâm, trong vòng ba trượng, không có một ngọn cỏ, nhưng ở ba trượng ra, nhưng là cây rừng tươi tốt.

Cái dạng gì đó, mới có thể tạo thành dạng quỷ dị đất a! Theo càng đi càng gần, trong không khí, cũng dần dần dâng lên một cỗ bất an cảm giác, điền Linh Nhi đã bắt Thạch Viêm cánh tay, tìm kiếm dựa vào.

Mà đang ở đến ba trượng bên trong lúc, Thạch Viêm bỗng nhiên cảm giác trong đầu "Oanh" đất một tiếng vang dội, người cũng không tự chủ được lay động hai cái, một cỗ chán ghét muốn ói cảm giác từ ngũ tạng dâng lên, xông thẳng óc.

Còn bên cạnh điền Linh Nhi càng thì không bằng, người run rẩy, cuối cùng muốn lập tức ngã nhào về phía trước, Thạch Viêm kéo nàng lại, lui về phía sau. Trương Tiểu Phàm giống vậy cảm thấy vô cùng khó chịu.

Đang thất kinh, không biết làm sao đang lúc, ngực bỗng nhiên nóng lên, một cỗ lò sưởi lan ra, bảo vệ tim, sau đó triệt tiêu kia cỗ chán ghét.

Trương Tiểu Phàm theo bản năng hướng ngực nhìn, mới phát giác kia cỗ lò sưởi là xuất từ phổ trí đưa hân viên kia màu tím đậm hạt châu.

"Thật là khủng khiếp, thật khó chịu" đã cách xa khai khẩn ruộng Linh Nhi ôm ngực, trực tuyến khí, sắc mặt cũng có chút sợ hãi. Căn bản không nghĩ tới sẽ phát sinh loại chuyện. Dứt khoát chẳng qua là trong nháy mắt, mới không có chuyện gì, chẳng qua là ngực còn có chút chán ghét, bức bối hoảng.

"Không có sao chứ?" Thạch Viêm rốt cuộc là người trưởng thành, sức nhẫn nại cũng xa không phải nàng có thể so với, mặc dù tim phổi đang lúc như cũ có chút chán ghét, sắc mặt cũng không chút nào đổi hóa.

Trải qua một đại lần trắc trở, Trương Tiểu Phàm hay là giống như nguyên trứ trung vậy máu luyện nhiếp hồn ca tụng cùng là giọt máu.

Lúc cơm tối, Đại Trúc Phong cả đám ngồi quanh ở dùng bữa trong sảnh. Thạch Viêm cùng điền Linh Nhi ngồi một bên, đến gần Tô Như bên tay phải, đợi Điền Bất Dịch Tô Như sau khi ngồi xuống, Tổng Đại Nhân đầu tiên bẩm báo Trương Tiểu Phàm tình huống. Điền Bất Dịch khó được gật đầu một cái, ngược lại là Tô Như mỉm cười nói: "A, phàm người tới chúng ta Đại Trúc Phong đã hai năm nha."

Trương Tiểu Phàm vội vàng nói: "Dạ, sư nương." Tô Như than nhẹ một tiếng, nói: "Ai, thời gian trôi qua thật mau, thoáng một cái cũng hai năm năm trôi qua."

Vừa nói, nàng bỗng nhiên đón một chút, cất cao giọng, đáp lời hân sáu vị đệ tử nói: "Các người có hay không tên cảm giác a?"

Đại Trúc Phong chúng đệ tử đồng loạt chấn động một cái, lập tức ngồi thẳng người, nói: "Dạ !"

Tô Như hừ một tiếng, nói: "Bây giờ các người sư đệ đều dài hơn đại, nhưng là các người nhưng hai năm qua hay là một chút tiến cảnh cũng không có, có phải hay không phải đem ta và các người sư phụ cho tức chết a!"

Mấy người nhất thời từng cái không nói cúi đầu xuống.

...

...

" người nói gì?"

Tô Như mặt đầy không dám tin nhìn Thạch Viêm, chân mày trứu cơ hồ muốn thành chữ bát, nàng nhìn Thạch Viêm ôn nhu nói: "Viêm nhi, tuy nói ta Thanh Vân Môn đệ tử đều có đạt tới Ngọc Thanh cảnh thứ tư tầng liền phải xuất ngoại du lịch thiên hạ, tìm cơ duyên pháp bảo tập tục, nhưng hôm nay không dễ đã truyện người có thể so với cửu thiên thần binh xích linh, chẳng lẽ người còn lòng có bất nấn chân sao? Người nhưng là lại muốn đi nơi nào tìm càng hơn xích linh thần binh pháp bảo?"

Tô Như lời rất có đạo lý, Thạch Viêm chỉ đành phải không biết làm sao cười khò!

Không có biện pháp a. . . Nếu như mình không dưới núi một chuyến, làm sao đem mình rút được thứ tốt lấy ra a!

"Trần Yêu Kiếm", "Đại Hoang Tù Thiên Chi", "Xuyên Thiên Liên "

Bề ngoài bất lộ thanh sắc, Thạch Viêm đáy lòng cũng đã thoáng qua vô số ý niệm, bất quá xuống núi ý niệm nhưng là càng phát ra vượng mức.

Ý niệm cùng nhau liền giống như tình tình chi hỏa, lại có liệu nguyên thể... Cảnh sắc như tranh vẽ Thanh vân sơn, ở hắc trong mắt lập tức liền trở nên tục không chịu được đứng lên!

Không biết làm sao thở dài, Tô Như hỏi: "Viêm nhi, ta là hỏi ngươi xuống núi, có thể là có đặc biệt gì lý do?"

"A... Đương nhiên là có..." Thạch Viêm tin khẩu hồ sơu nói: "Đệ tử đoạn thời gian gần nhất trong lòng trong chỗ u minh như có cảm ứng, luôn cảm giác thật giống như có vật gì có liên quan tới ta tựa như... Ta nghĩ có thể chính là ta cơ duyên đi, vừa vận ở trên núi cũng đợi chán ngán. Muốn đi xuống núi du lịch du lịch..."

Thạch Viêm vỗ vỗ sau lưng Xích Linh Kiếm, cười nói: "Dù sao có chờ thần binh lợi khí, cộng thêm ta Ngọc Thanh cảnh 7 tầng đỉnh Tu vi, nương ngươi cũng không cần lo lắng đệ tử ta sẽ bị người khi dễ đi đi!" . . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Giao dịch Huyền Hỏa Giám

Chương 11: Giao dịch Huyền Hỏa Giám

Thạch Viêm sau khi xuống núi, đã mê nửa nhiều tháng đường, mới vừa xuống núi lúc ngự kiếm cười gió tới hào khí đã bị đánh mài biến mất hầu như không còn, ni mã, thiên nam địa bắc đó là kia a! Hỏi thăm được tri trấn địa chỉ sau, Thạch Viêm như thua thích nặng thở phào, ngựa đàn, sau này lại cũng không một người xuống núi.

Tri trấn tuy có yêu hồ làm loạn, nhưng có một bảo bối. Gọi Huyền Hỏa Giám.

Huyền Hỏa Giám chính là Tru Tiên chi trong thế giới dâng hương cốc trấn phái bảo vật, còn có thể kêu gọi mạnh mẽ thần thú tác chiến. Thạch Viêm nhưng là thấy thèm được ngay, loại bán chơi thân, uy lực có đại bảo bối ai không thích.

Mặc dù Thạch Viêm có Trần Yêu Kiếm loại không kém chút nào cừu thiên thần binh thần binh, nhưng háo động tây ai sẽ ngại nhiều chứ ?

Vì vậy Thạch Viêm liền mưu đồ trong bảo bối, đến nỗi có Huyền Hỏa Giám sau này, bị Huyền Hỏa Giám vốn là chủ nhân dâng hương cốc phát hiện làm thế nào?

Thạch Viêm cũng không phải là chạy dâng hương cốc đi lấy, coi như dâng hương cốc trước người tới thỉnh cầu, vậy cũng phải cho chân chỗ tốt mới được...

Đêm khuya, Thạch Viêm lặng lẽ đi ra trấn, đi tới một nơi cỏ thụ lâm.

Ở đến trong thời điểm, Thạch Viêm nhất thời cảm giác được một loại đặc biệt khí tức.

Loại khí tức hết sức đặc biệt. Cùng người bất đồng, Thạch Viêm trong đầu trong nháy mắt liền thoáng qua hai chữ: Yêu khí.

Tiếp tục đi sâu vào, bỗng bệnh ở trong rừng trong sương mù, bỗng nhiên truyền tới một nhu hòa mà mang chút thê uyen thanh âm cô gái:

Tùng cương, Nguyệt Như sương,

Người như phiêu như hoa cũng thương.

Mười mấy chờ, ba ngàn năm,

Chỉ mong tương chờ không tương quên.

Giọng nữ kia uyen chuyển, nhẹ giọng than nhẹ. Bóng người tuy không thấy, lại có một cổ đau thương khí tức, nhàn nhạt truyền tới.

Sương mù trong, chậm rãi đi ra một tên quần áo trắng nữ tử. Đó là một vô cùng nhu mì nữ tử, trường mà trực mái tóc không có bàn chải, phủ trên bả vai. Như nước vậy nhu hòa.

Trắng nõn trên da thịt, có uyển ước mi. Tinh xảo tị, môi đỏ mọng nhàn nhạt. Sóng mắt như nước, nhìn sang, cuối cùng như nước vậy, làm người ta lòng chết.

"Không hồ là dĩ mạo mỹ nổi tiếng yêu hồ, quả nhiên đẹp." Thạch Viêm cười híp mắt nói, "Khó trách nhiều sách như vậy sinh viết câu chuyện bên trong tình cờ gặp gỡ yêu hồ, đều phải tới một lấy thân báo đáp cái gì."

Yêu hồ nghe Thạch Viêm lời, hơi có chút kinh ngạc, ngay sau đó hướng Thạch Viêm nói: "Ngươi là tới giết ta sao?"

"Không, ta chẳng qua là tới cùng ngươi làm một giao dịch "

Vừa nghe Thạch Viêm lời, kia yêu hồ nhất thời ngẩn người một chút.

Quá khứ thấy loài người chánh đạo tu sĩ, đối với các nàng không một không phải kêu đánh kêu giết, làm sao bất thành linh tới một người, nhưng không vội giết nàng chứ ?

"Thật ra thì ta cảm thấy các ngươi nếu lựa chọn trốn, nên đừng hoảng trốn, tại sao phải được giết hại chuyện bại lộ mình chứ ?" Thạch Viêm nói chuyện đạo, "Ta cảm thấy ngươi cử động có mấy phần ngu xuẩn."

Dựa theo nguyên trứ, chút yêu hồ bởi vì Huyền Hóa Giám chuyện, đang đang tránh né dâng hương cốc truy sát.

Có thể nếu đang tránh né truy sát, kia lại tại sao có thể chạy đến tự tìm cái chết chứ ?

Kia yêu hồ nữ nhân nghe vậy, mỹ khê run lên, hiển nhiên cũng có cảm thấy mình làm pháp có chút không ổn khi.

"Các ngươi cũng không phải là không phải là muốn giết người, không phải là muốn ăn thịt người không thể sống, cần gì phải giết hại chứ ?" Thạch Viêm nói chuyện, "Ta biết, ngươi muốn nói người có thể giết súc sinh, các ngươi cũng có thể giết người. Không tệ, các ngươi nghĩ là đúng, nhưng là các ngươi sao muốn thời điểm, bị người kêu đánh kêu giết thời điểm cũng đừng kêu oan!"

Yêu quái tại sao phải người người kêu đánh kêu giết?

Bởi vì yêu quái làm việc không chút kiêng kỵ nào, giết người vô cùng dứt khoát.

Không ít yêu quái đánh người có thể giết súc sinh vì lý do, cảm thấy giết người cũng không phải chuyện lớn gì.

Là, xác!

Nhưng là bọn họ cảm thấy giết người không phải chuyện lớn gì, như vậy mọi người trăm yêu trừ ma cũng không phải chuyện lớn gì.

Yêu hồ kinh ngạc nhìn nhìn Thạch Viêm, một câu nói đều không nói được. Nàng quang suy nghĩ loài người giết người khác tự xưng là chánh nghĩa, nhưng không nghĩ qua chính nàng lúc giết người hậu, tựa hồ cũng cảm thấy thật chánh nghĩa.

"Chúng ta chẳng qua là không cam lòng mà thôi." Yêu hồ nữ tử trả lời, thanh âm dễ nghe thanh thúy, vô cùng êm tai.

"Không cam lòng có thể lý lý giải, nhưng không cam lòng không phải tự do phóng khoáng lý do." Thạch Viêm trả lời, "Ngươi giết người, tự nhiên sẽ có người tới tìm các ngươi thỉnh cầu công đạo."

"Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?" Yêu hồ hướng Thạch Viêm dò hỏi, "Ngươi nếu không phải tới giết ta, kia nhất định là có nguyên nhân chứ ?"

"Mang ta đi xem một chút anh cả ngươi, có lẽ, ta có thể cứu hãn một mệnh." Thạch Viêm nói chuyện đạo, "Dĩ nhiên ngươi có thể cần phải bỏ ra cực lớn đại giới."

"Nếu là có thể cứu anh, lớn hơn nữa đại giới, ta cũng nguyện ý bỏ ra." Yêu hồ nữ tử trả lời, "Ngươi sẽ không lừa gạt ta?"

"Ngươi có cái gì tốt lừa gạt?" Thạch Viêm nghe vậy, lúc này hỏi ngược lại, "Được, chớ lằng nhằng, có chuyện chúng ta nhanh lên một chút giải quyết, chờ những thứ khác chánh đạo nhân sĩ tới, ta muốn giúp các ngươi cũng không có biện pháp."

Hoặc giả là tật bệnh loạn chạy chữa, hoặc giả là thấy Thạch Viêm một người, ba đuôi yêu hồ liền mang theo Thạch Viêm đi yêu quái.

Bởi vì có người mang, cho nên Thạch Viêm một nhóm hết sức dễ dàng, không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Không lâu sau, Thạch Viêm sẽ đến yêu động chỗ sâu, mới vừa bước bước đi vào cửa hang, một cỗ hết sức nóng bỏng khí tức liền đập vào mặt, bên ngoài son động mặt, lại là một nơi phạm vi vô cùng hồ lớn, chẳng qua là hồ bên trong, lại cũng không phải là trong suốt nước hồ, mà là đỏ bùng nham tương nóng bỏng, màu lửa đỏ nham tương trong lòng đất chảy băng băng không ngừng, thỉnh thoảng dâng lên một trận ngút trời lửa lừng, phun ra trận trận Hóa tinh... Mà ở trong hồ lòng, một nơi cực lớn sân thượng cùng Thạch Viêm dưới chân đường đá tương liên, ở sân thượng cuối, nhất đến gần kia

nham tương nóng bỏng một tên bầu dục trong ổ, một con to lớn hồ ly đang nằm ở bên trong!

"Tốt thuần khiết huyền môn đạo pháp khí tức." Vừa nhìn thấy Thạch Viêm, kia sáu đuôi mở mắt ra, "Người cùng muội đi vào trong, không giống như là tới giết ta."

"Muốn giết người lời, ta đã sớm động thủ, em gái người bây giờ cũng không phải là một đáng về." Thạch Viêm trả lời, "Ta tới trong chính là muốn nhìn nhìn có thể giữ được hay không người tính mệnh, thuận tiện lấy được ta nên được về đến báo."

Giữ được tính mệnh? Lấy được hồi báo?

Vừa nghe Thạch Viêm lời, kia sáu đuôi có chút kỳ quái.

"Như thế nào bảo mệnh?" Ba đuôi hướng Thạch Viêm dò hỏi, "Người thật có thể cứu huynh trưởng ta sao?"

"Có thể." Thạch Viêm trả lời.

Thạch Viêm tiến lên mấy bước, ở ba đuôi yêu hồ kia mong đợi cùng thấp thỏm trong ánh mắt, không để ý đến hai người về mặt, Thạch Viêm sắc mặt vẫn bình tĩnh, điểm ở sáu đuôi sau lưng ngón tay khẽ run, nhàn nhạt vô hình ngọn lửa, không ngừng bị linh hồn lực lượng bao quanh, sau đó lồng dục dục xông vào người sau bên trong thân thể, dần dần sử dụng nhiệt độ cao đuôi trứ trong cơ thể những thứ kia đã xâm nhập xương chín hàn ngưng băng đâm "băng độc", ngọn lửa vô hình chính là Thạch Viêm rút được dị hỏa Vẫn Lạc Tâm Viêm.

Ngọn lửa vô hình bọc ở băng Du xương cốt vòng ngoài, mặc dù hai người nhìn như là dán chặt chung một chỗ, bất quá chăm chỉ thần xem xét, chính là có thể phát hiện trong đó nhưng là cách một cái hết sức rất nhỏ khe hở, dị hỏa nhiệt độ thật sự là quá mức đáng sợ, nếu như trực tiếp tiếp xúc, sáu đuôi tuyệt đối sẽ trong nháy mắt trọng thương, thậm chí chết.

Nhiệt độ nóng bỏng từ trong ngọn lửa thấm vào ra, sau đó chậm rãi xông nung những thứ kia băng Du.

Theo ngọn lửa vô hình kéo dài xông nung, từng luồng băng lam sắc sương mù, lặng lẽ từ trong xương cốt tản ra, sau đó đang trốn dật trước, bị một thốc vô hình ngọn lửa nhanh mạnh nhào tới, bọc mà vào, lợi dụng kinh khủng kia nhiệt độ cao, dần dần đem chút băng Du sương mù, xông nung hóa thành hư vô. . .

Theo thời gian lặng lẽ vượt qua, kia bị Thạch Viêm ngọn lửa vô hình bao vây băng Du xương cốt, lại là ở lấy một loại mất thường có thể thấy tốc độ, dần dần khôi phục bình thường về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: đột phá, Ngọc Thanh cảnh chín tầng

Chương 12: đột phá, Ngọc Thanh cảnh chín tầng

Ngoại giới, lúc này sáu đuôi yêu hồ, toàn thân cao thấp đã bị mồ hôi đánh ướt đầm, anh tuấn gương mặt, không ngừng co quắp, tí ti hút hơi lạnh thanh âm, từ trong kẻ răng tiết lộ ra.

?" . . Huynh đệ , tốt, được chứ?" Quả đấm gắt gao nắm, điều điều gân xanh trên cánh tay từng động, tựa như rắn vậy, thanh âm có chút khàn khàn cùng run rẩy.

Sau lưng, Thạch Viêm trên trán cũng là căng đầy mồ hôi, vậy thời gian dài thảo không dị hỏa tiến hành cao như vậy chính xác sử dụng, đối với linh hồn hần lực lượng tiêu hao, đồng dạng là một loại khá lớn gánh nặng, nghe sáu đuôi kia run rẩy câu hỏi, hần hơi gật đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Nếu người không thể tái kiên trì tiếp, một lần kia trừ độc, liền trước dừng lại ở đầu đi, người trúng độc sâu, vượt qua xa ta đoán, muốn một lần họ liền đem đuôi rũ ràng có chút không thể nào, cho nên chỉ có thể lựa chọn từ từ đi. . ."

"Vậy, thật có thể toàn bộ đuôi?" Nghe vậy, sáu đuôi không nhịn được vui vẻ nói, mặc dù sáu đuôi sống sao nhiều năm, có thể ở chết cùng sinh tồn giữa, nếu là có lựa chọn đường sống lời, ai cũng biết lựa chọn người sau.

"Dựa theo bây giờ tiến triển, tựa hồ không có vấn đề gì chứ, chẳng qua là cần phải hao phí một phen thời gian mà thôi" Thạch Viêm nhàn nhạt nói.

"A a, không nghĩ tới huynh đệ tuổi tác, lại chính là có vậy bản lãnh, sáu hồi cuối âm khàn khàn cười nói: "Vậy thì toàn dựa vào huynh đệ."

Cảm giác sâu sắc khó chịu sáu đuôi cảm giác được đã nhiều năm không có nửa điểm nhiệt độ cơ thể thân thể lại mơ hồ dâng lên nhiệt ý, còn bên cạnh ba đuôi thấy sáu đuôi sắc mặt dần dần khôi phục bình thường, khô xanh thân sắc cũng có mấy phần máu 'Sắc', năng cũng không nhận được khiếp sợ che miệng, trong miệng không ngừng 啊 啊 啊, nhưng là kích động ngay cả một câu nói đều không nói được...

Thạch Viêm thu hồi dị hỏa, buông tay ra... Mà lúc này, sáu đuôi sắc mặt đã sớm cùng người thường không khác, chẳng qua là vẫn tỏ ra tương đối tái nhợt.

"Đệ đệ... Anh cả ta như thế nào? Người có phải hay không đã chữa khỏi hẳn?" Ba đuôi yêu hồ không nhận được bắt Thạch Viêm cánh tay, kích động hỏi một câu.

Còn bên cạnh sáu đuôi, cũng thử huy huy tay mình cánh tay, nói: "Ta cảm giác mình thật giống như không chịu băng ~ độc hành hạ... Huynh đệ người Tu vì tuy cạn, nhưng thủ đoạn coi là thật phải!"

"Khi không phải người cảm ơn, ta chẳng qua là nhìn ở Huyền Hòa Giám phân thượng thôi! Huống chi ta còn không có cho người trị tốt."

"Đó cũng là muốn cảm ơn..." Sáu đuôi cười cười, từ trong ngực lấy ra một tên món đồ, đưa cho Thạch Viêm, "Chính là dâng hương cốc truyền thừa chi bảo Huyền Hòa Giám! Hôm nay liền giao cho huynh đệ."

Đem Huyền Hòa Giám nhận lấy, giữ trong tay, Thạch Viêm quan sát tỉ mỉ hạ, chỉ thấy trong tay là nửa bàn tay đại sự vật, trình viên hình dáng, bên ngoài là một tên bích lục màu sắc 'Ngọc' khoen, thanh thúy 'Muốn' giọt, nhìn một cái liền biết không phải vật phàm, mà ở 'Ngọc' khoen trung gian chỗ, tương nếu một mảnh tựa như kính không phải là kính, đỏ thẫm màu sắc niềng mỏng, trung gian càng chạm trở một tên hình dáng cổ sơ ngọn lửa đỏ đăng. Toàn bộ sự vật, kia 'Ngọc' khoen ngã chiếm đi hơn nửa, mà ở 'Ngọc' khoen hai bên, còn các có một đạo màu đỏ ti tuệ, thất ở khoen trên. .

...

Oanh ~! ! !

Bên trong sơn động bộc phát ra từng trận tiếng nổ, hùng lực hồng quang từ bên trong động toát ra, đem đường hầm bên trong cũng cho chiếu sáng, một cỗ bông bột hơi nóng phún ra ngoài... Mỗi lần Thạch Viêm vì sáu đuôi trị thương lúc đều sẽ có chờ dị tượng phát ra, nhưng giống như lần vậy nồng nặc, nhưng là trước đó chưa từng có...

Ba đuôi yêu hồ chắc siết chặt quả đấm, ánh mắt tựa như xuyên thấu qua cửa hang vách đá, thấy bên trong cái đó mình vô cùng để ý người.

Sau hồi lâu, hồng quang tán đi, bên trong động khôi phục lại bình tĩnh... Một trận tĩnh mịch sau này, ở ba đuôi yêu hồ thì phải không nhận được muốn vọt vào tìm tòi kết quả thời điểm, từ bên trong đi ra một tên thiếu niên quần áo xanh!

Hai năm thời gian, Thạch Viêm thân cao đã hoàn toàn khôi phục kiếp trước người trưởng thành tiêu chuẩn, lúc này hẳn đã hoàn toàn thoát khỏi trước bởi vì còn tám bé mà tiết lộ trẻ trung...

Giỏi một cái thiếu niên đẹp trai lạnh lẽo đâu...

Cùng ở hai năm, ba đuôi yêu hồ chính mắt thấy Thạch Viêm từ nhỏ năm lớn lên Thuế Biến. Hôm nay người thiếu niên đứng ở nơi đó thì có một cỗ trầm ổn khí độ, hợp với kia tựa như trải qua tang thương cặp mắt, nói lời công đạo.

Ở ba đuôi yêu hồ trong lòng, đại ca của mình kia cỗ dừng dừng ưu nhã, ở trong lòng mình là có mị lực nhất, hơn nữa nhìn thấu sinh sau khi chết, lại nhiều một phần tiêu sái ý, coi là thật có thể mê chết thể gian vạn thiên thiếu nữ!

Có thể trước mặt người thiếu niên, cũng là không kém chút nào!

Không nhận được trong lòng xúc động một phen hồng trần thế tục không biết lại phải có bao nhiêu con gái bị trước mặt người thiếu niên mê đi tâm trí, ba đuôi yêu hồ trên tiến tới mấy bước, lo lắng nói: "Thạch Viêm đệ. Anh cả ta như thế nào?" . . .

"Không có nhục khiến cho mệnh, hôm nay hoàn toàn đem sáu vĩ đại ca trong cơ thể thanh trừ sạch" Thạch Viêm cũng là hưng phấn nói đến. Không nghĩ tới vì cho sáu đuôi yêu hồ hoàn toàn thanh trừ lại dùng hai năm.

Mặc dù ở đầu tiêu phí hai năm thực quang, đến Thạch Viêm cũng không phải là không có thu hoạch, Ngọc Thanh cánh đỉnh phong Tu vi, chỉ thiếu chút nữa là được bước vào Thượng Thanh, đối với dị hỏa vô cùng tinh chuẩn chừng khổng lực, tạo hóa võ học Đại Hoang Tù Thiên Chỉ cũng đã tu luyện tới có thể bước đầu thi triển mức.

Chương 13: Trở về Thanh Vân

Chương 13: Trở về Thanh Vân

Mắt thấy Thanh Vân Môn một giáp một lần "Bảy mạch biết võ" ngày thấy tới gần, không chỉ Tô Như, ngay cả Điền Bất Dịch cũng bắt đầu đốc thúc ngồi xuống đệ tử.

Có người tới?

Trương Tiểu Phàm mở to hai mắt, nhìn kia hai đạo kiếm quang. Kia hai đạo bạch quang rất nhanh tiến vào Đại Trúc Phong, tiến vào chỗ ở phạm vi, sau đó từ từ hạ xuống tốc độ, cuối cùng rơi vào chủ điện "Thủ tinh đường" trước, một trận quang mang lóe lên sau này, hai bóng người xuất hiện ở Trương Tiểu Phàm trước mắt. Một người thân hình rất cao ngọc lập, tiêu sái không bày, quần áo trắng lung lay, rất đúng tuấn đạt.

Một người khác là người thiếu niên, so với hắn lùn chút, mười lăm, sáu tuổi đáng vẽ. Trương Tiểu Phàm bỗng nhiên ngừng thở, một luồng đã từng quên lãng bị thương từ sâu lòng chỗ chậm rãi dâng lên, bởi vì kia một tên nhìn có chút cô đơn bóng lưng! "Kính vũ?" Hắn đứng lên, thanh âm trở nên khàn khàn, gọi ra. Thiếu niên kia người chấn động một cái, lập tức xoay người lại, cặp mắt tròn tròn, Trương Đại Khẩu, như là muốn nói cái gì, nhưng là đến cuối cùng, thiên ngôn vạn ngữ cuối cùng chỉ hóa thành hai chữ: "Phàm!"

—— chia nhỏ tuyến ——

Mà lúc này... Một đạo sáng ngời kiếm mang đang giống như nhanh như chớp nhanh điện, nhanh như điện chớp hướng Thanh vân sơn xông lại... Có thể không phải là Ngự Sử trừ Trần Yêu Kiếm Thạch Viêm sao!

Hôm nay đi ra ngoài trở về. Trần Yêu Kiếm rốt cuộc có thể quang minh chánh đại lấy ra, mà tự có Thuyền Thiên Liên cùng Huyền Hòa Giám chờ uy lực đủ để hủy thiên diệt địa pháp bảo... Huyền Hòa Giám hay là tạm thời không cần tốt.

Ba ngày! Ước chừng ba ngày! Thạch Viêm liền từ ba ngoài ngàn dặm Đông Phương chạy về Thanh vân sơn! Cố nhiên có hắn Tu vi tiền nhiều. Ngự kiếm tốc độ hơn xa dĩ vãng nguyên do! Nhưng càng nhiều... Hay là hắn quy tâm tựa như mũi tên!

Nhìn về phía trước kia núi cao nguy nga, xanh um tươi tốt màu xanh lá cây giống như vì kỳ bao trùm trên từng tầng một đẹp mắt đồ trang sức, nguy nga trong không mất khi lệ, bằng bạc trong càng mang xinh đẹp tuyệt trần...

Ở Thạch Viêm trong lòng, trong đã là một thế giới, thuộc về mình nhà!

Mà lúc này Đại Trúc Phong bên trong chỉ thấy điện Linh Nhi mỹ tròn tròn, hai cánh tay rung lên, quần áo đỏ lung lay, người lại chậm rãi lên tới giữa không trung, tay trái tay phải giao lại ngực, làm Lan Hoa Chi, quát lên: "Buộc thân!" Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy sáng mờ độn trường, vốn là trước người một cái ba thước tới trường hồ phách chu lãng, đột nhiên lui về phía sau, bay đến điện Linh Nhi trước người dừng lại, một tiếng giong đã sau, sáng mờ đại thịnh, gấp gió liền trường, nhanh chóng vô cùng, trong phút chốc không biết dài bao nhiêu bội xuất tới, đem toàn bộ thủ tinh đường bầu trời điện đầy áp, lập tức đem chém long kiếm thanh quang đè xuống, chỉ chớp lát sau, hóa làm mười triệu lãng thẳng xông về Lâm Kinh Vũ, đem hắn vây vào giữa, gió thổi không lọt. Tô Như đứng lên, hướng không trung hô: "Linh Nhi, không được can rờ!"

Nhưng chỉ ở nàng đang khi nói chuyện, vạn tượng hồng lãng đã đem Lâm Kinh Vũ vây nghiêm nghiêm thật thật, mọi người không những không thấy được Lâm Kinh Vũ, liền ngay cả ở giữa không trung điện Linh Nhi bóng người, cũng bị một tầng tầng từng đạo hồng lãng cho che kín! Trương Tiểu Phàm đứng ở một góc, chỉ nhìn phải trùng miệng ngây ngơ.

Thần hồ kỳ thần, chợt nghe có người sau lưng khen: "Hồ phách chu lãng, coi là thật danh bất hư truyền!"

Hắn quay đầu nhìn lại, nhưng là tề hạo đang không chuyển tình đất nhìn bên trong sân, trong miệng nói lầm bầm, cũng không chút nào thần sắc lo lắng. Mắt thấy điện Linh Nhi thắng cuộc đã định, Điền Bất Dịch cơ hồ lộ ra vui mừng, nhưng nhưng vào lúc này, chợt nghe một tiếng chói tai "Tê rồi", tầng tầng hồng lãng trung đột nhiên xuất hiện một tên lỗ hồng, thăm ra một chút thanh quang.

Điền Bất Dịch cùng Tô Như đồng thời biến sắc.

Hống! Một tiếng vang thật lớn, như giận Long cuồng tê, đa động cửu thiên, trong phút chốc cái đó lỗ hồng phóng đại trăm lần, thanh quang lại phục đại thịnh, rách lãng ra, Lâm Kinh Vũ người kiếm hợp nhất, toàn thân mơ hồ hiện ra hình rồng, như mũi tên rời cung, thế không thể đỡ xông về điện Linh Nhi.

Mọi người không khỏi thất sắc, ngược lại là điện Linh Nhi tuy kinh nhưng không hoảng loạn, hai tay che ở trước ngực nhanh làm Thái cực đồ, hư không hoa hạ, trong chớp lát tầng tầng hồng lãng trở về vị trí cũ trước người, hóa thành vô số bình phong che chở.

Chỉ nghe vờ vụn không ngừng bên tai, Lâm Kinh Vũ chém long kiếm đâm rách một tầng lại một lớp đồ lãng, thế đi mặc dù hơi chậm, nhưng chưa từng có từ trước đến nay khí thế lại không giảm xuống, không ngừng về phía trước bóng người ép tới gần.

Mãnh liệt kính gió lay động bên tai sợi tóc bông bênh, gò má lâm đau, điện Linh Nhi nhìn kia hình rồng chém long kiếm, sắc mặt tái nhợt, đảo mắt liền

muốn phân ra tên sinh tử thắng bại.

Tề hạo động, Điền Bất Dịch, Tô Như động. Bất quá có người so với bọn họ nhanh hơn.

Minh! Sấm sét chấn động ông minh thanh.

Tam thiên lôi động tầng thứ nhất "Lôi tránh" khoảng cách ngắn bên trong thuần di vậy tốc độ.

Chém long kiếm bỗng nhiên sanh sanh ngừng, bị người kẹp ở hai ngón tay trung gian.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Gạo ánh sáng cũng dám với trắng sáng tranh huy

Chương 14: Gạo châu cũng dám với trắng sáng tranh huy

Ngay tại lúc, chém long kiếm bỗng nhiên sanh sanh ngừng, bị người kẹp ở hai ngón tay trung gian, một đạo thân ảnh chậm rãi xuất hiện giữa sân.

Bọc ở móng lung thanh quang trung ngón tay, vững vàng bất vô cùng sắc bén chém long kiếm, cuối cùng bằng vào hai ngón tay, sanh sanh đem chém long kiếm ngừng.

"Viêm nhi!" Tô Như sắc mặt vui mừng, hưng phấn hô. Điền Bất Dịch đã đứng lên.

Điền Linh Nhi nhìn ngăn ở trước đầu bóng lưng, cũng không rộng khoát, cũng không cao lớn, kinh phong hiu hiu, Thạch Viêm sau ót mái tóc dài không ngừng lay động, nằng mơ hồ trắng bạch sắc mặt, nhưng như là trong nháy mắt bị chạm đến.

Tề hạo nắm hàn băng kiếm, một đôi kinh ngạc cực kỳ ánh mắt không tưởng tượng nổi nhìn bóng người kia.

Đùa gì thế, lại... Lấy tay... Bất.

Chém long kiếm cái gì sắc bén độ, nhưng là cửu thiên thần binh, lực công kích cường kinh người, Lâm Kinh Vũ Tu vì không bằng điền Linh Nhi, vậy do mượn chém Long, nhưng đủ để áp chế hoàn toàn điền Linh Nhi, nhưng chính là tiếng tăm lừng lẫy thần binh, bị hai ngón tay bất, còn là một mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên.

Đổi thành Điền Bất Dịch, hắn còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận, nhưng bây giờ nhưng là Thạch Viêm... Đã sớm nghe nói Đại Trúc Phong Thạch Viêm thiên tư kinh khủng không thấp hơn xanh Diệp tổ sư, người Tu vì kết quả tới trình độ nào! Tề hạo cùng Lâm Kinh Vũ đều là trong lòng kinh hãi...

Nhìn khiếp sợ mọi người, Thạch Viêm hướng về phía Lâm Kinh Vũ nhàn nhạt nói: "Nơi nào tới a mèo a chó, cũng dám ở ta Đại Trúc Phong cản trở."

Lâm Kinh Vũ còn trẻ khí thịnh, nơi nào bị vậy uy khuất cùng làm nhục.

Đối phương nhìn qua cùng mình tuổi đại không bao nhiêu, thực lực lại xa xa mạnh hơn cùng hắn, ba năm rồi tới, trong ngày thường hoàn toàn bị sư phó Thương Tùng bưng ở trong tay, chung quanh lại là hưởng thụ vô số tán dương cùng, đã sớm dưỡng thành hắn kiêu ngạo tính tình, giờ phút này nhưng đột nhiên thấy cùng tuổi người, thậm chí xa xa cường với mình, làm sao chịu nhận thua.

Mặt kia bàng cái răng, cũng không lo người khác nhìn, pháp lực theo pháp quyết mãnh liệt ra.

Trong tay chém long kiếm không cam lòng ông minh, tiếp chính là thanh quang đại thịnh, cả thanh kiếm người bọc phát ra một trận mãnh liệt thanh quang, mơ hồ Long minh, cơ hồ nhuộm lẫn toàn bộ trong sân.

"To gan!"

Điền Bất Dịch lập tức đại phản nộ quát.

"Sư đệ!" Tề hạo sắc mặt đại biến. Vốn cho là hắn muốn lúc này thu tay lại, cũng sẽ không tái ngang ngược ngăn trở, nhưng không nghĩ tới hắn tính khác biệt như vậy bướng bỉnh, lại gắng gượng lại lần nữa xuất thủ, còn đối với giống nắm chém long kiếm Thạch Viêm, Điền Bất Dịch làm sao có thể không giận lúc này liền là nén giận xuất thủ.

"Phụ thân, người liền một bên hãy chờ xem. Chém Long cố nhiên là cửu thiên thần binh, nhưng cũng chưa chắc liền thiên hạ Vô Địch, hơn nữa ta Đại Trúc Phong cũng không phải cái gì a mèo a chó có thể cản trở phượng." Thạch Viêm nhàn nhạt nói, nghe vào lại có không nói ra tin phục.

Nhưng Lâm Kinh Vũ nhưng là sắc mặt càng thêm khó coi, bị như vậy khinh thị, làm sao có thể cam tâm, Lâm Kinh Vũ trong lòng giận dữ, chém long kiếm quang mang sâu hơn một phần.

Thạch Viêm thấy vậy khinh thường cười một tiếng, hữu chương khẽ run lên, ngay sau đó, mãnh liệt ngọn lửa vô hình, trong nháy mắt đằng đốt ra, sau đó thật nhanh bao bọc bàn tay lại trong đó, chỉ thấy kia trên lòng bàn tay nửa thước chỗ không gian, lại là trực tiếp bị nhiệt độ nóng bỏng thiêu hủy phải có chút vận vẹo, một lượn lò sóng nhiệt đáng hơn nửa vô ích, đưa đến tâm mắt cũng là dần dần mờ hồ.

Tê!

Nhất thời tất cả mọi người tại chỗ ngược lại hít một hơi khí lạnh!

Là cái gì pháp quyết lại có thể ngưng luyện ra như vậy kinh khủng ngọn lửa!

Thật là chưa bao giờ nghe, trước giờ chưa từng thấy.

Chỉ thấy kia ác liệt thanh mang trong nháy mắt bị thiêu hủy, nhìn Lâm Kinh Vũ run rẩy thân hình, khoe miệng cười một tiếng: "Gạo ánh sáng cũng dám với trắng sáng tranh huy."

Thanh âm rơi xuống trong nháy mắt, một tên trông rất sống động Thái cực đồ ở lòng bàn tay hiện lên, dọc theo thân kiếm trượt vào chuôi kiếm, cuối cùng ở Thạch Viêm chấn động hạ, trực tiếp rung động toàn bộ thân kiếm hung hăng run lên, chém Long phát ra một tiếng bi ai ồ ồ minh.

Lâm Kinh Vũ trong tay chém long kiếm nhất thời rời tay ra, bị Thạch Viêm cầm trong tay, Lâm Kinh Vũ đã cả người đứng chết trân tại chỗ, hắn không nghĩ tới mình sẽ lay như vậy hoàn toàn.

Tê hạo cũng không nghĩ tới sẽ vậy kinh người hình ảnh, lòng cũng sau đó rất ác chiến một chút, Thạch Viêm sau khi dừng lại, vội vàng đi lên phía trước, hướng Thạch Viêm cáo lỗi.

"Đa tạ sư đệ hạ thủ lưu tình, Điền sư thúc, Tô sư thúc, thật là thật xin lỗi, kinh vũ sư đệ chẳng qua là một thời xung động mới động thủ, kinh vũ, còn không mau bồi tên không phải."

Lâm Kinh Vũ phục hồi tinh thần lại, vội vàng xin lỗi mọi người, kiêu căng thần sắc hoàn toàn không có, nơi nào còn có một tia lúc tới kiêu ngạo cùng phong tư, lời đang lúc càng không dám đi xem Thạch Viêm một cái, hắn mặc dù ra đời không cao, nhưng bởi vì hơn người thiên tư, một mực xem thường người khác, nhưng dưới mắt, nhưng mới mới biết mình cũng chẳng qua là ếch ngồi đáy giếng.

Cường cho người khác, có thể cường đại đến trong một chiêu tùy tiện phá hủy hắn, để cho hắn hung không dậy nổi chống cự ý, thực lực cường đến hắn hoàn toàn còn không tay.

Thạch Viêm vậy tăng mạnh mặt mũi, mặc dù Điền Bất Dịch mình cũng không biết hắn kinh khủng kia ngọn lửa vô hình từ đâu tới, nhưng trên mặt lại tựa hồ như hết thấy toàn ở hắn như đã đoán trước, sắc mặt rất đúng bình tĩnh điềm hai cái đầu, tỏ ra nhất phái cao thâm khó lường.

Sau đó liền thả bọn họ đi. Tê hạo thật sâu mắt nhìn Thạch Viêm, mắt nhìn Điền Bất Dịch, không nghĩ tới Đại Trúc Phong Thạch Viêm lại kinh khủng đến làm ruồng bước,

"Thạch sư đệ, sư huynh mong đợi lần bảy mạch biết võ trên cùng người gan đua cao thấp, Điền sư thúc, Tô sư thúc, cáo từ!"

Tê hạo nói xong, vội vàng mang người ngự kiếm rời đi, dĩ nhiên, trước khi đi Thạch Viêm đem chém long kiếm trả lại cho Lâm Kinh Vũ, chính là một chuôi chém long kiếm, Thạch Viêm còn nhìn không thuận mắt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Giả bộ như gió, thường bạn ta người

Chương 15: Giả bộ như gió, thường bạn ta người

Đến khi hai người sau khi rời đi, mọi người mới đồng loạt nhìn về phía trung tâm, nhìn chăm chăm làm ra hết thấy Thạch Viêm tới, chẳng ai nghĩ tới sư đệ Tu vi đột nhiên cao đến tên mức đi, có thể đánh bại điện Linh Nhi Lâm Kinh Vũ, ở Thạch Viêm thủ hạ không chống nổi một hiệp.

Kinh khủng kia ngọn lửa vô hình, tu vi cao, thật là để cho người không dám tin tưởng.

"Viêm nhi, ngươi biết điều nói cho nương, ngươi bây giờ rốt cuộc cái gì Tu vi, sao lợi hại?"

Tô Như tò mò nhìn hắn, trong mắt tò mò càng mang vui mừng vui sướng, Thạch Viêm sao lợi hại, năng dĩ nhiên cao hừng.

Điện Bất Dịch, điện Linh Nhi cũng là nhìn về phía hắn.

"Ngọc Thanh cảnh thứ chín tầng đỉnh." Thạch Viêm khẽ mỉm cười nói.

"A" điện Linh Nhi kinh ngạc kêu thành tiếng.

Điện Bất Dịch sắc mặt chấn động một cái, lông mày cũng cười nở hoa. Tô Như trực tiếp đem Thạch Viêm ôm vào trong ngực, kích động mừng không kể xiết.

"Quá tốt, quá ca tụng, Viêm nhi ngươi cũng tu luyện tới tầng thứ, không hổ là nương con trai ngoan ~!"

"Nương, ngươi trước đề khai, trong sao nhiều người chứ?"

"Nương cũng hai năm không ôm ngươi, nói sau nương ôm ngươi ai dám nói gì? Ngươi nhìn một chút cũng gầy, cũng thay đổi đen..."

"Hai năm ở bên ngoài qua có được hay không?"

...

...

Ban ngày chuyện, để cho mọi người khiếp sợ, Ngọc Thanh cảnh chín tầng đỉnh, dạng Tu vi, coi như đặt ở toàn bộ Thanh Vân Môn, cũng là cực cao Tu vi.

Ngay cả đại sư huynh Tổng Đại Nhân cũng bất quá mới năm tầng, đột phá lại là xa xa không hẹn, không biết lấy được ngày nào, điện Linh Nhi ngược lại là Ngọc Thanh cảnh sáu tầng đỉnh, cách cách đột phá cũng đã không xa, Thạch Viêm nhưng đã sớm đột phá đến Ngọc Thanh cảnh chín tầng đỉnh, cách Thượng Thanh cảnh cũng chỉ có một bước xa, mặc dù nói một bước xa, có một đời người cũng khôn ở chỗ này, bất quá lấy Thạch Viêm biểu hiện tư chất, sợ rằng thật chẳng qua là một bước xa thôi!

Mặc dù quả thực có đủ đủ kích, nhưng là Đại Trúc Phong may mắn chuyện, y theo bây giờ trình độ, Thạch Viêm dòm ngó ngôi báu đệ nhất cũng không phải việc khó gì.

Bất quá mặc dù Thạch Viêm làm hả hê lòng người, tăng mạnh mặt mũi, nhưng Trương Tiểu Phàm chuyện, lại không như vậy dễ dàng nhẹ tha cho, trực tiếp bị Điện Bất Dịch hung hăng huấn ngữ một lát, thật sự là quá mất mặt, hết lần này tới lần khác lại đại đột có thể, còn để cho người đánh trở lại, quả thực để cho Điện Bất Dịch một trận đầu lớn như trâu.

Thật may Tô Như ngăn lại, nếu không chỉ sợ ở bị đánh. Đến khi bầu không khí dần dần bình tĩnh, tất cả mọi người đều sau khi rời đi, trong đại sảnh chỉ còn lại Điện Bất Dịch cùng Tô Như hai người.

Tô Như đi tới. Đi tới chỗ bên người, nhẹ giọng nói: "Mới vừa rồi Viêm nhi xuất thủ, ngươi có thể quan sát được kinh khủng kia ngọn lửa vô hình?"

Điện Bất Dịch khẽ gật đầu: "Sao nhiều năm qua, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy kinh khủng ngọn lửa, không chỉ có nhiệt độ thật là dọa người, hơn nữa xuất hiện trong nháy mắt nội tâm còn bạn có lửa nướng vậy cảm giác phiền não."

Ban đầu Thạch Viêm xuất thủ lúc cũng không có tận lực áp chế Vẫn Lạc Tâm Viêm uy lực, là lấy những người khác hoặc nhiều hoặc ít đều bị Vẫn Lạc Tâm Viêm tâm hỏa ảnh hưởng.

"Quả thật, nếu không phải chúng ta hai tên đạo pháp cao thâm, kia cổ cảm giác phiền não căn bản đuổi không, còn có Viêm nhi sau lưng trứ thanh kiếm kia, mặc dù nhìn qua phong cách cổ xưa bình thường, lấy Viêm nhi tính khác biệt tuyệt đối sẽ không bởi một cái bình thường kiếm, chỉ sợ là một cái chém Long Nhất vậy cửu thiên thần binh."

"Coi là, nếu không biết coi như, ngược lại là nhìn một ngón kia lấy ra đồ án thái cực công phu, ngược lại là đối với Thái Cực Huyền Thanh đạo đến đại xảo nhược chuyết mức, lý lý giải sâu thấu, thực không có ở đây ngươi ta dưới." Điện Bất Dịch lắc đầu một cái, cuối cùng nhưng ngược lại vui vẻ cười lớn.

Có Thạch Viêm sao tên yêu nghiệt vậy thiên tài con trai, tuổi còn trẻ, Tu vi đã cao như vậy, đến tương lai, vượt qua xanh Diệp tổ sư cũng không là vấn đề, mặc dù chỉ là con nuôi, nhưng bọn họ nhưng là lao thẳng đến Thạch Viêm khi con trai ruột đối đãi. Nói sau, có Linh Nhi ở, coi như không phải hôn cũng có thể biến thành hôn, ừ. . . Đích thân lên thêm hôn.

Thanh Vân Môn đến tay hần trong, vậy tất nhiên phát huy a! Không thể không nói, Điền Bất Dịch thật là muốn quá xa, Tô Như ở bên cạnh nhìn hần, cũng là khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Hai người tâm tình cũng rất là không tệ.

"Linh Nhi nha đầu kia hần không chuyện chứ ?" Điền Bất Dịch hỏi.

Tô Như lườm hần một cái, "Có Viêm nhi phụng bồi nàng, chính là hù được, có thể có chuyện gì! ."

"Nga, vậy thì tốt."

... ..

Nhàn nhạt dưới ánh sáng nhạt, chỉ thấy được một tên yếu điệu gầy nhỏ thân ảnh màu trắng, đang chân trần đi xuống giường nhỏ. Mặc đơn bạc áo lót kiểu thân thể, mái tóc dài bù xù ở sau ót, một tấm hơi có vẻ mượt mà xinh đẹp gò má núp ở sợi tóc đang lúc, đẩy cửa phòng ra, từng bước một hướng bên cạnh phòng đi tới.

Trong bóng tối, màu xanh lá cây ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm lên lên lút lút bóng người, vui sướng lắc cái đuôi, sau đó ngẩng đầu nhìn mấy lần, lại xúi giục mấy cái lỗ tai, nằm xuống đi.

Đại hoàng nhìn không biết muốn làm gì điền Linh Nhi, nhẹ nhàng đứng đưa cái đuôi.

Buông xuống thụ ở mép ngón tay, điền Linh Nhi nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đi vào, đưa tay ra, vén lên đôi diện chẩn, sau đó một ổ người chui vào.

Ấm áp mang quen thuộc mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Chương thật rất thuần khiết

Chương 16: Chương thật rất thuần khiết

Để cho người nội tâm nổi lên đã lâu cảm giác, mấy năm trước, nàng chính là sao mỗi ngày cùng hần nằm ở một tấm trong chăn, mỗi ngày đều có thể sử dụng cước nha đụng phải hần, bất quá đã lâu không có. Lần không có tái ngược ngủ, nàng đưa tay từ phía sau lưng ôm lấy Thạch Viêm eo.

Sau đó tựa đầu tựa vào bả vai hần trên, mới nhẹ nhàng nhắm mắt. Có cô rất an tâm, rất động tâm cảm giác ~ ban ngày nhất mực, giống như là vô số hình ảnh, thoáng hiện ở nàng nhắm mắt trung, Thạch Viêm ngao ngễ thân hình, trầm tĩnh gương mặt, kia gần gần ở trước người cũng không cao lớn, nhưng làm người ta vô cùng an lòng bóng lưng, cũng giống như là một khoản rạch một cái, từ từ điều khắc ra... Nàng đột nhiên phát hiện rất sợ, nhưng lại rất ngượng ngừng chuyện. Kia dán mặt, lại gần gần.

Thạch Viêm mở mắt ra, nhìn vách tường, thẳng đến sau lưng hồi lâu không tái có động tĩnh, mới lần nữa nhắm mắt, trên thực tế Thạch Viêm nội tâm hết sức không bình tĩnh, so với điền Linh Nhi còn khẩn trương, dẫu sao mặc dù miễn cưỡng coi là sống lại một đời, cũng chỉ là một sơ ca thôi. Sau lưng một mảnh ấm áp xúc giác, bên hông để một con bóng loáng tuyết nộn nhỏ hết sức cánh tay... Mặc dù không phải là đặc biệt thoải mái, nhưng cũng khá tốt.

Hần cảnh giác rất bén nhạy, không như vậy dễ dàng tùy tiện ngủ, điền Linh Nhi vừa qua tới hần cũng biết, bất quá để cho người kỳ quái là trừ ôm hần, cũng không thấy tái có cái gì động tĩnh khác, cũng thì dễ xuống lòng.

Hồi lâu sau, tất cả mọi người đều ngủ.

Trong phòng, hai đạo kéo dài hô hấp, ở bên trong phòng vang lên.

...

Nắng ban mai luồng thứ nhất ánh sáng mặt trời chiếu ở trong nhà, không hề sáng ngời, xa xa, nghe được chi chi náo người tiếng kêu, có lẽ là u tối lại đang thượng thoán hạ khiêu, đại hoàng đột nhiên mở mắt ra, đứng đưa khỏi lỗ tai tới.

Thạch Viêm nhìn phòng, thật sâu thở phào, đưa tay từ bị để bả vai hạ rút ra tay mình, đầu đã có chút chua. Đến nỗi ôm một đêm cảm giác, thật giống như không có cảm giác gì.

Từ thời điểm bắt đầu, loại chuyện cũng không dưới mấy trăm trở về, muốn thói quen cũng sớm thói quen.

"Ca. . . Tảo an" liền Linh Nhi đạo một tiếng tảo an, tất tất tác tác chuyển tên người, lại đưa lưng về trên nằm ngủ tiếp.

Rõ ràng còn đang mơ hồ trung. Thạch Viêm nhưng là thanh tỉnh, mặc dù hẳn biết Điền Bất Dịch cùng Tô Như tâm tư, nhưng nếu để cho Tô Như Điền Bất Dịch nhìn thấy, còn không biết phải đổi thành cái dạng gì đâu, ừ, có điểm lạ trách, cũng không phải là cái gì tốt hình ảnh.

Thạch Viêm đẩy đẩy nạng,

"Linh Nhi, đứng lên."

"Làm gì?" Mang mơ hồ lười biếng thanh âm.

"Trở về trên giường mình đi, bị thấy không tốt lắm." Thạch Viêm

"Muốn cái gì chắc, ngủ một hồi nữa." Điền Linh Nhi lười động.

Ba... "Ai nha!" "Người làm gì "

Điền Linh Nhi vừa quay người bò dậy, "Đau chết."

Vén chăn lên điền Linh Nhi, trực tiếp cởi xuống tiết khổ, là lạ, một cái tát tai ấn, đều đỏ, ngay tại trên đùi. Thạch Viêm che đầu, chuyển qua một bên.

Điền Linh Nhi mặc vào kéo xuống nửa quần, hung hăng phách Thạch Viêm cánh tay một cái tát, sau đó chân trần chạy đến đối diện đi, kéo lên chăn.

Nửa giờ sau, hai người thức dậy đi rửa mặt, chuẩn bị ăn điểm tâm.

"Ngày hôm qua chuyện, các người đều thấy?"

Dùng bữa trong sảnh, Điền Bất Dịch hướng về phía mọi người nhàn nhạt nói.

"Dạ, sự đại triển thần uy, xuất thủ đánh bại kia phách lối..."

"Thì!"

Nhìn nốt lời còn chưa nói hết, Điền Bất Dịch mắng to một tiếng chấn toàn trường, "Cũng chỉ Viêm nhi một tên hữu dụng, người xem các người một chút mấy tên, không nói cái đó tẻ hạo, ngay cả mới nhập môn ba năm người, lại cũng thắng được các người đại đa số người, các người không biết xấu hổ sao! !"

Tất cả mọi người đều xấu hổ cúi đầu xuống, chỉ có Thạch Viêm ngẩng đầu lên. Điền Linh Nhi phiết hai cái miệng, cũng không lời có thể nói, hết lần này tới lần khác chỉ nằng nặt là mặt mặt, phải biết nằng nặt thời gian tu luyện có thể so với Lâm Kinh Vũ trường, cũng là nằng động thủ trước, cuối cùng nhưng là nằng thua, mặc dù có khinh thường cùng binh khí không bằng đối phương nguyên nhân, nhưng thua thì thua.

Nhìn không người dám phản toa, Điền Bất Dịch lạnh lùng nói "Bây mạch biết võ đạo mất liên tới, các người chút không ra hồn người, kể từ hôm nay toàn bộ bề quan, không tu đến giống nhau đi ra, nhìn ta không tróc các người da!" Mọi người mặt có sầu khô, nhưng một chữ cũng không dám nói.

Liên dạng, thời gian vội vã, Đại Trúc Phong bình tĩnh không khí hạ, nhưng bao phủ lên một tầng trước đó chưa từng có khảm trương, tất cả đệ tử cũng chuyên tâm tu tập trừ đạo pháp...

Cách bảy mạch biết võ, chỉ còn lại ba ngày, ba ngày sau chính là lớn so với cuộc sống.

Bề quan tu luyện đến cái thời điểm, lại tiếp tục cũng không có ý nghĩa gì, mấy ngày mọi người đã bắt đầu dần dần buông lỏng, mỹ kỳ danh viết trương thi có đạo.

Điền Bất Dịch cùng Tô Như đã dứt khoát mở một con mắt nhắm một con mắt. Chỉ cần không phải huyền não quá lợi hại, cũng chỉ coi là. Dù sao thật muốn lên đài, cũng không trông cậy vào những người khác, chỉ cần không phải thua quá khó coi, quá mất mặt liên có thể! Dù sao có Viêm nhi chống bọn họ Đại Trúc Phong lần nhưng là chạy thứ bảy mạch đi một lần.

Chương 17: Thất Mạch biết võ

Chương 7: Thất Mạch biết võ

"Sư, sư nương." Xen lẫn ở mọi người vang dội tiếng trả lời trung, một tên không cân đối yếu ớt thanh âm nhô ra.

Tô Như nhìn, thấy là chót nhất lão Thất Trương Tiểu Phàm, cau mày một cái, nói: "Làm sao, phàm?"

Trương Tiểu Phàm lòng dục dục nói: "Vây ngài mới vừa rồi ý, có phải hay không nói ta cũng đi a?" Tô Như ngăn ra, miểu Điền Bất Dịch một cái, trên mặt hiện lên nụ cười, mỉm cười nói: "Đúng vậy, ngươi cũng không phải là Đại Trúc Phong nhất mạch đệ tử sao?"

Trương Tiểu Phàm mừng rỡ, hoan hô nhảy lên, cùng bên cạnh Đỗ Tất Thư vỗ tay chúc mừng, hồn nhiên bất kể Điền Bất Dịch ở phía xa lãnh ngôn lãnh ngữ nói: "Dù sao có chín số người, coi như cho ngu si một người, hay là lãng phí một người, không cần Bạch không cần." Được rồi, Trương Tiểu Phàm lại bị thật sâu niệt thị. Bất quá hắn đã sớm thói quen.

Biển mây, Thanh Vân sáu cánh một trong, đó là một mảnh vô cùng quảng trường không lồ, mặt đất toàn dùng hán bạch ngọc cửa hàng thể, ánh sáng lờ lờ, nhìn một cái, khiến người sinh ra miểu lòng. Phương xa nhiều đóa mây trắng, thoáng như lụa mỏng, lại đều ở đây dưới chân lơ lửng, biển mây quảng trường cũng là vì vậy mà được đặt tên. Giữa quảng trường, cách mỗi mấy chục trượng liền đặt vào một tên làm bằng đồng cự đỉnh, chia ra làm ba hàng, mỗi hàng ba tên, tổng cộng có chín chỉ, quy củ bày. Trong đỉnh thỉnh thoảng có khói nhẹ bay lên, kỳ vị thanh mà không tán.

Trong ngày thường, biển mây ngược lại cũng là một nơi thanh tịnh chỗ, nhưng hôm nay nhưng là tiếng người ồn ào.

Ngay tại cả đám bàn luận sôi nổi thời điểm, một đạo màu xanh đậm đạo bào người, bóng xanh chột lóe, Đạo Huyền chân nhân đã xuất hiện ở trên đại điện.

"Chương môn sư huynh"

Thương Tùng đạo nhân đi về phía trước đạo. Đạo Huyền gật đầu đáp lại một chút, sau đó về mặt ôn hòa hướng đứng ở trên đại điện hơn mười vị Thanh Vân Môn đệ tử trẻ tuổi nói: "Tất cả mọi người tới đi, tốt, tốt."

Chúng đệ tử cùng nhau khom người hành lễ, nói: "Ra mắt chương môn chân nhân."

Đạo Huyền chân nhân khẽ mỉm cười, đi trở về chỗ ngồi, hướng Thương Tùng đạo nhân liếc mắt nhìn, Thương Tùng đạo nhân ngay sau đó đi lên trước, cất cao giọng nói: "Chư vị, các ngươi đều là Thanh Vân Môn thế hệ trẻ người xuất sắc, ta Thanh Vân nhất mạch từ lập phái đến nay, đã có hơn hai ngàn năm, thật là đạo gia chính thống, chánh đạo lãnh tụ. Nhưng cổ nhân có nói: Nghiệp hưng với chuyên cần, hoang với hi. Lại có vân: Đi ngược dòng nước, không tiến tất thoái.

Ta phái liệt đại tổ sư vì canh gác hậu nhân, cũng diu đất đệ tử trẻ tuổi, truyền xuống Thất Mạch biết võ một thịnh sự, cho tới bây giờ đã là suốt hai mươi giới."

"A", Thanh Vân Môn trong đám đệ tử truyền ra một trận tiếng thán phục, hai mươi giới, lấy một giáp một lần tính toán, thì có một ngàn hai trăm năm dài.

Thương Tùng đạo nhân hài lòng nhìn mọi người phản ứng, lại nói: "Cho đến ngày nay, ta Thanh Vân Môn ở Đạo Huyền chương môn sư huynh dưới sự hướng dẫn, hưng vượng phồn vinh, hơn xa kiếp trước, trong thế hệ trẻ người siêu quần bạt tụy không đếm xuể. Cho nên lần chương môn sư huynh cùng các mạch thủ tọa sau khi thương nghị, đặc đem đại thí số người tăng làm sáu mươi bốn người, để tránh có Thương Hải di châu chi hám."

"Lần này đại thí, ở rút thăm trên cũng có chút đổi hóa, chư vị mời xem," trên điện, Thương Tùng đạo nhân nói tiếp. Tay hắn chỉ một cái đại điện phía bên phải đất trống trên, mọi người nhìn thấy, chỉ thấy nơi đó để một tên đại rương gỗ đỏ, tứ tứ phương phương, chỉ ở trên bên mở cho một cánh tay đưa vào động.

"Ồ đó rương gỗ đỏ trong, tổng cộng có sáu mươi bốn viên đèn cây hoàn, trong đó các túi một tấm giấy, thượng thư từ một tới sáu mươi bốn loại này con số."

Chúng đệ tử đột nhiên một trận ồn ào náo động, Thương Tùng đạo nhân không để ý tới, lại nói: "Ồ rút thăm sau khi hoàn thành, tức lấy con số làm chuẩn tiến hành tỷ thí, lấy số một đối với sáu mươi bốn, hai đối với sáu mươi ba, ba đối với sáu mươi hai như vậy loại thôi, sau đó thứ hai tua, thì lấy số một cùng sáu mươi bốn người thắng đối với số hai cùng sáu mươi ba người thắng, như vậy loại thôi, thắng đến cuối cùng quyết chiến. Mời vị hiểu không?"

"Biết!"

Đạo Huyền chân nhân đã từ thủ tọa đứng lên, ngắm nhìn bốn phía, hắn chương môn tôn sư, ban đầu còn hơi có tất tác tiếng vang, nhất thời yên lặng lại. Đạo Huyền chân nhân gật đầu một cái, nói: "Nếu như thế, mọi người đi ngay rút thăm đi."

Trên đại điện, tất cả mọi người quang sau đó cũng rơi vào cái đó rưng rưng gỗ đỏ trên, đầu tiên, là chưởng môn nhất mạch đi ra mười vị đệ tử, theo thứ tự đi tới cái rưng rưng, mỗi người rút ra một viên đèn cầy hoàn, sau đó liền Long Thủ Phong nhất mạch đệ tử, Đại Trúc Phong cùng trúc đỉnh chính là xếp hạng cuối cùng.

Tám ngai đại đài, lấy eo to gỗ lớn xây dựng mà thành, lẫn nhau đang lúc cách nhau câu có mười mấy trượng xa, thành phương vị bát quái sắp hàng, chúng nhiều Thanh Vân đệ tử lúc này đang vây ở kia dưới lồi đài, vì mình đồng môn cố gắng lên kêu gào.

Khôn chữ trên đài, một tên cự đại Thái Cực bát quái treo lơ lửng trên không trung, đem kia vô tận băng sương cũng ngăn trở ở bên ngoài, sau đó chỉ thấy trên đài một phiêu dật xuất chúng thiếu niên khẽ mỉm cười, tay một chiêu, "Đôi!"

Kia Thái Cực bát quái nhanh chóng xoay tròn, chợt đem đỉnh ở trong bát quái lòng màu trắng bạc tiên kiếm đàn hồi, sau đó hóa thành một đạo màu xanh luyện quang hướng đối diện đánh tới.

Thiếu niên đối thủ sắc mặt nhất thời đại biến, nhanh chóng triệu hồi tiên kiếm, một hơi ngay cả bảy ba đạo tường băng.

"Ca, ca, ca!"

Nhưng ở kia thanh quang trước mặt, kia ba đạo tường băng lại như giấy mỏng vậy, bị một kích xuyên thủng, sau đó chợt đánh vào đối thủ trên người, đem đối phương đánh xuống lồi đài.

"Phương sư huynh thừa nhận!"

Thiếu niên mỉm cười thì lễ một cái, nhưng là hướng một bên làm trọng tài trưởng lão nhìn.

Một bên trưởng lão mới từ trong khiếp sợ kịp phản ứng, tuyên bố: "Đại Trúc Phong Thạch Viêm Thắng!"

Dưới lồi đài nhất thời một mảnh xôn xao. Phe kia vượt qua chính là Long Thủ Phong đệ tử, Tu vi không kém, nhưng không nghĩ liền đối phương pháp bảo đều không bức ra liền bị đánh xuống đài đi. Thạch Viêm rốt cuộc ở Thái Cực Huyền Thanh trên đường thành tựu cao bao nhiêu a, chẳng lẽ là đã đuổi kịp chư vị trưởng lão?

Đừng nói là chút đệ tử, chính là trưởng lão kia vẻ mặt đều có chút hoảng hốt, tuy nói sớm đối với Thạch Viêm bất thể chi tài danh tiếng có nghe thấy, nhưng nghe người thủy chung là nghe, không cảm thấy có cái gì đại không, nhưng hôm nay nhìn Thạch Viêm xuất thủ, nhưng biết bất thể chi tài danh tiếng không có chút nào phóng đại.

Dưới đài. Ngồi ở phía xa xem cuộc chiến Điền Bất Dịch vui vẻ ánh mắt cũng nheo lại, liếc về một cái bên cạnh sắc mặt có chút khó coi Thương Tùng đạo nhân, cười nhạo nói: "Thương Tùng sư huynh, người xem con trai ta như thế nào? Ai nha, đối với. Phe kia vượt qua cũng là người môn hạ đệ tử. Ai, cũng là Viêm nhi thôi từ không hiểu chuyện, người nói ta cũng cố ý phân phó, cùng sư huynh so chiêu lúc bao nhiêu lưu chút tay, kết quả hay là ba lượng hạ, ngay cả pháp bảo đều không ra, liền đem người đánh xuống. Người nói không phải thương đồng môn nghĩa sao? Ừ, bất quá Thương Tùng sư huynh đại nhân có đại lượng. Cũng sẽ không để ý chút đúng không! ..."

Đáng thương Điền Bất Dịch sao nhiều năm qua bởi vì Đại Trúc Phong thể yếu, bức bối phải quá sức, lúc này phải cơ hội còn không lớn trừ oán khí, bình thời vốn là có chút đàn độn miệng, lập tức trở nên lạnh lẽ, liền tiếp chuỗi nói không ngừng, giận đến Thương Tùng mặt cũng đỏ lên.

Ngược lại là một bên Đạo Huyền chân nhân sờ một cái râu dài, cười nói: "Viêm nhi thiên tư hơn người, ta Thanh Vân Môn lại nhiều một vị kỳ tài.

Ngồi ở Điền Bất Dịch sau lưng, nhìn chồng dương dương đắc ý đáng ghét, Tô Như chính là lật một cái liếc mắt, đắc ý vênh vác. Bất quá cũng là làm khó hãn, Đại Trúc Phong năm trước không lần Thất Mạch biết võ đều là đội số, lần rút cuộc phải hãnh diện một phen.

Mới vừa đi xuống lồi đài Thạch Viêm liền bị điền Linh Nhi ôm cánh tay, lắc tới lắc lui trứ, trên mặt tràn đầy vẻ tự hào.

"Anh, người thật là lợi hại, bình khí đều không ra, liền đem cái đó phương vượt qua đánh xuống, hạ nhìn bọn họ Long Thủ Phong người còn dám hay không phách lối nữa!"

Cách đó không xa, vốn là đang mang người đem phương vượt qua đồ Tề Hạo sắc mặt chính là cứng đờ, liếc mắt nhìn đang ôm Thạch Viêm cánh tay nữ nữu điền Linh Nhi, trong mắt lóe lên một tia khó mùi, không biết đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Băng nữ thần Lục Tuyết Kỳ

Chương 18: Băng nữ thần Lục Tuyết Kỳ

"Đi!"

Nhưng là cũng không quay đầu lại mang người rời đi.

Long Thủ Phong đám người cuối cùng, Lâm Kinh Vũ tay không tự chủ được cảm ủng hộ hay phản đối sau chém long kiếm, thật sâu nhìn Thạch Viêm một cái sau, vừa xoay người rời đi.

"Hừ! Bại tướng dưới tay, thần khí cái gì!"

Trúu trúu mũi quỳnh, điện Linh Nhi bắt mắt hừ một tiếng, ngay sau đó lại kéo Thạch Viêm tay kỹ kỹ tra tra nói không ngừng.

Bởi vì nhiều một tên Thạch Viêm, cho nên không xuất hiện lại nguyên trú trung Đại Trúc Phong lũng tưng chỉ có tám người có thể xuất chiến bị thảm kịch tình. Là lấy tự nhiên cũng không có Trương Tiểu Phàm tua trông có thể.

Mọi người cũng chỉ có bằng tự thân mỗi người thực lực đi nghênh chiến, đi lên lên cấp, không có một tia trùng hợp có thể nói, dĩ nhiên nếu như ai bị thương quá nặng, đánh không dưới cục, vậy cho dù hân xui xẻo.

Đột nhiên cách vách tồn chữ đài nhưng là chợt bộc phát ra một trận tiếng kinh hô, đem hai người quang hấp dẫn tới, sau đó liền nghe có trường lão cao giọng nói: "Trúc đỉnh Lục Tuyết Kỳ Thăng!"

Trên lôi đài, một tên lạnh lùng, tươi đẹp vô cùng áo lam mỹ nữ, công trường kiếm chậm rãi đi xuống. Làm nhan lãnh mâu, tóc xanh mái tóc dài, cái đó nữ tử chỉ là đứng ở nơi đó, liền hấp dẫn tất cả mọi người quang, kia tươi đẹp thoát tục dung nhan tuyệt thế, kia giống như băng sương trong trẻo lạnh lùng khí chất, để cho mỗi một người cũng thần phục không thôi, thật sự là không nghĩ ra trên đời còn có người nào có thể cùng sánh vai.

"Lục Tuyết Kỳ sao?" Thạch Viêm nhìn trên đài nữ tử lăm bậm lời nói nhỏ nhẹ đạo.

Trên đài Lục Tuyết Kỳ như có cảm giác, đột nhiên cảm giác được hân quang tựa như, đột nhiên xoay đầu lại, quang như điện, lạnh lùng tránh tới. Đại khái trước đây đã có không ít người bị ánh mắt đâm thương. Thạch Viêm khẽ mỉm cười, gật đầu gật đầu, cử động ngược lại thì làm cho đối diện Lục Tuyết Kỳ khẽ nhíu mày, sau đó lại quay đầu lại.

Nhìn một bước kia bước từ trên lôi đài đi xuống xinh đẹp ánh, Thạch Viêm khe khẽ thờ dài, "Quả nhiên là một băng sơn mỹ nhân a!"

Tiếng nói vừa dứt, bên hông chính là hơi đau nhói, quay đầu nhìn lại, nhưng là điện Linh Nhi mặt đẹp âm trầm giống như giọt nước vậy, hai ngón tay không ngừng ở Thạch Viêm bên hông vịn tới vịn đi, thấy Thạch Viêm quay đầu lại chính là một tiếng hừ lạnh, đưa tay để xuống, miệng đầy đều là mỉa dâm.

"Anh, ngươi ở nhìn nơi nào đó?"

"Hừ, không phải là một nữ nhân sao? Không phải là lãnh một chút sao? Có cái gì không dậy nổi!"

"Nàng có ta đẹp không? Đem ngươi hồn cũng câu không!"

Nhìn bình giẫm cũng quật ngã điện Linh Nhi, Thạch Viêm nhưng là nhẹ nhàng cười một tiếng, đưa tay quất quất đối phương mũi quỳnh.

"Người khác nào có ta Linh Nhi đẹp, nếu là có người có thể đem Ca hồn câu không, cũng chỉ có thể là Linh Nhi ngươi a!"

"Thiết, ai hiếm a, ngươi hồn mình giữ lại tốt!" Điện Linh Nhi quệt mồm, tựa hồ căn bản cũng không có đem Thạch Viêm lời để ở trong lòng. Nhưng trong thực tế nhưng trong lòng thì thờ phào một cái.

Thạch Viêm cúi đầu mắt nhìn điện Linh Nhi, điện Linh Nhi dung mạo cùng khí chất thật ra thì cũng hết sức xuất sắc, không thua gì với vị lãnh mỹ nhân, chẳng qua là nàng trên người nhưng thiếu cái loại đó để cho người tươi đẹp, một cái liền sa vào cảm giác, đầu sao cái loại đó để cho người có thể thần cận xinh đẹp, cùng cái loại đó chỉ có thể ngửa mặt trông lên, không dám khinh nhờn mỹ so sánh, không thể nghi ngờ là người sau càng có thể hấp dẫn con người, nhất là nam nhân con người.

Đi ở huyền não trong đám người, bị vô số người sở chúc, kia Lục Tuyết Kỳ lại có thể cho tất cả mọi người một loại trong tuyết độc hành lãnh ngạo cảm giác, loại lãnh mỹ nhân, một khi có thể chinh phục lời, nhất định sẽ cho không người nào so với cảm giác thỏa mãn đi!

Hơi có chút than thở, hoa tâm thật là nam nhân bệnh chung so với a! Ăn trong chén nhìn trong nồi. Thạch Viêm nhún nhún vai, ngay sau đó cúi đầu xuống, tiếp tục cho điện Linh Nhi đại rót lời ngon tiếng ngọt, đem cô nương dụ được cười duyên liên tục, quên mất tất cả phiền ưu.

Trong nháy mắt, thời gian lại qua hai ngày, Thất Mạch biết võ đã tiến hành được thứ ba tua, Thạch Viêm này tua đối thủ ngược lại cũng không yếu, có Ngọc Thanh cảnh thứ sáu tầng cảnh giới, bất quá so với Thạch Viêm Ngọc Thanh cảnh đỉnh phong Tu vi kém không phải một điểm nửa điểm, ngay cả pháp bảo đều không xuất thủ liền dễ như trở bàn tay đem đối thủ đánh xuống lôi đài.

Từ đó liên tục ba tua, một mực không thi triển bất kỳ pháp bảo thì ung dung thủ thắng Thạch Viêm, đã sớm bị chúng nhiều đệ tử cùng trưởng lão chú ý, cùng Long Thủ Phong Tề Hạo, phong trở về đỉnh Tầng Thứ Thụ, ngày gia thân kiếm một mực không ra khỏi vỏ Lục Tuyết Kỳ đám người cùng nhau bị liệt vào này giới đoạt cúp đại nhiệt môn.

Ung dung thủ thắng, Thạch Viêm trên mặt nhưng cũng không lộ xảy ra cái gì về đắc ý, dù sao đối phương với mình chênh lệch quá lớn, sau đó không nói một lời liên hướng trừ 'Kiền' chữ lời dài đi tới.

Nơi đó lúc này tụ tập Thanh Vân Môn gần bảy tầng đệ tử, người ta tập nập, tiếng vỗ tay như sấm động.

Hồ phách chu lăng sáng mờ vạn trượng, ngày gia thân kiếm vô tận lam mang, đem trong phản chiếu tựa như nhân gian tiên cảnh, xinh đẹp dị thường. Nhưng đẹp hơn lệ, nhưng là xuyên tới bay đi hai vị trẻ tuổi nữ tử.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Điền Linh Nhi xé ép Lục Tuyết Kỳ

Chương 19: Điền Linh Nhi xé ép Lục Tuyết Kỳ

Vân Hải Nghiễm Tràng, kiền chữ dưới đài, tất cả mọi người đều đang lớn tiếng kêu lên, vì trên đài kia hai đạo xinh đẹp bóng người si mê không dứt, không đề cập tới chút thấp bồi đệ tử, Đại Trúc Phong, trúc đỉnh hai mạch cao nhân tiền bối cũng là đều ở dưới đài, dùng chân xem, Điền Bất Dịch, Tô Như, thủy nguyệt đại sư, thậm chí ngay cả chương môn Đạo Huyền chân nhân lúc này cũng ngồi ở trên ghế, mép thỉnh thoảng lộ ra mỉm cười, liên tục gật đầu, ý quá mức vui vẻ yên tâm. . .

Thạch Viêm đi tới dưới lời đài lúc, Điền Linh Nhi đã cùng Lục Tuyết Kỳ tranh đoạt xấp xỉ nửa giờ, giữa không trung, Lục Tuyết Kỳ một đôi mình mâu lượng nhược tinh thần, quần áo đen khâm ở gió lớn trong bay lượn bông bành, phong tư tuyệt thế, động lòng người, lạnh như băng trên mặt không có một tia biểu tình, chuôi này tán vạn trượng lam quang ngày gia tiên kiếm, thanh chấn khắp nơi, mang vô cùng vô tận lực lượng, ở hồ phách chu lăng bên lưới lớn trung bên trái đột bên phải đụng, như điên Long ra uyên, khắp nơi bơi, chu vi mười mấy trượng bên trong tất cả vân khí lại bị tầng tầng đánh xoạc, thật lâu không thể bình phục.

Mà Điền Linh Nhi cũng không cam yếu thế, hồ phách chu lăng sáng mờ trận trận, tiên khí đằng đằng, hoặc cuốn hoặc dây dưa, ở nơi cuối chực ra một đạo sáng mờ bình phong che chở, đem ngày gia tầng tầng khôn vào trong đó, mặc dù không đoạn đất bị kia màu xanh nhạt quang mang xông phá, nhưng trong lúc nhất thời nhưng cũng không lộ dấu hiệu thất bại, nhất là ở đó sáng mờ đất nổi bật dưới, Điền Linh Nhi kia kiêu tiểu mặt, a na đa tư dáng vẻ, lại cũng chút nào không thể so với tuyết kỳ kém hơn chút nào.

Nếu như nói cái trước là băng sơn trên Tuyết Liên, kia người sau chính là không trong cốc u lan, mặc dù không như Tuyết Liên đầu tiên nhìn nhìn qua như vậy chói mắt, nhưng cũng có kỳ đặc biệt phong tình, không ít Thanh Vân Môn đệ tử mới phát hiện, nguyên lai lần này Thất Mạch biết vô trung lại còn có không thua gì với Lục Tuyết Kỳ mỹ nhân, nhất là Điền Linh Nhi kiêu mạn lại mang một tia trong veo nụ cười.

Để cho không ít Thanh Vân Môn đệ tử thấy đều là trong lòng nhột, âm thầm suy đoán tựa hồ vị sư muội so với kia vị lãnh mỹ nhân càng bình dị gần người một ít, mình có phải hay không có chút cơ hội?

Cho nên chờ Thạch Viêm lúc chạy đến. Có không ít vốn là đặc biệt vì Lục Tuyết Kỳ tới đệ tử đã phản bội mặt đối mặt, hai người lên tiếng ủng hộ ngược lại là ngang sức ngang tài.

"Phụ thân, nương!" Thạch Viêm nhìn trên đài như cũ bất phân thắng phụ hai người một cái, đi thẳng tới Đại Trúc Phong Điền Bất Dịch cùng Tô Như trước người, lúc này hai người đều là khăn trương không dứt, không chuyển tình đất nhìn trên đài, ngay cả Thạch Viêm đi tới cũng không sao để ý tới.

"Ừ. Viêm nhi tới?" Nghe Thạch Viêm hỏi thăm sức khỏe, Điền Bất Dịch lãnh đạm nói một câu, nhưng là ngay cả đầu cũng không chuyển một chút. Tiếp tục nhìn chăm chăm trên đài, ngược lại là Tô Như quay đầu lại, ánh mắt hơi nheo lại, "Viêm nhi. Thắng bại như thế nào?"

"May mắn Thắng!" Thạch Viêm ung dung đáp. Trên mặt cũng không có gì về đắc ý, tựa hồ chẳng qua là làm một món nhỏ nhặt không đáng kể chuyện mà thôi.

Tô Như gật đầu một cái, ngược lại cũng không bất ngờ, chẳng qua là thuận miệng hỏi một chút mà thôi, bất quá thấy chồng không chút nào để ý tới đáng về, nhưng có chút bất mãn, gắt giọng: "Điền Bất Dịch, Viêm nhi nhưng là chiến thắng. Người đừng nói chút gì, còn quan không quan tâm con trai?"

"Một tên Ngọc Thanh cảnh thứ sáu tầng người mà thôi, lại không thần binh lợi khí gì, đi tới đều là vận khí, nơi nào là Viêm nhi đối thủ, có cái gì tốt hời!"
Điền Bất Dịch trong miệng không nhận được nhưng vẫn là hơi có vẻ đắc ý lắm bấm đôi cầu.

Điền Bất Dịch đột nhiên đưa ra một cái tay tới, hướng một phương hướng chỉ một cái người đến lúc đó nhất định đem kia từ cho ta đánh ngã!"

Thạch Viêm theo Điền Bất Dịch ngón tay nhìn một cái, nhưng là thấy bị Long đình mọi người vây vào giữa Tề Hạo, lúc này người sau đang không chuyển tình đất nhìn trên đài, trong mắt thỉnh thoảng tản ra một loại phá lệ nóng bỏng quang mang.

Sau đó Thạch Viêm bên tai liền truyền tới Điền Bất Dịch âm trầm thanh âm, đó là một loại xen lẫn cực độ lừa gạt giọng.

"Tên khốn kia từ mỗi một lần Linh Nhi có tranh giải thời điểm cũng lại gần, rõ ràng cho thấy mưu đồ gây rối, có chủ ý gì, thật coi ta không biết?"

Tu đạo mấy trăm niên nhân, còn có thể đối với một tên mười mấy tuổi nha đầu vừa thấy đã yêu, lần đầu tiên gặp mặt liền đại lấy lòng, là gan không, cũng tính toán khi ta trên đài tới, thật cho là ta Đại Trúc Phong không người? Viêm nhi, ngươi nếu gặp phải hán nhất định cho ta hung hán dạy dỗ từ ngừng một lát, cũng tốt tuyệt hán niệm tưởng!"

"Yên tâm đi, sư phó." Thạch Viêm trong mắt lóe lên một tia hàn mang, dám đánh Linh Nhi chủ ý, đủ ngày ngày ta nhìn ngươi thì không muốn sống.

Bên kia Tô Như thấy hai ông cháu đích đích cô cô không biết nói gì, trong đầu chính là đầu óc mơ hồ, bất mãn chính là một tiếng hừ lạnh, "Các ngươi hai tên còn quan tâm không liên quan hệ Linh Nhi, ở đó đích đích cô cô làm gì chứ?"

Linh Nhi nhưng là đang so với —— không tốt, Linh Nhi, không thể!"

Lời đến một nửa, Tô Như nhưng là chợt một tiếng thét kinh hãi.

Lại thấy trên đài tình thế nhưng là biến đổi, vốn là hơi rơi xuống phong Điền Linh Nhi nhưng là chợt cản rằng một cái, nhót ngày gia hồ phách chu lăng chợt thu hồi lại, sau đó chỉ thấy thân ở giữa không trung, tay trái tay phải làm hoa lan pháp quyết, đường chéo ngực, trong miệng khẽ kêu: "Buộc thần!"

Theo Điền Linh Nhi thần chú nhiều tiếng, hồ phách chu lăng toàn bộ hóa thành một tên to lớn quả cầu đỏ, lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai đem Lục Tuyệt Kỳ ngay cả người mang kiếm quần quanh ở trong đó.

Tình cảnh một thời an tĩnh lại, kia hồ phách chu lăng tạo thành đồ kiến không ngừng co rúc lại, mặc dù không lúc đất thì có một tầng lam quang từ khe hở kia trung bắn ra, nhưng hồ phách chu lăng hay là từng điểm hướng vào phía trong lan tràn, càng buộc càng chặt.

Thắng lợi tựa hồ sắp tới tay, Điền Linh Nhi mặc dù sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng hay là đối dưới đài Thạch Viêm lộ ra vẻ mỉm cười, chẳng qua là nàng nhưng không thấy, dưới đài vô luận là Điền Bất Dịch phụ phụ, hay là Thạch Viêm cũng nhíu mày, mặt lộ vẻ buồn rầu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Quạt cường Điền Linh Nhi

Chương 20: Quạt cường Điền Linh Nhi

Nhìn trên đài Điền Linh Nhi, Điền Bất Dịch phụ phụ cùng Thạch Viêm cũng nhíu mày, Điền Linh Nhi rõ ràng cho thấy nó hết đà, buộc thần nhất thức phối hợp hồ phách chu lăng chờ tiên gia pháp bảo đến cũng coi là không tâm thường, nhưng là nhưng phần lớn dùng để so với mình Tu vi yếu, hoặc là không thần binh lợi khí gì đối thủ, Lục Tuyệt Kỳ Tu vi ít nhất ở Ngọc Thanh tám tầng trở lên, lại tay cầm ngày gia loại cửu thiên thần binh, Điền Linh Nhi sử dụng loại chiêu thức ngược lại đem mình rơi vào bất lợi chỗ, vô ích hao tổn chân nguyên.

Quả nhiên chỉ thấy sau một hồi, kia đồ kiến trong lam quang đại thịnh, long ngâm trập trập, từng tầng một hồ phách chu lăng bị lấy mất thường có thể thấy tốc độ chóng lên, giống như bành trướng tới cực điểm bọt khí vậy.

Điền Linh Nhi sắc mặt chính là biến đổi, trong tay bấm pháp quyết, chân khí toàn bộ quán thấu đến pháp bảo trong, phải này cánh tay giúp, hồ phách chu lăng bữa trước lúc sáng mờ đại thịnh, lại khó khăn lắm đem lam quang ở, giằng co chung một chỗ.

Nhưng là một lần ủng hộ Điền Linh Nhi một phe nhưng không khen ngợi, tất cả mọi người đều im lặng không lên tiếng, trở mắt nhìn nhau, bọn họ cũng nhìn ra Điền Linh Nhi là rơi vào hạ phong, kia xinh đẹp mặt tái nhợt phải cơ hồ không có một tia huyết sắc, chẳng qua là cắn chặt hàm răng đang kiên trì.

"Linh Nhi, đủ, nhận thua đi!"

Dưới đài trong đám người, Tô Như thấy vậy ngay cả có chút đau lòng, biết con gái bại cục đã định, không nhịn được liền lên tiếng nói, thấy tình cảnh này Thạch Viêm cũng không nhịn được khuyên Điền Linh Nhi nhận thua.

Chẳng qua là Điền Linh Nhi nhưng quật cường lắm đầu một cái, quyết chống chính là không chịu nhận thua, đem còn dư lại không nhiều chân khí toàn bộ đều đặt lên đi. Định một kích định thắng bại.

Nhưng Điền Linh Nhi Ngọc Thanh cảnh bảy tầng sơ kỳ Tu vi rốt cuộc so với Lục Tuyết Kỳ kém không ít, thần binh ngày gia uy lực cũng xa ở hô phách chu lăng trên.

Sáng mờ cùng lam quang không ngừng va chạm, đồ kiến rung động. Phát ra từng trận không chịu nổi gánh nặng kêu gào.

Chỉ chớp lát sau, chỉ nghe một tiếng nổ vang, đi đôi với quyền bạch xé tiếng, vô tận lam quang chợt từ kia đổ trong kén phún ra ngoài, Lục Tuyết Kỳ người kiếm hợp nhất, cả người như một đạo như thiên điện hướng Điền Linh Nhi bổ tới.

Nhưng người ở giữa không trung, Lục Tuyết Kỳ liền ý thức được không đúng. Đôi mi thanh tú nhú một cái, ở đó xanh thẫm quang mang dưới, Điền Linh Nhi mặt đã là một mảnh trắng như tuyết. Cặp mắt bị sợ đóng chặt, nào còn có một tia sức đánh trả?

Chẳng qua là nàng mới vừa toàn lực phá phong, lúc này lại đã không thu tay lại được, chỉ có thể trong lòng hy vọng những môn phái kia trường bối có thể đuổi kịp lúc xuất thủ. Sau đó trở mặt nhìn trong tay ngày gia mang vô tận thần uy hướng đối diện bổ tới.

"Đủ!"

"Dừng tay!"

Chỉ nghe dưới đài chư vị cao nhân tiền bối chính là một trận quát ngắn. Rồi rít xuất thủ, liền muốn cứu Điền Linh Nhi.

Nhưng Thạch Viêm nhanh hơn, lắc người một cái rơi vào lôi đài trong, một tay lăm qua Điền Linh Nhi, một cái tay khác về phía trước đẩy ra, một đại cự đại Thái Cực bát quái đột ngột để ngang lôi đài trung gian, phía trên thanh u sắc quang mang không ngừng xoay tròn, từng đạo ngọn lửa vô hình ở Thái cực đồ trên lưu chuyển, không nói ra thần bí.

Đi đôi với bát quái xuất hiện. Lục Tuyết Kỳ nhưng cảm thấy nội tâm từng trận phiền não, trong tay ngày gia bỗng nhiên một trận kịch liệt run run, quang mang chợt đại thịnh, lấy so với trước đó càng mãnh liệt khí thế bổ tới.

Nhưng đối với mặt người bên khước miệng nhưng là lộ ra một tia như có như không đất châm biếm, đối mặt với ngày gia sáng rực thiên uy, chẳng qua là nhàn nhạt thở ra ba chữ.

"Luyện cho ta!"

Im hơi lặng tiếng, màu xanh da trời kiếm quang cùng cự đại bát quái đụng vào nhau, chợt toát ra nhức mắt quang mang, sau đó trong nháy mắt bị ngọn lửa vô hình đốt diệt, biến mất không thấy.

Lục Tuyết Kỳ chỉ cảm thấy va chạm ở Thái Cực bát quái trên Kiếm khí giống như đá chìm đáy biển vậy, đang không có một tia phản ứng, sau đó một cỗ cự lực chợt từ trên thân kiếm vọt tới, đem nàng cả người cũng đánh bay ra ngoài.

Lảo đảo đất trên đất liền lùi mấy bước, Lục Tuyết Kỳ mới đứng vững bước chân, mượn thế thu hồi ngày gia, quang có chút kinh nghi hướng phía trước nhìn.

Xuất thủ không phải trong môn trường bối, mà là một tên nhìn qua cùng nàng không lớn bao nhiêu thiếu niên tuấn tú.

Cả người trường bào màu xanh, hướng về phía bàn tay mình chậm rãi thu hồi.

Gương mặt đó nhìn tựa hồ có chút quen mắt, tựa hồ đã gặp ở đâu.

Mà lúc này người thiếu niên nhưng không để ý đến Lục Tuyết Kỳ ý, mà là nhìn ngực mình sắc mặt trắng như tuyết mỹ nhân.

Linh Nhi lúc này như cũ bị sợ đôi mắt đóng chặt, không dám mở mắt, —— trường sao đại, nàng nhưng là chưa bao giờ trải qua sao nguy hiểm chuyện, kia màu xanh da trời kiếm quang, lần đầu để cho nàng cảm nhận được chết nguy hiểm.

Sau đó nàng liền nghe được một tên rất tinh tường thanh âm, vừa bức mình vừa buồn cười đất nói: "Được, ngươi định ánh mắt nhắm tới khi nào, mới vừa quyết chống không chịu nhận thua quật kính đi đâu?"

Điền Linh Nhi mới từ từ mở mắt, nhìn thấy là Thạch Viêm kia góc cạnh rõ ràng gương mặt.

Điền Linh Nhi oa một tiếng, chỉ một cái từ khóc lên, vùi đầu ở Thạch Viêm trong ngực, sụt sùi khóc, " Anh, ta thua, ô ô..."

Nhìn mỹ nhân lệ hoa đái vũ, diễm đạm đáng yêu một màn, dưới đài không biết có bao nhiêu Thanh Vân Môn đệ tử làm tan nát cõi lòng, cũng không biết

lại có bao nhiêu người hận không được lấy Thạch Viêm mà thay thế.

Bất đắc dĩ lắc đầu một cái, Thạch Viêm cũng hiểu ít nhiều, hôm nay nếu không phải mình tại chỗ, phỏng đoán Điền Linh Nhi cũng sẽ không sao liều mạng, nha đầu là đem Lục Tuyết Kỳ làm tình địch đối đãi, không nghĩ ở trong lòng trước mặt người mất thể diện, mới từ chiến không lùi.

Nếu như thua không nói, thiếu chút nữa bị mất mạng, vừa kinh vừa sợ, bây giờ mới có thể như vậy thất thố, chúng nhìn trừng trừng dưới, ngay tại Thạch Viêm trong ngực khóc lên.

Nhìn Điền Linh Nhi khóc như vậy thương tâm, Thạch Viêm trong lòng cũng cảm thấy phải có chút đau lòng, nhẹ giọng an ủi mấy câu, nhưng là ngẩng đầu nhìn về phía Lục Tuyết Kỳ.

"Lục sư muội?"

Lục Tuyết Kỳ lúc này đã nhớ tới đã gặp ở đâu Thạch Viêm, cũng biết người này là ai? Đại Trúc Phong thủ tọa Điền Bất Dịch con nuôi, thường xuyên nghe thường nghe sư tỷ sư muội cửa nhắc tới hần, Tu vi cao cường, thiên tư cái thể, ngay cả sư phó nhắc tới hần đều là miệng đầy khen.

"Có chuyện?" Mặc dù biết Thạch Viêm, nhưng Lục Tuyết Kỳ trên mặt nhưng không có chút nào đổi hóa, vẫn là bộ kia lạnh lùng biểu tình.

Ở nàng trong mắt, Thạch Viêm là người nào cũng không trọng yếu, trừ thầy mình cùng những thứ kia đồng môn sư tỷ muội, nàng làm sao thường đem những người khác để ở trong lòng.

Lúc này đã là buổi trưa, ánh mặt trời chiếu rọi, biển mây lán lộn, Lục Tuyết Kỳ lảng lảng đứng ở trên loi đài, nhìn chăm chú thiếu niên trước mắt, vậy tuyệt thâm mỹ tư, yếu điệu xinh đẹp ảnh, không giống phạm trần người trong.

Nhưng nhìn như vậy cảnh đẹp, Thạch Viêm nhưng là nhàn nhạt cười một tiếng, chậm rãi há miệng:

"Lục sư muội, người sẽ thua ở ta trên tay, "

"Lục sư muội, người sẽ thua ở ta trên tay!"

"Lục sư muội, người sẽ thua ở ta trên tay!"

.....

Đơn giản một câu nói, nhưng nói nói năng có khí phách, làm người ta cảm giác không nói ra tin phục, không ngừng ở mọi người trong đầu vọng về, làm cho cả Vân Hải Nghiêm Tràn chính là hoàn toàn yên tĩnh.

Một khắc sau chính là một mảnh xôn xao, chúng nhiều Thanh Vân Môn đệ tử rồi rít nghị luận mờ, phải biết đều là đạo người trong môn, bình thời dù là hận đối phương hận đến nha dương dương, ở loại trường hợp đều phải làm bộ như một bộ hết sức hữu hảo, huynh từ đệ cung đáng vẻ, giống như loại trần khiêu khích hay là thứ vừa thấy được, hơn nữa khiêu khích ngọn hay là Lục Tuyết Kỳ, vị công nhận băng sơn mỹ nhân.

Chúng vị đệ tử biểu tình hết sức xuất sắc, khinh thường cũng có, cho là Thạch Viêm là ở lòe thiên hạ, cười nhạo cũng có, tức miệng mắng to cũng có, dám đối với mỹ nữ bất kính, nhất định chính là một loại khinh nhờn.

Nhưng lại cũng có một bộ phận lòng người trung âm thâm phát rét, Lục Tuyết Kỳ thực lực, mới vừa bọn họ đều thấy, Ngọc Thanh cảnh tám tầng trở lên Tu vi, phối hợp thần kiếm ngày gia, có thể nói là bao trùm ở mọi người trên, Thạch Viêm dám miệng ra cuồng ngôn, tất nhiên là có tuyệt đối tự tin, nhất là mới vừa, người này một tay Thái Cực Huyền Thanh đạo nhưng là gắng gượng đem Lục Tuyết Kỳ một chiêu cuối cùng ngăn cản trở về, còn có kia Thái cực đồ trên lưu chuyển ngọn lửa vô hình, ngày gia kiếm mang lại trong nhảy mất liền bị mất đi.

Đại địch! Tuyệt đối đại địch!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Đối chiến ánh sáng mặt trời đỉnh thiên tài

Chương 21: Đối chiến ánh sáng mặt trời đỉnh thiên tài

Còn đối với mặt, nghe Thạch Viêm lời nói hùng hồn, Lục Tuyết Kỳ cũng là sững sờ, tựa hồ là nàng lần đầu tiên trong đời gặp phải trường hợp, còn chưa bao giờ có người đối đãi mình như vậy.

?"Ta chờ!"

Thật sâu nhìn Thạch Viêm một cái, Lục Tuyết Kỳ lưu lại một câu, xoay người bước đi, quần áo trắng như tuyết, hoàn toàn không có một chút lưu luyến nhanh nhẹn rời đi, vẫn là như vậy lạnh lùng, từ chối người từ ngoài ngàn dặm.

Mà ở sau lưng nàng, Thạch Viêm nhún nhún vai, cũng không làm sao để ở trong lòng, ngược lại thì Điền Linh Nhi phá thể mỉm cười, kéo Thạch Viêm tay, có chút ngượng ngùng nói: "Anh, đều là ta không tốt, nếu không phải vì ta, ngươi cũng không cần sao khiêu khích Lục sư muội!"

Ở hán xem ra, Thạch Viêm là vì cho hán hả giận mới khiêu khích Lục Tuyết Kỳ, nhìn không thêm dưới đài Thanh Vân đệ tử đã nổ tung nổi sao?

Thạch Viêm ngược lại là xem thường, hán làm như vậy là vì cho Điền Linh Nhi hả giận, đau lòng tên cô ngu, nếu như mình chậm tiến một bước, ai biết sẽ phát sinh cái dạng gì biến cố, hán không dám nghĩ tới, cũng không muốn suy nghĩ, không thể chối hán là đối với Lục Tuyết Kỳ có chút động tâm, nhưng không thay mặt biểu hán thì sẽ góp đi lên liếm mặt lấy lòng, thích cùng lấy lòng là hai chuyện khác nhau, dẫu sao hán cùng Điền Linh Nhi cảm tình nếu so với Lục Tuyết Kỳ thâm hậu nhiều, hán đối với Lục Tuyết Kỳ càng phần nhiều là nam nhân đối với tốt đẹp sự vật hướng tới cùng theo đuổi.

Điền Linh Nhi toàn thân lòng đều đắm chìm ở hạnh phúc trong, Thạch Viêm quan tâm để cho nàng trong lòng ngọt cùng uống mật vậy, hơn nữa quan trọng hơn là, Thạch Viêm ngay trước tất cả mọi người mặt như này khiêu khích Lục Tuyết Kỳ, không thể nghi ngờ là cho thấy hán đối với đối phương một chút ý tưởng cũng không có, thích đi đối với tình địch lo âu, Điền Linh Nhi tự nhiên cũng là ung dung không ít.

Chẳng qua là nàng vui vẻ, dưới đài kia mấy vị trưởng bối coi như không sao cho là.

Chương môn Đạo Huyền chân nhân không nói gì, a a cười một tiếng, nhìn Thạch Viêm như có điều suy nghĩ.

Mà trúc đỉnh thủy nguyệt đại sư sắc mặt liền không thể nào dễ nhìn, dẫu sao Lục Tuyết Kỳ là nàng đồ đệ, mình tấm gan đất gọi nhip, có phải là thật hay không khi nàng trúc đỉnh không người a!

Bất quá dẫu sao cùng là Tô Như là cùng mạch sư tỷ muội, thủy nguyệt cùng Tô Như quan hệ vẫn là vô cùng tốt hơn, trước kia Tô Như cùng Điền Bất Dịch xào xáo, Tô Như thì sẽ dọn đi trúc đỉnh ở, chờ Điền Bất Dịch đi nhận sai, có thể nói trúc đỉnh chính là Tô Như nhà mẹ. Nàng cũng không hy vọng đệ tử mình cùng sư muội nháo ra mâu thuẫn gì tới: "Sư muội, mới vừa tuyết kỳ nàng cũng không phải cố ý, tu hành quá cạn. Đạo hạnh không sâu, trong lúc nhất thời không khống chế xong 'Ngày gia' chờ thần vật. Ngươi đừng để trong lòng, quay đầu ta để cho nàng cho ngươi nói lời xin lỗi!"

Tô Như nhưng là khoát tay chặn lại, "Không có sao, đều là bối giữa tranh cường hảo thắng mà thôi, Linh Nhi nàng cũng không có chuyện gì xảy ra! Ngược lại là Viêm nhi mới vừa rồi quá cần rờ, quay đầu ta thật tốt giáo huấn một chút hán."

...

Thứ hai ngày

Thông thiên phong, trên quảng trường.

Tĩnh! Tĩnh! Tĩnh!

Hơn ngàn người yên lặng chú ý hai đạo thân ảnh, một người đậm nhũ ung dung, một người nghiêm nghị cấp bách.

Nồng nặc khí thể không ngừng ở leo mồm đá, hai đạo thân ảnh dừng chân mà ngắm.

Sở dự hoành chấp thiếu dương tiên kiếm, bày trận mà đợi.

Hôm nay cùng Thạch Viêm đối chiến chính là ánh sáng mặt trời đỉnh người thứ nhất sở dự hoành.

Ánh sáng mặt trời đỉnh, Thanh Vân Thất Mạch trung đứng sau nhân khí khá cao trúc đỉnh, nguyên nhân cuối cùng: Nơi này chính là luyện chế pháp bảo tiên kiếm thánh địa.

Cái gọi là:

Thiên cơ hay coi là Thông thiên phong!

Kiểm quyết ảo diệu Long Thủ Phong!

Tiên linh diệu pháp trúc đỉnh!

Đoán binh luyện khí ánh sáng mặt trời đỉnh!

Bát quái kỳ trận Đại Trúc Phong!

Tiên linh phù pháp phong trở về đỉnh!

Linh đan hay được lạc hà đỉnh!

Này bảy đỉnh là xanh Diệp chân nhân ban đầu thu bảy đồ, mỗi người truyền lại thụ hạ các mạch đạo cơ.

Chủ phong Thông thiên phong tương đối toàn diện, đệ tử đều có liên quan đến bảy đỉnh nội hàm. Ở bình thường đều là phụ trách cùng ngoại giới nổi đường rầy, đơn giản mà nói, chính là chính trị gia, thuộc về cao quan nhân viên, vậy Thanh Vân Môn xuất hiện chuyện gì, đều là do Thông thiên phong đệ tử phụ trách thông báo.

Tiếp theo là Long Thủ Phong, tên tự nhiên không cần phải nói, nhân khí nổ tung cơ cấu, tại sao? Thanh Vân Môn thứ hai tầng cơ cấu quản lý, phụ trách bảo vệ Thanh Vân Môn trật tự an nguy, như vậy nặng chức, như vậy vinh quang bằng thân vinh dự, bình thường đều là bị người ở ngón tay cái tự nhiên hạ ngang g đi qua. Bất quá cái hồ phụ thân là, ở nguyên trứ trung, Long Thủ Phong chấp pháp cơ cấu đầu lĩnh Thương Tùng nhưng là chơi khản khất đạo, phản bội Thanh Vân Môn không nói, lại là cơ hồ để cho Thanh Vân Môn ngàn năm đạo cơ hủy trong chốc lát, có thể thấy được Long Thủ Phong ở Thanh Vân Môn tầm quan trọng.

Tiếp dĩ nhiên là Thanh Vân Môn năm đại du lịch thắng cảnh, trong đó trúc đỉnh bởi vì đều là nữ tử, cho nên vậy xin miễn thưởng thức. Muốn phải dẫn một ít bất chánh khi tư tưởng đi thăm tiên pháp ảo diệu người, nhưng là còn phải xem thân phận. Nếu người là cái gì ngạo mạn hồ hết đại nhân vật, hoặc là có cái gì đại bối cảnh, vẫn là có thể có nữ đệ tử làm chỉ dẫn đến chỗ này bởi một cái.

Sau đó dĩ nhiên là luyện chế pháp bảo ánh sáng mặt trời đỉnh, đối với pháp bảo chờ nếu thứ hai điều sinh mệnh tên thiên hạ người tu chân tất cả đồng ý giải thích, có thể tưởng tượng được, ánh sáng mặt trời đỉnh nhân khí nên có nhiều bốc lửa. Bình thường, ánh sáng mặt trời đỉnh bài sơn người, đó là nói liên không dứt, đồng thời, ngọn núi này cũng là Thanh Vân Môn đệ tử nhất nhiều đỉnh mạch.

Phong trở về đỉnh, không có gì bao lớn thưởng thức hứng thú, một đám luyện chế phù pháp, về bữa niệm chú việc vô văn người. Thủ cụ cứng ngắt không nói, còn luôn là bản trứ tên thối mặt. Có thể tưởng tượng được, nhân khí cũng không cao lắm, bất quá đối với kia huyền ảo tiên linh phù pháp, cảm thấy hứng thú mà Bái sư người nhưng là có rất nhiều.

Lạc hà đỉnh, lại một cái tiếng người ồn ào đỉnh mạch. Nguyên nhân: Đan dược. Đối với chữ, Tru Tiên đại lục, vô luận chánh đạo còn là ma đạo, đều là đáp lại coi trọng thái độ. Như vậy có thể thấy được tên lạc hà đỉnh có bao nhiêu bốc lửa. Cái gọi là giao người liền giao lạc hà đỉnh, tìm yêu liền tìm trúc đỉnh! Thanh Vân Môn bên trong truyền lưu Kim câu danh ngôn, lấy được cơ hồ toàn thể Thanh Vân cửa nam đồng bào đồng ý. Đồng thời, lạc hà đỉnh nữ đệ tử cũng có có một ít, vì vậy, lạc hà đỉnh nhất mạch thủ tọa thiên vân đạo nhân cả ngày lo lắng đề phòng, bên trong cửa nữ đệ tử là hay không sẽ bị chó mạch đỉnh ngồi cho quai đi.

Người cuối cùng chính là Đại Trúc Phong, tên, thật ra thì cũng không có người nào nguyện ý lên núi du thưởng, có lẽ mời người lên núi người khác chưa chắc sẽ chịu. Bởi vì ngọn núi này là lấy trận pháp nổi tiếng, trước kia chính ma tranh phong giác liệt lúc, khi đó huy hoàng không gì sánh kịp, tất cả là bởi vì mấy người hợp lực bày trận nếu có thể vượt cấp khiêu chiến. Nhưng mà ma giáo dần dần suy vi sau, theo thời gian trôi qua, tên đỉnh mạch nhưng là dần dần sa sút. Không khó muốn, tự mình kim Điện Bất Dịch trông coi Đại Trúc Phong sau, cộng thêm con gái bảo bối, tổng cộng mới chín người đệ tử. Hơn nữa bởi vì hần tính khác biệt quái dị cay nghiệt, rất ít có người nguyện ý thà giao thiệp với.

... ..

Sở dự hoành, người này vì ánh sáng mặt trời đỉnh thủ tọa thương đang lương đệ tử đặc ý, hơn nữa là ánh sáng mặt trời đỉnh Tu vi sâu nhất, chiến lực nhất cường đệ tử.

Người này tao nhã lịch sự, rất có khí độ, thực lực có Ngọc Thanh cảnh bảy tầng không nói, ở luyện khí phương diện lại là có kinh người tài hoa, bất quá nguyên trứ trung bị Trương Tiểu Phàm không giải thích được một côn đánh ngã, thành đập cước thạch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Kiểm khí chỉ

Chương 22: Kiểm khí chỉ

Sở Dự Hoành chấp thiếu dương tiên kiếm, bày trận mà đợi.

Thạch Viêm mặt đầy dừng dừng về, bên trong mắt đột nhiên thoáng qua lau một cái kỳ dị ánh sáng ngay sau đó trước mặt tay biến thành kiếm chỉ, thân

nhiên đối đãi.

Cách đó không xa, vẫn mãi bạch ngọc mặt mũi đột hiển về kinh dị, lẩm bẩm nói: "Hắn chẳng lẽ muốn lấy ngón tay thay mặt kiếm sao!"

"Lấy ngón tay thay mặt kiếm!"

Một đạo thanh đạm thanh âm cô gái đột nhiên vang vọng ở vẫn mãi nhĩ tế.

Vẫn mãi cũng không xoay người, tựa hồ nghe thanh âm liền đã biết người đâu, quang như cũ nhìn kia đạo dừng dừng như thường bóng người, mà là hỏi: "Lục sư muội, người cảm thấy thế nào?"

Quần áo trắng lung lay, ưu nhã, mê người. Tờ nào kinh tâm động phách trên mặt, giờ phút này có ngưng trọng, nhìn cái đó lúc trước hướng mình khiêu khích nam tử, Lục Tuyết Kỳ hai tay nắm chắc, được tới vẫn mãi bên người sau. Lạnh nhạt nói: "Lấy ngón tay thay mặt kiếm, cần Thượng Thanh cảnh, luyện khí hóa thần sau, mới khá thi triển... . Hừ! Có làm ra vẻ huyền bí!"

Vẫn mãi đột nhiên quay đầu đi nhìn về một bên nữ tử, tờ nào tinh xảo ngọc nhan, mặc dù nhìn qua rất bình tĩnh, nhưng là cặp mắt nhưng là có vẻ kinh dị, hơi lắc đầu một cái, đột nhiên nghĩ đến ngày hôm qua Thạch Viêm đối với nàng khiêu khích, vẫn mãi dừng dừng một tiếng.

Lục Tuyết Kỳ nhìn cách đó không xa vậy cũng bóng người, ánh mắt có khó hiểu vẻ, nhẹ nhàng thì thầm: "Thạch Viêm!"

Gió mai phát qua, thổi lên vô hình chiến ý.

Sở Dự Hoành nhìn đối diện bóng người, lạnh nhạt nói: "Người kiếm chứ?"

Thạch Viêm dừng dừng một tiếng, nhẹ nhàng thì thầm: "Khí kiếm ngón tay!" Chính là ngày hôm qua cuối tháng tứ trong hệ thống rút ra lấy công pháp, là một tên tiên hiệp vị trí công pháp, cùng Lục Mạch Thần Kiếm nguyên lý rất giống, ừ! Lục Mạch Thần Kiếm bản thăng cấp.

Thanh roi, một đạo thanh quang chói mắt đột, ác liệt khí chấn nhiếp bát phương.

Sở Dự Hoành kinh dị nói: "Lấy ngón tay mang kiếm sao!"

"Lòng!"

Hơi một tiếng, là nhắc nhở, là cảnh cáo.

Sở Dự Hoành không dám khinh thường, nâng cao tinh thần nạp khí, bày trận mà đợi.

"Khí nạp bát hoang, hạo nhiên cương khí!"

Một tiếng kêu gào, Thạch Viêm vận dụng Thái Cực huyền thiên chân quyết ảo diệu, ngón tay sở hóa màu xanh Kiếm khí nhắm vào Sở Dự Hoành, chỉ thấy bốn phía không ngừng có màu trắng khí lưu chảy vào màu xanh Kiếm khí trung. Bạch quang thoáng hiện, quang mang chiếu sáng khắp nơi.

Chỉ thấy bạch quang trung, một đạo thân ảnh lấy ngón tay thay mặt kiếm nhanh chóng hướng Sở Dự Hoành sơ xuất đi. Như một đạo ánh sáng màu trắng thúc, nhanh như quỷ mị.

"Chân nguyên hộ thể!"

Sở Dự Hoành nhẹ giọng quát một tiếng, một tay đem kiếm thua với sau lưng, một tay bóp kiếm chỉ phù với xiong trước, ngưng thần nạp khí. Chỉ thấy từng đạo màu đỏ huyền khí phù với quanh thân, tiếp màu đỏ huyền khí hóa thành từng đạo màu đỏ hình tròn hào quang, càng để lâu càng nhiều, cuối cùng như kiên cường thành lũy.

Nhưng mà Sở Dự Hoành vẫn không dám khinh thường, tiếp đem chân nguyên hộ thể thúc giục trình độ cao nhất.

"Thái Cực như luật lệ, phòng tự quyết!"

Một tiếng như lăm, Sở Dự Hoành trường kiếm mà động, hơi lui về phía sau đang lúc, huơ kiếm xoay tròn, màu đỏ luồng khí xoáy trong nháy mắt dung nhập vào xoay tròn vòng xoáy. Càng chuyển càng nhanh dưới, chỉ thấy từng đạo màu đỏ kiếm bích phù với Sở Dự Hoành trước người, kiếm như bát quái, chậm rãi chuyển động đang lúc, nhưng lộ vẻ ảo diệu.

Người chung quanh trung, một ít Tu vi hơi thấp người, thấy lần huyền ảo kiếm thuật, đều là như mê như say. Đương nhiên là có chút người tu vi cao thâm ngắm nhìn đang lúc, cũng liên tục gật đầu.

"Sở Dự Hoành kiếm pháp trung chứa Ngọc Thanh thứ tám tầng "Huyền Thanh" ảo diệu, chắc hẳn Ngọc Thanh thứ tám cảnh lấy cách hẳn không xa!" Không ít trường lão hướng về phía Sở Dự Hoành gật đầu bàn về chân.

Xem ra một lần Thất Mạch biết võ không đơn giản a! Cách đó không xa Tề Hạo mặt đầy vẻ ngưng trọng, tay cầm cừu thiên thần bình Lục Tuyết Kỳ, thực lực không rõ, thủ đoạn thần bí Thạch Viêm, không một không để cho hắn cảm thấy trầm hậu áp lực, nhất là Thạch Viêm, đến bây giờ cũng không thấy rõ hắn thực lực.

Lục Tuyết Kỳ liếc mắt nhìn Thạch Viêm, trong ánh mắt thoáng qua một đạo bên bi vẻ.

Giờ phút này, Thạch Viêm bắn ra bạch quang không ngừng hướng Sở Dự Hoành bát quái kiếm trận bỏ bớt đi.

"Keng!" Một tiếng đập ở cương ngạnh vật thanh âm vang khắp trên quảng trường.

Một đạo thân ảnh đột nhiên lui về phía sau một bước, mặt lộ vẻ kinh sợ vẻ, "Không tốt!" Đội Sở Dự Hoành thanh roi!

Chỉ nghe "Bành" một tiếng!

Bát quái kiếm trận lại bị Thạch Viêm kiếm chỉ sở hóa màu trắng Kiếm khí cho đánh nát, kiếm trận trung thiếu dương tiên kiếm nhất thời quang mang âm đạm, ngã đưa hướng Sở Dự Hoành bay đi.

Sắc mặt tái nhợt Sở Dự Hoành đưa tay lập tức nhận lấy thiếu dương, nhưng mà nhưng mở to hai mắt, nhưng nhìn một con bình bình đạm đạm kiếm chỉ nhanh chóng tới, sau đó để ở trán mình.

"Sở sư huynh, thừa nhận, " Thạch Viêm thu tay về ngón tay.

Sở Dự Hoành không thêm để ý chút nào không câu chấp cười một tiếng: "Ha ha, đa tạ Thạch sư đệ hạ thủ lưu tình, đã sớm nghe Thạch sư đệ đạo pháp cao thâm, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền, không biết đúng hay không may mắn cùng Thạch sư đệ kết giao."

"Vô cùng vinh hạnh" Thạch Viêm cười đáp lại một câu, hắn chính là dạng người, người khác kính hấn một thước, hấn kính người một trượng.

Mà ở cách đó không xa, không ngừng có ánh sáng nhìn về Thạch Viêm bên, đều là thần sắc khác nhau. Vào giờ phút này, 'Thạch Viêm' hai chữ đã như Kim nóng nóng chữ to ấn ở trong lòng, áp lực núi lớn a!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thần binh Trấn Yêu Kiếm

Chương 23: Thần binh Trấn Yêu Kiếm

Thông thiên phong, trên quảng trường, giờ phút này rất là náo nhiệt. Phần lớn đều là lấy một đoàn thể trao đổi, theo như lời nội dung tất cả là mới vừa kia tràng ngắn ngủi tỷ đấu. Mà có một chỗ, nhưng là đây áp cả người, từ trên trời ngắm hạ mắt nhìn xuống, một tên thật to hình tròn cực kỳ tráng quan.

Trọng tài trường lão phục hồi tinh thần lại, hướng về phía chúng người lớn tiếng tuyên bố: "Đại Trúc Phong Thạch Viêm Thắng!"

...

Mặt trời mới mọc, Vân Hải Nghiễm Tràng lần trước lúc chỉ còn lại hai ngòai lôi đài.

Nhìn đối diện xinh đẹp Thiên Tiên thiếu nữ, Thạch Viêm khe khẽ thở dài, vốn tưởng rằng hai người sẽ ở trận chung kết trên thấy, không nghĩ nhưng ở nửa trận chung kết liền đụng phải, tình huống tựa hồ cùng nguyên trứ trung Trương Tiểu Phàm gặp được có chút giống nhau đâu, chính là không biết hấn khi đó nhìn đối diện kia tựa như băng sơn Tuyết Liên nữ tử rốt cuộc là nghĩ như thế nào, thường thức, mê mang, còn chưa biết làm sao, lấy hấn kia si ngốc tính khác biệt, đoán chừng là không biết làm sao cư nhiều đi!

Ngay sau đó Thạch Viêm lại là nhẹ nhàng cười một tiếng, mình muốn chút làm gì, dù sao kết quả đã sớm định trước, trận chung kết cùng nửa trận chung kết đều là giống nhau, —— hấn không phải Trương Tiểu Phàm, cũng sẽ không vì đạt được một tên nữ tử tâm hồn thiếu nữ, mà bị thần kiếm ngự lôi chân quyết phách một chút, hướng chỉ hấn còn phải cho Linh Nhi hả giận, cho nên cuộc tranh tài hấn thắng định.

Trong lòng vừa đã quyết định, Thạch Viêm nhưng là có rồi rảnh bắt đầu thường thức kỳ mỹ nhân đối diện tới, dù sao lần sau cuộc tranh tài, phỏng đoán đối diện thì phải hấn mình hận đến nha dương dương, thời điểm nhất định phải nhìn tên đủ vốn mới đúng.

Đối diện Lục Tuyết Kỳ nhìn Thạch Viêm kia không chút kiêng kỵ quang, kia tựa như nhìn hàng hóa vậy ánh mắt, để cho nàng đôi mi thanh tú hơi nhăn, trong đầu không tự chủ liền nhớ lại đêm qua sư phó cùng mình nói chuyện, "Tuyệt kỳ, lần tranh giải hết sức liền tốt, ngày hôm qua tranh giải người cũng nhìn, thắng bại không thể so với nhớ để ở trong lòng.

Lục Tuyết Kỳ biết thủy nguyệt đại sư thật ra thì cũng không coi trọng mình cuộc tranh tài, cho nên mới có lần lời bàn, nhưng mười mấy chờ khổ tu. Sư phó tâm nguyện cùng lý tưởng, lại sao có thể là dễ dàng buông tha? Vì sư phó tâm nguyện còn có hai cuộc tranh tài, mình nhất định phải thắng!

Quần áo trắng như tuyết, tóc xanh như suối, Lục Tuyết Kỳ lẳng lặng đứng ở trên lôi đài, tựa như không ăn nhân gian lửa khói tiên tử, ở sau lưng nàng, ngày gia kiếm không gió tự mình, nhàn nhạt lam quang phun ra ngoài, tựa hồ cảm giác được chủ nhân chiến ý. Ở xa xa hô ứng, mà Thạch Viêm sau lưng Trần Yêu Kiếm bởi vì sắp ra khỏi vỏ, không ngừng run rẩy.

Dưới đài, chú ý tới Thạch Viêm kia không chút kiêng kỵ quang, Điền Linh Nhi bất mãn mồm mê miệng. Tay ở hồ phách chu lăng trên kéo tới kéo đi, nàng bây giờ ngược lại không thể nào lo lắng Thạch Viêm đi tình biệt luyến, chẳng qua là nhìn người yêu một tên kính đất nhìn chăm chăm chờ nữ nhân, trong lòng không thoải mái mà thôi.

Mà những thứ kia Thanh Vân Môn nam đệ tử.

Nhìn Thạch Viêm kia vô lễ đáng vẽ, mỗi một người đều là căn răng nghiêng lợi, chẳng qua là nhiếp vụ Thạch Viêm hôm qua hùng uy, giận mà không dám nói, chỉ có thể hận hận chết nhìn chăm chăm trên đài, trong lúc nhất thời phiền lôi đài ngược lại an tĩnh lại.

"Keng!"

Chung đỉnh trời lên, vang vọng ở Thông thiên phong trên.

Là bắt đầu tranh tài thanh âm.

Tựa như bị kiềm chế quá lâu, dưới đài giữa đệ tử đột nhiên bộc phát ra một trận Bài Sơn Đảo Hải thanh âm.

"Trên, Lục sư muội. Nhất định phải cho từ chút dạy dỗ nhìn một chút, để cho hắn biết một chút về ngày gia thần kiếm sắc bén!"

"Lục sư muội tất thắng!"

...

Nghe kia tựa như người phàm chợ thanh âm, ngồi ở mấy vị thủ tọa trung gian Thương Tùng liếc về một cái Điền Bất Dịch: "Không Dịch sư đệ, xem ra con trai ngươi chọc mọi người giận a!"

Điền Bất Dịch ngược lại là ôn định nói: "Ồ thực lực tuyệt đối trước mặt, bất kỳ ngôn ngữ đều là vô lực "

Thương Tùng hừ lạnh một chút: "Kia cũng phải xem..."

"Được, đều là nhất mạch thủ tọa, sảo sảo nháo nháo giống như hình dáng gì xem thật kỹ tranh giải!" Thương Tùng còn chưa nói xong, liền bị thủ tọa Đạo Huyền cắt đứt.

Bởi vì là Thanh Vân Môn hai đại thiên tài đệ tử giao chiến, vì vậy hôm nay mấy vị thủ tọa bao gồm trưởng môn Đạo Huyền chân nhân cũng đến tràng, thứ nhất là nhìn một chút Thạch Viêm vị mấy trăm năm qua Thanh Vân Môn nhất đệ tử xuất sắc kết quả như thế nào, một người khác cũng là phòng ngừa cái gì phát sinh ngoài ý muốn, dẫu sao có thể đi vào bốn cường, mỗi một tên đều là Thanh Vân Môn tương lai mấy trăm năm trụ cột, huống chi hôm nay hai thân phận cá nhân cũng đều không đơn giản, một người là trúc đỉnh thủ tọa thủy nguyệt ái đồ, tương lai trúc đỉnh thủ tọa, một người là Đại Trúc Phong thủ tọa con nuôi, đồng dạng cũng là Đại Trúc Phong tương lai thủ tọa, bất kỳ một cái nào trong đó người xảy ra chuyện, cũng sẽ đối với Thanh Vân Môn tạo thành không ảnh hưởng.

"Đại Trúc Phong Thạch Viêm xin chỉ giáo."

"Trúc đỉnh Lục Tuyết Kỳ xin chỉ giáo "

Trên đài kèm theo đồng thời vang lên hai tiếng gọi, Thạch Viêm cùng Lục Tuyết Kỳ cũng giao thủ.

Lục Tuyết Kỳ tay phải vừa so sánh với, ở nàng bởi Hậu Thiên gia chậm rãi từ trong vỏ kiếm dâng lên, dịch thấu trong suốt thân kiếm vòng quanh màu xanh nhạt hào quang, thấu xương băng hàn làm cho cả quảng trường nhiệt độ đều xuống hàng đứng lên.

Tranh giải mới vừa bắt đầu, Lục Tuyết Kỳ ngày gia thi đã ra khỏi vỏ.

Cảm thụ trên lưng Trần Yêu Kiếm tựa như gặp phải đối thủ vậy hưng phấn lay động, nhìn cảm kiếm đứng Lục Tuyết Kỳ, Thạch Viêm chậm rãi nói: "Ta có ninh châu một viên, lâu bị trần lao quan khóa, sáng nay quang mang tấn đế, theo phá núi sông vạn đóa."

"Trần yêu, ra khỏi vỏ" Thạch Viêm một tiếng quát to, một đạo chói mắt quang mang trong nháy mắt phóng lên cao, ngay cả ngày gia quang mang ở trước mặt cũng tỏ ra hết sức ảm đạm.

Chương 24: Lục Tuyệt Kỳ, người nhận thua đi!

Chương 24: Lục Tuyệt Kỳ, người nhận thua đi!

Trần Yêu Kiếm vừa ra sao, đối diện Lục Tuyệt Kỳ sắc mặt bỗng nhiên đổi đổi, nhưng lúc này không kịp suy nghĩ nhiều, Lục Tuyệt Kỳ pháp quyết nắm chắc vào núi, ngày gia quang mang đại thịnh, cùng trần yêu đối lập ở giữa không trung, rất nhiều cùng Trần Yêu Kiếm ganh đua cao điểm ý.

Trên lôi đài kim lam hai đạo quang mang trải rộng toàn trường, phân biệt rõ ràng.

Mà xem cuộc chiến Thanh Vân đệ tử lúc này cũng kinh ngạc đến ngây người.

"Thạch sư huynh thanh kiếm kia lại có thể cùng ngày gia thần kiếm tranh cao thấp một cái."

"Lại một đem cửu thiên thần binh, ta không nhìn lầm chứ!"

...

Không giống với dưới lôi đài xem cuộc chiến đệ tử, các vị thủ tọa hay là một ít nhân lực cao minh hạng người, thanh kiếm coi như là cửu thiên thần binh cũng so với kém không ít, đã vượt qua cửu thiên thần binh phạm vi, nhìn mọi người khiếp sợ sắc mặt, Điền Bất Dịch mặt không đổi sắc, nội tâm đặc ý nhưng là nghĩ đến, tốt từ, ta cũng biết thanh kiếm không đơn giản.

Lục Tuyệt Kỳ trong tay pháp quyết biến đổi, giữa không trung quang mang vạn trọng ngày gia đột nhiên xoay người, như thiểm điện vậy hướng Thạch Viêm bổ tới, kia huy hoàng rộng rãi thần uy. Ép tới tất cả mọi người đều thở không nổi.

Đối mặt với kia chói mắt màu xanh da trời quang mang, Thạch Viêm nhưng là cười một tiếng, cũng không thấy hắn bất pháp quyết niệm chú, chỉ thấy tay phải rạch một cái, nhàn nhạt phun ra một chữ.

"Đi!"

Trần yêu đột nhiên kim quang đại thịnh, cùng kia vạn trọng lam quang đụng tới một chỗ, trận kia thế, lại chút nào không rơi xuống hạ phong.

Lóng lánh lam quang lóe lên. Huy hoàng rộng rãi kim quang, trên không trung đan vào lẫn nhau, đem toàn bộ quảng trường ánh chiếu phải tựa như tiên cảnh vậy, nhưng ở xinh đẹp kỳ cảnh dưới. Nhưng là uy nghiêm sát cơ. Hai đạo quang mang chỗ đi qua, trên lôi đài gỗ lớn như tờ giấy tiết vậy tứ tán tung bay, thanh tiếng nổ như sấm sét giữa trời quang, điệp tai nhức óc.

Vậy xem gần ngàn Thanh Vân Môn người đều biến sắc, hai người giao thủ bất quá chớp lát. Một tên nhạ lôi đài lớn liền bị hai người tháo phải thất thất bát bát, chờ thần uy. Bọn họ lại chưa từng gặp qua, từng cái cảm như hén, không tự chủ lùi về phía sau một khoảng cách.

Tải xem trên đài, Thạch Viêm cùng Lục Tuyệt Kỳ cơ hồ đồng thời bay tới không trung, Lục Tuyệt Kỳ hai tay nắm pháp quyết, toàn lực điều khiển, tư thái nghiêm túc trung lộ ra tiêu sái, làm người ta thường tâm duyệt, mà Thạch Viêm lại là ung dung thoải mái, chỉ dùng tay phải hai ngón tay vừa so sánh với, kia Trần Yêu Kiếm liền đối diện lên, cùng ngày gia đầu kinh khủng, nhìn đáng sợ lại còn thành thạo.

? Trong nháy mắt, hai người đã đánh nhau chết sống mấy chục hiệp, chung quanh tầng mây đều bị hai người giao thủ dư âm chấn vỡ, thật lâu không thể bình phục.

Dưới đài thủy nguyệt đại sư sắc mặt dần dần khó xem, mà Điền Bất Dịch nhưng lộ ra vẻ vui mừng.

Sau đó chỉ thấy người ở giữa không trung, Thạch Viêm bỗng nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, "Lục sư muội, nhận thua như thế nào?"

Mọi người dưới đài chỉ thấy vốn là cùng ngày gia đấu ở một nơi Trần Yêu Kiếm đột nhiên kim quang đại thịnh, như gần Long Nhất vậy, hung hãn đụng vào ngày gia trên thân kiếm, đi đôi với một tiếng nổ đùng, thần kiếm toàn bộ bị đụng bay ra ngoài, còn đối với mặt Lục Tuyệt Kỳ cũng là phun ra một ngụm máu tươi.

Dưới đài một mảnh an tĩnh, mặc dù không ít lòng người trung đã sớm kịp chuẩn bị, nhưng lúc này nhìn Lục Tuyệt Kỳ miệng phun máu tươi, vẫn là có chút buồn bã, lấy Lục tiên tử bản lãnh, lại thật không phải là cái đó cuồng vọng người đối thủ.

Lục Tuyệt Kỳ như thế nào chịu nhận thua, cần rằng, mặt sinh sát, toàn thân y phục không gió mà bay, thúc giục ngày gia cùng Trần Yêu Kiếm lại là trùng trùng một kích, sau đó dùng tay một chiêu, đem ngày gia triệu hồi, nắm trong tay, ở đó chạm nhau một khắc, trong phút chốc lam quang vạn đạo, nuốt

mắt nàng bóng người, người kiếm hợp nhất, phù điêu trên hết, cuối cùng xông vào kia đám mây.

Thạch Viêm thấy vậy, biểu tình cũng là ngưng trọng mấy phần, chỉ thấy chột một thúc giục, Trấn Yêu Kiếm kim quang đại thịnh, cùng lam quang đan vào một chỗ, tạo thành một đạo cự Đại Kim sắc chùm tia sáng, xông lên trời.

? Mà cùng lúc đó, liền nghe ngoài chín tầng mây, một trận long ngâm vậy kiếm rít, vạn đạo lam quang hội tụ vào một chỗ, hướng về phía màu vàng chùm tia sáng, nhô lên cao đánh xuống.

Cuồng phong gào thét, biển mây lãn lộn, ở một kích kia dưới, thiên địa thất thanh.

Thạch Viêm trên mặt dâng lên một trận nhàn nhạt đỏ mặt, liền lùi lại mấy bước, đem mặt đất cũng đạp ra mấy tên hồ cạn, đem lực tháo xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn lên, nhưng là cười lạnh một tiếng, nhìn không trung, nhàn nhạt hô: "Lục sư muội, ngươi không phải đối thủ của ta, nhận thua đi!"

Đầy trời lam quang tiêu tán, Lục Tuyết Kỳ thân hình chấn động một cái, trên không trung nắm chắc ngày gia thần kiếm người nhẹ nhàng bay lùi lại mấy bước, mới đứng vững, trên mặt một mảnh khác thường triều. Đò, mồ hôi hột không chịu thua kém chảy xuống.

Lục Tuyết Kỳ trong lòng một trận khó chịu, mấy năm khắc khổ tu hành, nàng đạo pháp kiếm thuật tinh tiến cực nhanh, sư phó thủy nguyệt càng đối với mình kỳ thác kỳ vọng rất lớn, lần tỷ thí hẳn có thể là hướng về phía đệ nhất đi, làm sao có thể nhận thua, mới vừa rồi bị kia cổ lực mạnh sở dụng, đến bây giờ vẫn là cảm thấy kinh mạch kịch chấn, khí huyết sôi trào, nhìn nữa Thạch Viêm, hẳn cũng không có nhân cơ hội tấn công, mà là không chút kiêng kỵ nhìn mình, khoe miệng còn mang một tia như có như không giễu cợt. Lục Tuyết Kỳ cảm thấy mình cho tới bây giờ không có sao sinh khí qua, trong bụng đưa ngang một cái, vô luận như thế nào cũng không thể để cho hắn tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Lục Tuyết Kỳ, người đặc biệt chính là một ngu si

Chương 25: Lục Tuyết Kỳ, người đặc biệt chính là một ngu si

Khẽ thờ dài một cái, ngồi ở thủ tọa vị trí Thủy Nguyệt nhưng là đứng dậy, muốn nói lại thôi, mấy lần đưa tay, nhưng lại để xuống.

Không trung Lục Tuyết Kỳ xoa một chút khoe miệng vết máu, trong suốt như thủy tinh vậy trong con ngươi toát ra khiếp người thần thái, tay cầm kiếm quyết, thân hình lần nữa nổi lên, lại đang trong hư không ngay cả đứng hàng thứ bảy bước, trường kiếm bỗng nhiên chọc trời, ngọc nhan trong phút chốc tái không một tia một chút nào huyết sắc.

"Cửu Thiên Huyền Sát, hóa thành thần lôi. Sáng rực thiên uy, lấy kiếm dẫn chí!"

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng mang theo mấy phần trang nghiêm, chỉ một thoáng thiên địa tối mờ, gió cuốn vân tàn, mây đen hoàn toàn che đầy bầu trời, phảng phất Thiên Ma giáng thế vậy... Trận trận sấm rền tiếng ở chân trời vang lên, vô số đạo loạn vũ ngân rần ở trong hư không thoáng hiện...

"Là Thần Kiếm Ngự Lôi Chân Quyết! ! Chạy mau a..."

Phía dưới một mực xem cuộc vui các đệ tử nhất thời kinh hoàng, Thần Kiếm Ngự Lôi Chân Quyết, Thanh Vân Môn vô thượng trấn sơn chú pháp, bọn họ chính là chưa thấy qua cũng đã nghe nói qua, mà giờ khắc này thanh thế chi thật lớn, đủ để cho bọn họ liên tưởng đến một chiêu đi... Lập tức mọi người chìm muông bầy tán...

Điền Bất Dịch bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt âm tình bất định nhìn Thủy Nguyệt: "Chính là người gọi ra tốt đồ đệ."

Nếu là bình thường Điền Bất Dịch dám sao cùng nàng nói chuyện, nàng nhất định dạy một chút hần thể nào làm người, nhưng là bây giờ Thủy Nguyệt đại sư nhưng là mặt đầy hối hận, sắc mặt trắng bệch, người lại lay động.

Thần Kiếm Ngự Lôi Chân Quyết chính là Thanh Vân Môn nhon kỳ thuật, há là như vậy dễ dàng thi triển? Đệ tử bình thường không tới Thượng Thanh cảnh giới, là chỗ hòng mơ tưởng, mà giống như Lục Tuyết Kỳ loại thiên tài, cho dù là có ngày gia chờ thần binh tương trợ, ở Ngọc Thanh cảnh giới thi triển cũng là hết sức khó khăn.

Lục Tuyết Kỳ mới vừa cùng Thạch Viêm ngay cả hợp lại mấy chiêu, bị thương không nhẹ, thời điểm còn cưỡng ép thi triển Thần Kiếm Ngự Lôi Chân Quyết, há chẳng phải là tự tìm đường chết, một tên không tốt cũng sẽ bị thiên lôi cắn trả chết, hết lần này tới lần khác Thần Kiếm Ngự Lôi Chân Quyết chính là dẫn thiên địa nguyên khí cho mình dùng, điều khiển thật lôi, để cho chút thủ tọa muốn xuất thủ giúp nàng đều khó.

Chương môn sư huynh!" Thủy Nguyệt đại sư cầu cứu tựa như nhìn về phía chương môn Đạo Huyền, trong mọi người ở đây, lấy hắn tu vi cao nhất, nếu như nói có thể cứu hạ Lục Tuyết Kỳ lời, sợ rằng cũng chỉ có hắn.

Mắt nhìn hướng thiên không, tay không ngừng vuốt râu dài, Đạo Huyền chân nhân cuối cùng nhưng là lắc đầu một cái.

"Thủy Nguyệt sư muội, sợ rằng lão đạo là không thể ra sức, thiên lôi đã hội tụ. Mặc dù ta xuất thủ cũng có thể đem chi cắt đứt, nhưng là hậu quả cùng cản trở cũng kém không nhiều, một tên không lòng có thể thì sẽ dễ cho Lục sư diệt đưa tính mệnh. Thà dạng, còn không bằng mặc nàng thi triển, có ngày gia thân kiếm ở, nói không chừng còn có thể có mấy phần chuyển cơ!"

Tựa hồ nhận ra được các trường bối ngưng trọng sắc mặt, vốn là vẫn còn ở om sòm chúng vị đệ tử, nhưng là cũng dần dần an tĩnh lại, quang rồi rít đầu hướng thiên không.

Vốn là xanh thẫm bầu trời trong nháy mắt đen nhánh đứng lên. Mây đen cuộn cuộn, tiếng sấm ầm ầm, trong thiên địa một mảnh xơ xác tiêu điều.

Sau đó chỉ thấy cuồng phong nổi lên. Trong mây đen vô căn cứ xuất hiện một tên to lớn vòng xoáy, tịch quyền trứ vô số điện xà, tựa như thông hướng Cửu U đường hầm

Mà đứng ở vòng xoáy dưới, nhưng là một tên phá lệ kiều bóng người. Sắc mặt tái nhợt. Lão đạo muốn ngã, nhưng lại cố chấp đất cầm trong tay ngày gia giờ lên thật cao.

Đầy trời trong mây đen, Lục Tuyết Kỳ cũng cảm giác toàn bộ thiên địa cũng hướng mình đè xuống, huyết khí sôi trào, xương cốt kêu gào, tái không chịu nổi gánh nặng, vốn là bị đè xuống thương thế không ngừng liệt hóa, từng điểm tâm thực mình còn sống hy vọng.

Trong tay ngày gia kiếm chưa bao giờ nặng nề như vậy qua. Tựa như một khắc sau mình ngay tại không cách nào kiên trì tiếp.

Cuồng phong tiếng sấm trong, nàng giống như trong gió thảo. Bên tai không tự chủ liên vang lên sư phụ Thủy Nguyệt truyền nàng kỳ thuật lúc lời: "Tuyết kỳ, ngươi tư chất chi giai, là ta đời người mới thấy, nhưng chân quyết uy lực quá lớn, cố cản trở oai lại là phải không thể ngăn chặn. Ngươi tu đạo ngày còn thấp, tuy có thể miễn cưỡng nắm giữ, nhưng ngàn vạn lần không thể tùy ý làm phép, tránh khỏi diệt tai ương."

Kết thúc sao?

Bởi vì mình tự do phóng khoáng không chỉ có không có thể hoàn thành sư phó tâm nguyện, ngược lại muốn cho nàng lão nhân gia thương tâm khổ sở?

Tâm mắt đã bắt đầu mơ hồ, bên tai cuồng lôi đại tác, tầng kia tầng mây đen sau, vòng xoáy kia trung tâm nhất, một đạo ánh sáng chiếu xạ qua tới, đó là vô tận tia chớp, nhưng cũng là nàng Lục Tuyết Kỳ bùa đời mạng, tiên thuật hoàn thành lúc, cũng chính là nàng hương tiêu ngọc vẫn lúc.

Oanh!

Một tiếng tiếng nổ, vang khắp toàn bộ Thông thiên phong, tựa như thượng cổ lôi thần bị người từ ngũ li bị thức tỉnh, cuồng nộ gào thét!

Vất ngang chân trời rơi lời dưới, Lục Tuyết Kỳ cả khuôn mặt một mảnh trắng bệch, không giúp thêm đau khổ.

"Lục Tuyết Kỳ, ngươi sao ngu si là sống thể nào sao đại?"

Trong cuồng phong, Lục Tuyết Kỳ đột nhiên nghe được bên tai truyền tới cái đó ghét người nói ghét lời, chẳng qua là hắn tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh mình? Hắn không phải hắn mau trốn được sao? Chẳng lẽ hắn không muốn mệnh sao? Trong nháy mắt nàng trong đầu không biết tại sao xuất hiện sao nhiều tại sao, đột nhiên cảm thấy bên hông mình căng thẳng, đã bị cái đó ghét người ôm vào trong ngực, tựa vào bả vai hắn trên, nàng muốn đẩy ra hắn, nhưng là toàn thân cao thấp một chút khí lực cũng không có.

Bất chấp nhìn nàng kia đã bị ngày sét đánh vết thương chồng chất thân thể... Thạch Viêm ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời!

Trên bầu trời sấm sét vòng xoáy xoay tròn, từng đạo kinh khủng sấm sét đang không ngừng ngưng tụ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Liên Tỏa Thiên Địa

Chương 26: Liên Tỏa Thiên Địa

Thạch Viêm nhìn trời không trung điên cuồng ngưng tụ lõi đình, "Ngu si, giữ vững một chút, tiếp theo liền giao cho ta."

Tay phải lộn một cái, một tên toàn thân khắc đầy phù văn thần bí vật thể xuất hiện ở Thạch Viêm trong tay, chính là tới từ Hoa Thiên Cốt vị trí thượng cổ thập phương thần khí một trong "Thập Phương" Thuyền Thiên Liên.

Ở Thạch Viêm dưới sự thúc giục, từng đạo do phù văn thần bí ngưng tụ màu vàng nhạt xiềng xích từ Thuyền Thiên Liên phát ra, ở đây trời trong lõi đình xuyên tới xuyên lui, dường như muốn đem toàn bộ thiên địa tù ở trong đó.

Bầu trời sấm sét còn đang, vòng xoáy xoay tròn càng lộ vẻ điên cuồng, phảng phất là cảm nhận được có người đang gây hấn với mình, một khắc sau, một đạo giác chỉ mới vừa càng vai u thịt bắp gấp mấy lần sấm sét lại lần nữa trực kích xuống, hướng Thạch Viêm trong ngực Lục Tuyết Kỳ phóng tới!

"Viêm nhi mau tránh ra! Thiên lôi sẽ tìm túc chủ, không biết tìm người... Buông ra nàng liền người thì không có sao! ! !"

Xa xa Điện Bất Dịch không nhìn được thất thanh đại gọi.

Mà Thạch Viêm hừ lạnh một tiếng, mặt hướng lên trời sấm sét, hần tin vung tay lên, chỉ thấy kia đạo lôi điện còn không có xuống liền bị phù văn xiềng xích từ trên không trung, ngay sau đó biến mất tan đi.

Trên bầu trời lõi đình không ngừng hí muốn đột phá Thuyền Thiên Liên phong ấn, hạ xuống lõi đình.

Thuyền Thiên Liên có thể khóa lại không gian, thay mặt biểu "Khiên bán" cùng "Những ràng buộc", không cách nào chặt đứt gông xiềng, có thể sáng lập trên đời kiên cố nhất nhà tù, cũng có thể tùy tiện hủy diệt trong nhà tù hết thấy. Nhìn một màn, Thạch Viêm không kiềm được xúc động Thuyền Thiên Liên mạnh mẽ, nguyên trụ trung, bị bạch tử về mấy chiều là có thể đánh trọng thương đan xuân thu, đang sử dụng Thuyền Thiên Liên dưới tình huống dễ như trở bàn tay liền vậy khốn bạch tử về, có thể thấy Thuyền Thiên Liên mạnh mẽ, cũng không cần quá cao sâu Tu vi thúc giục là có thể phát huy uy lực cực lớn.

Nhìn trời không trung còn đang không ngừng giãy giụa mưu toan đột phá kết giới lõi đình, Thạch Viêm cười lạnh một tiếng, pháp quyết biến đổi: "Thuyền Thiên Liên, cho ta diệt."

Màu vàng nhạt phù văn xiềng xích không ngừng co rút lại cùng đây trời lõi đình đụng vào nhau.

Tim, tựa hồ chợt nhảy động một cái, lại an tĩnh lại.

Phong chỉ, lôi nghi, cả thế giới đều dừng lại. Chỉ có trái tim trong, trống rỗng.

Ác liệt tiếng gió, không ngừng từ bên tai lướt qua, mãnh liệt lôi quang bộc phát ra nhất đám ánh sáng, sau đó ở phù văn xiềng xích triệt tiêu hạ chôn vùi ở trong không gian...

"Cái gì? !"

Dưới lõi đài, Đạo Huyền chân nhân bỗng nhiên đứng dậy, nhìn trời không trung đạo thân ảnh kia, mặt đầy đất kinh ngạc, ngay cả mép râu dài bị mình cào xuống cũng mờ mịt không biết.

Mà ở hán bên người, những thứ kia thủ tọa cửa cũng đều từng cái nhảy cồm lên, không thể tin nhìn trời không trung một màn.

"Viêm nhi!"

"Tuyết kỳ!"

Điện Bất Dịch cùng Thủy Nguyệt đồng thời chính là một tiếng thét kinh hãi, hướng không trung bay đi.

Một bên Thương Tùng hơi há to miệng, nhìn Đạo Huyền chân nhân một cái, thanh hỏi: "Chương môn sư huynh, người có từng nhớ trăm năm trước man hoang kia tràng kinh khủng đại chiến."

Đạo Huyền chân nhân trong mắt giống vậy lộ ra vẻ kinh sợ: "Người nói là..."

Thương Tùng có chút không nói ra lời, nhìn hướng thiên không.

"Kinh khủng tư chất, thần bí pháp bảo, không biết là thượng cổ đại năng chuyển thế chứ?" Đạo Huyền nhìn không trung cái đó nhẹ nhàng thiếu niên, chợt nhớ tới hơn trăm năm trước kia tràng man hoang sáu người được, gặp cái đó giống như thần đế vậy bóng người, chỗ đi qua, thiên địa bể tan tành, vạn vật thất sắc...

"Thượng cổ đại năng chuyển thế?" Nghe lời ấy, Thương Tùng cúi đầu không nói, lặng lẽ suy nghĩ cái gì, trong mắt nhưng là có hàn quang lóe lên, lại muốn là nghĩ đến cái gì lộ ra sợ hãi sắc mặt.

Giữa không trung, Thủy Nguyệt vẻ mặt có chút phức tạp hướng cái đó hư không đứng người tuổi trẻ, mặc dù lúc này có chút chật vật, nhưng vẫn là khó

nén giữa hai lông mày kia bùng bùng anh khí, lấp lánh có thần ánh mắt như cũ phát ra khiếp người hào quang, mà đối phương trong ngực, mình đồ đệ đang lẳng lặng nằm ở nơi đó, mặc dù mặt trắng bệch, nhưng hô hấp coi như vững vàng.

Lẳng lặng nhìn một màn, Thủy Nguyệt bỗng nhiên nghĩ đến năm đó người kia cũng là như vậy hăm hở.

Thủy Nguyệt mới cảm khái nhớ lại đến một nửa, nhưng đối với mặt nhưng đem Lục Tuyết Kỳ ném tới, bị sợ nàng giết mình.

"—— người!" Luống cuống tay chân đem Lục Tuyết Kỳ một cái tiếp lấy, Thủy Nguyệt đại sư nhìn Thạch Viêm chính là giận dữ, mới vừa muốn mở miệng trách mắng.

Thạch Viêm hướng về phía Thủy Nguyệt nhàn nhạt nói: "Lục Tuyết Kỳ ngu si không phải nàng sai, nhưng là nàng đi ra hại người chính là nàng không đúng, rõ ràng thua, còn chết không nhận trượng, nếu không phải là hợp lại một tên ngọc đá cùng vỡ, kết quả mình nhắm hai mắt lại coi như xong chuyện, lưu cho người khác một đồng cục diện rồi rầu!" Thanh âm không lớn nhưng lại truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Tại chỗ tất cả Thanh Vân đệ tử đều là một mảnh xôn xao, Lục Tuyết Kỳ, dung nhan tuyệt thế, tươi đẹp thoát tục, càng kiên tu vì không tầm thường, là tại chỗ chín thành Cửu đệ tử trong lòng tiên tử, nhưng bây giờ chúng nhìn trừng trừng dưới lại có người dám mắng nàng ngu si!

Nếu không phải nhìn ở hấn là Đại Trúc Phong thủ tọa con trai bọn họ đã sớm động thủ dạy dỗ hấn, không sai, chính là dạng.

Nhưng nghe Thạch Viêm nói, chư vị thủ tọa nhưng cũng cười khổ lắc đầu một cái, nói là 'Ngu si' hơi quá, nhưng phải nói là cố chấp, nhưng là nửa điểm không kém.

"Người!" Thủy Nguyệt bị tức đến cơ hồ không nói ra lời, nhưng đúng là phe mình đuối lý, chỉ có thể lại đem lời nuốt trở về.

"Sư tỷ có còn hay không chuyện, vô sự, ta trước hết mang Viêm nhi đi nghỉ!" Ngoài miệng nói như thế, Điền Bất Dịch cũng không chờ câu trả lời, trực tiếp kéo Thạch Viêm liền đi.

Nhìn phát tay áo đi, không có chút nào lưu luyến hai người, Thủy Nguyệt trên mặt chính là lúc trắng lúc xanh, giận đến không nói ra lời, cuối cùng nhưng là khẽ thở dài một cái, cúi đầu nhìn trong ngực còn hôn mê đồ đệ.

"—— tội gì tới?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Người cho là mình thật có thể nhật thiên a!

Chương 27: Người cho là mình thật có thể nhật thiên a!

Thủy Nguyệt đại sư đưa tay cạy ra miệng nàng môi, đem đầu ngón tay nắm đan dược bỏ vào nàng trong miệng, sau đó mang ngắt đi Lục Tuyết Kỳ độn quang đi.

Những thứ khác trúc đỉnh đệ tử theo ở phía sau rời đi, trong lúc nhất thời, cuối cùng trúc đỉnh tất cả mọi người đều rời đi.

Đại Trúc Phong người nhưng là hớn hở vui mừng, Trương Tiểu Phàm hôm nay mặc dù bại bởi Tề Hạo, nhưng hấn có thể đánh vào bốn cường, trừ xem qua nguyên chủ Thạch Viêm giác bình thường bên ngoài, đã ra tất cả dự liệu, ngay cả Điền Bất Dịch cũng khó chưa cho Trương Tiểu Phàm khó khăn xem sắc mặt.

Thứ hai ngày, Thạch Viêm đứng ở trên đài, hôm sau mới lên ánh mặt trời ảm áp đất chiếu sáng ở Thạch Viêm trên người, ảm áp toàn bộ người. Dưới lời đài, Điền Bất Dịch, Tô Như, Đại Trúc Phong tất cả mọi người đều ở phía dưới.

Đứng ở trên lời đài, đối mặt với đối diện phi thân lên đài Tề Hạo, Thạch Viêm biết, đánh một trận, đã trở thành giờ phút này tất cả mọi người mong đợi chiến đấu. Mong đợi người thắng xuất hiện, mong đợi thắng lợi cuối cùng, ai sẽ trở thành cuối cùng đoạt cúp người.

Mà hấn cùng Tề Hạo chiến đấu, chính là hôm nay cuối cùng đánh một trận, bất quá Thạch Viêm nhưng không chút phật lòng.

Tề Hạo kém mình quá xa! !

So sánh còn trẻ lãnh ngạo lại cuồng vọng Thạch Viêm, Tề Hạo tiêu sái ung dung, lại là thắng một đám nhiệt tình kêu gào, người khác khí ở toàn bộ Thanh Vân cũng là to lớn, hai người chiến đấu tuyệt đối đáng giá đề cho người chú ý.

"Thạch sư đệ, chúng ta rút cuộc chạm mặt, có thể cùng người ganh đua cao thấp, là ta vinh hạnh."

Tề Hạo mỉm cười bùng quyền, khí độ xuất chúng, anh tuấn bên ngoài biểu, lại là biểu dương nhất mạch phong độ. Dưới đài Thương Tùng gập đầu mỉm cười, rất là hài lòng.

"Đủ sư huynh tự khiêm nhường" Thạch Viêm thần sắc bình tĩnh trở về một câu.

"Vậy liền bắt đầu đi, Thạch sư đệ, đừng để cho dưới đài sư môn trường bối chờ lâu." Không có nói nhiều, Tề Hạo giọng nói rơi xuống, đã sử dụng tiên kiếm.

Một cái thuần bạch sắc hàn băng tiên kiếm, hắn cũng không dám khinh thường chút nào, Thạch Viêm thực lực hắn nhưng là gặp qua, hắn không có một chút nắm chắc tất thắng.

Theo như băng tinh hàn băng tiên kiếm té khởi, không khí quanh mình lập tức dâng lên mãnh liệt hàn khí, trên lôi đài, chung quanh ba trượng đất, trên mặt đài cũng trong chớp mắt ngưng kết khởi thật mỏng hàn băng. Khu dùng hàn băng tiên thuật thực lực, so với cùng Lục Tuyết Kỳ đánh nhau chết sống đồng môn phương vượt qua, đầu chỉ lợi hại bội số, căn bản không ở một tên cấp số!

Mà cùng chi tương đối, Thạch Viêm nhìn Tề Hạo, bàn tay chậm rãi nâng lên, quát khẽ: "Hiện!"

Theo khẽ quát rơi xuống, Thạch Viêm trên lòng bàn tay, Văn Lạc Tâm Viêm mãnh mẽ hiển ra, lúc này toàn bộ sân so tài trên vốn là ngưng kết hàn băng, trong nháy mắt dung hóa sau đó bị kinh khủng dị hòa nhiệt độ cao bốc hơi.

Thất Mạch thủ tọa trên mọi người, đều là chi thâm kinh hãi.

Chích ngọn lửa diễm nướng quanh mình toàn bộ không gian không khí cũng mơ hồ vẩn vơ, sương trắng vờn quanh, trong phút chốc bị hun đốt thành hơi nước bốc hơi hầu như không còn.

Dị hòa hóa liên, một đóa chi lớn bằng bàn tay tinh xảo hóa liên hướng đối diện oanh bắn đi, kinh khủng nhiệt độ làm cho lòng người kinh, mọi người dưới đài rồi rít đổi sắc mặt, xa xa tránh lui. Từng tia tiêu khô mùi vị, cuối cùng có người sợi tóc cũng thán hóa hồng tiêu, Thất Mạch thủ tọa trước người, liền thủ bày vòng bảo vệ, phòng ngự ở dật tán uy lực, mới để cho người dễ chịu chút, uy lực kia quả thực kinh người! Nóng rực hình sen ngọn lửa từ không trung đến gần tới, Tề Hạo tay cầm hàn băng tiên kiếm, liền tiếp ở trước người bày ba đạo hàn băng chi tường, đồng thời trong miệng nói lâm lâm, trong tay pháp quyết không ngừng biến ảo, như là muốn dẫn động cái gì kinh thiên thế.

Kinh khủng hóa liên, trong phút chốc phá hủy tường băng, đem tường băng dung hóa thành hơi nước, tiếp đánh thẳng thứ hai đạo, thứ ba đạo. . .

Tề Hạo tự nhiên cũng cảm giác được, ở cuối cùng một đạo hàn băng chi tường tan vỡ trong nháy mắt, chú pháp rút cuộc đọc xong, kia trong con người thoáng qua vẻ trịnh trọng, trong phút chốc, toàn bộ võ đài hàn lưu tập nhàn, chính giữa phơi bày một đạo to lớn hàn băng chi tường.

Cuối cùng trực tiếp từ trước người võ đài lớp băng trung lan tràn ra, cùng thời khắc đó, quanh mình bốn phía, từng đạo đáng vóc to tường băng đứng như cùng kéo dài nhà tù, đem chung quanh phong tỏa, đem toàn bộ không gian hóa thành hàn băng địa ngục.

Nguyên lai kia lan tràn mặt đất hàn băng, cuối cùng tên chỗ dùng, Thạch Viêm ánh mắt thoáng qua một tia thán phục. Tề Hạo thật không phải là lãng đãc hư danh a! Bất quá dị hòa kinh khủng cũng không phải là người có thể biết.

Thạch Viêm đưa tay chỉ một cái: "Bạo! ! !"

Phía trước, Tề Hạo cũng đã hai tay coi vô ích, bay lượn ở giữa không trung, pháp quyết hoàn thành! Một cỗ kinh hãi cảm giác, bỗng nhiên bao phủ quanh thân, trong tầm mắt, chỉ thấy trên mặt đất, trên đầu, từng đạo băng tinh, tường băng bị nhiệt độ cao trong nháy mắt dung hóa bốc hơi.

"Thử thử ~ oanh oanh "

Ngoại giới, toàn bộ hàn băng không gian trong nháy mắt bị tức hóa, đầy trời sương mù xen lẫn màu trắng bóng người, xuất hiện ở trước mặt mọi người, Tề Hạo nắm quang mạng âm đậm hàn băng tiên kiếm, nhìn đứng ở phía trước kia đạo tu trường bóng người.

Phốc! Trong miệng một búng máu lại cũng không áp chế được, phun vãi ra, Tề Hạo buông tay ra, thẳng tắp hướng xuống ngã xuống, cuối cùng nặng nề té đang so thử trên đài.

Trước mắt, trên đài, tranh tài xong toàn ngoài dự liệu, tất cả mọi người đều mở to mắt, tất cả mọi người đều lộ ra kinh ngạc khó khăn tin thần sắc, Tề Hạo, liền bại! !

Tề Hạo không thể nào tin nổi, mình tuyệt kỹ, sẽ dạng tùy tiện bị phá, bị đánh bại! Minh liền sao bại!

"Dám cầm hàn băng cùng dị hòa đụng nhau, bỏ ra dị hòa kinh khủng coi thường hai loại cực đoạn lực lượng đụng nhau dật tán năng lượng, thật cho là mình gọi đủ ngày ngày, liền thật có thể ngày ngày." Nhìn té xiu ở trên lôi đài Tề Hạo, Thạch Viêm nội tâm tràn đầy ác thú vị nghĩ đến.

Thạch Viêm đi xuống đài, mọi người kinh ngạc nhìn hắn đi qua, Thương Tùng rất nhanh bay lên đài.

Mọi người kinh ngạc nhìn bầu trời. Nhìn kia một tên đi tới thiếu niên, một khác, định trước vĩnh viễn khác ở đáy lòng của mọi người, tái cũng không cách nào phai mờ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Thất Mạch Hội Vũ kết thúc

Chương 28: Thất Mạch Hội Vũ kết thúc

Chỉ có Đại Trúc Phong mọi người không thêm đề ý chút nào, nhảy căng hoan hô, vui vẻ không phải. Đệ nhất a, là đệ nhất a, bọn họ Đại Trúc Phong thứ tự một, là bức nào rạng rỡ, bức nào vinh Dự a, nếu không phải Dưới mắt người mắt chúng nhiều, chỉ sợ mọi người đã sớm không nhận được bắt đầu lên tiếng hô to!

Diễn Bất Dịch đi tới Thạch Viêm trước người, Dùng sức vỗ vỗ bả vai hắn, há mồm một cái, kia mập mạp trên mặt, đã từng nghiêm túc biểu tình phức tạp mà phong phú, cân thượng cổ trách. Cuối cùng trong lúc nhất thời cái gì cũng không nói ra được.

Thạch Viêm vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hắn sao kích động. Tô Như đứng ở một bên, Bạch chi như ngọc gò má, treo nhân nhật nhu hòa nụ cười, giữa hai lông mày, tràn đầy hạnh Diện vì hắn.

Cùng Tô Như tướng mạo giống như vô cùng Diễn Linh Nhi, lại không có mẹ ôn uyển kín đáo, mọi người bên cạnh, đã sớm hoan hô cùng Thạch Viêm ôm thành một đoàn. Nàng là tuyệt đối sẽ không quản những người khác ánh mắt. Ở một mảnh nhiệt liệt mà âm áp trong bầu không khí, Thạch Viêm lòng cũng bị lây, khoe miệng hiện lên nụ cười.

Đạo Huyền quay đầu nhìn một chút phương mọi người một cái, cao giọng nói: "Ta tuyên bố, thứ hai mươi giới Thất Mạch Hội Vũ, đến đây hoàn toàn kết thúc! Đại Trúc Phong Thạch Viêm đạt được Thất Mạch Hội Vũ hạng nhất!"

Nhất thời Dưới đài một trận xôn xao. . .

"Đình, chúc mừng túc chủ hoàn thành ẩn núp nhiệm vụ trở thành Thất Mạch Hội Vũ hạng nhất, đạt được đầu phá vị trí đầu kỹ để ẩn quyết."

"Hệ thống, chuyện gì xảy ra? Ngươi không phải chuyển kiếp rút thưởng hệ thống sao? Không hề là nhiệm vụ hệ thống, ẩn núp nhiệm vụ vậy là cái gì quý, " Thạch Viêm ý thức đắm chìm trong trong đầu không nói hướng hệ thống hỏi

"Mỗi vị trí đều có ẩn núp nhiệm vụ, túc chủ nếu như hoàn thành ẩn núp nhiệm vụ gặp nhau đạt được thưởng phong phú."

"Chửi thề một tiếng, ngươi làm sao không nói với ta?" Thạch Viêm có chút bất mãn.

"Hết thầy cần Dựa vào túc chủ mình đào "

Thạch Viêm: "#¥%~#¥ "

Tuyên bố xong sau, Đạo Huyền quay đầu nhìn Thạch Viêm một cái, hòa ái nói: "Viêm nhi, nếu ngươi giờ khác này ở trong, như vậy sau này liền theo ta tới một chuyến, ta trước đem một lần phần thưởng ~ kính giao cho ngươi, sau đó ngươi về lại Đại Trúc Phong nghỉ đi đi, qua một thời gian ngắn ta còn có chuyện cần các ngươi một lần ba cường đi làm, ngươi là thứ nhất, đến lúc đó chỉ sợ cũng phải ngươi tới chỉ huy đại cuộc!"

"Dạ, đệ tử tuân mệnh!"

"Mặc Dù đối với ~ kính nhìn không thuận mắt, bất quá hắn tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đến nói ra trò vui ta coi thường, ngươi nhìn tùy tiện tìm một người đưa đi loại ngu xuẩn lời, cất giấu, không chừng sau này Dùng trên chứ ?

Lập tức cùng Diễn Bất Dịch phụ phụ gật đầu tỏ ý hạ, Thạch Viêm đi theo Đạo Huyền đi tới, hai người một đường đi qua hồng kiều, hướng Ngọc Thanh đoạn hậu điện đi tới. . .

Đi tới hậu điện, Đạo Huyền từ một tên tinh xảo trong hộp lấy ra một mặt mỏng kính, hình Dáng cổ sơ, đồng xanh lù bên, trên có khắc Long, hạ khắc hổ, kính trên có khắc phương vị bát quái, trung gian tròn kính chỗ nhưng không phải là vậy gương đồng, vàng mura lát phát không thấy rõ, Thạch Viêm thấy Đạo Huyền trong tay lấy gương ra lúc, cũng đã biết là cái gì. Chính là ban đầu Thất Mạch Hội Vũ rất nhiều hạ hạng nhất tường thường, một món hết sức trân quý pháp bảo.

Thạch Viêm đưa tay nhận lấy tên pháp bảo!

Lập tức Đạo Huyền đem ~ kính làm việc phương pháp sử Dụng từng chữ từng câu Dạy cho Thạch Viêm . . Mà Thạch Viêm ngộ tính cực nào kinh người, Đạo Huyền bất quá nói một lần, hắn cũng đã hoàn toàn điều khiển tự nhiên! Tốc độ nhanh, ngược lại là làm Đạo Huyền cũng kinh ngạc một phen: "Thật là hậu sinh khả úy a ~!"

Đang nhìn Thạch Viêm điều khiển tự nhiên sau, Đạo Huyền cũng không khỏi lắc đầu một cái, thờ Dài nói.

"Được, kính kính phương pháp sử Dụng ta đã tẩn Dạy cho ngươi, trở về Đại Trúc Phong nghỉ ngơi một ngày cho khỏe lần, mấy ngày sau, Điện sư đệ sẽ nặng mang ngươi trở lại Thông thiên phong, đến lúc đó ta có chuyện để cho các ngươi đi làm!"

"Đã như vậy, đệ tử kia xin được cáo lui trước!"

"ừ, ngươi đi đi!"

...

...

Cuốn cuộn tiếng sấm, vô tận điện quang, không trung sừng sững bóng người, ầm áp ôm trong ngực, còn có kia nóng nảy có chút không được tự nhiên nhưng cũng có chút ầm áp lời nói.

"Lục Tuyết Kỳ, ngươi sao ngu si là sống thế nào sao đại!"

"Kiên t rì một chút nữa, tiếp theo liền giao cho ta "

Trong đầu như có vô cùng mảnh vụn lẫn lộn, Lục Tuyết Kỳ cảm thấy nhưc đầu sắp nứt, chậm rãi mở hai mắt ra.

Vào chỗ là một gian đơn giản sạch sẽ phòng, trừ một tấm trúc tháp, mấy bộ quần áo, đang không có Dư thừa đồ.

Trong là phòng mình?

Đầu còn có chút hôn mê, Lục Tuyết Kỳ nhìn quen thuộc cảnh sắc, nhưng là từng điểm phục hồi tinh thần lại.

"Tuyết kỳ sư muội, ngươi tỉnh?"

Sau đó liền nghe một cái thanh âm vui mừng nói, Lục Tuyết Kỳ giương mắt nhìn một cái, nhưng là một vị mặt trái soan xinh đẹp nữ tử, mái tóc như vân, Da thịt như tuyết, lúc này thấy nàng tỉnh lại, nhất thời kinh ngạc vui mừng đi tới.

"ừ, vẫn mất sự tỷ?"

Lục Tuyết Kỳ thanh nói, muốn từ trên giường ngồi dậy, nhưng chỉ cảm thấy cả người trên Dưới một trận đau nhức, suýt nữa lại tãi ngã xuống.

Vẫn miễn vội vàng đỡ nàng, tức giận nói: "Đừng động, đều bị thương còn không đứng đấy nằm!"

Sau đó nhìn Lục Tuyết Kỳ kia trắng bệch mặt, lại có chút đau lòng, oán giận nói: "Ngươi nói ngươi, thật tốt tỷ thí hợp lại cái gì mệnh a! Ngày đó có thể hù chết sư phó cùng ta, nếu không phải Thạch Viêm sư đệ xuất thủ, ngươi hẳn thật là liền không mệnh. . .

Bất quá Đại Trúc Phong rõ ràng đều là người đẳng hoàng đệ địa phương, làm sao liền ra hắn sao một tên miệng thất đức người! Ngày đó tỷ thí thời điểm —— ngách, ——

Lúng túng, Lục Tuyết Kỳ tự nhiên biết nàng muốn nói gì, nhớ tới mình bất tỉnh trước lại còn nói mình sao ngu si là làm sao trường sao đại, trong lòng cũng là có chút vừa xấu hổ vừa giận, có loại không nói ra mùi vị, hận đến có chút nha Dương Dương.

Bất quá cũng may vẫn mất rất nhanh liền như không có chuyện gì xảy ra đổi chủ đề, tiếp tục nói: "Ách, —— ngày đó quả trách ngươi ngừng một lát sau, thứ hai ngày trận xuống kết chỉ một chiêu liền đem Long Thủ Phong Tề Hạo đánh trọng thương.

"Một chiêu?" Lục Tuyết Kỳ sững sốt một chút, ngay sau đó trong lòng hơi Dâng lên gọn sảng, nhưng là không nói ra lời.

"Đúng vậy! Một chiêu, Thạch sư đệ không biết Dùng cái gì pháp quyết ngưng tụ một đóa hỏa liên, trực tiếp đem đủ sư huynh nỗ trọng thương."

—— cho nên, tuyết kỳ a, lần thua liền thua, gặp phải sao tên quái vật, sư phó là sẽ không trách ngươi, ngươi cũng đừng quá không nghĩ ra!"

Yên lặng hồi lâu, Lục Tuyết Kỳ sắc mặt hơi đỏ, nhưng là gật đầu một cái, "Ta biết, sư tỷ!"

Vẫn miễn cưỡng lại nghĩ tới một chuyện, hướng về phía Lục Tuyết Kỳ nói: "Đúng, sư muội, nghe chương môn chân nhân nói, lần so tài này trước bốn tên qua mấy ngày còn phải cùng nhau xuống núi, một mặt là muốn ngăn cản ma giáo yêu nhân ngã được nghịch thi, khác — phương Diện cũng là để cho các người học hỏi kinh nghiệm, được thêm kiến thức, người tốt nhất chuẩn bị một chút! Bất quá Long Thủ Phong đủ sư huynh bởi vì tranh giải thưởng thế quá nặng, cần phải tỉnh Dưỡng một đoạn thời gian, cho nên liền Do phong trở về đình Tăng Thư Thư thay thế."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Xuống núi, Hà Dương Thành

Chương 29: Xuống núi, Hà Dương Thành

Ngoài điện, đầu tiên cùng Điện Bất Dịch đi qua một bên, Điện Bất Dịch nhìn hẩn một cái: "Lần đi trước, nhiều gặp nguy hiểm, một đường nhớ nhiều hơn lòng, lần đi trước, nhiều gặp nguy hiểm, một đường nhớ nhiều hơn lòng, ngoài ra lão Thất bên kia, có năng lực người cũng chiếu cố một chút đi!"

Điện Bất Dịch trước thời hạn cùng Thạch Viêm giao phó rất nhiều nhiều, thậm chí có chút để cho người không nhận được, mới vẫy tay rời đi. Bất quá chỉ là khác nhau, cùng Trương Tiểu Phàm chỉ là nói đôi câu, đối với Thạch Viêm nhưng là thiên đình vạn chúc, còn kém hạn không được mình cũng đi theo, ngược lại để cho người có chút cảm động, Thạch Viêm rất có thể lãnh hội hẩn loại cảm giác.

Ba ngày sau, mọi người đều tụ tập ở Thông thiên phong, "Chờ một hồi chúng ta trước hết xuống núi đến sông dương thành, mọi người cũng không có vấn đề gì chứ!" Thạch Viêm nhìn mọi người hỏi.

"Không có." Tặng sách sách dẫn đầu nói. Nhìn những người khác ánh mắt, Lục Tuyết Kỳ lạnh như băng, cơ hồ không nói lời nào, Trương Tiểu Phàm dân dộn, cái gì cũng không hiểu, thà nói thương lượng, còn không bằng nói là do Thạch Viêm làm quyết định, dấu sao trong chân chính xuống núi qua, cũng chỉ Thạch Viêm, còn là một đường si. Tăng Thư Thư ngược lại là thường xuyên chạy xuống núi, bất quá là đi chơi. Lục Tuyết Kỳ một mực bề quan tu luyện, từ lên núi sau nơi nào xuống núi, Trương Tiểu Phàm chờ nói chỉ là.

"Vây là được động đi! Đi thôi, trước xuống núi, nơi này chính là núi, trừ Thất Mạch thủ tọa bên ngoài những đệ tử còn lại không thể ngự kiếm, chúng ta đi xuống biển mây, từ nơi đó tái ngự kiếm bay đến sông dương thành đi." Thạch Viêm đạo. Trừ Tăng Thư Thư hết sức hưng phấn bên ngoài, Lục Tuyết Kỳ mặt không cảm giác, Trương Tiểu Phàm mờ mịt gật đầu, đối với bọn họ hai mà nói, xuống hay không núi hẩn không có gì khác nhau đi!

Sông dương thành, chính là trong vòng phương viên trăm dặm phần hoa nhất thành phố, cư dân có gần hai ba trăm ngàn, lại chỗ yếu địa, lui tới thương lữ vô cùng nhiều, hết sức náo nhiệt.

Một ngày, sông dương bên ngoài thành, một nơi heo lánh địa phương bí mật, bỗng nhiên một trận thanh quang thoáng qua, nhưng là có ba nam một nữ từ trên trời hạ xuống. Từng cái phong tư tuấn tú, quần áo trắng nhẹ nhàng, không giống phàm trần người trong, nhất là cầm đầu cái đó nam tử cùng một tên lưng đeo trường kiếm nữ tử, dung mạo, khí chất lại là trong một vạn không có một, để cho người thần phục không thôi.

Sau đó chỉ thấy một người trong đó tay cầm cây quạt thanh niên khẽ mỉm cười, mở miệng nói: "Thạch sư đệ, Trương sư đệ, còn có Lục sư muội, kim Thiên Thiên sắc cũng không sớm, chúng ta ngay tại sông dương thành nghỉ ngơi một đêm, ngày mai tái lên đường chạy tới vô ích tang núi như thế nào?"

Bốn người nhưng là Thanh Vân Môn lần này Thất Mạch Hội Vũ trước bốn tên, Thạch Viêm, Trương Tiểu Phàm, Lục Tuyết Kỳ cùng chiếm tiện nghi phong trở về đình Tăng Thư Thư, Thất Mạch Hội Vũ sau, bởi vì vô ích tang núi vạn bức cổ quạt trung có ma giáo yêu nhân hoạt động dấu hiệu, tựa hồ cùng hung vật là giọt máu có liên quan, vì vậy chương môn Đạo Huyền chân nhân liền phái bốn dưới người núi đi điều tra, một là vì giải quyết ma giáo tai họa ngầm, đồng thời cũng là vì lịch luyện một chút môn hạ đệ tử.

Lúc này nghe Tăng Thư Thư nói như vậy, mọi người cũng không có phản đối, gật đầu một cái, bất quá ngay sau đó chính là một trận an tĩnh, bầu không khí tỏ ra hết sức khó xử.

Lục Tuyết Kỳ là như cũ, trong trời lạnh lùng cực kỳ, cả người cũng lộ ra người sống chết gần khí tràng, mặc dù người xem tim đập thành thịch, nhưng lại lại không dám mở miệng nói chuyện.

Mà Thạch Viêm thì mặt mày đất đứng ở một bên. Một bên ngáp, một bên trong tay không ngừng tẩy máy một mặt kính, kính hình dáng cổ sơ. Đồng xanh lù bên, trên có khắc Long, hạ khắc hổ, kính trên có khắc phương vị bát quái, trung gian tròn kính chỗ nhưng không phải là vậy gương đồng, vàng mưa lất phất không thấy rõ, nhưng là Thạch Viêm ở lần Thất Mạch Hội Vũ trên được bảo vật ~ kính.

Nhìn tên tình cảnh, Tăng Thụ Thụ cảm thấy khỏe miệng hơi co quắp, có chút nhức đầu nhìn mọi người một cái, Tăng Thụ Thụ càng phát giác lần này vô ích tang núi chuyển đi tiền đồ mờ tối, nhưng vẫn là cường đánh tinh thần nói: "Ta nghe qua núi các sư huynh nói qua, sông dương trong thành có một nhà gọi sơn hải uyển khách sạn, thức ăn không tệ, hôm nay đệ làm nhà cái, liền mời mấy vị ăn một bữa như thế nào?"

Trương Tiểu Phàm cùng Lục Tuyết Kỳ từ chối cho ý kiến, ngược lại là Thạch Viêm cười cười, tiếp lời nói: "Vậy thì cung kính không bằng từ mệnh, vừa vặn ta cũng nhiều năm chưa từng đến thành phố giềng đất, ngược lại có chút hoài niệm trong thức ăn!"

Dọc theo đường đi, Lục Tuyết Kỳ tướng mạo tuyệt đẹp, nhưng là đưa tới không náo động, chọc cho không ít người đi đường dừng chân xem, để cho nàng đôi mi thanh tú hơi nhăn, một đôi mình mâu đã mang theo một tia lửa giận, mà giống vậy tướng mạo không tầm thường Thạch Viêm cũng không ít cô nương len lén dừng chân xem, nhưng rất rõ ràng Thạch Viêm nhưng là vui ở trong đó, luôn luôn liền hướng về phía những thứ kia cô nương cười cười, đưa đến đối phương mặt một trận mắc cỡ đỏ bừng, quay mặt qua chỗ khác, một hồi sau tái trở nhìn lên qua tới, chẳng qua là đi khách sạn một đường, đã có hai ba tên tương đối lớn gan cô nương làm bộ như lơ đãng đáng về cùng mấy người đụng vào nhau, bất quá cũng may Thạch Viêm cũng không thật định làm những gì, mấy câu nói liền đem chút có mang chớ tâm tư cô nương đuổi đi, mà nhìn một màn, Tăng Thụ Thụ chính là có chút hâm mộ, nhìn Thạch Viêm đáng về, đại có một loại người trong đồng đạo cảm giác. Mà Lục Tuyết Kỳ nhưng là đôi mi thanh tú trứ càng chắc hơn, đến nỗi Trương Tiểu Phàm, kéo dài ngăn người trung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Trong truyền thuyết Bích Dao

Chương 30: Trong truyền thuyết Bích Dao

Tăng Thụ Thụ ở mọi người chính giữa xuống núi số lần nhất nhiều, cho nên chỗ ở tự nhiên cũng là hẳn tới tru hoạch, hẳn chọn một nhà đại tửu lâu, gọi Sơn Hải Uyển.

Sơn Hải Uyển kích thước khá lớn. Hậu viên có bốn tên vườn riêng, bọn họ bốn người ở tại tây uyển. Mỗi người một căn phòng, đi về nghỉ một chút, Tăng Thụ Thụ liền kêu mọi người, đến trước đầu tửu lâu ăn cơm.

Sơn Hải Uyển tự xây tửu lâu, chỗ sông dương thành náo nhiệt nhất phố lớn trên, nhưng ở ba lầu phòng khách quý trọng, nhưng là thanh tịnh rất, rộng rãi trong phòng khách chỉ bày không tới mười cái bàn, bây giờ có chừng năm bàn có khách đang dùng cơm.

Tăng Thụ Thụ kêu lên hai. Điểm mấy món ăn, hiển nhiên là trong khách quen, đối với trong rất là quen thuộc.

Một lát nữa, tiệm hai liền bung đếm mâm thức ăn tiên xào lên bàn. Nhất là cuối cùng còn có một mâm tươi hầm cá, nhìn kia thân cá cá thể kéo dài, trước bộ á tròn. Sau bộ bên hẹp, thể thâm màu nâu. Có râu hai đứng, to dài. Khẩn yếu nhất chỗ là thịt Bạch nhuận, mùi thơm tràn ra, nhất thời để cho người ngón trở đại động.

Thức ăn làm ngược lại cũng không tệ, nhất là kia điều thanh hầm mì cá, thoang thoang trọt non, cửa vào hương vị ngọt ngào, đưa đến Tăng Thụ Thụ liền tục khen ngợi, đại tán không uổng chuyến này.

So sánh trong ngày thường liền ăn chịu Trương Tiểu Phàm đầu bếp tay nghề Thạch Viêm, ở trúc đình ăn chịu ăn chay Lục Tuyết Kỳ bỗng nhiên phát hiện màu sắc thức ăn mùi ngon, trong lúc giờ tay cũng không khỏi đa động mấy cái đĩa. Nhìn đáng đáp ngược lại là rất là vui vẻ.

Mà cuối cùng một mâm tươi hầm cá, bởi vì Trương Tiểu Phàm đối với nấu luôn luôn có hứng thú, lại chưa từng thấy qua loại loại cá, liền không nhìn được liền hướng tiệm hai thỉnh giáo, mà cũng vì vậy đưa tới mọi người đối diện một bàn người chú ý.

"Mì cá chính là nam phương chừ câu núi đặc sản, cách nơi này có ngàn dặm xa, như thế nào có thể đủ vận tới, người chủ quán há chẳng phải là gạt người sao." Nói chuyện là một giọng cô gái, phản toa trước hai nói chuyện.

Mọi người cả kinh, nhìn sang, chỉ thấy kia một mở to bàn trên, ngồi tám người, sáu mặc hoàng y nam tử, khác có hai tên nữ tử.

Trong đó một nữ tử mặc đạm tím váy đầm dài, che mặt lụa mỏng, không thấy rõ dung nhan, nhưng chỉ bằng lộ ra mấy phần da thịt trắng như tuyết, là có thể suy đoán nhất định dung mạo không tầm thường.

Một cái khác nữ tử chính là người nói chuyện, tuổi không lớn lắm, nhìn chỉ có mười sáu, bảy tuổi, cả người nước áo xanh sam, tướng mạo xinh đẹp tuyệt trần, tế mi tuyết phụ, một đôi sáng ngời mắt to rất đúng linh động, làm người ta trước mắt sáng lên, chính là so với Lục Tuyết Kỳ cũng không thua mấy phần, thiếu nữ hiển nhiên chính là Bích Dao.

Thạch Viêm từ lúc đi vào hậu, liền chú ý bốn phía, mấy người là sau đó mới lên tới, Bích Dao đáng đáp xinh đẹp tuyệt trần, cơ hồ có thể so với Diên Linh Nhi, hai người không phân cao thấp, thân là vai chính, đúng là sinh hết sức xinh đẹp.

Từng theo Thạch Viêm quang một nhìn, cũng là tươi đẹp một chút, ngay sau đó đối với Thạch Viêm hiểu ý một chút, khẽ cười nói: "Thạch sư đệ thật là mắt thật là tốt, sao tùy tiện tìm được sao gái đẹp tử, vì huynh coi như không phân nhân lực! Chắc chắn, cái đó cô nương thật đúng là đẹp, ta nhìn so với Lục sư muội cũng không kém..."

Lục Tuyết Kỳ theo nhìn không đi, nữ tử thích đẹp, chính là Lục Tuyết Kỳ chờ ngày thường lạnh lùng nữ tử, giờ phút này nghe được từng nói đến có người có thể cùng mình sánh vai, cũng không nhịn được nhìn lâu kia cô nương một cái.

Tựa hồ nhận ra được mấy người quang, kia cô nương quyết quyết miệng, tựa hồ có chút không cam lòng, liền muốn đứng dậy, nhưng lại bị nàng bên người cái đó quần tím nữ tử lại kéo ngồi xuống, đột nhiên cái đó quần tím nữ tử đột nhiên chột đứng lên, quang gắt gao nhìn chăm chăm Thạch Viêm.

Thạch Viêm nhìn gắt gao nhìn chăm chăm mình che mặt quần tím nữ, nội tâm có chút buồn rầu, không phải là liếc mắt nhìn, đến nỗi sao? Lúc này mở miệng nói: "Cô nương, tại hạ không có tội người chứ?"

Thân phận nàng Thạch Viêm dĩ nhiên biết, quý vương tông chủ tước thánh nữ, thực lực mấy vị bất phàm, không thấp hơn Tô Như.

Nếu là nàng xuất thủ, chỉ sợ hiện hạ trừ Thạch Viêm bên ngoài, những người khác tất nhiên toàn diệt. Thạch Viêm tâm mắt mặc dù ác liệt, nhưng cũng không tới chuyên biến đánh cong, có thể nhìn thấu cái khăn che mặt trình độ, nhưng trong lúc mơ hồ cũng có thể nhìn ra đối phương đường ranh hãn hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi đáng vẻ, bất quá tên cùng ban đầu Tô Như cùng kỳ nhân vật, chỉ coi thành hai mươi sáu hai mươi bảy, đây tuyệt đối là không muốn sống.

Nguyên tử trung, đối với nàng dung mạo miêu tả không hề sâu, duy nhất miêu tả xuất xứ từ vạn kiếm một, ngay cả ban đầu phong hoa tuyệt đại vạn kiếm một cũng sẽ không kèm hãm được khen một tiếng. "Quả nhiên là mỹ nhân tuyệt sắc!" Mà khi đó vạn kiếm tới sầm lại yêu nhưng là Tô Như, hiển nhiên đối phương là so với Tô Như đẹp hơn người, mà Tô Như đẹp, mặc dù người nào đó bình thời cho tới bây giờ không nói, nhưng trong bụng nhưng là đã sớm thừa nhận.

Như vậy cũng đã có thể tưởng tượng, thật mỏng cái khăn che mặt hạ, kết quả ẩn núp một bức như thế nào kinh tâm động phách dung mạo! Thạch Viêm dừng lại ở nàng trên người tâm mắt mặc dù cũng không dài, chẳng qua là giác chi biệt người nhiều một cái chớp mắt, nhưng cũng bị đối phương trực tiếp phát hiện, bất quá cũng khó trách, hiện hạ tâm mắt mọi người tất cả đều tập trung ở bên cạnh lục y thiếu nữ kia trên người, Thạch Viêm nhưng càng nhìn lâu nàng, làm sao sẽ không bị phát giác.

"U di, người làm sao?" Nhìn có chút kỳ quái u di Bích Dao thấp giọng hỏi, theo u cơ nhìn không muốn Thạch Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Mạt chi bờ bên kia, hoa nở Bất Bại

Chương 31: Mạt chi bờ bên kia, hoa nở Bất Bại

"Không có sao" U Cơ bình tĩnh nói một câu, lại ngồi xuống, chẳng qua là nàng run rẩy hai tay bày tỏ nàng nội tâm cũng không bình tĩnh.

U Cơ thấy hãn, Bích Dao tự nhiên cũng thấy, nhìn thiếu niên kia tướng mạo, cuối cùng ngăn ra chốc lát, khi phát hiện bị chú ý tới thời điểm, lại có chút gò má ửng đỏ.

Tâm mắt tránh thoát, ngay sau đó quang lại tảo đến bên cạnh Lục Tuyết Kỳ, lại là cả kinh. Lục Tuyết Kỳ tướng mạo đẹp, đã sớm không cần nhiều lời, không mang theo cái khăn che mặt dưới tình huống, đi tới chỗ nào đều sẽ có người quay đầu, nếu không phải Thạch Viêm thân là nam tử, hai người ngược lại là có thể so sánh so với! Bích Dao quay đầu nhìn về phía bên người cái khăn che mặt nữ tử, trong bụng nhưng muốn cũng chỉ có u di dạng dung mạo, mới có thể cùng nàng so sánh đi ~ Thạch Viêm một bàn trên, trừ đi Trương Tiểu Phàm bên ngoài, thật là nam tử nữ tính, hấp dẫn con người, Trương Tiểu Phàm nhìn chăm chăm cô gái kia, nghĩ đến nhưng là có chút giống nhau sư tỷ, cũng không lớn bao nhiêu, kém không nhiều mỹ.

Bên cạnh tiệm hai không nhìn ra hai phe quan sát, trong miệng vẫn còn ở cười xòa nói: "Vị khách quan nói là, bất quá ngài có chỗ không biết, ở trăm năm trước mị cá đúng là nam phương chư câu núi có một không hai, nhưng sau đó Thanh Vân Môn Đạo Huyền chân nhân đi ngang qua chư câu núi, đặc biệt đem mị cá dời trở lại, để cho ở Thanh vân sơn âm hồng xuyên trong.

Cho tới bây giờ chẳng những thành sống, hơn nữa dần dần phồn thịnh. Chúng ta đều là nhờ Thanh vân sơn trên Đạo Huyền tiên nhân phúc, mới có thể có này lộc ăn a!" Hần vừa nói vừa nói, trên mặt liền lộ ra sùng kính hết sức thần sắc tới. Thạch Viêm phương Thanh Vân Môn người nhìn, tự nhiên người người cao hứng, mặt lộ nụ cười, nhưng cô gái kia nghe, quay đầu cùng kia che mặt lựa mỏng nữ tử liếc nhau một cái, trở về ngồi, trong miệng nhưng là hừ một tiếng.

Sau khi ăn xong, bốn người cũng trở về phòng của mình đi nghỉ, đầu sao ngày mai nhưng còn có chuyện khẩn yếu.

Đêm khuya, Thạch Viêm đẩy cửa ra có đi ra ngoài, lúc đã là đêm khuya, ngửa mặt trông lên bầu trời, đầy sao đầy trời, một vòng trăng tròn treo ở chân trời. Gió đêm tập tập, mơ hồ mang một tia mùi thơm. Kính khúc chiết sâu thẳm, thông đi về phía trước không biết tên chỗ. Bên đường, xanh thảo buổi cây, đủ loại đoá hoa, khắp nơi côi mờ, trong sân, bên trong vườn hoa tươi cảm thịnh, trăm hoa đua nở, khoe màu đua sắc... Mà ở trong đó, lau một cái màu xanh lá cây rất là dụ cho người chú...

Không có bất kỳ do dự, Thạch Viêm trực tiếp lách mình núp ở bóng tối bóng mờ bên trong, bắn ở hô hấp, lẳng lặng nhìn về phía trước kia một đạo tuyết đẹp bóng người... Nhìn tay nàng trung cầm một đoá mềm mại Hoa nhi, nhẹ nhàng ngửi hạ, trên mặt lộ ra lau một cái rung động lòng người ưu mỹ nụ cười, có thể tiếc nụ cười cho dù tuyết đẹp, nhưng cũng không che giấu được kia mặt đầy buồn trưởng vồng...

Bên trong viện một mảnh u tĩnh, phảng phất một tên vô người thế giới... Bích Dao ở nơi đó lẳng lặng ngắm hoa, Thạch Viêm ở nơi đó lẳng lặng thưởng thức vậy tuyết mỹ mặt đẹp...

Phân nửa đi ra ngoài định, hần chẳng qua là dùng rất là thương xót tiếc ánh mắt nhìn trước mặt tên nữ tử...

Nàng lạnh lùng, đối với ma giáo mọi người lấy lòng bất vi sở động. . .

Nàng nhiệt tình, có thể đi theo người yêu đến góc biển chân trời, nhưng cũng có thể vì người yêu tan xương nát thịt. . .

Nàng hoạt bát, kia một nụ cười dạng ở khóe miệng, nàng vĩnh viễn giống như một không buồn không lo hài tử. . .

Nàng tâm địa hiền lành, cho dù lúc đó trải qua là thống khổ như vậy không chịu nổi, nàng nhưng đem tất cả sai lầm một người lăm hạ, khiến cho mình thống khổ nhiều năm. . .

Luôn có quá nhiều người xem không hiểu nàng tốt, cũng có quá nhiều người đọc không ra nàng khổ, bên ngoài biểu vui vẻ có phải là thật vui vẻ? Cái dạng gì người, mới là thống khổ nhất? Là khóc ròng ngón tay hỏi trời? Vẫn là trầm mặc trứ miệt thị hết thấy? Hần, là mỉm cười đối mặt tuyệt vọng.

Bích Dao, chính là vậy, mỉm cười, chơi đùa, người ngoài vĩnh viễn chỉ nhìn thấy nàng mỹ, nàng cười, nàng kiên cường, nàng kia tràn đầy máu tươi trí nhớ, nàng kia vết thương chồng chất qua lại, nhưng luôn là để lại cho mình đi lau, đi vuốt lên. Có lẽ Bích Dao tốt, Bích Dao khổ, chỉ có yêu nàng thương nàng người, mới có thể chân chánh lãnh hội.

Lui về phía sau mấy bước, định rời đi tên áo xanh cô gái thế giới, có thể vừa quay người, nhưng suýt nữa dọa cho giật mình, chỉ thấy cả người trên dưới tất cả đều hắc sắc điều, ngay cả khuôn mặt đều bị lựa đen che lại U Cơ đang lẳng lặng đứng ở phía sau mình, tựa như u linh vậy không có chút nào sinh mệnh khí tức!

Rình coi bị người bắt, Thạch Viêm lúng túng cười cười, áy náy nói: "Xin lỗi, cản trở người đường..."

Nói xong vì vi nghiêng người từ nàng bên người đi qua, bước nhanh hướng phòng mình đi tới!

U Cơ lẳng lặng nhìn Thạch Viêm bóng lưng biến mất ở trong bóng tối, cho đến hần bóng người hoàn toàn biến mất, vẫn không có phân nửa nhúc nhích, nàng xoay người lại, mơ hồ có hơi không thể người nổi run rẩy thanh âm truyền ra: "Rất giống, thật rất giống, là người sao? ..."

Hồi lâu sau, tha phương mới chậm rãi hướng Bích Dao đi về phía!

Thấy U Cơ tới, Bích Dao cười cười, hỏi: "U di, người trở lại, có thể tra xảy ra cái gì sao?"

U Cơ nói: "Bốn người kia là Thanh Vân Môn hạ, bắt quá nhưng không có một cái là ta đã thấy, nghĩ đến là mới gần đệ tử ưu tú... Trong bốn người, mới vừa còn có một người ở đâu theo dõi với người..."

"Là cái đó cầm cây quạt hi hi ha ha nói năng tùy tiện người sao?" Nhớ tới ban ngày cái đó cầm cây quạt mặt đầy không đứng đắn thần sắc người tuổi trẻ, Bích Dao bên trong mắt thoáng qua một đạo vẻ không vui.

"Không, là cái đó thiếu niên quần áo xanh!"

"Ngà, không nghĩ tới cuối cùng hần, u di người hôm nay làm sao? Luôn cảm thấy người đối với cái đó Thanh Vân đệ tử có chút không đúng lắm."

U Cơ thở dài một hơi: "Người thiếu niên kia cùng hơn trăm năm trước cái đó man hoang đại chiến người giống nhau như đúc, đơn giản là một cái khuôn đúc đi ra, chẳng qua là hần Tu vi so với năm đó người kia kém quá nhiều, năm đó nếu không phải hần xuất thủ bảo vệ thiên địa, bây giờ toàn bộ thiên địa cũng không nhất định sẽ tồn tại, " nhớ tới tràng đại chiến kia, U Cơ gọn sóng không sợ hãi lòng cũng thoáng qua một tia lộ vẻ xúc động.

Bích Dao bên trong mắt thoáng qua một đạo sát khí, trong tay hoa tươi trong nháy mắt bị nghiền làm nát bấy, nàng trong giọng nói mang theo mấy phần phiến muộn: "Sao nói đến, cái đó thiếu niên quần áo xanh, là năm đó phụ lòng u di người cái đó người phụ tình hậu nhân?"

U Cơ không tiếng động than thở, trong giọng nói nhiều hơn mấy phần tiêu điều, "Dao mà người nói sai... Hân cho tới bây giờ cũng không có đối với ta làm... Làm qua cái gì... Từ đầu tới đuôi, cũng chỉ là ta một người tương tư đơn phương mà thôi!

Huống chi người kia cũng không phải ta có thể hợp với, nhớ tới người kia thiên nhân vậy phong tư, trong thanh âm tăng thêm một phần lạc tịch.

Đối mặt U Cơ than thở, Bích Dao nhưng chỉ là gương mặt lạnh lùng, hiển nhiên cây vốn không có nghe lọt...

"Quần áo xanh tử" ta nhớ người! Năm đó người kia thua ta u di nợ, hôm nay ta sẽ để cho người một điểm một giọt toàn bộ trả lại!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Không Tang Sơn

Chương 32: Không Tang Sơn

Thứ hai ngày, ở Sơn Hải Uyển dừng qua điểm tâm sau, nhưng là cũng không có cùng Bích Dao đám người gặp mặt lại, xem ra các nàng đã sớm cả đêm rời đi... Thạch Viêm mặc dù thương xót tiếc Bích Dao, nhưng càng thương xót tiếc, càng không quá là nàng kia làm tâm trung tới yêu, cam nguyện hồn phi phách tán quyết tuyệt thể mỹ...

Lập tức bốn người kết quả phòng trưởng sau, trở ra sông dương thành, sau đó liền cũng không dừng lại, trực tiếp ngự kiếm bay trên trời, hướng Không Tang Sơn phương hướng chạy đi!

Bọn họ năm người ngự không mà đi, ba ngàn dặm lộ trình ước chừng đi tìm đã mấy ngày, thật may, dọc đường có Tăng Thư Thư kẻ dò hỏi, ngược lại cũng không phải quá nhàm chán.

Một ngày rốt cuộc đến Không Tang Sơn, mọi người rơi xuống vân đầu, đều là cả kinh, chỉ thấy trong vòng phương viên trăm dặm, một ngọn núi lớn hiem trở cao vút, nhưng nhiều nam thạch thiếu cô cây, dưới núi lại là không gặp người khói, một mảnh vắng lặng.

Lúc đã gần đến hoàng hôn, mặt trời lặn, choáng váng vàng nắng chiều chiếu vào Không Tang Sơn trên, tựa như mang theo mấy phần tiêu điều, cũng có mấy phần đáng sợ. Mọi người đang chân núi rơi xuống, thu hồi tiên kiếm pháp bảo.

Tăng Thư Thư nhìn sắc trời một chút, đề nghị: "Ta nhìn trong cũng không thể tá túc người ta, không bằng chúng ta lập tức lên núi, một bên tìm kia 'Vạn bức cổ quật' một bên nhìn một chút có vô địa phương thích hợp nghỉ ngơi trước một đêm."

Bởi vì chưa bao giờ đã tới, là lấy cũng không người biết kia cổ quật cửa vào ở nơi nào, bay thẳng lên, chỉ sợ tìm thêm mấy ngày cũng chưa chắc tìm được vào chỗ. Bên hoàn cảnh quả thực quá có che giấu lực. Nghĩ đến kia cổ quật cũng sẽ không trực tiếp bạo. Lộ ở cái gì nổi bật địa phương. Những người khác nghe được hân lời, cũng theo bản năng cảm thấy có thể được.

"Tùng sư huynh, ta nhìn trước hay là đi tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm đi." Thạch Viêm mở miệng ngăn lại nói.

Cái gì? Mọi người quay đầu. Lục Tuyết Kỳ cũng ở một bên hơi kinh ngạc nhìn hân.

Thạch Viêm nhìn mọi người ánh mắt, tiếp tục nói: "Nếu trong là vạn bức cổ quật, kia nhất định là có vô số con dơi, Không Tang Sơn tám trăm đầu năm, chính là ma giáo yêu nhân tập tụ đất, hơn nữa nơi này sơn thể vắng lặng quỷ dị, chỉ sợ ngay cả con dơi cũng sẽ thành tinh.

Con dơi lại là dạ hành sinh vật, thích thành đoàn kết đội, cho nên ta nhìn hay là ban ngày làm tiếp hành động hơn thỏa đáng!" Thạch Viêm nếu đều biết sẽ gặp cái gì, tự nhiên sẽ không tái ngu hồ hồ để cho bọn họ tiếp tục như nguyên trừ trung ngu ngốc, bị một đám con dơi chìm ngập, hân cũng không có hứng thú đi lãnh giáo một chút những thứ kia thì thể dơi có nhiều thú. Bị chôn tên máu chảy thành sông chơi rất khá sao, ai sẽ thích tìm chịu tội chứ? Huống chi hay là hoàn toàn không có chỗ tốt.

Tăng Thư Thư xin lỗi nhìn về phía hướng Thạch Viêm: "Thạch sư đệ đến nói để ý tới, ngược lại là sư huynh sơ sót, vậy thì ngày mai sáng sớm sẽ đi lên núi, hôm nay trước hết ở dưới chân núi tìm một chỗ yên tĩnh nghỉ ngơi đi.

"Ừ" Thạch Viêm suy nghĩ một chút, toại cũng đồng ý. Quang chuyển qua thời điểm, thấy Lục Tuyết Kỳ tránh mình mặt đầy tầm mắt, Thạch Viêm sờ một cái mặt, chẳng lẽ có cái gì không? Đang thương lượng xong, mọi người tìm một hơi thấp địa thế, bắt đầu nổi lửa nghỉ dưỡng sức.

Vô ích liền truyền tới một trận gào thét. Hai vàng lúc xanh lúc trắng bốn đạo pháp bảo quang mang ở chân trời thoáng qua, sau đó nhanh chóng ở bốn người kề cận rơi xuống! Nhưng là hai Phật hai tặc bốn người! Trước mặt đứng, là một nam một nữ. Nam tướng mạo anh tuấn, nữ mi thanh tú. Giống như Kim đồng Ngọc nữ vậy! Mà ở phía sau bọn họ, hai tên mặc xanh nhạt sắc tăng y hòa thượng tay cầm Phật châu đứng ở nơi đó.

Thạch Viêm ánh mắt đảo qua. Liền vượt qua tên kia thân hình cao lớn, mặt đầy hung dữ hòa thượng, rơi vào hơi trắng nõn hòa thượng kia trên người, nếu như hấn nhó không sai, hấn chính là pháp tướng! Được khen là thiên âm tự ngàn năm khó gặp tuyệt thế kỳ tài! Cũng là năm đó thảo miếu thôn thâm án diệt môn người biết rõ tình hình!

"A Di Đà Phật, dám hỏi bốn vị nhưng là Thanh Vân Môn môn hạ?" Pháp tướng vẻ mặt và thiện lên tiếng chào hỏi, nhận hạ, phát hiện Thạch Viêm tựa hồ là bốn người người dẫn đầu, toại mặt ngó hấn!

Đứng ở hàng đầu dâng hương cốc lý tuấn, yển hồng hai người nhưng đều là vẻ mặt cuồng ngạo, vền vền chỉ là gạt đầu một cái liền bày tỏ chào hỏi, mà lý tuấn lại ở thấy mày như vẽ Lục Tuyết Kỳ lúc, bên trong mắt đột nhiên bộc phát ra một trận hết sức nóng bỏng quang mang!

Lục Tuyết Kỳ sắc mặt lạnh lẽo, quay đầu quay đầu sang chỗ khác, đối với bốn người là cũng không thèm nhìn tới.

Thạch Viêm khẽ cau mày, nhìn nguyên trứ lúc hấn liền đối với tên lý tuấn không hảo cảm, tự đại cuồng vọng, nguyên trứ trung còn muốn dùng thiên hạ an nguy, đại nghĩa đi Thanh Vân cầu hôn, liền một cái, Thạch Viêm cũng đã đem hấn kéo vào danh sách đen.

Lúc này bước lên trước ngăn trở lý tuấn tâm mắt hướng về phía pháp tướng nói: "Tại hạ Thạch Viêm, chính là Thanh Vân Môn hạ, bên cạnh là ta sư huynh Tăng Thụ Thụ, sư đệ Trương Tiểu Phàm cùng sư muội Lục Tuyết Kỳ, ra mắt hai vị đại sư."

Pháp tướng nghe được Trương Tiểu Phàm tên lúc, sắc mặt hơi đổi một chút, yên lặng đọc một câu Phật hiệu, nói: "Không nghĩ tới bốn vị sao mau sẽ tới, ngược lại để cho bốn vị chờ lâu."

Ngay sau đó khẽ mỉm cười, nói: "Tăng là thiên âm tự pháp tướng, vị là sư đệ pháp thiện. Bên cạnh hai vị chính là dâng hương cốc kiệt xuất đệ tử lý tuấn, yển hồng."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Dạy dỗ Lý Tuân

Thạch Viêm cười ha ha một tiếng nói: "A! Ngưỡng mộ đã lâu thiên âm tự pháp tướng sư huynh đại danh, bị chánh đạo tu chân khen là ngàn năm hiếm thấy nhân tài, hôm nay nhìn thấy, quả nhiên phong thái hơn người!"

Pháp tướng khẽ mỉm cười, nói: "Thạch sư huynh quả thực mạo dự. Tăng tư chất lỗ độn, duy ân sư phổ hoằng bất khí, thụ ta chân pháp, để vì thiên hạ chúng sanh làm chút việc thiện, cũng không dám cùng Thanh Vân Môn chur vị sư huynh như nhau."

Ngươi một lời, ta một câu, Thạch Viêm cùng pháp tướng trời cao hải khoáng trò chuyện.

Cái thời điểm, bị điu hiu phạm hương cốc khó chịu.

Lý Tuân rốt cuộc không nhịn được mở miệng nói: "Các người Thanh Vân Môn là không người sao? Làm sao lần tới đều là chút chưa dứt sữa thú từ? Ngay cả một hiểu chuyện lĩnh đội cũng không có sao?"

Lúc này Thanh Vân mọi người sắc mặt biến đổi, Lục Tuyết Kỳ lúc này tiến lên trước một bước lãnh đạm nói: "Nếu có không phục, tới chiến chính là!"

Một bên Tăng Thụ Thụ cùng Trương Tiểu Phàm cũng là khí không được, lúc này phải ra tay, bất quá bị Thạch Viêm ngăn trở.

Lý Tuân đồ đồ làm bầm nói: "Nhìn tại vị sư muội mặt mũi, chuyện hôm nay liền sao coi là!" Kia dư quang khóe mắt nhưng là vẫn nhìn Lục Tuyết Kỳ, lấy lòng tâm tư có thể nói là rất rõ ràng nhục yết.

Có thể tiếc nhất cử động nhưng là tưới dầu vào lửa, Lục Tuyết Kỳ trong mắt hàn quang đại thịnh, nàng há là cái loại đó lấy sắc duyệt người nữ tử, còn dùng Lý Tuân cho nàng mặt mũi.

Thấy kia lẫn nhiên không thể xâm phạm thần thái, Lý Tuân không nhịn được hơi chậm lại, kiêu căng đã yếu đi xuống, có thể một khắc sau, lửa giận nhưng lại lần nữa nóng bỏng lên...

Chỉ thấy Thạch Viêm kéo qua Lục Tuyết Kỳ tay, đem nàng kéo đến phía sau mình, giả vờ làm bất mãn nói: "Tuyết Kỳ a Tuyết Kỳ, ta đang định chờ lý sư huynh xuất thủ sau đó dạy một chút hần thể nào làm người đầu, người làm sao có thể cướp chứ ?

Lý Tuấn hiển nhiên không nghĩ tới Thanh Vân Môn hạ người từng cái cũng là như vậy kiêu ngạo, hần xuất thân từ dân hương cốc, thuở nhỏ liền phải sư trưởng coi trọng, tu chân đạo pháp, ở trong cùng thế hệ trừ số ít mấy người, không một không xa thắng được khác ngang vai về đồng môn, như vậy dường thành vô ích hết thấy tự đại cá tính, như thế nào bị phân khí, lập tức sắc mặt chính là biến đổi, nhìn chằm chằm Thạch Viêm nói: "Nói như vậy, sư đệ tu hành hơn xa với ta, tại hạ ngược lại muốn lãnh giáo một phen."

Thạch Viêm nói chuyện, "Chúng ta Thanh Vân Môn nếu là huyền môn chính tông, làm sao có thể ý mạnh hiếp yếu? Coi như Thanh Vân Môn đi ra lịch luyện sư đệ, do ta vội tới phạm hương cốc sư huynh thả lỏng gân cốt, đó là thỏa đáng nhất."

Thiên âm tự pháp tướng thấy vậy, vội vàng trên khuyên can: "Chư vị sư huynh, bọn ta tới đây vốn là vì điều tra ma giáo dư đảng, trước khi đi chắc hẳn các vị sư trưởng tiền bối đều đã dạy bảo qua, nếu là bị bọn họ biết chúng ta ở chỗ này hành động theo cảm tình, chỉ sợ trở về không khỏi bị trách phạt. Nói sau, mới vừa những thứ kia chẳng qua là chút chuyện, mọi người cũng lui nhường một bước, há chẳng phải là trời cao biển rộng, sống yên ổn với nhau vô sự?"

Thạch Viêm lúc này hừ lạnh nói: "Ta từ trước đến giờ nguyên tắc chính là người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta dạy hẳn làm người, không ra tay dạy dỗ hẳn một chút, thật coi ta Thanh Vân không người sao."

Pháp tướng nhìn Thạch Viêm một bộ sát khí bức người đáng sợ cũng biết hôm nay không thể thiện, lúc này lui sang một bên, hướng chỉ bọn họ ba đại môn phái từ trước đến giờ bất hòa, mình tranh ám đấu không ngừng, hẳn cũng vui vẻ xem náo nhiệt, nhìn một chút Thanh Vân Môn mới đồng lứa đệ tử như thế nào.

Lý Tuấn giận đến cả người cũng đang phát run, trong tay ánh sáng rực rỡ chợt lóe, nhưng là chiêu ra pháp bảo Cửu Dương thước, tâm cao khí ngạo hẳn lúc nào bị qua loại khuất nhục, nhất là còn là ở tìm mình nghi nữ tử trước mặt, nhiệt huyết dâng lên đầu đi, lúc này Lý Tuấn trong mắt chỉ còn lại Thạch Viêm vậy để cho hần chán ghét biểu tình dị thường.

"Chết!"

Một khắc sau Cửu Dương thước ánh sáng rực rỡ đại thịnh, hướng Thạch Viêm đánh, dân hương cốc chủ tâm pháp, lấy khởi động trong cơ thể liệt dương lực làm trụ cột, chia làm thiếu dương, chí dương, ngọc dương ba đại cảnh giới, vừa vận đối ứng Thanh Vân Môn Ngọc Thanh, Thượng Thanh, Thái Thanh. "Thiếu dương cảnh tám tầng đỉnh phong, " Lý Tuấn ra tay một cái, Thạch Viêm liền nhìn thấu hần cảnh giới, Thạch Viêm cười lạnh một tiếng không tệ thiên phú, cộng thêm Cửu Dương thước, sợ rằng Ngọc Thanh cảnh chín tầng cũng không nhất định là hần đối thủ, có thể tiếc hẳn đệ tử phải là ta.

Nhìn hướng mình đánh tới Cửu Dương thước, Thạch Viêm thần sắc không thay đổi, tay phải thật nhanh kết ra một đạo kỳ dị ấn kết, chợt quát khẽ một tiếng uống: "Khai sơn ấn!"

Tiếng quát rơi xuống, Thạch Viêm trên lòng bàn tay nhất thời xông lên mãnh liệt quang mang, mà theo quang mang hiện lên, bàn tay đột nhiên về phía trước đẩy ra, nhưng mà bàn tay mới vừa động, kia mãnh liệt quang mang chính là giống như hoa quỳnh vậy, trong nháy mắt tiêu tán, mà kia huoi ra dầu tay kéo theo khỏi một trận rất nhỏ kinh phong cùng Cửu Dương thước hung hăng đụng vào nhau, không cần thiết chóc lát, Lý Tuấn cùng Cửu Dương thước liền bị dầu tay đánh bay ra ngoài.

"Éch ngồi đấy giềng" Thạch Viêm nhìn té xuống đất Lý Tuấn khinh miệt đáp lời nói một câu.

"Người. . . Phốc phốc. . ." Lý Tuấn mới vừa mở miệng liền một ngụm máu tươi phun ra.

"Sư huynh, người như thế nào?" Nhìn sư huynh ngã xuống đất học máu, yển hồng vội vàng quá khứ đỡ.

Lý Tuấn đẩy ra yển hồng đứng lên, hướng về phía Thạch Viêm hung hăng nói: "Cái nhục ngày hôm nay, ta ghi nhớ, ngày sau nhất định hậu báo."

"A a" Thạch Viêm nhẹ nhàng cười cười, cùng thiên âm tự người lên tiếng chào hỏi, cùng Lục Tuyết Kỳ bọn họ đến một bên đi nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ni mã, yêu thú rồi!

Văng lạng gió núi, thổi lất phát tiêu điều vách đá.

Đêm đến, sắc trời bắt đầu tối, cách mọi người trú đóng cách đó không xa, đứng một khối lôm chôm đá vụn chỗ cao Trương Tiểu Phàm thổi hơn nửa canh giờ gió núi, tâm tình rốt cuộc dần dần bình tĩnh lại. Như là nhớ tới chuyện cũ, Trương Tiểu Phàm một thời không muốn trở về, liền khom người ở hòn đá kia trên ngồi xuống.

Là giọt máu cùng nhiếp hồn ca tụng dạng thiên hạ hung ác chí bảo kết hợp vật, coi như là huyết luyện, cũng không phải một tên phổ thông Thanh Vân đệ tử có thể nắm giữ, nếu không phải là bởi vì Trương Tiểu Phàm phật đạo song tu, liền dạng Thiên Thiên mang dùng, không bị ăn mòn chỉ thấy quý.

Ngay tại Trương Tiểu Phàm nhìn kia Huyền Thanh sắc quang mang ngăn người sợ run thần thời điểm, trong không khí chẳng biết lúc nào vang lên "Ba ba" thanh, Trương Tiểu Phàm theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, mấy cái bóng đen đang hần đầu năm vòng quanh, vào cẩn thận nhìn một chút, Trương Tiểu Phàm dọa cho giật mình. Nơi nào là con dơi a, nhìn thân hình kia, so với ngày xưa thấy con dơi hoàn toàn không chỉ lớn gấp đôi, mỗi một con cũng giương miệng to, ở cả người hắc sắc trong, trong miệng đỏ thắm một mảnh, quả thực tranh thủ kinh khủng, nhưng kỳ quái là, con dơi chẳng qua là vây quanh hần chuyển, lại không có công kích.

Nhưng dù vậy, không gặp nguy hiểm, bị dạng mấy con dơi tránh đến trong bụng tê dại Trương Tiểu Phàm cũng không dám tái độc thân đợi tiếp, vội vàng đứng dậy hướng đường cũ trở về đi.

Cho đến trở lại chỗ ở, trở lại bên người mọi người, Trương Tiểu Phàm xa xa về phía sau nhìn, còn có thể thấy cách đó không xa kia mấy con dơi bay lượn trên không trung, cho đến qua một hồi lâu mới tản ra.

Mọi người đều đã nhắm mắt lại ngồi ở trên thảm, dựa vào vách đá nghỉ dưỡng sức, Trương Tiểu Phàm lúc trở về, mọi người xem hần một cái, không có nói gì, Trương Tiểu Phàm mình tìm một chỗ ngồi xuống, nhưng không ngủ được.

Chẳng qua là qua mấy phút đồng hồ sau, thì không phải là hần một người không ngủ được vấn đề, là tất cả mọi người không ngủ được. Thạch Viêm nghe được kia "Ba ba" tiếng vang thời điểm, xa xa ngoại giới bầu trời đã biến thành tối om om một mảnh, vô số hắc sắc di động vì bóng người, nện vậy chung chỗ, rậm rạp chẳng chịt, ngay cả trên đầu vô ích ánh trăng cũng hoàn toàn che đậy.

Lúc đầu thanh âm vì, mấy giây sau, thanh âm dần dần dày đặc, đến cuối cùng không những càng ngày càng vang, lại là cơ hồ ngay cả tiết tấu cũng không nghe rõ, chỉ có "Ừm ừm" to lớn tạp âm vọng về ở hoang sơn dã lĩnh.

Một khắc, tất cả mọi người đều thức tỉnh, cả đám đứng ở vách đá hạ, nhìn ngoại giới, nhưng bởi vì một mảnh đen nhánh, mà cái gì cũng không thấy rõ.

"Đó là vật gì?" Tăng Thụ Thụ khiếp sợ nhìn bên ngoài bầu trời, thanh thế như vậy không lồ tiếng động lạ, ngay cả hần cũng hãi giật mình. Lục Tuyết Kỳ một tấm lạnh như băng trên mặt, cũng chăm chú nhìn bên ngoài bầu trời.

Chỉ thấy từng con từng con biến dị con dơi tụ chung một chỗ như một đám mây đen lớn vậy.

Không gian trong nháy mắt bị vây tụ, khép kín phạm vi, trong không khí cũng là ùn ùn kéo đến hơi thối tăn công tởm, tất cả mọi người sắc mặt đều tái nhợt.

Thấy con dơi loại chán ghét đồ, Lục Tuyết Kỳ sắc mặt trong nháy mắt Bạch có Bạch.

Thạch Viêm vội vàng cầm ra kính, trong miệng thật thấp tụng đọc mấy câu chú văn, vốn là âm phạm không ánh sáng kính như có cảm ứng, dần dần sáng lên, sau đó từ Thạch Viêm trong tay bay lên, dừng lại ở hần đầu hai thước chỗ.

Quang mang tiệm thịnh, mang vàng nhạt vàng sáng chiếu sáng bọn họ bốn người chung quanh sáu thước chừng một cái vòng tròn đất, đem tất cả mọi người hộ ở chính giữa.

"Mọi người không cần lộn xộn, ngàn vạn lần không nên rời đi kính vòng sáng phạm vi!" Thạch Viêm lớn tiếng nói.

Ngay sau đó Thạch Viêm hướng cách đó không xa đầm máu giết bức thiên âm tự mọi người hô: "Hai vị đại sư, lại đi bên tới, ta trong có sư môn ban cho bảo vật, có thể bảo vệ một hai!"

Pháp tướng đám người nghe vậy mừng rỡ, nhất thời một thúc giục bên người pháp bảo, tốc độ tăng nhanh, từ cách đó không xa bay tới.

Kia bức bày mặc dù hung ác dị thường, không sợ chết, nhưng pháp tướng đám người rốt cuộc là Tu vi cao thâm, trong tay pháp bảo càng không phải là vật phạm, một trận chém giết sau, rốt cuộc là đuổi ở bức bày trước, đi tới mấy người chỗ đặt chân.

Thạch Viêm điều khiển kính ở vàng sáng trên đánh mở một cái lỗ hồng, để mấy người đi tới.

Còn không chờ mấy người thờ phào một cái, kia bức bày cũng đã giết tới, vốn là còn có mấy phần sáng ngời màn trời hoàn toàn âm phạm xuống, đếm không hết to lớn con dơi lại cũng không quay đầu lại trực tiếp đụng vào kính phát ra vòng sáng trên, bộ dáng kia điên cuồng làm cho lòng người sợ hãi, mới vừa đi vào pháp tướng mấy người thấy vậy hơi biến sắc, không nhìn được chính là một tiếng khê hô.

Bất quá cũng may kính coi như Thanh Vân Môn trọng bảo, uy lực không tầm thường, tất cả con dơi đều bị cách ở đó vòng sáng ra, mặc bọn họ như thế nào đụng đè ép, vòng sáng cũng là không nhúc nhích chút nào. Ngược lại là ở vòng sáng gần bên, cùng vàng nhạt quang mang chạm nhau con dơi, rồi rít phát ra "Tỉ tách" thanh âm, chỉ chốc lát sau liền rơi xuống đất, gãy gục không dứt, mắt thấy là không thể sống."

Mọi người mới yên lòng, pháp tướng hướng về phía Thạch Viêm nói cảm ơn: "Đa tạ Thạch sư đệ thi lấy viện thủ." Đi theo pháp tướng cùng chung đi vào Lý Tuân chấp tay một cái coi như là cảm ơn. Ngược lại là kỳ sư muội yến hồng hướng về phía Thanh Vân mọi người cảm ơn một phen, mới để cho Thanh Vân mọi người sắc mặt hơi chuyển biến tốt.

Thạch Viêm liếc mắt nhìn như cũ một bộ kiêu căng đáng về Lý Tuân, khoe miệng lộ ra một tia cười nhạt, chó đũa không chishi.

Vô số con doi người trước ngã xuống người sau tiến lên, xông về phía trước, mọi người bị vây ở chính giữa, mặc dù tạm thời vô sự, nhưng trước sau trái phải đều là cực kỳ kinh khủng miệng to như chậu máu, tanh hôi chỉ vị như muốn làm người ta nôn mửa.

Lục Tuyết Kỳ xé xuống một đoạn vạt áo, làm lừa gạt sa, dù là chẳng qua là tượng trưng tính, thật ra thì không có bao nhiêu tác dụng, cũng ít nhất tốt hơn trực tiếp dùng hơi thở hút hết khí cùng mùi vị.

Đậm màu vàng nhạt vòng sáng, sừng sừng như núi, nhìn như khinh bạc, nhưng không có chút nào run run ý, ở vô số hung ác súc sinh công kích dưới, nhưng lại không có chút nào lay động dấu hiệu, không cần thiết một hồi, vòng sáng chung quanh thì thể doi thì đã càng chặt càng cao.

Chỉ thấy mây đen đầy trời, vô số con doi bay đến chỗ cao, đột nhiên xoay người, trước đầu từng con từng con như băng bạc vậy lao xuống, đánh vào kính vòng sáng trên, lại bị kính vòng sáng phản chấn trở về, sau đó bốc lên một đoàn huyết vụ, ở vàng nhạt quang mang dưới, tan xương nát thịt đất rơi xuống đất.

Máu đen giàn giụa, huyết tinh đập vào mặt, vô số kinh khủng máu bắn tung trong bóng đêm lóe ra hiện sau đó rút xuống đất, nhưng sau đó con doi lại tựa như đối với trước đầu đồng loại chết thờ ơ, vẫn là đứng không ngừng. Mọi người mọi người đều là sắc mặt tái nhợt, nhìn thể gian hiểm thấy hung man dị vật.

Khi tầm mắt nhìn một con lại một con hắc sắc con doi bị đánh bể thành huyết tương bắn rơi toàn bộ vàng nhạt màn hào quang thời điểm, kia đánh vào không thể bảo là không lớn.

Một con doi đánh vào Lục Tuyết Kỳ trước người mấy thước rất nhiều bên ngoài, bắn rơi huyết tương lại từ mặt đất xuyên thấu qua vàng sáng, lan tràn đến dưới chân. Lục Tuyết Kỳ kinh hoàng lui về phía sau, hốt hoảng đang lúc, một cước giẫm ở điểm lên đá vụn trên, cuối cùng người trực tiếp ngã về phía sau, cuối cùng đụng vào Thạch Viêm sau lưng trên bả vai.

"Không có sao chứ" Thạch Viêm đưa tay đỡ nàng. Nhu nhược bả vai, nắm trong tay, giờ phút này cuối cùng khác thường vô lực. Nhìn nàng kia trong ngày thường liền trắng nõn quá đáng, giờ phút này lại là gần như ám đạm gò má, Thạch Viêm không nhận được quan tâm nói. Mọi người quang cũng theo thanh âm hướng vừa nhìn tới.

Môi nhúc nhích một chút, nhìn mọi người nhìn lại tầm mắt, vốn muốn nói cái gì Lục Tuyết Kỳ giọng nói đến mép, lại ngừng ở trong miệng.

"Ta không có sao." Thủ hạ đưa tay nhẹ nhàng hất ra tay hấn, mặt mũi trong nháy mắt trở về lại nguyên dạng Lục Tuyết Kỳ, cổ nén trong lòng khó chịu rồi đi Thạch Viêm bên người, đứng vững người. Chẳng qua là sắc mặt tái nhợt hạ, đáy mắt như cũ có một tia khó mà che giấu kinh hoàng.

Trong tầm mắt, kia đạo đơn bạc bóng người, che giấu ở màu trắng ống tay áo hạ nhỏ hết sức cổ tay, năm ngón tay đang bắt an nắm chắc, giẫy dụa, động tác nhỏ nhặt, không một cũng không để lộ ra nàng đáy lòng khăn trương cùng bất an.

Toàn bộ tay là lạnh như băng. Thạch Viêm thân tay nắm chắc nó. Lục Tuyết Kỳ bỗng nhiên cảm giác cổ tay bị bắt, trong lòng cả kinh hạ bỗng nhiên quay đầu, quang nhưng cùng Thạch Viêm đụng vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Vào Vạn Bức Cổ Động

Cùng Thạch Viêm sáng ngời trông mắt đụng vào nhau, cuối cùng để cho đáy lòng phóng đại tràn ngập sợ hãi cũng bùng ngang bị cắt giảm mấy phần, thay thế đáy lòng, một cổ trước đó chưa từng có an lòng... Nhưng trong phút chốc, nhưng lại nghĩ đến cái gì, Lục Tuyết Kỳ mới mím một cái, trong tay giấy ra.

Thạch Viêm nhẹ nhàng cười một tiếng, lắc đầu một cái, ngay sau đó quay đầu lại, chẳng qua là thủ hạ vẫn như cũ nắm chắc, không có buông.

Giống như có chút không biết làm sao rõ ràng quan tâm, cũng không dám đi quan tâm, có vài người rõ ràng nhớ, nhưng không dám nghĩ tới đọc. Đối với

chút, người chỉ cần thái độ cương quyết một ít là được.

Lục Tuyết Kỳ nhìn hấn, trên gương mặt, sắc mặt lãnh vô cùng, trong tay lộn, giằng giằng, nhưng dùng sức thế nào cũng không gãy ra chẳng qua là cảm giác trong tay càng ngày càng gấp, càng ngày càng ấm áp, cho đến nhìn hấn đã xoay qua chỗ khác gò má, tay kia trung cũng dần dần không gãy dựa nữa, mới buông lỏng khí lực, mặc cho hấn nắm.

Suy nghĩ đột nhiên trở lại tranh giải ngày đó, hấn nhẹ ôm mình chửi mình ngu si, nhưng một thân một mình đối mặt thiên lôi, trong lòng không tái bất an, chẳng qua là vô cùng phức tạp.

Lạnh lùng như cũ gò má, Lục Tuyết Kỳ thỉnh thoảng nhìn không hướng sau lưng, lại nhìn hai người cầm chung một chỗ tay, rất sợ vì vậy mà bị người khác phát hiện.

Sắc trời, dần dần quá độ rạng sáng, đến gần tờ mờ sáng. Cùng ngày bên luồng thứ nhất ánh mặt trời chiếu tới, tựa như trong chỗ u minh có cái gì kêu gào vậy, tất cả con dơi bỗng nhiên bay lên, quanh quẩn trên không trung chốc lát, sau đó cũng hướng đỉnh núi bên kia bay đi, tới cũng mau, đi nhanh hơn, không cần thiết chốc lát, vô số con dơi cũng đã biến mất không thấy.

Khi tất cả con dơi toàn bộ biến mất, mọi người mới hoàn toàn buông lỏng, đặt mông ngồi dưới đất, có lẽ pháp lực tiêu hao không nhiều, nhưng tâm thần nhưng có chút không chịu nổi. Cho đến không biết là ai thanh âm vang lên, Lục Tuyết Kỳ mới thông suốt thức tỉnh, tránh ra tay. Thạch Viêm nhìn đưa lưng về mình Lục Tuyết Kỳ, mới phát giác đều đang đã qua một đêm, trừ cảm giác tay kia mềm nhũn, như nhuyễn ngọc vậy nhẵn nhụi trơn, ngược lại cũng không có gì cảm giác khác.

Khi vòng sáng tiêu tán, rốt cuộc thấy mặt trời lặn nửa mọi người không kịp chờ đợi ngự vật hướng xa xa bay đi, cho đến xa xa rồi đi bên kia, hô hấp đến không khí mới mẻ, mới cảm giác đời người vừa nặng lại sống lại. Hút một đêm mùi hôi thúi, đến cuối cùng cơ bản đều không cảm giác. Thói quen thật đúng là đáng sợ đó!"Một mỗi một đêm, hôm nay nhìn đáng đáp cũng không thể hành động, mọi người đi trước kẻ cận trấn nghỉ ngơi một ngày, thuận tiện rửa rảy một chút." Thạch Viêm thu hồi kính hướng về phía mọi người đề nghị.

Mọi người nghỉ ngơi một chút ngự kiếm mà đi, đi tới cách Không Tang Sơn ba mươi dặm xa trấn trên, trong quá mức hoang nguyên, cho đến ba mươi dặm bên ngoài, mới có dân cư, tìm được một một tú lều.

Nước trong ra phù dung, thiên nhiên đi điều khác.

Lục Tuyết Kỳ rửa mặt chải đầu sau này, cho quang tỏa sáng, một tấm mặt ngọc trên da thịt nhưng càng bị phản chiếu trắng nõn như tuyết, vẻ mặt tuy lãnh. Lẫn nhiên trung nhưng tự có nhìn bằng nửa con mắt chúng sanh phiêu dật xuất trần tươi đẹp, còn thêm mấy phần kiều mỹ, nhất thời đều là trước mắt sáng lên, chính là kia một mực yên lặng dâng hương cốc yên hồng, cũng nhìn lâu nàng mấy lần.

"Chuyện khi trước người đừng nói." Trong sân Thạch Viêm bên tai truyền tới Lục Tuyết Kỳ thanh âm trong trẻo lạnh lùng.

Lục Tuyết Kỳ ánh mắt ở Thạch Viêm trên người dừng lại một hồi, sau đó trở về hấn ngồi xuống bên người tới.

Mọi người thấy một màn, mặc dù có chút bất ngờ, nhưng lại cũng không nói gì.

"Không Tang Sơn vạn bức cổ quạt trung những thứ kia con dơi chính là năm đó ma giáo súc nuôi dị chủng, hung man tàn nhẫn tính tốt hút máu. Vốn vì ma giáo đồng lõa, tám trăm đầu năm ma giáo ở chỗ này cứ điểm tiêu diệt sau, vẫn có số ít con dơi còn sót lại xuống."

Mọi người ngồi xuống sau này, pháp tướng cứ nói, "Ngày dài lâu ngày, lại sinh sôi thịnh vượng, có hôm nay bàng đại quy mô, mỗi ra cướp thức ăn, đem chu vi năm trăm trong bên trong làm là toàn không người ở. Bất quá chút con dơi như là sợ hãi ánh mặt trời, cho nên cũng chỉ ở ban đêm hoạt động. Ban ngày cũng đậu ở vạn bức cổ quạt trong, tối hôm qua Thanh Vân Môn mọi người chính là ngẫu nhiên gặp, nếu là ban ngày lên núi, là được vô sự."

"Nếu là con dơi số lượng không có như vậy nhiều. Ngã dễ xử lý."

"..."

"Bàn tăng cảm thấy, kia con dơi ở ban ngày sẽ không công kích người, cho dù là bọn ta tiến vào trong động cũng là như vậy..."

Mọi người thảo luận một phen sau này, liền quyết định nghỉ ngơi một ngày, dưỡng hảo tinh thần, ngày mai vào như núi động dò xét một phen.

...

Ngày kế, ánh sáng mặt trời mới lên, Thạch Viêm đám người ngự không đi tới Không Tang Sơn trên. Chỉ thấy khắp núi hoang nguyên, cát đá đầy đất, lớn như vậy một ngọn núi trên, mà ngay cả phổ thông chim hót thanh cũng không nghe được, dự đoán không phải sớm làm những thứ kia hung bức điểm tâm, chính là đã sớm dời ra ngọn núi.

Mọi người một đường lòng dục dục, không tới mười mấy phút đồng hồ, thì đã đi tới vạn bức cổ quạt cửa hang. Là một tên to lớn lưng chừng núi hang động, vị ở núi âm bối dương chỗ, hơi hướng xuống nghiêng, chỉ nhìn cửa hang có chút rất nhiều ánh sáng, tái đi vào trong chỗ chính là một mảnh đen nhánh.

Đứng cách cửa hang còn có năm sáu trượng xa địa phương, mọi người nhưng đều cảm giác được trong động âm phong từng trận thổi ra, phát qua trên mặt, âm lãnh tận xương. Đồng thời mơ hồ còn có chút tiếng xào xạc truyền tới, tựa như nói nhỏ, tựa như quý khóc, để cho lòng người tê dại.

Pháp tướng đem tầm mắt thả vào kia sâu thăm vô biên tế cổ quạt bên trong, nghiêm mặt nói: "Bên trong nhất định có ma giáo yêu nhân quấy phá, chúng ta nhất định muốn lòng làm việc, chớ để cho bọn họ đánh lên thuận lợi..."

Pháp tướng đại sư người nơi nào đều tốt, chính là một chút quá mức trông trước trông sau!" Giận dữ nhiên nói một câu, Lý Tuân dẫn đầu sử dụng Cửu Dương thước. Mượn pháp bảo ánh sáng nhạt, hướng cổ quạt bên trong đi tới!

Pháp tướng cười khò hai tiếng, theo sát phía sau cũng sử dụng luân hồi châu, bước tiến vào trong bóng tối! Sau đó yển hồng, Tăng Thụ Thụ, Trương Tiểu Phàm đám người cũng lục tục tiến vào...

Lục Tuyết Kỳ đang muốn đi vào, lại bị Thạch Viêm kéo lại!

Lục Tuyết Kỳ nhìn Thạch Viêm một cái, không tiếng động dùng ánh mắt hỏi hẩn làm gì.

Thạch Viêm cười nói: "Lục sư muội, cổ quạt bên trong con doi thành thiên thượng vạn, bọn họ sinh ở bên trong, chết ở bên trong, ngay cả phần tiện, cũng ở bên trong... Có thể tưởng tượng được bên trong là bức nào hình dáng. Thạch Viêm xem qua nguyên trứ dĩ nhiên biết bên trong cảnh tượng, Thạch Viêm mặc dù không có sạch sẽ, nhưng bên trong động thật sự là quá. . .

Lục Tuyết Kỳ nhất thời sắc mặt cũng xanh, mà lúc này cổ quạt bên trong đột nhiên truyền ra Lý Tuân kia phần tiếng mắng chửi, ngay sau đó pháp tướng kia hơi có vẻ tức giận phạt hiệu, yển hồng kinh gọi...

"Lần. . . Cảm ơn người. . ." Lục Tuyết Kỳ thấp giọng nói.

"Cùng ta khách khí cái gì?"

...

Mọi người miễn cưỡng bình tĩnh lại, ở quen thuộc cái hoàn cảnh sau, lại lần nữa hướng bên trong đi tới, chẳng qua là trải qua mới vừa chuyện, ai cũng không dám tái đạp mặt đất.

"Đã tới đất." Thạch Viêm thanh âm từ phía trước truyền tới. Mọi người phục hồi tinh thần lại, tỉ mỉ nhìn một cái, cũng không phải là, dưới chân kia hắc sắc thật dày con doi phần tiện không biết lúc nào lại biến mất, trên đầu phương, con doi cũng không thấy bóng dáng.

Lòng dục dục phi hành hồi lâu, ngay cả tốc độ cũng chậm không ít. Mọi người mới cảm giác chân đạp đất, là món biết bao thoải mái.

Xảo xác tiếng vu ở bên tai vọng về, tiếp pháp bảo quang mang mọi người nhìn kỹ đếm mắt mới phát hiện ở đó sau lưng hang động bụng, vô số hắc sắc con doi vẫn tụ tập ở hang động bộ, nhưng ngay tại bọn họ mấy người chân đạp cũng rắn đất trên.

Hang động nham thạch bùng lên, lại có một đạo màu đỏ giấy nhỏ vạch qua động, nhìn bộ dáng kia ngược lại tựa như sanh ở trong nham thạch mạch lạc vậy, đem hai mảnh địa vực sanh sanh chia nhỏ mở ra...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Thiên đạo ở ta

Sau đó không cần thiết nói nhiều, tiếp tục hướng hang động chỗ sâu đi tới... . Liên dạng cũng không biết đi bao xa, tên cổ xưa thâm thúy hang động dường như hồ chút nào vô chỉ cảnh vậy, mặc dù vẫn còn rất là rộng rãi, nhưng quanh co, quanh co khúc khuỷu, trừ đại khái là hướng lòng đất nghiêng ra, cơ hồ để cho người không phân rõ phương hướng. Động những thứ kia con doi tiếng xảo xác đã sớm không nghe được, ở phiên trong bóng tối, trừ mọi người bước chân bên ngoài liên lại cũng không có những thanh âm khác.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, không có một chút tiếng vang. Pháp bảo quang mang dần dần biến sáng, cơ hồ đem toàn bộ không gian chiếu giống như ban ngày, ở trước mắt mọi người, phía trước hang động, bỗng nhiên tách ra cái ngã ba, sâu kín thật sâu, một mảnh đen nhánh, không biết thông hướng phương nào, tựa như yêu ma giương ra miệng to vậy. Mà ở giữa đường, đồng thời cũng là cái ngã ba trung tâm, thẳng đứng một khối chừng sáu người cao cự bia đá lớn, phía trên chạm trổ bốn tên máu đỏ chữ to: Thiên đạo ở ta!

Dâng hương cốc Lý Tuân hừ một tiếng, cả giận nói: "Ma giáo yêu nhân, cũng dám xưng bậy thiên đạo!"

Thạch Viêm mặc dù không ưa Lý Tuấn, bất quá câu nói ngược lại không tệ, Đại đội trưởng sinh đều không có thể dờn ngo đến, cũng dám xưng bầy thiên đạo, không biết trời cao đất rộng.

Pháp tướng nhưng nhú mày, hướng bia đá nhìn lâu mấy lần, nói: "Lúc ta tới từng nghe ân sư phổ hoằng thượng nhân nói, tám trăm đầu năm ma giáo ở chỗ này trong huyết động thật có này một tấm bia đá, nhưng lúc đó đã bị ta chánh đạo tiên nhân lấy đại thần thông một kiếm chém ra, hôm nay gặp lại, làm sao nhưng là hoàn hảo không tổn hao gì?"

Lúc, một mực lặng lẽ dâng hương cốc yển hồng đột nhiên mở miệng nói: "Các ngươi nhìn kia bia đá hạ bốn phân đà, nhưng là có một đạo đoạn ngắn?"

Nàng thanh âm nhu mì, nghe tới cuối cùng để cho trong lòng người rung động, cộng thêm Thanh Vân Môn chúng rất ít người nghe được yển hồng mở miệng, trong lòng cũng hơi cảm thấy kinh ngạc. Mọi người đi lên cẩn thận nhìn một chút, quả nhiên thấy chỗ đó có một đạo rất nhỏ vết rách, tà tà hướng lên, đem cả cái bia đá chia làm hai nửa, kẻ hở chỗ đá hoa văn phơi bày thâm màu đỏ nhạt, nhưng nếu không nhìn kỹ, kiên quyết là không nhìn ra.

Thạch Viêm gật đầu một cái, đối với yển hồng nói: "Yến sư muội tốt ti mi."

Yển hồng khẽ mỉm cười, lại cúi đầu, không nói thêm gì nữa.

Tằng Thụ Thụ lại nhìn kia bia đá hai mắt, xoay người hướng mọi người nói: "Nếu ngôi bia đá đã bị người tu bỏ, có thể thấy ma giáo yêu nhân hơn phân nửa ở chỗ này, làm chút người không nhận ra thủ đoạn, chuyển chúng ta coi như là tới đối với."

Pháp tướng nói tiếp: "Từng sư đệ nói có lý, dưới mắt trong huyết động nguy cơ tứ phía, trước mắt thì có một vấn đề khó khăn, cái ngã ba, chúng ta nên đi vậy một điều?"

Thạch Viêm hơi trầm ngâm, , nói: "Pháp tướng sư huynh, ngươi mới vừa rồi từng nói lệnh sư phổ hoằng thần tăng từng đối với ngươi đề cập tới chuyện nơi này, kia lão nhân gia ông ta nhưng có đề cập tới ngã ba?"

Pháp tướng gật đầu một cái, nói: "Ân sư xác nói qua, nhưng hẳn cũng là từ đời trước tổ sư trong miệng biết được, nghe nói năm đó chính ma đại chiến lúc, cái ngã ba sau đều có ma giáo yêu nhân sào huyết chỗ, đến nỗi hôm nay tình huống, hẳn cũng không phải rất rõ."

Mọi người im lặng, một lát nữa, Thạch Viêm nhìn một chút bốn môn những thứ khác ba người, đối pháp bằng nhau nhân đạo: "Nếu như thế, ta nhìn không bằng chia binh hai đường, ta Thanh Vân Môn bốn người đi phía trái bên ngã ba kiểm tra, pháp tướng, pháp thiện sư huynh cùng dâng hương cốc hai vị đi bên phải ngã ba điều tra, nếu gặp ma giáo yêu nhân, thuận tiện lấy thét dài báo hiệu, như thế nào?" Thạch Viêm mặc dù xem qua nguyên trứ, bất quá chỉ nhớ đại khái kịch tình, một ít chuyện trọng yếu môn, hơi đi sâu vào một chút liền không thể ra sức.

Pháp tướng im lặng, mặc dù biết rõ vậy phân tán ra cũng không phải là chuyện tốt, nhưng son động sâu thăm, cũng không biết cái ngã ba có xa lắm không, vạn nhất đi nhầm sẽ đi quay đầu, giờ trên chỉ sợ trễ nãi quá nhiều, mà người ở tại tràng đều là các phái tinh anh, chưa chắc không thể tự vệ. Lập tức hẳn quay đầu nhìn một chút dâng hương cốc Lý Tuấn, yển hồng, thấy bọn họ hai người cũng không có dị nghị, toại nói: "Vậy thì y theo thạch sư huynh nói, chur vị mười triệu lòng."

Vừa nói, hẳn vô tình hay cố ý lại nhìn Trương Tiểu Phàm một cái.

Trương Tiểu Phàm giật mình, cảm thấy pháp tướng sư huynh tựa hồ thật đối với mình nhìn với con mắt khác, nhưng trên mặt hay là mỉm cười đáp lại.

Thạch Viêm gật đầu một cái, hướng pháp tướng đám người liền ôm quyền, liền dẫn Lục Tuyết Kỳ chờ ba người đi vào bên trái ngã ba, đi chưa được mấy bước, sau lưng quang mang đi một vòng, cũng dần dần biến mất, xem ra pháp tướng đám người cũng vào bên phải ngã ba.

Thạch Viêm đi tuốt đằng trước đầu, đem kính tế khởi đầu, thúc giục phát tiên lực, kính vàng nhạt vòng sáng bỏ ra, đem bốn người gắn vào chính giữa.

Một cái ngã ba so với mới vừa rồi cùng nhau đi tới hang động, liền tỏ ra hẹp rất nhiều nhiều, đồng thời hai bên nham thạch đột ngột, nhon mọc um tùm, Trương Tiểu Phàm một không lòng còn thiếu chút nữa bị thương. Duy nhất giống nhau chính là chung quanh vĩnh hằng bóng tối, ở đâu, dường như hồ chưa bao giờ có một tia quang minh.

Thanh Vân Môn bốn người cũng không có tâm tình nói chuyện, nhất là đi tuốt đằng trước đầu Thạch Viêm, lại là toàn bộ tinh thần chăm chú, đề phòng phía trước không biết nguy hiểm.

Vừa đi, lại là hồi lâu, cho tới trong lòng mọi người cũng không khỏi hoài nghi, coi như mình bên gặp ma giáo yêu nhân, phát ra thét dài, nhưng pháp tướng sư huynh nơi đó sẽ sẽ không nghe được hay là một cái vấn đề.

Ngay vào lúc này, dị biến phát sinh, mọi người tiến về phía trước hành lang trung, tựa như vĩnh hằng bóng tối yên lặng bốn phía, bỗng nhiên vang lên to lớn "Ngô ngô" tiếng quỷ khóc, điếc tai nhức óc, ngửi vào kinh hãi.

Bốn người thất kinh, Thạch Viêm vừa muốn mở miệng nhắc nhở, chính là người chấn động một cái, chỉ thấy từ bốn phương tám hướng vô tận trong bóng tối, sáng lên đủ loại dị mang, đồng thời xông về hành lang trung bốn người chỗ, đánh vào kính vòng sáng trên, vội vàng tăng lực thu phát.

Tiếng quỷ khóc càng ngày càng lớn, trực người nghe choáng váng đầu hoa mắt, Tăng Thụ Thụ, Lục Tuyết Kỳ cùng Trương Tiểu Phàm đem Thạch Viêm hộ ở chính giữa, chỉ thấy vô số đạo quang mang bị kính phản chấn trở về, trên không trung chuyển cúa, không ngờ là hung hăng lộn trở lại lần nữa vọt tới, trong bóng tối, cũng không biết ẩn giấu bao nhiêu địch nhân, trên không trung, cũng không biết bay múa bao nhiêu pháp bảo.

Ngay tại Thanh Vân Môn mọi người sắp thở phào một cái lúc, Trương Tiểu Phàm bỗng nhiên phát giác dưới chân cứng rắn thổ địa lại động một cái.

Hắn tâm niệm vừa động, còn chưa kịp phản ứng, liền nghe Tăng Thụ Thụ cấp hô một tiếng: "Lòng, dưới chân có "

Lời còn chưa dứt, một tiếng vang thật lớn, lại áp qua đầy trời gào thét, trong phút chốc mọi người chỉ cảm thấy núi đồi đất động, một cỗ lực mạnh từ dưới chân bỗng nhiên xông ra, đem mặt đất nổ tan tành không nói, Thanh Vân Môn bốn người lại là các bay đồ, kính có thể hộ chung quanh, nhưng phòng không dưới chân, một chút đột phát khó khăn với nội bộ, nhất thời quang mang tứ tán, trở về Thạch Viêm bay ra bóng người trên.

Ở trong bóng tối vô số đạo quang mang gào thét mà qua, tựa như phát ra dương dương đắc ý cười như điên, chia ra hướng tách ra bốn người xông tới.

Xa xa, truyền một trận cười điên cuồng, mà ở sau lưng, cũng truyền tới một âm trầm trầm thanh âm: "Thanh Vân Môn thú tử cửa, là các ngươi tự tìm đường chết, kiệt ~ kiệt ~ "

Không để ý, tất cả mọi người toàn bộ rơi vào bị động.

Nhưng mọi người ở đây chuẩn bị Ngự Sử pháp bảo tiên kiếm ngăn cản lúc, chút mới vừa nhảy ra mặt đất địch nhân, kia mấy đạo nhân ảnh đồng thời kêu thảm hoảnh bay ra ngoài, Thạch Viêm trong tay Trấn Yêu Kiếm chợt lóe, mấy người ngực toàn bộ tung tóe ra máu hoa. Cuối cùng liền trong nháy mắt, toàn bộ bị chém chết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Long có nghịch lân, tiếp xúc hẳn phải chết

Chương 37: Long có nghịch lân, tiếp xúc hẳn phải chết

Giữa không trung, Lục Tuyết Kỳ một tiếng khê quát, ngày gia lam quang tăng vọt. Ở ma giáo yêu nhân trùng miêng ngậy ngô khiếp sợ trong tầm mắt, ngày gia huyền hóa ra to lớn màu xanh da trời kiếm quang, chém về phía bóng tối chỗ, trong phút chốc, lập tức có nhiều đạo tạp sắc quang mang bay lên chống cự. Nhưng vừa tiếp xúc với to lớn mà tinh khiết lam quang liền bụi bay chôn vùi. Chỉ nghe trách gọi liên tục, năm, sáu cái bóng người từ bóng mờ chỗ nhảy ra, "Ầm" một tiếng, màu xanh da trời kiếm quang chém ở trên vách đá, đá vụn bay loạn, uy thế kinh người.

"Phương pháp chậm tay, thật là lợi hại cô nương!" Một đám ma giáo yêu nhân bị Lục Tuyết Kỳ ngày gia ép liên tục nhảy vọt, chặt vật không chịu nổi. Nơi nào còn có rất đúng phương đáng đáp nhiều mỹ, chỉ muốn trước bảo mệnh.

Lục Tuyết Kỳ bên ý vào một cái ngày gia thần kiếm, uy phong lẫm lẫm, thần ngăn cản sát thần, mà những người khác nhưng xa không nằng nậy phách lối ác liệt.

Bởi vì chiến trường chấn động. Trương Tiểu Phàm chạy đến trước mặt đi, tay hắn cầm thiêu hỏa côn cái thứ nhất cùng ma giáo giáo đồ tiếp xúc.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Phàm một gây nện ở một tên dư tợn như quỷ gầy đét lão già trên ngực. Gầy đét lão già bị thiêu hỏa côn đập một cái, liền đầu một trận choáng váng.

Bất quá lão già Tu vi cũng là kinh người, lại rất nhanh tránh thoát choáng váng, sau đó mặt đầy dư tợn, giận dữ nói: "Bối, ngươi là tìm chết!"

Tiếng nói rơi xuống, lão già không chế một cái tam xoa kích, hung hãn đâm vào Trương Tiểu Phàm trên người.

Trương Tiểu Phàm thiêu hỏa côn cho tới nay cũng không chỗ nào bất lợi, là lần đầu tiên gặp phải đối thủ choáng váng ngăn như vậy tạm. Nhất thời có chút sửng sò, lại bị đánh cho bị thương, kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ thiếu sót ở cái thời điểm bại lộ không bỏ sót.

Kia gầy đét lão quỷ đột nhiên một cái xoay người, lại cười ở Trương Tiểu Phàm trên lưng.

Trương Tiểu Phàm đầu một trận mơ hồ, hắn cảm giác mình huyết dịch đang nhanh chóng chạy mất.

Rất hiển nhiên, gầy đét lão già, chính là một tên sẽ hút máu tu sĩ ma đạo.

Bất quá Trương Tiểu Phàm trong tay thiêu hỏa côn cũng là ma đạo bảo vật, hôm nay chủ nhân bị hút máu, nó há sẽ không có phản ứng? Hợp nên tu sĩ ma đạo chết. Kia thiêu hỏa côn nhất thời tuôn ra một cỗ hấp lực đem kia gầy đét lão già huyết dịch cho kinh nuốt, thậm chí gầy đét lão già linh hồn cũng bị cây gây cắn nuốt.

Trương Tiểu Phàm sắc mặt một trận hồng nhuận, tựa như ăn đại bổ dược vật vậy, trở nên càng sinh long hoạt hổ.

Cái thời điểm, càng nhiều ma giáo giáo đồ xuất hiện.

"Cản trở đồ!" Thạch Viêm trong lòng có chút không nói. Chút ma giáo giáo đồ, đan tên thực lực chưa ra hình dáng gì. Giết bọn họ không có giá trị, nhưng quấy nhiễu đứng lên. Nhưng sẽ ảnh hưởng chiến đấu kết quả.

"Chó hoang đạo nhân, mau rút lui." Một tiếng kinh gọi vang lên, mọi người bắt đầu thật nhanh rút lui.

Trước mặt hai người tiếng nói rơi xuống, nhất thời chạy như điên rồi đi, chúng nhiều ma giáo giáo đồ cũng đi theo chạy tứ tán.

Thạch Viêm lớn tiếng nói: "Không nên để cho bọn họ chạy, chúng ta đuổi."

Tặng sách sách đám người vội vàng đuổi theo, một trận truy đuổi liên bất đầu.

Son động ly kỳ khúc chiết, chột ngươi đi phía trái, chột ngươi hướng bên phải, chột ngươi xông thẳng lên ngày, chột ngươi rơi thẳng lòng đất, càng về sau lại là một đường ngã ba, Thạch Viêm tinh thần phóng ra ngoài, liên nhìn chăm chăm kia hai tên ma đạo cao thủ đuổi, dù là bọn họ bằng vào quen thuộc ưu thế, nhưng vẫn là bị cản chắc không tha. . . .

Một đuổi lại đuổi nửa giờ, ở trong son động mặt thất quái bát quái rất nhiều lần sau này, bỗng nhiên trước mặt xuất hiện một tia ánh sáng, mọi người giết tới đi thời điểm, bỗng nhiên đi tới một tên cự đại không gian, đầu trăm trượng cao mới vừa rồi là nham thạch động, mà dưới chân mười trượng chính là mặt đất, phía trước không xa trên mặt đất, bất ngờ đứng thẳng một khối bản mãnh liệt quang mang đá lớn, chiếu sáng cả không gian.

Bất quá nhất làm người ta kinh ngạc, cũng không phải khối đá lớn, mà là ở đá lớn sau lưng, ánh sáng chỗ sâu, nhưng là một đạo thông suốt mở ra to lớn vực sâu, khối đá lớn phát ra ánh sáng chiếu sáng hang đá khung, lại tựa hồ như không cách nào đi sâu vào sau lưng nó kia vực sâu phân nửa, nhìn từ không trung, một mảnh đen nhánh, mà ngay cả vực sâu một đầu khác cũng không cách nào nhìn thấy, chỉ có một mảnh tử khí trầm trầm, âm sâm sâm bóng tối.

Khối kia đá lớn trước mặt, giờ phút này đứng ba người, một người là mặt đầy râu đại hán, một người là rất là thiếu phụ xinh đẹp, còn có một cái chính là sắc mặt tái nhợt, mặc thanh niên quần áo trắng, mặt đầy tà khí.

Thạch Viêm cẩn thận nhìn một chút khối kia kỳ dị sáng lên đá lớn, quả nhiên thấy cổ triện rồng bay phượng múa có khắc ba chữ to: Từ linh uyên!

Nhìn Thạch Viêm bốn người rơi xuống, đứng ở cự thạch hạ mấy người cũng không có động tĩnh gì, chỉ có một mặt đầy râu đại hán cau mày một cái, nói: "Chó hoang, lưu hạo, các ngươi cũng quá mức kém cỏi, gặp mấy tên Thanh Vân bối, lại chặt vật thành dáng vẻ, còn đem bọn họ dẫn tới từ linh uyên tới!"

Một tên mặt mũi hơi đặc biệt đạo nhân chó mặt dỏ lên, đang muốn phân biệt, đứng ở đó đại hán sau lưng một tên trung niên thiếu phụ nhìn bọn họ một cái, bỗng nhiên giọng the thé nói: "Khương lão tam chứ?"

Chó hoang hướng Thanh Vân Môn mọi người chỗ liếc mắt nhìn, sau đó chỉ Trương Tiểu Phàm nói chuyện nói: "Chết ở thủ hạ bọn hán, cái đó trong tay cầm phá cây gậy người rất tà môn, Khương lão tam sẽ chết ở trong tay hán."

"Cái gì? !" Vốn là vững như thái sơn những người này rồi rít lộ về xúc động, bất quá tựa hồ không phải vì Thanh Vân Môn mọi người nói được cao thâm có thể giết Khương lão tam, chỉ thấy thiếu phụ kia sợ run một chút, lắc đầu một cái, nói: "Một chút hút huyết lão yêu truy cứu tới, chúng ta cũng không tốt giao phó!"

Kia mặt đầy râu đại hán trầm ngâm một chút, xoay người lại nhìn về phía Thanh Vân Môn mọi người, miệng nói: "Vậy chúng ta bắt lại mấy tên Thanh Vân bối, đến lúc đó giao cho hút máu tiền bối, cũng chính là."

Những người khác rồi rít gật đầu nói phải. "Thạch sư đệ, xem ra những người này chính là lần này ma giáo ở chỗ này đầu não nhân vật, chỉ sợ đạo hạnh còn mới vừa rồi mấy người kia trên, mọi người lòng qua loa." Sau lưng tặng sách sách mở miệng nói.

Quay đầu nhìn về phía Thạch Viêm đám người, lâu năm đỏ thắm mắt dử tợn, kinh người vô cùng, hán nói: "Ta khuyên các ngươi hay là thúc thủ chịu trời đi, tránh cho ăn nhiều đau khổ!"

Lục Tuyết Kỳ tiến lên trước một bước, ngày gia cầm ở trước ngực, lẩm nhẩm nói: "Ma đạo yêu nhân, người người phải mà giết chết!"

"Ngày gia? ! !"

Lâu năm đại độc nhãn bên trong về kinh ngạc chột lóe lên, hán nhìn Lục Tuyết Kỳ, bên trong mắt thoáng qua một đạo về kiêng kỵ, bên cạnh lại đột nhiên một đạo nói năng tùy tiện tiếng cười truyền tới, "Thật là thật là đẹp diễm cô nương đầu, thậm chí ngay cả ta cũng nhìn mê mẩn... Muội muội, ngoan ngoan đem ngày gia dâng lên, sau đó trở thành ta thị thiếp, ta có thể làm chủ, để cho ngươi hôm nay không chết, như thế nào?"

Người nói chuyện nhưng là tên tay cầm kim tuyến quạt xếp người tuổi trẻ, sắc mặt tái nhợt, về mặt cử chỉ nói năng tùy tiện, hiển nhiên nhìn một cái chính là chơi bời quá độ... Hán nhìn về phía Lục Tuyết Kỳ ánh mắt bên trong, tràn đầy mơ ước cùng về tham lam...

Lục Tuyết Kỳ trên mặt vẻ không vui chột lóe lên, cũng không biết làm sao, nàng nhưng không nhịn được hơi quay đầu, len lén nhìn Thạch Viêm một cái!

Thạch Viêm tiến lên một bước, lãnh đạm nói: "Luyện huyết đường Đường chủ lâu năm có vẻ chứ ? Ngươi nếu đem tên miệng ra phun phần nói như vậy khốn kiếp ngay trước mặt ta lột da rút gân, gỡ xương lấy roi đánh thi thể, sau đó ngươi tái tự phế đạo hạnh, thể không bao giờ tái làm ác, như vậy ta có thể làm chủ, hôm nay lưu ngươi một con đường sống!"

Lục Tuyết Kỳ vẫn gương mặt lạnh lùng sát ý mui phần, chẳng qua là trên mặt biểu tình, nhưng khó hiểu nhu hòa một chút... Bất quá một tia biểu tình nhu hòa nhưng là chột lóe rồi biến mất, mọi người mặc dù tương đối đối lập, nhưng lại không có người nào phát hiện...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: phiên hủy người mất

Niên Lão giận dữ vô cùng ngược lại cười: "Cuồng vọng vô tri! Ta luyện huyết đường năm đó ngang dọc thiên hạ lúc, các ngươi Thanh Vân Môn còn muốn tránh lui ba phần, hôm nay cho dù chán nản, cũng tuyệt không phải mấy tên bồi có thể khinh thị, chính các ngươi tự tìm cái chết, cần không trách ta!"

Niên Lão đại đương hạ mắt thật to bên trong hồng mang ngưng tụ, hiển nhiên là định chấm dứt chiêu đem trước mặt bốn tên bồi giết chết, có thể hẳn còn chưa xuất thủ, sau lưng liền truyền tới một câu so với hắn giận quá thanh âm, "Được ! Rất khỏe mạnh! Bốn thiếu gia vẫn là lần đầu tiên thấy có người lai đảm như vậy cùng ta nói chuyện, từ, ngươi biết ta là ai chăng?"

Thạch Viêm đem quang chuyển qua trên người hắn không có một chút tình cảm nói: "Ta không cần biết ngươi là ai ? Bởi vì ngươi ở ta trong mắt đã là một người chết."

Đứng ở cuối cùng chó hoang đạo nhân tiến lên mấy bước, thấp giọng nói: "Niên Lão đại. Lâm phong lại hoàn toàn không để ý tới ngươi tồn tại, quá mức!"

"Không sao!" Niên Lão đại khoát khoát tay. Nói: "Từ ý vào theo gió nguyệt lão tổ có thần thích, luôn luôn trung không người chịu. Chúng ta lại tùy hắn đi, bốn tên bồi nhất định là Thanh Vân Môn trung gian chi trụ, tuyệt không phải dễ đối phó, sẽ để cho hắn đánh tuyến đầu... Chúng ta theo ở phía sau chiếm tiện nghi chính là!" Vừa nói, trong mắt hồng mang tàn đi, Niên Lão đại lại ôm lấy cánh tay, nhìn lên hí tới!

"Từ, ngươi rất giỏi, ngươi là cái thứ nhất dám sao nói chuyện với ta người" Lâm đình tức giận nói, trong tay miêu Kim cây quạt đột nhiên vút lên, ném hướng không trung, mọi người ở đây trước mắt, cả cây quạt bắt đầu phát ra kim quang nhàn nhạt, tiếp cạ đất một tiếng, mờ ra...

Mở ra miêu Kim mặt quạt trên, lấy công bút họa pháp, vẽ một núi, một sông, một đại bàng, bút pháp nhàn nhạt, trông rất sống động. Gió nổi lên, vân dưng, tiếng sấm, điện ánh.

Lý bản là sâu trong lòng đất, cổ quạt bên trong, vốn không nên có dị tượng này xuất hiện, nhưng giờ phút này Thanh Vân Môn năm người trước mắt bên tai, lại đều có cảnh tượng này xuất hiện. Đang kinh hãi chỗ, đột nhiên một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy thanh kia bảo phiến ở giữa không trung một trận chiến · đầu, chỉ chớp lát sau, kia phiến trung trong bức họa núi lớn lại sanh sanh dời đi ra, gấp gió liền trường, tiếng ầm ầm trung lại trường lâm trầm trọng cao sơn khâu. Cơ hồ đem không lồ không gian cũng nhét mất, sau đó như thái sơn áp vậy về phía Thạch Viêm đè xuống.

"Là núi sông phiến! Kịch núi đá gió trắng lão tổ giữ cửa pháp bảo, làm sao sẽ rơi vào nhân viên trên?" Tạng sách sách qua chốc lát, rốt cuộc nhớ tới, kinh hãi nói.

Gió trắng lão tổ chính là Đông Phương kịch núi đá Thượng Thanh sửa một tên nổi danh tu chân. Đạo hạnh cao thâm, ở tu chân trên đường khá có danh tiếng, xưa nay làm việc ở chỗ chánh tà giữa, cũng không đại ác lại cùng đòi vô tranh, cho nên chánh đạo tà đạo đều không đi trêu chọc người này.

Chẳng qua là không nghĩ tới người thanh niên lại sẽ người mang gió trắng lão tổ trông nhà pháp bảo xuất hiện ở chút yêu nhân trong, hẳn cùng gió trắng lão tổ quan hệ thế nào? Mọi người đang kinh nghi bất định chỗ, ngọn núi lớn kia nhưng là không dung tình chút nào đất bay lên trời, cũng không biết rốt cuộc muốn có nhiều lực mới có thể cử động bàng nhiên cự vật.

Mắt thấy Thạch Viêm sau lưng chính là vách đá, một kích, là không thể lui được nữa, lâm đình cười nhạt, sẽ để cho các ngươi toàn bộ táng thân nơi này. To lớn núi đá trên, loạn thạch như mưa, không ngừng từ trên sơn khâu ném rơi, điên cuồng lôi quang, sấm chớp rền vang, kia trầm trọng núi lớn cơ hồ che trời nắp đất, bao trùm tất cả mọi người đầu không gian, một khắc, theo lâm đình rung núi sông phiến, trùng trùng đè xuống.

"Thạch sư đệ lòng, " mọi người vội vàng nhắc nhở.

Mà Thạch Viêm nhưng là không hoảng hốt không vội vàng, ngẩng đầu, nhìn kia ở con người trung cấp tốc phóng đại núi to, nhẹ phun một ngụm khí, sắc mặt vẫn bình tĩnh ung dung, mà hai tay, nhưng là vào thời khắc này nhanh chóng kết chung một chỗ, biến ảo thành từng cái phức tạp ấn pháp.

"Đế Ấn Quyết ~ khai sơn ấn "

Oanh! !

Một tiếng nổ rung trời, chấn sơn động cũng là cả vang dội! Mấy người tất cả đều đứng không vững... Lâm phong trong tay núi sông phiến cũng có thể nói là hết sức không dậy nổi pháp bảo, cho dù không bằng ngày gia chém Long chờ cứu thiên thần bình, nhưng cũng tương đi không xa, có thể tiếc đối mặt nhưng là vừa vận khắc chế kỳ Đế Ấn Quyết, hơn nữa hấn cùng Thạch Viêm Tu vi chênh lệch quá lớn, ấn quyết một kích dưới, lại trực tiếp bỏ ra núi to, đánh vào núi sông phiến trên!

Núi to giữa không trung run rẩy mấy cái, vang lớn sau này, cuối cùng lùi về, không cần thiết chốc lát ở cát bay đá chạy trong, cả ngọn núi lớn hóa thành hư không, lần nữa xuất hiện ở núi kia sông phiến trung. Kia mặt đầy tà khí thanh niên lâm phong hướng núi sông phiến liếc mắt nhìn, chân mày nhất thời nhíu chặt, sắc mặt vô cùng khó coi. Chỉ thấy đang về mặt trên, vốn là khí thế hùng vĩ một ngọn núi lớn giờ phút này cuối cùng từ chân núi đến sườn núi, sanh sanh nhiều hơn đêm không hết kể hồ tới, như vậy vốn là hài hòa mặt quạt thì có như mặt mày hốc hác vậy, nhìn có mấy phần cứng rắn.

"Khốn kiếp, người lại dám xấu ta pháp bảo, tưng chết mười lần cũng không đủ thưởng mệnh!" Pháp bảo bị phá, lâm phong ở phía xa xoa ngón tay tức giận mắng, cũng không dám tiến lên nữa nửa bước! Dẫu sao mình chủ nhất cường pháp bảo đều bị đối phương một kích hủy đi, phân đạo hạnh tuyệt đối ở mình trên, không núi sông phiến, hấn lại nơi nào có lá gan đi trêu chọc hấn? Có thể tiếc cho dù hấn không đi qua, Thạch Viêm cũng không định bỏ qua cho hấn.

Tranh! Một tiếng liệu lượng kiếm mình, trong không gian, kim quang chợt lóe lên.

Phốc! Là vào thịt tiếng!

Nhìn ngực chính giữa cảm trường kiếm, lâm đỉnh sắc mặt là u tối màu trắng, không cam lòng, nghi ngờ. Cuối cùng hóa thành hối hận. Sớm biết liền... Theo thân kiếm rút ra, bóng người âm âm ngã xuống đất, không một tiếng động.

Lập tức Niên Lão đại đám người cũng lảng, ai muốn lấy được lâm phong từ trong ngày thường biết bao cuồng vọng, trên tay công phu nhưng vậy bực mù chứ ? Thậm chí ngay cả đối phương một kiếm cũng không ngăn nổi... Hạ làm sao theo gió nguyệt lão tổ giao phó chứ ?

Lập tức mắt thật to dâng lên một trận hồng quang, một đạo dơ bẩn hồng mang hướng Thạch Viêm bắn tới! Có thể tiếc mới vừa tới một nửa, lại bị bên cạnh Lục Tuyệt Kỳ lấy ngày gia đang một tiếng chặn! Sau đó nàng thấy ngày gia màu xanh da trời trên thân kiếm một đạo vết đỏ thoa lên trên, nổi bật vô cùng... Cũng không qua khe cau mày đang lúc, vết đỏ cũng đã hoàn toàn tiêu đi, ngày gia nặng lại trả lời xanh thẫm trong suốt...

Tệ hại! Xích ma nhãn nhìn trời gia chờ thần vật vô dụng! ! ! Trong lòng mới vừa thoáng qua tên ý niệm, Lục Tuyệt Kỳ cũng đã tùy thân lên, ngày gia trên lam quang đại thịnh, vạn đạo lam quang trên không trung đột nhiên hợp nhất, về phía trước Niên Lão đại bổ tới!

Mà cùng lúc đó, mới vừa tiến lên mấy bước chó hoang đạo nhân còn chưa xuất thủ, cũng đã bị tay cầm Hiên Viên kiếm Tăng Thư Thư ngăn lại, Tăng Thư Thư thân là Thanh Vân Môn nhất đệ tử ưu tú, đôi mắt chó hoang đạo nhân, tự nhiên ung dung đem áp chế, bất quá đêm hợp đang lúc, chó hoang đạo nhân cũng đã chừng chi chuyết, chống đỡ hết nổi đứng lên! Trương Tiểu Phàm thì cùng một tên gầy gò nam tử đánh nóng như lửa.

Không đánh trúng Niên Lão đại chẳng những không có cảm ra lợi hại hơn thù đoạn đi ứng địch, ngược lại dưới chân không chút do dự hướng phía sau thối lui. Nhìn đáng đáp, lại là muốn chạy trốn.

Hai người hoàn toàn không ngờ tới Niên Lão đại tác vì luyện huyết đường Đường chủ, lúc mấu chốt vậy mà sẽ chút nào không biết xấu hổ lòng bàn chân mặt du, trong lúc nhất thời lại có chút không lảng qua thần tới... Ngay sau đó chó hoang đạo nhân cùng kia gầy gò nam tử cũng rồi rít hướng hai bên bỏ chạy.

Bia đá phía sau là cái gì.

Không nghi ngờ chút nào, là từ linh uyên!

Kia một mảnh đen nhánh, ngay cả quang đều không cách nào đột phá tiến vào bóng tối không gian, Niên Lão đại đi tới bên bờ sau, trực tiếp tung người một cái nhảy xuống đi.

"Ha ha ha, đại gia không bồi các người chút từ cửa chơi..." Đi đối với một trận đắc ý tiếng cười, Niên Lão đại bóng người biến mất ở từ linh uyên bên trong!

Trốn xuống phía dưới, đảm nhiệm chánh đạo cao nhân lợi hại hơn nữa, cũng định trước chỉ có thể không công mà về, không nói phía dưới bóng tối âm u hoàn cảnh, ẩn núp hết sức dễ dàng, chính là kia vô số âm linh, cũng không biết sinh trưởng bao lâu yêu thú, cũng là cực kỳ nguy hiểm. Một khi xuống phía dưới, không quen thuộc tình huống người, quân hấn ma giáo chánh đạo, chỉ sợ sinh tử cũng còn khó nói! Chó hoang đạo nhân cùng gầy gò nam tử không hấn quen thuộc từ linh uyên trung tình cảnh, lại biết phía dưới rất đúng nguy hiểm, không dám như hấn vậy nhảy xuống, hướng một mảnh khác cửa ra bỏ chạy.

Trong lúc nhất thời, ma giáo yêu nhân đột nhiên xuất hiện chạy trốn, để cho Thanh Vân tất cả mọi người ngăn người một chút.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tử linh uyên hạ

Lục Tuyết Kỳ giận dữ, nằng khề cắn răng, đang muốn đuổi kịp, lại bị Thạch Viêm kéo lại, hần cười khổ nói: "Người còn định đuổi tiếp làm sao? Phía dưới chính là vô tình hải. Địa phương cực lớn, huống chi bên trong còn không biết có bao nhiêu yêu nhân, tùy tiện đi xuống, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm nói!"

"Nhưng..." Bị Thạch Viêm cưỡng kéo không thể động đậy, Lục Tuyết Kỳ cắn cắn môi, rõ ràng rất không cam lòng!

"Được rồi được rồi, coi như cho ta tên mặt mũi rồi..." Thạch Viêm cưỡng kéo Lục Tuyết Kỳ không để cho nàng đi xuống, làm trò đùa, Bích Dao U Cơ các nàng nhưng là ở phía dưới đâu. Đến lúc đó vạn vừa thấy được, là đánh đâu, còn chưa đánh chứ ?

Ngay tại lúc, dị biến phát sinh!

Tử linh uyên bên trong bên đột nhiên truyền tới một tiếng thăm gọi...

"A ~~~~! ! !"

Mới vừa đã trốn mệnh thành công Niên Lão đại lại nặng lại bay lên. Mặt đầy thương hoàng kinh hoàng, thậm chí bất chấp ở phía trên có bốn tên đủ để lấy hần mệnh sát tinh. Vội vàng hướng ngoài động chạy đi, tựa như sau lưng truy kích hần, chính là cái gì tuyệt thế thủ dữ vậy...

Lục Tuyết Kỳ nhất thời ánh mắt sáng lên, một khắc sau, ngày gia kiếm quang thoáng qua... Phốc... Niên Lão đại chấn kinh nhìn thấu ngực mà qua thân kiếm, kia vận vẹo mặt mũi ở Lục Tuyết Kỳ trên mặt hoàng chóc lát, sau đó lại đang Thạch Viêm chờ ba trên mặt người lưu liên, hần cười thâm nói: "Các người... Đều sẽ chết..."

Vừa nói, ngoe đầu, âm đạm tắt thở! Tăng Thư Thư ngạc nhiên nói: "Hần có ý gì?"

Thạch Viêm bỗng nhiên nhớ tới cái gì, còn không nói chuyện, dưới chân rồi đột nhiên một trận kịch liệt lay động...

Hoa lạp lạp ~~~! !

Đầu đá lớn rồi rít nện xuống, mà dưới chân chỗ vách đá, lại đột nhiên có một đạo lớn đến khó tin bóng đen thoáng qua, đi đôi với ừng ực vang lớn, tử linh uyên, lại ầm ầm sụp đổ...

Ngay cả Thạch Viêm đám người đứng đoạn nhai, cũng bị sanh sanh chặn ngang cắt đứt, hướng phía dưới rơi xuống...

"... Là Hắc Thủy Huyền Xà! ! !"

Tăng Thư Thư không nhìn được thất thanh kêu... Mà không kịp đề phòng dưới, bốn người cũng đồng loạt hướng phía dưới rơi xuống! Ở đen nhánh kia không thấy đáy phía dưới, hai tên to lớn u màu xanh lá cây đèn lồng ở Thạch Viêm đám người phía dưới ngừng trứ, hướng phía trên xem phim khác, kia hẹp dài con người âm hàn thấu xương, nhìn bốn người không nhìn được một trận cả người sợ hãi, sau đó chợt một trận lạng liệt tiếng gió, nó đã quay đầu xong đi, trong bóng tối cái gì cũng không thấy được, nhưng thân hình hành động đang lúc, kịch liệt tiếng gió quét phải bốn người một trận thân hình mất hết, vừa mới mượn pháp bảo ổn định tốt thân thể, suýt nữa lại rơi xuống đi! Hít sâu một hơi.

Trương Tiểu Phàm trong mắt sợ hãi khó khăn đi, hần cả kinh nói: "Thạch sư huynh, mới vừa... Đó rốt cuộc là thứ gì?"

"Là trong truyền thuyết hồng hoang dị chủng Hắc Thủy Huyền Xà!" Thạch Viêm sắc mặt ngưng trọng nhìn phía dưới bóng tối...

Tăng Thư Thư không nhìn được kiền nuốt nước miếng, vui mừng nói: "May mới vừa nó không có đuổi theo, nếu không sợ rằng chúng ta chết chắc, ta đã từng ở trong sách xem qua Hắc Thủy Huyền Xà ghi lại, đó cũng không phải là chúng ta mấy tên Thanh Vân đệ tử có thể đối phó phải... Thật may chúng ta may tên mệnh giữ được."

Thạch Viêm trầm tư chốc lát, đột nhiên cả kinh kêu lên: "Không tốt, phía dưới còn có người! Hắc Thủy Huyền Xà phải đi đuổi các nàng đi, Tuyết Kỳ, phạm, từng sư huynh... Các người mau xuất động đi cùng pháp tướng đại sư bọn họ hội hợp, ta đi xuống xem một chút có thể hay không cứu các nàng..."

Nói xong, Thạch Viêm cả người đột nhiên hóa thành một đạo sao rơi hướng u sâu không thấy đáy tử linh uyên rơi xuống.

Còn bên cạnh Lục Tuyết Kỳ chút nào cũng không do dự, lại cũng giống vậy kiếm quang đại thịnh. Hướng phía dưới rơi xuống... Xem ra là đuổi Thạch Viêm đi!

"Thạch sư đệ, Lục sư muội, các người mau trở lại a! Phía dưới là Hắc Thủy Huyền Xà, các người sẽ không mệnh."

Tầng Thư Thư mới vừa hô to một câu, hai người cũng đã không thấy bóng dáng...

"Từng sư huynh, chúng ta cũng đi xuống xem một chút đi. Nếu quả thật có người lười, thấy chết mà không cứu. Cũng không phải là chúng ta Thanh Vân chánh đạo phong khác biệt!"

Trương Tiểu Phàm nghiêm nghị nói một câu, đánh xích điểm kiếm cũng phải đuổi đi xuống...

Tầng Thư Thư vội la lên: "Các người... Làm sao mỗi một người đều... Ai... Cũng được, các người mỗi một người đều là tự tìm cái chết, hôm nay ta liền bỏ mệnh bởi quần tử đi!"

Thạch Viêm lúc này đầy lòng nhưng là hết sức nóng nảy... Bích Dao cái thời điểm đang tử linh uyên hạ nói... Không nghĩ tới các nàng hay là kinh động Hắc Thủy Huyền Xà, cũng không biết có thể hay không bởi vì mình đến phát sinh hồ điệp hiệu ứng phát sinh bất ngờ vì vậy tang mệnh chứ?

Thạch Viêm cảm thấy, mình không đi xuống chính mắt nhìn một chút, chỉ sợ là không được! Có thể vừa mới rơi xuống không bao xa. Phía trên một đạo màu xanh da trời kiếm quang liền trực tiếp đuổi xuống, bất ngờ là Lục Tuyết Kỳ đuổi tới.

Thạch Viêm cả kinh nói: "Người tới làm gì?"

Lục Tuyết Kỳ ngự kiếm thật nhanh đi tới Thạch Viêm bên người, "Kia người chứ? Người đi tìm cái chết sao?" Lục Tuyết Kỳ quang đôt đôt nhìn chăm chăm Thạch Viêm, "Ta không biết nguyên lai người là cái loại đó có thể vì người xa lạ liều chết đánh một trận đại thiện nhân đâu!"

Thạch Viêm không biết làm sao cực kỳ, cũng không biết mình có nên hay không vì mình ở giai nhân trong lòng không chỉ mình hình tượng phản bác, hần cười khổ nói: "Ta là có tuyệt đối cảm chắc bảo mệnh! Hắc Thủy Huyền Xà tái cường, cũng khó mà thương ta tính mệnh! Người tới mới thật sự là chịu chết... Nghe lời, lên cho ta đi!"

Thạch Viêm tận tình khuyên bảo nói rất nhiều nhiều, Lục Tuyết Kỳ nhưng chỉ là cố chấp trở về một câu: "Ta cùng người chung một chỗ không đi trở về!"

Thạch Viêm nhất thời hơi chậm lại...

Thạch Viêm đầy lòng một trận ám áp xông lên đầu, đi xuống hậu sinh chết không biết, mà nha đầu lại không chút do dự liền trực tiếp đuổi xuống, hơn nữa sống chết không muốn rời đi... Đã không thể coi như là đơn thuần đồng môn tình chứ?

Khóe miệng lộ ra ám áp hạnh phúc nụ cười, nhìn bên người kia đạo mắt sáng màu trắng lệ ảnh, đưa tay cầm tay nàng, nhìn cặp kia hơi có vẻ kinh hoàng nhưng hết sức kiên định cặp mắt Thạch Viêm nhẹ nhàng nói: "Được, chúng ta cùng đi."

Hai đạo sao rơi thật nhanh xuống phía dưới rơi vào, kim lam sao rơi ở đen nhánh tử linh uyên bên trong. Nổi bật vô cùng. . .

Lúc này, Thạch Viêm cũng rốt cuộc thấy rõ phía dưới cảnh tượng! Chỉ thấy lúc này vô tình hải bên trong đang gió nổi lên lãng trào, một đạo màu vàng bóng người đang ở phía trước thương hoàng chạy trốn, sau lưng con sóng thần vô số, thấu xương trong nước biển, một đôi hai người cao cự đồng sâu kín nhìn chăm chú phía trước. Chẳng qua là đuôi to hất một cái, thì có trời long đất lở chi nguy, màu vàng bóng người tốc độ cũng là cực nhanh, nhưng đối mặt Hắc Thủy Huyền Xà, nhưng không có lực phản kháng chút nào, có thể Hắc Thủy Huyền Xà tựa hồ cũng không vội mở ra giết hần, mà là

Chơi hồi lâu, sau đó tựa như chơi nị vậy, màu vàng bóng người trong nháy mắt cũng đã bị con sóng thần chìm ngập... Mất thấy là không sống được... Thạch Viêm thấy rõ ràng. Người rõ ràng mình liền từng ra mắt, ban đầu ở Sơn Hải Uyển ăn cơm lúc, hần chính là ở Bích Dao trên bàn thêm bồi mạt ngồi... Sao nói, nàng quả nhiên chính là ở đâu? Nhìn trái phải một chút.

Quả nhiên ở phía xa một nơi đen nhánh trong góc, một đạo nước màu xanh lá cây bóng người phá lệ tình, ở bên cạnh nàng. U Cơ, cùng với hai tên màu vàng bóng người đang ở nơi đó lẳng lặng đứng. Cũng không nhúc nhích...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Hắc Thủy Huyền Xà kinh khủng

Đầu tiên nhìn thấy vậy trong tin đồn vật khổng lồ, Thạch Viêm cũng có chút làm hung hãn lệ khí chấn nhiếp, nó thực lực không biết như thế nào, nhưng nghĩ đến, so sánh hiện nay hắc, Hắc Thủy Huyền Xà tuyệt đối là cường địch, hết sức nguy hiểm

Một con vô cùng to lớn cự xà màu đen, chậm rãi hiện lên tất cả mọi người trước mặt. Nó nửa người dưới chìm trong nước, thân rắn ngâm ở trong nước biển, mọi người lại vẫn chưa tới kia to lớn thân rắn lớn bằng ba phần, mà chẳng qua là Hắc Thủy Huyền Xà đứng ở giữa không trung nửa người trên cùng đầu rắn, lại cũng đã cách mặt đất mấy chục trượng cao, phát ra từ sâu kín lực mang rắn mắt, giờ phút này ngay phía trên gầm hạ, nhìn đối với nó mà nói như con kiến vậy mọi người.

Thượng cổ ma thú, Hắc Thủy Huyền Xà. Không phải là vàng chim không thể trừ chi. Chẳng qua là ở từ linh uyên để, vô tình hải hạ, Hắc Thủy Huyền Xà oai mợn biển khơi, chỉ sợ còn do ở vàng chim trên. Coi như khắc tinh tới cũng phải quý!

Ngoa tào! ! ! Không nhận được trong lòng âm thầm ngoa tào một câu, Thạch Viêm thấy rõ, Hắc Thủy Huyền Xà kia to lớn đầu lâu thông suốt một tên quay đầu, đem tầm mắt chuyển qua mình bên, lại đem toàn bộ chú ý lực thả vào trên người hắn! Mà lúc này núp ở xó xỉnh U Cơ sắc mặt đột nhiên đại biến, thấy là Thạch Viêm, nằng khề cắn răng, đột nhiên kêu lớn: "Thanh Vân Môn bối, không nên động! Hắc Thủy Huyền Xà hoan hỷ nhất thí giết thương hoàng chạy trốn con mồi! Chỉ cần chờ nó chơi nị, thì sẽ tự đi thôi lui!"

Chỉ thấy Hắc Thủy Huyền Xà nhìn về phía Thạch Viêm dưới chân Trần Yêu Kiếm lúc, lạnh như băng hai tròng mắt trong lộ ra vẻ kiêu kỳ, bất quá một khắc sau nó miệng to xòe ra, một mùi tanh hôi khí lập tức phun hướng Thạch Viêm!

Bất quá đã sớm đề phòng Thạch Viêm kéo Lục Tuyết Kỳ vội vàng trốn một bên, hắn cũng không tin Hắc Thủy Huyền Xà trông sống hơn mười ngàn năm dị thú không có một chút trí khôn, nhất nhiều cũng chỉ là trí khôn thấp kém thôi.

Thật sâu liếc mắt nhìn ở trong góc đứng Bích Dao cùng U Cơ, Thạch Viêm trong nháy mắt biết các nàng hai người định, đi theo các nàng bên người sáu người hẳn chính là tứ sĩ một loại người, xem ra hẳn là U Cơ biết Hắc Thủy Huyền Xà tập quán, là lấy phải ra một tên lại một cái tứ sĩ đi ra ngoài mất mệnh chạy trốn, sau đó bị Hắc Thủy Huyền Xà đùa bốn chết... Nàng là gửi hy vọng vào dạng, có thể làm cho Hắc Thủy Huyền Xà chơi nị, sau đó tự đi thôi lui, dấu sao chờ thiên địa dị thú, há lại là nhân lực có thể chống lại?

Có thể tiếc xem ra là hiệu quả không tốt... Sáu người đã chết bốn tên, mà Hắc Thủy Huyền Xà nhưng vẫn là hứng thú tràn đầy...

Thạch Viêm hít sâu một cái, Thạch Viêm kêu lớn: "Các người đi nhanh đi! Ta tới kéo Hắc Thủy Huyền Xà!"

Nói xong Thạch Viêm lấy ra Thuyền Thiên Liên, trôi lơ lửng ở trước ngực, bắt đầu toàn lực thúc giục động, từng cái phù văn tạo thành xiềng xích bắt đầu vây quanh Hắc Thủy Huyền Xà quanh quẩn, Hắc Thủy Huyền Xà nhìn vây quanh màu vàng xiềng xích, trong tròng mắt thoáng qua bạo ngược vẻ, hung hăng đụng vào, trong nháy mắt toàn bộ phù văn xiềng xích bắt đầu teo lại tới, bất quá màu vàng quang mang nhưng âm đậm mấy phần, Con bà nó, Thạch Viêm trong lòng âm thầm kêu khổ, tính sai, Hắc Thủy Huyền Xà quá kinh khủng, đáng người quá lớn, muốn đem hắn vây khốn, sợ rằng đột phá tu vi đến Thượng Thanh cảnh mới có hy vọng, bây giờ vẫn là quá miễn cưỡng, sợ rằng một lúc sau Hắc Thủy Huyền Xà là có thể tránh thoát.

Nhưng Hắc Thủy Huyền Xà rõ ràng cho thấy nổ tung, nó tức giận gào thét một tiếng, đuôi to mãnh bỏ rơi, cuộn lên con sóng thần, hướng phù văn xiềng xích cuốn đi!

Oanh ~ oanh ~ oanh ~

Lúc này Bích Dao U Cơ đám người mới tỉnh là ở trong mộng mới tỉnh! Liếc mắt nhìn nhau, các nàng quả thực không nghĩ ra, tên Thanh Vân Môn từ tại sao phải cứu các nàng đâu? Chẳng lẽ hẳn không biết chính ma bất lưỡng lập sao? Chẳng lẽ hẳn không biết các nàng là người trong ma giáo sao? Nga, tên dường như còn thật không biết...

Mà thấy Hắc Thủy Huyền Xà bị tù ở, không để ý tới kinh hải, Bích Dao không nhận được lộ ra một tên trốn rồi cuộc ra đòi thiên tuyệt mỹ nụ cười, nàng vui vẻ nói: "U di, chúng ta vội vàng thừa dịp Hắc Thủy Huyền Xà bị cái đó Thanh Vân Môn từ hấp dẫn tầm mắt, đi nhanh đi!"

Nhìn toàn lực thúc giục pháp bảo tù khốn Hắc Thủy Huyền Xà, đã cắn răng kiên trì Thạch Viêm, U Cơ ngốc lẳng chốc lát, đột nhiên cắn răng nói: "Không được!"

Ta phải đi giúp hắn! Dao mà, người mau mau nhân cơ hội đi lên! Ta sau này liền đuổi kịp người!"

Nói xong, lại không cho Bích Dao cơ hội phản ứng, nàng đã hướng Thạch Viêm cùng Hắc Thủy Huyền Xà phương hướng bay qua!

"U di người quản kia yêu xen vào việc của người khác kẻ ngu làm chi! Hắn cũng không phải là năm đó người kia..." Bích Dao hận hận dậm chân một cái, nhìn một chút trên đầu kia gầm đen cửa ra, lại liếc mắt nhìn hướng từ địa bay đi U Cơ, vung tay lên, quanh người hiện lên nhiều đóa xinh đẹp xài uống, nàng cũng hướng U Cơ phương hướng đuổi theo!

"Ngang ~ ! ! !" Phát ra một tiếng đủ để làm người ta màng nhĩ đánh vỡ tiếng rít, hướng xiềng xích đánh tới, phù văn xiềng xích lại âm đậm mấy phần, đã sắp đến bề tan tành bên bờ.

Thạch Viêm thấp giọng lầm bầm: "Các nàng phỏng đoán chắc chạy trốn đi, như vậy ta cùng Tuyết Kỳ cũng nên đi.

Lập tức Thạch Viêm kéo Lục Tuyết Kỳ đang muốn tung người lên cứ vậy rồi đi, bên tai lại đột nhiên truyền tới một tiếng kinh hoàng nhọn gọi: "Mau tránh ra a!"

Là thanh âm đàn bà... Chẳng lẽ các nàng còn chưa đi? Trong đầu mới vừa thoáng qua tên ý niệm, một đạo đen nhánh to lớn, nhưng lại không có chút nào tiếng thờ đuôi to đánh vỡ Thuyền Thiên Liên kết giới đã hướng mình phương hướng hung hăng quát tới...

Đờ đẫn nhìn hắc sắc đuôi to ở trước mặt mình càng ngày càng lớn, thẳng đến che khuất bầu trời, Thạch Viêm còn chưa kịp phản ứng, dưới chân rồi đột nhiên truyền tới một cỗ sức kéo, hần cùng Lục Tuyết Kỳ đã bị trùng trùng kéo xuống tới!

Oanh ~! ! Đuôi to trùng trùng đập ở phía xa Không Tang Sơn trên... Chỉ một thoáng vô số đá lớn tung tóe, sơn thể chấn động, toàn bộ vô tình hải vực một trận kịch liệt lay động, tựa như trời long đất lở vậy... Thạch Viêm còn chưa kịp vui mừng, thấy đứng ở bên cạnh mình hai tên xinh đẹp nữ tử, nhất thời khẩn trương, cả giận nói: "Các ngươi hai tên tại sao còn chưa đi? ! Các ngươi dạng ta xuống không phải Bạch một chuyển tay không sao?"

Mới vừa cứu hần cùng Lục Tuyết Kỳ, rõ ràng chính là tối sầm một xanh hai đạo yếu diệu bóng người, có thể không phải là Bích Dao cùng U Cơ sao... U Cơ yên lặng không nói, Bích Dao nhưng cả giận nói: "Ngươi quần áo xanh từ không khỏi quá không biết phải trái đi, chúng ta vừa mới cứu ngươi tính mệnh, ngươi một hồi ngã tới oán trách chúng ta không phải sao? Nếu không phải u di nhìn ở ngươi cùng người kia trường rất giống phân thượng không đành lòng ngươi lúc này vẫn mệnh, quý tài hi phải phản ứng ngươi!"

"Vạn kiếm một sao..." Thạch Viêm sững sốt một chút, nhìn về phía bên cạnh yên lặng U Cơ, hần mới nhớ tới dường như trước mặt tên nữ tử nhưng là si yêu vạn kiếm một đã mấy trăm năm lâu đâu! Minh chẳng lẽ cùng mình cùng vạn kiếm một trường rất giống, ừ! Giống như mùi thịt gà thịt bò khô, ăn có điểm lạ trách, bắt quả luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào chứ ?

"Đi mau!" Theo hét lớn tiếng ở vang lên bên tai, Thạch Viêm đẩy ra bên người ba nữ, Lục Tuyết Kỳ không trung quay đầu, chỉ thấy một con đuôi to từ trong nước bay ra, trùng trùng đánh vào kia giữa không trung màu trắng bóng người trên...

"Không! !" Lục Tuyết Kỳ chỉ cảm thấy tối sầm, liền muốn đã hôn mê.

Nhìn kia trong nháy mắt tái không thấy được bóng người, Lục Tuyết Kỳ chỉ cảm thấy trong lòng bị nặng nề gõ một chút, trong cổ một ngọt, khóe miệng đã tràn ra một đạo máu tươi tươi.

Đỏ thắm máu tươi, ở đó nổi nà vậy trên da thịt chảy qua, đỏ trắng tương ấn, cuối cùng kinh tâm động phách điểm lệ, khó đi nữa để cho người chuyển qua mất đi, chẳng qua là giống vậy, lại không người có thể thấy. Lục Tuyết Kỳ cuối cùng rơi vào trong biển.

Gọi lên sóng nước, văng lên vô số nước. Nghiêm trọng tiêu hao tâm lực, một thời cự đã kích lớn, để cho nàng cuối cùng đã hôn mê, bóng người rơi vào trong biển, đảo mắt không thấy bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41; bị Hắc Thủy Huyền Xà ăn

Thạch Viêm chết sao? Làm sao có thể! ...

Có lẽ cái đuôi kia cự lực quả thật cường kinh người, tốc độ nhanh không giống đáng người bình thường đại, nhưng Thạch Viêm Trần Yêu Kiếm cũng không phải là một chung bầy, người bình thường một kích dưới, dù là chẳng qua là lau đi, cũng sẽ gãy xương đứt gân, trực tiếp chính diện đánh trúng, cơ hồ nhất định bạo thể mà chết.

Thạch Viêm mặc dù dựa vào Trần Yêu Kiếm gặp phải nguy cơ tự động hộ chủ, ngăn trở một kích, nhưng cũng bị không ít thương.

Nhưng may là như vậy, Hắc Thủy Huyền Xà đuôi rắn đảo qua lực, bức nào uy thế, Thạch Viêm cũng là toàn thân đại chấn, cốt đau sắp nứt, cơ hồ cả người thì phải chia năm xẻ bảy vậy, cang ở sóng lớn trong, bị cự lực đánh xa xa bay ra ngoài.

Người khác trên không trung, thân bắt do kỷ bay thẳng về phía trước vô biên bóng tối, người lộn đang lúc nhìn xuống dưới, chỉ thấy như núi vậy sóng lớn cùng kia to lớn đuôi rắn trong nháy mắt cũng đã đem Bích Dao cùng quần áo đen nữ thôn không. Lục Tuyết Kỳ đã sớm không thấy bóng dáng? Hai người bay rất nhanh, đồng thời mỗi người bay tán, nhưng cũng trong chớp mắt bị càn quét đi sóng lớn đánh hạ.

Kia áo xanh nữ tử phóng người lên, hai tay ra về, chỉ thấy bạch quang sáng lên, tay nàng trung màu trắng kia đóa hoa ở nàng trước người tế khởi, trong chốc lát huyền hóa ra sáu đóa kỳ hoa. Vi trí trung gian kia Hoa nhi, mỗi chỉ tồn lại có thuần bạch quang mang cùng chi giáp nhau, nhìn thành một ánh

sáng màu trắng tua tủa. Mặc dù ít nữ sắc mặt tái nhợt, nhưng trong thần sắc lại tựa hồ như cũng không hoảng loạn, màu trắng Long tua phù một tạo thành, liền vội quay lại khỏi, bạch quang chói mắt đón con sóng thần, cuối cùng sanh sanh đem kia sóng lớn đỡ một chút.

Ở giữa không trung trong chớp lát, sóng lớn như núi vậy chất đống lên, tiếng ầm ầm thế, một số gần như đáng sợ. Liền thừa dịp trừ chớp lát thờ dốc, Bích Dao phi thân lên, nhưng ngay tại lúc, chỉ thấy sóng lớn trung ồn ào nào động tiếng chợt tịnh, ầm vang, con kia to lớn hắc sắc đuôi rần lại nhưng vào lúc này, càn quét tới. Trong chớp lát màu trắng kia quang tua liền bụi bay chôn vùi, lại không thể ngăn cản một phần hồi lâu, mắt thấy trừ thủ đoạn bịp bợm tuột tác nữ tử sẽ bị đuôi to đánh trúng, đột nhiên ở đột sóng trong, kia che mặt nữ tử đột nhiên phát hiện người, trong tay mềm mại màu vàng nhạt hình tròn vật trên không trung tránh chợt lóe, nhanh như điện chớp tới, xuất hiện đuôi to trước, ở Bích Dao dưới người bày một bày. Bích Dao mới hiểm hiểm tránh qua đoạt mệnh vật, nhưng vẫn bị dư lực quét trúng, toàn bộ người nhẹ một chút, liền hướng hậu bên nơi bóng tối xa xa bay ra đi. Mà sau đó một khắc, che mặt nữ tử bóng người, cũng một lần nữa đất bị chìm ngập ở con sóng thần trong.

"Cửu Thiên Huyền Sát, hóa thành thần lôi. Sáng rực thiên uy, lấy kiếm dẫn chi!"

Bổn ý liền dạng một mực bay đi, cho đến bay ra phạm vi, nhưng phía sau truyền tới duệ khiêu thanh, lại để cho Thạch Viêm không thể không dùng sức dừng lại mình không ngừng bay về phía sau lên đường hình.

Chỉ thấy ở đó trong bóng tối, một đạo to lớn màu xanh da trời chùm tia sáng đột nhiên xuất hiện, giống như liên tiếp thiên địa, gió cuốn vân dừng, vô biên bóng tối hạ, cũng có thể rõ ràng thấy kia đứng ở hắc sắc vòng xoáy cuốn vân dưới thân ảnh màu trắng.

Phiêu động váy đầm dài, tóc dài màu đen, dù là không thấy rõ dung nhan, cũng đoán ra là ai!" Ầm!" Trầm thấp gào thét phảng phất từ chân trời truyền tới, vang vọng ở toàn bộ trong thiên địa.

Đầy trời lam quang tiêu tán, co rúc lại, tựa như như cự long hút nước vậy đều bị hút đến kia như Thu Thủy vậy lưới kiếm trên. Lục Tuyết Kỳ mang nghĩa vô phân cố tuyệt nhiên thần sắc, hướng kia cơ hồ không thể so với năng thấp hắc sắc huyền rần phóng tới.

Điện quang từ không gian lướt qua, rạch ra một đạo màu xanh da trời đậm điện mạc, không gian trở nên một mảnh ảm đạm, cảm ứng được nguy hiểm Hắc Thủy Huyền Xà nhìn kia xông thẳng tới to lớn điện mang, đuôi rần trong nháy mắt từ dưới người phách trên, trực hướng kiếm kia quang đi.

Giống vậy thanh thế kinh thiên hai người, ở một giây kế tiếp trùng trùng đụng vào nhau.

"Hồng~ "

Thượng cổ ma thú rung trời tiếng rống thảm thiết thanh, to lớn sấm sét chùm tia sáng đem cái đuôi kia để đoạn sanh sanh phá vỡ một đoạn, số lớn máu theo đập xuống trên biển đuôi rần dung nhập vào quanh mình mặt nước một mảnh máu đỏ. Bạo tán lôi quang, bóng người bên trong mặc dù tránh một chút, hay là ở lôi quang trung miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

"Hồng ~! !"

Trong không gian, máu đỏ miệng to hướng kia miêu bóng người phệ cắn đi, Nổi giận Hắc Thủy Huyền Xà mồm tuyên banh trực thân thể, giống như nhảy bay cá, thẳng tắp hướng kia không trung bóng người tấp tới, mắt thấy thì phải táng thân bụng rần, Thạch Viêm ánh sáng mấy tên chớp động, đã mang hôn mê Lục Tuyết Kỳ xuất hiện ở mấy ngoài ngàn thước, cùng Bích Dao các năng đứng chung một chỗ.

Nhìn nỗ tung Hắc Thủy Huyền Xà, U Cơ mang không nở nụ cười, năng liếc mắt nhìn Bích Dao, có phức tạp liếc mắt nhìn Thạch Viêm, ôn nhu nói: "Dao mà, sau này u di không ở bên người ngươi, mười triệu nhớ chiếu cố thật tốt mình..."

Nói xong, còn chưa kịp cho Bích Dao phản ứng thời gian, năng ở Thạch Viêm cùng Bích Dao ba sườn đột nhiên một kích, ba người trong nháy mắt lên cao cực cao, mà năng, thì mượn thế hướng phía dưới Hắc Thủy Huyền Xà phóng tới!

Đối mặt U Cơ đột nhiên động thủ, Thạch Viêm không có bất kỳ phòng bị nào... Hắn chỉ kịp theo bản năng ôm chặt lấy Lục Tuyết Kỳ, ba người liền một trận thân hình dốc mắt, trên không trung liên tục đụng đưa lẫn lộn một lúc lâu, mới vừa coi như là miễn cưỡng trên không trung đứng vững, mà Bích Dao lại là không nhận được thất thanh hô to một câu: "U di! ! !"

Lúc này hai người cũng đoán được, năng là định muốn hy sinh mình... Mà phía dưới, U Cơ đã vọt tới Hắc Thủy Huyền Xà phụ cận..."Nghiệt súc, ta ở đâu! Theo đuổi ta a!" Thân là Ma Môn bốn thánh sứ một trong, U Cơ thực lực chi cường, thậm chí còn muốn áp đảo Thạch Viêm trên, hôm nay mang lòng chết chí, năng toàn lực xuất thủ lại không giữ lại chút nào.

Đang lúc một trận u mặt sương dày đặc trên không trung lan tràn ra, phiêu phiêu dang dang bám vào đến Hắc Thủy Huyền Xà trên thân hình, ngay sau đó một trận kịch liệt bạo tạc truyền tới, Hắc Thủy Huyền Xà đau kêu một tiếng, thân thể nhất thời hướng phía dưới rơi xuống... U Cơ khế cắn răng, hướng rơi xuống Hắc Thủy Huyền Xà đuổi theo... Còn không được! Nhất định phải có người trì hoãn nhiều thời gian hơn mới được!

Nhìn một người một rần hai đạo bóng dáng dần dần biến mất ở trong bóng tối, Bích Dao bất chấp quán quýt mình bị người ôm lấy, năng muốn hạ đi cứu viện. Nhưng không gãy ra Thạch Viêm ôm trong ngực, chỉ đành phải liều mạng vỗ ngực hắn.

Mang nước nờ hô: "Mau đi xuống a! U di một người là không địch lại Hắc Thủy Huyền Xà! Ngươi muốn trở mặt nhìn năng chết sao? Mau đi xuống a! ! !"

Nhìn phía dưới kia càng ngày càng xa Hắc Thủy Huyền Xà cùng kia đạo quyết tuyệt hắc sắc bóng người, Thạch Viêm thờ dài.

Hắn thu hồi Thuyền Thiên Liên, đối mặt chờ hồng hoang dị thú, ngay cả là thượng cổ thần khí, thực lực sai biệt quá lớn, cuối cùng là lực không hề đỡ...

Một khắc sau, Trấn Yêu Kiểm kim quang đại phóng, lần nữa hướng tử linh uyên bên trong phóng tới! U Cơ thân là ma giáo tử đại thánh sứ một trong, thực lực chi cố nhiên tuyệt không phải phiếm phiếm... Cho dù đối mặt Hắc Thủy Huyền Xà, nàng cũng là tả hữu đẳng na, thân ở giữa không trung giống như một con ưu mỹ xuyên hoa hồ điệp, thình thoảng bắn ra một đoàn hắc vụ, bám vào đến Hắc Thủy Huyền Xà trên người, sau đó chính là từng trận hết sức kịch liệt tiếng nổ, Hắc Thủy Huyền Xà thân thể to lớn khó mà né tránh dưới, một thời trên người ngược lại cũng tăng thêm không ít vết thương!

Có thể tiếc... Cũng chỉ như vậy mà thôi..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 42: Diễm đế Thạch Viêm

Hắc Thủy Huyền Xà hung ác quang, thẳng tắp nhìn chăm chú quần áo đen nữ nhân.

Hắc Thủy Huyền Xà, trong truyền thuyết thượng cổ ma thú, đã sớm diễm sanh mình trí khôn. Dù là một con phổ thông ma thú, ngàn năm cũng được tính, Hắc Thủy Huyền Xà ở từ linh uyên hạ sống sót không biết bao lâu, mấy ngàn năm sợ là cũng đã sớm không chỉ.

Trừ đã từng ở trên trời địch vàng chim trước, bởi vì linh vật tranh đoạt mà thảm bại, thiếu chút nữa vẫn mệnh, thẳng đến hôm nay, đã có ngàn năm chưa từng tái bị một chút tổn thương. Bởi vì không có bất kỳ vật gì có thể trở thành nó địch nhân, ở nó trong mắt, tất cả mọi thứ là thức ăn.

Chẳng qua là hôm nay, nhưng là lần nữa ném được đã lâu chỗ đau, hơn nữa còn là tiếp nhĩ liên tam chỗ đau, nhưng tuyệt không phải cảm kích, mà là tức giận cùng sát khí. Hắc Thủy Huyền Xà trí khôn không hề cao, càng không lộ yêu thú, trí khôn ngược lại càng thấp. Thanh vân sơn trên Thủy Kỳ Lân, đáng người tuy xa xa không kịp Hắc Thủy Huyền Xà, nhưng trí khôn nhưng là nhộn nhóm, mà Hắc Thủy Huyền Xà vạn năm trí khôn, cũng không thấy được so với vậy người bình thường cao tới chỗ nào.

Hắc sắc cái khăn che mặt ở kinh phong trung vũ động, U Cơ trong tay trong phút chốc hiện ra một vòng vàng nhạt ánh sáng, vòng tròn trạng pháp bảo đảo mắt ở trước người hóa thành hai thước dài quang thuẫn, chống đỡ trước người.

Nhìn đem mình quanh người toàn bộ bao vây lạnh như băng sóng biển, U Cơ bên trong mắt thoáng qua một đạo vẻ tuyệt vọng, nàng còn chưa kịp đem tự thân linh lực hóa thành một đạo lại một đạo bình phong che chở, kia đầy trời lạnh như băng nước biển đã phun trào tới...

Oanh ~! ! !

"Phải chết sao? Có thể tiếc cũng không có cơ hội nữa thấy hấn, sao nhiều năm qua thật vất vả có hấn tin tức, sẽ chết, thật không cam lòng a!" U Cơ lâm lâm nói.

Nàng đột nhiên thấy phía trên một đạo kim sắc ánh sáng rực rỡ hướng phía dưới vội vàng xông đến... Mà ở bạch quang bên trong, Bích Dao kia rung rung trông mất phá lệ rõ ràng... Các người... Làm sao còn không nhân cơ hội chạy trốn? Mắt thấy U Cơ sẽ bị sóng biển chiếm đoạt.

Phong, đột nhiên đậu, đọng lại ở giữa không trung.

Thiên địa, đột nhiên tĩnh, ngưng ở tên thời khắc.

Ở U Cơ khiếp sợ quang hạ, rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa lượn lò dâng lên, đầy trời sóng biển hô hấp đang lúc liền bị bóp hoi.

Cùng lúc đó, một đạo không biết làm sao tiếng thờ dài đột ngột ở trong thiên địa vang lên.

Nàng mãnh ngừng đầu, có chút không khỏi khiếp sợ nhìn phía trên, Thạch Viêm khí tức đối, nếu như nói trước Thạch Viêm là ôn hòa trung tiết lộ ra kiều ngạo công tử văn nhã, như vậy bây giờ hấn chính phải chính phải một tên cả người tràn đầy khí tức kinh khủng trong lửa đế vương, mi tâm một thốc huyền thái hòa diễm ẩn nhớ sản chiếu kỳ ngang ngược Vô Song, không gian vào lúc này bị vỡ ra tới, vô cùng vô tận lửa viêm từ trong đó gào thét đi ra, cái loại đó lửa viêm, phơi bày cực đoan rực rỡ tươi đẹp vẻ, nhưng đồng thời, cũng là tàn ra một loại làm người ta cảm thấy sợ hãi khí tức nguy hiểm.

Thạch Viêm đem Lục Tuyết Kỳ đưa cho Bích Dao, ở Bích Dao khiếp sợ quang hạ, Thạch Viêm chậm rãi đi xuống, hấn mỗi bước ra một bước,片片 không gian đều là đang khẽ run, không cách nào chịu đựng hấn hạ xuống vậy.

Khẩn cấp giây phút Thạch Viêm vận dụng ba phút Viêm Đế thể nghiệm thể, mặc dù tên là bài tẩy hấn không nghĩ tùy tiện vận dụng, dẫu sao có món đồ liền có một kiện đại sát khí, thì chẳng khác nào nhiều một cái mệnh, bất quá hấn không thể nhắm mắt làm ngơ nhìn U Cơ chết rõ ràng có năng lực nhưng

không ra tay, dạng hấn không làm được, giống như mới vừa mới biết được Bích Dao có thể gặp nguy hiểm lúc, hấn có thể không chút do dự từ từ linh uyên nhảy xuống.

Thạch Viêm mặt ngoài thân thể, rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa không ngừng cháy, hướng kỳ bá phục.

"Vạn lửa cúi đầu, trong lửa xưng đế, là nguoi, thật là nguoi ——" U Cơ kích động mừng rỡ lắm bầm nói.

"Cái gì là ta?" Thạch Viêm có chút buồn bực, sao ngạo mạn ra sân ép khác biệt là vạn kiếm một có thể so sánh sao! Ta nhưng là "Viêm Đế" cùng khoan, ngạo mạn đến bạo a! ! Không nghĩ nữa chút chuyện vặt, Thạch Viêm cảm thụ trong cơ thể dễ như trở bàn tay là có thể hủy thiên diệt địa lực lượng, Thạch Viêm nhìn về phía Hắc Thủy Huyền Xà, mới vừa rồi trưởng bây giờ có thể phải thật tốt tính một lần, bị truy sát hơn nửa ngày, Thạch Viêm đã sớm là tức cảnh hồng, có thể tức thuộc về có thể tức, thể nghiệm thể nếu sử dụng, không giải quyết Hắc Thủy Huyền Xà, làm sao đối với khỏi nó truy sát thù.

Hắc Thủy Huyền Xà mặc dù trí khôn không cao, nhưng dù sao không phải là kẻ ngu, mặc dù không biết một con kia sâu tại sao sẽ ở trước sau trong thời gian ngắn ngủi sẽ phát sinh lớn như vậy đổi hóa, đến bây giờ con trùng kia toát ra khí tức kinh khủng căn bản cũng không phải là nó có thể ứng đối, hấn đã cảm nhận được uy hiếp trí mạng, năm đó vàng chim so sánh với thật là một tên ở trên trời, một tên trên đất, cho nên nó không chút do dự đi vô tình trong biển chui đi, nó tin tưởng mình chỉ cần chui vào vô tình hải, coi như con sâu lợi hại hơn nữa cũng không thể làm gì.

Thạch Viêm lẳng lẳng nhìn Hắc Thủy Huyền Xà chui vào vô tình trong biển, khẽ cười nói: "Cho là trốn vào vô tình hải ta liền không làm gì được nguoi sao?"

"Đốt! ! !"

Trong thiên địa nhiệt độ, tựa hồ là vào lúc này trở nên khôi bệnh đáng sợ, kia cuốn hư không vô tận biển lửa, lại cũng là vào lúc này phơi bày một loại vậy tư thái đốt trên vô tình hải.

Cô lỗ lỗ ~ tư thử ~

Toàn bộ vô tình hải bắt đầu đứng lên, cách đó không xa U Cơ cùng Bích Dao hai mắt nhìn nhau một cái, cũng từ trong mắt đối phương thấy khiếp sợ, nếu như nói không phải tận mắt nhìn thấy, các nàng tuyệt đối sẽ không tin tưởng có người có thể khiến cho toàn bộ vô tình hải đứng lên, bất quá U Cơ nghĩ đến trăm năm trước kia tràng kinh khủng đại chiến cũng chỉ như vậy.

Coi như Tru Tiên thế giới thần bí năm hải một trong vô tình hải rồi cuộc có bao nhiêu, không người biết, kỳ "Không thể coi, kiếm không thể ngự" lấy các nàng người tu luyện thị lực cũng không thấy được cuối, ngự kiếm độ không đi qua, có thể tưởng tượng được vô tình hải kết quả bao lớn, xưng là vô biên vô tận cũng không quá đáng. Cho nên cũng không do các nàng không kinh hãi, sợ rằng trong truyền thuyết phân thiên nấu hải phân thiên nấu hải cũng bất quá cũng như vậy thôi!

Theo vô tình hải âm lên, Hắc Thủy Huyền Xà gào thét từ đáy biển lao ra, quanh quẩn ở ngoài ngàn thước, hướng về phía Thạch Viêm tức giận gào thét cũng không dám có động tác khác.

Nhìn Hắc Thủy Huyền Xà Thạch Viêm đưa tay phải ra đáp lời hư không nắm chắc, không gian bắt đầu tác tác bể tan tành, Hắc Thủy Huyền Xà cảm nhận được nguy cơ khí tức, nó muốn tránh, nhưng là một cổ vô hình khí tức tập trung vào nó để cho nó động một cái cũng không thể động.

Một con vô hình tay khổng lồ bắt Hắc Thủy Huyền Xà, trên thân thể truyền tới đau nhức khiến cho Hắc Thủy Huyền Xà bắt đầu gắng sức giãy giụa, nhưng vô luận như thế nào giãy giụa vô hình tay khổng lồ nhưng vẫn không nhúc nhích.

Thạch Viêm nhìn không ngừng giãy giụa muốn thoát khỏi tay khổng lồ Hắc Thủy Huyền Xà, tay phải nhẹ nhàng vung lên, Hắc Thủy Huyền Xà trong nháy mắt bị té bay mấy chục ngàn thước, Hắc Thủy Huyền Xà nhất thời thông khổ rên rỉ đứng lên.

Thạch Viêm cười lạnh một tiếng, một chương vỡ ra, Hắc Thủy Huyền Xà lần nữa bị đánh ra hơn mười ngàn thước.

Hống ~~~ "Hống ~~~" oanh! !

Đang đau nhức tiếng rống thảm thiết trong tiếng, cự vật trùng trùng đập vào trong biển, khổng lồ hắc sắc thân thể, trong nháy mắt văng lên mấy chục trượng cao to lớn sóng lớn.

Thạch Viêm một chương lại một chương vỡ ra, oanh oanh" tiếng vang, không ngừng đùng vang ở mặt biển trên, sóng gió kinh hoàng phô diện nhi lai, Hắc Thủy Huyền Xà dùng kịch liệt hành động tới chống cự chương lực, hay là một lần lại một lần bị đánh bay.

Vô luận Hắc Thủy Huyền Xà vẫy mặc dù cứng rắn, bền chắc không thể gãy, ở Thạch Viêm trước mặt cũng là không có bất kỳ phòng ngự, chênh lệch quả thực thật sự là quá lớn, nếu như không phải là Thạch Viêm vì hả giận, Hắc Thủy Huyền Xà, lật chương có thể diệt.

Chương 43: Kinh biến —— Thì Không Trùng Động

Chương 43: Kinh biến —— Thì Không Trùng Động

Thử nghiệm thể đã sử dụng xấp xỉ một phần chung, lúc này Hắc Thủy Huyền Xà cả người trên dưới máu thịt mơ hồ, thoi thóp nằm trên đất, đã sớm không còn trước bá chủ bộ dáng.

Nhìn thoi thóp rên rĩ Hắc Thủy Huyền Xà, Thạch Viêm không chút nào mềm lòng, một đoàn ngọn lửa đốt trên Hắc Thủy Huyền Xà đem hóa thành hư vô, hôm nay nếu như không phải là mình có "Viêm Đế thử nghiệm thể" sẽ là một cái khác cảnh tượng, yếu tức nguyên tội.

Nhìn đảo kế thì thử nghiệm thể còn lại hơn hai phút đồng hồ, thử nghiệm thể là duy nhất, còn lại thời gian Thạch Viêm cũng không biết nên làm những thứ gì.

Thạch Viêm hai tay thua ở sau lưng, đứng ở trong hư không, lẳng lặng nhìn phương thiên địa.

Đột nhiên đang yên ả bất chợt chấn động kịch liệt đứng lên, không gian bắt đầu một tác tác bề tan tành, lúc này ngoại giới lại là một bức tựa như diệt thể vậy cảnh tượng, toàn bộ bầu trời bị mây đen bao phủ, trên vùng đất bắt đầu hiện lên từng đạo sâu không thấy đáy kẽ hở, đây trời lời đình không ngừng thoáng hiện ở trong thiên địa...

"Cảnh cáo, cảnh cáo!! Túc chủ thực lực xa xa vượt qua Tru Tiên vị trí giới hạn, sắp tạo thành thiên địa băng diệt, không gian bề tan tành."

"Cảnh cáo, cảnh cáo!! Tru Tiên vị trí xuất hiện Thì Không Trùng Động, phát hiện trường thành hư thú tồn tại."

"Cảnh cáo, cảnh cáo!! Hệ thống xuất hiện bug, đem ngừng máy bảo vệ, tạm ngừng tất cả phục vụ."

"Hệ thống, chuyện gì xảy ra?" Thạch Viêm bị liên tiếp chuỗi cảnh cáo làm mòng ép, hẳn không phải là bày ra một người cao thủ tịch mịch tư thế sao? Chẳng lẽ là già bộ bị sét đánh.

"Hệ thống bảo vệ trung" đỏ tươi năm chữ to xuất hiện ở trong đầu.

Thạch Viêm không nói, cái gì phá hệ thống, vừa muốn ói cái mánh, sau lưng đột nhiên xuất hiện một đạo mây trăm thước chiều dài không gian liệt phùng đem hắn nuốt vào đi.

Thạch Viêm biến mất trong nháy mắt, Tru Tiên vị trí giống như là đè xuống tạm ngừng kiện, tất cả hết thảy cũng ở vào trạng thái ngừng.

Mà Thạch Viêm thân hình đã xuất hiện ở một mảnh bóng tối hư vô trong không gian.

Ở lối đi trong không gian, có cực lớn năng lượng ba động, cùng một loại có thể để cho Thạch Viêm đều là chi lộ về xúc động uy áp, phải biết bây giờ Thạch Viêm trước hay là ở thử nghiệm thể dưới trạng thái, thậm chí ngay cả Thạch Viêm trong cơ thể lực lượng cũng trở nên có chút hỗn loạn lên. Thạch Viêm không dám khinh thường, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, thúc giục trong cơ thể lực lượng tiến hành chống cự, liền là mới vừa hệ thống cảnh cáo Thì Không Trùng Động đi! Quả nhiên đáng sợ, đối với còn có hư thú, Thạch Viêm đột nhiên cả kinh, hệ thống mới vừa còn nhắc tới còn có trường thành hư thú tồn tại, mặc dù Thạch Viêm không biết hư thú phải sinh vật gì, nhưng có thể để cho hệ thống cũng cảnh cáo, tuyệt đối không đơn giản.

Thạch Viêm biết mình trước tình cảnh hết sức nguy hiểm, nhưng Thạch Viêm không tùy hứng phản, mặc dù hệ thống ngừng máy bảo vệ, tạm ngừng hết thảy phục vụ, nhưng thử nghiệm thể lại không có thu hồi, nói cách khác hệ thống chữa trị khỏi trước, Thạch Viêm đem một mực có Viêm Đế lực lượng. Cho nên hắn không lo lắng chút nào.

Trong không gian chỉ có một mảnh tinh thần, hoàn toàn mất đi khái niệm thời gian. Thạch Viêm cũng không biết bay bao lâu, bất quá Thạch Viêm tin chắc không gian là có cuối.

Liên dạng, Thạch Viêm không biết mệt mỏi bay.

Ngắm không tới cuối không gian, không có chút nào thanh âm, tùy thời nghe thấy chỉ có tự bay được thanh âm.

Một chữ, tĩnh, để cho người sợ tĩnh, thật để cho người có loại sắp tan vỡ cảm giác.

Bất quá trải qua thời gian rất lâu phi hành Thạch Viêm đã thành thói quen loại tĩnh.

Dạng phi hành không biết kéo dài bao lâu, đột nhiên, Thạch Viêm đột nhiên mở mắt ra, bóng người vội vàng nổ bắn ra trở lui, thềm mắng một tiếng: "Đáng chết! Là thứ gì?"

Mới vừa mắng xong, "Hô ——", Thạch Viêm rõ ràng nghe to lớn phong kính đập vào mặt, an tĩnh không gian nhất thời trở nên cuồng bạo, một thân thể

hình chừng mấy ngàn trượng sinh vật, gào thét tới.

Loại sinh vật to lớn hình thê làm cho lòng người hàn, Hắc Thủy Huyền Xà đứng ở trước mặt đều là tên không điểm, nhất là Thạch Viêm cảm giác được kinh khủng là, không biết tên sinh vật, lại so với có đầu để thực lực mình còn cường hoành hơn một ít khí tức, là Thạch Viêm căn bản là không cách nào tưởng tượng.

Tuy nói khí tức trên Thạch Viêm có chút chèn ép cảm giác, nhưng là, Thạch Viêm lại không có bất kỳ sợ cảm giác, ổn định thân hình sau, giữa chân mày thoáng qua vẻ hưng phấn, chỉ sợ sẽ là hệ thống theo như lời hư thú đi!

Trong hư không Thạch Viêm, sung sướng không sợ nhìn kia vật khổng lồ, đầu tay biến ảo, trong nháy mắt, chung quanh dị hỏa lại khiến cho bốn phía biến thành cuộn cuộn biển lửa, sau đó lại lấy vô cùng độ nhanh tràn vào Thạch Viêm thân thể.

Mà ở chút cuộn cuộn đỏ viêm tràn vào Thạch Viêm thân thể sau, Thạch Viêm thân thể, cũng ở đó vô số đạo ngọn lửa tràn vào hạ thật nhanh bành trướng, hơn nữa ở bành trướng đang lúc, rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa, lại thật nhanh từ Thạch Viêm cả người trong lỗ chân lông gào thét ra, một đoàn đoàn huyền thái ngọn lửa quanh quẩn ở trên người.

Thấy kia quanh thân phi đằng trứ rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa Thạch Viêm, khổng lồ sinh vật trong mắt tràn đầy vẻ tham lam.

"Thực ~ thức ăn, chiếm đoạt..." Hư thú nhìn Thạch Viêm không ngừng phụt ra phụt vô câu.

"Ngang ~ ngang ~" hư thú kinh thiên gầm một tiếng, thân thể to lớn đột nhiên động một cái, cự đuôi to trực tiếp hướng Thạch Viêm hỗn hển đi, trong nháy mắt toàn bộ không gian cũng mơ hồ có chút chập chờn, chờ kinh phong vô cùng đáng sợ.

"Hừ ——" thấy sinh vật chính diện công kích, Thạch Viêm cũng chỉ là một tiếng hừ lạnh, cũng không có né tránh, đồng dạng là một quyền huơ ra. Lúc này Thạch Viêm đã biến thành viêm chi đề thể, cùng hư thú giống vậy khổng lồ đáng người, kia lượn lơ ở quanh thân rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa, chính là theo quyền phong hung hăng đập đi.

"Bành ——"

Vậy chờ đáng sợ đụng nhau mang theo chung quanh không gian rung động.

Không biết đánh bao lâu, Thạch Viêm thấy phía trước xuất hiện một đạo ánh sáng, Thạch Viêm tâm niệm vui mừng, rốt cuộc đến cuối, cũng không biết là cái gì vị trí.

"Bất hòa ngươi đánh, chính ngươi từ từ chơi đi!" Một kích mở ra hư thú, Thạch Viêm hướng ánh sáng vượt qua đi.

"Thực ~ vật, chiếm đoạt..." Hư thú không ngừng lặp lại vừa nói câu, gắt gao đuôi ở Thạch Viêm sau lưng.

Nhìn phía sau còn không buông tha đem mình làm thức ăn hư thú, Thạch Viêm chậm rãi thò ra bốn chữ: "m Dzz."

—— chia nhỏ tuyến

Vạn kiếm một cười lạnh một tiếng, sải bước đi tới, đồng thời miệng nói: "Hút huyết yêu, tay ngươi đoạn âm độc, vì luyện chế kia dơ bẩn không chịu nổi huyết khô lâu tạo bao nhiêu nghiệt, lại thương ta đồng môn sư đệ, bây giờ còn muốn trốn sao?"

Cái đó lùn trong miệng mắng một tiếng, đột nhiên giống như là cái gì cũng buông ra vậy, hướng về phía vạn kiếm một lạc giọng mắng: "Đi mẹ ngươi! Lão tử ta"

Giọng nói đột nhiên cắt đứt, một đạo bóng trắng đột nhiên xuất hiện ở hần trước mắt, chỉ nghe "Ba" một tiếng, vạn kiếm một một cái tát té ở hần trên mặt.

Tên lùn đột nhiên cả người bị đánh bay ra ngoài, giữa không trung chảy máu mặt đầy, tựa hồ rằng đều bị đánh rụng mấy viên.

Tốc độ nhanh, hạ thủ chỉ mau lẹ, trực làm người ta hoa cả mắt, thậm chí ngay cả đứng ở hút huyết yêu bên người Đoan Mộc thiết cũng không phản ứng kịp, liền cảm giác trên tay nhẹ một chút, mình kia người đồng bạn đã không thấy.

Vạn kiếm hừ một cái một tiếng, mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, nhìn đã vô tình sẽ cùng hai tên ma giáo tàn dư dây dưa, liền phải ra tay lấy bọn họ tính mệnh. Nhưng ngay tại lúc, bỗng nhiên ở cách đó không xa trong rừng rậm, đột nhiên thổi tới một trận gió nhẹ.

Vạn kiếm một chân mày vì thiêu, quang nhìn sang, nhưng trong lúc bất chợt thần sắc biến đổi, nhưng là nhận ra được ngọn gió thổi đi phương hướng cũng không phải là mình, mà là đứng ở sau lưng Thủy Nguyệt, Tô Như đám người.

Chương 44: man hoang được

"Lòng!" Vạn kiếm một chọt hét lớn một tiếng, thân hình bay lên, cuối cùng quả quyết bỏ hút huyết yêu, trực chỉ hướng Điền Bất Dịch bên.

Mà cơ hồ là ở đồng thời, trận kia nhìn như bình thường trong gió, bỗng dừng ở mấy miếng lá khô trong đột nhiên lóe lên một đạo quang mang, một cái bóng đen bạo nhưng mà khởi, sau đó lên còn có một trận nổ tung ánh lửa, hướng Điền Bất Dịch xông tới.

Điền Bất Dịch đột nhiên gặp tập kích, mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, mập lùn người về phía sau liền lùi lại hai bước, chỉ nghe ㄟ bang một tiếng, xích điểm tiên kiếm đã ở trong tay, đồng thời Liệt Diễm nhiều đóa hóa thành một mặt tường lửa, ngăn cản ở trước người.

Hai bên đều là ngọn lửa, nhưng một bên cuồng bạo, một bên trầm ổn, trong nháy mắt đụng tới một chỗ, chỉ nghe một tiếng vang lớn, Điền Bất Dịch lui nữa ba bước, thân thể chấn động, nhưng ngay sau đó định trụ thân hình, hơi biến sắc mặt.

Cùng lúc đó, kia một mặt cuồng bạo trong ngọn lửa cũng truyền tới một tiếng thật thấp "Di" thanh, tựa hồ đối với tên mạo bất kinh nhân Thanh Vân đệ tử lại có thể chặn mình một chiêu hơi có mấy phần kinh ngạc.

Bất quá ngay tại thoáng qua giữa, vạn kiếm một đã chạy tới, thét dài thanh trong, nhưng ngữ long ngâm, chém long thần kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, trong lúc nhất thời kiếm quang tăng vọt, như lũ lụt sóng lớn vậy, liền hướng lửa kia mạc trung hắc sắc bóng người phóng tới.

Kia thân ảnh màu đen hừ một tiếng, tựa hồ cũng biết vạn kiếm một thực lực quá cường, cũng không muốn cùng cứng rắn gánh, người lác một cái chuyển một cái, quanh thân ngọn lửa đột nhiên tắt, nàng thân hình cũng trong nháy mắt biến mất, chỉ chốc lát sau, lại như quỷ mỵ vậy xuất hiện ở xa xa rừng rậm bên bờ, hướng về phía ma giáo mọi người quát lên: "Còn không đi!"

Đoan Mộc thiết mới tỉnh ngộ lại là tới bốn giáo cứu binh, vui mừng quá đỗi, vội vàng chạy tới đỡ dậy hút huyết yêu, quay đầu bỏ chạy.

Thủy Nguyệt đám người tự nhiên không thể ngồi yên không lý đến, cùng kêu lên quát mắng, cùng nhau đuổi theo, vạn kiếm cả người hình cũng phải lao đi, bỗng nhiên chỉ cảm thấy hoa mắt, giữa không trung đột nhiên một mảnh nóng bỏng tấn công tới, ngọn lửa kia vô căn cứ mà sống, cuốn tới, đồng thời nghe được một tiếng thanh thúy thanh âm, nhưng là tên thanh âm cô gái, quát lên: "Người lưu lại đi!"

Vạn kiếm cả người hình một tóa, chém long kiếm bích quang dâng lên, để ở giữa không trung kia đoàn ngọn lửa, chẳng qua là hấn kiếm mang thật sự là quá mức sắc bén, chỉ bất quá trong chốc lát, bích quang liền trực tiếp phá vỡ diễm hỏa, gào thét như mũi tên, trực hướng bóng đen kia phóng tới.

Giờ phút này kia diễm hỏa tán lạc, đối diện kia thân ảnh màu đen nữ tử cũng thân hình hiện ra, nhưng là toàn thân đều bao bọc ở một bộ quần áo đen trung, ngay cả trên mặt cũng khóa một cái khăn đen, chỉ lộ ra một đôi mắt sáng ngời trông mất thần thái sáng láng. Giờ khắc này ở nàng trong mắt, cũng là lộ ra mấy phần vẻ kinh sợ, giống như là mặc dù sớm biết vạn kiếm một thực lực vô cùng cường, nhưng vẫn là không nghĩ tới hấn lại cường đến làm ruộng bước.

Mất thấy bích quang kiếm mang gào thét tới, khí thế vạn thiên, cơ hồ không thể ngăn trở, quần áo đen nữ tử từ một tiếng quát mắng, đột nhiên hai tay giương một cái, trong giây lát quanh thân ngọn lửa oanh một tiếng hùng hực đẩy lên, trong nháy mắt cuối cùng ở nàng trước người ngưng ra một con ngọn lửa chim khổng lồ, ở giữa không trung ngửa mặt lên trời hí, thanh thể kinh người.

Hỏa điều vừa ra, chung quanh ngọn lửa nhiệt độ nhất thời đề cao gấp mấy lần, khí thế cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, hiển nhiên là quần áo đen nữ tử một môn lợi hại thần thông.

Bích lục kiếm mang bất ngờ đánh tới, hỏa điều không né không tránh, trực nghênh lên, chỉ nghe ngay cả tiếng nổ, sa bay thạch đi, tiếng như sấm, lại là chặn vạn kiếm tức giận thể bất phạm một kiếm.

Vạn kiếm một phù phiếm không trung, quang như điện, trong người tài miêu điều quần áo đen trên người cô gái liếc mắt nhìn, bỗng nhiên cau mày một cái, trầm giọng nói: "Ma giáo bốn khiến cho, chu tước?"

Con kia quanh thân thiêu đốt nóng bỏng ngọn lửa hỏa điều lạnh lùng xoay đầu lại, không tình cảm chút nào hai con người nhìn chăm chăm vạn kiếm một, song phương đối lập chốc lát, kia quần áo đen nữ tử nhưng cũng không có bất kỳ đáp lại, ngược lại là đột nhiên một tiếng kêu nhỏ, xoay người liền muốn rời đi. Vạn kiếm một mới vừa phải chuẩn bị xuất thủ ngăn trở, chỉ thấy toàn bộ thiên địa bắt đầu kịch liệt rung động, bầu trời xa xa trung một đạo mấy ngàn trượng kẻ hồ từ không trung nứt ra.

"Ngang ~" một tiếng kinh thiên hống gọi vang khắp khắp thiên địa.

Bầu trời đang run rẩy, hư không đều ở đây nổ tung, sấm trện trện, một đạo mấy ngàn trượng cao to lớn sinh vật từ trong khe té rớt ra.

Một khác, chân trời phảng phất có chiến xa nghiền ép thiên địa. Cự thủ phát ra khí tức kinh khủng tràn ngập toàn bộ thiên địa

Quần áo đen nữ tử cùng vạt kiếm một không hẹn mà cùng dừng lại, đột nhiên xuất hiện khí tức kinh khủng cơ hồ làm bọn họ bò lổm ngổm run rẩy.

Chỉ thấy kia dữ tợn sinh vật, đứng lên, chậm rãi bay lên không, muốn lần nữa xông vào kẻ hở, một con che trời tay không lồ từ trong khe đưa ra đem từ không trung hung hăng vỗ xuống.

"Hư thú, rời đi Thi Không Trùng Động, ta nhìn ngươi còn có bao nhiêu chiến lực có thể phát huy, còn có bao nhiêu máu có thể lưu." Một đạo uy nghiêm thanh âm vang khắp thiên địa.

Chỉ thấy từ trong cái khe, có tám điều màu vàng phù văn thân liền từ trong lao ra hướng thiên địa bát phương đi, phong tỏa tám phương thiên địa. Chính là Thạch Viêm dùng Thuyền Thiên Liên khóa lại này phương thiên địa, một là vì phòng ngừa tiếp theo chiến đấu đánh nát thiên địa, hai là phòng ngừa hư thú lần nữa chui vào lỗ sâu, bởi vì ở lỗ sâu trung, hư thú lực lượng cơ hồ vô cùng vô tận, Thạch Viêm cũng không cầm chắc tiêu diệt hẳn.

"Ngang ~ ngang ~ thức ăn" kia dữ tợn to lớn sinh vật trên người tràn ra một tầng quỷ dị huyết vụ hướng bốn phương tám hướng nhanh chóng lan đi, vạt kiếm một đám người và U Cơ kinh hãi phát hiện huyết vụ chỗ đi qua, vạt vật khô héo, một mảnh hoang vu.

"Chạy mau" vạt kiếm một trước nhất kịp phản ứng, hướng mấy vị đồ dẫn sư đệ sư muội cửa la lớn. Trong lúc nhất thời chánh đạo ma giáo nhân sĩ điên cuồng hướng chạy tứ tán bốn phía, huyết vụ tốc độ lan tràn vượt xa mọi người tưởng tượng, chỉ thấy một ít rơi ở phía sau tu sĩ bị huyết vụ bọc phủ sau, xụi lơ tại chỗ sau bị hóa thành một đồng xương khô. Nhìn vậy quỷ dị cảnh tượng, tất cả mọi người từ đáy lòng sinh ra một tia sợ hãi, mắt thấy huyết vụ đã tràn lên.

Vạt kiếm nắm chắc trứ chém long kiếm, nhảy một cái xông về những thứ kia vọt tới huyết vụ, thúc giục chân khí trong cơ thể, bỗng dung huơ kiếm hướng huyết vụ chém xuống..

Nhưng là bị bỏ ra huyết vụ lại từ tả hữu hai bên đem hẳn bao lấy.

Theo sát vạt kiếm một sau, Điền Bất Dịch, Thủy Nguyệt, Thương Tùng, từng chú thường, thậm chí bao gồm U Cơ cũng giống như vậy.

Bị huyết vụ bao lấy bọn họ lập tức cảm nhận được một loại khó có thể dùng lời diễn tả được lực cắn nuốt truyền tới, cả người trên dưới tất cả lực lượng bắt đầu nhanh chóng trôi qua đứng lên.

Bất quá mấy người bọn họ nhưng cũng không có giống như mới vừa rồi những tu sĩ kia vậy, chẳng qua là một cái chớp mắt đang lúc gục hạ.

Giờ phút này tất cả mọi người trung tình huống tốt nhất vẫn là vạt kiếm một, bất quá đối với quỷ dị kia lực cắn nuốt hẳn cũng không thể làm gì, chớ nói chi là hần sư đệ sư muội cửa.

U Cơ, nàng giờ phút này rõ ràng cảm nhận được bao quanh nàng kia một đoàn huyết vụ đang không ngừng ăn mòn, nàng chân khí trong cơ thể ở kịch liệt chạy mất, sợ rằng qua không mấy khắc thì sẽ giống như mới vừa rồi những tu sĩ kia vậy hóa thành xương khô, hôm nay hết thấy đã đánh vỡ nàng nhận biết, nàng cũng chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi chết.

Rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa, giống như hỏa thiêu vân vậy, từ hư vô kia trong cái khe lan tràn mở ra, một loại đáng sợ nhiệt độ, bay lên ở trong thiên địa, làm cho trên mặt đất huyết vụ, nhanh chóng bốc hơi. . .

Đột nhiên xuất hiện ngọn lửa che chở, làm cho tất cả kinh hoàng mọi người dừng lại chống cự, từng đạo quang, đầu hướng thiên không.

Trong khe vô cùng vô tận lửa viêm từ trong đó gào thét đi ra, cái loại đó lửa viêm, cực đoạn rực rỡ tươi đẹp, nhưng đồng thời, cũng là tàn ra một loại phản thiên diệt đất khí tức kinh khủng.

Trong biển lửa, một đạo thon dài bóng người chậm rãi đi ra, đó là một tên mặc quần áo xanh nam tử, hần thân thể thon dài, toàn thân cao thấp thiêu đốt rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa, trên mặt một tấm lửa viêm tạo thành mặt nạ tựa như khóc tựa như cười, từ xa nhìn lại, tựa như là một người nắm trong tay lửa nóng bức thân, tràn đầy khó hiểu uy áp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Phạt tội hỏa liên

Ở hần xuất hiện trước, phiến trong thiên địa, cơ hồ là bị vị kia cự thú huyết vụ bao phủ, thậm chí ngay cả thiên địa đều là ở kỳ hung uy dưới run rẩy bò lổm ngổm, nhưng mà, khi vị quần áo xanh nam tử lúc xuất hiện, tất cả mọi người đều là có thể cảm giác đến, kia ừn ừn kéo đến huyết vụ, lại là đang

nhanh chóng tan rã, thậm chí ngay cả vị kia cự thú hung uy, đều là đang bị tiết tiết áp chế.

Trong thiên địa tất cả mọi người đều là mặt lộ vẻ khiếp sợ nhìn người đầu,, bọn họ hiển nhiên cũng là bị rung động đến, một tên lại một cái kinh khủng tồn tại hạ xuống, đã đánh vỡ bọn họ đối với phiến thiên địa nhận biết, mấy ngàn trọng kinh khủng cự thú, chiếm đoạt vạn vật sinh linh quý dị huyết vụ, phong tỏa thiên địa bát phương xiềng xích, cùng với đứng ở trong biển lửa kinh khủng cường giả.

"Ngang ~ thức ăn ~ ăn" hư thú thanh âm lần nữa vang khắp thiên địa.

"Nhục để giả chết"

Khi bốn chữ tự trong man hoang truyền ra thời điểm, tất cả mọi người đều là đột nhiên cảm giác được, trong thiên địa nhiệt độ, tựa hồ là vào lúc này trở nên khô bệnh đáng sợ, kia cuộn hư không vô tận biển lửa, lại cũng là vào lúc này phơi bày một loại vậy tư thái, loại cảm giác đó, phảng phất là ở nên vì bọn họ để vương đốt hết tất cả bất kính người.

"Ngang ~" hư thú sắc mặt đột nhiên dữ tợn, thanh âm cũng là hóa thành gầm thét, như sấm vậy trên bầu trời ừng ực vang lên,

"Tất cả mọi người, lui về phía sau ngàn dặm" Thạch Viêm thanh âm vang khắp thiên địa. Đại chiến sắp bắt đầu, Thạch Viêm không cảm chắc một hồi kích chiến có thể bảo vệ bọn họ, nghe vạn kiếm một bọn họ đối thoại, hẳn không nghĩ tới mình sẽ đến đến trăm năm trước Tru Tiên man hoang chính ma đại chiến thời kỳ, vì tránh cho không cần thiết phiền toái, là lấy ra sân là mang một bộ mặt nạ.

Nghe được tiếng quát, những thứ kia chính ma hai đạo tu sĩ, cũng là vội vàng lui về phía sau, hai vị kinh khủng tồn tại giao thủ, đủ để hủy thiên diệt địa, nếu là bị vạn vào trong đó tuyệt đối sẽ hải cốt không còn. Đang lui về phía sau U Cơ cùng Điền Bất Dịch đám người, bỗng nhiên cảm thấy bị một cổ lực lượng vô hình bọc, chớp mắt vậy thời gian liền lui đến ngoài ngàn dặm.

"Là người xuất thủ không?" U Cơ lẳng lẳng nhìn kia đạo đặt chân cần khôn, ngạo thị bầu trời quần áo xanh bóng người.

Điền Bất Dịch, vạn kiếm nhất đẳng người cũng là phục hồi tinh thần lại, trong nháy mắt bị đòi xuất thiên trong, coi như là ngu nữa bọn họ cũng biết là cái đó quần áo xanh cường giả xuất thủ, về phần tại sao chỉ giúp bọn họ mấy tên, vậy thì có phải là bọn họ hay không sợ có thể biết, có lẽ là vị cường giả kia nhìn bọn họ mấy tên thuận mắt chứ?

Có nhân tất có quả, hôm nay xuất thủ tương trợ Điền Bất Dịch cùng U Cơ là bởi vì, trăm năm sau Điền Bất Dịch thu nuôi Thạch Viêm vì quả, U Cơ bỏ mệnh ngăn trở Hắc Thủy Huyền Xà là quả, Thạch Viêm vận dụng lá bài tẩy lại là bởi vì, đi tới trăm năm trước cứu kỳ lại là quả. Bởi vì nhân quả quả, nhân quả nói đến lại có ai có thể nói rõ chứ?

Tất cả mọi người đều là đóng chặt hô hấp, hai người dù chưa động thủ, nhưng cỗ khí thế kia, nhưng là đã giống như sơn nhạc vậy đè ở tất cả mọi người trên đầu.

"Rào rào rào rào!"

Huyết vụ ngưng trời, tràn ngập chân trời, hư thú trong mắt đỏ thắm, tựa như cũng là vào thời khắc này trở nên đậm đà rất nhiều nhiều, vậy đối mắt hồi lâu, nó mãnh một tiếng rống giận.

"Ngang!"

Theo nó bước ra một bước, toàn bộ bầu trời, đều là vào thời khắc này run rẩy, mà kia ngưng trời huyết vụ điên cuồng cuộn cuộn, trực tiếp là hóa thành mấy vạn trọng không lồ huyết lãng, hung hăng hướng về phía Thạch Viêm phiến quyền đi.

Đối mặt cuộn cuộn tới vạn trọng huyết lãng, Thạch Viêm nhẹ nhàng cười một tiếng, đưa ngón tay ra, lẳng không chi một cái.

Hùng hực!

Theo hẳn chỉ điểm một chút hạ, chỉ thấy trong thiên địa, vô biên vô tận biển lửa trực tiếp là gào thét ra, trong biển lửa lửa viêm, phơi bày rực rỡ tươi đẹp sắc thái, cái loại đó lửa viêm, U Cơ, vạn kiếm một bọn họ nghe cũng chưa nghe nói qua, nhưng là có thể cảm giác đến trong đó kinh khủng.

Xuy xuy!

Rực rỡ tươi đẹp biển lửa cuộn mà qua. Chỗ đi qua, những thứ kia lẫn lộn biển máu nhất thời ra chói tai tư tư thanh, mơ hồ có tiếng rít truyền ra.

"Ừng ừng!"

Ở chân trời, rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa cùng với biển máu điên cuồng đụng nhau, cả vùng đất, đều là ở loại kịch liệt vô cùng năng lượng ba động hạ, run rẩy bị xé ra từng đạo cái khe to lớn.

Nhìn trên bầu trời kia người tới ta đi biển máu ngọn lửa thế công, tất cả mọi người lòng đều là nhấc tới, như vậy kinh khủng giao thủ, đã thì không cách nào dùng ngôn ngữ mà hình dung được, kia bất kỳ một đạo công kích rơi vào trong đám người, sợ rằng chính là sẽ trực tiếp tạo thành vô số thương vong.

Mọi người khẩn trương nhìn tràng đại chiến khoáng thế, đối mặt loại đại chiến, bọn họ căn bản cảm không được nửa điểm tay.

Hur thú đột nhiên há miệng một cái, một cổ hấp lực bạo dũng ra, kia tràn ngập man hoang bầu trời huyết vân, lại là vào thời khắc này toàn bộ hóa thành huyết quang, ùn ùn kéo đến lướt vào kỳ trong miệng.

Thật dày huyết vân, không biết ngưng tụ bao nhiêu sinh linh máu tươi, mà giờ khắc này, nhưng là bị hur thú nuốt một cái!

Ngang ~ ngang ~

Hur thú thân thể bỗng nhiên bành trướng, ngăn ngại trong nháy mắt, đáng người bắt đầu từ mấy ngàn trượng bành trướng vì cao đến mấy vạn trượng, biến máu ở trên người thật nhanh ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một tầng huyết sắc vảy, đem kia vạn trượng cự thể, đều là bọc mà vào.

Vạn trượng huyết sắc cự thủ đứng sừng sững thiên địa, đem toàn bộ bầu trời đều là che giấu xuống, ở đó chờ đáng sợ đánh vào thị giác hạ, tất cả mọi người đều là không hoài nghi chút nào, giờ phút này hur thú một quyền, chính là có thể đem chu vi mấy vạn dặm bên trong đánh thành vực sâu!

"Trời cao là công bình, ban cho ngươi lực lượng kinh khủng, nhưng thu hồi ngươi trí khôn."

Thạch Viêm đậm cười một tiếng, sau đó hần xòe bàn tay ra, chỉ thấy kỳ lòng bàn tay, một quả hỏa liên, chậm rãi xoay tròn.

Lửa kia liên mỹ luân mỹ hoán, tinh xảo phải tựa như là tác phẩm nghệ thuật vậy, kỳ màu sắc rực rỡ tươi đẹp, ngũ quang thập sắc, nếu là nhìn thật cẩn thận thì sẽ hiện, đoá hỏa liên mỗi một quả cánh hoa, đều đang là phơi bày màu sắc bất đồng.

Cái loại đó màu sắc, hiển nhiên cũng không phải là đơn thuần sắc thái biến ảo, mỗi một quả cánh hoa, đều là do một loại đặc biệt ngọn lửa ngưng luyện sở hóa.

Cong ngón tay bắn ra, kia đoá tinh xảo hỏa liên chính là bay ra ngoài, tốc độ nó không nhanh không chậm, nhưng là giống như có thể coi thường cách vậy, ước chừng chỉ là một đông đưa, liền là xuất hiện ở kia ước chừng mấy vạn trượng thân thể trước.

Cùng kia vạn trượng thân thể so sánh, kia đoá hỏa liên, miêu phải giống như bụi bặm

Oanh!

Hỏa liên đụng vào kia vạn trượng trên thân hình, trong nháy mắt, không cách nào hình dung ngọn lửa nổ lên tới, toàn bộ thiên địa đều là vào lúc này vạn vạo, kia cút cổ huyết vụ cơ hồ là trong khoảnh khắc liền bị bốc hơi, huyết sắc kia vảy cũng là bị lửa viêm đốt bở hầu như không còn.

Oanh! Ngang ~

Trong nháy mắt, thiên địa chấn động, hur thú bị trùng trùng đánh ngã xuống đất, vạn trượng thân thể lần nữa hóa thành mấy ngàn trượng.

Ở đó phía sau, chính ma hai đạo nhân sĩ trùng miệng ngây ngô nhìn một màn, kia cự thủ vậy kinh khủng công kích, lại liền vậy tùy tiện hóa lý giải?

Hỏa liên bạo tạc, vô cùng vô tận rực rỡ tươi đẹp đột sòng ùn ùn kéo đến tàn phá mở, kia sở tuôn ra tới lực lượng đáng sợ, thậm chí ngay cả phiên thiên địa đều là đang điên cuồng run rẩy.

Hỏa liên bạo tạc chỗ, nơi đó không gian đã phơi bày sụp đổ trạng thái, phe kia tròn mấy trăm dặm khu vực, một mảnh đen nhánh, tựa như trong đó bất kỳ tồn tại, đều là ở đó loại bạo tạc hạ bị hủy diệt.

Tất cả mọi người là sắc mặt tái nhợt nhìn xa bầu trời, nơi đó không gian, không ngừng tan vỡ, lại không ngừng được chữa trị, lòng vòng như vậy không ngừng, người xem rợn cả tóc gáy.

Ở đó ngoài ngàn dặm, U Cơ, vạn kiếm nhất đẳng người nhìn một màn, đều là không nhịn được nuốt nước miếng một cái, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Thạch Viêm nhưng nhú mày, mới vừa rồi chiêu đó nhìn như hết sức kinh khủng, lại không có đối với hur thú tạo thành vết thương trí mạng hại, lấy ít ngày cùng hur thú chiến đấu đáp lời lý giải, lúc này mặc dù không có ở đây Thì Không Trùng Động trung, nhưng chút thương thế lấy hur thú năng lực rất nhanh là có thể khôi phục như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Dị hỏa quang trường

Không ngoài sở liệu, Hư Thú chậm rãi đứng lên, dị hỏa tạo thành thương thể đang đang từ từ khôi phục, dựa theo tên độ tiến triển, Hư Thú rất nhanh là có thể khôi phục như cũ.

Như thường đi xuống, trước nhất kiệt lực tuyệt đối sẽ là mình, nếu như là Viêm Đế bốn tôn xuất thủ, chỉ bằng một chiêu kia mới vừa rồi, tuyệt đối có thể tiêu diệt Hư Thú, Thạch Viêm than thầm một tiếng, lực lượng không phải mình, phụ trợ lợi hại hơn nữa, cũng phát huy không bao nhiêu. Thạch Viêm trong mắt hỏa liên chợt lóe rồi biến mất.

"Nếu không cách nào đem người tiêu diệt, vậy thì đem người trấn áp nơi này."

Thạch Viêm nhìn chăm chăm Hư Thú, đầu tay đột nhiên biến, rồi sau đó hần há miệng một cái, sáng chói rực rỡ tươi đẹp quang mang bạo xạ ra, cuối cùng đón gió tăng vọt, lại là hóa thành một mảnh quang trường xuất hiện trên bầu trời. Chính là phong ấn thần khí dị hỏa quang trường.

Dị hỏa quang trường trôi lơ lửng bầu trời, Thạch Viêm thân hình động một cái, liền là xuất hiện ở bầu trời quang trường, cặp mắt dốc tinh, rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa từ trong cơ thể bạo dũng ra, ? Rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa lượn lơ Thạch Viêm quanh thân, tựa như trong ngọn lửa để Vương Nhất vậy.

Từng đạo dị hỏa từ Thạch Viêm trong cơ thể cướp ra chui vào dị hỏa quang trường, hóa thành từng đạo thông thiên hỏa trụ, chỉ chớp lát hai mươi hai đạo thông thiên hỏa trụ xuyên qua ở trong thiên địa.

"Ni mã, quả nhiên muốn tự hủy hoại mới có thể dẫn động, hai mươi ba đóa dị hỏa tụ đủ mới có thể sử dụng dị hỏa quang trường trận pháp."

Thạch Viêm trong cơ thể, nhưng là đột nhiên hiện lên rực rỡ tươi đẹp lửa mang, mà theo cổ rực rỡ tươi đẹp lửa mang xuất hiện, quang trường đột nhiên run rẩy, ở đó trung tâm quang trường vị trí, lại lại là dâng lên một đạo màu sắc rực rỡ tươi đẹp cột đá.

Thạch Viêm trong cơ thể một đoàn rực rỡ tươi đẹp ngọn lửa phá thể ra, chỉ một thoáng Thạch Viêm sắc mặt trở nên hết sức tái nhợt, mà ở đoàn ngọn lửa hạ, dị hỏa trên quang trường những thứ khác dị hỏa, đều là hơi âm đạm, phát ra thật thấp ông minh thanh, phẳng phất là thấy đế vương bề tôi vậy.

Nhất thời, hai mươi ba đạo hỏa trụ tề tụ, trực tiếp là ở dị hỏa trên quang trường tạo thành một đạo dị thường huyền ảo trận pháp.

"Ngang ~ thức ăn, nuốt ~ nuốt "

To lớn dị hỏa quang trường, chính là xuyên phá hư không, trực tiếp xuất hiện ở Hư Thú phía dưới, trận pháp đảo qua, liền đem Hư Thú hút vào trong đó.

"Ừng ừng! Ngang ~" Hư Thú bắt đầu kịch liệt giãy giụa.

Ở đó vô số đạo quang nhìn soi mói, trận pháp hóa thành trùng trùng hỏa tuyến, quán quanh ở Hư Thú trên người, mà thân thể, ở hỏa tuyến quán quanh hạ, chính là hóa là một cái to lớn kiến, lửa kiến thành hình, sau đó từ từ rơi vào dị hỏa trên quang trường, cuối cùng từ từ không có vào quang trường chỗ sâu, mà một đạo Đạo Huyền ảo hỏa văn, chính là rậm rạp chằng chịt đem toàn bộ quang trường bọc, tựa như phong ấn!

"Ho khan một cái..."

Thạch Viêm tựa vào một viên trên đá lớn ho khan kịch liệt mấy tiếng, hần sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, máu tươi từ trong miệng chảy ra, mới vừa rồi tiêu hao quá lớn, bất quá Thạch Viêm trên khuôn mặt, nhưng là hiện lên vẻ buồn lòng nụ cười. Cảm thụ tình huống thân thể, trừ còn có Viêm Đế kinh khủng linh hồn lực bên ngoài, Tu vi đã lần nữa trở lại Ngọc Thanh cảnh chín tầng đỉnh phong, tùy thời cũng có thể bước vào Thượng Thanh cảnh.

"Đinh, hệ thống bug tu bổ xong, là hay không lần nữa chạy."

"Dạ" nghe được đã lâu thanh âm Thạch Viêm hết sức kích động, hần có rất nhiều đa nghi hỏi muốn hỏi hệ thống, ít ngày phát sinh chuyện quá hần mẹ ly kỳ.

"Đinh, hệ thống chạy xong, rút thường hệ thống tiến hành vi điều, mới tăng đổi hệ thống, tôn kính túc chủ, xin hỏi có cái gì cần vì ngài phục vụ?"

"Hệ thống, ta thông qua Thi Không Trùng Động đi tới Tru Tiên hơn trăm năm trước, lúc này là chính ma hai đạo đại chiến thời kỳ." Thạch Viêm lòng dần dần bình tĩnh lại, hướng về phía hệ thống nói.

"Hệ thống, ở đây không? Ta đi, người đặc biệt ngược lại là chỉ một tiếng a! Ni mã, sẽ không lại nổ đi!" Thật lâu không nghe được hệ thống trả lời, đối với tên động một chút là chết máy hệ thống, Thạch Viêm đã không biết nên nói cái gì.

"Mời túc chủ chuẩn bị sẵn sàng, 12 giây sau, cưỡng chế trở lại hệ thống không gian." Hệ thống nói xong câu sau, vô luận Thạch Viêm như thế nào đi nữa hô gọi, cũng chỉ là không ngừng đảo kẻ thì.

Đang đầu trong ý thức ỏi cái máng hệ thống Thạch Viêm bị một giọng nói kéo trở về thực tế.

"Đa tạ tiền bối ân cứu mạng, " Vạn Kiếm Nhất mọi người thấy dựa vào đá nghỉ ngơi Thạch Viêm chân thành nói cảm tạ.

Thạch Viêm nhìn đứng ở trước mặt U Cơ, man hoang năm người tổ, Thạch Viêm cũng không biết làm sao biểu đạt mình lúc này tâm tình, trong lúc bắt

chợt biết rất nhiều chuyện, không trách U Cơ lúc ấy nhìn mình biểu tình tại sao phải như vậy phức tạp, nguyên lai hết thấy đều có bởi vì có thể kém

Thạch Viêm bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, bước chân đạp một cái đi tới Điện Bất Dịch mình tiện nghi lão phụ thân trước người, chỉ điểm một chút hướng kỳ trán, đem một tên huyền diệu con dấu bao ở kỳ chỗ sâu trong óc, chỉ chờ hơn trăm năm sau mình chuyển kiếp tới Tru Tiên thế giới ngày đó, tên con dấu thì sẽ kích động, tương hội tại vô hình trung ảnh hưởng đến hắn, từ đó đi cứu gặp phải nguy hiểm tánh mạng, trở thành trẻ sơ sinh mình, dạng, coi như hôm nay sự kiện tạo thành hồ điệp hiệu ứng, Điện Bất Dịch cũng sẽ gặp mình.

"Tiền bối, là ý gì?" Điện Bất Dịch không rõ cho nên hỏi.

Thạch Viêm không có phản ứng, đột nhiên quay đầu đi về phía U Cơ, đưa tay lau một cái liền đem nàng cái khăn che mặt lột xuống tới, đó là một tấm như thế nào mặt, khi sưng tựa như mị, thon dài kinh ~ điểm đường ranh hạ, quỳnh ngọc trắng tị... Kia u tĩnh trong ánh mắt, lúc này lại thoáng qua vẻ bối rối, mặc dù gần như u bạch diện sắc, không nhìn ra một tia huyết sắc, nhưng thật là kinh người mỹ.

Sắp trở lại hệ thống không gian, mồi tức chủ chuẩn bị sẵn sàng, đảo kế thì: "3", "2", "1 "

Thạch Viêm trên mặt ngọn lửa mặt nạ chậm rãi tiêu tán, phóng đăng không kèm chế được cười nói: "Quả nhiên là một mỹ nhân tuyệt sắc, mỹ nữ, chúng ta tương lai sẽ còn gặp lại."

Nói xong câu ý vị thâm trường lời sau, một đạo thất thái quang mang soi ở Thạch Viêm trên người, mang kỳ rạch ra kẽ hở biến mất ở trong thiên địa.

...

U Cơ ngạc nhiên nhìn hắn rồi đi, sau đó lòng dục dục đem trên đất cái khăn che mặt nhặt lên, lần nữa mang về, lẳng lặng nhìn phương xa không biết đang suy nghĩ gì.

Tuyệt sắc dung nhan, chẳng qua là vì chờ người mà tồn tại!

Cái khăn che mặt, chỉ vì chờ tới phiên người vén.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thời Không Chi Luận

"Viêm Đế thể nghiệm thể thời gian đã đến "

Thạch Viêm chỉ cảm thấy cả người một trận vô lực, mặc dù mấy ngày sử dụng Viêm Đế thể nghiệm thể cũng không có Thạch Viêm bản thân lực lượng, nhưng loại bỗng nhiên từ mạnh mẽ trở nên yếu cảm giác, để cho Thạch Viêm có chút không thích ứng.

Thạch Viêm điều chỉnh một chút trong lòng chênh lệch, sau đó nhìn tên cái gọi là hệ thống không gian, bốn phía đều là một viên lại một viên tinh thần đại biểu một tên lại một cái vị trí thế giới, cùng lần đầu tiên thấy cơ hồ giống nhau như đúc, chỉ bất quá lần đầu tiên là ý thức tiến vào, lần là thân thể tiến vào.

"Hệ thống quân, ở đây không?" Thạch Viêm thử thăm dò.

"Bỏn hệ thống phù hộ cho ngươi, tức chủ còn có vấn đề gì không?"

"Mẹ kiếp, lúc đó hỏi người vấn đề tại sao không trả lời, còn cường chế trở về, trải qua ta đồng ý không?" Nhớ tới còn có rất nhiều chuyện đều không giao phó vấn, Thạch Viêm liền khí không đánh vừa ra tới.

Hệ thống hào vô biểu tình nói: "Túc chủ nghe nói qua Thì Không Bội Luận sao?"

"Thì Không Bội Luận?" Thạch Viêm hơi nghi ngờ nói, bất quá mình trước kia trên địa cầu thời điểm ngược lại là xem qua phương diện nghiên cứu và lệ chứng. Nói là "Nếu như một người trở lại quá khứ giết chết mình bà ngoại, cái đó giết chết bà ngoại người còn có thể hay không tồn tại."

Nếu như một người thật "Phản trở về", hơn nữa ở kỳ bà ngoại nghi ngờ mẹ hắn trước liền giết chết mình bà ngoại, như vậy tên bước thời gian người lữ hành tự mình còn có thể hay không tồn tại chứ ? Vấn đề rất rõ ràng, nếu như không có người bà ngoại cũng chưa có mẹ người, nếu như không có mẹ người cũng không có người. Như vậy do ai tới giết chết người bà ngoại chứ ? Vì vậy thì có song song thế giới giải thích.

Thạch Viêm đột nhiên phát hiện mình cùng tên bước thời gian người lữ hành rất giống, bởi vì mình vào sáng sớm hơn một trăm năm trước, cho Điền Bất Dịch lưu lại con dấu, vô hình trung ảnh hưởng hần, cho nên một hơn trăm năm sau hần mới có thể có linh cảm đột nhiên xuống núi, từ đó cứu mình, bởi vì chỉ có U Cơ thấy mặt mình mạo, cho nên chỉ có nàng biết mình, cho nên thì có phía sau hết thầy. Khó khăn sao vấn đề sẽ tới, mình chuyển kiếp thời gian là Tru Tiên kịch tình mở đầu trước, trăm năm trước mình còn không có chuyển kiếp chứ ? Nếu như Tru Tiên vị trí thời gian và địa cầu đồng bộ, khó khăn sao mình còn không có ra đời chứ ? Ta đi, hại não vãi a!

"Hệ thống, trực tiếp cho ta giải thích, còn có cường chế trở về là chuyện gì xảy ra?"

"Túc chủ, bởi vì đặc định thời không, đối với cái thời không kia hạ tồn tại bất kỳ sự vật, đều có mạnh mẽ câu nệ năng lực, nếu như chúng ta mới vừa rồi kia vị trí thế giới thảo luận vấn đề thời gian, chúng ta mỗi một lần đối thoại cũng sẽ ảnh hưởng đến thế giới, cho nên tạo thành các loại không thể không phát triển quỹ tích, chút cũng liên quan đến số mạng, thời gian, cho nên ta chỉ có thể lựa chọn cường chế trở về."

Thạch Viêm nhủ chắc chân mày, hần nghe không hiểu, hệ thống nói đồ, không phải hần lấy năng lực mình có thể lý lý giải.

"Túc chủ có thể lý lý giải trăm năm trước Tru Tiên vị trí nhưng thật ra là trăm năm sau Tru Tiên vị trí diễn sinh vị trí, túc chủ ở diễn sinh vị trí mỗi một tên lựa chọn, mỗi một cái khả năng xuất hiện đôi lượng, cũng sẽ đưa đến tên thế giới chia ra, một tên thế giới dựa theo a lựa chọn phát triển tiếp, một cái thế giới khác dựa theo b lựa chọn đi xuống, dạng chia ra thành vô cùng vô tận song song thế giới... Dĩ nhiên loại lý luận đối với túc chủ mà nói là sai lầm, không có túc chủ tồn tại thế giới, chia ra cũng không phải là thế giới, chẳng qua là một loại quỹ tích, số mạng sẽ hướng trước quỹ tích phát triển, phải biết, quá khứ, bây giờ cùng tương lai, cũng không phải là tất nhiên liên lạc chắc chắn trừ, thời gian cũng không phải là liên tục không ngừng, là có đứt đoạn."

"Sao nói, ta ở Tru Tiên thế giới làm hết thầy cũng là dựa theo trước quỹ tích phát triển."

"Có thể không nói, giống như túc chủ bây giờ cho là thế giới chia làm túc chủ trở lại trăm năm trước sau Tru Tiên thế giới cùng túc chủ chưa có trở lại trăm năm trước Tru Tiên thế giới, còn có túc chủ không có mặc cang Tru Tiên thế giới, trên thực tế sau hai loại thế giới là không tồn tại, chỉ tồn tại túc chủ trở lại Tru Tiên trước trăm năm sau Tru Tiên thế giới."

"Hệ thống, ngươi đặc biệt lượn quanh khẩu lệnh chứ ? Không nghe rõ a!" Thạch Viêm nhát thời đầu lớn như trâu.

"Túc chủ không cần quần quít chút, là một chết tuần hoàn, không tìm được mở đầu, cũng định nghĩa không kết quả. Đối với trước túc chủ mà nói, chút cơ hồ là vô lý giải, chờ túc chủ tương lai mạnh mẽ, chạm tới tầng thứ cao hơn, liền sẽ tự nhiên làm theo biết."

"Dựa theo ngươi giải thích, ta số mạng có phải hay không đã bị định trước, đang hướng về trước quỹ tích phát triển." Thạch Viêm nặng nề hỏi, vốn tưởng rằng mình lấy được hệ thống, vận mạng mình đã thay đổi, không nghĩ tới chẳng qua là hướng số mạng trước quỹ tích phát triển mà thôi, đảm nhiệm ai biết vận mạng mình đã bị định trước, cũng sẽ không dễ chịu đi!

"Túc chủ, ngươi số mạng quỹ tích đã bắt đầu thay đổi "

"Chuyện gì xảy ra?" Thạch Viêm không tên cho nên hỏi, trước mặt mới vừa nói số mạng đã định trước, phía sau liền nói đổi, không phải trước sau mâu thuẫn sao?

Hệ thống yên lặng một chút nói: "Túc chủ, ngươi bất đồng, ngươi mỗi một câu nói, mỗi một tên cử động cũng sẽ ảnh hưởng đến ngươi số mạng, ở ngươi nói ra câu trước, số mạng gặp nhau dựa theo trước quỹ tích đi, nhưng khi ngươi nói ra câu sau, ngươi số mạng quỹ tích đã phát sinh thay đổi, hướng không thể dự đoán phương tiện về phía trước, ngươi số mạng chỉ biết nằm ở trong tay mình."

Thạch Viêm: "? ? ? ? ?"

"Đại thiên vạn giới, vân vân chúng sanh, trừ túc chủ bên ngoài, chỉ có người yếu có thể nắm giữ vận mạng mình."

"Người yếu? Không phải cường giả mới có thể nắm giữ vận mạng mình sao? Ta lại là chuyện gì xảy ra?" Thạch Viêm rất nhức đầu, cùng mình trước kia lý lý giải cũng không giống nhau a!

"Bởi vì người yếu vô luận như thế nào cũng không ảnh hưởng tới thế giới, chết cũng đúng thế giới không tạo được bất kỳ ảnh hưởng, mà cường giả thì bất đồng, cường giả số mạng thì từ từ ra đời một khắc đó trở đi cũng đã quyết định, túc chủ mặc dù có thể nắm giữ vận mạng mình, là bởi vì ngươi là chư thiên vạn giới đặc thù nhất tồn tại, có thể nói ngươi là vạn giới chỗ sơ hở, cũng là ngươi số mạng có thể mình nắm giữ nguyên nhân."

"Đặc thù, chỗ sơ hở?" Thạch Viêm có chút mê mang.

"Đúng, cũng là ban đầu hệ thống mười tám năm phán định sau mới quyết định cuối cùng báng định ngươi nguyên nhân, những thứ khác tồn tại, vô luận cường giả hay yếu người, bọn họ một tên vì điều cử động, một câu lời nói, cũng có thể trở thành một tên đôi lượng, từ mới bắt đầu một tên thế giới hướng a phát triển, một tên thế giới hướng b phát triển, dạng vô cùng vô tận chia ra đi xuống, trở thành một tên song song vị trí, như túc chủ lý lý giải một người ở tên thế giới là tên ẩn này, ở song song vị trí thì có thể là một tên nhà giàu, ở tên thế giới tay không phó gà lực, ở song song thế giới thì có thể cái tay che trời, mà túc chủ bất đồng, túc chủ hành động thì sẽ không, không có túc chủ thế giới chia ra chỉ biết là quỹ tích, chẳng qua là một loại tồn tại túc chủ trong đầu giả tưởng thôi."

"Mười tám năm? Sao nói, ta từ vừa sinh ra ngươi lại tìm ta, như vậy cha mẹ ta lại là người nào? Nếu ta sao đặc thù, như vậy bọn họ cũng không phải nhân vật đơn giản đi!"

Thạch Viêm mặc dù đối với vứt bỏ mình cha mẹ ruột không có cảm tình gì, nhưng mình thân thể hay là hiểu rõ tốt.

"Túc chủ cha mẹ, hệ thống không thể nào báo cho biết, ở hệ thống dò thám biết trung, túc chủ là vô căn cứ xuất hiện ở thế gian, hệ thống ban đầu dò thám biết túc chủ, phát hiện túc chủ từ vừa không ra bây giờ đi qua, cũng không xuất hiện ở tương lai, chỉ tồn tại ở bây giờ!" Không biết đúng hay không là sai giác, Thạch Viêm từ hệ thống kia vạn năm không thay đổi thanh âm lạnh như băng xuôi tai ra một tia chấp chôn.

"A a, người tại sao không nói ta là từ trong kẽ đá đặng tới." Thạch Viêm ngoài mặt không nói ới cái máng một câu, nội tâm nhưng đưa một hơi, không nhớ tới chút chuyện.

"Hệ thống, trở lại Tru Tiên thế giới đi!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48 : Biến số! Đến Đấu Phá

Chương 48 : Biến số

"Túc chủ, bởi vì không biết nguyên nhân, Tru Tiên vị trí tạm thời không cách nào chuyển kiếp, túc chủ có thể lựa chọn chuyển kiếp những thứ khác vị trí."

Thạch Viêm trong lòng căng thẳng, hướng thuộc về Tru Tiên vị trí cái ngôi sao kia nhìn, chỉ thấy trên ngôi sao mặt bị từng cái xiềng xích vây quanh, viết "Không cách nào tiến vào" bốn tên máu đỏ chữ to, cùng một ít trò chơi cấp bậc không tới không thể mở bản sao vậy.

"Hệ thống, là chuyện gì xảy ra?" Thạch Viêm mặc dù có chút kinh hoàng, nhưng vẫn là trấn định lại.

"Túc chủ, liên quan đến tầng thứ quá cao, hệ thống tạm thời không cách nào giải đáp."

"Vậy ta như thế nào mới có thể lần nữa chuyển kiếp đến Tru Tiên vị trí?" Thạch Viêm khẩn cấp hỏi.

"Chỉ cần túc chủ cường tới trình độ nhất định là được, hoặc là đợi thêm trăm năm, Tru Tiên vị trí là được mở."

"Vị trí tự chủ lựa chọn thế chứ?" Thạch Viêm chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Vị trí tự chủ lựa chọn thế", do đại Xuyên Việt Hệ Thống chế tạo, có thể chỉ định một lần chuyển kiếp thế giới, là Thạch Viêm rất sớm liền rút được một tên vật phẩm, nếu không phải hôm nay sự kiện, hẳn phỏng đoán đã sớm quên.

"Không được "

...

Thạch Viêm nhìn trở lên hai loại điều kiện, thăm thờ dài một hơi, vô luận kia một người, đều không phải là trong thời gian ngắn có thể hoàn thành a! Tru Tiên vị trí xem ra trong thời gian ngắn là không trở về.

...

Âm thầm suy tính một phen, Thạch Viêm hướng đầy trời tinh thần nhìn, chỉ thấy có rất nhiều nhiều vị trí đều đã mở.

"Đấu Phá vị trí, có thể chuyển kiếp "

"Hoa Thiên Cốt vị trí, có thể chuyển kiếp "

"Đấu La vị trí, có thể chuyển kiếp "

"Ái Tinh Công Ngự vị trí, có thể chuyển kiếp "

"Ngạo Thế vị trí, có thể chuyển kiếp "

...

Thạch Viêm nhìn từng cái vị trí rơi vào trầm tư trung, mình có "Vị trí tự chủ lựa chọn thể", trừ Tru Tiên bên ngoài, những thứ khác vị trí đều có thể chỉ định chuyển kiếp, phải phải suy nghĩ thật kỹ một chút, đồ thị vị trí đi cũng tăng lên không thật lực, đầu tiên loại bỏ; Ngạo Thế cứu trọng thiên vị trí bên trong nước không cạn, mình đi, rất có thể bị chết chìm, loại bỏ; Đầu La vị trí, tạm thời không cân nhắc.

Phải đi Hoa Thiên Cốt vị trí hay là đi Đầu Phá vị trí, Thạch Viêm rơi vào tình cảnh lưỡng nan, Hoa Thiên Cốt cùng Tru Tiên vị trí đồng chức tiên hiệp loại, bất quá Hoa Thiên Cốt vị trí so với Tru Tiên vị trí cấp bậc cao quá nhiều, hơn nữa bên trong "Hồng Hoàng Chi Lực" cùng Thập Phương Thần Khí cũng để cho Thạch Viêm hết sức thấy thèm, đi Đầu Phá cũng có đi Đầu Phá chỗ tốt, ít nhất tu luyện tới đâu để trước sẽ không gặp phải bình phong che chở, đầu sao mấy ngày thể nghiệm thể cũng không phải là Bạch dùng, bên trong bao hàm Viêm Đế cả đời tu luyện thể ngộ.

"Hệ thống, đi Đầu Phá vị trí." Trải qua một phen suy tính, Thạch Viêm quyết định đi Đầu Phá vị trí, đầu sao Đầu Phá vị trí cường giả so với Hoa Thiên Cốt vị trí cường quá nhiều, ném đi những nhân tố khác, Hoa Thiên Cốt vị trí "Yêu Thần" thả vào Đầu Phá vị trí thực lực có thể đạt tới Đâu Tôn trình độ cũng không tệ.

Thạch Viêm tâm niệm vừa động, trong tay xuất hiện một tấm khắc ấn phù văn thần bí hắc sắc thể, chính là "Vị trí tự chủ lựa chọn thể "

Thạch Viêm dựa theo phương pháp sử dụng hướng người Đầu Phá vị trí tinh thần bỏ rơi đi.

"Đỉnh, chuyển kiếp vị trí chắc chắn: Đầu Phá Thương Khung vị trí."

"Đỉnh, sắp chuyển kiếp, mời túc chủ chuẩn bị sẵn sàng!"

"Chuyển kiếp đảo kế thi: 3, 2, 1 "

"Bắt đầu chuyển kiếp! ! !"

Thạch Viêm liền cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, mở mắt ra liền phát hiện mình đã xuất hiện ở trong một cánh rừng, "Chính là Đầu Phá vị trí đi!" Cảm thụ trong thiên địa cùng Tru Tiên vị trí hoàn toàn bất đồng năng lượng, Thạch Viêm tự lẩm bầm, lấy mình ở Tru Tiên vị trí có thể so với Thượng Thanh cảnh thực lực, thả vào Đầu Phá vị trí cũng không biết có thể đạt đến mức nào.

Đột nhiên Thạch Viêm sắc mặt cương đứng lên, cúi đầu nhìn một cái, so với lần đầu tiên mặc càng tốt rất nhiều nhiều, không có đôi thành mới sinh ra hình dáng, đại khái cũng chỉ bốn năm tuổi đáng vẽ, lại là kinh dịch phạt tùy sao? Thật là vãi d**.

Thạch Viêm quan sát bốn phía một cái, cũng không biết mình bây giờ là ở nơi đó.

"Ô ô ~ các ngươi đều là bại hoại, đại bại hoại. . ." Một trận tiếng khóc từ cách đó không xa truyền tới, Thạch Viêm xuyên qua một mảnh rừng cây liền thấy khóc tí tè người.

Cô gái nhìn qua ước chừng ba bốn tuổi hình dáng, ngã nhào trên đất, phần điều ngọc trác vậy hình dáng tỏ ra hết sức khả ái, một đôi hẹp dài con ngươi chính giữa tràn đầy vẻ ủy khuất, nước mắt mẩn khuôn, cổ nén rơi lệ xung động, cặp kia ủy khuất mắt to tràn đầy nước mắt nhìn mình trắng nõn trên cánh tay phá vỡ vết thương, từng trận đau đớn xông thẳng đầu, để cho nó không khỏi tạm thời dừng lại khóc tí tè, nhìn trên người dính đầy bụi bặm quần áo, muốn nhúc nhích đứng lên thể, chẳng qua là phát hiện động một cái sau, nơi mắt cá chân sẽ có một cổ còng thêm mảnh liệt đau nhức, nhìn trên cánh tay mình chảy hiện máu cùng với phá vỡ ống tay áo, còn có trên người bắn thủ bụi bặm, cần cần môi.

Đột nhiên trong đầu nghĩ đến mình nửa năm trước bị phụ thân đưa đến ở đó một không biết là gia tộc gì chính giữa, bị xa lạ hài tử khi dễ, không một người giúp mình, sau đó liền nghĩ tới đáp ứng tự mình tới tiếp mình phụ thân, lại không có tới, lừa dối mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Huân Nhi

Chương 49: Huân Nhi

"Các ngươi đều là tên lòng gạt, đại bại hoại, ô ô. . . Chỉ biết khi dễ Huân Nhi. . ." Huân Nhi quật cường muốn bò dậy, nhưng là chỉ cần động một cái, vết thương trên người thì sẽ càng đau đớn, trong lòng ủy khuất lại cũng chịu đựng không, oa một tiếng khóc ồ lên, dính đầy bụi bặm tay không ngừng lau chùi mình trắng nõn gương mặt, rất nhanh liền bởi vì nước mắt duyên cớ, khiến cho trên mặt liền bắn đứng lên, không phó ban đầu bộ dáng khả ái, cuối cùng dứt khoát trực tiếp tựa đầu bụng bít ở shuang chân giữa, thân thể mềm mại run lên một cái khóc ồ lên.

"Huân Nhi? Chẳng lẽ là Cổ Huân Nhi, " Thạch Viêm hơi một suy tính liền từ cô gái trong giọng nói suy đoán ra không ít thứ, Cổ Tộc đại tỷ tỷ a! Làm quan hệ tốt rất trọng yếu, Thạch Viêm lúc này lên tiếng nói: " Này, nha đầu, ai khi dễ ngươi, nói cho ta, ta giúp ngươi đánh hắn."

Đột nhiên một đạo non nớt thanh âm truyền vào Huân Nhi trong tai, chẳng qua là cái thanh âm kia lại để cho kỳ cực độ khó chịu.

"Đại bại hoại, ngươi sao tới, đi ra, ta không cho phép ngươi nhìn." Huân Nhi ngẩng đầu lên thấy Thạch Viêm trong nháy mắt nhớ tới hắn mang một đám hài tử khi dễ mình cảnh tượng, trong nháy mắt tức giận chỉ xông thẳng đầu chính giữa, bởi vì Thạch Viêm lúc này chỉ là một người, mà không phải là một đám người, Huân Nhi dĩ nhiên không sợ, sinh khí hướng về phía Thạch Viêm gầm lên, thanh thúy thanh âm nhưng mang vô cùng nhọn chói tai tiếng, sau đó dùng tràn đầy nước mắt màu đỏ cặp mắt hung tợn quát một chút Thạch Viêm, dường như muốn đem một năm qua bị ức khuất toàn bộ phát tiết ra ngoài.

"Ách! Đại bại hoại là cái quỷ gì?" Thạch Viêm còn chưa kịp hỏi

Lại đột nhiên ngây tại chỗ, cảm thụ đột nhiên xuất hiện ở não hải trung tín hơi thở.

"Ồ Thần Thành, Tiêu gia" Thạch Viêm con ngươi trong nháy mắt thoáng qua một đạo tinh quang, cảm thụ trong đầu tin tức.

Tên họ: Thạch Viêm

Tuổi tác: Năm tuổi

Lai lịch: Cường giả thần bí bốn đầu năm đưa đến Tiêu gia, lấy một bộ huyền cấp cao cấp đấu kỹ làm thù lao để cho Tiêu gia thay mặt thu nuôi.

Chức vị: Bởi vì lai lịch thần bí, trở thành Tiêu gia cùng lứa một đời đại ca.

Lớn nhất vui thú: Khi dễ Tiêu Huân Nhi, do cảm với Tiêu Huân Nhi cùng mình vậy, lai lịch thần bí, đối với mình đại ca vị tạo thành uy hiếp, vì vậy cùng chúng đệ đối với Tiêu Huân Nhi thực hành "Một quang" chánh sách, ăn, đoạt hết, chơi, đoạt hết, dùng hành động thực tế tới nói cho nàng ai mới là Tiêu gia đại ca.

Nhìn hướng mình rộng to Tiêu Huân Nhi, cảm thụ trong đầu tin tức, hệ thống an bài cho mình ở tên thế giới thân phận, Thạch Viêm khoe miệng hơi rút ra rút ra, hệ thống, ngươi đặc biệt cho ta đi ra, ta bảo đảm không đánh chết ngươi, đặc biệt cùng ta đối nghịch đúng không! Thạch Viêm đã cảm nhận được hệ thống kia tràn đầy ác thú vị, mình mới vừa quyết định cùng Tiêu Huân Nhi tên phú bà làm quan hệ tốt, ngươi tm liền cho ta tới một, thành tâm đi!

Huân Nhi đột nhiên dừng lại khóc tí te, bởi vì nàng phát hiện trước mắt tên thường xuyên khi dễ nhà mình hóa đang không ngừng dùng một loại "Kỳ quái" ánh mắt nhìn mình, mặc dù trong lòng ức khuất cực kỳ, đặc biệt nhớ khóc, nhưng là nàng nhưng không nghĩ để cho người khác nhìn thấy, nhất là trước mắt tên thường xuyên khi dễ mình người xấu, cũng là nàng không cùng người khác chào hỏi, mình trộm lên chạy ra ngoài nguyên nhân.

Vừa nghĩ tới mình từ Cổ Tộc mang đến ăn ngon, vui, đều bị trước mắt người xấu đoạt hết, liền cảm thấy ức khuất. Loại chuyện coi như những người lớn biết, cũng nói hơn hai câu, lại có ai sẽ để ý bọn nhỏ giữa tranh chấp. Liền đưa đến tiêu Huân Nhi một năm ở Tiêu tộc quá hết sức không vui, cộng thêm kỳ tính tình cũng hết sức quái cường, loại chuyện chưa bao giờ cùng đại nhân nói.

Mà hiện nay nửa năm thời gian trôi qua, nàng rốt cuộc có thể rời đi cái địa phương quỷ quái, cách xa tên ghét quỷ, về nhà một đoạn thời gian, mà phụ thân cũng đáp ứng sẽ đến trong tiếp mình, kết quả cuối cùng thân là tộc trưởng Cổ Nguyên bởi vì có chuyện quan trọng phải xử lý, cũng không có tới tiếp nàng, khiến cho bị nửa năm ức khuất nàng hoàn toàn bùng nổ.

"Ta đều nói để cho ngươi đi ra rồi!" Tiêu Huân Nhi phát mắt đỏ hung hăng trợn mắt nhìn Thạch Viêm.

"Ách? Nhìn một chút không được a?" Thạch Viêm có chút buồn rầu, nếu đã khi dễ nửa năm, cũng không kém một chút, ta cũng không tin sau này mình còn chế độ không đồng nhất tên hài tử, nói xong đưa ra tay mình ở Huân Nhi có chút bị bấm trên mặt bóp bóp một cái, Huân Nhi sững sốt, nhìn Thạch Viêm nắm mình gương mặt, miệng hơi lay động, trong hốc mắt nước mắt trong nháy mắt bạo trào ra.

"Ồ ô, ngươi đi ra, ngươi tên đại bại hoại, ta ghét nhất ngươi. . ." Huân Nhi ức khuất cực kỳ, đem Thạch Viêm nắm tay mình cánh tay cho tảo khai, sau đó nằm ở mình shuang chân giữa tiếp tục khóc lên, bởi vì gần đây chuyện phát sinh thật sự là vượt qua nàng có thể chịu được cực hạn.

Nhìn tên nha đầu, được rồi, hắn không khỏi không thừa nhận mình quả thật đem tên nha đầu phim thành công cho làm khóc.

Ai! Trong đầu đột nhiên nghĩ tới Linh Nhi thời điểm, trong nháy mắt đem hai người tương đối một chút, đột nhiên phát hiện hay là Linh Nhi được a!

Chương 50: Tiêu gia đại ca

Chương 50: Tiêu gia đại ca

Ánh mặt trời như vậy sáng rõ, tổng tựa như một tấm ôn nhu cười chum chim mặt gió nhẹ thổi qua, chung quanh rậm rạp lá cây đong đưa theo gió, phát ra sất sất tiếng vang, giống như đan vào một chỗ ưu mỹ nốt nhạc vậy chậm rãi dòng nước chảy, ở rừng cây giữa đường chéo đi, một ít lá khô cũng ở đây đung đưa chậm rãi rơi xuống, ưu mỹ điểm tĩnh cảnh sắc trong lúc nhất thời để cho người ở một bên Thạch Viêm nhìn ngây ngô.

Rộn ràng lòng, tựa như ở một khắc ngừng, giống như một cái đầm sâu thăm nước suối vậy, yên lặng trí viễn.

Huân Nhi tiếng khóc dần dần đứng lên, bởi vì khóc chừng mười phút thời gian, đủ nàng phát tiết xong trong lòng buồn khổ, nhất máu chốt vẫn là khóc mệt mỏi, đầu sao vậy tuổi tác, từ Ô Khắc Thân cân chạy mấy ngàn thước cách đi tới phiến rừng sâu, vốn là liên yếu ớt thân thể liền có chút không nhịn được, không có chói sáng vắng rơi cũng chỉ có thể coi như là kỳ tích.

"Người xấu, ngươi tại sao còn chưa đi." Huân Nhi ngẩng đầu một cái liền nhìn thấy ngồi ở bên người mình kia người xấu, không nhịn được tò mò hỏi, đầu sao quẹo kinh qua một đoạn thời gian phát tiết, tâm tình hơi bình phục một chút, nghĩ đến mình trước hướng về phía người xấu một trận điên cuồng hét lên, người xấu trở về sau này có thể hay không tuyền người tới khi phụ mình, nghĩ đến chỗ này, Huân Nhi liền có chút lo lắng, ngay sau đó nhẹ nhàng cảm hạ quả đấm, ngay sau đó âm thầm cố động đạo, Huân Nhi mới... Mới không sợ người xấu đâu!

Thạch Viêm nghe được Huân Nhi thanh âm quay đầu nói: "Khóc xong sao? Làm sao dứt đoạn tiếp theo khóc? Ta còn không có nghe đủ đây?"

Nghe được Thạch Viêm lời nói, Huân Nhi khí trề lên miệng: "Đại bại hoại, Huân Nhi mới sẽ không khóc đâu!" Ngóay đầu lại đi, không có ở đây nhìn tên làm nàng cực độ ủy khuất người xấu.

"唉, nha đầu, thời gian không còn sớm, ngươi có trở về hay không. "

"Hừ, ngươi mới đâu! Không cho phép gọi ta nha đầu!" Tiêu Huân Nhi giận dữ bất bình hướng về phía Thạch Viêm nói. Nói xong đứng lên hướng lâm đi ra ngoài.

Lúc, mới vừa đi tới rừng cây, Huân Nhi lại đột nhiên sắc mặt đổi tái nhợt, thân thể về phía sau một bên ngã xuống. Nhìn Huân Nhi đổi hóa, Thạch Viêm không thời gian suy nghĩ nhiều, dưới chân chợt lóe đi tới Huân Nhi bên cạnh, ôm lấy Huân Nhi, tiêu vội hỏi: "Này, nha đầu, ngươi làm sao?"

"Người xấu, không. . Không cho phép gọi. . Gọi ta nha đầu" sắc mặt tái nhợt Huân Nhi nhìn về phía Thạch Viêm dứt quãng nói.

"Thật tốt, , Huân Nhi, ta không gọi" Thạch Viêm liền vội vàng nói.

Thạch Viêm lòng dục dục đỡ Huân Nhi ngồi dưới đất, ngồi ở sau lưng, hai tay chậm rãi dán vào Huân Nhi nhu nhược không có xương vai trên cổ, từng cổ một tinh thuần lực truyền vào Tiêu Huân Nhi trong cơ thể, tiêu Huân Nhi vốn là không ngừng co rút run rẩy thân thể mềm mại cũng từ bình tĩnh lại.

Hôn mê Tiêu Huân Nhi chỉ cảm thấy một cổ ấm áp thêm nhu hòa năng lượng tự nàng vai nơi cổ chậm rãi rót vào đến thân thể mình bên trong.

Vốn là như chui hầm băng thân thể, giờ phút này tựa như đưa thân vào ấm áp nước suối trung. Loại cảm giác thư thích giác làm nàng lần giác sáng khoái, hơi hí ra mắt, lại mơ màng chìm chìm vào giấc ngủ...

Thấy vậy, Thạch Viêm vì khê thờ phào một cái, nhìn kỳ vui vẻ tư thế ngủ, không nhịn được bóp bóp nàng thịt hô hô gương mặt, đem Tiêu Huân Nhi công lên người, hướng Ô Thân Thành chậm rãi đi tới.

Không chỉ là Thạch Viêm đưa một hơi, ắn núp trong bóng tối tối sầm ảnh cũng chậm rãi thờ phào một cái, "Mới vừa rồi nếu là tỷ tỷ xảy ra chuyện gì, coi như ngươi là những gia tộc khác ta cũng sẽ không bỏ qua ngươi."

Không bao lâu, Thạch Viêm liền ôm yếu ớt Huân Nhi trở lại Tiêu gia, dựa theo hệ thống cho tin tức, không có xen vào nữa cái gì, Thạch Viêm trực tiếp đi tới Huân Nhi chỗ ở, mở cửa đi vào.

Mở ra Huân Nhi cửa phòng, chỉ thấy, một gian thanh tân đậm nhã phòng. Thạch Viêm quan sát một chút chung quanh, đem Huân Nhi nhẹ nhẹ đặt lên giường. Giúp Huân Nhi đắp kín mền, nhẹ nhàng lui ra ngoài.

Dựa theo trí nhớ, Thạch Viêm trở lại chỗ mình ở, một tòa không lớn không lâu các, nhìn qua không phải hết sức hoa lệ, nhưng lại phong cách cổ xưa rộng rãi, nghĩ đến mới vừa rồi dọc theo đường đi có mấy thí hài gọi mình lão đại, để cho mình mang bọn họ thực hành một quang chánh sách, Thạch Viêm liền hết sức không nói, ta một đời thanh danh a.

Trở về phòng hướng về phía hệ thống nói: "Hệ thống, đem ta thân thể thuộc tính bày ra "

"Được, túc chủ "

Túc chủ: Thạch Viêm

Cảnh giới: Ngọc Thanh cảnh chín tầng Đẩu Linh đỉnh phong

[chú: Ngọc Thanh cảnh, Thượng Thanh cảnh, Thái Thanh cảnh chia ra đối đẳng Đẩu Phá vị trí Đẩu Linh, đẩu vương, Đẩu Hoàng]

Tuổi tác: 5

Huyết mạch: Vô

Rút thương: 1

Thấy cảnh giới kia hạng nhất, Thạch Viêm mặc dù đã sớm biết Tru Tiên vị trí thực lực thả vào Đẩu Phá vị trí tuyệt đối sẽ không quá cao, chẳng qua là không nghĩ tới Tru Tiên cùng Đẩu Phá so sánh kém sao nhiều, Tru Tiên vị trí đã là truyền thuyết Thái Thanh, thả vào Đẩu Phá vị trí ước chừng có thể so với Đẩu Hoàng, so sánh huyền huyền vị trí, tiên hiệp vị trí chiều số tính tế, cũng với không chế, chiến đấu lấy pháp bảo làm chủ, bất đồng cùng huyền huyền vị trí mở toang ra đại hợp, động một chút là hủy thiên diệt địa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Uẩn Thể Linh Dịch

Chương 51: Uẩn Thể Linh Dịch

Suy tư một lát sau, Thạch Viêm đột nhiên nói: "Hệ thống, ta còn có một lần rút thương cơ hội, bây giờ tới rút ra rút ra xem đi."

"Túc chủ, lần này hệ thống đổi mới, trừ gia tăng đổi hệ thống bên ngoài, rút thương công có thể tiến hành vi điều, do một tháng một lần rút thương đổi thành một năm một lần đại rút thương, rút thương loại hình cũng tiến hành phân loại, chia làm "Kỳ vật loại", "Công pháp loại", "Khí vật loại".

"Hệ thống, ta muốn chọn công pháp loại rút thương." Thạch Viêm muốn một phen, vũ khí tự có Trấn Yêu Kiếm cùng Thuyền Thiên Liên, phương diện ngược lại không thiếu, Đẩu Phá vị trí, tiền kỳ cao cấp công pháp đối với tu luyện tầm quan trọng không cần nhiều lời.

"Được, túc chủ."

Một khắc sau, Thạch Viêm trong đầu, rút thương đại chuyển bàn một lần nữa xuất hiện, mặc dù có chút thay đổi, nhưng Thạch Viêm vẫn là có chút hoa cả mắt nhìn đĩa quay trên các loại công pháp. Thấy đĩa quay trên một ít thứ tốt, Thạch Viêm có chút hưng phấn cùng mong đợi hướng hệ thống nói: "Hệ thống, mau bắt đầu đi."

"Tốt chủ nhân, là hay không tiêu hao một lần rút thương cơ hội, bắt đầu rút thương." Hệ thống hỏi.

"Ừ, bắt đầu đi." Thạch Viêm nói.

"Tiêu hao một lần rút thương cơ hội, rút thương bắt đầu... ."

Theo hệ thống thanh âm lạnh như băng vang lên, đĩa quay bắt đầu động... Từ từ đĩa quay tốc độ bắt đầu chậm lại, lúc hệ thống hướng Thạch Viêm nói: "Chúc mừng túc chủ, rút được

Huyền cấp trung cấp công pháp "Huyền Viêm Kính" là hay không lấy ra yes/no.

Nghe được chẳng qua là huyền cấp trung cấp công pháp, Thạch Viêm có chút thất vọng, tối thiểu cũng tới bộ địa cấp a! Bất quá mình còn có Văn Lạc Tâm Viêm tên tu luyện tác tề khí, cộng thêm Đẩu Linh đỉnh phong cảnh giới, đã xa xa đem tất cả mọi người kéo ra phía sau mình.

Đẩu sao 12 tuổi trở thành Đẩu Giả cũng có thể khiếp sợ một phe, chứ nói chi là năm tuổi Đẩu Linh cường giả, đơn giản là không cách nào hiện tượng.

"Hệ thống, đổi hệ thống có tác dụng gì, cho ta giới thiệu một chút."

"Đổi chức năng chính là căn cứ vào ẩn nấp hệ thống "Nhiệm vụ hệ thống" mà thiết trí, chỉ cần túc chủ có đầy đủ tích phân, vô luận thứ gì cũng có thể đổi đến."

"Tích phân làm sao đạt được? Làm nhiệm vụ sao?" Thạch Viêm hỏi.

"Tích phân đạt được có hai lựa chọn, một là tức chủ có thể căn cứ hệ thống phân phát nhiệm vụ lựa chọn tiếp nhận cùng không chấp nhận, nhiệm vụ sau khi hoàn thành chủ nhân có thể được hệ thống tặng tích phân, nếu như tức chủ biểu hiện xuất sắc lời, sẽ còn có ngoại ngạch! Nhưng nếu như chưa hoàn thành nhiệm vụ tức chủ liền sẽ phải chịu trừng phạt, đến nỗi trừng phạt là cái gì, bất đồng dưới tình huống trừng phạt cũng sẽ bất đồng; hai là đồng giá đổi, thiên tài địa bảo, thần binh công pháp đều có thể tiến hành trao đổi tới lấy được tích phân."

Thạch Viêm tâm niệm vừa động, mở ra nhiệm vụ mục chọn.

Chủ tuyến nhiệm vụ: Trở thành Đầu Khí Đại Lục đệ nhất cường giả!

Tích phân: 1(chưa xong thành)

Chi tuyến nhiệm vụ 1: Học tập Luyện Dược Thuật (không nhận)

Tưởng thưởng nhiệm vụ: 1 tích phân

Nhiệm vụ giới thiệu: Luyện Dược Sư coi như Đầu Phá vị trí một đại trang bức chức nghiệp, đối với có giả bộ chứng hiểm nghi tức chủ tại sao có thể không học đây?

Chi tuyến nhiệm vụ 2: Giải quyết Tiêu Huân Nhi thể chế vấn đề (không nhận)

Tưởng thưởng nhiệm vụ: 5 tích phân

Nhiệm vụ giới thiệu: Phúc lợi nhiệm vụ, này nhiệm vụ không chỉ có thể thay đổi tức chủ ở Tiêu Huân Nhi trong lòng xấu hình tượng, còn có thể lấy trộm Tiêu Huân Nhi phương tâm, còn có thể lấy được tích phân, nhất cử tam đắc chuyện tốt, mất rồi sẽ không trở lại, động tâm không bằng hành động.

... ..

"Hệ thống, nhận chi tuyến nhiệm vụ 2." Thạch Viêm nhìn một chút nhiệm vụ hàng biểu sau làm ra lựa chọn, đến nỗi hệ thống phía sau giới thiệu, Thạch Viêm làm như khinh thường.

Ân? Có thể dùng tích phân:1(mới bắt đầu tích phân), không nghĩ tới còn có mới bắt đầu tích phân.

Thạch Viêm lúc này hỏi: "Hệ thống, cửa hàng trung có có thể trị hết, Huân Nhi bây giờ thể chất đồ sao? Vượt qua ta đòi phạm vi năng lực cũng không cần nói ra."

"Tức chủ, trước cửa hàng trung phù hợp nhất người yêu cầu đồ là Uẩn Thể Linh Dịch. Uẩn Thể Linh Dịch có thể ăn cần săn sóc nó thân thể người, tăng lên cùng cường hóa thể chất, cũng tăng nhanh người sử dụng tốc độ tu luyện, bất quá chỉ có mới vừa tu luyện nhân tài dùng thích hợp. Vừa vặn thích hợp Tiêu Huân Nhi bây giờ tình trạng, mỗi bình giá trị một ngàn tích phân, vừa vặn ở tức chủ mua năng lực bên trong."

"Hệ thống, đổi một chai Uẩn Thể Linh Dịch."

"Dạ, tức chủ, đổi thành công, tiêu hao 1 tích phân, mời tức chủ kiểm tra và nhận." Hệ thống thanh âm lạnh như băng truyền tới.

Chỉ thấy Thạch Viêm trên tay xuất hiện một trang bị đầy đủ thúy chất lỏng màu xanh biếc trong suốt bình.

Nhìn xong, Thạch Viêm ở chỗ, từ từ chờ đợi đêm tối hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Chữa trị Huân Nhi

Chương 52: Chữa trị Huân Nhi

Màn đêm buông xuống, cả người hắc sắc trường bào Thạch Viêm, từ mình trong sân đi ra, Thạch Viêm thi triển Tam thiên lôi động, không có phát ra

một chút thanh âm hướng Huân Nhi chỗ ở tránh đi. Thạch Viêm rất nhanh liền tới đến Huân Nhi chỗ ở, mũi chân ở Huân Nhi bên ngoài viện nhẹ nhàng điểm một cái, sử dụng Tam thiên lôi động Thạch Viêm lòng dục dục không có phát ra một chút thanh âm, nhảy vào Huân Nhi trong sân.

Thạch Viêm có biết Huân Nhi bên người có Cổ gia phái tới bảo vệ Huân Nhi Lăng Ảnh, nếu là mình làm cái gì đối với Huân Nhi có hại chuyện, mình phỏng đoán liền xong.

Bây giờ mình mặc dù có chút Đấu Linh đỉnh phong thực lực, nhưng Lăng Ảnh nhưng là Đấu Hoàng cấp bậc cao thủ, tương đương với Thái Thanh cường giả, cũng không phải là bây giờ mình có thể đối phó.

Dưới chân lòng dục dục không có phát ra âm thanh, Thạch Viêm lần nữa đi tới Huân Nhi phòng, không có loạn nhìn cái gì trực tiếp hướng Huân Nhi đi tới. Biết Lăng Ảnh nhất định ở trong bóng tối quan sát mình, Thạch Viêm cũng không có sợ, mình vốn cũng không phải là tới hại Huân Nhi, mà là vội tới Huân Nhi chữa trị, mình có cái gì tốt sợ.

Thạch Viêm nhẹ nhàng đi tới Huân Nhi trước giường, nhìn giường đắp lên chăn chỉ lộ ra một tấm tinh xảo khá ái mắt, trên mặt còn có chút đỏ bừng Huân Nhi, Thạch Viêm trong ánh mắt toát ra một tia nhu hòa, nhìn Huân Nhi Thạch Viêm nhẹ giọng nói: "Nhìn ở người trước kia thường cho ta ăn ngon vui phân thượng, vì giúp người, ta nhưng là đem ta sự phó cất giấu vật quý giá nhiều năm Uân Thể Linh Dịch đều phải tới, sau này sẽ không đang để cho người bị thể chất khô."

Câu nói là cho Huân Nhi, cũng là nói cho núp ở chung quanh Lăng Ảnh, mình không có nghĩ đối với Huân Nhi bất lợi ý.

Ẩn núp trong bóng tối bảo vệ Huân Nhi Lăng Ảnh nghe được Thạch Viêm nói Huân Nhi thường cho hắn ăn ngon vui phân thượng câu lúc, thiếu chút nữa không tức giận đi ra một cái tát đập chết hắn, Cổ Nguyên đã thông báo, Huân Nhi cuộc sống hắn không phải can dự, nàng như thể nào qua là nàng chuyện, hoàn toàn chính là thả nuôi hình, chỉ cần kỳ không xuất hiện nguy hiểm là được, cộng thêm lại là hải tử đang lúc tranh đấu, hắn cũng không cao ý nhúng tay, đối với Huân Nhi, hắn có thể nói là đem cả trái tim đều đặt ở nàng trên người, bởi vì hắn tuổi đã cao cũng không có cái gì đời sau, có thể nói Huân Nhi trong lòng, tựa như cùng cháu gái vậy tồn tại, nhiều lần hắn cũng không nhịn được muốn ra tay dạy dỗ một chút tên khốn kiếp.

Nếu như Thạch Viêm biết lão đầu muốn đánh hắn, khẳng định hô to oan uổng.

Thạch Viêm từ hệ thống không gian lấy ra Uân Thể Linh Dịch, từ trong bình đi lòng bàn tay đổ ra hết sức một trong, Uân Thể Linh Dịch mặc dù được liệu ôn hòa, nhưng cũng không thể một lần hình uống, hết sức một trong vừa vặn.

Thạch Viêm đi tới Huân Nhi mép giường ngồi xuống, nhìn Huân Nhi một bộ ngủ say phải đáng vẽ, dùng một cái tay khác sờ một cái Huân Nhi mặt, sau đó nhẹ nắm Huân Nhi cảm đem niệng nàng tách ra, đem lòng bàn tay thuốc nước dùng linh lực bọc đưa vào Huân Nhi trong miệng.

Nhìn Huân Nhi ăn vào Uân Thể Linh Dịch, Thạch Viêm bắt đầu dùng linh lực vì Huân Nhi điều dưỡng thân thể, linh lực mặc dù ở phá khoen tính trên kém hơn đấu khí, nhưng ở điều dưỡng thân thể, ăn cần săn sóc trong kinh mạch có thể so với đấu khí cường quá nhiều, có hệ thống hắn, hoàn toàn có thể ở đấu khí cùng linh khí giữa hồ đổi mà không ảnh hưởng bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Lễ vật

Chương 53: Lễ vật

"Hải, thật đúng là một môi a!" Thạch Viêm lau lau mồ hôi trán, nhìn một chút còn đang cố gắng giả bộ ngủ, nhưng cổ đều đỏ thắm Huân Nhi, trong lòng cười thầm, một ba hảo cảm cả không tề a! Nhẹ nhàng kéo qua một bên chăn, cho Huân Nhi đắp kín, Thạch Viêm mới rón rén đi ra ngoài.

"Tỷ tỷ"

Thạch Viêm mới ra sân, Lăng Ảnh liền xuất hiện ở Huân Nhi trước giường, mà Huân Nhi đã sớm mặc cỡ vùi đầu vào trong chăn.

"Lăng Lão, hôm nay chuyện không cho phép nói ra! Người cũng đi nghỉ ngơi đi!"

Huân Nhi tức giận thanh âm từ trong chăn truyền ra.

"Dạ, tỷ tỷ" trong phòng không biết từ đâu truyền tới một giọng nói nói xong, Huân Nhi phòng một lần nữa yên lặng xuống... ..

"Người xấu, xem ra người cũng không phải như vậy ghét a!" Chui vào chặn Tiêu Huân Nhi tự lảm bảm.

Đêm, nằm mơ, Tiêu Huân Nhi cảm thấy Thạch Viêm cũng không phải như vậy ghét, người xấu, không cho phép sờ ta, sẽ xảy ra hải tặc, Tiêu Huân Nhi lảm bảm, cô gái lần đầu tiên lảm kỳ kỳ quái quái mộng.

Mà quay về đến chỗ ở Thạch Viêm, nằm ở trên giường thở phào một cái, vốn có chút thấp thỏm lòng, cũng rốt cuộc rơi xuống, trên mặt thần sắc khẩn trương cũng biến mất. Thở ra một hơi, nói: "Xem ra mới vừa nói, không để cho Lăng Ảnh hoài nghi, Huân Nhi mới vừa rồi hẩn tỉnh đi.

"A a!" Nói xong Thạch Viêm trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, cười khê hai tiếng. Thạch Viêm nhìn đã đen nhánh bóng đêm, cũng bắt đầu tu luyện.

Một đêm tu luyện, thời gian rất nhanh liền đến khác một ngày sáng sớm... .. Lúc, Thạch Viêm cũng kết thúc tu luyện, từ từ mở hai mắt ra, nhìn đã buổi sáng, Thạch Viêm đứng dậy, rửa mặt một phen, trước đi xem một chút Huân Nhi, sau đó thật tốt hiểu một chút tên thể giới, từ trong sách thấy cuối cùng chẳng qua là một số thời.

Trong lúc vô tình, hai năm thời gian trôi qua, hai năm, Thạch Viêm trừ tu luyện ra, thỉnh thoảng làm một chút hệ thống phân phát nhiệm vụ, chính là phụng bồi Huân Nhi khắp nơi du ngoạn, hơn nữa cách mỗi một đoạn thời gian lên vào Huân Nhi phòng cho Huân Nhi uống Uẩn Thể Linh Dịch, cũng dùng linh lực ân cần săn sóc kinh mạch.

Thạch Viêm Tu vi cũng ở đây hơn một năm trước đã đột phá đến đấu vương, cũng tính luôn một phe cường giả, nhất đại thu hoạch chính là rút được một bộ vào hóa công pháp "Phân Thiên Đế Giám", coi như là "Phân Quyết" tiến hóa bản, hoàn thiện Phân Quyết khuyết điểm, chiếm đoạt dị hỏa nguy hiểm tính đem thật to giảm thấp, mới bắt đầu chính là huyền cấp công pháp cao cấp, cộng thêm luyện hóa Vãn Lạc Tâm Viêm, đã lên cấp Địa cấp đệ giai cấp, cách Địa Giai trung cấp cũng chỉ là cách một con đường.

Một tòa u tĩnh rất khác biệt trong sân

"Đều đã giữa trưa, Thạch Viêm ca ca thể nào còn chưa tới? Nói xong mang Huân Nhi đi ra ngoài chơi." Huân Nhi nằm ở cửa sổ trên, nhẹ giọng rừ rừ nói.

"Đông đông đông" một tràng tiếng gõ cửa truyền tới

"Thạch Viêm ca ca" nguyên vốn không có tinh thần Huân Nhi, cặp mắt sáng lên, trong nháy mắt tinh thần mười phần, thật nhanh chạy đi mở cửa.

"Chi "

"Huân Nhi muội muội" nhìn bên trong nhà miệng vì kiều, một tấm tinh xảo mặt trên viết ta rất tức giận, mà trong mắt nhưng là tràn đầy vui sướng thần sắc Huân Nhi, Thạch Viêm nội tâm vui mừng, mình hai năm độ hảo cảm cả D, hẩn cũng không nhận được cho mình điểm tên khen.

"Hừ!" Huân Nhi, hừ khê một tiếng, niên đầu qua.

"Thạch Viêm ca ca, người mới vừa rồi để cho Huân Nhi chờ hơn nửa ngày, nếu là không cho Huân Nhi tên giải thích, hừ! Huân Nhi sau này thì không để ý tới người." Huân Nhi "Hung tợn hướng về phía Thạch Viêm nói.

", tên. . ." Thạch Viêm dĩ nhiên không thể nói là mình quên đi! Không làm cũng sẽ không chết, Thạch Viêm am tường lời này chỉ muốn ý.

Thạch Viêm lúc này câu chuyện chuyển một cái, có lý chẳng sợ nói: "Huân Nhi thật ra thì ta tới sao vẫn, là cho người chuẩn bị lễ vật đi." Một chút cũng không mới vừa rồi chột dạ mô đi.

"Cầm tới?" Huân Nhi một đôi sáng ngời mắt to xoay tí chuyện, lộ ra một cách tinh quái hoạt bát khí tức, đem trắng noãn đưa tay đến Thạch Viêm trước người.

So sánh Thạch Viêm sớm có chuẩn bị, đem mới từ hệ thống thương thành trung đổi thủy tinh vòng tay đệ thả vào Huân Nhi trên tay.

Nhìn Huân Nhi thật nhanh đeo trên tay, Thạch Viêm không kiềm được lộ ra vẻ mỉm cười: "Thích không?"

"Thích, cảm ơn Thạch Viêm ca ca, hôm nay liền tha thứ người."

Huân Nhi nhìn trên cổ tay thủy tinh vòng tay hi tư nói, giấy chuyển mặc dù rất phổ thông, nhưng cũng là Thạch Viêm ca ca lần đầu tiên đưa mình lễ vật a!

Chỗ tới Lăng Ảnh nhìn vui vẻ không thôi Huân Nhi, âm thầm thở dài, hẩn cũng không tin mình tỷ tỷ không nhìn ra Thạch Viêm là lừa gạt nàng, bất quá, một người muốn đánh, một người muốn bị đánh, hẩn vừa có thể nói gì?

Chương 54: Huân Nhi nhưng là rất lòng tham

Vừa nhìn vô tận xanh thăm chân trời, lười biếng đám mây lười biếng treo xúc trên đó, thỉnh thoảng gió nhẹ thổi lất phất, cho nên mới có trứ rất nhỏ xê dịch, ánh mặt trời từ tầng mây chiếu nghiêng xuống, soi ở phía dưới những thứ kia núi non trùng điệp trên, hết sức âm áp.

Thương thúy son loan trên, ủng thốc một đám thiếu nam thiếu nữ, giống như là ở cử hành trứ một ít lớn ngày lễ hoạt động. Vị kia đứng ở trên đài cao mặc sang trọng hoa lệ trung niên nam tử mặt không cảm giác cướp nhìn phía dưới thanh tú tuấn khí thiếu niên trai gái. Lại nhìn một chút kia cự bìa đá lớn một cái, không sảm tạp bất kỳ cảm tình thanh âm vang khắp chân trời, tựa hồ đang cười nhạo người thiếu niên kia vậy. Nháo ai ai cũng biết mới chịu bỏ qua.

"Đầu khí, ba đoạn!"

Nhìn trác nghiệm ma trên mặt tấm bìa đá lóe sáng phải thậm chí có chút nhức mắt năm chữ to, thiếu niên mặt không cảm giác, thần giác có vẻ tự giễu, nắm chắc bàn tay, bởi vì lực mạnh, mà đưa đến hơi móng tay nhọn thật sâu đâm vào trong lòng bàn tay, mang đến từng trận toàn tâm đau đớn. . . Trung niên nam tử lời mới vừa mới vừa bật thốt lên, chính là không ra ngoài dự liệu ở đầu người mãnh liệt trên quảng trường mang theo một trận giễu cợt xôn xao.

"Ba đoạn? Hắc hắc, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, tên "Thiên tài" một năm lại là đậm chân tại chỗ!"

"Ai, phế vật thật là đem gia tộc mặt cũng ném sạch."

"Nếu không phải tộc trưởng là hần phụ thân, loại phế vật, đã sớm bị khu đuổi ra khỏi gia tộc, nhâm kỳ tự sanh tự diệt, kia còn có cơ hội đội ở trong gia tộc ăn uống chùa."

"Ai, năm xưa tên kia người Ô Thán Thành thiên tài, hôm nay làm sao chán nản thành vậy hình dáng a?"

"Ai biết được, có lẽ làm chuyện trái lương tâm gì, chọc cho thần linh hàng giận đi. . ."

Chung quanh truyền tới khinh thường cười nhạo cùng với oán tức than nhẹ, rơi vào kia như cái cọc gỗ đội tại chỗ thiếu niên trong tai, thoáng như từng cây một loại thứ hung hăng đâm vào tim vậy, làm cho thiếu niên hô hấp có chút dồn dập.

Thiếu niên chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra một tấm có chút thanh tú non nớt gương mặt, đen nhánh con ngươi thần thờ ở chung quanh những thứ kia giễu cợt bạn cùng lứa tuổi trên người quét qua, thiếu niên khoe miệng tự giễu, tựa hồ trở nên càng khổ sở.

Tiêu Viêm tịch tịch xoay người, an tĩnh trở lại đội ngũ hàng cuối cùng, cô đơn bóng người, cùng chung quanh thế giới, có chút hoàn toàn xa lạ.

"Viêm tử, lại tới tham gia chờ nhằm chán khảo sát trò chơi, " Tiêu Viêm không quay đầu lại cũng biết là ai tới, bây giờ Tiêu gia trừ Thạch Viêm sẽ còn người nào dạng gọi mình.

Tiêu Viêm không biết làm sao lắc đầu một cái, mới mở miệng nói "Không đi không được a! Ta lại không giống người."

Thạch Viêm biết ba vị trưởng lão lại liên hiệp cho Tiêu Chiến làm áp lực, cố ý để cho Tiêu Viêm tới tham gia khảo sát, để cho Tiêu Chiến khó chịu, cũng chèn ép Tiêu Chiến tộc trưởng uy tín.

"A a, đừng để ý chờ thất bại, đại bàng một ngày cùng gió nổi lên, phù điêu thẳng lên cửu trọng thiên, sớm muộn gì người sẽ nhất phi trùng thiên" Thạch Viêm an ủi, dĩ nhiên hần nói cũng là sự thật, chỉ cần đợi thêm một đoạn cuộc sống. Được lão tình lại, chính là Tiêu Viêm quật khởi cuộc sống.

"Cám ơn người, Thạch Viêm biểu ca, ta có thể sẽ không dễ dàng nói bỏ."

Thay đổi nhanh chóng, Tiêu Viêm đã nhìn thấu ai, năm đó hần rạn vỡ thời điểm, những người này cũng đã từng ở trước mặt mình lộ ra nhất nhún nhường nụ cười, nhưng là hoạn nạn thấy chân tình, đến bây giờ còn ở lại Tiêu Viêm bên người cũng chỉ le que mấy người thôi, Thạch Viêm lại là một người trong đó.

"Người tử, cùng ta còn khách khí làm gì?" Thạch Viêm cười mắng một câu.

"Người kế tiếp, Tiêu Mị!"

Nghe trác nghiệm người tiếng kêu, một cô thiếu nữ nhanh chóng trong đám người chạy ra, thiếu nữ mới vừa ra sân, kế cận tiếng nghị luận chính là rất nhiều nhiều, một đôi hơi lửa. Nhiệt quang, vững vàng tập trung vào thiếu nữ gò má. . .

...

...

"Chắc chắc, bảy đoạn đấu khí, thật không khỏi, ấn vào độ, sợ rằng nhiều chỉ cần ba năm, nàng là có thể xưng là một tên chân chính Đấu Giả đi. . ."

Cùng trong ngày thường mấy tên tỷ muội lẫn nhau cười nói, Tiêu Mị tầm mắt, bỗng nhiên xuyên thấu qua đám người chung quanh, ngừng ở đám người bên ngoài kia cười nói đạo thân ảnh kia trên. . .

Bước chân khinh động hướng hắc bào thiếu niên đi tới.

"Mị nhi biểu muội, người tới!" Thạch Viêm chủ động chào hỏi.

Gò má quyến rũ cùng thanh thuần mầu thuần tập hợp, quả thực làm cho lòng người động. Tiêu Mị ngọt ngào cười một tiếng nói: "Thạch Viêm biểu ca, đã lâu không gặp!" Ngay sau đó lại hướng Tiêu Viêm lên tiếng chào hỏi.

"Biểu ca, ta đi về trước tu luyện, không quấy rầy người" Tiêu Viêm hướng về phía Thạch Viêm nháy nháy mắt một phen, giác bận bịu rồi đi, hẳn cũng không muốn khi bóng đèn lớn.

Thấy vậy, Thạch Viêm đáp lời không biết làm sao cười cười, người muốn nhiều.

"Người kế tiếp, Tiêu Huân Nhi!"

Huyền não trong đám người, khảo sát viên thanh âm, vang lên lần nữa tới. Tiêu Mị lẳng lặng bây giờ Thạch Viêm bên cạnh, cùng nhau hướng trên đài nhìn.

Theo có chút thanh nhã tên vang lên, đám người bỗng nhiên an tĩnh lại, tất cả tầm mắt, thông suốt dời đi.

Ở tầm mắt mọi người hội tụ chỗ, một vị mặc màu tím quần áo thiếu nữ, đang đăm nhĩ đứng, bình tĩnh non nớt mặt đẹp, cũng không vì mọi người chú mà thay đổi chút nào.

Thiếu nữ trong trẻo lạnh lùng dừng dừng khí chất, giống như thanh liên sơ trán, tuổi tác, cũng đã bắt đầu lớn khí chất thoát tục, khó có thể tưởng tượng, ngày sau nếu là lớn lên, thiếu nữ gặp nhau như thế nào nghiêng nước nghiêng thành. . .

Tên quần tím thiếu nữ, bàn về xinh đẹp cùng khí chất tới, so với trước kia Tiêu Mị, không thể nghi ngờ còn phải càng hơn trên mấy phần, cũng khó trách mọi người tại đây đều là vậy động tác.

Bước liên tục khê dôi, được đặt tên là Tiêu Huân Nhi thiếu nữ đi tới ma trước tấm bia đá, đưa tay. Ra, tương trứ hắc kim ti tím tụ tuột xuống xuống, lộ ra một đoạn trắng như tuyết mềm mại cổ tay trắng, sau đó khê chạm vào bia đá. . .

Hoi trầm tĩnh, trên tấm bia đá, nhức mắt quang mang lần nữa nở rộ.

"Đấu khí: Chín đoạn! Cấp bậc: Cao cấp!"

Nhìn trên tấm bia đá kiểu chữ, trong sân rơi vào một trận yên tĩnh.

". . . Lại đến chín đoạn, thật là kinh khủng! Trong gia tộc trẻ tuổi đồng lứa thứ hai người, sợ rằng không phải là Huân Nhi tỷ tỷ mạc chúc." Yên tĩnh sau này, chung quanh thiếu niên, đều là không tự chủ được nuốt nước miếng một cái, ánh mắt tràn đầy kính sợ. . .

Cám ơn." Thiếu nữ hơi gật đầu một cái, bình thân mặt cũng không vì hẳn khen ngợi ra hiện vui sướng, an tĩnh trở về xoay người, sau đó ở mọi người nóng bóng chú trung, chậm rãi đi tới đám người phía sau cùng trước mặt thiếu niên. . .

"Thạch Viêm ca ca" thiếu niên bên người lúc, thiếu nữ đón hạ bước chân, hướng về phía Thạch Viêm cung kính cong cong eo, xinh đẹp mặt đẹp, lại lộ ra để cho chung quanh thiếu nữ làm ghen tị thanh nhũ nụ cười.

Tiêu Huân Nhi ngay sau đó quay đầu nhìn về phía đứng ở Thạch Viêm bên người Tiêu Mị mặt đầy "Hòa khí" nói: "Nguyên lai Tiêu Mị biểu tỷ tỷ cũng ở đây a! Có thể tiếc Thạch Viêm ca ca đã đáp ứng hôm nay bởi Huân Nhi đi dạo Ô Thần Thành."

Ở chung quanh một đôi đồ dẫn quang trung, Huân Nhi thân mật kéo Thạch Viêm cánh tay, "Có phải hay không a! Thạch Viêm ca ca!"

Tĩnh xảo trên mặt tràn đầy ý uy hiếp.

Nghe Huân Nhi lời này, Tiêu Mị ngẩn ra, chợt có chút lúng túng, nếu là trong gia tộc chó thiếu nữ nói như vậy, nàng cũng vẫn có thể đủ bằng vào mình xinh đẹp cùng thiên phú ở lời nói chiếm chút phong, có thể nếu như đem đối thủ nếu đối lại là Huân Nhi lời, nàng nhưng chỉ đành phải lòng tràn đầy đánh bại.

Cảm thụ vuốt ve bên hông tế nộn tay, Thạch Viêm chỉ có thể mê muội lương tâm gật đầu hẳn là.

"Thạch Viêm biểu ca, ngày khác gặp lại "

Nhìn Tiêu Mị kia mắt mấp mí đi bóng lưng, Thạch Viêm ngạc nhiên, cảm nhận được cánh tay mềm mại cảm giác, quay đầu đi, nhìn mặt đầy mỉm cười Huân Nhi, không khỏi có chút buồn cười giễu giễu nói: "Cô nàng, hạ vui về chứ ?"

Tiêu Huân Nhi hừ lạnh một tiếng, nhẹ âm nói: "Huân Nhi nhưng là rất lòng tham, ai bảo ngươi thời điểm khi để Huân Nhi, như vậy bây giờ sẽ chờ bị Huân Nhi khi để cả đời đi!"

Thạch Viêm cùng tiêu Huân Nhi cùng đi ở Ô Thần Thành trên đường chính, tuần nam mỹ nữ, rất có quay đầu tỷ số, rất nhiều đi ngang qua người, rồi rít bên, đối với hai người ngắm nhìn không dứt.

Tiêu Huân Nhi tuy nói mới mười mấy tuổi, có thể vóc người cao gầy, sắc đẹp lại là diễm tuyệt thiên hạ, đừng bảo là ở một tên Ô Thần Thành, coi như là ở Gia Mã Đế Quốc, thậm chí còn ở toàn bộ Đấu Phá thế giới, đều là số một số hai mỹ nữ. Nàng vô luận đi đến nơi nào, cũng không thiếu người theo đuổi cùng người ủng hộ.

Thạch Viêm thon dài mà rắn chắc thân thể, hơi có vẻ lạnh lùng anh tuấn khuôn mặt, không thể nghi ngờ đối với rất nhiều thiếu nữ mà nói, vô cùng có lực sát thương. Hai người đi chung với nhau, cho người trai tài gái sắc, trời sanh một đôi cảm giác.

Mặt trời ngã về tây, hai đạo bóng vai mà đi bóng người kéo cực xa...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Thiên tài! Cười nhạo!

Chương 55: Thiên tài, ở ta trước mặt chính là một chuyện cười

Ngày kế, Thạch Viêm đang đơn giản ở trong phòng hoạt động hạ thân thể, bên ngoài phòng truyền tới thanh âm già nua: "Thạch thiếu gia, tộc trưởng mời người đi phòng khách!" Vậy nếu không đại sự, Tiêu Chiến là sẽ không quấy rầy mình, dựa theo kịch tình hẳn là Vân Lam Tông người đâu.

"Nga." Thuận miệng đáp ứng tới, đối cả người y phục, Thạch Viêm đi ra khỏi phòng, hướng về phía phòng bên ngoài một tên áo xanh lão già mỉm cười nói: "Đi thôi, Mặc quần gia."

Thạch Viêm mới vừa bước vào Tiêu gia phòng hội nghị chỗ đình viện, đi chưa được mấy bước, liền nghe được có tiếng tranh luận mơ hồ truyền tới, thanh âm dị thường huyền ảo.

"Tiêu tộc trưởng, ta biết yêu cầu có chút làm người khác khó chịu, bất quá còn mời xem ở Vân Lam Tông trên mặt, giải trừ hôn ước đi. . ."

Tiêu Chiến sắc mặt lãnh đạm nhìn cúi đầu không nói Nạp Lan Yên Nhiên, thanh âm có chút khàn khàn nói: "Nạp Lan cháu gái sao, tốt quyết đoán a, Nạp Lan túc có con gái người, thật là rất dễ cho người hâm mộ a!"

Kiều · khu khẽ run lên, Nạp Lan Yên Nhiên lấp bắp nói: "Tiêu thúc thúc. . ."

"A a, gọi ta Tiêu tộc trưởng liền tốt, chú xưng vị, ta không kham nổi, người là tương lai Vân Lam Tông tông chủ, ngày sau cũng là Đấu Khí Đại Lục nhân vật quan trọng, nhà ta Viêm nhi bất quá là tư chất hạng người bình thường, cũng đúng là không xứng với người. . ." Nhân nhạ phát tay một cái, Tiêu Chiến giọng lạnh lùng nói.

... ..

"Nạp Lan tỷ tỷ, nhìn ở Nạp Lan lão gia tử trên mặt, Tiêu Viêm xin khuyên người nấy câu nói, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chớ khi thiếu niên nghèo!" Tiêu Viêm leng keng lãnh ngữ, làm cho Nạp Lan Yên Nhiên kiều · khu khẽ run chiến.

"Được, nói xong! Không hổ là ta Thạch Viêm huynh đệ!" Phòng hội nghị cửa bị mở ra, chỉ thấy người tới mặt như quan ngọc, trông mắt như tinh thần, phát ra sấm vai, mặc một bộ hắc sắc trường bào, khỏe miệng mang một tia như có như không nụ cười, anh khí bức người, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều thành nể.

"Vân Lam Tông Thiếu tông chủ, Nạp Lan Yên Nhiên đúng không?" Thạch Viêm hỏi.

"Không sai, có gì phải làm?" Nạp Lan Yên Nhiên đôi mi thanh tú trứ trứ, mặc dù không ưa Thạch Viêm một bộ kiều ngạo lăng nhâm mô đi, nhưng vẫn là kiều ngạo trở về một câu, nàng coi như Gia Mã Đế Quốc đệ nhất đại tông phái Thiếu tông chủ, nàng đương nhiên là có kiều ngạo để, khí.

"Nghe nói Vân Lam Tông Thiếu tông chủ Nạp Lan Yên Nhiên thiên tư phi phàm, ta ngược lại là muốn kiến thức một chút, tại hạ Thạch Viêm, tới lãnh giáo một phen."

Lời vừa nói ra, phòng tiếp khách nghiêm nghị bầu không khí nhất thời mới ngưng cứng lại.

Trong phòng tiếp khách, đem tất cả mọi người quang đều hấp dẫn tới.

Mà Tiêu Viêm nhìn một cái là Thạch Viêm đi tới, trên mặt nặn ra chút mỉm cười, hướng hắn khẽ gật đầu.

Nàng màu da trắng nõn, chân mày to mắt hạnh, trên mặt không nhìn ra một tia tỷ vết nào, xác sinh hết sức xinh đẹp, nhìn trước mặt người, nàng thiếu động nhỏ hết sức thon dài mày liễu, hỏi: "Người muốn khiếu chiến ta?"

Thạch Viêm nụ cười trên mặt hơi liếm khởi, mở miệng nói, "Nạp Lan tỷ tỷ mới vừa rồi tự xưng là mình là là thiên tài, tại hạ bất tài, Nạp Lan tỷ tỷ có dám cùng ta đánh một trận."

"Người, chỉ bằng người, có cái gì tự khác biệt cùng chúng ta Vân Lam Tông Thiếu tông chủ tương đối." Lúc, đã sớm nhìn Thạch Viêm khó chịu Vân Lam Tông thanh niên, quát to. Thạch Viêm kia so với hắn anh tuấn gấp mấy lần đáng ngoài và khí chất để cho hắn cảm thấy vô cùng ghen tị.

"Lấy ở đâu cầu, cũng dám ở Tiêu gia âm ỉ, cút ra ngoài." Nghe vậy, Thạch Viêm sắc mặt lạnh lẽo, vung tay phải lên, một đạo màu trắng đầu khí chùm ánh sáng nhất thời đánh trúng vị kia Vân Lam Tông thanh niên ngực.

Bành! —— bị Thạch Viêm đầu khí đánh trúng, người thanh niên kia cơ hồ trong giây lát đó liền bay lên trời, hướng phòng khách bên ngoài bay đi. Phốc xuy! —— trên không trung phun ra không còn một mống máu tươi, người thanh niên kia rơi vào ở đại sảnh bên ngoài vạch ra một đạo dấu vết.

Năng lượng kinh khủng chấp chòn cùng uy áp ở trong đại sảnh cuốn mờ, nhất thời bên trong đại sảnh cuồng phong nổi lên, bất quá cũng may ở không lo dưới sự khống chế, cũng không phá hư trong đại sảnh đồ cùng thương và mọi người. Chợt, ở trong đại sảnh tất cả mọi người kinh hãi quang hạ, một đôi màu trắng nhạt cánh ở Thạch Viêm sau lưng ngưng tụ ra.

"Đầu, Đầu Hoàng!" Cát Diệp vô cùng kinh hãi hô lớn, trên mặt hẳn là không dám tin tưởng, một tên mười lăm tuổi thiếu niên, thì đã là một tên Đầu Hoàng, để cho cát Diệp không thể nào tin nổi.

Một bên trong xó xinh Huân Nhi cũng là khiếp sợ miệng há hốc, Thạch Viêm thực lực, để cho nàng cảm thấy vô cùng kinh hãi."Thạch Viêm ca ca, xem ra Huân Nhi cũng phải cố gắng tu luyện, không thể rơi ở phía sau người quá nhiều." Ở mừng rỡ đồng thời, Huân Nhi cũng không khỏi vì mình cùng Thạch Viêm chênh lệch, âm thầm nghĩ tới.

"Nạp Lan Yên Nhiên, người không phải thiên chi kiêu nữ sao? Ta Thạch Viêm năm tuổi luyện khí, sáu tuổi liền ngưng tụ khí toàn, trở thành Đầu Già, tám tuổi lên cấp Đầu Sư, hôm nay lại là lấy hai mươi tuổi chỉ lĩnh liền bước vào Đầu Hoàng cảnh, thiên chi kiêu nữ, người ở ta trước mặt cây vốn chính là một chuyện cười, người nghi thức Vân Lam Tông, đôi mắt đại lục, ngay cả tam lưu thể lực cũng chưa có xếp hạng, người lại có đáng giá gì kiêu ngạo vốn liếng, muốn lấy thế để người, người tới sai chỗ."

Lúc, Nạp Lan Yên Nhiên cắn chặt môi anh đào, mặc dù nàng rất muốn nói không phải thật, nhưng phân kinh khủng áp lực cùng khí thế nhưng để cho nàng không khỏi không thừa nhận, trước mặt tên cùng nàng vậy lớn nhỏ năm, là một tên đủ để cho nàng ngửa mặt trông lên cường giả.

Tiêu Viêm giống vậy khiếp sợ nhìn Thạch Viêm, mặc dù một mực đều biết mình vị biểu ca không đơn giản, thập phần thần bí, nhưng lại cũng không thể tưởng qua vậy kinh khủng, Đầu Hoàng a, ở Gia Mã Đế Quốc trung cũng nhon cường giả a!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Được Trần hiện thân

Chương 56: Được Trần hiện thân

Nạp Lan Yên Nhiên không khỏi cắn chặt môi anh đào, trong lòng có chút tự giễu nghĩ đến, trước vẫn muốn lấy thế lực đè nén Tiêu gia, bây giờ chính là báo ứng sao.

Cát Diệp cũng là đánh run một cái, Đầu Hoàng cường giả, không nói hắn không đặc tội nổi, coi như là bọn họ Vân Lam Tông cũng tuyệt đối không

muốn tùy tiện đắc tội Đẩu Hoàng cường giả.

Phải biết, Đẩu Hoàng cường giả ở toàn bộ Gia Mã Đế Quốc cũng không mấy tên, hơn nữa Đẩu Hoàng cường giả cơ hồ đều ẩn núp với nơi nào đó tu luyện, bình thời thật khó thấy, cho nên Đẩu Hoàng cường giả chẳng những ở Gia Mã Đế Quốc trong mắt người là mạnh mẽ thay mặt biểu, đồng thời cũng là thần bí thay mặt ngôn từ. Hơn nữa Đẩu Hoàng cái nào không phải, lúc giờ tay giờ chân liền có thể khiến cho núi lở đất mòn, thậm chí phá hủy một thành phố cũng không phải việc khó gì.

Dạng phải cường giả, hẳn không chọc nổi, Vân Lam Tông cũng không khả năng vì thế chọc giận một tên Đẩu Hoàng cường giả, huống chi Thạch Viêm còn sao trẻ tuổi, ai biết Thạch Viêm tương lai sẽ đạt tới một bước kia.

"Người, người muốn thế nào?" Nạp Lan Yên Nhiên cặp mắt phức tạp nhìn Thạch Viêm, hỏi.

... ..

Giống như nguyên trứ vậy, Tiêu Viêm cùng Nạp Lan Yên Nhiên lập được ước hẹn ba năm.

Lúc gần đi, đối với Thạch Viêm ôm cực lớn thành kiến Nạp Lan Yên Nhiên trong lúc nhất thời quên Thạch Viêm Đẩu Hoàng thân phận, bất mãn đáp lời kiêu hãnh một tiếng sau, liền để cho cát Diệp mang tên kia bị Thạch Viêm đã thương thanh niên, cùng nhau rời đi Tiêu gia.

Dừng dung nhìn Nạp Lan Yên Nhiên đám người rời đi, thật ra thì đối với Nạp Lan Yên Nhiên, Thạch Viêm cũng không có quá lớn thành kiến, dẫu sao đứng ở Nạp Lan Yên Nhiên góc độ trên, chính nàng hôn nhân muốn tự làm chủ, từ hôn cũng dễ hiểu, không có ai đúng ai sai, chẳng qua là đúng như nguyên trứ trung Tiêu Viêm theo như lời, Nạp Lan Yên Nhiên lựa chọn phương thức sai. Cho nên, ở Thạch Viêm trong mắt, Nạp Lan Yên Nhiên bây giờ chẳng qua là một tên kiêu man đảm nhiệm Lý nha đầu thôi.

"Đinh! Chi tuyến nhiệm vụ "Đánh mặt Nạp Lan Yên Nhiên" đã hoàn thành.

Tưởng thưởng nhiệm vụ: 1 tích phân (có thể nhận)

"Nhận" nội tâm mặc niệm một tiếng, Thạch Viêm hơi buột lòng một ít, nếu không phải hệ thống phân phát tạm thời nhiệm vụ, hôm nay sự kiện Thạch Viêm vốn là không chuẩn bị tham dự vào, tích phân ít hơn nữa cũng là thật a!

Thạch Viêm nhìn trong xó xinh Tiêu Huân Nhi, mỉm cười nói "Huân Nhi, người đi về trước đi! Bây giờ, viêm tử, người và ta tới." Gọi một chút Tiêu Viêm, Thạch Viêm liền đi ra ngoài đại sảnh.

"Ừ, biết Thạch Viêm ca ca!" Hơi đầu đẹp, mặc dù rất muốn cùng Thạch Viêm thật tốt đợi một hồi, nhưng Huân Nhi cũng biết bây giờ không phải là thời điểm, cho nên khôn khéo một chút gạt đầu.

Nghe vậy, Tiêu Viêm nhất thời vui mừng, biết được Thạch Viêm nhất định là phải giúp tự mình giải quyết vấn đề, cho nên vội vàng theo sau.

"Biểu ca, hô... Hô... ..!" Lúc, đuôi sát không lo tới Tiêu Viêm, từng ngum từng ngum thờ hào hển, đầu đầy mồ hôi đáng vẻ nhìn qua tỏ ra có chút chật vật, thể nhưng đôi mắt đen trong con ngươi nhưng không có một mảy chút nào vẻ, ánh mắt nóng bỏng nhìn trước mắt kia không câu chấp xuất trần thiếu niên.

"ừ!" Chắp tay nhìn kia ma thú dây núi phương hướng, Thạch Viêm cũng không quay đầu, chẳng qua là khẽ gật đầu, bình thân đáp một tiếng.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, trên bầu trời nóng bỏng diệu ngày chậm rãi nghiêng, không lo trước mắt chân trời đều là đắp lên một tầng màu lửa đỏ thái, nhìn qua hết sức rực rỡ tươi đẹp.

"Lão đầu, chơi cút bắt chơi đủ chưa? Đi ra đi! Không cần ta mời người chứ?"

Lúc, trong thần sắc cũng mơ hồ bắt đầu có chút nóng nảy Tiêu Viêm, liền nghe được Thạch Viêm lời nói truyền tới.

"Ngạc, biểu ca, người nói gì? Chẳng lẽ có người giám thị chúng ta?" Hơi ngần người một chút, Tiêu Viêm liền phục hồi tinh thần lại, thanh hỏi, hết sức cảnh giác nhìn chung quanh.

"Người tuổi trẻ bây giờ thật là không phải a! Vốn cho là giấu thật sâu, không nghĩ tới lại bị người phát hiện." Một đạo thanh âm già nua vô căn cứ vang lên.

Ở trong thanh âm, Tiêu Viêm nghe ra một chút bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều nhưng là kinh ngạc, làm hắn ngạc nhiên là, thanh âm kia lại là từ tay hắn trên kia mai hắc sắc phong cách cổ xưa chiếc nhẫn trên, truyền ra... ..

"Người, người ở trong chiếc nhẫn?" Tiêu Viêm nâng lên tay, nhìn ngón tay trên mang chiếc nhẫn, kinh ngạc nói.

"Hắc hắc, con nít định lực cũng không tệ lắm, lại không bị hù ngã! Đa tạ người ba năm cung phụng a! Bằng không ta còn không biết lúc nào có thể tỉnh lại chứ?" Lúc, đến một cái trong suốt già nua bóng người từ Tiêu Viêm trong tay trong chiếc nhẫn lẳng lẽ hiện lên, cười híp mắt nhìn chằm chằm trừng miêng ngây ngô Tiêu Viêm, mở miệng nói. Được lão cũng biết Thạch Viêm nếu có thể phát hiện hắn, một ít chuyện hay là trực tiếp vạch rõ nói tương đối khá.

"Cung phụng? Ba năm, ngoạ tào ni mã, " tức giận mắg đồng thời, Tiêu Viêm cũng không khỏi không nhin được, nắm chắc quả đấm hướng trước mắt cách đó không xa già nua bóng người đánh.

Một tên vội vàng, Tiêu Viêm mặt đầy kinh ngạc, duy trì ra quyền tư thế, lại trực tiếp xuyên qua kia già nua bóng người.", ... ?"

Tiêu Viêm mặt đầy kinh ngạc xuyên qua già nua bóng người, chợt có chút trờg miệng ngáy ngô nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Bái sư Được Tôn Giả

Chương 57: Bái sư Được Tôn Giả

"Được, viêm tử, vì lão tiên sinh bây giờ bất quá là một cái linh hồn thể thôi, lấy ngươi thực lực không đã thương được hắn."

Thạch Viêm nhìn từ Tiêu Viêm trong chiếc nhẫn chạy đến già nua bóng người nói.

"Hừ! Vậy chẳng lẽ liền dạng coi là, nếu như không phải là người, ta ba năm lại như thế nào như vậy."

Tức giận hừ một tiếng, Tiêu Viêm cắn răng nghiêng lợi nhìn kia già nua bóng người, nói."Có thể ở ba năm trào mắg trung, ngươi lớn lên phải không? Ngươi cho là nếu như là ở ba năm trước, ngươi có thể có bây giờ vậy ần nhẫn lực cùng tâm trí sao?" Lúc, lão giả nhàn nhạt nói.

Nhưong mảy một cái, Tiêu Viêm tâm tình cũng là dần dần bình phục lại, ở Nỗi giận xong sau, mừng rỡ theo tới, nếu biết đấu khí biến mất chỉ mê, như vậy bây giờ, hắn thiên phú, nhất định cũng là đã trở về! Chỉ cần nghĩ tới rốt cuộc có cơ hội bỏ đi phế vật chức vụ, Tiêu Viêm thân thể, giờ phút này cơ hồ giống như sống lại vậy thư sướng. Có ít thứ, chỉ có khi mất đi, mới biết nó trân quý! Mất mà tìm lại được, sẽ cho người càng trân tiếc! Nhẹ nhàng giỡn ra một chút cổ tay, Tiêu Viêm thở một hơi thật dài, quay đầu nhìn cười nhạt Thạch Viêm, cảm kích nói: "Đa tạ biểu ca."

"A a, ngươi ta chính là huynh đệ, có cái gì tốt tạ." Thạch Viêm mỉm cười lắc đầu một cái.

"A a, viêm tử, kim lân há là vật trong ao. Một gặp Phong Vân liền hóa rồng, Phong Vân tới" lúc, Thạch Viêm cười nhạt nói.

"Phong Vân? Biểu ca, ngươi nói là lão đầu?" Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi.

"Ngươi cũng đừng nhìn vì lão tiên sinh, vị lão tiên sinh khi còn sống nhưng là bị tôn xưng là "Đại lục đệ nhất Luyện Dược Sư", cứu chuyển đỉnh phong Đấu Tôn kinh khủng cường giả, Gia Mã Đế Quốc đan vương Cô Hà ở trước mặt ngay cả một thí đều không phải là, ta nói không sai đi! Được Tôn Giả!" Thạch Viêm hướng về phía Dược Trần mặt đầy chắc chắn nói.

"Nga! Con nít, xem ra ngươi biết thật nhiều không?" Dược Trần cười híp mắt nói, hắn ngã sẽ không cho là Thạch Viêm sẽ dối với hắn có ác ý gì, cho dù có, lấy hắn bây giờ có thể lực cũng phản kháng không.

Một bên Tiêu Viêm đã bị Thạch Viêm lời hoàn toàn khiếp sợ đến, "Đại lục đệ nhất Luyện Dược Sư", dám dùng tên danh tiếng không phải Luyện Dược Thuật đạt tới đỉnh phong tạo vô cùng mức, như vậy thì là người điên, nhìn biểu ca thái độ, lão đầu rõ ràng cho thấy loại thứ nhất, "Đỉnh phong Đấu Tôn", cảnh giới Tiêu Viêm nghe cũng chưa nghe nói qua, hiển nhiên là so với Đấu Hoàng còn cảnh giới cao.

Tức giận, biến thành rung động, chợt lại có chút nóng bỏng. Đại lục đệ nhất Luyện Dược Sư, so với Đấu Hoàng còn kinh khủng cường giả, ở trong ngày thường, muốn gặp được, lấy thân phận mình, vậy căn bản chính là không thể nào.

"Con nít, linh hồn ngươi lực lượng hết sức kinh khủng, thậm chí đã đến gần thất phẩm trình độ, trong cơ thể còn có dị hỏa tồn tại, không thích đáng Luyện Dược Sư liền quá có thể tiếc, ngươi có thể nguyện bái ta vì sư?" Lão giả nhìn Thạch Viêm, đột nhiên nghiêm túc nói, thấy Thạch Viêm hắn là thật động tâm, đến nỗi nhân phẩm, hắn mù mắt lần đầu tiên, cũng sẽ không còn nữa thứ hai lần.

Luyện Dược Sư, danh như ý nghĩa, bọn họ có thể luyện chế ra các loại tăng lên thực lực thần kỳ đan dược, bất kỳ một tên Luyện Dược Sư, cũng sẽ bị thể lực khắp nơi không tiếc đại giá, hết sức lôi kéo, thân phận địa vị hiển hách hết sức!

Luyện chế đan dược, trọng yếu nhất ba loại điều kiện: Tài liệu, môi lửa, linh hồn cảm giác lực!

Tài liệu, dĩ nhiên là các loại thiên tài địa bảo, Luyện Dược Sư dù sao không phải là thần, không có cực phẩm tài liệu, bọn họ cũng là không bột đổ gột

nên hồ, cho nên, tài liệu tốt, vô cùng trọng yếu!

Mỗi lửa, cũng chính là lúc chế thuốc cần ngọn lửa, luyện chế đan dược, không thể nào dùng phổ thông lửa, mà phải sử dụng do hòa thuộc tính đầu khí thúc giục hóa ra đầu khí ngọn lửa, dĩ nhiên, thể gian tràn đầy thiên địa dị hỏa, một ít thực lực mạnh mẽ Luyện Dược Sư, cũng sẽ lấy mà dùng chỉ, dùng chút dị hỏa tới luyện dược, không chỉ có tỷ lệ thành công sẽ cao hơn rất nhiều nhiều! Hơn nữa luyện ra đan dược, cũng so với phổ thông đầu khí ngọn lửa luyện ra đan dược, dược liệu nồng hơn càng cường!

Linh hồn cảm giác lực! Ở luyện dược lúc, hỏa hầu nặng nhẹ là nặng trung trọng, có lúc chỉ cần hỏa hầu thoáng điểm chính, cả lò đan dược, đều đưa sẽ hóa thành tro bụi, đưa đến công dã tràng, cho nên, nắm trong tay tốt hỏa hầu, là Luyện Dược Sư phải học, nhưng mà muốn đem hỏa hầu nắm trong tay tốt, vậy thì phải cần mạnh hơn linh hồn cảm giác lực, mất đi điểm, coi như người trước mặt hai điểm làm khá hơn nữa, kia cũng bất quá là vô dụng công thôi!

Mà Thạch Viêm điều kiện, nhất định chính là vì làm Luyện Dược Sư mà sống, tài liệu, lấy Thạch Viêm Đầu Hoàng thực lực sẽ thiếu sao?

Mỗi lửa, Dược lão đã cảm nhận được Thạch Viêm trong cơ thể dị hỏa khí tức, mặc dù không có thể xác định là کیا hỏa dị hỏa, nhưng ở dị hỏa trên bảng tuyệt đối sẽ không quá gần chót, mười lăm tuổi thì có thể so với thất phẩm linh hồn cảm giác lực, còn dùng nói thêm cái gì sao? Cũng không trách phải Dược lão động tâm.

Nhìn về mặt hi vọng Dược lão, "Đệ tử Thạch Viêm, bá kiến sư phó" Thạch Viêm quy xuống đất hướng về phía Dược Trần trùng trùng dập đầu ba tên vang đầu, đối với Dược lão được lễ bá sư. Thạch Viêm sở dĩ không chút do dự Bá sư, trừ vì học tập Luyện Dược Thuật, hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, cũng có những thứ khác cần nhắc, đầu tiên, mặc dù chính hần linh hồn lực thập phần cường đại, nhưng hần tình huống mình chính hần rõ ràng, hần căn bản không có thể hoàn mỹ vận dụng linh hồn lực, bởi vì linh hồn lực không phải chính hần tu luyện dược, là hai lần chuyển kiếp ở thời không trung mà luyện ra tới, cộng thêm hần không có linh hồn phương diện công pháp, nhưng là nói, chẳng qua là không có kim son, lại không thể mở mang, thứ yếu chính là vì ngăn cản Dược lão truyền thụ Tiêu Viêm "Phản Quyết", hần tu luyện "Phản Thiên Đế Giám", đi lên chiếm đoạt dị hỏa con đường, như vậy Tiêu Viêm chỉ có thể có đi những thứ khác con đường, đầu sao Đầu Phá vị trí dị hỏa chỉ có thể chỉ trì một người thôi, hệ thống đối thương thành dị hỏa bằng hần kia điểm tích phân, căn bản đối không dậy nổi, cho nên, chết đạo người, không chết bản đạo, vì còn không ra đời thì đã chết Viêm Đế mặc niệm ba phút. Còn có một bộ phận nguyên nhân là Thạch Viêm đối với Dược lão một nhân vật thích.

Ban đầu Thạch Viêm nhìn nguyên tử lúc, không giống với những người khác cũng thường thức thích Tiêu Viêm một nhân vật, hần thường thức nhất chính là Dược Trần, tên một mục ở Tiêu Viêm sau lưng ủng hộ Tiêu Viêm người, giúp kỳ tu luyện, truyền thụ kiến thức, thu phục dị hỏa, vì giúp Tiêu Viêm trả thù Vân Lam Tông, không chỉ một lần mạo hiểm xuất thủ, có thể nói vì Tiêu Viêm, hần bỏ ra hết thảy, dạng sư phụ, không đáng giá bá sao?

"Sư phụ" Thạch Viêm cung kính hướng về phía Dược lão kêu một tiếng.

"Tốt, được..." Dược lão một thời không biết nên nói cái gì, chẳng qua là không ngừng vừa nói tốt.

"Ai, ta, ta ư? Lão tiên sinh, người nhìn ta có thể hay không khi Luyện Dược Sư" Tiêu Viêm thấy mình bị coi thường, giác bận bịu lên tiếng nhắc nhở.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Nửa bước Đầu Tông

"Đến nỗi người sao?" Dược lão vuốt râu muốn chốc lát, lại quan sát trên dưới một phen, mới vừa tựa hồ có chút khó xử thở dài nói: "Mặc dù xa xa kém hơn người biểu ca, nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng đủ khác biệt, bất quá ai bảo ta thiếu người một cái ân huệ a, ai, thôi, coi như là trả nhân tình nợ đi. . ."

Nghe vậy, Tiêu Viêm trên mặt vẻ mừng rỡ như điên dần dần phủ đầy cả khuôn mặt bàng, cặp mắt vô cùng mừng rỡ cùng kích động nhìn lão già.

"Viêm tử, còn không mau Bá sư!" Thạch Viêm ở bên cạnh nhắc nhở.

Tiêu Viêm ở Dược lão dưới sự chỉ huy, nhất bản nhất nhãn được hoàn lễ bá sư.

"Dược, thời gian cũng không sớm, sư phụ, viêm tử, ta hãy đi về trước. Viêm tử trong tu luyện chuyện liền kính nhờ ngài. Viêm tử người cũng phải thật tốt đi theo sư phụ học tập, ta cũng sẽ giúp người." Nhìn Tiêu Viêm cùng người trong suốt Dược lão, Thạch Viêm cười nhạt nói.

"Ừ, yên tâm đi! Tên tự nhiên, nếu tử đã bá ta vì sư, ta tự nhiên sẽ thật tốt đào tạo hần, trong tu luyện chuyện, người chỉ sợ cũng không cần ta hướng dẫn, ta có thể lấy ra tay cũng chỉ người Luyện Dược Thuật, ngày mai, người sẽ tới cùng ta học tập Luyện Dược Thuật đi!" Dược lão cười híp mắt nói.

"ừ, sự phụ, thời gian không còn sớm, vậy ta hãy đi về trước" nói xong, Thạch Viêm lắc người một cái, liền đã biến mất ở hai người trong tầm mắt.

"Viêm tử, người biểu ca không đơn giản a!" Thấy Thạch Viêm rời đi, Dược lão xúc động một tiếng.

"Đó là đương nhiên, tuổi gần mười lăm Đẩu Hoàng, đặt ở toàn bộ Đẩu Khí Đại Lục, vậy cũng là yêu nghiệt tồn tại." Tiêu Viêm không thể đưa hay không đạo.

Dược lão cười cười nói: "Đẩu Hoàng? Người quá nhìn người biểu ca."

"Có ý gì?" Tiêu Viêm mặt đầy hồ nghi.

"Người biểu ca bây giờ cảnh giới ở vào Đẩu Hoàng với Đẩu Tông giữa, tùy thời cũng có thể lên cấp Đẩu Tông, có thể xưng là nửa bước Đẩu Tông."

"Đẩu Tông?" Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi, tên tục danh đối với hắn mà nói, vẫn là hết sức xa lạ, dẫu sao, ở Gia Mã Đế Quốc, một tên Đẩu Hoàng chính là trời tồn tại.

"Đẩu Tông cường giả có thể đạp không mà đi, đối với..."

... ..

Không biết Dược lão cùng Tiêu Viêm ở sau lưng thảo luận mình Thạch Viêm, lúc này khỏe môi nhếch lên lau một cái thích ý độ cong, nhàn nhã đi ở tại hạ trên đường núi.

Lúc, Thạch Viêm trong mắt một đạo màu xanh xinh đẹp ánh, đang tựa như quý quái vậy, khinh linh nhảy tới.

Tiêu Huân Nhi tựa như một con hồ điệp vậy, uyển chuyển đáng người hoa khởi dụ. Người đường vòng cung, lắc người một cái, Huân Nhi liền tay thua ở sau lưng, trên người hơi nghiêng về phía trước, tiểu sinh sinh đứng ở Thạch Viêm trước người cách đó không xa, cười tủm tỉm nhìn Thạch Viêm

"Thạch Viêm ca ca!" Huân Nhi cong đẹp mắt trắng lười liềm con người, cười một cách tự nhiên nhìn không lo, mềm mại khinh linh thanh âm, rất là êm tai.

"Cô nàng, không phải để cho người trở về sao? Người làm sao cùng tới?" Thạch Viêm vuốt ve Huân Nhi mái tóc, mỉm cười hỏi.

Tiêu Huân Nhi nheo mắt lại: "Làm sao? Thạch Viêm ca ca chẳng lẽ không hoan nghênh Huân Nhi sao?"

"Hoan nghênh, dĩ nhiên hoan nghênh, xinh đẹp Huân Nhi tỷ tỷ, không biết sinh có thể hay không mời người cùng chung đi dạo một vòng Ô Thần Thành?" Thạch Viêm đem bận bịu tò thái độ.

"Nhìn ở người thái độ sao thành khẩn phân thượng, vốn tỷ tỷ liền có mà làm đáp ứng." Huân Nhi mặc dù một bộ cổ mà làm bộ đáng, bất quá khỏe mắt nụ cười, nhưng bán đứng nàng ý tưởng chân thật.

Thạch Viêm cùng tiêu Huân Nhi cùng đi vào phường thành phố, hai người tiến vào phường thành phố, là Tiêu gia quản lý hạ phường thành phố.

Ở Ô Thần Thành, có mấy phường thành phố, chia ra bị ba đại gia tộc bả khống. Mỗi một phường thành phố, hàng năm cũng có thể đạt được kếp xù lời, duy trì gia tộc phát triển.

"Đi? Không phải Huân Nhi tỷ tỷ sao? A a, không nghĩ tới vậy mà sẽ ở chỗ này gặp, thật là duyên phận a."

Hai người ở phường thành phố bên trong tùy ý đi dạo, ngay tại thời điểm, phía sau hai người truyền tới một câu tiếng gào.

Hai người quay đầu lại, phát hiện một vị thiếu gia ló ầu ăn mặc hai mươi tuổi nhiều một chút nam tử, đang mặt đầy khuyh mộ đất nhìn tiêu Huân Nhi. Tiêu Huân Nhi liếc mắt nhìn nam tử, mỹ mâu chỗ sâu thoáng qua một tia mị mờ về chán ghét, rồi sau đó liền không để ý tới, chuẩn bị cùng Thạch Viêm tiếp tục đi dạo phố.

"Huân Nhi tỷ tỷ, chờ một chút a!" Nam tử lần nữa hô, thần sắc có chút gấp thiết.

"Chờ em gái người a!" Thạch Viêm một cái tát trực tiếp vô tình vỗ qua đi. Ba một tiếng, thêm liệt áo thân thể bị đánh bay, rơi trên mặt đất, trực tiếp ngất đi."

"Thiếu gia, thiếu gia, người làm sao?" Một đám lâu la gác vội vàng đi đỡ.

"Đi thôi, đừng để cho con ruồi xấu hứng thú, chúng ta tiếp tục đi dạo phố." Thạch Viêm đạo. Tiêu Huân Nhi nhẹ nhàng gật đầu.

... ..

Chương 59: Nhã Phi

Ô Thần Thành bên ngoài rừng rậm dãy núi vừa ra ẩn núp trong sơn động, đột nhiên vô căn cứ bộc phát ra một trận năng lượng tiếng nổ, chợt phiến trong thiên địa năng lượng, lại là kịch liệt ba đưng đưa tới.

Mà theo đạo tiếng nổ vang lên, chỉ thấy chung quanh trong thiên địa năng lượng liền giống như bị một loại dẫn dắt vậy, lại bắt đầu điên cuồng hướng về phía sơn động ngưng tụ đi, nơi đó giờ phút này xuất hiện xấp xỉ mười mấy trượng khổng lồ nước tuyền, ở nước toàn vị trí trung tâm, có một tên đen nhánh trông rỗng, mà những thứ kia chung quanh trong thiên địa năng lượng, chính là toàn bộ theo trong, cuồng trào mà vào.

Theo thời gian lan tràn, phiến trong thiên địa chấn động cũng là càng ngày càng kịch liệt, từng cỗ một đậm đà năng lượng không ngừng từ trong thiên địa thấm vào ra, sau đó cuộn cuộn không ngừng hướng về phía cái đó vòng xoáy bên trong vọt tới, từ xa nhìn lại, cơ hồ cả kim rừng rậm dãy núi đều là bọc ở có chút sắc sỡ cuồng bạo năng lượng trong, hết sức nguy nga.

Vậy biến cố, tự nhiên cũng là đưa tới Ô Thần Thành toàn bộ bên trong thành người chú ý. Mấy đạo kinh ngạc quang đầu xạ lên, nhìn trên bầu trời kia tựa như thực chất vậy cuồng bạo năng lượng, kia cao su trong lúc mơ hồ tràn ngập ra năng lượng uy áp, làm cho Ô Thần Thành tất cả mọi người đều có loại kinh hãi gan hạo đỉnh cảm giác.

"Sự phụ, là chuyện gì xảy ra?" Cảm thụ trong thiên địa uy nghiêm, Tiêu Viêm nghi ngờ hướng Dược lão hỏi.

"Ha ha, ba tên nhiều tháng, đã góp nhặt đủ năng lượng, muốn chuẩn bị đột phá Đấu Tông, thật là yêu nghiệt a" mặc dù không chỉ một lần đối với Thạch Viêm thiên tư cảm thấy khiếp sợ, nhưng Dược lão vẫn là không nhịn được thán phục.

Tiêu gia, Tiêu Huân Nhi chỗ ở.

"Chị, cỗ năng lượng là Thạch Viêm thiếu gia?" Lăng Ảnh có chút không quá chắc chắn hỏi!

"Sẽ không sai, tuyệt đối là Thạch Viêm ca ca khí tức, không tới mười sáu tuổi Đấu Tông, ta nhìn bên trong tộc ai còn phản đối." Tiêu Huân Nhi mừng rỡ nói. Thân mình phân, Huân Nhi rất rõ ràng, nếu như không có thực lực, coi như mình có thể cùng Thạch Viêm chung một chỗ, gia tộc cũng tuyệt đối sẽ không đồng ý, cũng là Huân Nhi sâu trong đáy lòng một mực lo âu chuyện, mấy tháng trước, Thạch Viêm cho thấy Đấu Hoàng thực lực cũng đã Huân Nhi buông xuống lo lắng, không thể nghi ngờ, bây giờ Huân Nhi ngạc nhiên mừng rỡ, Thạch Viêm càng cường, Cổ Tộc đáp lời thì sẽ càng vì coi trọng. Không tới mười sáu Đấu Tông, coi như là Cổ Tộc cũng phải thận trọng đối đãi.

"Hay là tỷ tỷ ánh mắt tốt."

Một tiếng thanh khiếu, giống như dẫn động thiên địa rung động vậy, cột nước bạo xạ, không gian vặn vẹo, thậm chí ngay cả cả tòa mặt trời núi, đều là vào thời khắc này hạo đầu khởi tới, rừng rậm dãy núi chung quanh, từng đạo kẻ hở giống như mạng nhện cấp tốc lan tràn, điếc tai nhức óc cự thanh, liên miên không dứt vang khắp.

Hào!

Ở đó vô số đạo quang nhìn soi mói

Một đạo hắc bào bóng người, chậm rãi hiện lên, bàn chân nhẹ đạp hư không, thân thể như súng vậy thẳng tắp, vậy từ trong cơ thể tràn ngập ra khí thế bàng bạc, giống như một chuỗi khai thiên lợi kiếm vậy, đâm thủng đầu kia vô tận bầu trời.

Cảm thụ cỗ khí thế cường hãn, cả tòa rừng rậm dãy núi, Ô Thần Thành, đều là vang lên từng đạo mạng kính sợ cùng hâm mộ thật thấp thấp lâm lâm thanh âm.

Thạch Viêm cảm thụ trong cơ thể năng lượng kinh khủng, Đấu Tông! So với Đấu Hoàng cường không phải một điểm nửa điểm.

Đấu Tông, đại lục cường giả chân chính ranh giới, nếu có thành công bước vào tầng thứ, mới vừa có ở đại lục trà trộn phải phong sinh thủy khởi điều kiện cơ bản. Không thể nghi ngờ, Thạch Viêm đã có dạng vốn liếng.

Chỉ chớp mắt, nửa năm quá nhiều đi.

Coi như Ô Thần Thành ba đại một trong những gia tộc, Tiêu gia nghi thức trưởng thành dĩ nhiên là đưa tới trong thành thế lực khắp nơi chú ý, một ít cùng chi hữu hảo thế lực, lại là trực tiếp ứng mời tổ cùng nghi thức trưởng thành cử hành.

Từ từ trong thành các cái thế lực tân khách đến đông đủ sau, nghi thức trưởng thành cũng phải bắt đầu, bởi vì Thạch Viêm cùng Huân Nhi ở Tiêu gia tính đặc thù cho nên hai người cũng không có tham gia, nhất là đã biết nghi thức trưởng thành chỉ rườm rà Thạch Viêm, nếu để cho hắn tham gia, phỏng đoán so với buộc hắn cùng Đẩu Tông cường giả ác đấu còn khó hơn, một nam một nữ hai người có chút cười trên sự đau khổ của người khác nhìn Tiêu Viêm, mặt đầy buồn rầu đi lên phía trước, không thể không nói có chút thời điểm ở Thạch Viêm cùng Huân Nhi hai người kia trong ngày thường kia bình thản biểu tình hạ cũng ẩn giấu vượt xa người thường phức tạp.

Phụng bồi Huân Nhi ngồi ở đại thụ âm lương dưới, gió lạnh tạt tạt, ôn lạnh thư thích. Ít ngày tới, Dược lão để cho Thạch Viêm thả chậm mình tốc độ tu luyện, không muốn vì cầu một thời nhanh, hủy mình căn cơ, để tránh đối với tương lai đánh vào cảnh giới cao hơn tạo thành ảnh hưởng, dù vậy Thạch Viêm cũng lập tức muốn đột phá đến hai sao Đẩu Tông.

Thạch Viêm hơi hí mắt ra nhìn xa xa trong sân kia to lớn đài, đài do gỗ lớn làm bằng, là lần này vì cử hành nghi thức trưởng thành mà cố ý xây sẵn.

Thạch Viêm phiêu động khỏe mắt bỗng nhiên dừng lại, đang đến gần gỗ lớn đài phương hướng, một vị mặc hồng quần yêu nhiều nữ nhân, đứng lúc cười yên hi cùng người trò chuyện, quần áo đỏ quần bọc dưới đầy đặn là lột người, như ẩn như hiện, hết sức liêu. Người, lúc này, ở nàng bên người, đã vì không ít người, trang nghiêm trở thành dưới đài nào nhiệt nhất vòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tiêu Ngọc trở về

Chương 60: Tiêu ngọc trở về

Cười một tiếng một nhún mày đang lúc tràn đầy thành thực ý vị hồng quần nữ nhân, Thạch Viêm ngược lại cũng biết, trước đó vài ngày cùng Dược lão học tập Luyện Dược Thuật, từ phú bà Huân Nhi nơi đó "Mượn" không ít tiền, cần một ít dược liệu đều là từ đặc thước người phòng đấu giá mua được, bởi vì mua được liệu có chút cũng hết sức trân quý, cho nên cùng Nhã Phi cũng có tiếp xúc qua.

Quang tùy ý ở đó phó uẩn như thủy xà vậy eo trên tảo tảo, Thạch Viêm cũng không có âm thầm thờ dài nói: "Thật là một cực phẩm!"

Ngay tại Thạch Viêm quang dừng lại ở Nhã Phi trên người lúc, bên người bỗng nhiên truyền tới một tiếng thiếu nữ thật thấp tiếng hừ.

"Ho khan. . ." Nháy nháy mắt, Thạch Viêm tinh bơ thu hồi tầm mắt, hướng về phía mặt đứng đứng Huân Nhi cười nhạt nói: "Không nghĩ tới Mễ đặc nhĩ phòng đấu giá cũng có người tới xem Tiêu tộc nghi thức trưởng thành."

Liếc mắt một cái ngoài mặt già bộ làm như không có chuyện gì xảy ra Thạch Viêm, Huân Nhi nhàn nhạt nói: "Tiêu gia cùng Ô Thần Thành đặc thước người phòng đấu giá treo tịch vốn là không tệ, hắn trở lại có gì hiếu kỳ trách? Hơn nữa, nữ nhân giao thiệp cô tay, có thể là cả Ô Thần Thành công nhận cường hãn, một ít chạy mình đẹp đi công tử thiếu gia, không biết ở trên người nó đập bao nhiêu tiền, cuối cùng còn chưa phải là ngay cả một cua đều không nhô ra, Thạch Viêm ca ca nếu là có ý niệm, được lòng, Huân Nhi cũng sẽ không mượn tiền để cho người đi làm loại chuyện! ! !"

Nghe Huân Nhi kia mang mùi dâm lời, bị nói trúng trong lòng về điểm kia định Thạch Viêm lau lau lỗ mũi, có chút lúng túng nói: "Ho khan một cái, làm sao có thể chứ, phải biết chúng ta hai tên có thể kém sáu bảy tuổi đâu, người ta nơi đó để ý a ~"

"Hừ! Ai biết được? Có chút nữ nhân không phải tốt một hóp sao?" Huân Nhi hồng nhuận miệng khêu một cái, tự tiểu phi tiểu nói.

Ho khan một tiếng, Thạch Viêm thua chạy.

Trong lòng nhưng làm bầm một câu "Ngự tỷ tỷ có ba tốt, bia, tắm, ăn non thảo. . ." Bất quá ánh mắt cũng rất cuộc không dám về phương hướng nào nhìn.

"Dì! Nàng tại sao trở về?" Thấy Thạch Viêm nhượng bộ lùi bước, Huân Nhi liền buông tha đối với hắn chinh phạt, bất quá, hơi yên lặng sau, chính là bỗng nhiên phát ra kêu lên.

"Ai?" Nghe được Huân Nhi có chút giật mình thanh âm, theo Huân Nhi quang nhìn lại, chỉ thấy, xa xa một cây đại thụ hạ, cả người một bộ dường như là đồng phục học viện đồ trang sức mỹ nữ đang nghiêng dựa vào trên một thân cây, mỹ nữ bên hông treo một cái lợi kiếm, vóc người rất là cao gầy,, nhất dự cho người chúc hay là cặp kia mượt mà thon dài chân dài, như vậy an chân dài, cho dù là Nhã Phi Huân Nhi cũng không từng có.

Quang nhìn chăm chăm kia cao gầy mỹ nữ, Thạch Viêm khẽ cười nói: "Đoán không tệ, quả nhiên trở lại."

"Nga! Thạch Viêm ca ca biết hẳn phải về tới!" Huân Nhi chân mày cau lại, hỏi.

Thạch Viêm hơi sững sờ, cũng không thể nói tự nhìn qua nguyên trụ đi! Cười mỉa nói: ", tên, ta là nghe Tiêu Ninh kia từ nói."

"Thật?" Huân Nhi một đôi mắt to viết đầy hoài nghi.

"Đương nhiên là thật."

Xa xa Tiêu Ngọc, như có phát giác, quay đầu nhìn về đám người bên bờ, nhìn kia một bộ hắc bào, phát ra sỗ vai, cùng bên người xinh đẹp ánh chơi đùa bóng người, hơi sững sờ, trong con ngươi xinh đẹp hiện ra ra một loại không nói được không nói rõ ưu tư, ngay sau đó liền bị một loại xấu hổ cùng chán ghét thay thế.

Chần chờ một chút, Tiêu Ngọc mại động cặp kia an chân dài từ từ đi tới. . .

Thạch Viêm nhìn đi bên chậm rãi đi tới Tiêu Ngọc, xoa xoa có chút nhức đầu trán, thấp giọng buồn bực nói: "Trời ở trên cao, năm đó rõ ràng chính là ta trước ở nơi đó ngâm suối nước nóng, chính nàng không nhìn liền cời hết quần áo nhảy vào, thấy nàng đại chân dài, không phải là theo bản năng một cái sờ sao! Sau đó nếu không phải là mình phụ trách, cùng nàng lập được hôn ước, thân là vĩ đại xuyên việt giả, làm sao có thể vì một thân cây buông tha cả cánh rừng, kết quả bị truy sát hết mấy tháng, khá tốt sau đó bị Đại trưởng lão đưa đến Già Nam Học Viện, tràng náo nhiệt mới kết thúc."

"A, xem ra ngươi qua thật dễ chịu a!" Nhìn Thạch Viêm Tiêu Huân Nhi một bộ thanh mai trúc mã đáng vẽ, Tiêu Ngọc trong lòng sẽ không biết làm sao kia căn huyền không đứng, Tiêu Ngọc liền trực tiếp cười lạnh giễu cợt nói.

"Đó là dĩ nhiên, còn muốn hay không ta phụ trách, bắt quá lấy ngươi sắc đẹp, cũng chỉ có thể cho ta làm cái vợ." Thạch Viêm trên mặt câu khôi lau một cái lười biếng trêu chọc, không để ý tới Tiêu Ngọc kia xanh mét sắc mặt, quang ở Tiêu Ngọc vậy đối với trong ngày thường có chút hình quái dị tự huyền cặp kia đùi đẹp trên không chút kiêng kỵ khắp nơi du - đi, cuối cùng còn chắc chắn có tiếng thở dài nói.

Sao thời gian dài không thấy, ngươi cặp chân dài so với trước đó có thể phải mạnh hơn không ít a, nhìn đáng đáp so với trước kia còn phải nhuận hoạt không ít đây! ! Không biết từ đó về sau vừa không có bị người khác sờ qua chứ ?"

Nói xong không để ý tới nữa Tiêu Ngọc đặt ở trên chuôi kiếm ngọc thủ cùng kia căn răng nghiêng lợi muốn muốn ăn thịt người quang, Thạch Viêm lộ ra vẻ hài lòng mỉm cười, mặc cho Huân Nhi đỡ đi về phía một bên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: tựa đề các ngươi đoán

Chương 61: tựa đề các ngươi đoán

"Thạch Viêm! ! !" Nghe vậy, Tiêu Ngọc nhìn thần sắc mặt đầy lười biếng đứng đưng nhìn mình Thạch Viêm, nhớ tới ông nội mình tự nhủ qua lời, sắc mặt không khỏi một trận đổi hóa.

"Hừ, lần coi là tốt vận!" Nghĩ đến ông nội theo như lời tuyệt đối không thể, đắc tội Thạch Viêm. Tiêu Ngọc chỉ đành phải nhượng bộ, hung tợn quạ Tiêu Viêm một cái, cắn chặt một hóp hàm răng nói.

Nhìn Thạch Viêm vậy có chút hài tử khí đáng vẽ, Huân Nhi cảm thấy có chút buồn cười, Thạch Viêm trong ngày thường, vô luận đối với cái gì cũng không quá để ở trong lòng, một bộ lãnh đạm đáng vẽ, có thể vừa thấy được Tiêu Ngọc giống như là một giận dữ hài tử vậy, luôn là đem Tiêu Ngọc trong lòng kia cổ ngọn lửa vô danh chọn rút ra, sau đó liền không để ý tới nữa nó không thể phát tiết đáng vẽ.

So sánh, Thạch Viêm cũng không biết là chuyện gì xảy ra, mỗi lần thấy Tiêu Ngọc, Thạch Viêm đều sẽ có không nhịn được trêu chọc trêu đùa Tiêu Ngọc xung động.

Có thể trong đó có một bộ phận rất lớn nguyên nhân là, Tiêu Ngọc giọng nói, một phần khác nguyên nhân là Tiêu Ngọc biểu tình, hai người tương gia mới có loại hiệu quả. Giống như có người vừa ra sân, liền sẽ cho người muốn đánh hẳn một trận toi bởi vậy, Tiêu Ngọc tình huống liền cùng kém không nhiều, bắt quá nhưng là bởi vì người mà đi.

Thạch Viêm cộng thêm ở những thế giới khác tuổi tác, mặc dù cũng là mấy chục tuổi người, phàm là chuyện cũng suất tính làm, mỗi lần cũng phát ra từ

bản tâm, quá kiềm chế ngược lại không đẹp.

Nghi thức trưởng thành cử hành, kỳ thủ tục rườm rà trình độ, thật là có chút để cho đầu người phát đau. Ngồi ở dưới đài, Thạch Viêm nhìn trên đài kia bị bày tưng phải giống như tượng gỗ vậy thiếu niên, không kiềm được xoa xoa trán, hướng về phía bên người Huân Nhi cười nói: "Nghi thức trưởng thành, đơn giản là tự tìm khổ ă." Nhìn Thạch Viêm cười trên sự đau khổ của người khác hình dáng, Huân Nhi mặt mà mắt to hơi cong, cười tủm tỉm nói: "Không có biện pháp, là một mực truyền xuống quy củ, coi như là Tiêu thúc thúc bọn họ, cũng không có biện pháp sửa đổi."

Nhìn ở một bên cười trên sự đau khổ của người khác Thạch Viêm, Tiêu Viêm cũng là không biết làm sao than thở một tiếng, mặt đầy cười khổ bất đắc dĩ gật đầu một cái.

... ..

Dưới đài, Tiêu Ngọc nhìn một chút trên đài Tiêu Viêm, nghiêng đầu hướng về phía mình đệ đệ, Tiêu Ninh hỏi: "Tên cùng Thạch Viêm quan hệ không tệ phé vật thật khôi phục hơn nữa đạt tới thứ bảy đoạn đầu khí?"

Bởi vì Tiêu Ngọc hai ngày mới vừa xin nghỉ từ Già Nam Học Viện trở lại, cho nên nhà phát sinh một ít chuyện cùng Tiêu Viêm lần trước dự đoán hẳn cũng không biết.

Tiêu Ninh nhìn tự cầm nắm Thạch Viêm nắm đó chuyện kia chết không buông tay, bây giờ liên đới Thạch Viêm người bên cạnh cũng hận tới tỷ tỷ tỷ tỷ, hẳn coi như là không biết làm sao, coi như là trong ngày thường có chút kiêu căng hẳn, bởi vì biết Thạch Viêm cùng Huân Nhi quan hệ, hẳn cùng Tiêu Viêm cũng có không tệ giao tình, nhưng là tự mình tỷ tỷ tỷ tỷ. . .

"Đúng vậy đúng vậy, cũng không biết được hẳn rốt cuộc là phát sinh chuyện gì, thiên phú đã khôi phục, trong vòng một năm đến đầu lực bốn đoạn." Tiêu Ninh trong lòng có chút khổ sở nói.

Đầu sao bị một tên Tu vi xa yếu với mình phải người ở một năm Tu vi lập tức liền đuổi theo, hỏi dò, ai trong lòng không phát khổ, cho dù người kia đã từng vượt xa qua mình. . .

Mặc dù trong lòng có chút không cam lòng, mặc dù Tiêu Ngọc cũng biết nàng cùng Thạch Viêm giữa tranh chấp không cần phải dính dấp đến trên người người khác, nhưng là nghĩ tới mình mỗi trở về đều ở đây Thạch Viêm vậy ăn biết, liền không nhịn được từ hẳn người bên cạnh trên người tìm về điểm an ủi, nhưng là mắt thấy Thạch Viêm bên người duy nhất một "Trái hồng mềm" sau này cũng không bóp, trong lòng thực không thoải mái.

Tiêu Ngọc môi đỏ mọng mím chặt, tức giận giẫm giẫm cặp kia an ủi đẹp, giận tròn mắt nhìn tròng thượng kia vô tội Tiêu Viêm, xinh đẹp gò má nâng lên lau một cái quật cường "Không có nhìn thấy, ta rất khó tin phé vật thật có thể xoay mình! ! !"

"Đầu khí tám đoạn"

Lúc này dưới đài Tiêu Ngọc, nhỏ hết sức tay khẽ che vị kia tám đàn miệng, đồng dạng là mặt đầy không thể tin.

Đến nỗi bên người Tiêu Ninh, thiếu chút nữa không đem con ngươi cho cả kính tròng ra ngoài.

"Tên quái vật, hai thiên cư nhiên lại đột phá, mới thời gian bao lâu a, một năm năm đoạn. . ." Tiêu Ninh mặt đầy dờ dẩn lẩm bẩm nói.

"Người không phải nói hẳn đầu lực chẳng qua là đến bảy đoạn sao! ! !"

Tiêu Ngọc cổ cứng ngắc tựa đầu chậm rãi chuyển hướng bên người, nhìn tự cầm "Khả ái" đệ đệ, cắn răng nghiêng lợi đem một câu nói một chữ một cái từ trong miệng đựng tới.

Nhìn Tiêu Ngọc kia mặt đầy giống như muốn ăn thịt người đáng vẻ, Tiêu Ninh trong lòng run run một cái, hướng về phía Tiêu Ngọc có chút vô tội buông tay một cái "Ai biết được hẳn ăn linh đan gì hay được a, dù sao trước hai ngày dự đoán thời điểm hẳn hay là bảy đoạn tới, ta thật không biết ~ ~"

"Ho khan. . ." Trên đài cao, Nhị trưởng lão tiếng ho khan, đem mọi người tầm mắt lần nữa kéo trở lại trên đài cao.

"Nghi thức phục đo lường đã hoàn thành, dựa theo dĩ vãng quy củ, Tiêu Viêm đám người có thể tiếp thụ một lần khiêu chiến, hơn nữa, nếu là trước một ít không hợp khác biệt tộc nhân nếu như khiêu chiến thành công, như vậy liền có cơ hội tiếp tục lưu tại gia tộc bên trong."

Dưới đài Tiêu Ngọc nghe, quang rơi vào cách đó không xa đang cùng Huân Nhi tán gẫu Thạch Viêm trên người, trong lòng một cỗ ngọn lửa vô danh tăng nhô ra, đưa tay chộp một cái, đem mặt đầy mờ mịt nhìn mình Tiêu Ninh xách cổ áo kéo đến mình trước mặt, cặp mắt bốc lửa nhìn Tiêu Ninh nói: "Đi, cho ta đem Tiêu Viêm kia từ đánh một trận, ngươi nếu là thắng ta liền trực tiếp mang ngươi vào Già Nam Học Viện!"

Vốn đang mặt đầy mờ mịt Tiêu Ninh nghe được Tiêu Ngọc hứa hẹn trong mắt chợt bốc phát ra một đạo quang mang, chợt, cũng không để ý có thích hợp hay không, dù sao bây giờ lấy lòng tên cô Nãi nãi quan trọng.

Vội vàng trong đám người đi ra, leo lên đài cao, cao giọng quát lên: "Ta tới! ! !"

Thấy có người đứng ra, toàn trường quang toàn bộ đều chuyển tới Tiêu Ninh trên người, lúc này Tiêu Ninh, tuy nói là bị Tiêu Ngọc "Dụ bắt" đi lên, bắt quá loại vạ chúng chúc cảm giác, đến lúc đó quả thực để cho hẳn say mê một lần, trong lòng kia ti thấp thỏm nhẹ không ít.

Nhìn đi tới Tiêu Ninh, Nhị trưởng lão nhướng mày một cái, nhìn về ngòi ở chỗ khách quý ngồi, quả nhiên là nhìn thấy Đại trưởng lão kia có chút khó coi sắc mặt, không biết làm sao khề thờ dài một cái, trong lòng mắng: "Người nói người thúi từ, trong ngày thường cùng Tiêu Viêm quan hệ cũng thật tốt, làm sao bây giờ hãy cùng Tiêu Viêm làm khó dễ đâu."

Tựa như không có chú ý tới Nhị trưởng lão khó khăn xem sắc mặt vậy, Tiêu Ninh lớn tiếng nói: "Tiêu Viêm, sẽ để cho ta đi thử một chút người chiến lược có nhiều cường đi!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: lão tử không diễn

Chương 62: lão tử không diễn

Giờ phút này ngay cả dưới đài Huân Nhi trong đầu cũng có chút tương hồ, vốn là cho là Tiêu Viêm thiên phú đã trở lại, hơn nữa hẳn lúc này thiên phú, trên căn bản không người sẽ ở cái thời điểm ra hẳn rủi ro a. Giờ phút này lượn quanh là lấy nàng kia thông minh đầu óc, phỏng đoán cũng không nghĩ ra trên đài Tiêu Ninh là bị hắn tỷ tỷ tỷ cho dụ bắt đi lên, chứ nói chi là những thứ kia Tiêu gia thiếu niên.

Trên đài Tiêu Ninh mắt nhìn dưới đài mặt đầy hài lòng Tiêu Ngọc, quay đầu lại mặt đầy kích động hướng về phía Tiêu Viêm nói: "Tiêu Viêm, tới đi, để cho ta thật tốt đánh người ngừng một lát liên tục, phối hợp một chút, đến lúc đó Ô Thần Thành nhất quý tử lâu, ta mời khách! ! !"

Nghe Tiêu Ninh câu, Nhị trưởng lão cùng Tiêu Viêm mặt đầy quái dị, "Thảo, trong ngày thường thấy người cũng không làm sao nhằm vào qua ta, lần hóng gió sao, để cho ta phối hợp người đánh ta, người đặc biệt làm sao không được trời ạ! ." Tiêu Viêm trong lòng không nhịn được ỏi cái mắng.

"Tiêu Ninh khiêu chiến, Tiêu Viêm, người có thể tiếp nhận?" Nhìn thấy Tiêu Ninh đã tới giữa sân,

Nhị trưởng lão mắt nhìn dưới đài hướng về phía Tiêu Ninh nắm quyền Tiêu Ngọc, nhìn thêm chút nữa chơi đùa Thạch Viêm, Tiêu Huân Nhi, hẳn nếu là vẫn không rõ chuyện gì xảy ra, kia Tiêu gia sao nhiều năm Nhị trưởng lão uống làm, chỉ có thể không biết làm sao lớn tiếng nói.

Có chút im lặng nhìn Tiêu Ninh, Tiêu Viêm sờ mũi một cái, ở chúng nhìn trừng trừng dưới, chỉ đành phải bình thân nói: "Tiếp nhận!"

Nhị trưởng lão mắt nhìn hai người, không biết làm sao lui ra.

"Nhớ, cho ta điểm đến thì ngưng."

Tiêu Viêm hai tay ôm vai nhìn Tiêu Ninh, mặt đầy không nói nhìn Tiêu Ninh: "Ta nói ta hai đầu gì cũng là biểu huynh đệ, bình thời giao tình cũng không tệ, người hôm nay rút ra phong a!"

Nghe được Tiêu Viêm kia than phiền thanh âm, Tiêu Ninh cười hắc hắc: "Không có biện pháp, chỉ có thể nói người cùng Thạch lão đại quan hệ quá gần, để cho người nào đó người nhìn không vừa mắt, ta bắt quả là một khổ lực thôi."

Nghe được hắn lời, Tiêu Viêm không dấu vết liếc một cái dưới đài có chút hưng phấn Tiêu Ngọc, ngựa tào, mình là vạ lây người vô tội, chợt, dùng một loại ánh mắt khi dễ nhìn Tiêu Ninh: "Ta lại chưa từng thấy qua người kiên cố hết sức không được cảm ơn chuyện?"

Bị Tiêu Viêm kia khinh bỉ mắt nhìn, Tiêu Ninh lúng túng gãi đầu một cái, nhìn Tiêu Viêm có chút chê cười.

Dưới đài, có chút không biết Tiêu Viêm lai lịch Huân Nhi cau mày nhìn tròng thượng Tiêu Ninh, theo nàng biết, đối với đấu khí mặc dù Tiêu Viêm có cực cao thiên phú, nhưng là đối với đấu kỹ, nàng nhưng chưa từng nghe nói qua Tiêu Viêm khi nào đi qua Tiêu gia đấu khí đường, tìm đặc biệt gia tộc đấu khí hướng dẫn sư phụ học qua, ngược lại thì Tiêu Ninh, vẫn là nơi đó khách quen.

Theo nàng lý giải, đã tám đoạn đấu khí Tiêu Ninh ít nhất nắm giữ ba loại vàng cấp trung cấp đấu kỹ, cùng với một loại vàng cấp cao cấp đấu kỹ, mấy loại đấu kỹ trên căn bản đã có thể can quét Tiêu gia trẻ tuổi đồng lứa.

Quay đầu đi nhìn một bên mặt đầy xem cuộc vui biểu tình Thạch Viêm nhân nhạ hỏi: "Thạch Viêm ca ca, chẳng lẽ người sẽ không sợ Tiêu Viêm biểu ca thua hết tranh giải sao? Huân Nhi có thể chưa thấy qua người hướng dẫn hắn tu luyện."

Nhìn có chút nghi ngờ Huân Nhi, Thạch Viêm lúc này nói: "Yên tâm, Tiêu Viêm có được. . Cái đó Huân Nhi, xin lỗi, ta. . ." Hắn mặc dù tin qua Huân Nhi, nhưng thiên hạ không có không ra phong tượng, Được lão tồn tại biết người càng ít càng tốt, hẳn còn không có cùng hồn điện chính diện chống lại

thực lực, chớ nói chi là đứng ở hòn đoạn hậu mặt hòn tộc.

"Được rồi, Thạch Viêm ca ca, mỗi một người đều có mình bí mật, Huân Nhi không sẽ để ý." Huân Nhi nhu hòa hướng về phía Thạch Viêm nói.

Thạch Viêm than thầm một tiếng, nhẹ nhàng đem Huân Nhi thân thể mềm mại ôm vào trong ngực, ngửi nàng trên người mê người thoang thoang ôn thanh nói: "Chờ tương lai thời cơ đến, nên nói cho người cũng sẽ nói cho người, bây giờ còn chưa phải lúc."

"nồng nặc khí tức phái nam tự bên tai truyền tới, Huân Nhi hô hấp mắt tự nhiên tăng nhanh mấy phần, mặt đẹp cũng là hồng hồng, ánh mắt sáng lên.

"Ừ."

Hai người tương dựa chung một chỗ, không nói gì, hết thấy đều không nói trung

Cách đó không xa Tiêu Ngọc nhìn đại tử ân ái Thạch Viêm, cắn cắn môi, mắng thầm: "Phòng khách nghiêm chỉnh dưới lâu lâu bảo bảo, không biết xấu hổ."

Bỏ rơi hất đầu, tầm mắt lần nữa chuyển hướng cự trên đài, nhìn đã đánh hai người, phát hiện lúc này Tiêu Ninh đang đuổi theo Tiêu Viêm mãnh đánh, đoàn đoàn đoàn một trận tiếng vang cùng Tiêu Viêm kia tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết để cho Tiêu Ngọc trong mắt lần nữa tóe ra hưng phấn quang mang.

Bánh! Một tiếng vang thật lớn, Tiêu Viêm trực tiếp bị Tiêu Ninh một cước sùy ở trên móng bay ra ngoài.

Lúc này Tiêu Ninh kín đáo đảo mắt nhìn lão tử tử một cái, sau khi phát hiện người kia huoi tay múa chân, hận không được tự mình đi lên thân sắc, nhìn dáng dấp lúc này vô cùng Tiêu Ngọc đối với biểu hiện hết sức hài lòng, trên mặt lộ ra thật to nụ cười, cho tới đắm chìm trong mình kia tốt đẹp trong ảo tưởng Tiêu Ninh hoàn toàn khinh thường Tiêu Viêm vậy ăn người ánh mắt, bày ra một tên tự nhận là rất có mị lực biểu tình, hướng về phía dưới đài cùng chỗ khách quý ngồi người xem liên tục vẫy tay.

Lúc này Tiêu Viêm nhìn Tiêu Ninh kia mặt đầy khiếm biếm say mê dạng, trong lòng cắn răng một cái: "Tốt người tên Tiêu Ninh, gia ta không muốn mất mũi để cho người đánh, có thể người hấn mẹ lại bạo ta hoa cúc."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Tứ phương Phong Vân Động

Chương 63: Tứ phương Phong Vân Động

Ở dưới đài con em Tiêu gia kia ngạc nhiên về mặt Tiêu Viêm chậm rãi đứng lên, nhẹ nhàng đi tới thật ở mặt ngõ các vị khán giả Tiêu Ninh sau lưng, mặt đầy âm trầm, kia tinh thần đáng vẻ, tựa như mới vừa rồi bị Tiêu Ninh đuổi theo toàn trường đánh mạnh là người khác vậy, nhẹ nhàng lui một bước, giơ chân lên mãnh đạp về phía Tiêu Ninh cái móng.

"Thảo, lão tử không tm diễn! ! !"

Chỗ khách quý ngồi, những thứ kia tên ô đán thành các cái thể lực các đại biểu, nhìn tràng náo nhiệt khoe miệng trực giật giật, chợt, mặt đầy cổ quái nhìn sắc mặt tái xanh Tiêu Chiến.

Tiêu Chiến tăng một chút từ trên ghế ngồi dậy, trong lòng hỏa khí liền giống tưới một hang dầu vậy, oanh oanh đi lên vọt.

"Hai người, làm cái gì phi cơ, diễn xuất liền diễn xuất đi, nhất nhiều tại chỗ làm người hài lòng nhắm một mắt mở một mắt cũng liền đi qua, bây giờ ngược lại là tốt, trực tiếp nháo lực đục. . ."

Tiêu Chiến hướng về phía tràng thượng Nhị trưởng lão đại trực tiếp thanh gầm hét lên: "Nhị trưởng lão, để cho người đem bọn họ cho ta kéo xuống, quan ba tháng giam, không ta cho phép cũng không ai chính xác bước ra Tiêu gia nửa bước! ! !"

Trên đài, Nhị trưởng lão nhìn Tiêu Viêm cùng Tiêu Ninh bị gia tộc thị vệ ở lại hai người, cho dù là lấy hấn kia nóng nảy tính tình, nhớ tới hai người mới vừa rồi biểu hiện, bây giờ cũng là vừa bực mình vừa buồn cười, người nói hai người lúc nào nháo không tốt, thế nào cũng phải ở gia tộc nghỉ thức trường thành trên làm chút náo nhiệt, hơn nữa còn là ngay trước Ô Thần Thành các cái thể lực thay mặt biểu, nếu không phải là bởi vì hai người thiên phú ở Tiêu gia thuộc về bạt tiêm cái loại đó, phỏng đoán mới vừa rồi hấn cũng phải trực tiếp đem hai người nín qua trước đánh cho một trận ra trong lòng cổ tử

buồn rầu kính mới được.

Tiêu Ngọc thấy vậy, cũng cũng công khai, lạnh lùng trừng một cái Thạch Viêm, dậm chân, nghiêng đầu rời đi.

Theo lễ thành nhân kết thúc, trên đài những thứ kia trong thành các đại biểu rời chỗ, Tiêu gia kia nhẹ tộc nhân cũng bắt đầu chậm rãi tản đi, ngay tại Thạch Viêm cùng Huân Nhi chuẩn bị rời sân thời điểm, thấy xa xa hướng bọn họ đi tới kia lau màu đỏ quuyến rũ bóng người, chính là ngay cả một khối gỗ mục cũng có thể đánh ra thiên giới đặc thước người phòng đầu giá ghế thủ lãnh đầu giá sư, Nhã Phi.

Kia câu hồn mỹ mâu trước xem một chút bởi vì mình đến mà ôm chặt Thạch Viêm cánh tay Huân Nhi, làm một nữ nhân, Nhã Phi kia bèn nhảy giác quan thứ sáu lập tức nhận ra được trước mắt như thanh liên vậy thiếu nữ đối với mình lộ ra kia một tia cảnh giác ý, khỏe miệng không kiềm được hiện ra lau một cái quuyến rũ cười nhìn về phía Thạch Viêm, hắc sắc trường bào, gió nhẹ trong thổi lật phất, có loại hư vô mờ mịt ý, hẹp dài mày kiếm, không có tâm thường nam tử như vậy dày đặc, trực mà nhỏ, tỏ ra vô cùng sắc bén, cao thật đẹp trai khí sống mũi, thật mỏng môi, cho người một loại lãnh đạm cảm giác.

"Thạch thiếu gia, đã lâu không gặp, niên cấp nhẹ nhàng cũng đã là Đẩu Hoàng cường giả, thật là làm người ghen tỵ thiên phú a!"

Đi lên trước, dùng hân kia nhỏ hết sức ngọc thủ có chút thân mật vỗ vỗ Thạch Viêm bả vai, cũng không để ý bên người Huân Nhi vậy có chút muốn giết người quang, nhẹ nhàng ở Thạch Viêm nhĩ vừa nói.

"Đúng vậy! Có một đoạn thời gian!" Cảm giác được mình kia bị Huân Nhi đỡ trên cánh tay truyền tới có chút nhọn cảm giác đau đớn, Thạch Viêm không biết làm sao thờ dãi nói.

Nhã Phi nhìn về phía Thạch Viêm cặp kia tràn đầy dụ. Hoặc khí tức trong con người xinh đẹp không khỏi thoáng qua một tia tinh mang, Thạch Viêm chuyện, Ô Thần Thành trung có thể trừ Tiêu gia ra, cũng chỉ có thân ở với Mễ đặc nhĩ gia tộc nàng biết được một ít.

Trong lòng không chỉ có nhớ tới trước Mễ đặc nhĩ gia tộc truyền tới tình báo tuyệt mật: Để cho mình mật thiết chú ý Tiêu gia Thạch Viêm, thậm chí có thể lời cùng chỉ làm quan hệ tốt, tổng trị giá tuyệt đối không thể đắc tội, một đầu năm, Vân Lam Tông tông chủ đệ tử đóng cửa, bị làm hạ đảm nhiệm tông chủ đào tạo Nạp Lan Yên Nhiên vì giải trừ cùng Tiêu gia Tiêu Viêm hôn ước, mang Vân Lam Tông một tên thất tinh đại Đẩu Sư cấp bậc nội môn chấp sự đi tới Tiêu gia, định dùng Vân Lam Tông danh tiếng tới khiến cho Tiêu gia đi vào khuôn khổ, làm kỳ giải trừ hôn ước, kết quả, đưa tới một người ở Tiêu gia lớn lên yêu nghiệt, "—— Thạch Viêm! ! !" Một tên tuổi gần mười lăm tuổi Đẩu Hoàng, nghe được cái tin, Nhã Phi bị rung động, cho dù chỗ ở mình, người vì đế quốc ba đại một trong những gia tộc Mễ đặc nhĩ trong gia tộc cũng bất quá chỉ có một tên Đẩu Hoàng mà thôi, hơn nữa còn không biết tung tích. Một tên tuổi gần mười lăm Đẩu Hoàng, đơn giản là không cách nào tưởng tượng.

"Được, Thạch thiếu gia, Nhã Phi còn có việc, liền không quấy rầy Thạch thiếu gia." Nói xong Nhã Phi túm nước eo chậm rãi rời đi, lúc gần đi còn không quên thật ưỡn ngực, khiêu khích liếc mắt nhìn sắc mặt đã biến thành màu đen Huân Nhi.

Đối với Nhã Phi biết mình là Đẩu Hoàng, Thạch Viêm ngược lại là không cảm thấy cái gì bất ngờ, mặc dù ban đầu Tiêu gia hạ phong khẩu lệnh, Ô Thần Thành người có thể không biết, nhưng thân là Vân Lam Tông tông chủ đệ tử, có thể trở thành hạ đảm nhiệm Vân Lam Tông tông chủ Nạp Lan Yên Nhiên dĩ nhiên là được các phe thế lực cường đại chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Già Nam Học Viện chiêu sinh

Chương 64: Già Nam Học Viện chiêu sinh

Nhưng là từ Nạp Lan Yên Nhiên trở lại Vân Lam Tông trong sau, chúng thế lực lớn dò thăm kết quả nhưng làm tất cả biết người, kinh hãi! Nạp Lan Yên Nhiên từ hôn sao ngược lại bị nghi! Lập người kế tiếp "Ước hẹn ba năm", hết thảy là bởi vì Tiêu gia lại xuất hiện một vị mười lăm tuổi Đẩu Hoàng, để cho chúng thế lực lớn người không dám tin tưởng, nhưng đối mặt Nạp Lan nhà yên lặng, chúng thế lực lớn lại không thể không tiếp nhận sự thực.

Chúng thế lực lớn rồi rít hạ đạt một cái nhiệm vụ, mật thiết chú ý Thạch Viêm hết thảy, bất quá lại không thể quá mức, tất cũng không kẻ là thế lực kia cũng không hy vọng mình đắc tội đến một tên rất có thể thân là Đẩu Hoàng cường giả.

Mà Nhã Phi dĩ nhiên chính là Mễ đặc nhĩ gia tộc giao phó chú ý Thạch Viêm người.

Nhìn rời đi Nhã Phi, Huân Nhi nhìn một chút mình, âm thầm dậm chân một cái, khinh thường nói: "Đại có cái gì không dậy nổi? Còn chưa phải là tên hồ mị tử."

Nghe vậy Thạch Viêm cười nhạt, không có trả lời, nhấc chân lên ở trước mặt dẫn đường. Huân Nhi cùng Nhã Phi so với, căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc trên, bất quá Huân Nhi còn, còn có rất lớn không gian phát triển.

Nhìn cười nhạt Thạch Viêm, Huân Nhi sắc mặt hết sức bình tĩnh nhẹ nhàng long long nhí tóc mai ti, tựa như hết sức lơ đãng hỏi nhỏ: " "Không biết Thạch Viêm ca ca lúc nào cùng tên nữ nhân có không quan hệ tốt chứ ?" "

Thạch Viêm: "..."

Sáng sớm, lúc này Ô Thần Thành hết sức náo nhiệt, cho dù là ven đường ăn mỳ, những thứ kia trong ngày thường hoạt động ở các phường trong thành phố kim thủ chỉ cửa, cũng rối rít không ngồi nữa trừ làm trong ngày thường kia sao chép tính cuộc sống, rối rít hưởng Ô Thần Thành trung tâm quảng trường vọt tới.

Bởi vì Già Nam Học Viện chiêu sinh. Mà phụ trách ở Ô Thần Thành thu nhận học sinh đạo sư cùng với trợ giúp nhân viên, đã tiến vào Ô Thần Thành, mấy ngày, tương hội tại Ô Thần Thành đại trên quảng trường, chính thức thu nhận học sinh mới. Già Nam Học Viện coi như Đẩu Phá thế giới nổi tiếng xa gần cao cấp học viện, sớm liền trở thành chúng nhiều thanh thiếu niên trong lòng thánh địa.

Vô số có chí trở thành đấu khí cường giả các thiếu niên, cũng không có so với khát vọng có thể tiến vào Già Nam Học Viện học thêm. Mỗi một năm, Già Nam Học Viện cũng sẽ ở Già Mã Đế Quốc các nơi các thành bắt đầu thu nhận học sinh mới. Phạm là đấu khí vượt qua tám đoạn thiếu niên, chỉ cần thông qua khảo hạch, đều có tư khác biệt bị thu nhận tiến vào Già Nam Học Viện học tập.

Nếu như vận khí tốt lời, một khi bị kỳ chọn, đối với bọn họ mà nói đây chính là ngất trời phúc đất thay đổi.

Ở loại phong khí kéo theo dưới, Ô Thần Thành gần đây không khí, đơn giản là so với ngày lễ ngày tết còn phải náo nhiệt mấy phần, mỗi ngày cửa thành chỗ, đều có người giương mắt thủ vọng trừ.

Cùng những người này lòng tràn đầy trông đợi so sánh, cùng Thạch Viêm nhân nhả so sánh, Tiêu Viêm nhưng là quá hết sức bận rộn, bởi vì sắp Được lão đi xa, cho nên đoạn thời gian, hần cơ hồ là liều mạng đang luyện chế liệu thương dược, cho đến ở Được lão dưới sự giúp đỡ, luyện chế đủ liệu thương dược, Tiêu Viêm mới buông lỏng.

Già Nam Học Viện, Đẩu Khí Đại Lục nổi tiếng đấu khí học phủ, thực lực hùng hậu, vượt xa người thường tưởng tượng, nghe nói, ở Già Nam Học Viện trung, muốn trở thành một tên đạo sư, thực lực ít nhất cần ở đại Đẩu Sư chừng, nếu nếu so với nội tình thực lực, chỉ sợ sẽ là ngay cả Văn Lam Tông, cũng phải yếu tốt mấy phần.

Đẩu Khí Đại Lục, học viện cùng tông phái có chút bất đồng, gia nhập tông phái, liền sẽ phải chịu tông môn một ít hạn chế, ngày sau làm việc, cũng đại biểu sau lưng tông môn, mà học viện thì bất đồng, ở sau khi người tốt nghiệp, hai người gặp nhau không có bất kỳ cường chế tính quan hệ!

Bất quá lời tuy nói như vậy, làm người hải lòng dù sao không phải là không có cảm tình sinh vật, tại học viện loại đơn thuần ngà voi trong tháp, học viên rất dễ dàng đào tạo được đối với học viện một loại tình cảm, ở sau khi tốt nghiệp, loại mơ hồ tình cảm, gặp nhau làm cho rất nhiều người nguyện ý ở khả năng cho phép phạm vi trung, cho học viện một ít trợ giúp.

Một người trợ giúp, có lẽ cũng không có gì, nhưng nếu là ngàn người vạn tiếng người, loại người như vậy mạch tạo thành lực uy hiếp, nhưng là tương đối đáng sợ. . . Mà, cũng chính là tất cả học viện.

Tiến vào học viện, là lấy được công pháp cùng đấu kỹ tốt nhất đường tắt, ở Già Nam Học Viện loại cấp bậc học phủ trong, nếu là biểu hiện kiệt xuất hoặc là bị một ít đạo sư nhìn trúng lời, nói không chừng còn có thể được một ít cao cấp công pháp cùng với đấu kỹ, mà có hai kiểu đồ, như vậy ở cách trở thành cường giả trên đường, lại đem gần rất nhiều nhiều.

Công pháp, đấu kỹ, đan dược, Đẩu Khí Đại Lục trên giàu nhất có sức hấp dẫn ba loại đồ, Già Nam Học Viện liền chiếm cứ hai hạng, vì vậy ở đại lục vô số người trong lòng, chỉ cần bước vào Già Nam Học Viện, trên căn bản có thể nói là tiền đồ không lo, mỗi một tên từ Già Nam Học Viện thuận lợi học viên tốt nghiệp, cũng sẽ bị thế lực khắp nơi làm nhân tài tranh tiên cướp đoạt, tiền đồ có thể nói là bùng sáng.

Vì vậy, hàng năm Già Mã Đế Quốc đều có vô số người tuổi trẻ, tranh bẻ đầu da, nghĩ hết tất cả biện pháp chui vào Già Nam Học Viện.

Nhưng mà, Già Nam Học Viện đúng là một nơi địa phương tốt, bất quá, nó nhận yêu cầu, nhưng cũng là hết sức nghiêm khắc biệt: Trước mười tám tuổi, phải đến tám đoạn đấu khí!

Nghiêm khắc biệt nhận ranh giới cuối cùng, cũng sắp tất cả thiên phú không đủ người, chặn ngoài cửa, cho nên, có thể tiến vào Già Nam Học Viện người, không một không phải thiên phú không tệ người tuổi trẻ.

Cho nên, bất kể là những thường dân kia, hay là những thứ kia trong thành gia tộc thiếu gia tử môn, cũng chen chúc tới, duy nhất khát vọng đó là có thể bị Già Nam Học Viện chọn, đối với bọn họ ngày sau tiền đồ hoặc là đón lấy cả gia tộc mà nói đều là một tên vô cùng trọng yếu tiền đặt cược.

Chương 65: hay là đi cửa sau tốt

Chương 65: hay là đi cửa sau tốt

Thừa thốt chùm ánh sáng từ nhánh cây đang lúc trong khe hở thấu chiếu xuống tới, ánh nắng ấm áp, không khỏi khiến cho phải Thạch Viêm có chút nhớ nhung ngủ cảm giác, lắc đầu một cái, xua tan trong đầu buồn ngủ, Thạch Viêm hai tay ôm chặt sau ót, mặt đầy lười biếng nửa híp mắt, từ từ hướng Huân Nhi sân đi tới... . .

Đi tới Huân Nhi sân bên ngoài, Thạch Viêm liền cảm giác được trong sân có đầu khí chấp chờn, đối với Huân Nhi vô cùng quen thuộc không lo, rất dễ dàng liền cảm giác được kia cổ đầu khí chấp chờn chính là Huân Nhi phát ra. Trong sân không có đánh đầu thanh, như vậy nhất định là Huân Nhi đang luyện tập cái gì đầu kỹ.

Thạch Viêm đứng ở cửa viện, nhìn trong sân giống như hồ điệp vậy vũ động dáng người, tay tản ra màu vàng nhạt đầu khí chỉ mạng Huân Nhi lúc, Huân Nhi cũng không từng phát hiện Thạch Viêm đến.

"Uống!" Lúc, giống như hồ điệp vậy vũ động dáng người Huân Nhi, dừng lại, tản ra màu vàng nhạt đầu khí chỉ mạng tay ở trước người vãn ra nửa vòng tròn, trong lòng bàn tay, vàng nhạt quang mang bỗng nhiên đại phóng, tay khúc cảm thành một tên quỷ dị nửa vòng tròn hồ, hướng trước người hư không vỗ tới. Bành! —— mặc dù, không có đánh trúng bất kỳ đồ, nhưng lại phát ra một tiếng xé gió không bạo chi âm.

Thạch Viêm nhẹ nhàng cổ vỗ tay, mặt đầy nụ cười nhìn Huân Nhi. "Thạch... Thạch Viêm ca ca!" Nghe tiếng, Huân Nhi rút cuộc phát hiện Thạch Viêm đến, hơi có chút ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Thạch Viêm.

"Thạch Viêm ca ca, hôm nay làm sao đến tìm Huân Nhi?" Huân Nhi chậm rãi bình phục trong lòng ưu tư, êm ái lời nói nhỏ nhẹ đạo, một đôi Thu Thủy con ngươi mang mừng rỡ nụ cười, hơi cong lên nhỏ hết sức mày liễu, cho thấy thiếu nữ vui sướng trong lòng.

"Cô nàng, ngươi quên hôm nay là Già Nam Học Viện chiêu sinh cuộc sống sao? Không đi qua nhìn một chút sao?" Thạch Viêm vì Già Nam Học Viện trong dị hỏa Vãn Lạc Tâm Viêm, tự nhiên cũng phải đi ghi danh một chút.

"Ừ... Dĩ nhiên không quên, ở chúng ta Ô Thần Thành phụ trách chiêu sinh đạo sư, tên gọi Nhược Lâm" Huân Nhi duyên dáng kêu to đạo.

"Đi thôi, Thạch Viêm ca ca, Tiêu Viêm biểu ca cùng Tiêu Ninh biểu ca bọn họ thật giống như đã đi." Huân Nhi đạo.

"Ninh tử tên kia hôn tử tử tử tử Tiêu Ngọc, vốn chính là Già Nam Học Viện học sinh, hơn nữa Tiêu Ngọc đạo sư, chính là Nhược Lâm. Lần Tiêu Ninh người được trúng tuyển cơ hội vẫn đủ đại, có cửa sau, đường dễ đi sao!" Thạch Viêm lạnh nhạt nói.

Chỉ chốc lát, hai người đi tới dòng người nhộn nhạo trung ương chung quanh quảng trường.

"Sao nhiều người!" Thạch Viêm cau mày một cái.

Một cổ vô hình khí thế từ Thạch Viêm trên người mơ hồ tản ra, nhẹ nhàng đẩy một cái, liền đem người trước mặt đi hai bên đẩy ra, nhất thời, một con đường tự động xuất hiện ở phía trước, nối thẳng trung ương quảng trường.

Tiếp, Thạch Viêm cùng Huân Nhi rất dễ dàng liền đến phía trước nhất.

"Thạch Viêm ca ca, ngươi nhìn, đó là Tiêu Ngọc biểu tử tử."

Thạch Viêm thuận người Huân Nhi nhìn không đi, quả nhiên thấy Tiêu Ngọc. Kia một đôi hết sức chói mắt trắng như tuyết đùi đẹp, vô luận là ở đâu trong, đôi đại chân dài đều là vô cùng hấp dẫn người con ngươi.

"Nàng vốn chính là Già Nam Học Viện học sinh, lần trở về Tiêu gia chẳng qua là vì nghỉ phép mà thôi. Lần chiêu sinh sau, nàng khẳng định cũng phải lập tức trở lại Già Nam Học Viện học tập." Thạch Viêm đạo.

"Tiêu Ngọc biểu tử tử!" Huân Nhi nhẹ nhàng kêu một tiếng.

"Người, lại cũng tới." Thấy Thạch Viêm, Tiêu Ngọc âm thầm khó chịu nắm bắt, hán có thể từ ông nội hán trong miệng biết được người lại đã là Đầu Hoàng, có thể người thực để cho nàng khiếp sợ một cái.

Sau đó, nàng di động bước liên tục, đến gần Thạch Viêm hai người.

"Huân Nhi!" Tiêu Ngọc lên tiếng chào hỏi, cố ý đem Thạch Viêm cho khinh thường.

Thạch Viêm thờ dãi, hướng về phía Tiêu Ngọc nói: "Không nhìn thấy người phụ quân ta ở đây không? Thiếp làm sao khi, còn không mau quỳ an!"

"Hừ!" Tiêu Ngọc mỹ mâu trừng một cái, cắn răng, nhất thời tức giận không thôi, thì phải nổi giận.

Nhìn vừa thấy mặt đã ồn ào hai người, Huân Nhi xoa xoa có chút phát đau đầu, bất đắc dĩ nói: "Tiêu Ngọc biểu tỷ tỷ, Thạch Viêm ca ca, các người không nên nháo, trong sao nhiều người... Tiêu Ngọc biểu tỷ tỷ, người hay là dẫn chúng ta cùng đi gặp thầy Nhưộc Lâm đạo sư đi!"

Ở Tiêu Ngọc dẫn đường hạ, Thạch Viêm cùng Huân Nhi, rất thuận lợi đi tới chiều sinh chỗ.

"Hừ, lần nhưng là ta giúp người, người mới có thể dễ dàng nhìn thấy chúng ta đạo sư." Tiêu Ngọc ngạo nghễ nhìn Thạch Viêm dịu dàng nói.

Nhìn Tiêu Ngọc phó ngạo nghễ đáng vẻ, tựa như làm chuyện là cứu toàn bộ đại lục, Thạch Viêm cũng lười cùng nàng tranh luận. Không thể nghi ngờ, Thạch Viêm cùng Huân Nhi có thể không cần kiểm tra, liền trực tiếp tiến vào chiều sinh chỗ, tiết kiệm không ít thời gian, hơn nữa có cơ hội trước thời hạn thấy Nhưộc Lâm đạo sư, Tiêu Ngọc tác dụng quả thật rất lớn.

"Tiêu Ngọc, người cuối cùng xuất hiện, đã lâu không gặp, để cho ta sờ một cái. . ." Ngay tại thời điểm, một vị vóc người ma quỷ mỹ nữ đi tới, kiêu cưỡi trên ghẹo nói.

Vị mỹ nữ, chính là Tiêu Ngọc khuê mật, Tuyết Ny.

"Mau chút khai! Không muốn sờ ta." Tiêu Ngọc sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, lật liếc mắt nói.

"Lạc lạc, còn xấu hổ cái gì, lại không phải lần thứ nhất." Tuyết Ny động tác trên tay vô cùng nhanh chóng, hơn nữa rất là thuần thực, hiển nhiên trước kia thường xuyên dạng làm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66 : La Bố

Chương 66 : La Bố

Nàng tay phải, trong nháy mắt ở Tiêu Ngọc kia nhỏ hết sức eo trên sờ một cái, hơn nữa còn kéo kẹt đất cười không dứt, tỏ ra vô cùng hoạt bát vui vẻ.

Nhìn Thạch Viêm có chút quý dị quang, Tiêu Ngọc mặt đẹp có chút đỏ ửng đem trước mắt nữ tử đẩy ra.

Khảo sát bên trong sân tán gẫu nữ sinh, thấy Tiêu Ngọc đám người, trên mặt lộ ra vui mừng, một đám người cười hi hi tràn vào, đem Tiêu Ngọc vi ở trong đó, kỳ kỳ tra tra nháo không ngừng.

"Các người đủ a!" Tiêu Ngọc không biết làm sao đem không ngừng ở trên người mình sát chúng nữ đẩy ra.

"Tỷ tỷ, chị, mau tới giúp ta... Để cho chút canh phòng để chúng ta đi vào." Một giọng nói đột nhiên vang lên.

Tiêu Ngọc giác bận bịu lui ra một bước, chỉ Tiêu Huân Nhi cùng Thạch Viêm giới thiệu một lần, "Các người trước trò chuyện, ta đi đem em trai ta đệ bọn họ mang vào."

"Đi đi! Đi đi! Hi hi, thật là đẹp mỹ nhân a!"

Tiêu Huân Nhi dung nhan tuyệt mỹ để cho mọi người liên tục khen ngợi.

Khi quang chuyển hướng Tiêu Huân Nhi bên người Thạch Viêm lúc, từng trận kinh ngạc nữ nhân thanh vang lên lần nữa.

"Oa, thật là đẹp trai a!"

"Oa, thật ư! Suất ca a!"

Thấy mọi người quang, Thạch Viêm lúng túng cười cười.

Nhất thời lại là một trận huyền não.

"Oa! Thật là đẹp trai!"

"Làm thế nào, làm thế nào, ta cảm giác mình yêu."

... ..

"Chị, người quả thật là lợi hại a. Người một câu nói, sẽ để cho chúng ta có thể đi cửa sau, trước thời hạn tiếp xúc chiêu sinh đoàn." Tiêu Ninh vui vẻ nói, sau lưng Tiêu Viêm cùng Tiêu Mị cũng cùng người đi tới.

"Nha, lại tới tên mỹ nữ cùng hai tên suất ca a! Ngọc Nhi, người Tiêu gia mỹ nhân suất ca thật đúng là nhiều a!" Thấy Tiêu Ngọc dẫn người đi vào, chúng nữ lại là một trận thần phục.

"Đừng làm rộn rồi, ta còn phải mang bọn họ đi trải nghiệm đâu." Đối mặt bảy nữ sắc chói lọi, Tiêu Ngọc không biết làm sao cười mắng.

"Hi hi, đi thôi, cùng ta tới, ta mang các người đi." Tuyết Ny vừa muốn xoay người, bước chân bỗng nhiên dừng lại, nghiêng đầu cười nói: "Nga, đứng quên nói cho người, lần chiêu sinh trong đội ngũ, La Bố tên kia cũng ở trong đó, hơn nữa, ở lại lịch trên, nghe nói hắn tấn thăng thành bốn sao đầu."

Nghe vậy, Tiêu Ngọc kia cười tủm tỉm gương mặt nhất thời trầm xuống, có chút không kiên nhẫn nói: "Kia ghét người làm sao cùng tới?"

"?Còn không phải là vì thấy chúng ta Tiêu Ngọc mỹ nhân sao, một đường tới, người ta nhưng là ngày nhớ đêm mong đâu." Tuyết Ny giễu giễu nói.

Khẽ cắn răng cắn, Tiêu Ngọc sắc mặt biến đổi sau một lúc, bỗng nhiên xoay đầu lại, nhìn không hướng Thạch Viêm.

"Nhìn ta làm gì, nhìn nữa ta cũng không khả năng, loại chuyện liên đường tới tìm ta." Thạch Viêm khoát khoát tay hướng lều vải đi tới.

"Oa! Ngọc Nhi, người mị lực hạ xuống a! Lấy Ngọc Nhi người mị lực lại không có thành công, hay là vị suất ca quá cao lãnh, cũng không giống như a! , nếu là trong học viện những người đó lời, không muốn biết tránh phá bao nhiêu da đầu đầu, người lại cũng không quan tâm người" một bên Tuyết Ny phảng phất phát hiện cái gì kinh thiên đại bí mật vậy, lớn tiếng la hoảng lên.

Tiêu Ngọc giác vội vàng che Tuyết Ny miệng, sự kiện nếu để cho những người khác biết, mất mặt liền ném đại.

Đến gần màu xanh lá cây đại trường bông, chỉ thấy ở lều vải sung sướng bóng mờ chỗ, mười nhiều tên trai gái đang chia mấy vòng vây quanh chung một chỗ lẫn nhau tán gẫu, nhìn bọn họ ở chỗ này tùy ý thần sắc, chắc hẳn nên cùng Tuyết Ny vậy, đều là thuộc về Già Nam Học Viện học viên.

Mà ở bóng mờ ra, còn có hai mươi mấy tên nam nữ trẻ tuổi chánh nóng bức mặt trời chói chan, ngồi trên chiếu, mặc dù bởi vì nhiệt độ cao mà đưa đến trên khuôn mặt mồ hôi chảy ròng, bất quá bọn họ trong thần sắc nhưng là tràn đầy cân trọng, nhìn đáng đáp, bọn họ dường như là mới vừa thông qua vòng ngoài khảo sát học sinh mới.

Ngay tại thời điểm, một vị trẻ tuổi niên trưởng, ở mấy tên học viên vây quanh, bước chân trầm ổn đi tới. Đi tuốt ở đằng trước dẫn đầu niên trưởng, dáng dấp rất là anh tuấn, hơn nữa nhìn một cái cũng biết rất có khí thế, người này quang, nhưng chặt chẽ nhìn chăm chăm Tiêu Ngọc cặp kia trắng như tuyết chân dài. Thật giống như song mỹ chân, là trên thế giới xinh đẹp nhất nhất nuôi, mắt cảnh sắc vậy, không bỏ được lấy ra mắt.

"Mau nhìn... La Bố tới, chuyện là hắn phụ trách." Tuyết Ny chỉ đi tới đẹp trai người tuổi trẻ, bổ sung nói.

Dẫn đầu niên trưởng, chính là La Bố.

Thấy La Bố xuất hiện, Tiêu Ngọc mỹ mâu thoáng qua vẻ chán ghét.

"Tiêu Ngọc, đã lâu không gặp a, những người này đều là người mang đến sao?" La Bố mới vừa đi tới, liền lập tức cười mặt cùng chân dài nàng chào hỏi.

"Ừ!" Tiêu Ngọc khẽ gật đầu, không có nói những thứ khác lời. La Bố sắc mặt nụ cười, nhất thời tỏ ra có chút điểm lúng túng.

Tiêu Ngọc chậm rãi đi động bước liên tục, đứng ở Thạch Viêm bên người, nhẹ nhàng giúp hắn cầm quần áo nếp nhăn vuốt lên, sau đó vãn trên Thạch Viêm cánh tay.

"A. . ." Nhìn Tiêu Ngọc thân mật như vậy cử động, người chung quanh, nhất thời trờ miệng ngây ngô, chưa từng thấy Tiêu Ngọc đối đãi như vậy một tên nam tử.

"Tiêu Ngọc, hắn là ai ?" La Bố thần sắc âm trầm nhìn Thạch Viêm, rồi sau đó hướng Tiêu Ngọc hỏi.

Chương 67: Đấu Giả VS Đấu Tông

Khán giả hai người vẫn chung một chỗ tay, La Bố nhìn về Thạch Viêm con người trung, mặt mờ thoáng qua vẻ lạnh lẽo cùng lửa giận.

"Liên quan." Tiêu Ngọc không chút khách khí đáp lại.

"Nga, dạng a." Gật đầu một cái, La Bố từ trong ngực móc ra một quả quả đấm lớn hồng sắc thủy tinh cầu, dương dương, cười nói: "Vừa vặn mới vừa rồi. Nhược Lâm đạo sư cho ta một khối trắc nghiệm thủy tinh, sẽ để cho bọn họ thử một chút đi, những thứ khác trắc nghiệm thủy tinh đã toàn bộ bắt được trước mặt trắc nghiệm trong lối đi đi, nếu như không cần ta, phải đợi thêm một đoạn thời gian."

Nghe vậy, Tiêu Ngọc gật đầu một cái, đầu sao La Bố nói không phải là giả, nghiêng đầu hướng về phía Thạch Viêm nhu giải thích rõ nói: "Trắc nghiệm thủy tinh rất đơn giản, chỉ cần thực lực đến tám đoạn đấu khí, nó liền sẽ tự động tỏa sáng, như vậy, liền thông qua bước đầu khảo sát."

"Có thể buông tay đi!" Thạch Viêm trừng nòng một cái, nhàn nhạt nói.

"Nga." Tiêu Ngọc cười tủm tỉm gật đầu một cái, không thèm để ý chút nào, hết sức ngoan giác buông ra hai tay, mà nhìn nòng phó bộ dáng khéo léo, vị kia tên gọi La Bố thanh niên, nắm thủy tinh cầu bàn tay, mãnh siết chặt rất nhiều nhiều.

Thạch Viêm đưa tay đặt ở thủy tinh cầu trên, đợi thủy tinh tỏa sáng sau, liền thu tay về.

"Cũng đi thử một chút đi!" Thạch Viêm cười cười, đối với chúng nữ cùng Tiêu Viêm mấy người nói. Gật đầu một cái, Huân Nhi, Tiêu Viêm, Tiêu Ninh, Tiêu Mị mấy người dẫn đầu tiến lên, bàn tay ở thủy tinh cầu trên dừng lại chốc lát, đợi đến thủy tinh cầu sáng lên sau, chính là lui về.

Vải thu cất thủy tinh cầu, ngón tay ngón tay hướng phía ngoài những thứ kia ở dưới ánh nắng chói chan ngồi trên chiếu trai gái, hướng về phía Thạch Viêm chúng người cười nói: "Chúc mừng các người thông qua bước đầu khảo sát, bây giờ, liền mời chư vị ở bên ngoài ngày ngọc nửa lúc đi."

"La Bố, người là ý gì?" Nghe vậy, Tiêu Ngọc mày liễu dựng lên, mặt đầy băng sương quát lạnh.

"Tiêu Ngọc, người cũng là học viên cũ, hẳn biết là nhận lúc quy củ, a a, bây giờ học viên mới tính tình càng ngày càng rộn ràng, cho nên ở nhận lúc, tòa bọn họ thuận khí, có lợi bọn họ ngày sau tại học viện cuộc sống."

La Bố cười nói. "Hừ, La Bố, người đối với những thứ kia vô tri học sinh mới nói chút, ta cũng lười quản người, bắt quá người thiếu đem chút lạn quy củ dùng đến ta mang trên người vừa tới!" Tiêu Ngọc lạnh lùng nói.

"Là quy củ." La Bố khoe miệng giật một cái, Tiêu Ngọc không nể mặt như vậy ở trước mặt mọi người quát mắng hắn, cũng để cho phải hắn trong lòng tràn đầy tức giận cùng ghen tuông.

"La Bố, người hay là chó quấy rối, người thật ra thì cũng biết, chút quy củ, có cũng được không có cũng được mà thôi, cần gì phải làm thành dạng?" Bên cạnh chúng nữ. Cũng có chút nhìn không quen người cảm lòng gà khi lệnh tiền cử động. Cũng không khỏi cau mày đạo.

"A a, xin lỗi. Bọn họ là ở ta trên tay thông qua khảo sát, dựa theo quy định, đoạn trong thời gian, ta hẳn tạm thời quản hạt bọn họ."

La Bố rực rỡ cười nói, nhìn Tiêu Ngọc lại muốn nổi giận, hắn lời nói bỗng nhiên chuyển một cái: "Được rồi, nhìn ở người phân thượng, bọn họ không cần toàn bộ đi ra ngoài, sẽ để cho một người thay mặt biểu chứ ?

Ách . . Ta nhìn một chút, sẽ để cho. . . Sẽ để cho vị xiong đệ đi ra ngoài đi, a a, dù sao một tên đại nam nhân, cũng không cần sợ bị phơi đen."

La Bố ngón tay ở trên người mấy người chậm rãi dời qua, cuối cùng cười ngừng ở Thạch Viêm trước mặt.

Thạch Viêm khẽ giơ lên gương mặt, nhàn nhạt nhìn trước mặt tươi cười thanh niên.

"Cút, Thạch Viêm hẳn sẽ không ra đi, chính ta sẽ đi tìm Nhược Lâm đạo sư nói, không cần người ở đầu vung tay múa chân!" Hấp dẫn (sexy) chân dài hướng phía trước một mặt, Tiêu Ngọc ngăn ở Thạch Viêm trước mặt, lạnh lùng nói.

"Yêu a, La Bố đại ca, người bên tựa hồ ra chút vấn đề a?" Ngay tại mấy người dây dưa không ngớt lúc, lều vải trong bóng tối lại là cười hi hi xông ra một đám nam tử.

"Không có gì, chẳng qua là vị học sinh mới không muốn đi ra ngoài phơi một chút mà thôi." La Bố trang hảo thủy tinh cầu, tùy ý cười nói.

"Hắc, thật lâu không gặp qua sao phách lối học sinh mới, La Bố đại ca, cần chúng ta hỗ trợ sao?"

Nghe vậy, một tên trên ngực hội một quả kim tinh thanh niên, hướng về phía La Bố hắc hắc bật cười, trong nụ cười có lau một cái lấy lòng ý. Cười gật đầu một cái, La Bố nhìn mặt đẹp âm trầm Tiêu Ngọc, hơi trầm ngâm, bỗng nhiên cười nói: "Dạng đi, không đi ra liền không đi ra, bất quá dấu sao bên ngoài còn nữa không nhiều học sinh mới nhìn, nếu như hết lần này tới lần khác mấy người bọn họ không đi ra phơi một chút, sợ rằng người khác trong lòng cũng sẽ có chút không vui."

Vừa nói, La Bố vỗ vỗ bên người tên thanh niên kia bả vai, hướng về phía không lo cười nói: "Nếu ngươi không muốn đi ra ngoài, vậy thì cùng Qua Lạt luận bàn một chút đi, dĩ nhiên, không cần ngươi đánh bại hắn, chỉ cần ngươi có thể ở trong tay hắn giữ vững hai mươi hiệp, vậy là được." Nghe vậy, Tiêu Ngọc quả thật trầm mặc xuống, Thạch Viêm thực lực hắn nhưng là rất rõ ràng. Đấu Hoàng! ! Già Nam Học Viện đạo sư cũng bất quá là Đại Đấu Sư mà thôi.

Tiêu Ninh, Tiêu Mị cũng là quang có chút quái dị nhìn La Bố, trong lòng vì tên kia gọi Qua Lạt thanh niên cùng La Bố hai người mặc niệm.

Tiêu Viêm cùng Huân Nhi có biết Thạch Viêm cũng không phải là Đấu Hoàng, mà là thứ thiệt Đấu Tông, hai tên Đấu Giả đi cùng Đấu Tông tìm tra so tài, là nên nói buồn cười đâu! Buồn cười đâu! Hay là buồn cười đâu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: La Bố, ngươi cho là ngươi là. . .

Chương 68: La Bố, ngươi cho là ngươi là Bố La Lợi a!

"Hắc hắc, tới đi, từ, để cho ta tới dạy một chút ngươi như thế nào tôn trọng niên trưởng, nếu không sau này tại học viện trong thua thiệt, còn phải trách chúng ta." Kia tên gọi Qua Lạt thanh niên, tiến lên một bước, hướng về phía Thạch Viêm không có hảo ý cười nói.

Là Già Nam Học Viện một loại bất thành văn quy củ, dù sao có thể đạt tới nhận giới hạn người, vậy cũng coi như là thiên phú không tệ, loại người, ngày thường ở nhà mình mảnh đất kia, phải nói là sống trong nhung lụa, rất ít bị cái gì chế giễu giễu cợt, mà ôm loại tâm tính tiến vào vậy cơ hồ là người ưu tú nhiều vô số kể Già Nam Học Viện, rất dễ dàng một lời không hợp, liền vung tay, cuối cùng làm ra một ít không cần thiết phiền toái, cho nên, ở chiều sinh lúc, làm cho học sinh mới biết rõ mình cấp bậc, hơn nữa đem bọn họ kia cổ con nghé mới sanh nhuệ khí mài đi, là một món rất là thực tế vấn đề trọng yếu.

Mà đối với loại quy định bất thành văn, chính là ngay cả Già Nam Học Viện một ít đạo sư, cũng không ôm phản đối tư thái, vì vậy, loại quy định, cũng một mực một mực dọc theo đập xuống tới.

Qua Thứ quả đảm thật chắc, nhàn nhạt đầu khí bao trùm trên đó, Qua Lạt âm thanh cười, chuẩn bị xong tốt dạy dỗ một chút tên đâm đầu, La Bố cũng là đứng ở một bên chuẩn bị xem cuộc vui.

"Ngọc Nhi, đi ra ngoài phơi một chút tổng so với bị đốn da thịt khổ muốn cường chứ ?" Nhìn kia cười âm hiểm Qua Lạt, Tiêu Ngọc bên người chúng nữ, có chút không đành lòng lên tiếng nói.

Tiêu Ngọc lười biếng giỡn ra cánh tay một cái, ngọc thủ lướt khai trên trán tóc xanh, nàng liếc Thạch Viêm bóng lưng, nhẹ giọng nói: "Qua Thứ cùng La Bố bất quá là tự mình chuốc lấy cực khổ thôi."

Nghe vậy, chúng nữ hơi sững sờ, nhìn về phía Thạch Viêm, trong mắt lóe lên lau một cái mong đợi.

Chỉ thấy hai người phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp té quỵ dưới đất, Qua Thứ cùng La Bố cảm giác được rõ ràng đầu tựa như đè một ngọn núi lớn, khiến cho hai người đứng lên cũng không nổi.

"Thật là cho các ngươi hai tên mặt, khiêu chiến ta! Các ngươi lấy ở đâu dũng khí đấy! La Bố, ngươi cho là ngươi là Bố La Lợi a!" Thạch Viêm chậm rãi đi tới trước người hai người, quan sát hai người lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói.

"Ngươi..." La Bố kinh hãi muốn chết há miệng muốn nói cái gì, nhưng là lại bị Thạch Viêm khí thế uy áp một trận chèn ép, nhất thời trong miệng lời lại bị nuốt xuống, khó mà phát ra tiếng.

Hai người quang hiện lên run rẩy quang nhìn chăm chăm cười nhạt thiếu niên, xem ra, lần bọn họ tựa hồ là nhìn sót, chỉ dựa vào khí thế là có thể đem bọn

họ hai chết chết áp trên đất, cần gì dạng thực lực, bọn họ mặc dù chỉ là Đẩu Giả, nhưng coi như là lấy Nhục Lâm đạo sư Đại Đẩu Sư thực lực cũng không thể chỉ bằng khí thể đem bọn họ áp không thể động đây, người thiếu niên kia là thực lực gì, Đẩu Linh cũng hoặc là Đẩu Vương, đến nỗi cao hơn bọn họ căn bản không dám nghĩ tới.

"Ngọc Nhi, ta thấy là chân thực sao? Không nằm mộng đi." Tuyết Ny kinh ngạc ôm Tiêu Ngọc cánh tay, dùng sức lay động.

"Ngọc. . . Ngọc Nhi, người nhà ngươi, thực lực kết quả là cấp bậc gì a? Chỉ bằng khí thể là có thể áp Qua Thứ cùng La Bố không lên nỗi, Đẩu Linh hay là Đẩu Vương?" Ngây ngẩn nhìn kia hắc sam thiếu niên, Tiêu Ngọc bên người Tuyết Ny, nhất thời có chút lắp ba lắp bắp dò hỏi.

Tiêu Ngọc ngọt ngào cười một tiếng, chăm chú nhìn thiếu niên giữa sân, trong con ngươi thoáng qua lau một cái khó hiểu tia sáng kỳ dị, một lát sau, nàng học Thạch Viêm hình dáng nhún nhún vai, cười tủm tỉm nói: "Nếu như ta nói hắn là Đẩu Hoàng ngươi có tin hay không."

"Đầu. . . Đẩu Hoàng, Ngọc Nhi ngươi không lừa gạt ta đi! Nếu như ta nhớ không lầm lời, ngươi vị biểu đệ mới 17 tuổi đi! Trời ạ! Yêu thọ rồi! Chúng ta Già Nam Học Viện yêu nữ ở trước mặt hắn cũng tỏ ra bình thường đi!" Tuyết Ny kinh hãi nói.

"Được. . . Tốt thiên phú kinh khủng." Con ngươi nhìn chăm chăm Thạch Viêm. Tuyết Ny thán phục lắc đầu một cái.

"Thạch Viêm ca ca, chờ cùng hai người so đo, chúng ta đi trước thấy Nhục Lâm đạo sư đi!" Huân Nhi ở một bên nhắc nhở.

"Coi là, lười phản ứng các ngươi hai tên, sau này ánh mắt sáng lên điểm, không nên trêu chọc mình không chọc nổi người." Thạch Viêm tùy ý phát tay một cái, rút lui trở về uy áp. Hai người liền vội vàng đứng lên hoảng hốt vậy rồi đi nơi đây, xem ra là một khắc đồng hồ cũng không muốn đợi ở đây.

Qua lần cùng La Bố bị tức thể áp quy xuống đất học máu, có thể không cũng chỉ có Già Nam Học Viện một ít học viên nhìn thấy, quảng trường vòng ngoài chúng nhiều người vây xem cũng là nhân chứng.

"Ngọa tào, tốt ngạo mạn."

"Quả thật cường hãn ngoại hạng, người nọ ta nhận được, là Tiêu gia bên ngoài tính thiên tài, nghe nói người này vào sáng sớm sáu tuổi liền trở thành Đẩu Giả, lúc ấy khiếp sợ toàn bộ Ô Thần Thành, bất quá sau đó liền im tiếng biệt tích, vốn tưởng rằng là giả, bây giờ nhìn lại sợ là Tiêu gia cho ẩn núp a!"

"Một đoạn thời gian trước, người này đem thêm hàng gia tộc thiếu gia Gia Liệt Áo cho đánh."

"Nghe nói, người này còn cùng đặc thước ngươi phòng đấu giá ghé thủ lãnh đấu giá sư, Ô Thần Thành đại chúng trong lòng nữ thần Nhã Phi quan hệ không cạn..."

Chúng nhiều người vây xem, phát ra kêu lên cùng tiếng nghị luận, thanh âm ồn ào náo động, hòa chung một chỗ, cũng không biết câu nào là người nào nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: một chút cảm giác thành tựu cũng không có

Chương 69: một chút cảm giác thành tựu cũng không có

"Xem ra lần ta muốn nhặt được bảo chứ ? Dễ Dàng lấy đầu khí uy áp thương tổn tới học trò ta, như vậy đầu khí thực lực, thật khiến cho người ta quát nhìn nhau. . ." Đột nhiên xuất hiện thanh âm cô gái, ôn nhu đến cơ hồ có loại dễ cho nhân tâm say cảm giác, bất quá cũng may Thạch Viêm định lực cũng không phải Bạch thối, quang hơi có chút hiếu kỳ cùng kinh ngạc, nhìn về phía thanh âm truyền tới lều vải bên trong.

Phía ngoài lều chuyện phát sinh, không thể nào lừa gạt được nàng. Thật ra thì sớm đã có học viên đem La Bố bị thương học máu chuyện báo cho biết nàng.

Tự nhiên làm theo, Nhục Lâm đạo sư cũng muốn Dĩ nhiên đất cho là, Thạch Viêm là lợi Dụng đầu khí uy áp, khiến cho La Bố bị thương. Mà có thể lấy đầu khí uy áp liền thương tổn tới La Bố, ít nhất cần so với La Bố cường hãn hai ba tên đại cảnh giới mới có thể làm được. Cho nên, Nhục Lâm đạo sư cũng đã sớm ở trong lòng phán đoán, đã thương La Bố người —— Thạch Viêm, ít nhất có Đẩu Sư, thậm chí còn Đại Đẩu Sư hậu kỳ thực lực.

Lều vải bóng mờ chỗ, một tên áo xanh nữ tử, đang cười tủm tỉm tiểu lập, một Trương Mỹ Lệ trên gương mặt tươi cười, cầu ôn uyển nị cười, sóng mắt lưu chuyển, nhìn về mọi người nhu hòa tâm mắt, giống như lau một cái thanh nước trong lưu từ trong lòng lặng lẽ chảy qua vậy, để cho người không nhận

được chìm đắm với kia cô nữ tử đặc biệt ôn uyển linh động.

Nữ tử tuổi tác nhìn qua giác Tiêu Ngọc đậm người còn lớn hơn trên chút ít, phong Mãn là lướt Dáng người, thấu phát một cổ năm tháng mài ra thành thực phong tình, loại hỗn thiên nhiên phong tình, xa không phải là Tiêu Ngọc chút trẻ trung cô gái có thể tỷ Dụ.

Thạch Viêm quang nhàn nhạp ở trên người cô gái thoáng quan sát mấy lần, mặc Dù nhưng so với Dung mạo, cô gái này giác chi tuyệt sắc kém chút ít, bất quá đối với kia cô không chút nào giả Dối ôn nhu khí chất, ngược lại là làm cho Thạch Viêm có chút chút ít tươi đẹp.

"Nhược Lâm đạo sư, hi hi, Ngọc Nhi có thể tượng tượng chết người!"

Nhìn xuất hiện ở bên trong lều cô bộ ôn nhu nữ nhân, Tiêu Ngọc nhất thời ngạc nhiên mừng rỡ kêu một tiếng, sau đó nhào tới, cười hi hi ôm chặt trứ người sau kia nhìn như nở nang, nhưng cũng không lộ vẻ mập eo.

"A a, Ngọc Nhi, kỳ nghỉ còn khoái trá chứ?"

Ôm lấy trong ngực Tiêu Ngọc, được gọi là Nhược Lâm đạo sư ôn nhu nữ nhân, cười khanh khách nói.

"Cũng không tệ lắm." Hoạt bát cười cười, Tiêu Ngọc cắn Nhược Lâm đạo sư mềm mại rái tai nhẹ giọng giễu giễu nói: "Đạo sư càng ngày càng ôn nhu, như thường đi xuống, ngày sau bị đạo sư vừa ý nam nhân, sợ rằng sẽ bị đoàn nhu nước vây được gặt gao."

Ở Già Nam Học Viện, đạo sư Nhược Lâm cùng học viên Tiêu Ngọc giữ quan hệ, vẫn luôn vô cùng mật thiết, hai người thậm chí là có chút giống như tỷ muội. Dẫu sao Nhược Lâm cũng vô cùng trẻ tuổi, hơn nữa năng khí chất ôn nhu, bình Dị gần người, có một cô đề cho người tự nhiên làm theo liền muốn thân cận đặc chất. Cũng khiến cho Tiêu Ngọc đang đối mặt đạo sư Nhược Lâm thời điểm, có thể rất buông ra, rất Dễ Dàng làm trò đùa loại

Mặt đẹp bay lên lau một cái nhàn nhạp ứng đồ, Nhược Lâm đạo sư không biết làm sao lắc đầu một cái, cung chiu vô vô Tiêu Ngọc đầu, chợt hướng về phía bên Thạch Viêm đậm người Dương Dương cảm, ôn nhu nói: "Là người mang đến người sao? Tựa hồ rất tốt đâu, nhất là người không đơn giản a!"

"Hừ, hẳn chính là một biến thái, quái thai." Tiêu Ngọc bĩu môi nói.

Lắc đầu một cái, Nhược Lâm buông Tiêu Ngọc, chậm rãi tiến lên, hướng về phía viêm nhạp hạ mặt mấy chục tên học sinh mới mỉm cười nói: "Các vị bạn học, tất cả vào đi."

Nghe nàng mở miệng nói chuyện, kia ở viêm nhạp hạ bị phơi mờ hôi đầm đìa những học sinh mới, nhất thời mặt đầy mừng rỡ, vội vàng ngồi Dậy, chặt vật xông vào lều vải trong bóng tối. Không thể không nói, mặc Dù loại tóa người mới nhuệ khí biện pháp có chút bất cận nhân tình, bất quá nhưng vẫn là có một chút hiệu quả, ít nhất bây giờ tiến vào lều vải những học sinh mới, kiều căng giác chi lúc mới tới, rõ ràng muốn thu liễm rất nhiều nhiều, mỗi một người đều là rúc lại bóng mờ trong xó xỉnh, con người không ngừng ở bên trong lều cô bộ táo động. Hiện lên nhu hòa nụ cười quang ở trên người mọi người quét qua, Nhược Lâm đạo sư quang cuối cùng ngừng ở Thạch Viêm trên mặt, khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "La Bố cũng không quá tâm tư xấu, lúc trước chẳng qua là trong lòng có chút lửa giận mà thôi, cho nên cứ chỉ lỗ mắng chút, người không nên trách hấn." Đang khi nói chuyện Nhược Lâm cũng là tò mò đánh giá hấn, có thể chỉ bằng vào dẫu khí uy áp là có thể đem La Bố hai người áp không lên nổi, lấy nàng thực lực cũng không làm được, hơn nữa Thạch Viêm đứng ở nơi đó, nếu như nàng không phải nàng chính mắt nhìn thấy nơi đó có người, nàng căn bản là không cảm giác được Thạch Viêm người tồn tại, tựa như người này chính là trời đất đang lúc một số vậy, như vậy có thể thấy, nếu như không phải là có đặc thù bí pháp hoặc bảo vật, Thạch Viêm cảnh giới rất có thể nàng trên.

Nghe vậy Thạch Viêm thờ Dài nói: "Yên tâm, chỉ cần không đến trêu chọc ta, lười phản ứng chút lâu la, khi Dễ một chút cảm giác thành tựu cũng không có."

Đối với Già Nam Học Viện, hấn sớm muộn cũng là muốn đi, chỉ bất quá, ngày sau nếu là có thể Danh chánh ngôn thuận quang minh chánh đại đi vào, cũng tiết kiệm nhưng một ít tên không đâu không nhọt phiền toái, thế nào mà không làm chứ? Dẫu sao, chỗ đó nhưng là khác thường lửa tồn tại.

Nhược Lâm đạo sư tỏ thủ nhẹ nhàng xoa sáng bóng trán, rõ ràng đầm đầu cấp học sinh a!

Bình tới tướng đồ, nước tới đất ngăn.

Ngay sau đó khẽ mỉm cười, Nhược Lâm đạo sư xoay người ở lều vải vị trí đầu não trên ghế ưu nhã ngồi xuống, nụ cười yêu kiều nhìn bên trong lều cô học sinh mới, làm giờ tay lên một cái, ngón tay trên một quả nạp giới quang mang lóe lên, một quyền màu xanh lá cây cuộn Da Dê trục cùng với ngọn bút xuất hiện ở trong tay. Con người mang mang, Nhược Lâm đạo sư ý thái lười biếng khẽ cười nói: "Các vị bạn học, chúc mừng các người cũng thông qua Dự đoán, bây giờ cũng coi là tiến vào Già Nam Học Viện cửa, bất quá bởi vì học viện cần phân biệt học viên tiềm lực trị giá, cho nên ta cần phải biết các người bây giờ xác thực thực lực."

Chương 70: trẻ tuổi Đẩu Hoàng

Chương 70: trẻ tuổi Đẩu Hoàng

"Tám đoạn đầu khí, thuộc về cấp tiềm lực trị giá, là Già Nam Học Viện tiêu chuẩn."

"Chín đoạn đầu khí, thuộc về cấp tiềm lực trị giá."

"Một tinh Đẩu Già, D cấp, hai sao Đẩu Già, c cấp, lấy loại này đây, cấp bậc cao nhất, chính là s cấp chớ năm sao Đẩu Già, dĩ nhiên, trong tuổi tác giới hạn, là hai mươi trở xuống."

"A a, s cấp tiềm lực học sinh mới, Già Nam Học Viện mười nhiều năm trung, coi như chỉ gặp qua một người oh, bây giờ kia yêu nữ, tại học viện, nhưng là có chút không phải đậm, bất quá sau này, yêu nữ thì phải gặp phải đối thủ." Nhược Lâm nhìn Thạch Viêm một cái nhẹ giọng nói.

Nói đến chỗ này, mọi người quang đều nhìn về Thạch Viêm, người biết chuyện bên ngoài, không ít người đều đang suy đoán tên nhìn qua duệ duệ người là cấp bậc gì.

"Được, bắt đầu đi, từ bên trái vừa bắt đầu, ghi danh chữ, cấp bậc, tuổi tác." Khẽ mỉm cười, Nhược Lâm tổ thủ cố chấp ngọn bút, ôn nhu cười nói.

"Hắc nam, đầu khí chín đoạn, tuổi tác hai mươi." Ở vào bên trái xếp hàng thủ một tên da ngăm đen thanh niên, gương mặt hơi đỏ lên dẫn đầu báo ra mình số liệu.

Mỉm cười gật đầu một cái, Nhược Lâm đạo sư nhanh chóng ghi nhớ tên học viên tài liệu, môi đỏ mọng hé mở: "e cấp."

... ..

Ở mọi người từng cái báo tự thân số liệu đồng thời, bên ngoài khi rảnh rồi người sẽ đi vào mấy tên mới vừa từ vòng ngoài quảng trường thông qua dự đoán học sinh mới, chút học sinh mới đang bị một ít niên trưởng nghiêm nghị cảnh cáo sau, cũng là vội vàng ngoan ngoan đứng ở đội ngũ sau, chờ đợi báo tự thân số liệu.

"Tiêu Viêm, thất tinh Đẩu Già, tuổi tác mười bảy!" Lúc đến phiên Tiêu Viêm, sắc mặt bình tĩnh nói ra mình số liệu.

"Ách. . ." Tiêu Viêm lời mới vừa mới vừa bật thốt lên, xi xào bàn tán bên trong lều cỏ, chính là bỗng nhiên yên tĩnh.

"Oa, Ngọc Nhi. . . Người, gia tộc người trung biến thái liên sao biết bao? Vượt qua s cấp 诶! Vì há miệng nhìn Tiêu Viêm, mấy tên nữ sinh lăm bằm nói.

Đối với Tiêu Viêm Tu vi so với nguyên trụ trung chỗ cao chút ít, Thạch Viêm hơi kinh ngạc một chút, ngay sau đó liền nhiên, dẩu sao Tiêu Viêm trước tu luyện công pháp là cấp cao cấp công pháp, liên so với nguyên trụ trung cao hơn không ít, hoàng cấp cấp thấp cũng có thể tu luyện tới bốn sao Đẩu Già, bây giờ so với nguyên trụ ở giữa chức cao cũng đứng là tình huống bình thường.

Tiêu Ngọc không biết làm sao thở dài một hơi, nói lăm bằm "Ta làm sao biết người càng ngày càng biến thái a."

"Vượt qua s cấp?" Kinh ngạc nháy mắt nháy mắt thon dài tiếp khác sau, Nhược Lâm đạo sư nhoen miệng cười, nhu thủy bàn cười khê, để cho động lòng người.

"Ta liền nói thứ yếu nhất được bảo, lại. . . Còn có vui mừng ngoài ý muốn." Nhược Lâm đạo sư ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Tiêu Viêm, lại phiết một cái Thạch Viêm, một khuôn mặt tươi cười trên vẻ mừng rỡ khó mà che giấu.

Lúc, Huân Nhi bước liên tục khê dôi, tiến lên một bước, thiếu nữ khinh linh êm tai giọng, ở bên trong lều cỏ nhẹ nhàng quanh quẩn.

"Tiêu Huân Nhi, sáu sao Đẩu Già, tuổi tác. . . Mười sáu. . . !" Vị trí đầu não trên, mới vừa giờ bút chuẩn bị ghi chép xuống Nhược Lâm, cổ tay cứng đờ, ôn nhu mặt đẹp, lại là hiện lên hiện lên vẻ kinh sợ! Thiếu nữ khinh linh giọng, làm cho bên trong lều cỏ, một mảnh vắng ngắt, tất cả mọi người quang, đều là dờ dẩn nhìn kia dừng dừng mỉm cười thanh y thiếu nữ, mới vừa còn chưa từ lúc trước Tiêu Viêm mang đến trong khiếp sợ tỉnh lại, nhưng là lại bị một cái nặng hơn trọng chùy hung hăng nện ở trên đầu.

Lại là một tên vượt qua s cấp giới hạn, hai người thiên phú cũng so với trong học viện yêu nữ mạnh hơn một phần a!

"Chắc chắc, không nghĩ tới, vậy mà sẽ bị ta gặp hai vị vượt qua s cấp tiềm lực trị giá học sinh mới, a a, xem ra ta thật đúng là may mắn." Trên gương mặt khiếp sợ chậm rãi thu liễm, Nhược Lâm đạo sư con người hiện lên tia sáng kỳ dị nhìn chằm chằm Huân Nhi.

"Người tốt, nên người, đối với người, ta nhưng là rất mong đợi a, người lại sẽ có bọc nào tiềm lực!" Nhược Lâm đạo sư thần sắc mong đợi nhìn về phía Thạch Viêm, cười tùm tùm nói.

"Thạch Viêm, một tinh Đấu Hoàng, tuổi tác mười bảy, cũng là vượt qua s cấp đi!" Nhân nhật thanh âm từ Thạch Viêm trong miệng truyền ra, bên trong căn phòng nhất thời rơi vào một mảnh tĩnh mịch, Đấu Hoàng! ! Bọn họ có phải hay không nghe lầm.

Tuyệt Ny đã mặc dù biết Thạch Viêm là Đấu Hoàng cường giả, nhưng câu từ Thạch Viêm trong miệng nói ra, vẫn bị rung động đến.

Mọi người chỉ cảm thấy trên đầu mình, đột nhiên đập xuống một tảng đá lớn, cả người chỉ cảm thấy chóng mặt, trong lòng tràn đầy khiếp sợ, là nơi nào tới yêu nghiệt a!

"Là thật? Ngọc Nhi!" Nhược Lâm đạo sư mặt đầy khiếp sợ tránh Thạch Viêm một hồi lâu, mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Tiểu Ngọc, hỏi.

Nghe vậy, Tiểu Ngọc hơi gật đầu một cái, nhìn về Thạch Viêm nói: "Mặc dù ta không có thấy tận mắt đến, bất quá hẳn đúng là Tiểu gia trước mặt mọi người hiện ra qua Đấu Hoàng thực lực, lúc ấy Văn Lam Tông Thiếu tông chủ Hòa trưởng lão ở, coi như Tiểu gia chúng ta sẽ nhìn lầm, Văn Lam Tông tông sẽ không nhìn lầm đi!"

"Tê. . . !" Tiểu Ngọc lời mới vừa dứt, lều vải bên trong lại là một mảnh vắng ngắt, ngay sau đó liền vang lên liên tiếp chuỗi đến hút hơi lạnh thanh âm. Ông trời già, chúng ta nơi đó đắc tội người, thả ra sao tên yêu nghiệt tới đã kích chúng ta.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Đấu Hoàng đại nhân

Chương 71: Đấu Hoàng đại nhân

Nhược Lâm đạo sư cũng là nghe được Tiểu Ngọc lời sau, ngược lại hít một hơi hơi lạnh, mặt đầy khiếp sợ nhìn chằm chằm Thạch Viêm

Nhược Lâm đạo sư bình phục một chút tâm tình, hướng về phía Thạch Viêm a a cười một tiếng nói: "Y theo người thực lực, chẳng lẽ đi dùng Già Nam Học Viện sao? Đi chỉ sợ cũng không mấy người có thể dạy đạo người đi!" Nhược Lâm lại không phải người ngu, hẳn cũng không tin liền Thạch Viêm bằng mình thiên phú là có thể đi tới một bước, Tiểu Ngọc sở tại gia tộc nàng cũng có nghe thấy, coi như Thạch Viêm thiên phú cao hơn nữa, cũng tuyệt đối không thể có thể bồi dưỡng được sao trẻ tuổi Đấu Hoàng, theo Ngọc Nhi theo như lời, Thạch Viêm là bị người nhờ nuôi ở Tiểu gia, có thể thấy, sau lưng rất có thể có thể lực cường đại hoặc là có cường giả tồn tại.

"A a, Già Nam Học Viện nếu nổi tiếng đại lục, tự nhiên có nổi tiếng đạo lý, đi xem một chút, tăng trưởng một chút lịch duyệt cũng không tệ địa phương." Thạch Viêm tùy ý biên cái có, cũng không thể nói thẳng hướng về phía các người học viện dị hóa đi đi.

"Được rồi, hôm nay ghi danh liền trước đến đây kết thúc đi, chúng ta sẽ còn ở chỗ này nói lưu bảy ngày, hôm nay sở ghi danh học sinh mới, chúc mừng các người, ngày sau, các người chính là Già Nam Học Viện một thành viên, hy vọng các vị bạn học có thể ở trong vòng bảy ngày, đem hết thầy chuẩn bị ôn thỏa, bảy ngày sau, gặp nhau có Già Nam Học Viện xe phi hành đội đến Ô Thần Thành, đến lúc đó, chúng ta liền có thể bay thẳng học viện." Cẩm trong tay cuộn da khẽ chậm rãi cuốn long, Nhược Lâm đạo sư ôn nhu cười nói.

Nhìn kia mỉm cười Nhược Lâm đạo sư, Thạch Viêm quay đầu nhìn một chút có chút ý động Tiểu Viêm, tiến lên một bước, lên tiếng nói: "Nhược Lâm đạo sư, ta còn có chút việc. . ."

"Nga! Đấu Hoàng đại nhân, còn có chuyện gì muốn cùng đạo sư nói sao?" Nâng lên xinh đẹp mặt đẹp, Nhược Lâm đạo sư hài hước cười nói.

Nghe không được tự nhiên gọi, Thạch Viêm khòe miệng giật một cái, cười khẽ một phen, quay đầu liếc mắt nhìn Tiểu Viêm.

"Ho khan một cái!" Lúc, Tiểu Viêm ho khan hai tiếng, tiến lên một bước, sờ một cái sống mũi, ngượng ngùng cười một tiếng nói: "Ta cùng Thạch Viêm biểu ca tạm thời không thể đi Già Nam Học Viện, hy vọng Nhược Lâm đạo sư có thể cho chúng ta một chút kỳ nghỉ!"

Một bên Huân Nhi, tinh xảo gương mặt, trở nên âm trầm rất nhiều nhiều, tay tràn đầy vô biên tế đem chơi tóc xanh, vốn đang bởi vì có thể cùng Thạch Viêm đi trước Già Nam Học Viện mà hơi có chút tung tăng tâm tình, nhất thời có chút mất hết hứng thú đứng lên.

"Xin nghỉ?" Hơi hơi ngần ra, Nhược Lâm đạo sư chân mày to hơi nhăn, nhẹ giọng nói: "Dựa theo quy củ, học sinh mới trừ một ít đặc định ngày nghỉ ra, là không có những thứ khác kỳ nghỉ."

Nhìn Thạch Viêm bình thản ung dung dáng vẻ cùng Tiểu Viêm trịnh trọng sắc mặt, Nhược Lâm đạo sư tức tức chân mày to trầm ngâm thật lâu, mới vừa

khẽ gật đầu một cái, ôn nhu nói: "Được rồi, ngươi cần phải bao lâu kỳ nghỉ, nếu không phải quá lâu rồi, lấy ta quyền chức, cũng vẫn có thể thay ngươi tranh thủ được."

Nhìn Nhục Lâm cặp kia hiện lên nhu hòa con ngươi, Tiêu Viêm bỗng nhiên cảm giác được da mặt có chút đỏ lên, yên lặng một lát sau, hắn mới vừa lúng túng nói: "Có lẽ. . . Một năm chừng đi."

Lời này vừa ra khỏi miệng, bên trong lều cô đột nhiên an tĩnh, từng đạo kinh ngạc quang trong nháy mắt chuyển hướng kia đang cười mỉa trung thiếu niên, một năm chừng? Một khắc, mọi người tựa hồ cũng là cho là lỗi tại mình xảy ra vấn đề, xin nghỉ không phải chưa thấy qua. . . Có thể mới vừa nhập học, liền trực tiếp mời một năm. . . Loại chuyện, ở Già Nam Học Viện thành lập tới nay, tựa hồ vẫn lần đầu, coi như ngươi là vượt qua s cấp thiên tài cũng không thể sao tự do phóng khoáng a!

". . . Ngươi là đang cùng ta nói đùa sao?" Nháy mắt nháy mắt sửa lông mi dài, Nhục Lâm đạo sư bị Tiêu Viêm lời, làm có chút dở khóc dở cười, xin nghỉ một năm? Đề cơ hồ tương đương với mời đến gần ba phần một trong tổng đang học thời gian.

Nhục Lâm đạo sư lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Kỳ nghỉ thật sự là quá dài, ta có thể làm không chủ, ngươi hay là ít một chút đi, lấy ngươi tiềm lực, tại học viện trong, nhất định có thể đạt được tốt nhất đào tạo, ngươi cần gì phải lãng phí mình thời gian?"

Lúc, Thạch Viêm cầm thanh nói: "Nhục Lâm đạo sư, mặc dù xin lỗi, nhưng một năm kỳ nghỉ, còn hy vọng Nhục Lâm đạo sư có thể phê chuẩn, nếu như không thể xin nghỉ một năm rồi, ta nghĩ, ta cùng viêm tử có lẽ phải thôi lui ra, sang năm nếu như có cơ hội, chúng ta lại tới tham gia Già Nam Học Viện chiêu sinh đi, còn có ta không cho là viêm tử ở ta dưới sự dạy dỗ, có thể so với ở Già Nam Học Viện lớn lên chậm!"

Nhục Lâm đạo sư ngăn người một chút, Ngọc Nhi tên biểu đệ mặc dù trẻ tuổi, nhưng là Đấu Hoàng cường giả a! So với Già Nam Học Viện trung đạo sư cường quá nhiều.

Nghe vậy, Nhục Lâm đạo sư hơi cau lại chân mày to, nhìn chăm chăm Thạch Viêm, sắc mặt không ngừng biến đổi, yên lặng một lát sau, Nhục Lâm đạo sư giãn ra chân mày to, nhẹ khẽ thở dài một cái, ít nhiều có chút không biết làm sao lắc đầu một cái, nói: "Đã như vậy, một năm kia kỳ nghỉ, liền cho các ngươi đi, ai. . . !"

"Đa tạ Nhục Lâm đạo sư tác thành." Tiêu Viêm sắc mặt vui mừng, cảm kích nói.

"Bất quá. . . !" Nhục Lâm đạo sư lời nói chuyển một cái, lấy không cho phản bác giọng, trừng mắt nhìn Thạch Viêm, tựa như cô gái vậy, giận dữ nói: "Nhớ, ngươi sau này nhưng là Già Nam Học Viện học sinh!"

Nhìn Nhục Lâm đạo sư đáng vẻ, Thạch Viêm hơi sững sờ, chợt cười cười, gật đầu đáp ứng. "Được, tên dĩ nhiên, ta vốn chính là muốn gia nhập Già Nam Học Viện, bây giờ dĩ nhiên là già nam học sinh!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: đi ma thú sâm lâm

Chương 72: đi ma thú sâm lâm

Ở hai thiên lý, Thạch Viêm không có ở tiền vào trong tu luyện, ngược lại rút ra rất nhiều nhiều thời gian tới bởi Huân Nhi đám người ở Ô Thần Thành trung đi lang thang, thật giống như hoàn toàn quên mất phải rời khỏi chuyện.

Ngày, đã đến phải rời khỏi cuộc sống, Thạch Viêm đi ở gia tộc trên đường, trên đường đi gặp một tên khúc quanh, Tiêu Viêm từ bên trong trực diện đi ra, Thạch Viêm chào hỏi: "Viêm tử, cũng chuẩn bị xong sao! ."

"Ừ!"

Thấy đã chỉnh trang chờ phân phó Tiêu Viêm sau, Thạch Viêm cùng Tiêu Viêm hướng Tiêu Chiến đạo một tiếng chó, liền chuẩn bị rời đi Tiêu gia, bắt đầu lần lộ trình.

Đi ở một con đường trên, Tiêu Viêm trên mặt cũng là toát ra vẻ thương cảm, đột nhiên phải rời khỏi cuộc sống mười sáu mười bảy năm địa phương, Tiêu Viêm trong lòng cũng là có chút không nỡ.

"Thạch Viêm" Chuyển qua đường gác, nữ tử ôn nhu nhẹ giọng. Làm cho Thạch Viêm ngừng bước chân, ngẩng đầu lên, nhìn bên đường xinh đẹp nữ

nhân, không kiềm được cười nói: "Nhược Lâm đạo sư, sao không đi chiêu sinh a?"

"Trở lại cảm ít đồ, bây giờ mời Ngọc Nhi bọn họ thay trú đây." Khẽ mỉm cười, Nhược Lâm đạo sư chậm rãi đi lên, quang ở Thạch Viêm trên người tảo tảo, ôn nhu nói: "Định đi?"

"Ừ." Sờ lỗ mũi, Thạch Viêm gật đầu một cái.

"Bất hòa Nguyệt nhi cùng Huân Nhi các nàng lên tiếng chào hỏi sao?"

"Coi là. Tránh cho đến lúc đó chia ra làm thương cảm. An tĩnh đi cũng tốt." Nhẹ nhàng lắc đầu một cái, Thạch Viêm cười nói.

"Người ngược lại là không câu chấp. Nhưng lại để cho người khác tới thương tâm." Quở trách

Nhìn chằm chằm Thạch Viêm một cái, Nhược Lâm đạo sư hơi trầm mặc.

Buông tay một cái, Thạch Viêm lần nữa cùng Nhược Lâm đạo sư cười nói một hồi, sau đó liền ở phía sau người chú trung, chậm rãi biến mất ở đường cuối.

Chẳng qua là, Thạch Viêm không biết là, ở hắc mới vừa đi ra Tiêu gia cửa sau, Huân Nhi bóng người bắt đầu từ một viên cây liễu sau đi ra. . . Nhìn Thạch Viêm phương hướng rồi đi, Huân Nhi tinh xảo trên mặt trần đầy không nở cùng quyến luyến, biết được Thạch Viêm hôm nay rồi đi nàng, nhưng cũng cố ý ấn núp Thạch Viêm, nàng sợ mình không bỏ được hắc rồi đi, "Thạch Viêm ca ca, Huân Nhi sẽ một mực chờ ngươi." Lưu lại trần đầy không nở cùng không muốn xa rời, Huân Nhi lặng yên không một tiếng động rồi đi.

...

Vân Lam Tông, coi như Gia Mã Đế Quốc số một số hai thế lực to lớn, kỳ tông cửa trực tiếp thiết trí ở cách đế quốc đô thành chỉ có mười hơn dặm cách một tòa hùng vĩ dãy núi trên, bởi vì Vân Lam Tông tên, núi này cổ lại được gọi là vân lam sơn.

Vân Lam Tông sau núi đỉnh núi, mây mù lượn quanh, tựa như tiên cảnh. Ở bên vách đá duyên chỗ một khối lồ ra hắc sắc trên nhام thạch, mặc xanh nhạt sắc quần bào nữ tử, đang hai tay kết ra tu luyện ấn kết, nhắm tu tập, mà theo kỳ một hít một thở đang lúc, tạo thành hoàn mỹ tuần hoàn, ở mỗi lần tuần hoàn thay nhau đang lúc, chung quanh năng lượng đậm đà trong không khí đều đưa sẽ sấm phát ra từng cổ một đậm màu xanh nhạt khí lưu, khí lưu quanh quần ở nữ tử quanh thân, sau đó bị kỳ cuộn cuộn không ngừng hấp thu vào bên trong thân thể, tiến hành luyện hóa, thu nạp. . .

Nạp Lan Yên Nhiên cắn cắn một cái hàm răng, nhớ tới hôm nay phụ thân trách cứ. "Thạch Viêm, ta Nạp Lan Yên Nhiên, ở Vân Lam Tông chờ ngươi cùng Tiêu Viêm! Có bản lĩnh giống như hẹn tới đi! Còn có một năm rưỡi thời gian, Đấu Hoàng cũng như hà, ta muốn nhìn một chút, ngươi có thể giúp Tiêu Viêm từ thất tinh Đấu Giả, leo đến cấp bậc gì."

... ..

Đen nhánh bầu trời đêm, một vòng trăng khuyết, cô độc treo trên đó, nhân nhạt ánh trăng lạnh lùng, rơi xuống đất đai. Đen nhánh trong rừng rậm, nhân nhạt đồng lửa, nhẹ nhàng nhúc nhích, vì yên tĩnh đêm tối, mang đến từng tia âm áp ánh sáng.

Đồng lửa cạnh, một tên thiếu niên tà dựa vào thân cây, trong tay lửa còn, có chút nhảm chán đùa bốn ngọn lửa, còn có một tên thiếu niên dựa vào nằm ở trên nhánh cây, nhìn trong màn đêm cô đơn trắng lưỡi liềm. Tính luôn hôm nay, Thạch Viêm cùng Tiêu Viêm đã rời đi Ô Thần Thành năm ngày.

Lần, Tiêu Viêm đầu tiên phải đi địa phương chính là ma thú dãy núi, đối với Dược lão quyết định, Thạch Viêm cũng là giữ đồng ý ý kiến, Tiêu Viêm tâm tính kiên nghị, chịu khổ, tu luyện đối với mình ác, nhưng vẫn là thiếu máu và lửa lễ rửa tội, cho nên ở ma thú trong dãy núi lịch luyện một đoạn thời gian, vừa vặn có thể trui luyện một chút Tiêu Viêm một mặt.

Mà Tiêu Viêm đối với Dược lão cùng Thạch Viêm làm ra quyết định, dĩ nhiên là không có ý kiến gì!

...

Trời nắng chan chan, nhiệt độ nóng bỏng, đem bùn đất mặt phơi kê hờ bốn khai, bàn chân đạp ở cứng rắn đất bùn trên, nhất thời một cổ sóng nhiệt từ lòng bàn chân tràn vào, làm cho đi đường người ở mồ hôi đầm đìa hơn, không ngừng nắn quý thời tiết. Rộng rãi hoang thổ mặt đường trên, một vị phổ thông thiếu niên áo đen, đang mặt đầy mồ hôi khó khăn đi lại, thiếu niên mỗi một lần đặt chân, đều đưa sẽ giống như vật nặng rơi xuống đất vậy, trùng trùng đạp ở trên mặt đất, văng lên đầy đất bụi vàng.

Mà ở sau lưng còn đi theo một vị cả người hắc bào, phát ra sũa vai, cho tinh xảo tuần tú thiếu niên, làm người đi đường kinh dị là rõ ràng là loại trời nóng bức, hắc bào thiếu niên nhưng là chưa từng chảy qua một giọt mồ hôi, trên mặt thiếu niên cầu rất nhiều chút nụ cười, một đôi kỳ dị dị màu có nhiều hứng thú nhìn trước mặt mồ hôi đầm dề thiếu niên áo đen.

Khoảng cách gần xem, chỉ thấy tóc ngắn thiếu niên sau lưng, lại đeo một cây hết sức không lồ hắc sắc cự kiếm, thà nói là một cái cự kiếm, ngã còn không bằng nói là một cái không có phong cùng nhận dây thiết cự thước, hắc sắc cự kiếm cũng không có mũi kiếm, ở cuối chỗ, tựa như cùng là bị thứ gì từ trung gian một đao cắt đứt vậy, lộ ra bóng loáng như gương cắt ngang mặt.

Đen nhánh cự kiếm ngoài mặt, hội có một đạo đạo hữu chút mơ hồ kỳ dị đường vân, đường vân tới chuôi kiếm chỗ, cơ hồ tràn ngập thân kiếm tất cả vị trí, phối hợp phong cách cổ xưa đen nhánh màu sắc, nhìn qua, hơi có mấy phần thần bí. Quái dị cự kiếm chiều dài, cơ hồ vượt qua thiếu niên thân cao.

Vậy kỳ dị tổ hợp, làm cho thỉnh thoảng đi đường trải qua một số người bày, không nhận được đối với bọn họ đầu đi tò mò quang.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Thanh Sơn Trấn

Chương 73: Thanh Sơn Trấn

Lần nữa đi ra mấy trăm thước cách, thiếu niên áo đen rốt cục thì có chút không cảm cự nổi, trong miệng giống như xe gió vậy không ngừng thổi hỗn hển, kéo nặng như ngàn cân hai chân, hướng về phía ven đường đại thụ âm lương đi xuống đi. Được tới cây đề, thiếu niên áo đen trực tiếp ngửa mặt hướng lên trời, đầu tựa vào ôn lạnh thảo da trên, mặc cho mồ hôi trên trán, giống như khe vậy dòng nước chảy xuống.

"Sư phụ, đồ. . . Cũng quá kinh khủng, trên lưng nó sau. . . Trong cơ thể lưu chuyển đầu khí, lại đã trở nên chậm chạp đứng lên, hơn nữa quý đồ, cũng quá nặng chứ ? Vốn là chỉ cần một ngày đường trình, bây giờ lại đã hai ngày, hơn nữa còn chưa đạt tới!"

Trùng trùng thổi mạnh mấy cái, Tiêu Viêm thanh âm, bởi vì quá độ mất sức, lại đưa đến có chút khàn khàn. "Hắc hắc, tu hành đã chính thức bắt đầu, ngươi sẽ không cho là dễ cho ngươi đi ra, chẳng qua là khắp nơi đi dạo một chút như vậy đơn giản chứ ? Nếu được đặt tên là khổ tu, vậy thì chuẩn bị cho ta hưởng thụ gian khổ nhất dải ngộ đi, Ô Thần Thành cái loại đó thư thích cuộc sống, đã bắt đầu cách xa ngươi."

Chiếc nhẫn trong, truyền ra Dược lão kia hơi có chút cười trên sự đau khổ của người khác già nua tiếng cười. Một bên phát qua trước người một lọn tóc Thạch Viêm, cũng có chút hí ngược cười nói: "Như thế nào, viêm tử, Huyền trọng xích mùi vị như thế nào?"

Nghe vậy, Tiêu Viêm tức giận Bạch Thạch Viêm một cái, chỉ muốn xem Thạch Viêm cả người nhẹ nhàng khoan khoái hình dáng, trong lòng nhất thời chính là tức cảnh hồng, cảm thấy thật là bất bình hoàn hảo.

"Muốn biết, biểu ca chính ngươi thử một chút chẳng phải sẽ biết!"

Đối với Tiêu Viêm lời, Thạch Viêm nhưng là mặt đầy tiếc nuối lắc đầu một cái, thán ra một hơi, nói: "Ta ngược lại là muốn biết, có thể tiếc a, đồ đối với ta vô dụng, lấy hấn Đấu Tông thực lực, Huyền trọng xích đối với hấn tác dụng cực kỳ nhỏ!"

Nói đến tên, Tiêu Viêm trong lòng thì càng thêm không thăng bằng, trên mặt hiện ra lau một cái bực tức. Thực ra thì ngày đó buổi tối, Dược lão đem Huyền trọng xích giao cho Tiêu Viêm thời điểm, Thạch Viêm cũng từng thử qua, nhưng người nào đoán, Huyền trọng xích đối với Thạch Viêm nhưng không có gì hiệu quả áp chế, làm cho lúc ấy Tiêu Viêm đó là mặt đầy tức giận ngửa mặt lên trời hô to, lão Thiên bất công a!

"Viêm tử, chính ngươi từ từ đi thôi! Ta trước cho ngươi đi trước mặt thăm dò đường một chút, gặp phải nguy hiểm nhớ bóp võ ta cho ngươi ngọc phù, ta sẽ chạy tới." Nói xong, không đợi Tiêu Viêm đáp lời, mấy tên chớp động đang lúc Thạch Viêm đã biến mất ở Tiêu Viêm trong tầm mắt.

"Ngọa tào! Biểu ca ngươi không phúc hậu." Nghe xa xa truyền tới buồn rầu thanh, Thạch Viêm toét miệng cười một tiếng, cùng ngươi cùng đi, không biết lúc nào mới có thể đến ma thú dãy núi.

Đang khổ tu bắt đầu ngày hôm đó, Thạch Viêm cùng Dược lão chính là tỏ thái độ qua, khổ tu cuộc sống trung, trừ phi Tiêu Viêm dụng phải nguy hiểm sinh mệnh nguy hiểm trí mạng, nếu không, bọn họ sẽ không xuất thủ thay Tiêu Viêm giải quyết bất cứ phiền phức gì, nói cách khác, ở sau này cuộc sống trung, tất cả hết thảy phiền toái, đều phải dựa vào Tiêu Viêm mình! Trước Thạch Viêm ở, nếu như gặp phải nguy hiểm, Tiêu Viêm cũng sẽ không có cảm giác nguy cơ, đầu sao bên người có một tên Đấu Tông cường giả, vì tránh cho Tiêu Viêm sinh ra lệ thuộc vào tính, Thạch Viêm cùng Tiêu Viêm hay là tách ra tốt.

... ..

Bởi vì mới vừa vào thu duyên cốc, trên bầu trời mặt trời tựa như mùa hè vậy hàng nhiệt để cho người khó mà tiếp nhận, đất đai bị phơi ra từng đạo kẻ hở.

Lúc này một đạo lưu quang từ chân trời chậm rãi lóe lên ra, trong chớp mắt chính là mấy trăm thước cách, cẩn thận nhìn một chút, là một vị nhìn qua hơi có vẻ lạnh lùng thiếu niên khôi ngô ở đạp không mà đi, thiếu niên mỗi một lần dậm chân, chính là mấy ngàn thước cách, tốc độ bùng phát vô cùng kinh khủng.

Đạp không mà đi, rất rõ ràng, là Đấu Tông ký hiệu, trẻ tuổi tuổi mười bảy bên ngoài biểu lại có thực lực kinh khủng, nếu để cho người nhìn thấy lời, không biết sẽ có nhiều khiếp sợ.

Người này chính là đem Tiêu Viêm ném xuống, dẫn đầu tới Thạch Viêm.

"Cũng không biết viêm từ đi tới kia! Bây giờ tuyệt đối đang oán trách ta." Nghĩ đến mình lúc rời đi Tiêu Viêm biểu tình buồn bực, u oán ánh mắt, Thạch Viêm không nhịn được cười hai tiếng.

"Lần đi ma thú dãy núi, nhất định phải đem yêu lửa tàn đồ đoạt tới tay." Thạch Viêm trong mắt lóe lên một đạo tinh mang, đối với yêu lửa tàn đồ, hắn nhưng là tình thế bất buộc. Dầu sao nếu như không có tàn đồ trong tịnh liên yêu thánh tàn hồn trợ giúp, Thạch Viêm bây giờ cũng không tự tin có thể thu phục tịnh liên yêu lửa.

Cầm ra trong nạp giới Gia Mã Đế Quốc bản đồ! Thạch Viêm nhìn một chút, tìm đúng phương hướng sau, vốn là tốc độ kinh khủng bắt đầu tăng vọt, hướng đất phá không đi.

Thạch Viêm hoa nửa ngày, rốt cuộc tìm được trên bản đồ trấn — Thanh Sơn Trấn.

Thanh Sơn Trấn, bởi vì tới gần ma thú dãy núi duyên cớ, lại được gọi là ma thú trấn, trấn trong, nhất nhiều người bày, dĩ nhiên là những thứ kia thành nhật ở lưỡi đao thêm máu lính đánh thuê.

Thạch Viêm mặc dù biết tịnh liên yêu lửa tàn đồ ở ma thú trong dãy núi một nơi trong sơn động, nhưng là ma thú dãy núi sao đại, coi như lấy hắc Đầu Tông thực lực, tìm ra được cũng quá mất công a!

Thạch Viêm hơi chột lóe liền đến trên đại lộ, đi ở do đá xanh trải liền mà thành con đường, theo phố lớn chậm rãi đi lại.

Hai bên đường phố, có không ít cửa hàng, hơn nữa bởi vì địa lợi duyên cớ, nhân khí còn rất là hóa bạo, Thạch Viêm quang lượn quanh có hứng thú ở đó chút cửa hàng trung quét tới quét lui.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Y Tiên

Chương 74: Y Tiên

Không lâu, hắn đi tới một tên mua bán tiệm bán thuốc —— vạn dược trai.

Vạn dược trai, cũng là Thanh Sơn Trấn nổi danh nhất tiệm thuốc.

Nơi cửa bỗng nhiên tao động, một tiếng hung phấn tiếng hô to, vang lên: "Vạn dược trai muốn vào ma thú dãy núi thái dược, đồng hành còn có Y Tiên nga, số người chỉ có năm mươi tên, thực lực muốn ở hai sao Đầu Giả trên, các vị nắm chắc!" Tiếng hô to làm cho huyền não cửa trấn hơi yên tĩnh, một lát sau, mọi người trở mắt nhìn nhau một hồi, tự nhận đạt tới điều kiện lính đánh thuê, nhất thời chen lấn hướng về phía tên kia mặc vạn dược trai quần áo trang sức người trung niên vọt tới.

... . .

... . .

Tầm mắt tùy ý ở trong đội ngũ quét qua, cuối cùng dừng lại ở kia giống như bị chứng tình phùng nguyệt vậy vây quanh ở chính giữa váy trắng trên người cô gái.

Lúc này, vị được gọi là Y Tiên nhu nhược mỹ nhân, cũng đứng lúc hơi thẳng người lên, mu bàn tay nhẹ nhàng trà thức trứ trên trán mồ hôi hột, nhẹ nhàng thở hắt hên hình dáng, phối hợp bộ kia nhu mỹ gò má, nhìn qua khá làm cho nhân tâm sinh liên yêu.

Thạch Viêm quan sát một hồi Y Tiên, khóe miệng hơi thiếu chọn, bởi vì hắn biết Y Tiên thì chẳng khác nào tàn đồ, nói cách khác tàn đồ tới tay.

Y Tiên, Thanh Sơn Trấn vạn dược trai trung một tên y sư, ở thật Thanh Sơn Trấn trung, bởi vì nàng cao siêu kia y thuật, còn có nhu nhược kia khí chất, đáng đẹp mặt mũi, sâu sắc trứ những lính đánh thuê kia tôn kính cùng kính yêu, ở nơi đó, cho dù là hung tàn nhất lính đánh thuê, đối mặt nàng thời điểm đều là cung cung kính kính.

Ở mọi người quang hội tụ đến Y Tiên trên người lúc, một tên hình dáng rất là anh tuấn thanh niên, nhưng là mặt tươi cười từ một bên hộ vệ đội trung đi ra, cúi đầu hướng về phía thờ hồn hể Y Tiên nói gì.

Hai người trò chuyện một hồi, Y Tiên chính là mỉm cười lắc đầu một cái, tiếp theo sau đó hướng về phía phía trước đi đường bước đi.

Bị Y Tiên cự tuyệt, tên thanh niên kia trên khuôn mặt không có chút nào nổi nóng, cười nhạt, bàn tay vung lên, quát to: "Đầu sói người, cũng cho ta chú ý một chút, bây giờ mau muốn đi vào ma thú dãy núi, cũng đừng ở lật thuyền trong mương!"

"Dạ, thiếu đoàn trưởng!" Nghe thanh niên tiếng quát, chung quanh mấy chục tên đại hán nhất thời cùng kêu lên đáp lại, chính tề giọng điệu, đưa đến mọi người không ngừng bên, chính là ngay cả kia đi tới trước Y Tiên, cũng là về phía sau liếc về liếc một cái.

Lúc, một vị hộ vệ ở phía sau lính đánh thuê, tới đến thanh niên bên người, thanh nói: "Thiếu đoàn trưởng, cái đó hắc bào nhân, từ chúng ta tiến vào đi ra Thanh Sơn Trấn bắt đầu, liền một mực đi theo chúng ta phía sau, có muốn hay không đuổi hắn đi?"

Nghe vậy, tên thanh niên kia quay đầu liếc mắt nhìn, theo ở phía sau Thạch Viêm, nhàn nhạt nói: "Không cần đi quản hắn, hắn một người vừa có thể lật lên sóng gió gì, đợi một hồi tiến vào ma thú dãy núi, hắn phỏng đoán cũng không dám tái theo kịp!"

"Dạ, thiếu đoàn trưởng!" Hộ vệ đáp một tiếng, liền trở lại mình trước bảo vệ vị trí.

Một đôi cánh giác quang, không ngừng ở chung quanh trong cây cối u ám địa phương quét qua, bàn tay nắm thật chắc bên hông vũ khí, tùy thời chuẩn bị qua loa hết thấy đột phát tình trạng. Coi như đã ở ma thú dãy núi lẫn lộn nhiều Niên Lão lính đánh thuê, cho nên mặc dù là lần đầu tiên hợp tác, nhưng lại cũng có thể duy trì cơ bản ăn ý, ánh mắt lần lượt thay nhau đang lúc, cũng có thể từ đối phương trong ánh mắt phân biệt một ít thay mặt biểu nguy hiểm cùng tín hiệu an toàn.

Mặc dù như vậy, đội ngũ không đi bao lâu, liền bị mấy ba ma thú tập kích, bất quá cũng may lính đánh thuê người đồng thể mạnh, ở lấy mười mấy tên lính đánh thuê bị thương nhẹ đại giới hạ, tương lai tập ma thú công kích toàn bộ đánh lui về.

Đồng thời, một mực đi theo đội ngũ phía sau Thạch Viêm, cũng là để cho chi đội ngũ rất có phê bình kín đáo, bất quá cũng là nhân chi thường tình, dẫu sao nhóm người mình ở trước mặt kinh hồn bạt vía mở đường, Thạch Viêm nhưng mặt đầy nhân nhả tựa như bước chậm vậy, theo ở phía sau, thấy một màn đảm nhiệm ai cũng biết cảm thấy trong lòng không thẳng bằng đi!

Y Tiên cũng là mắt nhìn phía sau Thạch Viêm, một bộ hắc sắc trường bào, hắn hơn nửa mặt dài bị vành nón che kín, chỉ lộ ra sống mũi trở xuống mặt, nhưng Y Tiên không nghi ngờ chút nào người là một tuấn mỹ nam tử, hơn nữa tuổi tác không lớn, mặc dù hắn không xuất thủ, nhưng lại cho Y Tiên, một loại ân sâu không lột cảm giác.

Nếu như Thạch Viêm lúc này biết Y Tiên ý tưởng, tuyệt đối sẽ xúc động nữ nhân giác quan thứ sáu mạnh mẽ, hắn đã vậy khiêm tốn, lại vẫn có thể cảm giác được hắn không đơn giản.

...

Sắc trời, ở đóng lửa đằng đốt trung, chậm rãi hạ xuống dãy núi, bóng tối, bao phủ rừng rậm, cành lá dò thân đang lúc, tựa như từng con từng con giương nhanh múa vuốt thủ dữ.

Yên tĩnh trong bóng tối, một nơi lều vải bỗng nhiên khẽ động, đen nhánh uyển chuyển bóng dáng, từ trong lều lặng lẽ chạy ra, sau đó lặng yên không một tiếng động từ canh phòng chỗ sơ hở chỗ, chạy vào đen nhánh trong rừng rậm.

Trong bóng tối, Thạch Viêm khẽ ngẩng đầu lên, mượn nhàn nhạt ánh trăng, nhìn trước mặt cách đó không xa uyển chuyển xinh đẹp ảnh, cười nhạt, bước nhanh đuổi theo.

Đốc vách núi trên, một bóng người ở nhàn nhạt ánh trăng chiếu chiếu xuống, như ẩn như hiện.

Lúc này Y Tiên hơi nép hẳn tốt lắm nhìn mây liễu, ở thật sâu dưới bóng đêm, thật chắc ngưng mắt nhìn đối diện tránh bích, kiểm chế nhìn, liền có thể phát hiện, ở sơn cốc đối diện đỉnh núi nơi giữa sườn núi, tựa hồ có một tên bí mật cửa hang, là hắn mấy lần trước vào núi thái được lúc phát hiện, trải qua hàng nhiều lần cẩn thận kiểm tra, hắn có thể khẳng định, nơi đó là một tên tiền nhân lưu lại động phủ, bên trong nhất định có một ít trọng yếu bảo tàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Di tích

Chương 75: Di tích

Mặc Dù nói ở Thanh Sơn Trấn trung, có đại đa số lính đánh thuê đối với nàng kia phát ra từ nội tâm tôn kính, để cho nàng ở nơi đó có cực lớn hiệu triệu tỷ số, nhưng là nàng trong lòng nhưng hết sức rõ ràng, người là một cái hết sức gái đẹp người, trong tối đối với nàng có mơ ước người, tuyệt đối không bằng số ít, nếu quả thật gặp phải kia mấy cái thể lực vô cùng tất cả mọi người, những lính đánh thuê kia lại có mấy người sẽ vì nàng đứng ra chứ ? Trong đó Dễ thấy nhất chính là Thanh Sơn Trấn tam đại đoàn lính đánh thuê một trong đầu sói đoàn lính đánh thuê Thiếu chủ, mục lực!

Bằng vào đầu sói đoàn lính đánh thuê ở Thanh Sơn Trấn trên không lồ kia sức ảnh hưởng, chẳng qua là đem nó làm tụ bảo bồn vạn Được trai làm sao sẽ là một cái nàng mà đem đặc tội chứ ? Cho nên, không có chút nào Tu vi nàng, phải nghĩ biện pháp để cho tự có cùng những thứ kia trong tối người chống lại vốn liếng, trước mắt tiền nhân lưu động phù, chính là nàng cơ hội Duy nhất.

"Động phủ nguyên lai ở đâu a!" Thạch Viêm nhàn nhạt thanh âm từ Y Tiên sau lưng truyền tới.

Dọc theo Y Tiên tầm mắt, Thạch Viêm linh hồn lực trực tiếp tán gởi đi, nhìn động phủ Dấu vết, hẳn sẽ là Đầu Hoàng thậm chí còn Đầu Tông cường giả lưu lại,

"Người!" Y Tiên thần sắc chấn động khó hiểu, "Người lại đi theo ta!"

Giờ phút này, Y Tiên một tấm nhu mĩ trên gương mặt tươi cười phủ đầy nóng nảy cùng hốt hoảng, nắm chặt bóp ngọc thủ.

Y Tiên tiếng nói rơi xuống, bỗng nhiên hướng về phía Thạch Viêm vẩy một cái bột.

Nhưng mà không có bất kỳ hiệu quả nào!

Làm sao có thể?" Y Tiên lộ ra khiếp sợ biểu tình tới, "Người. . . Người. . . Làm sao không có bị mê đảo?"

Nghe vậy, Thạch Viêm bị chọc cười, cô nương, ngây thơ cũng phải có tên hạn độ, một bọc mê Được vừa muốn đem Đầu Tông mê đảo, ý nghĩ hào huyền cũng không phải sao muốn.

Hơi suy tư một phen. Y Tiên hướng Thạch Viêm Dò hỏi: "Người có phải hay không đã sớm hiện ta?"

"Không sai, ta chỉ biết là ma thú Dây núi có một tên tiền nhân động phủ, nhưng không biết vị trí cụ thể." Thạch Viêm trực tiếp thừa nhận.

Y Tiên khò khò cười một tiếng, nàng từ vừa mới bắt đầu cũng cảm giác Thạch Viêm là hướng về phía tự mình tới, không nghĩ tới thật đúng là Dạng.

Khẽ cắn răng, Y Tiên mặt đẹp có chút quần quít, để cho nàng Dạng vứt bỏ tên thật vất vả phát hiện tàng bảo động, nàng không cam lòng, nhưng người trước mắt rõ ràng không đơn giản, lấy thực lực mình coi như đánh lén, phỏng đoán thành công cơ hội cũng có thể thương xót.

"Không cần khẩn trương, mặc Dù là Đầu Hoàng lưu lại Di tích, nhưng ta chỉ đối với trong động phủ mặt một tấm tàn đồ có hứng thú, những thứ khác, đều là người." Thạch Viêm cười nhạt nói.

Tha cho ích Y Tiên tinh táo, nghe được hoàng chữ, cũng không gần che miệng kinh ngạc. Hoàng, chữ đối với bọn họ mà nói là biết bao xa xôi, toàn bộ Gia Mã Đế Quốc Đầu Hoàng cũng bắt quả hai tay số, mà trong lại có một tên Đầu Hoàng cường giả Di tích, thật sự là quá không thể tưởng tượng nổi.

"Vậy chúng ta cùng nhau đi xuống xem một chút đi!" Y Tiên hỏi Dò.

"Ừ!"

"Ta không có mang công cụ!" Y Tiên tựa hồ nghĩ đến cái gì không chuyện tốt, quay đầu về Thạch Viêm đỏ mặt giải thích.

"Công cụ? Hoàn toàn không cần!" Thạch Viêm đi lên phía trước, thân. Xuất thủ cánh tay nắm ở nhỏ hết sức liễu eo.

Hai cánh tay ôm chặt kia rou mềm eo nhỏ nhắn, cảm thụ Y Tiên nhỏ hết sức eo, Thạch Viêm có trong nháy mắt thất thần.

"Người đang làm gì? ! Không cho phép làm vậy a, ta Dụng độc nhưng là rất hung" ngay tại Thạch Viêm trở về chỗ trong ngực mềm mại lúc, Y Tiên cần bản không tạo thành uy hiếp uy hiếp thanh ở vang lên bên tai tới.

Dưới chân không gió lên, Thạch Viêm ôm Y Tiên từ vách đá thay đổi bay lên lên, hai người chính là thẳng hướng về phía đen nhánh vách đá đối Diện bay vùn vụt xuống, bên tai truyền tới kịch liệt tiếng gió, cầm quần áo thổi Dính sát ở Da bề ngoài.

Mặc Dù Y Tiên không biết đập không mà đi ý nghĩa có nhiều cường, nhưng khẳng định vượt xa cang quen mình người mạnh nhất.

Linh hồn lực tán mát ra, tầm mắt tập trung cao độ, phát hiện quý Dị chỗ, không khỏi nhắc nhở một câu: "Ôm chặt."

Nghe Thạch Viêm nhắc nhở lời nói, Y Tiên hơi có chút chần chờ, ở Thạch Viêm tăng tốc độ đáp xuống là, gió mạnh trợn trợn, nàng kinh phải mau ôm

Thạch Viêm eo, đem mặt chôn ở người sau trong ngực, động cũng không Dám động.

Thông qua linh hồn lực cảm biết, mơ hồ mơ hồ nhìn thấy cách đó không xa kia ẩn núp son động. Thạch Viêm ôm Y Tiên từ từ hạ xuống chỗ kia son động ra.

Thạch Viêm tiện tay kéo một cái, đem trên người hắc bào rút lui đi, lộ ra bên trong trắng nõn áo Dài trắng, khí chất đó nhất thời đổi hình Dáng, tiêu sái phiêu Dật, xuất trần lẫm thần.

Y Tiên mặc Dù đối với Thạch Viêm Dung mạo sớm có Dự liệu, bất quá ngay khi Thạch Viêm cởi xuống hắc bào lúc, vẫn là không nhìn được tươi đẹp một phen.

Cửa hang cũng không rộng, chỉ có thể cho hai ba người thông qua, bên trong động một mảnh bóng tối, bất quá nhưng mơ hồ có nhàn nhạt hào quang phát ra, nhìn qua hơi có mấy phần thông u cảm giác thần bí.

Ở cửa hang bốn phía, có không ít đao khắc vậy Dấu vết, bất quá hoặc giả là bởi vì năm tháng rất xưa, đưa đến chút đao khắc, trở nên hết sức mơ hồ, nếu không phải Thạch Viêm tâm mắt sắc bén, có lẽ thật đúng là phát hiện không.

"Đi thôi." Thạch Viêm đối với đã thoát khỏi mình ôm trong ngực Y Tiên nói, ngay sau đó đi về phía trước. Nhìn một cái đen nhánh kia bên trong son động bộ, Y Tiên có chút trù trừ, một lát sau, Dậm chân một cái, cắn răng, theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: được liệu

Chương 76: được liệu

Đi ở u tĩnh mà bóng tối trong son động, nhàn nhạt rừng mình, lượn lờ ở quanh thân, an tĩnh trong lối đi, chỉ có hai người rất nhỏ tiếng bước chân.

Chung quanh u ám xấu cảnh, làm cho Y Tiên hai cánh tay không tự chủ lẫn nhau ôm một cái, ngẩng đầu nhìn một cái trước mặt chậm rãi đi Thạch Viêm, hơi chân chờ, chợt mau đi mấy bước, theo thật sát hần phía sau, ở loại xấu cảnh hạ, cũng chỉ có hần có thể mang cho nàng cảm giác an toàn.

Ở vậy an tĩnh trong không khí đi ước chừng chừng mười phân nhiều chung, Thạch Viêm nhưng là không có vấn đề, Tru Tiên vị trí vô tình hài có thể so với trong bóng tối kinh khủng nhiều, nhưng Y Tiên có thể không giống nhau, đưa tay không thấy được năm ngón, tiếng gió vào hang mà đưa tới các loại quái thanh, ở dạng tuyệt đối bóng tối trong hoàn cảnh, đủ để cho người suy nghĩ bậy bạ, nghĩ đến yêu ma quỷ quái trên. Thân thể mềm mại đều không khỏi khẽ run.

Mà Thạch Viêm đã tới cuối cùng đất, có thể bóng tối, để cho phía sau Y Tiên không biết, ở Thạch Viêm còn chưa kịp nhắc nhở lúc.

"A. . ." Thân thể thu lực không kịp, thân thể mềm mại đụng vào Thạch Viêm trên lưng, hai luồng mềm mại đỉnh kiều, ở áp lực dưới tác dụng, nhất thời ở Thạch Viêm trên lưng bị áp súc thành hai luồng mềm nhũn quả cầu.

Tiếp xúc thân mật, làm cho Y Tiên mặt đẹp đỏ ửng lui nhanh một bước, hai tay hộ ngực ngược ngừng đứng ở nơi đó, trong đầu còn không có quanh quẩn mới vừa rồi kia kỳ quái cảm xúc.

Chỉ hướng trước mặt một nơi tản ra nhàn nhạt quang mang cửa đá, Thạch Viêm nhàn nhạt nói: "Không đường." Nghe vậy, Y Tiên chân mày to hơi nhăn, tiến lên hai bước, nhìn cửa đá, trầm ngâm nói: "Phía sau cửa đá, hần chính là chúng ta đi, nếu vị tiên nhân sẽ ở chỗ này đục son động, ta nghĩ, hần hần sẽ không làm ra không đường có thể vào cục diện."

Thạch Viêm đi tới trước, bàn tay sờ một cái cửa đá, trải nghiệm một chút độ dày, chợt quay đầu đi, đối với sau lưng Y Tiên nói một câu, "Người lui về phía sau một chút, ta tới đánh vỡ cửa đá!"

"Ừ, " lui về phía sau mấy bước sau, Y Tiên quan tâm nhìn về phía trước.

Vẫn Lạc Tâm Viêm phụ với trên tay, đếm đạo hàn quang vạch qua, cửa đá tạp sát văng tung tóe, hóa thành đá vụn sụp đổ, lộ ra phía sau cửa đá cảnh sắc.

Cửa đá sụp đổ, để cho phía sau cửa đá ám thất trung nhàn nhạt hào quang tản ra, đem kế cận bóng tối, toàn bộ đuổi không còn một mống."Đi thôi, " thu

hồi Vãn Lạc Tâm Viêm, Thạch Viêm nhắc chân vòng qua đá vụn hướng phía sau cửa đá đi tới, Y Tiên theo sát phía sau. Nhìn Thạch Viêm cất bước mà vào, Y Tiên cũng là theo thật sát.

Hai người bước vào cửa đá, trước mắt tầm mắt, bỗng nhiên trở nên rộng rãi đứng lên.

Cửa đá bên trong, là cự thạch thất lớn, thạch thất nhìn qua có chút giản dị cùng trống trải, vách tường trên, nạm chiếu sáng sử dụng ánh trắng thạch, ở thạch thất vị trí trung ương, có một nơi ghế ngồi, trên ghế ngồi, một bộ xương khô ngồi lập trên đó, lõm sâu đầu khô lâu, đánh mắt ở âm đậm xương đùi chỗ, loại hình dáng, ở an tĩnh trong không khí, nhìn qua rất có chút âm u mùi vị.

Đĩ nhiên chỉ để cho Y Tiên cảm thấy âm u kinh khủng, đối với Thạch Viêm mà nói, bây giờ không có cái quý gì hồn hải cốt có thể để cho hắn cảm thấy sợ hãi, trực tiếp coi thường.

Mà ở trước ghế ngồi phương, chưng bày trừ một phe hơi có chút chiều rộng trường thanh thạch đài, ở xanh trên thạch đài, ba tên bị khóa lại hộp đá, chỉnh tề bày.

Ngoài ra, ở thạch thất ba tên trong xó xinh, lại chất đống không ít vàng óng ánh tiền vàng thà hắn trân tiếc tài vật, vậy Đại Kim tiền số lượng, sợ rằng không thấp hơn mấy trăm ngàn số lượng.

Tài bảo cùng kim tiền, Thạch Viêm từ không để ở trong lòng, hơn nữa chút tài bảo nguyên chủ nhân, cũng là vậy đem chi tùy ý bày, xem ra giống vậy không có đem chút vàng Bạch vật, quá mức coi trọng, nhưng là bên người Y Tiên trong ánh mắt tán ra lấp lánh quang mang.

Mà ở phòng cuối cùng trong xó xinh, bị dùng đất bùn chất khỏi một tên luống hoa, luống hoa trong, các loại các dạng hoa thảo trồng trọt trong đó, một cô di hương, lượn lờ trong đó. Nhìn chút hoa thảo, Thạch Viêm có thể là theo chân Dược lão học qua Luyện Dược Thuật, đối với dược liệu, Thạch Viêm nhưng là cũng nhận được.

"Từ Lam Diệp, Bạch Linh Tham Quả, Tuyệt Liên Tử. . ." Mỹ mâu ngưng ngác nhìn luống hoa, từng cái đại biểu trên quý khó tìm dược liệu cao cấp tên, từ Y Tiên hồng nhuận trong miệng, len lén đọng tới.

"Băng Linh Diễm Thảo!" Quang ở luống hoa trung dò qua, Y Tiên trong mắt xuất hiện vẻ mừng rỡ như điên, cuối cùng gắt gao nhìn chăm chăm luống hoa vị trí trung ương một bụi Bạch đỏ thay nhau thảo diệp.

Buội cây thảo diệp phân Bạch đỏ hai màu, màu trắng cánh khô phía trên, che lấp diễm tương tự băng tinh trạng vật thể, mà ở đó lửa đỏ thảo quan trên, nhưng là giống như một đoàn ngọn lửa ở đẳng đốt vậy, hai loại hoàn toàn ngược lại màu sắc cùng thuộc tính, nhưng là kỳ dị sinh trưởng ở một bụi thực vật trên, thật là hết sức thần kỳ.

Nhàn nhạt sương mù, lượn lờ ở bụi cây thực vật quanh thân, nhìn qua hơi có mấy phần thuộc về vân nghệ đang lúc cảm giác. Bụi cây kỳ dị thảo diệp, được đặt tên là Băng Linh Diễm Thảo, ở bên ngoài vậy thật khó tìm thấy, là dược liệu trân quý.

"Sao nhiều dược liệu trân quý, làm sao mang đi ra ngoài a, " Y Tiên trong mắt hiện lên kim quang, mê tiền bộ dáng, chân mày to hơi nhíu, đồng thời lòng dục dục nhìn một chút Thạch Viêm, phát hiện đối phương căn bản đối với chút dược liệu trân quý nhắm mắt làm ngơ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tịnh Liên Yêu Hỏa

Chương 77: Tịnh Liên Yêu Hỏa

Nàng có thể sẽ không cho là đối phương không nhận biết không biết chút dược liệu trân quý tầm quan trọng, hắn là đối phương coi thường thôi, vậy đúng dung khí chất, một lần nữa để cho Thạch Viêm bóng người ở nàng đầu cao lớn rất nhiều nhiều, chưa bao giờ gặp được.

Y Tiên lòng dục dục bộ dáng tự nhiên cũng bị Thạch Viêm nhìn thấy, chút dược liệu sở dĩ trân quý, bắt quá là bởi vì hiếm hoi khó mà đào tạo thôi, đối với Thạch Viêm mà nói, Băng Linh Diễm Thảo một loại, hắn tùy thời có thể từ trong hệ thống đổi một đồng lớn đi ra, dẫu sao đều không phải là cái gì cao cấp dược liệu, cho nên hắn thật đúng là đối với trong dược liệu không có gì tham niệm, ở Y Tiên trong lòng rất trân quý, cũng không ý nghĩa ở Thạch Viêm trong lòng cũng rất trân quý.

"Chút đều là nguoi, không ai giành với nguoi, trước hay là nhìn một chút còn lại vật đi." Thạch Viêm ôn hòa lời nói, để cho Y Tiên thờ phào một cái, mặt đẹp ửng đỏ, tâm tư bị nhìn thấu.

Lúc này Thạch Viêm tầm mắt dừng lại ở bàn đá phía sau xương khô trên, dưới tầm mắt dòi, khô lâu kia nơi bàn tay, ba cây hắc sắc chìa khóa, đang bị treo ở trên xương.

Một tầm tay, "Rắc rắc. . ." Bởi vì năm tháng duyên cớ, xương khô cánh tay, lại bị ít nhất trình độ bị Thạch Viêm dùng linh hồn lực bẻ gãy xuống. Gãy lìa xương khô hướng Thạch Viêm trôi lơ lửng xuống. Cuối cùng trôi lơ lửng ở Thạch Viêm trước người.

Đồng thời chìa khóa cùng xương gãy chia ra, rơi vào Thạch Viêm tay trái trong, tay phải dùng sức nắm chắc, treo lơ lửng trên không trung xương gãy, ở Y Tiên giật mình quang hạ, hóa thành bột, mà không trung cũng không trống không một vật, mà là lơ lửng một quyền bởi vì năm đan rất xưa mà hiện lên vàng tàn đồ.

Cảm thụ tàn đồ trung truyền ra linh hồn chấp chôn, Thạch Viêm hơi có chút kích động, tỉ mỉ nhìn trong tay tàn đồ, nhìn tàn đồ thượng tuyến đường, hẳn biết, chương tàn đồ là ban đầu không bị chia nhỏ khai lúc, nhất dưới góc phải một khối hình vẽ tiến vào hắc mi mắt.

Đó là một đóa yêu dị hoa sen, phía trên tựa hồ thiêu đốt mấy lữ ngọn lửa vậy, nhìn đóa hoa sen, hẳn biết, chính là Tịnh Liên Yêu Hóa tàn đồ.

Viễn cổ sau gần gũi nhất với đầu đề vị kia Tịnh Liên Yêu Thánh, ban đầu cũng là bởi vì lấy được dị hóa trên bảng hạng thứ ba Tịnh Liên Yêu Hóa mà có tên, đồng thời cũng là Tịnh Liên Yêu Hóa để cho hẳn ở đó vạn thiên trong cường giả bộc lộ tài năng, được gọi là gần gũi nhất với đầu đề tồn tại! !

"Là?" Y Tiên đàn miệng nhẹ khởi, có chút kinh ngạc, không nghĩ tới xương trong còn có một? Cùng không nghĩ tới, đối phương tựa như cũng biết vậy, chẳng lẽ chính là hẳn tới trong.

Cố gắng bình phục lại tâm tình, Y Tiên nhìn Thạch Viêm vô cùng nghiêm túc hỏi: "Ngươi, rốt cuộc là người nào? Tại sao biết trong bí mật."

Thạch Viêm nghiêng ngẫm cười một tiếng nói: "Ta gọi Thạch Viêm, dĩ nhiên, ta còn có một cái danh hiệu gọi đại lục Bách Hiểu Sanh, toàn bộ Đấu Khí Đại Lục không có gì là ta không biết, hết thấy đều ở đây ta nắm trong bàn tay, cho nên biết trong bí mật cũng rất bình thường."

Nhìn giống như thần côn vậy tự thối tự lùi Thạch Viêm, Y Tiên há miệng một cái, cuối cùng phốc một chút bật cười, lắc đầu một cái thở dài nói: "Coi là, mỗi một người đều có mình bí mật, ngươi không muốn nói coi như."

Y Tiên xoay người đi tới luống hoa trước sau đó bắt đầu lòng dục dục tương hoa đàn trung trân tiếu được thảo đào ra, đem chi thịnh phóng vào dịu dàng trong bình ngọc.

"Nặc, cho ngươi!" Thạch Viêm từ trong hệ thống đổi một tên nạp giới tiền tay ném cho đang đang đối với một mảng lớn dược liệu rầu rĩ Y Tiên.

Y Tiên ngây ngẩn nhìn trong tay màu trắng bạc chiếc nhẫn, giống như thủy tinh vậy sáng ngời, cao quý rộng rãi, năng dĩ nhiên hiểu không là đồ trang sức, mà là một quả nạp giới, nhìn bên ngoài biểu, phỏng đoán còn chưa phải là phổ thông nạp giới, phức tạp mắt nhìn Thạch Viêm, đề xuống trong lòng khác thường mang ở trên tay.

"Tên cho ngươi, coi như ta cho ngươi nạp giới thù lao." Y Tiên đi tới Thạch Viêm trước mặt, cổ làm hào phóng cầm ra một tên chai thuốc, chẳng qua là ánh mắt như cũ quyền luyện không nỡ nhìn chăm chăm chai thuốc.

Thạch Viêm có chút kinh ngạc nhìn Y Tiên.

Y Tiên nhìn Thạch Viêm không có tiếp theo, đồ chu mô ba mắt hứng nói: "Bên trong nhưng là Băng Linh Diễm Thảo 诶, coi như ngươi rất lợi hại, cũng là rất có giá trị."

"Thu trở về đi thôi! Ta nhưng là Luyện Dược Sư, ít thứ ta nhưng là có rất nhiều." Thạch Viêm đạm đạm Y Tiên trán, nhu hòa nói.

"A, Luyện Dược Sư. . ." Y Tiên trên mặt thoáng qua một tia hăm dọa, ngay sau đó tiếp tục nói: "Nếu ngươi là Luyện Dược Sư, như vậy món đồ thì càng nên cho ngươi, cho ta lời cũng chỉ có thể luyện chế thành chất thuốc mà không phải là đan dược."

Thạch Viêm nhìn Y Tiên một bộ quật cường hình dáng, Thạch Viêm gật đầu một cái, từ Y Tiên trên tay nhận lấy dược liệu.

Thấy Thạch Viêm nhận lấy, Y Tiên cũng lộ ra một tên vui vẻ nụ cười, nàng cũng không biết tại sao nhất định phải Thạch Viêm nhận lấy, có thể là trong lòng kia không giải thích được tình cảm đang làm ma đi!

Sau đó Thạch Viêm nhìn một chút trong tay hắc sắc chìa khóa, lại nhìn một chút trên bàn đá ba tên hộp đá.

"Đánh lái đi, trong đó vật đều là ngươi, " Thạch Viêm cảm trong tay chìa khóa vút cho Y Tiên, trong đó vật, Thạch Viêm đã sớm biết, phi hành đấu kỹ độc quyền kinh, còn có một bộ huyền cấp đấu kỹ, chút đối với người thường mà nói, là hiếm thấy mơ tưởng đề cầu vật, đối với hẳn mà nói, không có chút nào tác dụng.

"Ca. . ." Bỗng nhiên ở thạch thất bên trong vang lên nhẹ thúy hưởng thanh, làm cho Y Tiên bàn tay động lại xuống.

Nàng quang thành tựu nhìn về phía mở ra hộp đá bên trong, hơi sững sờ, chợt mặt đẹp mừng rỡ vron ngọc thủ, từ trong lấy ra một quyền màu sắc rực rỡ phong cách cổ xưa quyền trục.

"Một quyển ghi lại như thế nào phối trí Độc Dược Độc Kinh." Thạch Viêm căn bản không có hỏi, mà Y Tiên nhưng chủ động đem màu sắc rực rỡ quyển trục lật lại, cười tùm tùm đối với hắn nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: phi hành đấu kỹ

Chương 78: phi hành đấu kỹ

"Độc quyền kinh mà?" Thạch Viêm có biết Y Tiên có cái gì Ách Nan Độc Thể, độc quyền kinh là thích hợp nhất nàng vật.

Y Tiên lòng dục dục thu thập độc quyền kinh sau, lần nữa đem quang đặt ở còn chưa mở ra hai tên hộp đá trên, "Mở ra, " khoảnh khắc, một người trong đó đóng chặt hộp đá, chính là chậm rãi tấm hộp mở ra. Ở thạch thất bên trong ánh trắng thạch chiếu xuống, hộp đá nội bộ đỏ, bị vừa xem không bỏ sót.

"Lại là quyển trục?" Y Tiên chìa tay ra, sắp tới sắc quyển trục từ trong hộp lấy ra, tỉ mỉ lật nhìn một chút, cuối cùng quang dừng lại ở quyển trục mặt bên chữ trên: "Huyền cấp cao cấp phi hành đấu kỹ: Ứng Chi Dực?"

"Phi hành đấu kỹ?" Đối với lần đầu tiên kiến thức loại đấu kỹ Y Tiên nghi ngờ nháy nháy mắt, nàng nghe nói qua công kích công kích, phòng ngự đấu kỹ, thân pháp đấu kỹ, nhưng lại là lần đầu nghe phi hành đấu kỹ. Không khỏi đem quang nhìn về phía ở nàng trong lòng không gì không thể Thạch Viêm trên.

"Danh như ý nghĩa, đấu kỹ, có thể làm cho người ở trên trời phi hành." Thạch Viêm bình thản vì Y Tiên giải thích.

"Phi hành? Đó không phải là ít nhất là cần Đấu Linh cường giả, mới có thể miễn cường có thiên phú sao?" Nghe vậy, Y Tiên đầu tiên là cả kinh, chợt mặt đầy mê muội.

Ở Đấu Khí Đại Lục trên, muốn cách mặt đất phi hành, chỉ có Đấu Linh trở lên cường giả, mới có thể tiến hành khoảng cách ngắn phi hành, ở thực lực đến Đấu Vương hoặc là Đấu Hoàng sau, liền có thể dùng phóng ra ngoài đấu khí ở sau lưng ngưng tụ thành năng lượng hai cánh, từ đó khiến cho bọn họ có thể rời đi đất đai trói buộc, hướng bay tận trời.

Mà cái gọi là phi hành đấu kỹ, chính là một loại rất là quý dị bí pháp, loại bí pháp có thể làm cho phải tu luyện người ở sau lưng mạch lạc trung, dọc theo hai điều mạch, chỉ cần hai điều mạch kéo dài ra, như vậy thì coi là kỳ tự mình thực lực không đạt tới Đấu Vương cấp bậc, cũng có thể ngưng hóa ra hai cánh, vào mà phá không phi hành.

Phi hành, là đủ để cho rất nhiều người phan nhiên động tâm dự hoặc, vì tên truy đuổi tên dự hoặc, rất nhiều cường giả, người trước gục ngã người sau tiến lên hướng về phía kia cao không thể leo tới Đấu Vương cấp bậc cố gắng đánh thẳng vào, mà ở loại dưới tình huống, có thể đi đường tắt phi hành đấu kỹ, kỳ trình độ trân quý, tự nhiên không thấp.

"Có phi hành đấu kỹ, người lập tức có thể có năng lực phi hành, thu đi, đối với người mà nói là tuyệt cao bảo mệnh năng lực."

"Cám ơn, " một lần, Y Tiên cảm động cúi người chào thật sâu đạo. Căn cứ Thạch Viêm theo như lời, nàng đột nhiên khiếp sợ nghĩ đến, xuống thời điểm, Thạch Viêm nhưng là ôm nàng đập không mà đi, hắn Đấu Hoàng còn lợi hại hơn đi.

Hồi lâu, song song nội tâm kích động nàng, mới mở ra người cuối cùng hộp đá: "Huyền cấp cao cấp đấu kỹ! Cuồng Sur Ngâm " Lại là không để cho nàng do làm lộ vẻ xúc động vật, gặp qua người mạnh nhất cũng bắt quá Đấu Sư Y Tiên, tự nhiên tiếp xúc đấu kỹ cao nhất cũng bắt quá hoàng cấp cao cấp, mà gặp qua người khác sử dụng đấu kỹ cấp bậc cao nhất cũng nhất nhiều huyền cấp cấp thấp thôi, không nghĩ tới lại lại là huyền cấp cao cấp.

"Chính là trong đi, chuẩn bị, buông xuống sợi giây, toàn bộ hạ đi." Mục Lực chỉ huy thuộc hạ, ra lệnh, trong mắt hàn quang lóe lên. Không lâu sau, đại đội nhân mã, theo trời tốt sợi giây từ từ hướng vách núi dưới trượt đi, cho đến toàn bộ hạ đi.

Mà ở sơn động chỗ sâu: "Đem chút toàn bộ trang hảo, sau đó có thể rời đi, " Thạch Viêm chỉ những thứ kia bảo vật đối với Y Tiên bình thản nói.

Thạch Viêm chân mày bỗng nhiên nhíu một cái, sắc mặt có chút lạnh như băng, mạnh mẽ linh hồn lực trực tiếp cảm giác được đã có đại đội nhân mã muốn đi qua.

"Có người tới." Thạch Viêm bình thần đối với giả bộ bảo vật Y Tiên nói.

"Cái gì?" Nghe vậy, Y Tiên cả kinh: "Không thể nào!"

Đối với tới người, Thạch Viêm không thèm để ý chút nào, không trêu chọc mình khá tốt, nếu quả chọc tới, đạn chỉ có thể diệt.

Y Tiên đem quang nhìn về phía cửa đá chỗ, quả nhiên là nghe tiếng bước chân hơn nữa càng ngày càng vang dội. Theo bản năng hướng Thạch Viêm áp sát, tìm cảm giác an toàn.

"A a, Y Tiên, đa tạ các người dẫn đường, xem ra ta nhận được tin tức, quả nhiên không giả a!" Mươi mấy đạo nhân ảnh, chậm rãi từ ngoài cửa trong bóng tối tiến về phía trước, để cho Y Tiên quen thuộc nhàn nhạt tiếng cười, ở thạch thất bên trong, đặc ý vang lên.

"Mục Lực!" Nghe thanh âm, Y Tiên nhất thời cẩn thận hàm răng. Đèn nhánh cửa đá chỗ, mười mấy đạo bóng dáng, chậm rãi từ ngoài cửa trong bóng tối đi ra, cuối cùng đem cửa đá chặn gắt gao.

Một bóng người từ phía sau đi ra, cuối cùng ở ánh trăng thạch chiếu rọi xuống, lộ ra kỳ mặt, chính là kia đầu sói đoàn lính đánh thuê thiếu đoàn trưởng, Mục Lực!

Quang đầu tiên là ở thạch thất nội bộ còn lại một đồng kim quang lờ lờ tiền vàng trên quét qua, Mục Lực trong mắt lướt qua lau một cái tham lam, liếm liếm miệng, tầm mắt phiêu phiêu kia đã mở ra ba tên hộp đá, không khỏi mỉm cười nói: "Xin lỗi, quấy rầy hai vị, di, nguyên lai là cái đồ hắc bào tử a, không trách người một mực đi theo đội ngũ chúng ta phía sau, thì ra là như vậy, có thể tiếc, chút bảo tàng, người vô phúc tiêu thụ a!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: vấy tay tức diệt

Chương 79: vấy tay tức diệt

Mục Lực nhìn một cái Thạch Viêm liền nhận ra hắc chính là một mực đi theo phía sau bọn họ cái đồ mặc hắc bào nhân.

Mây liễu đảo thụ Y Tiên, hướng về phía Mục Lực lạnh lùng nói: "Người theo dõi ta?"

"Không tính là theo dõi đi, vào sáng sớm mấy ngày trước, ta liền lấy được Y Tiên tìm được bảo động tình báo, bắt quá bởi vì không biết vị trí xác thực, cho nên. . . Một mực chú ý người hành tung, mà người cùng cái đó lính đánh thuê rồi đi hồi lâu, tự nhiên đi theo tới, không nghĩ tới lại là một xa lạ người cùng người một đội." Nhún nhún vai, Mục Lực lại cười nói. Một bộ nắm chắc phần thắng tư thái.

"Người là như thế nào biết được tình báo? Sự kiện ta chỉ cùng ta trợ thủ ly phi đề cập tới, người. . . Người thu mua nòng?" Y Tiên trên gương mặt tươi cười đầu tiên là thoáng qua vẻ nghi ngờ, ngay sau đó nhanh chóng phản nộ.

"A a, người nữ kia người thật ngu, bắt quá là tùy tiện một chút hoa ngôn xảo ngữ, chính là ngoan ngoãn đem thứ gì nói hết ra." Mục Lực khề mỉm cười, nhưng cũng không phủ nhận Y Tiên suy đoán, hắc ban đầu vì đuổi Y Tiên, hãy thu mua nòng trợ thủ, thuận lợi đến gần nòng, không nghĩ tới nhưng có thu hoạch ngoài ý muốn.

"Đem đồ vật giao cho ta đi, Y Tiên, ta đối với người cảm tình, người hẳn rất rõ ràng, chỉ cần người đi theo ta, ri sau chò ta trông coi Lang Đầu Dong Bình Đoàn, tuyệt đối sẽ không bạc đãi người!" Quang hiện lên thâm tình nhìn chằm chằm Y Tiên, Mục Lực thanh âm chậm rãi đối nhu xuống.

"Đi theo người? Ta hiện đang nói chuyện với người, đều cảm thấy chán ghét!" Hồng nhuận miệng khơi mào giễu cợt, Y Tiên thanh âm, rất là cay nghiệt, xem ra, Mục Lực thu mua nòng người bên cạnh cử động, thật sự là làm cho nòng hết sức tức giận.

Cười cười, Mục Lực trong mắt lướt qua tí ti âm lãnh, nhẹ giọng nói: "Không quan hệ, ta sẽ đem người cường ép giữ ở bên người." Nói xong, Mục Lực đem quang dời đi hướng một bên yên lặng Thạch Viêm, lại cười nói: "Xem ra người mệnh không tốt, hôm nay chỉ có thể ở lại trong."

"Nói xong chứ?" Thạch Viêm bình thần hết sức quang từ Mục Lực mọi người quét qua, ngay sau đó nghiêng đầu nhìn cẩn thận hàm răng Y Tiên.

"Cùng hắc không lời có thể nói!" Y Tiên chán ghét mà vứt bỏ liếc mắt nhìn Mục Lực đám người.

Mục Lực âm u cười một tiếng, trong nụ cười sát ý lẫn nhiên: "Chết đến ập lên đầu còn sao phách lối, đem đồ vật giao ra, lưu người toàn thân."

Mục Lực sát khí lăng nhên, có thể đối lầy nhưng là Thạch Viêm khinh thường quang: "Nói xong cũng tốt, như vậy các ngươi có thể lên đường."

"Ha ha. . . , ngươi là đang nói đùa sao? Không biết là ở trên trời thật làm mộng ban ngày đi." Mục Lực cười nhạo liên tục, mà hắn những thuộc hạ kia cũng là châm biếm không ngừng.

"A a! Các ngươi quá ồn!" Thạch Viêm cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Mục Lực đám người, nâng tay phải lên, hướng về phía bọn họ cách không nắm chắc.

"A!"

Chỉ thấy Mục Lực mấy người bọn họ quanh thân không gian tựa như có một bàn tay vô hình vậy, hung hãn một toản, chợt một lổm, không gian trong nháy mắt hướng mấy người nện ya tới, oanh một tiếng chỉ có Mục Lực tới kịp phát ra một tiếng thảm gọi, toản cho dù là bị nện ya thành từng cục thịt nát, rơi xuống đất, một đoàn ngọn lửa vô hình từ Thạch Viêm trên tay huoi ra rơi ở phía trên, hô hấp đang lúc tất cả thịt vụn liền bị đốt thành hư vô.

Thấy loại tình cảnh, Y Tiên không khỏi chán ghét nôn mửa liên tu, mới phát hiện trong lòng cho là ôn người nho nhã cường giả, cũng là giết hại quả quyết người, trong lòng cũng không sợ hãi hoặc là có ngăn cách, thuộc về ma thú thâm lâm bên bờ thành trấn, nàng đã sớm kiến quán sinh tử, chẳng qua là một thời không từ hòa hoãn tới.

Thạch Viêm mặc vào hắc bào, nhìn từ từ tỉnh hồn Y Tiên, bình thân nói: "Đem trong vật toàn bộ mang đi, sau đó có thể rời đi." Nơi này đã không có ở đội tiếp cần thiết.

"Nga, " Y Tiên gật đầu một cái, khiếp sanh sanh nhìn một chút Thạch Viêm, bây giờ mới thật sự ở trong lòng đem đối phương đối đãi thành vĩnh viễn không cách nào leo lên cường giả đi, tầng dưới chót năng, thiên sinh đối với cường giả có sợ hãi trong lòng, không khỏi cung cung kính kính. Đối với Y Tiên thay đổi, Thạch Viêm không có vấn đề.

Chỉ chớp lát, Thạch Viêm đã mang Y Tiên trở lại thái được trong đội ngũ.

Đối mặt đập không bay trở về Thạch Viêm, những thứ kia phổ thông lính đánh thuê dĩ nhiên là kính ngược nhìn hắn, bọn họ mặc dù kiến thức không cao, nhưng nhãn lực kính vẫn là có, đập không mà đi, chỉ có trong truyền thuyết Đẩu Tông mới có thể làm được, không nghĩ tới một mực đi theo phía sau bọn họ hắc bào nhân, lại là trong truyền thuyết Đẩu Tông, không người nào dám đi vi phạm xúc phạm hắn.

Đến nỗi Mục Lực bọn họ biến mất, mặc dù cũng biết chắc cùng Y Tiên có liên quan, nếu như là trước kia, có lẽ còn có bởi vì từ Mục Lực phụ thân nơi đó phải đứng lúc cũng đi mất báo, nhưng là bây giờ nhìn một vị Đẩu Tông cường giả cùng Y Tiên quan hệ chắc chắn, trừ phi là muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: nhân vật phản Diện chết tại lời nhiều, ai nói?

Chương 8: nhân vật phản Diện chết tại lời nhiều, ai nói?

Thái Được đội ngũ rất mau trở về đến thành Thanh Sơn Trấn. Mà Y Tiên từ giả thái Được đội ngũ, mang Thạch Viêm chuyển qua mấy con phố, ồn ào náo động Dần Dần phai đi, theo điều u tĩnh đạo chậm rãi đi lại, một lát sau, một nơi rất là rất khác biệt trang viện, phơi bày ở Thạch Viêm trong mắt.

Ở lĩnh gác cửa tò mò cùng với tôn kính quang hạ, Y Tiên mang Thạch Viêm tiến vào vạn Được trai trong, sau đó Dừng lại ở một nơi rất là u tĩnh phòng trước.

"Vào đi, Thạch Viêm." Y Tiên đẩy cửa phòng ra, khề cúi đầu, một bộ nha hoàn bộ Dáng.

Nhắc chân tiến vào trong đó, Thạch Viêm nhìn chỗ bị bố trí rất là yên lặng rất khác biệt phòng, trong lòng khen ngợi một tiếng, bên trong căn phòng, tựa hồ tràn ngập một loại mùi thuốc đạo.

"Cái đó. . . Thạch Viêm, bây giờ ở đâu chờ một chút a, ta lại đi vì ngươi an bài càng thêm tốt hơn phòng a." Ngón tay nhãn nhỏ, khuấy động ngón tay Y Tiên, gò má ửng đỏ, Dấu sao trong là hắn khuê phòng.

"Vô ngại, " Thạch Viêm bình cười nhạo một tiếng.

Đột nhiên ngoài cửa xa xa truyền tới tiếng ồn ào cùng với tiếng va chạm "Đem Y Tiên gọi ra, nếu không đừng trách chúng ta Lang Đầu Dong Binh Đoàn Diệt các người vạn Dược trai." Một tiếng cuồng vọng âm u thanh âm truyền vào Thạch Viêm cùng Y Tiên trong tai.

"Mục Lực phụ thân tới!" Y Tiên có chút sợ hãi nói.

"Yên tâm, có ta ở, không phải là Mục Lực phụ thân mà?" Thạch Viêm cười cười, đứng dậy đi ra ngoài cửa. Khi hắn vòng qua hành lang đi tới vạn Dược trai phòng khách lúc, thấp thoáng bóng người, một người trung niên nam tử mặt lộ hàn quang, mang một đám hung hãn người xông tới, còn đối với bọn họ chống cự là vạn Dược trai mọi người.

"Y Tiên nói cho ta, con trai ta Mục Lực cùng với cùng tùy các người thái Dược đội ngũ đầu sói bọn lính đánh thuê lúc này ở nơi đó." Mục rấn thấy Y Tiên đi ra, chỉ Y Tiên chất vấn, hẳn Dĩ nhiên biết con trai mình Mục Lực chuyển này đi theo thái Dược đội ngũ là cái gì.

Bây giờ Y Tiên trở lại, mà Mục Lực bọn họ miếu vô âm tin, mặc Dù biết Y Tiên hoàn toàn không có sát hại con trai mình năng lực, nhưng là trong lòng vẫn không khỏi lo âu, trực tiếp tới chất vấn, Dĩ nhiên lúc này hẳn còn không có từ những thứ khác mới vừa trở lại người hái thuốc trong miệng biết được Di ngôn chỗ, nếu không coi như biết con trai mình bị hại, cũng không có Dũng khí trước đi tìm cái chết.

"Người nói là Mục Lực mà?" Y Tiên cắn chặt hàm răng, hướng về phía vị từ đầu đến cuối đối với tự có ý đồ, nếu như không phải là Thạch Viêm, mình lúc này đã trở thành đối phương nô lệ, Y Tiên há sẽ có hảo tâm tình, đối với Mục Lực chết đi, chỉ có sáng khoái.

"Không sai, nói cho ta, nếu không các người trừ chính là vạn Dược trai, cũng không có để lại cần thiết." Thân là Thanh Sơn Trần nhất thực lực cường đại, mục rấn có Dạng nói tư khác biệt.

Dứt lời, sau lưng hắn kia đám người liều mạng rồi rút rút dao mặt đối mặt, mà vạn Dược trai phương, hiển nhiên khí thế thuộc về tuyệt đối hạ phong. Vạn Dược trai ngoài cửa cũng tụ tập số lớn trăm họ, có thể không người Dám lỗ đầu vì trợ giúp vạn Dược trai, tuy nói vạn Dược trai Danh tiếng không tệ, ước chừng phải bọn họ hy sinh tính mệnh cùng mục bấy rấn mạnh mẽ lính đánh thuê chống với, ai cũng không nguyện ý, Dĩ nhiên trong đó có mấy vị mặt lộ châm biếm, cười trên sự đau khổ của người khác nhìn mục rấn đoàn người, bọn họ nhưng là thảo Dược đội ngũ một thành viên trong đó. Biết bấy trước kia ở Thanh Sơn Trần tác uy tác phúc lính đánh thuê hoàn.

"Hừ, Mục Lực lang tử Dã tâm, thiếu chút nữa hại chết ta, hẳn đã chết, nếu như người muốn hẳn hài cốt, ta có thể nói cho người." Y Tiên hoàn toàn không để ý mục rấn âm lãnh kia sát ý.

"Y Tiên, người!" Vạn Dược trai trai chủ mặt lộ tuyệt vọng, vẻ mặt đưa đám, cầu khẩn nhìn mục rấn, hy vọng đối phương hạ thủ lưu tình.

"Trai chủ, yên tâm không có sao, " nếu như là trước kia, Y Tiên cũng không có sao đại sức, nhưng là bây giờ, năng chút nào không sợ. Đến từ Thạch Viêm Dành cho năng lòng tin.

"Rất tốt, rất tốt, " trải qua tang tử đau mục rấn, nhìn hoàn toàn coi thường tự giết khí Dũng Dung Y Tiên, giận Dữ ngược lại cười cặp mắt đỏ thẫm, phát ra tiếng cười âm lãnh: "Rất tốt, không nghĩ tới người tên nữ tử như vậy ác độc, như vậy lưu người không phải."

"Đóng cửa, hôm nay trong các người ai đều chó nghĩ sống trừ rồi đi, " nổi giận gầm lên một tiếng, mục rấn thuộc hạ, vội vàng đem vạn Dược trai cửa đóng lại, cũng Diệt sạch vạn Dược trai tất cả mọi người thoát đi đường.

Vạn Dược trai phương, trừ đi Y Tiên, còn lại đều là tuyệt vọng mặt lộ sợ hãi, bọn họ chẳng qua là phổ thông Dược sư, tại sao có thể là bấy mạnh mẽ lính đánh thuê đối thủ, bọn họ như cũ có thể biết trước mình chết.

"Bây giờ, các người còn có Di ngôn gì phải nói." Mục rấn toét miệng răng, tràn đầy âm u cảm giác.

"Mục rấn, oan có đầu nợ có chủ, lúc này cùng không quan hệ gì tới chúng ta, bỏ qua cho chúng ta đi." Trong nháy mắt, tiếng cầu khẩn không ngừng.

"Chẳng lẽ người không biết nhân vật phản Diện chết tại lời nhiều không? Dĩ nhiên, nếu như gặp ta, coi như lời thiếu cũng thay đổi không chết mất kết cục." Bình thân lời nói ở âm lãnh trong phòng vang lên, trong nháy mắt hấp Dẫn tất cả mọi người sự chú ý.

Vạn Dược trai mọi người là nghi ngờ quang, vị bọn họ biết, là mới vừa đi theo Y Tiên trở lại hắc bào nhân, lại Dạng to gan, không sợ chết a.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Cách không là vấn đề

Chương 81: Cách không là vấn đề

Mà Y Tiên thì lộ ra ôn hòa nụ cười.

"Tử, ngươi là?" Mục Rắn có chút cảnh giác nhìn Thạch Viêm.

"Diệt người Lang Đầu Dong Binh Đoàn người." Thạch Viêm đứng ở Y Tiên trước mặt, khinh miệt nhìn Mục Lực mọi người.

"Rất tốt rất tốt, xem ra chính là ngươi giết chết con trai ta đi, nói ra ngươi Danh hiệu, ta mục rắn không giết vô Danh đồ." Tuy nói vậy cuồng vọng giọng, có thể mục rắn trong mắt như cũ không khỏi lộ ra vẻ cảnh giác, có thể giết chết con trai mình cùng với đi theo ở sau lưng hắc lĩnh đánh thuê, đối phương ít nhất là cứu tinh Đầu Giả thậm chí cùng mình giống nhau là cấp thấp Đầu Sư, Dĩ nhiên cao cấp Đầu Sư hẳn không hề nghĩ ngợi đến.

Một người trải qua địa vị, ý nghĩa hẳn kiến thức, ở chính là Thanh Sơn Trần tác uy tác phúc Đầu Sư, nghèo cả đời, bây giờ đã qua trung niên cả đời nhất định phong tuế tác, có thể trông cậy vào hắc bao lớn kiến thức?

"Ta là ai? Ngươi còn không có tư khác biệt biết." Thạch Viêm lười cùng những người này nói nhảm.

Khinh miệt cười một tiếng, từ từ tiến lên, đồng thời đối với sau lưng những thứ kia ngăn người tại đó Vạn Dược Trai mọi người nói: "Không muốn chết, tránh xa một chút." Dứt lời, trừ đi Y Tiên ra, còn lại người, ở một cái mà tán, hướng Vạn Dược Trai cửa sau vọt tới.

Mặc Dù Thạch Viêm biểu hiện tư thái rất cường đại, có thể đối mặt Thanh Sơn Trần người mạnh nhất, bọn họ nhưng đối với vị người xa lạ không có lòng tin, bây giờ vừa vặn đối phương kéo mục rắn bọn họ, lúc này không đi chờ đợi lúc nào.

Đối mặt Vạn Dược Trai bọn họ rút lui, mục rắn cũng không thêm đề ý, hai vị mới là hung thủ, Dù sao hẳn là báo thù cùng với mượn cơ hội đem Vạn Dược Trai đoạt lại, bây giờ chỉ cần giết chết hai vị, Vạn Dược Trai nhất định là mình, những người bình thường kia chạy cũng chỉ chạy.

"Đừng trách ta khi Dễ người, " đối mặt còn không biết sâu cạn Thạch Viêm, mục rắn rốt cuộc biểu hiện một chút thủ lĩnh phong độ, vung tay lên: "Đồng loạt ra tay, giết cho ta hẳn."

Dứt lời, mười mấy vị Đầu Giả cường giả, một tổ ong hướng Thạch Viêm bốn phương tám hướng vọt tới, quơ đồ sắc bén, khuôn mặt Dữ tợn.

Thạch Viêm thấy vậy cười lạnh một tiếng, cong ngón tay bắn ra, xông lên phía trước nhất Đầu Giả trong cơ thể quỷ Dị xông ra đạo đạo hỏa Diễm, ngay sau đó cả người trong nháy mắt hóa thành một đồng tro bụi, văng tứ tán.

Đột nhiên xuất hiện quỷ Dị, làm cho tất cả mọi người đều là ngăn ra, nhưng mà vẫn còn ở mọi người ngạc nhiên lúc, từng đạo trầm thấp tiếng nổ, liên tiếp không ngừng vang khắp lên! Phốc! Phốc! Phốc! Vì vậy xông lại Đầu Giả lĩnh đánh thuê mới cái này tiếp theo cái kia hóa thành hỏa nhân, ngay cả tiếng kêu thảm thiết đều không phát ra liền hóa thành tro bụi.

Nhìn bên ngoài bây giờ lật vật trung mục rắn. Đồng thời trong tai truyền tới bên ngoài trăm họ tiếng nghị luận.

"Ta cứ nói đi, đối phương nhưng là trong truyền thuyết Đầu Tông cường giả, thật ra thì mục rắn bọn họ có thể so với, trước kia tác uy tác phúc mục rắn, bây giờ hoàn toàn đá lên tám thập, xem ra ai cũng cứu không bọn họ."

"Không thể nào, thật là Đầu Tông?, quá khó khăn lấy làm người ta tin."

"Chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy, một chiêu liền đem mục rắn phách bay ra ngoài, bây giờ đều khó đứng lên." Bầy trăm họ có thể không ngại bỏ đá xuống giếng, nhất là một mục cười ở bọn họ trên đầu mục rắn, nhìn nằm ở đó lật vật khó mà đứng dậy mục rắn, rồi rít cười trên sự đau khổ của người khác, kia từng tiếng tiếng nghị luận, khí đồ cặp mắt.

Có thể nghe tới đối phương lại là Đầu Tông, trong mắt vốn có tức giận sát ý, hoàn toàn biến mất, chỉ có bộ Dạng sợ hãi về sợ hãi mặc Dù hẳn không quá tin tưởng cái đó từ là Đầu Tông, nhưng cũng không phải hẳn có thể trêu chọc tới.

Kính hoàng hẳn trên mặt đất lui về phía sau. Nhìn hoàn toàn không có tư thái cường giả trên mặt đất nhúc nhích mục rắn, coi thường trong đám người kia kính ngưỡng tò mò quang, Thạch Viêm đưa ngón tay ra đáp lời nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo Kiếm khí phát ra.

Mục thân rắn thê cứng đờ, té xuống đất không nhúc nhích, hiển nhiên là không có tiếng thở.

Đưa tới Dân chúng vây xem một trận đột nhiên, thôn thôn nước miếng, từng đạo ngược lại hút khí lạnh chỉ tiếng vang lên, bọn họ biết đối phương mạnh mẽ, nhưng là chẳng qua là mơ hồ khái niệm, bây giờ đạn chỉ giữa liền tiêu Diệt trước kia cười ở Thanh Sơn Trần tất cả mọi người trên đầu mục rắn, cho bọn họ càng trực quan thể hiện.

"Đi thôi, trong đã không có cần thiết đợi tiếp, đứng, ngươi thường xuyên đi ma thú sâm lâm thái Dược, có biết hay không một ít tốt nơi, ta Tu vi sắp đột phá, cần một nơi an tĩnh sân tiến hành tu luyện." Thạch Viêm hướng về phía Y Tiên hỏi, hẳn mặc Dù đã thả chậm tốc độ tu luyện, mài căn cơ, bất quá vẫn là sắp đột phá.

"Ừ, ta có một nơi rất tốt ở đấy, chính là cách nơi này rất xa" ôn nhu ứng một câu, Y Tiên mỹ mâu ở bốn phía tảo tảo, phát hiện tất cả trăm họ kính ngưỡng nhưng có mang một chút sợ hãi nhìn trong, cường giả ai cũng tôn kính, nhưng là trong lòng khó tránh khỏi sợ hãi, nhất là thấy vẫy tay giữa không chút lưu tình sát hại mọi người, tự nhiên chẳng những đợi lâu nơi đây, rồi rít cách xa.

"Cách không là vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: mang ta đi chung đi

Chương 82: mang ta đi chung đi

"Cách không là vấn đề, " Thạch Viêm một nắm tay, hạ một đạo thân thể mềm mại đập vào mặt, chủ động chui vào Thạch Viêm trong ngực, ngay sau đó mang người đầu, nhất phi trùng thiên, ở phía dưới trăm họ sùng bái quang hạ, hai bóng người chính là biến mất ở xanh thẳm chân trời chỉ bên.

Mà Thạch Viêm thân là Đẩu Tông thân phận, chính là thật nhanh truyền khắp toàn bộ Thanh Sơn Trấn, đối với rung động tin tức, tất cả mọi người đều là mặt đầy kinh ngạc, đặc biệt là khi bọn hắn biết, kia đánh chết mục rắn, thoát nhìn là một vị rất trẻ tuổi, hơn nữa cùng Y Tiên quan hệ rất sâu người lúc, càng ngạc nhiên.

Một vị nhìn không tới hai mươi tuổi thanh niên, đã là trong truyền thuyết Đẩu Tông cường giả, tàn khốc thực tế, làm cho đại nhiều người trong lòng đều có cổ xấu hổ cảm giác, hâm mộ ghen tị.

Mà mục rắn chết, đồng thời cũng tuyên cáo Lang Đầu Dong Binh Đoàn giải tán, đang không có người chương đà dưới sự chỉ huy, ngày xưa hoành phách Thanh Sơn Trấn một thế lực lớn, dần dần luân lạc thành nhất bất nhập lưu thế lực.

Thạch Viêm ôm Y Tiên nhanh chóng phi hành, ở nàng dưới sự chỉ dẫn, đi tới một nơi năng lượng hết sức sung túc đất. Đi tới một nơi khắp nơi sinh trưởng được liệu lỏng chảo, ở Y Tiên dưới sự chỉ dẫn, từ trời cao, bay thẳng vào lồng chảo chỗ sâu.

Ở lồng chảo chỗ sâu từ từ Thạch Viêm từ từ hạ xuống lập đất, trong cốc tràn ngập đậm đà năng lượng.

"Địa phương nhưng là Thanh Sơn Trấn kế cận nhất địa phương tốt? Trong sơn cốc, cùng bên ngoài là hoàn toàn ngăn cách, hơn nữa trên bầu trời có sương mù dày đặc che giấu, cực kỳ kín đáo, nếu không phải một lần lam tinh cờ xông tới, ta sợ rằng cũng không khả năng phát hiện chỗ kỳ địa." Nhìn Thạch Viêm, Y Tiên hơi có chút đắc ý cười duyên nói.

"Không sai, không có gì ma thú tung tích, người thường cũng tới không, thiên địa linh khí cũng tương đối đậm đà không ít, ngược lại không tệ chỗ tu luyện!" Nhìn bốn tình huống chung quanh, Thạch Viêm tán thưởng một tiếng, để cho Y Tiên không khỏi mặt lộ buồn rầu, đảo mắt một tiếng, đối phương là nhân vật nào, làm sao có thể sẽ đề ý dạng nơi. Một loại thân phận địa vị thực lực sai biệt, không đề cho nàng do tâm trung chặn một cái.

"Ta đã ở chỗ này bày trận pháp, phòng ngừa ma thú cùng người ngoài xông tới, tiếp theo ta phải đi bế quan đột phá cảnh giới, phiền toái người." Thạch Viêm đạo.

"không quan hệ, trong được liệu sao nhiều, vừa vặn cũng có một ít là tương đối cần, ngươi từ từ bế quan đột phá liền tốt." Nói đến trong, Y Tiên ánh mắt tựa hồ âm đạm một chút, ngay sau đó khôi phục như lúc ban đầu. Như vậy nhanh chóng thay đổi, ngay cả Thạch Viêm cũng không có nhận ra được.

Trong thiên địa linh khí điên cuồng hướng Thạch Viêm chỗ sơn động hội tụ đi, từng có một tinh thuần đầu khí, cũng là cuộn cuộn không ngừng trào hiện ra, sau đó do như hồng thủy vậy dòng nước chảy ở Thạch Viêm bên trong kinh mạch.

Bằng bạc đầu khí ở trong người gào thét lưu chuyển, trong lúc mơ hồ, tựa hồ là có một loại hướng về phía bình cảnh đánh tới hung hãn thế, mà đi đôi với trong kinh mạch đầu khí càng ngày càng hùng hồn, vận chuyển độ càng lúc càng nhanh, Thạch Viêm sắc mặt, cũng là càng tỏ ra ửng đỏ.

Kéo dài hồi lâu, chợt Thạch Viêm thân thể đột nhiên cứng ngắc, một đạo tựa như cũng không tồn tại rất nhỏ tiếng vang. Ở linh hồn chỗ sâu vang lên.

Theo đạo thanh âm rất nhỏ vang lên, một loại khó mà nói rõ thoải mái cảm giác, cũng là tự Thạch Viêm trong cơ thể tràn ngập ra, chợt khoách tán thân thể mỗi một nơi xó xỉnh, vốn là trong cơ thể bởi vì bằng bạc đầu khí ra hiện rất nhỏ căng đau cảm giác, lại cũng là vào thời khắc này toàn bộ biến mất không thấy, cướp lấy, là một loại chưa thỏa mãn cảm giác,

"Đột phá tới hai sao Đẩu Tông sao." Thạch Viêm đóng chặt hai tròng mắt, cũng là ở chỗ này thông từ từ mở ra.

Đi tới ngoài động, nhìn kia chói mắt ánh mặt trời, Thạch Viêm sơ lược phỏng đoán một chút, mình đột phá đến hai sao Đẩu Tông, ít nhất dùng một ngày, sợ rằng bây giờ đã là thứ hai ngày thậm chí thứ ba sáng sớm!

"Người phải đi rồi đi sao?" Linh hoạt kỳ ảo thiếu nữ hỏi, chính là Y Tiên, lúc này nàng cùng Thạch Viêm đang sơn cốc kia vòng ngoài.

"Ừ, là, phải rời khỏi!" Thạch Viêm đạo.

"Có thể mang theo ta sao?" Y Tiên sắc mặt có chút ửng đỏ, nhưng giọng lại hết sức kiên định, cùng một người đàn ông nói dạng lời, Y Tiên vẫn là lần đầu tiên, đã tương đối là biến hình bày tỏ, bất quá nàng hay là nói ra, nàng biết, từ biệt rất có thể chính là vĩnh biệt, đầu sao người phân thực lực ở nàng trong mắt chính là trời cùng đất, tái cũng khó mà có tiếp giáp lúc, mặc dù sống chung không dài, nhưng đối phương nhưng là ở nàng trong lòng lưu lại khó mà phai mờ ấn tượng.

Nhìn Thạch Viêm một bộ do dự bất định dáng vẻ, Y Tiên hướng về phía Thạch Viêm kiên định nói: "Ta sẽ cố gắng tu luyện, sẽ không bày người chân sau."

Thạch Viêm nhìn cả người quần áo trắng Y Tiên, nhất là nhìn nàng bộ kia nhu nhược thêm kiên định hình dáng, trong lòng bất kinh run lên, đi về phía trước hai bước, nhẹ nhàng ôm chầm Y Tiên eo nhỏ nhắn.

"A!" Đột nhiên ôm để cho Y Tiên xấu hổ kêu lên một tiếng.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: còn nhớ ma thú sâm lâm Vân Vận sao

Chương 83: còn nhớ ma thú sâm lâm Vân Vận sao

"Cũng không biết Viêm Từ cùng Dược lão bây giờ ở đâu, đúng hạn đang lúc coi là cũng hẳn đến ma thú sâm lâm!" Thạch Viêm ra khỏi sơn cốc, cùng Y Tiên đứng ở kế cận trong một rừng cây một cây đại thụ trên cây.

"Viêm Từ là ai? Người đệ đệ sao?" Nghe được Thạch Viêm ở một bên lẩm bẩm, Y Tiên nghi ngờ hỏi.

Thạch Viêm a a cười nói: "Hắn là ta biểu đệ, cũng là ta sư đệ, lần chính là bồi hắn lại lịch luyện, bất quá có sư phụ phụng bồi hắn, đến cũng không ta chuyện gì."

Sáng sớm, nhu hòa ánh mặt trời rơi quang ngóc ngóc bên ngoài sơn cốc, đi đôi với dần dần dâng lên nắng gắt, Thạch Viêm cùng Y Tiên hai người bước lên mạo hiểm đường đi, hạ ma thú trong dãy núi bản xứ các cư dân coi như tao ương, một tên Đẩu Tông mang một tên Đẩu Giả cường giả khắp nơi gây rắc rối, giết ma thú cướp linh dược đoạt ma hạch, không chỗ nào không cần kỳ vô cùng a!

Bất quá Thạch Viêm đối phó đều là một ít cấp bốn cấp năm ma thú, sáu cấp ma thú ở ma thú dãy núi cũng không phải là đại lục hàng, cũng không phải nói gấp là có thể gặp phải.

U tĩnh núi rừng, cỏ cây phồn thịnh, đầm nước ngang dọc, cỏ xura cây mây và giấy leo xen lẫn nhau quấn quanh, cấu trúc u ám không gian giống như một tên lồng giam đem khắp dãy núi che giấu.

Thạch Viêm đi chậm rãi đi với lấm tấm dưới tàng cây, dưới chân một mảnh nhẹ nhàng, không khí mát mẻ để cho người tâm thần sáng khoái, có mỹ bầu bạn càng làm cho rồi rảnh đạm cuộc sống trở nên có tư có vị đứng lên.

"Hồng!" Một tiếng rung trời giận hào thanh truyền tới bên tai, làm cho Y Tiên cả người run lên, thiếu chút nữa liền cầm trong tay trân quý linh dược cho hất ra.

Đất đai từng trận chiến # đầu, Thạch Viêm hơi nhíu mày, buông Y Tiên, bước chân giẫm một cái, phi thân lên, đứng ở trong hư không, có thể so với thất phẩm linh hồn lực hướng thanh âm truyền tới phương hướng lan đi, nhưng là một xanh một tím hai màu quang mang ở va chạm nhau. Kia màu xanh bóng

người rõ ràng cho thấy người, đến nỗi màu tím kia, hẳn là ma thú. Một xanh một tím?

"Sẽ không đúng lúc như vậy chứ?" Thạch Viêm tự lẩm bẩm, bắt quá tính toán thời gian, cũng kém không nhiều, ngay sau đó nhìn xuống phía dưới người, nói: "Y Tiên, nơi đó có người đang cùng ma thú đánh nhau, chúng ta cũng đi tham gia nào nhiệt!"

"Ừ." Y Tiên ôn hòa đáp lại một tiếng.

Thạch Viêm a a cười một tiếng, từ không trung rơi xuống, ôm lấy Y Tiên, hướng đất được bay đi.

Mấy phút sau, Thạch Viêm cùng Y Tiên đi tới gần bên, kéo Y Tiên bay lên một viên cỏ mọc, xuyên thấu qua cành lá khe hở nhìn về phía trước, mấy chục thước ra, một người một thú trôi lơ lửng giữa không trung, đang khí thế hung hăng giằng co. Khoảng cách gần xem, Thạch Viêm rốt cuộc thấy rõ kia ma thú đáng vẻ, trên bầu trời xanh thẫm, xanh đỏ hai màu, đầu tóm ước chừng nửa bích chân trời, nhìn qua hết sức nguy nga.

To lớn ma thú đập lập lư không, một con màu lửa đỏ xoắn ốc sừng nhọn, nhiều bó ngọn lửa màu tím, ở giác nhọn trên lưng lơ lửng quanh quẩn, to lớn sư bên người mặt, mọc một đôi màu tím rực rỡ, tím rực rỡ đang lúc, nhiều bó đậm từ hỏa diễm giống như mây lửa vây quanh quẩn, bốn phía không khí cũng bởi vì chút ngọn lửa mà trở nên có chút nóng bỏng một cổ vô hình uy áp, từ bầu trời hạ xuống xuống, làm cho bốn phía không khí đều có chút kiềm chế.

Chính là sáu cấp ma thú, từ tinh dịch sư vương, Thạch Viêm ngay sau đó nhìn về phía người nữ kia từ, cả người thuần trắng váy đầm dài, ba ngàn tóc xanh và đồn, mầm tên bay phượng kế, cao gầy a na đáng vẻ nở nang thích thú, nhìn giống như một tên chín mười người Tử, nhưng Thạch Viêm chỉ có thể nhìn thấy năng bóng lưng, không biết cụ thể diện mạo như thế nào. Không ra ngoài dự liệu cô gái này chính là Văn Lam Tông tông chủ Văn Vận.

Ở hẳn trong cảm giác, nữ tử khí tức đã hơi tỏ ra có chút hỗn loạn, hiển nhiên đầu khí tiêu hao quá độ. Nàng thực lực chỉ có ba sao Đấu Hoàng chừng, mà kia từ tinh dịch sư vương nhưng đạt tới năm sao, nàng hiển nhiên không phải đối thủ.

"Viêm Từ cùng Dược lão cũng hẳn ở bên kề cận đi!" Thạch Viêm thiếu thiếu mi mao.

Có thể bởi vì ở Dược lão che giấu hạ, Thạch Viêm mới không có phát hiện Tiêu Viêm khí tức cùng tung tích! Dấu sao Dược lão bây giờ mặc dù chỉ là linh hồn thể, hơn nữa còn cũng không phải là trạng thái tốt cùng, nhưng ở linh hồn trong cảnh giới, vẫn là phải cao hơn bây giờ Thạch Viêm, cho nên ở Dược lão tận lực ẩn núp hạ, Thạch Viêm không phát hiện Tiêu Viêm ngược lại cũng đúng là bình thường! Nghĩ đến trong, Thạch Viêm thì có chút thư thái lắc đầu một cái, không có ở đây tận lực đi tìm Tiêu Viêm, đem quang lâm nữa chuyển tới trên bầu trời kịch liệt chiến trường.

Trên bầu trời, to lớn màu xanh long quyền phong bạo, ở thần bí nữ nhân vẫy tay giữa, mang theo cuồng bạo tiếng gió hú chi âm, điên cuồng hướng về phía từ tinh dịch sư vương cuốn đi. Gió bão chỗ đi qua, phía dưới rừng rậm, đều bị kéo thành một đạo hoàng thổ đất, không ít ma thú chen lẫn từ trong vọt trốn ra.

"Hừ!" Nhìn kia cuốn tới gió bão, từ tinh dịch sư vương miệng to trung phát ra một tiếng nổ ầm vậy tiếng hừ, hai cánh rung lên, trên người kia ước chừng hai ba trọng to lớn ngất trời màu tím cột lửa, cũng là rời thân thể ra, sau đó hướng về phía gió bão đụng đi. Hai tôn vật khổng lồ, trên không trung tia chớp đụng nhau, ở đụng nhau kia một thoáng, không gian cơ hồ làm yên tĩnh lại.

"Oanh!" Một tiếng tiếng sấm, vô căn cứ ở quang đăng trên bầu trời nổ vang.

Gió bão cùng cột lửa hung mãnh đụng nhau, lẫn nhau điên cuồng thả ra năng lượng kinh khủng, ở hai người giao tiếp chỗ, không gian tựa hồ cũng ở hơi nhộn nhạo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Thái Cực

Chương 84: Thái Cực Đồ

Trên bầu trời chiến đấu, từ xế trưa, một mực kéo dài đến nắng chiều tà rơi.

Nhìn kia đã rơi xuống đất chân trời nửa to lớn mặt trời, một mực không biết mệt mỏi truy kích thần bí nữ nhân từ tinh dịch sư vương nhưng là đột ngột dừng lại, máu đỏ trung hiện lên từ quang thú đồng, mang uy nghiêm cùng không kiên nhẫn, gắt gao nhìn chăm chăm không trung cao quý nữ nhân.

"Loại người nữ nhân, người mài đi ta số lượng không nhiều kiên nhẫn!" Từ tinh dịch sư vương thấp giọng gầm thét, chấn nhiếp núi rừng.

Tức giận sự ngậm từ miệng to trung hô lên, từ tinh dịch sự vương trên người từ quang càng ngày càng thịnh, tới chỉ chớp lát sau, mãnh liệt quang mang lại mơ hồ có áp qua chân trời nắng chiều tình thế.

Thấy vậy, nhìn thấy từ tinh dịch sự vương trên người uy thế, Thạch Viêm thiêu thiêu mi đầu, vốn là nhìn một chút ngạo tộ ra có chút nhàm chán Thạch Viêm, trên mặt nhiều một phần hứng thú!

"Muốn động thật khác biệt!" Nhìn trên bầu trời từ tinh dịch sự vương trên thân thể mãnh liệt từ quang, phía dưới vây xem ma thú, bỗng nhiên có chút kinh hoàng cấp tốc thụt lùi, ngay cả kia ba đầu đáng người không lồ cấp năm ma thú, cũng không ngoại lệ.

Màu tím ánh sáng rực rỡ bao phủ thiên địa, trải qua hồi lâu nổi lên sau, quang mang đột nhiên co rút nhanh, chẳng qua là chớp mắt thời gian, đầy trời tím hoa, chính là áp súc thành một đạo chỉ có chừng nửa thước màu tím đậm chùm tia sáng.

"Từ tinh phong ấn!" Từ quang lóe lên lúc, từ tinh dịch sự vương trầm thấp gầm thét, cũng là ở đây núi trong không ngừng vang vọng. Ở tím đậm chùm tia sáng xuất hiện chớp lát, Vân Vận gõ má chính là hơi đổi, trong tay sở nổi lên mạnh mẽ đầu kỹ, cũng là ở đầu khí vận chuyển giữa, thi triển ra.

Ngay tại màu tím chùm tia sáng, liên tiếp đánh xuyên thân bí nữ nhân trước người sở bố trí mấy chục nặng phong thuẫn, cuối cùng bắn vào thân thể nàng bên trong lúc.

"Phong chi vô cùng, vẫn giết! !"

Vân Vận trong tay trường kiếm kỳ dị đột nhiên run lên, một đạo nhỏ đến cỡ hồ chỉ có lớn bằng ngón cái thâm thúy ánh sáng, trong nháy mắt bạo xạ ra. Ánh sáng mới vừa mới xuất hiện, không gian đều đang run rẩy mấy cái.

"Ca!" Ánh sáng hướng về phía từ tinh dịch sự vương đầu chạy đi, bất quá lại bị bén nhọn nó hơi rũ xuống đầu lâu, vì vậy, ánh sáng đúng lúc kích bắn ở trên đầu màu đỏ sừng nhọn trên, nhất thời, cái trước toàn thân cao thấp cứng rắn nhất vị trí, lại chính là bị sanh sanh cắt một nửa.

Sừng nhọn gãy lìa, cho từ tinh dịch sự vương tạo thành đau đớn kịch liệt, một tiếng cuồng bạo sự ngậm, kỳ chương trào xen lẫn hung hãn vô cùng kinh khí, trùng trùng hướng phách bí Vân Vận trước ngực bổ tới.

"Thạch đại ca, người vội vàng mau cứu cái đồ nữ nhân đi!" Y Tiên không nhìn được lên tiếng hướng về phía Thạch Viêm nói.

"ừ!" Thạch Viêm bước chân động một cái, tại chỗ biến mất, cực nhanh tránh tung người hình ở giữa không trung lưu lại một đường tàn ảnh, đem ngã bay tới nữ tử tiếp lấy, còn sót lại lực đạo để cho hai người trên không trung chuyển mấy vòng, kinh phong tấn công tới, Thạch Viêm một tay vẽ tròn, đầu khí phun trào đang lúc, một bức huyền ảo vô cùng trông rất sống động Thái Cực Đồ bất ngờ hiện lên.

"Thái Cực Huyền Thanh đạo —— Ngự Tự Quyết! !"

Một tiếng khê quát, một chương huoi ra, một thước vuông tròn Thái Cực Đồ, phía trên thanh u sắc quang mang không ngừng xoay tròn, tản ra phong cách cổ xưa khí tức.

"Oanh! Oanh! Oanh!" Giữa không trung, thân ảnh màu tím rốt cục thì cùng kia huyền ảo cổ đồ đụng nhau, cương mãnh kinh khí hóa thành từng đạo viên hoàn, hướng bốn phương tám hướng bắn nhanh, cả phương thiên không thật giống như đều bị chia nhỏ thành hai nửa, ừng ừng tiếng nổ lấy hai người làm trung tâm thành hình một vòng tròn đem hai người một thú bọc, nổ lên bụi mù mịt gỗ đá vụn tựa như suối phun vậy thật cao vọt lên, nhanh chóng che phủ phương thiên không, nhưng theo kinh khí bắn nhanh, bụi mù lại trong nháy mắt tán đi. Khi năng lượng sóng lớn tán đi, trong bầu trời, nhưng là một người một thú giăng co chung một chỗ.

Từ tinh dịch sự vương độc giác ở Thái Cực Đồ trên, ngay cả một tia rung động cũng không đụng đưa. Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện một màn, nữ tử kinh ngạc không thôi, từ tinh dịch sự vương độc giác chính là toàn thân nó cứng rắn nhất bộ phận, bị đồ đánh trúng lại còn không phá nổi hần phòng ngự, rốt cuộc là cái gì đầu kỹ!

"Đầu. . . Đầu Tông! !" Nhìn Thạch Viêm lại lẳng không đứng, Vân Vận kinh ngạc nói.

Thạch Viêm mỉm cười cười một tiếng, ngay sau đó trông mắt nghiêm một chút đạm thanh nói: "Cút xuống đi!"

Theo hần tiếng nói rơi xuống, vốn là chậm rãi xoay tròn Thái Cực Huyền Thanh đồ đột nhiên dừng lại, một cỗ lực lượng kinh khủng từ Thái Cực Đồ truyền lên ra.

"Oanh! ! !"

Từ tinh dịch sự vương trong nháy mắt bị không trung bị đánh rơi trên mặt đất, té rớt ở trên vùng đất.

"Hồng, " đau nhức để cho từ tinh dịch sự vương phát ra tức giận tiếng hô.

Từ tinh dịch sự vương cũng cảm thấy hoảng sợ không thôi, được không cho đánh bại một người Đầu Hoàng, lại không nghĩ rằng lại tới một tên người ngoài, lại còn hần mẹ là một Đầu Tông cường giả, dựa theo bọn họ ma thú phân chia thực lực, Đầu Tông nhưng là tương đương với cấp bảy ma thú, xa không phải nó có thể đối phó, nhưng nó không thể chạy, nó động phủ liền ở sau lưng, nó hài tử còn ở bên trong.

"Hồng. . . !" Từ tinh dịch sự vương giận quát một tiếng, miệng to trong, một tiếng trầm thấp gầm thét, ô ô vang khắp dãy núi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: nhất chỉ tù thiên địa

Chương 85: nhất chỉ tù thiên địa

Thấy vậy, Vân Vận mới vừa muốn ra tay, nhưng là bị Thạch Viêm đưa tay ngăn lại, "Trong giao cho ta, ngươi trước lui sang một bên!" Thạch Viêm nhàn nhật nói.

Nghe vậy, nhìn Thạch Viêm nghiêm túc đáng vẻ, Vân Vận gật đầu một cái, sau lưng màu xanh nhạt đầu khí phe cánh khẽ rung lên, chợt thân hình chính là hóa thành một đạo thanh quang, trong thời gian ngắn thoát khỏi trong chiến trường lòng, lẳng lẳng treo lơ lửng trên không trung, quan sát Thạch Viêm cùng Tử Tinh Dục Sư Vương chiến đấu.

Lúc, Tử Tinh Dục Sư Vương miệng to trung phát ra một tiếng nổ âm vậy tiếng hừ, hai cánh rung lên, trên người kia ước chừng hai ba trượng to lớn ngất trời màu tím cột lửa, chính là rời thân thể ra, sau đó hướng về phía Thạch Viêm đụng đi.

Thạch Viêm cười nhạt, vung tay lên một cái, một tấm Thái Cực Đồ bất ngờ ở trước người ba thước chỗ hiện lên, màu tím chùm tia sáng đụng vào Thái Cực Đồ sau, Thái Cực Đồ quần màu tím chùm tia sáng bắt đầu chậm rãi chuyển động, "Sur từ, ném thử một chút mình chiêu số đi!" Thạch Viêm nghiêng ngẫm cười một tiếng, trên tay pháp quyết biến đổi, Tử Tinh Dục Sư Vương phát bắn tới chùm tia sáng lấy càng độ nhanh hướng đường cũ trở về hướng tử tinh tím sư vương đánh tới.

Bên, Tử Tinh Dục Sư Vương nhìn mang theo chói tai tiếng gió, gào thét bay vút tới màu tím chùm tia sáng, to lớn thú đồng hồ hơi co rúc một cái, "Không thể đón đỡ! !" Mặc dù không biết đối phương làm sao đem mình chiêu số trở lại, nhưng mình mới vừa rồi có thể là bởi vì đối phương là Đẩu Tông cường giả mà toàn lực công kích, cho dù thân thể mình mạnh mẽ, nhưng nếu là đón đỡ hạ một chiêu, cho dù không chết cũng tuyệt đối sẽ người bị thương nặng! Nghĩ đến trong, Tử Tinh Dục Sư Vương đột nhiên chấn động trừ phần lưng cánh, hóa thành một đạo màu tím ánh lửa hướng một bên thiểm lược đi.

"Oanh. . . !" Bị Tử Tinh Dục Sư Vương vui lấp thêm vui lấp tránh thoát màu tím chùm tia sáng, trong thời gian ngắn ầm ầm đánh trúng phía dưới rừng rậm. Trong giây lát đó, từ màu tím chùm tia sáng đánh trúng vị trí, một trận lần lượt thay nhau phong chi chảy loạn cuồng bạo hướng bốn phía vì khuếch tán ra, bất kể là cây cối, nham thạch hoặc là hay là ma thú, chỉ cần chạm được khuếch trương triển khai phong chi chảy loạn, chính là trong nháy mắt bị vụn thành phần tử!

"Hô hô hô. . . !" Cuồng phong gào thét, bụi đất tung bay, phía dưới rừng rậm bị một tầng lẫn lộn đậm đà khói vàng bao phủ. Mà khi mây hơi thở sau, bụi khói dần dần tản ra sau, Vân Vận cùng Tử Tinh Dục Sư Vương thấy phía dưới một mảnh hỗn độn cảnh tượng sau, đều là con người co rút nhanh, trải qua Thạch Viêm xoay ngược lại sau màu tím chùm tia sáng công kích càng kinh khủng hơn.

Chỉ thấy, kia khói vàng dưới hiển lộ ra lại một tên sâu đạt mấy chục thước lớn hình hổ to, cự trong hổ lớn không có gì cả, có con là một mảnh hoàng thổ, bất kể là cây cối, hay là nham thạch, cũng đã sớm ở đâu vô số cuồng loạn phong chi khí lưu trung bị quấy đến phần tử.

", tốt cuộc là cấp bậc gì đấu kỹ, có thể phòng có thể công, còn có thể đem phe địch công kích lấy càng đại uy lực cho quay trở lại." Có chút ngây ngô nhìn Thạch Viêm, Vân Vận miệng khẽ nhếch, mặt đầy kinh ngạc.

Thạch Viêm vừa mới bắt đầu cũng âm thầm kinh ngạc một phen, bất quá cẩn thận suy nghĩ một chút liền nhiên, Đẩu Phá vị trí mặc dù xa xa cao hơn Tru Tiên vị trí, nhưng không hề thay mặt biểu Tru Tiên vị trí không có có thể lấy chỗ, Đẩu Phá vị trí chú trọng công kích và thân pháp, cùng địch nhân chiến đấu chính là chính diện cứng rắn đụng, xem ai cảnh giới cao, ai đấu kỹ mạnh mẽ, công pháp tốt, là Đẩu Phá vị trí chiến đấu chủ lưu.

Cho nên Đẩu Phá vị trí phòng ngự một loại công pháp đấu kỹ hết sức thừa thót. Mà Tru Tiên vị trí thì bất đồng, bọn họ không chú trọng tự thân, mà là thân binh đạo pháp, Thanh Vân Thái Cực Huyền Thanh đạo lại là công phòng kiêm bị."

"Tử Tinh Dục Sư Vương, bất quá như vậy!" Bầu trời Thạch Viêm hướng về phía Tử Tinh Dục Sư Vương khinh thường cười một tiếng.

"Đáng ghét. Đừng tưởng rằng ngươi là Đẩu Tông cường giả, liền một bộ nắm chắc phần thắng tư thái, chúng ta ma thú có thể chất, căn bản không phải các người yếu ớt loài người có thể có, coi như ngươi là Đẩu Tông, cũng không nhất định có thể thắng lợi." Tử Tinh Dục Sư Vương thủ găm thét giận nhìn chằm chằm Thạch Viêm.

"A a, phải không? Một chiêu diệt ngươi!" Thạch Viêm càn rỡ cười một tiếng.

Chợt hai tay đột nhiên biến ảo ra từng đạo hết sức huyền ảo ẩn pháp, mà theo kỳ ẩn pháp thay đổi, kỳ nguyên lực quanh thân, cũng là vào thời khắc này

đứng lên, thậm chí trong lúc mơ hồ, ngay cả chung quanh thiên địa linh khí, cũng là có bị hấp dẫn tới triệu chứng.

"Oanh oanh!"

Từng đạo thiên địa linh khí, kỳ dị hội tụ ở Thạch Viêm quanh thân, nhất thời, một cỗ khí thế kinh khủng truyền đi.

"Sur tử, tiếp ta một chiêu Đại Hoang Tù Thiên Chi! !!"

"Nhất chỉ tù thiên địa!"

Nguyên lực gào thét, Thạch Viêm ánh mắt cũng là xông lên về ác liệt về, cuối cùng bước ra một bước, rồi sau đó lẳng không một chút!

Theo Thạch Viêm một chỉ điểm ra, kia đầy trời cuồng phong tựa như đều là vào thời khắc này trở nên yên lặng lại, mây đen dừng động, chợt cuối cùng bị sanh sanh xé mở ra, nguyên lực ngưng tụ, một cây ước chừng trăm trượng đại đen nhánh cự ngón tay hoa phá trường không, giống như một quả to lớn hắc sắc vắn thạch vậy, mang một loại kỳ lạ hoang vu khí, hung hăng bạo xạ hướng kia Từ Tinh Dực Sư Vương.

Đại Hoang Tù Thiên Chi, Thạch Viêm ở Tru Tiên vị trí lúc sở rút ra, đến từ vũ động càn khôn vị trí tạo hóa cấp vô học, coi như ở Đẩu Phá vị trí cũng ít nhất thiên cấp khởi bước.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: kinh khủng như vậy, thiên địa dị tượng

Chương 86: kinh khủng như vậy, thiên địa dị tượng

Đi đôi với thời gian trôi qua, ngoại giới đã tạo thành kinh khủng tình cảnh, thiên địa âm đạm một bên, mây đen áp đảo, trầm thấp tiếng sấm vang khắp thiên địa, cuồng phong để cho rừng rậm cỏ thụ vui mừng động, cuốn lên tàn chỉ lá héo úa.

Ở chỗ này ma thú, thú đồng lộ ra vẻ sợ hãi, nằm trên đất, run rẩy.

Trong rừng rậm kinh khủng hiện tượng, cũng đưa tới chứng nhiều tiến vào trong rừng rậm lính đánh thuê chú ý, ở phía xa chỗ cao, rồi rít, nhìn trời tể thay đổi, trong rừng rậm kia một kinh khủng hiện tượng.

"Phát sinh chuyện gì mà?" Bọn lính đánh thuê kinh hãi nhìn trời tể bên, chân trời bên rừng rậm chỗ sâu, nơi đó, bốn phương tám hướng đều là quang đăng thời tiết, nhưng là có một nơi, chu vi mấy cây số không trung, mây đen giăng đầy, một cây đen nhánh thông thiên cự ngón tay nối liền trời đất, để cho bọn họ sợ hãi không thôi.

Ở trong đó một con lính đánh thuê đội ngũ, giống vậy cũng toàn bộ dừng bước lại, mỗi người đứng ở chỗ cao, nhìn phía xa kia phiến cực vực.

"Sur phụ? Khi đó cái gì? Là bình thường thiên địa hiện tượng mà? Hay là bởi vì? Có phải hay không là thiên địa dị bảo xuất thế mà đưa tới chấn động a, " một người trong đó, một vị thiếu niên, lưng đeo cự kiếm, trước mặt thả hơn lính đánh thuê giống nhau, nhưng cũng không về kinh hãi, mà trong lòng, lại bắt đầu quỹ dị trao đổi.

"Còn thiên địa dị bảo? Chớ nghĩ bấy, nơi đó căn bản không phải thiên địa dị bảo xuất thế hiện tượng, mà là có người đang thi triển Thiên Giai Đấu Kỳ." Kia đạo linh hồn thể nhạo báng Tiêu Viêm nói.

Không sai, vị thiếu niên, chính là tiến vào ma thú sâm lâm lai lịch luyện Tiêu Viêm.

"Không thể nào? Sur phụ, Thiên Cấp đấu kỹ, " coi như Gia Mã Đế Quốc người mạnh nhất cũng không nên có chứ ? Chẳng lẽ hẳn không phải Gia Mã Đế Quốc cường giả?" Tiêu Viêm vì há miệng, Thiên Cấp đấu kỹ cũng quá để cho người đồ mất đi, Tiêu gia cao nhất cũng mới huyền cấp công pháp cao cấp, nuốt nước miếng, không có ai nghe được Thiên Cấp công pháp cũng có thể ổn định.

"Hắn đương nhiên là Gia Mã Đế Quốc cường giả, hơn nữa người cùng hắn còn hết sức quen thuộc." Dực lão bán quan tử đối với Tiêu Viêm nói.

"Ta biết, còn hết sức quen thuộc?" Tiêu Viêm có chút nghi ngờ.

"Ngọa tào, sẽ không phải là ta biểu ca đi!" Tiêu Viêm đột nhiên nghĩ đến cái gì, đột nhiên kinh hãi lớn tiếng nói, hẳn biểu ca ở hắn trong lòng nhưng là

thần bí cùng mạnh mẽ đại danh từ.

...

Từ Tinh Dục Sư Vương tê khiếu, cả người trên dưới tản ra từ tinh sắc quang mang, rồi sau đó đập hư không bạo hướng ra, quang mang dừng động, trực tiếp là giống như băng đọng thiên địa vậy, ừng ừng đập để cho thiên địa run rẩy nhịp bước, mang theo đáng sợ ngút trời lực lượng rung động, ngang nhiên xông về Thạch Viêm.

Cự ngón tay phá không mà ra, sau đó hung hăng ấn về phía kia đập thiên tới Từ Tinh Dục Sư Vương.

"Bành!"

Hai người hung hăng đụng nhau, khắp thiên địa không khí tựa như đều là bị nổ, một cỗ con ốc cuốn mở ra, thậm chí trực tiếp là đem phía dưới mặt đất, sanh sanh vén bay mây trắng, từng đạo kẻ hở, cũng là giống như mạng nhện vậy, lan tràn ra.

Thạch Viêm đưa tay về phía trước nhấn một cái, phiến thiên địa, tựa như đều là ở trong giây lát đó yên lặng lại.

"Thật là khủng khiếp đấu kỹ, chẳng lẽ là Thiên Giai Đấu Kỹ sao?" Vân Vận khiếp sợ nhìn chăm chăm một màn trước mắt, một bộ đấu kỹ đưa tới ra như vậy kinh khủng dị tượng.

Xa xa Y Tiên cũng là hết sức khiếp sợ, nàng mặc dù một mực biết Thạch Viêm rất cường, từ Thạch Viêm có thể lãng không phi hành, một chương vũ bay các nàng Thanh Sơn Trần người mạnh nhất là có thể nhìn ra, nhưng hôm nay nhưng cho một tên nàng hơn trực quan biểu hiện, nhìn kia như thần tựa như ma vậy bóng người, Y Tiên nhẹ nhàng vỗ một cái hai vú, thở phào một cái, thật may ban đầu mình khẩn cầu hấn mạng nàng đi, nếu không lấy giữa bọn họ chênh lệch, sợ rằng không ngày gặp lại.

Theo nhấn một cái, từ tinh quang mang yếu bớt, Từ Tinh Dục Sư Vương ngút trời oai, càng bị toàn bộ áp chế!

"Hồng!"

Mà theo Từ Tinh Dục Sư Vương cặp mắt máu đỏ, kia cả người từ mang lại lần nữa bộc phát ra kinh người ánh sáng mạnh, hiển nhiên là muốn liều chết đánh một trận!

"Hừ!"

Nhưng mà, đối mặt với Từ Tinh Dục Sư Vương hết sức phản kháng, Thạch Viêm nhưng là một tiếng hừ lạnh, ngón tay lần nữa điểm ra, kia cỗ xưa cự ngón tay trên, băng bạc uy áp lại lần nữa dừng động, rồi sau đó lại lần nữa hung hăng nhấn một cái.

"Ầm!"

Cỗ xưa cự ngón tay lại lần nữa đè xuống, chỉ thấy kia mới vừa sáng chói đứng lên từ tinh quang mang, lại lần nữa bị áp chế ảm đạm xuống, cuối cùng phanh một tiếng, rốt cục thì chống đỡ không được nữa kia cự ngón tay uy áp, ở đó Vân Vận rung động quang trung, Từ Tinh Dục Sư Vương nổ tung lên.

Đáng sợ năng lượng phong bạo, tự kia giữa không trung cuốn mở ra, Từ Tinh Dục Sư Vương vỡ thành thành đầy trời huyết điểm, giống như một trận mưa vậy, tự trên bầu trời phiêu sái xuống.

"Tốt cường, chính là Đấu Tông cùng Thiên Giai Đấu Kỹ kinh khủng sao?"

Nhìn hóa thành đầy trời huyết vũ Từ Tinh Dục Sư Vương, Vân Vận miệng hơi xòe ra.

Thậm chí nhìn Thạch Viêm mặt đầy ung dung dừng dừng đáng vẻ, Vân Vận trong lòng cơ hồ dám khẳng định, Thạch Viêm còn chưa xuất toàn lực.

Xuất toàn lực, làm trò đùa! Một tên hai sao Đấu Tông đang cùng một tên bốn năm tinh Đấu Hoàng cấp bậc sáu cấp ma thú, chiến đấu còn xuất toàn lực, đây chẳng phải là để cho người cười đến rụng răng, Thạch Viêm đừng nói là toàn lực, phỏng đoán năm phân một trong lực lượng đều vô dụng đến.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: dị hỏa?

Chương 87: dị hỏa?

Nhưng lập tức khiến cho không xuất toàn lực, Thạch Viêm thực lực cũng đã đủ làm Vân Vận rung động, Từ Tinh Dục Sư Vương thực lực tuyệt đối không kém, nếu không mình cũng sẽ không khiến cho mình rơi vào khổ chiến, nhưng đối phương nhưng là ở gần gũi chưa đủ mười giây trong thời gian, ước chừng một kích liền đem Từ Tinh Dục Sư Vương chém chết, làm cho Vân Vận hết sức kinh hãi!

Kết thúc chiến đấu, lui đến xa xa Vân Vận cũng bay tới, nhìn thấy kia dưới hắc bào hết sức trẻ tuổi tuấn tú mặt mũi, trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc sắc thái, lấy năng nhãn lực tự nhiên nhìn ra trước mắt tên cường giả thần bí tuyệt đối không phải cái gì già bộ non lão yếu quái, năng đảm khẳng định, trước mắt tên cường giả thần bí tuổi tác tuyệt đối bất quá song thập.

"Đa tạ công tử xuất thủ cứu giúp, Vân Vận ở chỗ này vô cùng cảm kích!" Nữ tử đáp xuống Thạch Viêm bên người, chấp tay nói cảm ơn, mới vừa rồi nếu không phải đối phương xuất thủ cứu giúp, Từ Tinh Dục Sư Vương một kích kia, mình cho dù không chết cũng phải trọng thương.

"Thạch Vô Song!" Thạch Viêm mở miệng tùy tiện nói tên tên.

"Đa tạ Thạch công tử cứu giúp, ta Vân Lam Tông ngày sau tất có hậu báo." Vân Vận đạo.

"Nga! Vân Lam Tông, rất cường sao?" Thạch Viêm nhàn nhạt đáp một tiếng.

Thạch Viêm sắc mặt bình thản mặt không cảm giác, tựa như thể gian hết thảy lại không hấp dẫn vật, nghe Thạch Viêm lời nói, Vân Vận sững sốt một chút chợt có chút bức tức, muốn phải phản bác nhưng phát hiện không chỗ hạ miệng, ngay sau đó lắc đầu một cái, âm thầm than thở một tiếng, "Đúng vậy! Vân Lam Tông rất cường sao?" Xem ra mình quá đem mình Đấu Hoàng cùng Vân Lam Tông khi làm một lần chuyện, tuổi còn trẻ thuận tiện lấy trở thành Đấu Tông, lại là nắm giữ Thiên Giai Đấu Kỹ, thể lực sau lưng không biết cường đại bao nhiêu, khởi sẽ để ý mình một tên Đấu Hoàng cùng Vân Lam Tông.

Thực lực đối phương so với mình cao quá nhiều, hơn nữa tuổi tác còn so với mình, "Không biết từ nơi nào đi ra tên biến thái a." Vẫn là thiên chi kiêu tử, Gia Mã Đế Quốc nổi bật nhất kia ngôi sao, bây giờ năng nhưng là ở Thạch Viêm trên người bị đá kích nghiêm trọng, đánh lại không đánh lại, chỉ có thể đứng ở một bên sanh muộn khí.

Thạch Viêm nhưng trong lòng đột nhiên động một cái, quang nhìn về phía Từ Tinh Dục Sư Vương son động, chuyện gì xảy ra? Áo giáp sao? Hay là cảm ứng sai!

Nhìn thấy Thạch Viêm cau mày, Vân Vận cũng là sững sờ, theo hấn nhìn không đi, trong bụng nghi ngờ, không khỏi hỏi: "Công tử, chẳng lẽ ngươi cũng là vì từ linh tinh tới?"

Không có phản ứng Vân Vận, Thạch Viêm thân hình mở ra, ôm Y Tiên lập tức đi tới son động.

Còn lại bị không để ý tới Vân Vận xốc xếch ở trong gió, sinh khí đậm chân một cái, đi theo bay vào vào.

Vào trong son động, một trận u ám khí tức đập vào mặt, son động rất lớn, không khí có chút ẩm ướt, trên vách động nam từng viên màu tím tinh thể, tản mát ra màu tím quang mang đem bốn phía hết thảy rõ ràng hiện ra ở ba người trong mắt.

"Oa! Thật là đẹp a!" Y Tiên kêu lên đến.

Quả thật, thâm thúy rộng rãi bên trong son động bộ, bị chút từ tinh khối điểm chuế, hết sức xinh đẹp, nhìn ít ngày nhiên thành hình động phủ, Thạch Viêm cũng chỉ có thể cái đó lắc đầu một cái, xúc động đến, thành tinh sư tử, quả nhiên bất đồng a! Lại cũng biết hưởng thụ thích cuộc sống a.

Bên trong son động bộ, cũng không có chó ma thú tồn tại, dọc theo đường đi, trừ ba người bước chân đi đi lại lại nhỏ giọng âm ra, không có những thứ khác tiếng vang.

Xuyên qua thật dài son động lối đi, hồi lâu sau, hai cái ngã ba nhưng là xuất hiện ở trước mặt.

Thạch Viêm mạnh mẽ tinh thần lực cảm giác lực ở cả cái son động bên trong điên cuồng lan truyền! Không buông tha một tia một chút nào đất, ở Thạch Viêm tinh thần cảm giác hạ, ở bên phải hang động chỗ sâu là một tên cơ hồ bị từ tinh thạch chiếm hết son động, mà ở tên từ tinh son động vị trí trung ương, có một con thân dài hai ba thước số Từ Tinh Dục Sư Vương, đang bò lổm ngổm trên đất, an tĩnh đang ngủ say.

Về phần đang bên trái ngã ba chỗ sâu, chính là một tên trống rỗng rộng rãi son động, bên trong son động bộ vị trí trung ương, nơi đó, một tên ước chừng cao hơn một thước từ tinh thạch tích lũy thành một tên phương đài tựa như hình dáng, ở từ tinh trên thạch đài, một viên có chừng Thạch Viêm đầu lớn màu tím quả cầu trạng đồ, đang an tĩnh đặt vào trong đó, hơn nữa Thạch Viêm có thể cảm thấy từ tinh quả cầu thả ra một cỗ cùng Từ Tinh Dục Sư Vương từ hòa đồng căn đồng nguyên hơi thở nóng bỏng, chính là bạn sinh từ tinh nguyên.

"Thật chẳng lẽ là ta cảm ứng sai?" Thạch Viêm tự lẩm bầm. Thạch Viêm lắc đầu một cái: "Coi là, đoán chừng là ảo giác đi! Hơn nữa nguyên trụ trung cũng không nhắc tới."

"Đi!" Khí tức quen thuộc lần nữa hiện lên, không phải là ảo giác.

"Y Tiên, người trước tiên ở trong chờ ta, ta đi trước mặt nhìn một chút." Dận dò Y Tiên một tiếng, có mình bùa hộ mạng trong người, cũng không cần lo lắng Y Tiên gặp phải nguy hiểm. Thạch Viêm bước nhanh hướng khác vừa ra lối đi đi tới, bởi vì hắn mới vừa cảm giác được dị hỏa khí tức, một lần có thể là ảo giác, hai lần liền tuyệt đối không thể nào sai, mặc dù Thạch Viêm đối với chỗ này có thể tồn tại dị hỏa Thạch Viêm cảm thấy kinh ngạc, dấu sao nguyên trứ trung cũng không nhắc tới nơi đây dị hỏa tồn tại a! Bất quá nghĩ đến một con hồ điệp thỉnh thoảng phiến vũ cánh một cái là có thể đưa tới một trận đại phong bạo, huống chi là mình một tên Đầu Phá thế giới đại biến số chứ ?

Rất nhanh lối đi liền đi tới cuối, cuối lối đi trên vách đá, dị hỏa khí tức từ một đạo mắt thường khó tìm trong khe hở phát ra tới.

Vân Vân lúc này cũng cùng tới, Thạch Viêm kinh ngạc biểu tình nàng nhưng là nhìn thấy, nàng muốn nhìn một chút rốt cuộc là cái gì có thể nhường một kiều ngạo mười phần người lộ ra kinh ngạc biểu tình.

Không sai, Thạch Viêm bình thân biểu tình ở Vân Vân trong lòng chính là một hình tượng, thật ra thì Vân Vân thật oan uổng Thạch Viêm, Thạch Viêm chẳng qua là không biết cùng nàng nói gì? Không có lời gì để nói có thể trò chuyện thôi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: khoe khoang

Chương 88: khoe khoang

Nhìn cuối vách đá, Thạch Viêm một tay kết ấn hướng một huy.

"Oanh! !" Tiếng sụp đổ vang lên, bụi mù tán đi, một đạo mây chực thước lối đi xuất hiện ở Thạch Viêm hai trước mặt người.

Nóng bỏng đột khí nhất thời đập vào mặt, giống như một tên đại chung nòi tựa như, Thạch Viêm không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. "Không biết là cái gì dị hỏa." Thạch Viêm thanh đích nói thầm một câu

Thạch Viêm theo lối đi đi tới, đi tới cuối theo dưới chân nhìn lại, một mảnh lửa đỏ đột khí đánh tới vỗ tới.

Trong là đề nham tương một nơi phun ra miệng, mặc dù sóng nhiệt tập nhân, thế nhưng nham tương ít nhất đều ở đây mây chực thước dưới. "Muốn đi xuống xem một chút sao?" Thạch Viêm đột nhiên hỏi.

Vân Vân vì điểm trần thủ, trực giác nói cho nàng, phía dưới đồ sợ rằng thật không đơn giản. Thạch Viêm a a cười một tiếng, không nói nữa, chân phải bước ra, trực tiếp bước vào sóng nhiệt cuộn cuộn phun ra miệng, nhanh chóng hướng xuống bay đi. Vân Vân theo sát phía sau, cũng đi theo nhảy xuống.

Càng tung tích, trong không khí nhiệt độ cũng càng ngày càng cao, bốn phía nham tầng thật giống như đốt đỏ lạc thiết vậy, tản ra nóng bỏng khí tức.

Ước chừng mười mấy giây sau, trước mắt tầm mắt đột nhiên rộng rãi, đốt người sóng nhiệt đập vào mặt, cháy sạch bao phủ ở trên người hai người đầu khí màn hào quang xuy xuy vang dội.

Đổi mắt nhìn lại, một mảnh lửa đỏ, khắp nơi đều là nóng bỏng nham tương, vô số thật to bọt khí lần lượt nổ tung, lũ lũ khói trắng lượn lờ lên, giống như nước sôi vậy.

Kịch liệt lẫn lộn trong nham tương, mấy ngôi màu lửa đỏ núi cao vút trong đó, nóng bỏng Liệt Diễm đem những thứ kia núi cháy sạch tí tách vang dội, một tắc một tắc làm tan rã những thứ kia kiên. Cứng rắn hòn đá. Trong lại là một nơi nham tương thế giới, chu vi ước chừng mấy dặm, bộ là màu lửa đỏ nham tầng, toàn bộ bán khối lại là không tâm

Nham tương nóng bỏng cách bộ nham thạch ước chừng chừng mười thước cao, thế giới kỳ dị xác để cho người có chút không thể tưởng tượng nổi.

Dị hỏa khí tức càng ngày càng cường, Thạch Viêm hít sâu một hơi, nói: "Chúng ta đi xuống đi."

Vân Vân gật đầu, hùng hậu đầu khí lập tức phún ra ngoài, rồi sau đó cướp trước một bước, nhanh chóng hướng nham tương phóng tới. Thạch Viêm lắc đầu lắc đầu, đi theo bay qua.

"Oanh!" Một tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, nóng bỏng nham tương văng lên to lớn đột sóng, một đạo màu đỏ nhạt nham tương lưu đột nhiên nổ bắn ra ra, chạy thẳng tới Vân Vân tới.

"Đụng!"

Nóng bỏng nham tương giống như một cái lưỡi dao sắc bén trùng trùng đụng vào màu xanh trên màn sáng, cho dù có ánh sáng cái lồng cách trở, Vân Vận hay là cảm nhận được rõ ràng kinh khủng kia nhiệt độ cao. Đấu Hoàng cấp bậc nhục thân lại cảm thấy có điểm nóng lên, Vân Vận trong lòng kinh dị, chút nham tương nhiệt độ rõ ràng không giống tầm thường.

Lại là mấy tiếng nổ vang, nóng bỏng nham tương vén lên thao thiên ba lan, đánh ra một đạo to lớn màu lửa đỏ thối nước, Liệt Diễm dày đặc không trung, thối nước che khuất bầu trời, nhiệt độ nóng rực tựa như đem hư không đều phải đốt sạch, cuốn sạch thiên địa nồng tương gầm thét hướng hai người mãnh liệt tới.

Thạch Viêm con người híp lại, một đạo trông rất sống động Thái Cực Đồ bất ngờ hiện lên.

Mãnh liệt dâng trào ngọn lửa sóng lớn hung hăng đánh đến Thái Cực Đồ trên, Thái Cực Đồ từ từ chuyển một cái, liền đem ngút trời diễm lãng tháo đến một bên. Ở Thái Cực Đồ bảo vệ hạ, đánh thẳng tới ngọn lửa sóng lớn đều bị tảo ở một bên, Thạch Viêm cùng sau lưng Vân Vận nhanh chóng xuống.

Sau lưng Vân Vận trong lúc nhất thời nhìn có chút si, vào nam tử giống như đao khắc phù tạc điêu khắc ra đường ranh, lúc này Thạch Viêm cho nàng cảm giác cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, nếu là hình dung, căn bản không tìm ra từ ngữ để hình dung cái loại đó cho người cảm giác.

Càng đến gần nham tương, không khí càng thêm nóng bỏng, "Chúng ta muốn đi xuống, lòng một chút!" Thạch Viêm nhất thanh thanh hát, đem Vân Vận thức tỉnh.

"ừ, người cũng lòng một chút." Vân Vận liền vội vàng gật đầu, đề xuống trong lòng mình khác thường.

Mới vừa vừa rơi xuống vào trong nham tương, kinh khủng nhiệt độ cao tập mặt tới, ngọn lửa bốc lên, đem hấn toàn thân bọc, nóng bỏng nhiệt độ lập tức bị chặn.

Vân Vận giờ phút này cũng vọt vào trong nham tương, nàng bị một tầng màu xanh đầu khí màn hào quang bao quanh, mặc dù trên trán toát ra chút mồ hôi, nhưng miễn cưỡng vẫn có thể chống đỡ. Khi Thạch Viêm chống lên kia nhũ ngọn lửa màu trắng thời điểm, mỹ nhân trông mất co rúc một cái, tim kịch liệt nhảy lên, theo bản năng kêu lên: "Dị hỏa!"

Thạch Viêm gật đầu một cái, nói: "Vân Lạc Tâm Viêm, dị hỏa báng đứng hàng thứ mười bốn, luyện hóa này lửa sau, một năm tu luyện có thể để người khác số tái khổ tu, hòa do tâm sinh, thổi khí luyện cốt, vì vậy có tu luyện tác tộ khí danh xưng là!" Thạch Viêm đem Vân Lạc Tâm Viêm đặc tính một chữ không ít giới thiệu cho Vân Vận, nói thật, Thạch Viêm tu luyện có thể nhanh như vậy, Vân Lạc Tâm Viêm công công không thể không.

Một bên Vân Vận nghe Thạch Viêm lại cho nàng nói lý giải, không kiềm được có chút cảm động. Kia biết Thạch Viêm hạ câu nói đầu tiên có thể nàng đem điểm cảm động ném đến ngoài chín tầng mây.

"Không cần cảm động, ta chỉ muốn tìm một người tới khoe khoang thôi! Người vừa vận thích hợp mà thôi!" Thạch Viêm nhàn nhạt lời nói truyền tới.

Vân Vận: "..."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Đại Hoang Tam Chỉ

Chương 89: Đại Hoang Tam Chỉ

Không biết tiến về trước bao lâu, lau một cái như có như không khác thường chập chờn truyền tới, Thạch Viêm cả người run lên, đồ hấn ngay tại cách đó không xa, theo ở phía sau Vân Vận cũng tới tinh thần, người căng thẳng thật chắc, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chú phía dưới, cũng cảm ứng được chung quanh dị biến.

Nham tương để, mây khói lượn lờ, sương mù mờ mịt, diễm vân hà lóe lên, mờ ảo mà thánh khiết, mà ở đó mờ mịt thái hà trong, một đóa yêu diễm hỏa diễm, đang chậm rãi bay lên, mà ở đó ngọn lửa thoan thẳng đang lúc, sẽ tạo thành từng đạo hồng liên chi trạng.

Đậu ở phía xa Vân Vận nhìn nham tương phần đáy hồng liên ngọn lửa, trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, dị hỏa, lại là dị hỏa.

So sánh với Vân Vận hưng phấn kích động, Thạch Viêm thì tĩnh táo hơn rất nhiều nhiều, hắn nhìn bên người nữ nhân một cái, hồi tưởng một chút liên quan tới này hòa giới thiệu, nói: Nếu như ta không nhìn lầm lời, này hòa vì "Hồng Liên Nghiệp Hỏa, dị hỏa trên bảng hạng thứ tám, yêu điểm trên Koizumi, cháy lúc giống như yêu liên hiện thế, thiêu hủy thế gian hết thấy tội ác, nghiệp hỏa quán thân, sống không bằng chết."

Hai người buông ra tốc độ nhanh tốc lặn xuống, càng đến gần dị hỏa, nham tương nhiệt độ cũng càng ngày càng cao, bất quá dị hỏa hộ thân, ngược lại là không quá lớn cảm giác.

"Oanh!" Đột nhiên, một cỗ thuộc về Đấu Tông khí thể bàng bạc giắt dâng trào nham tương sóng trùng kích hướng Thạch Viêm Vân Vận hai người tấn công tới, toàn bộ nham tương hồ hoàn toàn bạo động, từng cỗ một nước lũ giống như là ngân hà chiều nghiêng xuống, nham tương phần đáy Koizumi nham đều bị nổi lên một tầng.

Vân Vận sắc mặt tái nhợt nhìn kinh khủng dị động, hiển nhiên không phải nàng có thể ứng đối!

Thạch Viêm đem năng duệ ở sau lưng, hai tay bắt đầu nhanh chóng kết ấn, ấn ẩn chông, Đế Ấn Quyết, lật hải ấn!

"Oanh!" Một tiếng nổ vang rung trời động địa, hủy diệt tính khí tức trong nháy mắt đem bốn phía chìm ngập. Hai cỗ năng lượng đụng nhau, giạt mình thao thiên ba lan.

Ừng ừng tiếng nổ trung, toàn bộ nham tương hồ kịch liệt cuộn cuộn, nham tương phần đáy màu đỏ đá vụn giống như là bị bàn tay đẩy đi bốn bề vọt tới.

Cách đó không xa, bị cỗ sóng năng lượng và Hồng Liên Nghiệp Hỏa lão đảo lắc lư, theo ba trục lưu, tựa như trong biển rộng một chiếc thuyền con, nhưng mỗi khi năng lượng đánh thẳng tới, luyện hóa bốn phía cũng sẽ sáng lên một lớp đồ sắc màn hào quang, đem sóng trùng kích từng cái ngăn cản.

"Loại người, các người tự tìm cái chết!" Xa xa, một tiếng kịch cộm tiếng gầm gừ truyền tới, trong lúc mơ hồ, Thạch Viêm nhìn thấy một cái cả người bao phủ ở Liệt Diễm trong cự xà, phạm thiên địa dị bảo, nhất định có dị thú bảo vệ! Điều cấp bầy xà hình ma thú chắc là Hồng Liên Nghiệp Hỏa người bảo vệ.

"Ngao!" Tức giận gầm thét vén lên gọn sóng giống như hân hải, toàn bộ nham tương hồ hoàn toàn lật, nham tương nóng bỏng bị ngọn lửa cự xà thu lấy, tụ thành một cái ngang qua thiên địa đáng vóc to viêm rần, như một phe thế giới vậy hướng hắn đụng tới.

Kinh khủng yêu uy ở một khắc đột nhiên bùng nổ, ánh lửa trùng tiêu, xích diễm mãnh không, đem phía trên nham tầng cũng sắp xuyên qua.

Một cỗ bàng bạc khí tức tới người, có thể so với Đấu Tông hậu kỳ, Thạch Viêm hít sâu một hơi, trong mắt dâng lên một tia chấp chèn, bất quá, cho dù như vậy Thạch Viêm cũng không lui về phía sau chút nào đáng vẻ, một bước bước ra, nhất thời ừn ừn kéo đến lực lượng kinh khủng từ Thạch Viêm trong cơ thể gào thét ra, trong thiên địa linh khí, lấy một loại tốc độ kinh người tụ đến.

Mà ở loại thiên địa linh khí hội tụ hạ, Thạch Viêm mang ngón tay, rồi sau đó, chậm chậm điểm ra.

"Đại Hoang Tù Thiên Chỉ, Nhất Chỉ Tù Thiên Địa!"

Chợt một cây trăn ngập cổ xua tang thương ý cự ngón tay, đột nhiên từ sau lưng phá không mà ra, sau đó hung hăng ấn về phía kia mang theo lẫm tới xích viêm cự xà.

"Bành!"

Hai người hung hăng đụng nhau, bất quá kia một cây cự ngón tay, nhưng cũng không có kéo dài quá lâu, trực tiếp là hóa thành đầy trời điểm sáng, văng tung tóe đi.

Bất quá, tuy thuyết đem cự ngón tay đụng bạo, có thể kia cự xà thể xông, cũng là vì chi đốn nhất đốn.

"Đại Hoang Tù Thiên Chỉ, hai ngón tay bẻ núi sông! Ba ngón tay diệt sinh linh!"

Chỉ một cái văng tung tóe, Thạch Viêm nhưng cũng không thấy chút nào hốt hoảng, ngón tay lại lần nữa lẫm không hai lần điểm động, ngay sau đó, bàng bạc linh khí gào thét chân trời, phiến trong thiên địa linh khí, đều là trở nên cuồng bạo.

"Hư!"

Hai cây hơn vai u thịt bắp cùng tang thương cự ngón tay, lần nữa từ Thạch Viêm phía trên ngưng tụ ra, rồi sau đó lấy một loại tốc độ kinh người cướp ra, ở Vân Vận kinh ngạc quang trung, chấn bạo không khí, đồng thời hung hăng đánh vào kia xích viêm cự xà trên.

"Ầm phanh!"

Lần nữa đụng nhau, một cỗ con lốc cuốn mở ra, khiến cho toàn bộ nham tương bắt đầu kịch liệt lặn lộn.

Một lần đụng, kia xích viêm cự xà, cũng không có tái giống như lần trước như vậy dễ như bỡn, cái loại đó thể xông, lại sanh sanh bị hai cây cự ngón tay cứng rắn hám xuống, hai người phảng phất là ở giằng co vậy, không ngừng bùng nổ từng đạo kinh người chấp chèn.

Phanh! Phanh!

Cự xà ngửa mặt lên trời thét dài, vô cùng to lớn thân thể, đột nhiên hướng phía trước đung một cái, nhất thời, thiên địa run rẩy, một loại đáng sợ phải không cách nào hình dung lực lượng đập chồm, uyển như phong bạo vậy lan tràn mở ra.

Đang đợi lực lượng đáng sợ đánh vào dưới, kia hai cây cự ngón tay, bắt đầu văng tung tóe khai từng đạo kẽ hở, cuối cùng vì vậy phanh hai tiếng, lại lần nữa muốn nổ tung lên, cấp bảy hậu kỳ có thể so với loài người cao cấp Đấu Tông ma thú cộng thêm địa hình ưu thế, xác đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: dĩ bỉ chi đạo, hoàn thi bỉ thân.

Chương 90: dĩ bỉ chi đạo, hoàn thi bỉ thân.

Cự ngón tay bắt đầu văng tung tóe khai từng đạo kẽ hở, cuối cùng vì vậy phanh hai tiếng, lại lần nữa muốn nổ tung lên.

"Hô!"

Nhìn kia bộc phát đến gần cự xà, Thạch Viêm cũng là sâu phun một ngụm khí, cặp mắt cuối cùng chậm rãi nhắm lại, cùng lúc đó, trong cơ thể hấn đầu khí, cũng là ở một thoáng, bị thúc giục đến mức tận cùng, bàng bạc đầu khí giống như nước thủy triều từ Thạch Viêm trong cơ thể gào thét ra, toàn bộ thiên địa linh khí, đều là ở một thoáng kia đứng lên!

Mà ở thiên địa nguyên khí ba đẳng trung, Thạch Viêm lại lần nữa mạng ngón tay, rồi sau đó từ từ điểm ra!

"Đại Hoang Tù Thiên Chi, bốn ngón tay phá bầu trời!"

Một cây cổ xưa cự ngón tay tựa như từ viễn cổ phá không tới, tràn đầy cổ xưa cùng tang thương, ở trên đó mặt, thậm chí còn hiện đầy các loại cổ xưa đường vân.

Thạch Viêm ánh mắt băng hàn như đao phong, ngón tay đột nhiên một chút, triệt để đem thứ tư ngón tay uy lực, không giữ lại chút nào thúc giục phát ra!

"Chết!"

"Oanh!" Ngay kinh thạch phá tiếng nổ ở phương trong không gian liên tiếp vang lên, rộng rãi lòng đất không gian, lúc này đã như một mảnh đại dương, căn bản không thấy được những thứ khác!

"Tốt cường, chính là hấn thực lực chân chính sao? Vân Vận một đôi trong suốt mắt to tràn đầy khiếp sợ.

"Ngao!" Một tiếng thăm gọi làm cho nhân tâm trung run lên!

Xuất hiện ở Thạch Viêm trước mặt chính là nơi đây cấp bảy dị thú xích viêm cự xà, bất quá lúc này dị thú cả người trên dưới vết máu loang lổ, trên người sắp hàng thuộc về cả hỏa tinh vậy lúc này hết sức hỗn loạn, không ít địa phương vậy đã rách rưới không chịu nổi, máu trào như suối, ở trong nham tương oanh khởi một mảng lớn huyết vụ, hiển nhiên mới vừa rồi công kích cho hấn tạo thành không làm thương hại.

"Loài người, người đáng chết!" Xích viêm cự xà một đôi đỏ thẫm đôi tí ti đất trợn mắt nhìn, trong mắt hận ý đã sớm phun ra.

"Người mệnh ta muốn định, dị hóa ta cũng lấy định!" Đan dược cửa vào, Thạch Viêm trên người đầu khí cũng khôi phục thất thất bát bát, mới vừa rồi đối với hấn tiêu hao cũng thực không.

"Ừng ừng!" Nham tương đất, hai đạo đại không đồng nhất thân thể một lần lại một lần đất kịch liệt đụng nhau, năng lượng kinh khủng khắp nơi đánh vào, bộ nham tầng cuối cùng là không chịu nổi một người một thú lực lượng, nếu là từ bên ngoài nhìn, có thể nhìn thấy đất đai thành phiến thành phiến sụp đổ, núi điêu đất động trong, toàn bộ ma thú dãy núi thật giống như phát sinh một trận kinh thiên hạo kiếp vậy, chấn động mãnh liệt đứng lên.

Ma thú dãy núi không biết bao nhiêu năm không có phát sinh qua sao đại động tĩnh, hôm nay nhưng liên tiếp phát sinh, từng đợt tiếp theo từng đợt, như vậy cường hấn năng lượng ba động làm cho bốn phía ma thú tranh nhau chạy, một mảnh hỗn loạn, mà ở trong đó xông xáo bọn lính đánh thuê coi như tao ương, bị bị kinh sợ ma thú làm cho hạ giận công cụ, chết người không biết phạm kỷ.

Vốn là ở Tử Tinh Dục Sư Vương động phủ chờ Thạch Viêm Y Tiên, cảm ứng được động phủ lay động cùng sụp đổ, vội vàng thi triển

Tử Vân tím, bay ra son động, dừng lại ở giữa không trung, cảm thụ dưới lòng đất chấp chôn không ngừng truyền tới, một đôi xinh đẹp trong đôi mắt to tràn đầy lo lắng, năng hận thực lực mình yếu, gặp phải trường hợp một chút bận bịu cũng không giúp được.

"Sư phụ, chuyện gì xảy ra? Sẽ chấp chôn so với mới vừa rồi kịch liệt hơn! Biểu ca hẳn gặp phải chuyện gì!" Tiêu Viêm đem nhận được kinh sợ đánh thẳng tới ma thú cấp thấp dùng cự thước quét bay, vội vàng nhảy đến một viên đại thụ trên, một hai hấn nhưng là không sợ, nhưng là cân bách thượng thiên ma thú cấp thấp cùng nhau xông lại, hẳn không tránh, trừ phi là ngại mạng lớn.

"Đã gặp phải đối thủ, cấp bảy hậu kỳ ma thú!" Dục lão sâu kín nói.

"Gia Mã Đế Quốc lại có cấp bảy ma thú, vậy ta biểu ca như thế nào? Có hay không nguy hiểm?" Tiêu Viêm liền vội vàng hỏi, Thạch Viêm nhưng là hấn thật lòng cho phép một trong mấy người, đối với hấn ảnh hưởng không thể bảo là không lớn, ở hấn trong lòng chiếm vô cùng trọng yếu địa vị.

Dục lão cười hắc hắc nói: "Không cần lo lắng, đá cũng không phải là người bình thường, bước cấp chiến đấu đối với hấn tới thuyết, dễ như trở bàn tay, coi như không đánh lại, hấn nếu muốn đi cùng cảnh giới bên trong không người có thể ngăn cản hấn, người hay là an tâm tu hành đi! Người nếu có thể ở trong vòng nửa tháng đột phá Đấu Giả, ta liền cục đá lưu lại đấu kỹ truyền cho người."

"Cấp bậc gì?" Tiêu Viêm cặp mắt sáng lên hỏi, ở hấn trong mắt, Thạch Viêm nhưng là mạnh mẽ và thần bí đại danh từ, lưu lại đấu kỹ cấp bậc tuyệt đối không thấp.

Dục lão nói: "Cấp bậc không cách nào chắc chắn, hoàn toàn theo người sử dụng tự thân mà định, là một môn mượn lực đả lực kỹ, bất luận đối phương thi xuất loại nào công phu tới, cũng có thể đem chỉ dôi đi lực đạo, phản kích lại đối phương tự thân, nếu là nếu không phải là định một phẩm cấp lời, ít nhất Địa Giai cao cấp." Là Thạch Viêm căn cứ Thái Cực Huyền Thanh đạo sở suy diễn ra đấu kỹ.

"Dĩ bi chi đạo, hoàn thi bi thân, Đấu Chuyển Tinh Di!" Tiêu Viêm nghe Dục lão lời sau kinh hô.

"Tên hình dung nhưng là thật thích hợp, " thấy Tiêu Viêm phản ứng Dục lão cười hắc hắc, nghĩ lúc đó hấn thấy như vậy kỳ dị đấu kỹ cũng là kinh ngạc một phen, bất quá hấn không biết là Tiêu Viêm kinh ngạc là một đấu kỹ cùng hấn chuyển kiếp trước đoán phải một quyền thuyết nội công pháp vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: dị hỏa băng thứ tám

"Oanh!"

Núi lở đất mòn vậy tiếng sấm nổ thanh, ở nham tương để vang lên, ầm ầm vang khắp.

Một đạo tựa như long quyền phong bạo vậy năng lượng rung động, tự năng lượng màu trắng thất luyện cùng màu đỏ năng lượng tiếp xúc chỗ bạo dừng ra, đầy trời cuốn.

Ở năng lượng đó chỗ giao tiếp, không gian vặn vẹo không chịu nổi, thật sâu trứ vết rõ ràng có thể thấy, ở Thạch Viêm cùng xích viêm cự xà lần toàn lực đối oanh trung, thậm chí ngay cả không gian đều là thiếu chút nữa trực tiếp cho bị đánh phá vỡ, Đấu Tông cường giả đụng nhau, lại như vậy đáng sợ.

Nham tương lòng đất, bóng người tiếm lược mà mang theo tiếng xé gió vang bên tai không dứt, năng lượng nổ vang cũng là giống như dây pháo vậy không ngừng vang lên, kia cổ hùng hồn năng lượng ba động, cho dù là ngoài trăm dặm, vẫn là có thể mơ hồ phát hiện.

"Xem ra hẳn phải thắng." Cách xa chiến đấu phạm vi Vân Vận quang đót đót nhìn vậy không đậu va chạm hai đạo thân ảnh, trong thanh âm kia lau rung động không có chút nào che giấu, ma thú khí tức càng ngày càng yếu, Thạch Viêm đã rõ ràng chiếm thượng phong, đề đối phương đại.

"Lật hải ản!"

Nham tương để, đột nhiên lại lần nữa gần sát xích viêm cự xà Thạch Viêm, mắt mang đột nhiên một lệ, hai tay nhanh chóng kết ấn, một cổ phức tạp thần bí cổ ấn trong nháy mắt ngưng tụ, cuối cùng ở một đạo quất lạnh trong tiếng, xen lẫn trầm thấp khí bạo thanh, hung hăng nện ở kia đã cả người trên dưới vết máu loang lổ xích viêm cự xà bảy tắc trên.

"Bành!"

Va chạm ngọt ngào tiếng vang lên, cự xà bảy tác chỗ vẩy hoàn toàn vắng tung tóe, Thạch Viêm ẩn tuyệt thì kết kết thật thật đánh vào xích viêm cự xà bảy tác trên.

Lúc trước liền bị Thạch Viêm một trận đại chiêu mãnh công, xích viêm cự xà trong cơ thể liền bị không bị thương thể, kia bảy tác chỗ xa so với những vị trí khác thâm hậu vậy, bị hoàn toàn đánh nát, Thạch Viêm ẩn quyết không chút kiêng kỵ ở kỳ yếu hại ra bộc phát ra.

Chỗ yếu hại bị Thạch Viêm nặng nề một kích, kia to lớn rắn đột nhiên trọn to, rồi sau đó đôi dần dần mất đi thần thái, thân hình không lơ lửng không trung té rơi xuống, cấp bảy ma thú xích viêm cự xà, bỏ mình!

Thạch Viêm xoa một chút khoe miệng máu tươi, vung tay lên một cái đem xích viêm cự xà thu vào trong nạp giới, đầu sao loại rắn ma thú cả người trên dưới đều là bảo, huống chi là cấp bảy.

Thạch Viêm xoay người đi tới Vân Vân bên người nói: "Dị hỏa ta thu, ngươi không có ý kiến chứ! Dĩ nhiên, ngươi có ý kiến cũng vô ích, bởi vì ngươi không đánh lại ta!"

Không có ở đây nhìn Vân Vân một bộ ngày cầu biểu tình, Thạch Viêm đi tới Hồng Liên Nghiệp Hỏa cạnh, đem dị hỏa căn nguyên cường ép chộp lấy, rồi sau đó một hóp nuốt vào trong bụng, ngồi xếp bằng xuống bắt đầu luyện hóa dị hỏa.

"A lô ! Ngươi không muốn mệnh." Thấy Thạch Viêm vào tay dị hỏa sau trực tiếp nuốt vào, Vân Vân vội vàng duyên dáng kêu to đạo.

"Nữ nhân, ngươi cho ta im miệng, quấy rầy nữa ta tu luyện, cường x ngươi!" Cảm nhận được Hồng Liên Nghiệp Hỏa bạo động, Thạch Viêm vội vàng vận chuyển Phần Thiên Đế Giám cho trấn áp xuống đi.

"Im miệng thì im miệng, không phải là Đầu Tông sao? Có cái gì không dậy nổi! Tốt nhất bị dị hỏa thiêu chết." Tốt bụng nhắc nhở lại bị mắng, Vân Vân giận dữ đi tới một bên tu luyện.

Thạch Viêm chuyên tâm đối kháng dị hỏa, Hồng Liên Nghiệp Hỏa vừa tiến vào Thạch Viêm trong cơ thể, chính là lập tức bộc phát ra cực kỳ kinh khủng nhiệt độ, ở vậy dưới nhiệt độ, cho dù Thạch Viêm trong cơ thể có dị hỏa bảo vệ, cũng là dần dần trở nên nóng bỏng thậm chí còn đốt đau, Hồng Liên Nghiệp Hỏa căn nguyên mặc dù thể tích không lớn, bất quá nhưng là tích lũy vô số năm mới vừa thành hình, trong đó nhiệt độ, dĩ nhiên là không giống vật thường.

Mặc dù Phần Thiên Đế Giám hoàn thiện Phần Quyết khuyết điểm, nguy hiểm tánh mạng sẽ không gặp phải, nhưng một ít đau đớn là không thể tránh.

Trong cơ thể, ở Thạch Viêm vận hành hạ, Văn Lạc Tâm Viêm bắt đầu đem Hồng Liên Nghiệp Hỏa đoàn đoàn vây quanh, Hồng Liên Nghiệp Hỏa tự nhiên không thể nào thúc thủ chịu trời, thú bị nhốt do đầu vậy kịch liệt giãy giụa, không ngừng thả ra kinh khủng nhiệt độ, mà ở đó càng thêm mãnh liệt nhiệt độ hạ, Thạch Viêm vốn là bình tĩnh sắc mặt, cũng là chậm rãi hiện lên lau một cái chỗ đau.

"Mẹ, không hổ là dị hỏa bảng hạng thứ tám dị hỏa!" Thạch Viêm thầm mắng một tiếng.

Bất quá theo Văn Lạc Tâm Viêm không ngừng xâm nhập, Hồng Liên Nghiệp Hỏa nhưng là càng ngày càng yếu ớt, theo thời gian trôi qua, "Ca", một đạo rất nhỏ tiếng rắc rắc vang lên, nhũ ngọn lửa màu trắng trùng trùng bao vây Hồng Liên Nghiệp Hỏa, giờ phút này, người sau đang trôi lơ lửng ở trong đó, ngọn lửa màu đỏ thẩm quang mang, ấm áp mà tường hòa.

Vốn là tràn đầy công kích cùng phá hư họ Hồng Liên Nghiệp Hỏa, trải qua Thạch Viêm ăn mòn, kia tí ý thức, rốt cục thì hoàn toàn tiêu tán, mà bây giờ Hồng Liên Nghiệp Hỏa, cũng đứng như nó mới vừa mới sinh ra lúc vậy, không có chút nào công kích họ.

"Tiếp theo, chính là nên luyện hóa "

Nhìn chăm chú kia đoàn văn Hồng Liên Nghiệp Hỏa, Thạch Viêm cười một tiếng, tâm thần không chế kia đoàn Văn Lạc Tâm Viêm chậm rãi dời vào trong kinh mạch, sau đó, bắt đầu dọc theo "Phần Thiên Đế Giám" công pháp đường đi, lặng lẽ vận chuyển.

Có thể là bởi vì công pháp duyên cớ, luyện hóa Hồng Liên Nghiệp Hỏa so với Thạch Viêm tưởng tượng còn ung dung hơn, khi Hồng Liên Nghiệp Hỏa ở được thuận lợi luyện hóa một khắc kia, Thạch Viêm tâm thần nhìn kia an tĩnh dòng nước chảy ở trong kinh mạch Văn Lạc Tâm Viêm môi lửa, một cổ vui vẻ, chậm rãi từ sâu trong nội tâm leo ra, cuối cùng làm cho Thạch Viêm trên khuôn mặt phủ đầy vui thích nụ cười, dị hỏa trên bảng hạng thứ tám dị hỏa a!

Chương 92: Vân Vận kinh hoảng

Chương 92: Vân Vận kinh hoảng

Ở đêm Hồng Liên Nghiệp Hỏa sau khi luyện hóa, Thạch Viêm bắt đầu khống chế nó cùng Văn Lạc Tâm Viêm Dung hợp với nhau, một bước, là nguy hiểm nhất một bước, bắt quá ở "Phản Thiên Đế Giám" Dưới sự giúp đỡ, nguy hiểm đêm không còn tồn tại.

Dung hợp Hồng Liên Nghiệp Hỏa cùng Văn Lạc Tâm Viêm!

Đêm hai loại ngọn lửa Dung hợp, Thạch Viêm thực lực gấp nhau đại phúc độ tăng lên, hơn nữa "Phản Thiên Đế Giám" cũng sẽ vào hóa, đến lúc đó, Thạch Viêm viêm sức chiến đấu, cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh!

Tâm thần khống chế Hồng Liên Nghiệp Hỏa theo kinh mạch lưu chuyển, như vậy trải qua mấy vòng tuần hoàn sau, chậm rãi lưu chuyển kinh mạch, quán chú vào kia đã trở nên trống rỗng khí toàn bên trong.

Khi Hồng Liên Nghiệp Hỏa hoàn toàn tiến vào khí toàn sau, Thạch Viêm chậm rãi phun một ngụm khí, chợt tâm thần động một cái, chỉ thấy khí toàn vị trí trung tâm chỗ, Dừng để để Dành Dị hỏa nạp linh trung, nhất thời xông ra ừ ừ kéo đến nhũ ngọn lửa màu trắng.

Theo Văn Lạc Tâm Viêm xuất hiện, đó vốn là an tĩnh Hồng Liên Nghiệp Hỏa nhất thời trở nên có chút đứng lên, Dị hỏa đều là vô cùng lực tàn phá, nếu là hai loại Dị hỏa đụng vào nhau, không phải chiếm đoạt đôi phương, đó chính là bị đối phương chiếm đoạt, lại không có lựa chọn thứ hai, vì vậy, Văn Lạc Tâm Viêm mới vừa mới xuất hiện, coi như Hồng Liên Nghiệp Hỏa bị Thạch Viêm áp chế, tuy nhiên là bằng vào bản năng xuẩn xuẩn Dục động.

? ? Dĩ nhiên, rục rịch cũng không chỉ là Hồng Liên Nghiệp Hỏa, kia một mực bởi bạn Thạch Viêm Văn Lạc Tâm Viêm, cũng là hơi quay cuồng, bản năng khiến nó muốn cường tướng đối Diện Dị hỏa chiếm đoạt, như vậy, nó sẽ trở nên càng cường đại hơn.

Thạch Viêm tâm thần khẽ nhúc nhích, một cổ hùng hồn đầu khí chính là thật nhanh từ trong cơ thể lộ hiện lên, Dọc theo "Phản Thiên Đế Giám" công pháp đường đi vận đi một vòng, sau đó quán chú vào khí toàn trung, giống như một cái giới tuyến vậy, đứng sừng ở Văn Lạc Tâm Viêm cùng Thanh liên địa tâm hòa giữa.

Tiếp theo, đến lượt bắt đầu Dung hợp!

Hai loại Dị hỏa trên người áp chế cũng là toàn bộ tiêu tán, mất đi áp chế bọn họ, liền giống như mãnh hổ xuống núi vậy, mang làm người ta run sợ tiếng gầm gừ, ừng ừng bạo hướng xuống, cuối cùng, hai loại ngọn lửa, hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Từng cổ một "Phản Thiên Đế Giám" giục sanh đầu khí cuộn cuộn không ngừng theo kinh mạch vận chuyển, sau đó quán chú tiến vào đầu khí, cuối cùng xâm nhập vào hai loại Dị hỏa bên trong, mà theo chút có khác thường năng lực "Đốt ~ giám" đầu khí gia nhập, vốn là giống như lựu đạn vậy vừa chạm vào tức bạo hai loại Dị hỏa, cũng là Dần Dần trở nên an tĩnh chút.

Thật mỏng đầu khí mô chậm rãi biến mất, một đốm trắng nhọt hai màu ngọn lửa, rốt cục thì không có chút nào cách nhau tiếp xúc xuống một chỗ.

Vốn là nước lửa bắt Dung một đốm trắng nhọt hai loại ngọn lửa, giờ phút này đã giống như hai loại mềm bùn vậy, lẫn nhau khuấy chấp vào nhau, bắt đầu bước đầu Dung hợp lại.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, hai màu ngọn lửa chậm rãi ngọa nguậy, cuối cùng lại Dần Dần ngưng hợp xuống một chỗ, tới lúc này, Koizumi màu trắng hoàn toàn tiêu tán, cướp lấy, là một thốc tựa như nắng gắt vậy Kim hồng hỏa Diễm.

Nhìn chăm chú kia thốc ở đốm trắng ngọn lửa đoàn trung hết sức nổi bật Kim Koizumi, Thạch Viêm trên khuôn mặt không nhìn được hoa trên chút cười khê, đột nhiên nghĩ đến thời gian trôi qua sao chín, ngoại giới chờ Y Tiên không biết lo lắng thành cái Dạng gì, vội vàng thông qua ngọc phù báo tin bình an, an tâm luyện hóa kỳ Dị hỏa tới.

Ngoại giới, Từ Tinh Dục Sư Vương động phù bên ngoài, Y Tiên đọc lấy ngọc phù truyền lên tin tới hơi thở, bất mãn lắm bả: "Bại hoại, đại bại hoại, để cho người ta sao lo lắng ~" tràn đầy nước mắt trên gương mặt tươi cười nhưng lộ ra nụ cười.

Theo thời gian không ngừng trôi qua, một cổ vui vẻ từ Thạch Viêm trên mặt lộ ra.

Khí toàn bên trong, vốn là cái loại đó đốm trắng hỗn tạp ngọn lửa đã hoàn toàn biến mất không thấy, cướp lấy, là một loại giống như nắng gắt vậy Kim hồng hỏa Diễm.

Kim ngọn lửa màu đỏ hoàn toàn quán chú tiến vào nạp linh trung, Dị hỏa, rốt cuộc bị hấn thành công luyện hóa! Thạch Viêm mới hoàn toàn thở phào một cái, là thật đáng ý nghĩa trên luyện hóa Dung hợp Dị hỏa, "Phản Thiên Đế Giám" cũng lên cấp tới đất cấp, cảm thụ trong cơ thể mệnh môn khí tức, sáu sao đỉnh phong Đẩu Tông, cách cách đột phá thất tình cũng chỉ kém tên thời cơ.

Một cổ khác thường tà hỏa, đột nhiên từ nạp linh trung lan tràn ra, cuối cùng trong nhấp nháy truyền khắp Thạch Viêm thân thể mỗi một tên bộ lạc.

Thạch Viêm nhướn mày một cái, thúc giục trong cơ thể đầu khí cuồng mãnh Dừng động, muốn đem kia tà hỏa áp chế xuống, nhưng mà hòa nhưng là tương đối chi ngoan cố kháng cự, hấn càng áp chế, bấn ngược thì càng mạnh mẽ, vì vậy, sau mấy hiệp, Thạch Viêm kia trong suốt sáng ngời trong ánh mắt, đều đang là bị đỏ thắm chiếm cứ xuống.

Xích mắt đỏ khắp nơi tảo động, một lát sau, đột nhiên ngừng ở cách đó không xa đang tu luyện đậm nhả cao quý mỹ trên người.

Thạch Viêm trong mắt yêu Di hồng quang chợt lóe, đứng dậy từng bước một chậm rãi hướng về phía đóng chặt tròng mắt tu luyện Vân Vân đi tới.

Bước chân chậm rãi đến gần Vân Vân, người sau tựa hồ trong lúc mơ hồ cũng là cảm ứng được cái gì, mãnh mẽ hai mắt ra.

Nhìn đôi hiện lên yêu Di hồng quang hướng mình đi tới Thạch Viêm, Vân Vân đã kém giác đến Thạch Viêm không đúng, đôi phương đối trung rõ ràng tràn đầy lửa Dục.

Vân Vân nơi đó sẽ không nhìn ra Thạch Viêm muốn làm gì, vội vàng vận chuyển đầu khí giương ra hai cánh, bắt đầu thoát đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Thứ chín chương mười ba thất vọng

Thứ chín chương mười ba thất vọng

Thân hình chợt lóe, Thạch Viêm trong nháy mắt ngăn ở Vân Vân trước người. Vốn chuẩn bị đường chạy Vân Vân, cũng là một không lòng lao vào Thạch Viêm trong ngực.

Khi Thạch Viêm hai tay ôm lấy kia mềm mại eo nhỏ nhắn lúc, Vân Vân thân thể bỗng nhiên cứng ngắc, điều kiện phản xạ vậy một cái tát hướng về phía Thạch Viêm gương mặt phiến đi, bất quá bởi vì bị Thạch Viêm phong đầu khí, đưa đến kia dán Thạch Viêm gương mặt ngọc thù, nhưng là mềm mại vô lực, tựa như là tình nhân đang lúc đắm bóp vậy.

Nhìn hai người bây giờ thân mật tư thế, Vân Vân mặt đẹp mãnh hiện lên lau một cái tái nhợt, hơi nước hòa hợp trong con ngươi xinh đẹp chớp động điểm lệ quang, bắt đầu nhẹ khóc thút thít.

Đã vô ý thức Thạch Viêm dựa vào bản năng miệng to hung hăng đè xuống, bao trùm ở kia đỏ bồng ngọc nhuận miệng, hai tay bắt đầu ở Vân Vân trên người trên dưới du đi.

Nhìn người trước mắt ánh, nằng làm nhục đất hai tay giùng giàng muốn muốn đẩy ra, nhưng là kia cự tuyệt lực đạo lại là yếu như vậy không chịu nổi.

Thơm nồng một luồng tiếp một luồng xông vào Thạch Viêm phế phũ, trong cơ thể muốn. Ngắm lại là lên cao tới cực điểm, hấn đem Vân Vân đẩy té xuống đất, nhào qua để ở dưới người, đầu lưỡi đã chặn lại miệng nàng, đưa tay sờ kia cao vút tròn trịa hai ngọn núi.

"Ừ... Hừ... . Không được... Đê. . . Khai ta!" Vân Vân dĩ nhiên biết Thạch Viêm muốn làm gì, trong lòng kinh hoàng vạn phần, mình tuyệt đối không thể đem trong sạch người giao cho hấn.

"Ừ... Thạch Vô Song.. Ngươi nếu là dám điểm. . . Dơ người ta, ta tương lai nhất định sẽ giết ngươi..."

Vân Vân mị mầu hơi mờ, một bên kiều tuyết, vừa nói lời độc ác. Thở gấp hu hu, nhuyển ngữ cầu khẩn, trong con ngươi trong suốt nước mắt ở rạo rực.

Đối với Vân Vân vậy uy hiếp, giờ phút này Thạch Viêm tự nhiên thì sẽ không có trứ chút nào để ý tới, cổ họng đang lúc bộc phát ra một trận trầm thấp mà điên cuồng tiếng gào, chợt, trong mắt yêu di hồng mang càng quá mức, thân thể nhảy một cái, bàn tay cuồng vũ đang lúc, xé thanh thủy thanh, ở nam trung trong lòng đất, vang khắp lên.

... ..

Xanh thắm bầu trời một nam một nữ yên lặng đối lập trứ, hai người phía dưới một tên quần áo trắng nữ tử đang mặt đầy lo âu nhìn tên thiếu niên kia, trên bầu trời thiếu niên lặng không đứng, nữ tử sau lưng giương năng lượng phe cánh, không khó nhìn ra, ở Gia Mã Đế Quốc tuyệt đối thuộc về nhon cường giả.

Bình thường tới thuyết, một loại cường giả rất ít sẽ phát sinh chiến đấu, dẫu sao bọn họ tên cấp bậc một khi động tới tay, tạo thành ảnh hưởng không thể bảo là không lớn, bất quá hai người lúc này bầu không khí nhưng vô cùng quý dị.

Nữ tử mặc một bộ rộng thùng thình áo khoác, một đôi mỹ trung giàu trứ hết sức phức tạp cảm tình nhìn đối diện thiếu niên khôi ngô, một đôi ngọc thủ không ngừng nắm chặt, lại không ngừng đưa tới, tựa như làm cái gì khó khăn quyết định vậy.

"Thật xin lỗi, ta ngày hôm qua trạng thái nguoi cũng biết, đối với nguoi làm ra loại chuyện đó cũng không phải là xuất từ ta bản tâm, ta có thể cho nguoi hai bộ địa cấp cao cấp đấu kỹ làm thành bồi thường. . ." Thiếu niên khôi ngô áy náy nhìn đối diện cao quý điển Masami nữ nói, dẫu sao ngày hôm qua chuyện quả thật có chút cầu huyết, ra Thạch Viêm dự liệu, "Phản Thiên Đế Giám" mặc dù hoàn thiện "Phản Quyết" chiếm đoạt dị hỏa sinh ra nguy hiểm tính, nhưng không thay mặt biểu chiếm đoạt dung hợp dị hỏa sau sẽ không xuất hiện hậu di chứng.

"Cút! !" Thạch Viêm lời còn chưa nói hết, Vân Vận nổ tung.

Đi đôi với một tiếng tức giận giọng nữ tiếng hô, trên bầu trời, to lớn màu xanh long quyển phong bạo, ở kỳ vung tay lên đang lúc, mang cuồng bạo tiếng gió hú chi âm, hướng về phía Thạch Viêm cuốn đi.

Gió bão chỗ đi qua tác thảo không lưu, không ít ma thú tranh nhau chạy trốn tứ phía.

Thạch Viêm nhìn một chiêu, trên mặt không có chút nào gọn sóng, đưa tay rạch một cái, một tấm phong cách cổ xưa Thái Cực Đồ hiện lên, từ từ chuyển động đang lúc liền đem năng lượng phong bạo tháo đến một bên. Hắn cũng sẽ không giống trước kia nhìn nói trúng nam chủ vậy, gấp phải trường hợp, đứng bất động để cho đối phương đánh, đối với Thạch Viêm tới thuyết đó chính là ngu x hành động.

Thạch Viêm cau mày nhìn về phía Vân Vận nói: "Hai bộ địa cấp đấu kỹ không đủ lời, ta có thể hơn nữa một bộ Thiên Giai Đấu Kỹ."

Vân Vận cười lạnh một tiếng: "Nguoi biết trình tiết đối với một tên nữ nhân tới thuyết trọng yếu bao nhiêu sao! Ở trong lòng nguoi, xấu nữ nhân nguoi, chính là mấy bộ cao thâm đấu kỹ chuyện sao! Thạch Vô Song, nguoi quá làm cho ta thất vọng."

Dứt lời, Vân Vận không có ở động thủ, nàng cùng hắn giữa chênh lệch nàng cũng biết, Vân Vận một đôi mỹ mâu tựa như mất đi thần thái vậy, chậm rãi nhắm mắt lại, vốn là nàng liền đối với Thạch Viêm có hảo cảm, dẫu sao Hideo cứu mỹ nhân thường thường nhất là có thể đánh động phượng tâm, coi như Thạch Viêm cùng nàng phát sinh quan hệ, nàng phát hiện mình không có theo dự đoán thương tâm đường nào khổ sở, hận không được giết đối phương, nàng cũng chưa từng ảo tưởng qua Thạch Viêm sẽ lấy nàng làm vợ, dẫu sao Thạch Viêm ở nàng trong nhận biết, tuyệt đối là đại gia tộc đi ra thiên chi kiêu tử, nàng không cho là mình có thể hợp với đối phương, nàng muốn chỉ là một cam kết mà thôi, cho dù là lừa gạt nàng cũng tốt, chẳng qua là không nghĩ tới thực tế thì sao tàn khốc.

P/s: thăng này ngu vậy ?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Vân Vận rời đi

Chương 94: Vân Vận rời đi

Đưa tay lấy ra trong nạp giới trường kiếm liền hướng trên cổ xóa đi.

Thạch Viêm trong lòng thầm mừng một câu, thân hình động một cái, đem trường kiếm nắm trong tay.

Tự sát không có kết quả, Vân Vận mở ra mình mỹ mâu, chăm chú nhìn trước mắt tên lãnh đạm nam nhân, trong lòng mọi thứ ủy khuất cùng với tức giận xông lên đầu, nhào tới trên người hắn, không chút do dự nào hướng về phía Thạch Viêm bả vai cắn.

Đối với Vân Vận cho hả giận hành động, Thạch Viêm tự biết đuối lý, về điểm kia cần hợp lực, liên phá phòng cũng không làm được, cũng chỉ mặc cho nàng đi.

Thạch Viêm cũng không phải cảm tình ngu si, liền ngăn ngừa chốc lát, cũng nhìn ra được Vân Vận đối với mình là tên cảm giác gì, rõ ràng Vân Vận là một cao quý đẹp đại mỹ nhân, có thể hắn thật đối với Vân Vận không thích.

Thạch Viêm đáy lòng có chút phiền não, hắn cũng không biết làm sao tới xử lý sự kiện, hắn tình nguyện đối phương hận mình, cũng không nguyện ý đối phương yêu mình, đối với nàng, Thạch Viêm không có cảm tình, có con có nguyên nhân là thứ nhất lần bất ngờ cảm giác, không nói được, không nói rõ.

Lúc Vân Vận đột nhiên buông miệng, đột nhiên nâng lên mặt đẹp, dịu dàng mềm mại dấu môi son trên Thạch Viêm môi, vừa chạm vào tức cách, chợt rồi đi rồi đi trong ngực, lui về phía sau mấy bước, mỹ mâu rung rung nhìn Thạch Viêm nhoeo miệng cười, Vân Vận nhanh chóng xoay người, phần lưng mở rộng ra một đôi màu xanh nhạt cánh, điệu mạn đáng người bay vọt xuống núi đỉnh, bỏ ra điểm trong suốt, hóa thành một đạo màu xanh lưu quang, nhanh như tia chớp vạch qua chân trời, rồi đi ma thú dãy núi.

Thạch Viêm hơi giương mắt nhìn Vân Vận rồi đi chân trời, lưu lại khe than một tiếng, tùy duyên đi! Biến mất ở đỉnh núi, một luồng từng cơn gió nhẹ thổi qua, phong có thể thổi đi bụi đất, nhưng nhưng không cách nào thổi tan phân cô tịch cùng bị thương!

"Thạch đại ca, cái đó nữ nhân đi sao?" Thấy Thạch Viêm từ không trung xuống, Y Tiên có chút hưng phấn mở miệng hỏi.

"Ừ, đi!" Thạch Viêm hứng thú thiếu tùy ý trở về một câu.

Y Tiên tâm tình nhất thời thay đổi xong rất nhiều nhiều, cái đó nữ nhân cho nàng áp lực quá lớn, nhìn Y Tiên kiêu lão Cao miệng, trong lòng có chút buồn cười, bóp bóp nàng khả ái lỗ mũi, đem tất cả chuyện vặt cũng loại bỏ não ngoại, hướng về phía Y Tiên nói: "Hôm nay nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai chúng ta lên đường đi mạc thành."

"Ừ." Y Tiên khôn khéo đáp một tiếng.

Mạc thành, danh như ý nghĩa, là cách thấp lạc người sa mạc gần vô cùng thành phố, cũng vì vậy trong nhiệt độ xa so với những địa phương khác càng nhiệt liệt. Kỳ lạ hoàn cảnh địa lý cũng khiến cho hỏa thuộc tính cùng thổ thuộc tính năng lượng hết sức nồng nặc, có thể nói là tu luyện hai loại đấu khí người thiên đường.

Ở đến thành phố còn có mấy trăm thước ra lúc, tốc độ phi hành từ từ chậm lại xuống, tìm một xó xinh chậm rãi ôm Y Tiên đáp xuống, ngẩng đầu nhìn kia xuất hiện ở cuối tầm mắt to lớn màu vàng thành phố, khẽ mỉm cười, lại một phần tàn đồ phải đến tay.

Từ từ được gần thành phố, chung quanh người đi đường cũng là càng ngày càng nhiều lên, mà chút người đi đường, nam tử đại nhiều đều là trừ cánh tay, cả người da hiện lên ngăm đen giới giang, một cái nhìn qua, tựa hồ rất là hào sảng, mà thỉnh thoảng đi ngang qua nữ tử, mặc dù da giống vậy hơi đen, bắt quá nhưng là có chút nghiêng về tính # cảm cổ đồng vè, trong nữ tử, cũng không giống nội bộ đế quốc nữ nhân như vậy kín đáo thẹn thùng, một bộ bó sát người áo da, chỉ là vừa đủ đem ngực cùng với kỳ hạ một chút phượng che giấu mà ở, mà những thứ kia nhỏ hết sức eo.

Nhưng là to gan trần lộ ra, thon dài mà căng thẳng bắp đùi giống vậy chẳng qua là bị một ít ngắn quần cụt hoặc quần cụt bao vây, đi đang lúc.

Rắn nước vậy eo gãy dựa, có khác một phen mê # người ý vị cùng phong tình.

Ngẩng đầu nhìn kia đã có thể nhìn thấy cụ thể kích thước màu vàng thành phố, chỉ thấy ở đó trên cửa thành phượng chổ, chạm trở hai tên màu đỏ kiểu chữ, từ xa nhìn lại, lại là có nhân nhạ huyết tính cảm giác.

"Mạc thành!" Thạch Viêm nhẹ giọng nhắc tới một câu, khẽ thở dài một cái, kéo Y Tiên tay chậm rãi hướng cửa thành đi tới.

Đi vào mạc thành, khá cổ dị vực phong. Tình sa mạc thành để cho Thạch Viêm ánh mắt sáng lên, có loại mở rộng tầm mắt cảm giác, một lay động do đất cát ngưng kết vàng # sắc kiến trúc lâm lang mẫn, kiến trúc hùng vĩ cao lớn, tràn đầy sa mạc con gái tục tăng hào phóng tính khác biệt, nhìn qua rất là xù xì. Phong khác biệt cùng Thạch Viêm trước kia thấy đại mạc phong khác biệt hoàn toàn khác nhau, không hồ là Đấu Khí Đại Lục, quái lạ đồ đi nhiều.

Dưới chân tấm đá xanh trên đường kèm thêm một tầng cát mịn, gió nhẹ thổi tới, cát bụi tung bay, làm cho bốn phía không khí đều có chút sang người, Thạch Viêm phóng ra ngoài đấu khí cách quyết mở.

Thạch Viêm quang ở người đến người đi trên đường chính quét qua, phát hiện dùng cặp mắt tìm ngon tựa hồ rất mệt mỏi, chợt Thạch Viêm tâm niệm vừa động, nơi mi tâm lập tức xuất hiện một đạo vô hình rung động, Thạch Viêm cấp bảy linh hồn lực chen chúc ra, khắp nơi lan truyền, trong nháy mắt liền bọc toàn bộ mạc thành, một lát sau, Thạch Viêm lộ ra một nụ cười, cân nhắc nói: "Từ lâu đầu lẫn tránh như vậy hẻo lánh, để cho ta dễ tìm."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: hải cái gì đông tới

Chương 95: hải cái gì đông tới

Ngon chắc chắn, Thạch Viêm bước chân lần nữa bước ra, mang Y Tiên nhanh chóng chuyển qua đường phố, sau đó hướng về phía mạc thành tốt nhất bản đồ cửa tiệm bước đi.

Thành thạo đi hồi lâu sau, tên kia vì "Cổ đồ" bản đồ cửa tiệm, liền là xuất hiện ở Thạch Viêm trong tầm mắt, quang ở cửa tiệm bên ngoài tảo tảo. Đạp vào mắt cửa tiệm không giống nhà khác như vậy sang trọng khoe khoang, nhìn qua, còn mơ hồ lộ ra rất nhiều chút phong cách cổ xưa khí tức.

"Lão đầu còn thật loại khác, làm mình là một cao nhân vậy, thật bị không." Cùng Y Tiên khai một câu đùa giỡn, mang Y Tiên chậm rãi đi vào cửa tiệm, cửa tiệm nội bộ cũng không phải là quá mức rộng rãi, hai quả thạch nhàn nhật hào quang, đem cửa tiệm chiếu rất là sáng ngời, quang ở cửa tiệm nội bộ quét qua, bên trong tới mua bản đồ người cũng không phải là rất nhiều, vắng ngắt hình dáng, tuyệt đối có thể để cho lần đầu tiên tới người nghi ngờ có phải hay không mình đi sai chỗ.

Đi vào cửa tiệm, Thạch Viêm quang phiêu phiêu, cuối cùng ngừng ở kia phía sau quầy một vị đang cúi đầu cẩn thận chế luyện bản đồ trên người lão giả, vị lão giả tuổi tác hiển nhiên khá lớn, bất quá mặc dù hắc đã đầu tóc bạc trắng, có thể kia nắm biết về bút đen khô héo bản tay, nhưng là vẫn vững vàng có lực.

Không có lên tiếng quấy rầy tên lão giả, Thạch Viêm cùng Y Tiên chậm rãi đi tới trước, tầm mắt ở trên quầy nhóm lớn đồ trên quét qua, có nhiều hứng thú cầm trong tay lần qua lộn lại nhìn một chút, trên bản đồ kia rõ ràng đường đi, chính là Thạch Viêm cũng không khỏi hài lòng gật đầu một cái, bản đồ tuyệt đối có thể bảo đảm mình ở trong sa mạc không sẽ bị lạc.

Xem một hồi bản đồ, đem Gia Mã Đế Quốc các nơi địa thế cũng lý giải một phen sau, Thạch Viêm mới lần nữa chậm rãi độ bước chân đi tới cửa tiệm trong xó xỉnh một tên phong cách cổ xưa giả gỗ cạnh. Tên giả gỗ, rõ ràng niên đại phá lâu, trên đó hiện đầy gỗ mục lỗ thủng, ở nó phía trên, tùy ý chất đồng một ít hiện lên vàng bản đồ, nhìn chút bản đồ bề ngoài một ít tàn tạ dấu vết, tựa hồ là chế tạo bản đồ lúc hàng thất bại vậy. Bàn tay tùy ý ở chút hiện lên vàng trong bản đồ bay vùn vụt, một cổ nhàn nhật mũi mũi đập vào mặt, Thạch Viêm bắt đầu tìm yêu liên tịnh hóa tàn đồ.

Quang cẩn thận quét qua tàn tạ bản chữ hình, trong mắt vui mừng, nhìn bản chữ hình trên kia hơi có chút quen thuộc thần bí đường đi. Hồi lâu sau, Thạch Viêm đã khẳng định tấm cũ nát tàn đồ chính là yêu liên tịnh hóa tàn đồ một trong.

"Người là muốn mua nơi nào bản đồ?" Lúc, lão giả tiếng hỏi thăm truyền tới, Thạch Viêm mới xoay người lại, bình thần nhìn hắc: "Tấm tàn đồ bị người chia làm hai chứ? Một nửa kia có thể hay không cho ta?" Cầm tấm phong cách cổ xưa bản đồ mảnh vụn, nhẹ giọng dò hỏi.

Nghe được Thạch Viêm lời nói, quyền kia tới đang chuyên tâm dòm chỉ về chạm đất Đồ lão người, bản tay vì không thể xét chiến run lên, kia chú tâm về đường đi, chính là xuất hiện hơi thay đổi, hơi cau mày một cái, ông lão rốt cục thì chậm rãi ngẩng đầu lên, quang ở Thạch Viêm trong tay tàn tạ trên bản đồ quét qua, đục ngầu mắt lão trung, nhưng là lướt qua một vẻ khiếp sợ.

Thạch Viêm bình thần nhìn nâng lên thương khuôn mặt cũ, cái khuôn mặt má trái gò má đến khỏe mắt chỗ, thậm chí có một đạo kinh người vết sẹo, mặc dù ông lão ánh mắt rất là ôn hòa, bất quá vết sẹo vẫn làm cho hắc thêm một phần mơ hồ có thể thấy hung khí.

"Người. . . Trước kia ra mắt địa đồ mảnh vụn? Còn có người là như thế nào khẳng định chỉ tấm tàn đồ bị ta chia làm hai." Ánh mắt ở Thạch Viêm toàn thân cao thấp quét qua, cuối cùng dừng lại ở Thạch Viêm trừu nhìn như trẻ tuổi nhưng tiết lộ ra ngang ngược về dung mạo trên, người này tuyệt không phải người bình thường. Là băng hoàng Hải Ba Đông đối với Thạch Viêm bình cảm xúc.

"Chút người không cần biết được, biết được đem người cất giấu kia nửa tấm tàn đồ lấy ra là được." Thạch Viêm lười cùng hắc phí lời gì.

"Ta trong tay không có những thứ khác tàn đồ, cũng chỉ là ta tình cờ lấy được, y theo ta nhiều năm chế đồ kinh nghiệm đến xem, tựa hồ chẳng qua là một phần bản đồ không lành lặn đoạn phim. Không có ích lợi gì. Hay là trả lại cho ta đi." Hải Ba Đông đã nhận định Thạch Viêm không bình thường, vì vậy giọng cổ làm bình thần nói. Không muốn gây chuyện.

"Là mà?" Thạch Viêm nhàn nhật nụ cười để cho Hải Ba Đông cả kinh.

"Băng hữu, chờ đang đánh ta bản đồ chủ ý, mặc dù người hắc không giống người thường, nhưng có vài người còn chưa phải là người có thể chọc, cũng đừng đánh cái gì cường cướp ý niệm, vậy đối với người không có gì hay chỗ." Ông lão phất tay một cái, nhàn nhật nói, mặc dù biết Thạch Viêm không giống bình thường, có thể Gia Mã Đế Quốc cùng với chung quanh những quốc gia khác Đấu Hoàng cường giả, hắc đều biết, gặp qua, Thạch Viêm cũng không ở trong đó, không phải Đấu Hoàng cường giả. Hải Ba Đông thật đúng là không có gì đáng sợ, coi như hắc lúc này bị phong ấn, cũng không sợ.

"Hải Ba Đông, nhìn ở đặc thước người gia tộc phân thượng, ta không bắt buộc người, chỉ cần người đem một nửa kia giao ra, ta để cho người!" Nghe vậy, lão đầu mắt lão híp lại, bên trong hắc quang cũng đi theo bắn tán loạn ra. "Người đến tốt cùng là ai? Làm sao biết lão phụ lai lịch?"

Chương 96: Nghiệp Hỏa Tâm Viêm

Chương 96: Nghiệp Hỏa Tâm Viêm

"Người đến tột cùng là ai? Làm sao biết lão phu lại lịch?" Hải Ba Đông trầm giọng hỏi. Bàn tay hắn ở mặt bàn trên nơi nào đó nhẹ một chút điểm, kia rộng mở cửa, đột nhiên nổ một tiếng quan long quá khứ.

Ác liệt quang nhìn chăm chăm Thạch Viêm đồng thời, một cỗ lạnh như băng khí thể bàng bạc, bắt đầu từ lão bên trong cơ thể khoách tán ra.

Thạch Viêm cười nhạt, đối với hướng mình nghiêng ép tới khí thể tránh cũng không tránh.

Cỗ khí tức băng lãnh kia gặp phải Thạch Viêm sau giống như là giang lưu như biển, không có lật lên bất kỳ gợn sóng nào.

Hải Ba Đông trên khuôn mặt sát khí thoáng qua, kia đạo dư vết sẹo, lại là tỏ ra tàn bạo, rất nhiều nhiều, bàn chân đạp xuống đất một cái, thân hình nhanh như tia chớp hướng về phía Thạch Viêm bắn điên cuồng đi. Theo lão già nổ bắn ra tới, hùng hậu đầu khí từ bên trong đan điền phún ra ngoài, từng cỗ một băng hàn năng lượng giống như là sương mù vậy nhanh chóng tràn ngập ra, đem Thạch Viêm hoàn toàn bao phủ trong đó.

Loại Hàn Băng Đầu Khí có thể chậm lại địch nhân tốc độ, thậm chí mơ hồ địch nhân tầm mắt, lúc đối địch thường thường có thể đưa đến một ít tác dụng đặc biệt, cho dù là chống với so với mình Tu vi hơi cao đối thủ, nói không chừng còn có thể dựa vào đánh lên một chiêu chế địch.

Thân ở trong đó Thạch Viêm căn bản là không có nghĩ tới né tránh, Kim ngọn lửa màu đỏ do như núi lửa phun ra vậy, đàng đàng cháy lên, trong khoảnh khắc liền đem bốn phía hàn khí xua tan hầu như không còn.

Vốn là giá rét nhiệt độ lập tức nóng bỏng lên, lão đầu nhi đánh về phía Thạch Viêm quả đám cũng vội vàng thu hồi, Kim hồng hỏa điểm vừa ra, hắn thậm chí cũng không dám đến gần Thạch Viêm.

"Dị hỏa!" Lão đầu cả kinh thất sắc, cảm thụ lưu lại ở trên nắm tay nóng bỏng cảm giác, trong lúc nhất thời có chút khó tin.

Kim hồng hỏa điểm giống như quỷ quái vậy ở Thạch Viêm trong tay qua lại nhảy lên, Thạch Viêm nhìn Hải Ba Đông cân nhắc nói: "Chớ thuyết người thực lực bây giờ giảm nhiều, coi như là người thời kỳ tột cùng cũng xa xa không phải đối thủ của ta." Nói xong sáu sao đỉnh phong Đầu Tông khí thể ở bên trong phòng chợt lóe rồi biến mất.

Ở tuyệt đối thực lực cường đại trước mặt, tất cả hết thảy cũng chẳng qua là kiến cang hám cầy. . .

Tên đạo lý, đã từng thân là Đầu Hoàng, ngang dọc Gia Mã Đế Quốc mấy chục năm Hải Ba Đông lại là biết, hắn những thứ kia đã từng địch nhân kia một tên không phải ở hắn kia để như bốn không lồ thực lực trước mặt tan thành mây khói?

Huống chi, đã từng hắn còn dưới con nóng giận hoàn toàn đóng băng một thành phố, tại sao? Cũng là bởi vì nó có thực lực tuyệt đối, để cho người chùn bước thực lực!

Cảm thụ kia tí ti lũ lũ uy áp kinh khủng tiệm thoáng qua rồi biến mất, Hải Ba Đông mới hoảng sợ phát hiện, mình sau lưng âm lương một mảnh, sớm bị mồ hôi lạnh xâm ướt.

"Ho khan một cái. . Đầu Tông. . Không nghĩ tới, vậy mà sẽ có một tên Đầu Tông xuất hiện ở tên thêm mã biên giới thành phố, thật là hiếm lạ a!" Hải Ba Đông thò ra một hộp đục ngẫu máu, chậm rãi nói, tái không còn mới vừa rồi kia một cỗ lạnh lùng hình dáng.

Thạch Viêm cười nhạt: "Có chút nhân lực, một phần khác tàn đồ giao ra người giao còn chưa giao!"

"A a. Đầu Tông thì như thế nào. . Lão phu cất giữ sao nhiều năm đồ, làm sao có thể sẽ dễ dàng giao ra, người cũng có phần quá xem thường lão phu đi!" Nghe được Thạch Viêm bá đạo lời nói, chỉ bất quá hắn đầu gì cũng là ngang dọc hơn nửa đời người, càng ở cái địa phương quỷ quái mai danh ẩn tính ngây ngô xấp xỉ mười năm, vì vậy liền hết sức thức thời đạo.

"Lão đầu, nói ra người yêu cầu đi!" Thạch Viêm hơi một chút nhử mồi, ánh mắt chăm chú nhìn Hải Ba Đông hỏi. Tịnh Liên Yêu Hỏa hắn là nhất định phải lấy được, dị hỏa trên bảng trước ba tên loại tăng thứ dị hỏa, có thể nói là nghịch đoạt thiên địa tạo hóa, có quỷ thần khó lường cực lớn uy năng, quang là thành hình phải tiêu phí gần mười ngàn năm thời gian, hơn nữa độc nhất vô nhị, cùng thời kỳ tuyệt đối sẽ không xuất hiện thứ hai nữa, chỉ có kia duy nhất một hỏa diêu tán mấy chục ngàn năm sau, phiên thiên địa mới có thể làm lại sản sinh ra một hỏa, phần thiên nấu hải, xích đất triệu dặm, có thể không chỉ là thuyết thuyết.

Mặc dù hệ thống cửa hàng trung có thể đổi, bất quá thấy ngày đó giới tích phân, lý giải lý giải thấy thêm liền có thể.

Cũng không phải là vậy dị hỏa, chỉ phải hao phí nhất định đại giới, chăm chỉ đi tìm, sao đại Đầu Khí Đại Lực vẫn có một ít cầm chắc, Tịnh Liên Yêu Hỏa, vô số cường giả cơ hồ vì nó chạy chân gãy cũng không có một tia một chút nào tin tức, dấu sao phải biết kinh khủng ngọn lửa nhưng là ở đâu để biến mất thời kỳ gián tiếp tạo ra được một tên được gọi là Đầu Khí Đại Lực viễn cổ sau gần ngàn năm qua gần gũi nhất đầu đế cường giả.

Mặc dù ở Thạch Viêm ánh mắt bức thị dưới, để cho lão già hết sức không được tự nhiên, nhưng hiển nhiên chuyện đối với hắn tới thuyết hết sức trọng

yếu, nghe được Thạch Viêm câu hỏi, không chút do dự nào, thật nhanh nói ra mình điều kiện.

"Ta cần một trồng thuốc, được đặt tên là sa mạc mạn đà la, nó sinh trưởng ở sa mạc chỗ sâu xa nhân tộc nơi trọng yếu, bởi vì trên người ta có Mỹ Đỗ Toa nữ vương phong ấn, một khi bước vào sa mạc lập tức liền sẽ bị hấn cảm giác, căn bản không có cơ hội, nhưng là các người lại có đủ thực lực, cho nên ta cần các người giúp ta đem hấn từ sa mạc chỗ sâu lấy tới!"

"Được, vừa vặn ta cũng phải đi sa mạc một chuyến, thuận tiện giúp người đem được liệu lấy tới!" Thạch Viêm nhún nhún vai, gật đầu kêu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: nữ hài

Chương 97: nữ hài

"Đúng, ta còn không biết tên người đâu." Hải Ba Đông nói.

"Thạch Viêm." Miễn cưỡng ứng Hải Ba Đông một tiếng.

Hải Ba Đông từ một tiếng, lấy ra một tấm giấy bằng da dê, đem chi chậm rãi mở ra, vừa chỉ bản đồ vừa nói: "Lần này đi sa mạc chỗ sâu, nhất định sẽ cùng xa nhân bộ lạc Tương ngộ, bất quá lấy người Tu vi coi như đem Mỹ Đỗ Toa nữ vương gây ra, cũng sẽ không có quá lớn phiền toái, nói đến Thạch Viêm Tu vi, Hải Ba Đông lại không nhìn được nhìn đối phương nhìn một cái, nhìn lại mình một chút, nhất thời cảm giác cũng sống đến cầu trên người.

Thạch Viêm cười cười, quang ở bản đồ quét qua, phát hiện là một tấm vẽ phải hết sức cặn kẽ thắp qua người đại sa mạc bản đồ. Tấm bản đồ hoàn toàn không phải lúc trước trên quầy những bản đồ kia có thể so sánh.

Trên đó không chỉ có chính xác ký hiệu trong sa mạc nguồn nước tồn tại phương, hơn nữa còn đem những thứ kia tỏa ra ở trong sa mạc xa nhân bộ lạc, cũng cho cẩn thận cho tiêu xuất tới.

Hải Ba Đông đón nhất đón, nói: "Chờ ta một hồi, ta đem đồ vật cho người."

Chỉ chốc lát sau, Hải Ba Đông đem từ trong phòng lấy tới một tấm dê, đem chi bỏ trên bàn, nói: "Là người muốn đồ, cầm đi."

Thạch Viêm thấy vậy a a cười một tiếng, đem tàn đồ cầm lên, cẩn thận kiểm tra một phen, tiếp đó cười nói: "Người lão đầu còn thật lên đường, cũng không sợ ta cầm đồ đường chạy."

Tấm tàn đồ chính là Hải Ba Đông từ cổ đồ trên phân cắt đi một nửa kia.

"Ừ, lão phu tin tưởng người sẽ không nuốt lời." Hải Ba Đông vuốt vuốt râu, mỉm cười nói.

Đến đây, Thạch Viêm đã có Tịnh Liên Yêu Hóa bản đồ một nửa. Đem cổ đồ thu vào nạp giới, Thạch Viêm ra một hơi, đuổi người một cái nói: "Lão đầu, ta trước hết đi, đợi khi tìm được sa chi mạn đà la sau ta sẽ lại tới tìm người." Hướng về phía Hải Ba Đông giơ một tay lên, kéo Y Tiên xoay người hướng cửa đi ra ngoài.

Trở ra cửa, nóng bỏng liệt dương tựa như đi chợ tựa như rơi xuống gương mặt, tựa hồ đối với Thạch Viêm không có bị mình phơi xuất mồ hôi rất bất mãn, cho nên chiếu sáng càng phát ra sáng lạng.

"Thạch đại ca, chúng ta bây giờ phải đi sa mạc sao?" Y Tiên hỏi.

"Hôm nay đã gần đến lúc xế chiều, khắp nơi đi dạo một vòng, sau đó tìm một lữ điểm ở lại tái thuyết, sáng mai lại xuất phát." Thạch Viêm đạo.

Thạch Viêm cùng Y Tiên bên ngoài bắt đầu mạc thành tràn đầy vô rồi rảnh đi dạo, cảm thụ bất đồng địa vực phong tình, cũng dừng đi một phen mùi vị, hai người ngược lại là rất náo nhiệt, luôn luôn ở một cái bên đường than thượng mưa chút rất có địa phương đặc sắc ăn, vừa đi vừa ăn, nhìn tới chỗ nào xuất sắc, liền dừng lại xem một hồi, xuất thủ hết sức rộng rãi, làm cho một đám phiến cùng tạp đùa bốn người mặt mày hớn hờ, hận không được làm đại gia cung.

Đang cùng Y Tiên cười nói Thạch Viêm đột nhiên nhướng mày một cái, Y Tiên thấy vậy vội vàng quan tâm nói: "Làm sao?" Nàng mặc dù cùng Thạch Viêm sống chung thời gian không phải quá dài, nhưng lại đối với Thạch Viêm một ít động tác xác hết sức lý giải, mỗi khi Thạch Viêm sinh khí tức giận

chân mày thì sẽ không tự chủ nhíu lại.

"Y Tiên, người trước tiên ở nơi này đợi chờ ta, ta đi một chút sẽ trở lại!"

Bình tĩnh lời nói nhưng bao hàm tức giận ngọn lửa.

Theo Thạch Viêm càng ngày càng đến gần đất, tiếng ồn ào cũng truyền vào hần trong tai.

"Cút ngay, chờ ở trong, người chỉ biết bản chúng ta ánh mắt."

"Tên tạp chủng, lại có thể sống đến bây giờ, không phải thuyết những thứ kia do người và xà nhân kết hợp sinh ra được trẻ sơ sinh, vậy cũng rất khó sống đến hai tuổi sao?"

"Ai biết, có lẽ nàng chính là một tên khoác da người xà nhân. Người nhìn nàng chân giống như một cái đuôi tựa như, còn có tay kia trên kinh tằm vậy rắn."

"Loại bản thù nửa xà nhân, càng xem càng ghét."

...

Lúc này, một tên nhu nhược bóng người thiếu nữ bị người dùng lực đẩy ra ngoài, ngã nhào trên đất.

Một câu câu làm nhục cùng cười nhạo lời nói, từng đạo lạnh lùng, chán ghét, thậm chí mang theo cừ hận ánh mắt, dường như muốn đem kia nhỏ yếu bóng người xuyên thủng vậy.

Là một tên chỉ có mười bốn tuổi chừng nữ hài. Cả người rách rưới quần áo xanh, tràn đầy bụi đất gương mặt cũng không che giấu được nàng khả ái.

Cặp kia hơi có chút nghiêng về màu xanh lá cây trong mắt, đang tràn đầy đói bụng cùng nhân nhật lệ quang, khiếp sanh sanh đáng vẻ, giống như lo lắng sợ hãi thở vậy, để cho trong lòng người không khỏi có chút thương xót tiếc cảm giác.

Thân ở sa mạc người châu rìa loại, đều là cùng xà nhân có khó mà xóa đi huyết cừu, chỉ cần những người này mỗi lần nghĩ đến trước mặt nữ hài trong cơ thể chảy xuôi những thứ kia bản thù xà nhân huyết dịch sau, chính là sẽ không nhịn được toát ra một ít chán ghét ưu tư, loại ưu tư, cơ hồ không có bất kỳ vật gì có thể áp chế, là loài người cùng xà nhân xích mích đã lâu mà lẫn nhau mâu thuẫn sinh ra chán ghét.

Cô gái kia bây giờ chỉ có lo lắng sợ hãi, hoặc là là ẩn núp một số người ném tới đồ. Trong mắt tràn đầy kinh sợ cùng mờ mịt.

Nàng cuộc sống ở một tên chỉ có giễu cợt, làm nhục, mắng thế giới. Một mực quá tham sống sợ chết cuộc sống nàng từng nhiều lần nghĩ tới muốn tự sát, nếu không phải là bởi vì mẹ trần trời, nàng mới sẽ không ở lại sao một tên bản thù trong thế giới, có lẽ nàng bây giờ cũng chỉ là bởi vì bản năng cầu sinh mà sống. . .

Lúc này, một tên trong mắt mang nồng nặc cừ hận lính đánh thuê hướng về phía cô bé kia mắng: "Người tên đáng chết xà nhân tạp chủng, trả thế nào ở trong, mau cho ta chết đi sang một bên."

Kia nói chuyện lính đánh thuê nâng lên một cước, liền muốn đá về phía kia mặt đầy kinh hoàng tuyệt vọng thiếu nữ.

Mắt thấy thì phải đá cô gái kia thân thể, nếu như dạng một cước thật đá xuống đi, thiếu nữ ít nhất cũng phải bị thương nặng. Nhưng người chung quanh mặt đầy bình thản, không có đi cứu viện, thậm chí có người còn biểu lộ ra biến thái khoái cảm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Thanh Lân

Chương 98: Thanh Lân

Nữ hài run lấy lấy, hai tay che đầu mình, trong lòng vô cùng sợ hãi chờ tên lính đánh thuê dưới chân tới, thậm chí ở nàng ấu tâm linh đều ở đây muốn, nếu là liền dạng bị đánh chết thì tốt biết bao, liền có thể cùng qua đời đã lâu mẹ đoàn tụ.

Lúc, Thạch Viêm xuất thủ đem lính đánh thuê con kia thế tới hung hung chân ngăn cản đến một bên.

"Ngươi còn có nhân tính sao? Dạng một cô gái ngươi cũng trở tay." Thạch Viêm bình tĩnh nhìn trước mắt tên lính đánh thuê, ánh mắt kia giống như nhìn một người chết vậy.

"Ha ha! Lại . . Vẫn còn có người che chở tên quái vật? Từ, không phải ngươi có thể quản sự, đại gia hôm nay tâm tình tốt, nhanh lên quỳ xuống kêu lão tử hai tiếng ông nội cầu xin tha thứ, lão tử có thể cân nhắc không đánh ngươi, ha ha!" Tên kia lính đánh thuê thấy ngăn trở hẳn là một tên mười bảy mười tám tuổi chừng thời niên thiếu, lại cười nhạo khời Thạch Viêm tới.

Người chung quanh đều dùng khác thường ánh mắt nhìn Thạch Viêm, thật giống như đang trách hẳn vì sao phải ngăn cản một màn kia vậy, chánh sở vị, không phải là tộc ta loại, kỳ tâm tất dị.

Thanh Lâm vốn là thấy Thạch Viêm lúc, trong mắt xuất hiện nhân nhật trông đợi, nhưng lính đánh thuê một câu nói, để cho nàng kia trong mắt quang mang lần nữa trở nên âm đạm. Trước kia cũng có người tới trợ giúp qua nàng, nhưng vừa nghe thuyết nàng là nửa xà nhân, giúp nàng người ngược lại cũng dùng chán ghét ánh mắt nhìn nàng. Thanh Lâm không khỏi đem thân thể cuốn súc chung một chỗ mà, thân thể cũng là luôn luôn run rẩy.

"Ngươi tên gọi là gì?" Thạch Viêm đi tới đem nữ hài từ dưới đất nhẹ nhàng kéo, giọng ôn hòa nói, trên dưới quan sát nữ hài một phen, con ngươi hơi co lại, nữ hài không chỉ có trên gò má, ngay cả tay cánh tay trên bả vai cũng lè tè phân bố mấy miếng vậy rần.

"Ta .. gọi Thanh Lâm." Nữ hài nhìn Thạch Viêm khiếp khiếp nói, tựa hồ từ Thạch Viêm trong mắt nhìn xảy ra cái gì, Thanh Lâm trong mắt lóe lên vẻ hốt hoảng, không ngừng bận rộn thấp cúi đầu, không dám

Nhìn nữa Thạch Viêm, bởi vì nàng ở loài người trong mắt chính là quái vật tồn tại, loài người là sẽ không giúp nàng tên quái vật, không biết...

"Thanh Lâm sao? Rất êm tai tên." Thạch Viêm nhìn trước mắt nhu nhược nữ hài, trong lòng sinh ra vô tận thương.

Nhìn tên bản thi nữ hài, Thạch Viêm trong lòng vô cùng khó chịu, mặc dù hẳn đã từng cũng là một cô nhi, nhưng hẳn lại có một tên hết sức thương yêu hẳn lão viện trưởng, mặc dù thời điểm thường xuyên có người khi dễ hẳn, nhưng người chung quanh ít nhất đem hẳn khi người nhìn.

Mà Thanh Lâm chứ ? Từ nàng ra đời bắt đầu, nàng trong thế giới chỉ có kia ác ý làm nhục, cười nhạo, chán ghét, cừ hận, còn có kia sợ hãi, tuyệt vọng cùng bản năng cầu sinh.

Thạch Viêm rất khó tưởng tượng nàng là làm sao sống, sợ hãi hết thảy, sợ hết thảy, trốn tránh hết thảy, còn có âm đạm còn sống sao?

"Đem ngươi mới vừa rồi ở thuyết một bên, ta không có nghe rõ!" Trầm thấp lạnh như băng lời nói từ Thạch Viêm trong miệng chậm rãi nói ra, tựa như đến từ Cửu U đoạt mệnh chi âm vậy, ở lính đánh thuê nhĩ trước âm âm nhớ tới, để cho hẳn cảm giác một loại khí lạnh trực sung óc.

"Ngươi... Ngươi..." Lính đánh thuê đột nhiên bị Thạch Viêm đột nhiên lạnh như băng khí chất cho chấn nhiếp, trong đầu hoàn toàn trống rỗng, hoàn toàn không biết nói gì.

"Ta thuyết, đem ngươi mới vừa rồi lời nói lặp lại lần nữa." Thạch Viêm ngẩng đầu lên, tuấn mỹ gương mặt tràn đầy lạnh lùng vẻ. Một đôi con ngươi trung kim hồng hỏa điểm hoa sen chậm rãi hiện lên.

Thạch Viêm cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói: "Nếu không thuyết, vậy cũng không cần thuyết, ở trong tử vong thật tốt sám hối đi! Nâng lên tay một đạo Kim màu đỏ ngọn lửa đánh vào lính đánh thuê trong cơ thể.

Theo Kim hồng hỏa miêu tiến vào lính đánh thuê trong cơ thể, "A. . . A. . . Giết. . Giết ta, van cầu ngươi giết ta." Tên kia lính đánh thuê lúc này toàn thân cao thấp biến thành đỏ như màu máu, té xuống đất qua lại lăn lộn, thống khổ gào thét.

Vẫn Lạc Tâm Viêm có thể kêu nhân tâm hòa, có thể làm cho người tự cháy; Hồng Liên Nghiệp Hỏa, ngón tay địa ngục thiêu hủy tội nhân lửa, cũng nhiều ngón tay trải qua nào đó thống khổ mà dài đằng đẳng hành hạ, không được giải thoát. Mà có Vẫn Lạc Tâm Viêm cùng Hồng Liên Nghiệp Hỏa dung hợp mà thành tân hình dị hỏa "Nghiệp Hỏa Tâm Viêm" tự nhiên hoàn mỹ thừa kế hai loại dị hỏa đặc tính.

Nghiệp Hỏa Tâm Viêm triền thân người, quanh thân máu đỏ, dẫn vì ba đạo, câu nhân tâm hỏa, tâm thần vừa mất, thập phương toàn diệt! Duy hơn hồng liên. Ngươi vừa đọc khời, nghiệp hỏa sí nhiên, không thuộc mình phần ngươi, là ngươi tự phần.

Câu nói là, người trúng Nghiệp Hỏa Tâm Viêm, dẫn từ chính là ngươi ác niệm, gọi ra trong lòng ngươi dục hỏa, tâm thần đều đã thất thủ, sẽ chờ bị đốt thành tro bụi đi! Chỉ còn lại một đồng liên trạng nát bấy. Ngươi trong lòng ác niệm cùng nhau, nghiệp hỏa cũng đã vọt mức, không là người khác ở đốt ngươi, là chính ngươi dẫn hỏa mình đốt mình.

Nhìn lính đánh thuê lúc này một bộ muốn sống không được, muốn chết cũng không thể bộ đáng thể thăm, mọi người đồng loạt bị loại kinh khủng thủ đoạn chấn nhiếp yết nước miếng.

Thạch Viêm đưa tay ở nữ hài bản thi mái tóc dài trên phủ phủ, mặc dù dầu mỡ một mảnh, hẳn lại không có lộ ra chút nào chê ý, giọng nhẹ giọng nói: "Thanh Lâm, cùng ta đi thôi! Ngươi vô đài, hẳn là kia vân anh oái tụy trung châu." Vừa nói, một mảnh nhẹ nhàng vì kỳ lau chùi trên mặt bụi bặm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: tắm thuốc

Chương 99: tắm thuốc

Thanh Lâm vốn là muốn né tránh Thạch Viêm động tác trên tay, bởi vì nàng căn bản cũng không dám để cho người khác đụng chạm nàng, nhưng thân thể nàng nhưng không nghĩ rời đi, Thạch Viêm trên người áp để cho nàng rất mê luyến.

"Thanh Lâm, ngươi phải nhớ kỹ. Thế giới lớn vô cùng, lớn đến ngươi khó có thể tưởng tượng. Loài người cũng tốt, xà nhân cũng tốt, chỉ cần là sinh mệnh, đều có tồn tại giá trị cùng ý nghĩa. Không nên quá qua để ý người khác quang, ngươi chỉ phải nhớ kỹ, ngươi không phải vì người khác mà sống, mà là vì mình mà sống!"

"Ừ." Nghe Thạch Viêm lời, Thanh Lâm ôn nhu gật đầu một cái. Vậy cũng yêu tinh xảo trên khuôn mặt cũng là lộ ra rất nhiều chút khó hiểu tia sáng kỳ dị. Thạch Viêm là trừ mẹ nàng ra duy nhất một không có đem nàng coi là quái vật người, cũng là trừ mẹ nàng ra cái thứ nhất đối với nàng giỏi như vậy người. Tiểu tị nhẹ nhàng rút ra rút ra, Thanh Lâm ngẩng mặt lên, vậy đối với màu xanh biếc con ngươi trong, ba tên cực kỳ nhỏ màu xanh lá cây điểm, bỗng nhiên là lặng yên không một tiếng động nổi lên, chăm chú nhìn vậy có chút yêu dị bí lục con ngươi, Thạch Viêm đột nhiên tinh thần hơi có chút hoảng hốt, trong nháy mắt sau, trong lòng mãnh chấn động một cái, chính là nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, Thạch Viêm trên khuôn mặt mơ hồ hiện lên vẻ kinh ngạc, lại lần nữa nhìn chăm chăm Thanh Lâm ánh mắt, nhưng là phát hiện, ba tên nhỏ bí lục điểm, lại là đã biến mất?

"Lấy mình cấp bảy linh hồn lực, lại cũng sẽ hơi có chút thất thần?" Thạch Viêm không khỏi có chút xúc động nghĩ đến, kia mơ hồ có thức tỉnh dấu hiệu Bích Xà Tam Hoa Đồng thật là cường hãn làm cho người khác có chút hâm mộ, quả nhiên không hổ là được gọi là Đầu Khí Đại Lục đệ nhất kỳ đồng. . .

Thanh Lâm trong suốt cặp mắt ở nàng tràn đầy dơ bẩn trên gương mặt tỏ ra phá lệ tỉnh.

Thạch Viêm nhẹ ôm lấy Thanh Lâm, bay bổng lên, là một lóe lên đang lúc biến mất ở tầm mắt mọi người bên trong.

Một tên quý dị chấp chôn đột nhiên ở trong đám người vang lên, những thứ kia cười nhạo qua Thanh Lâm, chửi rủa qua Thanh Lâm người cũng quanh thân máu đỏ té lăn trên đất, từng tiếng thảm gọi, gào thét từ bọn họ trong miệng phát ra ngoài.

Chung quanh những thứ kia bởi vì không có cười nhạo Thanh Lâm mà sống sót người, nhìn kia bị thiêu hủy phải hãi cốt không còn từng đồng hoa sen trạng tro bụi, mặt đầy kinh hãi. Có chút thậm chí là bị trực tiếp bị sợ ngất đi. Phiến trong khu vực rơi vào giống như chết yên tĩnh..

Trong đó có một tên tuổi tác nhìn tựa hồ ở chừng mười tám tuổi nữ tử, ngây ngẩn nhìn một màn trước mắt.

Danh nữ tử Thạch Viêm tự nhiên cũng chú ý tới, hơn nữa mới vừa rồi thì có ra tay trợ giúp Thanh Lâm dấu hiệu, bất quá nhưng là bị hấn cho giành trước.

Liên tưởng đến nàng mặc mặc thiết đoàn lính đánh thuê quần áo. Thạch Viêm liền chắc chắn nàng có thể chính là nguyên tử trung ở sa mạc bị Tiêu Viêm cứu Yuki lam.

Mà nguyên tử trung, Thanh Lâm có thể chính là ở cái thời điểm bị Yuki lam cứu đi, từ mà trở thành mặc thiết đoàn lính đánh thuê thị nữ chứ ?

Thạch Viêm mang Y Tiên cùng Thanh Lâm đi về khách sạn, nghe được Thanh Lâm gặp gỡ sau, Y Tiên không chỉ có nghĩ đến đã từng mình, đồng bệnh tương liên cảm giác để cho Y Tiên đối với Thanh Lâm có một loại khác thường cảm tình.

Tùy ý tìm một quán trọ đi vào, cửa canh phòng thấy một tên trẻ tuổi nam tử chuẩn bị mang một tên ăn mày tiến vào quán trọ chuẩn bị muốn ngăn cản, Thạch Viêm lạnh lùng nhìn hấn một cái, canh phòng giương ra bước chân lại cũng mại không đi xuống, chờ Thạch Viêm đoàn người đều đi vào sau, canh phòng nhất thời thật dài đưa một hơi, thiếu chút nữa đắc tội không chọc nổi người, làm bọn họ một nhóm, nhìn chính là nhân lực.

Tiến vào khách sạn, Y Tiên cho Thanh Lâm sáu tám lỏi ăn mặc một phen sau, liền vội vàng đi sửa luyện, Thạch Viêm liền bắt đầu dạy Thanh Lâm tu luyện, Bích Xà Tam Hoa Đồng là trong thiên địa một loại hết sức quý dị thiên sinh con người, bản về hiếm trình độ tới, sợ rằng so với Y Tiên Ách Nan Độc Thể còn phải càng hiếm thấy, hơn nữa Bích Xà Tam Hoa Đồng nhất định chính là loại rắn khắc tinh, trừ thất thái thôn thiên mạng viễn cổ thiên xà loại kỳ dị chủng tộc bên ngoài, vậy loại rắn ma thú cho dù thực lực cao hơn Thanh Lâm một đại cấp, gặp phải Bích Xà Tam Hoa Đồng vẫn phải là lượn quanh đường mà đi.

Bất quá Thạch Viêm dò xét Thanh Lâm thân thể lúc, phát hiện nàng trên người có rất nhiều nhiều ám tật, đã ảnh hưởng nàng căn cơ tu luyện, trong thời gian ngắn mặc dù sẽ không có chuyện gì, nhưng tương lai đánh vào cảnh giới cao hơn lúc, tuyệt đối sẽ đại bị ảnh hưởng, từ đó có thể biết có thể Thanh Lâm trước kia cuộc sống là biết bao bị thảm.

Thạch Viêm thờ dài một hơi, chậm rãi đứng lên, nói: "Cùng đi ta đi." Dứt lời, hắn liền đi vào phòng tắm, Thanh Lâm không do dự, không nói một lời cùng đi.

Đem bồn tắm cất xong nước, co ngón tay bắn liền, vậy tiếp vậy được liệu bị Thạch Viêm đưa vào Masato trung, Thanh Lâm chưa bao giờ tu luyện qua, coi như là luyện chế nhất ôn hòa đan được cũng không phải nặng tràn đầy ám tật thân thể có thể chịu đựng, cho nên tắm thuốc chính là nhất lựa chọn tốt.

Ước chừng ném vào mười mấy loại dược tính ôn hòa dược liệu, vận chuyển Nghiệp Hỏa Tâm Viêm, cuộn cuộn không ngừng truyền vào trong hồ tắm, mấy hơi thở sau, vốn là ấm áp Masato lập tức đứng lên, ở Nghiệp Hỏa Tâm Viêm thúc giục hóa hạ, lo lừng trong đó linh dược phảng phất cả rem vậy dung tan ra tới, dần dần dung nhập vào Masato trong.

Tất cả linh dược toàn bộ hòa hợp chung một chỗ, trong suốt trong suốt nước nóng cũng thay đổi thành một loại dịch thấu trong suốt màu hổ phách chất lỏng.

Mùi thuốc nồng nặc vị chậm rãi bùng bùng, Thanh Lâm cảm giác toàn thân mình lỗ chân lông thật giống như cũng thư giãn, nàng từng từng lỗ mũi, mê người mùi thơm truyền tới bụng dạ, làm cho nàng cổ họng từng. Động địa càng phát ra nhanh chóng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Tẩy Kinh Phật Tủy

Chương 100: Tẩy Kinh Phật Tủy

Mê người mùi thơm truyền tới bụng dạ, làm cho Thanh Lâm cổ họng rung động đất càng phát ra nhanh chóng.

"Quần áo cởi, đi vào." Thạch Viêm thu hồi dị hóa, chậm rãi nói.

"A... Cởi. . . . Quần áo..." Thanh Lâm nuốt nước miếng một cái, mặt đẹp có chút đỏ lên.

Thạch Viêm không kiềm được sờ mũi một cái, sắc mặt cũng có chút đỏ lên, gật đầu đáp một tiếng.

Nghe vậy, Thanh Lâm đem quang nhìn về phía kia màu hổ phách chất lỏng, hàm răng cắn cắn môi đỏ mọng, sau đó giống như mỹ nhân ngư vậy thẳng tắp người, đầu ngón tay mang về run rẩy, nàng hít sâu một hơi, âm thầm vì mình cổ cổ khí, đưa tay đến bên hông, chậm rãi cởi ra đai lưng, nhắm hai mắt lại, một đóa mây trắng bay xuống, kia bạch sam rút cuộc tuột xuống trên đất.

Một cổ do như dương chi ngọc vậy thân thể mềm mại bây giờ Thạch Viêm trước mặt, trề trung ngọc thể, làm cho Thạch Viêm khí tức cơ hồ là không nhận được hơi tăng thêm rất nhiều chút, kể từ cùng Vân Vận cái đó sau, Thạch Viêm rõ ràng cảm giác mình định lực càng ngày càng kém, hướng về phía một cô gái cũng có thể khởi phản ứng, bất quá như đã nói qua Thanh Lâm trở mã không tệ a!

Cảm nhận được nam nhân quang chú ý, Thanh Lâm trong lòng ngượng ngùng không chịu nổi, không ngừng bận rộn nhảy vào bồn tắm, đem bên trong xuân quang che giấu.

Thạch Viêm đem tầm mắt cường ép dời đi, hít sâu một hơi, cố gắng duy trì thanh âm không thay đổi điều: "Ta truyền ngươi một bộ công pháp, ngươi dựa theo vận hành trong cơ thể đầu khí."

"Ừ." Thanh Lâm vì điểm trần thù, gương mặt đỏ gay không dứt.

Thạch Viêm hít sâu một hơi, bàn tay dán lên Thanh Lâm sau lưng, đầu khí vận chuyển, thua vào nàng trong cơ thể, công pháp khẩu quyết cũng ở đây đồng thời truyền tới Thanh Lâm bên tai.

Dược trong ao linh dược tinh hoa tựa như bị nào đó dẫn dắt, bị Thanh Lâm chậm rãi hút vào trong cơ thể, vốn là bị vấy răn bao trùm thân thể mềm mại, lại trở nên nóng bỏng, thân thể nặng nề bùng một mảnh, hô hấp cũng biến thành dồn dập, mồ hôi hạt cuộn cuộn như nước thủy triều, không ngừng từ trong cơ thể xông ra, mà xông ra mồ hôi lại còn mang theo chút màu xám tro, chính là năng lượng trong cơ thể tạp chất.

Theo Thanh Lâm trong cơ thể tạp chất không ngừng bị loại bỏ, trên mặt khí sắc cũng càng ngày càng tốt, lúc này Thanh Lâm cảm giác mình giống như là lần nữa trở lại mẹ ôm trong ngực, cặp mắt không tự chủ nhắm lại, mơ màng chìm chìm vào giấc ngủ.

Thạch Viêm thấy vậy buồn cười lắc đầu một cái, đem Thanh Lâm từ dược trong ao ôm lấy, dược thước trung dược tính mặc dù ôn hòa, nhưng Thanh

Lân trong cơ thể sức thuốc đã xu với đầy đặn, ở cua đi xuống, sẽ đối với nàng kinh mạch tạo thành gánh nặng.

Ném nhưng trong lòng nghĩ bấy, dùng Masato đem nàng người tiếp tục rửa ráy một lần, rồi sau đó đem chi ôm lên giường, từ hệ thống bên trong đòi một món màu xanh y phục, thả vào đầu giường, đóng cửa lại lui ra ngoài.

Đứng ở khách sạn bầu trời, điều nhìn phương xa, sa mạc ở nắng chiều ánh chiếu hạ tỏ ra phá lệ đỏ tươi, một tòa tiếp một tòa đồng cát tiếp ngay ngay cả, tựa hồ vĩnh viễn cũng không có cuối, không biết từ lúc nào khởi, phiền não lúc, hẳn thích một người đứng ở chỗ cao lẳng lẳng nhìn về phía phương xa, chỉ cần cảm thụ phân cảm giác cô tịch, phiền não bên trong lòng chỉ biết bình tĩnh lại.

Đã từng Thương Hải làm khó nước, trừ Vu sơn không phải vân.

Lấy lần bụi hoa lười hồi tưởng, nửa duyên tu đạo nửa duyên người.

Sáng sớm, Thanh Lân lần nữa xuất hiện ở Thạch Viêm trước mặt lúc, để cho hấn quang ở trong một sát na mờ dần.

Masato ra phù dung, thiên nhiên đi điêu khắc, Thanh Lân cả người màu xanh quần áo, giống như một tên xinh đẹp từ con nít vậy. Vậy đối với mặn mà bích lục ánh mắt, làm nổi bật nàng kia một tấm tinh xảo khả ái gương mặt, giống như một tên thuần khiết thiên sứ, hạ xuống đến tên đục ngầu thể giới, mặc dù trước mặt Thanh Lân tuổi tác mới vừa mười ba mười bốn tuổi, có thể có lẽ là bởi vì người máu rần mạch đồng thể duyên có, kiều. Là lột thân thể, nhưng là nên đột đột, nên lồm lồm, nên đầy đặn đầy đặn, nên nhỏ hết sức nhỏ hết sức, chút các loại, đối với có một ít cổ quái thích người tới thuyết, cũng đều là trí mệnh dụ hoặc.

Nhìn Thạch Viêm nhìn nàng chăm chăm, Thanh Lân gương mặt một đỏ, không ngừng bận rộn thấp cúi đầu, tay vân vê vạt áo, lòng như lộc. Loạn dụng, đoàng đoàng đoàng nhảy không ngừng.

"A a, đói bụng đi, Tiên nhi đã tốt hơn thức ăn, chúng ta đi xuống đi!" Thạch Viêm cười nhạt nói.

"Ừ, tạ ơn đại nhân." Thanh Lân vì điểm trần thủ, đỏ mặt.

"Đừng gọi ta đại nhân, ta gọi Thạch Viêm, sau này ngươi liền gọi ta Thạch đại ca đi!" Thạch Viêm ôn tồn nói.

"Dạ, đại. . . , thạch. . . Thạch đại ca." Thanh Lân chậm rãi nói ra, ba chữ kia thật giống như hoa nàng rất khí lực lớn vậy. Mặc dù theo Thạch Viêm yêu cầu gọi hấn Thạch đại ca, nhưng từ liền tự ti vô cùng không cần Thanh Lân, vẫn là đem chính nàng xác định vị trí là một tên tỷ nữ, có thể một mực đi theo Thạch Viêm nàng đã rất thỏa mãn, nàng trước kia luôn là hâm mộ những cô gái khác, có thể mình cũng chỉ có y phục rách nát, mỗi ngày không chỉ có muốn đói bụng, hơn nữa còn bị người khác giễu cợt, làm nhục cùng mắng. Mà bây giờ nàng đã không cần giống như trước nữa vậy quá vô tri vô giác, lo lắng sợ hãi cuộc sống. Hết thầy hết thầy, đều là trước mặt tên thiếu niên khôi ngô mang cho nàng.

... ..

Ra Thạch Mạc Thành, Thạch Viêm một người ở mờ mịt đại sa mạc trên thẳng đi hướng đông, cũng không muốn là đi sa mạc chỗ sâu đi giúp đã từng băng hoàng tìm dược liệu, đến nỗi Y Tiên cùng Thanh Lân hai người chính là bị Thạch Viêm ở lại mạc thành, dấu sao chuyến này không phải một phen thái bình, mặc dù lấy hấn thực lực ngược lại là không sợ, nhưng mạng hai người chung quy là có chút phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101 : Cánh

Chương 101 : Cánh

Mờ mịt đại mạc, hoàng sa tàn phá.

"Chắc là nơi đây đi!" Dưới ánh trắng trong, trên không trung Thạch Viêm nhìn phía dưới một mảnh bằng phẳng sa mạc, dặm hình, hết sức bình thường, không có bất kỳ có thể đưa tới người chú ý đặc điểm, loại bằng phẳng đất cát, ở mờ mịt sa mạc trong, cơ hồ là không đếm xuể, chỉ dựa vào mắt thường xác không cách nào phát hiện trong đó quý dị chỗ, nhưng còn chạy không khỏi Thạch Viêm linh hồn cảm giác.

Dọc theo đường đi, Thạch Viêm không lúc nào đều ở đây tản ra thất phẩm Luyện Dược Sư linh hồn lực tới tiến hành dò xét, tự nhiên biết phía dưới

hoàng sa đất, kết quả có kinh khủng dường nào. Nếu như là một tên còn chưa tới Đẩu Linh cường giả, sợ rằng chẳng qua là mai phục ở giết trong đất cấp hai ma thú cũng có thể đem hấn cho âm tử!

Đạp đạp trên đất hoàng sa, Thạch Viêm đứng đang ly dị hòa cảm ứng mãnh liệt nhất một chỗ.

"Phúc đất ần!" Thạch Viêm ngón tay nhanh chóng kết ấn, trong nháy mắt, một cái cổ ấn đập về phía đất cát, kích thích mảng lớn bụi đất. Kia to lớn hỗn loạn, trực tiếp để cho đất đai run rẩy mấy giây.

Thạch Viêm đi theo dị hòa kia yếu kém sức hấp dẫn, từ từ đi về phía một người trong đó lối đi.

Bên trong đường hầm một mảnh đen nhánh, căn bản không có một chút ánh sáng, ngay cả tối thiểu nhìn đường cũng căn bản không làm được. Cũng may Thạch Viêm linh hồn lực hùng hậu, trực tiếp dùng linh hồn lực không ngừng không ngừng dò xét người bốn phía, hoàn toàn không cần lo lắng tầm mắt vấn đề.

Theo càng đi càng sâu, Thạch Viêm cảm giác được chung quanh nhiệt độ tựa hồ đang không ngừng lên cao.

Không biết đi bao lâu, một tên lửa đỏ thể giới xuất hiện ở Thạch Viêm trước mắt. To lớn địa huyết trong, lửa đỏ nham tương, ở trong đó chậm rãi dòng nước chảy, thỉnh thoảng có to lớn bọt khí từ trong nham tương hiện lên đi, bất quá chỉ chốc lát sau, theo một đạo nhẹ tiếng vang, bành một tiếng, vỡ ra, nóng bỏng nham tương từ trong bạo xạ ra, giống như một tên lửa đỏ pháo bông vậy rực rỡ tươi đẹp.

Hơi nhắm lại hai tròng mắt, mạnh mẽ linh hồn lực trong nháy mắt gào thét ra, giống như đế vương hạ xuống vậy thanh thê, không ngừng ở dưới đất lửa đỏ trên thể giới quanh quần.

Linh hồn lực phát ra trong nháy mắt, Thạch Viêm cơ hồ là trong cùng một lúc, đem vậy mạnh mẽ linh hồn lực mau lẹ Saguru vào trong nham tương, vén lên một trận hỏa lãng!

Kia linh hồn lực do vào chỗ không người, không ngừng hướng nham tương chỗ sâu nhanh bắn đi!

"Kỳ!"

Theo một tiếng rống to, vốn là liên lẫn lộn nham tương trong nháy mắt phát ra tiếng nổ, nổ lên mấy tầng hỏa lãng, một con đôi đầu ma thú, xuất hiện ở hỏa lãng trong.

Nhìn uy phong lẫm lẫm hỏa linh rắn, Thạch Viêm cũng không có sao nói nhiều nói, cau mày một cái, Thạch Viêm người trong nháy mắt bộc phát ra uy áp kinh khủng, trực tiếp đem mới vừa rồi còn uy phong bát diện đôi đầu hỏa linh rắn hung hăng đè xuống đất!

Nhìn an phận không dám lộn xộn đôi đầu hỏa linh rắn, Thạch Viêm hài lòng gật đầu một cái.

Nhẹ nhàng nhảy vào nham tương trong ao, kịch liệt nham tương nhanh mạnh chấn động lên, nhưng đều bị ngăn cản ở Nghiệp Hỏa Tâm Viêm ra.

Thạch Viêm hạ xuống tốc độ bắt đầu tăng vọt, ước chừng một lát sau, người dừng lại, trôi lơ lửng ở trong nham tương, ánh mắt động lại ở cách đó không xa một nơi màu xanh quang mang đại thịnh đồ trên.

Màu xanh quang mang, bao phủ ở phía trong nham tương, hỏa huyền định thần nhìn, lại mơ hồ nhìn thấy, ở đó màu xanh trong ánh sáng, một đóa màu xanh hoa sen, đang ôn yên đứng.

Thanh liên địa tâm hỏa, dị hóa trên bảng đứng hàng thứ mười chín vị, sống ở đất đai chỗ sâu, trải qua đất đai lửa vô số lần trui luyện, dung hợp, áp súc, điều chế. . . Mười năm thành linh, trăm năm thành hình, ngàn năm thành liên, đại thành lúc, kỳ sắc thiên xanh, liên tâm sinh một thốc lửa xanh, kỳ danh vì xanh liên hỏa, cũng cần Thanh liên địa tâm hỏa, này hỏa uy lực khó lường, ở tới gần núi lửa vùng chỗ, thậm chí có thể đưa tới núi lửa phun ra! Tạo thành đại tự nhiên lực lượng hủy diệt!

Thân thể tiến vào màu xanh trong ánh sáng, quanh thân nhiệt độ, quý dị hạ xuống rất nhiều nhiều, đối với lần này Thạch Viêm đã sớm biết được, đối với một màn cũng không để ý tới, đem quang dừng lại ở vị trí trung ương kia đóa màu xanh hoa sen trên.

Màu xanh hoa sen, tổng cộng chia tám Diệp, hoa sen trung gian tựa hồ có một hai chừng ba thước dài sen, liên trên đài một ít lỗ thùng trung, tản ra điểm huỳnh quang, những thứ kia chính là do tinh thuần nhất hỏa thuộc tính năng lượng ngưng tụ mà thành địa hỏa hạt sen.

Hoa sen phía dưới một cây có chừng mười thước nhỏ dài chân hành, rậm rạp chẳng chịt hiện đầy nhỏ căn tu, đang đang điên cuồng hấp thu trong nham tương cuồng bạo hỏa thuộc tính năng lượng.

Thạch Viêm đi tới xanh liên phía trên, quang hướng trong đó đảo qua, cũng không có dị hỏa tồn tại, chỉ có một mảnh thất thái vảy ở đài sen trên để, vẩy tay một chiêu đem thất thái vẩy cầm vào tay, vào tay một mảnh lạnh như băng, một cổ khí tức âm hàn muốn xâm vào bên trong cơ thể, bất quá đảo mắt liền bị trong cơ thể dị hỏa đuổi.

Thạch Viêm nhìn trên tay vẩy, than thầm một tiếng, xem ra Mỹ Đỗ Toa đã tới nơi đây, đem Thanh liên địa tâm hỏa cho lấy đi. Dựa theo hấn suy đoán, Mỹ Đỗ Toa hấn còn chưa tới nơi đây lấy đi dị hỏa, bây giờ nhìn lại, Mỹ Đỗ Toa rõ ràng trước thời hạn rất nhiều nhiều, lại là cánh nhiều phiền một chút không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Xà Nhân bộ lạc

Chương 102: Xà Nhân bộ lạc

Thạch Viêm nhìn kia to lớn đài sen, mặc dù không có dị hóa, nhưng đài sen cũng là một bảo bối tốt a! Đất đai lửa ngưng tụ thời gian ngàn năm mới vừa tạo thành, chỉ cần đem chi thảo, lúc tu luyện ngồi trên trên đó, tốc độ tu luyện không dám thuyết tăng lên mười lần, có thể ít nhất gấp mấy lần cũng còn là dư sức có thừa.

Còn có đài sen trong hạt sen, được gọi là hòa linh chi tinh địa hỏa hạt sen, nhưng là trăm năm kết một viên.

Nhớ nguyên trứ trung thuyết đài sen cùng rễ cây tương liên, không có tinh thuần ngọc chế phẩm, rất khó cắt hơn nữa dễ dàng phá hư đài sen.

Nhưng là đối với Thạch Viêm mà nói, không có tinh thuần ngọc chế phẩm vậy thì như thế nào? Không cách nào cắt vậy thì như thế nào? Liên căn hành cùng nhau thu vào đến hệ thống không gian là được. Người khác có đối mặt ngàn năm linh vật lưu một trong tuyển ý tưởng, có thể Thạch Viêm không có.

Hắn có thể không thêm đề ý nơi này là hay không thiên bách năm sau hay không còn có thể ngưng tụ ra hạ một đoá Thanh liên địa tâm hỏa.

Thạch Viêm từ trong lối đi đi ra, đứng ở trong sa mạc.

Trống trải vùng quê trên, vào chỗ đều là một mảnh kim hoàng, màu vàng cát mịn theo vậy không lúc nổi lên cuồng phong mà tùy ý tung bay, cuốn lên màu vàng bão, giống như từng cái màu vàng thần long, gầm thét hướng bốn phương tám hướng tứ lược đi.

Thạch Viêm cảm ra Hải Ba Đông đưa cho bản đồ, cẩn thận kiểm tra một phen sau, nhanh chóng hướng phương hướng tây bắc đi.

"Hắn không xa đi!" Thạch Viêm cảm ra bản đồ lẩm bẩm một tiếng.

Quang theo thuận đường tuyến xê dịch, cuối cùng chậm rãi dừng lại ở một tên đại biểu nguy hiểm điểm đỏ trên, loại màu đỏ điểm, ở cả tám bản đồ trong tổng cộng có tám tên, chia ra rải rác ở sa mạc mấy tên bất đồng phương hướng.

Ở tháp qua ngòi đại sa mạc Xà Nhân tộc trong, trừ ra một ít cỡ trung bộ lạc ra, còn có tám tên bằng đại bộ lạc, đó chính là trên bản đồ tám cái điểm đỏ, bọn họ là Xà Nhân trong tộc cường đại nhất bộ lạc, ở trong sa mạc địa vị cực cao, trừ Mỹ Đồ Toa nữ vương ra, bọn họ lẫn nhau giữa cũng là các không công nhận.

Tám tên vật không lồ hùng bá trứ tháp qua ngòi đại sa mạc mấy phương hướng, mà ở sa mạc chỗ sâu, trên bản đồ sở hội một cái chủ tuyến con đường, thì chính là bị Thạch Viêm quang chỗ điểm đỏ cho chặn lại.

"Mỹ Đồ Toa nữ vương thủ hạ thì như thế nào, bất quá nếu ngăn cản ta con đường, vậy cũng chớ trách ta xông vào." Trong miệng tự nói, Thạch Viêm trong mắt xuất hiện vẻ ác liệt vẻ, sao thời gian dài tính nhẫn nại đã tiêu ma kém không nhiều, hắn có thể sẽ không chọn đường vòng, một tên bộ lạc mà thôi, coi như thành tường cao hơn nữa, phòng ngự tái cường, hắn Thạch Viêm cũng sẽ không coi vào đâu, chọc tới hắn, diệt chính là, người khác kiêng kỵ Mỹ Đồ Toa, hắn cũng không sợ, một tên Đâu Hoàng đỉnh phong thôi.

Thân thể trên không trung dậm chân, mang theo từng đạo tàn ảnh, ở nóng bức dưới ánh mặt trời, Thạch Viêm hướng về phía kia tọa lạc tại chủ tuyến trên lớn bộ lạc bay vút đi.

Có xác thực ngon, phối hợp Thạch Viêm linh hồn cảm giác, một lần Thạch Viêm tốc độ cực nhanh, thân hình cuồng mãnh trên không trung bay vút mấy phút, một tòa không lồ bộ lạc cứ điểm, liền chậm rãi xuất hiện ở xa xôi đường chân trời trên.

Ánh mắt ở một cái cơ hồ ngắm không thấy cuối siêu cấp lớn bộ lạc trong sơ lược tảo tảo, cho dù là Thạch Viêm trong lòng cũng hơi có chút rung động.

Ở đó cao đến mấy chục thước lớn đại trên thành tường, rậm rạp chằng chịt hiện đầy vô số mũi tên tháp, hiện lên đậm tím mũi tên, thẳm ra mũi tên tháp, ở ánh nắng chiếu rọi xuống, hiện lên một cổ lạnh lẽo sáng bóng.

Ngay tại Thạch Viêm chuẩn bị xuất thủ phá vỡ cứ điểm lúc, "Gào khóc ngao ~~~~" một tiếng sói tru vang lên, trên bầu trời thật giống như khởi phản ứng giây chuyền, sói tru một tiếng tiếp một tiếng, mỗi một hồi liền vang vọng chu vi mười mấy dặm.

"Bầu trời có người, phi mâu tay chuẩn bị, trên độc, chuẩn bị đầu xạ!" Nghe trên bầu trời từng tiếng sói tru vang lên, trên thành tường nhất thời truyền ra một đạo lạnh lùng tiếng hét lớn.

Nghe đạo mệnh lệnh thanh, hơi có chút hốt hoảng Xà Nhân canh phòng bộ đội, đột nhiên an tĩnh lại, nhanh chóng đem đeo ở bên hông nọc độc thoa lên phi mâu, sau đó mặt đầy hung quang nhìn bộ lạc ngay phía trước đứng yên bất động Thạch Viêm.

Nhìn Thạch Viêm vô can cứ đứng, Xà Nhân nhất tộc, tìm chột kịch liệt nhảy lên, ở Đẩu Khí Đại Lục có thể không sử dụng cánh lẳng không đứng, thay mặt biểu người nọ ít nhất ủng Đẩu Tông thực lực.

Mà Xà Nhân bộ lạc lúc này lại đã xuống dốc, trừ Mỹ Đỗ Toa nữ Vương Nhất tên cứu tính Đẩu Hoàng ra, ngoài ra đều là Đẩu Vương cấp bậc, cho nên thuyết Xà Nhân bộ lạc căn bản cũng không có đối mặt Đẩu Tông cường giả thực lực, cho nên dọn xong tư thái phòng ngự, Xà Nhân bộ lạc cũng không có lập tức tấn công, Thạch Viêm cũng không có đang xuất thủ.

"Các hạ là người phương nào, vì sao ở chỗ này. Trong chính là mị rấn nhất tộc địa bàn, các vị như vô chuyện hấn, hay là mau rời khỏi đi!" Trên tường thành, một tên đáng người a na yêu mị xà nữ, trong con ngươi xinh đẹp tràn đầy ngưng trọng nhìn trên bầu trời Thạch Viêm, chỉ chốc lát sau, yêu cười híp mắt nhẹ nhàng đem lời thổ ra, thanh âm mặc dù êm ái, nhưng lại không có nửa điểm khách khí.

Cho dù đối mặt một vị Đẩu Tông trở lên cường giả, xà nữ cũng không có ý định nhuyển ngữ mặt đối mặt, thân là Xà Nhân, nàng cũng có mình kiêu ngạo, tên xà nữ chắc là nguyên trứ trung xuất hiện qua tháng mị, Thạch Viêm không nghĩ tới không có đi cái gì đó ốc đảo, nhưng vẫn là gặp nàng, nghĩ đến nàng và mình trước người bộ lạc quan hệ không cạn, nếu như không sai lời, trong chính là nàng lãnh địa.

Thạch Viêm nhìn trước mặt xà nữ thổ khí mở lời: "Ta là người phương nào các ngươi cũng không cần biết, các ngươi chỉ cần biết, các ngươi bây giờ đối mặt người, tuyệt đối có thể vẫy tay đang lúc tiêu diệt các ngươi, bây giờ tránh ra cho ta con đường, nếu không ta không ngại giết sạch tháp qua ngươi trong sa mạc tất cả Xà Nhân." Không tin, các ngươi có thể thử một chút!" Thạch Viêm nhân nhạ mở miệng nói, trong lòng bàn tay một thốc Kim ngọn lửa màu đỏ chậm rãi dâng lên, vốn là hết sức nóng bức sa mạc, ở ngọn lửa xuất hiện trong nhảy mắt, càng trở nên vô cùng nóng bỏng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chung 103: Mỹ Đỗ Toa lãnh địa

Chung 103: Mỹ Đỗ Toa lãnh địa

"Dị hòa!" Nhìn Thạch Viêm trên tay ngọn lửa xà nữ thán mi kêu lên đến. Cảm thụ trong không khí càng ngày càng kinh khủng nhiệt độ cùng nóng nảy cảm, quang là dị hòa, là được thấy Thạch Viêm thực lực như thế nào mạnh mẽ, trên công thành, trên bầu trời tất cả tay cảm vũ khí Xà Nhân tim cũng không nhịn được một trận run rẩy.

Toàn bộ Xà Nhân bộ lạc tất cả Xà Nhân trên bả vai đều đột nhiên nặng nề rất nhiều, giống như là đè một tòa thái sơn vậy, mới vừa rồi còn kiêu ngạo mười phần thán mị, lúc này trên trán cũng chảy xuống mồ hôi, đặc tội Đẩu Tông cấp bậc cường giả đã vô cùng ngu, nếu như sẽ cùng Đẩu Tông cấp bậc cường giả kết làm tử thù, vậy thì thật ngu xuẩn tới cực điểm.

Mà chống đỡ phương Đẩu Tông thực lực kinh khủng, hơn nữa người mang dị hòa, nếu như mị rấn bộ lạc quyết sách mất khi, như vậy bị hủy diệt chính là Xà Nhân nhất tộc, bọn họ mị rấn nhất tộc chẳng những không có thể trở thành liều chết ngăn cản ngoại địch trong tộc Hideo, còn sẽ trở thành hủy diệt Xà Nhân nhất tộc tội nhân thiên cổ.

Nhưng là để mặc cho Thạch Viêm thông qua, phía sau nhưng là Xà Nhân nhất tộc hoàng thành, là Mỹ Đỗ Toa nữ vương chỗ đất, nếu như trước mặt tên Đẩu Tông đi tìm Mỹ Đỗ Toa nữ vương phiên toái phải nên làm như thế nào, lấy thực lực đối phương, các nàng nữ vương bệ hạ tuyệt đối không phải đối thủ, cho nên thuyết thán mị rơi vào tình thế khó xử cảnh.

Không đề ý tới xà nữ lúc này quán quít, Thạch Viêm bước chân bước ra, không nhanh không chậm đến gần Xà Nhân bộ lạc thành tường, toàn thân cao thấp không có làm ra bất kỳ phòng ngự, nhưng là những thứ kia Xà Nhân nhưng bởi vì Thạch Viêm bước chân không ngừng lui về phía sau, có một ít Xà Nhân không chịu nổi áp lực trong lòng, tay buông lỏng một chút vũ khí lập tức rơi xuống đất.

Kia vũ khí đánh mất chỉ tiếng vang lên, giống như trọng chùy vậy hung hăng gõ vào một loại Xà Nhân lòng phòng trên, rất nhiều Xà Nhân cũng như bị sét đánh, đặt mông ngồi dưới đất, sau khi ngồi xuống liền một trận thở hỗn hển, tái cũng không muốn đứng lên, ở bọn họ nghĩ đến, tên tội nhân hay là để cho người khác đi khi chứ? Dù sao bọn họ tuyệt đối không muốn đích thân đem Xà Nhân nhất tộc tổng táng.

Ngồi dưới đất Xà Nhân sao muốn, những người khác tự nhiên cũng sẽ ở sao muốn, cho nên Thạch Viêm còn không có bước lên thành tường. Xà Nhân nhất tộc trong, đã có rất nhiều người thu hồi vũ khí.

Đặc biệt là thành tháp trên phi mâu tay, bọn họ rất sợ mình một không lòng đem phi mâu ném ra, khi đó bọn họ liền trở thành tội nhân, cho nên khi Thạch Viêm đi ra mười thước sau, trên thành tường lại cũng không nhìn thấy rét lạnh đầu mũi tên.

Nhìn Thạch Viêm bước chân từng bước một đến gần, thán mị vũ khí trong tay từng lại chắc, chắc lại từng, nàng hoàn toàn không cách nào nhắc tới hướng Thạch Viêm động thủ dừng khí.

Thạch Viêm bước chân bước lên thành tường nhìn khăn trương vạn phần, đầu đầy mồ hôi thán mị, Thạch Viêm đột nhiên lộ ra lau một cái cười nhạt, nhẹ giọng nói: "Người làm ra lựa chọn chính xác, ~ thật ra thì như không phải là cần thiết, ta cũng không muốn cùng Mỹ Đồ Toa nữ vương kết làm từ thù, vô căn cứ cho mình gia tăng một tên địch.

Lời cho thấy Thạch Viêm hẳn đối với Xà Nhân nhất tộc cũng không có ác ý, hiểu rõ một chút, Xà Nhân cửa trong lòng cũng thở phào.

Tinh thần một khi buông lỏng, Xà Nhân cửa câu cũng từng ngum từng ngum thở hổn hển, nhìn về phía Thạch Viêm ánh mắt cũng không có trước như vậy khăn trương, bọn họ nắm chắc trong tay vũ khí cũng trong nháy mắt xuất hiện rũ xuống.

Dấu sao Thạch Viêm đối với Mỹ Đồ Toa nữ vương không có ác ý, bọn họ không cần thiết mạo hiểm diệt tộc nguy hiểm đắc tội cả người nghi ngờ dị hóa Đầu Tông cường giả.

"Lập tức đem tình báo phát cho kẻ cận sát cả Xà Nhân bộ lạc, đồng thời thông báo những thứ khác bày đại bộ lạc thủ lĩnh, mời bọn họ mau sớm phái ra cường giả, đi nữ vương nơi nào, ngàn vạn lần không thể lạnh nhạt." Nhìn Thạch Viêm đi xa bóng lưng, thán mị trên mặt thần sắc đột nhiên trở nên lạnh như băng, phát ra từng đạo chỉ thị, mặc dù Thạch Viêm nói đúng Mỹ Đồ Toa nữ vương không có ác ý, nhưng nàng không thể không luôn mãi ngăn cản, vạn sự lòng làm đầu, dấu sao Đầu Tông trở lên cường giả tiến vào Xà Nhân bộ lạc cấm địa cũng không là một chuyện.

Mờ mịt sa mạc, mấy chục tên võ trang đầy đủ Xà Nhân tay cầm độc mâu, nhọn quang, cẩn thận dò xét một mảnh khu, bất kỳ không phải là Xà Nhân tộc sinh vật, đều đưa sẽ gặp phải bọn họ hủy diệt tính giết hại.

Chi Xà Nhân đội lẫn nhau xuyên sập tuần tra, đội được qua chỗ, lưu lại từng cái bị đuôi rắn đang đưa ra dấu vết.

"Đáng chết loài người, lại dám lớn lối như vậy xông vào sa mạc chỗ sâu, đáng ghét Đầu Tông thì thế nào, chúng ta Xà Nhân cũng không phải dễ khi dễ, nếu là dám làm vậy, nhất định để cho hắn nếm thử một chút vạn xà phê thể khổ." nóng bỏng mặt trời chói chan, một tên nhìn như đầu lĩnh Xà Nhân, lau một cái mồ hôi, hùng hùng hổ hổ nói.

"Đội trưởng, kết quả phát sinh chuyện gì a? Làm sao bên trong tộc đột nhiên tiến vào giới nghiêm a?" Một tên Xà Nhân, không kiên nhẫn bỏ rơi vẩy đuôi ba, quang ở trên không khoáng trong sa mạc quét qua, có chút nghi ngờ hỏi, hắn nhưng là một sáng sớm liền bị đẩy ra ngoài, sau đó chính là mẫn sa mạc tìm kiếm.

Nghe tên Xà Nhân vấn đề, kẻ cận mười mấy tên Xà Nhân cũng là đem nghi ngờ quang nhìn về phía đầu lĩnh kia Xà Nhân, hiển nhiên, địa vị cũng không cao lắm bọn họ, cũng có chút không quá rõ đầu đuôi câu chuyện.

"Hừ, chuyện gì? Ngày hôm qua bỗng nhiên có một tên nhân loại cường giả ngênh ngang không uống phân nửa khí lực qua mị rắn nhất tộc lãnh địa." Dẫn đầu Xà Nhân sắc mặt hơi có chút âm thúu hừ lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: U Cư Đảo

Chương 104: U Cư Đảo

Nghe vậy, chung quanh Xà Nhân sắc mặt nhất thời cấp đổi, ngênh ngang không uống phân nửa khí lực qua mị rắn nhất tộc lãnh địa, trời ạ, là đang nằm mơ sao? Xà Nhân nhất tộc nghĩ đến coi là kẻ thù loài người, làm sao gặp được loài người không công kích, căn bản không có thể không thể bỏ mặc cho loài người bắt kẻ.

Nhìn bọn thủ hạ sắc mặt, Xà Nhân đầu lĩnh, hừ lạnh một tiếng, nói: "Không phải bọn họ bắt kẻ, là bọn họ không dám quản, kia một người là một Đầu Tông trở lên cường giả, hơn nữa còn người mang dị hóa, hắn uy hiếp mị rắn nhất tộc, nếu như dám động thủ liền giết sạch tháp qua người đại sa mạc

trong tất cả Xà Nhân."

"Cái gì ~~~" nghe lời, Xà Nhân cửa sắc mặt lập tức trở nên xuất sắc vạn phần, tay cầm toàn bộ Xà Nhân nhất tộc sổ mạng, khó trách mị rấn nhất tộc không dám làm bậy.

"Còn không có kết thúc! Ban ngày mị rấn nhất tộc để mặc cho Đẩu Tông cường giả tiến vào hoàng thành phạm vi cũng chỉ coi là, buổi tối bọn họ lại lại thất lợi, ba tên Đẩu Vương, một tên Đẩu Hoàng xông vào đầu bọn họ lãnh địa, đột phá trùng trùng phòng ngự cũng tiến vào hoàng thành phạm vi.

Tất cả Xà Nhân sắc mặt cũng khó coi, một bộ tâm sự nặng nề đáng vẽ, nhìn đáng đáp bọn họ cũng biết Xà Nhân nhất tộc tình cảnh vô cùng không ổn.

"Không cần lo lắng, Xà Nhân tộc tất cả đại bộ lạc, đều đã tiến vào giới nghiêm thời kỳ, hơn nữa theo ta nhận được tin tức, tám đại bộ lạc thủ lĩnh, đã nhận được nữ vương bệ ra lệnh, bắt đầu chạy tới trong sa mạc tâm thần điện, nhanh nhất, chắc hẳn buổi tối có thể đến, chậm nhất, có lẽ muốn một ngày sau đi! Chỉ cần có thể có ba tên thủ lĩnh đại nhân chạy tới thần điện, như vậy nữ vương bệ hạ thì sẽ ra lệnh tiến hành thăm thức lục soát, hừ, bọn họ có Đẩu Hoàng thì phải làm thế nào đây? Một đám không biết tự lượng sức mình người, chỉ cần chờ ta Xà Nhân tộc cường giả tập hợp xong, nhất định phải đem bọn họ đuổi đi thành tang gia chi khuyến!" Dẫn đầu Xà Nhân cười lạnh một tiếng, bất quá nhưng đối với Thạch Viêm tránh không nói, hiển nhiên cũng biết Xà Nhân nhất tộc còn không đắc tội nổi Đẩu Tông.

Thạch Viêm nhìn về phía kia ngoài trăm dặm nằm ở hoàng sa trên to lớn đô thành bay vút đi, theo Thạch Viêm nhanh chóng đến gần, đập vào mắt cảnh vật có một ít thay đổi, đang ngồi có thể nói hùng vĩ thành phố chung quanh, thiên thiên nhất luật hoàng sa trong, đột nhiên nhiều hơn rất nhiều tầng đá lớn, ở chút loạn thạch sau, chính là tòa kia cư trụ Mỹ Đỗ Toa nữ vương hoàng thành. Người trên không trung Thạch Viêm quang điều nhìn xa xa kia đứng sừng ở trong sa mạc cự thành phố lớn.

Có lẽ là bởi vì giới nghiêm bởi vì, bây giờ tòa không lồ thành phố, đã là thành cửa đóng kín, ở kia trên thành tường, vô trang đầy đủ Xà Nhân hộ vệ, qua lại ở trên thành tường tuần tra, trên tường thành chỗ trống, mười mấy đầu đen nhánh chim to, cũng là qua lại lẩn quẩn, nhón quang, ở ngoài thành không ngừng quét nhìn, bất kỳ một chút gió thổi cỏ lay, cũng sẽ làm cho chút sức sinh phát ra cảnh báo tiếng.

Quang lồng dục dục quét qua trên thành tường, Thạch Viêm nhân nhật cười cười, mặc dù cách nhau khá xa, bất quá hẳn vẫn có thể phát hiện, thành phố Xà Nhân hộ vệ, tổng thể thực lực tuyệt đối so với tối hôm qua mị rấn bộ lạc càng cường, hơn nữa ở đó chút Xà Nhân hộ vệ trong, còn thỉnh thoảng sầm tạt một ít quần áo trang sức có chút quái dị Xà Nhân, chút Xà Nhân, sắc mặt lạnh lùng, giống như cây cột vậy đứng ở trên thành tường, ở chút Xà Nhân chung quanh mấy trượng, không có một cái những thứ khác Xà Nhân dám đặt chân trong đó, rõ ràng, bọn họ rất là úy kỵ chút quần áo trang sức quái dị Xà Nhân.

Nhưng ở Thạch Viêm trong mắt cũng bất quá là một đám lâu la thôi, Thạch Viêm cũng không đem bọn họ coi vào đâu, phòng ngự tái nghiêm đối với Thạch Viêm tới thuyết đều là hình đồng hư thiết, hẳn phải đi nơi nào căn bản không người có thể ngăn.

Trực tiếp từ trong cao không hướng Mỹ Đỗ Toa thần điện nhanh chóng bay lượn đi.

Trải qua thành tường lúc, phía dưới Xà Nhân cảnh giác nhìn trời vô ích đạo bay vào trong thành bóng người, ngược nhìn, nhưng không thể làm gì, càng phần nhiều là kinh hãi, vô căn cứ phi hành, ở Xà Nhân trong cường giả cũng ước chừng vĩ đại Mỹ Đỗ Toa nữ Vương đại nhân có thể làm được, kinh hoàng nhìn kia đã bay vào đến thần điện trên bóng người.

Xà Nhân cửa, rơi vào hốt hoảng trong, trong thành vén lên sóng lớn, bàn luận sôi nổi, nhưng theo thời gian trôi qua, khủng hoảng từ từ biến mất, trong nhưng là có vĩ đại nhất Mỹ Đỗ Toa nữ vương ở, coi như đối phương cũng là cường giả, vậy thì như thế nào.

Tại chỗ có Xà Nhân trong mắt, kia đạo nhân vật thần bí, đáp xuống, tiến vào trong thần điện.

"Trong chính là Mỹ Đỗ Toa sở chỗ ở phương mà? Rất tốt mà?" Đứng ở một nơi rộng rãi đất, một tòa không lồ thần điện, xuất hiện ở Thạch Viêm trong tầm mắt.

"Chính là bên trong chứ?" Nơi này là ngôi bộ lạc nhất kiến trúc hùng vĩ vật, hơn nữa kia càng phát ra nồng nặc dị hỏa khí tức, càng để cho Thạch Viêm khẳng định.

Ở thần điện chúng nhiều dãy nhà ngõ hẻm hành lang trong, đi mấy phút đồng hồ sau, tầm mắt sáng tỏ thông suốt, một tên trong suốt hồ, xuất hiện ở Thạch Viêm trong mắt.

Giữa hồ, có một tên đảo, chung quanh nước sóng lân lân, không có bất kỳ thông hướng trong đó kiều đường. Đứng ở bên hồ duyên, Thạch Viêm cúi đầu nhìn một chút trong suốt thấy đáy nước hồ, vô căn cứ lên, hướng giữa hồ bay đi.

Thạch Viêm chân đạp đất, rơi vào đảo trên, hướng đảo trong đi tới. Nhìn kia bình tĩnh hồ, khó mà đưa tới Thạch Viêm chú ý, mà là bắt đầu quan sát cái đảo, đảo diện tích không coi là quá lớn, trong đó khắp nơi trồng trọt xanh um tươi tốt rừng trúc cùng với một ít hoa thảo, nhìn qua sinh cơ bừng bừng rất là đẹp.

"Thanh Liên Địa Tâm Hòa?" Hít sâu một cái không khí, vậy khoảng cách gần tiếp xúc, cảm giác quá quen thuộc.

Chương 105: tình cảnh không ổn Mỹ Đỗ Toa

Chương 105: tình cảnh không ổn Mỹ Đỗ Toa

Ao vị trí trung ương một tên do kỳ dị thủy tinh sở điêu khắc ra hoa sen chỗ ngồi, lúc này, ở hoa sen kia chỗ ngồi, một đoàn ngọn lửa màu xanh, đang chậm rãi bay lên.

Đoàn ngọn lửa màu xanh, vô cùng linh tính, ở hơi sôi trào lúc, khi thì ngưng tụ thành hoa sen chi trạng, khi thì ngưng tụ thành một cái nhỏ ngọn lửa màu xanh rần, ở hoa sen ngồi trung phù không lẫn quần, ôn thuận hình dáng, hết sức khả ái.

Ngọn lửa chính là Thạch Viêm chuyển này, dị hỏa bảng hạng thứ mười chín dị hỏa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Mà ở thịnh mãn băng linh hàn tuyên trì từ bên trái, Mỹ Đỗ Toa bóng người chính là nổi lên. . .

Một bộ xa hoa đất tiền màu tím cảm bảo, đem uyển chuyển thân thể mềm mại bọc trong đó, đầy đặn hóa bạo là lướt vóc người, thả ra yêu nhiều dụ hoặc, một đôi hẹp dài đậm tím con ngươi, sóng mắt lưu chuyển đang lúc, mị hoặc thiên thành, cơ hồ có thể đem mỗi một người đàn ông người tầm mắt cho hút kéo mà qua.

Màu tím cảm bảo dưới, lộ ra một đoạn màu tím đuôi rắn, lười biếng tảo động, thả ra dã tính cùng khác thường phong tình.

Bây giờ Mỹ Đỗ Toa nữ vương, mỹ mâu đang chăm chú nhìn trong ao ngọn lửa màu xanh, ở ánh sáng phản xạ dưới, đậm tím trong con ngươi, cũng là nhảy lóe ngọn lửa độ cong.

Lúc, Mỹ Đỗ Toa sắc mặt bỗng nhiên biến đổi hẹp dài màu tím nhạt trong con ngươi xinh đẹp, mị hoặc ý biến mất hầu như không còn, cướp lấy là lạnh lẽo hàn mang, "Ai, đi ra?"

"A a, không hổ là Mỹ Đỗ Toa nữ vương, có chút ý tứ, lại có thể trước thời hạn phát hiện ta!" Một đạo hơi có vẻ kinh ngạc thanh âm rơi xuống, hần mặc dù không có tận lực ẩn giấu thân hình, nhưng Mỹ Đỗ Toa có thể phát hiện hần cũng thực để cho hần có chút bất ngờ, mức băng linh hàn tuyên trì bên, hơi hiện ra rất nhỏ rung động, một đạo Kim màu đỏ hoa quang chợt lóe rồi biến mất, cả người hắc bảo Thạch Viêm, lạng lẽ nổi lên. . .

"Ngươi là uy hiếp mị rắn bộ lạc tên kia Đẩu Tông!" Mỹ Đỗ Toa trong con ngươi xinh đẹp rung mình ngưng tụ, nàng lại không nhìn thấu thực lực đối phương, lấy mình chín đỉnh phong tình Đẩu Hoàng cũng không nhìn ra thực lực, thực lực đối phương so với mình cao, đây chẳng phải là Đẩu Tông, cộng thêm mị rắn bộ lạc truyền tới tin tức, có một tên Đẩu Tông vượt qua hoàng thành phương hướng đi, không khó đoán ra đối phương.

"Không biết hôm nay các hạ tìm ta chuyện gì?" Mỹ Đỗ Toa nữ vương đầu ngón tay nhẹ lướt qua trên trán rủ xuống tóc xanh, nhẹ giọng nói, đánh giá Thạch Viêm màu tím nhạt trong con ngươi xinh đẹp, mơ hồ lóe lên cảnh giác thần sắc.

Thạch Viêm không nói gì, mà là đem quang nhìn về phía Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Theo Thạch Viêm quang tìm kiếm, Mỹ Đỗ Toa sắc mặt lạnh xuống, trong con ngươi xinh đẹp lóe lên điểm lạnh lẽo rung mình, lạnh giọng nói: "Ngươi cũng là vì dị hỏa tới!"

Nhìn cả người sát khí lộ ra Mỹ Đỗ Toa, Thạch Viêm nhưng không có chút nào để ý, gật đầu một cái, vẫn cười nhạt nói: "Không sai, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa mặc dù hạng hết sức gần chết, nhưng dầu gì cũng là một đóa dị hỏa, cũng có thể mang cho ta không tăng, giao ra đi!"

"Đừng hòng!" Mỹ Đỗ Toa mặt liền biến sắc lạnh lùng nói.

"Chỉ bằng một mình ngươi Đẩu Hoàng đỉnh phong, cũng muốn ngăn ta lại?" Thạch Viêm giọng không thay đổi nói.

"Ngươi thử một chút!" Mỹ Đỗ Toa không nhượng bộ chút nào, cho tới bây giờ đều là nàng miệt thị người khác, đối phương là Đẩu Tông cũng như hà, nàng ban đầu vì đóa dị hỏa, không biết phí nhiều đại công phu, là nàng lên cấp hy vọng.

Thạch Viêm đưa ngón tay ra, từng đạo linh lực giao hội, một trận Kim màu đỏ quang mang, đột nhiên hiện lên. Toàn bộ thiên địa nhiệt độ, cũng lên cao! Kim ngọn lửa màu đỏ, nhìn như ôn hòa, nhưng thật giống như ẩn chứa hủy diệt thiên địa lực lượng. Từng điểm từng điểm chớp động, không khí chung quanh kịch liệt rung động, giống như là muốn cháy vậy.

Chính là dị hỏa bảng thứ mười bốn cùng dị hỏa bảng thứ tám dung hợp mà thành tân hình dị hỏa, Nghiệp Hỏa Tâm Viêm.

"Dị hỏa! ! !" Nhìn Thạch Viêm trên đầu ngón tay bay lên Kim ngọn lửa màu đỏ, Mỹ Đỗ Toa không khỏi mỹ mâu hơi mở, kinh hô lên, yêu điểm trên

gương mặt tươi cười hiện ra một vẻ khiếp sợ. Mặc dù, Nghiệp Hỏa Tâm Viêm cùng Thanh Liên Địa Tâm Hỏa màu sắc hòa khí hơi thở có rất lớn khác biệt, nhưng Mỹ Đỗ Toa nhưng có thể cảm giác được Kim ngọn lửa màu đỏ tán ra một cỗ so với Thanh Liên Địa Tâm Hỏa càng khí tức kinh khủng.

"Không sai, Nghiệp Hỏa Tâm Viêm, dị hỏa bằng hạng trước bày dị hỏa."

Dần dần từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, Mỹ Đỗ Toa hơi trứu trứu chân mày to, có lẽ bởi vì Thạch Viêm lấy ra dị hỏa duyên cớ, làm cho Mỹ Đỗ Toa giọng hơi hòa hoãn một ít, một đôi nữ mẫu hơi có vẻ nghi ngờ nhìn Thạch Viêm, nói: "Nếu các hạ đã có một loại dị hỏa, vì sao còn muốn từ trong tay của ta đoạt được Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, một người hẳn chỉ có thể thu phục một loại dị hỏa chứ?"

"Ai cùng ngươi nói là một loại dị hỏa!" Chỉ thấy Thạch Viêm tay nhọn trên Kim ngọn lửa màu đỏ, chậm rãi chia lìa thành hai đóa ngọn lửa, một đóa vô hình, một đóa lửa đỏ.

Mỹ Đỗ Toa trầm mặc xuống, nếu như Thạch Viêm cứng rắn là muốn cướp đoạt Thanh Liên Địa Tâm Hỏa lời, Mỹ Đỗ Toa cũng không có tự tin có thể đánh lui có hai loại dị hỏa Thạch Viêm, năng tình cảnh bây giờ hết sức không ổn, không chỉ có trước mắt có Thạch Viêm tên vô cùng đại uy hiếp, cung điện bên ngoài cũng có một nhóm cường giả đang xông vào.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: đột nhiên xuất hiện nhiệm vụ

Chương 106: đột nhiên xuất hiện nhiệm vụ

Đình, chỉ tuyến nhiệm vụ: "Thu phục Thất Thái Thôn Thiên Mãng!"

Nhiệm vụ giới thiệu: "Làm một cường giả, làm sao có thể không có một cái có thể chống đỡ tình cảnh sùng vật."

Tướng thưởng nhiệm vụ: 5 tích phân

Đột nhiên xuất hiện nhiệm vụ để cho Thạch Viêm ngẩn người một chút, hẳn nhưng là đang chuẩn bị xem cuộc vui chứ? Bất quá trước kia cũng đã gặp qua trường hợp, đến không phải chuyện lý kỳ gì, bất quá thu phục Thất Thái Thôn Thiên Mãng, đó không phải là muốn thu uống Mỹ Đỗ Toa sao, có chút độ khó a!

Bất quá sau khi hoàn thành có thể đạt được năm hơn trăm ngàn tích phân, nhưng là trước trừ chủ tuyến nhiệm vụ bên ngoài tướng thưởng nhiệm vụ nhất nhiều.

Thạch Viêm thu hồi ý thức, nhìn về phía Mỹ Đỗ Toa nhân nhạ nói: "Mỹ Đỗ Toa, chúng ta làm một khoản giao dịch như thế nào!"

"Cái gì giao dịch?" Mỹ Đỗ Toa giọng lạnh như băng hỏi, nếu không phải là bởi vì không phải là đối phương đối thủ, nàng đã sớm động thủ.

Thạch Viêm nhưng không có chút nào để ý, vẫn nhân nhạ nói: "Nếu như ta đoán không sai lời, Mỹ Đỗ Toa nữ vương cần dị hỏa, không phải là muốn mượn dị hỏa, tới lên cấp Đẩu Tông mà thôi, ta thuyết không sai đi, Mỹ Đỗ Toa nữ vương?"

Nghe Thạch Viêm trong miệng nói ra lời, Mỹ Đỗ Toa nữ vương sắc mặt rõ ràng hơi có chút đổi hóa, tràn đầy mỉa hoặc con ngươi chăm chú nhìn Thạch Viêm, trong đó hàn khí quanh quẩn, nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới ngươi lại vẫn có thể biết ít thứ, thật là có chút để cho ta bất ngờ a."

"A a!" Thạch Viêm cười khê hai tiếng, tiếp theo nói: "Mỹ Đỗ Toa, theo ta biết, vào hóa nguy hiểm tính rất lớn đi, một tên không làm được, cũng sẽ bị dị hỏa hoàn toàn tiêu hủy thành hư vô."

"Hừ!" Nhìn chằm chằm Thạch Viêm, Mỹ Đỗ Toa hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: "Vậy thì như thế nào, nếu ngươi biết chút ít, kia ngươi cũng hẳn biết, dị hỏa đối với ta tầm quan trọng, coi như ngươi là Đẩu Tông thì như thế nào, muốn từ trong tay của ta lấy đi trữ dị hỏa, xin khuyên ngươi vẫn là chết lòng đi!"

"Mỹ Đỗ Toa nữ vương, ta lấy ta dị hỏa, tới giúp ngươi vào hóa như thế nào? Ở ta dưới sự khống chế, ngươi tỷ lệ thành công tuyệt đối sẽ tăng lớn không ít, trình độ nguy hiểm đánh bại đến thấp nhất, coi như không thể thành công lên cấp, ta cũng có thể bảo ngươi không chết, như vậy Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thuộc về ta như thế nào!" Thạch Viêm quang nhìn chằm chằm Mỹ Đỗ Toa nghiêm túc nói.

Hệ thống muốn hẳn thu phục là Thất Thái Thôn Thiên Mãng, vạn nhất Mỹ Đỗ Toa lên cấp thất bại, hẳn năm trăm ngàn tích phân không phải phao thang

sao? Hơn nữa nếu như hẳn trực tiếp thuyết mắt đem Mỹ Đỗ Toa thu phục lời, Mỹ Đỗ Toa tuyệt đối nổ tung, hay là từng bước từng bước tới tốt.

Nghe vậy, Mỹ Đỗ Toa nhìn về phía Thạch Viêm, trong con ngươi xinh đẹp lướt qua lau một cái cảnh giác cùng ngưng trọng, người mang dị hỏa, thân là Đẩu Tông Thạch Viêm, nàng không thể không hoài nghi đối phương chăm chỉ, đối phương mới vừa rồi nhưng là chuẩn bị cứng rắn cưỡng dị hỏa, chẳng qua là chẳng biết tại sao đột nhiên thay đổi chú ý, nhưng là không thể không thuyết, Thạch Viêm sở nói đúng Mỹ Đỗ Toa tới thuyết có rất lớn sức dụ dỗ, dẫu sao coi như Mỹ Đỗ Toa mình không thừa nhận cũng không được, nếu như dựa vào dị hỏa vào hóa lời, thất bại tỷ lệ cực lớn, mà Thạch Viêm biện pháp, xác có thể giảm bớt không nguy hiểm tính, dẫu sao so với còn chưa bị thuần phục, hết sức cuồng bạo Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, mà đối phương lại có thể đối với dị hỏa như cánh tay lái.

Nhìn trầm mặc xuống Mỹ Đỗ Toa Thạch Viêm lần nữa mở miệng nói: "Người không có lựa chọn nào khác đường sống, chỉ có thể dựa theo ta yêu cầu tới, nếu không người sau này thì lại cũng không có cơ hội tiến hóa, phải biết dị hỏa đồ a! Người thường có thể có một loại chính là được trời ưu đãi, trừ phi là người có lòng tin có thể tái tìm được một đóa dị hỏa..."

"Được, ta đáp ứng người!" Mỹ Đỗ Toa liếm liếm khô sấp môi, từ đối phương biểu hiện đến xem, mặc dù không biết hẳn giúp mình vào hóa là từ cái gì, nhưng đúng như đối phương sở thuyết, nàng không có lựa chọn nào khác đường sống.

"Quyết định chính xác." Thạch Viêm gật đầu một cái, đưa tay hướng về phía bên người trì một chiêu, thủy tinh kia hoa sen ngồi lập tức bay vào Thạch Viêm trên tay, nhìn hoa sen ngồi trong ngọn lửa màu xanh, Thạch Viêm đột nhiên dùng sức bóp một cái, bành, thủy tinh hoa sen ngồi trong nháy mắt bị Thạch Viêm bóp vỡ, kia có linh tính Thanh Liên Địa Tâm Hỏa lập tức thoát khỏi trói buộc, cơ hồ trong nháy mắt ngọn lửa màu xanh liền phồng lớn gấp mấy lần, chung quanh nhiệt độ cũng trong phút chốc tăng vọt mấy chục lần, kia ngọn lửa màu xanh tựa hồ phải đem Thạch Viêm tại chỗ đốt hóa.

Thấy vậy Mỹ Đỗ Toa sắc mặt vui mừng, có thể mới vừa đập vào mắt cảnh tượng lại để cho nàng mặt liền biến sắc.

Chỉ thấy Thanh Liên Địa Tâm Hỏa trung tâm Thạch Viêm, đột nhiên há miệng, sau đó hung hăng hút một cái, đem kia tán ra kinh khủng nhiệt độ cao Thanh Liên Địa Tâm Hỏa trong nháy mắt hút vào trong miệng, sau đó giống như uống rượu ăn cơm vậy nuốt nuốt xuống, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa vừa vào thể liền bị Nghiệp Hỏa Tâm Viêm trấn áp, sau đó bắt đầu nhanh chóng dung hợp lại.

Một cỗ khí thể kinh khủng từ Thạch Viêm trên người truyền ra, "Đẩu Tông thất tinh đỉnh phong, không nghĩ tới chỉ tăng lên một tinh Tu vi, quả nhiên, hay là dị hỏa hạng quá gần chót, bất quá cũng có còn hơn không." Thạch Viêm cảm thụ người nói bên trong mệnh môn năng lượng thấp giọng lầm bầm. Xem ra sau này muốn đi tìm hạng gần trước một ít dị hỏa.

Bất quá trước mắt trước hay là phải giúp Mỹ Đỗ Toa hoàn thành vào hóa quan trọng, bàn tay một phen một đóa xanh Koizumi lần lượt thay nhau liên trạng ngọn lửa dâng lên, chính là dung hợp Thanh Liên Địa Tâm Hỏa sau Nghiệp Hỏa Tâm Viêm, ở Thạch Viêm dưới sự khống chế, chẳng qua là chớp mắt thời gian, chính là hóa thành một đoàn hung hung ngọn lửa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: tiến hóa

Chương 107: tiến hóa

Ở đoàn thanh hồng sắc liệt hỏa dưới, trì trong băng linh hàn tuyến đang lấy mất thường có thể thấy tốc độ bốc hơi trứ.

Không để ý đến chung quanh bị hun nướng cấp tốc khô héo cây trúc, Mỹ Đỗ Toa nữ vương nhìn Thạch Viêm, hàm răng khể cán môi đỏ mọng, ngọc thủ chậm rãi cời ra cẩm bào nút áo, chợt một cỗ tựa như là trời cao kiệt tác hoàn mỹ ngọc thể, chính là vậy trần bại lộ ở Thạch Viêm trong tầm mắt.

Xinh đẹp dung nhan, trong lúc lơ đãng lộ ra lau một cái tựa như yêu tinh vậy yêu diễm, thon dài trắng nõn cổ, lộ ra một đoạn ưu nhã độ cong.

Nhỏ hết sức liễu eo, như là chưa đủ yêu kiều nắm chắc, nhưng mà hơi có vẻ gầy gò giữa, nhưng là lộ ra một cỗ mềm dẻo cảm giác, bằng phẳng mềm mại phúc, không có một tia dư thừa thịt dư, liếc nhìn lại, rất là có loại làm cho người không nhìn được chia tay ra hơi di động xung động.

Ở đó eo nhỏ nhắn dưới, chính là tràn đầy đã tính màu tím đuôi rắn, đuôi rắn hơi đong đưa, khác thường phong tình, triển lộ không thể nghi ngờ.

Thạch Viêm cố đè xuống nội tâm táo động, chuyên tâm khống chế dị hỏa.

Nhỏ hết sức ngọc thủ nhẹ nhàng dán vai, Mỹ Đỗ Toa nữ vương hướng về phía dị hỏa hơi khom người, chợt chậm rãi ngẩng đầu nhìn về thành tường chỗ năng lượng kịch liệt chấp chèn chỗ, trong con ngươi xinh đẹp lướt qua rất nhiều chút hàn mang, đầu ngón tay lướt khai trên trán tóc xanh, sau đó nhìn về

phía Thạch Viêm yên lặng nói: "Chờ đi, nếu là tiến hóa thành công, hôm nay ngươi cho Bốn vương mang đến sí nhục, vốn Vương Nhất định trả lại gấp đôi!"

Âm thầm nói xong câu hỏi bằng hàn lời nói sau, Mỹ Đỗ Toa nữ vương đầu ngón tay đem buộc tóc xanh màu tím băng (tape) tùy ý xé ra, nhất thời, đen nhánh nhu thuận sợi tóc, chính là một đường roi xuống xuống, thẳng đứng liễu eo giữa.

Nhẹ nhàng bỏ roi hất đầu, sợi tóc theo mà động, tùy ý động tác, làm cho Mỹ Đỗ Toa nữ vương lại là bằng thêm mấy phần quyền rũ phong tình.

Hai tay hơi khép lại, Mỹ Đỗ Toa nữ vương mỹ mâu khép hờ, ngọc thủ không ngừng biến ảo kỳ dị dấu tay, mà theo tay ẩn đổi hóa, rừng trúc giữa năng lượng thiên địa chấp chòn, bỗng nhiên trở nên kịch liệt. Rừng trúc trong, chấp chòn càng ngày càng kịch liệt, tới cuối cùng, lại là mơ hồ ở trên đảo chỗ trống tạo thành một tên năng lượng thật lớn vòng xoáy, mà Mỹ Đỗ Toa thân thể, giờ phút này đã bị một vòng đậm đà quang mang bao phủ.

Quang mang không ngừng phòng rúc, chỉ chốc lát sau, một đạo có chút tương tự sư tử gầm, lại có chút tựa như hổ gầm tiếng gào, từ trong ánh sáng cuộn cuộn truyền ra, mà đang rỗng thanh truyền ra sau không lâu, nhức mắt quang mang bỗng nhiên tăng mạnh. Khi quang mang biến mất sau, một cái có chừng chừng mười trượng màu tím cự xà, đang đứng lơ lửng.

Màu tím cự xà thân thể thon dài mà có lực, mơ hồ có một loại ưu Masami cảm, kia đậm con ngươi màu tím, không có những thứ khác những thứ kia cự xà như vậy hung tàn, song là lộ ra rất nhiều chút yên lặng cùng dừng dừng.

Trên bầu trời, to lớn từ xa ở quanh quần mấy vòng sau, liên mãnh phát ra một tiếng thanh thúy than nhẹ.

Thạch Viêm đưa hai tay ra, một đạo xanh Koizumi năng lượng bắt đầu cực nhanh khuếch trương triển khai, trong chớp mắt liền bọc cả tòa đảo.

"Mỹ Đỗ Toa, chúng ta có thể bắt đầu!"

... ..

Mà một bên, hỗn loạn thần điện ra. . . Bất kể là phía dưới trong thành Xà Nhân, hay là ở một bên không trung kịch liệt giao chiến nghiêm sư, phong lệ, mực ba tư, thẳng mị, hay hoặc là kia tìm kiếm khắp nơi dị hỏa sở tại Cổ Hà, thấy tầng kia xanh màn sáng màu đỏ kết giới.

Trong điện trung, trên bầu trời, kia Mỹ Đỗ Toa sở hóa to lớn từ xa ở quanh quần mấy vòng sau, mãnh phát ra một tiếng thanh thúy than nhẹ, sau đó nghĩa vô phân có một con hướng về phía kia đoàn xanh ngọn lửa màu đỏ chui thẳng xuống.

Ở từ xa chui vào dị hỏa chốc lát, Mỹ Đỗ Toa nữ vương kia thể lương tiếng thét chói tai, nhất thời có chút để cho da đầu tê dại vang lên.

Mỹ Đỗ Toa thể lương kêu thảm thiết để cho Thạch Viêm đánh một tên lạnh run,

Có thể đem Mỹ Đỗ Toa làm cho phát ra vậy điên cuồng thể lương nhọn gọi, khó có thể tưởng tượng, bây giờ Mỹ Đỗ Toa, đang đang chịu đựng loại nào kịch liệt chỗ đau, ở dị hỏa thiêu hủy dưới, kia đã không chỉ quang là trên người chỗ đau, thậm chí ngay cả linh hồn, đều là chạy không thoát dị hỏa thiêu hủy, loại đau đớn này, thật sự là có chút đáng sợ.

Quang trung không khỏi mơ hồ hiện ra rất nhiều chút bội phục, Mỹ Đỗ Toa nữ vương kia thể lương đến cơ hồ để cho lòng người run nhọn gọi, thật sự là dành cho hấn khá lớn rung động, không thể không thuyết, tên nữ nhân, thật là có chút khăng khăng cùng điên cuồng.

Bởi vì Mỹ Đỗ Toa nữ vương làm ra động tĩnh thật sự là quá lớn, thể lương tiếng thét chói tai cơ hồ vang khắp nửa thành phố, lập tức, vô số Xà Nhân cường giả, đều là thêm lực phòng hảo hạng trên, mặt đầy hoảng sợ nhìn kia kết giới trong, từ quang bạo thịnh chỉ chỗ, một số người muốn xông tới, nhưng lại là bị Thạch Viêm thiết trí xanh hồng quang mạc ngăn trở. Lập tức chỉ có thể đứng ở bên ngoài, cách lão khoảng cách xa, nóng nảy không dứt nhìn kia ở xanh Koizumi trong ngọn lửa kịch liệt sôi trào to lớn từ xa.

"Mỹ Đỗ Toa nữ vương bắt đầu tiến hóa sao?" Thật chắc nhìn xa xa trong thần điện xanh ngọn lửa màu đỏ, Cổ Hà nhẹ giọng nói, bàn tay không tự chủ nắm chặt chung một chỗ, bị ngăn cản tái kết giới ra, nói: "Bây giờ, chẳng lẽ chỉ có thể chờ kết quả cuối cùng sao?"

Bên thành tường, hắc bào nhân trôi lơ lửng ở giữa không trung trên, nhàn nhạt liếc mắt một cái đối diện kia rất là chật vật hoa xà mà, trong nháy mắt sau, như là có cảm ứng vậy, đột nhiên trở về quay đầu, quang chăm chú nhìn thành phố đầy trời từ quang, dưới hắc bào con ngươi híp lại, nhẹ giọng lầm bầm nói: "Tiến hóa muốn bắt đầu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Thất Thái Xà

Chương 108: Thất Thái Xà

Dị hỏa trong, to lớn từ xà đang đang điên cuồng lẫn lộn thân hình không lồ, Thạch Viêm có thể rõ ràng nhìn thấy, tím rần trên người vậy rần, ở mới vừa gia nhập dị hỏa trong sau không lâu, chính là bắt đầu cấp tốc vận vẹo, cuối cùng sanh sanh bị dị lửa đốt phải nám đen, vô lực từ tím rần trên người, rơi xuống.

Vậy rần đánh mất sau, đồ thẩm máu tươi ồ ồ ra, bắt quá chút máu tươi mới vừa mới xuất hiện sau trong nháy mắt, chính là bị dị hỏa kinh khủng kia nhiệt độ, thiêu hủy thành một trận hư vô, đưa đến cuối cùng ở đó tím rần trên người, nhiều hơn từng cái nhử mắt cực kỳ huyết sắc dấu vết.

Thạch Viêm bắt đầu không chế dị hỏa nhiệt độ, phòng ngừa Mỹ Đỗ Toa bởi vì đối phó dị hỏa mà kiệt lực, dị hỏa nhiệt độ quá cao, Mỹ Đỗ Toa chịu đựng không, nhiệt độ quá thấp, lại không đạt tới tiến hóa hiệu quả, cho nên Thạch Viêm tản ra linh hồn lực lòng dục dục dò thám biết người Mỹ Đỗ Toa có thể cực hạn chịu đựng, cũng chính là Mỹ Đỗ Toa chịu đựng điểm giới hạn.

Theo thời gian đưa đẩy, Mỹ Đỗ Toa nữ vương ngẩng cao thể lương tiếng hét chói tai dần dần yếu xuống, cơ hồ dừng lại lẫn lộn, Thạch Viêm nhìn một chút nói tiếp vô lực Mỹ Đỗ Toa, khẽ cắn răng, lớn tiếng nói: "Mỹ Đỗ Toa há miệng ra!" Vừa nói lấy ra một quả đan dược hướng Mỹ Đỗ Toa ném đi, Mỹ Đỗ Toa bản năng rút người ra đem bay tới đan dược một hộp nuốt vào, theo đan dược cửa vào, Mỹ Đỗ Toa bị dị hỏa thiêu hủy tàn tạ không chịu nổi thân thể bắt đầu nhanh chóng khôi phục mờ, đổi thành sinh cơ bừng bừng, quanh thân khí thể bắt đầu nhanh chóng tăng cường.

Chỉ thấy đó vốn là thanh lãng bầu trời, lúc này bỗng nhiên trở nên mờ tối rất nhiều nhiều, một đoàn đoàn không biết từ đâu tới mây đen, chậm rãi bao phủ bầu trời, Thạch Viêm sắc mặt vui mừng, Mỹ Đỗ Toa muốn bắt đầu tiến hóa.

"Oanh!" Trong mây đen, bỗng nhiên truyền ra nổ ầm tiếng sấm, màu bạc tia chớp, ở trong đó qua loa vọt động, giống như từng cái màu bạc trường xà vậy.

Một tiếng to lớn tiếng nổ vang lên, chỉ một thoáng, thiên địa vì bùng sáng, một đạo to lớn màu bạc lôi đình sét đánh, từ trong tầng mây bạo xạ xuống, cuối cùng xuyên vào xanh hồng quang mạc, đập vào kia đoàn xanh ngọn lửa màu đỏ bên trong.

Lôi đình tới cũng nhanh, đi nhanh hơn, bên tai lôi đình nổ bùng thanh còn chưa hoàn toàn tiêu tán, trên bầu trời mây đen, chính là bắt đầu cấp tốc biến mất.

Thạch Viêm thu hồi dị hỏa, quang dồi về phía kia trên mặt đất, cả người nám đen cự xà, đang chút nào không một tiếng động tĩnh nằm, lạnh như băng thân thể, cứng chết rần không thể nghi ngờ.

Nhìn chặn nghiêm trọng cơ lại, bên ngoài biểu bị thiêu hủy phải có chút kinh khủng cự xà, Thạch Viêm lại biết Mỹ Đỗ Toa chưa chết, ở cả người nám đen cự xà trong cơ thể, cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

Quả nhiên, không ra Thạch Viêm cảm giác đến. Nhẹ tiếng rắc rắc vang, bỗng nhiên từ nám đen cự xà trong cơ thể vang lên. . .

"Bành!" Kia trên mặt đất cự xà thi thể, đột nhiên phát ra một tiếng tiếng nổ, đen nhánh vậy khắp nơi phóng, một đoạn thi thể, lợi mã biến thành bột.

Ở cự xà thi thể hóa thành bột trong nháy mắt đó, một đạo mệnh môn mà khí tức kinh khủng, đột nhiên chọt phóng nhì ra, lấy một loại làm người ta hoảng sợ tốc độ, nhanh chóng bao phủ thành phố.

"Nữ vương bệ hạ thành công?" Cảm nhận được cổ trong hơi thở mơ hồ lau một cái cảm giác quen thuộc giác, cả thành trên dưới, vô số Xà Nhân trở mắt nhìn nhau, chọt mắt đầy mừng như điên, kinh thiên động địa vui mừng uống tiếng, vang tận mây xanh.

Ở cỗ mệnh môn khí tức bùng nổ chói lát, xanh mản sáng màu đỏ ra Cổ Hà, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, cùng lúc đó, thân thể cơ hồ là không chịu mình không chế chọt lui xấp xỉ mấy chục thước.

"Đừng hoảng hốt!" Đối mặt với kia đột nhiên bạo khởi khí tức kinh khủng, hắc bào nhân nhưng là vẫn duy trì bình tĩnh, người khác mặc dù khó mà cảm giác được trong khí tức khác thường, có thể nằng nhưng là rõ ràng nhận ra được, Cổ khí tức mặc dù cường đại đến kinh khủng, bất quá nhưng là mơ hồ có một loại sau lực đứt đoạn.

Nàng cảm ứng, cũng không bị lỗi, ở Cổ khí tức bộc phát ra sau, ước chừng chừng mười giây thời gian, quả nhiên chính là do như nước thủy triều vậy, cấp tốc lùi về mản sáng trong. Theo khí tức lại lần nữa chôn vùi, trong thành phố vui mừng uống cũng là cát nhưng mà chỉ, tất cả Xà Nhân đều là mặt đầy ngạc nhiên, nần lòng thấp thỏm cùng trông đợi.

Mỹ Đỗ Toa khí tức đột ngột chôn vùi, cũng là làm cho Thạch Viêm hơi sững sờ, chột nghĩ đến nguyên trứ trung tình tiết, Thạch Viêm cổ họng cút động một cái, "Không thể nào? Kịch tình quán tính sao đại." Theo lý thuyết ở hần kia mai đan dược dưới sự giúp đỡ, Mỹ Đỗ Toa hẳn sẽ không xuất hiện trường hợp mới đúng, vì phòng ngừa tiến hóa xuất hiện bất ngờ, Thạch Viêm ném cho Mỹ Đỗ Toa kia mai đan dược thật không đơn giản.

"Thần Tú Đan", xuất từ huyền huyền thế giới linh phẩm bảo đan, kỳ danh chi ngu ý. Uống viên thuốc này người, một hơi thở nhược tồn, thì hy vọng bất diệt, tạo hóa tự diễn, vì vậy đan ngấm chứa tự nhiên đôi hóa chi lý, cũng được gọi là "Sinh Tức Tạo Hóa Đan".

Một cái thất thái ánh sáng, mãnh tự trong sương mù bạo xạ ra, ánh sáng tốc độ, cơ hồ là xuyên thấu không gian trở ngại vậy, nhanh chóng vô cùng, xuất

hiện ở Thạch Viêm trước mặt sinh vật, là một cái cũng chỉ có hai công phân tả hữu nhỏ dài rần, toàn thân nó hiện đầy nhỏ thất thái vậy, màu tím nhạt rần đồng, mơ hồ có cổ cảm giác yếu dị giác, một cổ khác thường mắt mẽ mùi thơm, lượn lờ ở trên người, mặc dù bây giờ chẳng qua là một con rắn người, nhưng lại là lộ ra một cổ ưu nhã cùng tôn quý, Thạch Viêm rõ ràng cảm nhận được trên người lực lượng kinh khủng.

Đúng như viên cổ trong sách đáp lời giới thiệu: "Kỳ thân thất thái, kỳ đồng hơi tím, cơ thể hiện lên hương, kỳ lực. . . Thông thiên."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: dục cầm cố túng

Chương 109: dục cầm cố túng

Thất Thái Xà chớp trong suốt phải giống như thủy tinh vậy con người, đuôi rắn ngắn lại, lại chậm rãi hướng về phía Thạch Viêm lơ lửng lợi tới.

Thất Thái Xà vây quanh Thạch Viêm xoay tròn hai vòng, cũng không có lộ ra ý đồ công kích, lại lần nữa vây đuôi lộn một vòng, Thất Thái Xà bỗng nhiên dừng lại ở Thạch Viêm trên bả vai, sau đó ngẩng đầu, hướng về phía Thạch Viêm phát ra mấy tiếng nhẹ nhàng tiếng hý, êm ái giọng điệu, tựa như là tại triều cha mẹ mừng nộ hải tử vậy, thậm chí lộ ra nhỏ dài béo mập lưỡi, liếm liếm Thạch Viêm mặt.

Thạch Viêm khước mắt rút ra rút ra, hay là mới vừa rồi cái đó hung danh chấn nhiếp sa mạc chung quanh hết mấy đế quốc Mỹ Đỗ Toa nữ vương sao?

Ngay sau đó Thạch Viêm cười lắc đầu một cái, đưa tay đem trên bả vai Thất Thái Xà lấy xuống. . .

Thạch Viêm liếc mắt nhìn trong bàn tay, Mỹ Đỗ Toa sở hóa Thất Thái Xà, nghiêm sắc mặt, trong cơ thể tinh thuần linh lực theo thủ bộ kinh mạch, tràn vào trên bàn tay, Thất Thái Xà

Trong cơ thể.

Thất Thái Xà thất thái vậy bề ngoài, tản ra nhàn nhạt thúy lực sắc quang mang, ôn hòa, tinh khiết linh lực không ngừng tràn vào nàng trong cơ thể, chậm rãi vây đuôi, lưỡi rần ói rúc, phát ra tiếng lách tách vang, Thất Thái Xà màu tím nhạt rần đồng bên trong lại hiện ra tí ti thoải mái cùng vẻ hưởng thụ.

Giờ phút này, Mỹ Đỗ Toa bởi vì một ít nguyên nhân cũng không có cùng chi Thất Thái Xà hoàn toàn dung hợp, cho nên Thất Thái Xà mới có thể lộ ra mới sinh ra dáng vẻ, mà Thạch Viêm bây giờ chuyển vận linh lực cho Thất Thái Xà, chính là muốn trợ giúp Mỹ Đỗ Toa nữ vương thức tỉnh.

Chi tuyến nhiệm vụ: "Thu phục Thất Thái Thôn Thiên Mãng!" (5%)

Nhiệm vụ giới thiệu: "Làm một cường giả, làm sao có thể không có một cái có thể chống đỡ tình cảnh sùng vật."

Tưởng thưởng nhiệm vụ: 5 tích phân

Nếu không phải vì năm trăm ngàn tích phân, hẳn mới lười quản, trước đem Mỹ Đỗ Toa độ hảo cảm cả cao, sau này tốt thu phục.

Lúc, Thất Thái Xà bỗng nhiên dừng lại đang đưa cái đuôi, mãnh liệt quang mang, mãnh tự thân thể bên trong bạo dũng ra, sau đó Thạch Viêm, điều kiện phản xạ vậy vì nheo mắt lại.

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, tay hắn trên Thất Thái Xà, thân thể bỗng nhiên đổi lớn, đồng thời, tựa hồ cũng càng mềm mại, một khắc sau, quang mang tán đi, Thạch Viêm trong ngực nhiều hơn một tên mê người thân thể mềm mại. . .

Thạch Viêm hơi thấp xuống mặt, chỉ thấy một đôi màu tím nhạt sáng ngời mỹ mâu, đang ngậm rất nhiều chút sát khí, lạnh lùng nhìn chăm chú mình, nhìn kia trắng nõn như ngọc mê người thân thể mềm mại, Thạch Viêm đem trên người hắc bào cởi xuống cởi xuống, khoác lên nàng trên người.

"Buông ra ta!" Lúc, Mỹ Đỗ Toa rốt cục thì chậm rãi mở miệng, thanh âm tê dại mà lưỡi biếng, cầu để cho nam nhân xương tê dại dụ hoặc.

Nghe vậy, Thạch Viêm buông Mỹ Đỗ Toa, lui về phía sau mấy bước.

Mỹ Đỗ Toa hơi giơ tay lên kéo kéo trên người hắc bào, mê người đường cong, cho dù là có hắc bào che giấu, vẫn là tỏ ra hết sức mê người.

Thạch Viêm bình phục một chút hỗn loạn ưu tư, nhàn nhạt nhìn về phía Mỹ Đỗ Toa, nói: "Dị hóa đã là ta, mà người cũng tiến hóa thành công, chúng ta

giữa giao dịch cũng coi xong thành! Từ đây đại lộ hướng lên trời, các đi một bên, nếu như ngươi muốn báo trước phải uy hiếp thù lòi, ta cũng tùy thời cung kính chờ đợi."

Nói xong, Thạch Viêm liền chuẩn bị rời đi. . .

"!" Thấy vậy, Mỹ Đỗ Toa đột nhiên hô.

Nghe vậy, Thạch Viêm khoe miệng câu khôi vè tươi cười, bắt quá xoay người sau, khẽ nhủ mày, nhìn về phía Mỹ Đỗ Toa quang có chút lạnh xuống, "Nữ vương, muốn tìm trở về sân, bây giờ ngươi, chớ thuyết thực lực không khôi phục, coi như khôi phục cũng không phải đối thủ của ta đi!"

Mỹ Đỗ Toa nữ vương lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói: "Ta Mỹ Đỗ Toa cũng không phải cái gì bực người, mặc dù ngươi trước uy hiếp qua ta, nhưng được ích lợi cùng ngươi, ta tiến hóa thành công, hơn nữa ngươi dứt cho ta kia mai đan dược cũng mang cho ta không tốt chỗ."

Nhìn Mỹ Đỗ Toa, Thạch Viêm hơi nhủ mày, nhân nhật nói: "Đã như vậy, không biết nữ vương còn có chuyện gì?"

"Như ngươi thấy, ở ngươi mới vừa rời dưới sự giúp đỡ, ta mặc dù đổi trở lại, nhưng là chẳng qua là tạm thời, cho nên hy vọng ngươi có thể giúp ta hoàn toàn khôi phục." Mỹ Đỗ Toa mình mâu khẽ nâng, nhìn Thạch Viêm nhẹ giọng nói.

"Không giúp!" Thạch Viêm lúc này mở miệng cự tuyệt, bây giờ giúp, năm trăm ngàn tích phân phỏng đoán liền phao thang.

"Ngươi. . . !" Mỹ Đỗ Toa nổi nóng nhìn Thạch Viêm, nhưng lại không cách nào phản bác, đột nhiên hé miệng cười một tiếng, mình mâu trung ẩn chứa sát khí diệt hết, cướp lấy là vẻ giảo hoạt, thấp tiếng cười khẽ đạo; "Có thể cũng không do ngươi không giúp ta!"

Mỹ Đỗ Toa mới vừa nói xong, một trận mãnh liệt quang mang bắt đầu từ kỳ trong thân thể bạo xạ ra, Mỹ Đỗ Toa thân thể, chậm rãi súc giảm, cuối cùng hóa thành kia Thất Thái Xà, mà Thạch Viêm môn đó, che Mỹ Đỗ Toa người hắc bào, rũ xuống trên đất. Đổi trở về Thất Thái Thôn Thiên Mãng sau, Thất Thái Xà phát ra mấy tiếng nhẹ tiếng hí, khi Thất Thái Xà thấy cách đó không xa không lo lúc, chính là đuôi rần ngăn lại, đột nhiên hóa thành một đạo thất thái ánh sáng, hướng Thạch Viêm bạo cướp đi. . .

"Tê tê. . . !" Thất Thái Xà tiếm lược tới Thạch Viêm trên bả vai dừng lại, đầu còn thân hơn nật thẳng thẳng Thạch Viêm gò má, thấy vậy, Thạch Viêm khoe miệng câu khôi vè đắc ý nụ cười, không biết cái gì gọi dục cảm cố túng sao! Tái xảo quyết hồ ly cũng không đầu lại thợ săn.

Ai! Đáng thương Mỹ Đỗ Toa, tiến hóa thành công thì như thế nào, bị không phải là bị chờ bị mình thu phục, thật là thật đáng thương, vì nàng cười trên sự đau khổ của người khác, không đúng, là mặc niệm một giây đồng hồ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: là Mỹ Đỗ Toa, không sai!

Chương 110: là Mỹ Đỗ Toa, không sai!

Thạch Viêm nhìn rất là khả ái Thất Thái Xà, đưa ngón trở ra nhẹ nhàng điểm Thất Thái Xà đầu, "Người, phải ngoan ngoãn nghe lời, nếu không ta liền đem ngươi ném, biết không?"

Tựa hồ nghe biết Thạch Viêm sở thuyết, Thất Thái Xà lại khá cổ linh tính gật đầu một cái, sau đó người lượn quanh trên Thạch Viêm ngón tay, chui vào Thạch Viêm ống tay áo trong. . .

Đem trên đất hắc bào cảm lên, lần nữa mặc tốt, Thạch Viêm đem quang liếc về hướng màn sáng ra, nhìn cái đó quen thuộc hắc bào nhân, Thạch Viêm xoa xoa có chút phát đau trán, hắc sao cũng tên gì chuyện a!

...

"Chuyện gì xảy ra?" Lúc trước chợt lui một khoảng cách Cổ Hà, ở đó cổ khí tức kinh khủng sau khi biến mất, mới có hơi thấp thỏm trở lại hắc bào nhân bên người, lòng hỏi: "Nàng không phải tiến hóa thành công sao? Làm sao?"

"Tiến hóa hẳn ra chút vấn đề đi, kia Cổ khí tức, đã mau biến mất." Hắc bào nhân hơi lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói.

"Thất bại?" Nghe vậy, Cổ Hà sững sốt một chút, chợt quang gắt gao nhìn chăm chăm kia khói mù dần dần tản đi thần điện.

Hắn có thể không tin mình chính là Đẩu Vương thực lực, có thể ở Mỹ Đỗ Toa nữ vương trong tay được chạy thoát thân, vạn nhất Mỹ Đỗ Toa nữ vương còn lên cấp thành công, như vậy vậy tay giữa liền có thể tắt mình.

Còn như mình Lục Phẩm Luyện Dược Sư, ở Gia Mã Đế Quốc uy vọng địa vị rất cao, có thể hắn sẽ không ngại thờ cho là, Mỹ Đỗ Toa nữ vương sẽ để ý mình Lục Phẩm Luyện Dược Sư thân phận. Hắn đang đợi, chờ đợi kết giới tàn đi, đợi chờ mình có thể thấy rõ trong đó tình huống, một khi phán định Mỹ Đỗ Toa nữ vương thất bại, lập tức xuất thủ, sẽ không dừng lại.

Hắn khiếp sợ khản trương, cùng bên trong thành vô số Xà Nhân vậy, bọn họ lo âu là bọn họ thân vậy tồn tại Mỹ Đỗ Toa nữ vương lúc này rốt cuộc tình huống như thế nào, mới vừa rồi kinh người sét đánh, khiếp sợ thể nhân, uy lực quá cường, bọn họ cũng sợ Mỹ Đỗ Toa nữ vương lúc này...

"Xem ra Mỹ Đỗ Toa nữ vương thất bại, nếu không sao lâu, lúc này lại ngay cả một tia khí tức cũng không từng truyền ra." Hắc bào người Vân Vận, một bên ứng đối dù chưa Xà Nhân bộ lạc bọn thủ lĩnh liên thủ công kích, mạnh mẽ phong thuộc tính đầu kỷ hủy diệt gì liên tục không dứt năng lượng cự xà, một bên cười nói nhẹ giọng.

Thân là Đẩu Hoàng nàng, ngăn cản mấy vị Đẩu Vương, còn không nói ở đây, huống chi, số lần nàng chỉ cầu kéo dài thời gian, không cầu diệt địch, như vậy càng ung dung.

"Hừ, nói vớ vẩn, nữ Vương đại nhân, là bực nào người cũng, há sẽ thất bại, chờ một chút nữ Vương đại nhân sẽ đích thân xuất thủ, hoàn toàn tiêu diệt các ngươi bây tặc tử, " viêm đám trong tay công kích không ngừng, mắt lạnh nhìn hắc bào nhân.

"Là mà? Có thể vì sao bây giờ còn chưa động thủ?" Cui như Mỹ Đỗ Toa nữ vương lên cấp thành công, Vân Vận cũng có tự tin thoát đi.

Quả nhiên, Vân Vận bình thân nhưng nhộn hời, để cho Xà Nhân chau mày, thật ra thì bọn họ lúc này giống vậy lo âu, bọn họ cũng không dám khẳng định nữ Vương đại nhân lúc này tình huống rốt cuộc như thế nào.

Không thể ở đầu tri hoãn nữa, phải đi nữ Vương đại nhân địa phương, bọn họ nhưng là nhớ đối phương có người tránh ra khỏi bọn họ bao vây, đi thần điện, vạn nhất nữ Vương đại nhân mới vừa lên cấp thuộc về yếu ớt giai đoạn, mà bị đối phương tiêu diệt, như vậy bọn họ đã chết tạ tội cũng không đủ lấy bù đắp lại lỗi lầm.

"Giết." Nguyệt Mị bọn họ hai mắt nhìn nhau một cái, đọc hiểu đồng bạn trong mắt tin tức. Đồng thời hét lớn một tiếng, sử dụng mình cường đại nhất công kích. Cuồng phong bạo vũ vậy công kích, hội tụ chung một chỗ, hướng hắc bào nhân Vân Vận gào thét đi.

Hư không đột nhiên rạo rực khởi một lần tần rung động, đem tất cả công kích cũng cho chấn tán ra.

Giữa một bóng người tự bên trong kết giới đập không ra, khi cảm nhận được Thạch Viêm trên người kia phát ra kinh khủng cảm giác bị áp bách sau, những thứ kia còn đang chiến đấu người, đều là sợ hãi dừng động tác lại, ngẩng đầu nhìn về kia một nơi trời cao. . .

Hắc bào nhân, kia dưới hắc bào, từ đầu đến cuối đứng vững hình dáng nhưng là hoàn toàn bị đánh vỡ, hắc bào che giấu hạ diệu mạn đáng người hơi có chút run rẩy, mãnh nhiên đầu qua nhìn về kia khí tức quen thuộc ngọn nguồn. . .

Cả thành phố đột ngột an tĩnh lại, bất quá, dạng quỷ dị tình trạng chỉ kéo dài một hồi, liền bị phá vỡ. . .

"Đầu. . . Đầu Tông cường giả. . . !" Đáng người đứng mãnh nghiêm sư, kinh hãi nhìn Thạch Viêm, cổ họng không thể át chế lần hai cái. . .

"Loại người người là ai? Làm sao sẽ xuất hiện ở trọng thần điện, nữ vương chúng ta đại nhân đâu?" Hơi phe phẩy sau lưng năng lượng dực, quang lóe lên vô cùng ngưng trọng quang mang nhìn chăm chăm Thạch Viêm, mực ba tư chân mày co rút nhanh nói.

"Chớ khản trương, các ngươi nữ vương không có sao, chẳng qua là tiến hóa ra chút ngoài ý muốn mà thôi!" Thạch Viêm chậm rãi nói, nói xong rút ra trong tay áo Thất Thái Xà, bốc lên cái đuôi hướng về phía mọi người lắc lư, Thạch Viêm cũng không sợ Xà Nhân tộc biết bọn họ nữ vương ở tay mình trên, dù sao bọn họ có không làm gì được mình.

"Là Mỹ Đỗ Toa nữ vương?"

"Hắn là chứ?"

"Vậy vì sao đối với chúng ta nhắm mắt làm ngơ?"

"Nữ Vương đại nhân?"

Nguyệt Mị dò xét tình huống về phía kia Thất Thái Xà kêu gào một tiếng, có thể đối lấy đối phương coi thường, để cho nàng có chút im lặng, rốt cuộc có phải hay không Mỹ Đỗ Toa nữ vương a?

". . . Cổ khí tức đúng là nữ Vương đại nhân! Loại người, đem nữ vương chúng ta giao ra." Nhìn bị Thạch Viêm trêu chọc Thất Thái Xà, một ít Xà Nhân tộc các cường giả tức giận hô đến.

"Làm sao bây giờ? Nếu không lui chứ?" Mỹ Đỗ Toa nữ vương lại lên cấp thành công, nghiêm sư bọn họ tái cũng không dám ở đầu đợi tiếp, vội vàng đối với mấy phe được thủ lĩnh cấp bậc hắc bào nhân nói.

"Cổ Hà, ngươi thấy thế nào ?" Vân Vận nhìn Cổ Hà, hỏi nhỏ, đầu sao hần mới là người đi đường phát động người.

"Nhìn nữa."

... . . .

"Đại nhân, có thể hay không đem Mỹ Đỗ Toa nữ vương trả lại cho Xà Nhân bộ lạc, Xà Nhân không thể rời bỏ nữ Vương đại nhân." Nhìn như cũ trên chọc rắn Thạch Viêm, bất đắc dĩ, Nguyệt Mị không thể làm gì khác hơn là cầu khẩn nói.

Viêm đâm hần cửa cũng không dám chút nào cưỡng ép cướp lấy nữ Vương đại nhân hành động, nhưng là Đẩu Tông cấp bậc cường giả, cướp đoạt tự tìm cái chết a.

"Thất Thái Thôn Thiên Mãng loại bán chơi thân, tiềm lực đại sủng vật cũng không dễ tìm a! Ta liền vui vẻ nhận!" Thạch Viêm đem Thất Thái Thôn Thiên Mãng bỏ vào ngực mình, Thất Thái Thôn Thiên Mãng hoàn toàn không có phản kháng, chui vào ống tay áo, quán ở Thạch Viêm trên cổ tay.

"Ngươi?" Tất cả mọi người Xà Nhân bộ lạc thủ lĩnh, cảm tức nhìn Thạch Viêm, lại dám đem nữ Vương đại nhân làm sủng vật. Mà trong đó vu phạm mực ba tư nhất tức giận, chỉ thấy kỳ trùng hướng Thạch Viêm ánh mắt giống như là muốn phun ra lửa vậy

Thạch Viêm không có phản ứng Xà Nhân tộc, quay đầu nhìn về phía Vân Vận nhẹ giọng nói: "Gần đây khỏe không?"

Nghe được Thạch Viêm lời, hắc bào nhân thân thể bỗng nhiên cứng đờ, người khẽ run lên, sau đó yên lặng một hồi sau, một đôi trắng nõn như ngọc đầu ngón tay từ trong hắc bào lộ ra, kéo hắc sắc đầu cái lông, chậm rãi đem chi vén xuống, nhất thời, từ nào tiểu mỹ bạch tích gò má, chính là đã lâu lại lần nữa xuất hiện ở Thạch Viêm trong tầm mắt. . .

"Ừ, rất tốt, ngươi chứ ? Làm sao đến sa mạc tới?" Vân Vận uyển uyển cười một tiếng nhẹ giọng đáp lại.

"Ta cũng rất tốt, nghe thuyết Mỹ Đỗ Toa trên tay có dị hỏa, sẽ tới cùng nàng làm một giao dịch."

"Thật ra thì ta tên thật gọi Thạch Viêm, trước cái đó là dùng tên giả, ta thuận miệng thuyết."

"Thạch Viêm? Thật quen thuộc tên, Tiêu gia cái đó thiên tài Đẩu Hoàng?"

Hai người như đã lâu không gặp tốt ngươi vậy, ăn ý trao đổi. . .

... . . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Đòi người chỉ nếu lần đầu gặp

Chương 111: Đòi người chỉ nếu lần đầu gặp

"Ta hối hận!" Thạch Viêm không giải thích được nói ra sao một câu nói, Vân Vận nghi ngờ nhìn về phía hần, không hiểu có ý gì.

Thạch Viêm ngửa mặt nhìn chân trời đám mây chậm rãi nói: "Đã từng có một đại mỹ nhân đối với ta đầu hoài tổng bảo, ta không có thật tốt trân tiếc, cho đến mất đi mới hối hận không kịp, trong cuộc sống thống khổ nhất chuyện không ai bằng này, nếu như trời cao có thể cho ta một tên một lần nữa cơ hội..."

Thạch Viêm cúi đầu xuống quang nhu hòa nhìn về phía Vân Vận: "Ngươi nguyện ý cho ta một tên đền bù cơ hội sao?"

Vân Vận người khẽ run, mặt đẹp dâng lên lau một cái nhàn nhạt ánh nắng đỏ rực, Thạch Viêm lần lại đối với hần có lực sát thương cực lớn, lực sát thương xa xa vượt qua Thạch Viêm tưởng tượng, bất quá Vân Vận hay là cố đè xuống nội tâm sợ hãi không dứt ưu tư, hoạt bát nói: "Nhìn ngươi biểu hiện."

Thạch Viêm đi tới Vân Vận trước người, đưa tay khoen ở eo nhỏ nhắn, văng hoài trung vừa kéo, hơi quần quai sau liền dừng lại, thân thể rúc vào Thạch Viêm trên người, đầu tựa vào Thạch Viêm bả vai trên.

Vốn là bốc lửa bầu không khí trong nháy mắt trong nháy mắt yên lặng lại, tất cả mọi người tại chỗ cũng sững sờ, nhất là Cổ Hà, trên mặt lộ ra khiếp sợ nụ cười, cắn chặt hàm răng, hai quả đấm nắm chặt, tim mình yêu nhiều năm nữ nhân liền dạt vào người khác ôm trong ngực, liền dạt bị người khác cướp, nhưng là thì như thế nào, lại có bao nhiêu người thật sẽ vì tình mà buông tha hết thấy, Đẩu Tông cường giả rõ ràng không phải mình có thể chọc, hơn nữa đối phương còn có thể là tên Luyện Dược Sư, bởi vì hắn cảm giác được Thạch Viêm kia cực kỳ kinh khủng linh hồn lực.

"Nghiên Sư, Lão Hà, Phong Lê chúng ta đi." Nói xong câu, Cổ Hà hai cánh rung lên, hóa thành một đạo lưu quang rồi đi, dị hỏa không nhận được, lấy được một tên tin dữ, thực lực ăn một ba thức ăn cho chó, đợi tiếp nữa, hắn là muốn điên rồi tiết tấu, ba người liếc nhau một cái, không biết làm sao lác đầu một cái, vội vàng đuổi theo, Cổ Hà thích Vân Vận mặc dù không tự mình mở miệng nói qua, nhưng bọn họ lại không ngốc, nơi đó không nhìn ra, có thể tiếc, Đẩu Khí Đại Lục, người mạnh là vua.

Thạch Viêm an tĩnh ôm Vân Vận, hưởng thụ một hồi tốt đẹp bầu không khí, thời kỳ ngược lại là không có không mở mắt tới quấy rầy, Vân Vận đoàn người trừ nằng trở ra, đều đã rời đi, Xà Nhân tộc cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nữ vương nhưng là ở tay hắn trên.

"Được, ta cũng nên trở về tông môn, còn có một ít chuyện phải xử lý." Vân Vận khẽ nâng lên mặt đẹp đạo.

Nghe vậy, Thạch Viêm hơi gật đầu một cái, nói: "Ừ, chờ qua một đoạn thời gian nữa, Viêm Tử ước hẹn ba năm cũng phải đến, cũng phải trên Vân Lam Tông, đến lúc đó ta sẽ cùng hắn cùng đi."

Vân Vận hơi đầu đẹp, "ừ!" Lui về phía sau một bước, thoát khỏi Thạch Viêm ôm trong ngực, Vân Vận không nhìn Thạch Viêm, "Vậy ta trở về tông môn!"

"ừ! Qua một đoạn thời gian đi ngay Vân Lam Tông tìm người."

Vân Vận đột nhiên nhắm mắt lại, trên người hơi nghiêng về phía trước, ở Thạch Viêm gò má hơi hột vậy hôn một chút, chính là vội vàng xoay người, ngưng tụ ra một đôi màu xanh năng lượng phe cánh, hướng hoàng sa đầy trời phương xa cấp tốc bay vút đi. . .

Thạch Viêm nhìn Vân Vận phương hướng rồi đi im lặng không nói, mình là làm sao? Lắc đầu một cái, ngay sau đó nhẹ nhàng cười một tiếng, thích một người cần lý do sao? Không cần, yêu cần giải thích sao? Không cần, nhưng lại có thể giải thích hết thấy.

Người có biết, khi người cười trừ thuyết người rất giỏi thời điểm, ta là thật muốn, người có thể qua thật tốt.

Sau đó Thạch Viêm ở Xà Nhân nhất tộc ăn thịt người quang hạ, mang bọn họ Mỹ Đỗ Toa nữ vương, Thạch Viêm tiêu sái đáp không đi, lưu lại từng tiếng tức giận tiếng hô.

Vẫn là mùa hè nóng bức, nhiệt độ có chút náo người, nóng bỏng mặt đường đập ở phía trên giống như giẫm ở lạc thiết trên vậy, người đi đường qua lại mặc dù cánh tay trần, vẫn như cũ mồ hôi chảy ướt lưng, trong miệng một tên sức lực đất than phiền quý thời tiết.

Thạch Viêm mang Y Tiên cùng Thanh Lân rồi rảnh dạm đất đi ở trên đường phố, dọc theo trong đầu đường đi chuyển mấy cua quẹo, kia điều quen thuộc hạng liền xuất hiện ở mình trước mắt.

Đi vào hạng, chẳng được bao lâu, một nơi được đặt tên là 'Cổ đồ' cửa tiệm đột nhiên xuất hiện ở trong mi mắt, Thạch Viêm cười nhạt, chậm rãi đi vào.

Cửa hàng bên trong, một quả thạch, tản ra nhàn nhạt hào quang, ôn hòa không nhưc mắt quang mang, đem cửa tiệm bên trong chiếu rất là sáng rõ.

Bên trong cửa hàng, một lão đầu mà chánh phục ở trên bàn cẩn thận mô tả trừ một tấm bản đồ, cũng không có ý thức được Thạch Viêm mọi người đến.

Quầy chỗ, trừ hai nam một nữ hai người tuổi trẻ đứng bên ngoài, lại cũng không có những khách nhân khác.

"Ho khan một cái, lão đầu, người Đẩu Hoàng khôi phục thực lực có hy vọng!" Thạch Viêm ho nhẹ một tiếng, giọng bình thản nói.

Nhưng lại để cho cạnh quầy hai nam một nữ trong lòng vén lên ngút trời sóng biển. . .

Đẩu Hoàng cường giả, toàn bộ Gia Mã Đế Quốc, bây giờ đã biết cũng chỉ có Vân Lam Tông tông chủ và Luyện Dược Sư hiệp hội hội trưởng pháp mã còn có hoàng thất cái đó lão bất tử, sang năm trên sở bảy le que có thể đếm được, khó tin là, ở tên mạc thành, tên cổ đồ trong cửa hàng lại có một tên Đẩu Hoàng cường giả? Nàng phụ thân luôn là nói cho nàng, đang lúc bản đồ tiệm ông lão, là một vị thực lực vô cùng cường cường giả, để cho mình thường xuyên đến đối với vị nhìn hàn hủu hỏi âm áp, nàng cũng mơ hồ cảm nhận được qua ông lão kia trong lúc lơ đãng bộc lộ ra ngoài khí tức kinh khủng, vạn vạn không nghĩ tới tên ông lão tản nhiên là Đẩu Hoàng cường giả.

Hải Ba Đông ngẩng đầu lên, nhìn Thạch Viêm một cái, rồi sau đó tiếp tục động tác trong tay, chậm rãi nói: "Làm sao? Sa chi mạn đà la tìm được?"

Thạch Viêm gật đầu nói: "Như đã nói qua người lão đầu lòng thật đúng là lớn, cũng không sợ ta cầm tàn đồ đi một lần không còn trở về."

"Cường giả đều có cường giả tôn nghiêm, huống chi lão phu nhân lực kính vẫn là có." Hải ba đông bình thản nói.

Hải ba đông ba lỗ mũi hơi rút ra rút ra, chợt khô héo sắc mặt hơi đỏ một chút, nhìn Thạch Viêm nói: "Người. . . Người cùng Mỹ Đỗ Toa nữ vương tiếp xúc qua!"

"Ừ! Cùng nàng cường ép làm một giao dịch." Thạch Viêm nhún nhún vai, nhàn nhạt nói.

"Chắc chắn, cũng đúng, lấy người thực lực, Mỹ Đỗ Toa cũng không có năng lực phản kháng." Hải Ba Đông nhất thời chép miệng một cái, thán phục không thôi nói.

Trong cửa hàng, một bên hồng quần nữ tử nhất thời mặt đầy kinh ngạc, Hải Ba Đông cùng Thạch Viêm lời nói, càng làm cho phải nàng tại chỗ như bị sét đánh cứng ngắc xuống.

Nàng tùy tùng bên cạnh nghe Mỹ Đỗ Toa tên tên, cũng là toàn thân cứng ngắc xuống.

Mỹ Đỗ Toa nữ vương hung danh, đủ để cho phải bất kỳ một tên nhân loại cảm thấy sợ hãi, năm đó đất đai chiến, vị nữ vương bệ hạ, đã từng một người một ngựa huyết tẩy chừng mấy tòa thành trì. Kỳ hung danh, có thể đạt tới để cho trẻ sơ sinh chỉ khóc bước.

Nghe giữa bọn họ đối thoại, trước mắt cái đó nhìn qua cùng hẳn không lớn bao nhiêu thiếu niên khôi ngô, lại so với Mỹ Đỗ Toa còn lợi hại hơn, nhìn bằng đại sư đối đãi Thạch Viêm cung kính thái độ, tên nhìn qua hết sức trẻ tuổi thiếu niên, tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

"Lão đầu, người được liệu mặc dù đã thu góp, nhưng luyện chế giải trừ phong ấn đan dược sợ rằng còn cần một tên cao cấp Luyện Dược Sư đi!"

"Không sai, người biết cao cấp Luyện Dược Sư?" Hải Ba Đông kinh ngạc liếc mắt nhìn Thạch Viêm.

"Tự mình bắt tài, chính là một tên cao cấp Luyện Dược Sư! Lục Phẩm!" Thạch Viêm hơi có vẻ đắc ý nói, nghĩ lúc đó cùng Tiêu Viêm đi theo Dược lão học tập Luyện Dược Thuật, cũng làm Tiêu Viêm cùng Dược lão đã kích khiếp sợ quá sức.

"Nói đi! Điều kiện gì?" Hải Ba Đông trên khuôn mặt hiện lên một vẻ khiếp sợ, lại lần nữa nhìn về Thạch Viêm quang, lộ ra lau một cái khó mà nói rõ ưu tư, hẳn mặc dù hàng năm ẩn cư ở chỗ này, nhưng không thay mặt biểu hẳn cùng ngoại giới đoạn tiếp liên lạc, lục giai Luyện Dược Sư, toàn bộ Gia Mã Đế Quốc chỉ một cái mà thôi, đó chính là đan vương Cô Hà, thân cư dị hỏa lục giai Luyện Dược Sư lại là một tên cũng không có, Hải Ba Đông nhất thời hai mắt để nhìn Thạch Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: luyện dược

Chương 112: luyện dược

"Ta có một tên biểu đệ, qua một đoạn thời gian muốn đi một chuyến Vân Lam Tông giải quyết một ít ân oán cá nhân, vì phòng chỉ phát sinh ngoài ý muốn, ta hy vọng người cho hẳn làm một đoạn thời gian hộ vệ." Thạch Viêm khẽ búng trừ bàn khẽ cười nói.

"Vân Lam Tông mặc dù không yếu, cường giả cũng không ít, nhưng lấy người thực lực, bọn họ cũng không dám làm xảy ra cái gì ra khác biệt chuyện đi!" Hải Ba Đông nghi ngờ nói.

"Ta địa vị có chút hơi có chút lúng túng, ta cùng Vân Lam Tông tông chủ quan hệ có chút đặc thù, ta biểu đệ cùng nàng đồ đệ có chút ân oán cá nhân, vạn nhất xảy ra chuyện gì, ta kẹt ở giữa..." Thạch Viêm buông tay một cái, có chút bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy Hải Ba Đông quái dị nhìn hẳn một cái, quái dị nói: "Người tử số đào hoa không cạn a! Lần trước hướng dẫn tên quần áo trắng mỹ nữ, lần tới lại thêm một quần áo xanh mỹ nữ, bây giờ có cùng Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận có một chân." Thấy Thạch Viêm biến thành đen mặt, sau đó lại liên vội vàng nói: "Đã như vậy, ta đáp ứng người! Ai bảo ta có cầu cùng người đâu!"

Thấy Hải Ba Đông gật đầu, Thạch Viêm hài lòng cười cười.

Thạch Viêm đối với Hải Ba Đông dương dương cảm, gật đầu nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta liền bắt đầu làm việc đi!"

"Bây giờ?" Hải Ba Đông sững sốt một chút, chợt vội vàng gật đầu: "Được, tốt, mời!" Vừa nói, hẳn chính là vội vàng đẩy ra quầy, phải đem Thạch Viêm nghênh vào sau phòng.

"Băng đại sư. . ." Bị lượng ở một bên, hơi chần chờ hạ, hồng quần nữ tử khiếp khiếp nói.

Hải Ba Đông tay phải kia Hàn Ngọc vậy nẹp giới lam quang nhẹ tránh, hai cuốn tân ra hàn băng khí tức quyền trực xuất hiện ở trong tay, vút cho cạnh

quầy tên kia thiếu nữ áo đỏ. . .

"Được, các người đi thôi, ta biết người phụ thân ý, nhưng là lão phu bây giờ còn chưa thu học trò ý nguyện, nhìn ở người mấy năm nhẫn nhục chịu khó chạy lên chạy xuống hỗ trợ phân thượng, cuốn huyền cấp trung cấp công pháp và đồng bộ huyền cấp trung cấp đấu kỹ sẽ đưa cho người, sau ngày hôm nay, lão phu phỏng đoán cũng sẽ không xuất hiện lại ở mạc thành, thành tựu như thế nào, nhìn tự thân tạo hóa đi."

Khẽ thở dài một cái, nhẹ nhàng giao cho bên người thiếu nữ áo đỏ. . .

Nhận lấy kia hai cuốn tản ra trận trận rung mình quyền trục, nhìn về phía lão giả ánh mắt, thiếu nữ có chút muốn nói lại thôi, tựa hồ là muốn đang nói cái gì, bất quá thấy lão giả trước mắt đáng điệu, không thể làm gì khác hơn là xóa bỏ, chỉ đành phải cung cung kính kính cúi một cung, sau đó âm thầm trừ mặt đẹp, nhẹ nhàng thối lui ra cửa tiệm, mang hai người tùy tùng chậm rãi rời đi.

Tiến vào trong nhà, Thạch Viêm tùy ý ngồi ở trên ghế, quang liếc về phía Hải Ba Đông, khẽ miệng hơi khơi mào một nụ cười, nhẹ giọng nói: "Toa thuốc, tài liệu..."

Hải ba đông hẳn dĩ nhiên biết Luyện Dược Sư quy củ, nhúc nhích đem tất cả mọi thứ giao cho Thạch Viêm.

Đi theo Hải Ba Đông đi vào phòng, nhân nhật ánh đèn soi ra, bên trong căn phòng, hoặc giả là bởi vì thường xuyên quét dọn duyên cớ, nhìn qua rất là chỉnh tề, dùng để làm luyện dược địa phương, hết sức không tệ, nghĩ lúc đó hẳn cùng Tiêu Viêm đều là ở trong sơn động luyện dược.

"Huynh đệ, trong tạm được chứ ?" Hải Ba Đông cười hỏi, nhìn thấy Thạch Viêm sau khi gật đầu, mới tiếp tục nói: "Đã như vậy, vậy thì mời huynh đệ ở chỗ này luyện chế đan dược đi, ta sẽ thủ ở bên ngoài, đoạn thời gian, người sẽ có được cân an tĩnh không khí, tuyệt đối sẽ không có người quấy rầy người."

"Ừ." Thạch Viêm gật đầu một cái, nhìn Hải Ba Đông lui ra ngoài sau, Thạch Viêm vây quanh phòng đi một vòng, vài người kẻ tiếp kết giới, nhiều một tên lòng tóm lại không là chuyện xấu.

Thạch Viêm cong ngón tay bắn ra, một người ngang ngược mười phần dược đỉnh đột ngột tránh hiện ra, bên trái bàn long, bên phải hang hổ, kỳ lân lập trung gian.

"Thanh lân muội muội, chính là Luyện Dược Sư dược đỉnh sao! Nhìn qua thật là khí phách a!" Y Tiên trong đôi mắt tràn đầy tia sáng kỳ dị.

"Ân ân! Cảm giác thật là lợi hại a!" Một bên Thanh Lân cũng là liên vội vàng gật đầu.

Nghe được hai người sao khen ngợi, Thạch Viêm hơi có chút lúng túng, được rồi! Tên dược đỉnh, thật ra thì cũng chính là bên ngoài biểu hoa lệ mà thôi, cũng chỉ so với vậy dược đỉnh tốt một chút, so với Dược lão kia trên Thiên bảng tiếng tăm lừng lẫy hẳn kém xa.

Thạch Viêm nhẹ hít một hơi, bàn tay ở mặt bàn trên vùng lên động, từng buôi dược liệu, bị hắn bắt vào trong tay, sau đó toàn bộ một lần ném vào dược đỉnh bên trong.

Theo Thạch Viêm đầu ngón tay đạn động, dược đỉnh bên trong, nóng bỏng xanh ngọn lửa màu đỏ, hết sức nhanh chóng chia ra làm mười mấy thốc nhỏ ngọn lửa, đem những thứ kia đặt tiền cuộc mà vào dược liệu bọc mà vào, dựa vào kinh khủng linh hồn lực cùng tinh xảo lực khống chế, luyện xúc thuốc chính là sao tự do phóng khoáng.

Ngọn lửa sôi trào dược đỉnh bên trong. Một quả lớn bằng ngón cái màu tím nhạt đan dược hình thức ban đầu.

Ở ngọn lửa nấu trung. Chậm rãi thành hình trụ. Ở mỗi một khác. Một cỗ màu tím đậm đan hương. Bỗng nhiên từ trong đỉnh tán ra. Tràn ngập ở bên trong căn phòng. Thật lâu không tiêu tan.

Thạch Viêm thấy vậy pháp quyết biến đổi, dược đỉnh bên trong, xanh Koizumi ngọn lửa đột nhiên bạo dừng lên. Trong nhấp nháy. Chính là đem kia mai màu tím đan dược hình thức ban đầu hoàn toàn bọc trong đó. Bắt đầu một vòng cuối cùng mãnh liệt thiêu hủy.

Xanh Koizumi ngọn lửa chẳng qua là bay lên chớp mắt thời gian. Chính là thật nhanh chôn vùi đi xuống. Mà theo ngọn lửa chôn vùi. Một quả lớn bằng ngón cái toàn thân đậm tím, tản ra nhân nhật sáng bóng mượt mà đan dược. Chính là xoay tít xoay tròn xuất hiện ở dược đỉnh bên trong.

Bàn tay hướng về phía đỉnh đen một chiều, kia mai màu tím nhạt đan dược. Chính là bị dược đỉnh phun ra, vũng vàng rơi vào Thạch Viêm lòng bàn tay.

Đan dược bề ngoài có đậm tím vẻ, toàn thân tròn trịa mà giàu có sáng bóng, mơ hồ phác họa một loại cũng không phải là bởi vì chế tạo kỳ dị đường vân.

Thạch Viêm sửa sang lại y phục, đem đan dược bỏ vào bình ngọc, rút lui đi kết giới, hướng về phía phòng chỉ bước ra ngoài.

Hải Ba Đông nhìn đi ra cửa phòng Thạch Viêm, vội vàng hướng tiến tới mấy bước. Vội vàng hỏi: "Huynh đệ. Thành công sao?"

"Nhìn người thuyết, bốn tông luyện dược cho tới bây giờ không thất bại một thuyết, Thạch Viêm xuất phẩm, tất chúc tình phẩm, lão đầu, người kiếm đại!" Thạch Viêm đem tiện tay cầm trong tay bình ngọc ném cho Hải Ba Đông.

Hải Ba Đông không ngừng bận rộn tiếp lấy chai thuốc, nhìn trong bình ngọc màu tím đan dược, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

"Người đi phá cối phong ấn đi! Ta đi trước bên ngoài chờ người." Nói xong Thạch Viêm liền mang theo Y Tiên cùng Thanh Lân đi bên ngoài trong tiệm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Thiên Xà Phủ đánh tới

Thứ một trăm một chương mười ba Thiên Xà Phủ đánh tới

"Ha ha. Đáng chết phong ấn. Rốt cuộc cú đi! Lão phu lại trở thành Đấu Hoàng!" Bàn chân đạp ở băng trên đài. Hải Ba Đông thân thể nhanh như tia chớp trôi lơ lửng ở giữa không trung trên. Trên gương mặt tràn đầy mừng như điên, ngửa đầu lên tiếng cười như điên.

Cười như điên thật lâu, giữa không trung Hải Ba Đông rơi xuống, đi ra ngoài, trông chừng tiệm bên trong trên chốc hai tên cô nương Thạch Viêm, Hải Ba Đông trong mắt lóe lên một tia không nói.

"Lão đầu, phong ấn đã phá lý giải, bất quá tốt giống như không có khôi phục lại dĩ vãng đất trạng thái tốt cùng đi!" Thạch Viêm liếc mắt nhìn Hải Ba Đông nhàn nhạt nói.

Khỏe miệng rút ra rút ra. Hải Ba Đông vung tay áo bảo nói: "Ta bị phong ấn sao nhiều năm, thực lực dĩ nhiên là không thể nào lập tức thì hoàn toàn trả lời. Chỉ cần chờ tên bốn năm năm, thì có thể trả lời đỉnh phong."

"Tiếp." Thạch Viêm đem một mảnh ngọc phù ném cho Hải Ba Đông, nhìn không rõ cho nên Hải Ba Đông, Thạch Viêm chậm rãi nói: "Ngọc phù bên trong có ta biểu đệ khí tức, thuận khí hơi thở liền có thể tìm được hân, mặc dù hân thực lực không cao, nhưng ta biểu đệ Luyện Dược Thuật so với ta chỉ cường không kém, hơn nữa trong tay hân có một loại có thể để cho người khôi phục thực lực toa thuốc, có thể hay không nắm chắc cơ hội thì nhìn người." Tiểu Viêm Luyện Dược Thuật so với hân tốt, đó là không có thể, về phần tại sao sao thuyết, đó là bởi vì có Dược lão ở hân bên người.

Nghe vậy, Hải Ba Đông giả nua gương mặt hơi đỏ, con người trung mịt mờ lướt qua vẻ ngạc nhiên mừng rỡ: "Đa tạ huynh đệ."

"Đã như vậy, hải lão người vô sự rồi, liền đi ngay tìm ta biểu đệ đi! Ta muốn đi một chuyến Hắc giác vực, giải quyết một ít chuyện." Đang khi nói chuyện, Thạch Viêm trong mắt một tia hàn mang thoáng qua, hàn phong người ngày tốt phải đến đầu.

"Được, lão phu kia liền đi trước một bước." Nói xong Hải Ba Đông nhanh chóng rời đi, dò thám biết một chút ngọc phù, theo ngọc phù trung khí hơi thở, đưa ra hai cánh hướng để đô phương hướng bay đi.

Nhìn mệnh mông rời đi Hải Ba Đông, Thạch Viêm quay đầu hướng Y Tiên Thanh Lân ỏi cái máng nói: "Thiết, thật là người lão gan càn?"

Y Tiên cùng Thanh Lân hi hi cười một tiếng.

"Oanh!" Một đạo thanh thúy bạo phá thanh, mãnh tự kỳ cửa tiệm bên trong vang lên, chợt cứng rắn sàn nhà, đột nhiên vỡ ra, vô số rộng lớn màu xanh lá cây thân cây, từ lòng đất trong mào dâng lên, sau đó nhanh như tia chớp lẫn nhau quán quanh, chớp mắt thời gian, chính là tạo thành một tên gỗ nhà tù, đem Thạch Viêm phong tỏa trong đó.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, để cho Thanh Lân cùng Y Tiên bao gồm Thạch Viêm ở bên trong đều là sửng sốt một chút, lại có người dám đánh lén hân, là ai đang làm chết.

Xó xinh âm u trong, một đạo đậm bóng người màu xanh, mãnh bạo cướp ra, bóng người màu xanh tốc độ nhanh kinh khủng, trong chớp mắt, chính là thiểm lược đến Thạch Viêm trước, hai cánh tay tìm tòi dưới một cái đang lúc, thì phải đem Thanh Lân cướp đi.

Tên Đấu Hoàng che giấu thủ pháp hết sức cao minh, hơn nữa Thạch Viêm cũng tin tưởng, ở mình không có cố ý đi thăm dò dưới tình huống, tên Đấu Hoàng cũng sẽ không dễ dàng bị mình phát hiện! Mà sự thật, chính là một đáng về. Nếu như không phải là tên Đấu Hoàng chủ động xuất hiện, Thạch Viêm còn thật không biết tên Đấu Hoàng tồn tại!

Một cỗ khí thế kinh khủng từ một tù trung truyền ra, trong nháy mắt đem nhà tù hướng tan tành, mới vừa chạm đến Thanh Lân người áo xanh ảnh trong nháy mắt bị tức thể đánh lui mấy chục thước.

Thạch Viêm vốn là bình thân hai tròng mắt đặt lên một tầng thấu xương lãnh ý, nhìn trước mắt quần áo xanh nữ tử lãnh quát: "Một tên Đấu Hoàng, cũng dám đánh lén ta, từ bốn tông trên tay cướp người, là ai cho người lá gan!"

"Đấu Tông cường giả, Gia Mã Đế Quốc thật là đậm rồng hang hổ a, " một đạo kinh ngạc tiếng vang lên, "Vị đại nhân, chúng ta chẳng qua là cần bên cạnh người thanh y thiếu nữ mà thôi!" Quần áo xanh nữ tử vội vàng cung kính nói, vốn tưởng rằng trở ngại lớn nhất là vừa mới rời đi Đấu Hoàng, mới vừa rời tên kia Đấu Hoàng rời đi, nhưng là để cho nàng âm thầm hưng phấn một chút, thiếu một tên đại trở ngại, còn lại tên kia thiếu nữ quần áo trắng cùng thiếu niên áo đen, nàng ngược lại là không để ở trong lòng, không nghĩ tới tên thiếu niên kia lại là Đấu Tông, mặc dù mình là một tên Đấu Hoàng cường giả, bất quá ở Đấu Tông cường giả trước mặt, giống vậy chẳng qua là một con có thể tùy ý bóp chết con kiến hôi mà thôi! Nếu như chọc giận một tên Đấu Tông cường giả, sợ rằng mình hôm nay là không thể bình an rời đi trong

"Dám cướp người ta, người là gan à không!" Thạch Viêm lộ hàn quang đạo.

Nghe vậy, quần áo xanh nữ tử thân thể mềm mại run lên, Thạch Viêm trên người kia cổ bàng bạc nặng nề khí thế, thật sự là áp chế nàng có chút khó mà nhúc nhích, bất quá nàng hay là thật thành hướng về phía Thạch Viêm nói: "Đại nhân, mời xem ở chúng ta Thiên Xà Phủ mặt mũi, đem một cô thiếu nữ giao cho chúng ta đi! Chúng ta sẽ cho nàng tốt nhất đào tạo, là sẽ không hại nàng!"

Thiên Xà Phủ sao? Dem Thanh Lân giao cho một tên phủ chủ nhất nhiều bất quá Đấu Tôn Thiên Xà Phủ, Thạch Viêm còn không bằng đem Thanh Lân ở lại bên cạnh mình, dạng vẫn có thể càng thêm tốt hơn đào tạo Thanh Lân, bàn về nội tình, thích hợp Thanh Lân tu luyện công pháp, a a, có hệ thống hẳn sẽ thiếu sao?

Thấy Thạch Viêm yên lặng, Midori rất cũng chính là quần áo xanh nữ tử lần nữa cung kính nói: "Bích Xà Tam Hoa Đồng đối với ta Thiên Xà Phủ thật là vô cùng trọng yếu, hơn nữa đối với nữ hài tu luyện cũng là hết sức có lợi, đại nhân nếu là thật vì nàng muốn lợi, sẽ để cho chúng ta đem nàng mang về đi!"

"Thạch đại ca, người không nên để cho Thanh Lân cùng người khác đi, ." Một bên Thanh Lân thấy Thạch Viêm yên lặng cũng cho là phải đem nàng giao cho người khác, tí ti hơi nước ở linh động thanh bích sắc trong đôi mắt to bay lên, trong suốt nước mắt giống như trân châu vậy tự Thanh Lân trên gương mặt tươi cười lăn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Hắc Giác Vực Hàn Phong

Chương 114: Hắc Giác Vực Hàn Phong

Thanh Lân hai tay ôm chặt lấy Thạch Viêm, nhìn điềm đậm đáng yêu nhìn mình Thanh Lân, Thạch Viêm không khỏi khẽ mỉm cười, khẽ vuốt ve Thanh Lân nhu thuận màu xanh màu xanh mái tóc dài "Thanh Lân, yên tâm! Ta làm sao chịu đem người đưa đi."

Nghe được Thạch Viêm lời, Thanh Lân trong lòng một ngọt, tiểu mỹ trên gò má nhất thời nhiều hơn hai tên khả ái má lúm đồng tiền.

Quay đầu Thạch Viêm quang lạnh lùng nhìn quần áo xanh nữ tử một cái, mặt liền biến sắc, lạnh lùng nói: "Nhìn ở người không có tổn hại Thanh Lân ý trên, người có thể đi, nếu như người Thiên Xà Phủ còn dám đánh Thanh Lân chủ ý, cũng đừng trách ta Thạch Viêm lòng dạ ác độc diệt các người Thiên Xà Phủ, phải biết Thiên Xà Phủ đôi mắt đại lục cũng bất quá miễn cưỡng tính luôn là một Nhất Lưu Thế Lực thôi!" Mặc dù hẳn lúc này không có một năng lực, bất quá hù dọa người ai không biết a! Hơn nữa hẳn còn họ Thạch, cộng thêm hẳn thiên phú, sẽ cho không ít người tạo thành ngộ lý giải, hẳn là từ cái đó kinh khủng thế lực bên trong đi ra.

Midori rất không khỏi một trận hỏa khí xông lên đầu, Thiên Xà Phủ nhưng là nàng trong lòng kiêu ngạo, làm sao để cho người khác đi tùy ý làm nhục!

"Thạch Viêm . . Thạch, viễn cổ. . ."

"Dạ !" Quần áo xanh nữ tử Midori rất đột nhiên nghĩ đến cái gì đột nhiên đánh một tên hàn thiên, hướng Thạch Viêm khom người thi lễ một cái sau, thân hình chợt lóe, chính là hóa thành một đạo xanh ánh trong nháy mắt hướng phương xa bay đi.

Thạch Viêm phúc hắc cười một tiếng, nhìn cái đó nữ sắc mặt người cũng biết nàng là hiểu lầm mình là viễn cổ tám trong tộc đi ra thiên tài con em, phải biết ban đầu Huân Nhi cũng cho là mình là Thạch tộc đi ra, mình cũng coi là cáo mượn oai hùm một cái, bất quá hẳn cũng không thuyết mình là Thạch tộc, đều là đối phương mình suy đoán, chờ bọn họ biết, lấy mình thiên phú, đã không biết đi tới một bước kia. Một tên Thiên Xà Phủ, không sợ.

"Thiếu gia, chúng ta đi chỗ nào?" Ra Thạch Mặc Thành, Thạch Viêm một nhóm ba người ở mờ mịt đại sa mạc trên thẳng đi hướng nam, nhìn thật giống như không có ngọn tán loạn, thấy vậy Y Tiên không nhịn được hỏi.

"Tiếp theo chúng ta phải đi là Hắc Giác Vực." Thạch Viêm ngừng đầu nhìn về chân trời xa nhàn nhạt nói.

"Hắc Giác Vực?" Thanh Lâm mới đi theo Thạch Viêm thời gian không bao lâu, đối với đầu khí đại lộ lý giải rất có hạn, cây vốn chưa có nghe nói qua Hắc Giác Vực, liền có chút nghi ngờ nói.

Quyển kinh mấy ngày nữa sống chung, có thể bởi vì đồng bệnh tương liên duyên cớ, Y Tiên rất nhanh cùng Thanh Lâm đánh cho thành một mảnh, quan hệ hết sức thân mật, mà Thanh Lâm cũng từ từ trở nên khai lãng, không giống hơn nữa trước như vậy sợ người lạ.

"Hắc Giác Vực là đại lục một khối hết sức đặc thù địa vực, ngay tại Già Mã Đế Quốc nam bộ, nơi đó, bởi vì đặc thù hình duyên cớ, cơ hồ vì toàn đại lục nhất khu vực hỗn loạn, vô số các nước chạy trốn cường giả, gặp rủi ro đến chỗ này, xây dựng nhất quy luật.

Ngoài ra, trong hội tụ đại lục trừ ra loài người bên ngoài, các loại các dạng chủng tộc, trang nghiêm là một tên hình đại lục sức ảnh hưởng."

Nghe Thạch Viêm tự thuật, Y Tiên cùng Thanh Lâm cũng không cảm thấy có cái gì, ngược lại lộ ra tí ti tò mò thần sắc.

Thạch Viêm âm thầm lắc đầu một cái, loại tâm tính cũng không tốt, có mình ở khá tốt, nếu là không có mình sớm muộn muốn ăn thua thiệt.

Một tháng sau, phía dưới kia thiên thiên nhất luật trùng trùng dãy núi bỗng nhiên trở nên sơ mật đứng lên, chợt ngừng đầu quang quét về phía phương xa, nhưng là nhìn thấy ở đó cuối tầm mắt chỗ, đen nhánh sắc bình nguyên, giống như một đạo hắc tuyến vậy, đem bên ngoài cùng bên trong thế giới, hoàn toàn phân ra.

Hắc Giác Vực đến, đi đôi với Thạch Viêm từ từ ngừng đầu lên, núp ở nón lá rộng vành dưới dung mạo cũng phơi bày ra hiện.

Dọc theo đường đi, Thạch Viêm vì uốn nắn Y Tiên cùng Thanh Lâm tâm tính, thường xuyên đối với các nàng hai tên bố trí một ít nhiệm vụ, đối với các nàng tiến hành lịch luyện, trải qua huyết tẩy lễ cùng khảo nghiệm, một tháng xuống, hiệu quả cũng vô cùng khả quan, Nhị nữ thực lực cũng tiến rất xa.

Tiến vào Hắc Giác Vực lúc, Thanh Lâm đã trở thành một tên thứ thiệt Đấu Giả, mà Y Tiên bởi vì tu luyện sớm một đoạn thời gian, cộng thêm Ách Nan Độc Thể tiền kỳ tiến cảnh mau, lúc này đã là Đấu Sư hậu kỳ thực lực.

"Hắc Giác Vực", một khối bởi vì hỗn loạn, mà ngưng tụ mà ở Già Nam Học Viện ra cấu trúc đặc thù địa vực. Ở đây, không có bất kỳ pháp luật nào ràng buộc, có chỉ là một tên quy luật, đó chính là luật rừng, thông tục tới thuyết đó chính là ---- nhục cường thực.

Bước vào Hắc Giác Vực, Thạch Viêm rõ ràng cảm giác được trong không khí tràn ngập huyết tinh khí hơi thở, Thạch Viêm biết là bởi vì quanh năm một môi kinh nguyệt lâu không ngừng giết hại cùng chảy máu tạo thành.

"Thạch đại ca, chính là Hắc Giác Vực sao?" Đi theo Thạch Viêm sau lưng Y Tiên, nhìn ở đó cuối tầm mắt chỗ, đen nhánh sắc bình nguyên, giống như một đạo hắc tuyến vậy, đem bên ngoài cùng bên trong thế giới, hoàn toàn phân ra, không khỏi có chút hiếu kỳ hỏi.

"Ừ" Thạch Viêm gật gật đầu nói: "Đi vào các ngươi sẽ biết trong hỗn loạn cùng tàn khốc!" Hắn coi như Dược lão tiện nghi đệ tử, thanh lý môn hộ dĩ nhiên là phân bên trong chuyện, cộng thêm Hàn Phong trên tay có dị hỏa trên bảng hạng thứ mười lăm hải lòng hiểm, không có lý do gì không đến.

Tốc tung tích.

Đứng ở trên thảo nguyên, nhìn kia ở trong tầm mắt dần dần mở rộng hóa hắc tuyến, "Hắc vực đại bình nguyên?" Thạch Viêm đã sớm đem phiên cực vực hết thấy đồ nhìn xong, trong chính là "Hắc Giác Vực" môn hộ, chỉ cần bước vào trong, như vậy chính là tiến vào cái đó cùng bên ngoài hoàn toàn xa lạ hỗn loạn thế giới.

Mà dược hoàng Hàn Phong, ở toàn bộ Hắc Giác Vực, danh vọng có thể coi như là cao nhất, thực lực vốn là đỉnh phong Đấu Hoàng, cộng thêm cách Đấu Tông chỉ có cách một con đường, ở toàn bộ Hắc Giác Vực còn không có ai dám khẳng định tuyệt đối có thể đánh bại Hàn Phong, cộng thêm Hàn Phong coi như toàn bộ Hắc Giác Vực cường đại nhất Luyện Dược Sư, Lục Phẩm Luyện Dược Sư, coi như Già Nam Học Viện hỏa trưởng lão cũng không cách nào so sánh, Lục Phẩm Luyện Dược Sư, có thể triệu tập chúng nhiều Đấu Vương thậm chí Đấu Hoàng vì hắn bán mệnh.

Cho nên chỉ cần đến thành trấn, rất dễ dàng có thể có được dược hoàng Hàn Phong sở tại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: diệt Hàn Phong

Chương 115: diệt Hàn Phong

Một tòa không thành phố lớn tọa lạc tại bình nguyên trên, gọi vào đến Thạch Viêm trông mắt trong.

Nhìn kia mơ hồ từ trong truyền tới tiếng người thành trấn, Thạch Viêm mang Nhị nữ mũi chân nhẹ một chút mặt đất, thân hình giống như bôi đen ánh vậy, nhanh như tia chớp hướng về phía thành phố đổ chạy cướp đi.

Đến lúc, bước chân chậm lại hướng về phía kia bộ lạc nơi cửa chính đi tới.

Thành phố cũng không lớn, mà ở Hắc Giác Vực trung, nhưng là có giờ chân nặng nhẹ địa vị, nguyên nhân vô hấn, chỉ là bởi vì Hắc Giác Vực được hoàng Hàn Phong cư ngụ ở nơi này đất.

Coi như Hắc Giác Vực Luyện Dược Thuật trung người thứ nhất, sớm đã trở thành Lục Phẩm Luyện Dược Sư Hàn Phong, ở chúng nhiều thể lực là người thật mạnh trong lòng, đều có cực cao địa vị, dĩ nhiên, một tên Lục Phẩm Luyện Dược Sư, cho dù là đối mặt toàn bộ đại tây bắc, đó cũng là rất là hiểm thấy, coi như là tầm thường Đấu Hoàng thậm chí còn Đấu Tông cường giả, cùng chỉ gặp mặt, cũng phải khách khí ba phần.

Đấu sao, ai cũng biết, một vị Lục Phẩm Luyện Dược Sư, có bức nào lực hiệu triệu!

Phong thành, thành phố chính là lấy Hàn Phong tên mà đặt tên, tên vinh dự ở tràn đầy hỗn loạn cùng giết hại Hắc Giác Vực trung, cũng chỉ có le que có thể đếm được mấy người có thể hưởng thụ được, mà Hàn Phong, liền là một cái trong số đó!

Thành phố trung tâm nhất chỗ, là một mảnh cùng bên ngoài ồn ào náo động thị trường hoàn toàn bất đồng rừng trúc, phiến rừng trúc, có hết sức thâm nghiêm phòng ngự, người bình thường chớ thuyết tiến vào, chính là đến gần đến phạm vi nhất định.

Chính là sẽ phải chịu không khác biệt công kích, hàng năm bởi vì chút duyên cớ bị rừng trúc canh phòng đánh chết người, cũng không phải số ít, vì vậy, trong mặc dù u tĩnh, bất quá nhưng cũng là phong trong thành rất nhiều người trong lòng căm địa, dĩ nhiên chút cũng chỉ là đối với vậy cường giả mà nói.

Ánh mặt trời rực rỡ, chim hót mùi hoa mùa, phong thành nghênh đón ba vị khách mới.

Thạch Viêm vứt bỏ cướp bóc mình một đám giặc cướp thi thể, từ từ ngẩng đầu lên, trong mắt vẽ hàn quang thoáng qua, hấn hỏi mình muốn tin tức, Hàn Phong sở tại.

Ở sâu trong rừng trúc, có một tòa trúc lâu, xanh um màu sắc giống như phi thủy vậy, thấm vào một loại mê. Người trúc hương, tản ra nhàn nhạt bích lục hào quang, ở dưới bầu trời đêm tỏ ra phá lệ sáng lạng.

Trúc lâu trong, hai lầu gần cửa sổ trúc trong phòng, một vị nam tử ngồi xếp bằng, mặc một bộ Luyện Dược Sư bào phục, ở bào phục sau lưng, có một tên làm công hết sức tinh tế "Phong" chữ, lúc này, nam tử đang chìm thần ở trong tay một cái toa thuốc trong, lòng vô cạnh vụ hình dáng, tỏ ra rất là chuyên chú.

An tĩnh chìm thần đang lúc, rữ thấp đầu nam tử trong giây lát ngẩng đầu một cái, sắc bén quang, bắn thẳng về phía sâu trong rừng trúc.

Một đạo quang ảnh tiệm hành tiệm tiến, một tên phong cách cổ xưa hắc bào nam tử, đi đang lúc giống như thuận di vậy, xuất hiện ở trúc lâu trước mặt.

Nhìn thấy người tới, Hàn Phong nhú mày, tên kia hắc bào nam tử hấn cảm giác không ra, trầm giọng nói: "Bằng hữu đường xa tới, không biết có gì phải làm?"

Thạch Viêm chậm rãi lắc đầu một cái, lạnh lùng nói: "Ngươi chính là Hàn Phong đi! Bằng hữu tên tục danh cũng là ngươi có thể gọi."

"Ngươi là ai?" Hàn Phong thần sắc lạnh lẽo.

"Ta là ai, ngươi cũng không cần quản, hôm nay ngươi mệnh ta hãy thu." Thạch Viêm từ từ ngẩng đầu lên, trong mắt lóe lên hàn quang.

"Các hạ đến tốt cùng là ai? Bồn hoàng như có chỗ đắc tội, mong rằng báo cho biết." Hàn Phong tràn đầy phòng bị nhìn chằm chằm Thạch Viêm, hấn cũng sẽ không bởi vì đối phương trẻ tuổi liền khinh địch, nếu là như vậy, hấn cũng không sống tới bây giờ, hơn nữa có thể ở Hắc Giác Vực lăn lộn phong sinh thủy khởi.

Cười lạnh một tiếng, nhưng là mang hí ngược đưa mắt nhìn Hàn Phong, "Ngươi nói nhầm quá nhiều." Thạch Viêm đưa hai tay ra, xanh Koizumi ngọn lửa ở trên tay toát ra.

Hàn Phong trong lòng trong nháy mắt hiện lên tham lam, bất quá tham lam sau nhưng là khiếp sợ. "Là? Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, còn có Hồng Liên Nghiệp Hỏa, không đúng, còn có một loại ngọn lửa vô hình, chẳng lẽ là Văn Lạc Tâm Viêm!" Hàn Phong sắc mặt đổi, trở nên kinh hãi, hấn từng làm thành Dược Tôn Giả đồ đệ, tự nhiên đối với dị hỏa trên bảng dị hỏa hết sức lý giải, cộng thêm đối phương ba loại dị hỏa cùng tồn tại cả người, sắc mặt vô cùng khó coi thò ra hai chữ: "Phản Quyết!" Hàn Phong tự nhiên không phải người ngu, hấn đã nhìn ra một chút tin tức, đó chính là Dược Trần không có chết, Dược lão chưa chết tin tức đối với hấn tới tuyệt, cơ hồ như sấm vậy, thân là Dược Trần đã từng đệ tử, hấn vô cùng rõ ràng Dược Trần nắm đó ở trên đại lục có bức nào lực hiệu triệu, Hàn Phong sắc mặt âm tình bất định, tràn đầy dự tợn cùng âm hàn.

Thạch Viêm a a cười một tiếng, không có giải thích, hồ hấp đang lúc một đóa bàn tay lớn tinh xảo hóa liền thành hình, cong ngón tay bắn ra, ba sắc hỏa liên suy nghĩ Hàn Phong đánh tới.

"Không tốt, hải diễm kích." Nhìn bay tập tới xanh Bạch Koizumi ba sắc hỏa liên, một cổ cực kỳ bàng bạc màu xanh ngọn lửa đột nhiên ùn ùn kéo đến tự Hàn Phong trong cơ thể bạo dũng ra, một con hải lam trường kích hướng hỏa liên đánh tới, Hàn Phong sau lưng cực độ ngưng tụ màu xanh đậm hỏa lực khê rung lên, nhanh chóng lui về phía sau.

Văng lửa khắp nơi, chu vi mấy chục thước hết thảy đều bị mất đi.

Hàn Phong bị trùng trùng hất bay, đồ đại thụ, Hàn Phong chậm rãi đứng lên, trong cơ thể kinh mạch đã bể tan tành không chịu nổi, nếu không phải hấn lui kịp thời, lực giải linh hồn lực mở hết, hơn nữa khác thường hỏa hộ thể, mới vừa rồi dư âm cũng đã muốn hấn mệnh, dù vậy, như cũ thu trọng thương.

"Đáng ghét, " Hàn Phong cắn răng một cái, cũng không quay đầu lại về phía sau giận hướng đi, người đâu, rõ ràng không phải hấn có thể đối phó, cái gọi là cao cấp Luyện Dược Sư cường giả phong độ vậy coi như cái gì, lưu dược núi xanh ở, không sợ không cùi đốt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Huân Nhi. . .

Chương 116: Huân Nhi. . .

"Không rãnh bồi người chơi!" Bóng người chợt lóe lên, trong nháy mắt đi tới Hàn Phong trước, coi như hấn ở như vậy phòng bị, thực lực sai biệt, cũng không phải là hấn có thể triệt tiêu.

Một cước đá ra, Hàn Phong miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Nhìn không trung bay rớt ra ngoài Hàn Phong, Thạch Viêm thu hồi đá ra chân phải, trên không trung Hàn Phong tuyệt vọng quang hạ, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, hướng hấn vọt tới.

"Đáng ghét, phải chết mà? A, ta không nên chết, ta vẫn không thể chết ..." bị chết bóng mờ bao phủ Hàn Phong, làm thành Hắc Giác Vực đệ nhất Luyện Dược Sư, thân phận cao đối với hấn lúc nào đối mặt qua như vậy tuyệt cảnh, không khỏi ngửa mặt lên trời rống to, chợt trong đôi mắt bắn tán loạn ra một cổ điên cuồng thần sắc, sắc mặt dữ tợn giận dữ hét: "Hải lòng diễm! !"

Trong nháy mắt xanh đậm ngọn lửa từ trong cơ thể bạo dũng ra, chợt nhanh chóng ở nơi cuối hội tụ, giống như trùng trùng đợt sóng vậy, tầng tầng lớp lớp, nhìn kỹ lại, bất ngờ giống như chân thực sóng biển vậy, làm người ta lòng tràn đầy rung động, ngay sau đó kia màu xanh đậm biển lửa chính là hóa thành một mảnh thác nước khuynh tả tại Hàn Phong phía trước.

"Liều chết đánh một trận sao!" Thấy vậy Thạch Viêm khinh miệt cười một tiếng, bóng người trong nháy mắt từ tại chỗ biến mất, một khắc sau, bay ngược trung Hàn Phong sau lưng, không gian vặn vẹo, Thạch Viêm bóng người vô căn cứ xuất hiện.

Ở Hàn Phong kinh hải quang hạ, Thạch Viêm đưa tay đặt ở hấn trên đầu, một cổ khác thường hấp lực từ lòng bàn tay truyền ra, một tên hơi có chút trong suốt linh hồn thể chậm rãi từ Hàn Phong trong cơ thể bay lên ra, theo linh hồn rời thân thể, đầy trời hải diễm nhất thời tiêu nặc không còn một mống, Thạch Viêm đem hải lòng diễm tước đoạt sau khi ra ngoài, đem Hàn Phong linh hồn bỏ vào một cái bình ngọc, dùng đầu khí phong bế bỏ vào hệ thống không gian.

Đem Hàn Phong ngón tay trên nạp giới tháo xuống, linh hồn lực lượng chính là không trở ngại chút nào tiến vào kia trong nạp giới,, dò thám biết vèn vèn chỉ kéo dài chốc lát thời gian, Thạch Viêm càng chính là chậm rãi đem tâm thần từ trong nạp giới thu hồi, trên mặt cũng là lộ ra chút vẻ kinh ngạc, không hồ là một tên Lục Phẩm Luyện Dược Sư trọn đời cất giữ, đem Hàn Phong thi thể ném xuống.

"Kiệt kiệt... . . Chắc chắc... . . Lục Phẩm Luyện Dược Sư, tử đem kia linh hồn giao cho bốn tông đi!" Âm u nụ cười, nhưng là hiện lên cả người phi hắc bào, mang nhân nhật quỳ hóa người.

Người này hiện lên, Thạch Viêm nhưng là sửng sốt một chút: "Hồn điện! !"

Người đâu, cả người hắc bào, lại là mang một cái đen nhánh xiềng xích, chính là hồn điện người trang phục.

Hồn điện mặc dù kinh khủng, bất quá Thạch Viêm nhưng là không để ở trong lòng, bao gồm sau lưng hồn tộc, chỉ bất quá hắn không nghĩ tới là, sao mau liền cùng hồn điện đụng phải.

"Không sai, có chút kiến thức, cạp cạp." Một đạo hắc ảnh âm âm cười nói, làm người ta rợn cả tóc gáy."Nếu người biết chúng ta hồn điện, thì nên biết thực lực chúng ta, ngoan ngoan đem Hàn Phong linh hồn thể gọi giao ra.

"A a ! ! Ngu xuẩn ! !"

Thạch Viêm trong mắt một đóa thanh hồng sắc hoa sen hiện lên, một đạo lòng hóa từ hồn điện người trong lòng bay lên.

Vị hồn điện cường giả không có chút nào phản kháng liền bị nghiệp hỏa lòng liên đốt, từng đạo ngọn lửa từ trong ra ngoài dấy lên.

"A... . . . Ta là hồn điện người, người giết ta, hồn điện sẽ không bỏ qua người!" Người thống khổ rống to, dựa theo hồn điện người ý nghĩ, toàn bộ tây bắc đại lục có thể cùng mình đánh nhau người cũng chỉ kia mấy tên, theo lý thuyết, tên Đẩu Tông cũng biết hồn điện uy danh, căn bản không dám đắc tội hồn tộc mới đúng.

"Quát táo." Thạch Viêm trong mắt ngọn lửa hoa sen màu sắc sâu hơn, trong nháy mắt, tên hồn điện người đã hóa thành bụi bặm, một tên cao cấp Đẩu Tông liền dạng chết, chủ yếu vẫn là bởi vì dị hỏa đối với loại Tà Ác linh hồn thể khắc chế tính, nếu là đổi thành những thứ khác cao cấp Đẩu Tông nghiệp cũng sẽ không sao đơn giản liền có thể giải quyết, nghiệp hỏa lòng liên nhất định chính là hồn điện loại linh hồn thể khắc tính.

Thạch Viêm nhìn phía dưới một mảnh rừng trúc, bàn tay lộn một cái, một đóa ba sắc hỏa liên thành hình, chậm rãi từ không trung hạ xuống, Thạch Viêm mang ở phía xa chờ Thanh Lân cùng Y Tiên đáp không đi.

Theo hỏa liên chậm rãi hàng rơi trên mặt đất.

"Oanh! Oanh! Oanh!" .

Không lồ ngọn lửa gió bão giống như ma cô vùn vụt, ở trên bầu trời đột nhiên hiện lên, kinh thiên động địa tiếng nổ vang khiến cho toàn bộ phong thành run rẩy.

Hắc Giác Vực các cường giả giới là sắc mặt đại biến, một đạo lại một đạo thân ảnh phá không tới, khi một đám cường giả đi tới Hàn Phong chỗ rừng trúc lúc, cảnh tượng trước mắt để cho bọn họ xoa một chút trên đầu lưu lại mồ hôi lạnh, lấy Hàn Phong rừng trúc làm trung tâm, chu vi mấy dặm không một vật còn sống tồn tại, bị thiêu hủy thành hư vô.

"Hắc Giác Vực ngày phải đổi!"

... . .

Già Nam Học Viện một nơi heo lánh trên ngọn núi, mặc xanh nhạt quần áo thiếu nữ, ưu nhã lập, xông tới mặt gió nhẹ, đem kia thùy và kiều đồn ba ngàn tóc xanh thổi chậm rãi phiêu vũ, chéo quần bay vút đang lúc. Mơ hồ thăm ra thiếu nữ kia hoàn mỹ đường ranh đường cong.

Thiếu nữ con người bình tĩnh nhìn xa xa mặt đông bầu trời. Yên lặng không nói, giống như một đóa thể tục xanh liên, tiêm trần bất nhiễm.

Thiếu nữ bỗng nhiên mở miệng, linh hoạt kỳ ảo dễ nghe thanh âm, làm cho tâm linh người có loại bị tẩy cảm giác kỳ dị.

"Đi ra đi . ."

Theo thiếu nữ âm rơi. Một đạo màu xanh lá cây bóng dáng. Bỗng nhiên quý dị từ sau lưng một nơi đại thụ trung tách ra. Cung kính nhìn kia đưa lưng về phía hắn thiếu nữ, quý một chân trên đất, cung kính nói: "Tỷ."

"Chị, Hắc Giác Vực chuyện phát sinh đã điều tra rõ! Được hoàng Hàn Phong bị thần bí nhân đánh chết, quyền kinh xác nhận đúng là Thạch Viêm thiếu gia xuất thủ."

Thiếu nữ chậm rãi xoay người, lộ ra một tấm tinh xảo tuyệt luân như ngọc gò má, bất ngờ là kia tiến vào Già Nam Học Viện Huân Nhi, lúc này tinh xảo đậm nhả đất trên gò má hiện lên rất nhiều chút nhu hòa mỉm cười.

"Đi theo trường học chiêu sinh đội ngũ trở lại kia hai danh nữ từ lai lịch tra rõ sao?" Nàng nhẹ liếc về một cái quý lập đất bóng người. Vi nhãn mảy đạo.

"Trải qua điều tra, kia hai danh nữ từ trước đúng là đi theo Thạch Viêm thiếu gia, một người trong đó gọi Y Tiên, một cái khác gọi Thanh Lân, nhưng cũng không đơn giản, cái trước thể chất là Ách Nan Độc Thể, người sau chính là có được gọi là đại lục đệ nhất kỳ đồng bích lục ba hoa đồng." Nói đến đây, kia màu xanh lá cây bóng người cũng là không kiềm được âm thầm chắc lưỡi hít hà.

Nhìn thiếu nữ trầm mặc xuống, màu xanh lá cây bóng người lời nói lúc này dừng lại.

"Cái đó Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận chứ ?" Liếc về một cái quý lập đất bóng người. Bỗng nhiên nhẹ giọng nói.

"Ách . ."

Nghe vấn đề. Màu xanh lá cây bóng người rõ ràng hơi hơi chậm lại. Căn cứ tình báo. Hẳn dĩ nhiên là có thể biết kia Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận cùng Thạch Viêm quan hệ hết sức không bình thường.

"Chị, kia đàn bà và Thạch Viêm thiếu gia..." Màu xanh lá cây bóng người phụt ra phụt vô đất thanh âm còn chưa nói xong. Hẳn chính là phát hiện đối diện đất thiếu nữ. Mặt đẹp hơi bản khởi tới. Lập tức vội vàng thức thời đem đến miệng đất lời cho nuốt xuống.

"Là người điều tra sai. . ." Thiếu nữ kia bình bình đậm đậm trong thanh âm. Nhưng là mang trứ một phần lấy phát hiện u oán.

Lau đem mồ hôi lạnh, lau đem mồ hôi lạnh. Màu xanh lá cây bóng người cấp vội vàng gạt đầu, mặc dù trước mắt tên thân phận cô gái bất phàm, nhưng chỉ cần là nữ nhân, ghen, a a đất!

Huân Nhi xoa sáng bóng đất trán, suy tư một hồi lâu sau thời gian sau tự vận nói: "Thạch Viêm Ca trên người anh kia điều Thất Thái Thôn Thiên Mãng chính là Mỹ Đồ Toa đi!"

"Đúng là Mỹ Đồ Toa, bây giờ Mỹ Đồ Toa linh hồn bị Thất Thái Thôn Thiên Mãng áp chế, bất quá, chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, Mỹ Đồ Toa nắm trong tay Thất Thái Thôn Thiên Mãng thân thể, gặp nhau một càng trở thành Đấu Tông cường giả, bằng kỳ thiên phú, chỉ cần không xuất hiện bất ngờ, tương lai tuyệt đối sẽ trở thành kham cùng đấu thánh cường giả chống đỡ được tồn tại." Màu xanh lá cây bóng người hơi có vẻ hâm mộ trầm ngâm nói, vị Thạch Viêm thiếu gia bên người không một tên đơn giản, chắc chắn.

"Được. Người rời đi trước học viện đi! Chớ ở đâu đợi lâu. Huân Nhi mới vừa phát tay một cái, nhắc nhở.

Áo xanh nam tử hướng về phía Huân Nhi cung kính khom người hành lễ. , sau đó tung người nhảy một cái. Chính là dung hóa vào một bên đất trong cây cối. Thân cây hơi rung đưa. Chợt rơi vào yên tĩnh...

"Hoa tâm đại là bậc!" Nhìn biến mất đất bóng người, Huân Nhi chậm rãi xoay người, ngưng mắt nhìn vách đá dưới kia lượn lờ đất mây mù, bất mãn lắm bầm người.

Triều đại tông chủ bế quan sinh tử môn bên trong, vân sơn đang đối mặt khảo nghiệm sinh tử.

Một tên tản ra lực lượng kinh khủng con dấu bao phủ hẳn, "Người vì sao cần lực lượng!" Một tên cổ xưa tang thương thanh âm vang vọng ở phiến không gian.

"Vì không chịu người chế trụ!" Vân sơn sắc mặt tái nhợt trả lời.

"Không đủ!" Thanh âm thần bí hủy bỏ vân sơn trả lời, vân sơn sắc mặt trở nên càng tái nhợt.

"Vì Vân Lam Tông ở đại lục có một bộ đất."

"Không đủ, không đủ. . ."

"Vị, xưng bá thiên hạ!"

"Cáp cáp cáp cáp, dạng mới đúng, luyện hóa ta con dấu, sau đó mang Vân Lam Tông, xưng bá, thiên hạ."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: mập mờ

Chương 117: mập mờ

Mờ tối trong sơn động, oi bức đất không khí ở trong động quanh quẩn, sau đó theo một ít kẻ hờ. Chui ra đi.

Thạch Viêm đưa mắt nhìn trong tay Hải Tâm Viêm trực tiếp một hóp nuốt vào.

Hải Tâm Viêm căn bản cũng không có lực phản kháng, trong nháy mắt bị Thạch Viêm luyện hóa chiếm đoạt.

Hôm nay cấp bậc hơi thấp dị hòa, đối với Thạch Viêm mà nói hoàn toàn chính là trong mâm bữa ăn.

Một cỗ vô cùng hùng hậu bằng bạc nặng lượng ba động từ trong thả ra ngoài, khiến cho cả cái sơn động bắt đầu hơi lay động.

Nếu như không phải là trước đó bày kết giới, bằng vào cỗ khí thể kinh khủng, là có thể đem trong cho hủy, bất quá cỗ bằng bạc nặng lượng rất nhanh lại lần nữa thu liễm!

Lúc, thất thái sắc ngọn lửa, quang mang đại phóng, vốn là âm đậm trong sơn động, bị chói mất thất thái ngọn lửa chiếu sáng.

Một đoàn rực rỡ tươi đẹp thất thái ngọn lửa từ Thạch Viêm trong tay dâng lên, giống như đèn nê ông vậy màu sắc không ngừng ở thay đổi, chính là dung hợp hải lòng diễm tân hình dị hỏa, bất quá dung hợp lúc sinh ra một tia dị biến, mới sẽ trở thành vậy hình thái, không chỉ có như vậy, ngay cả hần đầu khí cũng thông hóa thành thất thái vẻ, cũng vì vậy Thạch Viêm lần nữa đem mệnh danh là "Thất Thái Thánh Viêm", không biết đúng hay không là sai giá, Thạch Viêm có loại cảm giác, ném đi những nhân tố khác, "Thất Thái Thánh Viêm" ở trên bản chất tuyệt đối có thể sánh bằng dị hỏa bằng thứ ba, thậm chí là thứ hai Hư Vô Thôn Viêm, "Ngược lại là niềm vui ngoài ý muốn!" Thạch Viêm thu hồi dị hỏa vừa mới chuẩn bị đứng dậy.

Đột nhiên cảm giác một tên mềm mại đồ đê ở trên người mình, đưa tay chộp một cái, Thạch Viêm liền bắt một tên mềm nhũn hơn nữa co dãn mười phần nửa vòng tròn, mềm mại mà không mất co dãn tuyệt vời cảm giác, không khỏi làm Thạch Viêm theo bản năng nắm bóp hai cái. . .

"Ừ. . . !"

Lúc, một tiếng kiều mỹ, tê dại, tràn đầy để cho nam nhân xương tê dại dụ hoặc rên rỉ, làm cho Thạch Viêm trong giây lát đó thanh tỉnh mấy phần.

Chậm rãi đem quang dời đi xuống, chính là trực tiếp cùng một đôi giống vậy dần dần kéo ra màu tím nhạt mình mâu đối mặt trên, nhìn trước mặt tờ nào có thể nói yêu diễm tuyệt luân hoàn mỹ kiều nhan, Thạch Viêm nhất thời cảm thấy một trận trời đất quay cuồng. . .

Cỗ họng hơi lăn, nuốt nước miếng một cái, Thạch Viêm ngơ ngác nhìn kia gần trong gang tấc, tựa như là trời cao kiệt tác vậy, yêu diễm xinh đẹp gò má, cho dù cặp kia sáng ngời màu tím nhạt tiểu quanh quần sát khí, nhưng vẫn là có một cỗ khó mà che giấu yêu nhiều mỹ lực.

"Mỹ Đỗ Toa. . . !"

Bây giờ cùng Mỹ Đỗ Toa tư thế rất là cở bay phát phối, lần nữa huyền hóa thân người Mỹ Đỗ Toa, cũng là thân vô thôn lữ đề ở Thạch Viêm trên người!

"Người còn phải sờ tới khi nào?" Thân thể mềm mại ước chừng dán dán Thạch Viêm bèn chắc thân thể, đề ở Thạch Viêm trên người, Mỹ Đỗ Toa mình mâu hàm sát nhìn chăm chăm Thạch Viêm, giọng lạnh như băng nói.

Nghe vậy, Thạch Viêm hơi sững sờ, vẫn chưa hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, cho nên trong lúc nhất thời không có thể phản ứng Mỹ Đỗ Toa lời, nhưng là khi hần theo bản năng nhúc nhích một chút tay sau, Thạch Viêm trán trong nhảy mắt toát ra điểm điểm mồ hôi lạnh, kia mềm mại đạn trượt nửa vòng tròn, trong nhảy mắt làm cho Thạch Viêm biết cái gì. . .

Hàm sát mình mâu, mang rất nhiều chút lạnh như băng nhìn chăm chăm Thạch Viêm, ở Thạch Viêm lần nữa theo bản năng chạm được nằng cảm địa sau, Mỹ Đỗ Toa nữ vương trên gương mặt tươi cười đang bay trên lau một cái nhân nhạt đỏ ửng, dĩ nhiên, càng nhiều, hay là kia cỗ uy nghiêm sát khí.

"Người tự tìm cái chết!" Tràn đầy sát ý lạnh lẽo chữ ngữ từ môi trong kẽ hở nặn ra, Mỹ Đỗ Toa trực tiếp chính là nâng lên giống như ôn ngọc vậy mềm đầu ngón tay, hung hãn hướng Thạch Viêm bộ mặt vỗ tới, đậm đà thất thái vàng sáng trong nhảy mắt tràn ngập ra, bao quanh con kia ngọc thủ!

Thạch Viêm cũng không đề ý những thứ khác, giờ tay lên một chương, giống vậy thất thái quang mang, không giống với Mỹ Đỗ Toa thất thái đầu khí, Thạch Viêm thất thái đầu khí tản ra cực đoạn nóng bỏng.

Thất thái rực rỡ tươi đẹp vàng sáng cùng thất thái sắc chói lọi ở tương đối song chương trung tâm, đại phóng mờ, kinh khủng kinh khí y liên kích động, cả cái sơn động kịch liệt lay động, từng đạo thật sâu kẽ hở ở sơn động trên vách đá vắng tung tóe. . .

Thất thái quang mang khắp nơi lan truyền, đem đen nhánh sơn động chiếu ánh giống như ban ngày, giống như pháo bông huyền, diễm lệ Vô Song.

"Mỹ Đỗ Toa, người là muốn chết phải không?" Năm ngón tay đập một cái, cảm thật chắc Mỹ Đỗ Toa nhu. Mềm không có xương nhu đề, Thạch Viêm giọng lạnh như băng nói, nhưng là rõ ràng có chút sức chưa đủ, dù sao cũng là hần không đứng ở phía trước.

"Hừ, khinh bạc với ta, ta nhất định phải giết ngươi!" Hừ lạnh một tiếng, Mỹ Đỗ Toa tiểu lệ mặt choáng váng, mỹ hàm chứa uy nghiêm sát khí, một cái tay bị Thạch Viêm bắt, Mỹ Đỗ Toa chính là nâng lên một con khác ngọc thủ, vẫn hung hãn hướng Thạch Viêm vỗ qua đi. . .

Năm ngón tay một khuất, lần nữa bấu vào Mỹ Đỗ Toa một cái tay khác, làm hai tay không thể động đậy.

Người giống như mỹ nữ rắn vậy gãy giữa, bị Thạch Viêm trói buộc hai tay dùng sức giùng giàng, "Buông ra ta!" Hai tay thất thái vàng sáng lưu chuyển, nhưng là vẫn như cũ không cách nào tránh thoát Thạch Viêm trói buộc, cắn một hóp hàm răng, Mỹ Đỗ Toa dùng gần như phệ nhân quang, tràn đầy sát khí nhìn chăm chăm Thạch Viêm.

Lúc này Thạch Viêm hoàn toàn có thể cảm nhận được rõ ràng Mỹ Đỗ Toa lời lừa thích thú vốc người hòa phong mãn thân thể mềm mại, phúc nóng lên, trong lòng lại là dâng lên một cỗ hỏa diễm, nhìn Mỹ Đỗ Toa gần trong gang tấc xinh đẹp dung nhan, Thạch Viêm trong mắt cũng là không khỏi thoáng qua lau một cái hỏa. Nhiệt, dạng một vị vô số nam nhân trong lòng vu vật, đang thân vô thôn lữ nằm ở trên người mình.

Hai tay chấp lại, Thạch Viêm dùng tay phải nắm được Mỹ Đỗ Toa hai tay mềm mại cổ tay trắng.

Bàn tay rơi vào Mỹ Đỗ Toa sáng bóng ngọc trên lưng, đầu ngón tay nhẹ nhàng vạch qua kia trơn mềm giống như nõn nà vậy da thịt, Thạch Viêm nhìn Mỹ Đỗ Toa yêu kiều, xinh đẹp gò má, trong mắt lóe lên lau một cái nóng như lửa!

"Người nếu là dám đối với ta làm chuyện kia, chân trời góc biển, cho dù cuối cùng cả đời, ta cũng nhất định giết người!" Cảm nhận được Thạch Viêm đột nhiên động tác, cùng phúc đang lúc kia nóng như lửa vật, Mỹ Đỗ Toa trong lòng không khỏi có chút hoảng, nhưng là cho dù ở trường hợp hạ, Mỹ Đỗ Toa cũng không đem phân kinh hoảng biểu lộ ra, mặt đầy hàn khí uy nghiêm nói.

Người giống như mỹ nữ rắn vậy gãy giữa, bị Thạch Viêm trói buộc hai tay dùng sức giằng giàng, nhưng là mới tranh đoạt đến quyền không chế thân thể nàng, cộng thêm cánh giới vốn là thấp hơn Thạch Viêm, nàng căn bản không cách nào tránh thoát thực lực hơn xa với hẳn Thạch Viêm, ngược lại vì vậy chọc cho Thạch Viêm trong lòng kia thăng khí tà hỏa, cháy vượng hơn!

Tay trái rơi vào Mỹ Đỗ Toa cái ót trên, nhẹ nhàng hướng xuống dưới nhấn một cái, Thạch Viêm chính là ngậm Mỹ Đỗ Toa hồng nhuận miệng anh đào, bá đạo đòi lấy trứ.

Mà Mỹ Đỗ Toa chính là giống như gặp gỡ sét đánh, ngay cả phản kháng cùng gãy giữa cũng quên, trong lúc nhất thời rơi vào dờ dẩn trong, ngờ ngác nhìn Thạch Viêm kia gần như dán mình gương mặt, đàn miệng khẽ nhếch, ngờ ngác tùy ý trong miệng kia điều tán loạn đầu lưỡi tác quái!

Kia đè lại Mỹ Đỗ Toa cái ót tay trái bắt đầu ở Mỹ Đỗ Toa trên người du đi.

Thạch Viêm động tác tựa hồ kích thích đến Mỹ Đỗ Toa vậy, làm cho dờ dẩn Mỹ Đỗ Toa thanh tỉnh mấy phần, nhưng là tỉnh hồn lại Mỹ Đỗ Toa, cảm nhận được ở trong miệng mình tác quái vật cùng ở trên người mình hoạt động tay, một cổ lực lượng kinh khủng từ hai tay trên bụng ra, hai tay tránh thoát được, "Người đáng chết!" Một đoàn kinh khủng thất thái năng lượng từ ở hai tay trên ngưng ra, không chút nào cất giữ hướng Thạch Viêm ngực trùng trùng vỗ tới.

Thạch Viêm nhất thời tỉnh hồn lại, ta đi, mới rồi thiếu chút nữa đem điều mỹ nữ rắn cho cái đó, nhìn năng lượng kinh khủng chấp chôn tấn công tới, Thạch Viêm vội vàng lui về phía sau, tới né tránh Mỹ Đỗ Toa hung tàn một kích.

Kinh khủng kinh khí y liên kích động, cả cái son động kịch liệt lay động, từng đạo thật sâu kẻ hở ở son động trên vách đá vắng tung tóe, lan truyền. . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Vân Lam Tông

Chương 118: Vân Lam Tông

"Mỹ Đỗ Toa, , đậu. . . Đánh tiếp nữa, chúng ta sẽ bị chôn sống ở!" Thạch Viêm vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

"Không... . Bây giờ thì phải, giết người."

Mỹ Đỗ Toa giận hỏa cháy, cả người đầu khí kích động.

"Ho khan một cái." Thạch Viêm ho nhẹ hai tiếng, "Cái đó, Mỹ Đỗ Toa, người bây giờ còn chưa phải là đối thủ của ta, muốn giết ta, còn hơi sớm, hơn nữa người đang cùng ta đánh xuống, ta cũng không dám bảo đảm mới vừa rồi chuyện sẽ không phát sinh." Hơi có vẻ uy hiếp lời nói, khiến cho Mỹ Đỗ Toa sắc mặt trở nên xanh mét, buông Mỹ Đỗ Toa hai tay, Thạch Viêm mấy tên thoáng hiện rồi đi son động. Chỉ còn lại Mỹ Đỗ Toa một người ở trong son động ngăn người.

Hồi tưởng lại mới vừa rồi Thạch Viêm đối với mình sở làm việc, Mỹ Đỗ Toa chính là cắn thật chặt hồng nhuận môi mũi, lạnh như băng trong con người xinh đẹp, lạnh như băng về tan rã, cướp lấy là lau một cái phức tạp!

Hoàng sa đầy trời, ở cay ánh mặt trời chiếu xuống, tỏ ra vàng óng ánh sa mạc trong, hai đạo thất thái sắc lưu quang giống như trong bầu trời đêm vạch qua sao rơi vậy, thoáng qua rồi biến mất. . .

Thạch Viêm cùng Mỹ Đỗ Toa hai người tốc độ phi hành, tự nhiên xa không phải là đi bộ hoặc là những thứ khác cười có thể so sánh.

Nhìn bên người lạnh như băng có thể phê nhân nết đẹp, Thạch Viêm không chỉ có nhớ tới Lục Tuyết Kỳ, ban đầu cảm thấy Lục Tuyết Kỳ đã đủ lãnh,

bất quá bây giờ xem ra, Tuyệt Kỳ cùng nàng so với nhất định chính là nặng ảm a! Minh đương thời vậy tới dừng khí lại muốn cái đó nàng, nhớ tới hấn liền đối với mình cảm thấy từ trong thâm tâm bội phục.

"Người là muốn chết phải không?" Mỹ Đỗ Toa tự nhiên nhận ra được Thạch Viêm quang, nghiêng đầu trừng Thạch Viêm một cái, giọng lạnh như băng nói.

Không khí đang lúc nhiệt độ nhất thời hạ xuống mấy phần, Thạch Viêm âm thầm rung mình, bất quá đối với nữ cúi đầu cũng không phải là hấn phong khác biệt, "A a!" Thạch Viêm lúc này đối với Mỹ Đỗ Toa thô ra hai chữ, hai chữ nhưng là đang nói chuyện trời đất nhất tôn thương người từ ngữ trung trên bảng nổi danh, người khác cùng người nói chuyện phiếm khoáng lác ép thời điểm, trả lời một câu a a là rất đau đớn người.

Mỹ Đỗ Toa mặc dù không biết hai chữ ẩn bên trong hàm nghĩa, bất quá Thạch Viêm trong lời nói mạng giễu cợt giọng nàng vẫn có thể nghe được, mặt đẹp hàm sát, cả người đầu khí pháp phòng không chừng, thất thái vàng sáng hào phóng, chuẩn bị xuất thủ.

Thạch Viêm cũng biết tiếp theo đi xuống, đó chính là tìm chỗ chết, hai lời không thuyết, cả người đầu khí tăng vọt, tốc độ phi hành nhất thời mau gấp mấy lần, đem Mỹ Đỗ Toa ném ở sau lưng.

Mỹ Đỗ Toa thấy vậy hung hăng khê cắn răng, chính là sát theo thiểm lược mà qua. . .

Vân Lam Tông, Gia Mã Đế Quốc cường đại nhất thế lực, từng đời một không gián đoạn truyền thừa.

Đã làm cho tên cổ xưa tông phái, sừng sững ở Gia Mã Đế Quốc đỉnh, nếu không phải là bởi vì tông phái giáo quy sở thuyết, không thể cướp lấy đế vương quyền.

Sợ rằng, ở lúc trước nhiều lần đế quốc hoàng triều thay đổi lúc, Vân Lam Tông, chính là hoàn toàn nắm trong tay toàn bộ Gia Mã Đế Quốc. Mà cũng chính là bởi vì này, mỗi một đời đế quốc hoàng thất, cũng đối với tên gần trong gang tấc vật không lờ cực kỳ kiêng kỵ.

Khi đến bây giờ thêm nữa hoàng thất sau, bởi vì có Gia Hình Thiên tên người bảo vệ cùng với thần bí kia dị thú bảo vệ, một đời hoàng thất, rốt cục thì có một ít có thể làm cho phái Vân Lam Tông cũng hơi kiêng kỵ thực lực.

Cho nên, thêm nữa hoàng thất phái ở vân lam sơn dưới chân núi chi kia người quyền kinh bách chiến tinh nhuệ quân đoàn, mới vừa một mực sống yên ổn với nhau vô sự.

Hoàng thất tướng quân đoàn đi đến trú đóng ở trong rất nhiều năm, kỳ cơ hồ là bất kỳ người đều biết, bọn họ là ở đề phòng Vân Lam Tông đối với hoàng thất loại cử động.

Vân Lam Tông ngược lại cũng không có quá mức kịch liệt phản ánh, trừ vừa mới bắt đầu tông phái bên trong nhẹ một chút đệ tử có chút giận đi trong quân doanh thỉnh thoảng quấy rối ra.

Bên trong tông cao tầng, đối với này chuyện, nhưng là duy trì yên lặng, bởi vì bọn họ cũng biết, nằm thấp cạnh, há cho người khác hấn thụ, đế vương nhà nhiều nghi kỵ, đối với lần này, bọn họ cũng sớm đã thành thói quen.

Chỉ cần Vân Lam Tông một ngày không sụp đổ, như vậy, kia dưới chân núi quân đoàn, vĩnh viễn cũng không dám có chút nào dị động. Không có bất kỳ một người nào Gia Mã Đế Quốc triều đại, dám chân chính đối với Vân Lam Tông xuất thủ.

Bởi vì bọn họ đều biết, tên siêu cấp đại tổ ong vò vẽ, một thợ, nhưng là sẽ ngắt trời Vân Lam Tông thành lập ở vân lam sơn trên, mà vân lam sơn, thì cách đế đô chỉ có mười mấy dặm đường trình, giữa hai người, cách nhau quá mức gần, giống như hai tên lẫn nhau đối mắt vật không lờ.

"Ước hẹn ba năm đến! Lần Vân Lam Tông chuyển đi, hy vọng ngoài ý muốn khác không nên phát sinh, ảnh hưởng đến ta cùng vận mà, nếu không. . ." Trong mắt thất thái ngọn lửa chợt lóe rồi biến mất, Thạch Viêm khẽ vuốt ve quán trên tay rấn, nhìn xa Vân Lam Tông thấp giọng lầm bầm.

Viêm Từ bây giờ cũng hấn lớn lên không ít đi! Cùng hấn chia ra lúc, cũng đã đạt tới cao cấp Đấu Giả cấp bậc thực lực, có Địa Giai công pháp cao cấp phụ trợ, tốc độ tu luyện tuyệt đối không phải Vân Lam Tông chút thế lực có thể so sánh với!

Địa Giai công pháp cao cấp, cho dù là ở trung châu bốn tôn các loại thế lực, cũng là hết sức hiếm tồn tại. Đến nổi Vân Lam Tông, có một quyền huyền cấp cao cấp công pháp, cũng coi là hết sức không tệ.

Công pháp đấu kỹ dẫn đầu, chính là một người trong đó ưu thế.

Đến nỗi đan dược lời, Vân Lam Tông cũng không chiếm được cái gì ưu thế.

Mặc dù ở Vân Lam Tông, cũng là có một tên Lục Phẩm Luyện Dược Sư tồn tại, bất quá cùng đã từng đại lục đệ nhất Luyện Dược Sư so sánh, coi như chỉ còn lại linh hồn thể, cũng không phải chính là một tên Lục Phẩm Luyện Dược Sư có thể so sánh.

Cho nên thuyết, chiến dịch này, Tiêu Viêm tất thắng! !

Thế khoáng đạt vân lam sơn trước đại diện, hiện đã có số lượng không ít người đáp đứng ở trước đại diện to lớn hình bầu dục sân tỷ võ chung quanh, những thứ kia cao từng trên cây, nhắm đường thân.

Mà ở sân tỷ võ trung ương, một cô thiếu nữ đeo kiếm đứng, mi mắt hơi rũ, màu hồng mái tóc dài theo gió mà động, một bộ xanh nhạt bao đem nàng kia ngạo. Thân người khu hiện ra tinh tế, cả người khí thế hoàn toàn nội liễm, không có phần nửa tiết lộ.

Gió nhẹ lướt qua, trên trán sợi tóc đông đưa, ánh nắng rơi xuống, giống như thánh nữ vậy, thánh khiết, mê. Người. Nạp Lan Yên Nhiên, ba năm trước kia từ hôn trẻ trung thiếu nữ, hôm nay cũng càng thêm thành thực, cho thấy nàng nên có gió thổi.

Vội vãn lam son trên, thỉnh thoảng vang lên một tia tiếng xé gió, toàn mặc dù có bóng người xuất hiện ở kia cao vút ngọn cây trên.

Mà những thứ kia ngồi xếp bằng ở hình bầu dục sân tỷ võ chung quanh Vân Lam Tông đệ tử vẫn không có cái gì đổi hóa, tựa như ngoại giới chuyện gì cũng cùng mình không có quan hệ gì vậy.

Vân Lam Tông hộ tông đại trận, mây khói phức ngày trận, tập hợp mấy tên Đấu Vương kết trận, là có thể cùng Đấu Hoàng tương xứng đôi.

Đứng ở cây kia xoa trên, trong đó một tên lão giả đôi nhìn chăm chăm trận pháp, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng. Gia Hinh Thiên, thêm mã hoàng thất lão tổ tông, đỉnh phong Đấu Hoàng cảnh giới.

Tới, Vân Lam Tông ở Gia Mã Đế Quốc làm ra nhất cử nhất động, đã là cho thêm mã hoàng thất tạo thành không ảnh hưởng.

Trên mặt nổi hay là cùng bình thường không khác, bất quá ở trong bóng tối, hai nhà sợ rằng đã sớm đụng nhau siết không biết bao nhiêu lần. Nếu như không phải là bởi vì để ba đại gia tộc cùng Luyện Dược Sư công hội lập trường còn không biết lời, sợ rằng đã sớm thăng cấp làm trên mặt nổi chiến đấu.

Đạp. . .

Một bộ bóng đen chậm rãi xuất hiện ở Vân Lam Tông sơn môn, nhìn kia đứng ngạo ngễ ở giữa sân thiếu nữ, người tới lạnh nhạt nói: "Tiêu gia, Tiêu Viêm!"

Trầm ổn vô cùng thanh âm, kẻ người cảm được kia tâm tính lớn lên, bất quá ngăn ngui ba năm, kia trẻ trung thiếu niên, đã là lớn lên thành dạng mức.

Ở ba năm trước, Nạp Lan Yên Nhiên cũng đã là một tên Đấu Giả, giống vậy ở ba năm trước, hấn nhưng là một tên từ thiên tài thần đàn rót xuống củi mục, thực lực từ kia chói mắt Đấu Giả đánh mất đến ngay cả người tu luyện bình thường cũng không bằng ba đoạn đấu khí!

Mà ở ba năm sau hôm nay, không chỉ chẳng qua là Nạp Lan Yên Nhiên lớn lên, càng cường, hấn cũng giống vậy! Người không thể nào tổng dậm chân tại chỗ, tại chỗ dừng lại người, hoặc là thiên phú hạn chế, hoặc là hoàn toàn không có bỏ ra tự thân cố gắng.

Muốn đổi cường, thì phải bỏ ra tự thân cố gắng, mặc dù có lớn hơn nữa khó khăn, trực tiếp xông phá quá khứ, đem những thứ kia khó khăn giẫm ở dưới chân, coi như đi về phía cao hơn đạp cước thạch!

Ba năm trước, hấn là ba đoạn đấu khí! Một năm rưỡi trước, hấn là thất tinh Đấu Giả! Mà hôm nay!

"Năm sao Đấu Linh!" Thạch Viêm trong mắt lóe lên một tia tươi đẹp, ngăn ngui một năm rưỡi trong thời gian vượt qua hai tên đại cảnh giới, không thể không thuyết, Tiêu Viêm thiên phú quả thật kinh người.

"Viêm Từ, không tệ a!" Một đạo nhàn nhạt thanh âm ở Vân Lam Tông vang lên, thanh âm không lớn, nhưng phảng phất là ở mọi người bên tai nói thì thâm.

"Biểu ca. . ." Tiêu Viêm giằng cổ không sòng trên mặt lộ ra hưng phấn biểu tình.

"Không biết vị cao nhân kia đại giá đến chơi, còn mời đi ra vừa thấy." Chắp tay một cái, vân lãng bày chân một bộ cung kính dáng vẻ, đấu khí truyền âm nhanh chóng truyền khắp cả tòa vân lam sơn, khiến cho cường giả vây xem cửa đều là trở mắt nhìn nhau, đem quang nhìn về phía tứ phương, qua lại dò xét.

"Tiêu gia, Thạch Viêm!"

Trên hư không, dâng lên một tia rung động, một đạo thân ảnh lãng không tới, chậm rãi đi tới sân tỷ võ ngay phía trên trên bầu trời, giống như cao cao tại thượng *kun Vương Nhất vậy, mắt nhìn xuống thiên địa chúng sanh.

Lãng không hư độ, đạp không mà đi, Đấu Tông cường giả!

Mặc dù trên quảng trường, có chừng xấp xỉ ngàn người, nhưng mà trong quảng trường, nhưng là yên lặng như tờ, trừ tiếng gió ô khiêu ra, tái không có nửa điểm dị tiếng vang lên, bất quá một lát sau, toàn bộ quảng trường nhất thời hồng бет loạn.

"Cái gì? Hấn chính là Thạch Viêm, trong tin đồn Tiêu gia tên kia thiên tài Đấu Hoàng!"

"Làm sao có thể, Gia Mã Đế Quốc lúc nào có dạng cường giả, "

Dưới đáy, Vân Lam Tông các đệ tử nhất thời nổ tung nổi, Thạch Viêm tên tên nhưng là như sấm bên tai.

Đảo mắt nhìn quảng trường, lúc này phía trên, ước chừng gần ngàn người ngồi xếp bằng trong đó, những người này, thành nửa vòng tròn chỉ hình mà ngồi, bọn họ không một ngoại lệ, toàn bộ mặc xanh nhạt sắc bảo phục, ở ống tay áo chỗ, đám mây trường kiếm, theo gió phiêu lãng, giống như vật còn sống vậy, mơ hồ cầu rất nhiều chút yếu ớt kiếm ý, bất quá lúc này lại cũng châu đầu ghé tai xì xào bàn tán, người đâu, cho bọn họ mang đến rung động quá thật không.

Thạch Viêm quay đầu nhìn về phía trên đài cao ngồi ngay ngắn tên kia ung dung hoa quý nữ tử.

Hai người vừa đối mắt, không hẹn mà cùng đều lộ ra vẻ mỉm cười.

"Người tới."

"Ừ."

"Không đơn giản!" Cao tung trên ngọn cây, Gia Hinh Thiên cùng pháp mã lộ ra kinh ngạc biểu tình, bọn họ hai tên cái đó không phải người dày dặn kinh nghiệm, chỉ bằng giữa hai người biểu tình, bọn họ dường như nhìn ra một ít không phải đồ.

Ngược lại là một bên hải ba đông sớm có nghe thấy, không giống bên cạnh kia hai người như vậy kinh ngạc.

Thạch Viêm quang tụ tập ở một nơi dọc theo quảng trường cổ thụ trên, điểm mũi chân một cái, hướng tầng cây phóng tới, hướng về phía Tiêu Viêm đưa ra ngón tay cái: "Cố gắng lên!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Hồn Điện lại xuất hiện

Chương 119: Hồn Điện lại xuất hiện

Nhìn kia đứng ở tông môn chỗ thiếu niên, một tên lão giả áo bào trắng chậm rãi đi ra, nhìn Tiêu Viêm một cái.

Đảo mắt nhìn một vòng, Vân Lăng mở miệng nói: "Ta là Vân Lam Tông Đại trưởng lão, Vân Lăng."

Tiêu Viêm còn chưa tiếp lời, Vân Lăng lại là lẩm bẩm nói: "Hôm nay tông chủ chưa trở lại, vì vậy lần ước hẹn ba năm, chính là do lão phu chủ trì, lần này tỷ thí, ý đang luận bàn, điểm đến thì ngưng."

Tiêu Viêm đến không có giống nguyên trừ trung như vậy khí thế bức người, dẫu sao người đứng càng cao, nhìn lại càng xa, hẳn cũng có thể lý lý giải Nạp Lan Yên Nhiên lúc ấy cách làm, cộng thêm ban đầu có Thạch Viêm cứu trợ.

Không chỉ có không đối với Tiêu gia danh vọng tạo thành tổn thương, ngược lại mượn Thạch Viêm danh tiếng cao hơn một tầng lầu, hơn nữa Dược lão mới vừa rồi nói cho hắn biểu ca cùng cái đó Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận có một chân, cho nên Tiêu Viêm biểu hiện hợp tình hợp lý.

Vừa dứt lời, toàn bộ sân tỷ võ bầu không khí trở nên hết sức ngưng trọng, yên tĩnh có chút đáng sợ, mà kia sân tỷ võ chung quanh, các loại kỳ dị đấu khí từ Vân Lam Tông đệ tử trên người lan tràn ra, vây quanh sân tỷ võ, cấu trúc thành một tên giống như tổ ong vậy lưới phòng vệ.

Dọa toàn thể Vân Lam Tông đệ tử cùng trưởng lão chung nhau cấu trúc lưới phòng vệ, kia rạo rức ở trong thiên địa năng lượng, sợ rằng cho dù là sơ cấp Đấu Hoàng cường giả, cũng rất khó đem hắn cho kích phá.

Ở hai tên bồi đánh nhau trong dùng được loại đồ, trừ là vì phòng vệ ra, chân chính, là muốn ở một đám cường giả trước mặt cho thấy Vân Lam Tông kia ở Gia Mã Đế Quốc không thể địch nổi lực lượng chứ ?

"Sách, là cho hoàng thất còn có những thứ khác thế lực đưa đến một ít chấn nhiếp sao!"

"Ước hẹn ba năm đã tới, các người ân oán trước kia, hôm nay sẽ hoàn toàn kết thanh, hy vọng sau ngày hôm nay, hết thảy bất hòa có thể hóa lý giải, " trên thạch đài, Vân Vận nhìn bình thân nhìn nhau hai người, than nhẹ một tiếng.

"Nếu không phải là bởi vì ước định, hôm nay ta đã không nghĩ tới, bởi vì quá khứ hết thảy, ta đều đưa kỳ buông xuống." Tiêu Viêm đạo."Hơn nữa lấy giữa chúng ta chênh lệch, đánh xuống cũng không có ý nghĩa gì."

Tràng thượng rất nhiều người nhất thời đều lộ ra giễu cợt ánh mắt, không nghĩ tới Tiêu Viêm ngay cả chiến đấu cũng không có thử nghiệm, đánh liền coi là nhận thua, hay là đàn ông sao?

Chỉ bất quá Vân Vân đám người than thở một tiếng, Tiêu Viêm cũng không có ả núp trên người khí tức, lấy bọn họ nhãn lực, các nàng tự nhiên có thể nhìn ra Tiêu Viêm đã là năm sao Đấu Linh, mà Nạp Lan Yên Nhiên nhất nhiều không qua một cái Đại Đấu Sư cảnh giới, chênh lệch một tên đại cảnh giới chênh lệch, cuộc tranh tài tự nhiên không thể so sánh.

"Nạp Lan nhà muốn hồi đến ruột trong, biết Nạp Lan Kiệt lão đầu tử kia nếu như tại chỗ lòi, sẽ có làm sao xuất sắc biểu tình." Quan sát một chút Tiêu Viêm, Gia Hình Thiên không khỏi thở dài nói.

Đục ngầu đôi không khỏi đồng tình nhìn kia Nạp Lan tức một cái. Mười tám tuổi Đấu Linh, cộng thêm sau lưng còn có Đấu Tông chỗ dựa, tương lai, bất khả hạn lượng.

"Hôm nay cuộc tranh tài, ta nhận thua!"

Nạp Lan Yên Nhiên màu sắc phức tạp nhìn Tiêu Viêm một cái, cười khổ nói.

Rào rào!

Toàn trường nhất thời xôn xao.

Vốn là trong mắt mang vẻ trào phúng Vân Lam Tông đệ tử, bây giờ đã là một mảnh tiếng máng, bất quá trong mắt giễu cợt cùng vẻ khinh thường là càng đậm đà, ở bọn họ xem ra, Tiêu Viêm tuyệt đối là dựa vào sau lưng có Đấu Tông chỗ dựa, bức bách Nạp Lan Yên Nhiên chủ động nhận thua. Khinh thường cùng giễu cợt trong, càng phần nhiều là tức giận!

Tiêu Viêm nhàn nhạt liếc một cái Vân Lam Tông chúng đệ tử, nhìn trong mắt bọn họ khinh thường cùng giễu cợt, trong lòng không có dâng lên một tia gợn sóng.

Tiêu Viêm quay đầu hướng về phía Thạch Viêm nháy nháy mắt truyền âm nói: "Đại biểu ca, đủ cho Vân Lam Tông mặt mũi đi!"

Thạch Viêm trở về một tên người bạn tâm giao biểu tình.

Tiêu Viêm chợt xoay người, đi vân lam sơn cửa đi tới, nếu chuyện đã giải quyết, hắn cũng không cần phải ở lại trong.

Nhưng cũng đúng vào lúc này, cả người âm lãnh thanh âm vô căn cứ vang lên: "Kiệt kiệt, tử, muốn đi, cũng không phải là dễ dàng như vậy, hay là ngoan ngoãn ở lại đây đi!"

Âm lãnh lời nói, để cho tất cả mọi người tại chỗ cả kinh, "Chuyện gì xảy ra?" Nhất khiếp sợ là Vân Vân, câu nói mới vừa rồi kia là ai thuyết? Thân là Vân Lam Tông tông chủ, hôm nay chuyện có thể giải quyết tốt đẹp, không cùng Thạch Viêm chuyện như vậy tạo thành ngăn cách, vui vẻ nhất chứ quá là với nàng. Rốt cuộc lại có người vô trung sinh chuyện, thần sắc có chút lạnh như băng Vân Vân, ngấm nhìn bốn phía, ở Vân Lam Tông các trưởng lão trên quét nhìn.

Ngay tại trong quảng trường, bàn luận sôi nổi lúc, một đạo ừn ừn kéo đến xông ra đại cổ sương dày đặc, chút sương dày đặc nhanh chóng ở chân trời ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một đoàn trượng rất nhiều Kannen trường thâm thúy sắc vụ đoàn.

Tất cả mọi người nhìn kia hiện lên sương mù màu đen, sắc mặt không hẹn mà cùng trở nên ngưng trọng, cũng từ trong đó cảm nhận được kia mệnh mông khí thế.

"Là cái gì?" Bầu trời sương dày đặc hiện lên, phía dưới Vân Lam Tông chúng đệ tử nhất thời có chút tao động, quang trung tràn đầy kinh nghi, đối với đám lớn lối như vậy đi Vân Lam Tông, có chút khiếp sợ.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, để cho những thứ kia vây xem ba đại gia tộc hoặc là những cường giả khác, thần sắc nặng nề, bọn họ có thể mơ hồ cảm giác được đoàn hắc vụ kia lợi hại.

Trong lúc nhất thời, chỗ thấp thoáng bóng người đất, bởi vì nồng nặc sương dày đặc vén lên đại ba, đều đang suy đoán trong hắc vụ gây nên người nào.

Đối với mọi người tâm tư, đoàn hắc vụ kia tự nhiên chưa từng chiếu cố đến, sương dày đặc quanh quần đang lúc, âm trầm trầm tiếng cười quái dị truyền ra, như lịch quỷ hí vậy ở chân trời quanh quần.

"Kiệt kiệt, Dược Trần, không nghĩ tới lại người sẽ ản thân cùng tên quý bên trong thân thể, không khỏi cũng quá mức vô dụng đi, năm đó người may mắn chạy mất, nhưng là phí ta Hồn Điện không tâm tư a hôm nay nếu là đem người bắt, sợ sẽ để cho phải điện chủ mừng rỡ a."

"Viêm Tử, chuyện gì xảy ra? Hồn Điện người làm sao biết sự phụ tung tích." Thạch Viêm hướng về phía Tiêu Viêm truyền âm hỏi.

"Có một lần sự phụ xuất thủ, không ngờ kẻ cận lại có Hồn Điện người, bắt được sự phụ khí tức, mặc dù ta cùng sự phụ trước tiên đem Hồn Điện người tiêu diệt, bất quá sự phụ tin tức hay là truyền đi." Tiêu Viêm thấp giọng mắng.

Thạch Viêm vội vàng hướng Tiêu Viêm nói: "Không tốt, Tiêu gia phải ra chuyện, người trước nhanh đi về, trong giao cho ta." Hắn đột nhiên nghĩ nguyên

trú trung Tiêu Viêm phụ thân chính là lúc này bị trôi đi.

Tiêu Viêm thấy Thạch Viêm nghiêm túc sắc mặt, trùng trùng gật đầu một cái, "Đá, vạn sự lòng!" Dược lão lời nói xuyên truyền vào Thạch Viêm trong tai, Thạch Viêm khẽ gật đầu, Tiêu Viêm ở Dược lão lực lượng hạ, một đôi màu trắng hai cánh mở ra, nhanh chóng hướng Ô Thần Thành bay đi, đứng ở trên cây hải ba đông cũng mở ra hai cánh theo Tiêu Viêm đi.

"Kiệt kiệt, Dược Trần linh hồn thể quả nhiên ở ngươi trên người, cho ta lưu lại! " Một đạo đen nhánh xiềng xích hướng Tiêu Viêm đâm tới. Thạch Viêm thấy vậy, mới vừa định xuất thủ, chỉ thấy từng đạo phong nhận hướng xiềng xích đánh.

"Thật xin lỗi, trong là Vân Lam Tông, không cho người khác gây sóng gió, đến nỗi các ngươi chuyện riêng, rồi đi Vân Lam Tông đi giải quyết, " tất cả mọi người quang nhìn vị kia nói chuyện nữ tử, Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận, cũng là mới vừa xuất thủ người.

"Quả nhiên xuất thủ sao! Nếu như Vân Lam Tông không nhúng tay vào, vậy cũng thật liên uy danh tổn hao nhiều lâu." Gia Hình Thiên, Mộc gia nhóm cường giả, nhân nhả xem cuộc vui. . .

"Kiệt kiệt, Vân Lam Tông mà?" Nhìn đã đi xa Tiêu Viêm, trong hắc vụ truyền ra tiếng cười âm lãnh: "Trễ nãi ta bắt Dược Trần, Vân Lam Tông, khi diệt."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: chiến đấu tương khởi

Chương 120: chiến đấu tương khởi

Dứt lời, ở Vân Lam Tông chúng đệ tử, tức giận quang hạ. Trong hắc vụ truyền tới khí thể kinh người, kinh thiên động địa.

Do như sóng biển vỗ vào tới, tất cả mọi người tức giận tiếng ngạc nhiên tới, bàng đại khí thể, giống như núi to áp chế ở trong lòng mọi người, vậy tới tự linh hồn áp chế, tất cả mọi người kinh hãi nhìn không trung sương dày đặc.

Ở tầng cây các cường giả, so với kia chút không chịu nổi Vân Lam Tông các đệ tử, tốt quá nhiều, vững vàng ổn định thân thể mình, xiêm áo ở trong cuồng phong vũ vu vang dội.

Nhưng trong mắt khiếp sợ chút nào không ít, có thể thuyết so với kia chút Vân Lam Tông các đệ tử càng nhiều. Bởi vì thân là cường giả, bọn họ lý giải vị cường giả thân bí lúc này khí thể đại biểu cái gì.

"Đấu. . . Đấu Tông!"

Gia Hình Thiên pháp 狔 bọn họ khiếp sợ không thôi, những người khác càng không chịu nổi, ở Đấu Tông khí thể hạ, chiến chiến phát run.

Vân Vận dẫn đầu Vân Lam Tông chúng nhiều các cường giả, cùng nhau bộc phát ra khí thể, dùng để ngăn cản ừn ừn kéo đến khí thể.

"Tông chủ làm sao bây giờ?"

"Chúng ta Vân Lam Tông căn bản không chọc nổi Đấu Tông."

... ..

"Mọi người im lặng, vì Vân Lam Tông uy danh, nếu như để do người khác ở Vân Lam Tông xuất thủ, sau này thế nhân thấy thế nào đợi ta Vân Lam Tông, như vậy Vân Lam Tông chế uy vọng, gặp nhau tổn hao nhiều. Dạng tình huống quyết không thể xuất hiện." Vân Vận thần sắc kiên định.

"Nhưng là tông chủ, coi như chúng ta liên hiệp phát động tông môn đại trận cũng không phải Đấu Tông cường giả đối thủ a!"

"Để cho sư phó ra mặt đi." Vân Vận hít sâu một hơi, bình thân nói, quang ở toàn bộ trên quảng trường duy nhất không bị ảnh hưởng, như cũ phong khinh vân đạm người nọ nhìn lại, để cho Vân Vận dám cùng Đấu Tông trên đối với nguyên nhân, một là sư phó. Hai là Thạch Viêm.

Phía sau một vị trưởng lão, cảm ra cây sáo, sau đó thổi vang, nhọn tiếng địch trên không trung vang trở lại.

"Dạng tiếng địch, chẳng lẽ là?"

Theo Gia Hình Thiên cùng pháp 狒 thất thanh rơi xuống, kia vân lam sơn chỗ sâu, một cổ cuộn cuộn khí thể bằng bạc, giống như vậy từ viễn cổ tỉnh lại cự long vậy, mang không thể địch nổi uy áp, hạ xuống xuống!

Đánh tan sương dày đặc lan tràn xuống khí thể, trong lúc nhất thời, để cho Vân Lam Tông chúng đệ tử có một loại nặng nề được học sinh mới cảm giác.

Giống như cự long tỉnh lại vậy khí thể bằng bạc, trong nhấp nháy chính là bao phủ cả tòa vân lam sơn, một cổ giống như mới vừa rồi trong hắc vụ tràn ngập mạnh mẽ uy áp, tự vân lam sơn chỗ sâu lan tràn ra, cuối cùng tràn ngập quảng trường. Hai rộng rãi thể ngăn cản, ngay sau đó tiêu tán.

Lúc này, trên quảng trường, tất cả Vân Lam Tông đệ tử, đều là không nhìn được trong lòng kia lau kính sợ, hướng về phía khí thể lan tràn chỗ, hai đầu gối quỳ xuống, mà Vân Lăng cùng với những thứ kia Vân Lam Tông trưởng lão, mặc dù cũng không được quỳ lễ, có thể nhưng cũng là cung kính cúi xuống người.

"Cổ khí thể" Nạp Lan Yên Nhiên mỹ mạo nhìn chăm chăm vân lam sơn chỗ sâu, trên gương mặt tươi cười, cũng là hiện lên lau một cái rung động, nàng không nghĩ tới, vốn một chuyện, lại đưa tới hai đại người thật mạnh.

"Tên lão gia lại thật còn chưa có chết a?"

Thạch Viêm cũng là khẽ cau mày: "Cổ khí thể. . ."

Mọi người ở đây khiếp sợ lúc, kia tự vân lam sơn chỗ sâu tản ra khí thể bằng bạc cũng là càng ngày càng đậm hơn, tới cuối cùng, một đạo thanh khiếu thanh đột nhiên phóng lên cao, ở vô số đạo quang nhìn soi mói, một đạo bóng trắng bỗng nhiên tự vân lam sơn chỗ sâu hiện lên, chợt chân đạp hư không, chậm rãi hướng về phía Vân Lam Tông quảng trường tới.

Bóng trắng cũng không kêu gọi đầu khí chỉ dục, có thể ở hư không dặm chân mà đi tốc độ nhưng chút nào không thể so với bất kỳ Đẩu Hoàng cường giả kém, mỗi lần bước chân rơi xuống chỗ, hư không chính là sẽ rạo rực khởi một lần tấn rung động, rung động tiêu tán, bóng người nhưng là đã sớm xuất hiện trăm thước ra, hết sức huyền diệu.

Như vậy mấy lần cất bước, chỉ một lát sau thời gian, bóng người chính là thoáng hiện ở quảng trường chúng chỗ kia bia đá chi, nhàn nhạt quang quét qua sân, ngay sau đó nhìn chăm chú đến bầu trời sương dày đặc, khẽ nhíu mày, quang dời xuống, nhìn phía xa Vân Lam Tông rất nhiều trưởng lão trước Vân Vận, bình thần nói: "Vận mà, chuyện gì xảy ra?"

Ngay tại Vân Lam Tông đời trước tông chủ cùng thay mặt tông chủ đối thoại lúc. Mọi người quang toàn bộ đánh giá vị trước kia ở Gia Mã Đế Quốc xưng vương xưng bá người.

Bóng trắng mặc một bộ hết sức giản dị trường bào màu trắng, gió nhẹ phát tới, trường bào lung lay, khá có một loại xuất trần phiêu dật khí tức, năm khác linh vừa ý không cũng không phải là rất lớn, trên khuôn mặt không có ông lão nên có nếp nhăn, ngược lại là giống như một khối tản ra hào quang ôn ngọc vậy, nếu không phải kia một con trắng như tuyết mái tóc dài, mọi người thật đúng là khó mà đem hắn cho rằng là cùng Hải Ba Đông một tên niên đại cường giả, bất quá từ phía dưới những thứ kia Vân Lam Tông đệ tử trên khuôn mặt sở hiện lên kính sợ đến xem, người, chính là trước một đời Vân Lam Tông tông chủ vân sơn không giả.

"Hắc, lão gia đột phá Đẩu Tông sau, lại là trở nên trẻ tuổi một ít, xem ra đột phá cái đó bức tường ngăn cản chỗ tốt, thật đúng là à không." Nhìn vân sơn dáng ngoài, Gia Hình Thiên, thấp giọng trung hàm mộ, ngược lại là không thêm cái gì che giấu.

"Chắc chắn, xem ra sau này Vân Lam Tông ở Gia Mã Đế Quốc thế lực không người nào có thể so với." Pháp 狒 trong giọng nói mang một tí vẻ lo âu. Vân Lam Tông quá độ mạnh mẽ có thể không phải là chuyện tốt.

Mà Gia Mã Đế Quốc trung ba đại gia tộc, có người vui mừng có người buồn, Nạp Lan gia tộc dĩ nhiên là vui mừng không dứt, bọn họ nhưng là cùng Vân Lam Tông nhất vinh cầu vinh, Vân Lam Tông càng cường đại càng tốt.

"Kiệt, không nghĩ tới Vân Lam Tông cũng ra một tên Đẩu Tông cường giả, hôm nay ngược lại có thể miễn cưỡng chen vào đại lục tuyển thế lực nhóm, có thể tiếc, so với năm đó vân xé trời, tựa hồ vẫn kém không ít a!" Âm lãnh thanh âm vang lên lần nữa.

"Ngươi là đại lục tới cường giả đi! Tuy thuyết ta bề quan đã lâu, nhưng đối với trên đại lục thế lực, ngược lại vẫn là có biết một hai. Không biết kia phe thế lực có thể như vậy ung dung tất Vân Lam Tông, " đối với đối phương cuồng vọng lời nói, thân là cường giả vân sơn thần sắc âm lãnh, lạnh giọng nói.

"Ha ha ha. . . Ở trên đại lục, có năng lực hủy diệt ngươi Vân Lam Tông, quá nhiều, nhìn ở một mình ngươi thất tinh Đẩu Tông phân thượng, không ngại nhắc nhở ngươi một tiếng, chớ có cho là là cao cấp Đẩu Tông cường giả liền có thể muốn làm gì thì làm, không nên hoài nghi bốn tông thực lực..."

Vân sơn khẽ cau mày, nhìn về sương dày đặc: "Là uy hiếp?"

"Ngươi có thể dạng cho là! Không nên hoài nghi ta sở nói chuyện chân thực tính, dẫu sao, thân là đỉnh phong Đẩu Tông ta cũng không phải là ngươi có thể so với." Trong hắc vụ truyền tới nhạo báng tiếng.

Trên quảng trường nhớ tới coi thường kêu lên tiếng, bọn họ đều biết đối phương là Đẩu Tông, cũng biết vân sơn cũng là Đẩu Tông, mặc dù hai người đều là cao cấp Đẩu Tông, nhưng một người là cấp bảy Đẩu Tông, một người là cấp chín đỉnh phong, ở cấp thấp cấp bậc thời điểm, mỗi một tinh cấp chênh lệch chính là to lớn, huống chi Đẩu Tông dạng cấp bậc, mặc dù chỉ chênh lệch hai tên tinh, nhưng giữa hai người chênh lệch không cần nói cũng biết.

Vân son thần sắc có chút âm trầm, vốn là cho là mình một tên cao cấp Đẩu Tông, đối phương chắc chắn sẽ không cùng mình đã Vân Lam Tông phát sinh nữa mâu thuẫn, cuối cùng không có lý do, có thể tiếc hẫng không nghĩ tới, đối phương lại như vậy cuồng vọng, càng không nghĩ đến như vậy mạnh mẽ, đáng ghét, nếu là ta hoàn toàn luyện hóa con dấu, chứ thuyết một tên đỉnh phong Đẩu Tông, coi như là Đẩu Tôn ta cũng phải ngơ ngác ở chỗ này.

Ngay tại Vân Lam Tông các đệ tử thần sắc cứng ngắc, nhìn vân son chờ đợi hấn làm ra quyết định lúc."Xem ra vân son lão gia khó làm."

"Xác, hấn thực lực rõ ràng thấp hơn đối phương, nếu như nhượng bộ lời, mới vừa rồi đối phương cuồng vọng lời nói chính là vô tình nhất cười nhạo, vân son sau này cũng không pháp sống, quá mất mặt."

Những thứ kia không thích Vân Lam Tông quá mức mạnh mẽ, uy hiếp mấy phe lợi ích các cường giả, dĩ nhiên là vui vẻ thấy tràng kịch hay.

Làm thế nào?

Vân son lúc này rơi vào tình cảnh lưỡng nan.

"A a, các người Hồn Điện thật là đem người mạnh là vua tên đạo lý thể hiện đến mức tận cùng a!" Hoi có vẻ giễu cợt bình thản thanh âm, đem phiền yên tĩnh mà không khí khẩn trương cho đánh vỡ.

Tất cả mọi người khiếp sợ nghe tiếng nhìn lại, là Đẩu Tông đối thoại, coi như là Gia Hình Thiên cùng Vân Vận bọn họ lúc này cũng không có tư khác biệt chen vào nói, ai sao to gan, không muốn sống.

Trong nháy mắt, Thạch Viêm bóng người gọi vào đến tất cả mọi người mi mắt trong.

Tuy bình thản nhưng rõ ràng gọi vào đến mỗi một người trong tai, vốn chờ đợi vân son cuối cùng lựa chọn trong khẩn trương mọi người, bị trừ đột ngột vang lên thanh âm cả kinh.

"Thạch Viêm?" Vân Vận không khỏi lo âu nhìn Thạch Viêm, nàng không hy vọng Thạch Viêm đứng ra, mặc dù nàng biết Thạch Viêm là Đẩu Tông cường giả, có thể địch mới là đỉnh phong Đẩu Tông, hơn nữa hấn vẫn cùng cái đó Tiêu Viêm quan hệ không cạn, bây giờ ra mặt không là trở thành chúng chi yêu yêu mà! Vội vàng sau lưng phe phẩy dực sí, hướng Thạch Viêm bay tới.

"Cục diện hôm nay có ý tứ." Gia Hình Thiên đám người có biết tên Thạch Viêm cùng rồi đi Tiêu Viêm quan hệ không cạn.

Vân Lam Tông chúng đệ tử lúc này cũng là bàn luận sôi nổi.

"Vận mà, hấn là ai?" Vân son nhìn đứng ở không trung cách đó không xa Thạch Viêm, nghi ngờ hướng phi tới Vân Vận dò hỏi, chau mày, làm sao mình đoán bẽ quan không lâu, liền xuất hiện sao nhiều cường giả, chứ thuyết mang Vân Lam Tông xưng bá đại lục, bây giờ Vân Lam Tông có thể không bị người khi dễ cũng không tệ.

"Kiệt kiệt, từ người là ai?" Ở trong hắc vụ, cốt hộ pháp có chút kinh ngạc nhìn Thạch Viêm, lại một hóp hãy nói ra mình thuộc quyền thế lực, ở Gia Mã Đế Quốc phiền què nghèo vùng đất hoang đất, hấn không người biết được Hồn Điện chứ?

"Tiêu gia, Thạch Viêm!"

Nhàn nhạt tiếng nói vang lên, Thạch Viêm vốn là hơi hít mắt chậm rãi tỉnh khỏi, trong mắt Thất Thái Thánh Viêm tựa như thủy liên vậy nở rộ ra, nhất thời trong thiên địa nhiệt độ kinh khủng cơ hồ là muốn thấm vào người nội tâm.

Trong thiên địa đột nhiên xuất hiện nóng ran cảm giác, để cho phía dưới người kêu lên không dứt, tiếng kinh hô không ngừng: "Dị hòa."

Ở vân lam son trên cường giả đang cảm thụ đến cỗ nhiệt độ trong nháy mắt, cơ hồ đều là lập tức vận chuyển lên đầu khí, đem tự thân bọc ở bên trong.

Ở Thạch Viêm đồng Trung Hoa Rei thất thái hoa sen dưới, bọn họ cảm nhận được mình sinh mệnh bị uy hiếp thật lớn!

"Kiệt kiệt, xem ra Gia Mã Đế Quốc nước rất sâu a!" Sương dày đặc đang không ngừng ngưng tụ, ngay sau đó một đạo hắc bào ông lão phơi bày ở trong mắt mọi người, như ung vậy nhon đôi, lúc này lại tiết lộ ra chút rung động, hơn nữa đối phương nhìn về phía mình ánh mắt, giống như là thợ săn nhìn con mồi thời gian.

Đáng ghét, làm sao có thể? Người mang dị hòa, hấn rốt cuộc là ai? Làm sao như vậy cuồng vọng, lại dám đối với Hồn Điện lộ ra dạng thần sắc, chẳng lẽ là phe kia thế lực lớn?

Cốt hộ pháp cả kinh, nếu quả thật là phe kia thế lực lớn, hôm nay thật là khó làm, hơn nữa hấn từ trên người đối phương cảm nhận được nồng đậm cảm giác uy hiếp, hấn không hoài nghi chút nào cùng đối phương đánh, sa sút sẽ không không phải mình, đến nỗi đối phương sở nói là Tiêu gia, nghe một chút liền có thể, người nào tin người đó ngu dốt.

"Vận mà, người đi xuống trước đi," Thạch Viêm liếc mắt nhìn Vân Vận, ngay sau đó nhìn không nhìn vân son, chậm rãi nói: "Trong giao cho ta là được, người cũng đi xuống đi."

"A a!" Vân son cười nhạt, không có sinh cường, hấn đối với cái gì đó Hồn Điện người cảm giác thật ra thì liền cùng kia Hồn Điện hộ pháp đối với Thạch Viêm cảm giác vậy, đánh, sa sút tuyệt đối là hấn! Hơn nữa hấn cũng nhìn ra vị cùng mình đồ đệ quan hệ không cạn, hấn cũng vui vẻ lui xuống đi.

"Bất kể ngươi là ai, đắc tội Hồn Điện ai cũng bảo không ngươi!"

Cốt hộ pháp âm lãnh nhìn Thạch Viêm, mắt ung trung lóe lên sát khí.

"Phải không? Mấy ngày trước thật giống như các ngươi Hồn Điện có người cũng là sao cùng ta thuyết, ngay cả tên cũng không kịp thuyết, sẽ để cho ta cho làm thịt! Ngươi có muốn hay không ghi tên số a! Nếu không chờ một chút đánh, ngay cả cơ hội mở miệng cũng không có." Thạch Viêm liếc mắt nhìn cốt hộ pháp cân nhắc nói.

"Nguyên lai là ngươi giết vụ hộ pháp, không trách, bất quá bốn tông cũng không phải là cái đó dựa vào bí pháp cùng đan dược lên cấp đến cao cấp Đầu Tông phế vật." Bàn tay động một cái, một đạo đen nhánh sắc xiềng xích, chính là mạng hoa lạp lạp thanh âm từ kỳ trong lòng bàn tay kéo dài ra, cuối cùng nhẹ nhàng chấn động một cái, chính là tựa như rắn độc vậy, quanh co quanh quẩn ở bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: dứt khoát đâm đũa đại chiến

Chương 121: dứt khoát đâm đũa đại chiến

"Thạch Viêm?" Vân Vận có chút lo âu.

"Yên tâm, chính là đỉnh phong Đầu Tông mà thôi, không phải mà?" Thạch Viêm cười nhạt, nhẹ giọng nói.

"Được rồi, " Vân Vận cuối cùng vẫn vỗ ngực sí xuống phía dưới thối lui, đứng trên mặt đất.

Thạch Viêm từ từ bay lên trời, cho đến cùng Cốt hộ pháp giống vậy cao độ, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ngược đầu, nhìn không trung hai bóng người, khó khăn nuốt nước miếng, muốn đánh đầu mà?

Ở tất cả mọi người tầm mắt tiêu điểm chỗ, Thạch Viêm từ từ giang hai tay ra, trên tay phải vô căn cứ xuất hiện một đóa thất thái ngọn lửa, hơi nhảy lên, nhìn như vô hại không có uy lực thất thái ngọn lửa, nhưng ngọn lửa chung quanh không gian đều bắt đầu trở nên vặn vẹo.

"Làm sao có thể? Thạch Viêm đã dung hợp hai loại dị hỏa, bây giờ là thứ ba loại?" Vân Vận ngây ngô, người thường có một loại dị hỏa, đã là trời cao ban cho, liền muốn Cổ Hà đan vương nghèo cả đời, lúc này còn không có có một loại dị hỏa. Mà Thạch Viêm lúc này lại có ba loại, hơn nữa trong cơ thể lại có thể chịu đựng ba loại dung hợp dị hỏa.

Cốt hộ pháp nắm chắc trong tay hắc sắc xiềng xích, một tên thất tinh Đầu Tông lại thêm dị hỏa đã cho hắn mạng đến đủ để uy hiếp trí mạng, một tên khinh thường, nháo không tốt sẽ tài ở chỗ này.

"Xuy rồi!"

Cốt hộ pháp cánh tay run một cái, xiềng xích trong nháy mắt phá vỡ chân trời, hóa thành một đạo hắc tuyến, hướng về phía Thạch Viêm bạo đâm đi.

Hắc sắc xiềng xích tựa như rắn độc vậy, đột nhiên xuyên thủng không gian, chợt hóa thành một cái mơ hồ hắc tuyến, hướng về phía trước mặt cách đó không xa Thạch Viêm bắn tới.

Xiềng xích chi nhọn dị thường nhọn, ở tốt đỉnh bộ phận cũng là hiện đầy huyền ảo phù văn, từng vòng xoắn ốc văn quần quanh ở khóa nhọn chỗ.

Ở đó Cốt hộ pháp năng lượng dưới sự thúc giục, trong lúc mơ hồ lộ ra tí ti sát khí, hiển nhiên, màu sắc thâm thúy xiềng xích, cũng không phải là tầm thường xích sắt.

Đối với lần này, Thạch Viêm tự nhiên sẽ không không phản ứng chút nào, ở mọi người kinh ngạc quang hạ, Thạch Viêm thu tay về trên dị hỏa, cướp lấy là một chuỗi hàm chứa kỳ dị đạo vận kiếm.

Xiềng xích, đột nhiên đậu, đọng lại ở giữa không trung.

Thiên địa, đột nhiên tĩnh, ngừng ở tên thời khắc.

"Àm!" Trầm thấp gào thét phảng phất từ chân trời truyền tới, vang vọng ở toàn bộ trong thiên địa.

Vân Lam Tông trên dưới hoàn toàn yên tĩnh.

Ở dưới tầm mắt mọi người, Thạch Viêm đạp không ngay cả đứng hàng thứ bảy bước, trường kiếm bỗng nhiên chọc trời, một đạo chói mắt quang mang trực xé trời tể.

Kiểm mang dẫn ngay trong nháy mắt, một đạo nan minh ngâm tụng thanh truyền vào tất cả mọi người trong tai.

"Cửu Thiên Huyền Sát, hóa thành thần lôi. Sáng rực thiên uy, lấy kiếm dẫn chỉ!" Trong chớp lát, vốn là quang đăng xanh trời tối xuống, chân trời đột nhiên xuất hiện mây đen cuộn cuộn không chỉ, tiếng sấm ầm ầm, mây đen bên bờ không ngừng có điện quang chớp động, dòng ruồi trong thiên địa, một mảnh xơ xác tiêu điều, cuồng phong đại tở.

Mặt đất, đại gió đập vào mặt, tất cả mọi người ở cổ khí thế hạ không nhìn được lui về phía sau.

Bầu trời, càng thêm đen hơn, mây đen áp, tầng mây thật dày trung chậm rãi xuất hiện một tên to lớn vòng xoáy, như Cửu U yêu ma giương ra kinh khủng miệng to, muốn thôn phệ thế gian hết thảy.

Đen nhánh u minh lối đi, cuồng phong lẫm liệt, tiếng sấm ầm ầm, điện mang vọt động. Đầy trời mây đen dưới, Thạch Viêm cả người hắc bào, tựa như cùng toàn bộ thiên địa hòa làm một thể.

"Oanh!" Một tiếng tiếng nổ, cơ hồ chính là từ Vân Lam Sơn ngay đầu bầu trời nổ vang, mỗi một người cũng mơ hồ cảm giác được dưới chân thổ địa nhẹ nhàng hoảng động một cái.

Một đạo lôi đình từ trên bầu trời hạ xuống, rạch ra một đạo màu xanh da trời đậm điện mặc, không gian trở nên một mảnh ảm đạm.

"Đáng ghét, là cái gì đầu kỳ?" Bị tập trung vào Cốt hộ pháp, kinh hãi không thôi, chuyện gì xảy ra. Vô luận chạy tới nơi nào cũng không tránh khỏi kia đạo lôi đình.

Bạo tán lôi quang, bóng người bên trong mặc dù tránh một chút, hay là ở lôi quang trung miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

"Oanh!" Ở tất cả mọi người tầm mắt tiêu điểm trên, Cốt hộ pháp hung hăng đụng vào mặt đất, một tiếng giận vang, mặt đất làm chấn động một cái, bụi bặm che giấu Cốt hộ pháp đụng vào mặt đất chỗ.

"Tốt cường? Lại trong nháy mắt giải quyết đỉnh phong Đấu Tông?"

Vân Vận nhìn không trung trôi lơ lửng Thạch Viêm, càng khiếp sợ hơn.

"Cái đó, cái đó Hồn Điện hộ pháp chết mà?"

"Hắn chết đi? Vậy mạnh mẽ năng lực công kích, ai còn sống sót a?"

"Đi ra đi! Mới vừa rồi kia kích có thể giết không người!" Thạch Viêm nhìn phía dưới hổ to, hướng về phía một nơi không gian lạnh lùng nói.

"Kiệt kiệt, không nghĩ tới người còn thật cường sao?" Âm lãnh thanh âm lại lần nữa vang lên, chỗ kia không trung vô căn cứ xông ra sương dày đặc, sương dày đặc ngọa nguyệt, âm lãnh tiếng chính là từ trong này truyền ra: "Có thể tiếc đối với ta vô dụng."

"Ngà! Là mà? Như vậy trước lau chùi người khỏe miệng máu tươi, ta ở cho người tới một chút đi! Hơn nữa mới vừa rồi ta chỉ dùng một nửa lực lượng nga!" Người khác không cách nào thấy rõ trong hắc vụ Cốt hộ pháp lúc này tình huống, Thạch Viêm nhưng là thấy rõ, mới vừa rồi đối phương nếu không phải mượn bụi bặm ẩn núp bóng người ở cuối cùng một cái chớp mắt sử dụng bí thuật, chỉ bằng mới vừa rồi kia đạo lôi đình là có thể đem hắn chém thành trọng thương.

"Đáng ghét, " Cốt hộ pháp khỏe miệng giật một cái, thềm mắng một tiếng, lại có thể thấy rõ mình.

"Vân Vận, tên Thạch Viêm rốt cuộc là ai, người cùng hắn quan hệ thế nào, cho ta nói rõ." Đã trở lại Vân Vận bên người Vân Sơn, nghiêm túc dò hỏi.

"Sư phụ, Thạch Viêm..." Vân Vận chẳng qua là đơn giản nói rõ một chút, tự nhiên không thể nào đem giữa bọn họ mập mờ chuyện nói ra.

Cốt hộ pháp âm lãnh nhìn Thạch Viêm, hung hăng cắn răng một cái, chợt mấy chục mấy đạo đen nhánh xiềng xích đột nhiên từ trong cơ thể nộ bạo bùng ra, chợt ừn ừn kéo đến hướng về phía Thạch Viêm bạo đâm đi, nhìn vậy hình dáng, hắn tựa hồ là muốn liều mạng đánh một trận.

"Ngự!" Thạch Viêm trầm giọng quát khẽ, một đạo Thái Cực Đồ hiện lên Thạch Viêm trước người.

Kia mười mấy đạo đen nhánh xiềng xích, đụng vào Thạch Viêm trước người Thái Cực Đồ trên, tái cũng không cách nào tiến về trước nửa bước, tờ nào Thái Cực Đồ giống như vô cùng kiên cố thành tường, không cách nào đột phá.

Một khắc sau, tất cả hắc sắc xiềng xích bị một cỗ lực lượng vô hình khống chế, lấy càng cường lực đạo hướng đường cũ trở về, để cho Cốt hộ pháp vội vàng buông tất cả xiềng xích, Cốt hộ pháp vội vàng về phía sau nhanh chóng bay đi, tự nhiên đưa tới phía dưới tất cả mọi người tiếng cười nhạo không

ngừng. Cốt hộ pháp cắn răng nghiêng lợi.

"Đáng ghét, không có biện pháp, chỉ có có một chiêu kia." Nhìn tựa như mèo hí con chuột vậy Thạch Viêm.

Từ trong nạp giới cầm xuất thần bí lon, lon trong là có khắc đỏ như màu máu đầu khô lâu, có chút huyết tinh kinh khủng. Ở chúng nhìn trừng trừng dưới, Cốt hộ pháp còi ra thần bí lon vật, một đạo linh hồn chen chúc ra, ngay sau đó còn có mười mấy đạo linh hồn ngay sau đó chen chúc ra.

"Chút linh hồn, khi còn sống đều là cường giả?" Tình cảnh một thời giống như chết yên tĩnh, chỉ còn lại những thứ kia bị giam cầm trôi lơ lửng ở vụ hộ pháp bên người linh hồn thể tuyệt vọng tiếng kêu rên, âm phong trận trận, tất cả mọi người không khỏi súc súc cổ.

"Kiệt kiệt, vốn là tới phác tróc Dược Trần linh hồn, không có nắm chắc tất thắng, vì vậy ở đi tới trong đi trước tiêu diệt năm vị Đầu Tông cùng với mười mấy vị Đầu Hoàng, bất quá tương đương với muốn diệt một tên tương đương với so với Văn Lam Tông thực lực càng cường một nước tông môn mà thôi, vốn là một chiêu là đối với Dược Trần chuẩn bị, bây giờ vừa vận dùng ở người trên người." Cốt hộ pháp phát ra một trận tiếng cười âm lãnh.

Vân Sơn lòng bàn chân phát lãnh, nhìn trong đó kia đạo nhất cường linh hồn thể, đây chính là trước kia mình đều phải kính ngưỡng tồn tại, coi như lúc này mình, cũng hơi kém một ít, không nghĩ tới bị Hồn Điện hộ pháp giết, còn giam cầm linh hồn.

Ở từng đạo kinh hoàng quang hạ, Cốt hộ pháp hai tay mãnh biến ảo ra từng đạo quỷ dị rườm rà dấu tay, trong nháy mắt sau, một tiếng bén nhọn tiếng quát, đột nhiên vang khắp chân trời!

"Cửu Sâm Bách Phệ Hồn!"

Nhọn gọi tiếng quát rơi xuống, một cỗ quỷ dị sương dày đặc đột nhiên từ Cốt hộ pháp trong cơ thể bạo dũng ra, đem kia kia mấy đạo Đầu Tông cường giả linh hồn thể vây kín mít mà vào, chợt, từng đạo tiếng nhai âm, rợn cả tóc gáy từ trong hắc vụ chậm rãi truyền ra. Trong nháy mắt, nuốt xuy tất cả linh hồn thể.

Theo nuốt xuy linh hồn thể, bao quanh Cốt hộ pháp đoàn hắc vụ kia chấp chôn cũng là càng ngày càng kịch liệt, tới cuối cùng, giống như vậy, không ngừng hướng về phía bầu trời khạc đen vòng, mà đang ở đen vòng ói một lát sau, sương dày đặc bắt đầu nhanh chóng súc.

Cuối cùng, một đạo toàn thân bao phủ ở một bộ đen nhánh giáp y dưới bóng người, chậm rãi xuất hiện ở tất cả quang nhìn soi mói. Hắc sắc giáp y màu sắc ám trầm, không biết do chất liệu gì làm bằng tạo, trên đó hiện đầy quỷ dị đường vân, nhìn thật kỹ, lại là từng cái sắc mặt dữ tợn đầu người vẫn giống như, nếu tái nhìn thật cẩn thận, chính là sẽ phát hiện, những người này đầu, chính là bị Cốt hộ pháp nuốt xuy linh hồn thể hình cái đầu.

Vậy quỷ dị âm u một màn, làm cho người ở tại tràng, không khỏi rợn cả tóc gáy, tay chân lạnh như băng... Cốt hộ pháp hiện thân lần nữa, một cỗ so với lúc trước mạnh mẽ không chỉ gấp mấy lần kinh khủng khí tức âm lãnh, chính là chậm rãi bay lên ra, cuối cùng bao phủ cả tòa Văn Lam Sơn, một khắc, vốn là thanh lãng chân trời, cũng là trở nên thăm trầm xuống, âm phong trận trận.

"Ác ma." Nhìn quỷ dị kia giáp y trên hiện lên một ít hiện đầy vẻ thống khổ đầu người, tất cả mọi người sợ hãi nhìn Cốt hộ pháp, ác ma mới có thể làm ra vậy thảm vô nhân đạo chẳng qua là.

"Chịu chết đi." Thực lực chợt tăng đến Đầu Tôn Cốt hộ pháp lần nữa khôi phục tràn đầy tự tin, âm lãnh cười một tiếng, tay áo bạo huy động, quỷ dị sương mù màu đen từ trong tay áo bạo dũng ra, hướng Thạch Viêm bọc đi.

Trong nháy mắt, Thạch Viêm bốn phương tám hướng bị sương dày đặc bao quanh, hóa thành to lớn sương dày đặc đoàn.

"Cho bốn tông đi chết! !"

Cốt hộ pháp lệ quát một tiếng, một cỗ dị thường bóng tối bàng bạc năng lượng đột nhiên từ trong cơ thể bạo dũng ra, chợt ở chân trời ngưng vì một đạo có chừng mấy chục tới trượng khổng lồ hắc sắc bàn tay, cuối cùng hướng về phía bọc Thạch Viêm hắc vụ cuộn cuộn khu vực, hung hăng vỗ xuống.

"Thực lực tăng vọt đến Đầu Tôn cũng như hà, bất quá như vậy!" Một tiếng bình thản lời nói vang lên, oanh một tiếng, cái gọi là hắc sắc chương án cùng hắc vụ cuộn cuộn, trong nháy mắt bị mất đi, từng đạo thất thái ngọn lửa trải rộng Thạch Viêm quanh thân.

"Bành!" Một đạo sét đánh cự tiếng vang triệt chân trời, vô số người hai lỗ tai đều là vào thời khắc này bị chấn một trận đau nhói, còn có không tốt người, nhĩ chỗ, đều đang là dật hạ chút máu tươi, Thạch Viêm gần người Cốt hộ pháp bị một chương vỗ trên đất.

"Đáng ghét, dị hóa!" Ở trong hắc vụ ẩn núp bóng người Cốt hộ pháp, lau miệng giác máu tươi, thần sắc nặng nề mang thật sâu cảm giác vô lực, nhìn cách đó không xa đứng Thạch Viêm.

"Có thể tiếc, thật vất vả thu thập Đầu Tông cường giả linh hồn." Cốt hộ pháp thật chắc chắn cắn răng một cái, trong lòng hơi có chút không bỏ được đất thán một tiếng, nhưng nghĩ tới đối phương mạnh mẽ, trong mắt quỷ dị hồng mang một trận bạo dũng, dấu tay bỗng nhiên biến đổi! Theo Cốt hộ pháp dấu tay thay đổi, kia bao phủ ở kỳ mật ngoài thân thể trên hắc sắc giáp y đột nhiên giống như vật còn sống vậy nhúc nhích, một tờ trong đó thương khuôn mặt cũ, ở vậy ngoa nguyệt trung bị chậm rãi nặn ra, cuối cùng hóa là một cái thước rất nhiều rộng lớn hư ảo đầu người, đầu người trên gương mặt hiện đầy chỗ đau vết, nhìn qua tựa như bị khắc thường hành hạ vậy. Mà đối với tám thương khuôn mặt cũ, người ở tại tràng đều là không xa lạ gì, bởi vì đó chính là lúc trước bị vụ Cốt hộ pháp chiếm đoạt nhất cường linh hồn thể Đầu Tông. Vị kia Đầu Tông kia hư ảo đầu người vừa xuất hiện, từng trận trầm thấp quỷ dị tiếng ô ô vang chính là đột nhiên vang lên, khắp chân trời, cũng là trong lúc bất chợt âm phong không ngừng, làm người ta cả người hiện lên hàn.

Như Quỷ Trảo vậy bàn tay chậm rãi từ trong tay áo bạo lộ ra, Cốt hộ pháp nhẹ nắm kia hư ảo đầu người, chợt một trận cười gằn, trong lòng bàn tay,

quỷ dị đậm đà hắc mang bạo dũng ra, chọt toàn bộ quán chú tiến vào đầu người trong đó.

"Sâm la Vạn Tượng: Hồn Chi Táng Lễ!" Khi hư ảo đầu người dần dần bành trướng tới ba bốn trượng chừng lúc, một đạo âm trầm trầm tàn nhẫn tiếng cười, bỗng nhiên vang khắp chân trời!

"Nên hạ màn a!" Lúc, Thạch Viêm một mực bình thần sắc trở nên lảng lẽ, bàn tay lộn một cái, một đóa bàn tay lớn tinh xảo hòa liền ở trong tay thành hình.

Thạch Viêm nhẹ hít một hơi, yên lặng trong nháy mắt, sau đó cong ngón tay đạn ở hỏa liên trên, nhẹ giọng lầm bầm nói: "Đi!"

Thanh âm rơi xuống, bốn màu hỏa liên đột nhiên rời tay ra, hóa thành một đạo lưu quang, tựa như sao rơi vậy, hướng kia hư ảo đầu người hạ Cốt hộ pháp đi.

Cốt hộ pháp trong lòng run lên. Lúc này hẳn. Cũng là rõ ràng cảm ứng được kia bay tới hỏa liên kinh khủng. Vốn là cười to hẳn, lập tức trên gương mặt mồ hôi lạnh không ngừng nhỏ xuống. Thần sắc sợ hãi. Hiện lên gương mặt.

Mang khí tức hủy diệt hỏa liên đi tới Cốt hộ pháp trước người. Bốn màu hỏa liên. Ở từng đạo kinh hãi quang trung. Âm âm bạo tạc. Một khắc. Tựa như thiên lôi vậy nổ vang. Mây vang khắp Vân Lam Tông chu vi vài trăm dặm!

Ngút trời hỏa lãng ở ở Vân Lam Sơn bầu trời tạo thành một to lớn hỏa đột sóng chi trạng. Thậm chí còn chu vi trăm dặm chi. Tất cả là có thể rõ ràng có thể thấy, Vân Lam Tông trong vòng phương viên trăm dặm. Vô số người ngẩn đầu. Mặt đầy rung động nhìn kia ở Vân Lam Sơn bầu trời nổ rộ mở ra hỏa liên. Cho dù cách nhau vậy điều khoảng cách xa. Vẫn là để cho người cảm nhận được không khí tựa hồ đột nhiên nóng bỏng rất nhiều nhiều.

Ngọn lửa tiêu tán, vốn là tràn ngập ở trên cao vô ích sương dày đặc tiêu nặc không còn một mống. Đẩu Tông đỉnh phong Cốt hộ pháp cũng theo sương dày đặc biến mất ở trong thiên địa.

"Kết thúc?" Mọi người thấy vừa xem không bỏ sót không trung, chỉ còn lại một người, cảm giác có chút ảo mộng, mới vừa rồi còn là kinh thiên động địa chiến đấu, trong nháy mắt, liền kết thúc, kết thúc chiến đấu.

"Thật là làm cho người khó mà chịu đựng một ngày, "

"Ai, hy vọng sau này chớ tái vậy bộ dạng sợ hãi, muốn đánh đấu cũng đừng tái Vân Lam Tông chiến đấu, mấy trăm năm cơ nghiệp thiếu chút nữa hủy trong chốc lát." Vân Sơn nhẹ phun một ngụm trọc khí, vốn là mới vừa tạo dựng lên hùng tâm tráng chí, trong nháy mắt đã bị đánh tan.

"Thạch Viêm, người như thế nào? Không có bị thương chứ!" Vân Vận vội vàng đi tới Thạch Viêm bên người, vội vàng dò hỏi.

Ngưng mắt nhìn tờ nào vốn là phủ đầy cao quý ung dung, giờ phút này nhưng là có chút nữ hài vậy hốt hoảng xinh đẹp gò má, Thạch Viêm trong nháy mắt có chút sững sờ, bỗng nhiên đưa ra hai cánh tay, ở Vân Vận kia mặt đầy kinh ngạc vẻ mặt, chậm rãi ôm kia ở tông chủ cảm bảo bọc hạ, tỏ ra chưa đủ nắm chắc eo thon.

Bị Thạch Viêm ngay trước sao nhiều người ôm, Vân Vận gò má, trong giây lát đó chính là trở nên giống như kia hỏa thiêu vân vậy, thậm chí là ngay cả mềm mại lỗ tai, đều là đôi phải đỏ bừng. Ôn nhu quang đưa mắt nhìn Thạch Viêm, tựa như nước chảy vậy tình hoà đang chảy xuôi. ?

Dưới đáy hải ba đông cùng pháp mã đám người thấy vậy hai mắt nhìn nhau một cái, thầm nói một tiếng: "Quả nhiên."

Mà giờ khắc này, Vân Sơn trong lòng dâng lên một cỗ kích động, đưa mắt nhìn Thạch Viêm cặp mắt sáng lên, tựa như phát hiện bảo bối gì vậy.

... ..

Thạch Viêm dò xét truyền tin ngọc phù bên trong Tiêu Viêm truyền tới tin tức, Hồn Điện cũng không có những người khác đi trước Tiêu gia, bắt quá ở Được lão theo đề nghị, đem Tiêu gia dời đi ẩn núp trong bóng tối, nói cho Thạch Viêm không cần lo lắng, Già Nam Học Viện thấy.

... ..

Thạch Viêm ở Vân Sơn nhiệt tình mời mọc, ngay tại Vân Lam Sơn, sau phần dạ tiệc, Thạch Viêm cùng Vân Vận chỉ chớp mắt liền biến mất ở tầm mắt mọi người bên trong.

"Trẻ tuổi chính là được a!" Vân Sơn xúc động một tiếng, trở về đến sau núi.

Bóng đêm say lòng người, trong tinh không sao lốm đốm đầy trời, tản ra yếu ớt sáng bóng, lúc này Thạch Viêm nhẹ ôm Vân Vận sóng vai ngồi ở bên ngoài phòng trên cỏ, Vân Vận thân thể quen thuộc mị, đường cong hết sức hoàn mỹ, nở nang thêm có thịt cảm, da thịt hết sức non mịn, rất dễ cho người mê luyến. Thạch Viêm bây giờ đang suy nghĩ như thế nào ôm Vân Vận đi bên trong căn phòng liền ngủ.

Vân Vận nơi nào không biết Thạch Viêm tính toán gì, về mặt có chút thẹn thùng, không khỏi hồi hận cùng hắn đi ra nhìn tinh không gì cảnh đẹp.

"Chỉ cho phép người nói chuyện, không cho phép làm vậy, không cho phép muốn những chuyện kia!" Vân Vận ở Thạch Viêm bên tai thấp giọng nói thì thầm đạo.

"Những chuyện kia là chuyện gì a!" Thạch Viêm đem Vân Vận kéo vào trong ngực, khẽ cắn Vân Vận rai tai thấp giọng thổ khí đạo.

"Người. . . Người. . ." Cảm thụ Thạch Viêm trong miệng truyền tới khí tức nóng bỏng, Vân Vận mặt đẹp đỏ đến đỏ bừng, xui xẻo ở Thạch Viêm trong ngực, cả người trên dưới khiến cho không ra một chút khí lực.

Thạch Viêm nhìn về phía Vân Vận, quang rơi vào Vân Vận trắng nõn giống như nõn nà ngọc trên cổ, Thạch Viêm xòe bàn tay ra, từ Vân Vận y vật áo đưa vào đi, để ở nàng trên bụng.

Vân Vận phúc cũng không có bởi vì vóc người thon dài cao gầy mà bị kéo căng bằng bó bằng bó không có một tia co giãn, vẫn có chút mềm nhũn cảm giác, thoáng dùng sức giống như muốn rơi vào vậy, nhưng là nhưng tuyệt đối không có thịt dư cảm giác, vô luận là ngồi hay là đứng, cũng sẽ không phá hư nàng đường cong.

Thời điểm Vân Vận nhưng không nhận được nhàn nhạt rên rỉ một tiếng, thanh âm mới ra miệng, Vân Vận sẽ chết cắn môi, không để cho mình phát ra tiếng.

Thạch Viêm đột nhiên nghĩ tới đã từng thấy qua một câu nói, trên thế giới tất cả đại bạch thủ cũng sẽ bị bắt, vô luận là núp ở trong bụi cỏ, hay là núp ở quần áo hạ.

"Cảm giác thế nào?" Thạch Viêm vẫn ôm nàng, lỗ mũi chôn ở nàng sợi tóc đang lúc, ngửi nàng mùi vị, một tên xinh đẹp nữ nhân có cái loại đó liễu nhân khí tức thường thường để cho nam nhân chìm đắm.

"Người tên bại hoại... Chính là muốn làm chuyện xấu..." Vân Vận mắc cỡ đỏ mặt "Hung hăng" trừng một cái Thạch Viêm.

Thạch Viêm đem nàng ôm chặt hơn, bàn tay không an phận đất ở nàng dịu dàng sau lưng vuốt ve, hôn nàng trán. Vân Vận ôm cổ hắn, nhắm mắt lại, cảm giác được bàn tay hắn từ quần áo ngửi hạ đưa vào đi, bắt một con đại bạch thủ. Vân Vận thở gấp hu hu, mềm mại đầy đặn phong nhuận cao chỉ ở bàn tay hắn hạ biến ảo hình dáng.

Vân Vận cắn chặt môi, chặt chẽ dùng sức, cuối cùng chống cự không trước ngực truyền tới cảm giác tê dại bị, phát ra thật thấp ngâm xướng, giống như Phong nhi mon trốn khuê các thiếu nữ trước giường chuông, là từ thật mỏng môi mũi đang lúc ngâm lá trúc khẽ run nhỏ vụn khúc vận.

Trong lúc vô tình, nàng y phục bị còi ra đi, cảm nhận được hắn nóng như lửa quang, Vân Vận ôm thật chặt hai cánh tay.

Ở tất trong đêm tối, điểm điểm tinh quang đi đôi với Thạch Viêm quang bù xù ở nàng nhẵn nhụi trên da thịt, buộc vòng quanh nhất sáng rõ đường cong.

Vân Vận nghiêng đầu sang chỗ khác, để lại cho Thạch Viêm một tên xinh đẹp gò má.

Thạch Viêm nhẹ nắm nàng cảm, đem nàng đầu xoay lại, cúi đầu, hôn nàng trong nháy mắt đỏ đỏ bừng như máu môi mũi mà, như lan khí tức nhô lên ở hắn trong miệng, mang động lòng người ngọt ngào hương thơm.

"Ừ. . . Hừ. . . Nhẹ một chút... Người nhẹ chút. . ."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Đấu Tôn đánh tới

Ánh nắng tươi sáng, không khí mát mẻ. Sáng sớm, ôn hòa ánh mặt trời xuyên thấu qua giường gỗ, chiếu ánh ở trong nhà gỗ, Thạch Viêm đang nằm ở trên giường gỗ, như cũ làm mộng đẹp.

Đều đều thông thả tiếng hít thở ở trong nhà vang vọng. . .

Mép giường đột nhiên xông ra nhức mắt quang mang, nhận ra được bên người khác thường, Thạch Viêm hai tròng mắt chậm rãi mở ra, thấy kia chói mắt quang mang, điều kiện phản xạ vậy vì nheo cặp mắt lại.

Quang mang chợt lóe rồi biến mất, nhìn trước mắt cảnh tượng, Thạch Viêm nhẹ yết một ngụm nước miếng, trong nháy mắt tỉnh hồn lại, trán trong nháy mắt nhiều hơn mấy giọt mồ hôi lạnh.

Nữ nhân, đầy đặn ngực, nhỏ hết sức eo, phong nhuận bắp đùi đường cong, tron nhắn eo, còn có giữa hai đùi rậm rạp. . .

Một tấm tập đẹp lạnh lùng, quyến rũ, yêu nhiều làm một thể hoàn mỹ gò má, Thạch Viêm trong lòng giờ phút này tâm tình không biết nên như thế nào biểu đạt, có lắm hay không, Tỷ Tỷ, biến thân thời điểm có thể trước thời hạn thông báo một tiếng không?

Thạch Viêm người lòng dục dục hướng một bên na na, làm thế nào? Là chạy chứ ? Là chạy chứ ? Hay là chạy chứ ?

"Anh ninh ——!" Mỹ Đỗ Toa cuốn kiều mắt tiếp khê run lên, đôi môi khê mở, chậm rãi kéo ra mí mắt. . .

Mỹ Đỗ Toa chậm rãi kéo ra mí mắt, một đôi màu tím nhạt mình mầu hơi có vẻ mơ hồ, nhưng là, khi nàng phát hiện mình lại đôi lúc trở về, còn chưa tới không kịp cao hứng, liền phát hiện một bên Thạch Viêm.

Nhìn nằm ở bên cạnh mình, mình mầu hằm sát, quang lạnh như băng nhìn chăm chăm mình Mỹ Đỗ Toa, Thạch Viêm khê mắt rút ra rút ra, miễn cười gượng nói: "Vâng! Gì đó, cái đó buổi sáng khỏe a!" Thạch Viêm nội tâm thoáng qua một tia vui mừng, thật may Vân Vận da mặt mỏng, ngày hôm qua cái đó gì xong, không chịu ở lại trong qua đêm.

"Hừ hừ, buổi sáng khỏe!" Lạnh lùng hừ hai tiếng, Mỹ Đỗ Toa hằm sát mỹ mầu khê híp một cái, cười lạnh châm chọc nói.

"Ho khan một cái." Thạch Viêm lúng túng ho nhẹ hai tiếng.

"Làm sao? Ngươi hình như rất sợ ta a! Lần trước không phải thật oai phong sao?" Kiều điểm mặt đẹp hơi nghiêng về phía trước, gần trong gang tấc nhìn Thạch Viêm hơi khê sở sắc mặt, Mỹ Đỗ Toa cười lạnh nói.

"Cái đó, chỉ là một bất ngờ." Thạch Viêm cổ họng hơi cút động một cái, người về phía sau dựa một chút.

"A a, " Mỹ Đỗ Toa cười nhạt hai tiếng, đột nhiên lời nói chuyển một cái, dùng lạnh như băng nhìn Thạch Viêm lạnh lùng nói: "Tối ngày hôm qua ngươi cùng cái đó Vân Vận chơi thật Vâng a!"

Thạch Viêm xấu hổ muốn chết, lại cho người biểu diễn một đêm sống xuân cung, đưa ngón tay ra chỉ Mỹ Đỗ Toa run rẩy nói: "Mỹ Đỗ Toa, ngươi. . . Ngươi. . . Thụ tử chưa đủ cùng mưu!"

"Hừ!" Khôa bọc thân trên chân, Mỹ Đỗ Toa hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu qua, nhưng là không có nói gì, không biết tái suy nghĩ gì.

... ..

Vân Lam Tông, đại diện. Thạch Viêm kéo Vân Vận tay chỉ Mỹ Đỗ Toa nói: "Không cần giới thiệu đi!"

Thạch Viêm bên người cái đó quyến rũ nữ tử vừa tiến đến nàng đã nhìn thấy, cả người đậm tím cảm bào, đầu đầy tóc xanh theo vai rũ xuống xuống, thẳng đến đỉnh kiều kiều tròn, mới dừng lại, kia trước lời sau vênh mề người vóc người, giống như một quả thành thực tới cực điểm mặt đào vậy, chậm rãi quan sát hồi lâu, Vân Vận mới nhẹ giọng nói: "Nguyên lai là Mỹ Đỗ Toa nữ vương a!"

Thạch Viêm có lẽ khó mà phát hiện nữ nhân một ít tâm tư, bất quá Mỹ Đỗ Toa nhưng là cảm giác được trước mặt tên cao quý tao nhã nữ người nói chuyện trung rất nhỏ dịch ý cùng cảnh giác, sửa lông mi dài nhẹ nhàng chớp động, lười biếng quang ở Thạch Viêm cùng Vân Vận trên người tảo tảo, nghĩ đến tên xinh đẹp đàn bà và Thạch Viêm quan hệ, Mỹ Đỗ Toa nhưng là không nhận được tức tức mây liễu, tâm tình phiền não rất nhiều nhiều.

Nhận ra được giữa hai người bầu không khí không đúng, Thạch Viêm chen lời nói: "Mỹ Đỗ Toa là nàng trước kia tên, bây giờ gọi Ayako lần."

Mỹ Đỗ Toa lạnh lùng nhìn Thạch Viêm một cái: "Bổn vương đi dưới núi chờ ngươi." Nói xong, xoay người rời đi, xoay người đồng thời, quang như có như không liếc về một cái Vân Vận.

"Không trách ngươi ban đầu phải đem tiến hóa sau Mỹ Đỗ Toa giữ ở bên người." Nhìn biến mất ở trong tầm mắt xinh đẹp ảnh, Vân Vận chân mày to khê nhíu một cái, hướng về phía Thạch Viêm đạo.

"Mù nghĩ cái gì chứ ? Không phải ngươi muốn như vậy." Thạch Viêm đem Vân Vận ôm vào trong ngực, ở Vân Vận trán khê búng một chút.

"ừ!" Vân Vận nhẹ giọng đáp một tiếng, tựa vào Thạch Viêm trước ngực, loại chuyện, giả bộ hồ đồ liền có thể.

Nghe Vân Vận trên người truyền tới trần trần mùi thơm, ôm Vân Vận hai tay không kiềm được càng dùng sức đứng lên, chỉ chốc lát, Thạch Viêm buông hai tay.

"Phải đi sao?" Vân Vận vẫn như cũ không nở hỏi.

"ừ! Còn có rất nhiều chuyện phải làm " Thạch Viêm tiến tới Vân Vận bên tai thấp giọng nói: "Lần sau gặp mặt, ta liền hướng sư phó cầu hôn có được hay không."

Nghe vậy, Vân Vận vì không thể tra gât đầu một cái.

... ..

...

Vân Lam Sơn hạ, "Được, từ giả xong chứ ?" Nhân nhặt tê đại thanh âm đem Thạch Viêm lòng kéo trở về.

Nhìn kia đang cầm một đôi yêu dị mỹ mâu nhìn chăm chăm mình Mỹ Đỗ Toa nữ vương, Thạch Viêm gật đầu một cái.

"Ta phải đi Già Nam Học Viện, ngươi chứ ?" Thạch Viêm hướng về phía Mỹ Đỗ Toa dò hỏi.

Mỹ Đỗ Toa nữ vương ngọc thủ nhẹ nhàng khoác lên Thạch Viêm trên bả vai: "Ngươi nói sao?"

"Ta thuyết em gái ngươi a!" Dĩ nhiên câu trong lòng thuyết thuyết là được, "Ho khan một cái, thuyết sao mập mờ, không biết còn tưởng rằng ta cùng ngươi có cái gì chứ ?" Thạch Viêm ho khan hai tiếng.

"Ngươi có muốn hay không và tập vương có điểm cái gì chứ ?" Mỹ Đỗ Toa yêu điểm trên mặt câu khởi lau một cái quyền rũ mỉm cười, tựa như thật chính là muốn cùng Thạch Viêm. . .

"A a, nữ vương bệ hạ nói cười, tại hạ có tài đức gì, có thể được nữ vương bệ hạ coi trọng." Thạch Viêm qua loa đạo.

"Làm sao. . . Ngươi không muốn Bôn vương sao?" Mỹ Đỗ Toa dị thường mỉa hoặc nhìn Thạch Viêm, con ngươi màu tím tựa như tích xuất nước vậy.

Thạch Viêm cổ họng cứ động một cái, "Ta sao dám đối với nữ vương bệ hạ có loại ý tưởng."

"Ngươi xem thường Bôn vương." Mỹ Đỗ Toa hừ lạnh một tiếng.

"Không có, làm sao có thể." Thạch Viêm không có chút nào do dự nói.

"Kia ngươi muốn ta sao?" Mỹ Đỗ Toa tê đại tiếng nói vang lên lần nữa.

Thạch Viêm đồn đồn, do dự mở miệng nói: "Ayako lân, ngươi hôm nay sao khác thường, có phải hay không tiến hóa thành hình người sau, nữ nhân mỗi tháng mấy ngày đó tới."

Ayako lân: "Ngươi là ở muốn chết sao?"

"Nữ vương bệ hạ tha cho. . ." Thạch Viêm lời còn chưa nói hết, trước người không gian đột nhiên bùng nổ đưa một trận rung động, một cỗ đáng sợ năng lượng ba động đột nhiên tự Thạch Viêm cùng Ayako lân trước mặt quỷ dị hiện lên.

"Không tốt!" Công kích thực xuất hiện quá quỷ dị, Thạch Viêm lại không có chút nào phát hiện, gần như vậy cách, hai người căn bản không có thể tránh ra, Thạch Viêm mãnh tướng Ayako lân đẩy tới một bên, Thạch Viêm đưa tay một vẫy, ở trước người chống lên một tấm Thái Cực Đồ, Thái Cực Đồ vừa mới nổi lên, kia đạo công kích đối đã tới.

"Phốc "

Đạo công kích quả thực đáng sợ, ở tiếp xúc trong nháy mắt, đã đi không chỗ nào bắt lợi Thái Cực Đồ ở đạo công kích trước mặt giống như giấy vậy, trong nháy mắt bị nghiền nát, Thạch Viêm trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, năng lượng vào cơ thể, bị thương nặng, lập tức phun ra búng máu tươi lớn.

"Đầu Tôn!"

Lúc trước cách đó không xa không trung, bình tĩnh không trung từ từ vặn vẹo, một bóng người quỷ dị xuất hiện, giống vậy hắc bào thêm người, từ từ ngẩng đầu lên, khô héo mặt mũi như khô lâu vậy, dọa người.

Đem quang tụ tập ở Thạch Viêm trên, âm hiểm cười nói: "Kiệt kiệt, chính là ngươi giết ta Hồn Điện hai vị hộ pháp đi! Hai tên vô dụng đồ, nhưng là ta Hồn Điện người không phải ai cũng có thể giết."

Tay áo bào vùng lên, chỉ nghe hoa lạp lạp một trận thúy hưởng, chợt mười mấy đạo hắc sắc xiềng xích, chính là giống như rắn độc xuất động vậy, tự Hồn Điện Đầu Tôn trong tay áo bạo cướp ra!

Chút đen nhánh xiềng xích tốc độ hết sức kinh khủng, chợt lóe dưới, trực tiếp là xuyên thủng hư không, nhon liền đầu, giống như cây giáo vậy, hướng về phía Thạch Viêm chỗ hiểm quanh người hung hăng lao đi.

"Hồn liên, tóa hồn!"

Hồn Điện Đầu Tôn cong ngón tay bắn ra, chỉ thấy những thứ kia đen nhánh xiềng xích quỷ dị vờn quanh ở Thạch Viêm quanh thân, tạo thành một tên quỷ dị trận pháp, sương dày đặc tràn ngập đang lúc, bộc phát ra một cỗ khác thường hấp lực, mà đang hút lực hạ, Thạch Viêm mãnh phát hiện, nơi mi tâm linh hồn, lại đều là vào thời khắc này chiến chiến.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Thứ một trăm hai chương mười ba mới vị trí

Thứ một trăm hai chương mười ba mới vị trí

Hồn Điện Đầu Tôn vung tay lên một cái, mười mấy điều âm u hồn xiềng xích, đánh về phía không cách nào nhúc nhích Thạch Viêm.

Thạch Viêm nhìn đối diện đánh tới mười mấy điều hồn khóa, hồn khóa tốt đỉnh sắc bén hào quang, ở trong mắt kịch liệt phóng đại, mới vừa rồi kia một đạo công kích, đem hắn đánh trọng thương, vì vậy, đối mặt với kia bạo xạ tới xích sắt, hắn lại là không có chút nào né tránh lực!

Kia Hồn Điện Đầu Tôn xuất thủ hết sức tàn nhẫn, ra tay một cái chính là chân chính sát thủ! Xiềng xích nếu là đánh trúng Thạch Viêm thân thể, sợ rằng sẽ lập tức đem họ mệnh cướp lấy!

"Xuy!"

Một đạo thất thái quang mang thoáng qua, Thạch Viêm bị một cái đầu ngón tay kéo đến một bên, trước người một tấm gần như hoàn mỹ yêu điểm gò má mỹ nhân xuất hiện ở Thạch Viêm trong tầm mắt, chính là phục hồi tinh thần lại Ayako lần xuất thủ.

"Kiệt kiệt, quên còn có một cái tạp nư a!" Chối tai cuồng vọng tiếng cười quái dị từ bên kia Hồn Điện Đầu Tôn trong miệng truyền ra.

"Oanh!"

Hồn Điện Đầu Tôn quyền này vừa ra, kia tràn ngập bằng bạc sương dày đặc, nhất thời dâng lên ngút trời chập chòn, đang kịch liệt ngọa nguyệt đang lúc, hóa thành một cái có chừng trăm trượng khổng lồ hắc sắc cự mãng, sau đó ngửa mặt lên trời hí, đuôi to hất một cái, chính là xích lưu một tiếng hoa phá hư không, mang vô cùng kinh phong, hướng về phía Thạch Viêm hai người bạo cướp đi.

Hắc sắc cự mãng lướt qua chân trời, kia tạo thành mạnh mẽ phong áp, cho dù là cách trên trăm trượng, đều là trực tiếp làm cho bên trong sơn cốc mặt đất, xuất hiện một mảnh mấy chục trượng dài lõm xuống, một ít đá lớn, lại là tại chỗ nổ tung mở ra. .

Đối mặt loại cường độ công kích, Ayako lần yêu điểm trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, đã không phải là nàng có thể chống đỡ, tránh, chính nàng dựa vào Thất Thái Thôn Thiên Mãng thiên phú đến có thể miễn cưỡng tránh thoát đi, nhưng mang Thạch Viêm căn bản là không thi triển được, Ayako lần sắc mặt lộ ra một cỗ kiên quyết. Một mình chạy thoát thân, nàng không làm được, là nàng thân là Xà Nhân tộc nữ vương kiêu ngạo, không phải là bởi vì khác, không sai, chính là dạng.

Ayako lần sau lưng Thạch Viêm cười khò lắc đầu một cái, kế hoạch vĩnh viễn không đuổi kịp đối hóa, nói xong từng bước một đánh trách thẳng cấp chứ? Làm sao đến mình trong lại không được, không phải là giết hai tên Đầu Tông, tm D đến nỗi phải ra một vị cao cấp Đầu Tôn sao? Thật là ngày Hồn Điện!

"Hệ thống, trở về hệ thống không gian!"

Theo Thạch Viêm biến mất, toàn bộ Đầu Phá vị trí tựa như bị đè xuống tạm ngừng kiện. . .

Nhìn kia lóng lánh sáng chói quang mang bản đồ tinh không lục, Thạch Viêm ở hệ thống không gian ngồi xếp bằng xuống.

Giống như tinh không mệnh mông vậy hệ thống bên trong không gian, Thạch Viêm một mực ngồi xếp bằng ở chỗ đó không chút nào đang lúc nghi hấp thu đầy trời tinh thần năng lượng khôi phục thương thế, văn ty không nhúc nhích, thời gian ở đâu giống như kia giữa ngón tay sa vậy, lặng yên không một tiếng động tuột xuống mà qua, một chút xui thời gian, căn bản khó mà làm cho trừ yên tĩnh hệ thống bên trong không gian, sinh ra nửa tí động tĩnh, thời gian, ở đâu trở nên nhỏ nhất không đáng kể đứng lên, bởi vì trong là tuyệt đối ngưng.

Không biết qua thời gian bao lâu, Thạch Viêm mở ra hai tròng mắt, hàn quang chợt lóe rồi biến mất, lạnh lùng nói: "Tên thù trước ghi nhớ, tương lai sẽ tự tới đòi lại!"

"Hệ thống, đi mới vị trí đi!"

"Đào kế thì bắt đầu: 3. . . 2. . . 1. . ."

"Bắt đầu chuyển kiếp!"

Theo một trận trời đất quay cuồng, Thạch Viêm chậm rãi mở hai mắt ra, cúi đầu quan sát mình một chút, thờ phào một cái, khá tốt, lần không thay đổi, cũng không biết là kia vị trí, bất quá căn cứ trong thiên địa linh khí dày đặc trình độ, vị trí ít nhất so với Đẩu Phá vị trí cấp cao nhất.

Nhìn vừa nhìn vô tận sa mạc, Thạch Viêm thả ra linh hồn lực hướng bốn phía lan truyền, theo phạm vi dò xét không ngừng mở rộng, Thạch Viêm thu hồi linh hồn lực, nhúu mày, linh hồn lực bị trong chỗ u minh một cổ lực lượng bị áp chế, không nói được, không nói rõ.

Hết thấy không rõ dưới tình huống, thực lực lại bị áp chế, Thạch Viêm trong lòng không khỏi có chút phiền não.

Thạch Viêm tùy tiện chọn phương hướng, trực tiếp phi thân lên, hướng một nơi bay đi.

"Di, phía trước có người!" Thạch Viêm tốc độ đột nhiên tăng tốc độ, trong vòng mấy cái hít thở bên liền đến đám người kia bầu trời, rơi xuống đi.

"uy ! Người từ nơi nào nhô ra, thần tiên? Yêu quái?" Một tên màu tím nhạt y phục cầm kiếm nữ tử tò mò đánh giá hắn.

"Các người thấy hắn là làm sao xuất hiện sao?" Nhị lang thần hướng về phía bên người Tứ đại thiên vương hỏi, hắn ba con mắt cũng không có thấy rõ.

"Không thấy, thật giống như hư một chút ngay tại trong?" Nghiễm Thiên vương nắm tỳ bà, nghi ngờ nói.

"Chẳng lẽ là Từ Hà đồng bọn?" Tăng trưởng Thiên vương ôm kiếm hỏi.

"Quán hắn là ai, một hồi giết chính là, ta mới vừa nói đến nơi nào?" Nhị lang thần khoát tay chặn lại, hướng về phía sau lưng mọi người hỏi.

"Từ Hà cùng hắn Tỷ Tỷ. . ." Đa văn Thiên vương ở bên cạnh thanh nhắc nhở.

"Áo, đúng !" Nhị lang thần gật đầu một cái, chột ngón tay chỉ hướng đối diện: "Từ Hà, người cùng người Tỷ Tỷ thanh hà tiên tử ban đầu là Phật tử nhật nguyệt đèn sáng trong đây đưa chung một chỗ tìm đèn, người lại tự tiện rời đi thiên đình, còn tới chỗ cùng người thuyết, ai có thể rút ra tay người trung tử thanh bảo kiếm, người đó chính là người lang quân như ý."

Cầm dù đa văn Thiên vương giống vậy trùng hướng Từ Hà, "Bọn ta thần tiên làm sao có thể động phạm lòng, nếu như tà ma té nghiêng đem người kiếm trong tay rút ra, chúng ta tiên giới há chẳng phải là trở thành trò cười!"

"Hừ ~" Từ Hà hừ nhẹ một tiếng, mặt lộ khinh thường, "Thần tiên cũng tốt, yêu quái cũng tốt, kiếm chỉ có ta cùng ta thích người có thể rút ra, coi như hắn là yêu quái, ta cũng sẽ cả cuộc đời đi theo hắn, nếu như không thể để cho ta cùng ta thích người chung một chỗ, cho ta Ngọc hoàng đại đế ta đều không làm."

"Cần rồi!"

"To gan!"

"Nhất phái nói bừa, nếu người u mê không tỉnh, ta hôm nay thì phải thay trời hành đạo, để cho người ở nhân gian tiên giới biến mất!" Nhị lang thần lãnh quát.

"Biến mất liền biến mất, sợ người sao." Từ Hà khẽ cười nói.

"Tự tìm cái chết!" Nhị lang thần nặng một tiếng, ngay sau đó huy động trong tay ba xoa hai nhận kích hướng Từ Hà công tới.

Tứ đại thiên vương trừ cầm nước Thiên vương bên ngoài, sát theo Nhị lang thần vọt tới trước, còn lại cầm nước Thiên vương không chút do dự hướng Thạch Viêm đánh tới.

"Này, không muốn làm sát kê vô tội a!" Từ Hà vừa dùng vô kiếm ngăn cản Nhị lang thần công kích, một bên nghiêng đầu hướng về phía cầm nước Thiên vương lên tiếng nhắc nhở.

Nhị lang thần lúc này thế công càng hung mãnh lên. Thạch Viêm ở cách đó không xa nhìn Từ Hà tiên tử một tay tùy ý huy động vô kiếm, ngay cả kiếm đều không rút ra, hãy cùng Nhị lang thần toàn lực huy động ba xoa hai nhận kích đánh ngang tay, ngoa tào! Tên Nhị lang thần, đặc biệt sao thức ăn.

Thạch Viêm nghiêng đầu mắt lạnh nhìn cầm kiếm xông về phía mình cầm nước Thiên vương, trước bị Hồn Điện Đẩu Tôn tập kích, người bị thương nặng hỏa khí còn không có chỗ phát chứ ? Cái thời điểm đến cửa tìm tra, thật đúng là tự tìm đường chết a! Trong mắt thất thái ngọn lửa chậm rãi hiện lên? . ?

"Phốc!"

Hướng Thạch Viêm chạy nhanh tới cầm nước Thiên vương chút nào không phòng bị liền trúng chiêu, trên người xông ra từng đạo thất thái ngọn lửa, chột cả người liền là ở chớp mắt trong thời gian, hóa thành một đồng tro bụi, nổ tung mở ra.

Đang vây công Từ Hà tiên tử Nhị lang thần cùng ngoài ra ba tên Tứ đại thiên vương tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, toàn bộ dừng động tác lại, nhìn bên..

Cầm nước Thiên vương bị giết, chỉ còn lại một đồng tro bụi, một trận gió thổi qua đi, tăng trưởng Thiên vương ngay cả u tối đều không còn dư lại.

"To gan yêu nghiệt, ngươi lại dám giết Tứ đại thiên vương!" Phục hồi tinh thần lại, Nhị lang thần chính là vô tận tức giận, hướng về phía Thạch Viêm tiếng quát đạo.

Từ Hà tiên từ một tay ôm vô kiếm, bên ngoa đầu nhìn Thạch Viêm, tên không biết từ nơi nào đụng tới người, thật là thật lớn mật, ngay cả Tứ đại thiên vương cũng dám giết, nàng cũng không dám thật động thủ.

Thứ một trăm hai chương mười ba mới vị trí

Thứ một trăm hai chương mười ba mới vị trí

Hồn Điện Đấu Tôn vùng tay lên một cái, mười mấy điều âm u hồn xiềng xích, đánh về phía không cách nào nhúc nhích Thạch Viêm.

Thạch Viêm nhìn đối diện đánh tới mười mấy điều hồn khóa, hồn khóa tốt đỉnh sắc bén hào quang, ở trong mắt kịch liệt phóng đại, mới vừa rồi kia một đạo công kích, đem hắn đánh trọng thương, vì vậy, đối mặt với kia bạo xạ tới xích sắt, hắn lại là không có chút nào né tránh lực!

Kia Hồn Điện Đấu Tôn xuất thủ hết sức tàn nhẫn, ra tay một cái chính là chân chính sát thủ! Xiềng xích nếu là đánh trúng Thạch Viêm thân thể, sợ rằng sẽ lập tức đem họ mệnh cướp lấy!

"Xuy!"

Một đạo thất thái quang mang thoáng qua, Thạch Viêm bị một cái đầu ngón tay kéo đến một bên, trước người một tấm gần như hoàn mỹ yêu diễm gò má mỹ nhân xuất hiện ở Thạch Viêm trong tầm mắt, chính là phục hồi tinh thần lại Ayako lần xuất thủ.

"Kiệt kiệt, quên còn có một cái tạp ngư a!" Chối tai cuồng vọng tiếng cười quái dị từ tên kia Hồn Điện Đấu Tôn trong miệng truyền ra.

"Oanh!"

Hồn Điện Đấu Tôn quyền này vừa ra, kia tràn ngập bằng bạc sương dày đặc, nhất thời dâng lên ngút trời chập chòn, đang kịch liệt ngoa nguy đang lúc, hóa thành một cái có chừng trăm trượng không lồ hắc sắc cự mãng, sau đó ngửa mặt lên trời hí, đuôi to hất một cái, chính là xích lưu một tiếng hoa phá hư không, mang vô cùng kinh phong, hướng về phía Thạch Viêm hai người bạo cướp đi.

Hắc sắc cự mãng lướt qua chân trời, kia tạo thành mạnh mẽ phong áp, cho dù là cách trên trăm trượng, đều là trực tiếp làm cho bên trong sơn cốc mặt đất, xuất hiện một mảnh mây chực trượng dài lồm xướng, một ít đá lớn, lại là tại chỗ nổ tung mờ ra. .

Đối mặt loại cường độ công kích, Ayako lần yêu diễm trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, đã không phải là nàng có thể chống đỡ, tránh, chính nàng dựa vào Thất Thái Thôn Thiên Mãng thiên phú đến có thể miễn cưỡng tránh thoát đi, nhưng mang Thạch Viêm căn bản là không thi triển được, Ayako lần sắc mặt lộ ra một cỗ kiên quyết. Một mình chạy thoát thân, nàng không làm được, là nàng thân là Xà Nhân tộc nữ vương kiều ngạo, không phải là bởi vì khác, không sai, chính là dạng.

Ayako lần sau lưng Thạch Viêm cười khổ lắc đầu một cái, kế hoạch vĩnh viễn không đuổi kịp đối hóa, nói xong từng bước một đánh trách thẳng cấp chứ? Làm sao đến mình trong lại không được, không phải là giết hai tên Đấu Tôn, tìm D đến nổi phải ra một vị cao cấp Đấu Tôn sao? Thật là ngày Hồn Điện!

"Hệ thống, trở về hệ thống không gian!"

Theo Thạch Viêm biến mất, toàn bộ Đấu Phá vị trí tựa như bị đè xuống tạm ngừng kiện. . .

Nhìn kia lóng lánh sáng chói quang mang bản đồ tinh không lục, Thạch Viêm ở hệ thống không gian ngồi xếp bằng xuống.

Giống như tinh không mênh mông vậy hệ thống bên trong không gian, Thạch Viêm một mực ngồi xếp bằng ở chỗ đó không chút nào đang lúc nghĩ hấp thu đầy trời tinh thần năng lượng khôi phục thương thế, vẫn ty không nhúc nhích, thời gian ở đâu giống như kia giữa ngón tay sa vậy, lặng yên không một tiếng động tuột xuống mà qua, một chút xíu thời gian, căn bản khó mà làm cho trừ yên tĩnh hệ thống bên trong không gian, sinh ra nửa ti động tĩnh, thời gian, ở đâu trở nên nhỏ nhất không đáng kể đứng lên, bởi vì trong là tuyệt đối ngưng.

Không biết qua thời gian bao lâu, Thạch Viêm mở ra hai tròng mắt, hàn quang chợt lóe rồi biến mất, lạnh lùng nói: "Tên thù trước ghi nhớ, tương lai sẽ tự tới đòi lại!"

"Hệ thống, đi mới vị trí đi!"

"Đào kế thì bắt đầu: 3. . . 2. . . 1. . ."

"Bắt đầu chuyển kiếp!"

Theo một trận trời đất quay cuồng, Thạch Viêm chậm rãi mở hai mắt ra, cúi đầu quan sát mình một chút, thở phào một cái, khá tốt, lần không thay đổi, cũng không biết là kia vị trí, bất quá căn cứ trong thiên địa linh khí dày đặc trình độ, vị trí ít nhất so với Đấu Phá vị trí cấp cao nhất.

Nhìn vừa nhìn vô tận sa mạc, Thạch Viêm thả ra linh hồn lực hướng bốn phía lan truyền, theo phạm vi dò xét không ngừng mở rộng, Thạch Viêm thu hồi linh hồn lực, nhú mày, linh hồn lực bị trong chỗ u minh một cỗ lực lượng bị áp chế, không nói được, không nói rõ.

Hết thấy không rõ dưới tình huống, thực lực lại bị áp chế, Thạch Viêm trong lòng không khỏi có chút phiền não.

Thạch Viêm tùy tiện chọn phương hướng, trực tiếp phi thân lên, hướng một nơi bay đi.

"Di, phía trước có người!" Thạch Viêm tốc độ đột nhiên tăng tốc độ, trong vòng mấy cái hít thở bên liền đến đám người kia bầu trời, rơi xuống đi.

"uy ! Người từ nơi nào nhô ra, thần tiên? Yêu quái?" Một tên màu tím nhạt y phục cầm kiếm nữ tử tò mò đánh giá hắn.

"Các người thấy hắn là làm sao xuất hiện sao?" Nhị lang thần hướng về phía bên người Tứ đại thiên vương hỏi, hắn ba con mắt cũng không có thấy rõ.

"Không thấy, thật giống như hư một chút ngay tại trong?" Nghiễm Thiên vương nắm tỷ bà, nghi ngờ nói.

"Chẳng lẽ là Tử Hà đồng bọn?" Tăng trưởng Thiên vương ôm kiếm hỏi.

"Quản hắn là ai, một hồi giết chính là, ta mới vừa nói đến nơi nào?" Nhị lang thần khoát tay chặn lại, hướng về phía sau lưng mọi người hỏi.

"Tử Hà cùng hắn Tỷ Tỷ. . ." Đa văn Thiên vương ở bên cạnh thanh nhắc nhở.

"Áo, đúng !" Nhị lang thần gật đầu một cái, chột ngón tay chỉ hướng đối diện: "Tử Hà, người cùng người Tỷ Tỷ thanh hà tiên tử ban đầu là Phật tổ nhật nguyệt đèn sáng trong đây đưa chung một chỗ tìm đèn, người lại tự tiện rời đi thiên đình, còn tới chỗ cùng người thuyết, ai có thể rút ra tay người trung tử thanh bảo kiếm, người đó chính là người lang quân như ý."

Cầm dù đa văn Thiên vương giống vậy trùng hướng Tử Hà, "Bọn ta thần tiên làm sao có thể động phạm lòng, nếu như tà ma té nghiêng đem người kiếm trong tay rút ra, chúng ta tiên giới há chẳng phải là trở thành trò cười!"

"Hừ ~" Tử Hà hừ nhẹ một tiếng, mặt lộ khinh thường, "Thần tiên cũng tốt, yêu quái cũng tốt, kiếm chỉ có ta cùng ta thích người có thể rút ra, coi như hắn là yêu quái, ta cũng sẽ cả cuộc đời đi theo hắn, nếu như không thể để cho ta cùng ta thích người chung một chỗ, cho ta Ngọc hoàng đại đế ta đều không làm."

"Cần rồi!"

"To gan!"

"Nhất phái nói bừa, nếu người u mê không tỉnh, ta hôm nay thì phải thay trời hành đạo, để cho người ở nhân gian tiên giới biến mất!" Nhị lang thần lãnh quát.

"Biến mất liền biến mất, sợ người sao." Tử Hà khẽ cười nói.

"Tự tìm cái chết!" Nhị lang thần mắng một tiếng, ngay sau đó huy động trong tay ba xoa hai nhận kích hướng Tử Hà công tới.

Tứ đại thiên vương trừ cầm nước Thiên vương bên ngoài, sát theo Nhị lang thần vọt tới trước, còn lại cầm nước Thiên vương không chút do dự hướng Thạch Viêm đánh tới.

"Này, không muốn lạm sát kẻ vô tội a!" Tử Hà vừa dùng vô kiếm ngăn cản Nhị lang thần công kích, một bên nghiêng đầu hướng về phía cầm nước Thiên vương lên tiếng nhắc nhở.

Nhị lang thần lúc này thế công càng hung mãnh lên. Thạch Viêm ở cách đó không xa nhìn Tử Hà tiên tử một tay tùy ý huy động vô kiếm, ngay cả kiếm đều không rút ra, hãy cùng Nhị lang thần toàn lực huy động ba xoa hai nhận kích đánh ngang tay, ngoại tào! Tên Nhị lang thần, đặc biệt sao thức ăn.

Thạch Viêm nghiêng đầu mắt lạnh nhìn cầm kiếm xông về phía mình cầm nước Thiên vương, trước bị Hồn Điện Đẩu Tôn tập kích, người bị thương nặng hỏa khí còn không có chỗ phát chứ ? Cái thời điểm đến cửa tìm tra, thật đúng là tự tìm đường chết a! Trong mắt thất thái ngọn lửa chậm rãi hiện lên? . ?

"Phốc!"

Hướng Thạch Viêm chạy nhanh tới cầm nước Thiên vương chút nào không phòng bị liền trúng chiêu, trên người xông ra từng đạo thất thái ngọn lửa, chột cả người liền là ở chớp mắt trong thời gian, hóa thành một đồng tro bụi, nổ tung mở ra.

Đang vây công Tử Hà tiên tử Nhị lang thần cùng ngoài ra ba tên Tứ đại thiên vương tất cả đều kinh ngạc đến ngây người, toàn bộ dừng động tác lại, nhìn bên...

Cầm nước Thiên vương bị giết, chỉ còn lại một đồng tro bụi, một trận gió thổi qua đi, tăng trưởng Thiên vương ngay cả u tối đều không còn dư lại.

"To gan yêu nghiệt, người lại dám giết Tứ đại thiên vương!" Phục hồi tinh thần lại, Nhị lang thần chính là vô tận tức giận, hướng về phía Thạch Viêm tiếng quát đạo.

Tử Hà tiên tử một tay ôm vô kiếm, bên ngoa đầu nhìn Thạch Viêm, tên không biết từ nơi nào đụng tới người, thật là thật lớn mật, ngay cả Tứ đại thiên vương cũng dám giết, nàng cũng không dám thật động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Tử Hà cùng Thanh Hà

Chương 134: Tử Hà cùng Thanh Hà

"Yêu nghiệt, ngươi còn không thủ chịu trời, cùng bọn ta xoay chuyển trời đất định nhận tội." Vậy công Tử Hà tiên tử Tử đại thiên vương, rút ra người hướng Thạch Viêm vậy lại.

"U a, chỉ bằng mấy người các ngươi thủy hóa! Ta một cái tay liền có thể giải quyết!" Thạch Viêm cười khê hai tiếng, bọn họ uy hiếp Thạch Viêm thật đúng là không coi vào đâu, từ trong nạp giới lấy ra Trấn Yêu Kiếm nghênh đón.

Thạch Viêm rút ra Trấn Yêu Kiếm hướng vung lên, một đạo lóe lên ngân bạch quang mang lưỡi kiếm hướng ba người chém tới.

Tăng trưởng ngày Vương Nhất đem tạo ra tròn trụ dù, "Cho ta thu!" Lại trực tiếp đem kia đạo kiếm nhận hút tới, bắt quá lực lượng cường đại trực tiếp đem toàn bộ tròn trụ dù chấn thành rách rưới, tăng trưởng Thiên vương bị nổ tung Kiếm khí đâm máu tươi đầm đìa, kêu thảm một tiếng, vô lực té xuống đất.

Nghiêm Thiên vương hai tay bao bọc, liên tục đạn động tỳ bà, tiếng tỳ bà vang lên, tiếp mãnh liệt chói tai sóng âm thông qua không khí về phía trước truyền, tựa như vượt qua không gian vậy ngay lập tức đến Thạch Viêm trước người.

Thạch Viêm tâm niệm vừa động, quanh thân hiện lên hai đạo vô thanh kiếm phong, chính là trực tiếp hóa thành hai đạo chút nào mang, nhanh như nhanh như tia chớp hướng về phía nghiêm Thiên vương cổ họng cùng tim bắn mạnh tới.

Nghiêm Thiên vương thân hình chợt lóe, chính là bước nhanh xê dịch xuất hiện tới Thạch Viêm trước mặt, đôi trung quang mang chợt lóe, mãnh đạn động tỳ bà, một cổ vô cùng cường sóng âm, hung hăng hướng về phía Thạch Viêm đánh tới.

Vô hình va chạm, ở Thạch Viêm trước mặt bộc phát ra,

Nhị Lang Thần hai tay cầm, hướng về phía Thạch Viêm. Nhất đạo lục quang trực tiếp từ hán thứ ba con trung bay bắn ra.

"Bành!"

Ngột ngạt ông minh thanh, Thạch Viêm giờ tay lên, dùng Trấn Yêu Kiếm chặn một kích kia, nhưng mạnh mẽ lực đạo cũng thiếu chút nữa để cho Thạch Viêm trong tay Trấn Yêu Kiếm rời tay ra. Xem ra mình là đánh giá quá thấp bọn họ, Thạch Viêm nhìn huỳnh hoang tây du thời điểm, chẳng qua là cảm thấy mấy người từ đầu tới đuôi trong chiến đấu đều là bị Tử Hà tiên tử lừa, có thể nói thực lực mạnh vụn tới cực điểm thủy hóa, bây giờ mới biết, không phải bọn họ quá mạnh vụn, mà là căn bản Tử Hà tiên tử bản lĩnh quá cao.

Đánh lén, không nhìn nổi, ôm từ thanh bảo kiếm Tử Hà tiên tử bắt đầu đưa hai tay, cột vào cổ tay trắng trên Reiko đang bắt đầu đinh đinh đang đang vang lên.

Thạch Viêm dùng linh hồn lực đem hai lỗ tai nhanh chóng bao trùm, đang muốn lần nữa kích thích tỳ bà huyền nghiêm Thiên vương động tác lập tức dừng lại, nhiều vẫn Thiên vương đầu, Nhị Lang Thần cũng đầu.

Ba người giống như là toàn thân cương vậy, tiếp, "Hắc, cấp cấp cấp cấp" ba người toàn bộ cười lên, tiếp bắt đầu uốn éo, tại chỗ chuyển vòng bắt đầu khiêu vũ, nhìn Thạch Viêm khỏe mắt co quắp, Tử Hà tiên tử ác thú vị thật là Vô Địch.

"Ngươi muốn làm gì?" Tử Hà nhìn nắm kiếm hướng Nhị Lang Thần đi tới Thạch Viêm, cau mày nói.

Thạch Viêm cầm Trấn Yêu Kiếm đâm vào Nhị Lang Thần thân thể yếu hại, rút ra sau lại đang Nhị Lang Thần trong trái tim bỏ một kiếm, xác nhận chết sau mới đi hướng những người khác.

Mấy người toàn bộ chết, Thạch Viêm thở phào, nhìn giết mình Tử Hà, Thạch Viêm giải thích: "Chém thảo muốn trừ cây, nếu không vô cùng hậu họa."

Tử Hà đột nhiên hướng về phía Thạch Viêm đưa tay nắm chặt, Thạch Viêm nắm trong tay Trấn Yêu Kiếm rời tay ra, bị Tử Hà tiên tử cướp đi.

"Hắc hắc, ta." Mới vừa Thạch Viêm dùng kiếm đâm Nhị Lang Thần thời điểm thời điểm nâng đầu thấy, như thế nào đi nữa thuyết Nhị Lang Thần cũng là

nhục thân thành thánh, thanh kiếm có thể tùy tiện đâm thủng, dạng bảo bối tốt, nàng dĩ nhiên muốn bắt đến từ mấy cứ việc chơi.

Thạch Viêm một con hắc tuyến, cái gì là nguoi, rõ ràng là ta, mở mắt nói mò, so với ta cũng không muốn mặt.

Trần Yêu Kiếm mãnh lay động, thoát khỏi Từ Hà ma chướng, lại bay trở về đến Thạch Viêm bên người, Thạch Viêm tâm niệm vừa động, đem Trần Yêu Kiếm thu hồi nạp giới trong.

"Kiếm chứ ?"

"Này, ta kiếm đâu, nguoi giấu đâu đó đi? Mau trả lại cho ta" Từ Hà tiên tử tròn mắt nhìn Thạch Viêm.

"Này, hỏi nguoi lời đâu, ta đồ chứ ?" Từ Hà tiên tử đi tới Thạch Viêm bên cạnh tới, bắt màn hỏi.

"Ta chưa từng thấy qua như vậy mặt dày nguoi vô si."

Từ Hà: "... . . ."

"Này, dù sao đều là bị truy nã, vậy chúng ta liền cùng đi đi." Từ Hà cảm thấy hấn đáng đáp thỉnh đẹp mắt, nhìn thật thường tâm duyệt, giữ ở bên người làm sủng vật cũng không tệ, so với hấn đầu kia quật lư khỏe không nhiều.

Thạch Viêm cũng không biết nàng nội tâm ý tưởng, gật đầu một cái, đáp ứng, Thạch Viêm dĩ nhiên cũng xem qua huênh hoang tây du, thời điểm khi kịch vui phiền nhin, sau đó lớn lên lý lý giải cũng chỉ sâu hơn, kịch vui phiền cũng thì trở thành bị kịch phiền, cho nên không thể tránh khỏi, cũng đúng Từ Hà ôm tương đối lớn hảo cảm.

"Rất tốt, nguoi sau này thì đi theo ta!" Từ Hà vỗ vỗ Thạch Viêm bả vai, đi về phía trước.

Thạch Viêm Bạch nàng một cái: "Nguoi đi theo ta như thế nào?"

Từ Hà suy nghĩ một chút, có khác nhau sao? Hình như là không khác nhau.

"Tiếp theo đi đâu, ta hạ phạm mới mấy ngày, rất nhiều phương không đi qua, nguoi biết nơi nào vui không ?" Không thảo luận đề tài, nàng hay là thích đi chơi khắp nơi.

"Không biết, đi về phía trước đi." Thạch Viêm so với nàng còn không bằng, hấn tới trong một ngày cũng chưa tới.

Sa mạc ban đêm, nhiệt độ so với tới ban ngày, là thẳng tấp hạ xuống, từ ba mươi mấy độ hạ xuống đến số không độ một chút, nhưng nhiệt độ đối với Thạch Viêm cùng Từ Hà dạng hai nguoi, nhưng căn bản không coi vào đâu, tái thấp cũng sẽ không có chuyện.

Thạch Viêm ngồi xếp bằng tu luyện, thu lấy trứ tràn ngập ở trong thiên địa linh khí, làm từng bước liền ban tu luyện, thông qua hỏi hệ thống, Thạch Viêm phát hiện một vị trí hệ thống tu luyện liền cùng chơi tựa như, không thuyết cũng được, bất quá lấy vị trí linh khí dày đặc trình độ, thực lực bản thân cảnh giới sẽ xuất hiện vượt qua thức tăng trưởng.

Đang tĩnh tâm tu luyện Thạch Viêm đột nhiên cảm giác được mặt bên có một đạo kiếm quang hướng mình đâm tới, Thạch Viêm vội vàng lách mình né tránh.

"Ta đi, nguoi điên ư!"

"Hừ!" Đối mặt Thạch Viêm quát hỏi, Từ Hà đứng dậy, trực tiếp hướng Thạch Viêm công tới, ánh mắt nàng nhìn rất hung.

"Ta biết, nguoi là Thanh Hà!" Cách kéo gần, Thạch Viêm trông thấy kia hoàn toàn xa lạ ánh mắt, trong nháy mắt biết nàng là ai.

Từ Hà Thanh Hà, là Phật tổ nhật nguyệt đèn sáng trong một ngọn đèn tâm, hai người linh hồn là dính chung một chỗ, ban ngày thì Từ Hà, buổi tối là Thanh Hà.

Huênh hoang tây du trung Từ Hà đã từng có nói qua, có thể là bởi vì các nàng kiếp trước đầu quá hung, cho nên Phật tổ vì hóa lý giải các nàng ân oán, kiếp này mới đem các nàng dính chung một chỗ.

Bất quá xem ra tên Phật tổ cũng là cùng ngu xuẩn, hóa lý giải ân oán là dạng tới hóa lý giải sao?

"Nguoi lại biết ta, nhất định là ta con tiện nhân kia muội muội nói cho nguoi!" Thanh Hà xích thanh đạo.

"Có lời không thể thật tốt nói sao, cần gì phải thuyết như vậy khó nghe." Thạch Viêm khuyên giải nói.

"Lại cho con tiện nhân kia nói lời khen, ta trước hết giết nguoi!" Thanh Hà giọng lạnh lùng, cổ tay huy động, mang theo trận trận kiếm quang, lại là một kiếm hạ xuống, quang mang chợt lóe, lại là đem cát cuốn khắp nơi đều là, đột khí trùng điệp.

Bảo thủ phỏng đoán, một chút có thể tùy tiện tước mất một tòa sáu bảy thước cao đá lớn, không thể so với cắt đầu hủ khó khăn, đừng ai nguoi đó chết! Phải biết, trong thế giới cường độ hoặc là thuyết là chất lượng xa xa cao hơn Đẩu Phá vị trí, ở Đẩu Phá vị trí có thể một chương nổ một ngọn núi, ở đâu

giống vậy uy lực có thể đánh lạn một đồng thạch chất cũng không tệ, có thể tưởng tượng được một kiếm uy lực.

Thạch Viêm bay lên trời, hướng xa xa bay đi, không thể tổn thương nàng, đánh lại không thể đánh, hôm nay bởi nàng đánh một lần, chẳng lẽ mỗi ngày buổi tối đều phải phối hợp nàng đánh sao? Trực tiếp chạy mới là vương đạo.

Thạch Viêm phi hành hết tốc lực, Thanh Hà tay cầm bảo kiếm phía sau đuổi theo. Sa mạc trên, trong bầu trời đêm, một Ayako một xanh hai đạo quang mang cực nhanh vạch qua. . . Đến cuối cùng Thạch Viêm cũng không biết tự bay tới chỗ nào.

Phía sau Thanh Hà không thấy,, có lẽ là đuổi bắt động, cũng hoặc là không nghĩ đuổi, Thạch Viêm mới rơi xuống, đỡ nham bích ngồi xuống, tối hôm nay thiếu chút nữa không một chết.

Nghĩ đến nếu như sau này đều phải bị gặp một lần giết một lần... Nghĩ đến khó hiểu có thể, Thạch Viêm gò má bấp thịt phút chốc rút ra một chút.

Ngoài mấy dặm, quang mang rơi xuống đất. Thanh Hà giống vậy ôm ngực thở hổn hển, phi hành sao khoảng cách xa, thể lực không thuyết, pháp lực cũng tiêu hao quá nhiều, người chúc chim sao? Bay sao mau! Một hồi lâu, mới dần dần khôi phục như cũ.

Thanh Hà dùng tử thanh bảo kiếm trên mặt đất ra dấu. Nàng muốn trên mặt đất viết một hàng chữ, đến khi nàng muội muội Từ Hà buổi sáng tỉnh lại, liền sẽ phát hiện lại bị truy sát, đến lúc đó nhất định lại muốn gấp chạy. Nhìn có mệt hay không chết nàng "Hừ", viết xong, Thanh Hà mới ở bên cạnh nằm xuống, vỗ vỗ nhiều chuyện trường ngủ một cái, Thanh Hà liền sa mạc mặt đất trực tiếp ngủ, gió cát thổi tới, từ từ che giấu nàng viết chữ, kết quả chính là nàng làm không công, uống phí thời gian. Mặc dù Thanh Hà rất tàn nhẫn, nhưng dường như cùng Từ Hà không có gì khác nhau, ngơ ngác, vậy không bình thường thức, không cần thận đến làm ruộng bước!

Mấy dặm bên ngoài Thạch Viêm không có tu luyện nữa, nằm trên đất chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngủ đứng lên.

Đen nhánh bầu trời đêm, hiện lên mông lung bạch quang, Thạch Viêm bị một trận tiếng ồn ào đánh thức.

"Tôn Ngô Không, ngươi súc sinh, ngươi có biết hay không ngươi đã phạm di thiên tội lớn, ngươi vốn là đáp ứng Như Lai Phật tổ, hộ tống sư phó đường ba tầng lấy tây quyền kinh, nhưng ngươi vì cùng trâu Ma Vương muội muội thành thân, lại đem sư phó coi như quà tặng, cùng trâu Ma Vương thông đồng, hèn yếu ma quỷ quái ăn chung Đường Tăng thịt."

"Chết ba tám, đừng dài dòng, ngươi đuổi ta ba ngày ba đêm! Bởi vì ngươi là nữ nhân, ta mới không giết ngươi, đừng tưởng rằng ta sợ ngươi!"

Đêm tối hạ, nhìn trời không trung cả người trên dưới tán ra thánh khiết bạch quang, đầu nhóm màu trắng khăn lụa tay cầm dương liễu ngọc tịnh bình xinh đẹp nữ tử, trên mặt đất bóng người khinh thường nâng.

Trên đất bóng người cũng không phải là loài người, mà là một con loại người con khi, người mặc khóa đôi kim giáp, phản tay cầm một tên màu vàng cây gậy.

Con khi chính là trong truyền thuyết Tề thiên đại thánh Tôn Ngô Không.

"Ngô vô ích, ngươi tại sao có thể sao cùng Quan Âm Bồ Tát phát biểu chứ?" Ngay tại Tôn Ngô Không chuẩn bị mở miệng thời điểm, mấy thước vùng khác mặt làm hòa thượng đánh tay kê, đạo một tiếng A Di Đà Phật.

"Ngạch a ~, không nên ồn ào!"

Tôn Ngô Không gầm nhẹ một tiếng, hướng về phía hòa thượng quát.

"Ngô vô ích, ngươi lại đang bị sợ ta." Nhìn con khi đáng ghét mặt, hòa thượng cười cười, cũng không tức giận.

Không trung Quan Âm nhìn phía dưới con khi, "Tôn Ngô Không, nếu như ngươi không phải sợ ta, thì tại sao đã thương Từ Hà tiên tử, cướp nàng bảo hạp chứ? Ngươi rõ ràng chính là muốn tránh ta!"

"Nếu tránh không, lão kia hôm nay hãy cùng ngươi quyết tử chiến một trận!" Trong tay cái hạp vèo một tiếng, xoay tròn bay rót ra ngoài, Tôn Ngô Không trực tiếp đem bảo hạp ném

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: năm trăm đầu năm

Chương 135: năm trăm đầu năm

Bị ném bay cái hộp đập trúng người phía sau đầu, phát ra một tiếng "Ai nha".

"Đang làm gì đó?" Đường Tam Tạng che đầu phiết một cái tôn Ngô Không. Tôn Ngô Không nắm kim cô bổng, vũ một vòng, liền muốn giết, nhưng người nào biết mới vừa muốn động thủ, lại bị ngăn cản.

"Ai ~~, Ngô Không, ngươi là làm gì, không nên tức giận a, sinh khí sẽ phiền giới!" Đường Tam Tạng nắm bảo hạp, vội vã chạy tới, trong miệng vẫn ở chỗ cũ không ngừng lái nhai khiển trách, "Ngô Không, ngươi cũng quá nghịch ngợm, ta cùng ngươi nói qua, gọi ngươi không cần loạn ném đồ, ném loạn đồ sao làm là không đúng.

"lạch cạch" đồ dẫn tôn Ngô Không, trong tay cây gậy nặng nề đập xuống đất.

Đường Tam Tạng lắc đầu, hoàn toàn không có nhận ra được cũng là bởi vì mình, "Ngươi nhìn ngươi nhìn, ta lời còn chưa nói hết đâu, ngươi đem cây gậy lại vứt bỏ."

Nhìn tôn Ngô Không ngây ngốc nhìn chằm chằm mình ánh mắt, "bảo hạp là bảo vật, đem nó vứt bỏ sẽ ô nhiễm hoàn cảnh, muốn đập phải bằng hữu làm thế nào, coi như không có đập phải, đập phải những thứ kia hoa hoa thảo thảo cũng là không đúng nha "

"Ngươi làm gì?"

"Đề... Tay... !" Tôn Ngô Không hung tợn nắm bảo hạp góc bên, trợn mắt nhìn Đường Tăng.

"Nga, ngươi muốn a? Ngươi muốn lời ngươi nói rõ ràng không phải được mà! Ngươi muốn lời ta sẽ cho ngươi, ngươi muốn lời ta dĩ nhiên sẽ không không cho ngươi rồi, không thể nào ngươi thuyết muốn ta không cho ngươi, ngươi thuyết không muốn ta thiên cho ngươi, mọi người muốn nói phải trái sao?"

"Hắn mẹ, ta cũng sắp không nhìn được!" Thạch Viêm chắc bụng bít hai lỗ tai, mắng thảm.

"Ngươi muốn đến ngươi nói rõ ràng, ta..."

Lời còn chưa dứt, cái hộp đã bị tôn Ngô Không cướp đi, "Ngươi không phải thật muốn chứ ? Chẳng lẽ ngươi thật muốn?"

"Chửi thề một tiếng !" Tôn Ngô Không cuối cùng không có nhìn được, một quyền đem ở đứng bên cạnh Đường Tăng gộp nằm ở đất, tiếp liền cuồng cười lớn, hắn nụ cười có chút kiệt tư đề trong, tựa hồ đã đến cuồng bạo bên bờ.

Tôn Ngô Không ném xuống cái hộp, vòng quanh tại chỗ khắp nơi chuyển, "Đều thấy, người không có sao liền trường thiên đại luận, lẽ mề, tức tức oai oai! Loại cảm giác đó, giống như cả ngày có một con ruồi, ngang ngang ngang ngang... Không! Thật xin lỗi! Không phải một con, là một đồng con ruồi vây quanh ngươi a!"Bay đến ngươi trong lỗ tai.

A... ! Cứu mệnh a —! !" Hươi tay múa chân trừ, tôn Ngô Không hai tay ném một cái, che mình lỗ tai té xuống đất, không ngừng bắt đầu lăn lộn.

"Ta phải bắt được con ruồi, tể phá nó cái bụng, đem nó ruột kéo ra, lại dùng nó ruột siết ở cổ nó, dùng sức kéo một cái... Ách... Các vị, cả cái đầu lưỡi cũng đưa ra tới, sau đó, ta tái giờ tay chém xuống.

Rào rào!

"Cả thế giới cũng biết tịnh."

"Bây giờ, mọi người biết tại sao ta muốn giết hắn." Tôn Ngô Không chỉ bị thương Đường Tăng, liếc mắt nhìn cách đó không xa Thạch Viêm, lộ ra cười nhạt.

"Tôn Ngô Không, ngươi chur nhiều mụon có, căn bản là không muốn đi lấy tây quyền kinh." Quan Âm trực tiếp cắt đứt tôn Ngô Không lời.

"Thiết! Thuyết như vậy nhiều làm gì, đánh nha!" Tôn Ngô Không cầm lên kim cô bổng, một tên cần quét, bảo hạp bạo bắn ra, giống như một đạo lưu quang, nặng nề bay bắn ra, hướng không trung Quan Âm đập tới.

Quan Âm nhìn bay tới bảo hạp, cong ngón tay khẽ búng, bảo hạp trực tiếp ở giữa không trung ngã bay trở về.

Tôn Ngô Không cả người kim quang đại phóng, vây quanh Quan Âm nhanh chóng xoay tròn, đột nhiên một cái xoay người hướng Quan Âm mặt cửa đánh, đôi mắt đập tới tôn Ngô Không, Quan Âm đưa tay ra, tôn Ngô Không liền trực tiếp bị Quan Âm bóp ở trong tay, lực lượng cường đại trong nháy mắt đem tôn Ngô Không bóp dẹp.

Bàn tay nắm chắc tức thu, tôn Ngô Không xoay tròn ngã bay trở về.

"Bằng người cũng muốn thu phục ta, người cho là người là Như Lai Phật tử à!" Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, khinh thường nói.

Cách đó không xa Thạch Viêm lại lui về phía sau lui, hẳn cũng sẽ không ngu đến đi những tay trong đó, trước không nói có đúng hay không hai người đối thủ, tên Quan Âm cũng không phải là những thứ khác trong ti vi phim ảnh mặt cái loại đó đại từ đại bị, cứu khổ cứu nạn Quan Âm, nhưng là tên động một chút là muốn giết người chứa ời! Hơn nữa mấu chốt là thực lực còn kẻ gian cao.

Tôn Ngộ Không đã sớm chú ý tới Thạch Viêm, có thể trực tiếp nghiền ép tôn Ngộ Không Quan Âm tự nhiên cũng phát hiện, Thạch Viêm ngoan ngoãn đứng ở một bên, Quan Âm cũng sẽ không rồi rảnh không có sao đi quản hắn.

Tỉ tách sấm sét thanh, nổ mặt đất khắp nơi bụi đất bạo khởi, tôn Ngộ Không ý có kim cương bất hoại thân, quơ kim cô bổng hướng Chương Tâm Lôi đập tới, kim cô bổng đạo điện tới, lại không đối với hắn tạo thành chút nào tổn thương, kia đoàn sấm sét trực tiếp bị hắn huy đến nơi khác.

Đối mặt Quan Âm Chương Tâm Lôi, tôn Ngộ Không có thể tránh liền tránh, không thể tránh liền trực tiếp chống cự, một đoàn mây thuốc dài sấm sét bị tôn Ngộ Không một gây gõ, hướng Thạch Viêm bên tấn công tới.

Sao xa cũng có thể đánh thắng tới, cố ý đi!

"Thái Cực Huyền Thanh đạo, Ngự Tự Quyết!"

Màu xanh da trời lưu động sấm sét đánh vào Thái Cực Đồ trên, sấm sét tê dại đặc tính, lại xuyên thấu qua Thái Cực Đồ truyền tới Thạch Viêm trên tay, một cỗ nồng nặc cảm giác tê dại truyền tới, thiếu chút nữa khiến cho toàn bộ Thái Cực Đồ hội tán ra, cỗ nén cảm giác tê dại, Thạch Viêm duy trì Thái Cực Đồ, sấm sét mang đến kéo dài lực trùng kích khiến cho Thạch Viêm suốt đến lui mấy chục thước, mới đưa kỳ thảo đến một bên.

Sấm sét bị chuyển tới một bên, "Oanh" một tiếng, trực tiếp đem kia phiến thổ địa nổ đen một mảng lớn, Quan Âm Chương Tâm Lôi uy lực lớn dọa người, Thạch Viêm quệt một chút đầu xuất mồ hôi lạnh, hẳn cũng không tu luyện qua cái gì luyện thể công pháp, nếu như bị đánh trúng, liền trực tiếp có thể quỵ.

Mất thấy Thạch Viêm có thể chống đỡ Quan Âm Chương Tâm Lôi, tôn Ngộ Không ánh mắt sáng lên, người có chút thực lực a!

Quan Âm lợi hại, tôn Ngộ Không tự nhiên rõ ràng, mặc dù hắn một mực thuyết khinh thường Quan Âm, phách lối không phải, nhưng nếu là thật có thể đánh thắng Quan Âm, hẳn cũng sẽ không có kỵ Quan Âm thân phận, có thể giết đã sớm giết, cũng không đến nỗi một đường đánh, một đường trốn.

Chương Tâm Lôi đối với tôn Ngộ Không không tác dụng gì, Quan Âm huy động ngọc tịnh bình trung cảnh liễu, quăng ra một mảnh liễu điệp, hướng tôn Ngộ Không dầy đưa đi, một khi bị bắt, coi như tôn Ngộ Không có kim cương bất hoại thân, cũng chỉ có thể chờ bị luyện hóa hết.

Nguy cấp, tôn Ngộ Không hóa thành một đạo điểm sáng hướng Thạch Viêm bắn tới, đối với tôn Ngộ Không định Thạch Viêm trong nháy mắt mình, muốn cho mình đi kéo Quan Âm, hẳn tốt đường chạy, hai lời không thuyết, Thạch Viêm tự nhiên không thể để cho tôn Ngộ Không được như nguyện, phá không lên, hướng phương xa nhanh chóng bay đi, tôn Ngộ Không tăng tốc độ, xuất hiện đến Thạch Viêm trước người, một cước hướng Thạch Viêm đập tới, "Tôn Ngộ Không, trời ạ mẹ ngươi!" Thạch Viêm mắng to một tiếng, lui về sau một bước, liền bị bay tới liễu điệp cho bọc lại, đè ép, liễu điệp dùng sức nện đè lên, áp lực thật lớn tựa như khiến cho Thạch Viêm xương cốt toàn bộ đè ép chung một chỗ, tâm niệm vừa động, bên trong thân thể thất thái ngọn lửa bạo bùng ra, thật chắc dính chặt ở liễu điệp trên, nóng bỏng nhiệt độ khiến cho liễu điệp nhưng là dần dần quỳn khúc đứng lên.

Khi Thạch Viêm từ liễu điệp trong tránh thoát được lúc, bốn Ken cái bóng người cũng không có, tôn Ngộ Không dùng bảo hạp chạy trốn, sau đó Quan Âm mang Đường Tăng lại đuổi theo.

Thạch Viêm xoa xoa bị nện ê ẩm bả vai, lại bị tôn Ngộ Không âm một cái, tân thua thiệt khác thường hóa, bằng không còn không phải bị mới vừa rồi kia phiến liễu điệp đang sóng nện chết.

Ngay tại Thạch Viêm cả người buông lỏng thời điểm, một con che trời giờ tay xuất hiện ở hắn bầu trời hướng hắn vỗ xuống tới, chút nào không phòng bị Thạch Viêm liền trực tiếp bị trùng trùng phách trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: tựa như mộng không phải là mộng

Chương 136: tựa như mộng không phải là mộng

"Đi, không thể nào đâu!" Thạch Viêm đứng dậy, vỗ vỗ trên người đất, có chút buồn bực nói, mới vừa rồi một chương kia có thể nói là che khuất bầu trời, đánh phải như vậy một chương, theo lý thuyết, lấy hấn cường độ thân thể, không có chết liền có thể cảm ơn trời đất, như thế nào đi nữa thuyết ít nhất cũng phải trọng thương mới đúng, bây giờ hấn trừ ngực có chút chua bên ngoài, những địa phương khác lại không có chút nào khó chịu.

Đột nhiên trong chỗ u minh truyền tới một giọng nói.

"Ai! Tỉnh lại đi! . . . Tỉnh lại đi." Một đạo tiếng tai thanh âm ở vang lên bên tai.

"Người làm sao ở đâu?" Thạch Viêm tròn to cặp mắt, nhìn xuất hiện ở trong tầm mắt Từ Hà, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Cái gì gọi là làm sao ở đâu, ngày hôm qua nhưng là nói xong cùng đi, người lại một người len lén chạy trong, để cho ta ngừng một lát dễ tìm." Từ Hà mặt lộ vẻ bất mãn.

Thạch Viêm làm lên người tới, chợt nhìn về phía chung quanh xấu cảnh, lúc này mặt trời đã thật cao dâng lên, kiểm tra một chút tự thân tình huống, không có chút nào thương thế, nháo nửa ngày, nguyên lai tới ngày hôm qua chẳng qua là một giấc mộng a! Chẳng qua là tràng mộng có chút quá chân thực a.

Quay đầu nhìn về phía mặt đầy vẻ bất mãn Từ Hà, bất quá như đã nói qua "Muội tử, người lòng thật lớn, sáng sớm tỉnh lại xuất hiện ở một địa phương khác, lại không nhận ra được một chút không đúng." Thạch Viêm âm thầm xúc động một tiếng.

"Được rồi! Là ta sai, là ta không đúng!"

"Biết liền tốt, người nhưng là người ta."

... . .

Hưu ~ điện quang chợt lóe, nơi nào đó trong sơn động rớt xuống một người mặc hôi đầu thổ kiểm trẻ tuổi nam tử.

"Tỉnh tỉnh!" Từ mặt đất bò dậy nam tử hướng về phía quanh mình hô, nhưng không có một bóng người trong sơn động, trừ hấn hồi âm, ngay cả một người cũng không có.

Lại liên tục kêu mấy tiếng, chỉ tôn bảo xoay người hướng bên ngoài đi tới. Ở thuần thực nữ khai cửa đá cơ quan sau, chỉ tôn bảo nhìn ngoại giới theo tới ánh sáng, lúc phát hiện đang lúc chỉ chớp mắt lại đã đến ban ngày.

"Tỉnh tỉnh" chỉ tôn bảo tự lại hai tay, lần nữa hướng về phía đỉnh núi quanh mình hô, bất quá không có một bóng người địa phương, nơi nào còn chút nào dấu vết người.

Nhìn bốn phía trên vách tường phủ đầy khô héo tạp thảo, chỉ tôn bảo không thể tin nói: "Làm sao biết dạng? Người đâu?"

Chỉ tôn bảo đi tới bên ngoài cửa đá khoáng trên đất, quỳ làm trên đất, vội vàng mở ra bảo hạp, nhưng ba tháp ba tháp khép mở mấy lần, cuối cùng hoàn toàn không có phản ứng, chỉ tôn bảo mới nhớ tới, bảo hạp cần mới có thể sử dụng, xa xa truyền tới dạt dạt dạt dạt tiếng vỗ ngựa, chỉ tôn bảo hướng xa xa lồi đi nhìn.

Chỉ thấy một tên tay kia bảo kiểm nữ tử cùng một tên hắc bào nam tử dắt một con con lừa đi tới.

"Thần tiên?" Từ Hà tiên tử nhìn vẫn nhìn mình, cái đó có chút ngây ngô nam tử cúi đầu hỏi.

Chỉ tôn bảo lắc đầu.

"Yêu quái?" Từ Hà hỏi lần nữa.

Chỉ tôn bảo không có phản ứng, quay đầu lần nữa nhìn về phía trong tay bảo hạp.

"Cảm ơn. . ." Hà tiên tử nhìn hấn, gật đầu một cái, đạo thanh tạ, nàng biết, là kẻ ngu.

Nói xong quay đầu lại, dắt con lừa tiếp tục hướng trước đầu đi tới.

Thạch Viêm liền ở tại chỗ đánh giá chỉ tôn bảo, tôn Ngô Không chuyển thể thân, ở linh hồn hấn trong cảm giác, trừ phát hiện chỉ tôn bảo trừ da thô thịt dày một ít, những thứ khác không có gì đặc thù.

"Này, bản ti động không cần loạn xông!" Cái thời điểm thấy Từ Hà đi tới sơn động, chỉ tôn bảo đứng dậy cảnh cáo nói.

"Bản ti động, người cho là ta xem không hiểu a, rõ ràng chính là màn nước động mà!" Từ Hà bảo kiểm chuỗi kiểm chỉ kia động trên ba chữ, buồn cười nói.

"Cái gì?" Chỉ tôn bảo kinh ngạc đến ngây người.

"Bản ti động?" Bảo kiểm chống cằm, Từ Hà suy nghĩ một chút, "Hắc a, tên tên cũng rất tốt nghe, vậy thì gọi người bản ti động đi!" Nói xong đi lên phía trước, đưa tay ra cánh tay, từ cửa hang lau qua.

Theo nhân nhạ kim hoàng quang mang thoáng qua, trước màn nước động ba chữ trực tiếp biến thành bàn ti động.

"Được, ta sau này thì ở tại!" Gần đây có chút nhàm chán Tử Hà cười nói.

"Chờ một chút!" Chí tôn bảo mở miệng ngăn cản.

Nhưng mới vừa mở miệng một cái, liền bị Tử Hà một chương phong đánh bay ra ngoài, trong tay bảo hạp cũng rời tay ra. Tử Hà tiên tử bàn tay nắm chắc, đem bảo hạp hút vào trong tay,

"Ài, ta bây giờ trình trọng tuyên bố, tên đỉnh núi tất cả mọi thứ là thuộc về ta, bao gồm người ở bên trong!"

"A? Ta?" Chí tôn bảo kinh ngạc đến ngây người, tên nữ nhân có bị bệnh không.

"Đúng vậy, giống như ta khoả tử vậy, cho người nấp tên chuông!" Nói xong cầm kiếm chỉ một cái, chí tôn bảo mở ra trên chân, chân trái giày cỏ để giày trực tiếp trừ khỏi hóa.

Cho chí tôn bảo đổi tên chuông sau, Tử Hà vô tình hay cố ý liếc mắt Thạch Viêm, suy tính tới tới, có phải hay không cũng phải cấp hấn nấp tên chuông. Thạch Viêm cùng chí tôn bảo vậy, còn kém giống vậy ở lòng bàn chân nấp tên chuông, tuyên thệ là thuộc về mình...

Bất quá nghĩ đến người nào đó chắc chắn sẽ không đồng ý, trở mặt ngã càng có thể, Tử Hà dĩ nhiên cũng sẽ không mạo hiểm có thể nguy hiểm tới loại chuyện ngu xuẩn, nhìn cũng có thể đường nhân, hơn nữa còn biết nấu cơm, cùng vậy sùng vật không giống nhau!

Tôi tôn bảo vội vàng dùng tay áo phách mình giày trên hóa.

"Bắt đầu từ bây giờ, người là người ta, nếu như có người khi dễ người, liền báo tên ta, từ hôm nay trở đi, ta gọi mâm ti đại tiên." Tử Hà theo động phù tên, cũng cho mình khỏi tên oai phong ngang ngược danh hiệu, cảm giác cũng không tệ lắm.

"Mâm ti đại tiên? ..."

"Năm trăm đầu năm?" Nghĩ đến một cái có thể chí tôn bảo vội vàng cời xuống giày cỏ.

Trong mộng Quan Âm thanh âm tái nhiều vang lên ở bên tai, người không có đổi thành tôn Ngộ Không bày đòi, là bởi vì người còn không có gặp phải cho người ba viên chí người...

"Hạt mè mở cửa! ..."

"Hạt mè đóng cửa!" Cửa đá một lên một xuống, Tử Hà tiên tử mang mình con lừa đi vào, cửa đá quan xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: ta

Chương 137: ta

Chí tôn bảo chiến chiến nguy nguy từ phía sau cái mông mò ra một mặt gương. Sau đó chính là hoàn toàn mờ dẫn khiếp sợ, trong gương không có ở đây là đầu người, thật biến thành con khi!

"Dì?" Thạch Viêm nghi ngờ một tiếng, ở Tử Hà cho hấn nấp ba cái mặt ruồi sau, ở linh hồn hấn cảm giác hạ, rõ ràng phát sinh một tia đổi hóa, đến nỗi đến tột cùng là cái gì, Thạch Viêm cũng không nói rõ ràng, không nói rõ ràng cũng không thuyết.

"Chi mà khai môn "

Cửa đá mở sau, Thạch Viêm đi vào, "Hạt mè đóng cửa, " cửa đá đóng lại.

"Không được, ta nhất định phải bắt được bảo hạp, ta còn muốn đi cứu tình tình!"

"Chi ma khai môn!" Đi tới cửa chỉ tôn bảo hướng về phía cửa đá la lớn.

"A ~!" Kết quả cửa đá bành một tiếng nện xuống tới, trực tiếp đem hấn áp ở dưới đất.

"Ừ?" Bàn Ti Động trong Từ Hà quay đầu.

Thật giống như có thanh âm gì.

Từ mặt đất bò dậy chỉ tôn bảo nhìn cửa đá, lại quay lưng lại.

"Không đạo lý a, mới vừa rõ ràng nghe được tên kia cũng là thuyết chi ma khai môn a?" Thanh âm vừa dứt, quay đầu lại chỉ tôn bảo tỉnh mắt to nhìn nện xuống tới cửa đá "A" một tiếng, lại bị đè dẹp.

"Chi ma khai môn!"

"Oa a..." Thảm gọi vang lên lần nữa, chuẩn bị ba son thượng chỉ tôn bảo mới vừa từ cửa trải qua, chuẩn bị từ một đầu khác leo lên, kết quả một tới cửa, lại bị đè dẹp.

"Uy, uy, ai a ai a! ..."

Từ Hà cúi đầu nhìn một cái, nhất thời cười hợp bất long chủ.

Đá lớn môn hạ, chỉ thấy hai cái chân cùng hai cái tay còn ở bên ngoài co quắp.

Thạch Viêm thấy mang chỉ tôn bảo đi vào Từ Hà, cái gì cũng không thuyết, dù sao đã sớm biết chuyện.

"Thật là thơm a..." Từ Hà hút hạ lỗ mũi, đập đi đập đi miệng, có chút chảy nước miếng.

Thạch Viêm cười khê một chút, Thạch Viêm đem nướng tốt gà rừng đưa cho Từ Hà.

"Này, len lén nói cho người một chuyện, ta phát!" Thở ra trong miệng xương gà, Từ Hà hi thượng mi sao, lặng lẽ nói "Ta lấy được một cái bảo bối, lại có thể chuyển kiếp thời không a, sau này tái cũng không cần sợ bị Thanh Hà Tỷ Tỷ truy sát, người thuyết là không cao hứng lắm!" Từ Hà đem bảo hạp lấy ra, đưa cho Thạch Viêm nhìn...

bảo hạp? Thạch Viêm đưa tay tới bắt, đi trở về rút ra.

"... . ."

Thạch Viêm cổ tay lần nữa dùng sức. Vẫn là không có rút ra...

Khí ra mất, nhưng sao khí vẫn là lần đầu tiên thấy, Thạch Viêm không nói buông tay ra!

"Hắc hắc, sờ một cái là được." Từ Hà bảo bối tựa như nhận được trong tay, vô cùng trân quý, nhìn dáng dấp căn bản là cố ý muốn khoe khoang một chút, không thuyết không thoái mái.

bảo hạp, qua lại thời gian pháp bảo, muốn thuyết không động tâm, Thạch Viêm mình đều không tin.

Có đồ, lúc máu chốt gặp phải giải quyết không chuyện, trực tiếp đọc đương trở lại trước, một lần nữa, thật là cùng ăn gian vậy!

Bất quá, có chút vì mà có chút không vì, dù sao bảo hạp ngay tại Từ Hà nơi đó, nếu như muốn, sớm muộn sẽ có cơ hội.

"Đi ra a, len lén lút lút, xấu hổ a người!" Từ Hà nghiêng đầu qua hướng về phía cửa ra ra lớn tiếng nói.

"Ách. . . Tên bảo hạp đâu. . ."

"Ta." Từ Hà lúc này cầm chắc bảo hạp khẳng định nói.

"A ~ cái đó. . ." Chỉ tôn bảo buồn rầu.

"Ta nói qua, trong tất cả mọi thứ là ta, người muốn làm gì!" Từ Hà nhìn hấn, mặt đầy phòng bị.

"Có thể hay không mang ta đi chung đi a!" Chỉ tôn bảo khẩn cầu.

"Người cũng bị người truy sát a?" Từ Hà tiên từ tò mò hỏi.

"Ta đuổi đi cứu người... Cứu vợ ta! A a a..." Chỉ tôn bảo khoe miệng rút ra hai cái, trả lời.

"Có liên quan tới ta hệ sao?" Từ Hà ngoạ đầu không lý giải hỏi.

"Vợ ta chính là Bạch tinh tinh a, ngươi biết nàng!"

"Không nhận biết."

"Ta biết, bất quá ngươi rất nhanh sẽ biết nàng, bởi vì nàng gặp nhau làm ngươi đồ đệ, còn có một bảo hạp." Chí tôn bảo kéo dài thanh âm

"Ta!" Từ Hà vội vàng thật chắc tay.

"Ta biết! Bất quá nhưng thật ra là ta cho ngươi, sau đó ngươi tái vào lúc đó giao cho ta, như vậy mới có ta sẽ gặp lại đến trong tới sau đó lại trả lại cho ngươi, ngươi biết chưa? ? Chí tôn bảo không biết làm sao buông tay một cái.

"Nga! Ta biết, ngươi bệnh thần kinh! ?" Từ Hà tiên tử bừng tỉnh hiểu ra nói.

Chửi thề một tiếng ! Chí tôn bảo một con đập đầu chết ở trên bàn đá.

"Dù sao ngươi nhất định phải mang ta đi liền đối với" chí tôn bảo không có biện pháp, đi hai bước, quay đầu lại nói.

"Ta tại sao phải đối với ngươi tốt như vậy! ...

"Bởi vì ngươi là chủ nhân ta a, ngươi đi ta một người ở lại trong có ý gì." Chí tôn bảo sinh không thể yêu nói.

"Thật sao? Ngồi! Dưới đất! Tay! Ngoan, chờ lát nữa cho ngươi mua bộ quần áo mới trở về thấy vợ ngươi. Gọi a! ?" Từ Hà hưng phấn la lớn.

Chí tôn bảo: Uông! ?

"Chăm chỉ chút. ?"

"Uông uông! Uông uông uông uông uông! Uông uông!"

Từ Hà khoát tay, thiếu chút nữa bị hấn cần phải tay.

"Thật ngoan, thưởng ngươi cục xương." Từ Hà tiên tử trực tiếp đem mình cắn qua đùi gà xương dùng ngón tay bốc lên tới đưa tới chí tôn bảo trước miệng.

Ói~

Chí tôn bảo trong bụng phiên giang đảo hải, thiếu chút nữa không phun ra.

... . . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: cùng Thanh Hà cùng nhau chuyển kiếp

Chương 138: cùng Thanh Hà cùng nhau chuyển kiếp

"Được. . ."

Thạch Viêm một cái đẩy ra Từ Hà tay, đem xương gà ném xuống đất, "Loại đồ làm sao có thể ăn đây! Ngươi còn không có ăn đây đi, ngồi lên tới một khối ăn đi..

Dầu gì là tôn Ngô Không chuyển thể thân, giao một tốt, lợi nhiều hơn hại.

Chí tôn bảo mắt nhìn Thạch Viêm, nhất thời cảm kích lệ nóng doanh trùng.

"Được rồi, tùy tiện ngươi. Dù sao cũng ngươi làm, đều là người ta, chết đói cũng không tốt, cùng nhau tới ăn đi." Từ Hà cũng không phải thật vô lý,

chẳng qua là có chút ác thú vị mà thôi. Hơn nữa còn đặc thích bảo bối, nếu không phải từ hệ thống nơi đó lấy ra đồ đều là nhận chủ, Thạch Viêm dám cam đoan mình Trần Yêu Kiếm lúc này sớm không có ở đây tay mình trên.

"Đúng, cũng nhanh buổi tối, đến lúc đó ta dùng bảo hạp, người cũng đi theo ta cùng đi a." Từ Hà tiên tử trung cầu đạo, bắt quá thà nói là trung cầu, càng giống như là muốn cầu, thật giống như căn bản không do Thạch Viêm tự quyết định a.

"Tên... Đến lúc đó đi." Thạch Viêm nghĩ đến rút kiếm chém mình Thanh Hà, chân mày nhảy một chút, thật là một món nguy hiểm mà chuyện kinh khủng.. Một lần nữa đại đuổi trốn, còn không phải một chết.

Đến tối, đoán chừng thời gian cũng kém không nhiều, Thạch Viêm mắt nhìn không biết lúc nào đã nằm xuống tới Từ Hà, vội vàng hướng ngoài động đi.

Dầu gì sống chung sao mấy ngày, nếu là ngay cả một quy luật cũng sờ không rõ, Thạch Viêm chính là chỉ số thông minh vấn đề.

"Thời gian thật giống như kém không nhiều a, tối nay thật là không tệ..." Đứng ở bên ngoài sơn động chờ đi ra chỉ tôn bảo giờ tay đến trán, một đôi mắt ngược nhìn trên đầu vô ích dần dần tàn đi mây đen trắng sáng, tự nhủ. được không phải.

"Di, người làm sao trước đi ra, tiên tử chứ?" Chuẩn bị vào Bàn Ti Động kêu người chỉ tôn bảo nhìn đi ra Thạch Viêm, lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Thạch Viêm không có cùng hẳn nhiều thuyết, "Tự cầu nhiều phúc đi. Vỡ xuống chỉ tôn bảo bả vai, Thạch Viêm liền tại chỗ biến mất.

"Làm cái gì?" Gãi đầu một cái, chỉ tôn bảo không cách nào lý lý giải. Sau đó lại nghĩ tới chánh sự, vội vàng chạy tới hướng về phía Bàn Ti Động cửa hang hô: "Tiên tử "

"Nhanh lên một chút kia, ánh trăng lên! Đi rồi!" nhìn rất nhanh từ bên trong đi ra Từ Hà, chỉ tôn bảo biểu hiện vô cùng nóng nảy, hẳn còn chạy về cứu vớt đâu!

"Đi đâu?" Từ Hà tiên tử biểu tình có chút lạnh, ánh mắt cũng nhìn qua có chút hung, nhưng chỉ tôn bảo không phát giác.

"Người không đi a, người không đi đem bảo hạp cho ta, ta đi." Chỉ tôn bảo hoàn toàn không tính nhẫn nại.

"Người nói gì bảo hạp?" Thanh Hà hai tay tụ lại ở trong tay áo, ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn.

"Ta là sẽ không đợi thêm đến tối mai, ta nói cho người, người nhanh lên một chút mà, còn thuyết, chờ một chút người con tiện nhân kia Tỳ Tỳ lại đi ra hại người." Chỉ tôn bảo liền vội vàng khuyên nhủ.

"Tiện nhân, chỉ biết khắp nơi cùng người thuyết ta sẽ hại nàng." Thanh Hà quay đầu lại, nhìn chăm chăm một bên kia cạnh cửa, tức giận nói.

"Cái gì?""Ta chính là con tiện nhân kia Tỳ Tỳ, nói xấu ta!" Bành! Chỉ tôn bảo trực tiếp bị một quyền đập choáng váng.

Lại là có thể chuyển kiếp thời gian pháp bảo! Không nghĩ tới ta tiện nhân kia muội muội lại bắt được sao bảo bối tốt, khó trách muốn chạy trốn, bắt quá chỉ là quá đàn, bằng tên liền muốn chạy ra ta lòng bàn tay.

Bây giờ, bảo hạp là nàng.

Cầm bảo hạp Thanh Hà trên mặt cười một tiếng, nhắc chân hướng Bàn Ti Động bên ngoài rời đi... Mỗi buổi tối mới ra ngoài một chuyến, nếu nơi nào cũng không đi, há chẳng phải là Bạch mất thì giờ, vừa vận thử một chút pháp bảo uy lực!

Ngay tại Thanh Hà lời mới vừa dứt thời điểm, quanh mình không gian một trận đùng đùng, giống như mặt nước rung động vậy đẩy ra, tiếp một đạo thân hình thẳng tắp bước ra tới.

Cái quỷ gì? Kinh ngạc nhìn bỗng nhiên nhô ra Thạch Viêm, ánh mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc. Ân núp tung tích phương thức, thật lợi hại mà!

"Vâng!" Thạch Viêm vẫy tay hướng Thanh Hà chào hỏi, Thạch Viêm đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần Thanh Hà vừa rút kiếm, hẳn liền nhanh chóng chạy trốn.

"Nguyên lai là người a! Lần trước chạy nhanh như vậy, để cho ta ngừng một lát tốt đuổi!" Thanh Hà liếc mắt nhìn Thạch Viêm tức giận nói.

"Người còn oán ta, người không chết mệnh đuổi ta, ta sẽ chạy nhanh như vậy a!" Thạch Viêm không biết làm sao buông tay một cái.

"Ai bảo người giúp ta con tiện nhân kia muội muội nói chuyện chứ?" Thanh Hà hung hung nhìn Thạch Viêm một cái.

"Không phải ta thuyết, các người hai tên. . . Thật tốt. . . Ta không thuyết." Thạch Viêm nhìn Thanh Hà một bộ muốn rút kiếm đáng vẻ, Thạch Viêm sáng suốt kết thúc đề tài.

"Đúng, người tới làm gì, cũng muốn nó a!" Thanh Hà cầm bảo hạp hướng hẳn lắc lư.

"Dĩ nhiên không phải, người không phải phải dùng bảo hạp chuyển kiếp sao? Thuận tiện mang theo ta, ta chỉ là muốn biết một chút về mà thôi." Thạch Viêm khoát khoát tay.

"Thật?" Thanh Hà hồ nghi nhìn hán một cái.

"Thiên chân vạn xác!" Thạch Viêm nghiêm túc nhìn Thanh Hà.

"Được rồi! Chỉ tin tưởng người một hồi, người nếu là dám có những ý nghĩ khác, ta liền. . ." Nói xong Thanh Hà hướng về phía Thạch Viêm giờ giờ trong tay từ thanh bảo kiếm uy hiếp nói, nhìn trước mắt tên tóc đen bồng bênh nam tử, lần trước không có nhìn cẩn thận, không nghĩ tới người trước mắt ngược lại là anh tuấn bất phàm, sinh một bức tốt cái xác.

Thanh Hà mở ra bảo hạp, niệm động thần chú, Bàn nhược ba la mật...

Một khắc sau màu đỏ quang mang từ bảo hạp trung bắn ra, một giây kế tiếp, dưới ánh trắng, hai cái bóng người liền đối bảo hạp đồng loạt tại chỗ biến mất trung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: giết! Giết! Giết!

Chương 139: giết! Giết! Giết!

"Chúng ta là chuyển kiếp tới chỗ nào a!" Thạch Viêm cùng Thanh Hà nhìn vòng quanh bốn phía một cái, là ở một mảnh trong sa mạc.

Đột nhiên hai người đồng thời ngừng đầu ngẩng hướng thiên không.

Bầu trời mây đen cũng trong nháy mắt hướng hai bên tản ra, một mảnh bạch quang xuất hiện ở trên bầu trời, rõ ràng là nửa đêm, nhưng theo đường lượng, giống như ban ngày.

Là thiên binh thiên tướng, thiên đình người.

"Phụng Ngọc hoàng đại đế chi mệnh, lũng bắt Từ Hà tiên tử cùng hạ giới yêu nghiệt Thạch Viêm, nếu như phản kháng, tại chỗ giết chết!" Vang dội thanh âm vang lên ở đầu trên, uy nghiêm vang vọng.

Một mảnh thiên binh thiên tướng đứng ở vân trên đầu, đem bọn họ vây.

Dẫn đầu là một tên hắc sắc râu trung niên nam tử, người mặc khôi giáp, đầu đội Kim sí ô bảo quan, tay trái bầy tháp, tay phải cầm tam xoa kích, chẳng qua là ra tòa kia tháp có chút biến tướng bên ngoài, những thứ khác vô luận Thạch Viêm thấy thế nào người trang bị cũng muốn từ chợ bán đồ cũ trong đào tới.

Thạch Viêm thật là cho huênh hoang bá phúc, đầu gì cũng là thiên đình chánh thần, lần trước thấy Nhị Lang Thần dáng dấp hán cũng không thuyết, con mắt thứ ba là lộ ra, giống như là trường tên lữ, phối trí hơi cao một chút cũng có thể a! Không biết còn tưởng rằng là từ kia cá ca lạp trong chui ra ngoài thổ phi a!

Chẳng lẽ các người liền không cảm thấy mất mặt sao?

Thạch Viêm cũng là vô lực ỏi cái máng, tên thế giới trên bản chất cơ hồ chính là lật đổ lễ thường, Quan Âm có thể cười giết người, truy sát tôn Ngộ Không ba ngày ba đêm, không chút lưu tình...

Tôn Ngộ Không âm hiểm trứ, phải đem thầy mình Đường Tam Tạng khi quà tặng đưa cho trâu Ma Vương cưới trâu Ma Vương muối muối...

Từ Hà tiên tử là một đôi linh hồn, nhìn qua giống như tinh thần chia ra, Đường Tăng là người nói nhiều dài dòng cuồng...

Bồ Đề Lão Tổ là chuỗi bồ đào...

"To gan yêu nghiệt, sát hại thiên đình chánh thần, mắc phải tội lớn ngập trời, hôm nay ta bầy tháp Thiên vương phụng Ngọc đế thánh chỉ hạ giới, cần thiết ở chỗ này tru diệt người, đánh người hồn phi phách tán, không bao giờ siêu sinh!" Bầy tháp Lý Thiên Vương mắt nhìn xuống phía dưới, lạnh lùng nói.

"A a, muốn cho ta chết, đều đã chết." Thạch Viêm nhìn phía trên cười lạnh nói.

"Bây tháp Thiên vương, chín diệu tinh, tứ phương thần..." Thanh Hà đem đám người danh hiệu từng cái báo ra.

Trong nháy mắt, chính là mấy đạo ánh sáng từ quanh mình dâng lên, đem phiến không gian nhốt vào trận thế trung, là tứ phương thần thủ bút, tứ thần kết giới, Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ, tứ phương thần cũng gọi tứ phương hộ vệ thần, tứ đại Thần Quân nguyên là Trung quốc đạo giáo hấp thu thượng cổ Tinh Túc tín ngưỡng sau sinh ra thần tiên, bảo vệ một phe, lấy trắng uy nghi.

Tứ phương thần liên hiệp bố trí kết giới, là vì phòng ngừa Thạch Viêm cùng Tử Hà chạy trốn.

Thạch Viêm cùng Tử Hà nếu có thể đánh bại Nhị Lang Thần cùng cửa Nam thiên Tứ Đại Thiên Vương, bản lãnh tất nhiên là mạnh hơn thiên đình phần lớn thần, nhưng muốn thuyết đánh sao một đồng lớn thiên binh thiên tướng, Lý Thiên Vương cái thứ nhất không tin.

Nếu lần hạ giới tới, liền tất nhiên là đã thành vạn toàn chi cục, nếu như vậy trận thế còn tiểu trừ thất bại, vậy hắn Lý Thiên Vương há chẳng phải là thành một cười ầm! Hắn còn không ném nổi người kia.

"Động thủ!" Thanh Hà la lớn. Thiên đình thế tới hung hung, nàng tự nhiên sẽ không thủ chịu trời, rút ra từ thanh bảo kiếm. Kiếm quang thịnh phóng, hướng bầu trời phóng tới, Thạch Viêm cũng tay cầm Trấn Yêu Kiếm, cùng chung xông lên trời.

Màu xanh kiếm quang cùng màu bạc kiếm quang ở thiên binh thiên tướng trung tách ra, xé ra từng đạo Kannen trường dấu vết, ước chừng một tên tiếp xúc, rất nhiều người liền trực tiếp bị kiếm quang xé, phân thủ dị xử.

Từ thanh bảo kiếm cùng Trấn Yêu Kiếm uy lực lớn kinh người!

Từ thanh bảo kiếm cùng Trấn Yêu Kiếm có thể tùy tiện tàn sát thiên binh thiên tướng, lướt qua vừa thương, tiếp xúc vừa chết.

Kiếm quang xuyên qua tàn ảnh, rơi xuống đất, nổ lên một mảnh ngân quang, Thạch Viêm một đạo kiếm đem bay tới mũi tên dòi, màu trắng mũi tên quang chuyển qua một vòng sau, theo Thạch Viêm Trấn Yêu Kiếm vào một chút lại còn bay trở về.

"Thanh Hà!"

Chuông chuông ~

Một kiếm đem chung quanh thiên binh chém ra, Thanh Hà xoay người mà qua đồng thời, tay trái mang tới vai phải đầu vai, trên cổ tay trái chuông cũng điều vang lên.

Thanh Hà cùng Tử Hà khác biệt lớn nhất, chính là nàng lợi hại, so sánh đơn thuần đối với thế giới tựa như tràn đầy hứng thú muội muội, Thanh Hà so với Tử Hà càng thành thực.

Nếu như bây giờ thân ở một khác là Tử Hà, nàng thì sẽ do dự là hay không thật muốn giết người, đánh bại liền tốt, không cần phải trêu chọc lớn hơn phiền toái.

Nhưng đổi thành Thanh Hà cũng sẽ không, từ ở phương diện khác tới thuyết nàng cùng Thạch Viêm rất giống, biết dùng vô cùng tàn nhẫn thủ đoạn, không để ý hậu quả đất đem bọn họ toàn bộ giải quyết hết.

Thanh thúy đình đương tiếng vang rất nhanh liền phiêu vang ở trong không gian. Một bài rất vui sướng điệu khúc, hãy cùng nàng người vậy.

Bị sóng âm ảnh hưởng thiên binh thiên tướng bắt đầu không tự chủ uốn éo.

Kèm theo hư không một trận vận vạo, một đạo huyền Ayako ngọn lửa từ Thạch Viêm trong tay dâng lên, đốt cháy hư không, kinh khủng hơi thở nóng bỏng, đem phiến không gian cũng cho bao phủ, Hòa tinh rơi vào thiên binh thiên tướng trung, chúng nhiều ngày Bình bắt đầu cái này tiếp theo cái kia hóa thành hòa nhân, cuối cùng nổ tung, khắp thiên địa, tràn ngập nổ tung lúc phát ra tầng dưới chót rên.

Cái gì hòa lại có như vậy đáng sợ khí thế cuồng bạo, loại nhiệt độ nóng bỏng, chỉ sợ là ba vị thật hỏa cũng không bằng đi! Nhất thời, toàn trường tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

"Nhìn dáng dấp ngược lại là nhìn người, người thực lực so với ta tưởng tượng lợi hại nhiều." Thanh Hà xoay đầu lại nhìn về Thạch Viêm, liếc mắt nhìn Thạch Viêm trong tay bay lên ngọn lửa, chút nào không che giấu mình khiếp sợ.

"Quá khen!" Thạch Viêm khẽ cười một tiếng, cầm trong tay ngọn lửa ném hướng thiên Binh cùng tứ phương thần, lực lượng cuồng bạo, trên không trung nổ vang, hóa thành một đạo vô hình rung động khuếch tán ra.

Chương 140: binh chữ bí

Chương 140: binh chữ bí

"A... ! ! |...

Đầy trời trong ánh lửa, khói giáp mảnh vụn băng tán, từng đạo đốt cháy thi thể hướng mặt đất rơi xuống...

Một trận giống như sóng lớn vậy mạnh mẽ vô hình rung động, ở hư không đang lúc cuốn ra! Cuồng bạo khí lưu cộ rửa khắp thiên địa.

"Hoa lập lập!" Tứ phương thần bố trí kết giới giống như phá miếng thủy tinh vỡ toang mở.

"Kia đến tốt cùng là cái gì hòa điểm, ngay cả hư không đều bị cháy vụn vụn!"

"Thật là đáng sợ! Là cái gì pháp quyết ngưng luyện hòa điểm."

... ..

"Yêu nghiệt, ngươi đáng chết!" Bày tháp Thiên vương thấy vậy sắc mặt xanh mét, đem bảo tháp ném ra, nghiêm nghị quát lên.

"Vào "

Một tên toàn thân màu vàng sáng chói, tản ra lưu quang bảo tháp hiện lên Thạch Viêm cùng Thanh Hà mặc lửa phượng.

Một cỗ hấp lực truyền tới, Thanh Hà nhất thời mặt liền biến sắc, Lý Tĩnh nàng không coi vào đâu, nhưng trong tay hấn bảy bảo Linh Lung Tháp kinh khủng nàng nhưng là biết, nếu như bị bắt đi vào, liền có thể chờ chết.

Bảo tháp trên không trung bỗng nhiên phóng đại, giống như một ngôi cự Đại Kim núi, che đầy bầu trời.

Một cỗ làm người ta ghê sợ thở uy áp, trong nháy mắt từ trên trời hạ xuống!

"Cho ta thu!" Lý Tĩnh hai tay mau ngưng kết một đạo kết ấn.

"Sao. . . Sao làm!" Chống cự bảo tháp truyền tới kinh khủng hấp lực, Thanh Hà khó khăn hướng Thạch Viêm dò hỏi, Thạch Viêm dùng sức đem Thanh Hà kéo ra phía sau.

Thạch Viêm khoe miệng vén lên một tia độ cong, hai tay kết ấn, theo lữ lữ chân nguyên lực tràn ra, một cỗ cỗ xưa khí tức thần bí, thông suốt từ trong tay hấn bùng nổ!

"Tên bảo tháp, ta muốn! Binh chữ bí! Nhiếp!"

Bàn tay đột nhiên về phía trước vỗ tới, vô hình lực lượng thần bí, bỗng nhiên trào hướng khối kia xông tới mặt ngọc tỷ!

Oanh!"

Cỗ xưa lực lượng thần bí, trong khoảnh khắc từ Thạch Viêm trong lòng bàn tay bạo hóa thành thiên ti vạn lữ vô hình cỗ xưa đạo pháp, dính dính hết thấy!

Bảo tháp truyền tới hấp lực nhất thời biến mất.

Lý Tĩnh lúc này sắc mặt kịch biến, mất đi đối với bảo tháp nắm trong tay, tại chỗ khiếp sợ, kinh hô thành tiếng: "Làm sao có thể? Ngươi làm gì?"

Bảo tháp nhưng là thượng cổ tiên khí, xiển giáo Phó giáo chủ nhiên đăng đạo nhân truyền lại cho hấn, chính là bởi vì bảo tháp, mới có thể thành tựu hấn Lý Tĩnh bày tháp Thiên vương tên, quý vì thiên binh đứng đầu, mà bây giờ, bảo tháp lại gắng gượng bị đoạt đi, vô luận hấn pháp quyết hay là tâm thần, cũng hoàn toàn không cảm ứng được bảo tháp bất kỳ đáp lại, hoàn toàn coi hấn nắm trong tay!

"Chuyện gì xảy ra?" Thanh Hà cũng là nghi ngờ nhìn về phía Thạch Viêm, chẳng lẽ là hấn mới vừa rồi kia đạo pháp quyết.

"Yêu nghiệt, ngươi kết quả khiến cho cái gì yêu pháp!" Lý Tĩnh tức giận lớn tiếng hỏi. Nhưng là hấn thẳng nhỏ, không bảo tháp hấn, so với một ít thiên binh cũng không bằng.

Thạch Viêm cũng không để ý tới Lý Tĩnh, pháp quyết biến đổi, bảo tháp bỗng nhiên thay đổi phương hướng, kinh khủng hấp lực nhất thời hướng Lý Tĩnh

cùng chung quanh thiên binh hút đi.

Đột nhiên xuất hiện thay đổi, cũng làm toàn trường tất cả thiên binh thiên tướng mặt đều biến sắc, trợn to mắt máu.

"Hắn lại không chế bầy bảo Linh Lung Tháp!" Thanh Hà nhìn về phía Thạch Viêm trong mắt tràn đầy ánh sáng.

Lý Tĩnh cùng thiên binh thiên tướng bắt đầu thật nhanh chạy trốn về phía sau, nhưng mà, có trướng dùng, đều bị kinh khủng hấp lực thu vào bảo tháp trung.

Kết thúc chiến đấu, hai người cũng từ không trung trở về mặt đất.

"Ngồi đi..."

Đem Từ Thanh bảo kiểm cầm vào vô kiểm, Thanh Hà trực tiếp tìm một chỗ ngồi xuống, mặc dù Thanh Hà thanh âm không thấy phải so với trước đó nhiệt tình bao nhiêu, hay là lạnh như băng, nhưng Thạch Viêm nghe, nhưng cũng không trước kia hướng, giống như là đại mùa đông một chậu nước lạnh ngã xuống lạnh thấu tim.

Thái độ rõ ràng có chuyển biến tốt, nhìn dáng dấp sau này hắn không cần trời vừa tối tìm chỗ trốn, thật là một không tệ tin tức tốt, Thạch Viêm ở bên cạnh nàng ngồi xuống.

"Hôm nay nhờ có ngươi, cảm ơn!" Thanh Hà nhìn hắn một cái, mặc dù là nói cảm ơn, bất quá từ hắn từ nào lãnh hô hô trên mặt nhưng lộ về một chút cũng không thành thật.

"Không cần, dù sao chuyện ta cũng có phần, giúp ngươi cũng là giúp ta, mọi người là cùng trên một cái thuyền." Thạch Viêm đánh giá trong tay từ bầy tháp Thiên vương nơi đó dùng "Bình chữ b" đoạt được bầy bảo Linh Lung Tháp.

"Đúng, ngươi cùng ta cái đó. . . Muội muội tại sao biết?" Lần ở Thạch Viêm trước mặt, Thanh Hà cũng không trực tiếp gọi nàng tiện nhân, bây giờ lên tiếng hỏi, đối với chuyện rất là tò mò.

Đánh một trận xuống, Thanh Hà đối với Thạch Viêm ấn tượng đi đổi cái nhìn.

"Lúc ấy ta ở trong đại mạc lạc đường, kết quả là đụng phải Nhị Lang Thần cùng Tứ Đại Thiên Vương bọn họ, kết quả bị Nhị Lang Thần bọn họ làm em gái ngươi muội đồng bọn, muốn giết ta."

"A a. . ." Nghe được Thanh Hà một tiếng cười khê, đại khái là cảm thấy Thạch Viêm xui xẻo vận coi là thật không giống bình thường lợi hại, loại chuyện cũng có thể đụng phải.

"Sau đó các ngươi liền tiến tới với nhau?" Thanh Hà sau khi cười xong hỏi.

"Ừ." Thạch Viêm gật đầu một cái, đem tình huống lúc đó nói cho Thanh Hà.

"Ta thật tò mò, ngươi ban đầu tại sao muốn giết ta?" Nếu không phải Thạch Viêm lúc ấy không có ngủ, mà là ở tu luyện, không chừng bị chia hai nửa, Thạch Viêm bây giờ nghĩ lại, quả thực đủ mạo hiểm.

"Tên..." Thanh Hà cười mĩa hai tiếng, cảm thấy có chút không nói ra miệng, mình đó không phải là hiểu lầm a... Đem Thạch Viêm làm nàng muội muội nhân tình.

"Không nói thì coi là, bất quá ngươi cùng em gái ngươi muội là chuyện gì xảy ra, tại sao sao đại thù oán, trước kia phát sinh chuyện gì." Thạch Viêm cũng hết sức tò mò, coi như là tính khác biệt bất hòa cũng không đến nỗi làm ruộng bước a!

" " " " " "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: rút ra không ra Từ Thanh bảo kiểm

Chương 141: rút ra không ra Từ Thanh bảo kiểm

Thanh Hà cau mày một cái, không có thuyết, quay đầu hướng Thạch Viêm: "Không nghĩ thuyết."

Nàng còn nói chuyện, nếu là không để ý người, ngay cả một câu cuối cùng giải thích cũng lười cho, chỉ tôn bảo chính là trực tiếp bị một quyền quật ngã, có thể thấy nàng tính khí cũng không tốt.

Một buổi tối thời gian cũng không thấy dài hơn, trò chuyện một chút lời, nhìn một chút tình tình, trong chớp mắt cũng liền đi qua,

"Người là không phải là muốn ta ánh trăng bảo hạp?" Cuối cùng nhớ tới Thanh Hà đột nhiên hỏi.

"... Ừ" trầm ngâm mấy giây, Thạch Viêm thừa nhận.

"Vật kia... Người thích đưa cho người, tối mai gặp lại." Thanh Hà nói xong, đem bảo hạp ném cho Thạch Viêm, liền trực tiếp hướng phía sau ngã xuống.

Cái thời điểm thiên phương đã màu trắng bạc, Thanh Hà hẳn là phải đổi thành Từ Hà.

Liền bên cạnh, nhìn người còn chưa tỉnh, Thạch Viêm dứt khoát ngồi xếp bằng tu luyện.

Kỳ quái?

"Ta làm sao ở?"

"Người làm sao ở?"

"Không đúng, chúng ta làm sao ở?"

...

Tỉnh lại Từ Hà nhìn mình, nhìn Thạch Viêm, tầm mắt không ngừng chuyển động, lộ ra vẻ kinh ngạc, nàng cúi đầu đi trên người mình liếc mắt nhìn, nàng phát hiện mình y phục có chút xóc xếch.

"Người có phải hay không đối với ta làm gì?"

Thạch Viêm mờ mắt ra nhìn phát điên Từ Hà, có chút im lặng, "Tạ xuất hiện chậm một đám thiên binh, bị ta giải quyết hết." Thạch Viêm đạo.

"Thật?" Từ Hà ngẩn đầu.

"Tự nhìn." Thạch Viêm đưa tay hướng cách đó không xa chỉ một cái.

Theo Thạch Viêm dẫn dắt động tác nhìn lại Từ Hà khi nhìn rõ trong nháy mắt, môi đỏ mọng cũng không khỏi hơi giương ra, nứt ra một cái khe hở, thi thể, tốt nhiều thi thể.

Hay là tối hôm qua Thạch Viêm cùng Thanh Hà ban đầu dùng kiếm giải quyết, còn lại thiên binh không phải để cho Thạch Viêm đốt hài cốt không còn, chính là bị Thạch Viêm nhận được Linh Lung Tháp trong.

"Tối hôm qua rốt cuộc phát sinh cái gì a? Người giết thể nào sao nhiều người?" Từ Hà nhìn về Thạch Viêm.

"Không phải ta, là chúng ta! Bọn họ tối hôm qua ở người sau khi ngủ đuổi tới, người và ta cùng nhau giải quyết bọn họ." Không ít trên thi thể có thể thấy được Từ Thanh bảo kiếm vết kiếm, là che giấu không hết, chỉ bất quá Thạch Viêm không nói rõ trong đó bộ phận hàm nghĩa.

Hình như là thật a? Từ ngày đem thi thể bên đứng lên Từ Hà gãi gãi có chút xóc xếch tóc, cảm thấy mình lần thật giống như thật thảm, lập tức giết sao nhiều thần tiên, làm ra vô cùng không phải chuyện.

Hoàn, hoàn, hạ Thiên Đình tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho mình.

"Làm thế nào, ta còn muốn tìm ta lang quân như ý đầu! Nếu có thể nhanh lên một chút tìm được liền tốt."

Thật là.

Từ Hà quang ngấm hướng bốn phía, không biết nên hướng bên đó đi, quang chuyển qua bốn phía thời điểm, đột nhiên ngấm ở Thạch Viêm trên mặt, đậu mấy giây.

Ừ?

Thạch Viêm thấy nàng nhìn mình chăm chú quang, "Làm sao?"

"Thật ra thì người cũng không tệ..." Từ Hà thanh một tiếng.

A?

Thạch Viêm bị không giải thích được một câu làm cho có chút nghi ngờ, có ý gì.

"Người rút ra ta kiểm nhìn một chút, nhìn một chút rút ra không mở ra!" Từ Hà khoát tay chặn lại, đem mình Từ Thanh bảo kiếm đưa cho Thạch Viêm.

Thấy kịch tình Thạch Viêm tự nhiên biết, ai có thể rút ra nòng kiếm trong tay, chính là nòng lang quân như ý.

Thạch Viêm nhận lấy tay nòng trung Từ Thanh bảo kiếm, vào tay sức nặng rõ ràng nếu so với chi Trần Yêu Kiếm còn phải hơi chìm một ít, vỏ kiếm phần lớn là màu tím, phía trước nhất vì màu xanh, chuôi kiếm rất giản dị, vì tím bám giáp nhau, nhìn qua không đặc biệt hoa lệ, nhưng chính là dạng kiếm, uy lực nhưng tương đối mạnh mẽ.

Thạch Viêm một tay cầm vỏ kiếm, một tay bắt chuôi kiếm, không biết tại sao, chân chính muốn rút ra thời điểm, Thạch Viêm trong lòng lại có vẻ khẩn trương.

Hắn không biết mình có thể hay không rút ra, bởi vì Từ Hà thật mệnh Thiên Từ là chí tôn bảo, là trời cao định trước, nhưng trong lòng, lại chưa chắc chưa từng có một tia ý tưởng, nếu như mình cũng làm đến chứ, cũng rút ra đâu...

Từ Hà nhìn cầm chuôi kiếm nâng lên cánh tay Thạch Viêm, trong lòng cũng là hơi khẩn trương, hai tay cũng bắt bên người vạt áo.

Có phải hay không hẳn chứ ?

Nếu như là hẳn lời. . .

Ở Từ Hà khẩn trương tầm mắt nhìn chăm chú dưới, Thạch Viêm cầm bảo kiếm, chậm rãi thêm khí lực lớn cầm vỏ kiếm, bắt chuôi kiếm một cái tay khác hướng một bên kia, âm thầm dùng sức...

Rút ra! !

Chuẩn bị xong trong nháy mắt, Thạch Viêm dùng sức hướng phía bên phải kéo đi. Bình tĩnh... Vô cùng bình tĩnh.

Không có rõ ràng vỏ kiếm xuất kiếm thanh

... Hết thấy tĩnh lặng, giống như là như cũ cắm ở trong vỏ kiếm bảo kiếm.

Vẫn không nhúc nhích!

Thạch Viêm không phải người kia, cũng không từng là. Huênh hoang vị trí mặc dù vô lý đầu, nhưng đã sớm định trước số mạng, không có bởi vì Thạch Viêm đến mà thay đổi.

Liên bỗng nhiên đất thay đổi, định trước chỉ có chí tôn bảo có thể rút ra Từ Hà kiếm, dù là Thạch Viêm tiến vào tên thế giới, hắn cũng không cách nào rút ra.

Từ Hà trong ánh mắt, thoáng qua một chút mất mát, có thể tiếc, hẳn không phải...

Một thanh kiếm mà thôi, ta cũng không tin rút ra không ra, không tin, nắm kia bảo kiếm cánh tay, Thạch Viêm không tin mình lại rút ra không ra một thanh kiếm, cầm chuôi kiếm cánh tay, cũng theo đó run rẩy, dùng hết khí lực, rút ra không ra! Không hữu hiệu bao nhiêu khí lực, hay là rút ra không ra, định trước! .

"Coi là, rút ra không ra coi như." Từ Hà đưa tay ra chuẩn bị lấy lại Từ Thanh bảo kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Thiên Mệnh? Cái đó xuyên việt giả không nghịch thiên đổi mệnh?

Chương 142: Thiên Mệnh? Cái đó xuyên việt giả không nghịch thiên đổi mệnh?

Lúc này Thạch Viêm trong đầu một đạo linh quang du phải thoáng qua, hắn phát hiện mình từ vừa mới bắt đầu đi vào một tên sai lầm, Thiên Mệnh cũng như hà? Cái đó xuyên việt giả không phải nghịch thiên đổi mệnh, Từ Thanh bảo kiếm tái như thế nào, hắn cuối cùng là một cái bình khí, Từ Hà trở ra, chỉ có thể để cho chí tôn bảo rút ra, có thể hiểu thành là một tên cầm chế, là Như Lai Phật tổ bày cũng tốt, cũng hoặc trời cao cũng được, bọn họ cũng có đối với bảo kiếm quyền không chế.

Thạch Viêm nắm chuỗi kiếm trên tay tí ti đạo vận cùng cổ xưa khí tức lộ ra ra, Thạch Viêm dùng được "Bình chữ bí", là trước một đoạn cuộc sống hắn ở trong hệ thống rút được che trời chín chữ bí một trong "Bình chữ bí", tin đồn là che trời vị trí thời kỳ thượng cổ cứu thiên tôn sáng chế, "Bình chữ bí" luyện khí bí mật pháp, dù có thể điều khiển thiên hạ hết thảy bình khí.

Lần Thạch Viêm nhẹ nhàng dùng sức, không có chút nào trở ngại, kiếm bị kéo ra...

Lưỡi kiếm xuất khiếu trong nháy mắt, Từ Hà lộ ra ngạc nhiên mừng rỡ thần sắc, lại rút ra.

"Quả nhiên là người, ha ha, tìm được tìm được..." Từ Hà trên mặt tràn đầy cười vui. Thạch Viêm không để ý tới lý giải, nàng rốt cuộc muốn tìm là ái tình, còn phải thì phải muốn tìm một có thể rút ra mình kiếm người, sau đó cùng loại người nói yêu thương, bất kể đối tượng là ai, được rồi! Huênh hoang chính là sao vô lý đầu.

"Hoàn, ta thật sợ hãi, ta không lừa gạt người, ta thật thật sợ hãi." Từ Hà biểu hiện có chút thần kinh.

"Người là lại phải nháo như vậy a!" Thạch Viêm thanh bảo kiếm ném cho Từ Hà, đối với Từ Hà hắn đã cực độ không nói.

"Trời cao cho ta an bài một đoạn nhân duyên người thuyết ta có sợ hay không." Từ Hà ngẩng đầu một cái đạo.

"A a đất!" Thạch Viêm cảm thấy mới vừa rồi thì không nên thanh kiếm rút ra, Từ Hà bị tới đã đủ thần kinh, bây giờ càng nghiêm trọng hơn, quả nhiên là không làm chết cũng sẽ không chết.

Từ Hà nhìn chăm chăm Thạch Viêm...

"Cái đó, người để cho ta cân nhắc một chút trước. . ." Thạch Viêm cảm thấy đầu có chút lớn.

"Cân nhắc kỹ không, cân nhắc kỹ chúng ta liền bắt đầu đoạn cảm tình đi! Trước hôn ta một chút." Nói xong Từ Hà mình góp cấp trên đi.

"Chúng ta dạng, quá đột nhiên đi!" Thạch Viêm đẩy ra Từ Hà.

"Ta cũng biết quá đột nhiên, nhưng chỉ có ta ý trung nhân mới có thể rút ra Từ Thanh bảo kiếm, nếu người rút ra, như vậy thì nói rõ người là ta trời cao định trước ý trung nhân." Từ Hà lúc này dâng lên si mê.

Ta có thể thuyết ta ăn gian sao! Dụng bình chữ bí tới đem Từ Thanh bảo kiếm, mình cũng là có thể a! Thạch Viêm nhẹ lắc đầu một cái: "Người không hối hận sao?"

Từ Hà sâu hít thở một chút, nghiêm túc nói: "Nếu người là ta ý trung nhân, bất kể người như thế nào, ta cũng sẽ không hối hận."

Nếu nói đến tên phân thượng, Thạch Viêm cũng sẽ không cự tuyệt, hắn rút kiếm lúc cũng tồn phân tâm, nếu không hắn mới vừa rồi cũng sẽ không như vậy dùng sức rút ra Từ Thanh bảo kiếm, chẳng qua là trong lúc bất chợt có chút không thích ứng được thôi.

"Thời gian còn phải, chúng ta đi thị tập trên đi một chút đi!" Thạch Viêm hướng về phía Từ Hà nói.

"Ừ, nghe người." Từ Hà gật đầu một cái, lấy Thạch Viêm làm trung tâm.

Thuộc về Thạch Viêm cùng Từ Hà tiên tử thế giới bắt đầu, chợ trong rõ ràng so với bình thường càng hưng phấn Từ Hà hết sức phấn khởi mua một đồng đồ, nàng rất thất đức cách dùng thuật đem đá biến thành bạc đi mua đồ, thời kỳ không biết có bao nhiêu lái buôn bị bắt.

Bất quá Từ Hà căn bản không hiểu chút, một mực ở ở trên trời nàng nơi nào sẽ biết chuyện nhân gian tình, nàng chỉ là muốn mình vui vẻ, nếu không có tiền, vậy thì đổi tiền tốt, ông chủ thu tiền thu thật vui vẻ, nàng lấy đi mình thích đồ cũng hết sức phấn khởi, đối với mọi người đều tốt.

Nàng thật là người tốt, không đúng, là thật là thần tiên!

Thạch Viêm thời kỳ cũng có chút không nhìn nổi, bất quá hắn cũng không có tiền, hắn nạp giới trong ngón ngang một đồng lớn, chính là không có vàng bạc, vừa mới bắt đầu chuyển kiếp lúc, Thạch Viêm nạp giới trong ngược lại là tồn phóng không ít vàng bạc tài bảo, bất quá sau đó vì cất giữ những vật khác, chút không trọng yếu vàng bạc liền bị dọn dẹp.

"Coi là, còn tiếp tục đổi đi..."

Nhìn kia hoạt bát khả ái đáng yêu, để cho Thạch Viêm cảm giác nàng hình như là hoàn toàn chưa trưởng thành vậy.

Nói đến Từ Hà tiên tử vui vẻ điểm cũng thật là có quá thấp, thoáng một chút thú vị chuyện, cũng có thể biểu hiện rất vui vẻ, Thạch Viêm thì hoàn toàn

không làm được dạng, bắt quá trong đáy lòng, thật ra thì cũng có chút hâm mộ, một trận tiếng đối thoại truyền tới Thạch Viêm trong tai.

"Hai sư huynh, người nhìn, là Từ Hà tiên tử 诶! Người thuyết Từ Hà tiên tử có biết hay không đại sư huynh ở đâu a!" Gian hàng phía sau sa tăng hướng về phía bên cạnh đầu heo nói.

Heo Bát Giới đứng ở gian hàng phía sau, liền thấy một tên đầu heo vịn ở trên tấm thớt mặt, không thấy rõ ràng, còn tưởng rằng là chủ sạp cầm tới bán.

"Người hỏi ta, ta đi hỏi ai a!" Heo Bát Giới miệng tấm thì ra như vậy, hướng về phía sa tăng nói. "Cũng bởi vì nhiều người tên phiền toái, ta mới không tìm được đại sư huynh." Heo Bát Giới đạo.

"Tên đầu heo cắt một nửa cho ta, cảm ơn." Đang hân vừa nói thời điểm, một tên tới mua thịt heo đại nương chỉ kia xó xinh trên tấm thớt đầu heo hướng về phía sa tăng nói.

"Đầu heo không bán, heo roi có muốn hay không!" Heo Bát Giới đình trứ tên bụng bự chạy đến, trực tiếp đem người bị sợ chạy.

Nghe được bọn họ đối thoại, Thạch Viêm nhẹ lắc đầu một cái, nhưng là đem chí tôn bảo quên, chí tôn bảo bây giờ không phải là ở Bàn Ti Động chính là đi tìm bọn họ, ban đầu hẳn cùng Thanh Hà dùng ánh trắng bảo hạp chuyển kiếp, khóa độ cũng không lớn, về phía trước không tới ba ngày.

Thạch Viêm cảm ra ánh trắng bảo hạp liếc mắt nhìn, lại thu hồi đi, ánh trắng bảo hạp mặc dù là một nghịch thiên đồ không sai, nhưng các thể giới quy luật bất đồng, đến những thể giới khác ánh trắng bảo hạp có hay không tác dụng hay là hai thuyết, một tên thể giới có một tên thể giới quy tắc, đến những thể giới khác, giống như ánh trắng bảo hạp loại có thể chuyển kiếp thời gian bảo vật, kinh khủng chỉ có thể làm tên đồ trang sức.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: không nhúng tay vào

Chương 144: không nhúng tay vào

Thạch Viêm cùng Từ Hà ra thị tập, vốn là chuẩn bị trở về Bàn Ti Động, nhưng lại ở sau lưng thấy lén lút hai người, một tên đầu heo, một tên cầm cái xẻng ngốc sa tăng, dạng tổ hợp nếu là còn không biết bọn họ là ai, đó chính là đầu óc bị lừa đá.

Bắt quá không nghĩ tới sẽ sao trùng hợp gặp phải bọn họ, hơn nữa nhìn dáng vẻ bọn họ còn đang theo dõi người, một bức lén lút lút lút đáng vẽ.

Thạch Viêm ngược lại là không nghĩ tới chí tôn bảo cũng xuất hiện ở trong, bắt quá ngược lại cũng bình thường.

"Rõ ràng mới vừa rồi còn nhìn thấy đại sư huynh tới a, làm sao người không thấy?" Heo Bát Giới phát lao tao đạo.

"Còn không đều là người hại, đi tiểu cái gì đi tiểu, nhện một chút sẽ chết ngộp a!" Sa tăng bắt mẫn nói.

"Đi tiểu một chút cũng phạm pháp a?" Heo Bát Giới hoành hấn một cái.

"A! Hắc phong lĩnh!" Ngay tại heo Bát Giới lại một lần nữa đi tiểu một chút thời điểm, sa tăng thấy trên núi đá phương một tấm bia đá.

Hắc phong lĩnh nhưng là một tên rất nổi danh địa phương, bởi vì trong là hắc sơn lão yêu địa bàn.

"Chớ đi tiểu, vội vàng trốn!" Sa tăng kéo lại đang đi tiểu một chút heo Bát Giới, hướng xó xinh chạy đi, "Ta thảo, đi tiểu trên người, khôn kiếp" heo Bát Giới mắng.

"Hai tên lén lút lút lút người, để cho người theo dõi các người một ngày, bây giờ rốt cuộc tìm được, có kia con khi tung tích, Đường Tăng thịt cũng chính là đâm tay được!" Trâu Ma Vương nhìn trước mặt biến mất ở giao lộ sau heo Bát Giới cùng Đường Tăng, không nhện được ha ha cười to.

Mặc dù Đường Tăng bây giờ còn chưa tới tay, nhưng cũng chính là sớm muộn chuyện, rất nhanh thì phải trường sinh Bất Lão, mơ tưởng để cầu nguyện vọng cũng nhanh thực hiện, hẳn có thể không vui sao? Vừa nghĩ tới tên, hấn liền vui vẻ muốn cất tiếng cười to.

Tiếng cười rất nhanh dừng lại, trâu Ma Vương cười xong, trực tiếp từ một con đường khác đi vòng qua, trong nháy mắt biến mất ở Thạch Viêm trong tầm mắt, đúng, tựa hồ kịch tình trung cũng chính là ở cái thời điểm trâu Ma Vương đem Đường Tăng bắt đi, sau đó chí tôn bảo cũng bị đồng loạt mang vào hấn phủ đệ.

"Làm sao?" Từ Hà thấy Thạch Viêm dừng lại, nghi vấn hỏi.

"Thạch Viêm hướng trâu Ma Vương phương hướng chỉ chỉ!"

"Trâu. . ."

Trâu Ma Vương làm vì thiên hạ nổi danh đại yêu, Từ Hà tự nhiên nhận được, không đợi Từ Hà lớn tiếng gọi ra, Thạch Viêm liền vội vàng che hán miệng, kéo hán núp trong bóng tối.

Trâu Ma Vương hướng Thạch Viêm cùng Từ Hà hai người phương hướng nhìn một cái, không phát hiện cái gì, lại đem đầu trâu dúi trở về, trực tiếp từ một con đường khác đi vòng qua, trong nháy mắt biến mất ở Thạch Viêm cùng Từ Hà hai người trong tầm mắt.

"Trâu Ma Vương tại sao sẽ ở trong xuất hiện." Nhìn trâu Ma Vương biến mất ở trong tầm mắt, Từ Hà hỏi.

"Đi, chúng ta cùng đi lên xem một chút." Thạch Viêm dĩ nhiên biết trâu Ma Vương tại sao xuất hiện ở trong, hán theo sau chỉ là muốn tham gia náo nhiệt.

"Được a, được a!" Từ Hà tiên từ vỗ tay một cái trung Từ Thanh bảo kiếm, nhắc chân liền dùng mình bả vai ở Thạch Viêm đầu vai đụng một cái, sau đó ôm Thạch Viêm cánh tay, về mặt hưng phấn.

Thạch Viêm cùng Từ Hà từ nơi bóng tối đi ra, đi theo trâu Ma Vương sau lưng.

"Ta không phải các người sư huynh a một" "Ta lại không nhận biết các người, kính nhờ không muốn đi theo ta! !" Trên núi chạy mất chí tôn bảo bị một tên đầu heo cùng một người xấu xí đuổi chạy khắp nơi.

Ầm... Lại là một tiếng sấm đánh.

Điện quang chợt lóe, Đường Tam Tạng biến thành pháp lão Vương, sau đó đưa đuôi theo mình hắc sơn lão yêu một viên minh, trực tiếp đem nó nổ tung hoa. Hai phe từ không cùng đường tuyến chạy, cuối cùng cứng rắn là hội tụ tới một chỗ.

"Sư phó đủ thấy người thật là quá tốt." Heo Bát Giới cùng sa tăng quỳ xuống ôm Đường Tam Tạng bập dề.

Một đạo rộng lớn bóng đen từ đằng xa phóng tới. To lớn sức nặng rơi xuống đất trong nháy mắt, trực tiếp áp mặt đất run lên, đang ồn ào mọi người đang kịch liệt run run hạ đồng thời hoảng hốt mấy cái.

Dừng lại thanh âm. Người đầu, rơi vào trước người bọn họ, trong tay ngã đang nằm to lớn thép vừa nặng nặng đập đầu đụng trên mặt đất, phát ra ㄟ khi một thanh âm vang lên thanh, trâu Ma Vương nhìn toàn bộ từng sốt mọi người, ha ha cười to, "Hiện đệ, người đem Đường Tăng chộp tới cho ta, cấp cấp cấp... Có Đường Tăng thật! Liền có thể trường sinh Bất Lão rồi!"

Chí tôn bảo nhìn cười to trâu Ma Vương, cùng Đường Tam Tạng ba người hai mắt nhìn nhau một cái, hoàn toàn không khóc nổi. Nhà đột gặp mưa suốt đêm, họa không đến một lần a! Ni mã có muốn hay không sao cái hồ a!

"Ha ha, cùng ta đi thôi!" Trâu Ma Vương trực tiếp đòi ra một đồng thủ hạ tới, đem Đường Tam Tạng cho rút ra, nhiên bên phải mạng chí tôn bảo heo Bát Giới cùng sa tăng hướng dưới núi rời đi.

Bởi vì đoán Bát Giới cùng sa tăng ôm Đường Tăng chân, trâu Ma Vương cho là bọn họ đầu hàng đến bọn họ bên, cho nên không ngay cả bọn họ cùng nhau bắt, "Hiện đệ a, lần bắt Đường Tăng người công lao không, sau khi trở về ta liền đem muội muội gả cho người, đến lúc đó chúng ta hai huynh đệ tên ăn chung đường tăng yên!" Đi trên đường trâu Ma Vương vui vẻ không phải, một hợp một tên hiện đệ, thân thiết hết sức. Chí tôn bảo trừ cười mỉa, chỉ có thể cười mỉa.

"Đúng, hiện đệ, ngày hôm qua người làm sao tránh thoát Quan Âm kia bà nương, lão ca ta còn tưởng rằng người bị kia bà nương giết chết đâu, thật là lo lắng ta một trận, còn đi tìm người đâu!" Trâu Ma Vương kỳ quái hỏi.

Hán ngày hôm qua liền theo ở phía sau, bất quá là xa xa đi theo. Mặc dù trong miệng gọi người nữ kia người bà nương, nhưng thật phải ngay nàng mặt, hán khẳng định không kia là gan.

"Tên mà, a..." Chí tôn bảo hàm hàm hồ hồ, không nói ra được. "Tính một chút, nếu hiện đệ không nghĩ thuyết coi như, sau này chúng ta liền cũng là người một nhà, lão ca ta lần cũng là vận khí không tệ a, mặc dù tiêu phí lớn một chút, ha ha trâu Ma Vương nói xong cũng không nhiều lời nữa, dẫn một đám người tăng thêm tốc độ.

"Chúng ta làm sao không theo sau, " nhìn dừng lại Thạch Viêm, Từ Hà hỏi.

"Trâu Ma Vương phải về yêu thành, theo cũng sẽ bị phát hiện, chúng ta trước hay là trở về Bàn Ti Động đi!" Ngược lại không phải là Thạch Viêm thật sợ bị trâu Ma Vương phát hiện, chẳng qua là dính vào cũng không có gì hay chỗ, so sánh buông tuồng vô câu nệ con khi, trâu Ma Vương thế lực lớn hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Thiên Đình đánh tới

Chương 144: Thiên Đình đánh tới

Ban đêm, ánh trăng nhô lên cao, Thạch Viêm tĩnh tọa ở Bàn Ti Động bên ngoài một nơi trên ngọn núi, gió nhẹ quạt vào mặt, nhẹ nhàng nắm chắc quả đấm, cảm thụ trong cơ thể cùng ngày càng tăng lực lượng, Thạch Viêm một lần nữa xúc động huỳnh hoang vị trí linh khí độ dày.

Thanh Hà mặt không cảm giác từ Bàn Ti Động trong đi ra, thấy không ngọn núi xa xa trên Thạch Viêm, một tên đứng dậy bay qua.

"Ngươi tỉnh." Thạch Viêm chào hỏi.

Thanh Hà gật đầu một cái cũng học Thạch Viêm ngồi xuống.

"Ta rút ra Từ Thanh bảo kiếm." Thạch Viêm liếc mắt nhìn Thanh Hà, nhẹ giọng nói.

"Ngươi rút ra Từ Thanh bảo kiếm." Thanh Hà mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Thanh Hà yên lặng chốc lát, cầm trong tay Từ Thanh bảo kiếm ném cho Thạch Viêm: "Tái rút ra một lần, ta nhìn một chút."

Thử rồi một tiếng, Thạch Viêm lại đem lưỡi kiếm đẩy đưa trở về. Thanh Hà ánh mắt hoảng hốt một cái chớp mắt, trầm mặc xuống.

"Ngươi cùng Từ Hà dùng chung một cái thân thể, nếu như ta cùng Từ Hà được Chu công lễ, ngươi tỉnh dậy nên làm cái gì?" Thạch Viêm đạo.

Thanh Hà sắc mặt đỏ một cái, trong lời nói có chút ấp a ấp úng, nhẹ giọng nói: "Ta không ngại."

"Thật không ngại?" Thạch Viêm nhìn Thanh Hà giễu giễu nói.

"Ngươi... Ngươi có phải hay không thích ta!?" Thanh Hà biết một hơi, phun ra.

"A, " Thạch Viêm thật đúng là bị nàng vấn đề kinh động đến.

Từ Từ Hà trong miệng nghe được câu một chút cũng không kỳ quái, nàng tính khác biệt chính là ta được ta làm, nhưng Thanh Hà... Có chút hưng trên mặt, lạnh như băng ánh mắt, Thạch Viêm làm sao cũng không nghĩ tới nàng sẽ hỏi ra câu tới.

Không nghi ngờ chút nào, đó đương nhiên là thích. Tổng không biết là ghét đi!

Thật muốn thuyết không thích, Thạch Viêm mình sợ đều không tin. Nhưng đến tột cùng là thích Từ Hà nhiều, hay là Thanh Hà nhiều... Vấn đề Thạch Viêm còn thật không có đầu mối.

"Có phải hay không thích, ngươi nói một tiếng a." Chờ đến không nhận được Thanh Hà lấy xuống Thạch Viêm cánh tay, có chút đau, rất dụng kinh.

"Thích!" Thạch Viêm gật đầu.

"Ta cũng biết, ta cũng thích ngươi..." Nói xong Thanh Hà nhắm mắt lại.

Sao trực tiếp, Thạch Viêm nhìn nhắm mắt lại Thanh Hà, là muốn làm gì sợ là cũng không cần nói đi!

Nguyên trừ trung thì có Thanh Hà bị trâu Ma Vương mọi mọi Di Hồn trao đổi linh hồn, sau đó biến thành heo Bát Giới, chủ động tác hôn chí tôn bảo tình huống, có thể thấy Thanh Hà bản thân cũng là rất lớn gan người, một khi chắc chắn cảm tình sau, chủ động hoàn toàn không thể so với nàng mọi Từ Hà kém đi nơi nào.

Cho nên bây giờ tình huống phản ngược lại là bình thường. Bất quá dạng bình thường, sợ là ai đều thích đi, Thạch Viêm tự nhiên cũng không ngoại lệ!

Thạch Viêm đôi tay lên, chậm rãi bắt bả vai nàng, cảm thụ bả vai nàng khẽ run lên, Thạch Viêm cánh tay từ từ cong thu thập, một chút xiu về phía trước đến gần, từ từ cúi đầu... Nhìn kia lông mi nhẹ nhàng chớp động, mặt mũi cùng Từ Hà đồng chúc một người Thanh Hà, Thạch Viêm ở đình trệ một lát sau, hướng về phía kia môi, ấn xuống.

Hồ hấp hơi nóng đánh vào trên chóp mũi, để cho Thanh Hà tìm đập phanh vỡ vang lên, sau đó một giây kế tiếp trên môi mềm nhũn, Thanh Hà mặt lập tức nóng, nàng vẫn là lần đầu tiên.

Hai người sống chung thời gian cũng không lâu, nhưng trải qua chuyện cũng không thiếu, từ mới bắt đầu bởi vì một cái không nói hiểu lầm, mà bị không có chút nào nguyên do đất truy sát, đến Thanh Hà tên Thạch Viêm dùng ánh trắng bảo hạp chuyển kiếp, gặp thiên binh, hai người tiến hành liên hiệp, đối kháng thiên binh! Sau đó là đêm đó căn bản tính thay đổi.

Hai người đối với một đoàn thần tiên, cuối cùng ngược lại lấy được áp đảo tính thắng lợi.

Giương ra đôi môi thỏ tức tức hơi nóng...

Ho khan một cái... ! Thạch Viêm ánh mắt từ Thanh Hà cổ hạ quét qua... Hấn ý chí lực quả nhiên cũng chưa ra hình dáng gì.

Đột nhiên trên bầu trời nhưng giống như là bỗng nhiên mở màn, tầng tầng bạch quang thấu bắn ra, vẩy điệu ở trên mặt đất, tiếp một vòng thật lớn bạch quang rơi xuống, trực tiếp phong tỏa toàn bộ bầu trời.

Mặt đất, Thạch Viêm Thanh Hà nhìn bầu trời bỗng nhiên xuất hiện lực lượng, một trong đôi mắt, lộ ra vẻ trịnh trọng, tên là...

"Thiên Đình! !

Tầng tầng bạch quang lan truyền khai, hiển lộ trung hậu phương thân hình, một đám đứng ở bạch quang người trong ánh, giáp dạ dày triển thân, đồ lẳng phiêu mang, trợn trợn tiên khí dừng động, là Thiên Đình người, bọn họ lại đuổi theo!

"Thiên Đình phần lớn lực lượng cũng tới, Thạch Viêm, sợ rằng lần chúng ta..." Thanh Hà thanh âm mang vẻ khổ sở, mới vừa tìm được hạnh phúc, nhưng nhanh như vậy liền kết thúc, nàng rất cường, hấn cũng rất lợi hại, nhưng phải đối mặt trừ sao nhiều địch thù, chỉ sợ cũng coi là trâu Ma Vương tới, cũng vô ích đi! Hơn nữa bốn phía bày kết giới, cũng không phải là lần trước có thể so sánh.

Ban đầu đối phó tôn Ngộ Không, có lẽ cũng không có hôm nay đội hình khổng lồ.

"Chuyện ở bởi vì, tổng có biện pháp." Thạch Viêm ngưng trọng nói.

Sấm đánh! Thạch Viêm nghe được sấm sét tiếng nổ, bầu trời màu xanh da trời tia chớp lóe lên."Xem ra chỉ có thể đánh..." Thạch Viêm ngẩng đầu nhìn bầu trời, mở miệng nói.

"Đời có thể gặp phải người, ta đã đủ!" Thanh Hà thanh âm vang lên ở Thạch Viêm bên cạnh, lời ngan sâu kín, tiếp lời nói chuyển một cái, mặt chuyển hướng Thạch Viêm, "Còn nhớ lần trước chúng ta sống vai tác chiến tình cảnh sao?"

Thạch Viêm khoe miệng hiện lên một đạo mỉm cười, "Ừ, dĩ nhiên nhớ, "

"Để cho chúng ta tới xem một chút ai giết nhiều." Thanh Hà rút ra Từ Thanh bảo kiếm.

"Được ! !" Thạch Viêm cầm Trần Yêu Kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 145: đối kháng Quan Âm

Chương 145: đối kháng Quan Âm

Oanh! !

Sấm sét rơi xuống, màu xanh da trời thùng nước to sấm sét tốc độ nhanh kinh người, điện quang chọi lóe đang lúc, đã xuyên qua không gian, bỏ về phía hai người.

Tăng! Thanh quang xuyên qua, sấm sét chia ra, hóa thành vô số lam rắn mạn vũ, tí tách nổ vang ở quanh mình, tiêu tán không còn một mống, Thanh Hà tay cầm Từ Thanh bảo kiếm, nghênh vô ích lên.

Hắc sắc lôi quang xen lẫn lóng lánh màu trắng, Thạch Viêm phóng lên cao.

Chu thiên tinh thần đại trận!"Mở! !" Thiên binh thiên tướng chạy đại trận, ánh sao hóa thành lực lượng dung nhập vào trận thể, đem khắp không gian làm cho giống như tinh thần biến khôi, đầy sao lóe lên, đồng thời từng viên tựa như lưu hành vật thể cũng bắt đầu rơi xuống.

Trên bầu trời, trong nháy mắt tối xuống, không thấy được bóng người, chỉ thấy tinh thần rơi xuống, Thạch Viêm nâng lên lưỡi kiếm câu họa ra một đạo Thái Cực Đồ, thất thái hòa điểm ở phía trên chậm rãi lưu chuyển, tản ra nóng bỏng nhiệt độ cao,, tinh thần rơi xuống trên đó, liền bị nóng bỏng hỏa điểm phá hủy, văng ra.

Thanh Hà Từ Thanh bảo kiếm trên, ác liệt Kiếm khí đem đến gần tinh thần chém nát bảy, hai người trực hướng bụng đi.

Trần Yêu Kiếm hộ ở quanh thân, Thạch Viêm hai tay nhanh như tia chớp vậy kết động, từng đạo tàn ảnh tung bay, mà trong cơ thể năng lượng, cũng là giống như lũ lụt vậy, theo cánh tay kinh mạch, cứ trào tới.

?"Khai Sơn Ấn!"

?"Phiên Hải Ấn!"

?"Phúc Địa Ấn!"

Ba ấn tượng thành, Thạch Viêm sắc mặt cũng là ứng đỏ, sáng chói quang in ở lòng bàn tay như ẩn như hiện, đáng sợ năng lượng làm cho không gian không ngừng nổ tung ra từng đạo đen nhánh kẽ hở.

"Còn chưa đủ "

"Yên Thiên Ấn!"

Một tên ước chừng bàn tay lớn năng lượng quang ấn, lại lần nữa lạng lẽ hiện lên, chợt ở Thạch Viêm kia đỏ lên sắc mặt hạ, lạng lẽ dung nhập vào vào lúc trước ba ấn trong.

Theo Yên Thiên Ấn chồng mà vào, năng lượng đó quang ấn nhất thời run lấy bảy, chợt quang mang nổ rộ, quang ấn bề ngoài, một tầng kỳ dị tinh tăng chậm rãi lan tràn ra, sau đó đem quang ấn, vây kín mít

Đế Ấn Quyết, bốn ấn chồng!

Nhìn bàn tay trong kia cực kỳ tinh mỹ tinh tăng dấu tay, Thạch Viêm lộ ra một tia cười khê, ?"Đi!"

Hít sâu một hơi, Thạch Viêm cong ngón tay khê búng, kia mai tinh tăng dấu tay, cả người run lên, một đạo tựa như phạm âm vậy thấp minh tiếng tự trong đó truyền ra, toàn cho dù là mang theo một đạo quang vĩ, hoa phá trường không, bạo cướp ra, một tên lóe lên đang lúc, chính là cùng ngôi sao kia hung hăng đụng vào nhau.

Kinh thiên tiếng, nhất thời ở phiến trong thiên địa đột nhiên vang khắp lên.

"Bành!"

"Oanh!"

Hai người đụng nhau, năng lượng kinh khủng rung động, tựa như sóng gió kinh hoàng vậy, vào thời khắc này bỗng nhiên cuốn mở ra, ở kia năng lượng phong bạo nơi trung tâm, không gian cũng là vào thời khắc này sụp đổ ra một tên to lớn đen nhánh trống rỗng, kia sâu thăm thẳm thủy bóng tối, làm cho nhân tâm đều có chút hiện lên hàn.

Phong thần lôi thần trực tiếp bị trấn bay, không gian hắc sắc tinh thần biến khôi bắt đầu hướng trung tâm hội tụ, hóa thành một mảnh vòng xoáy, không trung lại lần nữa xuất hiện quang minh, thiên binh thiên tướng xuất hiện ở trong tầm mắt, trừ không ở phạm vi công kích bên trong những người đó, Thạch Viêm ngay phía trên đám người kia thừa thốt không ít, trên đất nhiều hơn một mảnh thi thể! .

Bá bá bá bá... Mấy đạo ngân màu xanh to lớn kiếm quang nổi thành một mảnh, truy kích lên, đâm rách tinh không.

Giết hại! Giết hại! Không ngừng giết hại!

Một đạo tiếp một đạo công kích, giống như đạn đại bác vậy liên tục không ngừng oanh bắn lên, cho đến một đến Thạch Viêm cơ hồ không khí lực gì, công kích mới chậm rãi dừng lại.

Thanh Hà trên dưới pháp phỏng ngực, sợi tóc bị mồ hôi niêm kết ướt, sát hợp ở trên gương mặt, thấm xuất mồ hôi nước theo nhĩ tán nhỏ xuống đến cổ đang lúc tuột xuống đến dưới cổ áo... To lớn tiêu hao để cho thân thể nàng có chút không chịu nổi.

Tinh không như cũ bóng tối, nhưng hiển nhiên ở đó kỳ Hậu Thiên binh ngày đem cũng không phải là không có chút nào không tổn hao gì, bạo tạc sinh ra vòng xoáy để cho những thiên binh thiên tướng kia giờ phút này ngay cả ổn định thân hình đều khó.

Rốt cục vẫn phải tới!

Thạch Viêm nhìn trên đầu vô ích, từ hắn cùng Tử Hà đem mấy chục ngàn thiên binh thiên tướng gần như toàn diệt thời điểm, hắn liền dự liệu được, sẽ có sao một khắc, nhưng chẳng qua là không nghĩ tới, sẽ đến sao mau, nếu như ở trì trên một ít ngày, mình Tu vi...

Có thể tiếc, không có nếu như.

Quan Âm đứng ở trên đài sen, một tay ra vẻ, một tay bày ngọc tịnh bình, toàn thân bị mông lung bạch quang bao phủ, bảo tượng trang nghiêm, mặc dù chưa từng cùng nàng tiếp xúc, nhưng Thạch Viêm biết nàng sẽ là tên trong thế giới, so với trâu Ma Vương tôn Ngộ Không còn kinh khủng hơn nhân vật.

"Yêu nghiệt, bó tay đi!" Quan Âm nhìn Thạch Viêm mặt không cảm giác thuyết đạo.

Mặt đất.

Thạch Viêm nhìn trời không trung Quan Âm, đưa ra ngón tay cái chỉ Quan Âm, sau đó ngón tay cái chậm rãi ngón tay đất, làm ra một tên miệt thị động tác tay, người thua không thua trận.

Nhìn phía dưới Thạch Viêm, biểu tình không thay đổi chút nào, đối với Thạch Viêm động tác không ngăn ngại chút nào, quang nhìn phía dưới, Quan Âm đánh động tác tay, tiếp lòng bàn tay lộn một cái, mấy đạo Chuồng Tâm Lôi đã trực tiếp hướng Thạch Viêm đánh xuống tới.

Thạch Viêm bình phục lại thở dốc hô hấp, nắm chặt hai quả đấm dùng sức rung lên, từ kia toàn thân trên, một chút xú cháy thất thái quang diễm hội tụ ra kia thất thái sắc cổ áo, ống tay áo, cổ áo... Khôi giáp thoáng qua trải rộng toàn thân,

Cổ tay lộn một cái, sấm sét theo Trấn Yêu Kiếm bỏ rơi bắn ra, rơi bên cạnh đầy đất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Tam Quang Thần Thủy

Chương 146: Tam Quang Thần Thủy

Mãnh liệt kinh phong tấn công tới, Quan Âm bàn tay đã đến bên cạnh, Thạch Viêm hóa thành lưu quang, bay lên bầu trời trên...

Quan Âm một tay cầm vô ích.

Mà Thạch Viêm cũng một kiếm hướng cũng trực tiếp hướng Quan Âm Quan Âm đầu chém tới, kiếm quang nhưng bị một tầng mông lung bạch quang ngăn cản, sanh sanh bị ngăn trở, không thể tiến về trước một tấc.

Bởi vì đối với Thạch Viêm có chỗ kiêng kỵ, Quan Âm vì phòng vạn nhất, sử dụng hộ thân tuyệt kỹ.

Quân không thấy một trăm ngàn thiên binh thiên tướng cũng tiêu diệt, lòng không sai lầm lớn.

Hạ phiến toái, Thạch Viêm đối với Quan Âm phát động tốc độ cao đánh vào, thành bách thượng thiên lưỡi kiếm nhanh chóng hướng Quan Âm chém tới, không ngừng đánh vào tầng kia bạch quang, nhưng trừ lởm rơi vào, không có một nơi bị đánh xuyên.

Một đạo thùng nước to sấm sét tấn công tới, tránh né không kịp, Thạch Viêm đem kiếm đề ngang trước ngực, sấm sét đụng vào trên thân kiếm, Thạch Viêm bị lực lượng cường đại thúc đẩy lui về phía sau, sau lưng đụng vào xanh trên bả vai, đem nàng đẩy đồng loạt lui về phía sau...

Thạch Viêm nắm kiếm nghênh kích lên, Quan Âm một chưởng đánh vào lưỡi kiếm trên, kinh khủng dư âm xuyên thấu qua Trấn Yêu Kiếm truyền đến Thạch Viêm toàn thân, tiếp rạo rục mà qua, xuyên qua sau đó Thanh Hà thân thể.

Phốc... Phốc...

Hai người đồng thời miệng phun máu tươi.

Trấn Yêu Kiếm rơi trên mặt đất.

Nằm trên mặt đất, Thạch Viêm rớt ở nó một thước bên ngoài, Thanh Hà ở Thạch Viêm bên người.

"Ho khan... Xóa sạch khoe miệng vết máu, Thạch Viêm cường chống cánh tay từ dưới đất phục đứng dậy, cát từ trên người rơi xuống. Mặc dù có dị hỏa hộ thể, nhưng hắn cảm giác toàn bộ ngũ tạng lục phủ cũng lệch vị trí.

Bởi vì có Thanh Hà ở sau lưng, cái loại đó công kích cũng không phải là nàng có thể chịu đựng ở, cho nên hắn ở giây phút sau cùng lựa chọn dùng Trần Yêu Kiếm cùng thân thể mình làm thừa giảm bớt, suy yếu Quan Âm lực lượng, mặc dù giống vậy bị thương, nhưng Thanh Hà thương thế sẽ không quá nặng.

Thạch Viêm nhìn té xỉu Thanh Hà, ngón tay giương ra nàng miệng, đem một quả đan dược bỏ vào nàng trong miệng, đan dược cửa vào tức hóa.

Thanh Hà thân thể một giây kế tiếp liền thấu phát ra một đạo thanh quang hướng quanh mình lan tràn ra, tiếp tục nhanh hướng trung tâm thu liễm, khoe miệng vết máu biến mất, thương thế biến mất, nhìn đáng sợ đã không có sao!

Quan Âm huy động cảnh liễu, định trực tiếp thu hắn.

Liễu điệp bay tới, một tên thuần bước lao ra mấy chục thước, cách lại lần nữa kéo gần, Quan Âm bàn tay cũng hướng Thạch Viêm Chop tới, trước có ngọc chuông, sau có liễu điệp, Thạch Viêm nhưng ở cánh tay kia bắt trong nháy mắt, thân hình biến mất ở trong không khí.

Na di phù, khoảng cách ngắn coi thường không gian.

Xuất hiện ở Quan Âm trước người Thạch Viêm, dùng sức cầm trong tay tinh xảo thất thái hòa liên ném ra.

Hòa liên một rời tay, chính là kỳ dị đón gió tăng vọt, ngăn ngừa chớp mắt thời gian, chính là tự bàn tay lớn bành trướng thành nửa trượng rộng đại, hùng lực thất thái hòa điểm bay lên ở trên đó, đem chi chèn ép tựa như một tòa Phật Đà sở ngồi đài sen vậy, thần thánh mà thâm uẩn trữ đáng sợ lực tàn phá.

Theo thất thái hòa liên bành trướng tới nửa trượng rộng đại, kỳ quanh thân không gian cũng là vào thời khắc này đột nhiên chấn động đứng lên, từng đạo đen nhánh tế ngân tích tụ trong không gian lan tràn ra.

Hai người đang lúc cách, trong nháy mắt liền tới, chợt, đạo đủ để đốt núi nấu hải năng lượng kinh khủng như như sao rơi đụng vào Quan Âm.

Chợt trong thiên địa năng lượng trong lúc bắt chợt bạo động, đầy trời sắc sở năng lượng bay lượn khắp nơi, nhìn qua, tựa hồ bọn họ đều là đang điên cuồng thoát đi kia đụng khu vực.

Thạch Viêm ôm lấy Tử Hà xuất hiện ở Quan Âm trước người ngoài trăm thước, trên tay tất cả đều là máu.

Thở dốc.

Miệng to thở dốc.

Mơ hồ tầm mắt, đứng đưa bóng người, Thạch Viêm trên người mồ hôi giống như ngã xuống nước nóng, đã sớm thấm ướt toàn thân, nhưng che giấu ở thất thái quang điểm trung, ai cũng không thấy được.

Quan Âm còn đứng sừng sững ở trong không khí, đứng ở trên đài sen, nhưng trong nháy mắt, đài sen ken kết một tiếng, tựa như cùng thủy tinh vậy nứt ra, phát ra thanh thủy tiếng vang, một giây kế tiếp, bành! Trực tiếp nổ tung ở hư không.

Quan Âm trước ngực một mảnh đen nhánh, màu trắng linh quang, y phục, còn đang không ngừng bị thất thái hòa điểm ăn mòn, xuất hiện tán loạn dấu hiệu.

Quan Âm cũng không nghĩ tới Thạch Viêm một kích, lại xuyên thấu mình phòng ngự, cho mình tạo thành loại tổn thương.

Nhưng mà...

"Vô dụng, bằng vào dạng lực lượng, vẫn không giết được ta."

Phật cũng có hỏa, hướng chỉ là huênh hoang vị trí tên Quan Âm, Thạch Viêm dùng quý dị phương thức bị thương nặng nàng, suýt nữa giết chết nàng, lúc này nàng đã hận không được đem Thạch Viêm băm thây vạn đoạn.

Biến mất đi!

Ngọc tịnh bình đối ngược, Kim Bạch màu tím ba quang mang ở miệng chai ngưng tụ, cuối cùng hóa thành ba đạo lưu quang cực nhanh xuyên bắn ra, một khi bị đánh trúng, bị đánh trúng người sẽ bị hoàn toàn tịnh hóa, thần hồn tiêu diệt.

Màu vàng ánh nắng thần thủy, màu trắng ánh trăng thần thủy, màu tím ánh sao thần thủy một khi hợp ba vì một, như vậy chính là đệ nhất liệu thương thánh dược! Nhưng là rất hiển nhiên, Quan Âm là sẽ không cho Thạch Viêm liệu thương.

Thạch Viêm tinh thần đã sớm hoảng hốt, liên tục đại chiến, sang thương không ngừng, linh hồn lực đã qua cực hạn, căn nguyên đã bị tổn thương, hắn bây giờ thậm chí đã không cảm giác được ngoại giới thời gian trôi qua, bất quá hắn đang đợi.

Lưu quang không trở ngại chút nào xuyên thấu khô giáp xuyên thấu qua Thạch Viêm thân thể, đau, sâu tận xương tủy đau! Kia ba đạo lưu quang như phụ cốt chỉ thư vậy, tịnh hóa thành trong cơ thể bất kỳ có thể cháy đỏ. Thậm chí. Ngay cả kia ẩn giấu ở linh tinh trong linh khí, đều là chạy không khỏi kiếp này, Thạch Viêm vô lực nằm trên đất.

Quan Âm một kích thuận lợi, cũng không có sẽ xuất thủ, Thạch Viêm đã không cứu, là nàng đối với Tam Quang Thần Thủy tự tin.

Màu vàng ánh nắng thần thủy: Tiêu ma huyết tinh cốt nhục.

Màu trắng ánh trăng thần thủy: Ăn mòn Nguyên Thần hồn phách.

Màu tím ánh sao thần thủy: Nuốt lý giải chân linh thức đạo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: thực lực tăng vọt, Tử Hà hướng đi!

Chương 147: thực lực tăng vọt, Tử Hà hướng đi!

Chương 147: thực lực tăng vọt, Tử Hà hướng đi!

Trên bầu trời mây đen bị bạo tạc sinh ra dư âm đầy ra, một vòng nửa ẩn trắng sáng du nhiên hiện lên.

Thạch Viêm nhắm chặt hai mắt đột nhiên mở ra, thân thể đột nhiên lộn một cái, kéo bên cạnh Thanh Hà.

Bàn nhúc ba la mặt! Màu đỏ quang mạng từ bảo hạp trung bắn ra, Quan Âm mặt không đổi sắc, mấy đạo Chương Tâm Lôi từ trong lòng bàn tay đánh ra, Thạch Viêm vội vàng ngăn ở Thanh Hà trước người.

Phốc! Thạch Viêm một ngụm máu tươi thổ ra.

Một giây kế tiếp, dưới ánh trắng, hai cái bóng người liên đới bảo hạp đồng loạt tại chỗ biến mất,

Chỉ còn lại một vòng trắng tàn treo ở trên trời, giữa không trung Quan Âm sắc mặt bình tĩnh lại, thành công trốn thì như thế nào, Thạch Viêm trong cơ thể đã bị Tam Quang Thần Thủy ăn mòn, cuối cùng có bầu trung mấy đạo Chương Tâm Lôi, đã hấn phải chết không thể nghi ngờ, đến nỗi Tử Hà. . . Quan Âm thấp giọng đánh phạt hiệu, hóa thành lưu quang hướng phương xa bay đi.

.....

Thạch Viêm ý thức chưa từng bên trong bóng tối, dần dần tỉnh lại. Dùng sức mở mắt ra, đập vào mi mắt là tươi tốt cây cối cành lá, đi lên nữa chính là thấu triệt bầu trời, vừa vặn có một đám không biết tên chim bay qua, không khí mát mẻ trung còn mang theo tí ti lạnh lẽo, cũng không biết chuyển kiếp tới chỗ nào, Thanh Hà không có cùng mình chuyển kiếp tới một chỗ, Thạch Viêm khiêng xuống tay, lại không có lực rũ xuống.

Đau! Đau! Toàn thân cao thấp vô cùng đau nhức!

Thạch Viêm cảm thụ một chút trong cơ thể tình trạng, lúc này tình trạng thân thể thật là phá không thể ở phá, ở Tam Quang Thần Thủy cùng Chương Tâm Lôi ăn mòn, ở Đẩu Phá vị trí "Dị hóa hiện, vạn hóa thân phục" trong lửa tôn sư "Dị hóa" lúc này âm đậm vô lực, gần như tiêu tán, trong cơ thể kinh mạch không có một nơi là hoàn hảo, cơ hồ là tắc đứt từng khúc rách, linh lực kết tinh đã bị đánh bể, linh lực tan hết, bất quá lại có một cỗ lực lượng chậm rãi chữa trị hấn thân thể, Thạch Viêm biết đó là Thần Tú Đan tác dụng, một cỗ màu xanh nhạt quang mạng từ Thạch Viêm tim tràn ngập ra, sau đó cuộn cuộn không ngừng hội tụ tiến vào kỳ trong thân thể.

Tàn thua thiệt hấn đã từng cũng ăn rồi một quả kia được gọi là một hơi thở nhúc tồn, hy vọng bắt diệt "Thần Tú Đan", nếu không liền thật có thể chờ chết, Thạch Viêm nhắm mắt lại, chờ đợi niết chiếc sống lại một khắc kia...

Thời gian trôi qua, trong nháy mắt, lại là một tháng thời gian trôi qua, Thạch Viêm, y theo i lập tức biến mất có tỉnh lại dấu hiệu, bất quá vốn là tái nhợt phải không có chút huyết sắc nào gương mặt, hôm nay ngược lại là dần dần tỏ ra hồng nhuận, hô hấp cũng là trở nên bình thường, không giống như trước nữa như vậy, tựa như đe dọa người vậy. Hết thảy, đều là hiện lên Thạch Viêm thương thế trong cơ thể, đang dần dần tu bổ, tỉnh lại, cũng vèn vèn chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. . .

Không biết qua bao lâu, vẫn là kia ngàn năm không thay đổi cảnh tượng, thanh niên đóng chặt tròng mắt, cả người đều là tràn ngập ở một loại màu xanh nhạt trong ánh sáng, duy nhất đổi hóa, chính là quanh thân một vòng thất thái hóa điểm hừng hực cháy, trong lúc mơ hồ, lại là tràn ra một loại sinh cơ bùng bùng cảm giác.

Cô tịch cao vút ở đỉnh núi dưới, đỉnh núi chung quanh, lần sinh tạp ngàn, thành thiên thượng vạn dã thú xương khô, tượng trưng cho kia năm tháng biến thiên. . .

Không biết qua bao lâu, đỉnh núi, trong lúc bất chợt run rẩy một cái, lại bình tĩnh lại, không bao lâu. Đỉnh núi lại là đột nhiên run một cái, lần bắt đầu không ngừng run rẩy.

Một cổ cực đoạn khí tức kinh khủng, đứng như cùng ngủ say cự long vậy, ái tề tĩnh lại tới. Kia bao phủ Thạch Viêm thân thể thất thái hóa điểm, đột nhiên vào thời khắc này đột nhiên căng phồng lên.

Trên bầu trời không gian một trận vận vẹo, một đạo xấp xỉ trăm triệu linh khí khổng lồ chùm tia sáng, tự ngoại giới tụ đến, sau đó xuyên thấu không gian bình phong che chở, hóa thành từng đạo tinh thuần năng lượng trùng trùng rơi vào Thạch Viêm trên người.

Biển lửa từ Thạch Viêm trên người ùn ùn kéo đến bạo dừng tới, cuối cùng hội tụ ở phía bầu trời, biển lửa sôi trào, từ từ tách ra một cái hỏa đạo, ở đó hỏa đạo trung, một đạo mặc mới tinh hắc sắc y phục bóng người, đập hỏa lãng, nổi lên.

Trên bầu trời, Thạch Viêm lười biếng thân một tên thiếu eo, thân thể da, nhất thời vào thời khắc này nhúc nhích, trong cơ thể xương cốt cũng là giống như mở cơ quan phức tạp cơ giới vậy, truyền ra từng đạo thanh thúy xương cốt ma trà tiếng va chạm vang."Hô "

Cảm thụ trong cơ thể cái loại đó tràn ngập ra thoải mái cảm giác, một hộp mang theo mấy phần hơi thở nóng bỏng, theo cổ họng, từ Thạch Viêm đích trung phun ra."Chính là đầu thánh cường giả lực lượng sao." Thạch Viêm bàn tay hơi cầm cầm, cảm thụ vụ trong cơ thể kia mệnh môn như biển khơi tựa như vô biên vô tận vậy linh lực, không kiềm được có chút mê.

Thạch Viêm bàn tay bình dò ra, chợt đột nhiên nắm chặt, đất đai đang run rẩy, trước mặt mấy trăm triệu không gian, lại trực tiếp là mảnh vận vẹo thành một tên quái dị lõm xuống tốc độ, bầu trời bị xé, tựa như bị hung hãn gõ một chút thủy tinh, từng cái thiêu đốt hỏa điểm kể hồ lan tràn ra. Nếu như người ở trong đó, cũng là thích đáng tràng thân thể văng tung tóe thành một bãi máu thịt bể mặt sau đó ngay cả mảnh vụn đều không còn dư lại.

Cảm thụ loại trong lúc giờ tay nhắc chân mệnh môn lực, Thạch Viêm trên mặt cũng là hiện ra một nụ cười, hắc đánh cuộc, huênh hoang vị trí, trừ vậy từ đầu thích hợp chưa từng lộ mặt Như Lai Phật tổ không biết sâu cạn bên ngoài, đem không người tái là mình một tay địch.

Đưa tay hướng hư không nhẹ nhàng rạch một cái, tại chỗ đã không có bất kỳ bóng người, trong bầu trời đêm, một đạo gió lạnh từ mặt đất thổi qua, xanh thảo hơi đông đưa, toàn bộ không gian chỉ còn lại kia một vòng vắng lặng trắng tròn, như cũ treo thật cao.

Thạch Viêm rời đi.

Hắn cần lập tức tìm được người đi đường, hỏi thăm một chút thời gian, dạng mới có thể biết bây giờ là thời giờ gì đoạn, mấy năm trước, cũng hoặc là mấy năm sau...

Sau tái tìm Từ Hà tung tích.

Nhìn đáng đáp ban đầu dùng ánh trắng bảo hạp thoát đi, cũng không phải là thật ý kiến hay, làm cho tình huống bây giờ phức tạp, trực tiếp đưa đến hai người tách ra.

Thạch Viêm trong lòng không khỏi có chút phiền não, hy vọng nàng không có việc gì.

... ..

Một con ngựa đen trên, một người mặc quần áo đen, đầu đội nón lá nữ tử đang cười ngựa chậm rãi về phía trước tiến về trước, vàng... Sắc gió cát từ trước người thổi qua, lay động nón lá nhẹ nhàng đung đưa.

Nữ tử nhìn trước người, nhàm chán suy nghĩ chuyện kể tiếp.

"Ừ?"

Không khí một trận chấn động, để cho người choáng váng.

Một ngón tay từ trong hư không đưa ra, đi xuống trượt một cái, một đạo u hắc thâm thúy kể hồ xuất hiện, Thạch Viêm đi ra.

Kia dừng lại, người đâu, đang quan sát hắn.

Xuân ba mươi nương siết ở cương ngựa, nhìn trước người tóc đen bồng bềnh sắc mặt hơi có vẻ lạnh lùng nam tử, không nghĩ tới người trước mắt như vậy anh tuấn bất phàm, sinh một bức tốt cái xác, bất quá năng tính cảnh giác nhưng đề cao thật lớn, liền từ tên nam nhân mới vừa rồi một ngón kia, cũng biết đối phương không đơn giản.

"Quý rày một chút, cô nương có thể biết hay không tôn Ngô Không." Thạch Viêm không để ý nàng quan sát thế nào mình, trực tiếp mở miệng nói.

Sự kiện rất gấp, là hẳn bây giờ muốn biết nhất, trước mắt trên người cô gái có nhân nhạ yêu lực, nếu là yêu, kia tôn Ngô Không một nhân vật yêu ma một loại tuyệt đối biết, đến nỗi không trực tiếp hỏi Từ Hà, còn không cho là mình có thể trùng hợp đến tùy tiện gặp phải một người chính là biết Từ Hà người.

"Tôn Ngô Không?" Xuân mười ba nương có chút nghi ngờ.

"Đúng." Thạch Viêm gật đầu một cái.

"Không nhận biết, bất quá ngược lại là nghe nói qua hẳn, bất quá vào sáng sớm năm trăm trước mặt liền bị Quan Âm Bồ tát giết." Xuân mười ba nương nói thẳng ra, không hề là bí mật gì chuyện, chỉ cần là tên có chút thực lực yêu, cũng sẽ biết.

Thời gian... Năm trăm năm sau! ! Thạch Viêm nghe trong nháy mắt, đồng lỗ trong nháy mắt phóng đại, rõ ràng cho thấy nội tâm khiếp sợ, căn bản không cách nào che giấu.

Chỉ vì quả thực quá khiếp sợ! Năm trăm năm sau, là năm trăm năm sau, thế nào lại là tên thời gian, kia Từ Hà nàng theo tới sao... Năm trăm năm quá lâu, Thạch Viêm căn bản không nghĩ tới mình sẽ lập tức xuyên đến sao xa, có lẽ chỉ tôn bảo ban đầu cảm giác, liền giống như Thạch Viêm bây giờ vậy, hẳn rốt cuộc có thể lý giải là cảm giác gì.

Nếu như Từ Hà theo tới khá tốt, ngược lại làm cho thiên binh thiên tướng cùng Quan Âm lại cũng đuổi không kịp... Nhưng nếu như Từ Hà không theo tới... Thạch Viêm nghĩ đến liền có chút không dám nghĩ tiếp.

"Còn có việc sao?" Xuân mười ba nương nhìn hẳn.

"Không có, đa tạ, cáo từ!"

Đã biết mình muốn, không có những thứ khác muốn hỏi. Thạch Viêm đưa tay hướng hư không rạch một cái, một kẽ hở hiện lên, bước bước vào đi.

Xuân mười ba nương nhìn Thạch Viêm rời đi, quang trung không hề lý giải, cũng có khiếp sợ, theo thôi lắc đầu một cái, siết động cương ngựa tiếp tục về phía trước đi tới trước.

... . . .

Năm trăm năm, đã sớm để cho thế giới có to lớn đổi hóa, địa mạo loại, mặc dù đều đã phát sinh phiên thiên phúc địa đổi hóa, nhưng trong lúc mơ hồ cũng có thể phát hiện một tia ban đầu Thạch Viêm quen thuộc dấu hiệu, chẳng qua là Thạch Viêm trong lúc nhất thời lại không biết nên chạy đi đâu.

Không bất ngờ lời lúc này thật là năm trăm năm sau, như vậy con nhện tinh, Bạch tinh tinh hẳn đều biết các nàng sư phó Từ Hà tiên tử tung tích đi, nếu như nàng xuất hiện ở lịch sử trong, bất kể là lúc nào, chỉ cần còn bình an, liền nhất định vẫn còn ở! Năm trăm năm mặc dù trường, nhưng đối với Từ Hà mà nói, cũng chỉ là thời gian dài, Thạch Viêm phiền não trong lòng giảm ít một chút, đứng, mới vừa rồi hẳn câu hỏi cái đó nữ tử, hẳn không nhìn lầm lời, dường như là một con nhện tinh đi!

Xuân mười ba nương! Tên tên xuất hiện ở Thạch Viêm trong đầu, tùy tiện gặp phải một người, không nghĩ tới thật biết Từ Hà, hơn nữa còn cùng Từ Hà có đại quan hệ, Thạch Viêm lại theo đường cũ trở về.

Mà lúc này xuân mười ba nương đã gặp phải lấy chỉ tôn bảo cầm đầu đám kia son tặc, "Nàng đi..." Qua mấy giây, lòng dục dục quay đầu lại cường đạo đến thờ phào, hướng về phía Nhị đương gia nói.

"Muốn người thuyết, ta cũng thấy" Nhị đương gia hai tay nâng đầu kim tiền, không dám buông tay.

"Kia Nhị đương gia chúng ta làm sao bây giờ?" Người mù hỏi, Nhị đương gia là chuyển thế heo Bát Giới, người mù chính là sa tăng, nhưng bây giờ hai người cùng đời trước kém quá lớn, heo Bát Giới biến thành người, sa tăng biến thành bị coi thường nương nương khang.

"Còn dùng thuyết, đương nhiên là vội vàng là bấm báo bang chủ a!" Nhị đương gia bưng kim tiền hướng trại sau đi tới. "Mấy người các ngươi đi nhanh cho ba mươi nương rút nước!" Đi tới một nửa, Nhị đương gia hướng về phía còn ngăn người tại đó mấy người hô, nếu là không có thể thỏa mãn ba mươi nương, kia mệnh lại phải treo, mặc dù bây giờ đã treo ở trên đầu, bởi vì xuân ba mươi nương có đôi lời, kim tiền rơi xuống đất, đầu người khó giữ được, một khi đầu kim tiền rơi xuống, sợ rằng đầu cũng muốn đi theo cùng nhau rơi, ai dám dùng đầu mình đi thử một chút a?

"Nga nga" "Nga nga "

Một mảnh vội vàng hô ứng tiếng, từng cái đi kêu người đi. Tay bưng kim tiền, đánh như thế nào nước a!" Xuân ba mươi nương đến chúng ta trong tới làm gì chứ? Tên nữ ma đầu luôn luôn là vô bảo không tới, chẳng lẽ..." Trong hậu viện, son tặc đầu chỉ tôn bảo nằm khen trên băng ghế dài, đang hóng mát, phe phẩy cây quạt.

Nghe bang chủ lời, mọi người ngẩng đầu nhìn hẳn.

"Trong sẽ có đại mua bán? !" Chỉ tôn bảo quay đầu, một đôi mắt gà chọi ngắm về phía trước, mơ hồ tầm mắt chồng lên nhau, nhất thời nháy người lên tức mệnh mắt to,

"Các ngươi chút khốn kiếp còn thôi bạc ở trên đầu làm gì! !" Không tiền đồ! Người cuối cùng tên bị chí tôn bảo cường ép đem bạc đánh xuống, bắt quá chí tôn bảo trước đó vài ngày bị Thất thương quyền đánh, bây giờ tâm mất nghiêm trọng không bình thường, lại chỉ mình cột vào gậy trên vàng cầu mắng lên, đem nó làm Nhị đương gia.

Mắng nó tóc tai bù xù, nhân mô cầu dạng..

"Sợ cái gì, bây giờ mọi người chuẩn bị người đi theo ta giết xuân ba mươi nương, mọi việc có ta!" Thanh âm đến cuối cùng đổi âm điệu. Thất thương quyền đến tiếp sau này trọng ảnh vang cũng phát tác.

Chí tôn bảo xách búa mang đại đội nhân mã hướng bốn tám chạy đi.

Cùng lúc đó, không gian đột ngột đưa một tia rung động, Thạch Viêm xuất hiện ở sơn trại trước cửa. Đi vào, nghe cách đó không xa hỗn loạn tiếng nói, Thạch Viêm cất bước đi tới.

"Nghe tiếng đã lâu xuân ba mươi nương tên như sấm bên tai, không biết xuân ba mươi nương giá lâm tề giúp, có gì phải làm a?" Nói chuyện tựa hồ bị nắm cổ.

"Ta muốn ở đâu lưu lại chốc lát." Đưa lưng về phía chí tôn bảo xuân ba mươi nương nằm ở ao nước trên, mặt treo nụ cười hướng về phía sau lưng nói. Nàng từ bên hông trở xuống thân thể vây quanh một tầng vải màu trắng, trôi lơ lửng ở trên mặt nước, thân thể chìm ở đáy nước, mặc dù ở mọi người dưới mắt tắm, nhưng trừ cánh tay cùng cổ còn có một mảnh phần lưng bên ngoài, mầu chột cái gì cũng không thấy được.

"Không biết chốc lát là bao lâu a?" Chí tôn bảo hỏi, lập tức buông tha động thủ định. Nếu như có thể không đánh, vậy hẳn tự nhiên không muốn đánh.

"Hai ngày ba đêm..." "Cũng có thể là ba chục năm chục năm" ngay tại chí tôn bảo mặt lộ nụ cười thời điểm, xuân ba mươi nương lại cùng một câu nói, "Dù sao phải chờ tới ta muốn gặp được người." Lời trực tiếp đề cho chí tôn bảo giận, ba chục năm chục năm, người hẳn mẹ là trời chọc ta đâu, rút ra sau eo búa, một cái đứng lên, "Ta sợ ngươi không dài như vậy mệnh ~~~" nhưng búa cột vào đai lưng sau, chí tôn bảo rút ra một cái, nhưng đem đai lưng xé ra tới, kết quả... Chí tôn bảo tiếng mắng để cho xuân ba mươi nương quay đầu lại, kết quả liếc mắt liền thấy chí tôn bảo rơi xuống quần, thấy chán ghét quần lót...

"A!" Vội vàng cấp kêu một tiếng quay đầu lại, "Ngươi làm gì! !" Xuân ba mươi nương giận dữ hỏi đạo. Bên ngoài chung quanh cũng là một trận tiếng hô, tất cả mọi người đều bị bang chủ hạ lưu khiếp sợ cử động kinh ngạc đến ngây người.

Chí tôn bảo vội vàng kéo quần, "Hoàn liền mặc quần a" chí tôn bảo nghĩ cũng không muốn đất đáp."Cái gì, ngươi ở đâu liền!" "Nếu không ngươi lấy ở đâu như vậy chậu nước tắm." Chí tôn bảo "Ngươi nói gì!" Xuân ba mươi nương vội vàng quay đầu lại, cảm tức nhìn."Ta thuyết ngươi không dài như vậy mệnh đến khi ngươi muốn gặp được!"Chí tôn bảo một cái buông mò ở quần tay, nắm búa trực tiếp hướng ao nước phách chém đi. Nhưng ai có thể nghĩ bị rơi xuống quần bán ở chân, thân hình lệch một cái búa một búa chém ở bên cạnh trên cây cột, một con hung hăng đụng vào trên cây cột, trực tiếp tãi vào trong ao."Bang chủ" bên ngoài một đám người thấy bang chủ đụng nước vào trong, toàn bộ hét to nhào vào tới.

Mất thấy một đám người nhào vào tới, xuân ba mươi nương cũng không biết đề cho bọn họ ở mình không mặc quần áo thời điểm hỗn chiến, cánh tay phải một phù trước người nước, một mảnh nước bay thẳng khỏi đánh tới, trực tiếp đem một đám người đánh đau kêu ngã lui ra ngoài, xuân ba mươi nương... Vỗ một cái mặt nước, bay ra mặt nước.

Đồng thời cánh tay trái mang theo bên cạnh treo màu đỏ y phục, che đầy tất cả mọi người tầm mắt, giữa không trung một cước giẫm ở nổi lên chí tôn bảo trên đầu, nhắc chân đạp vào đỏ thắm quần áo trung, một cước đem trực tiếp đến gần người đá bay ra ngoài. Đồng thời không trung xoay tròn đứng dậy hình, màu đỏ y phục tung bay, cái gì cũng không thấy, hai chân trong khoảnh khắc cũng đã tất cả chui vào cường đạo toàn bộ đá bay ra ngoài. Căn bản là không chịu nổi một kích!

"Muốn giết ta, nào có như vậy dễ dàng, hỏi qua ta huynh đệ trước!" Bò ra ngoài nước chí tôn bảo quay đầu nhìn lại, trước còn đứng ở phía sau người lại toàn chạy. Từng cái toàn bộ quỳ ở bên ngoài tay giờ một chất đồng kim tiền, đang cầu xin tha cho!

"Chửi thề một tiếng! "

"Trời ạ, các ngươi bày không nghĩa khí, cật lý bá ngoại đất người" chí tôn bảo chạy tới chỉ đám khốn kiếp kia mắng to.

"Có bản lĩnh ngươi liền đem chúng ta toàn giết sạch!" Quay người lại chí tôn bảo chỉ xuân ba mươi nương hô to.

"A..." Quanh mình nhất thời một mảnh kinh hoàng tiếng, bang chủ không mang theo người dạng!

"Tha cho mệnh a, nữ Anh hùng!"

"Tha cho mệnh a" mọi người vội vàng hướng phía trước khẩn cầu. Thạch Viêm lúc đi vào hậu, chính là nghe được một mảnh kêu lên cầu xin tha thứ tha cho mệnh tiếng, một đám người hướng về phía một tên nữ nhân đang kêu tha cho mệnh, nhìn qua mặc dù có chút khôi hài, lại có vẻ hết sức hài hòa.

Xuân mười ba nương thấy Thạch Viêm đi vào, lộ ra kinh ngạc thần sắc, "Ngươi làm sao ở?"

Nghe được tiếng nói chuyện, một bọn sơn tặc toàn bộ quay đầu lại, chí tôn bảo cũng ngoáy đầu lại đi.

"Trời ạ! Tại sao có thể đáng đáp sao đẹp trai, để cho bọn họ sống thế nào a!"

"Ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Thạch Viêm." Thạch Viêm liếc mắt nhìn xuân mười ba nương mở miệng nói.

Cái gì? ! Xuân ba nương ánh mắt trong nháy mắt biến đổi.

Tên..."Nhìn đáng đáp ngươi biết ta." Thạch Viêm thông qua ánh mắt nàng đổi hóa cùng biểu tình cũng biết nàng nhất định là biết mình, dưới chân đi lên trước một bước, "Sur phó chứ?"

"Từ Hà nàng như thế nào, nàng người ở đâu?" Thạch Viêm tiến lên hỏi liên tục đôi câu.

Xuân ba nương không nói gì, chẳng qua là hơi nẩy nở trứ môi, lẳng lẳng nhìn hắn, một bức không tưởng tượng nổi kinh ngạc đến ngay người đáng về đưa tay chống nổi ở trước người, "Trước chớ đến gần, để cho ta tỉnh táo lại."

Nàng có chút choáng váng.

Lập tức đi ra tên sư công, nàng đầu óc có chút không chịu nhận quá có thể. Thạch Viêm đứng tại chỗ nhìn nàng.

"Ngươi thật là sư công, có chứng cứ hay không?" Xuân ba nương giọng hoàn toàn không có trước đối với đám kia cường đạo bá đạo lẳng nhân phách lối, ngược lại có chút lòng dục dục.

Chứng cứ? Thạch Viêm trứ hạ mi, ngay sau đó lấy ra bảy bảo Linh Lung Tháp", "Tên có tính hay không?"

"Bảy bảo Linh Lung Tháp. . . Thật là hắn."

Dưới ánh mặt trời, nhìn kia sáng mờ lưu động bảo tháp, xuân ba nương nhưng ngạc nhiên lớn lên miệng, tin chắc không thể nghi ngờ, bởi vì nàng nghe sư phó nói qua, sư công đem bảy tháp Thiên vương bảy bảo Linh Lung Tháp cướp đi.

"Sư công" xuân ba nương lật đặt đứng thẳng người, giơ tay lên cung kính hành lễ nói.

"Không cần hành lễ, trước nói cho ta Từ Hà nàng ở đâu?" Từ ánh mắt nàng trung nhận ra được một chút không đúng Thạch Viêm bất an trong lòng, hỏi.

"Sư phó nàng... Chết" xuân ba nương há mồm một cái, hay là thổ lộ thanh âm.

Nhưng nàng nghi ngờ, tại sao sư công nhưng không biết, dạng chuyện chẳng lẽ hắn liền không có quan tâm qua sao, đã qua lâu như vậy...

Chết... Chết! ! Thạch Viêm như bị sét đánh, sợ run ngay tại chỗ.

"Chết như thế nào?" Thạch Viêm xoay người đưa lưng về phía xuân mười ba nương, trong mắt hỏa diễm đang cháy.

Xuân ba nương biểu tình trở nên ưu thương. Có lúc, yêu quái so với người cảm tình tới thật hơn chí, đối mặt những thứ kia không muốn trở về suy nghĩ chuyện, cũng sẽ thương cảm.

"Sư phó nàng là tự sát!" Xuân ba nương nói.

Cái gì? ! Tự sát! Thạch Viêm sửng sốt, mãnh quay đầu trở lại."Tại sao phải tự sát?!"

"Thật ra thì cũng không thể toàn nói là tự sát, nếu như không phải là trâu Ma Vương ép cưới, sư phó cũng sẽ không tự sát." Xuân ba nương lắc đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: yêu thành

Chương 148: yêu thành

"Sư phó bây ta có một lời, nói cho ngươi, nếu như có một ngày gặp phải ngươi, liền đem câu nói cho ngươi."

Thạch Viêm nhìn nàng.

"Nàng thuyết đòi không có thể chờ thêm người... Đòi sau nhất định phải chờ người!" Xuân ba mươi nương nói.

Đòi sau...

Đòi sau...

Thạch Viêm cười, cười rất khó nhìn, cả người kịch liệt phát run trủ, một cỗ kinh khủng sát khí từ Thạch Viêm trên người tỏa ra!

"Trâu Ma Vương!"

Từng chữ từng câu, giống như minh minh Cửu U tới lạnh như băng lời, từ Thạch Viêm trong miệng văng ra, hẳn còn thật không nghĩ tới, sẽ là dạng.

Tiếng xé gió vang lên, Thạch Viêm hóa thành lưu quang tại chỗ biến mất.

Chưa bao giờ có như vậy ưu tư pháp phòng thời điểm, mấy thập niên qua, chưa từng còn nữa qua.

Trong bầu trời, lãnh phát quát ở trên má, vô cùng làm đau, mãnh liệt tốc độ đánh thẳng vào nội tâm nhô lên muốn ra các loại ý niệm, kia bùng nổ ưu tư để cho Thạch Viêm cả người hóa thành một đạo lưu quang.

Bay nhanh bạch quang nhanh chóng từ bầu trời vạch qua, chợt lóe rồi biến mất...

"Phải đến sao?"

Thạch Viêm ngẩng đầu lên, quang nhìn xa xa, nơi đó, có một mảnh thành trì đường ranh, thành trì bầu trời tràn ngập yêu khí nói ra ngồi thành kinh khủng.

"Người nào xông ta. . . !" Hai tên yêu binh nhìn bay tới Thạch Viêm lớn tiếng quát lên.

Hai người nói chuyện còn chưa hoàn toàn rơi xuống, kỳ quanh thân không gian mãnh một trận vặn vẹo, chợt hung hăng bên trong vùi lấp, tạo thành một tên vô hình chướng ải, đem sanh sanh tạo thành một đoàn thịt nát.

Trong nháy mắt bắt đầu từ hai người biến thành một đoàn mơ hồ máu thịt, loại biến cố đột nhiên, một bên mấy vị yêu binh, một lát sau phương mới lấy lại tinh thần, trên khuôn mặt lập tức xông lên vẻ kinh hãi, thê lương tiếng kêu, ở trong sơn cốc vang khắp lên.

Thê lương tiếng kêu mới vừa rơi xuống, ác liệt Kiếm khí, đột nhiên từ bầu trời trên bạo cướp xuống, sau đó nhanh như nhanh như tia chớp tự bầy yêu binh trong cơ thể bắn thủng mà qua.

Kia trong ngày thường diệu vô dương oai yêu ma quỷ quái, đối mặt với như vậy hung hãn mặt hàng, cũng là chỉ có kinh hãi vội vàng lui về phía sau, bọn họ làm sao cũng không ngờ tới, vậy mà sẽ có người to gan đến chủ động tới công kích bọn họ yêu thành, chưa nghe nói qua trâu ma Vương Uy tên sao?

"Dám đến yêu thành quấy rối, muốn không chết được!" Kia bên trong thành vang dội không thôi thê lương tiếng kêu thảm thiết, rốt cục thì đưa tới trâu Ma Vương chú ý, lập tức tiếng gầm gừ tức giận, nhất thời vang khắp lên, tiếp, một đạo thân ảnh mang khắp người sát khí, tự thành trong bạo cướp ra, ánh nắng đảo qua, cuối cùng chính là đón ở Thạch Viêm trên người. "Người là người phương nào? Dám phạm ta yêu thành, lá gan thật là lớn phải không bên!"

"Người đáng chết! ! !"

Nhìn trâu Ma Vương, không tiếng động rừng mình khoanh khắc xuống, Thạch Viêm bóng người biến mất, trong nháy mắt kế tiếp, hẳn đã xuất hiện ở trâu Ma Vương trên đầu vô ích.

"Tự tìm cái chết! !" Trâu Ma Vương phi thân lên một đôi thiết quyền dùng sức hướng Thạch Viêm đập tới.

"Ầm!" Thạch Viêm hung hăng hướng xuống đạp một cái.

Trâu Ma Vương nhanh chóng rơi xuống, ầm ầm đập về phía mặt đất, cát đá tung tóe lên, tron nhãn trên mặt đất nhiều hơn một tên to lớn cái hố động.

Thạch Viêm đưa tay hướng xuống đột nhiên vỗ một cái.

"Oanh!"

Cả khối mặt đất đột nhiên giao động, nâng lên từng cỗ bụi bậm, một cỗ đáng sợ rung động cuốn ra, đánh vào tứ phương hết thảy kiến trúc.

Thạch Viêm bước chân nhẹ nhàng giẫm một cái, nhìn bay ra trâu Ma Vương.

Kiếm, điên cuồng rơi xuống!

Chém xuống một kiếm, trầy da sứt thịt.

Chém xuống một kiếm, lột da thấy xương.

Chém xuống một kiếm, tí tách vang dội, đó là thịt đang cháy, máu đang chảy!

Thạch Viêm nhìn trước mắt cả người không có một khối nguyên vẹn da thịt trâu Ma Vương, trâu trong mũi phun ra hơi nóng, giống như là muốn cháy vậy.

"Ngao. . ." Trâu Ma Vương đột nhiên phát ra một tiếng như dã thú hào gọi, một cỗ đòn mệnh rừng mình đông rút lui xương tủy.

Thạch Viêm tay phải cầm thẳng vào vào trâu Ma Vương ngực. Trâu Ma Vương lần đầu tiên cảm giác được tim mình bị người khác cầm ở trong tay mùi vị là dạng gì!

Thạch Viêm cảm thụ kia nóng hổi nhúc nhích tim, chợt rút ra bàn tay!

"Hoặc... 嗬..." Trâu Ma Vương trong cổ họng phát ra nồn mửa lúc khó khăn thanh âm, con người phóng đại, chặt chẽ nhìn chăm chăm Thạch Viêm bàn tay.

Thạch Viêm mở lòng bàn tay ra, một tên tươi tim, vẫn ở vô tội nhúc nhích.

"Người tim, sẽ bị con kiến từng bước xâm chiếm, sẽ bị mèo câu thưởng thức, sẽ bị bay qua chim tước ăn chán chê!"

Trâu Ma Vương miệng há hốc, mặt dữ tợn, thời điểm nhưng là bị mình kinh khủng ưu tư hành hạ, quái khiếu xông lại, muốn đoạt lại tim mình.

"Bành!" Thạch Viêm nắm ngón tay khép lại, tim giống như thịnh mẫn hơi nước cầu bị bóp vỡ vậy, máu tươi tung tóe.

"Ta lòng..."

Trâu Ma Vương khuôn mặt vặn vẹo, trước lưu ở trong người Kiếm khí, cuồng lực, điên cuồng ăn mòn thân thể, không cam lòng chỉ mình bẽ tan tành tim, thân thể to lớn nặng nề ngã xuống! Đây đất máu tươi hòa lẫn bụi đất dòng nước chảy,

Thạch Viêm chậm rãi đi tới trâu Ma Vương trước người, ngồi chồm hòm xuống, đẩy ra trâu Ma Vương miệng, đem một khắc đan dược nhét vào, một đạo tinh thuần linh lực độ đến trên người nó, nhìn trâu Ma Vương tròn to hai mắt, Thạch Viêm thông thả nói: "Chết, quá tiện nghi người, ta muốn người sống không bằng chết!" Bàn tay một phen, một tòa bảo tháp xuất hiện ở Thạch Viêm trong tay, bảy bảo Linh Lung Tháp.

Bảy tháp Thiên vương bảy bảo Linh Lung Tháp.

Trâu Ma Vương không có chút nào phản kháng bị bắt vào trong tháp, xuyên thấu qua linh hồn lực, Thạch Viêm thấy rõ trâu Ma Vương bị trong tháp xích sắt trói buộc, hỏa diễm thốc đốt trâu Ma Vương thân thể linh hồn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: về lại năm trăm đầu năm

Chương 149: về lại năm trăm đầu năm

Trắng sáng cao huyền vu không, ánh trắng rơi xuống đất đai, ánh trắng nhu hòa tương dạ vẫn làm nổi ra một mảnh yên lặng cùng tường hòa.

Thạch Viêm cảm ra ánh trắng bảo hạp, hẳn phải trở về năm trăm đầu năm.

Thạch Viêm niệm động thần chú, ánh trắng chiếu diệu ở ánh trắng bảo hạp trên, hồng quang phát ra. . . Thời gian dịch chuyển, hết thảy biến mất.

Mười đầu năm

Không có lập tức truyền tống đến năm trăm đầu năm, thất bại.

Thạch Viêm thử lại...

Năm năm sau.

Lại đi quay ngược lại lui năm năm, thất bại.

Hồng quang chợt lóe, Thạch Viêm lần nữa tại chỗ biến mất.

Một lần nữa!

Thất bại!

Thất bại!

Thất bại lần nữa!

Vẫn là thất bại!

Lại một lần nữa thất bại!

Không biết thất bại bao nhiêu lần, ánh trắng bảo hạp rút cuộc lần nữa đất đem Thạch Viêm kéo vào năm trăm đầu năm.

Trở lại!

Thạch Viêm đứng ở trên trời, liếc mắt nhìn bốn phía, trong là ban đầu hắn cùng Thanh Hà cùng Quan Âm đại chiến địa phương.

Chẳng qua là bên người đã không có người kia.

Thanh Hà, Tử Hà...

Chờ ta!

Thạch Viêm biết Tử Hà ngay tại trâu Ma Vương nơi đó, một lần, là thời điểm vì hết thấy hoa trên số câu!

"Đến giờ ~!"

Màu đỏ bằng lụa màu, màu đỏ thể giới, quanh mình hết thấy đều bị bố trí đỏ chói, giống như là muốn hóa thành màu đỏ thể giới... Hôm nay là Tử Hà lập gia đình ngày! Nhưng không hề giống như trước, có thể cái gì cũng không biết đất ngủ, mà là thanh tĩnh biết trứ bên người phát sinh mọi chuyện, Tử Hà rõ ràng thấy quanh mình, rõ ràng cảm giác được ban đêm hết thấy! Nhưng lại không nói nổi về kích động tâm trạng.

Nàng người mặc một bức đỏ tươi như máu vui bèo, mang màu vàng đầu quan, đứng ở trên đài cao, đứng ở trâu Ma Vương bên người, cúi đầu nhìn chân xuống mặt đất, yên lặng ánh mắt, không nói một lời... Phía dưới, thật cao kêu khởi thanh âm, nhiệt liệt khua chiêng gõ trống náo nhiệt thanh, màu đỏ ngọn lửa cao cao bốc lên, biểu thị một khắc cuối cùng đến.

Phía dưới nhiệt liệt tiếng hoan hô, một tiếng một tiếng ngẩng cao tiếng, cùng yên tĩnh đài cao, phảng phất giữa, tạo thành hai tên trong thiên địa cách một đời giới.

"Ngu ngốc, Thạch Viêm bây giờ căn bản không thể nào tới cứu ngươi..."

"Hắn nhất định sẽ tới!" Tử Hà hướng về phía trong đài kia đạo giọng nữ kiên định nói đến.

... ..

Cột ở hình trên kệ Đường Tăng, bên cạnh hai chỉ người đầu trâu đã sắp tan vỡ.

Đường Tăng vô cùng lải nhải, "Ngươi có bao nhiêu huynh đệ tỷ muội, cha mẹ ngươi còn ở sao, ngươi nói chuyện a. Ta chỉ là muốn trước khi chết nhiều giao một tên bằng hữu mà thôi..."

"Cho nên thuyết, làm yêu quái liền cùng làm người vậy, phải có một viên nhân từ lòng, có nhân từ lòng, liền không còn là yêu, là nhân yêu."

"Ai? Hắn biết, ngươi hiểu chưa?" Bên cạnh con kia ngư yêu đã miệng phun Bạch thủ, lay động người, mau không kiên trì nổi.

Phía dưới, một đám yêu vui mừng nhạc tiếng kèn trung vây quanh trong sân tung tăng.

Đường Tăng nghiêng đầu nhìn bên cạnh con kia người đầu trâu, "Người và yêu tinh đều là mẹ sinh, bất đồng là người hay là người hẳn mẹ sinh, yêu là yêu hẳn mẹ sinh."

"Bất đồng là người hay là người hẳn mẹ, yêu là yêu hẳn mẹ." Kia một mực run rẩy người đầu trâu, một khắc rút cuộc không nhịn được rút ra mình chủy

thủ, "Ta bị không... ! !" Gào xong một câu, trực tiếp một đao thọt vào mình trong bụng, kết thúc mình sinh mệnh!

Thế giới, rốt cuộc an tĩnh.

Đường Tăng nhẹ nhàng lắc đầu một cái, than thở một tiếng, ngay sau đó chất đầy nụ cười quay đầu nhìn về phía bên kia người đầu trâu, cái đó người đầu trâu chậm rãi quay đầu lại, khi nhìn đến Đường Tăng nhìn chằm chằm mình tầm mắt, ánh mắt run lên. "Mẹ ngươi họ gì a?" Đường Tăng lần nữa cười hỏi.

"A! ! !" Ngươi yêu che mình mặt, thanh xé kiệt lực hết thăm lên, tiếp trực tiếp cầm ra sợi giây buộc lại, treo ngược. Hai cái sau, thân thể hoàn toàn bất động. Bên cạnh tất cả mọi người toàn bộ lui về phía sau mấy trượng, tái cũng không dám đến gần.

Trên bầu trời, tản ra màu vàng nhạt sáng ngời ánh trắng trắng tròn, chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm, ở hóa điểm câu hòa hạ, hết thấy xếp đặt.

Trên đài cao.

Quang thịnh thoảng nhìn bầu trời. Nhìn phía trước, nhưng lần lượt, cũng từ đầu đến cuối biến thành thất vọng, màu đỏ vui bào hạ, Từ Hà đặt ở quần bên mười ngón tay thật chắc nít lấy trứ vui bào góc bên.

"Thạch Viêm..."

"Tại sao ngươi còn chưa tới?"

"Chẳng lẽ ngươi thật tới không sao?" Hô hô gió lạnh từ không trung quét động, kéo theo sợi tóc xóc xếch bay lượn, kéo theo trên trán vui quan kim lân va chạm phát ra đỉnh đỉnh thanh thúy tiếng vang, cũng kéo theo viên kia lòng dần dần hướng xuống chìm rơi xuống, nhưng lại quá không tiêu tan to lớn sân đang lúc nhiệt liệt không khí.

Trâu Ma Vương không nhìn thấy Từ Hà động tác, hần mặt tươi cười nhìn phía dưới, hôm nay là hần ngày vui, cũng là hưởng dụng Đường Tăng thịt viết tử, cả đời yêu sinh hạnh phúc nhất cuộc sống, cũng chỉ hôm nay, còn có so với càng thỏa mãn sao?

"Giao bái thiên địa" bắt tri bất giác, phía dưới đã kêu hồi lâu, náo nhiệt hồi lâu, quan hệ đến trọng yếu nhất một màn lời cũng rốt cuộc gọi ra, trâu Ma Vương nhất thời tuôn ra một tiếng cười mở mồm cười, "Cáp cáp cáp cáp cáp, mỹ nhân, chúng ta bái đường đi!"

Trâu Ma Vương đã sớm chờ chỉ không kịp, chỉ mong mau hơn mau hơn nữa. Từ Hà đứng ở nơi đó, đầu vai run lên. Nàng bị giam cầm lực lượng đã bị giải khai.

Bởi vì trâu Ma Vương đã không sợ nàng đùa bỡn bịp bợm, bởi vì đến cái thời điểm, coi như nàng tái đùa bỡn hoa dạng gì, cũng hoàn toàn vô dụng, không có gì có thể phá hư bọn họ, đám cưới, nhất định phải tận cùng tiến hành!

Từ Hà chậm rãi nắm chặt trong tay áo chùy thủ.

Là hần trước len lén chuẩn bị xong.

Đối mặt trâu Ma Vương, đến một khắc, Từ Hà đã quyết định quyết tâm, làm ra mình đã sớm quyết định đi làm việc, nếu như không giết chết hần, liền tự sát!

Duy nhất tiếc nuối, cho đến cuối cùng, cũng không đợi được hần. Trâu Ma Vương đến gần trong nháy mắt, Từ Hà dùng sức nâng lên tay, nắm chặt chùy thủ dùng sức hướng ngực hần đâm tới.

Nhưng không có đâm xuống. Chùy thủ cách trở ở trâu Ma Vương trước ngực, bị một cái cổ tay vững vàng bắt, trâu Ma Vương chuông đồng kia vậy to lớn trâu mắt thấy Từ Hà, không có một tia giật mình, mang một tia cười nhạo "Ngươi thật coi ta không biết, không nghĩ tới ngươi lại thật làm loại ngày thơ chuyện!"

Ngày thơ cho là dựa vào một cái chùy thủ thông thường là có thể giết hần? Trừ phi là Từ Thanh bảo kiếm, nhưng coi như là nắm Từ Thanh bảo kiếm Từ Hà hần cũng không sợ, huống chi là bây giờ ngay cả bảo kiếm cũng không có Từ Hà, nàng loại thủ đoạn, hần ngay cả sợ cần thiết cũng không có.

Dưới đây bày yêu sừng sốt một chút, con kia thấy bởi vì biến cố trong phút chốc dừng lại thanh âm, một lần lần nữa hoan hô lên, ngay cả lão đại bọn họ trâu Ma Vương tự mình cũng không ngại, bọn họ đề ý cá mao a, bọn họ chỉ phải tiếp tục chúc mừng là được!

"Nhất bái thiên địa "

Hai cây thật to nền đỏ, cháy ánh lửa ở trong gió nhẹ đập chồm, phía trên cổng từ trứ trái cây cống phẩm. Trâu Ma Vương đem người kéo đến cổng trước đài.

"Bái đi, bái hoàn chính là ta trâu người nhà, ngay trước sao nhiều huynh đệ trước mặt, đừng để cho ta ép ngươi, nếu không mặt mũi cũng khó nhìn." Trâu Ma Vương thanh đạo, cảnh cáo một tiếng sau buông tay ra.

Từ Hà không có dị động, lặng lẽ trầm mặc, không nói gì thêm. Trâu Ma Vương trong lòng thờ phào, buông căng thẳng cánh tay... Nhưng ngay tại hần buông lỏng sát na, Từ Hà đột nhiên hướng bên phải phóng tới.

"Vô dụng, nguoi trốn không" giọng nói đến một nửa, hơi ngừng, trường kiếm ra khỏi vỏ.

Trong không gian, sát rồi một tiếng... Thanh quang thoáng qua

Từ Hà xoay người lại, hồng quần từ trước người bỗng bành mà qua, kim quan đánh mất, một bộ mái tóc dài tán lác, theo gió lay động. Từ Hà tay phải nắm trường kiếm, nhìn phía trước.

Trâu Ma Vương nhìn rút ra canh phòng trường kiếm để ngang mình trên cổ Từ Hà, sắc mặt đại biến,

"Nguoi!" Hắn cho là Từ Hà sẽ chạy trốn, nhưng hắn nhưng không nghĩ qua nàng sẽ tự sát.

Từ Hà nhìn phía trước, tầm mắt từ trâu Ma Vương trên mặt chậm rãi dời đi, ngấm về phía sau...

Trâu Ma Vương thấy ánh mắt nàng, trứu hạ mi sau, theo bản năng ngấm về phía sau, thấy không người sau vội vàng quay đầu lại. Bất quá cũng không có phát sinh kế yếu.

Từ Hà cái gì cũng không làm, không có trốn, càng không có động, nàng chẳng qua là lặng lẽ nhìn hắn phía sau, ánh mắt kia tựa hồ thấy vô hạn xa xa, thấy hắn không thấy được đồ...

"Thạch Viêm..." Từ Hà há miệng ra, trên mặt lộ ra ngọt ngào nụ cười.

"Thật xin lỗi, ta đợi không được nguoi. . ."

"Bất quá, đời sau, ta nhất định phải đến khi nguoi!" Từ Hà nắm chặt trường kiếm cánh tay, dùng sức từ trên cổ vạch qua.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Như Lai. . . Số mạng

Chương 150: Như Lai. . . Số mạng

"Không muốn. . . ! !"

Máu tươi, từ không trung vạch qua, tung tóe ra, đỏ tươi bóng người mang đậm màu sắc, chậm rãi ngã về phía sau.

Trâu Ma Vương hô to đưa tay ngăn trở, nhưng tái không ngăn được!

Bầu trời đêm, trăng sáng bị đi ngang qua mây đen che kín, tăng thêm một phần bi thương.

Một đạo thân ảnh từ trong khe xuất hiện, hướng vậy cũng người làm ảnh phóng tới.

... Mềm nhũn thân thể rót ở Thạch Viêm trong ngực, Từ Hà tròn tròn mắt, chiếu ngược Thạch Viêm hình dáng, kia khóe môi nhếch lên nụ cười còn động trên mặt chưa từng biến mất, nhìn Thạch Viêm ánh mắt, nhìn Thạch Viêm mặt, nước kia quang run run ánh mắt, "Thạch Viêm... Là nguoi sao..."

Ở chết đi một khắc cuối cùng, gần như ảo giác một màn, dù là thật là ảo giác cũng tốt. Cũng thuyết người trước khi chết có thể thấy nhất muốn thấy được, lão Thiên thật không có lừa gạt hắn, nàng thấy... Từ Hà mang nụ cười mặt, tròn mắt nhìn kia gần trong gang tấc mặt, một chút xiu nhắm mắt...

"Không! Ta tuyệt không cho phép nguoi chết, ta không cho phép nguoi chết! !" Thạch Viêm giơ bàn tay lên, từng đạo tinh thuần linh lực hướng Từ Hà trên người độ đi.

Từ Hà tự sát, là ngay cả mang linh hồn đồng loạt tự sát, dạng mới có thể diệt sạch trâu ma Vương Cường vội và linh hồn nàng biện pháp, tên trên thế giới, dù là biến thành quỷ, cũng không cách nào chân chính tự do, chân chính giải thoát.

Nàng biết, nàng thật ra thì cũng không có đời sau. . .

Thạch Viêm thả tay xuống, sẽ bị thanh quang bọc Từ Hà nhẹ nhẹ để dưới đất.

Thạch Viêm chậm rãi đứng lên.

Trâu Ma Vương đưa tay cầm cương xoa, "Bất kể ngươi là ai, hôm nay, ta muốn ngươi tái không đi ra lốt yêu thành! !" Trâu Ma Vương chỉ Thạch Viêm, chuông đồng vậy to lớn mắt trâu nhìn chăm chăm, hiện lên hắc sắc hàn quang cương xoa xoa nhọn ngón tay Thạch Viêm, lạnh giọng hét giận dữ đạo.

Dưới ánh trăng, thất thái hỏa diễm quang mang giống như cháy chích diễm, nhảy động, đập chồm, mãnh liệt thất thái hà quang trong lúc nhất thời chiếu sáng lượng quanh mình mấy trăm thước phạm vi mỗi một nơi.

"Tất cả mọi người, lên cho ta! !" Cảm giác được khí tức nguy hiểm trâu Ma Vương, không có trực tiếp xông lên, ngược lại hạ lệnh để cho thủ hạ toàn bộ hướng hấn phóng tới, làm vì thiên hạ nhọn đại yêu, hấn cũng cũng không phải là hữu dũng vô mưu.

Thạch Viêm quang nhìn kia từng nhóm xông lên bày yêu, giờ tay lên nắm chắc.

Nhiều đóa huyền thái hỏa diễm bay lượn trên không trung, mang theo từng đạo huyền thái lưu quang, trong nháy mắt, hỏa diễm biến mất, sở có yêu quái giống như bọt vậy tiêu tán ở trong không khí.

Trâu Ma Vương tròn to hai mắt, khó tin nhìn một màn trước mắt.

Thạch Viêm đưa ngón tay ra hướng trâu ma Vương Nhất diễm, một đạo nhỏ thất thái chùm ánh sáng từ Thạch Viêm tay nhọn bung ra.

"A. . ."

Trâu Ma Vương không cam lòng nhìn bị chùm ánh sáng xâu thủng ngực, đen nhánh thân thể tròn mắt nhìn vô thần âm đạm cặp mắt, trâu Ma Vương ngược nhìn bầu trời, một khắc sau, vô lực thân thể đi theo cương xoa, trùng trùng rơi xuống trên đất...

... ..

"Sư bác, mắt thấy rốt cuộc bình an vô sự, vẫn ẩn núp heo Bát Giới rốt cuộc chạy đến, đem Đường Tăng từ giá sắt trên đài kéo xuống.

Tới!

. . . Quan Âm! Thạch Viêm ngẩng đầu lên.

Quan Âm đứng ở trên đài sen, một tay ra vẽ, một tay bày ngọc tịnh bình, toàn thân bị mộng lung bạch quang bao phủ, bảo tượng trang nghiêm.

"Nam vô A Di Đà Phật, bản tăng ngày đó thật thật hấn hoàn toàn trừ đi ngươi." Quan Âm nhìn phía dưới Thạch Viêm, một bức hối hận đã muộn rồi giọng.

"Trong phong cảnh không tệ, chôn ở trong, ngược lại cũng là một tốt nơi quy tụ."

Thạch Viêm nhìn Quan Âm, thân hình động một cái, liền đi ra bây giờ Quan Âm đối diện cách đó không xa, nhàn nhạt nói.

Quan Âm nghe vậy cảm tức nhìn phía trước bóng người, lần sẽ không cho thêm hấn một chút cơ hội!

Nhìn Quan Âm, Thạch Viêm như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, tay áo bào vung lên, một cổ đáng sợ đập chồm chính là tràn ngập ra, trong nháy mắt, phiến chân trời không gian, chính là vận vẹo, bị phong tỏa ở.

Quan Âm kia giềng cổ không sóng sắc mặt đổi, một đạo hàm chứa cực đoan đáng sợ năng lượng ác liệt kinh phong, trong nháy mắt chấn vỡ phiến hư không, hướng Thạch Viêm gào thét tới.

"Luân hồi!"

Theo Thạch Viêm tiếng nói rơi xuống, trong bàn tay còn lại, mãnh bạo dũng ra bốn loại hỏa diễm, chột diên cuồng xoay tròn, đảo mắt chính là hóa thành một đạo bên bờ có bốn màu, toàn thân có chừng trăm trọng khổng lồ kỳ dị viên hoàn, viên hoàn chậm rãi xoay tròn, bên trong, có bóng tối vẽ, loại bóng tối, so với kia loại không gian hắc động, càng thuần túy...

Đó là một loại luân hồi mùi vị!

Viên hoàn thành hình với Thạch Viêm lòng bàn tay, sau đó, ở kỳ nhẹ nhàng một đồng hạ, nhẹ nhõm hướng Quan Âm công kích đánh tới.

Tràn ngập một loại luân hồi mùi vị to lớn hỏa diễm đen mậm Quan Âm kia đạo năng lượng kinh khủng, trùng trùng đụng vào nhau!

"Xuy!" Song phương đụng nhau, đáng sợ uy thế, giống như vẫn thạch đụng nhau vậy, nhưng mà, làm cho nhân ý bên ngoài là, tượng tượng phải kinh thiên bạo tạc cũng không có xuất hiện.

Kia đạo năng lượng khổng lồ công kích, ở tiếp xúc tới kia hỏa diễm đen mậm lúc, đột nhiên ở từng đạo kinh hãi quang nhìn soi mói, nhanh chóng phân lý giải mở ra, xa xa lải đi, tựa như cùng gặp Liệt Diễm đá cực vậy, nhanh chóng dung hóa.

Ở đó chậm rãi xoay tròn đen bản hạ, tựa như, ngay cả không gian đều là phơi bày một loại tan vỡ chia lìa bên bờ!

"Răng rắc sát" năng lượng thật lớn công kích, nhanh chóng tán loạn, ngăn ngừa bất quá mấy hơi thở thời gian, chính là lặng lẽ hóa thành một mảnh hư vô, biến mất ở phiến trong thiên địa, mà nhìn lại kia to lớn hỏa điểm đen mậm, vẫn như cũ là trôi lơ lửng ở chân trời" chậm rãi chuyển động...

Quan Âm sắc mặt xông lên kinh hãi cùng với khó tin, lần trước giao thủ, mặc dù cuối cùng bốn màu hỏa liên cho hắn tạo thành một ít tổn thương, nhưng đối phương lại bị đánh như tang gia chi khuyến vậy. Trọng thương ngã gục, hôm nay trong khoảng cách lần mới bất quá ba ngày mà thôi, đối phương không chỉ có thương thế trả lời, còn trở nên càng kinh khủng hơn.

Nhìn kia trôi lơ lửng chân trời, chậm rãi chuyển động hỏa điểm đen mậm, từ kia hỏa trong mậm ương trong bóng tối, nàng nghĩ được một loại tương đối đáng sợ mùi vị, nếu là bị vụn vào trong đó, sợ rằng ngay cả linh hồn, đều là sẽ bụi bay chôn vùi, từ phương diện nào đó tới thuyết, là thật đang hủy diệt.

Quan Âm nhìn xa xa trôi lơ lửng chân trời, hai tay chấp sau lưng, quang lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng Thạch Viêm, quỳ kinh qua một lần giao thủ, nàng đã là biết" nàng hoàn toàn không phải Thạch Viêm đối thủ!"

"Không thể địch lại được!"

Quan Âm nhanh chóng xoay người, thân hình hóa thành một đạo lưu quang, cực nhanh lui về phía sau.

"Chuyển" Thạch Viêm viêm quang lãnh đạm nhìn kia lui về phía sau bóng người, thanh âm lạnh như băng, chậm rãi từ kỳ trong miệng thốt ra.

Đi đôi với lời này bật thốt lên, trên bầu trời to lớn hỏa điểm đen mậm mãnh bắn tán loạn ra một đạo hắc sắc chùm tia sáng, lặng yên không một tiếng động dung qua không gian, cuối cùng đem Quan Âm cái lồng vào trong đó.

Trong không gian, ở hắc sắc chùm tia sáng dưới tác dụng, bạch quang tán loạn, mang nghĩa vô phản cố lực lượng, hắc sắc quang mang xuyên qua tầng tầng bạch quang, lại bị Quan Âm trên người một tầng mỏng lung kim quang ngăn trở, kim quang bắt đầu bị hắc sắc quang mang phân lý giải...

Quan Âm lúc này trong ánh mắt mang chút sợ hãi, sao nhiều năm, nàng lần đầu tiên cảm giác được chết mùi vị.

"Ầm!" Thạch Viêm chưởng phong, nhẹ nhàng rơi vào Quan Âm trên người, ở tiếp xúc kia một thoáng, một cổ cực đoan đáng sợ nhiệt độ cao tràn ngập mở ra.

Hết thấy, tựa hồ chẳng qua là trong nháy mắt.

Trong không gian, kim quang hoàn toàn biến mất, trước mắt hết thấy, thế giới, đều tựa hồ trong phút chốc rơi vào vô biên yên lặng.

... . .

Trên bầu trời, lần nữa toát ra phát quang màu vàng, một vòng cự đại phát đã xuất hiện ở trên trời.

Như Lai! Thạch Viêm hơi híp mắt.

"Nam vô A Di Đà Phật..."

Trên bầu trời, vang lên một tiếng pháp âm, Như Lai Phật tổ ngồi xếp bằng kim liên trên, tay trái ở đầu gối, tay phải dựng đứng trước ngực.

Phật tổ nhìn Thạch Viêm, khẽ gật đầu một cái, "Thật không đành lòng nói cho ngươi, thế giới chỉ là một mộng.

Ngươi sở truy đuổi cảm tình, chỉ là một ý thức của chính mình ảo ảnh. Tĩnh mộng lúc, trống trơn như đã. Khắp thế giới đều là ngươi, cả thế giới lại là vô ích, ngươi tin không?"

Thạch Viêm ngẩng đầu nhìn Như Lai, "Đương nhiên tin, thế nhưng cũng như hà? Mỗi một giấc mộng cảnh, đều là một tên thế giới thực tế, vô số thời không hệ thống hoàn toàn chồng lên nhau, chẳng qua là một tấm không có, chất lượng mô, giống như một viên hạt cực nhỏ, ở trong nháy mắt kế tiếp, có vô số chiều hướng kết quả đồng thời tồn tại, tồn tại vừa chân thực."

Phật tổ nhìn hắn.

Hồi lâu, gật đầu.

"Ngươi thuyết, số mạng thật tồn tại sao?" Phật tổ đột nhiên hướng về phía Thạch Viêm mở miệng nói đến.

Thạch Viêm hơi lặng một chút, sau đó gật đầu một cái, hắn mặc dù đối với một mặt không hiểu lắm, nhưng hệ thống nói qua, số mạng là tồn tại... Nhất là cường giả số mạng, đều có trước quỹ tích, bất quá hắn bất đồng, vận mạng hắn nắm ở trong tay mình.

"Đi ở trước quỹ tích trên, tại sao có thể gọi nắm giữ vận mạng mình." Phật tổ tựa như nhìn thấu hắn tâm tư.

"Ngươi có ý gì?" Thạch Viêm ngẩng đầu hỏi.

Chỉ thấy Phật tỏ thân thể bắt đầu tan ra u lam quang mạng, trở nên hư ảo, phảng phất có một loại lực lượng vô hình đang nắm kéo hắn, "Số mạng!" Nói xong câu, hắn biến mất. Ở hắn còn chưa thành Phật làm tổ lúc, từng có cả người kỳ trang dị phục nữ hài nói cho hắn, cường giả số mạng là trước, vận mệnh bọn họ chưa chắc là bọn họ muốn, có lẽ cùng bọn họ ban đầu muốn chênh lệch rất lớn, nhưng mà cuối cùng bọn họ kết quả nhưng sớm đã là định trước tốt, bất kỳ người đều không cách nào ảnh hưởng bọn họ đi tới trước kết quả một bước kia, bao gồm chính bọn họ... Tương lai hắn sẽ trở thành Phật, tương lai hắn biết làm tổ, tương lai hắn sẽ gặp... Thậm chí bao gồm đoạn thời gian tới đã phát sanh hết thảy, cũng ở đó một nữ hài theo dự liệu, đã từng, hắn không tin, bây giờ, hắn tin. Nhưng là, đã trễ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: về lại Đâu Phá vị trí

Chương 151: về lại Đâu Phá vị trí

"Đi ở trước quỹ tích, số mạng?" Thạch Viêm thấp giọng ni non, hệ thống từng thuyết vận mạng mình nắm ở trong tay mình, hắn không tin hệ thống sẽ lừa gạt mình, nhưng là Như Lai lời nói...

"Hệ thống, Như Lai là chuyện gì xảy ra?" Thạch Viêm quyết định hay là hỏi hệ thống, dấu sao, không có hệ thống lời, mình chỉ là trên địa cầu trong biển người mệnh mỏng phở thông một thành viên thôi.

"Một con cò mà thôi." Hệ thống lạnh như băng lời nói vang lên.

"Con cò?" Thạch Viêm nhíu mày.

"Túc chủ, mặc dù ngươi là vận giới một người trong chỗ sơ hở, ngươi có thể dựa vào vận giới, cũng có thể siêu thoát vận giới, thậm chí có thể hủy diệt vận giới, nhưng ngươi dấu sao sống ở vận giới, ngươi chính là vận giới một thành viên, kia ngươi sẽ có số mạng, trước số mạng, bởi vì ngươi cùng những cường giả khác bất đồng, cho nên không có cái gì có thể chắc chắn ngươi số mạng, vô luận xuất hiện cái dạng gì bất ngờ, nhưng số mạng biết dùng mình lực lượng, đem ngươi vốn là muốn lệch quỹ tích số mạng lần nữa kéo trở lại nguyên lai vị trí."

"Sao thuyết ta số mạng chính ta vẫn là không cách nào nắm trong tay." Thạch Viêm càng không cách nào lý lý giải.

"Không, túc chủ ngươi chỉ là không cách nào nắm trong tay trước số mạng."

"Thực lực và nhân giới chênh lệch, để cho ta khó mà lý lý giải ngươi lời..." Thạch Viêm xoa xoa trán, "Trước số mạng là cái gì?"

"Bởi vì có ngươi xuất hiện, như vậy những người khác quang mạng liền tất nhiên bị ngươi che giấu, vô luận biết bao bất thể ra thiên tài, chỉ cần ngươi ở, như vậy những người khác cũng sẽ ảm đạm xuống... Không có ai có thể thông qua mình cố gắng, bói cảnh, số mạng, thiên phú, điều kiện đi vượt qua ngươi. Không có gì có thể ngăn cản ngươi không cách nào trở thành chư thiên vận giới cường giả tốt cùng, cao đứng ở vận giới trên, chính là ngươi trước số mạng, cũng là ngươi không cách nào nắm trong tay số mạng."

"Ngươi là thuyết, nếu như ta bỗng nhiên không muốn sửa luyện, nhưng là cuối cùng nhưng vẫn sẽ trở thành cường giả tốt cùng?" Thạch Viêm lòng phẫn đật giật mình.

Hệ thống: "... Ngươi có thể thử một chút! Bất quá dạng làm hậu quả ta không biết, coi như không có bốn hệ thống, ngươi tương lai sẽ trở thành cường giả tốt cùng, là bất kỳ người đều không cách nào thay đổi số mạng quỹ tích. Đứng ở siêu thoát thời gian và không gian góc độ đến xem, ở mắt nhìn xuống tất cả hết thảy lúc, phát hiện ở một tên thời khắc ngươi ra đời, vì vậy ngay tại một người khác thời khắc, liền sẽ phát hiện vốn là chư thiên vận giới đỉnh đỉnh, cái thời điểm đột nhiên xuất hiện một cái chỗ ngồi, chính là chờ đợi ngươi ngồi đi, chính là một ý."

"Quả nhiên, ta làm là một cái cao quý xuyên việt giả, đi không chỉ là hệ thống lưu." Thạch Viêm xúc động một tiếng.

Hệ thống: "... .."

Thời gian và không gian điểm giao tiếp, hai danh nữ từ lặng lẽ đứng

... .. "Tìm mật, ngươi dùng số mạng cái đó mãi mãi chỉ số thông minh không thay đổi không bình thường tới đùa bốn đế chủ, chờ đế chủ nhớ lại, lòng tương lai đế chủ đánh cái mộng ngươi." "Được rồi! Lạc Tỷ Tỷ, ai bảo hắn trước kia như vậy khi dễ ta đâu! Thật vất vả đợi cơ hội, dĩ nhiên phải thật tốt trả thù một chút rồi!"

Nhìn kia duyên dáng yêu kiều hồng hào nữ tử, thiên ngôn vạn ngữ, một khắc xấp nhập vào không nói trung..

"Thạch Viêm "

Cuối cùng, vẫn là không có nhìn được.

Từ Hà la lên nhào tới.

"Từ Hà! !" Thạch Viêm cũng giang hai tay ra.

Từ Hà mang Thạch Viêm, đứng lui về phía sau mười mấy bước, lui về phía sau mấy thước, cuối cùng thật chặt ôm chung một chỗ, mặt tươi cười.

Thứ hai ngày buổi tối, Thạch Viêm cùng Từ Hà, Thanh Hà cử hành một giấc mộng mị để cầu hôn lễ. Một trận thuộc về ba người hôn lễ. Mặc dù cũng không có người chứng kiến.

"Trương công ~ "

Ngay tại Thạch Viêm cùng Từ Hà ân ái thời điểm, một đạo ngọt nị thanh âm từ phía sau truyền tới.

Thanh Hà nhỏ hết sức ngón tay từ bên cạnh vòng hãm sau lưng, "Ta cũng phải mà ~" Thanh Hà ở Thạch Viêm bên tai kêu lên.

Từ Hà gò lên miệng, quay đầu lại, không vui.

Cùng Từ Hà giống nhau như đúc tướng mạo, là Thạch Viêm dùng dị hỏa cho Thanh Hà tạo nên thân thể,, đưa tay cũng mò ở nàng eo, đồng loạt kéo qua, tiếp trực tiếp cúi đầu cùng nàng kia kiều diễm môi đỏ mộng ân chung một chỗ.

Từ Hà mở mắt lên lén đánh giá bọn họ, gò má thật ra thì đã sớm đỏ ửng, hô hấp cũng dần dần bắt đầu xóc xếch... Rất nhanh đại chiến liền diễn biến thành ba người hỗn chiến.

Không có truy sát, cũng không có trốn mệnh, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, không có sao có thể đi dạo một chút thị tập, lúc nhàm chán có thể đại bị cùng miên, có lúc thậm chí có thể cả ngày không ra, nị ở trong chốn trong đặc biệt làm đề cho người xấu hổ chuyển.

Ba người tuy có cãi vã, nhưng cuộc sống qua vô cùng dễ chịu.

... ..

Trên một tên thế giới đường đi, tiếp tục bắt đầu... . .

Hết thấy gần như cảm chỉ. Giống vậy tình cảnh, giống vậy hình ảnh, Thạch Viêm trải qua nhiều lần. Theo hình ảnh cuối cùng biến mất, Thạch Viêm trước mắt tối sầm lại, lần nữa rơi vào trong bóng tối..

Đấu Phá vị trí. . .

Theo Thạch Viêm xuất hiện, hết thấy ngừng hình ảnh bắt đầu động.

Một cái có chừng trăm trượng khổng lồ hắc sắc cự mãng, sau đó ngửa mặt lên trời hí, đuôi to hất một cái, chính là xích lưu một tiếng hoa phá hư không, mang vô cùng kinh phong, hướng về phía Thạch Viêm thái lân hai người bạo cướp đi.

Trước kia nhìn qua vô cùng kinh khủng công kích, bây giờ nhìn lại liền cùng đùa giỡn tựa như, ai có thể nghĩ tới, trên một giây mình hay là Đấu Tông, một giây kế tiếp cũng đã là đấu thánh.

Thạch Viêm ngẩng đầu lên, nhìn kia ở con người trong nhanh chóng phóng đại đất năng lượng hắc sắc cự mãng, nhưng là cười một tiếng, tay áo bào vung lên. Ùn ùn kéo đến nóng bỏng hỏa diễm chính là bạo dũng ra. Đào mắt chính là hóa thành một cái biển lửa, đem kia hắc sắc cự mãng mất đi.

"Cái gì? Làm sao có thể!" Thấy vậy. Hồn Điện Đấu Tôn nhất thời cả kinh.

"Tại sao không thể nào!" Thạch Viêm hài hước nhìn hắc, hướng về phía hắc lấy tay vỗ một cái.

Tên kia Hồn Điện Đấu Tôn thể trung giống như nuốt vô số lõi đình vậy. Không ngừng bộc phát ra ùng ùng tiếng vang, trên người. Từng cái hiện lên hơi nóng máu cái hồ liên tiếp nổ tung lên.

"Bành!" Hồn Điện Đấu Tôn thân thể bay ngược ra. Cuối cùng trùng trùng rơi ở phía xa trên một ngọn núi, trực tiếp là đem đỉnh ngọn núi kia chấn thành phần vụn.

Thái lân khiếp sợ nhìn bên người Thạch Viêm,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: đi Già Nam Học Viện

Chương 152: đi Già Nam Học Viện

"Thạch Viêm!"

Thạch Viêm nghiêng đầu nhìn, một đạo thân ảnh phá không tới, không phải Vân Vận còn có thể là ai.

"Người không có bị thương chứ!" Vân Vận khẩn trương đánh giá Thạch Viêm, bóp bóp Thạch Viêm cánh tay, vỗ vỗ bả vai hắn.

"Yên tâm đi! Ta không có sao." Thạch Viêm nhìn nàng tự vận đạo.

Nghe vậy Vân Vận thở phào một cái, dò hỏi: "Mới vừa rồi công kích người là người nào?" Nàng cảm ứng được Vân Lam Sơn dưới núi phát sinh đại chiến, lúc này đứng dậy chạy tới.

"Hồn Điện đám kia không thấy được ánh sáng con chuột! Không cần lo lắng." Thạch Viêm chậm thanh đáp trả.

Thạch Viêm sau lưng Mỹ Đỗ Toa, giờ phút này sắc mặt đang càng ngày càng lạnh như băng.

"Nói xong chưa, còn có đi hay không?" Thái lân liếc mắt nhìn Thạch Viêm, cười lạnh nói, chợt xoay người chính là rời đi.

Thạch Viêm nhìn Mỹ Đỗ Toa rời đi bóng lưng, không biết làm sao cười cười, "Được, vận mà, ta cũng nên đi, tên ngọc phù người cầm, nếu như gặp phải nguy hiểm, nhớ bóp vỡ ngọc phù, ta sẽ lập tức cảm thấy." Nói xong Thạch Viêm đưa cho Vân Vận một tên sống uông.

"Ừ" Vân Vận nhận lấy đi, khẽ vuốt cảm.

Thạch Viêm cùng Vân Vận nhẹ nhàng ôm một chút, liền xoay người rời đi.

... ..

Thạch Viêm nhìn đi ở phía trước Mỹ Đỗ Toa, đi nhanh tới, Mỹ Đỗ Toa nhưng là giống như không nghe thấy vậy, yêu nhiều mặt đẹp vẫn lạnh lùng, tràn ngập thân thể kia cổ từ chối người ngàn dặm lạnh lùng khí tức, thấy vậy Thạch Viêm cười mĩa một chút. Mỹ Đỗ Toa xinh đẹp, ở Thạch Viêm gặp nữ tử trung, ít có người có thể muốn so sánh với, đặc biệt là kỳ kia cổ mơ hồ hiện lên chút như băng tuyết đẹp lạnh lùng khí chất, lại là làm cho người quang sẽ không nhìn được bản tới, hơn nữa bởi vì thân là Mỹ Đỗ Toa duyên có, kỳ cả người trên dưới, đều là tản ra một loại yêu dị dụ hoặc, làm cho người biết rõ là điều sẽ phê nhân mỹ nữ rắn, tuy nhiên sẽ không tự chủ được phi nga phác hóa.

Mỹ Đỗ Toa đi ở phía trước, mặt đẹp lạnh lùng, một câu nói cũng không thuyết, Thạch Viêm như bóng với hình theo sát ở bên cạnh.

Mỹ Đỗ Toa nhìn Thạch Viêm kia không biết làm sao biểu tình, đẹp lạnh lùng trên gương mặt tươi cười vén lên không thể phát hiện nhân nhạ độ cong.

Mỹ Đỗ Toa dừng bước lại.

Thạch Viêm gần người đem mặt sát gần Mỹ Đỗ Toa.

Đến gần chút, không có động tĩnh.

Gần thêm nữa chút, không có động tĩnh.

Hai người chớp mũi ước chừng cách một con đường, cơ hồ đều sát nhau, lại còn là không có động tĩnh.

Giữ tên tư thế Thạch Viêm không chút kiêng kỵ thường thức nở mặt, lỗ mũi thở ra khí tức cũng có thể ngửi được.

Lông mi thật dài, đỉnh kiêu chớp mũi, bóng loáng gò má, còn có. . . . Mê người môi đỏ mọng.

Thạch Viêm chậm rãi cúi đầu muốn đi hôn kia mê người môi đỏ mọng, có thể tiếc Mỹ Đỗ Toa không có thể để cho hắn như nguyện, trong mắt lóe lên vẻ giao hoạt, một trận mãnh liệt quang mang bắt đầu từ kỳ trong thân thể bạo xạ ra, Mỹ Đỗ Toa thân thể, chậm rãi súc giảm, cuối cùng hóa thành kia Thất Thái Xả, một món màu tím nhạt cấm bảo rủ xuống trên đất.

Đôi trở về Thất Thái Thôn Thiên Mãng sau, Thất Thái Xà phát ra mấy tiếng nhẹ tiếng hý, khi Thất Thái Xà thấy cách đó không xa Thạch Viêm lúc, chính là đuôi rắn ngăn lại, tránh chi Thạch Viêm trên bả vai, phát ra mấy tiếng nhẹ nhàng tiếng hý, êm ái giọng điệu, tựa như là tại triều cha mẹ nũng nịu hài từ vậy, lộ ra nhò dài béo mập lưỡi, liếm liếm Thạch Viêm mặt.

Thấy vậy, Thạch Viêm hơi sững sờ, ta đi, không mang theo dạng chơi.

Thu hồi cảm bào, đưa tay hướng phía trước rạch một cái, không gian liệt phùng hiện lên, Thạch Viêm mang Thất Thái Thôn Thiên Mãng, bước vào đi, Thạch Viêm cũng không có lập tức đi Già Nam Học Viện, mà là tìm một an tĩnh đất, ổn định cảnh giới, hoàn mỹ quen thuộc dấu thánh lực lượng.

... Già Nam Học Viện, cây cối úc sau núi đỉnh. Mặc xanh nhạt quần bào thiếu nữ. Duyên dáng yêu kiều. Nơi hồng. Nhẹ buộc một cái. Đem kia eo. Phác họa hết sức mê người. Nàng đối mặt với điện sau kia mở một sương trắng. Ba ngàn nhu thuận tóc xanh theo vai rủ xuống xuống. Thẳng đến kia liễu nơi hồng. Mới vừa dừng lại lan tràn.

Thiếu nữ đứng chấp tay. Thon dài dáng người ở chung quanh đậm sương trắng ẩn ẩn hạ. Tựa như là kia ở đó trong trần thế nở rộ xanh liên vậy. Thoát tục chia tay cô linh khí. Vậy nữ tử. Liền tựa như là kia chung thiên linh mà mang bầu vậy. Xuất sắc có chút dễ cho người huyền thần mê.

"Chuông reo" đột nhiên. Thanh thúy mà vô ích chuông nhẹ. Ở an tĩnh trên đỉnh núi vang lên. Nhìn thật kỹ. Nguyên lai ở thanh y thiếu nữ kia chặn trắng nõn cổ tay trắng chỗ treo hai tên nhỏ màu xanh lá cây chuông.

Theo chuông tiếng vang. Thiếu nữ sau lưng nơi nào đó bóng mờ bỗng nhiên một trận ngọa nguyệt. Chợt một đạo già nua bóng dáng chính là nổi lên lão già hướng về phía thiếu nữ cung kính khom người. Mím cười nói: "Tỷ."

"Lăng Lão. Ngươi cuối cùng trở về." Thiếu nữ chậm rãi xoay người. Đạm nhã thoát tục tinh xảo gò má Yên Nhiên cười một tiếng. Nhất thời bách hoa thất sắc. Trong rừng cây sắc thái tựa hồ cũng là hoàn toàn ngưng tụ ở nàng trên người. Để cho người tầm mắt khó mà dời đi.

"A a. Không có biện pháp. Nếu Tỷ hạ nhiệm vụ kia. Nếu là lão ta chưa xong liền chạy trở lại đây chẳng phải là sẽ bị Tỷ oán trách chết? Lão già ngẩng đầu lên. Cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Già Nam đội chấp pháp

Chương 153: Già Nam đội chấp pháp

Thiếu nữ hé miệng mỉm cười. Trong đầu nhớ tới cái đó làm nàng khiến tràng quả đố thiếu niên. Thanh âm trong trẻo lạnh lùng chậm rãi đối êm ái rất nhiều nhiều. Nàng liếc mắt nhìn ảnh. Chợt gò má hiện lên lau một cái sẽ làm cho cả nam học viện vì điên cuồng ngưng ngừng ánh nắng đỏ rực. Ôn nhu nói: "Lăng Lão. Hân như thế nào?"

Vang lên Vân Lam Sơn hạ kiến thức, lão già tổ chức một chút ngôn ngữ, "Chị, Thạch Viêm thiếu gia thần bí sợ rằng vượt quá tất cả mọi người tương tượng."

"Lăng Lão, làm sao?" Thiếu nữ nghi ngờ hỏi.

"Vân Lam Sơn hạ, Thạch Viêm thiếu gia gặp gỡ Hồn Điện cao cấp Đầu Tôn tập kích. . ." Nhìn sắc mặt biến đổi lớn thiếu nữ, Lăng Ảnh vội vàng nói tiếp: "Nguy cấp, Thạch Viêm thiếu gia thực lực quý Dị tăng trưởng, nhẹ nhàng một chương liền đập chết tên kia Hồn Điện Đầu Tôn."

"Lăng Lão ngươi không có nói đùa sao!" Thiếu nữ mặt lộ khiếp sợ.

"Chị, loại chuyện ta nào Dám nhìn đùa giỡn a!" Lăng Lão cười khổ lắc đầu một cái.

"Kia Thạch Viêm ca ca bây giờ là ở loại nào cấp bậc?" Thiếu nữ tò mò hỏi.

"Nếu như ta không cảm giác nói bậy, Thạch Viêm thiếu gia thực lực bây giờ ở dấu thánh chừng." Lăng Lão trong giọng nói cũng tiết lộ ra khiếp sợ. Vậy thực lực coi như là ở quần anh hội tụ trung châu cũng có thể đi ngang, coi như là bọn họ Cổ Tộc cũng không khỏi không thận trọng đối đãi.

"Đầu thánh sao!" Thiếu nữ thấp giọng ni non, Lăng Ảnh mặc Dù thực lực không cường, nhưng là ở Cổ Tộc vậy cường giả như vân gia tộc lớn lên, kiến

thức cũng không ít. Thực lực, năng lực không lo lắng năng Thạch Viêm ca ca thiên phú thực lực sẽ không có được gia tộc cho phép. Chẳng qua là lai lịch. . . Coi như năng không thừa nhận cũng không được Thạch Viêm lai lịch quá thần bí, muốn năng gần gũi nhất đầu để thần phẩm huyết mạch, đứng ở Thạch Viêm bên người, cũng tỏ ra phổ thông vô cùng.

Nửa tháng sau, một đạo hắc bào người đột ngột một tên trên sườn núi, Thạch Viêm quang trông về phía xa, vừa lúc là có thể nhìn thấy xa xa hai ngôi hùng vĩ núi to góc chỗ, có một tên như ẩn như hiện trần. Chính là đi Già Nam thành lối vào.

Mấy phút sau Thạch Viêm ngừng ở cửa trấn, ngẩng đầu ngắm một cái cửa trấn chỗ tám bảng, phía trên tên rất phổ thông rất tục tằng, "Hòa bình trấn", bắt đầu từ Hắc Giác Vực trung, tiến vào Già Nam Học Viện xuống quanh đệ nhất ngôi trấn.

Bước chân mới vừa bước vào cửa trấn lúc, Thạch Viêm chính là nhận ra được mấy đạo kỳ dị chấp chôn từ trên người mình quét qua. "Trò lừa bịp."

Coi thường chi, tiếp tục tiến về trước, đồng thời ngẩng đầu nhìn trần trên đường phố, trong đường phố, có không ít người đi đường, hai bên đường phố, bày các loại than, một ít hải ở trên đường phố qua lại đùa giỡn cười đùa, một bộ an tường hòa hợp không khí, cùng Hắc Giác Vực trung, cơ hồ là hai loại hoàn toàn bất đồng biểu hiện.

Trên đường phố những thứ kia người đi đường tự nhiên cũng là phát hiện vậy từ cửa trấn đi vào Di ngạn, mặc Dù trong mắt cất giấu một phần cảnh giác, bất quá nhưng cũng không có quá lớn kinh hoàng chờ phản ứng. Quang quét qua đường phố, lúc Thạch Viêm quang chuyển một cái, ngẩng đầu đem tầm mắt nhìn về phía trấn những phòng ốc kia chi, nhưng là thấy mười mấy đạo bóng Dáng, đang giống như con vượn vậy, khỏe mạnh hướng về phía cửa trấn phương hướng thêm lực tới. Chỉ chốc lát sau, mười mấy đạo nhân ảnh chính là thoáng hiện ở trấn nơi cửa chính, quang quét qua Thạch Viêm đám người, trong đó một tên Dẫn đầu người trung niên nhân nhạt nói: "Phàm là tiến vào hòa bình trấn người, phải báo ra thân phận mình, tên họ, nếu không, sẽ trực tiếp bị đuổi ra ngoài."

Ánh mắt từ mười mấy đạo nhân ảnh trên người thoắt qua, mười mấy người từ vị kia Dẫn đầu người trung niên ra, những thứ khác mười mấy vị trung, nữ có nam có, bất quá cũng rất là trẻ tuổi, nhìn Diện mạo, cũng chỉ hai mươi hai hai mươi ba chừng. Nhẹ người, còn thống nhất mặc màu xanh nhạt y phục, ngoài ra, ở đó y phục nơi ngực, đều là đeo một quả màu xanh thẫm huy chương, huy chương trung, chạm trở một cái Đinh chút đỏ thẫm huyết Dịch chảy thủ. Lúc này, mười mấy tên người tuổi trẻ, đang cảm phòng bị quang nhìn chăm chăm mới tới người.

"Ngoài ra, ở báo mỗi người tên thân phận sau, liền đem đan Dược ăn vào đi." Người trung niên vung tay lên, một chai màu đỏ nhạt đan Dược liền là xuất hiện ở trong tay, hần tùy ý liếc về một cái những thứ kia sắc mặt có chút đổi hóa Hắc Giác Vực người trong, lạnh lùng thốt: "Yên tâm, không phải độc gì Dược, chẳng qua là Do học viện khoa chế thuốc mà luyện chế được một loại cảm ứng sát khí đan Dược, nếu là các ngươi ở bên trong trấn tâm tồn sát cơ, kia đan Dược chính là sẽ từ bên trong cơ thể ngươi tán mát ra hồng quang, chúng ta đội chấp pháp gặp nhau theo hồng quang tìm tới, mà các ngươi cũng hẳn biết ta Già Nam Học Viện là như thế nào đối phó những thứ kia đem Hắc Giác Vực phong khí mang tới trong người ở các ngươi định rồi đi trấn lúc, có thể đến trung tâm trấn giải Dược phát ra điểm nhận giải Dược, bất quá giải Dược đến một cái tay, sẽ gặp có đội chấp pháp một đường giám đốc các ngươi rồi đi trấn."

Nghe người trung niên lời, cửa trấn mọi người không kiềm được hơi biến sắc mặt, lấy bọn họ cái loại đó thường xuyên ở trên lưỡi đao liếm máu thần kinh nhạy cảm, làm sao có thể sẽ để cho được từ mấy đi Dừng một ít không giải thích được đan Dược, đây chẳng phải là đem mình mệnh giao cho trong tay người khác sao?

Nhưng mà ngay tại một ít bướng bỉnh người không nhin được nghĩ muốn lên tiếng phản đối lúc, trung niên nhân kia sau lưng mười mấy tên nam nữ trẻ tuổi, nhất thời sang một tiếng, chính tề rút ra bên hông đeo trường kiếm, màu sắc mỗi người không giống nhau đầu khí tự bên trong cơ thể của bọn họ thấm vào ra, cuối cùng mũi kiếm chỉ hướng cửa trấn, Đại Hữu một lời không hợp liền trực tiếp động thủ đuổi tình thế.

"Hòa bình trấn quy củ luôn luôn như vậy, nếu không phải muốn lời, vậy thì chó vào đi, nếu không vào lại không tuân theo quy củ, vậy nói không chừng một bên từ linh trên cây, chính là muốn treo thêm ít đồ." Người trung niên chấp tay lãnh đạm nói, theo kỳ Dứt lời, một cỗ mạnh mẽ khí tức chậm rãi từ trong cơ thể thấm vào ra.

"Ta là bổn viện học sinh, cũng không cần uống đi!"

"Ách?" Nghe lời, người xuống quanh cùng với kia mười mấy tên đội chấp pháp, nhất thời liền đem kinh ngạc quang đầu tới, nhìn từ nào trẻ tuổi tuấn mỹ khuôn mặt, người trung niên mặt đầy hoài nghi nói: "Ngươi thuyết ngươi là bổn viện học sinh?"

"Ban đầu ở qua kia học viện chiêu sinh khảo sát sau, mời mấy năm giả, bây giờ mới một mình đến." Thạch Viêm bình thản nói.

Người trung niên trong mắt kinh ngạc lại là thịnh rất nhiều nhiều, quang trên Dưới quét qua Thạch Viêm, nói: "Báo tên ngươi, tuổi tác, chiêu sinh đạo sư."

"Thạch Viêm, mười tám, đạo sư Nhục Lâm."

"Làm sao, có vấn đề sao?" Thạch Viêm nghi ngờ hỏi.

"Mười tám tuổi? Mười tám tuổi chính là Dám một mình hoành Hắc Giác Vực. Từ. Bất kể ngươi lời đến tội cùng là thật hay là giả. Vậy quyết đoán. Ta ngã vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy." Người trung niên phát tay một cái. Vừa muốn hướng về phía người sau lưng phân phó để cho bọn họ tra hồ sơ lúc một tên cau mày khổ khổ suy tư điểm gì năm sắc mặt nhưng là bỗng nhiên biến đổi. Thát thanh nói: "Thạch Viêm? Chẳng lẽ ngươi chính là Gia Mã Đế Quốc cái đó thiên tài Đầu Hoàng?"

Thanh niên thất thanh. Để cho người xuống quanh sững sờ một chút. Chợt đều là mặt đầy bùng tình. Đem vậy có chút khiếp sợ quang nhìn về phía Thạch Viêm. Tên còn không có vào trường học, thì đã tên trấn Già Nam học viện. Trong tin đồn tuổi gần mười sáu liền đã trở thành Đầu Hoàng yêu

nghiệt. Cả một học viện đều là nghe thuyết hán Danh tiếng.

"Nếu như không bắt ngờ lời, đó chính là ta." Thạch Viêm hướng về phía vị kia giống vậy mặt đầy kinh ngạc niên nhân buông tay một cái.

"Hắc. Người thật chính là cái đó Thạch Viêm, mười sáu tuổi là được vì Đấu Hoàng thiên tài?" Không xa không gần đi theo hoặc đức sau lưng. Kia mười mấy tên học viện đội chấp pháp viên nhìn Thạch Viêm bóng lưng. Không khỏi xì xào bàn tán với nhau.

"Nhìn hán không giả đi!" Một tên mặt bình thường thanh niên. Nhìn chăm chăm Thạch Viêm bóng lưng. Liếc về một cái đồng bạn. Nhàn nhạt nói.

"Lại vẫn thật là cái đó yêu nghiệt", rộng rãi trong nhà, hoặc đức trong tay bùng một quyền hồ sơ, hồ sơ trên, hội có Thạch Viêm hình ảnh, mặc Dù tờ nào hình ảnh là ba năm trước bức họa, trên khuôn mặt còn hơi vì mang theo nấy phần trẻ trung, bất quá kia đại khái đường ranh, ngược lại là cùng Thạch Viêm giống nhau như đúc.

"Người bây giờ là định trong học viện sao?" Hoắc đức cười hỏi.

"Ừ." Thạch Viêm gật đầu một cái.

"Mang nó, người mới có thể tiến vào học;" Hoắc đức từ trong nạp giới lấy ra một khối màu xanh thẫm huy chương, đem chỉ đưa cho Thạch Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1 Cưu Ma Trí: Bạch Sơn

Chương 1 Cưu Ma Trí: Bạch t rình

Nội viện tuyển chọn cuộc so tài coi như Già Nam Học Viện một đại thịnh sự, Dĩ nhiên là hết sức chọc người chú ý, hơn nữa, ở tên tuyển chọn cuộc so tài trên, những thứ kia ngày thường ở trong học viện nhân vật quan trọng, đều là sẽ lộ mặt, đối với đem những người này coi là trong lòng thần tượng cùng với ái mộ đối tượng nam các nữ học viên, không thể nghi ngờ là một loại cực lớn sức hấp Dẫn.

Vì vậy, mặc Dù viện phương sớm liền chuẩn bị trong học viện lớn nhất một tên quảng trường Dự bị, có thể nhưng vẫn là bị chen đầy người ta tấp nập, vô số Già Nam Học Viện học viên, tề phá đầu vọt vào trên quảng trường chỗ ngồi, trên khán đài liếc nhìn lại, toàn bộ đều là tối om om đầu người cùng với kia xông thẳng lên trời tiếng ồn ào vang.

Không lộ quảng trường thành hình tròn chi trạng, ở xuông quanh quảng trường, thang đá không ngừng lan tràn lên phía trên, kia hình Dáng, giống như một tên sân giác đấu vậy, ngồi trên xuông quanh quảng trường biển người, tất cả là có thể rõ ràng nhìn thấy toàn bộ quảng trường. ?

Vào lúc này trong quảng trường, hai bóng người, một nam một nữ, lẫn nhau thiểm lược lần lượt thay nhau, song chương tiếp xúc đang lúc sức bùng ra hung mãnh đầu khí chấp chôn, làm cho xuông quanh trên khán đài luôn luôn bộc phát ra tiếng thán phục, bất quá, những thứ kia trên khán đài quang, rõ ràng có hơn nửa là ngừng ở kia một bộ xanh nhạt quần áo, thân thể mềm mại chớp động đang lúc, nhẹ nhàng phiêu Dật xinh đẹp ảnh trên.

Hai bóng người lại là một lần nguy hiểm lại càng nguy hiểm lần lượt thay nhau, màu xanh nhạt xinh đẹp ảnh nhưng là bỗng nhiên ngừng một lát, song chương đang lúc kim quang đại thịnh, mang theo một đạo quang tuyến, chính xác in ở tên thanh niên kia trên ngực, mạnh mẽ kinh khí, trực tiếp là đem người sau chấn thối lui ra vòng chiến.

"Niên trưởng, đa tạ!" Một kích lui địch, thanh y thiếu nữ khẽ mỉm cười, hướng về phía tên kia hình Dáng rất là anh tuấn nam tử khom người được một tên bắt bẻ không ra bất kỳ tật xấu gì lễ phép.

"Huân Nhi niên muội quả nhiên không hổ là một lần có tiềm lực nhất học viên, ta thua." Mặc Dù bị đánh bại, có thể tên kia anh tuấn nam tử ngược lại cũng Dứt khoát, cười cười, quang thật sâu liếc mắt nhìn kia như xanh liên vậy làm cho người tâm thần sáng khoái thanh y thiếu nữ, chợt không câu chấp thối lui ra.

"Đây cực, Tiêu Huân Nhi Thắng!" Nghe kia trọng tài trên đài vang lên tiếng quát, thanh y thiếu nữ mới xoay người cướp hạ tranh giải đài.

"Huân Nhi, thật không tệ!" Ở thanh y thiếu nữ xuống đài sau, một bên trên khán đài, một nữ tử hướng về phía nàng phát tay một cái, cười nói.

"Nhược Lâm đạo sư." Coi thường khắp xuông quanh bắn tới nóng bỏng tầm mắt, Huân Nhi chạy vào kia đặc thù an trí khán đài, cười tìm tìm kêu một tiếng, chợt đem quang chuyển hướng khán đài bên cạnh một đám nữ tử, mỉm cười nói: "Tiêu Ngọc biểu Tỷ, Tiên nhi muội muội, Thanh Lân muội muội."

"Cô nàng thật là càng ngày càng lợi hại." Một tên mặc đạm tím viện uống xinh đẹp nữ tử, cười đi tới, ở nàng lúc đi lại, cặp kia bị băng bó bọc ở ống quần trung thon dài mượt mà chân dài, chính là lợi mã đem vốn là nhìn về phía Huân Nhi một ít nóng bỏng quang dẫn động quá khứ, vậy mà người chân dài, thật sự là Dẫn Dụ nam nhân đại sát khí. Mà nàng chính là Tiêu Ninh Tỷ Tỷ Tiêu Ngọc.

"Ừ." Nghe vậy, Tiêu Ngọc cũng là thở dài một tiếng, chợt nắm chắc ngọc thủ, thấp trách mắng: "Tiêu Viêm mấy ngày trước sẽ tới, cái tên kia làm sao còn chưa tới?"

"Hắn hẳn rất nhanh sẽ tới." Huân Nhi khẽ cắn môi đỏ mọng.

"Ân ân, Thạch đại ca nhất định sẽ tới." Y Tiên cùng Thanh Lân ở một bên phụ họa.

Mặc Dù Y Tiên cùng Thanh Lân còn, thế nhưng xinh đẹp Dung nhan và khí chất hay là hấp Dẫn một nhóm lớn hộ hoa sứ giả.

Ở mấy người xì xào bàn tán trung, kia trong quảng trường, lại là quá khứ ba ba chiến đấu, mà ở thứ tư ba lúc, một tên nam tử thiểm lược lên, trường kiếm trong tay mãnh rút ra, hàm chứa xâm lược tính nóng bỏng quang, không che giấu chút nào hướng về phía Huân Nhi chỗ phương hướng quét qua.

"Huyền cấp lớp ba trương Dũng, đối chiến vàng cấp lớp hai Thạch Viêm! "

Theo trên ghế trọng tài thanh âm rơi xuống, nhất thời, huyền ảo quảng trường đột nhiên an tĩnh rất nhiều nhiều, vô số đạo quang, nhìn về phía vàng cấp lớp hai chỗ phương vị, một năm, Thạch Viêm tên tên, đã sớm bị Già Nam Học Viện học viên thậm chí còn các thầy vững vàng nhớ, xin nghĩ mấy năm đâm đầu, trong tin đồn thiên tài Đấu Hoàng, Huân Nhi, Y Tiên, Thanh Lân trong niện cực kỳ thân mật gọi "Thạch Viêm ca ca".

An tĩnh lại quảng trường, cũng là làm cho Huân Nhi cùng Y Tiên Thanh Lân đám người khẩn trương, hai mắt nhìn nhau một cái, đều là từ trong mắt đối phương nhìn ra vẻ lo âu.

Trên đài một nơi thật tốt đất sỏ, một tên mặc màu đỏ quần áo thiếu nữ, hai cánh tay khoen ở trước ngực, dựa lưng vào một cây ống sắt, yêu nhiều đường cong, bị thẳng tắp ống sắt ẩn ẩn phải hết sức mê người, lúc này nàng, nhìn kia lại không người ra sân nghênh chiến quảng trường, không kiềm được biu môi một cái, khá có chút khinh thường cười lạnh nói.

"Làm cho Huân Nhi nhắc tới không Dứt nam nhân? Hẳn là chúc con rùa đen chứ ? Đi theo loại nam nhân, còn không bằng đi theo ta đâu, những thứ kia thú nam nhân có cái gì tốt? Toàn bằng nửa người Dưới suy tính hùng tính."

"Yêu nữ, ngồi đằng hoàng cho ta, trước công chúng hạ, vậy cần rõ, còn thể thống gì?" Ở thiếu nữ áo đỏ một bên, một tên râu tóc bạc trắng lão giả nhìn thấy nàng tư thế kia cùng với đặc biệt đặc được ngôn ngữ, không khỏi giận đến thôi râu đạo.

Thiếu nữ áo đỏ không chút khách khí cho một rõ ràng ở già học viện địa vị không thấp ông lão một cái liếc mắt. Hừ lạnh nói: "Thua thiệt ngươi hay là ngoại viện Phó viện trưởng, không phải là một mười sáu tuổi đã đột phá Đấu Hoàng sao? Có cái gì không Dậy nổi, đối lại là ta, đã sớm đem hắn nói lên học viện!"

Lão giả than thở một tiếng, nếu là có ngươi thuyết khó khăn sao đơn giản liền tốt.

Một chỗ vị trí không tệ khán đài chỗ, một bộ bạch sam thanh niên, lắc đầu một cái, nhàn nhạt nói: "Hắn không xứng với Huân Nhi!"

Coi như hắn nói ra câu lúc, một cỗ to lớn hấp lực hướng hắn tấn công tới, ở mọi người kinh ngạc quang hạ, hắn không có chút nào phản kháng hướng quảng trường bay đi.

Ầm ầm nện ở trên quảng trường, cứng rắn sàn nhà, đều là trực tiếp bị chấn thành bụi phấn, phác đằng lên, lượn lờ một mảnh khu vực.

Một đạo hắc ảnh không có dấu hiệu nào xuất hiện ở hắn bên người, nâng lên một cái chân giẫm ở trên người hắn.

Huân Nhi quang gắt gao nhìn chăm chăm kia phiến bị bụi bặm che giấu khu vực, trên gương mặt tươi cười xông lên lau một cái khó mà che giấu kích động: "Thạch Viêm ca ca!"

Nghe Huân Nhi lời, Nhược Lâm đạo sư cùng với Tiêu Ngọc Y Tiên đám người đều là thân thể mềm mại run lên, chợt quang vội vàng nhìn về phía trong sân mảnh khu vực kia.

Một tên thanh niên áo bào đen, ở bụi bặm trung như ẩn như hiện hiện lên, một lát sau, rốt cuộc là xuất hiện ở tất cả mọi người nhìn chăm chú Dưới!

"Ta không xứng với hợp với Huân Nhi, thay phiên ngươi tới quơ tay múa chân, nhìn ở Già Nam mặt mũi, nếu có lần sau nữa, chết! !" Coi thường Dưới chân thanh niên Dữ tợn sắc mặt, Thạch Viêm giờ chân lên đem tên áo dài trắng thanh niên đá trở về.

Toàn bộ quảng trường, Yên lặng như tờ. Người thanh niên cũng không phải là người bình thường, Bạch Sơn, Già Nam Học Viện trẻ tuổi một lần trung nhân vật quan trọng, sức mạnh không thể so với thích khiếm tốn chưa bao giờ bại lộ thực lực chân chính Huân Nhi yếu hơn bao nhiêu, nhưng là, ở trên tay đối phương nhưng không có lực phản kháng chút nào, liền Dạng tựa như chết câu vậy, bị đá bay. Bất quá trong tin đồn người ta nhưng là vào sáng sớm hai đầu năm liền lên cấp Đấu Hoàng yêu nghiệt, ngược lại cũng bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Y Tiên ra sân

Chương 155: Y Tiên ra sân

Tất cả mọi người thang cứng lưỡi nhìn duy —— vị đứng đang chiến đấu trong sân bóng người, có nhìn một chút bị chúng đệ tử mang đi lẫn lộn đất Bạch Sơn.

Dạng kết quả, ai cũng không nghĩ tới.

"Thật là đáng sợ tốc độ!" Một bên chủ tọa trên đài, cả người hắc bào lão giả trong mắt lóe lên một tia tinh quang, hẳn lại không chút nào nhận ra được, đồng nghiệp già nua trên khuôn mặt hiện ra tí ti vẻ ngưng trọng, trầm giọng nói: "Đối với tự thân đấu khí nằm trong tay thật là đến xuất thần vào hóa mức, cả người lại không có chút nào đấu khí tiết ra ngoài!"

"Chính là chúng ta chút lão gia cũng không thể nào làm được như vậy hoàn mỹ nắm trong tay tự thân đấu khí" hắc bào lão giả bên người một vị khác hồng bào lão giả giống vậy vô cùng rung động."

"Hồ kiên, hẳn thân phận chắc chắn chưa ?" Bên cạnh một vị khác hồng bào lão giả mặc dù giống vậy khiếp sợ, nhưng là ngưng trọng hướng một bên hắc bào lão giả hỏi.

Lời vừa nói ra, trên đài mười nhiều tên lão giả mộ quang chỉ một thoáng đồng loạt tập trung đến hắc bào trên người lão giả.

"Hẳn thân phận không có vấn đề" hắc bào lão giả liếc một cái trên đài Thạch Viêm, già nua trên gương mặt hiện ra một nụ cười: "Tên truyện Gia Mã Đế Quốc thiên tài, mười sáu tuổi liền đột phá Đấu Hoàng yêu nghiệt."

Mọi người ở đây vì Thạch Viêm thiên phú khiếp sợ lúc, cái đó hồng bào lão giả trong mắt nhưng là tinh quang chột lóe, "Tái như thế nào yêu nghiệt cũng là ta Già Nam học viên."

"Ân "

Mọi người sửng sốt một chút, toàn cho dù là kịp phản ứng

Mà dưới lời đài, tất cả mọi người bị đá kích thể vô hoàn phụ, kém không nhiều năm linh, nhìn một chút người ta, người ta vào sáng sớm hai đầu năm chính là Đấu Hoàng, nhìn lại mình một chút.

Trên lời đài, trương dừng sắc mặt mấy quyền kinh biến ảo, nhưng vẫn còn khê cần rặng, nội tâm không ngừng cho mình cổ động, "Tin tưởng mình, đối thủ bất quá chẳng qua là cùng Đấu Hoàng mà thôi, trương dừng, ngươi có thể được, ngươi có thể, tin tưởng mình" .

Thạch Viêm mang hơi thường thức ánh mắt nhìn đối diện người kia, mặc dù có chút kinh hoàng, nhưng chênh lệch rõ ràng như vậy dưới tình huống, lại vẫn chuẩn bị xuất thủ, cũng là cùng nhân tài.

Ngay tại Thạch Viêm chuẩn bị động tới tay chỉ điểm một chút đối phương thời điểm, chỉ thấy người nọ mãnh nhìn sang một bên trọng tài, nói nhanh: "Ta nhận thua!" Nói xong không đợi trọng tài tuyên bố, chính là nhảy xuống lời đài trốn vào trong đám người đi.

Thạch Viêm hơi ngạc nhiên, thật là nhân tài.

"Huyền cấp lớp hai Thạch Viêm Thắng" trọng tài nhìn không có một bóng người lời đài, trên trán cả giận nói đạo hắc tuyến, thẹn hẳn cho là mới vừa rồi cái đó từ còn phải liều mạng một cái đầu! Đối với hẳn nhìn với con mắt khác.

Đến nỗi Bạch Sơn, lúc này còn có người nào lòng rối rãnh đi chú ý người thất bại, người mạnh là vua, thế giới định trước tàn khốc, chỉ biết chú ý cường giả, người yếu định trước ở trong bóng tối.

Ngẩng đầu nhìn khán đài chỗ cười tùm tùm thanh y thiếu nữ, trong lòng dâng lên chút ảm áp ảm áp, mũi chân nhẹ nhàng động một cái, thân thể trực tiếp biến mất đang so thử trên đài, xuất hiện ở kia vàng cấp lớp hai chỗ nơi.

Hai cánh tay hơi giương ra, sau đó một con nhào vào kia xa cách hai năm nhiều thời gian ảm áp ôm trong ngực, tham lam hút lấy kia quen thuộc mùi vị.

Nhìn kia một con nhào vào Thạch Viêm trong ngực thanh y thiếu nữ, toàn bộ quảng trường đều là rơi vào hoàn toàn yên tĩnh, trong lúc mơ hồ, tựa hồ có

vô số tan nát cõi lòng tiếng rắc rắc vang, vang lên theo.

"Tiêu Huân Nhi, sao đổi như vậy lớn gan? Liền vì cái đó nam nhân sao? Thiên phú cao không dậy nổi a! Làm sao không phải là đối ta a!" Thiếu nữ áo đỏ lúc này cũng là mây liễu dựng ngược, hết sức bất mãn, nếu không phải là một bên ông lão thấy vậy đem nàng kéo ở bên người, sợ rằng nàng đều là không nhận được xông tới cưỡng ép đem kia như cao su như tất hai người cho tách ra.

"Ho khan hai người ừng kéo dài xấp xỉ một phút sau, một bên Nhược Lâm đạo sư rốt cục thì chịu đựng chẳng nhiều từ chung quanh bắn tới nóng bỏng quang, lập tức ho nhẹ một tiếng.

Nghe tiếng ho khan, kia như chim y theo người vậy y theo ở Thạch Viêm trong ngực Huân Nhi, rốt cục thì hoàn toàn từ lần đầu gặp đến trong lòng nhớ người hạnh phúc cùng kích động đang lúc tỉnh hồn lại, nhất thời, đậm nhả như liên trên gương mặt tươi cười bay lên lau một cái say lòng người đỏ ửng, lập tức vội vàng từ Thạch Viêm trong ngực thối lui ra, sau đó giống như một viên ngậm then thùng thảo vậy rúc vào Tiêu Ngọc sau lưng.

Thạch Viêm khẽ cười một tiếng, nhìn về phía Nhược Lâm đạo sư: "Đã lâu không gặp a! Nhược Lâm đạo sư."

"Tiêu Viêm cái tên kia cũng thật sớm tới, ta còn tưởng rằng ngươi không đến chứ?" Nhược Lâm đạo sư bất mãn nói.

"Hắc hắc, sao có thể a! Không phải là bị chuyện tri hoãn mà!" Thạch Viêm lúng túng nói.

"Chờ tuyển chọn cuộc so tài xong, sẽ cùng ngươi tính sổ."

"Tiên nhi, Thanh Lâm, đoạn thời gian ở Già Nam Học Viện quá như thế nào a." Thạch Viêm quay đầu nhìn về phía bên cạnh hai tên cô nàng.

"Rất tốt, Huân Nhi Tỷ Tỷ, Ngọc Nhi Tỷ Tỷ, còn có Nhược Lâm đạo sư cũng đối với chúng ta đặc biệt tốt." Thanh Lâm vui vẻ nói, Thạch Viêm đến, nàng xác thật phần vui vẻ.

Thạch Viêm khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng phủ lông Thanh Lâm tóc, sau đó nhìn về phía một bên Y Tiên.

"Thạch đại ca!" Y Tiên mặt đẹp ửng đỏ.

"Huyền cấp lớp ba phong ngọc khang đối chiến huyền cấp lớp hai Y Tiên."

Tranh giải lại qua đi một trận, một trận nhưng là đến phiên Y Tiên ra sân.

"Đi đi, cố gắng lên!" Thạch Viêm nhìn một chút có chút nhao nhao muốn thử Y Tiên, khẽ cười nói.

"Tỷ Tỷ, cố gắng lên!" Là Thanh Lâm thanh âm."

"Tiên nhi muội muội cố gắng lên!" Huân Nhi cũng ở một bên vì Y Tiên cố gắng lên khích lệ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Y Tiên thực lực

Chương 156: Y Tiên thực lực

"Ừ" Y Tiên gật đầu một cái, xoay người hướng trong sân trên lối đài đi tới.

Nhảy lên lối đài, Y Tiên đối thủ đã đã sớm đi lên, nhìn Y Tiên nhảy lên lối đài, Phong Ngọc Khang trên mặt mang treo nụ cười tự tin, hợp với kia rất là anh tuấn dung nhan, nhìn ngả thật là tiêu sái, nhìn không hướng Y Tiên, ắn núp thoáng qua một tia nóng bỏng quang mang, nhưng lại ắn núp cực tốt.

Khẽ mỉm cười, Phong Ngọc Khang rất có phong độ nói: "Tiên nhi niên muội, ngươi trước mời."

Phong Ngọc Khang là huyền cấp lớp ba người thứ nhất, thực lực đã trấn tới hai sao Đại Đấu Sư, ở hấn nhìn đi đối phó Y Tiên đó là bắt vào tay chuyện. Nào ngờ Y Tiên vào sáng sớm mấy tháng phía trước lên cấp Đại Đấu Sư, mấy tháng qua, dựa vào Ách Nan Độc Thể đặc tính lại là đột nhiên tăng mạnh, đã là năm sao Đại Đấu Sư, chớ thuyết một tên hai sao Đại Đấu Sư, coi như là một tên Đấu Linh ở nàng trước mặt cũng đòi không tốt.

"Vây thì cảm ơn học trưởng!" Y Tiên cười nhạt, vẻ chán ghét chợt lóe rồi biến mất. Đối phương mặc dù rất có lễ phép, nhưng trong mắt ả núp tí ti nóng như lửa quang cùng kia tràn đầy muốn chiếm làm của riêng thần sắc, nhưng là không có lửa gạt được Y Tiên cặp mắt.

Vừa dứt lời, Y Tiên bóng người động, một chuỗi tàn ảnh thoáng qua, ở Phong Ngọc Khang còn chưa phản ứng kịp lúc, một con trắng nõn bàn tay xen lẫn đen sẫm sắc đầu khí đã là xuất hiện ở hần trước mắt, đang hướng bả vai trùng trùng vỗ tới.

"Không tốt!" Mới vừa còn một bộ không thèm để ý thần sắc Phong Ngọc Khang, sắc mặt nhất thời cuồn cuộn, nhìn trước mắt lóng lánh đen sẫm sắc đầu khí, nhưng phát hiện mình muốn tránh đã không kịp, khẽ cắn răng, trong mắt lóe lên một chút tức giận, lập tức cũng không để ý mặt mũi cái gì, né người chính là hướng trên đất ngã xuống, thật nhanh trên đất lộn mấy vòng, sau đó nhanh chóng từ dưới đất nhảy lên, miễn cưỡng tránh thoát lần công kích.

Quyển kinh sao gấp lại đằng, Phong Ngọc Khang cả người quần áo màu trắng trên dính đầy bụi bặm, tóc cũng biết phải loạn hồng bết hồng bết, đang không có mối vừa ưu nhã tiêu sái đáng vẻ, đáng vẻ nhìn vô cùng chật vật.

"Học trưởng, lòng nga!"

Ngay tại Phong Ngọc Khang còn chưa kịp thở phào, Y Tiên kia hơi có vẻ hí ngược thanh âm nhưng là đột nhiên từ sau lưng truyền tới, ngay sau đó một trận tiếng xé gió vang lên, Phong Ngọc Khang chỉ cảm thấy sau lưng tóc gáy trong nháy mắt tất cả đều dựng ngược, không hề nghĩ ngợi lần nữa nghiêng một cái, té xuống đất, từ dưới đất cút qua một bên, né tránh Y Tiên công kích.

Thứ hai sau, Y Tiên không có ở truy kích, mà là cười khanh khách lập tại chỗ, nhìn chật vật bò dậy lâm thâm, cười híp mắt nói: "Học trưởng thật là lợi hại!" Chẳng qua là giọng nói kia nhưng là không có chút nào bội phục.

Nghe dưới đài truyền tới từng trận tiếng cười nhạo, Phong Ngọc Khang giận đến sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

"Hừ" thấy vậy Phong Ngọc Khang trong mắt lóe lên một tia hàn quang, tức giận hừ một tiếng, dưới chân một chút, bóng người như rời cung mũi tên nổ bắn ra hướng Y Tiên, hai tay đồng thời toát ra màu đỏ nhàn nhạt quang mang, hướng về phía Y Tiên mặt vỗ tới, mới vừa phong độ sớm cũng không biết ném đi nơi nào.

Y Tiên đối với Phong Ngọc Khang công kích giống như không có nhìn thấy vậy, không có chút nào muốn tránh né đáng vẻ. Một màn trên khán đài Nhược Lâm cả kinh thất sắc, đang phải nhắc nhở Y Tiên, lại bị Thạch Viêm ngăn lại, "Không cần lo lắng, kia Phong Ngọc Khang thực lực bất quá là hai sao Đại Đấu Sư mà thôi, giải quyết hắn đối với Tiên nhi tới thuyết dễ như trò bàn tay."

Một khắc sau, lau một cái bóng trắng thoáng qua, ở trong mắt mọi người kéo ra từng đạo tàn ảnh, từ Y Tiên mới vừa đứng vị trí một mực kéo dài đến Phong Ngọc Khang trước mặt.

Lấy không tưởng tượng nổi tốc độ trong thời gian ngắn cướp tới Phong Ngọc Khang trước mặt.

Chợt bạch quang thoáng qua, chỉ nghe "Bành" một tiếng, Phong Ngọc Khang thân thể nhất thời bay ngược lên, tiếp chính là "Phốc" một tiếng, chợt phun ra búng máu tươi lớn, trên không trung bay vọt mấy chục thước sau, trùng trùng té được lồi đài ra, ngất đi.

Nhìn kia đã ngất đi Phong Ngọc Khang, dưới đài một đám học viên tầm mắt rồi rít chuyển hướng trên đài, ở mọi người kinh ngạc quang hạ kia một chuỗi chuỗi tàn ảnh chậm rãi biến mất, chỉ để lại Y Tiên nhẹ nhàng tiên tư đứng ở trên lồi đài, trên mặt mang một tia nhàn nhạt nụ cười, mặt trời đỏ ánh chiếu hạ, tỏ ra phá lệ xinh đẹp động lòng người

"Huyền cấp lớp hai Y Tiên Thắng!"

Nhược Lâm mới hoàn hồn lại, nhìn về phía Thạch Viêm.

"Tiên nhi bây giờ nhưng là thất tinh Đại Đấu Sư, bất quá coi như là Đấu Linh thậm chí là Đấu Vương đựng phải nàng, cũng phải kiêng kỵ bảy phần." Thạch Viêm nhìn khiếp sợ Nhược Lâm nhàn nhạt nói.

... . .

Cả ngày thời gian, tuyển chọn cuộc so tài sơ cuộc so tài đã rơi xuống màn che, còn lại trước năm mươi tên tiến vào bên trong viện số người cùng trước năm tên tranh đoạt chiến đem ở ngoài sáng ngày cử hành.

Hôm sau, đậm ánh nắng ảm áp từ chân trời chiếu nghiêng xuống, theo chân trời một vòng điệu ngày chậm rãi dâng lên, an tĩnh một tức học viện, rốt cục thì lại lần nữa trở nên tràn đầy sức sống đứng lên, vô số thanh xuân đầy trai gái, từ học viện các nơi lục tục không ngừng xông ra, bọn họ hết sức rõ ràng đó chính là ở vào trong học viện lòng đại quảng trường.

Ở lâu các trung đơn giản rửa mặt một lần sau, Thạch Viêm chính là cùng Huân Nhi, Y Tiên, Thanh Lâm ba người cùng đi ra lầu các, sau đó một đường hướng về phía quảng trường bước đi.

Trên đường đi, mọi người kính nể kính ngưỡng nhìn đi tới Thạch Viêm đám người, dọc theo đường trong, chật chội đám người, tự phát tản ra, nhường ra một con đường, vạn chúng chúc.

Coi như lúc này trong học viện tiêu điểm tụ tập nhân vật, một đường, vậy không đoạn từ bên đường bắn tới hàm chứa hàm mộ ghen tị các loại ưu tư

quang, làm cho Thạch Viêm cũng hơi có chút không được tự nhiên.

"Cái đó chính là gọi là Thạch Viêm người, là biến thái thiên tài."

"Hò thuyết, người ta chẳng qua là thiên phú tu luyện biến thái, người vẫn là rất đẹp trai rất bình thường được rồi!"

Ở một đường nóng bỏng quang nhìn soi mói, Thạch Viêm đoàn người tiến về phía trước đã sớm người ta tấp nập trong quảng trường, sau đó hướng về phía quy định chỗ ngồi đi tới.

Hôm nay, nhất định là Già Nam Học Viện năm nay trung náo nhiệt nhất một ngày, bởi vì kia hội tụ tất cả học viên ánh mắt nội viện tuyển chọn cuộc so tài, tương hội tại hôm nay đạt tới nhất làm người ta làm kích động giai đoạn! .

Đoàn người theo quảng trường phần đáy chậm rãi đi lên, cuối cùng ở phía trước ngày lớp học vị trí dừng lại, ngồi xuống.

Ở mấy người vào sân sau xấp xỉ nửa lúc chùng, chung quanh quảng trường trên khán đài số người, rốt cục thì chật chội đến một mấy hồ nổ tung mức, tối om om đầu người liếc nhìn lại, không thấy được cuối, tiếng huyền náo âm, hội tụ vào một chỗ, cuối cùng xông thẳng lên trời.

"Đồng!" Ở xanh thăm bầu trời diệu ri lên chức đứng lên lúc, thanh thúy tiếng chuông, rốt cục thì ở trên quảng trường vang lên, mà nghe kia tiếng chuông, huyền náo quảng trường, mới hơi an tĩnh một ít, vô số đạo quang theo tiếng chuông, nhìn về cực kỳ rộng rãi quảng trường.

Hội tụ toàn trường tất cả quang giữa quảng trường, Phó viện trưởng hồ kiên chậm rãi đứng lên, quang nhìn khắp bốn phía, hùng hồn thanh âm, giống như sấm rền vậy, ở quảng trường giữa không trung quanh quẩn lên:

"Ở ngày hôm qua, nội viện tuyển chọn cuộc so tài chính là chọn lựa cuối cùng năm mươi vị, bọn họ đều có tiến vào bên trong viện tu hành tư khác biệt, bất quá, trong nội viện, giống vậy có rõ ràng cấp bậc chi phân, mà muốn ở trong nội viện lấy được tu hành tốt hơn điều kiện, đó chính là phải hết sức cố gắng ở một cuộc tranh tài cuối cùng trung lấy được thành tích tốt nhất, mỗi một tên tăng lên, cũng sẽ đối với các người có trợ giúp to lớn, cho nên, đem hết toàn lực đi, vì có thể có được ưu tú hơn tu hành điều kiện!"

Hồ kiên quang liếc về một cái kia bị điều động phải có chút kích động các học viên, cười nói: "Năm trước tuyển chọn cuộc so tài, đều là lựa chọn hiệp tranh giải, mà nay năm, trải qua học viện hội nghị thảo luận, nhưng là hơi thay đổi một hạ một vòng cuối cùng tranh giải kiểu mẫu."

Nghe hồ kiên lời nói, Thạch Viêm hứng thú thiếu, đánh hà hơi, nếu không phải là bởi vì bởi Huân Nhi các nàng, hẳn mới lười tới tham gia loại nhàm chán tranh giải.

Bất quá tràng thượng những học viên khác đồng dạng là đồng loạt sững sốt một chút, chột đem nghi ngờ quang nhìn về phía trong sân, tụ tinh hội thần nghe hồ kiên phát biểu.

"Quyển kinh tất cả trường lão quyết định, huyền cấp lớp hai Thạch Viêm trực tiếp đạt được tiến vào bên trong viện tư khác biệt, bây giờ mời những thứ khác trước năm mươi tên học viên toàn bộ tiến vào bên trong sân." Hồ kiên cười vang nói.

Nghe vậy chúng học viên cũng đều là sững sốt một chút, bất quá thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút liền biết, một tên Đẩu Hoàng học viên, đừng nói là bên ngoài viện, coi như là ở trên trời mới tụ tập nội viện cũng không có người có thể cùng kỳ tranh phong, coi như là không ít trường lão cũng không có Đẩu Hoàng thực lực, hơn nữa còn là người ta hai đầu năm thực lực, hôm nay lại càng không biết đi tới một bước kia. Khó hiểu mọi người áp lực đối nhệ rất nhiều nhiều.

Toàn trường các nơi nhìn trên đài, bóng người bắt đầu không ngừng thiểm lược ra, cuối cùng xuất hiện ở trong quảng trường.

"Các người cũng đi đi!" Thạch Viêm khẽ cười một tiếng, hướng về phía bên người mấy nữ nói. Quang liếc một cái trên đài hồ kiên, hẳn vốn đang định ra sân sau, trực tiếp đem những học viên khác người thanh tràng, có thể tiếc. Bất quá lấy Huân Nhi các nàng thực lực, lên cấp cũng dễ như trở bàn tay, một người là đại lục đệ nhất kỳ đồng, một người là Ách Nan Độc Thể, một người là thần phẩm đấu đế huyết mạch. Đều là loại thiên địa chi linh tú tồn tại.

"Ừ." Mấy nữ mỉm cười gật đầu một cái. Thân thể nhảy một cái. Mũi chân đặt lên lan can trên. Thân hình ở giữa không trung hoa khôi đếm đường vòng cung. Ở vô đạo quang nhìn soi mói. Nhẹ nhõm lọt vào trong sân.

Theo Huân Nhi Y Tiên Thanh Lân hôm nay vào sân. Vốn là thì đã nóng như lửa khí cũng là lần nữa đột nhiên rút ra thẳng. Không ít người trên mặt thoáng qua một tia say mê, bọn họ không dám theo đuổi mấy nữ, không thay mặt biểu bọn họ không có loại ý tưởng. Cười nhạo, thiên chi kiều nữ, ai không thích.

"Năm nay, chúng ta không muốn từng cuộc một hiệp tranh giải, mà là muốn một trận giàu có nhiệt huyết cùng cảm xúc mạnh mẽ đại hỗn chiến cuộc thi vòng loại, ai có thể ở tên cuộc thi vòng loại trung kiên trì càng lâu, hạng chính là càng cao, mà ngược lại cũng vậy."

Nhìn kia lục tục vào sân chúng nhiều người dự thi, hồ kiên cười nói: "Ở tên bên trong quảng trường, bất luận các người sử dụng loại nào thủ đoạn, thậm chí là cùng người liên thủ tạo thành đoàn đội cũng được, nhưng chỉ cần các người có thể ở hỗn chiến thành đem mình gìn giữ xuống, như vậy chính là đạt được thắng lợi."

Hồ kiên vừa dứt lời, trong quảng trường chính là vang lên một ít xì xào bàn tán, hiển nhiên, tên cùng năm trước tranh giải không giống nhau kiểu mẫu, làm cho bọn họ có chút ứng phó không kịp.

"Ở bắt đầu tranh tài sau, ra sân người, chính là thua, chúng ta có người đặc biệt đếm hết, vì vậy, chỉ cần người có thể ở loạn chiến trung giữ vững thêm một hồi, nói không chừng, người hạng chính là sẽ tăng lên rất nhiều nhiều, cho nên, giữ vững, chính là thắng lợi."

"Các người đều hiểu quy tắc tranh tài sao?" Khi lại không có người tiến vào quảng trường lúc, hồ kiên quang tại chỗ bên trong quét nhìn một vòng, cao giọng hỏi.

"Biết!" Nghe hồ kiên câu hỏi, bên trong sân nhất thời vang lên chính tề ưng thuận thanh. "Được, nếu đều hiểu, như vậy ta tuyên bố" hồ kiên bàn tay chậm rãi giơ lên, cuối cùng ở vô số đạo quang nhìn soi mói, âm âm rơi xuống: "Nội viện tuyển chọn cuộc so tài một vòng cuối cùng cuộc thi vòng loại, hiện tại bắt đầu!"

Nhìn trên đài, nhìn vậy cơ hồ là ở ban đầu, chính là bùng nổ khởi chiến đấu bên trong sân, nhất thời từng đạo kích động tiếng thét chói tai, vang tận mây xanh, rất nhiều người là kéo rách giọng hướng về phía mình thích vui mừng người dự thi trợ uy, loại tình cảnh không lộ đại đối chiến, xa xa so với đan luân hồi hợp tranh giải muốn càng có xúi giục lực.

Mấy nữ động tác thanh linh ưu nhã, nhưng là mỗi một lần xuất thủ, cũng để cho đối thủ vô kế khả thi. Ba đạo thân ảnh tuyệt mỹ tại chỗ trên qua lại, theo đấu khí mỗi một lần dừng động, đối thủ liền bị không giải thích được đánh ra bên ngoài sân. Ba nữ thực lực mạnh mẽ chèn ép, cần quét toàn trường! ...

"Này giới nội viện tuyển chọn cuộc so tài. Đến đây kết thúc. Trước năm cường đi ngang qua kịch liệt đất chiến đấu sau. Cũng là đã sinh ra. Bọn họ chính là Tiêu Huân Nhi, Y Tiên, Thanh Lân, ngô hạo, hồ gia." Một tên tuổi tác khá lớn đất trọng tài đứng dậy. Quang vẫn nhìn quảng trường. Chợt lớn tiếng tuyên bố.

Kết thúc tuyển chọn cuộc so tài,, Huân Nhi mấy nữ đi tới Thạch Viêm bên người, "Thạch Viêm ca ca, Huân Nhi thực lực như thế nào?"

Bộ dáng kia giống như là muốn phải đại nhân khen ngợi nữ hài vậy, cùng mới vừa rồi tròng Thượng Thanh lãnh trầm trử tiên tử vừa nếu hai người.

"Huân Nhi tự nhiên là lợi hại nhất."

Coi như Cổ Tộc ngàn năm qua nồng nhất liệt thần phẩm đấu để huyết mạch, nếu như không có dạng thực lực, Thạch Viêm ngược lại cảm thấy kinh ngạc. Từ Huân Nhi mới vừa rồi chiến đấu đấu khí chấp chôn đến xem, thực lực ít nhất ở Đấu Vương trở lên. So với Y Tiên cùng Thanh Lân cũng cao hơn trên không ít, bất quá Y Tiên cùng Thanh Lân tiếp xúc tu luyện mới thời gian bao lâu, các nàng ba người thiên phú ai mạnh ai yếu, rất khó nói rõ.

"Người khỏe, ta gọi hồ gia." Lúc một vị màu đỏ thiếu nữ, đi tới Thạch Viêm trước mặt, mỉm cười, đưa tay hướng muốn cùng Thạch Viêm bắt tay.

"Ta không nhìn lầm chứ, yêu nữ lại chủ động cùng nam nhân nói chuyện?"

"Hắn không phải là đối nam nhân không có hứng thú mà? Chuyện gì xảy ra a?"

"Thiết, lấy Thạch Viêm thực lực, hấp dẫn phái nữ ở khó tránh khỏi."

"Hừ, hồ ly tinh." Có chút nữ đệ tử, trong lòng bản thù trử yêu nữ.

"Nga!" Thạch Viêm ánh mắt có chút quái dị nhìn trước mặt vóc người bốc lửa nữ hài, sao hảo nữ hài tử, có thể tiếc là một kéo kéo, Thạch Viêm âm thầm xúc động một tiếng, hắn có biết, tên nữ hài nhưng là đối với Huân Nhi có ý đồ bất lương. Cũng không cần tiếp xúc tốt.

Hồ gia lẳng lẳng nhìn coi thường mình Thạch Viêm, lần đầu tiên bị không để ý tới, có chút tinh hồn không tới.

"Có ý tứ, không hồ là ta vị thứ nhất cảm thấy hứng thú nam nhân." Yêu nữ, yêu nhiều cười một tiếng.

Một năm một lần thịnh nhất thi đấu cuộc so tài, cũng rốt cục thi theo Thạch Viêm mấy người lui tròng, mà dần dần hạ màn.

Thạch Viêm nằm ngang ở Già Nam Học Viện sau núi trên cỏ, trong miệng ngậm một tên không biết tên thảo, lúc rồi rãnh quang làm cho hắn cả người trên dưới thoải mái vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: vào nội viện

Nhân nhả thời gian chợt lóe rồi biến mất, khi Thạch Viêm cùng Huân Nhi đám người đi tới Phó viện trưởng hồ kiên trước thư phòng lúc, chỉ thấy trước cửa trên đất trống, đã sớm đứng đầy không ít người, những người này phân tán được không thiếu thật to đoàn thể, mỗi người thấp giọng cười nói.

Thạch Viêm xuất hiện, để cho tình cảnh nhất thời yên lặng không tiếng động, quang đều là tràn đầy kính sợ nhìn Thạch Viêm. Đã Thạch Viêm thực lực, vô luận là ở đâu trong, định trước khiêm tốn không.

Theo Thạch Viêm đến, đóng chắc thư phòng rốt cục thì bị mở ra tới, Phó viện trưởng hồ kiên cùng với mấy tên lão giả đi chậm rãi ra, mà nhìn thấy bọn họ xuất hiện, toàn bộ trên đất trống xì xào bàn tán chính là dần dần yên tĩnh, một lát sau, lại là hoàn toàn yên lặng như tờ.

Quét nhìn mọi người một cái, tiến lên một bước, cất cao giọng nói: "Các vị bạn học, hôm nay, chính là các ngươi tiến vào bên trong viện thời điểm, ở đâu ta phải chúc mừng một chút các ngươi, lâu dài cố gắng rốt cuộc đạt được hồi báo, ta tin tưởng, khi tiến vào nội viện sau, các ngươi có lẽ sẽ không thích ứng nơi đó phương thức tu luyện, bất quá có một chút ta sẽ rất khẳng định, đó chính là, các ngươi có thể ở nơi đó, trình độ lớn nhất kích thích mình tiềm lực, a a, cũng không phải là ta nói mạnh miệng, chỉ cần ở trong nội viện nghỉ ngơi một năm, các ngươi sẽ lấy được giống như lột xác đổi hóa trong các ngươi có lẽ cũng có biết trong nội viện học viên người, dấu sao bọn họ thỉnh thoảng cũng sẽ có kỳ nghỉ từ nội viện đi ra, cho nên, các ngươi hẳn rõ ràng, từ nơi đó sau khi ra ngoài học viên cùng tiến vào trước, có bao nhiêu chênh lệch thật lớn."

"Nội viện, là Già Nam Học Viện nồng cốt đất sỏ, bởi vì kỳ giữ bí mật tính, vì vậy đại đa số ngoại viện học viên bao gồm đạo sư, cũng không biết nó phương vị xác thực, cho nên, chúng ta gặp nhau đem các ngươi đưa đến nào đó một nơi." Hồ kiên cười cười, ngẩng đầu nhìn xa xa xanh thăm bầu trời, nơi đó, mười cái bóng đen đang bay vút đến, chỉ chớp lát sau, bóng đen dần dần trở nên lớn, bất ngờ là mười đầu to lớn sư thú thú. Mười đầu sư thú mang theo to lớn bóng mờ vạch qua học viện, cuối cùng ở Tiểu Viêm đám người chỗ bầu trời chỗ dừng lại, cánh huy động đang lúc, cuồng phong dừng động, đem phía dưới một ít học viên thân hình vô phải có chút đứng không vững.

Hồ kiên hướng về phía trên bầu trời sư thú thú phát tay một cái, chợt bóng mờ áp đất tới, cuối cùng ở cuồng phong thổi lát phát đang lúc, mười đầu sư thú thú dừng lại ở vô ích phải cách đó không xa, mọi người quang đảo qua, nhưng là phát hiện ở sư thú thú trên lưng, mỗi người có hai người cười bọn họ.

"Được, đã đến giờ, các vị bạn học lên đi, năm người một tổ." Nhìn thấy sư thú thú hạ xuống, hồ kiên tay chỉ một cái, cười nói.

Nghe hồ kiên lời, đất trống kia trên các học viên nhất thời xoay người, chợt một tổ ong thêm lược vào đất trống, sau đó giống như con rệp vậy, chỉ nghe toa toa tiếng vang, chút không dần nổi người chính là leo lên sư thú thú kia rộng lớn sau lưng, nhưng mà đến khi bọn họ đôi chân đạp lên bồi thì, sư thú thú kia hơi có chút tron nhẵn lông chim, nhất thời làm cho bọn họ được ăn đau khổ, một ít chân đứng không vững người, trực tiếp là chân trượt một cái, chính là lăn xuống đi, thân thể đập xuống ở trên tấm đá bành bành tiếng vang, liên tiếp không ngừng vang lên."Ha ha, từ cửa, không muốn sinh cường, sư thú thú trên gần có ghế ngồi, không muốn vọng tưởng đứng ở trên lưng nó, vậy chỉ có Đại Đầu Sư mới có năng lực." Hồ kiên cười lớn một tiếng.

Thạch Viêm từ từ ngẩng đầu lên, tùy ý nhìn trúng một con không bị người ngồi lên sư thú thú, thân hình chớp động, toàn cho dù là xuất hiện ở một con sư thú thú trên lưng, Huân Nhi, Y Tiên cùng Thanh Lâm theo sát đi. Bốn người đứng yên ở đó tron nhẵn lông chim trên.

Những thứ kia lúc trước từ sư thú thú trên rơi xuống xuống các học viên, không kiếm được mặt đầy kính nể, đã thử cường ép leo lên sư thú thú bọn họ, vô cùng rõ ràng biết, thật là chết lông chim là biết bao dễ cho người khó mà đứng.

"Một đường, chúng ta đem sẽ đích thân hộ tống các ngươi." Cự cao lâm hạ mắt nhìn xuống phía dưới đất trống, hồ kiên cười cười, vung tay lên, phía dưới điều khiển sư thú thú nhân chính là một tiếng nhọt tiếu, nhất thời, sư thú thú hai cánh đột nhiên chấn động một cái, to lớn thân hình chính là đi đôi với lưu trên mặt đất càng thêm đôi bóng mờ, chậm rãi bay lên không.

Theo sư thú thú hai cánh cấp tốc chấn động, phía dưới bóng người càng ngày càng, tới cuối cùng, cơ hồ giống như con kiến vậy, mà ở vậy trời cao mắt nhìn xuống toàn bộ Già Nam Học Viện, cơ hồ là có thể đem tất cả vị trí có thu vào trong mắt. Xanh thăm trên bầu trời, mười đầu to lớn sư thú thú chấn động trứ cánh hướng về phía học viện kia trùng điệp như vô chỉ cánh vậy sau núi bay vút qua, ở sư thú thú ra, hồ kiên cùng với ba tên lão giả, thành bốn góc chi trạng, đem toàn bộ sư thú thú biên đội vì ở trong đó, hùng hồn đầu khí ở bọn họ bên ngoài cơ thể hiện lên, đảm nhiệm cuồng phong bất kỳ tàn phá, cũng là động không bọn họ nửa điểm thân hình.

Mờ mịt biển rừng, trải rộng các loại các dạng ma thú, cách mỗi một đoạn thời gian, liền là có tràn đầy hung hãn khí tức ma thú từ trong biển rừng bạo hướng ra, hướng về phía trên bầu trời sư thú thú biên đội phát ra gầm thét, thỉnh thoảng còn sẽ có một ít phi hành ma thú đuổi cướp tới, nhưng mà mỗi khi chút ma thú đang đến gần biên đội trăm thước cách sau, chính là sẽ bị kia tự hồ kiên bốn bên trong cơ thể xông ra khí thể mạnh mẽ sợ đến uể oải trở lui.

Xấp xỉ một tên đã lâu sau, sư thú thú biên đội tốc độ phi hành rốt cục thì dần dần chậm xuống, cảm nhận được tốc độ đổi chậm, Thạch Viêm tùy ý đem quang hướng về phía phía trước đảo qua, bên ngoài đập vào mi mắt trong, dưới chân có một nơi sâu không thấy đáy khe núi ra, những địa phương khác vẫn là vừa nhìn vô tận lục ám, một phiến trong rừng rậm, "Không tề kết giới, ẩn chứa không gian năng lực." Lấy hán Đầu Thánh thực lực tự nhiên phát hiện trong đó đầu mối.

Chương 158: Thạch Viêm = bảo Dược

Chương 158: Thạch Viêm = bảo Dược

Đầu Khí Đại Lục nhất thế lực thần bí, không ai bằng ma thú nhất tộc thái hư Cổ Long nhất tộc.

Thái hư Cổ Long ở trên đại lục lúc xuất hiện đang lúc, sợ rằng không có người nào rõ ràng. Bàn về thái hư Cổ Long, kia tám tên chủng tộc viễn cổ cũng không bằng thái hư Cổ Long, bao gồm Cổ Tộc cùng hồn tộc, thái hư Cổ Long nhất đặc biệt lực lượng không ai bằng không gian chi lực, tên chủng tộc có ở trong không gian thiên phú không có những thứ khác bất kỳ tộc quần có thể đuổi kịp được cho.

Thời kỳ toàn thịnh thái hư Cổ Long nhất tộc thậm chí lấy ma thú giới khác một người bá chủ thiên yêu Phụng tộc làm thức ăn, liền đưa đến hai tổ quan hệ nước lửa bất Dung, thú đã từng thái hư Cổ Long là xứng đáng không thẹn ma thú giới bá chủ, trước một đời tộc trưởng chúc khôn cũng là cửu tinh đỉnh phong Đầu Thánh thực lực.

Nói tới chút nào không kém đại lục bất kỳ chủng tộc. Có thể tiếc vị kia Đầu Thánh cửu tinh tộc trưởng vô cơ mất tích. Thái hư Cổ Long chỗ ở - Long đảo cũng chia ra thành đông nam tây bắc bốn Long đảo. Bốn trong đảo chỉ có đông Long đảo không có Dị tâm, trung tâm chờ đợi long hoàng trở về. Đến nỗi những thứ khác ba đảo đảo chủ mỗi người độc lập vì hoàng, thái hư Cổ Long nhất tộc như vậy vì loạn.

Đến nỗi nhiệm kỳ kế tộc trưởng, họ khan một cái, chính là Thạch Viêm trước mất tên ước chừng mười hai mươi ba tuổi nữ hài, nữ hài mặc váy trắng, một con đậm tóc Dài màu tím thùy tới bên hông, gò má trắng nõn, phấn điều ngọc trác, tinh xảo mặt mũi tập thiên địa chi linh tú, một con tiêu chuẩn là lý.

"Nơi nào tới là lý?" Thạch Viêm hơi sững sờ, hẳn phải luyện một quả đan Dược, vào nội viện Dược liệu kho đến tìm mấy vị thuốc, chợt nghĩ đến cái gì, sẽ không phải là tím mãi đi. . .

Cái thời điểm, trước người nữ hài cầm trong tay ăn một nửa màu vàng trái cây vút bỏ, mãnh ôm lấy Thạch Viêm bấp đuôi, một đôi hồ nha nhẹ mại, bên khóe miệng lại còn treo tí ti trong suốt nước miếng.

"Thật là thơm, ta có thể ăn người sao?" Thanh thủy thanh âm từ nữ hài trong miệng truyền ra.

Thạch Viêm lạnh run, ăn thịt người, Đáng Dáp sao đẹp, yên lặng làm một khả ái là lý không tốt sao? Có muốn hay không sao hung tàn.

Thạch Viêm đưa ngón tay ra, hung hăng đàn một chút tên hung tàn là lý trán, hẳn cũng có chút suy đoán, thực lực mình cơ hồ đều là Dựa vào đan Dược đề lên, bao nhiêu trân quý bảo đan bị nuốt vào trong bụng, có thể thuyết hẳn cỗ thân thể chính là một muối to lớn bảo Dược.

"Thật là đau!" Tím mại khê hô một tiếng, sáng ngời mắt to lệ uống uống, đôi buồng tay ra Thạch Viêm bấp đuôi, che đầu.

"Tốt năng lượng cường đại?" Linh hồn lực im hơi lặng tiếng tiến vào tím nghiên trong cơ thể, Thạch Viêm trong mắt cả kính, tím mại trong cơ thể ẩn chứa năng lượng mặc Dù không so với mình, nhưng cũng không tổn nhiều để cho.

Dĩ nhiên Thạch Viêm cũng phán định tên nữ hài thân phận, trăm phần trăm thái hư Cổ Long trung lão tộc trưởng con gái tím mại.

"Có thể hay không để cho ta ăn người? Ăn người ta liền có thể trưởng thành." Tím mại liếm liếm miệng, giương mắt làm bộ tội nghiệp nhìn Thạch Viêm.

"Không thể!"

Thạch Viêm trong lòng một trận xóc xếch, liếc một cái, cổ tay lộn một cái, một tên thịnh mãn đan Dược Bạch bình ngọc xuất hiện ở Thạch Viêm trong tay, Thạch Viêm cầm chai ở tím mại trước mặt lắc lư, Thạch Viêm trong nạp giới vốn là có số lớn từ Hàn Phong, Hồn Điện Đầu Tôn trong nạp giới được tới số lớn cao cấp đan Dược.

"Bên trong có năng lượng cường đại sao?" Nữ hài tím nghiên nhiu lỗ mũi.

"Dĩ nhiên, " Thạch Viêm một tấm tay, bình ngọc trôi lơ lửng ở lòng bàn tay trong. Trong bình ngọc hẳn là tứ phẩm hoặc là ngũ phẩm đan Dược đi, cũng có thể là Lục Phẩm, Thạch Viêm đã không nhớ. Dù sao cấp bậc chớ đan Dược hẳn căn bản coi thường. Thạch Viêm tay cầm ngọc bình đưa cho trọn to ô mắt đen tò mò nhìn mình nữ hài.

"Thật có thể ăn? Dám lừa gạt ta lời, ta liền ăn người." Nữ hài tím nghiên hồ nghi kết quả bình ngọc, lòng hiếu kỳ Dưới, mở ra bình ngọc, đổ ra đan Dược, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp một hóp ném vào cuối cùng, Dùng sức nhai động.

"Nữ hài chính là nữ hài, " như vậy đơn giản liền khiến cho Dùng người xa lạ đệ giao đồ, nhưng là rất không sáng suốt cử động. Bất quá Thạch Viêm cũng

không có ở đan Dược trung tấy máy tay chân, trong bình đúng là thứ thiệt tăng lên công lực đan Dược.

"Ăn ngon, so với những Dược liệu kia ăn ngon nhiều. . ." Tím nghiên ba hạ hai cái liền đem viên thuốc nhai bẻ, nhất thời liền cảm giác một cổ đậm đà thoang thoang trải rộng miệng mũi, để cho nàng tinh thần một trận sáng khoái, nàng kia một đôi đen nhánh mắt to cũng chợt sáng lên, chợt liền trên mặt liền lộ ra vui vẻ nụ cười, đem đan Dược nuốt xuống, cuối cùng liếm liếm miệng, có chút cùn cùn Do chưa hết đất nhìn Thạch Viêm

Thạch Viêm cười cười, hắn có lấy ra mấy loại đối với thực lực có tăng lên đan Dược. "Viên thuốc muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, coi như không có, ta cũng có thể luyện chế." Thạch Viêm biết lấy nữ hài tím nghiên nàng loại thần thú cường hãn thể khác biệt, có thể chịu đựng cường dã sức thuốc, nàng có thể không có kỵ gì sử Dụng

"Thật, " nữ hài tím nghiên một bên hí mắt hưởng thụ vậy sử Dụng đan Dược, một bên hưng phấn nói, ngay sau đó sờ một cái khoe miệng lưu lại Dược mảnh vụn, cổ làm giả Dận đất vỗ vỗ Thạch Viêm bả vai: "Người thật tốt, sau này có người khi Dễ người, sẽ tới tìm ta, ta giúp người ra mặt, nội viện, còn không có ta không dám chọc người, Dĩ nhiên coi như ta bảo vệ người hồi báo, sau này phải tiếp tục cho ta cung cấp đan Dược.

"Bảo vệ cũng chỉ coi là, người Đâu Vương thực lực có thể bảo vệ không ta nga, muốn ăn liền cùng ta thuyết, đi thôi, rồi đi trước trong." Thạch Viêm xoa xoa nàng đầu, để cho đậm tóc tím ti có chút xóc xếch, để cho nữ hài tím nghiên chu có chút không xóa đất nhìn Thạch Viêm

Nhưng khi thấy trong tay đã vô ích bình ngọc, nhớ tới mới vừa rồi đan Dược ngon, cùng với ẩn chứa năng lượng cường đại, vẫn là không có không xóa vỗ xuống đầu mình Dưa trên bàn tay.

Giọng nói có chút bất mãn lắm lắm: "Đi đi đâu mà?"

"Cùng ta đi là được, nếu không cũng không có đan Dược nga."

"Uy hiếp ta, lòng ta ăn người nga, " ngoan ngoãn bị Thạch Viêm Dắt đi nữ hài tím nghiên, cổ làm hung tợn nói, đồng thời còn lộ ra hổ nha, cắn động gia tăng mình uy hiếp lời nói chân thực tính.

"Ăn thịt người a! Ta cũng thích ăn người, hai ta có muốn hay không trao đổi một chút tâm đắc, tham khảo một chút kinh nghiệm." Thạch Viêm điểm nàng nhũ lại lỗ mũi, nhạo báng nói.

"Không tốt, chán ghét!"

Quả nhiên, ăn người nói chuyện, căn bản là nữ hài tím nghiên người uy hiếp lời nói.

Nội viện Hác trưởng lão vẫn vui đầu với trước bàn đọc sách tra xét văn kiện, đợi đến nghe tiếng cửa mở sau, ngay cả vội vàng ngẩng đầu lên, hướng về phía đi ra bóng người thì lễ, cười nói: "Thạch trưởng lão, Dược liệu tìm được?"

Thạch Viêm gật đầu một cái, được rồi! Bây giờ hắn đã không phải là Già Nam học viên, thành Già Nam vinh Dự trưởng lão, đối với tên chỉ lấy chỗ tốt không làm chuyện chức vị, Thạch Viêm vẫn là vô cùng hài lòng.

Dứt lời sau Hác trưởng lão quang hơi động lại một cái, thật nhanh Dời xuống, một người có một con đậm tím mái tóc Dài quần áo trắng nữ hài, xuất hiện ở kỳ quang trong

Thẳng tấp nhìn quần áo trắng nữ hài, một lát sau, phục hồi tinh thần lại Hác trưởng lão nhất thời không có hình tượng chút nào, tức giận hét lớn: "Người tại sao lại tới? Người đem ta trong làm cơm tiệm? Cách ba xóa năm chính là tới đánh nha tể? Người muốn cần Dược liệu, mình sẽ không đi núi thăm tìm a?"

"Mình tìm như vậy phiền toái, trong có có sẵn, ta tại sao không ăn? Người lão đầu nói nhầm thật nhiều, tái làm bầm, lòng ta đánh người." Tà Hác trưởng lão một cái, nữ hài còn thị uy vậy lão đảo quả đấm. Chợt lại đem nhìn không hướng bên người Thạch Viêm: "Hơn nữa lần sau mời ta tới trong ta cũng không tới, khó ăn chết."

"Người. . . Người. . ." Hác trưởng lão đưa tay ra si si sách sách chỉ tím mai, phùng mang trợn mắt.

Thạch Viêm thờ Dài, diễn hình phải tiện nghi còn khoe tài, "Đi. . ." Ngay tại tím mai âm thầm đắc ý thời điểm, Thạch Viêm một tay vỗ vào tím mai trên đầu, đem nàng thức tỉnh, thức tỉnh sau tím mai lập tức lộ ra vẻ bất mãn, còn thoáng nữ nữ đầu, có một chút không muốn để cho Thạch Viêm bàn tay đặt ở đầu mình trên, bất quá nữ mấy cái, thấy không có bỏ rơi, cũng chỉ không kháng kháng nữa.

"Được, Hác trưởng lão ta cần Dược liệu đã tìm được, liền không quá rầy." Tùy ý khách khí một câu, Thạch Viêm liền Dắt tím mai rồi đi Dược phòng, hắn đã đặt tới lại cũng không có lý Do ở trong. Hắn là sẽ không thừa nhận mình là một la lỵ không. "" "

Chương 158: đấp thấp

Chương 158: đấp thấp

Thạch Viêm kéo tím nghiền đi ở con đường trên, nhàn nhả đi.

Nhưng là dọc đường đệ tử, lúc này lại kinh hãi.

"Mau nhìn, đó không phải là Man Lực Vương." Một vị đệ tử thanh ở một tên đệ tử khác nhĩ vừa nói, lặng lẽ chỉ bị Thạch Viêm kéo tím nghiền, trong mắt có kinh hãi cùng sợ.

"Không thể nào? Thật đúng là a?" Rất nhanh chung quanh rất nhiều người cũng chú ý tới bị Thạch Viêm dắt đi nữ hài, chính là nội viện trong hàng đệ tử không người không sợ Man Lực Vương.

Vô số ngược lại hút khí lạnh tiếng truyền ra, đồng thời Thạch Viêm đến mức, mấy chục thước bên trong, vô người đến gần, dĩ nhiên hết thấy đều là Thạch Viêm lúc này dất nhìn như vô tội nữ hài.

"Thật a? Thật là vị kia Man Lực Vương a?"

"Ta sẽ không hoa mắt chứ ? Lại có người dám đến gần nàng? Không muốn sống a?" "Cái đó nam nhân là ai a? Lá gan thật là lớn a, hơn nữa Man Lực Vương lại không có đánh bay hắn? Mà là mặc cho hắn dất, chẳng lẽ ta còn chưa có tỉnh ngủ? Nằm mộng mà?"

"Thiết, người ngay cả Thạch trưởng lão cũng không biết, hắn nhưng là chúng ta Già Nam Học Viện vinh dự trưởng lão, đừng xem Thạch trưởng lão trẻ tuổi, người ta nhưng là thứ thiết Đầu Hoàng cường giả."

"Hô hô hô, thật là làm cho người ta khó tin."

Bên người vô số tiếng nghị luận mặc dù rất, nhưng là toàn bộ tiến vào trong tai, không nói nhìn dất vô tội nhìn mình tím nghiền, danh tiếng thật đúng là lớn a.

"Thật phiền a, có muốn hay không ta đánh bay bọn họ?" Tím nghiền dất dất Thạch Viêm tay, chờ người sau nhìn nàng lúc, cười hì hì nói, dĩ nhiên quang quết nhìn ngoài thân xa xa mọi người lúc, có chút lạnh băng.

"Không cần."

Thạch Viêm đến lúc đó thần sắc không đổi, trường hợp sớm thành thói quen.

Đen nhánh linh động mắt to khắp nơi quét nhìn, không một người dám cùng nàng đối mặt, đều là da đầu tê dại vội vàng xoay người lui về phía sau.

"Cái gì đó? Thật vô dụng?" Tím nghiền liếc xéo mọi người, nhìn như nhân thú vô hại, nhưng trong con người mơ hồ cầu hung ý, lại để cho đã lui đến xa xa mọi người áo lốt lạnh cả người.

Tím nghiền thực lực tuy cường, nhưng là nàng danh tiếng thật đúng là không sao, hơn nữa một cái rầm hải mặc dù khả ái, có thể Đầu Phá cũng không có là lý không một thuyết, hơn nữa nàng kia tính khác biệt, ai dám đến gần a.

"Nữ hài tử nhà muốn dè dặt một ít, ." Thạch Viêm tức giận nhựt tím nghiền màu tím sợi tóc.

Nhìn bị xoa loạn tóc, tím nghiền tức giận vẩy tóc thắt bím đuôi ngựa, sinh khó chịu cổ động quai hàm

... ..

Đêm, Ngân Nguyệt cao treo, nhân nhạt ánh trăng từ chân trời bỏ ra, đem toàn bộ to lớn lồng chảo đều là bao phủ ở ánh trăng trong. Một nơi an tĩnh trong nhà, Thạch Viêm ngồi xếp bằng ở trên giường nhỏ mảnh mở hai mắt ra.

Đưa tay rạch một cái, một kẻ hở hiện lên, Thạch Viêm đứng dậy bước bước vào đi. Bước vào Đầu Thánh sau, Thạch Viêm đối không đang lúc cảm ngộ tiến một bước bước càng sâu, hắn bây giờ có thể chính xác không chế không gian chỉ lực, không xuất hiện chút nào không may.

Thiên phần luyện khí thấp, đấp thấp.

Một đạo không gian liệt phùng du nhiên hiện lên, không có tản mát ra chút khí tức nào, Thạch Viêm từ trong đi ra, hắn bây giờ đã đối với Già Nam Học Viện trong thấp dĩ hòa không có hứng thú, lấy hắn bây giờ cảnh giới, coi như đem Già Nam hai đóa Văn Lạc Tâm Viêm cũng chiếm đoạt, cũng tăng lên không bao nhiêu thực lực.

Mới vừa một bước vào đáy tháp, một cỗ hơi thở nóng bỏng, nhất thời giống như bị đóng chặt nhắm vô số năm vậy, chen chúc vậy từ trung ương chỗ hắc động kia trung cuốn ra.

Coi thường trứ nóng bỏng khí lưu, Thạch Viêm quang quét về phía kia trong động sâu, đập vào mắt chỗ là một mảnh đỏ thẫm, hơi thở nóng bỏng từ trong phun ra, hoạt thoát thoát giống như một miệng núi lửa vậy, cửa hang cách kia nham tương thể giới còn có không khoảng cách ngắn, nhưng cho dù là cách nhau xa như vậy, thể nhưng hơi thở nóng bỏng, vẫn hùng hồn không giảm.

Thạch Viêm thân hình theo cửa hang trong thời gian ngắn tránh rơi xuống, chỉ chốc lát sau chính là trông thấy động sâu cuối một màn kia màu lửa đỏ nham tương.

Thạch Viêm tăng thêm tốc độ, bước ra một bước, giống như súc địa thành thốn vậy, một khắc sau Thạch Viêm bóng người liền là xuất hiện ở vô tận nham tương bầu trời, nhìn hạ Phương Nham tương lưu, phiến nham tương thể giới cùng ban đầu ở ma thú sâm lâm lúc thấy nham tương thể giới vậy, đều là như vậy tĩnh mịch, không có chút nào sinh mệnh khí tức, duy có kia nham tương bọt khí nổ tung lúc phát ra thanh âm rất nhỏ vang vọng, cho người một loại rất là kiềm chế tĩnh mịch cảm giác.

Dưới chân động một cái, Thạch Viêm bóng người liền bắn ra, trong nháy mắt phá vỡ tầng tầng nham tương biến mất ở một mảnh màu đỏ thẫm nham tương trên thể giới.

Mờ mịt vô tận nham tương trên thể giới, một mảnh đỏ thẫm, mà một đạo thất thái bóng người nhưng là ở màu đỏ thẫm trên thể giới cấp tốc lặn xuống, tốc độ nhanh đến mức tận cùng.

Ở nham tương thể giới Thạch Viêm rất nhanh nhận ra được một tia không tầm thường, lấy hấn thực lực lại chỉ có thể miễn cưỡng xé ra không gian, trong không gian bị một cỗ lực lượng thần bí cho cùng cố, Thạch Viêm lên tinh thần, cái địa phương có thể nói là Đầu Khí Đại Lục nguy hiểm nhất một chỗ một trong, hơi lơ là, tới một trọng thương ngã gục vậy thì có ý.

Lại lặn xuống mấy trăm thước sau, Thạch Viêm dừng lại, đem quang đầu về phía trước một nơi trong nham tương.

Chỉ thấy kia phiến nham tương chậm rãi nhúc nhích, một tên tản ra nhân nhạ quang mang trong suốt vòng sáng từ nham tương vòng xoáy trong nổi lên.

Xuyên thấu qua vòng sáng, Thạch Viêm cũng thấy trong đó vật, một cỗ đã hóa thành bạch cốt hài cốt, hài cốt trên, tản ra nhân nhạ huỳnh quang. Ở hài cốt trên, còn bồng bênh một cỗ hỏa diễm, kia cỗ hỏa diễm, toàn thân trong suốt, tựa như vật vô hình, là một đóa học sinh mới Văn Lạc Tâm Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Ngũ Luân Ly Hỏa Pháp

Chương 16: Ngũ Luân Ly Hỏa Pháp

"Thiếu niên..."

Tang thương thanh âm chậm rãi hiện lên, một tên có chút yếu ớt linh hồn hiện lên, chính là ngày hỏa tôn giả, một tên Đầu Tôn cảnh cường giả.

Ngày hỏa tôn giả luyện hóa một đóa Văn Lạc Tâm Hỏa, nhưng là phát hiện thứ hai đóa Văn Lạc Tâm Hỏa. Vì thế, ngày hỏa tôn giả mưu toan lần nữa chiếm đoạt, lại bị Dịch hỏa cản trở chết.

Hôm nay, ngày hỏa tôn giả hóa thành linh hồn, linh hồn cũng là chậm rãi phai mờ.

Thạch Viêm sắc bén con ngươi, đưa mắt nhìn có chút yếu ớt linh hồn.

Linh hồn nhưng là mang nhân nhạ tang thương: "Người ngoại lai..."

Nhân nhạ lời nói, tràn ngập một cỗ yếu ớt.

Một tên râu bạc tóc trắng người chậm rãi hiện lên, mặt mũi già nua, bình thần trong hai mắt lóe lên nhân nhạ tinh mang. Chính là ngày hỏa tôn giả Diệu Thiên Hỏa!

Hư ảo quang quét về phía Thạch Viêm, ngay sau đó ánh mắt chính là một trận chập chòn, lấy hấn Đầu Tôn cảnh giới linh hồn lực lượng, mặc Dù hôm

nay hết sức yếu ớt, nhưng vẫn là một cái nhìn ra người bắt phàm, mặc Dù Thạch Viêm không có tận lực tranh đấu với hắn, nhưng trong lúc mơ hồ tàn mát ra từng trận chèn ép để cho hắn kinh hãi không thôi, cho Dù là mình thuộc về điện. Đỉnh thời điểm, chỉ sợ cũng không biết là hắn đối thủ, người đâu, thậm chí có thể là tên thánh giả.

"Chính là ấu sinh Vẫn Lạc Tâm Hỏa!" Không để ý đến ngày hỏa tôn giả kinh hãi. Một lời rơi xuống, Thạch Viêm trong tay nhưng là hiện lên một người nhàn nhạt hỏa Diễm. Hỏa Diễm chính là Vẫn Lạc Tâm Hỏa, một người mới vừa mới vừa tạo ra hiện Vẫn Lạc Tâm Hỏa.

Vẫn Lạc Tâm Hỏa vẫn là có chút yếu ớt, thật giống như mới vừa xuất thế vậy, Thạch Viêm tùy ý quan sát một chút, nhưng là kia ở trong tay đem chơi.

"Ngũ Luân Ly Hóa Pháp có thể hay không mượn Bản Thánh xem một chút?" Thạch Viêm nhìn về phía Diệu Thiên Hóa nhàn nhạt Dò hỏi. Giọng tuy là hỏi, cũng không cho cự tuyệt.

Diệu Thiên Hóa thầm nói một tiếng "Quả nhiên", Đấu Khí Đại Lục sơ Đấu Thánh trở ra, còn ai Dám can "Bản Thánh" . Đưa tay một chiêu, kia một bên bạch cốt trên, một quả màu trắng như tuyết nạp giới tung bay lên, rơi vào trong tay, cong ngón tay bắn ra, một quyền màu trắng nhạt quyền trực liền là xuất hiện ở trước mặt, quyền trực trên, hội họa trừ một ít toàn thân mạo hiểm hỏa Diễm chìm muông thú, sau đó không chút Do Dự đem kia quyền trực ném hướng Thạch Viêm "Cũng không biết là hà phe thế lực mới có thể bồi Dưỡng được người loại yêu nghiệt, bất quá song thập tuổi tác Đấu Thánh, chỉ sợ là ở đó thời đại viên cổ cũng không có xuất hiện qua đi!" Lấy hắn nhãn lực tự nhiên nhìn ra Thạch Viêm không là làm gì bao lâu lão yêu quái, trên người vừa tới sinh cơ bừng bừng, cũng không phải là lão yêu quái có thể giả trang. Đối mặt hoàn toàn có thể Dễ như trở bàn tay giết chết mình Thạch Viêm, Diệu Thiên Hóa cũng không có sợ hãi chút nào cùng lùi bước, ngược lại là hơi có vẻ tò mò nói.

Thạch Viêm cười cười, hắn có hôm nay thực lực, nhưng là khai treo lãi ra, nhận lấy quyền trực, đem chậm rãi mở ra.

"Ngũ Luân Ly Hóa Pháp, không hỏa pháp quyết, pháp phân ngũ trọng, theo như hình thú mà biến, chó sói, báo, sư, hổ, giao, mỗi nhất trọng phân có mỗi người hóa linh, pháp quyết đại thành, năm thú tề tụ, sẽ thành năm tua cách hóa trận, có chung hải phần thiên chi cực lớn uy năng."

"Không tệ không hỏa đấu kỹ! Phối hợp với Dị hỏa, quả thực không đơn giản." Thạch Viêm cũng không khỏi khen ngợi một tiếng, tên đấu kỹ ở tay hắn trên, phát huy ra uy lực tuyệt đối vô cùng đáng sợ.

"Đấu kỹ, ta cũng không muốn vô công mà có người, làm làm thù lao, tương lai ta giúp người luyện chế một bộ thân thể." Thạch Viêm nhìn về phía ngày hỏa tác giả nhàn nhạt nói, hôm nay lấy hắn thực lực, luyện chế một bộ thân thể thật sự là ở đơn giản bất quá.

"Như vậy liền đa tạ." Ngày hỏa tôn giả chấp tay nói. Ngay sau đó, hắn liền hóa thành một đạo ánh sáng màu trắng ánh tránh vào trong nạp giới.

Nhìn giữa không trung nổi lơ lửng nạp giới, Thạch Viêm cười nhạt, đem chỉ bắt vào trong tay, nhìn cũng không xem một chút liền đem chỉ thu vào hệ thống không gian.

Tùy ý tảo tảo ra bốn phía, xoay người ra kết giới.

"Núi lửa con thần lân người" mới ra kết giới, Thạch Viêm quang liền nhìn về phía bên phải một mảnh trong nham tương, nơi đó có sinh vật đang nhanh chóng đến gần trung.

Một lát sau, một cỗ nóng bỏng kinh phong bao quanh một đạo hắc ảnh đột nhiên từ nham tương một bên kia nhảy qua tới, tốc độ cực nhanh, không mấy cái công phu, liền xuất hiện ở Thạch Viêm phía trước cách đó không xa, hồng quang chợt lóe, một đạo cái bóng màu đỏ xuất hiện ở lăng thiên trong tầm mắt, bóng người toàn thân đỏ thẫm, cùng xuông quanh nham tương màu sắc giống nhau, nếu không cẩn thận kiểm tra lời, chỉ sợ cũng là khó mà đem tặc hiện.

Hơn nữa, ở đó đỏ thẫm trên thân thể, hiện đầy màu đỏ vậy, ước chừng nửa trượng Dài màu đỏ lân đuôi hơi vung vẩy, bóng đỏ cũng là hai chân đứng thẳng, chỉ bất quá vậy đối với chân nhưng là Dị thường rộng lớn, kỳ đầu cũng là tròn vo, hiện đầy nhỏ vậy, một đôi to ra có chút mắt nhỏ đồng, lộ ra mơ hồ có thể thấy tàn bạo, một tấm khá miệng rộng hơi liệt khai, lộ ra trong đó kia rậm rạp chẳng chịt răng nhọn, đồ toàn bộ hình Dáng nhìn, liền giống như một con có thể đứng thẳng đi con thần lân vậy.

Thạch Viêm quang quét về phía nguyên trụ trung thay đà bỏ cỗ để thủ mộ núi lửa con thần lân tộc nhân, núi lửa con thần lân thân thể người bên trong mặc Dù có một cỗ cấp chứ không thấp thuần khiết cùng cuồng bạo hỏa thuộc tính năng lượng, đến đối với hắn tới thuyết hay là cấp quá thấp, phải giống như đối với mình tu luyện có không cần chỗ, sợ rằng thấp nhất cũng phải cần Đấu Thánh cấp bậc núi lửa con thần lân người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Cổ Đế động phủ

Chương 161: Cổ Đế động phủ

Thạch Viêm cười nhạt, bàn chân đột nhiên nhẹ nhàng giẫm một cái, nhất thời, một đạo mệnh môn đầu khí chấp chôn, từ trên người bạo dũng mở ra, trong khoảnh khắc, chung quanh nham tương nổ tung lên, từng đạo núp ở trong nham tương bóng người, bộc phát ra the lương tiếng thét chói tai. . .

Xuy xuy!"

Theo chút tiếng thét chói tai xuất hiện, chung quanh nham tương nhất thời dâng lên kịch liệt chấp chôn, sau đó, Tiêu Viêm chính là thấy, rậm rạp chẳng chịt đỏ thẫm bóng người, từ bốn phương tám hướng vọt tới, cuối cùng đem đoàn đoàn vây quanh.

Thạch Viêm quang ở chút giống như con thần lân vậy nham tương sinh vật trên quét qua, cuối cùng đồn ở cách đó không xa, nơi đó, có hai tên toàn thân phơi bày nhũ bạch sắc con thần lân người, bọn họ nhìn qua dường như muốn so với những thứ khác con thần lân người già nua rất nhiều nhiều, hai đạo con thần lân người thực lực, đã là đạt tới bán thánh tầng thứ!

"Loài người, trong là thần chi mộ địa, không phải ngươi có thể tới địa phương, mau thôi lui, nếu không thức tỉnh thủ hộ giả, ngươi chính là muốn vĩnh táng nơi này!"

Ở Thạch Viêm quan sát hai người lúc, kia hai đạo màu trắng con thần lân người trong một người, lại là miệng phun tiếng người, tuy thuyết có chút không lưu loát, nhưng đứt quãng thanh âm, vẫn là truyền vào Tiêu Viêm trong tai.

"Thần chi mộ địa? Thủ hộ giả?"

"Thần?" Thạch Viêm khinh miệt cười một tiếng, đà bỏ Cổ Đế cũng quá đề cao mình đi!

"Loài người, mau rời đi, nếu không, chết!"

Kia hai tên toàn thân sẫm bạch hỏa diễm con thần lân người, hiện lên lạnh như băng con người, chăm chú nhìn Thạch Viêm, không lưu loát giọng chậm rãi truyền ra.

Mà theo hai người kia tiếng nói rơi xuống, chung quanh những thứ kia con thần lân người, trong mắt nhất thời toát ra rất nhiều chút hung tàn vẻ, trên người vậy, tựa như đều là trở nên âm trầm không ít.

Thạch Viêm sắc mặt bình tĩnh, ngã cũng không có bởi vì chung quanh dừng động sát khí thì có biến thành sắc, nếu là không trải qua huênh hoang vị trí trước, gặp loại chiến trận, chỉ sợ là phải sợ đến hồn phi phách tán, bất quá bây giờ sao. . . Chính là hai tên bán thánh cùng với một ít bất nhập lưu cường giả, đối với hắn tới thuyết, thật là liên không nửa điểm chán nhiếp lực.

Thạch Viêm một tiếng cười khế, thân hình bất động, một đạo mệnh môn đầu khí chấp chôn, nhanh như nhanh như tia chớp từ kỳ quanh thân, cấp tốc lan truyền ra.

"Vo ve!"

Theo đầu khí chấp chôn lan truyền, trong nham tương nhất thời kịch liệt sóng gió nổi lên, trong lúc mơ hồ có tiếng vo ve truyền ra, ngay sau đó, kia chung quanh chừng nhiều hỏa diễm con thần lân người, thân thể đột nhiên chấn động một cái, một cổ phảng phất thiên uy vậy đầu khí uy áp, từ bọn họ linh hồn chỗ sâu xông ra, làm cho bọn họ linh hồn đều là tác phát phát run lên, trong lúc nhất thời, trận hình đại loạn. . .

Thấy một màn, kia hai tên toàn thân trắng bạch hỏa diễm con thần lân người, cũng là mặt liền biến sắc, nhưng mà còn không đối đãi nó cửa quát chói tai lên tiếng, làm ra phản ứng, hai trước mặt người nham tương chính là đột nhiên nổ tung mở ra, một cổ không cách nào hình dung mệnh môn chấp chôn, hung hăng ở thân thể hai người trên muốn nổ tung lên.

"Bành!"

Mấy ngàn trọng nham tương đào lỗ nhanh chóng lan truyền, kia hai đạo màu trắng hỏa diễm con thần lân người trực tiếp là bị nổ bay đi, đếm búng máu tươi xi ra. Thạch Viêm bước ra một bước, đi tới con thần lân thân người trước, ở con thần lân người kinh hãi quang trung, một tay xuyên vào trong cơ thể, sau đó nhanh chóng lấy ra một quả đỏ thẫm châu thể. Sau đó lần nữa đưa tay đem một cái khác bán thánh con thần lân bên trong cơ thể đỏ thẫm châu thể lấy ra.

"Thật cường bạo năng lượng!" Thạch Viêm trong mắt tràn đầy thần phục vẻ, hẳn trước hay là nhìn hỏa sơn tích dịch nhân. Hai nửa thánh trong cơ thể đỏ thẫm châu thể ẩn chứa năng lượng cũng có thể làm cho hắn để cho hắn đột phá một tên đoạn vị. Cũng không nên nhìn một tên đoạn vị, "Không bằng Đầu Thánh, đều vì con kiến hôi." Câu cũng không chỉ cần chẳng qua là thuyết thuyết mà thôi.

Đầu Thánh cảnh, một tới cửu tinh, trong lúc giờ tay nhắc chân, sơn băng địa liệt, không gian phá toái. Mà từ trong không gian hư vô mở ra một phe có thể cung cấp người ở không gian, chính là Đầu Thánh cường giả ký hiệu. Sáu sao Đầu Thánh ký hiệu chính là không gian na vị. Đầu Thánh cường giả tốt cùng, huyết mạch bắt đầu biến dị. Đến nỗi kia bao trùm Đầu Thánh trên đầu đế, lại có thể thay đổi tự thân huyết mạch, làm mình hậu nhân được ích lợi, có thể lấy lực một người chấn hưng toàn bộ chủng tộc. Bao trùm thiên địa trên tồn tại. Dĩ nhiên, ở tên đầu đế biến mất thời đại, Đầu Thánh chính là nhất cường trứ. . .

"Có thể tiếc!" Thạch Viêm cũng không có phát hiện Đẩu Thánh cấp bậc con thần lẫn người, hoặc là là ẩn núp.

Phiến nham tương chi đề, bị Thạch Viêm vén phải long trời lở đất, những thứ kia vốn là mặt đầy hung khí hỏa điểm con thần lẫn người, cũng là mặt mày kinh hãi xa xa thối lui, cách xa nhìn về nơi xa kia một đạo giống như Ma thần vậy bóng người, cái loại đó kinh khủng linh hồn uy áp, làm cho bọn họ linh hồn đều là đang run rẩy. . .

Thạch Viêm ngắm xuống phía dưới, nơi nào nhưng là Cổ Đế động phủ, càng là có một viên đế phẩm sò đan, vừa nghĩ đến đây, Thạch Viêm trong mắt cũng là xôn xao nóng như lửa, liếm liếm miệng, quang nhìn phía dưới phơi bày đen nhánh nham tương, ở đó vô tận cuối, phảng phất có cái gì đáng sợ đồ chiếm cứ, làm người ta rợn cả tóc gáy. Thạch Viêm biết đó là thái hư Cổ Long nhất tộc lão Long hoàng, Từ Nghiên phụ thân, cửu tinh Đẩu Thánh cường giả tốt cùng, thêm chỉ vốn là ma thú, coi như cùng là cửu tinh đỉnh phong Đẩu Thánh Cổ Nguyên cũng chưa chắc có thể đòi thật tốt. Chớ nói chi là hần một cái khu khu một tinh Đẩu Thánh. Mặc dù Thạch Viêm dòm ngó trong đó đó, nhưng rất rõ ràng, bây giờ còn chưa phải là đi vào thời điểm, chớ quên, bên trong đế phẩm sò đan có thể chỉ không phải là một chủng này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Huân Nhi suy đoán

Chương 162: Huân Nhi suy đoán

Nguyên trú trung, nhưng là Cổ Nguyên hồn thiên đế long hoàng cùng với Hư Vô Thôn Viêm, bốn người liên thủ, mới khó khăn lắm ngăn cản hần một chủng, nhưng là bốn người đều bị không làm thương hại. Lấy hần thực lực bây giờ đi vào bao nhiêu sẽ chết bao nhiêu, càng chớ thuyết mưu toan chiếm đoạt đế đan.

Cuối cùng Thạch Viêm hay là buông tha đi vào Cổ Đế động phủ đào một ba bảo ý tưởng, trở lại chỗ mình ở, ngày đã sắp lạng, Thạch Viêm vẫy tay vài người kẻ tiếp kết giới.

Sau đó lấy ra kia lưỡng khóa được từ bán thánh hỏa sơn tích dịch nhân trên người năng lượng tinh hạch, ngay sau đó một cỗ màu đỏ thẩm thấu khí từ kỳ lòng bàn tay tán ra, đem màu đỏ thẩm năng lượng châu bọc, chậm rãi nhắm, tập trung đầu khí hấp thu tinh hạch trung hỏa thuộc tính năng lượng.

Yên tĩnh không tiếng động tĩnh thất trong, khái niệm thời gian trở nên cực kỳ mơ hồ, đàn hương chậm rãi lượn lờ đang lúc, tràn đầy làm người ta tâm thần sáng khoái mùi vị, mà thời gian, cũng là ở loại nhàn nhã trong, lặng lẽ trôi qua. . .

Thạch Viêm không chút nào đang lúc nghỉ hấp thu tinh hạch nội bộ năng lượng, văn ty không nhúc nhích, thời gian giống như kia giữa ngón tay sa vậy, lặng yên không một tiếng động tuột xuống mà qua, thoáng một cái nửa nhiều tháng quá khứ.

Kia lưỡng khóa màu đỏ thẩm năng lượng tinh hạch, chẳng qua là lúc này năng lượng tinh hạch đã không có lúc ban đầu ónh ónh sáng bóng cùng kia mơ hồ tán mất ra hơi thở nóng bỏng, xuy, một tiếng vang nhỏ, màu đỏ thẩm năng lượng châu nhất thời nát bấy, lưu lại một mảnh màu sắc rực rỡ tro bụi

Bên trong tĩnh thất, Thạch Viêm như cũ an tĩnh ngồi xếp bằng trên giường, hôm nay hần da, phơi bày một loại nhàn nhạt thất thái vẻ, trong lúc mơ hồ, tựa như có thể thấy được dưới da, một ít lưu động nhàn nhạt thất thái quang mang, chút thất thái quang mang đang lưu động giữa, tràn ngập một loại cực đoan mạnh mẽ chấp chôn.

Sóng gợn lăn tăn, chỉ bất quá bây giờ, cái loại đó ba quang, nhưng là rạo rực ở Thạch Viêm trên người, từng vòng thất thái quang mang, do tìm vị trí chỗ khoách tán ra, chợt lan tràn tự hần thân thể mỗi một tên bộ lạc. . .

Nửa nhiều tháng tám xuyên, Thạch Viêm vốn là da thịt trắng nõn hơn bảy thất thái quang mang không ngừng lưu chuyển, thậm chí, ngay cả kia một đầu tóc đen, trong lúc mơ hồ đều có quang mang đang lưu động, bay lên từng tia thất thái ngọn lửa. Nơi trán, một đạo hỏa điểm ẩn nấp nổi lên, phơi bày chừ nhiều rực rỡ tươi đẹp vẻ.

Dĩ nhiên, đổi hóa, cũng không phải là vẹn vẹn chỉ là Thạch Viêm bên ngoài biểu, hần khí tức, cũng là trong vòng một tháng, đạt tới hai sao Đẩu Thánh hậu kỳ đỉnh, kém một trong tuyển, chính là có thể đột phá đến ba sao Đẩu Thánh tầng thứ!

An tĩnh tĩnh thất trong, đột nhiên xuất hiện một loại kỳ dị tiếng róc rách vang, cái loại đó thanh âm, tựa như nước chảy, mà tầm mắt theo thanh âm truyền tới phương hướng nhìn lại, bất ngờ là từ kia nằm ngồi trên giường Thạch Viêm trong cơ thể phát ra!

Ở đó tiếng róc rách vang truyền ra lúc, Thạch Viêm quanh thân không gian, đột nhiên kịch liệt sóng gió nổi lên, từng cỗ một tựa như thực chất vậy năng

lượng, lại là ngưng tụ thành. Từng đạo phong toàn, quanh quẩn ở kỳ quanh thân, phát ra ô ô tiếng gió. Phong toàn tốc độ xoay tròn, càng lúc càng nhanh, tới sau đó, càng ngày càng nhiều năng lượng tràn vào tinh thất, bị hút vào phong toàn bên trong, mà phong toàn thể tích, cũng là thật nhanh bành trướng trừ.

"Bành!"

Cứng rắn tinh thất, trực tiếp ở một khắc bị kia càng ngày càng khổng lồ phong toàn xé phải nát bấy, nhức mắt quang mang từ bên ngoài chiếu nghiêng xuống, chiếu sáng mà vào.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?"

Mấy đạo thân ảnh lược động, mấy tên lóe lên hạ liền là xuất hiện ở Thạch Viêm chỗ tinh thất ra, chột quang lo lắng nhìn kia điên cuồng xoay tròn năng lượng phong bạo trung tâm Thạch Viêm.

"Không cần lo lắng, là Thạch Viêm ca ca muốn đột phá!" Một đạo đậm nhũ thanh âm vang lên, chính là tiêu Huân Nhi. Một đôi lượng mắt người trung tiết lộ ra vẻ khiếp sợ. Nhìn kia năng lượng kinh khủng trung tâm bão Thạch Viêm, nhẹ nhàng xoa xoa đầu, nàng Thạch Viêm ca ca thần bí chỉ sợ không phải vượt qua tường tượng như vậy đơn giản, từ liên thiên phủ kinh khủng kinh người, so với nàng vị thần phẩm đầu đề huyết mạch còn kinh khủng hơn, thật là làm được tu luyện liên cùng ăn com uống nước vậy đơn giản, đột phá lại là không có chút nào bình cảnh có thể nói, hơn nữa cảnh giới chi vững chắc so với đắm chìm trong một cảnh giới nhiều năm người còn phải vững chắc kiên cố. Mà càng không để cho nàng lý giải là tu luyện thường thường là cảnh giới càng cao, càng khó đột phá, thời gian tu luyện càng dài, là thông thường, bao nhiêu người cường giả bao vây một cảnh giới trên, mấy chục năm thậm chí gần trăm năm không phải tôn vào đều là thường có chuyện, bất quá tên thông thường đối với nàng Thạch Viêm ca ca thật giống như vừa vụn ngược lại. Vốn là nàng cho là Vân Lam Sơn hạ, Thạch Viêm ca ca gặp phải Hồn Điện Đầu Tồn tập kích, thực lực quý dị đến Đầu Thánh cảnh, có thể là bí pháp gây ra, mặc dù nàng không nghe có thể đem một tên Đầu Tông tăng lên tới Đầu Thánh kinh khủng bí pháp, nhưng nàng Thạch Viêm ca ca xưa nay thần bí, có vậy mạnh mẽ bí pháp, miễn cưỡng đã có thể nói qua đi, sau người sau có biến mất nửa tháng, lại là nghiệm chứng nàng phỏng đoán, bí pháp tóm lại là có hậu di chứng, thực tế nửa tháng, dùng để tiêu trừ bí pháp lưu lại hậu di chứng vừa vặn nói qua đi, chẳng qua là bây giờ nhìn lại, nàng suy đoán rõ ràng bị lật đổ, nàng có thể cảm thụ được ra, nàng Thạch Viêm Ca trên người anh lúc này phát ra khí tức có mạnh mẽ dường nào, xa xa chỗ cao vậy Đầu Thánh.

Một bên Y Tiên cùng Thanh Lâm nghe vậy thờ phào, các nàng ngược lại là không muốn như vậy nhiều, chẳng qua là cảm thấy các nàng Thạch đại ca đặc biệt lợi hại mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Niết Bàn Đan

Chương 163: Niết Bàn Đan

Thạch Viêm lại không có phân tâm để ý tới Huân Nhi mấy người nói chuyện, hắn đang lòng dò thám biết trừ tự thân, lần mượn bán thánh con thần lần người năng lượng kết tinh tiến hành đột phá, càng nghiệm chứng hắn một tên suy đoán, hắn thể chất đặc thù, hoặc là nhưng là nói là một loại huyết mạch lực, hắn có thể đem hấp thu năng lượng mở rộng, càng cấp bậc cao năng lượng lại càng rõ ràng, vốn là lấy lưỡng khóa bán thánh năng lượng kết tinh, có thể giúp hắn từ một tinh sơ kỳ Đầu Thánh đột phá tới hai sao Đầu Thánh cũng đã cảm ngày tạ đất, nhưng đã tới nhìn, liên lưỡng khóa bán thánh kết tinh lại có thể để cho hắn đột phá đến ba sao Đầu Thánh, liên phá hai tinh. Phải biết Đầu Hoàng, Đầu Tông giữa mỗi một tinh chênh lệch cũng không có so với to lớn, chớ nói chỉ là Đầu Thánh, từ Đầu Thánh một tinh đột phá đến Đầu Thánh ba sao, kia lưỡng khóa bán thánh kết tinh năng lượng bị hắn hấp thu vào cơ thể sau này, ít nhất khuếch trương tăng mười lần trở lên, là một cái gì khái niệm, vốn là vì "l" năng lượng, bị Thạch Viêm hấp thu vào cơ thể sau, bị mở rộng thành "l", gắng gượng lật mười lần. Thạch Viêm nghĩ đến hắn ở huênh hoang vị trí bước cấp lên cấp Đầu Thánh, nói thật, ban đầu chính hắn cũng không biết là như thế nào lên cấp, mơ mơ màng màng, hết thầy đều là từ người tiềm thức chủ đạo, dưỡng thương, tu luyện. Mơ mất ra lúc, hắn bên đã là Đầu Thánh, ban đầu hắn cũng cảm giác nơi nào có không đúng, mặc dù lớn lời vị trí thiên địa linh khí chỉ đậm đà xa xa xa cao hơn Đầu Phá vị trí, ngược lại cũng không đến nỗi khoa trương đến loại trình độ đó, chỉ bất quá lúc đó hắn cuồng cuồng tìm Tử Hà, không có suy nghĩ nhiều, bây giờ nhìn lại, ban đầu vô luận là Thần Tử Đan hay là thiên địa linh khí, ở trong cơ thể hắn đều bị mở rộng mấy chục lần, hắn mới có thể ngăn ngừa mấy tháng, lập đất thành thánh.

Lúc này trong thiên địa quán chú tiến vào phong toàn bên trong năng lượng cũng là càng ngày càng kinh khủng, tới sau đó, gió kia toàn thậm chí đều là trở nên sền sệt, trong lúc mơ hồ, từng giọt năng lượng chất lỏng trôi lơ lửng ở phong toàn chung quanh, đi đôi với phong toàn xoay tròn mà dần dần tràn ra một cỗ để cho người lộ vẻ xúc động kinh khủng chấp chôn. . .

"Oanh!"

Thạch Viêm, mãnh mẽ ra hai tròng mắt, một cổ kinh khủng dị thường khí tức, chậm rãi từ trong cơ thể tràn ngập ra, trong nháy mắt có tiêu nặc vô hình. .

Một hóp thờ dài thở ra, Thạch Viêm mới đứng dậy, bàn tay hơi nắm chặt, một cổ cực đoan lực lượng cường hân cảm giác chính là nhanh như tia chớp từ trong cơ thể trong mỗi một cái tế bào lan truyền ra. Quả nhiên, Đấu Thánh giữa, mỗi một tinh giữa chênh lệch cũng không có so với to lớn, hân bây giờ có thể ung dung treo đánh trước mình. Lưỡng khóa bán thánh năng lượng kết tinh đều như vậy kinh khủng, nếu như hân nuốt để phẩm sò đan, lấy hân kia gấp mấy lần mấy chục lần phóng đại năng lượng thể chất đặc thù, hân sợ rằng có thể trực tiếp đột phá đấu đế, thậm chí đẩy về phía tầng thứ cao hơn, Đấu Khí Đại Lục thượng nhân, không biết đấu đế sau cảnh giới, hân còn không biết? Chính là không biết đấu đế đối ứng đại thiên thể giới kia một cảnh giới, đất chí tôn, hay hoặc là thiên chí tôn. Chỉ sợ khi đó hân tâm cảnh liền không theo kịp đi! Đấu sao hân có "Viêm Đế" cả đời tu luyện thể ngộ.

Bất quá bây giờ cũng chỉ tưởng tượng mà thôi, liền hân ba sao Đấu Thánh thực lực, còn chưa đủ để đan một chương võ, lắc đầu một cái, nói không thiết thực ý tưởng tổng ra, hướng về phía mấy nữ dò hỏi: "Ta lần bế quan bao lâu?"

"Nửa nhiều tháng." Huân Nhi khẽ mỉm cười, nói.

"Nửa tháng sao. . ." Thạch Viêm có chút kinh ngạc.

Một tối trắng nõn bàn tay đột nhiên đưa đến Thạch Viêm trước mắt, Thạch Viêm tức giận nói: "Đề lại cho người quả vật đều ăn hoàn."

"Thiết, như vậy điểm, đã sớm không" nữ hài miệng một đỏ, hơi nhồng lên, khinh thường nói. Không phải Từ Nghiên lại là ai.

"Ta bế quan trước đề lại cho người đan dược thiếu thuyết cũng có mấy trăm viên đi!" Thạch Viêm nghe vậy, xoay người nhìn bên người cả người quần áo trắng la ly, đầu đầy hắc tuyến: "Mới nửa tháng, liền không?"

"Ừ" nữ hài nháy nháy mắt, dùng kia vô tội ánh mắt nhìn lãng thiên, đáng thương.

Thạch Viêm nơi đó không biết nàng đánh lại cái gì chú ý, tức giận nói: "Không có."

"Y Tiên Tỷ Tỷ, Thanh Lân Tỷ Tỷ, người nhìn, hân khi dễ ta!" Nữ hài xoay người nhìn về phía Y Tiên, đảo tròng mắt một vòng, lập tức nhào tới Y Tiên trong ngực, đáng thương đạo, còn cố gắng nặn ra tí ti nước mắt.

Thấy Từ Nghiên bức làm bộ làm tịch khả ái đáng vẽ, Thanh Lân Huân Nhi không chỉ có hé miệng cười khê.

Rộng rãi trong đại sảnh, Thạch Viêm rúc lại cái ghế xuôi tai trừ Huân Nhi nói ra đoạn trong thời gian cửa tình trạng, thỉnh thoảng đưa vron người đánh thật to ngập, bộ kia lười biếng hình dáng làm cho Huân Nhi chỉ đành phải dừng lại miệng, không biết làm sao lắc đầu.

"Huân Nhi, bên trong cơ thể người đấu khí không ngừng tràn ra ngoài, cách Đấu Hoàng cũng chỉ kém một chân bước vào cửa đi!" Thạch Viêm quan sát một chút Huân Nhi.

"Ừ." Huân Nhi gật đầu một cái, nàng trên người tuy có bảo vật ngăn che khí tức, bất quá muốn tránh qua Đấu Thánh dò thám biết, đó là không có thể.

Thạch Viêm cẩn thận quan sát một chút Huân Nhi, liền phát hiện Huân Nhi trên người không ít vấn đề, tu luyện qua với dòn dập, mặc dù cảnh giới tăng lên quá nhanh, nhưng căn cơ sớm đã có chút không yên.

Thạch Viêm nhắm mắt lại, đem ý thức đắm chìm trong hệ thống thương thành, tiến vào "Đan dược khu", bắt đầu tìm thích hợp Huân Nhi đan dược.

"Bổ thiên đan": Có thể đền bù huyết mạch không thuần, ngắn gọn huyết mạch, trở lại nguyên trạng." 17 vạn đôi điểm

"Tạo hóa đan": Sau khi dùng rơi vào ảo cảnh, thể nghiệm cảnh giới, rèn luyện tâm cảnh, tâm ma tự diệt, đối với đột phá cảnh giới cổ bốn bồi nguyên có hiệu quả, cả đời chỉ có thể uống một lần." 2 vạn đôi điểm

"Thần Tú Đan": Tạo hóa chung thần tú, âm dương cắt phân hiểu, ở trong chứa tạo hóa lực, một hơi thờ thượng tồn, hy vọng bắt diệt. Lại tên "Sinh Tức Tạo Hóa Đan". Giá mua 3 vạn đôi điểm, hiện giới 3 vạn đôi điểm.

... ..

Thạch Viêm nhanh chóng xem đan dược, lấy hân hai hơn trăm ngàn đôi điểm tài sản, không tẻ xa xa không mua nổi, giá thấp lại không hài lòng.

Lúc, một quả đan dược xuất hiện ở hân trong tầm mắt.

"Niết Bàn Đan": Sinh tự vô mới vị trí, lấy thiên địa dương hỏa cùng hân u âm tùy làm chủ nguyên liệu, cửu thiên Kim lõi là phụ, có thể bạch cốt thịt sống, bảo vệ linh hồn, vô hạn tu bổ nhục thân trui luyện huyết mạch đất bí dược, kéo dài tu sĩ năm ngàn chờ thọ nguyên. Bảy chục ngàn đôi điểm

"Có vấn đề!"

Thạch Viêm phản ứng đầu tiên, dựa theo giản giới sở thuyết công hiệu, chó thuyết cũng bảy chục ngàn đôi điểm, bảy trăm ngàn cũng không mua lại.

Thạch Viêm nhíu mày: "Là vì sao?"

"Rất đơn giản!"

Hệ thống lạnh như băng lời nói ở Thạch Viêm trong đầu vang lên: "Bởi vì vị trí đại lộ không hoàn toàn, thiên đạo thiếu sót, hết sức hỗn loạn, hơn nữa này vị trí sinh linh không gọi được chân chính ý nghĩa trên sinh linh."

"Có ý gì?" Thạch Viêm có chút không lý giải.

"Dựa theo túc chủ lý lý giải, vị trí cũng là vì thuyết, mai đan dược chính là xuất từ một tên thái giám thuyết bên trong. Nếu không lấy mai đan dược giá trị ít nhất phải lật gấp mấy chục lần."

"Lợi hại, ta hệ thống!" Thạch Viêm khoe miệng hơi co quắp một chút, nguyên lai là xuất từ thái giám vị trí, không trách sao tiện nghi.

"Kia đan dược có vấn đề sao?"

"Không có, bất quá loại này hàng hóa sau này nói sẽ không ở thương thành trung xuất hiện, hệ thống rút thưởng Trung tướng sẽ thỉnh thoảng xuất hiện loại này hàng hóa."

"Được, ta biết." Thạch Viêm gật đầu một cái.

"Xác nhận đổi." Nếu công hiệu là thật, dĩ nhiên muốn mua, mai đan dược cầm vội tới Huân Nhi uống, vừa vặn thích hợp.

"Đổi thành công, đan dược đã cất giữ với hệ thống không gian. Còn thừa lại 16 vạn đổi điểm."

"Hệ thống, cho thêm ta đổi hai quả." Loại đan dược đối với Thanh Lâm Y Tiên cũng hết sức hữu ích, mặc dù so với "Thần Tú Đan" đắt không ít, nhưng cũng là giới có giá trị.

"Đổi thành công, đan dược đã cất giữ với hệ thống không gian. Còn thừa lại 2 vạn đổi điểm"

Cùng hệ thống trao đổi ra trong phút chốc.

Thạch Viêm nhìn về phía Huân Nhi, đem đan dược từ hệ thống không gian lấy ra, một tên dùng cực phẩm dê chi ngọc làm thành bình ngọc xuất hiện ở trong tay, thông qua kia nửa trong suốt bình ngọc có thể thấy trong bình kia tròn trịa phủ đầy đan văn đan dược, màu trắng đen long nhãn đại đan dược ở chỗ trong bình, hắc bạch hai màu lần lượt thay nhau thành một đoàn, giống như vật còn sống vậy quán quít nhau xoay tròn, trắng hay đen giữa có tí tí màu vàng lồi quang thoáng hiện, nhìn qua quái dị tuyệt luân. Một cỗ mùi thuốc nồng nặc, ở bên trong đại sảnh chậm rãi tản ra. . .

"Niết Bàn Đan, giúp người đột phá vững chắc cảnh giới, sau này tu luyện không nên gặp với cầu thành." Nhìn Huân Nhi, Thạch Viêm đem đan dược đưa cho nàng, giọng ôn tồn nói.

Huân Nhi hướng Thạch Viêm đến gần một ít, đầu rúc vào trên người hắn, im lặng không lên tiếng, hết thầy đều không nói trong..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: thái lân Tỷ Tỷ nhưng là mỹ nhân tuyệt sắc

Chương 164: thái lân Tỷ Tỷ nhưng là mỹ nhân tuyệt sắc

Cánh tay thật chắc bao bọc kia thiên thiên eo thon, Thạch Viêm cúi đầu nhẹ người thiếu nữ hiện lên thoang thoáng tóc xanh, cũng không lâu lắm liền không đứng yên.

"Viêm ca ca, không cho phép làm chuyện xấu." Huân Nhi mặt đẹp hồng hồng, không còn ban đầu đậm nhũ, dùng tay nhẹ nhàng đẩy ra trừ Thạch Viêm đầu.

Thẹn thùng hình dáng có thiếu nữ có một không hai phong tình, Thạch Viêm lại là không nhìn được, hung hăng hôn một cái đi. Huân Nhi giãy giụa ngô một tiếng.

Huân Nhi môi mím mơn mơn ôn nhuận, ngậm trong miệng thật giống như tan ra tựa như, Thạch Viêm nhẹ nhàng cắn cắn, Huân Nhi môi bị Thạch Viêm cắn một chút, Huân Nhi le lưỡi liếm một chút nhìn có bị thương không. Huân Nhi le lưỡi ra, liền bị Thạch Viêm môi bọc lại, hai người đầu lưỡi liền đụng vào nhau. Một cổ thanh đậm sung sướng mùi thơm liền từ Huân Nhi đầu lưỡi trung tràn ra tới.

Kia nắm cả nhỏ hết sức eo bàn tay, cũng là không nhìn được lạng lẽ hoa động, sau đó đột phá y phục, chạm tới kia như ngọc vậy ôn lạnh tron hẳn, một lát sau, rốt cục thì chạm tới lau một cái làm tâm thần người rạo rục mềm mại. Là một loại tuyệt đối không cách nào hình dung cảm giác, đối với nam nhân tới thuyết, chính là chạm thiên đường cảm giác.

Trong lúc bất chợt mềm mại xúc cảm, giống như điểm lượn quanh nổ được Hóa tính vậy, Thạch Viêm bàn tay, lạng lẽ cời ra màu xanh y phục, lộ ra kia như tuyết vậy da thịt.

"A!"

Thạch Viêm kêu lên một tiếng, sau đó xoa xoa bên hông mình thịt mềm, rất là u oán nhìn về phía Huân Nhi, nói: "Người bóp ta làm gì?"

"Viêm ca ca mới vừa rồi động tâm tư xấu!" Cô nàng hết sức hung hãn dùng sức huy huoi quyền đầu, nhìn một chút mình kia đã bị cời ra một nửa y phục, hơn nữa phơi bày ở trong không khí da thịt trắng như tuyết, gò má nhất thời đỏ giống như muốn nhỏ máu vậy, đậm nhả như liền trên gương mặt tươi cười bay lên lau một cái say lòng người đỏ ửng, giống như một viên ngâm thẹn thùng thảo thật chắc cúi đầu sửa sang lại đứng lên.

"Không có biện pháp, ai bảo nhà ta Huân Nhi sao hấp dẫn người! Mới vừa rồi. . ." Thạch Viêm ho nhẹ một chút, giờ phút này cũng là lấy lại tinh thần, nhìn Huân Nhi kia tức giận hình dáng, không kiềm được không biết làm sao buông tay một cái, ngượng ngùng nói. Từ Vân Vân trên người biết được nữ nhân tuyệt vời mùi vị, Thạch Viêm định lực đã không lớn bằng lúc trước, hoặc giả nói là thực cốt biết tùy vị.

"Không cho phép thuyết!"

Huân Nhi gò má lại lần nữa ửng đỏ, vội vàng vờn ngọc thủ ngăn ở Thạch Viêm trước nhất.

Nghe nhu mì thanh âm, Thạch Viêm dùng đầu lưỡi ở lòng bàn tay nhẹ nhàng liếm một chút, Huân Nhi bàn tay bị gạt mình lùi về. Hắn bị Thạch Viêm tức cười đều có chút không biết làm sao.

"Thạch Viêm ca ca, Huân Nhi huyết mạch trong cơ thể thượng còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, không thể được chuyện nam nữ, nếu không hậu quả rất nghiêm trọng, chờ Huân Nhi huyết mạch hoàn toàn thức tỉnh lúc được chứ?"

Nghe vang lên bên tai xì xào bàn tán vậy thanh âm rất nhỏ, Thạch Viêm trong ánh mắt thoáng qua một tia kinh ngạc.

Ở nói ra kia đạo lời sau, Huân Nhi cũng là đầu phát nổ, chính nàng đều là khó có thể tưởng tượng nàng sẽ nói ra thứ lời đó tới, "Viêm ca ca, sắc trời không còn sớm, Huân Nhi phải đi tu luyện, người cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi!" Nói xong, thân hình động một cái, liền là đối nơi cửa phòng lao đi.

Thạch Viêm hít sâu mấy hơi, dần dần làm cho tâm cảnh bình tĩnh lại. Không biết làm sao lắc đầu một cái, vào nhà nằm ở trên giường, cũng không tu luyện, cầm đầu gối ngủ say.

Trong mộng, Thạch Viêm quá thật là thần tiên cuộc sống, tả ửng hữu bão, cùng một đồng lớn mỹ nữ quá không thẹn thùng không táo cuộc sống. Đột nhiên, hắn cảm giác trên ót đau nhói, không khỏi từ trong giấc mộng tỉnh lại, mơ mơ màng màng mở mắt ra, tầm mắt liền bắt đầu rõ ràng, dần dần một đạo thân ảnh liền xuất hiện ở mình trong tầm mắt.

Sát khí, lạnh như băng sát khí, cảm nhận được trước người kia giống như phê nhân rắn độc vậy lạnh như băng quang, trong nháy mắt tỉnh hồn lại, Thạch Viêm tựa như người mây vậy, kéo kẹt kẹt kẹt vận cổ một cái, nhìn nằm ở bên cạnh mình, mình màu hãm sát, quang lạnh như băng nhìn chăm chăm mình Mỹ Đỗ Toa, Thạch Viêm khóe mắt rút ra rút ra, miễn cười gượng nói: "Thải lân, buổi sáng khỏe a!"

"Ân hừ, sớm!" Một như thường lệ vậy châm chọc cười nhạt.

"Kéo kẹt. . .!"

Các cửa phòng bị người đẩy ra. . .

"Thạch đại ca, người tỉnh sao?" Thanh Lân thanh thúy, ôn nhu thanh âm truyền tới. . .

"Thạch đại ca, người. . .!" Ngơ ngác đứng ở cửa, Thanh Lân nhìn trên giường, nằm chung một chỗ Thạch Viêm cùng Mỹ Đỗ Toa, một tấm tiểu mỹ mặt nhất thời trở nên cùng chín mười trái táo đỏ vậy, kiều diễm ướt át, một đôi màu xanh tình mẫu trong tràn đầy ngượng ngùng,

"Ta, ta. . . Ta về phòng trước! Thạch đại ca người yên tâm, ta sẽ không nói cho Huân Nhi Tỷ Tỷ." Áp ứng nói xong, Thanh Lân chỉ cảm thấy người có chút như nhũn ra, mặt đẹp nóng bỏng, ngượng ngùng lại cũng đợi không đi xuống, vội vàng chạy về phòng mình. . .

"Hừ hừ, Vân Vân, Huân Nhi, còn có mới vừa rồi cái nha đầu kia, diễm phúc không cạn a!" Mỹ Đỗ Toa hừ lạnh một tiếng.

"Người nói chuyện có thể hay không chớ sao âm dương quái khí." Thạch Viêm thiếu chút nữa ghen, Mỹ Đỗ Toa cùng hắn nói chuyện càng phát ra không có gì kiêng kỵ, là mình cùng nàng giữa nói chuyện không khí cùng thói quen sao?"Người có thể hay không giống như chúng ta lần đầu tiên gặp mặt

như vậy, cái đó ngang ngược đẹp lạnh lùng, yêu nhiều tuyệt đẹp Mỹ Đỗ Toa nữ vương đi đâu." Thạch Viêm nào hóa nói.

"Ngang ngược đẹp lạnh lùng, yêu nhiều tuyệt đẹp?" Mỹ Đỗ Toa rất hiển nhiên hết sức hưởng thụ dạng ca ngợi."Hừ!" Khỏa bọc thân trên chân, Mỹ Đỗ Toa hừ lạnh một tiếng, nhưng là không có nói gì.

"Im lìm." Nhìn Mỹ Đỗ Toa Thạch Viêm không kèm hăm được thỏ ra hai chữ.

"Đừng kích động, không có làm nhục ý người. Im lìm chữ, thật ra thì không phải ngấm ngầm phát tao ý, nói là có vài người bên ngoài biểu dè dặt tỉnh táo, nhưng tư tưởng vô cùng phong phú nội hàm, cảm tình kín đáo, ngấm mà không lộ, nhưng thực chất nhưng là nóng như lửa càn rỡ rất, đối với nữ nhân giải thích là khiêm tốn mà ưu nhã hấp dẫn (sexy)." Cảm giác bên trong căn phòng trần ngập quý dị bầu không khí, Thạch Viêm liền vội vàng giải thích đến.

Nghe vậy, thái lân chính là ngáy ngẩn, lỗ tai có chút nóng lên, nhìn đã vội vàng rời đi Thạch Viêm, thái lân đột nhiên giống như ăn trộm gà hồ ly vậy cười lên. Chân mày khỏe mắt tàng yêu nhiều, thanh âm vẻ mặt vui cười lộ ôn nhu, nàng biết Thạch Viêm đối với nàng là không thể nào là thờ ơ dửng dưng, hẳn có thể cảm nhận được năng mị lực, hẳn sớm muộn sẽ là nàng. Đúng dịp cười xinh đẹp hể, mỹ phản hể.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 165: một quyền đấu kỹ đưa tới suy đoán

Chương 165: một quyền đấu kỹ đưa tới suy đoán

Thiên Phần Luyện Khí Tháp tầng dưới chót nhất, trong cùng phía trên mấy tầng cơ hồ là một loại hoàn toàn bất đồng cảnh tượng, nhiệt độ nóng bỏng bay lên ở không lồ trong không gian, thậm chí còn ngay cả tâm mắt đều có chút mơ hồ hư ảo, nhẹ nhàng hít một hơi vào vào bên trong cơ thể, nhất thời có hít một hơi hóa diễm vậy cảm giác.

Lửa đỏ quang mang không biết từ chỗ nào thấm vào ra, đem toàn bộ không gian chiếu rất là sáng rỡ, ở chỗ trong không gian đang lúc vùng, cũng là có một người vô cùng vĩ đại động sâu, động sâu cửa hang, so với trước mặt mấy tầng bất kỳ một tầng đều phải rộng lớn, hơn nữa trong đó cũng cũng không phải là ngấm không thấy đáy hắc sắc, mà là tràn đầy một loại nhàn nhạt đỏ nhạt, giống như đọng lại máu tươi vậy.

Thâm động chi ngoại, một mảnh mắt thường có thể thấy lồng năng lượng thành hình viên trụ đem chi vững vàng phong tỏa mà vào, lồng năng lượng bề ngoài, mẫn dật rất là huyền bí các loại đường vân, tựa như rắn lướt qua, lưu lại quanh co khúc khuỷu vết lõm vậy, hơn nữa nơi này lồng năng lượng, cũng là cực kỳ cuồng bạo, từng tia hùng hồn năng lượng rung động không ngừng lan truyền ra, thậm chí trong lúc mơ hồ còn có hết sức trầm thấp khí bạo thanh truyền ra. Ở lồng năng lượng ra phải cách đó không xa, một vị lão giả ngồi xếp bằng, chính là nội viện Đại trưởng lão Tô Thiên, cũng là bây giờ Già Nam Học Viện lớn nhất người nắm quyền, hẳn trông mắt tựa như nhắm không phải là nhắm, mượn không lồ đấu khí, ý niệm đem toàn bộ Thiên Phần Luyện Khí Tháp tầng dưới chót nhất đều là bọc mà vào, bất kỳ rất nhỏ chấp chỡ, đều là không trốn thoát hẳn cảm ứng. Hồi lâu chau mày, nhưng vì sao trong lòng hay là vậy bất an, vội vàng đi tới động sâu bên bờ, quang như điện mang vậy, bắn thẳng về phía động sâu bên trong, nhưng mà hồi lâu sau, vẫn không có bất kỳ quý dị chỗ. Chân mày hơi trứu trứu, Tô Thiên hơi chần chờ một chút, hai tay chậm rãi dán lên trước mặt tầng kia hết sức cuồng bạo lồng năng lượng.

Đủ để đem bất kỳ một tên Đấu Vương cường giả tùy tiện chấn thương cuồng bạo năng lượng, ở Tô Thiên trong tay, nhưng là giống như thấy chủ nhân sùng vật vậy, nhanh chóng trở nên an tĩnh lại, theo cái trước hai tay chậm rãi tách ra, viên kia hình lồng năng lượng cũng phân là mở một cái có thể cho người thông qua lối đi.

Thân hình chợt lóe, Tô Thiên trong nháy mắt xông vào lồng năng lượng, hai chân vững vàng đứng ở đó động sâu bên bờ trên, nhất thời, một cỗ hết sức nhiệt độ nóng bỏng, chính là đối diện nhào tới, ở loại dưới nhiệt độ, cho dù là lấy hẳn thực lực, cũng là không dám coi thường, tay áo bảo vung lên đang lúc, một cỗ hùng hồn đấu khí đem người bọc, cũng là đem kia nhiệt độ nóng bỏng ngăn cách lại. Làm xong chút phòng vệ, Tô Thiên quang mới nhìn về phía trong động sâu, con người trên, dần dần bao trùm trên một tầng nhàn nhạt huỳnh quang, mà ở tầng huỳnh quang hạ, kia không thấy đáy động sâu chỗ sâu, rốt cục thì xuất hiện một chút xiu những thứ khác cảnh tượng, đó là một mảnh nham tương hải dương, chỉ bất quá, trong nham tương màu sắc, cùng tâm thường nham tương muốn so sánh với, nhưng là muốn tỏ ra phá lệ đỏ nhạt, tựa như cùng ở trong đó sấm tạt vô số máu tươi vậy, toàn bộ đều là lộ ra một cỗ quý dị màu sắc. Nhìn vậy không biết đi sâu vào để nhiều khoảng cách xa một góc nham tương thế giới, Tô Thiên trên gương mặt ngưng trọng cũng là càng thêm ngưng trọng, mặc dù biết rõ Vẫn Lạc Tâm Viêm bản thể chính là ẩn giấu ở trong đó, bất quá ở đó loại cực kỳ tột tể trong hoàn cảnh, coi như là lấy hẳn thực lực, cũng là không dám tùy tiện xông vào, hướng chỉ, ở trong đó còn cất giấu một con mắt lom lom, hơn nữa có linh tính Vẫn Lạc Tâm Viêm

"Làm sao một tia động tĩnh cũng không có?" Nham tương trên thế giới, vẫn một như thường lệ bình tĩnh, không chút nào nửa điểm dị động dấu hiệu, có thể ở ngay mới vừa rồi, vốn như có như không bất an, trong nháy mắt bành trướng.

"Bành!" Đột ngột đang lúc, có thanh âm rất nhỏ lặng lẽ từ nham tương trên thế giới vang lên, chợt truyền qua không biết dài bao nhiêu động sâu, truyền vào Tô Thiên trong tai. Thanh âm rất nhỏ, giống như tìm đập thanh vậy, làm cho người nghe tìm cũng là không nhận được giật mình theo.

Con người trong nháy mắt súc tới mũi châm vậy đại, Tô Thiên lần có thể chắc chắn, phía dưới nham tương trên thế giới, tuyệt đối có chuyện gì sắp phát sinh, lúc trước kia đạo kỳ dị thanh âm, nhất định có một ít cổ quái! Bất quá mặc dù biết phía dưới lòng đất chỗ có chuyện phát sinh, có thể hắn vẫn là không dám tiến vào trong đó, dẫu sao một khi hắn xảy ra chuyện, đến lúc đó Văn Lạc Tâm Viêm bạo như vậy nội viện sợ là phải rơi vào diệt tai ương.

"Kết quả phát sinh là?" Trong miệng thấp giọng lầm bầm nói, Tô Thiên sắc mặt đột nhiên đại biến, quang hoàng sợ nhìn về kia lòng đất nham tương trên thế giới, nơi đó, một cổ hết sức cuồng bạo cùng bàng bạc năng lượng âm âm bạo tạc.

Tô Thiên sắc mặt âm trầm xuống, vội vàng lui về phía sau. Đi đôi với hắn khi lui về phía sau, một cổ hủy thiên diệt khí tức từ nham tương chỉ để xông ra, hơn nữa, theo cổ cuồng bạo năng lượng dâng lên, kia nham tương trên thế giới bình tĩnh, cũng là âm âm đánh vỡ, không biết từ chỗ nào tới cuồng phong ở nham tương trên gào thét lên, đem kia nham tương kéo theo phiến quyển khởi cao đến chừng mười trượng hỏa sắc đột sống, chợt trùng trùng đập xuống, kia một thoáng kia tiếng nổ vang, uyển như sơn băng địa liệt vậy!

"Cổ năng lượng" cảm thụ kia đột nhiên dâng lên quen thuộc năng lượng, Tô Thiên trên khuôn mặt xông lên một cổ màu xanh, trải qua sao nhiều năm qua lại, hẳn dĩ nhiên là hết sức rõ ràng biết, cổ năng lượng, đó là thuộc về kia Văn Lạc Tâm Viêm tất cả!

"Chẳng lẽ muốn bùng nổ?" Tô Thiên sắc mặt khiếp sợ lầm bầm nói. "Năng lượng dồi dào sao nhiều những thứ kia phong ấn, kết quả?" Trong giây lát nhớ tới cực kỳ chuyện trọng yếu, Tô Thiên trong lòng nhất thời run lên, mà đang ở kỳ định lập tức triệu tập sao chép cùng cổ phong ấn lúc, kia động sâu phần đáy, nhưng là mãnh vang lên một trận âm vang lớn, cái trước quang hướng xuống dưới nhìn một cái, nhất thời chậm rãi hít một hơi khí lạnh.

Vô tận nham tương trên thế giới, màu đỏ nhạt nham tương, trong lúc bất chợt kịch liệt sôi trào, một cổ cực kỳ cuồng bạo năng lượng, tràn ngập trong đó.

Nham tương lẫn lộn đang lúc, liền giống như có thứ gì sắp vạch nước ra vậy, hồi lâu sau, lẫn lộn nham tương đột nhiên trở nên an tĩnh lại, nhưng mà, Tô Thiên ánh mắt lại cũng không vì vậy mà buông lỏng, hẳn rõ ràng cảm giác được, kia cổ cuồng bạo năng lượng, cách nham tương bề ngoài, càng ngày càng gần "Phốc!" Bình tĩnh nham tương bề ngoài đột nhiên vén lên một trận đào lãng, nham tương tung tóe đang lúc, một cái không thấy được toàn thân, thân thể gần như trong suốt, đầu lâu có chừng trượng rất nhiều khổng lồ, cả người hiện đầy thấm vào vô hình hỏa diễm hỏa mẫn, xuyên phá nham tương, mang theo làm cho không gian đều là chấn động không chịu nổi bàng bạc năng lượng, xuất hiện ở Tô Thiên kia ngưng trọng quang trung.

"Gắt gao!" Phá ra nham tương, khổng lồ phải không nhìn thấy cuối trong suốt hỏa mẫn, giống như bị nhốt ngàn năm vậy, nâng lên to lớn đầu lâu, bên nhọn phải đủ để làm một tên tâm thương Đâu Vương tại chỗ chấn bạo thân thể sóng âm, cấp tốc lan truyền ra. Theo kia đạo âm ba thanh lan truyền, nham tương thế giới giống như bị đưa vào vô số lựu đạn vậy, trầm thấp tiếng nổ không ngừng vang lên, nham tương bạo xạ, hỏa diễm khắp nơi cuồng phún.

Gần như điên cuồng phát tiết một trận sau, kia điều khổng lồ trong suốt hỏa mẫn, giống như cảm ứng được trên mặt đất nhìn chăm chú vậy, trong giây lát nâng lên to lớn đầu lâu, hiện lên vô hình hỏa diễm tam giác con người, gắt gao phong tỏa ở động sâu miệng chỗ Tô Thiên trên người! Trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng.

Tô Thiên nhất thời cảm thấy thân thể chợt lạnh, Văn Lạc Tâm Viêm muốn nổ tung.

"Tê tê" lại là một đạo cuồng bạo tiếng the the ba bạo dừng ra, vô hình hỏa mẫn thân hình khổng lồ mãnh vỡ một cái nham tương, nhất thời, kia có chừng xấp xỉ hai ba chục trượng dài bằng nhiên thân thể, giống như một đạo vô hình nhanh như tia chớp, mang nhiệt độ nóng bỏng cùng với cuồng bạo năng lượng, theo kia động sâu, bạo hướng lên!

"Hồngбет, súc sinh muốn đánh vào phong ấn!" Vô hình hỏa mẫn cử động làm cho Tô Thiên mặt liền biến sắc, bất chấp đi phỏng đoán vì sao Văn Lạc Tâm Viêm sẽ vậy cuồng bạo, diễm mũi chân một cái bên bờ, thân hình chính là nhanh như tia chớp thối lui ra lồng năng lượng ra, trong tay ấn kết mãnh động một cái, chỉ thấy kia động sâu cửa hang chỗ, năng lượng bỗng nhiên bạo dừng, cuối cùng tạo thành một đạo sắc thái sắc sỡ lồng năng lượng, đem cửa hang kín phong ấn!

Ở trong tay ấn kết kết động chốc lát, một đạo giống như như lời đình tiếng quát, đột nhiên từ Tô Thiên trong miệng truyền ra, cuối cùng hạo hạo dâng dâng ở Thiên Phần Luyện Khí Tháp cùng với toàn bộ nội viện trên bầu trời vang tới.

"Tất cả trưởng lão lập tức chạy tới trong tháp, tất cả học viên toàn bộ rời đi Thiên Phần Luyện Khí Tháp trăm thước bên trong!"

Nghe kia vang khắp trên bầu trời lời đình tiếng quát, toàn bộ nội viện, đều là vào thời khắc này hoàn toàn an tĩnh lại.

"Thạch đại ca, phát sinh chuyện gì." Thấy Thạch Viêm nhân nhả ngời ở lầu các phòng trên, Y Tiên cùng Thanh Lân vội vàng xông tới dò hỏi, ngời lầu các mặc dù bị Thạch Viêm bày trận pháp, ngăn cách ngoại giới dò xét, bất quá ngoại giới thanh âm vẫn có thể truyền vào.

"Xem cuộc vui." Thạch Viêm lười biếng trở về một câu.

"Xem cuộc vui? Không phải là kia tháp tử trung hỏa diễm bạo động mà? Có cái gì có thể nhìn, nơi nào có ăn viên thuốc thú vị." Tìm nghiên biao môi một cái, có chút không có hứng thú, trước kia nàng gặp qua rất nhiều lần dị hỏa bạo động, đã sớm không có hứng thú.

Thạch Viêm hừ lạnh một tiếng, tức giận nói: "Muốn viên thuốc liền trực thuyết, phải dùng tới sao nhắc nhở ta sao? Cầm đi, ba ngày bên trong đừng nghĩ tìm lại ta quả vật."

"Ân ân" nữ hài đoạt lấy Thạch Viêm trong tay đan dược, không ngừng gật đầu, nhưng theo sau chính là thanh nói lầm bầm: "Không tìm người, ta đi tìm Y Tiên cùng Thanh Lân Tỷ Tỷ muốn."

"Người nói gì?" Thạch Viêm nghe vậy sắc mặt tối sầm, quang trong nháy mắt tập trung đến nữ hài vậy cũng yêu trên gò má, bình tĩnh nói.

"Không ... không nói gì" nữ hài phấn đô đô trên mặt thoáng qua vẻ kinh hoàng đêm thần sắc, toàn cho dù là vội vàng nói.

"Phải không?" Thạch Viêm liếc một cái, hơi có vẻ bức rức nữ hài, ngay sau đó đậm thanh nói: "Tiên nhi cùng Thanh Lân nơi đó cũng không cho phép muốn, còn có Huân Nhi nơi đó cũng không cho phép."

"A .. không" nữ hài nghe vậy nhất thời kinh hô một tiếng.

Nhìn nữ hài thanh lệ câu hạ biểu diễn, Thạch Viêm trong lòng rất là không nói, Oscar thiếu một mình người người Kim a!

"Không nghe lời nữ hài là muốn đánh cái mông, không thu quà vật."

"A" nữ hài cũng chính là Từ Nghiên kinh hô một tiếng, giận dữ nói: "Hừ, cũng biết cái đó uy hiếp ta."

Nhìn Từ Nghiên khả ái đáng vẽ, Y Tiên cùng Thanh Lân che miệng trộm cười lên.

Thạch Viêm không biết làm sao lắc đầu một cái, đưa tay ngăn Nhị nữ ở mình trong ngực ngồi xuống, cảm thụ Thạch Viêm tác quái bàn tay, Nhị nữ gương mặt ửng đỏ, mặc dù ngượng ngùng, nhưng lại không có ngăn cản cũng không có phản kháng. Thanh Lân trực tiếp vui vào Thạch Viêm ngực, không dám ngăn đầu nhìn hướng Thạch Viêm, tựa như một con dâ điều vậy.

"Tên háo sắc!"

Nhị nữ mặc dù không để ý, nhưng ở một bên Từ Nghiên nhưng trong lòng thì dĩ thường không thoải mái, miệng kiều phải thật cao, hừ nhẹ nói, bộ dáng kia nhìn cực kỳ khả ái.

"Bành!" Trầm thấp như giận lời vậy cự thanh, trong giây lát âm vang lên, ở giống như vẫn thạch đụng nhau vậy trong đụng chạm, lui đến dọc theo quảng trường Già Nam học viên có thể hết sức rõ ràng thấy, toàn bộ Thiên Phần Luyện Khí Tháp, đều là ở chỗ này hung hăng chiến run lên.

Chợt ở mọi người kinh hãi quang nhìn soi mói, một đạo kinh khủng huyết sắc nham tương trụ mang nóng bỏng tương lưu, ùn ùn kéo đến lao ra cuối cùng một đạo phong ấn, chợt, hung hăng đụng vào Thiên Phần Luyện Khí Tháp đỉnh tháp trên, ở đụng nhau kia một thoáng, đen nhánh sắc đỉnh tháp, lập tức hiện lên một tầng màu sắc hơi có vẻ bóng tối mỏng manh lỏng năng lượng. Tầng lỏng năng lượng mặc dù nhìn như yếu kém phải cũng chỉ có không tới đầu ngón tay to dày.

Lúc này huyết sắc kia nham tương trụ đang cùng hắc sắc lỏng năng lượng giằng co chỉ chốc lát sau, một đạo son băng địa liệt tiếng nổ vang, đột nhiên vang khắp bầu trời, chợt kia đạo hắc sắc lỏng năng lượng kể cả kia kia vững chắc vô cùng Thiên Phần Luyện Khí Tháp đỉnh tháp, ầm ầm nổ tung, nóng bỏng nham tương trụ, ở phía xa từng đạo hoảng sợ quang trung, nhô lên mà phát!

Ngay sau đó tại chỗ có kinh hãi quang trung, một tên đại dư tôn đầu lâu, trong giây lát tự tháp lộ ra, ngay sau đó một con ước chừng mấy chục trượng không lồ vô hình hóa mẫn, nhất thời từ bên trong tháp bạo xạ ra. Tựa hồ là cảm thụ cái loại đó đã lâu tự do, vậy đối với to lớn mất tam giác đồng trung tràn đầy một loại hết sức nhân tính hóa mừng như điên.

"Đáng ghét, căn nguyên mồi lửa bạo động, xem ra lần nội viện gặp nạn." Lao ra Thiên phần luyện khí tháp Tô Thiên nhìn tháp kia to lớn dư tôn vô hình hóa mẫn, sắc mặt hết sức ngưng trọng.

Lập tức chính là nghiêm nghị quát to: "Tất cả trường lão nghe lệnh, kết "Ngàn tầng phong trận"!"

Theo Tô Thiên tiếng quát roi xuống, trời lơ lửng trên bầu trời hơn mười vị trường lão nhất thời cũng là cùng kêu lên ưng thuận, chợt mấy đạo hùng hồn đầu khí, bạo dũng bắn ra, cuối cùng nhanh như tia chớp lẫn nhau xen lẫn, ở xen lẫn trong nháy mắt, lại là giống như ánh đèn khúc xạ vậy, phản xạ ra vô số đạo hơi có vẻ nhỏ năng lượng, chút năng lượng lẫn nhau quấn quít, chỉ một lát sau thời gian, chính là ở trên bầu trời xây dựng thành một bộ hết sức nghiêm mật lưới năng lượng.

Chút sắc thái sắc sỡ lưới năng lượng không ngừng khúc xạ, vì vậy cơ hồ là một tầng đang đắp một tầng, bộ dáng kia, liền giống như ngàn trùng điệp thêm vậy, lực phòng ngự kinh người. Sắc mặt ngưng trọng nhìn trên bầu trời xây dựng mà thành sắc sỡ lưới năng lượng, Tô Thiên hai tay nhanh chóng kết động ấn kết, chợt ngón tay nắn chỉ một cái lưới năng lượng nơi trung tâm, nhất thời, một cỗ hết sức năng lượng không lồ bạo dũng ra, cuối cùng quán chú tiến vào trong đó!

Tiếp nhận được cỗ năng lượng không lồ trợ lực, Tô Thiên hai tay lại lần nữa kéo một cái, chính là thấy trên bầu trời kia bề rộng chừng xấp xỉ trăm thước lưới năng lượng trong giây lát từ nơi ranh giới hướng xuống bắn ra một tầng sắc sỡ lỏng năng lượng, mà theo lỏng năng lượng rủ xuống, nhất thời, một đạo hết sức kín phòng ngự lưới, lại lần nữa chặn lại ở Văn Lạc Tâm Viêm đầu.

Kia ngàn tầng phong trận bất quá mới vừa đem chết lòng diễm bao phủ, chết lòng diễm chính là một tiếng tức giận tiếng rít, "Kỷ" một đôi đèn lồng vậy to lớn hình tam giác con người xuyên thấu qua ngũ thái lỏng năng lượng chặt chẽ nhìn chăm chăm Tô Thiên, thấu bắn ra đáng sợ tức giận hòa diễm, kinh khủng há to miệng một cái, một tên hỏa cầu không lồ chính là nhanh như điện bắn ra, hung hãn đánh vào kia ngũ thái quang trảo trên.

"Bành" tung tích ngũ thái lỏng năng lượng nhất thời hơi chậm lại, ngừng ở nửa Không Hòa hòa cầu giằng co.

"Àm!" Không lò máu đỏ nham tương, đột nhiên tự vô tận để bạo dừng ra, cuối cùng mang theo thể bài son đảo hải, hung hãn đụng vào kia sắc thái sắc sở lỏng năng lượng trên, nhất thời, ngọt ngào tiếng vang ở toàn bộ đáy thấp tầng vang vọng lên, thanh âm mới vừa vang lên trong nháy mắt, từng đạo nhỏ kẻ hở, đột nhiên ở Tô Thiên kia vì sắc mặt thay đổi trung, leo lên lỏng năng lượng, cuối cùng, rốt cục thì ở một đạo tiếng vang dồn giã hạ, nổ tung mà mở một lần Văn Lạc Tâm Viêm bạo động kịch liệt trình độ, so với trước kia bất kỳ một lần đều phải cuồng mãnh, vì vậy, kia lực phòng ngự hết sức cường hãn lỏng năng lượng, lại là ở hai người bước đầu va chạm đang lúc, ước chừng giữ vững chốc lát thời gian, chính là hoàn toàn vắng tung tóe.

Cái gọi là nhất cổ tác khí, tái mà suy, ba mà kiệt, Văn Lạc Tâm Viêm lần hậu tích bạc phát, sở biểu diễn ra cuồng bạo năng lượng, cho dù là Tô Thiên, đều là cảm thấy một trận lung lay động.

Theo lỏng năng lượng nổ tung, nhất thời, một cổ có chừng mấy chục thước chiều rộng trường huyết sắc nham tương trụ, do như núi lửa bùng nổ vậy, từ kia động sâu bên trong, phun ra! Ở huyết sắc nham tương trụ phun ra lúc, động sâu nơi ranh giới, cuồng bạo hình viên trụ lỏng năng lượng cũng là lại lần nữa hiện lên, đem những thứ kia muốn khắp nơi phun dật nham tương, toàn bộ ngăn che xuống.

"Uống! Phong!" Đạo thứ nhất phong ấn đảo mất bị phá, Tô Thiên sắc mặt mặc dù có chút điểm đổi hóa, bất quá nhưng cũng không quá mức kinh hoàng, trong tay ấn kết kết động đang lúc, tiếng quát khê lại lần nữa từ trong miệng quát ra. Theo tiếng quát rơi xuống, chỉ thấy cao đến mấy chục thước trên kia trần nhà động sâu ra, trong nháy mắt dâng lên một trận năng lượng ba động, chợt, lại là một đạo ngũ thái ban lan mạnh mẽ lỏng năng lượng, trong nháy mắt ngưng kết. Đột nhiên hiện lên một tầng sắc sở lỏng năng lượng, nhưng mà, lỏng năng lượng mới vừa hiện lên, một cổ đỏ như màu máu nóng bóng, chính là nhanh như tia chớp bạo dừng lên, cuối cùng xen lẫn tiếng gầm gừ tức giận, âm âm đụng nhau! Nhìn như cực kỳ vững chắc sắc sở lỏng năng lượng, nhưng là ở càng tăng kinh khủng cuồng bạo năng lượng hạ, vền vền chỉ là giữ vững không tới một phần chung thời gian, chính là nổ tung mở ra! Theo lỏng năng lượng nổ tung, nhất thời, một cổ ước chừng mấy chục thước rộng trường huyết sắc nham tương trụ, ùn ùn kéo đến từ động sâu dưới, bạo dừng ra, cuối cùng dọc theo chung quanh năng lượng bích, đang chạy tới các trường lão kinh hãi quang hạ, hung hãn đụng vào tháp chỉ nhọn!

"Bành!" Trầm thấp như giận lôi vậy cự thanh, trong giây lát ở mọi người bên tai âm vang lên, ở giống như vỡ thạch đụng nhau vậy trong đụng chạm, toàn bộ nội viện người, cũng có thể cảm nhận được mặt đất lung lay động.

Tất cả mọi người, sắc mặt có chút có chút trắng bệch đất nhìn kia bị thổi phồng đỏ bừng ngày phạm luyện khí tháp, cho dù có năng lượng đó cái lỏng cô lập, cho dù cách nhau Thảng xa, tuy nhiên có thể mơ hồ cảm nhận được kia cổ nhiệt độ nóng bỏng.

Huyết sắc nham tương trụ nặng nề đụng vào Thiên Phần Luyện Khí Tháp đỉnh tháp, nhưng cũng không vì kia cổ một đi trực trước khí thể hung mãnh mà đem người sau chân tan vỡ, ở đụng nhau kia một thoáng, đen nhánh sắc đỉnh tháp, lập tức hiện lên một tầng màu sắc hơi có vẻ bóng tối mỏng manh lỏng năng lượng, tầng lỏng năng lượng mặc dù nhìn như yếu kém phải cũng chỉ có không tới đầu ngón tay to đầy, nhưng là, chính là thật mỏng một tầng bóng tối năng lượng, nhưng là đem kia hung hãn vô cùng nham tương trụ cho ngăn cản tới! Đánh vào thất bại, vô số đá vụn từ trong nham tương bạo xạ ra, cuối cùng bắn tung tóe ở chung quanh năng lượng đó cái lỏng trên, vừa mới tiếp xúc, chính là bị năng lượng đó cái lỏng trên cuồng bạo năng lượng, chấn thành bụi phấn.

Nhiên mà sau khi thất bại, huyết sắc nham tương trụ lại cũng không tan đi đi, vền vền chỉ là hạ xuống mấy chục thước, huyết sắc nham tương trên, không ngừng sôi trào khơi nóng bỏng đột sùng, chỉ chốc lát sau, đột sùng đột nhiên tăng mạnh, một con lăm rất nhiều trường lão trừng miêng ngày ngó không lò trong suốt hòa mẫn, chậm rãi từ hòa lãng trong, lộ ra một tên không lò dư tồn đầu lâu...

Mà Văn Lạc Tâm Viêm căn nguyên mỗi lửa, hóa thành to lớn vô hình hỏa mẫn, rắn đồng chặt chẽ nhìn chăm chăm đen thui như mực đỉnh tháp, nơi đó, một vòng giống như rèm vải vậy hắc sắc năng lượng đang chậm rãi xoay tròn, nhìn như yếu kém phòng ngự, nhưng lại là có hết sức kinh khủng phòng ngự. "Tê tê!" Trong lúc bất chợt, vô hình hỏa mẫn trong giây lát phát ra một đạo cực kỳ nhọn tiếng hý, một trận vô hình sóng âm đột nhiên lan truyền ra, chợt nặng nề đụng vào chung quanh năng lượng bích trên, nhất thời, năng lượng đó bích chính là dâng lên từng trận kịch liệt lung lay động chấp chôn. Nhìn kia cấp tốc chấn động năng lượng lung lay động, rất nhiều trường lão nuốt nước miếng, không nghĩ tới Văn Lạc Tâm Viêm đã tiến hóa đến một bước, trong lòng có chút bất an, thật có thể phong ấn mà?

Nhọn tiếng hý từ từ rơi xuống, vô hình hỏa mẫn miêng to xòe ra, nhất thời, một cổ khổng lồ vô hình hỏa diễm, đột nhiên bạo dừng ra! Vô hình hỏa diễm vừa xuất hiện, cho dù là có năng lượng bích ngăn cách, rất nhiều trường lão vẫn là cảm nhận được nơi này nhiệt độ đột nhiên tăng nhiều, lập tức mọi người không thể không thi triển đấu khí đem người bọc, mới hơi dễ chịu một ít.

Trong nháy mắt, nội viện nhiệt độ trong nháy mắt tăng lên, lúc này lại giống như ở mặt trời chói chan dưới, mồ hôi đầm đìa, những đệ tử kia, đứng ở phòng trên, chỉ có nếu ngày ngó gà kinh ngạc nhìn kia bị nướng vì lò lửa đen tháp.

Vô hình hỏa diễm xông thẳng năng lượng bích cuối tầng kia bóng tối năng lượng mô, dọc đường trào lên, không gian đều là xuất hiện bất đồng trình độ vận vẹo, nhìn qua, liền giống như y phục trên nếp nhăn vậy.

Hai người tiếp xúc, cũng không bộc phát ra lúc trước như vậy vang lớn, ngược lại tựa như là phí dầu gấp đá cực vậy, xuy xuy không ngừng mạo hiểm vậy khói mù.

Bóng tối năng lượng mô mặc dù khinh bạc, nhưng mà lực phòng ngự, nhưng là kinh người cường, cho dù bị vô hình hỏa diễm dần dần nướng, tuy nhiên là cứng như cũ, mà vô hình hỏa diễm thấy vậy, lần nữa phát ra nhọn hí, từng cổ một hỏa diễm giống như không cần khí lực vậy, liền tiếp không ngừng phun ra.

Bóng tối năng lượng mô mặc dù vô cùng cường, nhưng là ở loại liên miên không dứt thiêu hủy trung, cũng là cũng không thể quá mức kéo dài, vì vậy, theo thời gian đưa đẩy, tầng kia bóng tối năng lượng mô, cũng là ở rất nhiều trường lão căn răng kiên trì hạ, trở nên càng ngày càng mỏng, càng ngày càng hư ảo thấy bóng tối năng lượng mô yếu bớt, vô hình hỏa diễm lần nữa phát ra tiếng hý, chỉ bất quá, lần tiếng hý trung, các trường lão thần sắc

cả kinh, bọn họ từ trong nghe thể nhưng lau mừng rỡ, chợt, người sau cũng là càng ra sức đem cái loại đó kinh khủng vô cùng vô hình hóa điếm, cấp tốc phun trải qua hồi lâu không ngừng thiêu hủy, cũng là làm cho bóng tối năng lượng mờ càng thêm hư mỏng, xấp xỉ năm phút chùng sau, tầng kia năng lượng mờ, cơ hồ đã nhạt như ẩn như hiện, hiển nhiên, nó cũng sắp tàn sắp vắng tung tóe bên bờ

"Coi như đỉnh phong Đẩu Tông không có đặc biệt biện pháp, đều khó hàng phục càng chớ thuyết thu phục. Nguyên trừ trong, Tiêu Viêm cuối cùng có thể thành công thu phục, thật là đi vận cứt chó." Nhưng trong đó tình huống, ngồi ở lầu các phòng trên Thạch Viêm có thể rõ ràng cảm nhận được.

"Không tốt, dạng đi xuống, nội viện sợ rằng phải mất vào tay giặc."

Y Tiên lo lắng nói.

"Yên tâm, liền sao điếm hạt mè lớn một chút chuyện, Tô Thiên bọn họ không ngăn được không phải còn có ta sao!" Thạch Viêm rất là không nỡ buông kia ôm Thanh Lân eo tay, kia lơ đãng chạm tới kia như ngọc ôn lương tron nhắn, lại là khiến cho Thạch Viêm tâm thần rung động.

Thạch Viêm hơi định thần một chút, hai tay lộ ra, nhẹ nhàng bóp tên linh quyết, nhất thời một cỗ bằng bạc lực từ bốn phía dừng động tới, hần nhẹ nhàng nâng khởi thủ, hữu chương trên ngưng tụ một phương thiên địa lực lượng, bỗng nhiên chợt vỡ xuống! .

Chuyện gì xảy ra?" Tô Thiên cùng tất cả trưởng lão đột nhiên cảm thấy không đúng, giật mình nói: "Làm sao biết nổi gió?"

Coi như là nổi gió, lấy bọn họ thực lực cũng không khả năng sẽ cảm thấy phát lạnh a.

Thiên địa khởi Phong Vân, Phong Vân toàn do ta.

Chỉ thấy luyện khí tháp bầu trời, trong lúc bất chợt gió lớn đột ngột, trên bầu trời đám mây dừng động, có một loại phong vân biến ảo cảm giác. Một con do Phong Vân hội tụ che trời tay không lồ chậm rãi thành hình, theo Thạch Viêm động tác chậm rãi đè xuống.

Phong vân biến ảo, thiên địa sụp đổ!

Bốn phía không khí ở một khắc tựa hồ đốt thiêu cháy, một đoàn đoàn hỏa điếm từ bốn phía đằng khai, trên bầu trời đám mây bỗng nhiên co rúc lại, toàn bộ một phương thiên không cũng phảng phất hội tụ ở Phong Vân dưới, than sập xuống!

Nội viện học viện tất cả trưởng lão bao gồm Tô Thiên ở bên trong, toàn đều có một loại bầu trời sụp đổ, đất đai vắng tung tóe cảm giác!

"Kỷ!"

Vẫn Lạc Tâm Viêm ở lực lượng khổng lồ dưới, trong nháy mắt phát hiện mình mới vừa rồi còn cảm thấy tự thân kia vô cùng cường đại lực lượng là biết bao miểu, hần toàn bộ thân thể ở chương phong dưới cơ hồ ngay cả hóa hình cũng duy trì không đứng được, một số gần như tán loạn.

Vốn là nội viện trưởng lão đều hết sức nóng nảy, Vẫn Lạc Tâm Viêm đột nhiên bạo động mắt thấy tránh thoát trời buộc, bọn họ nhưng không chút nào biện pháp ngăn cản, lúc này nhìn kia trên bầu trời che khuất bầu trời khó mà nhìn thẳng màu vàng vân thủ, đều là con người chợt sức, trên trán rỉ ra tí ti mồ hôi lạnh, không phải nhằm vào bọn họ còn có lớn như vậy cảm giác bị áp bách, càng chớ thuyết trực diện vân chương Vẫn Lạc Tâm Viêm. Lúc này thân hình đã sớm tán loạn, thấp phía trên, một đoàn bàn tay lớn, có chút nghiêng về nhũ bạch sắc hỏa điếm rần, đang không ngừng chớp động, rần con người trung tràn đầy vô hình hỏa điếm, con người chuyển động đang lúc, nhìn qua rất là đờ đẫn, rất hiển nhiên, bản thân linh trí đã bị xóa đi.

Theo Thạch Viêm thu bàn tay về, kia che trời vân thủ cũng tiêu tán ra.

". . . Là ai ở xuất thủ tương trợ! ?"

Mọi người nhìn nhau một cái, sau đó lắc đầu một cái, không nghĩ ra là người phương nào, bắt quá nhìn về phía kia Vẫn Lạc Tâm Viêm lúc, cũng xông lên lau một cái khó mà che giấu mừng như điên.

Y Tiên cùng Thanh Lân nhưng là không cảm thấy có cái gì kinh ngạc, ở các nàng trong mắt, bọn họ Thạch đại ca nếu là không sao lợi hại mới không bình thường.

"Thật là lợi hại đấu kỹ! Không trách không muốn Huân Nhi đưa đấu kỹ, nguyên lai là coi thường Huân Nhi đưa đấu kỹ a!"

Mặc thanh y thiếu nữ từ một bên xông tới, duyên dáng yêu kiều đứng ở Thạch Viêm trước mặt, người hơi nghiêng về trước, đem hai người khuôn mặt ước chừng cách nhau một centi mét cách, tự tiểu phi tiểu.

Bị kia xông tới mặt ám áp hương phong thổi tới trên khuôn mặt, Thạch Viêm đem kia mới vừa lấy ra chuẩn bị lật xem quyển kia phong cách cổ xưa sách khép lại, không kềm hãm được nhắm mắt hít một hơi thật sâu.

"Thạch Viêm ca ca. . . Người, người làm gì chứ?" Huân Nhi gương mặt một đỏ, nhẹ giọng sáng giọng.

"Ho khan một cái, không làm gì." Người không biết xấu hổ, thiên hạ Vô Địch, Thạch Viêm ho nhẹ một tiếng, liền như không có chuyện gì xảy ra biết còn hỏi dò hỏi: "Huân Nhi, đột phá Đẩu Hoàng?"

"Ừ, nhờ có Thạch Viêm ca ca kia mai đan dược, Huân Nhi mới sao mau đã đột phá đâu!" Nói tới kia mai đan dược, coi như là lấy nàng Cổ Tộc đại tỷ

Kiến thức đều là bị khiếp sợ không được, nhất trực quan thể hiện chính là nàng đầu để huyết mạch bị tình luyện đến một người vô cùng vì kinh khủng mức, thậm chí cho nàng một loại tỷ đầu để dòng chánh huyết mạch mạnh hơn cảm giác, tình khí thần lại là trước đó chưa từng có tốt.

"Chính là Thạch Viêm ca ca mới vừa rồi Thạch Viêm đầu kỹ sao?" Huân Nhi đem Thạch Viêm trong tay quyền kia tản ra nhân nhạ huỳnh quang phong cách cổ xưa sách đoạt vào tay trong, ở Thạch Viêm sắc mặt lắc lư, nàng ngược lại không phải là đối với vốn đầu kỹ cảm thấy hứng thú, nàng cảm thấy hứng thú là sách bên trong ẩn núp tin tức, liền giống như thuyết các nàng Cổ Tộc "Đế Ấn Quyết" khai thiên chính là giới thiệu: "Đế Ấn Quyết do Cổ Tộc viễn cổ đầu đế sáng chế..." Từ vài lời đang lúc liền có thể nhìn ra một ít lai lịch cái gì.

Thạch Viêm gật đầu một cái, không có suy nghĩ nhiều, chẳng qua là cho là Huân Nhi đối với bộ đầu kỹ cảm thấy hứng thú, nếu như hẳn biết Huân Nhi ý tưởng, chỉ có thể nói một câu muội tử ngươi muốn nhiều, hẳn tất cả công pháp đầu kỹ đều là từ trong hệ thống phái tới, cùng hẳn bản thân không có chút nào quan hệ.

Nhìn Thạch Viêm gật đầu, Huân Nhi mang sách trở lại mình trong nhà, cẩn thận quan sát trong tay vốn đầu kỹ, cả quyển sách tản ra nhân nhạ ánh sao, bìa có khắc bốn tên phong cách cổ xưa huyền ảo bạc kim chữ to, cho người một loại tối tăm cảm giác.

"Đại Phong Vân chương" bốn chữ xuất hiện nàng trong đầu.

Theo nàng chậm rãi đem sách vén lên, khổng lồ tin tức lưu, do như nước thủy triều vậy, cuộn cuộn không ngừng hướng về phía nàng trong đầu vọt tới, cổ tin tức khổng lồ, để cho nàng là có chút cảm thấy choáng váng đầu hoa mắt.

"Đại Phong Vân chương, thiên địa Phong Vân bảng thứ ba phá quân vô đế cổ tung bay sáng chế tuyệt thế võ, từng ở thần tiêu cung biển mây đỉnh lầy một chiêu đại Phong Vân chương bại thập đại cửu thiên vô đế, lực áp thần tiêu cung cung chủ khúc hồng nhan.

Ngẩn ngừ mấy câu nói, Huân Nhi liền cảm nhận được một cổ lẫm nhiên ngang ngược, chú ý tới kia mấy tên chữ máu chót mắt.

"Thiên địa Phong Vân bảng", "Phá quân vô đế cổ tung bay", "Thần tiêu cung cung chủ khúc hồng nhan", "Thập đại cửu thiên vô đế".

Vô đế, là đầu đế hơn rất xưa gọi sao?

"Đầu đế!" Huân Nhi trong thanh âm đều có mấy phần run rẩy, ở tên trên đại lục, bất kể là ai, chỉ cần nhắc tới tên đại biểu không gì sánh nổi cùng với chí cao vô thượng đỉnh phong một từ lúc, đều là sẽ không nhận được sinh lòng một cổ kính sợ.

"Thần tiêu cung", một cái môn phái lại có mười một vị đầu đế, thời đại viễn cổ đến tột cùng là bậc nào huy hoàng?

"Thiên địa Phong Vân bảng", thuộc về viễn cổ cường giả bảng đan sao? Phong Vân bảng trên hạng thứ ba cường giả, liền có thể lực áp mười một vị đầu đế, kia đệ nhất, thứ hai lại sẽ là bậc nào cường đại?

Đối với như vậy đầu kỹ đều không quá mức quan tâm Thạch Viêm ca ca, đến tột cùng là lai lịch ra sao?

... ..

Một tên lại một cái suy đoán ở Huân Nhi trong đầu hiện lên, Huân Nhi xoa xoa có chút căng đầu, đem sách khép lại, không nhớ tới chút phí não chuyện, thuận theo tự nhiên đi! :

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Huân Nhi tâm sự

Chương 166: Huân Nhi tâm sự

Hành xanh buội cỏ giống như màu xanh lá cây thâm vậy, lan tràn đến cuối tầm mắt, phía dưới cách đó không xa có một đạo hết sức rộng rãi khe núi, nhân nhạ mây mù quần quanh trong đó, hoàng hốt tiền cảnh.

Thạch Viêm cùng Huân Nhi an tĩnh nằm ở trên cỏ, nhân nhạ ánh mặt trời bao trùm trên thân thể, có làm người ta phát khốn lười biếng cảm giác.

Hơi nghiêng đầu Huân Nhi kia giống như đá quý vậy mình nhìn bên người nhắm thần du, mặt đầy nhân nhạ thanh niên áo bào đen, miệng khơi mào rất nhỏ độ cong.

Thạch Viêm mở mắt nhìn một chút xanh thẳm bầu trời, theo gió phiêu lãng mây trắng, ôn thanh nói: "Huân Nhi, ngươi có tâm sự gì? Cùng ta nói một chút đi!"

"A ~~~" Huân Nhi kêu lên một chút, lắc đầu một cái, không nói gì nữa, nhưng là biểu tình kia, rõ ràng cho thấy một bộ tâm sự nặng nề đáng vẽ.

Thạch Viêm ôm lấy Huân Nhi ôm thật chặt vào trong ngực, nhẹ nhàng quất một chút Huân Nhi kiều tị, ôn nhu nói: "Ngươi khi ngươi Thạch Viêm ca ca ta là người mù a!"

Huân Nhi trở tay ôm Thạch Viêm cổ, khẽ mỉm cười nhẹ giọng nói: "Không có gì? Ai bảo viêm ca ca bên người nữ nhân quá nhiều chứ? Thanh Lân, Y Tiên, Tử Nghiên. . ."

Thạch Viêm nhẹ nhàng đan đan Huân Nhi sáng bóng trán, lắc lắc đầu nói: "Chớ nói sang chuyện khác, ta biết ngươi có tâm sự, Thanh Lân Tiên nhi cũng chỉ coi là, Tử Nghiên cái đó xui xẻo thúc giục la lỵ coi như."

"Hừ, người nào đó không phải tốt một hợp sao! Huân Nhi đến bây giờ nhưng là còn nhớ người nào đó thuyết một ít lời, la lỵ có ba tốt, nhẹ âm, nhu thể, dịch đây tới..."

Huân Nhi kia mê người miệng khều một cái, hài hước nhìn Thạch Viêm

Thạch Viêm ho khan một tiếng, câu là năm đó nhìn Huân Nhi, Mị nhi mấy tên nữ hài hữu cảm nhi phát, không nghĩ tới lại bị Huân Nhi một mực nhớ đến bây giờ, mình hình tượng cao lớn từ nay về sau một đi không trở lại.

Huân Nhi Yên Nhiên cười khẽ, tiếng cười như núi tuyết đọng núi đá vậy, thanh thúy dễ nghe.

Ừ?

Ngay vào lúc này, Thạch Viêm nghi ngờ một tiếng, trong mắt có đốm ý lưu động. Nhìn nội viện bên ngoài một cái.

"Thạch Viêm ca ca làm sao?" Huân Nhi hỏi.

"Không có gì? Ta đi một chút sẽ trở lại!" Đưa tay cất tới không gian, Thạch Viêm bước bước vào đi.

Mà lúc này, ở bên trong viện cách đó không xa, trong rừng núi, một vị thân hình lão giả lưng còng, trong tay kéo một cây khô lâu quả trượng, cặp mắt lõm sâu, từ từ ngẩng đầu lên, nhìn phía xa kia phiên nhà cửa, trong mắt, lóe lên hai luồng sâu kín lục mang, cho người một loại âm u cảm giác quỷ dị giác.

Rất quỷ dị lão giả, mặc xám trắng y phục lão giả."Trích tinh lão quỷ lại bị giết chết, cái gọi là Thạch Viêm mà? Bí pháp dẫn dắt là ở bên trong viện." Lão giả trong miệng già nua tiếng, khô héo bàn tay nắm chắc quả trượng trên đầu khô lâu, xanh dầu dầu mắt nhìn xa xa nội viện, như dạ đề vậy cười âm hiểm mấy tiếng.

"Ngươi là tìm ta sao?" Nhân nhạ thanh âm ở cốt u vang lên bên tai.

"Ai?" Cốt u mãnh vừa quay đầu lại, nhìn mười mấy thước bên ngoài, lười biếng tựa vào trên cây thanh niên tuần mỷ, cốt u trên trán nhỏ xuống mồ hôi lạnh, có người lại có thể không có dấu hiệu nào xuất hiện ở phía sau mình, nếu là đánh lén lờ, mình yên có mệnh hô?

"Ngươi thuyết, ta tiêu diệt ngươi, Hồn Điện có thể hay không lập tức cảm giác được." Thạch Viêm liếc mắt nhìn cốt u, nhân nhạ nói.

"Dĩ nhiên, bán thánh trở lên cường giả, đều ở đây trong tộc có hồn bài, một khi bị giết Hồn Điện lập tức biết được." Cảm thụ thanh niên áo bào đen trên người truyền tới áp lực, cốt u thánh giả, theo bản năng trả lời.

Thạch Viêm thần sắc không đổi, đã sớm ngờ tới, một tên cốt u, giết cũng chỉ giết, Hồn Điện biết được đã biết hiểu. Lấy nguyên trứ trung Thạch Viêm đối với Hồn Điện kia ngu si cách làm, căn bản không có thể. Đến lúc đó hẳn là một hai tinh Đầu Thánh đến, bất quá lần trước Vân Lam Sơn hạ, Hồn Điện cho Thạch Viêm học một khóa, bất quá Hồn Điện điện chủ hồn diệt sinh cũng bất quá là năm sao Đầu Thánh, chính diện đụng phải, Thạch Viêm cũng không sợ hấn.

"Cho nên, ngươi vẫn là chết tốt!" Thạch Viêm đưa tay ra hướng về phía cốt u nhẹ nhàng nắm chặt.

Cốt u trong cơ thể đầu khí đột nhiên bạo dũng, cường ép kiểm kéo Thạch Viêm trên người kia cổ uy áp, thân hình chợt lóe, liền muốn chợt lui.

"Bành!"

Cốt u thân thể mãnh bành trướng, cuối cùng hóa thành một đồng đầy trời huyết vũ, phiêu tán đất đai.

Thạch Viêm quay đầu liếc mắt nhìn nội viện phương hướng, cười cười, nhẹ giọng nói: "Ta còn tưởng rằng Huân Nhi ngươi có cái gì chuyện phiền lòng chứ?"

... ..

Hơi có vẻ vụn vẹo trong không gian, là một mảnh khổng lồ hắc sắc thổ địa, thổ địa bề ngoài, thỉnh thoảng phơi bày ra rất nhiều chút sấm bạch vụn, bất ngờ là một ít gầy lìa hải cốt, lộ ra rất nhiều chút quý dị âm lãnh ở phiến khổng lồ địa vực vị trí trung tâm, một tòa hắc sắc điện to yên tĩnh đứng sừng sững, tựa như kia bỏ lỏm ngổm ở trên mặt đất viễn cổ thủ dư, một cổ âm u đáng sợ mùi vị, chậm rãi tràn ngập ra, rạo rực ở phiến bị phong tỏa trong không gian.

Hắc sắc điện to trong, có vô số hết sức to lớn hắc sắc xiềng xích kéo dài ra, cắm vào mặt đất chỗ sâu, mà ở chút xiềng xích trên, đều có một đoàn hắc vụ quanh quần, trong lúc mơ hồ hội tụ thành hình người hình dáng, kia xiềng xích trên, cũng là luôn luôn lóe lên một ít sáng bóng, cuối cùng lướt vào trong hắc vụ, làm cho những thứ kia sưng dày đặc càng ngưng tụ khắp khu vực, tỏ ra an tĩnh dị thường, một loại quý dị bầu không khí bao phủ trong, làm cho người có loại rợn cả tóc gáy cảm giác.

"Rắc rắc!" Ở hắc sắc điện to chủ điện trong, hắc vụ lượn quanh, chính giữa, ngai vàng trên.

Một đạo nếu ảnh nhược hiện người, ngai lập ngai vàng trên, sưng dày đặc che giấu thân thể cùng dung mạo, không cách nào để cho người thấy rõ dung mạo, không biết là nam hay nữ, chỉ có cặp kia coi rờ thiên hạ hai tròng mắt, thấu bản ra trong hắc vụ, nhiếp tâm hồn người. Cặp kia tựa như có thể nhìn rõ thiên địa hai tròng mắt, trông về phía xa, giống như to lớn hắc sắc điện đường, cũng không cách nào ngăn che đôi thần chi vậy hai tròng mắt. Mà cặp kia trắng nõn thon dài ngón tay trong, lòng bàn tay trên, nắm một khối bẽ tan tành ngọc bài. Hồi lâu, phiến yên tĩnh không tiếng động trong điện đường, truyền tới nhẹ vô tình tự chấp chôn lạnh lùng chi ngữ: "Cốt u lại chết?"

Bình thân lời nói, ở trong điện đường vang lên, mắt tâm có thể tìm ra, không cần suy nghĩ, cũng hẳn biết, là vị kia ngai ở ngai vàng trên người phát ra, lấy giọng nói mà nói, có phải là vị phái nam.

Ở kết hợp trong hoàn cảnh, không khó nghĩ đến là Hồn Điện trụ sở chính "Không nghĩ tới, kia phiến quê nghèo vùng đất hoang đất, có người có thể tiêu diệt cốt u, không đơn giản." Ngai vàng trên nếu ảnh nhược hiện người, lần nữa truyền tới hải hức tiếng cười.

Khinh miệt lời nói, hiển nhiên so với kia tên cốt u địa vị cao không chỉ một bậc, mà Hồn Điện địa vị là y theo thực lực mà phân chia, thực lực càng cường địa vị càng cao, hẳn thuyết bất kỳ thể lực trong đó địa vị, cũng là dựa vào thực lực mà phán định.

Cốt u, Hồn Điện Thiên tôn, thực lực vi bán thánh.

"Thậm chí ngay cả linh hồn đều là chạy ra khỏi, người vô dụng, chết cũng chỉ chết." Vị kia bị hắc vụ lượn quanh người, trong tay đem chơi kia bẽ tan tành ngọc bài.

Cặp kia có thể nhìn rõ thiên địa hai tròng mắt, hàn quang chợt lóe, không gian tựa như đều là một trong chấn, người này tuyệt đối là tay cầm quyền hành, đỉnh phong người.

Nhìn trong tay bẽ tan tành ngọc bài, vị thần bí người, rất là tò mò, cốt u mặc dù thực lực không sao, nhưng là đầu gì cũng là tám tinh Đẩu Tôn đỉnh phong, bán thánh dưới, tiên có người có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp tánh mạng, cộng thêm Hồn Điện bí pháp, không thuyết lực địch bán thánh, ít nhất chạy trốn hẳn không có vấn đề lớn, càng chớ thuyết ngay cả linh hồn cũng bị đánh tan.

"Xem ra ít nhất là Đẩu Thánh xuất thủ!"

Mặc dù vô dụng, nhưng là cũng là ta Hồn Điện người, quyết không thể vậy mặc cho người tiêu diệt, "trong lúc nhất thời nơi này thiên địa, nhiệt độ đều xuống hàng rất nhiều nhiều, gió rét lạnh liệt."

"Cốt u đi kia phiến vô cường giả tây bắc đại lục, là vì tra rõ trích tinh lão quý chết chứ? Lại là một vị người vô dụng, kia phiến đại lục, lại còn có Đẩu Thánh, thú vị, thú vị."

"Trung châu các thể lực lớn Đẩu Thánh, không người đi ra ngoài, xem ra vốn tưởng rằng không có cường giả tây bắc đại lục, xuất hiện một vị không dậy nổi nhân vật." Hiển nhiên người này, đối với trong lòng suy đoán vị kia Đẩu Thánh, khinh thường với cố.

Dĩ vãng chưa từng nghe kia phiến đại lục xuất hiện qua Đẩu Thánh cường giả, nếu xuất hiện, hẳn chẳng qua là một vị mới vừa đột phá làm Đẩu Thánh chứ? Mặc dù không tệ, nhưng là cùng Hồn Điện so sánh, không đáng nhắc tới.

Đồng thời hẳn trong lòng đối với cốt u càng khinh thường, mặc dù đối phương là cấp thấp nhất Đẩu Thánh, nhưng là người đầu gì cũng là bán thánh. Hơn nữa người thân là Hồn Điện người, nắm giữ người thường không cụ bị mạnh mẽ đấu kỹ, bí thuật, lại bị cái loại đó dã con đường đi ra cấp thấp nhất Đẩu Thánh tiêu diệt.

Người coi như không địch lại, chạy khỏi không khó lắm chứ? Mặc dù chạy khỏi không, linh hồn cũng hẳn cất giữ chứ? Hơn nữa lại không có kêu gọi cường giả? Tự đại mà? Đối với vậy thuộc hạ, chết thì chết.

Chương 167: Hồn Điện điện chủ, Cổ Tộc người đầu,

Chương 167: Hồn Điện điện chủ, Cổ Tộc người đầu,

Hon nữa lại không có kêu gọi cường giả? Tự đại mà? Đối với vậy thuộc hạ, chết thì chết.

"Đem đại thiên tôn cho ta mang đến." Vị thần bí Hồn Điện cường giả, bình thản đối với hư không nói.

Dứt lời, trong hư không, một nơi không gian hơi gãy gập, truyền ra một tiếng tôn kính chi ngữ: "Dạ ! Điện chủ, " ngay sau đó chỗ vặn vẹo không gian, trong nháy mắt khôi phục bình thường, trong điện đường, khôi phục lại bình tĩnh, phảng phất từ không xuất hiện qua đối thoại.

Đồng thời như vậy có thể thấy, vị ngồi ở ngai vàng trên người, lại là Hồn Điện điện chủ: Hồn diệt sinh, năm sao Đẩu Thánh trung kỳ cường giả.

Vẫn là u ám trong điện đường.

Lúc này ngai vàng trên, như cũ ngồi đứng thẳng trong tay đem chơi bẻ tan tành ngọc bài Hồn Điện điện chủ hồn diệt sinh. Nhưng là phía dưới, lúc này lại nhiều một người.

Một đạo khô như xương cốt vậy còng lưng bóng người, chậm rãi xuất hiện ở cặp kia giống như nhìn rõ thiên địa hai trong mắt trong, một người hắc bào, già nua gương mặt tỏ ra hết sức khô héo, cặp mắt lõm sâu, hốc mắt trong, nhúc nhích hai luồng quý hỏa, lộ ra tí ti quý dị.

"Hồn niết, chuyện này ngươi rõ ràng?" Nhìn kia đạo bóng người già nua, hồn diệt thánh bình thản nói.

Bóng người già nua chậm rãi ngẩng đầu, khô héo gương mặt ở quang mang chiếu rọi xuống, hơi có vẻ đáng sợ, hắc trong hai mắt quý hỏa hơi nhảy lên, khàn khàn làm cho người khác rợn cả tóc gáy thanh âm, lạnh lẽ vang lên: "Điện chủ, biết, không nghĩ tới lại xuất hiện vậy nhân vật, xem ra phải ta tự mình đi một chuyến."

"Cốt u, trích tinh bọn họ mặc dù kỹ không bằng ngươi, bị giết, chỉ có thể thuyết vô dụng, nhưng là Hồn Điện ngươi, cũng không phải người khác thuyết giết là có thể giết, như vậy Hồn Điện còn có bức nào mặt mũi đứng sừng sững hậu thế, nhớ ngươi chuyển này nhiệm vụ, rất đơn giản, đầu tiên mang về Tiêu gia nắm trong tay chìa khóa, tộc trưởng đã có chút không nhịn được, tấn sắp hoàn thành, đồng thời tìm được tiêu diệt cốt u bọn họ người, sinh tử bất luận."

"Biết, Tiêu gia mà? Là lấy trước kia vô cùng cường đại Tiêu gia mà?" Đại thiên tôn hồn niết cặp mắt quý hỏa nhúc nhích, hàn quang lóe lên. Chỗ sâu chột lóe lên vẻ kiêng kỵ, hiển nhiên trước kia Tiêu gia dành cho thế giới uy hiếp vẫn tồn tại như cũ.

"Ngươi chuyển này nhiệm vụ, đối thủ chắc là một người đi, thực lực lấy ta đoán ước chừng ở một tinh Đẩu Thánh, đến nỗi Tiêu gia ngươi không cần lo âu, đã sớm tan biến, đã sớm không phải tiêu huyền thời điểm Tiêu gia."

"Biết." Đại thiên tôn, trông mặt chỗ sâu kiêng kỵ biến mất không thấy, coi như Tiêu gia cường đại nhất thời khắc, cũng có thể bị hồn tộc tắt, lúc này kéo dài hơi tàn mà thôi, có cái gì có thể sợ hãi.

"Đi đi, " hồn diệt sinh đối với cùng đại thiên tôn là hay không có thể hoàn thành chuyển này nhiệm vụ, căn bản không lo âu, hắc căn nhắc không phải đại thiên tôn có thể hay không hoàn thành, mà là căn nhắc hắc bao lâu có thể hoàn thành. Thực lực vì hai sao Đẩu Thánh hắc, nắm giữ nhiều loại mạnh mẽ đấu kỹ, Hồn Điện năng lực công kích, nhưng là tiên hữu những thứ khác năng lực có thể so với, nếu như đều không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, như vậy hắc cũng sống uống hậu thế.

"Dạ, " đại thiên tôn, gật đầu một cái, ngoài thân không gian gãy gập, trong nháy mắt từ tại chỗ biến mất không thấy.

... ..

Già Nam nội viện, "Ta còn tưởng rằng ngươi có cái gì chuyện phiền lòng chứ ? Không phải là gia tộc ngươi người đầu, mượn ngươi trở về sao?" Thạch Viêm kéo Huân Nhi tay chậm rãi đứng thẳng thân thể, ánh mắt nhìn về phía xa phương thiên không, dựa vào mạnh mẽ linh hồn lực, Thạch Viêm cảm nhận được mấy chục Cổ khí tức nhanh chóng hướng mình trong chạy tới, ngọn bất ngờ chính là mình cùng Huân Nhi.

Nhóm lớn tiếng xé gió từ bầu trời xa xa vang lên, cuối cùng mười mấy rất nhỏ điểm xuất hiện ở bắc phương chân trời đỉnh, chút điểm đen đường gãy hết sức rõ ràng, trực tiếp chạy về phía Thạch Viêm cùng Huân Nhi sở tại điểm.

Theo nhọn tiếng xé gió càng ngày càng mãnh liệt, điểm đen nhanh chóng trở nên lớn, cuối cùng, rốt cuộc là xuất hiện ở tầm mắt có thể thấy trong phạm vi.

Quang xuyên thấu qua lá cây khe hở nhìn kia trong tầm mắt chừng mười cái chấm đen những thứ kia điểm đen, cũng không phải là bóng người, mà là chừng mười đầu cả người đen nhánh, trên đầu dài một cây dài đến thước rất nhiều dài hơn màu bạc độc giác, độc giác trên, hiện đầy kỳ dị đường vân, thậm chí còn trong lúc mơ hồ có sấm gió thanh từ trong truyền ra, ma thú sau lưng, còn dài hơn có hết sức rộng lớn bốn dực, dực sí chân động, cuồng phong từ chân trời ô khiếu xuống, đem rừng rậm đều là ép tới hơi thấp phục một ít.

Mỗi một con bốn dực độc giác thú trên lưng, đều là đứng một bóng người. Những người này ảnh đều là mặc một bộ tím đen sắc bào phục, mặt không cảm giác, quang ác liệt, hiện lên rừng mình.

"To gan!" Dẫn đầu một con bốn dực độc giác thú chậm rãi cúi đầu xuống, trên đó, một tên nam tử nhìn Thạch Viêm vờn quanh ở Huân Nhi nhỏ hết sức eo vào tay, nhất thời giận dữ hết, sau đó mấy chục cổ cuồng bạo sát ý tựa như mưa rơi hướng Thạch Viêm xâm nhập đi.

"Dừng tay!" Huân Nhi mặt đẹp biến đổi, nghiêm nghị quát lên.

Đi đôi với Huân Nhi một tiếng khê quát, vốn chuẩn bị động thủ mấy chục người đồng thời dừng lại, bất quá ánh mắt như cũ lạnh lùng nhìn chằm chằm Thạch Viêm, để phạt đang nhìn một con kiến hôi.

Thấy vậy, Thạch Viêm cười lạnh một tiếng, tiếng gió gào thét, trong không khí mang một cổ ác liệt sát ý, cách xa xa không gian, chính là hung hăng phiến đi xuống.

"Ba!"

Một cái tát xuống, mấy chục người một ngụm máu tươi chính là xì ra, thân thể như bị đòn nghiêm trọng vậy bay ngược ra, trùng trùng té xuống đất, sanh sanh đập ra mấy chục to lớn hố sâu.

Vốn là dẫn đầu trẻ tuổi nam tử, vốn là hăm hở hình dáng đã sớm không có, mặt đầy uể oải không dao động, nhìn Thạch Viêm cắn răng nghiêng lợi nói: "Người. . . Người phế ta!"

Thạch Viêm trực tiếp coi thường hắn, nữ quay đầu về Huân Nhi ôn nhu cười một tiếng, quay đầu nhìn về phía trước bầu trời một nơi không gian, nhân nhạ nói: "Hai tên lão bất tử, nếu cũng tới, không ra gặp một chút sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Mỹ nhân như hoa lã như ngọc

Chương 168: Mỹ nhân như hoa lã như ngọc

"A a, Tỷ ánh mắt đến là không tệ, chẳng qua là các hạ làm việc là hay không hơi quá!" Trước mặt không gian đột nhiên vặn vẹo lên, hai đạo bóng người già nua quỷ dị hiện lên, nhìn bị phế mấy chục tên đen yên quân, hai tên lão giả trong mắt mãnh táo ra một cổ vẻ ác liệt.

"Bọn họ hẳn vui mừng là Huân Nhi tộc nhân, nếu không người cho là bọn họ còn có thể sống được, hơn nữa, một đám không biết trời cao đất rộng con kiến hôi, phế liền phế, người đái như hà?" Thạch Viêm sắc mặt lạnh lẽo, hắc bào không gió tự động, từng có một lực lượng kinh khủng từ Thạch Viêm trong cơ thể bạo dũng ra, nhất thời do như phong bạo vậy, cuốn chân trời.

Một thoáng, hai tên lão giả sắc mặt thông suốt đại biến, kinh hãi nói: "Đấu Thánh! Làm sao có thể!" Hai người không thể tin nhìn một màn, mặc dù nghe Lăng Ảnh nói qua tên Thạch Viêm thiên phú vô cùng cường, là một yêu nghiệt, nhưng là không dám tin tưởng yêu nghiệt đến làm ruộng bước, bất quá song thập tuổi tác thuận tiện lấy đột phá Đấu Thánh, là cái gì khái niệm, ít nhất bọn họ Cổ Tộc ghi lại vậy tuổi tác Đấu Thánh chưa bao giờ xuất hiện qua.

"Tại sao không thể nào?" Thạch Viêm hỏi ngược một câu.

Lúc này bị Thạch Viêm phế bỏ đen yên quân phó Thống lĩnh linh tuyến cũng là mặt đầy hoảng sợ nhìn Thạch Viêm, sao trẻ tuổi Đấu Thánh, coi như là Cổ Tộc hẳn cũng chưa từng thấy qua cái gì trẻ tuổi đồng lứa có không thực lực đáng sợ, coi như là cái gọi là bốn đại Đô thống cũng không có sao nghịch Thiên Thiên phú, đặc tội dạng một người, tuyệt đối là ác mộng.

"Ha ha, không nghĩ tới trên đại lục còn có người sao một tên thiên tài yêu nghiệt, tốt, tốt, Tỷ ánh mắt quả nhiên tốt." Hai tên lão giả vốn là ác liệt sắc mặt nhất thời mắt cười mở toang ra, mới vừa rồi đối chọi tương đối gay gắt thật giống như chưa có phát sinh qua vậy.

"Để cho hai vị tiền bối chê cười!" Thạch Viêm hướng về phía hai vị lão giả chấp tay một cái bình thân nói, một bộ hậu tiến văn bối hình dáng, hoàn toàn không có mới vừa rồi bá đạo. Bởi vì Thạch Viêm biết, lời khen thuyết tái nhiều cũng vô dụng, thực lực, chỉ có thực lực tuyệt đối mới có thể quyền phát biểu, cũng chính bởi vì dạng, Huân Nhi mới chưa ra ngăn cản Thạch Viêm cùng Cổ Tộc hai vị cường giả mâu thuẫn.

Nhìn Thạch Viêm cung kính lễ độ khiêm tốn hình dáng, hai tên nhìn hai mắt nhìn nhau một cái, mặt lộ cười khổ, đều là sống mấy trăm Niên Lão hồ ly, làm sao không biết chui vào dưới người bộ trong. Luôn luôn đều là bọn họ Cổ Tộc cho người khác hạ mã uy, không nghĩ tới hôm nay đến phiên người khác

cho bọn họ, thật là thiên đạo tốt luân hồi, trời bỏ qua cho ai. Bất quá hai người trong mắt đều là do trung tán thường, thiên phú cao, thực lực cường, tiến thối có độ, dạng người nếu như khi không Cổ Tộc con rể, còn có ai có thể làm?

"Lâm lão, các người hai tên làm sao tới?" Huân Nhi nghi ngờ hỏi.

"Đương nhiên là tôi đón Tỷ trở về, thuận tiện thay lão gia nhìn một chút tương lai cô gia như thế nào?" Lâm lão nhạo báng một câu.

"Lâm lão người. . ." Huân Nhi trên mặt nhất thời lộ ra thẹn thùng cùng đỏ ửng.

Thạch Viêm bước chân động một cái đi tới Huân Nhi bên người, ôn nhu phủ một cái sờ Huân Nhi đỏ ửng gò má, cung kính nói: "Lâm lão, trong phiên toái người, ta trước mang Huân Nhi sẽ nội viện, đến nỗi Huân Nhi rời đi chuyện, qua mấy ngày tái thuyết."

Thạch Viêm hướng về phía hai vị lão giả giao phó một tiếng, liền dẫn Huân Nhi nhanh chóng lách mình rời đi.

Lâm nhìn lâu biến mất hai người, cười khò hai tiếng, Huân Nhi cùng Thạch Viêm chuyện, bên trong tộc sớm có nghe thấy, lần này bọn họ hai tên đến cũng là lưng đeo tộc trưởng nhiệm vụ, đi thử một chút Huân Nhi thích người kết quả như thế nào, đầu sao năm đó Thạch Viêm mười sáu tuổi liền đột phá Đấu Hoàng tin đồn nhưng là ở Cổ Tộc bên trong đưa tới một phen sóng gió, nhưng phần lớn người bảo hiểm tất cả cảm thái độ hoài nghi, nhất là trẻ tuổi đồng lứa, nếu không chính là một người mới vừa đột phá Đấu Vương đến yên quân phó Thống lĩnh an dảm ra tay.

Đang hai người suy nghĩ chuyện thời điểm, xa xa truyền tới mấy đạo tiếng xé gió, làm hai người quang nhìn chăm chú quá khứ, nhìn xuất hiện ba vị lão giả, hai người lần nữa lộ ra bộ dáng lãnh đạm.

Người tới chính là nội viện Đại trưởng lão Tô Thiên, mình ngoài ra hai tên bảo vệ Già Nam Học Viện trưởng lão.

Bất quá chuyện kế tiếp tình đã cùng Thạch Viêm không liên quan.

Vai u thịt bắp thân cây giống như chống đỡ ngày, vô số trái rộng ở mệnh môn rừng cỏ trên, hi thừa thốt sơ thân cây giữa có các loại thú vật bơi chạy, xa xôi chân trời một vòng núi xa tựa như đem toàn bộ rừng thừa tại chỗ gói lại, ánh nắng cuối cùng màu mè rơi vào vân bên, thổi phồng sáng chói nhiều vẻ, tiết lộ ra hôm nay một khắc cuối cùng huy hoàng.

Một vầng trăng sáng dâng lên, dạ quang lộ ra nhàn nhạt u lam, thâm thúy tình không sạch sẽ mà xa xưa, tình vân màu sắc là sáng lạng, dày đặc quang sáng quanh quần thành to lớn vòng xoáy, rộng lớn dưới bầu trời xa xôi đất đai vô biên vô tận, thật cao thật thấp tầng cây lưa thưa xóc xếch, một trận gió qua, cành khô rung, tựa như trầm mặc đi tới trước từng cái người khổng lồ.

"Ta thuyết Huân Nhi, người một mực dạng thật chắc nhìn ta một ngày? Nếu là không muốn đi lời cũng đừng đi, có ta ở, bọn họ còn dám phản đối?" Thạch Viêm lười biếng tựa vào trên cây, đưa tay quất quất Huân Nhi kiều tị, nhìn Huân Nhi ôn tồn nói. Giọng mặc dù ôn hòa lại hết sức bá đạo.

Huân Nhi ôn nhu cười cười, lắc đầu một cái, mặc dù nàng rất muốn cùng Thạch Viêm chung một chỗ, nhưng nàng không thể kéo Thạch Viêm chân sau, nàng cùng hắn giữa chênh lệch đã càng ngày càng lớn, Thạch Viêm không ngại, nhưng không thay mặt biểu chính nàng không thêm để ý, trở về Cổ Tộc nàng cũng có thể tốt hơn tu luyện, đền bù hai người bọn họ chênh lệch, bây giờ đi theo nàng bên người cũng chỉ làm liên lụy hắn.

"Vây cũng tốt! Huân Nhi, dù sao muốn không bao lâu ta sẽ đi tìm người, sẽ không để cho người chờ quá lâu, ta còn phải xem nhìn cái gì dạng cha vợ mới có thể sinh ra Huân Nhi dạng con gái!" Thạch Viêm đem Huân Nhi ôm vào trong ngực, ôm Huân Nhi kia nhỏ hết sức mềm mại eo, ở Huân Nhi bên tai nhẹ nhàng nói.

Nghe vậy, Huân Nhi khoe miệng vén lên một tia ngọt nị độ cong, cười tủm tỉm điểm trắng như tuyết cảm nói: "Vây ta sẽ chờ viêm ca ca tới cưới Huân Nhi lâu! Không nên để cho Huân Nhi chờ quá lâu nga, còn nữa, Huân Nhi không có ở đây cuộc sống, phải chiều cô thật tốt mình, không cho phép hoa tâm ở đi tìm những thứ khác nữ hài tử, bằng không Huân Nhi cũng cho viêm ca ca tìm rất nhiều đa tình địch."

Thạch Viêm nghe xong, lúng túng ho khan hai tiếng, hắn là loại người đó sao? Đường như thật đúng là, vốn là thương cảm hình ảnh nhất thời trở nên lúng túng "Cô nàng, xem ra không cho người chút dạy dỗ, người là không biết ta lợi hại!" Thạch Viêm khoe miệng treo lên một tia tà tiếu, sau đó không có chút nào do dự hướng về phía Huân Nhi môi mỏng tập kích qua đi.

Ngọt hương trượt mon môn mùi vị ở miệng lưỡi đang lúc lưu chuyển, để cho Thạch Viêm trong lòng rung động, kia ôn thiên eo bàn tay cũng là không nhịn được lạng lẽ hoạt động, đột phá y phục, chạm tới kia như ngọc vậy ôn lạnh tron nhãn.

Cảm thụ Thạch Viêm khí tức nóng bỏng, Huân Nhi vậy đối với Thu Thủy ngâm ngâm con người giờ phút này cũng là nhộn nhạo rất nhiều chút sương mù, ý loạn tình mê đứng lên.

Dạ quang rơi vào thiếu nữ mon môn trên da thịt, dâng lên một tầng mềm mại sáng bóng, tí mỉ mồ hôi hột mẩn ra, tựa như nghiền nát trần châu phản phác tán ra, xương bả vai theo eo thật động căng thẳng, kịch liệt thở dốc để cho xương quai xanh cạnh lồm xuống pháp phồng, trần thủ giờ lên, trắng nõn cổ hạ bắp thịt kéo dài, nơi cổ họng rung động, hồng nhuận môi chậm rãi giương ra, phát ra khó nhìn rên rỉ.

Thanh đạm vui vẻ mùi vị ở Thạch Viêm giữa môi hút dẫn hạ tiến vào hắn miệng, ở trên lưỡi vị lồi cút qua, nuốt động tác liên quan bú động tác.

Y phục cởi hết, ánh sáng hạ, trước ngực ánh trắng bạch ngọc thô, cái gọi là tuyết chiến anh đào, đại khái ngón tay chính là tình cảnh như vậy, Thạch Viêm cúi người, tách ra nàng hai chân, chậm rãi tiến vào kia giống như dầu ngâm tron nhãn rắn chắc giữa.

Huân Nhi mê mang trông mắt giống như che sương mù hoa, mình diễm mà rực rỡ tươi đẹp, cảm giác được từng tia thân thể bị xé chỗ đau truyền tới, cắn chặt môi mới có chút khiếp nhược, một tiếng kêu mềm như nước nhỏ xuống cạnh khẽ rên vang lên.

Huân Nhi sợi tóc như thác dòng nước chảy, trước ngực có đôi thỏ nháy, nàng mở mắt ra, ánh mắt quuyền rũ như tơ như nước, nhìn Thạch Viêm, cảm giác hoa giữa môi nhè nhẹ bị hân không chút nào thương tiếc dày xéo, nhất thời lòng nhon cũng co rút nhanh ở đứng lên, nơi cổ họng phát ra một tia nghẹn ngào: "Viêm ca ca... Nhẹ chút, thương xót tiếc trứ Huân Nhi..."

Thạch Viêm trong nháy mắt tỉnh hồn lại, cảm thụ thiếu nữ non nót trẻ trung người giống như trong gió dương liễu, không chịu nổi chinh phạt tựa như bày đưng đưa, nhưng vẫn lộ ra một phần tựa như khắp tựa như tổ vui thích.

Thạch Viêm cúi đầu hôn Huân Nhi kia thật mỏng môi mới, nhẹ nhàng rung tiết tấu, giống như Giang Nam bình tĩnh con sông trên đong đưa chu, có ngư nhân tưởng dò vào trong nước rung, câu khởi một vòng chắc quần sóng gọn, có kia xuân thủy băng tập hướng đoạn gỗ lớn xuyên qua kiều động, có kia cảnh liễu mà chấp chờ, dính mặt nước, chụp khởi từng tia rung động...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: trung châu đan tháp

Chương 169: trung châu đan tháp

Huân Nhi nghiêng đầu ngưng mắt nhìn phía dưới trong sân thân hình cao ngất thanh niên, một lát sau, ngọc tụ khẽ quơ. Cuồng phong đột ngột, bốn dực độc giác thú phát ra trầm thấp tiếng gào, sau đó liền chấn động trứ bốn dực, mang theo cuồng phong, hướng về phía Diệp thành ra nhanh chóng bay vút đi

"Thạch Viêm ca ca, bảo trọng "

Rất nhỏ thanh âm êm ái, theo cuồng phong truyền xuống, sau đó lẫn quần truyền vào Thạch Viêm trong tai.

Nhìn chậm rãi rời đi bốn dực độc giác thú, hơi đợi một tia thương cảm

"A a, ít ngày quá thật đúng là nhàn nhã. . ." Thạch Viêm rất là lưu luyến tự lắm lắm. Cùng Huân Nhi chung một chỗ một đoạn cuộc sống, thật là sa sút không ít a! Cũng là thời điểm đi trung châu đi lên vừa đi a!

Nói xong, bóng người chậm rãi tại chỗ biến mất. . .

... ..

Trung vực Diệp thành, trong là bắc vực đi thông đan tháp sở tại thánh đan thành phải đi qua thành, cho nên thành phố hàng năm cũng tỏ ra phá lệ náo nhiệt cùng chật chội. Một ngày, ở vào thành phố bắc bùng một nơi khu vực, vẩn vơ không gian ra, một đạo thân ảnh từ trong đi ra, từ từ rơi vào vừa ra trên thạch đài, tùy ý hướng bốn phía quan sát hạ, bất quá sát na, thì có tại chỗ biến mất. Thạch Viêm lần đi trung châu, không có mang bất kỳ người, trước không thuyết Hồn Điện đối với mình mất lom lom, Thanh Lâm cùng Y Tiên thực lực bây giờ còn quá thấp, mang theo các nàng còn phải phân tâm chiếu cố, còn không bằng ở lại Già Nam Học Viện an tâm tu luyện, có mình lưu lại đan dược phụ trợ, tuyệt đối so với cùng mình đi trung châu cường, đến nỗi Tử Nghiên, hay là an an tâm tâm ở Già Nam Học Viện khi không buồn không lo bạo lực vương đi! Thái hư Cổ Long nhất tộc bên trong phân tranh không nên do nàng một tên nữ hài gánh vác, dù sao dùng không thời gian bao lâu, đã bỏ Cổ Đế động phủ mở, Tử Nghiên phụ thân thoát khỏi ra, thái hư Cổ Long nhất tộc tất cả vấn đề cũng sẽ gánh nhận mà lý giải.

Thánh đan thành, một tòa được khen là luyện dược thánh địa thành phố, sừng sững ở Đẩu Khí Đại Lục phồn hoa nhất trung châu khu vực trung tâm, ngay cả ngày tộc điển tịch, cũng không có đáp lời qua nhiều ghi lại, chẳng qua là ghi lại ở kỳ danh dương đại lục sau, là được vì vô số Luyện Dược Sư mơ tưởng đề cầu luyện dược thánh địa.

Thánh đan thành mặc dù chỉ là một thành phố, nhưng là kỳ thi đấu khởi Hắc Giác Vực tới cũng là một chút không, lấy Thạch Viêm tốc độ cũng bất quá chốc lát, liền xa xa nhìn thấy phía trước một tòa cao vút trong mây đen tháp, ở một tòa bị cao đến mười mấy trượng thành tường vây lại bên trong thành nhô lên, nhìn vô cùng uy nghiêm và hùng vĩ khí.

"Phía trước đan tháp thánh địa, người kia dừng bước!"

Cách kia tòa không lồ nội thành còn có mấy mấy ngàn thước lúc, phía trước mặt đất một bóng người đột nhiên hướng lên thiên không, đồng thời một đạo

chợt quát thanh đột nhiên vang lên.

Nhìn tới chặn lại người mình, Thạch Viêm ánh mắt híp một cái, "Một tinh Đấu Tôn", cảm Đấu Tôn ở đầu tuần tra, không hổ là có thể cùng Hồn Điện chống đỡ được siêu cấp thể lực, nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi, toàn bộ đan tháp hôm nay chỉ có một Đấu Thánh tồn tại, mặc dù tên Đấu Thánh rất cường, sáu sao Đấu Thánh, hơn nữa còn là linh hồn cảnh giới đạt tới ngày cảnh đại viên mãn sáu sao Đấu Thánh, so với Hồn Điện điện chủ cũng là mạnh hơn một chút, nhưng là Thạch Viêm cũng không sợ, trước không nói đan tháp lão tổ không bình thường là tốt, định trước chỉ cần đan tháp không gặp được hủy diệt nguy cơ tuyệt sẽ không hiện thân.

Cho nên Thạch Viêm tài cán như vậy giống trông khua chiêng xông vào đan tháp, hơn nữa định nhưng hắn không phối hợp lời, trực tiếp bạo lực cướp lấy!

Thạch Viêm đánh bay tên kia Đấu Tôn, thẳng xông về đan tháp chỗ bên trong vực.

"Tới người nào" mới vừa vọt tới trên cửa thành vô ích, lại là hai tên Đấu Tôn xông lên, hai cỗ khí thể kinh khủng sau đó dâng lên, một người một chuông, hai chỉ to lớn che trời chuông ẩn trong nháy mắt vỗ về phía Thạch Viêm.

"Hừ "

Một tiếng hừ lạnh, trong thời gian ngắn, kia hai chỉ kinh khủng đầu khí chuông ẩn chính là giống như thủy tinh bể tan tành vậy, hi lý hoa lạp tất cả đều bể nát, hóa thành điểm linh khí biến mất không thấy.

"Cái gì?" Thấy mình hai người một kích toàn lực, lại bị đối phương một tiếng hừ lạnh rách sạch sẽ, nhất thời để cho hai người trong lòng lạnh suu suu, đang muốn phát tin tức thông báo nhưng hắn bên trong cao thủ, Thạch Viêm đã xuất hiện ở hai người trước mắt, không có dư thừa nói nhảm, trực tiếp một cái tát đánh bay.

"Thật là, ý thức nguy cơ sao kém, hay là để cho ta ở thông báo các ngươi đi!"

Một cỗ bàng bạc khí thể kinh khủng, giống như vô cùng đào lăng vậy, cuốn chân trời, lan tràn hướng tứ phương, nhất thời toàn bộ nội thành, gió lốc gào thét, kinh khủng linh hồn uy áp phúc áp khắp bầu trời.

"Vèo vèo vèo vèo ... "

Chỉ chớp lát sau, từng đạo bóng người già nua chính là tự trong không gian thoát ra, chừng hai ba chục người, đồng loạt tất cả đều là Đấu Tôn, hơn nữa những người này tất cả đều ít nhất là trung cấp Đấu Tôn, bất quá đan tháp ba đại cự đầu cũng không ở trong đó.

"Người tới người nào "

Mọi người vừa xuất hiện, quang liên tập trung đến Thạch Viêm trên người, nhất thời tất cả mọi người con ngươi đều là hơi co rúc một cái, như vậy cường già trẻ tuổi, đủ để tên trấn đại lục.

"Các hạ, ngươi là ở hướng ta đan tháp khiêu khích sao?" Lão già kia vừa dứt lời, bên người khác một lão già chính là hướng lăng thiên tức giận nói.

"Hừ, cạy già lên mặt!" Thạch Viêm bước ra một bước, khí thể kinh khủng cuốn ra, hai ba chục tên Đấu Tôn kỳ kỳ bay ngược ra.

Ba cỗ cũng là bàng bạc vô biên linh hồn khí tức, đột nhiên tự đan tháp bên trong dâng lên.

"Huyền Không tử, thiên lôi tử, huyền y đại nhân" nhìn trước mắt ba đạo nhân ảnh, chứng nhiều Đấu Tôn rồi rít kinh hô. Theo ba người xuất hiện, Thạch Viêm quang nhất thời chuyển hướng Huyền Không tử ba người, bất quá thần sắc vẫn là như vậy đứng đưng, không có chút ba động nào.

"Chúng ta ba tên lão già đã đi ra, các hạ là hay không cũng nên nói lên ngươi danh hiệu?" Huyền Không tử ba người thần sắc hết sức ngưng trọng, cảm đầu Huyền Không tử trầm giọng hỏi.

"Thạch Viêm!"

"Thạch Viêm?" Huyền Không tử ba người chân mày trứu trứu, thật giống như ở nơi đó nghe qua tên tên, ngược lại là huyền y một bộ như có điều suy nghĩ hình dáng, Huyền Không tử ngay sau đó trầm giọng nói: "Không biết các hạ tới ta đan tháp vì chuyện gì?"

"Ba ngàn điểm viêm hỏa ở đan tháp chứ ?" Thạch Viêm khẽ ngẩng đầu, liếc một cái phía trước hư không, nhàn nhạt nói.

"Không sai!" Huyền Không tử thần sắc nhất thời đông lại một cái, nhưng lại không có chối.

"Đã như vậy, giao ra đi! Coi là ta thiếu các ngươi đan tháp một cái ân huệ!" Thạch Viêm đạo.

"Không thể nào, ba ngàn điểm viêm hỏa nhưng là dị hỏa trên bảng hạng thứ chín dị hỏa, ngươi nói cho ngươi liền cho ngươi, ngươi cho là ngươi là ai ? Đấu Thánh, chúng ta đan tháp cũng có." Huyền Không tử bên người thiên lôi tử nghiêm nghị nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: hấn mẹ liền lúng túng

Chương 167: hấn mẹ liền lúng túng

"Người chẳng lẽ là Dược Trần người đệ tử kia Thạch Viêm đi! Một đoạn thời gian trước Dược Trần tới đan tháp, cùng ta nhắc qua người." Huyền Không từ bên người huyền y đột nhiên mở miệng nói. Huyền Không từ cùng thiên lôi từ cũng là quan sát Thạch Viêm, không trách Thạch Viêm tên tên trước kia thật giống như ở nơi nào nghe qua.

Nghe vậy, Thạch Viêm lảng lảng, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, mình trước chỉ lo tới đan tháp cướp đi ba ngàn Diễm viêm hỏa, ngược lại là quên mình kia cái tiện nghi sư phụ còn có một tình nhân cũ ở đâu, Tiểu Viêm cùng Dược lão trở về Tinh vân các sau, Dược lão tới xem một chút đã từng tình nhân cũng rất bình thường.

Chẳng lẽ muốn nói một tiếng "Da Da tôm, chúng ta đi!"

Thấy Thạch Viêm trên mặt kia vẻ lúng túng biểu tình, Huyền Không từ mấy người cũng kém không nhiều đều hiểu, cảm tình là cái gì cũng không biết a!

Huyền Không Từ Tiểu cười, chỉ bên người kia đang quang nhu hòa nhìn Thạch Viêm mỹ phụ, nói: "Vị là huyền y hội trưởng, a a, nàng cùng người sư phụ quan hệ cũng không cạn, người có thể gọi nàng một tiếng huyền Di."

"Cái đó, nguyên lai là sư nương a! Đệ tử Thạch Viêm ra mắt sư nương." Thạch Viêm lập tức câu chuyện chuyển một cái cung kính nói.

Nghe Thạch Viêm gọi, được đặt tên là huyền y mỹ phụ, trên gương mặt cũng là không kiềm được bay lên lau một cái nhàn nhạt hồng nhuận, cấu giận tránh Huyền Không từ một cái, sau đó quang chuyển hướng Thạch Viêm, nhưng là càng phát ra tỏ ra nhu hòa, bộ Dáng kia, hãy cùng nhìn mình hậu bối vậy. Thanh âm nhu hòa nói: "Người gọi Thạch Viêm đúng không? Dược Trần lão nhân kia, lần này ngược lại là thu hai tên đệ tử giỏi."

Thạch Viêm trong lòng đang rí máu, ta là tới cướp Di hỏa, không phải tới nhận thân, theo bây giờ đến xem, đặc biệt cũng rất lúng túng a, cướp còn chưa cướp? Sớm biết sẽ Dừng Dừng tên giả.

Huyền Không từ như là nhận ra được Thạch Viêm suy nghĩ trong lòng, cười nói: "Y theo người trước bùng nổ linh hồn lực, chẳng lẽ không có thể chờ hai năm, đến lúc đó tham gia Luyện Dược Sư đại hội, lấy người thực lực đạt được hạng nhất hẳn sẽ không quá khó khăn đi!"

Thạch Viêm nghe vậy lắc đầu một cái, chậm rãi nói: "Ta đi thu phục ba ngàn Diễm viêm hỏa, cũng có thể vì các người đan tháp trước thời hạn giảm đi một tên họa lớn phải không?"

...

Ba ngày sau, Thạch Viêm lấy ấu sinh Văn Lạc Tâm Viêm đổi lấy đến ba ngàn Diễm viêm hỏa, Dĩ nhiên, Di hỏa, còn phải Dựa vào chính hấn đi thu phục.

"Ba ngàn Diễm viêm hỏa, mặc Dù chỉ là hạng thứ chín Di hỏa, bất quá hấn tồn tại thời gian Dài, linh trí đã mở, đã là bán thánh Tu vi, mặc Dù người là Đầu Thánh, nhưng nó ở tình vực nó là suốt đời không chết, người nhất định phải bây giờ đi thu phục sao?" Huyền Không từ thu hồi kia trước sau như một cùng hi nụ cười, mang trên mặt tràn đầy ngưng trọng, trầm giọng nói.

"Yên tâm đi! Ta lại tuyệt đối cầm chắc! Mời tiền bối Dẫn đường đi! . . ."

Hư vô không gian, đột nhiên một trận chấp chôn, chợt bốn bóng người, chậm rãi hiện lên.

Xa xôi hư vô không gian chỗ, đột nhiên có nóng bóng cường mang hiện lên, kia quang mang mãnh liệt, liền giống như chỗ này Diệu nhật bản, làm cho mắt người lại không nhìn được có chút đau nhói.

Nhìn quang mang bên trong kia một con không nhìn thấy cuối không lồ cự long, Thạch Viêm không khỏi gật đầu một cái.

Ở kỳ kia thân thể không lồ trên, lượn lờ một loại tím đen sắc quý Di hỏa Diễm, hỏa Diễm bay lên đang lúc, quanh mình không gian, cũng đi ra hiện vụn vụn cảm giác, Thạch Viêm hài lòng gật đầu một cái, mặc Dù còn xa xa kém hơn mình Thất Thái Thánh Viêm, bất quá vậy Do một tay, cũng đã có thể đủ để nói rõ, nó có thể hạng ở thứ chín, cũng không phải là chẳng qua là thuyết thuyết mà thôi, cộng thêm nó không chết thuộc tính, so với trên bảng gần trước một ít cũng không kém.

"Thu phục không, cũng không cần miễn cưỡng, người là Dược Trần đệ tử Văn Lạc Tâm Viêm chúng ta cũng sẽ không tham ô người." Huyền y hướng về

phía bên người Thạch Viêm nói.

"Đa tạ sư nương!" Thạch Viêm hướng về phía huyền y nói một tiếng cảm ơn, xem ra mình kia cái tiện nghi sư phụ năm đó cũng là một đời tình thánh a! Thân hình chợt lóe chính là đi tới cự long trước người.

Cự long chiêm cứ, tím đen sắc hỏa Diễm không ngừng từ trong cơ thể thẩm vào ra, không biết một mỗi thiêu đốt, loại nguy nga một màn, làm cho người có loại khó mà che giấu rung động cảm giác.

"Phong ấn sao?" Thạch Viêm nhân nhạ nói, ngay sau đó chậm rãi đưa tay phải ra, một cổ thất thái sắc đầu khí đoàn chậm rãi ở kỳ lòng bàn tay áp súc, chỉ chớp lát sau một đoàn cao độ Dày đầu khí đoàn ở kỳ lòng bàn tay tán mất ra từng trận Diệu quang mang, sau đó hướng về phía ba ngàn Diễm viêm hỏa bắn tới.

Một đạo liệu lượng tiếng nổ vang, đột nhiên giống như sấm vậy, ở phía bên trong không gian nổ vang lên.

"Hồng" một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết, xen lẫn vô tận tức giận đột nhiên từ ba ngàn Diễm viêm hỏa to lớn trong miệng rồng thỏ ra, kỳ trên trán một đồng lớn mảnh vụn đã bị san san nổ tung.

"Loài người, ta muốn giết ngươi!" Rét lạnh thanh âm, đi đôi với một trận kinh khủng sát ý chỉ một thoáng che đầy một mảnh hư không, một cái to lớn đuôi rồng hiệp bọc mờ mịt tím đen sắc hỏa Diễm, đung đưa, thanh thể rung trời, hư không từng đạo hắc sắc khe hở lúc ẩn lúc hiện. Kinh khủng tím đen sắc hỏa Diễm, nhất thời giống như găm thét rồng lửa vậy, lấy một loại ừ ừ kéo đến thanh thể, hướng về phía Thạch Viêm cuốn tới.

Ngay tại ba ngàn Diễm viêm hỏa hưng phấn không thôi muốn tiêu diệt trước mắt nhân loại lúc, nó cảm ứng được một cổ hết sức khí tức kinh khủng, một món đề cho hẳn cảm thấy sợ hãi chuyện phát sinh, nó bị chân tại chỗ không thể nhúc nhích, một con thất thái hỏa Diễm ngưng tụ bàn tay không trở ngại chút nào xuyên thấu nó thân thể tiến vào bên trong thân thể, cưỡng ép đem nó căn nguyên chỉ hỏa cho lòi ra ngoài, nó thậm chí ngay cả một chút lực phản kháng cũng không có!

Đem ba ngàn Diễm viêm hỏa căn nguyên quật ra, Thạch Viêm hai lời không thuyết, một hóp nuốt vào trong miệng, rồi sau đó vận chuyển phần thiên bảo giám, ba ngàn Diễm viêm hỏa không có chút nào phản kháng đối bị trấn áp luyện hóa. Bốn phía tím đen sắc hỏa Diễm phảng phất là bị nạo đó Dẫn Dắt vậy, hóa thành từng đạo hỏa Diễm hàng Dài găm thét hướng Thạch Viêm chạy nước rút tới, một cổ não toàn bộ tụ vào trong cơ thể hắn, hóa thành từng cổ một tinh thuần năng lượng.

Một hóp Dị thường nóng bỏng khí tức, chậm rãi theo Thạch Viêm cổ họng, phun ra.

Thạch Viêm cau mày một cái, lần hẳn cảnh giới lại chỉ tăng lên một cảnh giới, ba sao Đấu Thánh trung kỳ, sau đó không biết làm sao lắc đầu một cái, xem ra hẳn vậy có thể đem năng lượng gấp bội thể chất cũng không phải mỗi lần đều phát huy tác Dụng, nếu không hấp thu ba ngàn Diễm viêm vô số năm ngưng tụ mà thành tinh thần lực cũng không đến nỗi đã đột phá một tên đoạn vị.

Thạch Viêm chậm rãi cúi đầu, bàn tay nắm chắc, một đoàn xen lẫn chút màu nâu thất thái hỏa Diễm chính là phúc trào hiện ra.

Nhìn thấy Thạch Viêm như vậy tùy tiện liền thu phục ba ngàn Diễm viêm hỏa, Huyền Không từ ba người cũng là lần lượt ngạc nhiên, lập tức chính là nhẹ hít một hơi khí lạnh, là bọn họ lão, không theo kịp thời đại sao?

"Hắc hắc, huyền lão sẽ không muốn thu hồi đi đi?" Thạch Viêm nhẹ nhàng cười một tiếng, đi tới ba thân người trước, nói.

"Ngươi có thể đem kia Gieo họa giải quyết, chúng ta ngược lại là không có vấn đề, chẳng qua là không nghĩ tới như vậy tùy tiện liền bị ngươi giải quyết, tên kia ngoan cố, chúng ta ba tên cũng là ra mất." Huyền Không từ chắc chắn miệng, nói.

... . .

Ở đan tháp hơi điều chỉnh một chút, cùng Huyền Không từ ba người từ giả, Thạch Viêm chuẩn bị rời đi, ba ngàn Diễm viêm hỏa đã thu lấy thành công, cũng không cần thiết ở lại trong, đi trạm kế tiếp, Thạch Viêm hai tay từ từ hướng tả hữu kéo ra, như kéo động màn cửa vậy. Không gian từ từ ở Thạch Viêm trong tay, bị kéo ra, tạo thành một đạo cửa không gian hộ, nhô lên cao đang lúc vết rách đủ để có thể chứa một người tiến vào lúc, theo Thạch Viêm bước vào tiến vào trong đó, không gian vết rách trong nháy mắt khép lại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Huyền Hỏa Giám cùng Đường Hỏa Nhi

Phần viêm cốc, tọa lạc tại trung vực tây nam chính hỏa sơn mạch, phiến dãy núi, hoàn toàn là do nóng bỏng núi lửa thành lập mà thành, đôi mắt nhìn lại, là thiên nhiên nhất luật đỏ thẫm, một ít đỉnh núi chỉ, còn không ngừng lượn lờ dâng lên đậm đà sương mù màu trắng, thỉnh thoảng đang lúc, còn sẽ có nham tương từ trong tràn ra.

Chính hỏa sơn mạch, cho dù là đôi mắt toàn bộ trung châu, cũng là có không danh tiếng, dĩ nhiên trong tự nhiên là có chút Phần viêm cốc ở chỗ này nhân tố, mà những thứ khác, liền là bởi vì phiến dãy núi kia nghiêm khắc hoàn cảnh, bất quá mặc dù trong hoàn cảnh không coi là biết bao đường nhân, nhưng bởi vì liên niên vô tận núi lửa duyên cớ, cũng là đưa đến trong hỏa thuộc tính năng lượng dị thường đậm đà, ở chỗ này tu luyện hỏa thuộc tính công pháp, không thể nghĩ ngờ gặp nhau lấy được chuyển nửa công bội hiệu quả, vì vậy cho dù biết rõ trong rất là nguy hiểm, có thể vẫn là có không ít tu luyện hỏa thuộc tính công pháp người, mạo hiểm tới đây.

Mà Phần viêm cốc tọa lạc tại phiến dãy núi chính giữa, chẳng qua là vòng ngoài có mạnh mẽ không gian kết giới bao phủ, Đấu Tôn trở xuống người căn bản không có thể đi vào đi.

Nhưng mà, lúc này Phần viêm cốc bên trong nhưng là một bọn người thanh ồn ào, ở trong sơn cốc lòng chỗ, có một mảnh dùng màu đỏ thẫm núi lửa nham thạch xây ra rộng rãi quảng trường, giữa quảng trường, có một tòa cao đến chừng mười trượng thạch đài, mà giờ khắc này chung quanh quảng trường, nhưng là vây quanh mấy ngàn nhiều người, đều là mặc màu đỏ y phục, hiển nhiên đều là Phần viêm cốc đệ tử.

Ở trong quảng trường một ít xì xào bàn tán trung, đột nhiên có phá tiếng gió vang lên, chợt hai đạo thân ảnh từ đằng xa thiểm lược tới, chợt nhẹ nhàng rơi vào trên thạch đài, đợi đến kia hai bóng người rơi xuống, mọi người mới nhìn thấy, đầu lĩnh kia là một vị hơi gầy hồng bào lão giả, mặt mũi uy nghiêm, nhìn một cái chính là người chức vị cao người, sau lưng còn đi theo một vị quần áo đỏ nữ tử, quần áo đỏ nữ tử tiểu nhưng mà lập, nhỏ hết sức nơi hồng quần vòng quanh một vòng đỏ nhạt trường tiên, đem kia eo vẽ bề ngoài càng lộ vẻ động lòng người, nữ tử dung nhan cũng là hết sức không tầm thường, bất quá kia nhỏ hết sức mây liễu đang lúc, nhưng là lộ ra tí ti anh khí, tái phối hợp kia cả người lửa đỏ trang phục, nhìn qua ngược lại là anh tư hiển ngang, người khác một phen khác thường ý vị.

"Tham kiến cốc chủ" bốn người vừa xuất hiện, trên quảng trường tiếng nghị luận trong nháy mắt biến mất, đồng thời thạch chung quanh đài Phần viêm cốc đệ tử đều là ở trước tiên khom người bái đến.

Đường chân thân hình rơi xuống, quang chậm rãi ở bốn phía tảo tảo, lên tiếng nói: "Hôm nay là ta Phần viêm cốc một năm một lần tông môn thi đấu, phạm là..."

"Khách quý tới, không có từ xa tiếp đón" một đạo thanh âm già nua bỗng nhiên ở Phần viêm cốc bầu trời vang lên, thanh âm cuộn cuộn, vang vọng khắp sơn cốc.

Đồng thời một tên đầu đầy Hồng phát lão giả ở bầu trời quảng trường hiện lên, kia một con tóc đỏ ở trên bầu trời tỏ ra tương đối nhứt mắt, hơn nữa, ở kỳ hiện thân lúc, một cỗ làm cho tất cả mọi người tại chỗ tâm thần đều run khí tức kinh khủng, nhất thời giống như con sóng thần vậy, tràn ngập ra.

"Lão tổ!"

Tên lão giả xuất hiện trong nháy mắt, phía dưới đường chân chính là kinh hô, hiển nhiên không nghĩ tới lão tổ lại sẽ ở lúc xuất hiện, đồng thời sắc mặt hơi đổi một chút, hấn nhưng là rõ ràng vị lão tổ thực lực, lão tổ nếu cũng nói là khách quý, như vậy ý nghĩa rất có thể có một tên Đấu Thánh xông tới.

"Không nghĩ tới ta chỉ bắt quá tiết lộ một tia khí tức, liền bị phát hiện, thật là làm người ta không biết làm sao a!"

Nhân nhát tiếng nói không biết từ nơi nào vang lên, thanh đạm thanh âm truyền vào tất cả mọi người trong tai, vốn là bị tóc đỏ lão đầu khí thế kinh khủng bao phủ tất cả mọi người, đều là cảm giác được trên người khó hiểu buông lỏng một chút, một loại tắm gió xuân cảm giác tập tạt tới.

Tiếng nói rơi xuống, bầu trời quảng trường không gian hơi chao đảo một cái, một đạo thân ảnh xuất hiện ở bầu trời quảng trường.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ đang lúc người đến là người mặc một bộ phong cách cổ xưa hắc bào anh tuấn thanh niên, góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, cao mũi cao lương, sáng ngời hai tròng mắt hơi thu liễm, đơn bạc môi, nhìn qua có mấy phần lãnh khốc tuấn mỹ cảm giác.

Nhìn kia đột nhiên xuất hiện thanh niên áo bào đen, hấn nhưng là có thể cảm nhận được thanh niên kia bình tĩnh thể biểu hạ, ẩn chứa kia tựa như nham tương vậy cực đoan nóng bỏng chấp chèn, Hồng phát lão giả hơi biến sắc mặt, hơn nữa mới vừa rồi một ngón kia chân có thể thấy được người thực lực cường đại, rõ ràng ở mình trên, nhất thời lão giả trong bụng có so đo, khẽ mỉm cười, hướng về phía người một khom người, cười nói: "Lão phu mây lửa lão tổ, không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

"Viêm Thánh. . ."

Thạch Viêm lời nhất thời giống như nấu sôi dầu thang trung bỗng nhiên giọt rơi một giọt nước lạnh vậy, trực tiếp đưa tới từng trận tiếng kinh hô, phải biết Thạch Viêm nhìn qua cũng chỉ một cái hai mươi tới tuổi thanh niên, làm sao không để cho đi kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt sau, trừ đường chân bên ngoài, còn lại tất cả mọi người cơ hồ đều là cho là Thạch Viêm là cái đó trú nhan có Phương lão quái vật.

Mây lửa lão tổ cau mày một cái, trung châu lúc nào ra sao một tên yêu nghiệt, cũng không nghĩ nhiều nữa, quay lại nói: "Viêm Thánh người nếu tới, mời trong cốc một tự."

Thạch Viêm lắc đầu một cái, nói: "Nơi đây có một vật cùng ta có duyên, Bản Thánh lấy liền đi."

Mây lửa lão tổ nghe vậy, có chút dị nghị ngờ, tùy tiện nói: "Không chỉ là vật gì?"

"Cửu Long Lôi Cương Viêm"

"Cái gì?" Nhân nhật thanh âm vừa ra, nhất thời để cho đường chấn kinh hô.

"Không thể nào" mây lửa lão tổ thật sâu nhìn chăm chăm Thạch Viêm, trầm giọng nói: "Tên không thể nào, Cửu Long Lôi Cương Viêm chính là Phần viêm cốt thể đại truyền thừa thần diệu, vô luận như thế nào, cũng sẽ không giao ra."

"Coi là thật không cho?" Thạch Viêm đuổi người một cái, vốn là đen nhánh sắc trong trong mắt, hôm nay nhưng là có rực rỡ tươi đẹp sáng bóng dừng động, nhất thời toàn bộ Phần viêm cốt thể nham tương lưu động cũng tăng nhanh không ít, cái loại đó dường như muốn bao trùm toàn bộ thiên địa cảm giác, để cho người nhớ tới che khuất bầu trời mây đen, kiềm chế làm cho không người nào có thể hô hấp.

"Cũng không phải không được, chẳng qua là này hỏa tuy ở cốt chủ trên người, nhưng lại lấy truyền cho hỏa mà, Viêm Thánh người sẽ không lấy đại khi đi!" Mây lửa lão tổ lúc này đôi lời nói, rất hiển nhiên, đánh lại không đánh lại, dị hỏa là tuyệt đối không gánh nổi, bất quá dị lửa cũng không thể uống công đưa đi, làm sao cũng phải cầm một chút chỗ tốt đi ra mới được.

Thạch Viêm quay đầu nhìn về phía Đường Hòa Nhi, quan sát một phen, hấn ra mắt mỹ nhân cũng không ít hơn nữa đếm, Đường Hòa Nhi dung mạo có lẽ kém hơn thái lân vậy chờ yêu nhiều tuyệt sắc, nhưng lại cũng có một phần thuộc về nàng khí chất, nhìn quanh giữa, tỏ ra tự nhiên hào phóng, anh tuấn hiện ngang hình dáng, ngã là có một cổ loại khác mị lực.

"Nhìn cái gì vậy? Cướp ta dị hỏa ngươi còn có lý!"

Đường Hòa Nhi mỹ mâu trừng một cái, cứ như muốn phun hỏa, hết sức tức giận nói, không chút nào bởi vì Thạch Viêm Đấu Thánh thân phận mà có sợ hãi cùng khiếp đảm

Thạch Viêm ngậy ngẩn, ngay sau đó mặt đầy xem thường, ngạo nghễ nói: "Dáng dấp ngươi sao đẹp chẳng lẽ không phải là cho người nhìn sao? Hơn nữa ta dáng dấp cũng không tệ đi, ngươi cũng nhìn ta nửa ngày, ta cũng không nói gì, ta tại sao không thể nhìn ngươi."

"Biến thái" Đường Hòa Nhi trong lòng động một cái, mặc dù Thạch Viêm quả thật dáng dấp quả thật không tệ, nhưng là ngoài miệng nhưng là không chút lưu tình đã kích đạo, bất quá vừa nghĩ tới đối phương là một không biết sống bao lâu lão yêu quái giả bộ non, trong lòng chính là một trận buồn nôn.

"Hỏa mà, không được vô lễ" thấy Đường Hòa Nhi như vậy cùng Thạch Viêm nói chuyện, đường chấn vội vàng ngăn lại, phải biết Thạch Viêm nhưng là Đấu Thánh cường giả, há có thể như vậy vô lễ, vạn nhất chọc cho đối phương sinh khí, không phải bỗng dưng vì Phần viêm cốt gia tăng một tên đại địch.

"Hừ" Đường Hòa Nhi hừ nhẹ một tiếng, tựa đầu nữ hướng một bên. Trong lòng lại là đem Thạch Viêm mắng một câu huyết lâm đầu.

"Tiền bối, nữ bất hảo, còn mời tiền bối không nên phiền lòng!" Đường chấn sắc mặt tối sầm, khoe miệng rút ra rút ra, vội vàng hướng Thạch Viêm bồi lễ nói.

"Coi là, Bản Thánh sao lớn tuổi, còn không đến nỗi cùng một tên cô nhà mẹ nhà làm khó dễ." Nói xong, còn cố ý nhìn Đường Hòa Nhi một cái, một bộ trường bối hình dáng bất hòa ngươi so đo hình dáng.

Đường Hòa Nhi chính là vô cùng tức giận, nếu không phải đường không dọa được hưởng kỳ nhảy mất, phỏng đoán đã sớm bùng nổ.

Thạch Viêm nhìn về phía đường chấn, quang trạch chốc lát, chợt đưa tay ra một chiêu.

Ở Thạch Viêm chiêu động hạ, đường chấn mãnh hoảng sợ phát hiện, mình trong cơ thể Cửu Long Lôi Cương Viêm lại không bị khống chế tung bay ra, cuối cùng rơi vào Thạch Viêm trong tay.

"Tiền bối, ngươi là ý gì?" Một màn trước mắt, làm cho đường chấn trong lòng trầm xuống.

Màu bạc hỏa diễm lượn lò cháy, chín điều nhỏ rồng lửa ở Thạch Viêm trong tay quanh quẩn qua lại, như vậy bộ dáng khéo léo làm cho đường chấn sắc mặt đều có chút biến đổi, Cửu Long Lôi Cương Viêm rõ ràng đã bị hấn luyện hóa, càng là có Phần viêm cốt con dấu, tại sao sẽ ở một người xa lạ trong tay như vậy ôn thuận nghe lời.

"Làm sao? Rất kỳ quái? Ta trước không phải thuyết vật này cùng ta có duyên sao?" Thạch Viêm đậm cười một tiếng, thu hồi dị hỏa, nhìn Đường Hòa Nhi tức giận biểu tình, lên tiếng nói: "Được, các ngươi Phần viêm cốt dị hỏa ta cũng không Bạch lấy, vật này bàn về giá trị tới tuyệt đối không bằng Cửu Long Lôi Cương Viêm dưới."

Thạch Viêm từ trong nạp giới lấy ra một tên vật kiện ném cho Đường Hòa Nhi.

Đường Hòa Nhi tiếp lấy, nửa tin nửa ngờ nhìn trong tay vật phẩm, quan sát tỉ mỉ hạ, chỉ thấy trong tay là nửa bàn tay đại sự vật, trình viên hình dáng, bên ngoài là một tên bích lục màu sắc ngọc khoen, thanh thủy ướt át, nhìn một cái liền biết không phải vật phẩm, mà ở ngọc khoen trung gian chỗ, tương nếu một mảnh tựa như kính không phải là kính, xích màu đỏ mỏng mỏng, trung gian càng chạm trở một tên hình dáng cổ sơ hỏa diễm đồ đằng. Toàn bộ sự vật, kia ngọc khoen ngã chiếm đi hơn nửa, mà ở ngọc khoen hai bên, còn các có một đạo màu đỏ ti tuệ, thất ở khoen trên.

Thạch Viêm nói với mấy người: "Vật này được đặt tên là "Huyền Hỏa Giám" đã từng chính là một tên được đặt tên là dâng hương cốc môn phái lãnh đời trấn phái trọng bảo, có thể cho gọi ra bát hoang rồng lửa, đốt sạch thế gian vạn vật! Hợp với tám hung huyền hỏa pháp trận, thậm chí có hủy thiên diệt địa kỳ uy, bất quá thật đáng tiếc, từ dâng hương cốc tiêu diệt sau, bộ kia trận pháp cũng biến thành không lành lặn không hoàn toàn, coi như vậy, vật này giá trị cũng không ở dị hỏa dưới." Dâng hương cốc cùng Phần viêm cốc mặc dù không phải là ở cùng một vị trí, nhưng hai phái đi đều là hòa chi đạo, tính luôn là cùng nguyên, Thạch Viêm pháp bảo trung, thật là không có những thứ khác càng thích hợp hơn, Huyền Hỏa Giám phối hợp Đường Hỏa Nhi, thật là một chút vì hòa cảm cũng không có.

Thạch Viêm đưa tay hướng về phía Đường Hỏa Nhi trấn một chút, liên tiếp chuỗi phù văn thần bí tràn vào nàng đầu, nói: "Bình tâm tĩnh khí, cẩn thận lãnh hội, là Huyền Hỏa Giám điều khiển phương pháp."

Đường Hỏa Nhi nhắm hai mắt lại, cẩn thận lý còi những thứ kia tối tăm khó hiểu phù văn, một cỗ hết sức nóng bỏng ý trong nháy mắt bắt đầu tràn ngập ra, trên bầu trời một tấm to lớn hỏa diễm trận đồ dâng lên, Huyền Hỏa Giám chậm rãi dâng lên, khám nạm vào trên bầu trời kia chậm rãi xoay tròn trận đồ thiếu sót chỗ!

Đường Hỏa Nhi hai tay bóp khời pháp quyết, trong miệng cao tụng thần bí chú văn...

Ngay sau đó trận đồ sinh ra nước vậy ba vết, một con to lớn đầu rồng từ trận đồ bên trong chậm rãi lộ ra, đồ thẩm hai trông mắt chiến ý lẫn nhiên...

"Hồng~~! ! !"

Một trận kinh thiên gào thét! Cận trăm trường rồng lửa từ pháp chấn trung cướp ra, quanh quẩn ở chân trời trong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: âm thầm Dòm ngó tồn tại?

Chương 172: âm thầm Dòm ngó tồn tại?

"Như vậy pháp trận, thật là làm cho người xem thế là đủ rồi." Mắt thấy Đường Hỏa Nhi thu hồi Huyền Hỏa Giám, mây lửa lão tổ thờ Dài nói, lấy hỏa mà Đẩu Hoàng thực lực thúc giục động, thì có uy lực to lớn như vậy, mới vừa rồi sợ là một ít Đẩu Tông rơi vào trong đó, cũng đòi không tốt, tuy nói là có Phần viêm cốc hoàn cảnh nhân tố, nhưng cũng có thể thấy vậy vật lợi hại.

"Nhìn ở bảo vật coi như không tệ phân thượng, ta liền không so đo người cướp ta Dị hỏa." Đường Hỏa Nhi lộ ra nụ cười, đem chơi trên tay Huyền Hỏa Giám, quả thật như đối phương sở thuyết, món bảo vật giá trị không có ở đây cứu long Thiên Cương viêm Dưới.

"Bản Thánh còn có thể lừa gạt một mình người cô nương sao?" Thạch Viêm mặt đầy không cho phép nghi ngờ hình Dáng.

Nhìn Thạch Viêm một hộp một tên cô nương, một bên mây lửa lão tổ cùng đường chấn mặt đầy biểu lộ quái Dị, Đường như các người hai tên tuổi tác không sai biệt bao nhiêu đi!

"Viêm Thánh, mong rằng mời đi bên trong cốc một tự" mây lửa lão tổ sắc mặt đổi một lần, chính là cười ha hả nói.

"Không, Bản Thánh còn có chuyện quan trọng phải xử lý, liền không quấy rầy, cáo từ." Thạch Viêm sau khi nói xong, đưa tay cắt tới không gian liền vội vã rời đi.

"Cũng không biết là gia tộc đào tạo được yêu nghiệt? Tuổi tác cũng đã là Đẩu Thánh cường giả!" Mây lửa lão tổ cùng đường chấn hai mắt nhìn nhau một cái, thờ Dài nói.

"Tuổi tác?" Một bên Đường Hỏa Nhi nghi ngờ nói.

"Bất quá song thập tuổi tác Đẩu Thánh, Dối mắt toàn bộ Trung Châu cũng chưa có nghe nói qua." Mây lửa lão tổ thờ Dài nói.

"Không tới song thập tuổi tác!" Đường Hỏa Nhi mi nhon chọn chọn, có chút ăn mùi vị, sao thuyết, mình lại một mực bị một tên cùng mình không lớn bao nhiêu người gọi cô nương.

"Đừng vậy! Lấy năm khác linh thực lực, đừng nói là trẻ tuổi đồng lứa không người có thể ra kỳ tả hữu, chính là thế hệ trước có thể có thể so với hẳn

cũng không nhiều."

Đường Hỏa Nhi nhìn Thạch Viêm phương hướng rồi đi thoảng qua một tia phức tạp thần thái.

Thạch Viêm lúc này cũng không có lòng rối rảnh suy đoán mây lửa lão tổ mấy người ý tưởng, nếu là Dĩ vãng, hẳn tuyệt đối sẽ lưu lại Trêu đùa Đường Hỏa Nhi mấy ngày, chẳng qua là bây giờ hẳn thật là một chút tâm sự cũng không có, lúc này hẳn, tiến vào mình ngăn ngại mở ra Dĩ trong không gian, nhìn trong tay cừu long lôi cương hỏa một hộp nuốt xuống, hẳn bây giờ cần gấp tăng lên thực lực mình, ứng đối tiếp theo có thể xuất hiện nguy cơ, mấy ngày, dễ phát một mực có người trong bóng tối Dòm ngó hẳn, vừa mới bắt đầu, hẳn vẫn cho là là sai giác, ở đan tháp thu lấy Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa lúc hẳn liền trong chỗ u minh cảm giác được có một đạo quang đang chăm chú nhìn hẳn, hôm nay ở Phần viêm cốc hẳn lại cảm giác được kia cổ trong chỗ u minh theo Dối, không giống với Dĩ vãng trong nước ngấm trắng sương mù trong nhìn hoa vậy hư vô mờ mịt, hôm nay kia đạo theo Dối so với Dĩ vãng tới càng thêm mãnh liệt, giống như là có một người ở trước mắt người nhìn chăm chăm người, người có thể cảm giác được cái loại đó nhìn chăm chú quang, nhưng không thấy được đối phương, trường hợp quá nguy hiểm, cho nên hẳn cần muốn lực lượng tuyệt đối ứng đối tiếp theo có thể sẽ phát sinh nguy cơ, lấy hẳn ngày cảnh trung kỳ linh hồn lực lại chút nào Dò xét không ra đối phương núp ở nơi nào, như vậy theo Dối người khác ở linh hồn lực Thượng tướng xa xa cao hơn hẳn, ít nhất là là ngày cảnh đại viên mãn, thậm chí là để cảnh linh hồn lực mới có thể tránh thoát hẳn Dò xét, Thạch Viêm nhớ nguyên từ trung tiền kỳ nói qua, trên đại lực linh hồn đến để cảnh chỉ có hai tên, đó chính là Cổ Nguyên cùng hồn thiên đế, đến nỗi ngày cảnh đại viên mãn kia quả thực không ít, Tiêu Viêm ngày cảnh đại viên mãn thời điểm, linh hồn đại lực soát Tịnh Liên Yêu Hỏa xuất thế địa điểm bị đồng Dạng là ngày cảnh đại viên mãn Hồn Điện điện chủ bắt được, sau bị đan tháp lão tổ xuất thủ cứu, như vậy đan tháp lão tổ chắc cũng là ngày cảnh đại viên mãn. , nhớ Được tộc cùng Tiêu Viêm so với luyện đan giống như cũng là, bất quá lấy tên thời gian ngừng, cái đó cùng Tiêu Viêm so với luyện đan còn chưa trưởng thành đến tên cao độ, nhưng Được tộc tộc trưởng hiển nhiên cũng là ngày cảnh đại viên mãn, thời gian quá lâu, Thạch Viêm cũng không nhớ quá rõ, nhưng mình không có cùng bọn họ sinh ra đồng thời xuất hiện.

Liên trước mà nói, hẳn chân chính trêu chọc đến cũng chỉ có Hồn Điện, cũng có thể nói là hồn tộc, ở Hồn Điện trong mắt, mình nhất nhiều cũng chính là một Đâu Thánh, coi như phải đi ra ngoài muốn muốn tiêu Diệt người mình, cũng tuyệt đối không phải là xa xa vượt qua mình đối phó phạm vi, Hồn Điện điện chủ hồn Diệt sinh là tuyệt đối không thể nào sao để ý mình, chứ nói chi là hồn thiên đế.

Theo lý thuyết, câu trả lời liên miêu tả sinh động, khả năng lớn nhất chính là Cổ Nguyên, Dầu sao mình cùng Huân Nhi có vui vậy cá nước, không chi không có hư mất Huân Nhi huyết mạch, thậm chí tinh luyện đến đến một tên đáng sợ mức, Huân Nhi trước huyết mạch cường độ trực tiếp đối ngoại nổi là đầu đế trực hệ huyết mạch cũng không có không thể, trường hợp hạ, Cổ Nguyên đối với mình sinh ra tò mò âm thầm theo Dối cũng rất bình thường, nhưng Thạch Viêm luôn có một loại cảm giác, người nọ tuyệt không phải Cổ Nguyên, tuyệt đối Do người khác, Thạch Viêm đưa tay ra xoa xoa có chút phát phồng đầu, nhất hẳn mẹ phiền chút trình thám loại, luyện hóa cừu long Thiên Cương viêm cũng không có cho hẳn tăng lên bao nhiêu thực lực, nhưng linh hồn lực nhưng là đột phá đến ngày cảnh hậu kỳ, cũng coi là cùng tin tức tốt đi!

Một cái Thất Thái Xà từ Thạch Viêm ống tay áo trung chui ra ngoài, một trận quang mang thoảng qua, cả người một món ung Dung màu tím cầm bảo nữ nhân xuất hiện, bao trùm ở cầm bảo Dưới thân thể, phong nấn là lướt, giống như vậy được quen thuộc mặt đào vậy, mơ hồ thấm vào ra một cổ nhân nhạt phũ mị khí tức.

"Đột phá Đâu Tôn a, không tệ, xem ra Thần Tú Đan cho người mang đến tạo hóa à không! Lần trước ở Già Nam Học Viện tình lại còn không qua là tám tinh Đâu Tông mà thôi." Thạch Viêm nhìn Mỹ Đỗ Toa một cái, liền lười biếng nằm xuống, đáng chết âm thầm người, làm cho hẳn ngay cả thường thức mỹ nữ tâm tình cũng không có.

Mỹ Đỗ Toa mắt nhìn Thạch Viêm, quỳn rũ cười cười, cũng chuẩn bị nằm xuống tới, chẳng qua là mặt đất lại là lòng năng lượng, nàng mới phát hiện, trong là mình hoàn toàn không quen thuộc hoàn cảnh, không phải rừng rậm, cũng không phải hang động, càng không phải là nhà, mà là bốn phía xa xa hôi mông mông một mảnh, giống như hư không, không khỏi nhìn lên trên, không có mặt trời, không có trăng sáng càng không có tinh tinh loại vật.

"Trong là nơi nào?" Không khỏi tò mò hỏi nhỏ.

"Dị không gian, " Thạch Viêm bình thần trả lời, đồng thời không chế Dĩ không gian ở vô số không gian vách tường trong xuyên qua, nếu Mỹ Đỗ Toa tỉnh, vậy trước tiên đi Cừu U đất mình mạng lãnh địa đi Đạo một vòng, tên chủng tộc có một khối gọi là Cừu U hoàng tuyến bảo địa, địa phương là Mỹ Đỗ Toa cơ Duyên chỗ.

"Đâu Thánh năng lực sao? Quả nhiên lợi hại, trước kia vẫn không có thời gian hỏi, lần đó ở Vân Lam Sơn hạ, người thực lực là chuyện gì xảy ra? Trực tiếp từ Đâu Tông trong nháy mắt tăng vọt đến Đâu Thánh đi! Nhìn ban đầu, người cũng không giống như là ẩn núp cảnh giới thực lực a!" Mỹ Đỗ Toa cũng học Thạch Viêm nằm xuống tới.

"Tên đương nhiên là bởi vì ta thể chất đặc thù a!"

Người Mỹ Đỗ Toa người Thượng Thanh hương, Thạch Viêm kiềm chế tâm tình cũng tốt không ít.

"Thể chất? Là cái gì thể chất sao lợi hại?" Nhìn Thạch Viêm hơi có vẻ say mê hình Dạng, Mỹ Đỗ Toa khoe miệng câu hỏi một tia quỳn rũ độ cong.

"Ta thể chất hết sức đặc thù, mỗi khi gặp phải nguy cơ sinh tử, hoặc là từ bên bờ tử vong đứng lên, ta thực lực cũng sẽ thành bội tăng vọt, có tỷ lệ Dưới tình huống, ta chiếm đoạt năng lượng vật, ở trong cơ thể ta có thể chuyển hóa ra cao hơn nguyên vật mấy chục lần tinh thuần năng lượng." Thạch Viêm cười nhạt nói, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, quả thực không được, mình còn có thể trực tiếp chuyển kiếp những thứ khác vị trí, thực lực đề cao trở lại.

Nhìn Thạch Viêm không giống làm giả ánh mắt, Mỹ Đỗ Toa ngược lại hít một hơi khí lạnh, đơn giản là kính người nghe, một chút cũng không cho người xóa bỏ ở nơi cơ hội, trừ phi ở hẳn một chút không có phản ánh Dưới tình huống đem hẳn xóa bỏ, nếu không thì là trợ giúp đối phương lớn lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: nghiêng nước nghiêng thành nghiêng tuyệt thế

Chương 173: nghiêng nước nghiêng thành nghiêng tuyệt thế

Mỹ Đỗ Toa nghiêng đầu nhìn Thạch Viêm, không biết từ lúc nào khởi trong đầu đạo thân ảnh nhưng là lại cũng vậy không đi.

Thạch Viêm cảm nhận được nhìn chăm chú quang nghiêng đầu nhìn, nữ tử con người giống như xuân thủy làm vậy, nhìn quanh lưu hề giữa, có vô hạn xuân ý quyến rũ, mặt đẹp trắng nõn, dung nhan mỹ nhân đến mức tận cùng, cả người toàn thân đều có vô cùng mỹ ý, liêu tâm hồn người.

Thái lân không có chút nào né tránh nhìn chăm chăm Thạch Viêm cặp mắt, nàng con người trên cũng thật nhiều rất nhiều oán niệm.

Thạch Viêm nhưng trong lòng thì càng phát ra nhu ý đứng lên, đưa tay ra nhẹ nhàng hướng về phía thái lân yêu diễm gò má áp sát quá khứ.

Thái lân cũng rõ ràng thấy Thạch Viêm động tác, trắng nõn gương mặt đột nhiên hồng nhuận, nhiều mấy phần câu nhân tâm huyền diệu lực, đôi thật cao thủy nhuận đều đặn tú chân phơi bày, ngay cả xinh đẹp tuyệt trần liên chân cũng ở đây im lặng yêu nhiều trứ, phát ra mê người mời mời.

Thạch Viêm đưa ra hai cánh tay, ôm chặt thái lân kia uyển như thủy xà vậy eo thon, đem thân thể mềm mại ôm chặt trong ngực, thái lân rúc vào Thạch Viêm trong ngực, hoàn mỹ gương mặt tựa vào Thạch Viêm trên lồng ngực, nghe trong cơ thể hần cường có lực tim đập một tiếng, trên mặt thỉnh thoảng lộ ra mấy phần mỹ hoặc đồ ửng.

Thạch Viêm nhẹ nhàng vuốt ve thái lân bóng loáng sáng bóng phần lưng, đột nhiên nhẹ giọng nói, đánh vỡ ảm áp ngọt ngào không khí, âm thầm dòm ngó người mình chưa có xác định xuống trước, trôi lơ lửng ở ngực đạo nhon không có đánh rơi trước, hần vẫn không muốn tiếp nhận quá nhiều cảm tình.

"Thích ta sao một tên hoa tâm người, đáng giá sao?"

Thái lân mở ra mình mê ly ánh mắt, đưa tay đem trên trán vì loạn sợi tóc vuốt bình, trên mặt hồng nhuận cũng chậm rãi rút đi, nghiêm túc nhìn Thạch Viêm, hiếm thấy mang theo mấy phần hoạt bát nói: "Người nói sao?"

"Dĩ nhiên không đáng giá, ta sao hoa tâm." Thạch Viêm lão đảo môi chậm rãi nói.

"Ta không ngại." Mỹ Đỗ Toa mang theo mấy phần trầm thấp nói.

Thạch Viêm nghe thái lân hơi có vẻ trầm thấp lời nói, cười khổ mấy cái, sau đó tự vận nói: "Người như vậy kiêu ngạo, làm sao biết không ngại."

"Ta coi như để ý thì phải làm thế nào đây? Người sẽ vì ta buông tha khác nữ tử sao!" Thái lân trên mặt lần nữa lộ ra quyến rũ nụ cười, một cái nhãn mày một tiếng cười đang lúc, đều là tràn đầy khó mà che giấu thiên nhiên mỹ lực, ngọc thủ nhẹ nhàng vuốt ve Thạch Viêm gương mặt.

"Thái lân ~" Thạch Viêm ôm thật chặt thái lân thân thể mềm mại, nhưng là tự dung bụng đất có một cây kim đâm vào hần trong lòng, tựa như trong nháy mắt liền bị đâm phá lệ nhạy cảm, mềm mại đứng lên, kim đâm xuyên tim, tràn ra không phải máu, nhưng là rất nhiều nhiều ngọt ngào. Trong mắt ý then cùng tình yêu cũng càng phát ra nồng nặc lên.

Thái lân ngẩng đầu lên, ánh mắt mê ly nhìn không biết từ lúc nào khởi liền thật sâu ở trong lòng mình lưu lại đóng dấu nam tử, tươi đẹp môi hơi giương ra, phun khí tức lượn lờ ở bốn phía môi giữa, Thạch Viêm cúi đầu, sao vừa chạm vào đụng, nhưng là tựa như núi lửa tựa như bỗng nhiên bùng nổ, Thạch Viêm thật chặt ôm nàng, nàng hai cánh tay thư triển ra, hai cánh tay trơn nhẵn da thịt dục ở đầu vai, ôm cổ hần.

Nàng mùi thơm phiêu vào mũi trong, Thạch Viêm cảm thấy hút vào trong không khí cũng hòa lẫn mê tình dục tựa như, thân thể nóng lên, ngực phập phồng, dưới bụng hơi nóng một cỗ tử xông tới.

"Người muốn làm cái gì liền làm đi!" Thái lân nhẹ giọng nói, tựa như nói gì nữa nhỏ nhất không đáng kể chuyện vậy, chẳng qua là kia giống như nỏ nà vậy da thịt bôi lên một tầng say lòng người ửng đỏ, non có thể giọt nước.

Thạch Viêm nhẹ nhàng xé ra thái lân bên hông hệ mạng, cảm bảo liền tuột xuống mở, thái lân hoàn mỹ nửa người trên phơi bày ra, bí khởi đỉnh núi dần dần cao vút, yếm theo nàng dồn dập hít thở một chút từ rưng, lộ ra một chút đào hồng. Nhô lên tiến gần, Thạch Viêm gò má chôn ở kia béo mập phong phú cao chi giữa, Thạch Viêm hô hấp vậy hơi nóng, hai tay khoác lên nàng tí mi eo hạ, ôm quần đi xuống thốn, kia tròn trịa hai mui thẳng liền tựa như ở che phủ mây đen hạ lộ ra hình dáng, tàn mát ra sáng chói chói lọi.

Thạch Viêm bỏ đi mình quần áo, hần có thể cảm giác đến nằng chân đang lúc khe hở ẩm ướt làm trơn, non non chi thật thật chắc cất giấu kia mê người địa phương, không sờ tới dầu mỡ nước trượt môi da.

Thạch Viêm cúi người, tách ra nằng hai chân, chậm rãi tiến vào kia giống như dầu ngấm trơn nhẵn rắn chắc giữa, cảm giác tầng kia trùng điệp chương chặt chẽ cùng ngọc nguyệt.

Thải lân cắn môi, cảm thụ thân thể bị xé điểm chỗ đau, thon dài hai chân quấn hần eo trầm xuống, người Thạch Viêm trên người nồng nặc khí tức nóng bỏng, lửa đốt tựa như phải đem nằng dung hóa, về điểm kia chỗ đau nhưng là không hề thật khó chịu đựng.

Thạch Viêm chờ đợi nằng thích ứng, cúi đầu chạm được nằng môi, cũng là một mảnh nóng như lửa, kia say lòng người mùi thơm từ thân thể nằng tràn ra, thâm trầm mà nhiệt liệt hơn, Thạch Viêm mở mắt ra, nhìn chăm chú nằng khấn tức chân mày cùng khe nhếch giữa môi nhàn nhạt xuân ý, Thạch Viêm bắt đầu chậm rãi co rúm thân thể, cúi đầu xuống, nhẹ nhàng cắn kia đã sớm bị tay hần ngón tay nắn bóp căng, sấp sấp phát cứng rắn đầu vú, kia lộ ra mùi thơm da thịt, nổi lên ở hần hơi thở đang lúc, để cho người kim lòng không đành nhắm sâu hít thở sâu, tựa như say lòng người rượu ngon, khó mà dùng thể gian bất kỳ lời nói để hình dung.

Thải lân người theo hần chậm rãi động tác mà nhẹ nhàng run rẩy, thấp giọng rên rỉ vang lên, tựa như ảo mộng, nhàn nhạt âm tiết từ giữa môi ỏi rói, giống như xuân tâm lẳng lẳng phun tơ, một đường tuyến đất quấn quanh thành kiến, bao quanh hần.

Thạch Viêm không nói gì, chẳng qua là thoáng tăng nhanh mình động tác, đang pháp phòng đang lúc cùng nằng hơi nước mông lung tiết lộ ra quyền rũ con người ôn nhu đối mặt, nằng cao ngất kia hai ngọn núi rung động, tron nhẵn phúc pháp phòng, cổ cổ trưởng phòng bí khởi đang lúc tỉ mỉ khe hở nghiêng đón bông bột lực lượng.

"Rắn phía dưới là hình dáng gì, còn có thể biến thành đuôi rắn dáng vẻ sao?"

Thạch Viêm đề thái lân, đột nhiên hỏi.

Một tên ý niệm kỳ quái, chính là sao đột ngột từ trong đầu dâng lên.

Nghe vậy thái lân nghi ngờ nhìn về phía Thạch Viêm, nằng ở Thạch Viêm trước mặt hoàn toàn không lộ ra chút nào Xà Nhân tộc đặc thù, liền thì không muốn để cho Thạch Viêm có kỳ nằng chủng tộc vấn đề, nhẹ giọng dò hỏi: "Có thể đổi trở về, người muốn xem sao?"

Thạch Viêm rơi gât đầu, mặc dù hần không có yêu vật phích, hần chẳng qua là tò mò Mỹ Đỗ Toa đầu người thân rắn hình thái mà thôi, không pha bất kỳ tạp chất gì thuần túy tò mò.

Thạch Viêm hơi rời đi người, ngay sau đó, ngay tại dưới người, thái lân từ bên hông đi xuống nửa người dưới, kia trắng như tuyết thon dài hai chân ở thất thái trong ánh sáng dần dần biến mất, cướp lấy, là một cái màu tím yêu dị đuôi rắn.

Màu tím mịn vậy rắn, từ kia bên hông dưới da thịt dần dần hiện ra, dần dần kéo dài xuống, cuối cùng hoàn toàn là rắn nửa người dưới.

Như vậy nhìn, đến giống như là Trung quốc thần thoại trong truyền thuyết Nữ Oa hậu nhân, đầu người đuôi rắn.

Thạch Viêm nhìn lúc này thái lân, cái loại đó mang một cổ dã tính mỹ cảm, làm hần cặp mắt không tự chủ nóng rực, không kiềm được đưa tay sờ một cái thái lân hơi có vẻ lạnh như băng cái đuôi.

Nhưng là chỗ đó chứ ?

Thạch Viêm cúi đầu tại nằng trên đuôi nhìn, trừ vậy tựa hồ vẫn chỉ có vậy, hoàn toàn là một mảnh màu tím.

Thạch Viêm ngẩng đầu nhìn thái lân tràn đầy mây đỏ gò má, "Làm sao đi vào a?"

"Khởi kia thái lân, đó chính là." Thái lân hừ một tiếng, tựa như biết Thạch Viêm ý đồ, tiếp theo sắp làm gì.

Thạch Viêm cúi đầu nhìn một cái, quả nhiên ngay tại bụng dưới vị trí, đuôi rắn kia trên, chính diện có khối nghiêng về màu sắc rực rỡ vậy, giờ phút này hơi hé ra.

Còn chưa có thử qua là cảm giác gì, Thạch Viêm tay sờ kia bóng loáng lạnh như băng vậy rắn, "Ừ ~ đi đôi với một đạo thấp giọng rên rỉ, " Thạch Viêm thân thể dần dần chìm xuống, cùng người tựa hồ không có gì bất đồng, nóng hổi, chính là kia da thịt chạm nhau đang lúc, hoàn toàn là lạnh như băng tron nhẵn vậy rắn cảm giác, để cho người hơi sợ hãi, bất quá Thạch Viêm rõ ràng một bộ chẳng ngờ ngần gì tới, tỉ

Không thêm đề ý chút nào đáng vẻ.

...

Chiết eo nhỏ nhẵn lấy hơi bước

Có cổ tay trắng với nhẹ nhàng sa

Rạng rỡ đốt hoa qua đào yêu

Đại xanh đậm tảo mây liễu sao

Cuốn tiếp trường che là lướt mắt

Ngón tay nhập lại lẳng môi hàm răng cắn

Ánh mắt quyến rũ như tơ trọng ánh diêu

Tô chi điểm môi phù dung tiếu

Nga thù thù hạng băng cơ tiêu

...

Cửu U đất mình mẫn tộc chân chính đại bản doanh là chỗ sâu lòng đất trong, dĩ nhiên, trên mặt đất, bọn họ đồng dạng cũng là có chúng phân nhiều chi, tên chủng tộc số lượng, coi như là ở ba đại chủng tộc trong cư thủ, nhưng số lượng phần nhiều, tự nhiên cũng là đưa đến bọn họ huyết thống không thuần, dựa theo Cửu U đất mình mẫn tộc trưởng lão phỏng đoán, dựa theo trường hợp đi xuống, sợ rằng trăm năm sau, Cửu U đất mình mẫn tộc có viễn cổ huyết mạch, liền đem sẽ hao tổn hầu như không còn, mà đến lúc đó, Cửu U đất mình mẫn nhất tộc cũng sẽ luân lạc phải cùng tầm thường ma thú kém không nhiều cục diện.

Cửu U đất uyên là tiến vào lòng đất thế giới một tên chủ yếu lối đi, cũng là do Cửu U đất mình mẫn tộc chiếm cứ, vì vậy phòng vệ cũng coi là trên là sâm nghiêm, bất quá loại sâm nghiêm, chẳng qua là đối với tầm thường cường giả tới thuyết mà thôi, lấy Thạch Viêm hôm nay thực lực, loại phòng ngự cơ hồ hình cùng hư vô.

Lòng đất thế giới, địa hình cực kỳ phức tạp, Thạch Viêm tới trong, cũng là trước khi đi khởi nghĩa, bất quá cũng may có ngày cảnh hậu kỳ linh hồn lực, cũng không đến nỗi không tìm được đất.

"Không hổ là ma thú giới tam đại tộc quần một trong, phiền dãy núi trong, có thể thật là cường giả như vân, bất quá cũng chỉ có loại trình độ." Ở mình rấn địa mạch ra trên một ngọn núi, Thạch Viêm thái lân hiện ra người tới, quang ngắm nhìn xa xa dãy núi, tự nhủ.

"Không nghĩ tới ở đâu cũng là có thể thấy được Xà Nhân bộ lạc, hơn nữa loại kích thích, so với chúng ta bộ lạc, mạnh mẽ vô số lần..." Thái lân cũng có chút kinh ngạc nhìn phía dưới trên bình nguyên kia rậm rạp chằng chịt Xà Nhân bộ lạc, rất là thần phục nói.

"Chút đều là thứ yếu, trong có một nơi được đặt tên là Cửu U hoàng tuyến bảo địa, nơi đó có để cho người lên cấp làm cửu thiên thôn thiên mẫn cơ duyên." Thạch Viêm nhẹ ôm thái lân ở bên tai nàng nhẹ giọng nói.

Cảm thụ bên tai nóng ran, thái lân lườm hẩn một cái, "Cơ duyên gì?"

"Ở trong đó cụ thể có vật gì ta cũng không quá rõ, hết thấy đều phải chính người đi đào." Tiếng nói rơi xuống, Thạch Viêm vung tay lên một cái, bốn phía không gian đột nhiên như nước gọn sóng nhộn nhạo, rồi sau đó ánh sáng chợt lóe, mọi người thân hình chính là dần dần trở thành nhạt, rồi sau đó biến mất không thấy.

Thạch Viêm mang thái lân một đường qua lại không gian hướng về phía mình rấn địa mạch chỗ sâu lao đi, nửa đường ngược lại cũng cũng không đưa tới đặc biệt gì nhìn chăm chú.

Bất quá theo càng phát ra đến gần mình rấn địa mạch chỗ sâu, dọc theo đường đi ngược lại là tránh không ít cường giả cảm ứng, cuối cùng lặng yên không một tiếng động tiến vào mình rấn địa mạch chỗ sâu.

Ở mình rấn địa mạch chỗ cực sâu, có một đạo to lớn bóng tối khe sâu, đạo khe sâu có chừng trăm trượng chi chiều rộng, sâu không thấy đáy, từng có một hết sức kinh người khí âm hàn, giống như cương như gió không ngừng từ khe sâu trung gào thét lên, thổi tới trên người lạnh suru suru, kia ô tiếng ô ô âm lại là giống như ác quỷ khóc khiếu, làm cho da đầu tê dại.

Ở khe sâu chi đề, chính là cất giấu Cửu U đất mình mẫn tộc thánh trị, Cửu U hoàng tuyến, cũng là Thạch Viêm đất, thái lân cơ duyên chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: dùng cho không chế thất thái ẩn ký

Chương 174: dùng cho không chế thất thái ẩn ký

Khe sâu cạnh, cũng không có gì phòng vệ, bởi vì ai cũng hiểu, kia khe sâu trong không ngừng gào thét đi ra âm hàn gió mạnh, chính là nhất thiên nhiên hộ vệ, đối mặt với chút gió mạnh, coi như là Đầu Tông cấp bậc cường giả, cũng không dám tùy tiện đi sâu vào.

"Xuy!"

Ở âm hàn gió mạnh treo không ngừng lúc, trong không gian đột nhiên hơi vận vẹo, hai đạo thân ảnh chậm rãi hiện lên.

Hiện ra người tới, Thạch Viêm quan sát một chút kia đen thui vực sâu, cũng không dừng lại, đưa tay lại lần nữa huy động, đậm đà không gian chỉ lực trực tiếp bao quanh thái lân, trực tiếp phá vỡ kia cực độ âm hàn gió mạnh, lướt vào đen nhánh kia vực sâu chi đề.

Khe sâu tuy sâu, nhưng đối với Thạch Viêm tới thuyết, cũng bất quá mấy tên trong chớp mắt chuyện, đến khe sâu mặt đất, mà đang đến gần mặt đất lúc, kia cách đó không xa một tên cực kỳ to lớn hồ, gọi vào hấn trong mắt, cái loại đó đủ để lạnh cóng bên trong cơ thể đầu khí tức âm hàn, bắt đầu từ trong đó tràn ngập mở ra.

Hồ kia bạc hết sức khổng lồ, hồ bên trong nước hồ, phơi bày vàng đậm vẻ, mà ở vàng đậm trong, lại tựa như chảy xuôi từng tia như máu tươi vậy ánh sáng màu, từng tia vàng nhạt trung sâm tạp nhân nhạt huyết dịch khí lưu, không ngừng từ trong đó thấm vào ra, cuối cùng bay lên, gào thét hướng hướng thiên không.

"Chính là nguoi thuyết Cửu U Hoàng Tuyền?" Nhìn kia màu vàng hồ, thái lân thêu mi hơi nhăn, đột nhiên sinh ra một cỗ cảm giác kỳ dị, chậm rãi đến gần, chính là có thể cảm giác được một cỗ mật mờ âm hàn lực không ngừng hướng về phía trong cơ thể chui vào.

Thạch Viêm gật đầu, ngưng giọng nói: "Bên trong cụ thể có vật gì ta cũng không biết, đợi một hồi ta đi phía dưới nhìn một chút, nguoi trước tiên ở mà chờ." Thạch Viêm nhớ nguyên trứ trung hạ mặt còn nhốt trứ một người, dường như là Cửu U đất mình mắng tộc trưởng tới, dấu sao thời gian quá lâu, có một vài chỗ đã mơ hồ, chỉ nhớ một ít đại khái tình tiết.

Thạch Viêm đứng ở Cửu U Hoàng Tuyền cạnh thay đổi, ngoắc tay, một đoàn nước chảy từ hồ dâng lên rơi vào lòng bàn tay, bàn tay chạm đến nước hồ, nhất thời chỉ nghe tiếng xèo xèo vang lên, một loại màu vàng đậm băng tinh chính là dọc theo cánh tay hấn nhanh chóng leo lên.

"Thật là lợi hại âm hàn lực." Mỹ Đỗ Toa kinh ngạc nói.

"Không tệ nhiệt độ." Thạch Viêm cánh tay hơi chấn động một chút, phụ ở cánh tay trên băng tinh liền hóa thành vô số bụi băng bay xuống xuống.

"Ta tiến vào Cửu U Hoàng Tuyền sau, nguoi trước tìm một chỗ ẩn núp tới, để tránh bị phát hiện." Thạch Viêm đối với thái lân nói một tiếng, sau đó ngay sau đó toàn thân bị thất thái rực rỡ tươi đẹp hỏa điểm bao quanh, sau đó than nhẹ một ngụm trọc khí, hướng giữa hồ nhảy đi, phốc thông một tiếng, rơi vào giữa hồ, sau đó thân hình nhanh như nhanh như tia chớp hướng về phía hoàng tuyền chi đề bạo cướp đi.

"Xuy xuy!"

Đi đôi với Thạch Viêm nhảy vào Cửu U Hoàng Tuyền, một đạo màu trắng cột khói cũng là từ trên mặt hồ bay lên, ồ ồ ngâm nước không ngừng hiện lên, hiển nhiên là dị hỏa gây ra.

Đục ngẫu màu vàng trong hồ nước, một đạo thân ảnh nhanh như nhanh như tia chớp lướt qua, hỏa điểm lượn lờ ở kỳ quanh thân, mỗi một lần cùng chung quanh nước hồ tiếp xúc lúc, đều là gặp nhau bộc phát ra từng trận tiếng xèo xèo vang.

Nhanh chóng ở trong hồ nước du động, hướng xuống, một đạo thật sâu thủy ngân, tự kỳ lướt qua chỗ nổi lên, đợi đến kỳ lướt qua sau, mới có nước hồ vọt tới, đem kia dấu vết chìm ngập đi.

"Rốt cuộc?" Thạch Viêm quang nhìn phía dưới đảo qua, nhưng là phát hiện, ở đó cuối, lại là xuất hiện một chút quang mang, tốc độ vội vàng tăng nhanh, trong nháy mắt sau, rốt cuộc là xuất hiện ở kia phiến quang mang xuất hiện đất.

"Trong chính là Cửu U Hoàng Tuyền chi đề sao?"

Xuất hiện ở Thạch Viêm trước mặt, là một mảnh cực kỳ to lớn cát đá mặt đất, vô số quả đấm lớn đá vụn trải rộng mở ra, chút đá vụn trong, tán ra oánh oánh quang mang, cũng chính là bởi vì như vậy, mới vừa làm cho lộ ra phải tương đối sáng rõ.

"A, cứu ta, cứu ta. . ."

Ngay tại Thạch Viêm chuẩn bị lan truyền linh hồn lực tiến hành cỗ động lực soát lúc, một đạo cực kỳ nhỏ tiếng rên rỉ, xuyên thấu qua nước chảy, truyền vào kỳ trong tai.

Thạch Viêm chậm rãi cúi đầu, tiến lên đi hai bước, rồi sau đó chân mày cau lại, bàn tay mãnh hướng về phía phía dưới một trào.

"Hoa lạp lạp!" Thạch Viêm đưa tay ra đi dưới đáy kéo một cái, kia cát đá mặt đất nhất thời bị kỳ lấy ra một cái dấu bàn tay, mà ở cát đá lăn đang lúc,

một đạo có chừng trăm trượng dài đen nhánh xích sắt, nhưng là đột nhiên bại lộ ở hần trong tầm mắt, mà theo xích sắt kéo ra, những thứ khác mặt đất cũng là đột nhiên chấn động, lại là ba đạo to lớn xích sắt từ phù sa trong dâng lên, chút xích sắt, đều là liên tiếp đến chung quanh kia to lớn trên sườn núi, kéo một cái, căn bản ngay cả động cũng động không.

Thạch Viêm quang từ từ nhìn chăm chú ở bốn cây xiềng xích vị trí trung ương, nơi đó, có một đại đoàn đen nhánh phù sa nhìn kia đoàn phù sa, theo vung tay lên, phù sa chính là bị đánh tan đi, mà theo phù sa tản đi, cũng là lộ ra trong đó vật, kia bất ngờ là một người! Một tên cả người khô héo giống như khô lâu người!

"Hai sao Đầu Thánh, coi như không tệ thực lực!" Thạch Viêm khen ngợi một tiếng.

"Cứu ta, cứu ta, cứu ta, ta làm cho cả Cửu U đất mình mưng tọc phụng người làm chủ!" Khô héo bóng người quang có chút điên cuồng nhìn Thạch Viêm, khàn khàn tiếng gầm gừ, ở hoàng tuyền chi đề, vang khắp lên, phảng phất quý gào, hàn tâm hồn người.

Thạch Viêm ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm khô héo bóng người, trong tay hiện lên thất thái sắc quang mang, thất thái quang mang mang khí tức nóng bỏng tựa như sao rơi trực tiếp xông về bóng người.

"A... . ."

Khô héo bóng người kêu thảm, vô hình linh hồn lực lượng xông ra, cuối cùng ở trước mặt ngưng tụ thành một cái cự xà màu đen, thất thái quang mang ở cự xà đầu quanh quần một vòng, sau đó thật nhanh xâm nhập kia cự xà màu đen trán đang lúc, mà ở đó linh hồn ẩn ký lướt vào cự xà trán lúc, người sau thân thể cũng là kịch liệt chiến. Đầu một chút, chợt xà hình tản đi, chui vào khô héo trong mi tâm.

"Thuộc hạ yêu mình, bá kiến chủ nhân!" Khàn khàn thanh âm từ khô héo bóng người trong miệng thổ ra.

"Ừ, cũng là nên cứu người đi ra." Thạch Viêm gật đầu một cái, tại chỗ biến mất, mới vừa rồi thất thái ẩn ký bất quá là một tên khổng chế thủ đoạn mà thôi, tương tự Tịnh Liên Yêu Hỏa khổng chế hỏa nô vậy, bất quá không giống với Tịnh Liên Yêu Hỏa giống như khô lồi vậy hỏa nô, Thạch Viêm Thất Thái Thánh Viêm ngưng luyện thất thái ẩn ký cất giữ bị khổng chế linh trí, nhìn qua cùng trước kia không có chút nào đổi hóa, chẳng qua là trong đầu nhiều một cái trung thành với Thạch Viêm từ mệnh lệnh.

Mà Thạch Viêm lúc này trong nháy mắt xuất hiện ở một sợi xích sắt cuối, thấy xích sắt thật sâu đâm vào một tòa đen nhánh sắc son thể trong, son thể cũng không lớn, cũng chỉ mấy chục trượng hình dáng, nhưng trong đó ẩn chứa âm hàn lực.

Nhìn đen nhánh sắc son thể, ngay sau đó tay phải về phía trước vỗ một cái, vỗ vào son thể trên, toàn bộ hồ cũng vị trí một trận, rắc rắc, kia nhìn như bên chắc không thể gãy son thể từ từ vỡ tung tóe, ngay sau đó phát ra vang lớn sụp đổ.

Ở Thạch Viêm vì yêu mình phá vỡ phong ấn lúc, ở đó mình rắn địa mạch một tòa rộng lớn trong cung điện, nhưng là hết sức náo nhiệt, chúng nhiều Xà Nhân bộ lạc thủ lãnh tụ ở nơi này, cười nói tiếng, vang vọng ở bên trong đại điện.

Ở đại điện ngai vàng, ngồi một tên mặc quần áo đen nam tử, nam tử hình dáng rất là anh tuấn, nhưng giữa hai lông mày, nhưng là lộ ra không cách nào che giấu âm lãnh, đôi hơi tình hợp đang lúc, tình mang lóe lên, giống như một cái trong nháy mắt là được dòn người với chết mệnh rắn độc vậy, làm cho nhân tâm tóc hàn.

"Ừ?"

Trong lúc bắt chợt, kia mặc quần áo đen nam tử khép hờ cặp mắt đột nhiên mở ra, trong mắt, có một vẻ khiếp sợ về: "Phong ấn tan vỡ?"

"Tộc trưởng, làm sao?" Ở nam tử phía dưới, một tên trên bả vai chiếm cứ một cái toàn thân đỏ thẫm rắn độc lão già, khe cau mày, nói.

"Trần áp yêu mình phong ấn, trong lúc bắt chợt tan vỡ" quần áo đen nam tử chợt đứng lên tới, sắc mặt âm hàn, một đạo thanh âm rất nhỏ, truyền vào lão già kia trong tai.

"Cái gì? Làm sao có thể!" Nghe vậy, lão già kia sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, chợt vội vàng thu liễm ưu tư, "Chúng ta lập tức tới ngay, nếu không để cho hắn đi ra, chúng ta có thể không từ ngày vuron mình."

Quần áo đen nam tử âm u cười một tiếng, thân hình động một cái, cùng vị lão già kia trong nháy mắt biến mất ở đâu.

"Ha ha, không nghĩ tới, ta yêu mình lại còn thật có thể chịu đựng đến một ngày?" Mới vừa thoát khỏi kia yêu mình thân thể mặc dù cực kỳ yếu ớt, nhưng hiển nhiên bây giờ hắn hết sức phấn khởi, có chút điên cười lớn.

Chương 175: đạn chỉ diệt sát

Chương 175: đạn chỉ diệt sát

"Trước uống đan dược khôi phục một ít đầu khí đi, trong cũng không thể dừng lưu quá lâu, trước mau rời đi Cửu U Hoàng Tuyền, đợi đến người khôi phục thực lực sau, đi liền tìm kia yêu khiếu thiên phiên toái." Thạch Viêm cong lại bắn ra, một quả đan dược bay về phía Yêu Minh.

"Dạ, chủ nhân." Yêu Minh gật đầu một cái, ăn vào đan dược, hắn cũng biết mình trước là trạng thái gì.

"Đi!" Thấy đem yêu mình uống đan dược, Thạch Viêm tay áo bào vung lên, chính là mang hắn hóa thành hai đạo lưu quang, nhanh như tia chớp hướng về phía phía trên bạo cướp đi.

Lao ra hoàng tuyền, Mỹ Đỗ Toa lập tức từ chỗ tối bay tới.

"Thái Lâm, người đi xuống đi! Cửu U Hoàng Tuyền, hắn có thể để cho người huyết mạch trong cơ thể lên cấp một bước." Thạch Viêm nhẹ ôm Mỹ Đỗ Toa thiên eo nói.

Thái Lâm cười nhạt, vươn ngọc thủ sờ một cái Thạch Viêm gò má, thờ dài nói: "Chiều cô thật tốt mình, ta đi!" Mỹ Đỗ Toa Yên Nhiên cười một tiếng, rồi sau đó lập tức xoay người, phúc thông một tiếng liền đưa vào hoàng tuyền trong.

Cửu U Hoàng Tuyền trong, truyền ra hoa lập lập tiếng nước chảy, từ từ ở thật sâu chỗ, kia thân ảnh khổng lồ phát ra một trận rất nhỏ ngọa nguyệt, to lớn thất thái con người Cửu U Hoàng Tuyền chỗ sâu nhất, rắn đồng trong, có đặc thù quang mang lóe lên, từ vừa tiến vào Cửu U Hoàng Tuyền sau, nàng chính là trong lúc mơ hồ cảm giác được một loại như có như không kêu gọi. Nàng lập tức chắc chắn, cái loại đó kêu gọi, là từ Cửu U Hoàng Tuyền cuối sờ tăn ra cái loại đó cuối..

Thạch Viêm nhìn tiến vào hoàng tuyền Mỹ Đỗ Toa, thờ dài, quay đầu nhìn ngồi xếp bằng trả lời thực lực Yêu Minh mới vừa phải nói, chân trời đang lúc đột nhiên truyền tới từng cỗ một hung hãn khí tức, hai người bên nhìn lại, chỉ thấy chân trời có một đám mây đen cuộn cuộn tới, khí thế hung hăng, nhiếp nhân tâm phách.

Mây đen áp, thoáng qua cho đến, ô quang thoáng hiện, nhưng là một đoàn người đầu, đứng ở hai người chung quanh, cầm đầu, là một tên tướng mạo nho nhã trung niên nam tử, khí độ ung dung, từ ở bề ngoài nhìn, thật đúng là không nhìn ra hắn là như vậy ác độc người. Ở trung niên nam tử bên người, thì đứng một vị tóc bạc hoa râm lão giả, hắc sắc mặt hồng nhuận, mặc dù râu tóc bạc trắng, nhưng tinh thần như củi quắc thước. Nhìn kia đứng ở đám người phía trước nhất quần áo đen nam tử, yêu mình ánh mắt trong nháy mắt máu đỏ, vô cùng oán độc ý từ trong mắt bắn tán loạn ra, ngay sau đó thấp giọng hét: "Yêu khiếu thiên, người tên cầu tạp toái, ta hôm nay phải đem người băm thây vạn đoạn, ném vào vạn xà quật!"

Nghe yêu mình kia oán độc gầm nhẹ, trung niên nam tử lạnh giọng cười nói: "Ta đại ca tốt, không nghĩ tới người lại vẫn có thể sống sót, bất quá bây giờ người, ngay cả ta một chiêu cũng ngăn cản không xuống, người lấy cái gì cùng ta đấu, yên tâm, ta một lần sẽ không lại để cho người có bất kỳ giây giữa cơ hội!"

Thạch Viêm đứng ở một bên nhiều hứng thú nhìn hai người yêu nhau tương giết.

"Tạp toái, lại dám xấu Bồn vương đại sự, bất kể người kết quả là lai lịch thế nào, kim viết, Bồn vương cũng phải làm cho người táng thân ở hoàng tuyền trong!" Yêu khiếu thiên quang dữ tợn nhìn chăm chăm Thạch Viêm, nếu như không phải là phong ấn trong có hắn một tia linh hồn ấn ký, kim viết sợ rằng thật đúng là sẽ bị người sau đem yêu mình lên lên cứu đi, mà đợi phải viết sau yêu mình khôi phục thực lực, tất nhiên sẽ trước để cướp đoạt chức tộc trưởng, đến lúc đó, lại sẽ là một phen cây gai phiền.

Nghe vậy, Thạch Viêm lạnh như băng trên khuôn mặt, ngược lại là vén lên lau một cái độ cong.

Yêu khiếu thiên mâu quang run lên, huy động tay phải, lũ lũ hắc sắc khói mù từ lòng bàn tay tràn ra, toàn bộ hữu trường, trong nháy mắt trở nên đen thui như mực, lóe lên hắc sắc quang mang, một đám mây đen che đầy xuống, khắp bầu trời cũng tối xuống, kinh khủng khí cơ để cho rất nhiều người cũng gần như mềm ngã xuống đất.

"Tán!"

Đối mặt với yêu khiếu thiên công kích, Thạch Viêm cũng không chút nào động thủ dấu hiệu, một chữ nhẹ ới.

Theo Thạch Viêm tự âm rơi xuống, một cỗ không cách nào hình dung chấp chôn trực tiếp cuốn ra, kia đầy trời mây đen trực tiếp tán loạn, đen nhánh kia vào mực tay phải cũng biến thành âm đạm không ánh sáng.

Vén vén chỉ là mà vừa thấy mặt, chính là bị bại phải như vậy nhanh chóng, kia yêu khiếu thiên sắc mặt cũng là biến hóa, mặc dù suy đoán người đầu, có thể ở không có chút nào phát hiện lặn xuống đi vào, Tu vi không kém, chẳng qua là không nghĩ tới kinh khủng đến làm ruộng bước, chính hắn lại không chịu được như vậy một kích.

"Lui!"

Mặc dù trong lòng ác độc ý sôi trào, có thể yêu khiêu thiên cũng là biết, hán xa xa không phải là đối phương đối thủ, lập tức cắn răng một cái, thân hình chột lui.

Thạch Viêm quang lạnh lùng nhìn thụt lùi yêu khiêu thiên, bước chân một bước, không gian ba động, khi xuất hiện lại, lại đã là giống như quỷ mỵ vậy xuất hiện ở người sau trước mặt, một chỉ điểm ra.

"Àm!"

Trầm thấp rên trung, yêu khiêu thiên thân thể đột nhiên cứng ngắc, cặp mắt trở nên trống rỗng đứng lên, từ không trung té xuống, đã là vô sanh hơi thở.

"Ừc "

Trên bầu trời, kia Đại trưởng lão cũng là chậm rãi nuốt nước miếng một cái, sắc mặt khó coi hết sức, thân thể tác tác phát run, không dám tái chút nào đi động, tộc trưởng một tinh Đấu Thánh trung kỳ thực lực đều không có thể tiếp hán một chiêu, càng chớ thuyết hán.

Trong thiên địa, tất cả Cửu U đất minh mẫn tộc tộc nhân, đều là nhìn ngọn núi kia, bọn họ có thể cảm giác đến, yêu ngày khiêu khí tức cùng huyết mạch chạm chòn, triệt để biến mất ở gian trên.

Chột, toàn bộ dãy núi trong, nhất thời truyền ra vô số đạo tiếng xé gió, từng cỗ một cường hân khí tức, cũng là bộc phát ra, hiển nhiên, yêu khiêu thiên chết, khiếp sợ toàn bộ Cửu U đất minh mẫn tộc.

Ngẩng đầu lên, Thạch Viêm nhìn hướng thiên không, chỉ thấy giờ phút này trên bầu trời, hiện đầy chúng nhiều Cửu U đất minh mẫn tộc cường giả, mà những người này, giờ phút này cũng đang dùng một loại tức giận quang đem gắt gao tập trung vào, bất kể nói gì, Cửu U đất minh mẫn tộc đều là ma thú giới tam đại tộc quân một trong, hôm nay bị người đánh cấp lên chạy đi vào không thuyết, còn giết bọn họ tộc trưởng.

"Từ, bất kể ngươi là người phương nào? Giết chúng ta tộc trưởng, hôm nay đừng nghĩ đi ra ngoài." Một tên u tối phát lão giả tức giận nói, coi như hợp lại bọn họ Cửu U đất minh mẫn tôn thương nguyên khí nặng nề, cũng không thể để cho hán rời đi, nếu không bọn họ còn như thế nào ở ma thú giới đặt chân.

"Minh rắn vệ nghe lệnh, cho ta bắt người này!" U tối phát lão giả phẫn nộ quát.

?"Dạ !"

Nghe lão giả gầm lên, phiến trong thiên địa, mãnh truyền ra chúng nhiều chinh tề tiếng quát, chột tiếng xé gió đột nhiên vang lên, từng đạo mặc xà hình khôi giáp bóng người từ các nơi trong ngọn núi cướp ra, cuối cùng mấy tên lóc lên hạ, liền là xuất hiện ở Thạch Viêm quanh thân, chúng nhiều khí tức, đem gắt gao tập trung vào.

"Tất cả trưởng lão nghe lệnh, bày vạn xà đại trận, giết người!" Đại trưởng lão có chút chật vật cướp lên thiên không, ra lệnh.

"Hắc hắc, ta nhìn các ngươi ai dám động thủ!" Một đạo tiếng cười lạnh, đột nhiên từ kia khe sâu trong vang lên, chột, một đạo thân ảnh, từ trong đó bạo cướp ra, cuối cùng xuất hiện ở giữa không trung trên.

Xuất hiện bóng người, tự nhiên chính là kia bị Thạch Viêm từ Cửu U Hoàng Tuyền trong cứu ra ở linh hồn trên lưu lại ấn ký yêu minh, giờ phút này người sau, thân thể thì đã không cạn nữa khô, trở nên cao lớn rất nhiều nhiều, cặp mắt chớp động đang lúc, cũng là tràn ngập rất nhiều chút âm sát khí.

Nhìn yêu minh kia cùng yêu ngày khiêu có mấy phần tương tự gương mặt, tại chỗ tất cả Cửu U đất minh mẫn tộc tộc nhân đều là lạnh hạ tới, tốt một lát sau, mới có một ít trưởng lão không thể tin cao giọng kêu lên: "Yêu minh tộc trưởng? Làm sao có thể? Ngươi không phải tu luyện tảo hóa nhập ma chết sao?"

"Dĩ nhiên muốn quy công cho ta tốt huynh đệ cùng Đại trưởng lão a!" Yêu Minh băng cười lạnh nói.

"Là thất truyền trăm năm Cửu U quyền trọng?"

"Nhìn Yêu Minh trong tay hắc sắc quyền trọng, trên bầu trời tất cả trưởng lão sắc mặt đều là biến đổi, chột trong mắt có cuồng nhiệt dừng động, từ kia quyền trọng trên, bọn họ cảm giác được một cỗ huyết mạch trên uy áp, tương truyền, ở đó Cửu U quyền trọng rắn châu trong, có tinh thuần nhất Cửu U vương tộc huyết mạch, nếu là hôm nay Cửu U đất minh mẫn tộc nhất tộc có thể có được chút huyết mạch lõi, không thể nghĩ ngờ gấp nhau thật to kéo dài huyết mạch mỏng manh tốc độ."

"Đại trưởng lão, yêu minh tộc trưởng lời này nhưng khi thật?" Lập tức, liền là có một ít trưởng lão, gầm lên lên tiếng, bọn họ cái đó không phải cũng không biết sống bao nhiêu mặt lão bất tử, nếu là cũng không nhìn ra được, bọn họ nhiều năm cũng đều sống uống.

Thấy yêu minh kia cực độ dữ tợn quang, Đại trưởng lão thân thể cũng là run lên, hán biết, đại thế đã qua, nếu là rơi vào cái trước trong tay lõi, tuyệt đối sẽ sống không bằng chết.

"Ma rắn ngày bạo!"

Đại trưởng lão quang thật nhanh ở yêu minh cùng với Thạch Viêm trên người tảo tảo, đột nhiên chột cắn răng một cái, hai tay nhanh như tia chớp vậy kết

ra một đạo quỹ dị dấu tay, chợt, thân thể đột nhiên bành trướng, da cấp tốc ngoa nguẩy, giống như thứ gì sắp phá thể ra vậy.

Thạch Viêm cau mày một cái, bàn tay khẽ gợn lên, một cỗ rục rờ tươi đẹp hòa diễm, lượn lờ hiện lên, ở giữa ngón tay từ từ lưu chuyển, chung quanh không gian, cũng là theo kỳ lưu động dấu vết, xuất hiện từng cái quanh co đen nhánh không gian dấu vết, cong lại đạn hướng Đại trưởng lão, một đạo huyền thái chùm ánh sáng xuyên thủng không gian, chợt lóe đang lúc đi tới Đại trưởng lão trước ngực nhập vào cơ thể mà qua.

Đấu kỹ bị cắt đứt, Đại trưởng lão khó khăn cúi đầu, nhìn về phía ngực mình, một cái rười rượi ngón tay rộng lớn lỗ máu, chẳng biết lúc nào, đã hiện ra, ở đó lỗ máu chung quanh, không có nửa điểm máu tươi dấu hiệu, khối thịt kia cùng với máu tươi, tựa hồ chính là ở một thoáng kia đang lúc hoàn toàn tan rã không thấy vậy, sinh cơ bên trong cơ thể nhanh chóng biến mất, thân thể lão đảo lắt lư đang lúc, sau đó liền ở phía dưới vô số đạo đồ dẫn quang trung, một con ngựa xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176: tên là kiếm quyết

Chương 176: tên là kiếm quyết

Tể đàn trên, hai tên Cửu U đất mình mẫn cường giả không nhúc nhích bảo vệ ở đó ngồi xếp bằng ở đôn đá trên đêm lúc Thạch Viêm.

Ngồi tể đàn hết sức hùng vĩ, hoàn toàn là từ màu xanh đá lớn xây dựng mà thành, đứng ở tể đàn chỉ, đủ để mắt nhìn xuống xuống quanh một ít đỉnh núi, tể đàn kia vị trí trung ương, một tòa ước chừng trăm trượng không lồ màu vàng nhạt bia đá, buồn tẻ đứng sừng ở này, một cỗ cỗ xưa khí tức tràn ngập mờ rả, phảng phất hằng cổ vĩnh tồn.

Hồi lâu, không nhúc nhích Thạch Viêm rốt cuộc từ từ mở cặp mắt ra, tay phải một than, một đoàn màu vàng huyết Dịch, liền là xuất hiện ở kỳ trong lòng bàn tay, trong huyết Dịch tràn ngập nở ra mệnh môn năng lượng, làm cho phiên năng lượng thiên địa đều là xuất hiện rất nhiều chút.

Nhìn trong tay màu vàng huyết Dịch, Thạch Viêm trên mặt lộ ra vui mừng, hẳn đối với hoàng tuyền bia đá nội đấu kỹ ngược lại là không có hứng thú, bởi vì hẳn vốn là sẽ, hẳn cần bia đá bên trong hoàng tuyền yêu thánh máu tươi.

"Yêu thánh máu tươi hàm chứa hoàng tuyền yêu thánh lực lượng, lần này đem hấp thu, thực lực cũng sẽ có không tăng động. . . Đến lúc đó bất kể âm thầm người là địch là ngươi, cũng có một ít sức."

"Trước luyện hóa tái thuyết. . ."

Há miệng một cái, kia đoàn màu vàng huyết Dịch, chính là nhanh như tia chớp lướt vào kỳ trong miệng.

Kia đoàn huyết Dịch vào cơ thể sau, trực tiếp chính là hóa thành từng cỗ một giống như ngựa hoang vậy cuồng bạo năng lượng, điên cuồng ở trong cơ thể khắp nơi tán loạn, Thạch Viêm không nhanh không chậm thu liễm chư nhiều năng lượng, luyện hóa, đối với Thạch Viêm tới thuyết, năng lượng càng cuồng bạo, hẳn lên cấp cũng sẽ nhanh hơn.

Thoáng một cái chính là ba ngày, khe sâu chu vi ngàn trượng bên trong, đã bị Yêu Minh minh hạ phong tỏa ra lệnh, không cho phép có những người khác vào tới quấy rầy, kia hai tên vốn là bảo vệ Thạch Viêm Cửu U đất mình mẫn cường giả ở áp lực thật lớn hạ cũng đã bị buộc rút lui.

Lại là hai ngày, lặng lẽ mà qua. . .

Thạch Viêm đóng chặt đôi, đột nhiên mở ra, trong mắt lau một cái rục rờ tươi đẹp hòa Diễm chợt lóe rồi biến mất.

"Năm sao Đấu Thánh sơ kỳ. . ."

Thạch Viêm cảm nắm quyền đầu, rất là hài lòng, luyện hóa yêu thánh máu tươi, trực tiếp vượt qua gần hai tên cấp bậc, nhưng là có chút vượt qua hẳn Dự trừ.

"Thái Lâm xem ra vẫn ở chỗ cũ trong tu luyện. . ."

Thạch Viêm quang liếc mắt nhìn phía Dưới Cửu U Hoàng Tuyền, lấy hẳn cảm giác, Dĩ nhiên là có thể nhận ra được, Cửu U Hoàng Tuyền trong vô tận âm hàn năng lượng, đang giống như thủy triều vậy trào hướng chỗ sâu một tên vật khổng lồ, mà kia vật khổng lồ, chính là Thái Lâm sở hóa Thất Thái Thôn Thiên Mãng.

Thạch Viêm đứng trên không trung, nhìn phía Dưới CỬU U Hoàng Tuyền, yên lặng chốc lát, tựa như đang suy tư điều gì, không biết làm sao thở DÀI một hơi, vung tay lên một cái, một tấm cự đại THÁI CỰC ĐỀ bao trùm toàn bộ mặt nước, mấy tên lóe lên sau, liền vừa ẩn đi.

"Mặc Dù đó chỉ là một mộng, nhưng ta sẽ không để cho hết thầy có thể chuyện phát sinh xuất hiện, an tâm ở Dưới đáy tu luyện đi, chờ ta tới đón ngươi, khi đó, có lẽ hết thầy đều kết thúc." Thạch Viêm cúi đầu ôn nhu nói.

"A a, ta lúc nào cũng biến thành sao bi quan! Một giấc mộng mà thôi." Thạch Viêm tự giễu cười cười, đưa tay ở phía trước hư không rạch một cái, hắc sắc trống rỗng xuất hiện ở trước người hắn, Thạch Viêm bước đi vào.

Trên đại lục phong khí vẫn DỪNG, Tịnh Liên Yêu Hỏa xuất thế, Dẫn động Trung Châu trên tuyệt đại đêm có thực lực tranh đoạt nó hoặc sáng hoặc tối thể lực! Một mảnh ngày thường tiên có Dấu người núi rừng, hôm nay, nhưng là trở nên cực đoan náo nhiệt.

... .. Chia nhỏ tuyến

Man hoang cổ vực, Thạch Viêm chậm rãi mở ra hai tròng mắt, ngẩng đầu lên, quang nhìn xa xôi bầu trời, để phát xuyên thấu qua không gian, ở đó tây phương thiên không" hai đợt trắng khuyết, một lên một xuống, lạng lẽ hiện lên! Đôi tháng cùng hiện, cửu tinh một thể, thiên địa thủy triều lên xuống, yêu hỏa giáng thế!

Khi tinh không trên chín viên sáng chói tinh thần nổi thành một cái đường thẳng lúc, cả kim trong thiên địa, nhất thời Dâng lên một cỗ năng lượng mãnh liệt chập chờn, chợt, vô số kỳ dị sương mù tự trong hư vô tràn ngập ra, trong lúc mơ hồ, lại còn có đợt sóng tiếng, từ trong thiên địa truyền ra.

Kia xa xôi bầu trời, trong lúc bất chợt tóe ra mãnh liệt quang mang, ở loại quang mang Dưới, còn hàm chứa một loại cực đoan kinh khủng nhiệt độ, kia vòng rung động khoách tán ra, cũng không biết ảnh hưởng đến nhiều phạm vi lớn.

"Tịnh Liên Yêu Hỏa xuất thế sao?" Thạch Viêm lẩm bẩm một tiếng, hướng bốn phía quan sát một chút, "Xem ra ngươi đối với ta cũng là vô cùng kiêng kỵ a! Là bởi vì không có tuyệt đối cảm chắc sao? Kia ngươi cứ tiếp tục kiêng kỵ đi xuống đi." Thạch Viêm lẩm bẩm lâu bầu vậy trầm giọng nói, chợt lại nhắm hai mắt lại, đi đôi với Thạch Viêm mỗi một lần thâm trầm hô hấp, trên người khí tức liền mạnh mẽ một phần, ác liệt một phần. Chỉ thấy sau lưng, một cây âm cực kỳ to lớn cổ thụ, đứng sừng ở trong thiên địa, từng cỗ một cực độ đậm đà tinh khí, bị cưỡng ép từ cổ thụ trung kéo ra, ở Thạch Viêm trên đầu vô ích lưu chuyển, một tia một luồng Dung nhập vào Thạch Viêm thân thể mỗi một nơi, mà ở trước người của nó, một buổi bất quá hơn trượng Dài buổi cây thảo đón gió đứng, kỳ Diệp như kiếm, cộng sinh chín phiến, chín Diệp phiến động đang lúc, không gian phá toái, thiên địa chấn động, leng keng kiếm minh chém tâm hồn người, bức bách người linh hồn, nó cũng không phải là thật thể, chẳng qua là ghi lại kiếm quyết tái thể mà thôi, tí ti lũ lũ Kiếm khí chém ra, không gian bị chém ra một đạo có một kẽ hở, lại chậm rãi tu bổ, chu nhi phục thủy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Cổ Đế động phủ

Chương 177: Cổ Đế động phủ

Mấy ngàn trọng đứng sừng ở trung châu man hoang cổ vực BỒ ĐỀ CỔ THỤ, thân hình khổng lồ đứng đưa, chu vi mấy chục cây số mặt đất đứng đưa, vốn là tràn ngập từng cỗ tinh thuần thanh khí tản ra các loại dị giống như BỒ ĐỀ CỔ THỤ, lúc này toàn thân khô héo, giống như thoi thóp sắp gãy từ vong nứt nẻ thân cây, toàn thân trên dưới chưa từng có bất kỳ nhánh cây hoặc là lá cây, quang linh lợi, tiết lộ ra khô héo khí tức.

Để cho những thứ kia vì bồ đề tâm tới cường giả, mới vừa tới BỒ ĐỀ CỔ THỤ cách đó không xa, kinh hãi không dám tiến lên.

"Không hổ là đỉnh phong thời khắc, có thể cùng Đẩu Đế tranh phong BỒ ĐỀ CỔ THỤ, coi như mười không tồn một, lại cũng để cho mình đã bị sao trong mắt thương thế, thật may ban đầu không có cưỡng ép đoạt khởi căn nguyên." Xóa đi khóe miệng vết máu, Thạch Viêm hơi có vẻ vui mừng nam nam đạo, bất quá ngay khi nhìn trước mắt bồ túi bản xanh biếc BỒ ĐỀ CỔ THỤ, Thạch Viêm cặp mắt cũng biến thành lửa nóng, nhưng là BỒ ĐỀ CỔ THỤ tất cả tinh thuần căn nguyên, phải biết BỒ ĐỀ CỔ THỤ ngàn năm sinh trưởng một vòng, đợi đến kỳ có trăm tua lúc, phương mới thành thực, như vậy lâu đời năm tháng, đủ để cho thời gian ăn mòn bất kỳ đồ, nhưng BỒ ĐỀ CỔ THỤ nhưng là ở thời gian ra, nó cơ hồ có thể tính là là Đẩu Khí Đại Lục trên hết sức cổ xưa một trong loại vật, có thể tưởng tượng được, luyện hóa bồ đề căn nguyên có thể bao lớn chỗ tốt, luyện hóa giờ học cây cổ thụ, hẳn đem nhảy một cái trở thành tên trên đại lục nhất nhon cường giả, đến lúc đó đem Cổ Đế động phủ truyền thừa lấy ra, mượn nguyên khí, trực tiếp thành đế, thậm chí đạt tới tầng thứ cao hơn, đến lúc đó hết thầy đều không ở là vấn đề khó khăn.

Như vậy, tiếp theo chính là luyện hóa, Thạch Viêm nhìn trôi lơ lửng ở trên bàn tay vô ích BỒ ĐỀ CỔ THỤ căn nguyên, chảy ra nụ cười.

Thạch giới! Xứ thế giới, chính là Thạch tộc ở đất. Nơi đây chính là thạch đế mờ ra, cũng coi là một tên thế giới. Hôm nay nơi này nhưng là yên tĩnh không tiếng động, đen nhánh sáng bóng bọc tên nhạ đại thế giới, mắt nhìn xuống tên yên tĩnh thế giới. Đột nhiên, bầu trời vang lên một trận nổ ầm.

"Oanh"

Bầu trời vỡ vụn, nhưng là hiện lên một tên đen nhánh cầu lửa, cầu lửa trực tiếp rơi xuống mặt đất, mặt đất lại là đang cháy. "Người nào đến phạm Thạch tộc!"

"Là ai tìm không chết được!"

"Ha ha thật là ngu xuẩn, lại trước đi tìm một chút ta chủng tộc viễn cổ phiền toái!"

.....

Phách lối chỉ âm hiện lên, nhưng là thấy bầu trời vỡ vụn, hiện lên từng cái bóng người.

Những người này đứng ở nơi đó, cả người phát ra vô tận sáng bóng. Một người trung niên, đưa mắt nhìn tên lớn như vậy Thạch tộc: "Tất cả đều giết!"

Người trung niên vừa nói, một bóng người hiện lên, nhưng là Thạch tộc tộc trưởng.

"Hồn tộc Hồn Thiên Đế?" Thạch tộc tộc trưởng sợ hãi rùng, nhìn phía dưới vô tận chém giết lại là lửa giận ngút trời.

Hồn Thiên Đế cười lạnh một tiếng: "Sau ngày hôm nay, thế gian liền không có Thạch tộc!" Hồn Thiên Đế bá đạo Vô Song, sắc bén con người đưa mắt nhìn bốn phía.

Thạch tộc tộc trưởng cũng ước chừng Đấu Thánh tám tinh thực lực, ở bảy tộc trong, cũng không phải rất cường tồn tại. Hôm nay đứng ở nơi đó, đưa mắt nhìn tên tựa như Ma thần tồn tại, hoàn toàn liền là không thể làm gì, ngay cả tin tức cũng không truyền ra đi.

Nhất là thấy một đoàn đen nhánh hỏa diễm, hỏa diễm đứng ở nơi đó phát ra cửu tinh Đấu Thánh khí tức. Thạch tộc tộc trưởng tuyệt vọng, trong lòng đã biết được, Thạch tộc hôm nay sợ là đại nạn ập lên đầu.

Đối với tình huống ngoại giới, bây giờ Thạch Viêm vẫn không có thời gian để ý tới, hắn đang toàn tâm hướng dẫn trong cơ thể bò đê căn nguyên, luyện hóa Bò Đê Cổ Thụ độ khó xa xa vượt qua hắn tưởng tượng, kia ngưng tụ vô số năm tinh thuần năng lượng không ngừng ở trong cơ thể hắn tán loạn, cọ rửa mỗi một nơi, tựa như bò đi giấy cương giống như ngựa hoang, không thu khống chế, bất quá chỗ tốt cũng là vô cùng to lớn, Thạch Viêm trong cơ thể đấu khí càng phát ra bằng bạc ngưng tụ.

Ở tràn ngập màu xanh lá cây dị trong không gian, tràn đầy sinh cơ bùng bùng, ở đâu, cũng không có quá mức thời gian xác thực khái niệm, đi đôi với thời gian trôi qua, Thạch Viêm chỉ biết là thực lực mình càng phát ra kinh khủng, thậm chí ở một đoạn thời gian trước, hắn trực tiếp đem Tịnh Liên Yêu Hỏa cường ép nhiếp với tay cầm, dễ như trở bàn tay liền đem luyện hóa dung hợp.

Theo Thạch Viêm tu luyện, khái niệm thời gian cũng là trở nên cực kỳ mơ hồ, theo thời gian trôi qua, Thạch Viêm khí tức cũng chậm rãi quy về hư vô, để phật biến mất ở trong thiên địa.

Thời gian đang không ngừng trôi qua, kia giam không biết bao lâu cặp mắt, hơi chiến động một cái, sau đó chậm rãi mở ra,

Đi đôi với Thạch Viêm mở ra hai tròng mắt, phiến tràn ngập sinh mệnh khí tức dị không gian cũng dâng lên chút kỳ dị chấp chòn, nội thị bên trong thân thể nguồn năng lượng trung gian kia cây bò tui vậy Bò Đê Cổ Thụ, Thạch Viêm cũng là không nhận được hưng phấn cười cười, Bò Đê Cổ Thụ bên trong năng lượng thật là vô cùng vô tận, hắn từ trong kỳ Đấu Thánh một mực đột phá đến cửu tinh đỉnh phong Đấu Thánh, cũng ước chừng thu lấy thân thể cổ thụ vài tia căn nguyên, chỉ cần có nó ở, như vậy sau này vô cùng thời gian dài bên trong liền không cần lo lắng đấu khí sẽ khô kiệt vấn đề.

Ngoại giới, dị không gian ra. . .

"Ừm ừm..."

Vốn là mặt trời rực rỡ cao chiếu bầu trời, mây đen giăng đầy, kinh thiên động địa tiếng sấm thật giống như đem toàn bộ hoang dã cũng đánh rách vậy, lời đỉnh một đạo tiếp một đạo ở chân trời đang lúc lóe lên, cơ hồ kinh động toàn bộ trung châu mạn hoang địa vực.

Thiên địa dị tượng tới mau, đi cũng mau, không cần thiết chốc lát liền mất tăm tích.

"Cổ Đế động phủ, cũng nên đi xem một chút a!" Thạch Viêm không chế dị không gian hướng tây bắc đại lục đi, đến nỗi mở động phủ chia khóa, đó là vật gì, có ích lợi gì? Hệ thống bên trong một tên na di phù liền có thể coi thường dả bỏ Cổ Đế lưu lại phong ấn.

"Cổ Đế động phủ!"

Cổ xưa kiểu chữ, cũng không hiện lên quá mức hoa lệ, nhưng mà, bình thân không có gì lạ trung, nhưng là có một loại giá lâm thiên địa trên vô tận uy nghiêm!

Nhìn kia bốn tên cổ xưa kiểu chữ, Thạch Viêm khoe miệng câu khởi một nụ cười châm biếm.

"Oanh "

Một tiếng rên, một đoàn ánh lửa bỗng nhiên nổ lên, hóa thành một cái biển lửa, quang mang trong nháy mắt thấp sáng khắp không gian.

Thạch Viêm quang sau đó ngã xuống phía dưới bóng tối trong không gian vật không lồ. Đó là một cái không lồ phải không cách nào hình dung sinh vật, nó chiếm cứ ở bóng tối trong hư không, vẫn không nhúc nhích.

"Chính là Từ Nghiên phụ thân ... chúc khôn, thật đúng là đại!" Nhìn chúc khôn thể tích, Thạch Viêm phỏng đoán hán thân dài có thể có trên trăm cây số!

Mà ở Thạch Viêm suy tính đang lúc, kia bóng tối trong hư không... Đối với đóng chắc hồi lâu cự mắt to, đột nhiên mở ra! Cặp mắt, phơi bày màu đỏ nhàn nhạt, trong ánh mắt con người chồng lên nhau, mà quang là một đôi ánh mắt, chính là so với Thạch Viêm cả người lớn hơn trên trăm lần! Trong mắt bị một cổ lãnh mang bao trùm, sau đó một đạo làm cho không gian đều là tóc đầu thanh âm, ở trong hư không nổ vang.

"Xông mộ người... Có thể cầm cổ ngọc?"

"Không có!" Thạch Viêm nhàn nhạt trả lời.

"Không có cổ ngọc sao?" Nghe vậy, không gian chẳng qua là lại là vang lên một giọng nói, lúc này, nhất thời kia mắt thật to trung, toát ra thất vọng cùng... Sát ý lạnh như băng!

"Không có lời, liền ở lại đây đi..." Hờ hững thanh âm, lại lần nữa vang lên, sau đó toàn bộ không gian đột nhiên đập chòn, sáng chói tím bầm chùm tia sáng, từ trong bóng tối phá không mà ra, xuyên qua hư không, hung hăng hướng về phía Thạch Viêm bắn mạnh tới.

Thạch Viêm cũng không chậm trễ, vung tay phải lên, một đạo huyền thái hòa diễm, chính là ùn ùn kéo đến cuốn ra, sát na kế tiếp ... chính là cùng kia tím bầm chùm tia sáng hung hăng đụng vào nhau.

Không có nghĩ giống trung kinh thiên động địa kinh khủng thanh thế, hai người vừa tiếp xúc liền song song quy về hư vô, không có vén lên chút nào gọn sóng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: để đan

Chương 178: để đan

"Cửu tinh đình phong Đầu Thánh. . ." Thanh âm trầm thấp trung nhiều một vẻ kinh ngạc.

"Xuy xuy ~ "

Thạch Viêm trước mắt không gian bắt đầu vận vạo, ngay sau đó một đạo như nước mắt tím bầm sắc quang mang liền từ trong đó tản ra, sau đó ngưng tụ thành một đạo thân ảnh, định nhãn nhìn một cái, là một vị đầu đầy tím bầm sắc tóc trung niên nam tử, một đôi màu vàng hai con ngươi đang quan sát mình.

"Giúp đỡ bỏ Cổ Đế trông cửa cuộc sống không dễ chịu đi!" Thạch Viêm liếc mắt nhìn long hoàng trên gheo nói.

"Trông cửa?" Chúc Khôn liếc mắt nhìn cổ xưa cửa đá, không cam lòng gào thét một tiếng, bắt quá rất nhanh, liền quay đầu lại hung hăng cảm tức nhìn Thạch Viêm

"Trùng ta làm gì? Cũng không phải là ta đem ngươi nhốt ở trong, bắt quá ngươi yên tâm, ngươi rất nhanh là có thể từ trong đi ra ngoài." Nói xong, một Đạo Huyền hay ấn ký hiện lên, mang Thạch Viêm tại chỗ biến mất.

Nhìn Thạch Viêm chậm rãi tiêu tán bóng người, Chúc Khôn trong mắt lộ ra vẻ phức tạp.

Nhàn nhạt sương mù, bao phủ một mảnh không gian kỳ dị, làm cho toàn bộ không gian, đều là trở nên sương mù mưa lất phất.

Phiến không gian, yên tĩnh không tiếng động, như vậy niết, phẳng phát an tĩnh mấy chục ngàn chỗ có ở đây không biết bờ bến mờ mịt trong không gian, nổi lơ lửng một khối lục địa, lục địa không có chút nào mượn lực trôi lơ lửng ở trong không gian, tựa như lâu đài trên cát.

"Xuy!"

Trần ngập vụn tái cô tịch, ở hôm nay, nhưng là bị đột nhiên đánh vỡ, mưa lát phát trong không gian, không gian đột nhiên vụn vẹo, chợt một cái lối đi nổi lên, ngay sau đó, một đạo thân ảnh, bỗng nhiên tự trong đó chậm rãi ra.

"Chính là Cổ Đế động phủ?" Thạch Viêm mới vừa rơi xuống đất, quang chính là tò mò khắp nơi tào động, nhưng phát hiện chỗ không gian, kinh hãi người, hơn nữa đối với linh hồn áp chế rất lợi hại, ngay cả hắn đều không thể coi thường, vì vậy trong lúc nhất thời cũng khó mà đem không gian hết thấy cũng cảm ứng rõ ràng.

Muốn dựa vào thị lực hoặc là cảm giác, ở phiến không gian tìm đường ra, căn bản không có thể, nhưng Thạch Viêm sớm đã có đối sách, phán định phương hướng, ngay sau đó hướng thật sâu chỗ đi tới.

Bất giác vô tận lục địa, cô tịch để cho người nổi điên, mấy phút đồng hồ phi hành, Thạch Viêm mới chậm rãi giảm bớt tốc độ, mắt lạnh nhìn xa xa bát ngát bình nguyên trên phơi bày cổ xưa thạch điện. Thạch điện yên tĩnh đứng sừng ở bát ngát vô tận bình nguyên trên, một cổ cổ xưa khí tức, rạo rực mờ ra, ở trong thiên địa quanh quẩn.

Ở thạch điện trước, có một mảnh lớn vô cùng quảng trường, ở quảng trường hai bên, đứng vững từng cây một chân có mấy ngàn trượng không lồ giờ lên trời chi trụ, một cổ nguy nga khí thế bàng bạc, đập vào mặt.

"Xem ra đến." Thạch Viêm bước chậm hướng quảng trường không lồ đi tới. Quảng trường lớn khó mà tính toán, một người đi ở trong đó, giống như một giọt nước rơi vào biển khơi, miếu hết sức."Xem ra là dị hóa quảng trường không thể nghi ngờ." Dẫu sao ban đầu hắn cũng sử dụng qua dị hóa quảng trường, ở Tru Tiên vị trí phong ấn một tên có thể so với Đầu Đế hư không trùng thú.

Đi đôi với hướng trung tâm quảng trường đi tới, cách thạch điện càng phát ra gần, thấy cột đá trong đó dị hóa hạng lại càng cao, nhưng là không thể nghi ngờ đều là mất đi lực lượng, không có kỳ biểu mà thôi.

Lúc này Thạch Viêm kém không nhiều đã tới quảng trường cuối, khi trải qua có dị hóa bảng hạng thứ tư Kim để phản thiên viêm cột đá sau sau này, lại là có hai cây giờ lên trời cột đá xuất hiện ở hắn trong tầm mắt, cột đá bộ, hiếm thấy trở nên tròn tron như dĩa.

"Tìm để phẩm sò đan quan trọng." Thạch Viêm nhẹ nhàng cười một tiếng, nhìn không hướng quảng trường cuối, thạch điện chính là tọa lạc tại nơi đó. Chỉ cần đột phá Đầu Đế, là được đem tất cả dị hóa nhiếp với tay cầm, đến lúc đó trong truyền thuyết dị hóa bảng đệ nhất để viêm liên có thể dung hợp đi ra.

Chỉ có thể tiếc nơi đó thạch điện, giờ phút này đang đứng ở đậm đà sương mù trong, làm cho người không cách nào thấy rõ trong đó quang cảnh.

"Tán!" Thạch Viêm vung tay lên, một đạo cuồng phong từ trong tay áo chen chúc ra, cuồng phong đánh cuốn, tạo thành bão, cuốn lên trần ngập ở nơi đó sương mù, biến mất ở chân trời chi bên.

Đi đôi với sương mù tản đi, to lớn bóng mờ, đột nhiên đem quảng trường bao phủ, Thạch Viêm thần sắc không trở nên chậm chậm ngừng đầu, một tòa có chừng vạn trượng cao tượng đá, lại chính là vậy đột ngột xuất hiện ở hắn con người trong!

Tượng đá chính là một lão giả hình dáng, căn bản không cần nghĩ, di ngôn cũng biết, nhất định là vị kia đã bỏ Đầu Đế pho tượng. Tượng đá đứng sừng ở trong thiên địa, nhưng là tản ra một loại giả lâm thiên địa vậy tới cường khí hơi thở.

Ở tượng đá chung quanh, bay múa chúng nhiều chớp sáng, từ xa nhìn lại, vô cùng rực rỡ tươi đẹp.

"Công pháp đấu kỹ, có thể tiếc không có hứng thú?"

Nhìn những thứ kia chớp sáng, Thạch Viêm không động tâm chút nào, những thứ kia chớp sáng trong, đều là một ít cổ xưa quyền trục, ở đó quyền trục phía trên, có vô cùng cường linh tính, loại linh tính, không kém chút nào ngoại giới cái gọi là thiên cấp công pháp hoặc là đấu kỹ!

Nhưng lúc này, nhưng khó mà hấp dẫn Thạch Viêm một tia sự chú ý, thực lực mới là cuối cùng căn bản.

Lúc này hắn quang đã sớm dời đi, khóe miệng rách ra nhẹ gào thét.

"Phiến không gian, thật lâu không có người ngoài đến." Trong lúc bất chợt, một đạo nhân nhạ thanh âm già nua, đột nhiên từ bầu trời truyền xuống, ở Thạch Viêm vang lên bên tai trứ.

Đột nhiên xuất hiện thanh âm già nua, nhưng khó mà để cho Thạch Viêm đừng đưa một tia gọn sóng, bởi vì hắn đã sớm phát hiện, Thạch Viêm nhìn nơi đó.

Tượng đá nơi bà vai, nơi đó, một đạo bóng người già nua đứng chấp tay, quang bình thần nhìn chăm chú phía dưới Thạch Viêm, như vậy ánh mắt, giống như nhìn chăm chú con kiến hôi vậy.

"Đà bỏ Cổ Đế? Ha ha, giả thần giả quỷ!"

Quang đảo qua đến kia mặc giản dị bảo phục lão giả, Thạch Viêm khinh miệt cười một tiếng, mặc dù khí thế đáng ngoài cùng kia ngời tượng đá giống nhau như đúc, bất quá cũng chỉ có thể lừa gạt một lừa gạt người bình thường.

"Giả mạo Đấu Đế, như vậy chứng minh ngươi đối với thực lực mình chưa từng đạt tới chân chính tự tin, ngươi sợ, ta nói có đúng hay không, để phẩm sỏ đan!" Thạch Viêm cười nhạt một cái nói.

"Ngươi nói gì?" Tượng đá trên ông lão tựa như nào hung thành giận, phần nộ quát.

"Ngươi tuy không phải Đấu Đế cường giả, nhưng cũng có cửu tinh Đấu Thánh đỉnh phong cảnh giới, ưu tư dễ dàng như vậy phát sinh chấp chôn, nhưng có mặt để đan tên a!" Thạch Viêm đề phạt không nhìn thấy để đan trên mặt tức giận biểu tình, như cũ nhẹ giọng nói.

"Ta còn không cần một tên hậu bối để giáo huấn, ngươi là như thế nào đến nơi đây, chẳng lẽ là mượn đà bỏ Cổ Đế ngọc?" Để phẩm sỏ đan lão giả quát lên.

"Thiên hạ, nơi đó có ta không thể đi!" Thạch Viêm ngang ngược nói.

"Cuồng vọng ngươi." Để phẩm sỏ đan lão giả khinh bỉ cười một tiếng.

"Lạc đề, " Thạch Viêm không biết làm sao lắc đầu một cái, một khắc sau, bàn tay chấn động một cái, hư không nhất thời tan vỡ một mảng lớn, một con che trời tay không lồ hiện lên, hướng để phẩm sỏ đan vỗ tới.

"Điều trùng kỳ." Kia để phẩm sỏ đan lão giả nhưng là cười lạnh một tiếng, chỉ thấy ngón tay hần khe điểm ra, kia xông tới mặt che trời tay không lồ ung dung nhún một cái, năng lượng tay không lồ trong nháy mắt hóa thành hư vô.

"Thực lực không tệ, không hổ là nguyên trụ, tứ đại cửu tinh Đấu Thánh cũng khó có thể đối phó nhân vật." Thạch Viêm khẽ cười một tiếng, mới vừa rồi cũng bất quá là dò xét tính công kích mà thôi.

"Nếu ngươi có thể đi vào, sau bắt ngươi, không sợ không có đi ra ngoài biện pháp, " để phẩm sỏ đan lão giả sắc mặt lạnh như băng, bàn tay sôi trào, trong lúc mơ hồ, trong thiên địa đột nhiên có đậm đà đan hương chỉ vị dừng động.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Tấn cấp Đấu Đế, âm thầm người đem hiện

Chương 179: Tấn cấp Đấu Đế, âm thầm người đem hiện

"Để đan chương!"

Trên bầu trời, để phẩm sỏ đan cặp mắt mãnh mẽ một cái, thân hình đột nhiên bay lên không, sau đó một chương hướng về phía phía dưới Thạch Viêm nhún tới, nơi tay chương theo như ra chốc lát, một quả ước chừng đầu người đại rực rỡ tươi đẹp chớp sáng, đột nhiên trào hiện ra!

"Đoàng đoàng đoàng!" Đi đôi với rực rỡ tươi đẹp chớp sáng xuất hiện, trong thiên địa năng lượng, tựa như cùng gặp nhiệt hỏa phí dầu vậy, đột nhiên chính là bốc cháy, đôi mắt nhìn lại, vô biên vô tận bầu trời, đều là phủ đầy hùng hực hỏa diễm, thiên địa, đều là vào thời khắc này biến thành biển lửa!

Nhìn chương một kinh khủng uy thế, Thạch Viêm vẻ mặt không đổi, trên người tản mát ra nhàn nhạt lam quang, vô số phù văn thân bí tạo thành vòng tròn lấy Thạch Viêm làm trung tâm, do như nước vậy vậy pháp phòng tràn lan mở, Thạch Viêm môi hé mở: "Lại phụ thiên địa vì lò hễ, tạo hóa thành công, âm dương vì thán hê, vạn vật vì đồng."

Theo Thạch Viêm ngâm xướng, một vòng nhu hòa quang mang ba đẳng mở ra, vây quanh để đan xoay tròn, hóa thành một tên tản ra phong cách cổ xưa khí tức phong cách cổ xưa lò, đem để đan bọc đi vào, Thạch Viêm trên người lam quang phù văn giống như là bị vòng xoáy hấp dẫn vậy không có vào lò trong.

"Là cái gì đấu kỹ? Làm sao có thể? A ~" vốn là mặt đầy lạnh như băng để phẩm sỏ đan, sắc mặt đột nhiên biến đổi, thanh âm đều là trở nên có chút thê lương đứng lên.

"Thần thuật!" Thạch Viêm lãnh đạm thò ra hai chữ.

"A!"

Theo lò nung, từng tia khói trắng từ đế phẩm sò đan trong thân thể tràn ra, thể lương tiếng kêu thảm thiết, cũng là không ngừng vang lên. Bất quá chói lạt, trong lò đế phẩm sò đan không có chút nào phản kháng hóa thành một đoàn quả đấm lớn rực rỡ tươi đẹp chớp sáng.

"Nhìn sao lâu, cũng nên đi ra đi?" Thạch Viêm đem quang dừng lại ở kia cao vút trong mây tượng đá trên, nhàn nhạt nói.

"A a, người không dậy nổi!" Tiếng cười khê vang lên, một đạo màu đậm già nua bóng người chậm rãi ở Đà Xá Cổ Đế tượng đá trước hiện lên. "Bên trong cơ thể ngươi, ta có một loại cảm giác quen thuộc giác, vì là đoán không lầm lời, ngươi hẳn tu luyện một loại có thể chiếm đoạt dị hỏa công pháp thần kỳ chứ?"

"Không sai."

"Công pháp kia rất tốt, ta năm đó, cũng là bởi vì nó, mới vừa có ngày sau thành tựu." Đà Xá Cổ Đế cười nói.

Thạch Viêm lắc đầu một cái, nói: "Ngươi ta hai người công pháp, tuy cũng có thể chiếm đoạt dị hỏa, nhưng cũng không phải cùng vốn công pháp."

"Nga? Không nghĩ tới vẫn còn có những thứ khác chiếm đoạt dị hỏa công pháp!" Đà Xá Cổ Đế giống cổ không sổng trên mặt lộ ra kinh ngạc vẻ.

"Đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ!"

"Hôm nay Đấu Khí Đại Lục, nhưng có mới Đấu Đế cường giả xuất hiện?" Đà Xá Cổ Đế ngưng mắt nhìn Thạch Viêm, không đang thảo luận công pháp vấn đề, mỉm cười nói.

"Mới Đấu Đế lập tức sẽ xuất hiện!" Thạch Viêm bình thản nói.

Nghe vậy Đà Xá Cổ Đế ngược lại là cũng không quá mức kinh ngạc, ngược lại là khê gật gật đầu, hướng về phía Thạch Viêm vung tay lên một cái.

Thạch Viêm phục hồi tinh thần lại, hoàn cảnh chung quanh nhưng là phát sinh phiên thiên phúc địa đổi hóa.

Rực rỡ tươi đẹp hỏa diễm, tràn đầy Thạch Viêm con ngươi, không nghĩ ngờ chút nào, trong là một cái biển lửa, hơn nữa biển lửa màu sắc, ngũ thái tân phân, rực rỡ tươi đẹp phải nhường người cảm thấy tươi đẹp.

Chút hỏa diễm, vây quanh ở hần quanh thân, như vậy hình dáng, đề phạt là ở mô bái đế Vương Nhất vậy.

"Xem ra ngươi tu luyện công pháp so với ta cao minh hơn không ít." Ngồi ngay ngắn ở phía trước Đà Xá Cổ Đế nhìn trước mắt tình cảnh, khê mỉm cười, nói.

Nghe vậy, Thạch Viêm gật đầu một cái, cũng không phủ nhận, đưa tay lau một cái một quyển đen nhánh cổ thư xuất hiện ở trong tay, chỉ thấy phía trên có khắc bốn tên phong cách cổ xưa chữ to "Phản Thiên Đế Giám", Thạch Viêm đưa cho Đà Xá Cổ Đế.

Đà Xá Cổ Đế nhận lấy đi, hần đối với người tới tu luyện công pháp cũng thật tò mò, bàn tay ở trong sách phủ một cái sờ, sắc mặt lộ ra vẻ kinh dị, hần lại cảm giác không ra quyển sách là hà chất liệu, cũng từ mặt bên nói rõ vốn công pháp không đơn giản, giờ tay lên lật xem, chói lạt thời gian, Đà Xá Cổ Đế đem cổ thư khép lại trả lại cho Thạch Viêm, nói: "Từ một loại ý nghĩa nào đó tới thuyết, ngươi ta tu công pháp đồng căn đồng nguyên, chỉ bất quá ngươi vốn công pháp càng hoàn thiện, mạnh mẽ bá đạo, có lẽ ta tu luyện công pháp cũng chỉ là vốn công pháp lưu lạc đi ra ngoài quyền thiếu sót."

Thạch Viêm gật đầu một cái, hệ thống lúc ấy đối với vốn công pháp giới thiệu chính là "Phản Quyết" tiến hóa bản.

"Xem ra ta khiến cho mệnh, cũng sắp đến cuối a..." Đà Xá Cổ Đế nhẹ nhàng cười một tiếng, trong giọng nói, có nhàn nhạt cảm giác giải thoát, cong ngón tay khê búng, vô biên vô tận rực rỡ tươi đẹp biển lửa, đột nhiên ngoa nguyê lên, cuối cùng rỗng lửa dừng động, ở giữa không trung ngưng tụ thành một quả quả đấm lớn huyền Lệ Liên từ, hạt sen bề ngoài, bay lên chúng nhiều ngọn lửa.

"Ta chỉ truyền thừa, tấn ở chỗ này, bất quá lấy ngươi năng lực thiên phú, Tấn cấp Đấu Đế khiếm khuyết cũng bất quá là một đạo nguyên khí thôi, vậy ta ngay tại giúp ngươi tiến hơn một bước."

Theo Đà Xá Cổ Đế lời nói rơi xuống, kia rực rỡ tươi đẹp hỏa diễm hạt sen, chính là từ từ bay xuống xuống, cuối cùng trôi lơ lửng ở Thạch Viêm trên thiên linh cái.

"Vo ve!" Hỏa diễm hạt sen, tán ra kỳ dị sáng bóng, sau đó chậm rãi hạ xuống, trực tiếp là xuyên thấu Thạch Viêm da đầu, lọt vào hần trong đầu.

Ngay tại hỏa diễm hạt sen vào cơ thể kia một thoáng, Thạch Viêm thân thể, lập tức chính là trở nên đỏ lên, đáng sợ phải nhường người cảm thấy kinh túc vô cùng năng lượng, ở trong cơ thể hần lấy một loại tốc độ kinh khủng tràn ngập mở ra, cơ hồ vên vẹn chỉ là trong chớp mắt chuyện, Thạch Viêm trong cơ thể kinh mạch, chính là bị căng cổ cổ, một loại kịch liệt xé cảm giác đau, từ trong kinh mạch truyền ra, chịu đựng đau nhức, Thạch Viêm vận chuyển lên Phản Thiên Đế Giám, đi đôi với rực rỡ tươi đẹp sáng bóng hỏa diễm tràn ngập ra, mỗi qua một khắc, Thạch Viêm liền so với trước đó mạnh hơn một phần.

Nhìn một màn, Đà Xá Cổ Đế trên khuôn mặt, cũng là hiện lên một nụ cười, thân thể dần dần trở nên hư ảo.

Tu luyện giữa, tuổi Nguyệt Như cạnh, bất tri bất giác.

Giờ phút này, ngoại giới đã vén lên kinh thiên cuộc chiến, bởi vì hồn tộc tiêu diệt Thạch tộc tin tức bại lộ, bảy tộc đã hoàn toàn hỗn chiến, bất quá bây giờ cũng không phải là bảy tộc mỗi người hỗn chiến, mà là năm tộc liên thủ đối kháng hồn tộc, lúc này, hồn tộc đối mặt người năm tộc thất cố.

Xóa bỏ Thạch tộc, kết quả bị còn lại mấy tộc phát hiện, kế hoạch còn chưa toàn bộ thực hiện, thì đã bại lộ.

"Đáng chết, đáng chết!" Hồn Thiên Đế mặt đầy dử tợn, cả người phoi bảy một cỗ giận hỏa, nếu như chẳng qua là chỉ một nhất tộc, coi như là trên mặt nổi nhất cường Cổ Tộc bàn về nội tình cũng không phải bọn họ hồn tộc đối thủ, nhưng là năm tộc liên thủ, nếu là có thể thắng, Hồn Thiên Đế cũng không ngại táng tống toàn bộ hồn tộc, chỉ cần hắn còn sống, bọn họ hồn tộc sau này gặp nhau càng cường đại hơn, chẳng qua là trước kia tình huống đến xem, là cần bản không thể nào, một tên Cổ Tộc sẽ để cho hắn vô cùng nhục đầu.

... ..

Một ngày, tảng kia trở ngại đột phá màng cảnh giới, từ từ trở nên trong suốt, hồi lâu, Thạch Viêm chau mày thời điểm, rốt cuộc nghe được một tiếng rất nhỏ tan vỡ tiếng, một khắc kia, cả người thăng hoa, tựa như rũ xuống thiên đường trong.

"Oanh!" Ngay tại một sát na kia, Thạch Viêm trong cơ thể đột nhiên chấn ra một cỗ năng lượng khổng lồ chấp chôn, hư không giống như thủy tinh vậy tan tành, Thạch Viêm phảng phất một tên đế vương, bước ra một bước, thiên điều địa động, thật giống như toàn bộ thiên địa cũng thần phục ở dưới chân hắn, thiên địa thần phục!

Toàn bộ trung châu không gian, trong lúc bất chợt run lẩy bẩy, khi tất cả mọi người ngẩng đầu ngắm hướng thiên không lúc, chỉ thấy, trung châu trên vùng đất không có trừ một phen rực rỡ tươi đẹp quang mang hiện lên, vừa xuất hiện lúc, chính là lấy một loại tốc độ kinh người ảnh hưởng đến mở ra, đem toàn bộ trung châu, đều là bao phủ mà vào. Ngay sau đó một trận làm cho tâm thần người đều run tiếng rên vang tận mây xanh, truyền khắp toàn bộ đại lục.

"Oanh oanh oanh!" Đi đôi với đạo quang vòng lúc xuất hiện, toàn bộ trung châu năng lượng thiên địa, đều là vào thời khắc này đứng lên, vô số cường giả hoảng sợ thất sắc, ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú bầu trời. Chỉ thấy nhiều đóa tường vân dâng lên, từng đạo tử khí dày đặc không trung xuất thế, cuốn bầu trời mệnh mông ba chục ngàn trong.

Ngay sau đó hư vô mờ mịt thanh âm đột nhiên vang lên, nhẹ nhõm truyền khắp trên đại lục mỗi một xó xỉnh.

"Lấy Bốn đế tên, thúc làm thiên địa dị hóa trở về vị trí cũ!"

Hạo hạo đặng đặng thanh âm đi đôi với một trận cuốn sạch thiên địa uy áp kinh khủng, trong thời gian ngắn ở toàn bộ Đẩu Khí Đại Lục bất kỳ địa phương, hạo hạo đặng đặng vang lên!

"Thạch Viêm ca ca!" Thanh âm quen thuộc, Huân Nhi mừng rỡ nhìn về phía trung châu phương hướng, đưa tay xé ra không gian hướng trung châu đi.

"Thạch đại ca. . ."

... ..

Chúng tộc viễn cổ, tán tu, lãnh đời cường giả, một tên có một tên nhon cường giả hướng trung châu đất đai chạy tới, nhìn kia trung châu bầu trời trong ngọn lửa bóng người, không che giấu chút nào trong mắt khiếp sợ quang, từng đạo dị hóa chuyển kiếp không gian tới đưa vào trong ngọn lửa bóng người trong cơ thể.

"Đấu Đế!" Hồn Thiên Đế cắn răng nghiêng lợi nói.

"Huân Nhi, ngươi chắc chắn cái đó Đấu Đế là Thạch Viêm!" Cổ Nguyên hướng về phía con gái mình Cổ Huân Nhi, chấn thất kinh hãi, cái đó Thạch Viêm mới bảy lớn, hai mươi tới tuổi, đột phá Đấu Thánh đã quá yêu nghiệt đáng sợ, bây giờ biến mất một năm lại trực tiếp Tấn cấp Đấu Đế, có muốn hay không sao đã kích người.

"Thạch Viêm ca ca thanh âm hòa khí hơi thở ta là sẽ không nhận sai." Cổ Huân Nhi nhìn ngoài mây dậm trên bầu trời rực rỡ tươi đẹp trong ngọn lửa quen thuộc bóng người không chuyển tình kiên định nói.

Cuốn cuộn thanh âm lần nữa từ trong ngọn lửa truyền ra: "Hư Vô Thôn Viêm, lúc này không về, còn đợi lúc nào!"

Chương 180: Lạc Thần!

Chương 180: Lạc Thần!

Cuốn cuộn tràn đầy uy nghiêm thanh âm từ trong ngọn lửa vang lên: "Dị hỏa băng thứ hai, Hư Vô Thôn Viêm, trở về vị trí cũ!"

Hồn Thiên Đế bên người không gian chợt run lên, vén lên từng luồng sóng gọn, một đạo thân ảnh giung giăng từ trong không gian ngã ra, quang hết sức dữ tợn.

"Lúc này không về, còn đợi lúc nào!" Cuốn cuộn thanh âm vang lên lần nữa.

Cảm thụ trung châu bầu trời trong ngọn lửa bóng người cái loại đó uy áp, Hư Vô Thôn Viêm sắc mặt khó coi vô cùng, hóa thành một đoàn hắc sắc hỏa diễm, bị cưỡng ép kêu gọi đi vào.

Theo Hư Vô Thôn Viêm tiến vào, kia rực rỡ tươi đẹp trong ngọn lửa bóng người cũng là càng ngày càng rõ ràng, một lát sau, hỏa diễm yếu bớt xuống, một đạo hắc sam bóng người, chính là rõ ràng xuất hiện ở phía trong thiên địa.

Thạch Viêm an tĩnh đứng trên bầu trời, cả người không có bất kỳ dấu khí chấp chèn, như vậy hình dáng, tỏ ra rất là bình thường, nhưng tất cả mọi người đều biết, kia bên trong cơ thể hàm chứa đủ để hủy thiên diệt địa lực lượng.

"Thạch Viêm ca ca ~"

Xa xa Huân Nhi trong mắt tiết lộ ra hưng phấn, bước liên tục mời dòi, muốn phải đi, lại bị Cổ Nguyên kéo lại, "Phụ thân?" Huân Nhi không lý giải nhìn mình phụ thân.

Cổ Nguyên nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai nàng, nói: "Trước không nên đi qua, tình hình có chút không đúng." Hắn con gái bảo bối nhận định cái đó từ bây giờ đã Tấn cấp Đấu Đế, còn về mặt ngưng trọng, nhìn như theo đứng tại chỗ, nhưng tràn đầy canh gác ý, âm thầm sợ rằng còn cất giấu một tên cường giả, có thể để cho một tên Đấu Đế phòng bị người, trừ Đấu Đế còn có thể là cái gì.

Huân Nhi cũng thấy Thạch Viêm trên mặt ngưng trọng, hai tay nắm chắc, mặt đầy lo âu, mới vừa rồi nàng chỉ lo vì Thạch Viêm đột phá Đấu Đế cao hứng, không có chú ý những thứ khác, trải qua nàng phụ thân nhắc nhở, nàng cũng phải ra cùng nàng phụ thân kém không nhiều kết luận, hơn nữa nàng suy đoán, Thạch Viêm biến mất một năm đột phá Đấu Đế, rất có thể cùng âm thầm ẩn núp cái đó cường giả có chút liên quan.

Thạch Viêm ở trên trời chậm rãi đi mấy bước, đen nhánh sắc trong tròng mắt rực rỡ tươi đẹp sáng bóng dừng động, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước.

"Đi ra đi, dòm ngó ta nhiều lần, cũng nên hiện thân đi!" Thạch Viêm ngẩng đầu lên, nhìn phía trước.

"Phiên nhược kinh hồng, uyển như du long, vinh diệu thu cúc, hoa tốt xuân tùng. Phảng phất hề nếu nhẹ vân chi tế thảng, phiêu diêu hề nếu lưu phong chi trở về tuyết. Xa mà ngắm chi, kiều kiều mặt trời mọc ánh ban mai; vội vã mà xét chi, đốt nếu phù cừ ra lục ba."

Một tên yên lặng thanh nhã giọng nữ phảng phất từ trong hư không truyền tới, linh hoạt kỳ ảo ngâm xướng.

Thạch Viêm sắc mặt trở nên càng ngưng trọng, chau mày, thủ từ nàng dĩ nhiên biết, hắn chuyển kiếp trước trong thế giới truyền lưu thiên cổ thơ thiên, Tào Thực viết 《Lạc Thần Phú》.

"Ta đối với chút không có hứng thú, nếu như ngươi cho là bằng bài thơ liền có thể ảnh hưởng đến ta, kia ngươi liền sai hoàn toàn." Thạch Viêm cười nhạo một tiếng, nội tâm nhưng gọi lên mười hai phần cảnh giác.

"Không hổ là đế chủ chuyển kiếp, từ trước tới nay duy nhất đứng ở vạn giới đỉnh tồn tại, cho dù ở bây giờ yếu đuối dưới tình huống, còn có thể bén nhạy cảm giác được ta khí tức." Giọng nữ êm ái vừa nói chuyện, để phật là ở trình bày một tên chân lý, "Ta cũng không có nghĩ tới muốn làm như vậy, thủ từ cùng ta rất xứng đôi, ta rất thích, cho nên đưa cho đế chủ, lấy úy để chủ nhớ nhà tình."

"Âm mưu chẳng qua là người yếu trò lừa bịp, ngươi càng dạng, nói rõ ngươi càng không có nắm chắc đánh bại ta, ngươi chẳng lẽ định dùng sắc bén lời nói để che giấu ngươi tự thân yếu đuối?" Thạch Viêm mặt không thay đổi nhìn về phía trước, ánh mắt tựa như xuyên thấu phía trước thời không, trực thấu trong hư không ẩn giấu người kia.

Tất cả mọi người đều là đóng chặt hô hấp, một cỗ áp lực khí thế đã giống như son nhạc vậy đè ở tất cả mọi người trên đầu, tất cả mọi người đều là ngay cả bận bịu đi xa xa lui, Cổ Nguyên kéo Huân Nhi đảo mắt liền thối lui ra hơn ngàn trượng, ngửi thấy cái đó không phải trên đại lục nhon cường giả, căn cứ xa xa tên kia quần áo đen Đấu Đế một ít ngôn ngữ cho ra, âm thầm còn có một tên không kém gì hắn cường giả, hai người rõ ràng tranh phong tương đối, Đấu Đế cuộc chiến, đủ để hủy thiên diệt địa, nếu là bị vụn vào trong đó, coi như là Đấu Thánh cường giả tốt cùng, tất nhiên cũng là tại chỗ chết.

"Đế chủ, ngươi có lẽ còn không biết..."

Gió núi gào thét, dần dần liều lình.

"Ta cùng ngươi không giống nhau..."

Chung quanh không gian truyền tới từng trận chấn động.

"Ngươi bây giờ bất quá là bao vây bãi cạn giao long..."

Vô biên vô tận mây đen bao trùm toàn bộ trung châu.

"Mà ta chính là trực kích cửu thiên còn bằng a!"

Một mảnh kim ảnh ở phía trước như ẩn như hiện, một tên ở hư vô cùng trên thực tế loáng thoáng nữ tử, lặng yên đứng ở Thạch Viêm ngay phía trước.

"Rốt cuộc phải hiện thân sao!" Thạch Viêm khước miệng hơi nhể lên, ẩn núp trong bóng tối địch nhân mới là đáng sợ nhất, bởi vì không biết, rực rỡ tươi đẹp hóa diễm, giống như hỏa thiêu vân vậy, từ Thạch Viêm quanh thân lan tràn mở ra, một loại đáng sợ nhiệt độ, bay lên ở trong thiên địa.

Nữ tử bước chân nhẹ nhàng, từ trong hư không đi ra, Thạch Viêm cũng rốt cuộc thấy tên ẩn núp ở trong bóng tối người, một tên nữ tử.

Nữ nhân mặc màu vàng liên hoa váy đầm dài, một con tóc eo lượng tóc đen dài, có yêu dị quyền rũ gương mặt đường cong, tròn mắt mà ôn nhu luôn là tự tiểu phi tiểu, bất quá nữ tử khước miệng yêu dị mà ôn nhu nụ cười lại để cho người cảm giác không chút biểu tình, trong tay cầm một cái không có thân kiếm chuôi kiếm, hoặc là thuyết không thấy được thân kiếm kiếm.

"Ngươi rốt cuộc là người nào?" Thạch Viêm nhìn nàng ánh mắt, lại có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác.

"Lạc Thần!" Nữ tử ôn nhu nói, đứng trên không trung, gió núi cổ động nàng màu vàng lữ y, lộ ra tiêm mỹ mượt mà hai chân.

"Ngươi?" Thạch Viêm chỉ cảm thấy thanh âm kia quyền rũ để cho người cả người nổi da gà trực rơi, nhưng lại có một loại để cho người kim lòng không dặt bị hấp dẫn ở cảm giác.

"Giết ngươi a!" Nữ tử cũng hoặc giả nói là Lạc Thần như cũ ôn nhu nói, âm sắc hết sức ôn nhu, không có một tia sát ý, để phật là một câu nói đùa vậy.

"Vậy thì nhìn một chút ngươi cũng không có một bản lãnh!" Thạch Viêm mi tâm hòa diễm ẩn nhớ một loại đặc thù chấp chèn truyền ra, phía dưới đất đai, trực tiếp là ừng ừng nứt ra một đạo to lớn vực sâu, trong vực sâu, đỏ thẫm nham tương giống như suối phun vậy, xông lên chân trời, cuối cùng toàn bộ trôi lơ lửng trên bầu trời, cũng là hóa thành một đạo nham tương sóng lớn, trực tiếp hướng Kim y nữ tử cuốn đi.

Gió cuốn khỏi Kim y, Bạch cơ như tuyết, nữ tử tựa hồ cảm nhận được đạo nham tương sóng lớn uy lực, nắm ngón tay tiêm tiêm, gương ra chính là một đạo thanh thúy kiếm minh.

Nữ tử đạp không đi về phía sóng lớn, đi tới gần bên, giờ lên thật cao trường kiếm chính là vung lên! Kiếm quang vạch qua, chém ở sóng lớn trung gian, ác liệt kiếm quang trực tiếp đem cắt tới hỏa diễm sóng lớn, uy thế không giảm hướng Thạch Viêm chém tới.

Thế công bị phá, Thạch Viêm không thềm để ý chút nào, đưa tay rạch một cái, một đạo lưu chuyển rực rỡ tươi đẹp quang mang Thái Cực Đồ hiện lên trước người, đem kiếm quang chuyển tới một bên.

"Oanh!"

Kiếm quang trực tiếp đem đất đai chém ra một đạo sâu không thấy đáy kẽ hở. Thạch Viêm sắc mặt, hiển nhiên cũng là trở nên ngưng trọng một ít, tùy ý một kiếm thì có như uy lực này, Kim y nữ tử cường Đại Hữu diễm vượt quá hấn tượng tượng.

"Đế chủ cũng sẽ lòng dục dục dò xét sao? Là biết người yếu tâm tính sao? Ta còn tưởng rằng ngươi vừa lên tới thì sẽ cùng ta liều mạng đâu!" Nữ tử thu hồi bóp chung một chỗ đầu ngón tay, đưa vào phúc đang lúc, nhìn Thạch Viêm ôn nhu nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chuowng 181: Vô Thủy Đại Đế

Thạch Viêm không để ý đến nữ tử lời nói, chân đạp hư không, một bước lên trời, hướng đi lên, Phong Vân quán quanh, rực rỡ tươi đẹp quang điểm ở quanh thân chớp động, huyền thái cực kỳ, giống như một phe thần để hạ xuống.

Trong tròng mắt ánh lửa chớp động, thâm thúy như biển, làm cho không người nào có thể toàn bộ thấy rõ dung nhan, hai tay nhẹ nhàng bóp tên linh quyết, nhất thời một cỗ bàng bạc lực từ bốn phía dừng động tới, hần nhẹ nhàng nâng khởi thủ, hữu chương trên ngưng tụ một phương thiên địa lực lượng, phong vân biến ảo, thiên địa sụp đổ!

Bốn phía không khí ở một khắc tựa hồ đốt thiêu cháy, một đoàn đoàn rực rỡ tươi đẹp hóa điểm từ bốn phía đăng khai, trên bầu trời đám mây bỗng nhiên co rúc lại, toàn bộ hóa thành người kia vô tận bóng người. Toàn bộ một phương thiên không cũng phẳng phát hội tụ ở Phong Vân dưới, than sập xuống!

Trung Châu vô số cường giả, bao gồm Cổ Nguyên Hồn Thiên Đế chờ mọi người đang bên trong, toàn đều có một loại bầu trời sụp đổ, đất đai văng tung tóe cảm giác!

Kim y nữ tử Lạc Thần môi đỏ mọng khẽ mở, giọng nói êm ái "Đại Phong Vân chương, vạn cổ vị trí cổ tung bay tuyệt kỹ, ta cũng sẽ đâu!" Chỉ thấy nữ tử nhu đề khẽ nâng lên, hai tay giống như phi hoa vậy bóp tên pháp quyết.

Một đạo kim quang từ chân trời khuếch tán ra, toàn bộ biến mây trên chiếu sáng một mảnh kim quang rực rỡ, đột nhiên tầng mây lẫn lộn, ùng ùng lên, giống như là bốc hơi lên hơi nước, ở toàn bộ trong thiên địa đứng lên, trên bầu trời tạo thành một tấm ùn ùn kéo đến, rộng lớn vô biên màu vàng vẩn thù, đám người mắt, khó mà nhìn thẳng.

Gió lớn khởi hề Vân Phi Dương!

Đầy trời biến mây hơi nước, bị vô tận hấp lực dẫn dắt, rồi rít hướng bầu trời nam bắc hai nơi hội tụ đi, phơi bày lưỡng cực phân hóa thái độ, một bên kim quang sáng chói, màu vàng kia vẩn thù, giống như thần linh giáng thế, một bên rực rỡ tươi đẹp hóa điểm cháy, kia vẩn viêm cực chương tựa như muốn áp hủy bầu trời, cùng là đại Phong Vân chương, hai người vạn dùng đến quả thật hoàn toàn bất đồng hình thái.

Nhìn giống như vẫn thạch rơi xuống đất cuộn cuộn thiên uy, Trung Châu chúng cường giả đều là sắc mặt đại biến, lần nữa điên cuồng lui về phía sau, chờ uy thế, bọn họ một khi bị cuốn vào, tuyệt đối hải cốt vô tác.

Hai chỉ cực chương nhìn như chậm chạp, thực thì cực nhanh rơi xuống, xúc đụng vào nhau.

"Ừng ừng!"

Ở chân trời, rực rỡ tươi đẹp hóa điểm Phong Vân cực chương cùng sáng chói kim quang Phong Vân cực chương điên cuồng đụng nhau, cả vùng đất, đều là ở loại kịch liệt vô cùng năng lượng ba động hạ, run rẩy bị xé ra từng đạo cái khe to lớn, lực lượng lẫn nhau đụng vào nhau, bầu trời trong nháy mắt xuất hiện một tên cực đại hắc động, tất cả quang mang toàn bộ bị chiếm đoạt đi vào, phẳng phát trời long đất lở, khoen vũ tan vỡ!

Nhìn trên bầu trời kia người tới ta đi chương ẩn thế công, tất cả mọi người lòng đều là nhấc tới, như vậy kinh khủng giao thủ, đã thì không cách nào dùng ngôn ngữ mà hình dung được, loại đại chiến, bọn họ cũng căn bản cảm không được nửa điểm tay, tiếp xúc hần phải chết.

"Thiên địa khởi Phong Vân!"

"Phong Vân toàn có ta!"

Ôn nhu thanh âm từ chân trời truyền tới, bỗng nhiên mờ tối bầu trời trong nháy mắt màu vàng quang mang vạn trọng, hóa điểm vân chương trong nháy mắt toàn bộ đánh tan, một đạo kim mang từ đám mây trung rơi xuống, hướng Thạch Viêm đánh tới.

Thạch Viêm vội vàng chống lên một tấm Thái Cực Đồ, kim mang không có chút nào trở lực xuyên thấu Thái Cực Đồ, đem Thạch Viêm chấn ra hơn ngàn thước.

Đầy trời màu vàng biến mây đang ngưng tụ thành một chương sau, hơn nửa đã tiêu tán vô hình, còn lại một ít vân thủy khí chậm rãi ngưng tụ thành một đạo thang dài, từ chân trời rơi thẳng xuống, toàn bộ bầu trời phơi bày ra một mảnh trong sáng, chỉ có kia đạo hiện lên màu vàng vàng sáng bóng người, chói mắt đậm, Kim y nữ tử Lạc Thần chậm rãi từ vân thê trên đi xuống, tựa như cửu thiên nữ thần sắp phạm.

Thạch Viêm từ đất đai đứng lên, lau đi khóe miệng vết máu, nhìn về phía trước nữ tử.

"A a, nguyên lai được gọi là Vạn Cổ Bất Bại Đế Chủ, cũng có sao không chịu nổi một kích thời điểm a!" Kim y nữ tử Tiểu cho vẫn êm ái bình thân, lời nói trên nét mặt không có chút nào châm chọc, vẻ cười nhạt, thật giống như chẳng qua là ở đơn thuần thuật thuyết một chuyện mà thôi.

Thạch Viêm nhìn phía xa lấy giống vậy chiêu thức đã thương mình, tự xưng Lạc Thần Kim y nữ tử, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng, hít một hơi thật sâu, thò tay ra một chiêu, chung quanh một buổi mới sinh chồi non thảo bay tới.

Nó bích lục, rất, rất nhỏ, chỉ có ngón cái vậy đại, thanh thúy ướt át, mềm mại vô cùng.

Thạch Viêm đem dùng hai ngón tay kẹp lại, gợn cánh tay lên, nhẹ nhàng vung về phía trước một cái, xanh thảo bay ra, hóa thành một đạo tinh quang

hướng Kim y nữ từ bay đi.

"Tên là kiếm quyết, hoàn mỹ vị trí hoang thiên để chiêu số, thật giống như ta cũng sẽ đâu!" Nữ tử ôn nhu cười khê, giống vậy chiêu khởi một buổi xanh thảo, nhẹ nhàng huoi ra, hướng Thạch Viêm kia đạo xanh thảo chém tới.

Hai buổi cây xanh thảo tốc độ di động rất nhanh, bộc phát ra vô lượng thần mang, xông thẳng cửu tiêu, xanh thảo hóa thành cự kiếm hoành đoạn bầu trời mênh mông.

Hai người đụng nhau, một tiếng vang thật lớn, thiên địa rung động, hư không run rẩy, không gian nổ tung thành một mảnh bóng tối hư vô, vậy chớ đáng sợ Kiếm khí, trực tiếp là đem phía dưới chư nhiều núi đỉnh sanh sanh chấn thành bụi phấn, vô số người bay, vội vàng tìm che chỗ đất.

"Viêm huyền bạo!"

Một đạo tựa như kiếm chế hồi lâu quát khê tiếng, Thạch Viêm hướng Kim y nữ tử phóng tới, ngay sau đó, đáng sợ hỏa diễm gió bão cuốn mở ra, rực rỡ tươi đẹp hỏa diễm gió bão, mang gào thét tới sấm gió, tựa hồ một chút là có thể đem Kim y nữ tử đánh thành thịt tiết.

Lạc Thần đưa tay ra đề lại Kim lữ y phục, từ từ nâng lên kiếm, nhưng ở Thạch Viêm quả đấm gần trong gang tấc lúc ngăn cản ở trước người.

Quả đấm to, vô hình kiếm người.

Quả đấm máu tươi chảy ra, hỏa diễm kinh lực bị đánh tan, vô hình kiếm người nhưng chỉ là nhẹ nhàng chiến mình, Kim y nữ tử lại là vẫn không nhúc nhích.

Thạch Viêm đột nhiên có một loại con kiến hôi hám cây cảm giác, bất quá hấn căn bản không để ý mình lần công kích không có hiệu quả chút nào, trong một cái tay khác nhiều màu rực rỡ tươi đẹp hỏa liên đang chuyển động, trực tiếp hướng Kim y trên người cô gái vỗ tới, là trong thiên địa tất cả trên bảng dị hỏa ngưng tụ hỏa liên, uy lực so với trước đó tất cả công kích cường đại khái gấp mấy lần, chỉ cần nữ tử trúng chiêu, hai mươi hai loại dị bốc lửa nổ sinh ra uy lực, nữ tử cho dù không chết cũng phải trọng thương.

Kim y nữ tử từ tư nữ đưa ra thiên thiên nhỏ tay, hướng hỏa liên công tới quý tích nhẹ nhàng phát động, Thạch Viêm bỗng nhiên tròn to cặp mắt, hấn cùng hỏa liên giữa liên lạc đoạn, chỉ thấy hỏa liên từ Thạch Viêm trên tay biến mất, xuất hiện ở tay cô gái trung, chậm rãi chuyển động, sau đó hóa thành một đạo tinh thuần năng lượng, bị nữ tử há mồm nuốt vào.

"Ăn không ngon!" Lạc Thần nghiêng đầu, nhận nhận chân chân nhìn hấn ánh mắt.

Thạch Viêm ngây tại chỗ, trừ ngọa tào hấn quả thực không nghĩ tới có thể biểu đạt hấn tâm tình từ ngữ.

Lạc Thần nâng lên ngọc thủ in ở Thạch Viêm trên ngực.

"Oanh!"

Kim y nữ tử động tác vượt qua Thạch Viêm thị giác cực hạn, Thạch Viêm còn chưa phản ứng kịp liền bị từ không trung đánh rớt đến đỉnh núi trong, cự ngọn núi lớn bị đập thành tro tẫn, tung bay bụi đất cùng đá vụn, đem hấn chôn.

"Thạch Viêm ca ca!" Xa xa xem cuộc chiến Huân Nhi cặp mắt ửng đỏ, từng tia nước mắt ở trong hốc mắt lưu động, muốn xông tới, Cổ Nguyên liền vội vàng kéo lại, nhìn không ngừng giãy giữa con gái, thở dài một hơi, nói: "Một mình ngươi bán thánh quá khứ chỉ cho hấn thêm loạn, loại thương thế đối với Đầu Đê tới thuyết không coi vào đâu, hấn lại lịch thần bí, thân thể cũng không đơn giản, làm sao có thể sẽ không có một ít dè người lá bài tây."

Màu tím xinh đẹp ánh dừng dừng đứng, Huân Nhi lau sạch trong mắt nước mắt, Thạch Viêm ca ca sợ nhất nàng khóc, bởi vì hấn sẽ rất đau lòng, nàng ngẩng đầu lạnh lùng nhìn trời bên cái đồ phong hoa tuyệt đại Kim y nữ tử.

Lạc Thần như có cảm giác quay đầu liếc mắt nhìn Huân Nhi, ôn nhu cười cười, lại quay trở lại, trông mắt như Thu Thủy hai trông mắt nhìn bị đỉnh núi chôn Thạch Viêm, suy nghĩ xuất thần, như là hoài niệm qua lại hết thấy, vừa tựa như đang cảm thán hết thấy, tựa như trích roi nhân gian tiên tử, ba ngàn tóc xanh theo trút xuống sau lưng, một bộ màu vàng lữ y, càng làm nổi bật kỳ cao quý vô cùng, phong hoa tuyệt đại.

Khi!

Một đạo du du tiếng chuông chấn động trong thiên địa, làm tất cả mọi người đều tâm thần đều chấn động.

Kim y nữ tử tựa như cảm ứng được cực lớn nguy cơ, thân hình lui nhanh, giống như lau một cái kim ảnh.

Nơi này, một đạo sâu kín than nhẹ tiếng vang triệt thiên địa: "Tiên lộ cuối ai vì vô ích? Vừa thấy vô mới... Đạo thành vô ích!" .

Chương 182: vô mới, Lạc Thần, thực Thắng thực cường!

Chương 182: vô mới, Lạc Thần, thực Thắng thực cường!

Một câu bình thân mang nhẹ nhàng than thở lời nói, sâu kín vang khắp ở trong thiên địa, trong hư không, quán vòng quanh vô tận tiên quang, làm cho không người nào không rung động.

Một khác, vô luận là ai, cũng chờ đợi.

Có người đột phá Đâu Đế, đem trong thiên địa dị hỏa toàn bộ kêu gọi đi, vốn là để cho bọn họ vô cùng khiếp sợ, rồi sau đó một vị thần bí Đâu Đế xuất hiện, đánh tan tã Đâu Đế không còn sức đánh trả chút nào, mà bây giờ thế cục rất rõ ràng, nhìn tên kia nữ Đâu Đế phản ứng, lại có một người không biết từ nơi nào nhô ra Đâu Đế tổ cục.

Nói xong thế gian vô Đâu Đế chứ ? Liên tiếp là muốn ồn ào như vậy?

Huân Nhi trong mắt lộ ra ngưng trọng vẻ lo âu, cũng không biết người tới là địch là ngươi, là ngươi hết thấy đều tốt thuyết, nếu như là địch lời, kia Thạch Viêm ca ca thì càng thêm nguy hiểm.

Một đạo thân ảnh xuất hiện ở mọi người mi mắt, quán quanh tiên quang trung, một đạo thân ảnh ngồi xếp bằng, đó là cả người tư vĩ ngạn nam tử, đen nhánh sợi tóc bù xù, đưa lưng về phía mọi người, trên đó, một cái chuông rủ xuống tiên quang, như móc một cái thác nước.

"Túc chủ, kêu ta tới, không biết có chuyện gì?" Vô Thủy Đại Đế nghiêng đầu, nhìn từ dãy núi trong đi ra Thạch Viêm, nhẹ giọng mờ miệng.

Lúc, Kim y nữ tử quang cũng nhìn tới, Thạch Viêm lúc này rất là chặt vật, quần áo lam lũ, quanh thân vết máu loang lổ, nữ tử quang định khác biệt đến Thạch Viêm trong tay nắm trên thế, mỹ mâu trong thoáng qua một vẻ kinh ngạc, thế ngay phía trên viết bốn chữ to "Vô Thủy Đại Đế", hai bên thì viết hai hàng rõ ràng chữ: "Vô đạo cuối ai vì đỉnh, vừa thấy vô mới đạo thành vô ích!"

"Chém nặng!" Thạch Viêm nhàn nhạt nói, kia Kim y nữ tử thần bí mạnh mẽ vượt quá hấn tưởng tượng, căn bản không phải hấn có thể lực địch, tên kia nữ tử giống như là trời lơ lửng ở hấn đầu một cái đao nhọn, nặng nếu không chết, ăn ngũ không yên.

Huân Nhi chính là thờ phào một cái, trên mặt hiện ra vui mừng, Cổ Nguyên nhìn xa chỗ chiến trường, trong lòng cũng là không nhìn được đối ung dung chút.

Vô Thủy Đại Đế gật đầu một cái, trên người hấn tiên quang mãnh liệt mà dâng trào, chậm rãi đứng lên, quang chuyển một cái, rơi vào Kim y nữ tử phương hướng: "Tên ta, vô mới!"

"Một cổ quy luật đạo người, cũng dám can rời!" Kim y nữ tử thờ dài nói, lá bài tẩy thật đúng là nhiều a!

Vô Thủy Đại Đế cũng không đáp lời, hấn tóc đen khinh vũ, quang bình tĩnh, tựa như một người từ hằng cổ đi tới pho tượng, không vì thế tục sở động.

Khi!

Đột nhiên, kia treo ở Vô Thủy Đại Đế trên đầu vô mới chung phát ra một tiếng sâu kín thanh minh, một đạo mắt thường có thể thấy chung ba hướng bốn phương tám hướng lan tràn đi, chung ba đẳng thiên cổ, vô mới chung chấn động một cái, Tinh Hà đảo ngược, thời gian lực tràn ngập, đầy trời tinh thần hiện lên,

"Đã như vậy, vậy thì bồi ngươi chơi một chút lâu!" Nữ tử trên chuỗi kiếm một vòng lưu quang đung đưa, thân kiếm hiển lộ, toàn thân màu vàng quang mang lưu chuyển, kim ảnh ở chung trung trần trở xê dịch, tựa như tấm kim quang quý quái, tránh từng đạo chung ba, lại mỗi một lần cũng có thể ở đó liên miên bất giác chập chòn đang lúc tránh, Kim y nữ tử ở trên trời bay lượn, giống như Thiên Tiên, thật là ứng 《Lạc Thần Phú》 trung câu kia thi từ, phiên nhược kinh hồng, uyển như du long, vũ trần trở xê dịch trung một đạo lạnh lùng kiếm quang liên không có chút nào dấu hiệu đất vượt qua thời gian và không gian, quý dị ác liệt kiếm quang đem tất cả sóng âm toàn bộ phá hủy, đầy trời tinh thần nhất thời hóa thành phấn vụn.

Ở nữ tử vùng xuống thứ hai kiếm lúc, một trận cảm giác nặng nề truyền tới, để cho nàng thân hình vi trệ, một cái trường hà đột ngột hiện lên nữ tử dưới chân, thời không trường hà sóng lớn ngút trời, muốn đem Kim y nữ tử thúc đẩy đến một mảnh khác trong năm tháng, trong mơ hồ có thể thấy, nơi đó núi sông trắng lè, tiên khí tràn ngập, là một phe hoành đại thế giới.

Kim y nữ tử thứ hai kiếm không có vùng xuống, dưới chân đạp một cái, màu vàng bóng người nhanh chóng bay lên không, trở tay chấn động một cái, đem kiếm cắm vào trường hà.

"Oanh!"

Vang lớn truyền tới, thời không trường hà bị trấn áp, cuốn ngược mà quay về, thời không trường hà hóa thành đầy trời ánh sao biến mất, một đạo điểm sáng màu vàng vượt qua thời không rơi vào vô mối chung trên.

"Thiếu chút nữa thì trừ ngươi đạo." Kim y nữ tử rên rỉ than thở, thanh âm hay là như vậy ôn nhu, chẳng qua là nhiều một tia dừng lại, nàng vì tra hỏi xác định vị trí cùng tiến vào vị trí nhưng là phể không ít khí lực chứ ? Nếu như bị đòi đi, đi vào nữa liền khó khăn.

"Đồng!"

Một tiếng vang thật lớn truyền khắp trong thiên địa, như sóng gợn tứ tán, làm cho hư không trong nháy mắt sụp đổ, thiên địa vỡ nát, vô mối chung treo ở phương xa hoảng chiến không chỉ, vo ve không dứt, cũng ra từng đạo kẽ hở.

Một khắc sau.

Phốc!

Vô Thủy Đại Đế tựa như bọt vậy tan biến, hóa thành lưu quang tiêu tán.

"Đế chủ, ngươi kêu gọi thú thật giống như không đánh lại ta đâu!" Nữ tử cầm lên kiếm văn tên kiếm hoa, một đạo vòng sáng không có vào Thạch Viêm thân thể biến mất không thấy.

Thạch Viêm nhìn Kim y nữ tử, thật thấp thỏm hào hển, yếu ớt thân thể, bị phong ấn lực lượng, hẳn chuyển kiếp tới nay, lần đầu tiên cảm nhận được dạng vô lực, trước mắt nữ tử cường đáng sợ, 《 hoàn mỹ thể giới 》 người trong tộc sử thượng nhất cường thể đại đế, trấn một tên thời đại, cả đời đối địch vô bại, chấn nhiếp sinh mệnh cấm khu, chế không thể phai mờ huy hoàng Vô Thủy Đại Đế tái trên tay lại trong vòng mấy cái hít thở liền bị đánh bẻ, phải biết mới vừa rồi Vô Thủy Đại Đế mặc dù chỉ là tên quy luật đạo người, nhưng là thực đánh thực chính xác tiên vương thực lực, khó tin, lại không có ở trước mắt tên nhìn qua quyền rũ uyển nhu Kim y tay cô gái trên đi qua ba chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Thái Lân chết

Chương 183: Thái Lân chết

Từ tên Kim y trên người cô gái, Thạch Viêm cảm giác được như mũi nhọn bồi cảm giác nguy cơ, lấy nữ tử mới vừa rồi triển lộ thực lực, mình là phải bị trong nháy mắt giết tiết tấu a!

"Ngươi rốt cuộc là người nào?"

Nhìn trước mặt Kim y nữ tử, Thạch Viêm trong lòng chỉ có thật sâu canh gác, mặc Dù hắn lực lượng đã bị nữ tử phong ấn, nhưng chỉ cần nữ tử vừa có Động, hẳn đem trực tiếp trốn vào hệ thống không gian, sau đó chuyển kiếp người kế tiếp vị trí, đến lúc đó, coi như là Kim y nữ tử tái cường cũng sẽ bị định khác biệt ở kia trong một sát na.

"Lạc sông có thần, tên viết: 'Lạc Thần!'" Kim y nữ tử ngắm nhìn Thạch Viêm, giọng nhu ý không chút nào giảm bớt.

Dưới ánh mặt trời, Kim y nữ tử trắng nõn cổ hơi ngẩng lên trứ, nhỏ hết sức cánh tay ngọc lộ ra ống tay áo, giờ lên ở trước mắt, cong cong khóe miệng cười, cực kỳ xinh đẹp.

Nhìn Kim y nữ tử khóe miệng yêu Di ôn nhu nụ cười, lại để cho phải Thạch Viêm trong lòng hơi phát rét.

Được đặt tên là Lạc Thần nữ tử tựa như Dàn Dàn ép tới gần từ thần, đập trên không trung lại phát ra nhỏ vụn tiếng bước chân, Dàn Dàn ép tới gần Thạch Viêm

"Thôi, hệ thống, đi mới vị trí đi!"

"Đạo kẻ thì bắt đầu: 3. . . 2. . . Hệ thống gặp phải lực lượng thần bí quấy nhiễu."

"Đang thanh trừ năng lượng thần bí. . . Dự trừ ba giây."

"Cái gì?"

Thạch Viêm cả kinh thất sắc, thời điểm, một giây là có thể định sinh tử.

"Đề chủ, ngươi thua đâu! Sát na phương hoa!" Kim y nữ tử mang kiếm đâm tới.

Trong nháy mắt Thạch Viêm ngây ngô ngây tại chỗ, ý thức bị đông cứng, trường kiếm ở trong mắt kịch liệt phóng đại, kiếm quang cắt tới Da, một đạo chói mắt quang mang truyền tới, không có theo Dự liệu lợi kiếm đâm vào thể, hắn bị đánh ngã ở một bên, kia đạo quang mang đứng ở hắn trước vị trí.

Thạch Viêm kinh ngạc nhìn nhìn kia đạo thất thái quang mang đạo thân ảnh kia, nàng tại sao sẽ ở trong? Hắn rõ ràng đã bố trí phong ấn, nàng làm sao đi ra?

Thất thái trong ánh sáng, Thái Lâm cúi đầu nhìn chuỗi kiếm, thân thể hơi lạnh cả người, sinh tốt số giống như bị rút đi, phải chết sao? Thái Lâm thật chắc bắt chuỗi kiếm, Kim y tay cô gái mềm nhẹ như miên, Dính đầy Thái Lâm máu tươi.

Kim y nữ tử biểu tình trở nên hoang đường mà khó tin, nàng lui ngược lại, giờ lên mình kiếm, liếc mắt nhìn.

"Phốc thông!"

Mắt đi thanh kiếm kia chống đỡ, Thái Lâm té lăn trên đất.

Thạch Viêm cắn chặt hàm răng, toàn bộ tinh hung hăng chiến động một cái, là một cô bạn tâm đau, Thạch Viêm nắm chắc ngực, trong mắt tia máu hiện lên.

Thạch Viêm tiến lên, đem Thái Lâm thật chắc ôm vào trong ngực, Thạch Viêm nhẹ nhàng vuốt ve gò má nàng, Thái Lâm nhìn Thạch Viêm tầm mắt, hai người quang ở giữa không trung hội tụ.

Thạch Viêm chặt chẽ cắn môi, không đành lòng phát ra một chút thanh âm, thể nhưng trong mắt nước mắt, nhưng một chút xú nhuộm đỏ mắt gò má, vì đôi quy luật kéo. Hắn đôi điểm đã Dùng xong.

"Không... Không muốn... Khóc..."

Từng chữ từng chữ, một khắc, tất cả chữ, cũng giống như là Dùng hết khí lực toàn thân.

Ken két trong tiếng, vô số lưu quang Dật tán, thất thái điểm sáng, Thái Lâm bóng người vỡ nát thành trong suốt lưu tiết, tiêu tán mất tăm.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người, yên tĩnh không tiếng động.

Thạch Viêm nhìn kia đang chảy quang trung biến mất bóng người, cố gắng ngẩng lên trứ đầu, mở to mắt, không để cho nước mắt tuột xuống, nàng thuyết, dùng khóc, chậm rãi liệt khỏi khoe miệng, cố gắng muốn một lần nữa đi cười, chẳng qua là kia triển lộ cười, làm thế nào cũng không làm được.

"—— a!"

Chợt ngửa mặt lên trời gầm thét, Thạch Viêm trên người cuộn cuộn lệ khí cuốn ra, giống như đen nhánh hỏa Diễm lượn lờ trên không trung, cả người giống như Cửu U quỷ thần vậy.

"Lạc Thần, ta muốn ngươi chết không được từ tế!"

Rống giận, Thạch Viêm trong mắt, hắc sắc hỏa Diễm không ngừng nhảy lên, tựa như có thể đốt sạch thế gian hết thảy.

Trên bầu trời, không biết lúc nào đã hạ khỏi tích tích đáp đáp giông tố, hoàng vang chân trời màu tím sẫm sét, một tiếng run run thiên địa nổ ầm nổ vang.

Ầm~!

Màu tím sẫm thoáng hiện, sấm sét ở trên trời nổ vang, đùng đưa chân trời.

Một chút xú nhuộm đỏ y phục, cả người, giống như là thấm ướt ở trong máu, kia đã từng anh tuấn anh tuấn khuôn mặt, giờ phút này đã vụn vỡ, kia tràn đầy mồ hôi trên má, cắn môi thấm ra thật sâu vết máu.

"Thạch Viêm ca ca..." Huân Nhi tràn đầy nước mắt té quy Dưới đất.

Thạch Viêm toàn thân, vô số kim ty từ trong Da thịt hiện lên, ở y phục bên ngoài quán quanh, gãy Dụ, giống như có sống mệnh vậy, niệp động, hướng trong thân thể chui vào...

Nhưng ở hắc sắc Dưới ánh sáng, kia kim ty không cách nào nữa đến gần chút nào.

Màu vàng quang mang từ Thạch Viêm toàn thân bốc hơi lên, tiêu tán ở bên ngoài cơ thể. Tiếp theo một cái chớp mắt, Thạch Viêm cả người ảnh ở tất cả mọi người trước mặt thăng lên chân trời.

Tốc độ cực hạn, cực nhanh thoáng hiện thanh mạng, trong một sát na, đã thẳng tới mấy chục ngàn thước bầu trời.

Tốc độ cực hạn, cuối cùng có thể thấy, chỉ còn lại kia một đạo hắc mạng.

Hắc sắc ánh lửa, thẳng lên chân trời, cuồng phong đại tổ, vân khí!

Tầng tầng chất chứa hắc sắc lôi vân, sét đánh nổ vang màu tím sẫm sét, mưa lớn giọt mưa đánh rớt ở trên thân hình, Thạch Viêm nâng tay phải lên trong một đạo lưỡi kiếm nhắm thẳng vào bầu trời.

Ken kết! Ủng ủng ~

Kiểm nâng lên trong nháy mắt, sấm sét tựa hồ tìm được khơi thông chỗ, không lồ màu tím sẫm sét hòa lẫn tia chớp màu đen, cùng nhau hạ xuống phía Dưới.

Ở chân trời, rung động nhân tâm một màn. Ngàn Dặm lôi vân, toàn bộ hướng trung tâm một chút trút xuống hạ màu tím sẫm sét, nổ ầm cuồng bạo sấm sét, màu tím điện mạc, giống như cuồng bạo ngày tận thế, giống như trời phạt.

Mây đen áp, tầng mây thật Dày trung chậm rãi xuất hiện một tên to lớn vòng xoáy.

Giống như là u minh lối đi, một mảnh đen nhánh thật sâu không thể nhận ra đề to lớn vòng xoáy treo ngược ở chân trời, như Cửu U yêu ma giương ra kinh khủng miệng to, phải chiếm đoạt thể gian hết thấy. Cuồng phong lâm liệt, gió cuốn mây tan. Tiếng sấm ầm ầm, điện mạng vọt động.

"Oanh!"

Một tiếng tiếng nổ, cơ hồ chính là từ toàn bộ Trung Châu ngay đầu bầu trời nổ vang, mỗi một người cũng mơ hồ cảm giác được Dưới chân thổ địa nhẹ nhàng hoảng động một cái, tựa như thượng cổ lôi thần bị người quấy rối ngủ li bì, cuồng nộ gào thét! ? Trong lúc nhất thời người người biến sắc!

!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: mấy trăm năm không phải tiến thêm

Chương 184: mấy trăm năm không phải tiến thêm

Trong mây đen một tiếng vang thật lớn, kia to lớn vòng xoáy chỗ sâu nhất tựa như xuất hiện một đạo ánh sáng, đó là vô số tia chớp đang hội tụ thành một, mơ hồ thẳng ngay Thạch Viêm trong tay Trấn Yêu Kiếm.

"Sáng rực thiên uy, lấy kiếm dẫn. . ."

Công kích sắp thành hình.

Ngay tại Thạch Viêm sắp sắp đọc hạ tới hậu một chữ thời điểm..

Hết thấy bỗng nhiên tan thành mây khói.

Phốc ~

Một khắc sau, ngàn dặm lôi đình bề tan tành, tan vỡ, tan thành mây khói.

Thạch Viêm cuối cùng một chữ, vĩnh viễn cứng ngắc ở trong miệng.

Từ hạ thẳng lên xuyên qua ngực kim quang, từ kia sau lưng xa xa xuyên qua ra, tà hướng lên vô ích, đâm kim quang, điều động tâm thần mọi người.

Thạch Viêm cúi đầu nhìn kia xuyên qua tim kim quang, trường kiếm trong tay từ trong tay rụng, vô lực hoa hạ bầu trời mệnh mông, bóng người từng điểm từng điểm hướng xuống ngã đi.

"Không ~! !" Huân Nhi bị sang đề thanh, tránh thoát Cổ Nguyên trời buộc, quá khứ ôm chắc lấy rơi thẳng xuống Thạch Viêm.

Thạch Viêm ca ca... Ban đầu ngực vị trí, đã thành thật sâu lỗ máu, miệng chén lỗ lớn miệng, đã bị hoàn toàn đúng xuyên, nhìn kia mở cặp mắt, ngã vào trong ngực Thạch Viêm, kia đã từng tuần dật gương mặt, thỉnh thoảng xấu xa nụ cười, một khắc toàn đều tan thành mây khói, hóa thành im lặng yên tĩnh.

"Mới vừa xuất thủ thật giống như nặng một chút chứ ?" Kim y nữ tử ôn nhu cười, miệng mà hơi mân mê, thật xin lỗi đáng về... Chẳng qua là thành ý thật giống như một chút cũng không có.

Nghe vậy, Huân Nhi đỏ bừng cặp mắt gắt gao nhìn chăm chăm Kim y nữ tử.

"Muội muội, ánh mắt nếu như có thể giết chết ta lời, ta cũng không biết mình đáng chết bao nhiêu lần , tốt, thời gian cũng kém không nhiều, ta, cũng nên đi đây! Gặp lại!" Kim y nữ tử đưa ra xanh nhạt như ngọc ngón tay rạch một cái, một cánh tàn ra màu vàng nhạt quang mang môn hộ xuất hiện, nữ tử bước đi vào.

"Không đem mệnh lưu lại, ngươi đi sao! ?"

Một đạo sâu kín than thở, tựa như tự tất cả mọi người vang lên bên tai, sáng rực thiên âm, tựa như một đạo hằng cổ lúc thanh âm vọng về đến nay.

Theo màu vàng nhạt môn hộ tiêu tán, Kim y nữ tử bóng người lần nữa xuất hiện ở trong thiên địa, thẳng tắp nhìn chăm chăm phía trước kia đoàn môn lung quang mang.

Huyền quang mang, trong lòng Thạch Viêm miệng tràn ngập, máu thịt, ở đó trong ánh sáng tu bổ.

"Thạch Viêm ca ca. . ."

Một đạo nhu hòa lực lượng đem Huân Nhi kéo về đến Cổ Nguyên bên người, một đạo môn lung quang mang bao quanh Thạch Viêm, đứng lên.

Theo môn lung quang mang chậm rãi tiêu tán, đầy trời tinh thần hiện lên, từng cái dần dần không nhìn thấy hư không Đại Tinh, lúc này toát ra so với mặt trời còn phải sáng chói quang mang, để phật phải đem tinh không thiêu hủy vậy, tràn đầy một cỗ kinh khủng chấp chôn.

Oanh ~!

Toàn bộ Đấu Khí Đại Lục không có một chút triệu chứng, đột nhiên run lên.

Tất cả mọi người bao gồm Kim y nữ tử ở bên trong cỗ là con người co rúc một cái.

Lúc này Thạch Viêm mặc một bộ tinh thần tô điểm hoa lệ thần bào, mây kiếm tinh gian cùng trước kia loáng thoáng có phần tương tự, tương so với trước đó càng nhiều mấy phần lạnh như băng, trong tròng mắt như có tinh thần sinh diệt, năm tháng biến thiên, cả người trên dưới tràn đầy một loại kỳ dị đạo vận.

"Không biết là để chủ chuyển kiếp, kêu gọi để chủ, sợ rằng chư thiên trừ để chủ ngoại, không có bất kỳ người có thể làm được." Lạc Thần hai tay chấp ở sau lưng nhìn Thạch Viêm.

"Để chủ là cường xoa người, hay là cường xoa cả nhà người? Kêu gọi để chủ? Kêu gọi mẹ người!" Thạch Viêm lệ khí mười phần.

"Chẳng lẽ không phải là?" Kim y nữ tử u oán trung mang điểm khiếp khiếp nụ cười.

Thạch Viêm cười lạnh một tiếng, giương ra năm ngón tay: "Kiền mới vừa, khôn nhu, so với nhạc, sự buồn."

Xa xôi trên bầu trời nhưng xuất hiện một tên màu vàng nhạt hình nửa vòng tròn màn trời đem mấy ngọn núi cùng với chung quanh bầu trời đất đai cũng che lại.

Vô số thiểm điện kiếm quang liền từ trên thiên mạc bắn nhanh xuống, nhắm thẳng vào Kim y nữ tử.

Kim y nữ tử ở trên trời bay lượn, giống như Thiên Tiên, ở thiểm điện kiếm quang trung trấn trở xê dịch, tựa như tám điện quang quý quái, chữ trấn trở xê dịch trung, Kim y thân hình dần dần giương cao, đột nhiên hóa thành một đạo bắn nhanh màn trời màu đỏ lưu quang, thẳng tắp đựng màn trời.

"Muốn chạy?" Thạch Viêm ngẩng đầu nhìn lên trứ hư không, sắc mặt bình tĩnh vô cùng, bây giờ, thiên địa bởi vì hấn mà sống, vạn vật bởi vì hấn mà tồn, hấn muốn người đó chết, người đó phải chết, không chết cũng phải chết.

"Sắp!"

"Bình!"

"Đầu!"

"Người!"

"Hàng!"

"Trận!"

"Tất cả!"

"Ồ!"

"Trước!"

Một chữ một cái ngâm xương, cũng không phải Thạch Viêm, mà là kia Kim y nữ tử, Kim y nữ tử đã đánh vào tới màn trời, màu vàng bóng người đình trệ chốc lát, tất cả thiểm điện kiếm quang ngưng tụ chung một chỗ, chiếu sáng toàn bộ trong thiên địa tràn đầy lóe lên lam bạch quang diệu mắt, tựa như trong thiên địa duy nhất tồn tại chính là chút không chỗ nào không có mặt quang!

"Vạn vật chi linh lực, đảm nhiệm ta tiếp xúc ----- một ấn sẽ "

"Cởi ra hết thấy khốn khổ ----- bốn ấn sẽ "

"Rắc rắc!"

Giống như miếng thủy tinh rách thanh âm vang lên, quang mang tán đi, màn trời giống như bị nặng chúi gương tựa như phá vỡ, từng miếng đất biến mất ở trên trời.

Thiểm điện kiếm quang cũng ở đó một khắc biến mất hầu như không còn, trong bầu trời cận chỉ còn lại Kim y nữ tử nhỏ yếu, xa xôi, giữa bóng người.

"Thiếu chút nữa thì chết." Kim y thanh âm cô gái trung chẳng qua là nhiều hơn một chút thở dốc dừng lại.

Một loại kỳ dị đạo vận tràn ngập thiên địa, Thạch Viêm: "Ta không biết kỳ danh, cường chữ chỉ viết đạo, cường làm tên viết đại."

Kim y nữ tử sắc mặt tái nhợt, nhìn kia màu vàng nhạt màn trời lần nữa tạo thành, chẳng qua là một lần màn trời không còn là hình nửa vòng tròn, mà là nguyên vẹn hơn nửa hình tròn, đem nàng hoàn toàn bao ở trong đó.

"Đám!"

Còn hơn hồi này nữa cường đại hơn gấp mấy lần đạo vận tia chớp lần nữa ngưng tụ thành hình, Lạc Thần màu vàng bóng người lần nữa bay lượn trên không trung.

Thạch Viêm chẳng qua là đứng ở nơi đó nhìn, chính là nhìn mà thôi, giống như một con luôn luôn thân thân móng vuốt, liền đem con chuột làm cho kinh hoảng nhảy loạn mào.

Rốt cuộc Kim y nữ tử bị một đạo to lớn tia chớp dây dưa tới, điện quang chớp động trung, màu vàng bóng người từ không trung ngã xuống.

"Oanh!"

Một tên sâu không thấy đáy to lớn trống rỗng trung, Lạc Thần màu vàng bóng người nằm ở chính giữa.

"Đạo kiếm, chém ngược ngày thương!"

Một cái chớp mắt, thành thiên thượng vạn thanh trường kiếm liền đem Kim y nữ tử châm thành mạt vụn chôn.

"Trừ Cổ Tộc trở ra, tất cả mọi người đều lui ra đi!"

... ..

"Thạch Viêm ca ca!"

Một đạo xinh đẹp ảnh chính là phi phác tới, trực tiếp là hung hăng đụng vào trong ngực hắn, mặc dù tướng mạo trở nên càng thành thực hơn một ít, thế nhưng trên người mùi quen thuộc là không giả được.

"Thạch Viêm ca ca ngươi là chuyện gì xảy ra? Ngươi không phải mới vừa..." Khóc khẽ đang lúc, Huân Nhi , nói.

"Ta dùng một loại cấm thuật, đem mười năm sau ta hình chiếu đến bây giờ khống chế, không nghĩ tới, mười năm sau ta cường đại đến một loại ta không cách nào lý lý giải cảnh giới." Thạch Viêm khẽ thở dài, nếu như hắn sớm biết mười năm sau mình trở về sao mạnh mẽ, hắn cũng sẽ không đòi quy luật thẻ, Thái Lâm cũng sẽ không chết, mặc dù hắn bây giờ có thể tùy ý thay đổi thời gian, nhưng bây giờ lực lượng thuộc về mười năm sau, dù sao không phải là mình tu luyện tích lũy tới lực lượng như vậy có thể tùy tâm sở dục khống chế... Mà thay đổi thời gian, không chỉ cần muốn lực lượng cường đại, càng cần hơn chính xác lực khống chế, bây giờ hắn không chế không, nếu như cưỡng ép thay đổi, chắc chắn không thời gian chính xác điểm, Thái Lâm tương hội

tại trong thời gian khó hiểu kỳ diệu biến mất, đến lúc đó, thật cũng chưa có bất kỳ biện pháp, cũng may bây giờ loại trạng thái còn có thể kéo dài một đoạn thời gian, chỉ có thể suy nghĩ thật kỹ có biện pháp gì.

"Loại cảm thuật có cái gì hậu di chứng sao?" Huân Nhi lo lắng hỏi, đem mười năm sau thực lực mình hình chiếu đến bây giờ, sao đáng sợ bí thuật, nàng chưa bao giờ nghe, như vậy hậu di chứng...

"Đương nhiên là có!" Thạch Viêm xoa xoa trán, "Hậu di chứng chính là ở tương lai mười năm trong, thậm chí mấy trăm năm bên trong, vô luận ta như thế nào cố gắng tu luyện, ta thực lực đều không cách nào gia tăng, một mực đình trệ ở bây giờ trong trạng thái..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: Lạc Thần, Tử Mật, hắc y nữ tử

Chương 185: Lạc Thần, Tử Mật, hắc y nữ tử

Vô biên vô tận quảng trường, ánh sáng chứng giám hắc sắc mặt đất không có một tia khảm nam dấu vết, đến thật giống như toàn bộ quảng trường đều là do một mảnh đất gạch phổ thành tựa như, từng cái người mặc ngân giáp nữ tử đề trường kiếm bên hông dọc theo quảng trường bốn phía không ngừng rục rịch.

Quảng trường một đầu là từng bước một nấc thang đi lên, chút nấc thang tích lũy hơn ngàn thước cao.

Nấc thang bộ là một tên to lớn bạch ngọc ghế ngồi, cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống mệnh mông quảng trường.

Ghế ngồi trung ương ngồi ngay ngắn một người, người mặc màu vàng nhạt lá sen bên làm trên người y, trầm lai quần nữ tử, một con tóc xanh vẫn ở phía sau não, mấy lũ mái tóc dài từ trong tán lạc xuống, có chút xóc xếch bù xù bên tai bạn cùng đầu vai, cộng thêm tí ti ôn nhu nụ cười để cho nữ tử tăng thêm quyến rũ, nàng ánh mắt có chút hẹp dài, tỉ kiên hơi dài mà cao ngất, không giống tầm thường nữ tử như vậy thanh tú, cả người tiết lộ ra một cỗ mũi nhọn.

"Người luôn là dạng cười." Một người mặc hắc y nữ tử chẳng biết lúc nào đi tới cái trước bên người.

"Không cười, chẳng lẽ muốn khóc?" Lạc Thần vẫn mỉm cười ôn nhu.

"Tử Mật đi, người cũng phải đi, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp mặt lại!" Hắc y nữ tử có chút ưu thương.

"Tử Mật đã thi hành năng khiến cho mệnh đi! Chia ra, cũng chỉ là vì tốt hơn gặp lại!" Lạc Thần nụ cười vẫn êm ái, "Chúng ta hẳn biết, cái gì mới là chúng ta tồn tại nhất ý nghĩa trọng yếu, Lạc Thần, để chủ cường đại nhất công kích thần khí, vô địch."

"Ta dĩ nhiên biết." Hắc y nữ tử lắc đầu một cái, "Ta chẳng qua là cảm thấy để chủ sáng tạo ba món thần khí trung, chỉ có ta một chút dùng cũng không có, người là để chủ công kích mạnh nhất thần khí, Tử Mật chính là để chủ phòng ngự mạnh nhất thần khí, bền chắc không thể gãy, mà ta sớm nhất bị để chủ sáng tạo, nhưng trẻ nhất ra đời ý thức, phòng ngự không phải rất cường, công kích cũng không phải rất cường, nghiêng về trung dung, cảm giác giống như là dư thừa."

Lạc Thần cười hi hi sờ một cái hắc y nữ tử gò má: "Tử Mật bỏ qua cơ hồ tất cả thủ đoạn công kích, chuyên chú với phòng ngự, nàng phòng ngự nhất cường, mà ta bỏ qua tất cả thủ đoạn phòng ngự, chuyên chú với tấn công, nhưng là người, mặc dù không có nhất cường tấn công, cũng không có phòng ngự mạnh nhất, nhưng để chủ nhưng thích nhất người."

Hắc y nữ tử rốt cuộc cười lên, khóe miệng có chút ngọt, hai tay bụng ở gò má.

"Tốt một bộ hoa si dạng tử!" Lạc Thần chắc chắn thán phục.

Hắc y nữ tử thu liễm nụ cười: "Khi đó người tại sao phải giết để chủ nữ nhân, nếu như xảy ra vấn đề..."

Lạc Thần cười cười, "Ta cũng chỉ là tuân theo 'Nó' an bài, để chủ lớn lên quá nhanh, mười năm sau để chủ, có chút thật đáng sợ, mặc dù lúc ấy ta cũng không phải thời kỳ toàn thịnh lực lượng, nhưng là lại thiếu chút nữa bị để chủ lật tay đang lúc đánh sẽ nguyên hình."

"Nó, người là thuyết thứ tư thần khí!" Hắc y nữ tử cau mày một cái, có chút không xác định nói, thứ tư thần khí tồn tại các nàng ba tên trước kia cũng chỉ là mơ hồ suy đoán mà thôi.

"Đừng, thứ tư thần khí quả thật tồn tại, nhất cường phụ trợ thần khí." Lạc Thần gật đầu một cái, nghiêm túc nói.

... .. Chia nhỏ tuyến

Thời gian trôi qua, xuân đi thu tới, năm rất nhiều thời gian, lại là lặng lẽ mà qua.

Trung Châu, một tòa xinh đẹp núi lớn hạ, thanh thúy cây trúc phòng, tron nhẵn sáng bóng mặt đất, đơn giản đồ xài trong nhà, chỉ có một cái bàn, mấy cái ghế trúc, một tấm cửa hàng ở xó xinh giường.

Vân Lam Tông tông chủ, Cổ Tộc đại Tỷ, Ách Nan Độc Thể, bích lục ba hoa đồng... Cư ngụ ở vậy đơn giản giản dị trúc phòng trong, làm mỗi người nữ nhân,

Mặc hắc sam mái tóc dài nam tử, lẳng lẳng nằm ở ghế dựa trên, miễn cưỡng phơi nắng, hai danh nữ tử đưa ra bạch ngọc vậy tổ thủ, một trái một phải cho nam tử nhẹ nắm bà vai.

Kia bình tĩnh khí tức, yên lặng bầu không khí, tựa hồ cách xa hết thấy trần ồn ào, giống như đang lúc, tựa hồ bước vào bên kia thế giới.

Nam tử lười biếng phơi nắng, ở đó trong ngực, hai cánh tay đang lúc, trái một trương bạch sắc trường thảm, phía trên, một viên tản ra lưu quang màu trắng trướng rần.

Nam tử nhẹ nhàng ôm nó...

"Thạch Viêm ca ca, Tiêu Ngọc Tỷ Tỷ các nàng đến xem nguoi!" Mặc màu xanh nhạt y phục nữ hài đi tới nam tử bên người, ôn thanh nói.

Thạch Viêm hơi run run sau, kia tầm mắt rớt cuộc một chút xiu cựa ra, lười biếng cười ha ha, bàn tay vuốt ve trứng kia xác bề ngoài, bình tĩnh quang trong, thoáng qua một tia nhân nhạt ấm áp, thẳng tới đáy lòng. Nhìn đi vào mấy người, lộ ra nụ cười.

"Tiêu Ngọc, Tử Nghiên, còn có... Đường Hóa Nhi!"

... ..

Thời gian nhĩn nhĩn, ngoài rừng, trúc xanh như cũ thanh thúy, thời gian trôi qua tựa như ở đâu mất đi tác dụng, cả ngày ở Thạch Viêm trước mặt đứng đưa một đôi rõ ràng chân Tiêu Ngọc, ở một thảng hắc phong cao buổi tối, Thạch Viêm không nhìn được hóa thân làm chó sói, bài cong cặp kia đại chân dài, ba ngày hai đầu tìm hấn đánh gió thu Tử Nghiên cùng chết nương nhờ trong không đi Đường Hóa Nhi, Thạch Viêm tìm một cơ hội hung hãn "Dạy dỗ" các nàng ngừng một lát.

Ba năm...

Đi đôi với vỏ trứng vỡ vụn, từng con từng con hiểu rõ thước Thất Thái Xà ở thái quang trung hóa thành hình người, hơi có vẻ non nớt quyến rũ mặt mũi, nhưng giống nhau lần đầu gặp vậy xinh đẹp, câu tâm hồn người.

Nhìn Thạch Viêm mặt mũi, quyến rũ dung nhan, một tia nét mặt tươi cười hiện ra. Trong nháy mắt, mỹ yếp như hoa.

Dưới ánh mặt trời, hai bóng người ôm nhau thật chặt chung một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: trở lại Tru Tiên

Chương 186: trở lại Tru Tiên

"Rốt cuộc trở lại a!"

Đã từng nhìn qua vô biên vô tận đen nhánh biển khơi, bây giờ tựa như một cước liền có thể đạp sấp bờ bên kia, chút còn sót lại ở trong không khí khí tức nóng bỏng, Thạch Viêm Duỗi người một cái, có loại thoáng như cách một đời cảm giác, ở Đẩu Phá vị trí mang mấy thập niên thời gian, vừa nặng trở về huênh hoang vị trí mang mấy chục năm, từ sử Dụng cấm thuật giải quyết cái đó để cho hấn ăn ngủ không yên, vô cùng thần bí Kim y nữ tử sau, hấn

cũng bỏ ra trong vòng trăm năm thực lực không thể tồn vào đại giới, Dù sao hần thực lực bây giờ cũng không kém, không cần lo lắng thọ mệnh loại vấn đề, tạm thời để một tên trường điểm kỳ nghỉ, ngược lại là không nghĩ tới Tru Tiên vị trí lần nữa mở.

Hần bây giờ bề ngoài ngược lại là cùng lúc rời đi không bao lớn thay đổi, chẳng qua là nhìn qua thành thực không ít, khí chất càng trầm ổn.

Thạch Viêm chậm rãi quan sát bốn phía, trong trí nhớ đoạn phim lần nữa hiện lên, vì giải quyết Hắc Thủy Huyền Xà, mình đó là sử Dụng "Viêm Đế thể nghiệm thể", bị buộc rời đi, không nghĩ tới trở lại lúc, ngược lại là thành thứ thiệt Viêm Đế.

"Thời gian có chút bất trắc a!" Quan sát bốn phía một cái, U Cơ, Bích Dao, Tuyết Kỳ các nàng đã rời đi, xem ra cách mình ban đầu đánh chết Hắc Thủy Huyền Xà, đã qua một đoạn thời gian a, Thạch Viêm, nói.

"Lưu sùnn núi núi sao!"

Linh hồn lực khắp nơi đảo qua, Thạch Viêm chậm rãi nhẹ đạp, trong chớp mắt liền biến mất vô ảnh vô tung, chỉ để lại một đạo tàn ảnh đặt chân với bầu trời.

Trong đường phố, trong đám người, ở phía tiếng la và những người khác đáp lại trong tiếng, một ông già nhà cùng một tên nữ hài đang khắp nơi chuyển đầu, thật giống như đang sưu tầm cái gì.

Khi tầm mắt theo nữ hài ngón tay phương hướng nhìn thời điểm, lão giả ánh mắt sáng lên, toàn bộ trên gương mặt đều lộ ra Hoàng Thử Lang nhìn gà bểu tình.

"Đi, khoen, bắt đầu làm việc!" Lão giả vội vàng cầm lên ăn cơm công cụ, lấy kiện mau Dọa người Dưới chân tốc độ vừa ra đám người, hướng bên kia lái vào khách sạn hai người chạy tới.

"Ông nội, ta a ~!" Phía sau nữ hài đi không nhanh như vậy, ở trong đám người hô.

...

"A, vị công tử, người mây đen nắp, ấn đường biến thành màu đen, mặt có tử khí, đại sự không ổn a!"

Thạch Viêm nhiều hứng thú đánh giá người đầu, nguyên trú trung đại Danh đỉnh đỉnh thứ hai tiên, trong tầm mắt, một tên râu tóc bạc phều, mặt mũi thanh Dong, người mặc vải thô áo khoác lão giả hướng bước đi tới, nhìn lại có mấy phần hạc cốt tiên phong, cao nhân đặc đạo hình Dáng.

Mà ở phía sau lão nhân, còn đi theo một tên tám, chín tuổi đại nữ hài, ghim hai tên ngắn trời đuôi sam, sinh là hoạt bát đáng yêu, cầm trong tay một chuỗi băng kẹo hồ lô, đang thờ hồng học chạy tới.

"Ý gì?" Thạch Viêm cười nhạt nói, hần đến không phải tin thứ hai tiên chuyện hoang đường, lấy hần thực lực, tiêu Diệt Tru Tiên vị trí, không thể nói là ý, như vậy liền có chút thật ngông cuồng, coi là là trung đẳng ý đi, hần cảm thấy hứng thú chuyện thứ hai tiên, không chỉ có quen thuộc Đạo Huyền chờ nhân vật chính phái, cùng ma giáo quý vương cũng có người khác không thể biết quan hệ, có thể nói 《 Tru Tiên 》 mê đoàn đứng đầu, còn có lời đồn đãi có người thuyết thứ hai tiên là ân núp boss, thật ra thì thực lực cao cường, nhưng Dưới mắt lấy hần để cảnh linh hồn lực cũng Dò xét không xảy ra cái gì, hàng rõ ràng không có thực lực gì được rồi, bất quá mặc Dù không có thực lực gì, nhưng mặt mũi hồng nhuận, xương cốt thân thể ngược lại là cường tráng rất, chỉ sợ sống thêm tên bốn mươi năm mươi năm cũng không có vấn đề gì, là luyện qua một ít cường thân kiện thể công pháp.

Thạch Viêm đang quan sát hai người thời điểm, thứ hai tiên cùng chu khoen cũng đang nhìn hần.

Thứ hai tiên là kinh ngạc với đối phương nhìn qua tuổi còn trẻ, nhưng thành thực chứng chắc, xem ra không tốt lừa gạt a! Khoen chính là bị hần tướng mạo kinh ngạc, vóc người thật là tài, mặc Dù vậy suy nghĩ, nhưng trên mặt như cũ bày ra trứ khả ái nụ cười, một tấm hồng nhuận đúng Dị gương mặt, tiếp tục bán manh, nhìn ngây thơ khả ái.

Mặc Dù Thạch Viêm nụ cười để cho lão đạo có chút bất an, nhưng nhìn kia cả người phong cách cổ xưa trung tiết lộ ra hoa lệ quần áo, khí chất bất phàm, hần cuối cùng vẫn là cắn răng một cái, định thần một chút tiếp tục giả bộ, mở miệng nói: "Ngô, xem ra công tử người quả nhiên là có đại hung tai ương a, không bằng mời qua một bên, đợi ta vì người vừa ý một tương, như thế nào?"

"Tên. . . Ta nhìn hay là coi vậy đi!" Thạch Viêm Do Dự nói.

"Đại ca Ca" nữ hài thanh thúy tiếng kêu ở bên cạnh vang lên.

Thạch Viêm cúi đầu nhìn một cái, nữ hài đang ngẩng đầu, ngây thơ khả ái nhìn hần, "Làm sao, muội muội?" Nữ hài mặc Dù mặc cả người rất phổ thông màu xanh lá cây vải thô y, nhưng cũng không che giấu được nữ hài tử phần điều vòng ngọc bộ Dáng khả ái, kia hai tên sùng Dê biện, lại là tràn đầy hi cảm, quả nhiên là lỵ cái gì thương nhất, Thạch Viêm không khỏi sinh ra muốn khi Dễ nâng cảm giác.

"Mà Di toefl, lỗi lỗi!"

"Đại ca Ca hay là coi là một què đi, coi không trúng không lấy tiền." Khoen khả ái cười nói, trong nháy mắt, thứ hai tiên tay thật giống như rõ ràng đầu một chút, hần nhưng cho tới bây giờ đã không Dạy nàng sao thuyết.

Bất quá chu khoen cũng mặc kệ hần, ông nội quá dần.

"Muội muội, người thật là đáng yêu nga, gọi tiếng đại ca Ca." Thạch Viêm cúi người tới, nhìn chu khoen, ở trên mặt nàng xoa tới xoa đi.

Thứ hai tiên sờ hờ một chút, "Công tử, như thế nào, hay là coi là một quẻ đi!"

Một nơi coi như là huy hoàng rộng rãi từ lâu trong, Thạch Viêm ngồi ngay ngắn ở bên cạnh bàn, mặt đầy mỉm cười nhìn trước mặt thao thao bất tuyệt, nói không ngừng lão giả, bất quá ánh mắt luôn luôn quét về phía trên bàn phong phú thức ăn.

Khoen tuổi tác quá mức, ngồi ở băng ngồi trên cũng với không tới bàn, cầm đĩa làm gấp, Thạch Viêm cười cười, đem nàng ôm tới ngồi ở trên chân mình, khoen lại cũng không kháng cự, còn rất thân mật hướng về phía hắn cười cười, sau đó lập tức trong tay đĩa không ngừng kẹp thức ăn ăn, chỉ chốc lát chính là miệng đầy Dầu mỡ.

Thứ hai tiên tiên phong đạo cốt không thấy tung tích, chảy nước miếng đều cơ hồ chảy xuống, nhìn càng ngày càng ít thức ăn, trong lòng thầm cấp "Nha đầu a! Ông nội thật trắng nuôi người sao, cho ông nội chứa chút a!"

"Được, lão nhân gia hay là làm hạ cũng nghỉ ngơi một chút đi!" Nhìn thứ hai tiên cuồng cuồng hình Dáng, Thạch Viêm cười cười, ôm trong ngực mềm mại ~ non la lý, người kia nhàn nhạt mùi sữa thơm, vì hoài trung khoen lau sạch ngoài miệng Dầu mỡ.

Thứ hai tiên lúng túng cười cười, nói: "Vị người. . ."

"Được, không cần nhiều thuyết! Sau khi ăn bàn lại." Thạch Viêm khoát khoát tay.

"Cũng đúng, người người Dĩ nhiên là không nóng nảy. . . Lão phu kia cũng thoáng ăn chút đi!" Thứ hai tiên trong miệng thuyết Dừng Dừng vô cùng, trên tay tốc độ nhưng không chậm chút nào, nắm đĩa liền thật nhanh ăn!

Sau hồi lâu. . .

Trên bàn thức ăn đã bị hoàn toàn tiêu Diệt! Thứ hai tiên ôm bụng mặt đầy thống khổ hình Dáng. Khoen lại là liên tục ợ một cái, trang nghiêm bị chống được!

"Tới, ăn chuối kẹo hồ lô tiêu com một chút!" Nhớ tới nguyên trứ trung khoen đối với kẹo hồ lô cố chấp cùng có khuynh hướng thích, Thạch Viêm từ trong hệ thống mua một chuối đi ra.

"Cám ơn đại ca Ca!"

Chu khoen nuốt nước miếng một cái, khôn khéo đến tiếng cảm ơn, nhìn chuối đại ca Ca đối đi ra kẹo hồ lô, hưng hăng cắn một cái,

Băng kẹo hồ lô, thật là khắp thiên hạ nhất thứ ăn ngon!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: đánh hoa chọc thảo

Chương 187: đánh hoa chọc thảo

"Có dạng ông nội thật đáng thương, ta cũng nên đi, hữu duyên gặp lại đi!" Thạch Viêm sờ một cái nàng đầu, nhưng là từ trong ngực lấy ra một chiếc nhẫn thả vào cô nương trong tay, đem cô nương từ trên đùi ôm xuống, bóng người dần dần hóa thành hư vô.

"Tà môn, là lấy ở đầu tử, vậy thần bí, mi tâm hỏa điểm ẩn nhớ, quan sát một cái liền tựa như đứng ở trong nham tương, liệt hỏa đốt người, quả thực là vô cùng đáng sợ, thuyết biến mất liền biến mất, so với lão đạo ta người mang năm đó Thanh Vân Tử tổ sư mặt truyện độn thổ, thủy độn, ngàn dặm chui cái thể kỹ thuật còn lợi hại hơn, hơn nữa thật giống như còn biết chút gì." Thứ hai tiên đã không biết như thế nào bày tỏ khiếp sợ, không ngừng lẩm bẩm nói.

"A!" Đột nhiên, bên người khoen truyền tới một tiếng khê hô, thứ hai tiên cả kinh, vội vàng hướng nàng nhìn, lại thấy khoen cầm chiếc nhẫn ngẩn người, trên tay đột nhiên nhiều một bó to kẹo hồ lô.

"Giới Tử Nạp Tu Di!" Thứ hai tiên ngây ngô một chút, kinh ngạc nói, "Bên trong có cái gì?"

"Núi vậy nhiều kẹo hồ lô!"

Thứ hai tiên: "... ..."

... .. Chia nhỏ tuyến

Đông Hải Lư Ba Sơn, trên đảo sơn thế hùng vĩ hiểm trở, đất đai cực kỳ rộng lớn, nếu bàn về đại, ở Đông Hải chư đảo trong dãy núi thật ra thì có thể coi là đệ nhất, nhưng vì vậy miền đồi núi chỗ xa xôi, dấu vết người hẳn hiện, cho nên ở danh tiếng trên, ngược lại xa không bằng Đông Hải khác hai tòa danh sơn đảo — "Bồng Lai Tiên Sơn" cùng "Diêm La Chi Đảo" .

Bất quá giờ phút này Lư Ba Sơn, nhưng chính là từ xưa tới nay náo nhiệt nhất thời điểm, hợp với mấy ngày, ma đạo nhân vật ở trong núi tựa hồ tìm kiếm cái gì. Mặc dù sơn thế rộng lớn, nhưng người tu đạo ngự kiếm tới lui, tốc độ nhanh bức nào, thường thường liền phát sinh không hẹn mà gặp tình trạng. Song phương "Khô đại cừu thâm", thường thường vừa thấy mặt thấy rõ liền vận lên pháp bảo đập tới, tới một cái hai đi, tiếng vang rung trời, đồng bào đạo người lại rồi rít chạy tới tương trợ, toại thành "Quần đầu" đáng điệu, vô số rực rỡ đoạt hoặc âm hiểm ác độc pháp bảo, ở Lư Ba Sơn bầu trời bay tới bay lui. Liên tiếp mấy ngày, hai phái trung các là thương vong không biết bao nhiêu người, mà Lư Ba Sơn lên sơn đầu sơn khâu cái gì, cũng không có bị tiêu diệt nổ vô số.

Thạch Viêm đi tới Lư Pha Sơn sau, không cần thiết đã lâu tìm được chánh đạo đại bản doanh, dọc theo đường đi ngược lại là không có không có mất để che hấn đường.

Điền Bất Dịch liếc thấy đến Thạch Viêm, trong thần sắc còn sững sốt một chút, mặc dù có chút vui mừng, nhưng còn có thể cầm giữ ở, nhưng Tô Như lại không có nhiều cổ kỳ như vậy, mặt đầy nụ cười, trực tiếp đem Thạch Viêm ôm tên đầy cõi lòng.

Giờ phút này bất ngờ không kịp đề phòng lập tức ôm tới, Thạch Viêm cũng còn chưa kịp phản ứng, cũng cảm giác một cổ thanh u mùi thơm lao thẳng tới tới, sau đó bị đôi cánh tay ôm ở eo, có lẽ hẳn đối với nàng cho tới bây giờ cũng không có một tia phòng bị đi!

Thạch Viêm toàn thân ngưng ngẩn dáng vẻ, nhìn còn có chút tay chân luống cuống, ấm áp nhiệt lưu chảy qua trong lòng.

"Nương!" Mặc dù hẳn không phải Tô Như ruột thịt, nhưng có ít thứ là cả đời cũng không thể quên.

"Ừ, tốt Viêm nhi ~ lo lắng chết nương." Tô Như sờ tới sờ lui, quan tâm không ngừng, lại hỏi một đồng bụng ra sau, mới buông tay ra.

Thạch Viêm sau lưng nhưng trùng trùng trầm xuống, bên hông bị một đôi nhỏ hết sức cánh tay ôm thật chắc ở, Điền Linh Nhi ôm thật chắc hẳn, đem mặt dán vào hẳn cũng không rộng khoát đi ấm áp để cho người lưu luyến sau lưng.

"Ca!"

... ..

Thạch Viêm cùng mấy tên sư huynh ôn chuyện một chút, mọi người cười nói một hồi lâu, Thạch Viêm vốn muốn đi xem Lục Tuyết Kỳ, lời thuyết cũng miễn cưỡng tính từ mình mỗi tình đầu, có thể Tô Như thật giống như hồi lâu không thấy hẳn, cứ như muốn lập tức đem lời toàn nói xong vậy, làm cho Thạch Viêm bây giờ thật đúng là đối với nàng lại sợ vừa đành chịu, hết lần này tới lần khác là một nói không chừng không chọc nổi chủ, coi là, mấy thập niên cũng nhịn xuống, cũng không kém mấy ngày.

Thứ hai ngày, lại là cùng nhau chính ma tranh, Thạch Viêm mới ở chánh đạo phương trận trung, thấy trúc đỉnh đệ tử Thủy Nguyệt đại sư không có tới, các nữ đệ tử lấy đại sư Tỷ Văn Mẫn cầm đầu.

Mà ở Văn Mẫn bên người, Lục Tuyết Kỳ đứng ở nàng bên người, cả người quần áo trắng như tuyết, hai người nhìn thời điểm, nàng quang cũng không có nhìn về phía bên, một mực nhìn thẳng phía trước.

Ngày đó sinh diễm lệ, dung nhan tuyệt thế, phảng phất như là đang nở rộ bách hợp đang lúc, nhẹ nhàng hiển lộ kia một giọt trong trẻo lạnh lùng lộ châu, thê thanh mà mang chút cao ngạo, tăng thêm tươi đẹp.

Thạch Viêm nhìn thời điểm, nàng đã đang nhìn hẳn, hai người quang va chạm, Thạch Viêm trên mặt hiện lên nụ cười.

Lục Tuyết Kỳ thấy hẳn bình yên trở lại, trong mắt lộ ra một tia vui vẻ, kia hai người quả nhiên không có lừa gạt nàng, ngày đó nàng là hôn mê, sau phát sinh chuyện cũng không biết chuyện.

Trong sân, vàng óng ánh phật quang cùng màu xám tro quang mang đang truy đuổi.

Chính là ngày đó bị hẳn bị sợ chạy mất dạng đã cầu đạo nhân. Cùng đã cầu đạo nhân đối trận là thiên âm tự một vị cao tăng, đạo hạnh cao thâm, dùng một món kim quang rực rỡ màu vàng cá gỗ pháp bảo, trên không trung giống như sóng vậy, đuổi theo đã cầu đạo nhân.

Đã cầu đạo nhân vô cùng chật vật. Chỉ thấy trong sân cá gỗ thanh trận trận vang lên, không trung kim mộc cá rung đùi đắc ý, đuổi ở đã cầu đạo nhân sau lưng, đã cầu đạo nhân hô hô trực tuyến thô khí, chật vật chạy như bay, hình dáng tức cười.

Chánh đạo người trong nhìn mới lạ, rồi rít xôn xao cười to, Điền Linh Nhi lại là thiếu nữ tâm tính, "Lạc lạc" cười không dứt, một chút cũng không che giấu.

Đã cầu kinh sợ không địch lại dưới, ôm đầu chạy, người trong ma giáo nhìn hẩn trốn về, hít hà nổi lên bốn phía, đột nhiên cũng không biết là ai dẫn đầu, "Hô hô" trong tiếng, lại từng cái đằng vân giá vũ đất bay đi.

Chánh đạo người trong thấy ma giáo yêu nhân đã tán, liền cũng lớn cũng tán, chút ngày giờ tới thường xuyên vậy cùng ma giáo mọi người đấu pháp, đấu tán, tán lại đấu. Sớm thành thói quen.

Thạch Viêm ngược lại là không muốn nhúng tay trong đó, lấy hẩn thực lực bây giờ, dễ như trở bàn tay liền có thể để cho thiên hạ lấy chánh đạo vì tôn, thế nhưng dạng vừa có thể như thế nào? Một tên thế giới, có đang thì có phản, có minh thì có bóng tối, đều có tồn tại đạo lý, mới là một tên nguyên vẹn thế giới, chỉ cần không trêu chọc đến hẩn trên đầu, hẩn cũng sẽ không quá tham gia cái gọi là chính ma đại chiến, nhưng là nếu như chọc tới hẩn trên đầu, hẩn cũng không ngại xuất thủ hoạt động một chút.

Thấy mọi người đại nhiều rồi đi, Thạch Viêm mới quang minh chánh đại hướng trúc đỉnh bên kia đi qua, đang cùng mẹ nũng nịu Điền Linh Nhi vừa quay đầu lại liền thấy đi xa xa Thạch Viêm, nhất thời bức mình cực kỳ.

Chỉ chốc lát Thạch Viêm ủ rũ cúi đầu lại đi về tới, được rồi, Lục Tuyết Kỳ con kia Băng muội tử thiếu chút nữa đem hẩn để viêm cũng cho đông diệt, vẫn là mình Linh Nhi khả ái, sau khi trở về, chuẩn bị cầu một ba an ủi lúc, liền thấy chận khí Điền Linh Nhi, hoàn, bình giấm quật ngã.

Tô Như thấy hẩn, cũng chỉ là làm ra tên không biết làm sao biểu tình, cũng không thuyết hẩn cái gì, bọn nhỏ giữa chuyện hẩn cũng không biết làm sao nhúng tay.

Làm sao lại không thể để cho nàng an tâm một chút đây, bận tâm đầu cũng lớn.

Nhìn nàng trực xoa mi tâm, "Nurong, ta tới giúp ngươi theo như!" Thạch Viêm đi tới sau lưng nàng, "Ừ, nhẹ một chút." Tô Như mắt nhìn phía dưới tức giận Điền Linh Nhi, mắt không thấy vì tịnh, trực tiếp nhắm mắt.

"Đúng, có chuyện ta hỏi một chút ngươi, ngươi trước có phải hay không gặp được một người mặc nước màu xanh lá cây quần áo cô nương?" Tô Như hơi quay đầu, hướng hẩn xem ra.

Nước màu xanh lá cây quần áo, không biết là Bích Dao chứ ?

"Ừ, quả thật gặp phải một người, làm sao?" Thạch Viêm đứng ở Tô Như sau lưng, cúi đầu nhìn nàng.

"Ngày hôm trước chúng ta ở Lưu Pha Sơn thấy một tên cùng Tuyết Kỳ hình dung kém không nhiều cô nương, bắt quá đối phương là ma giáo người, thân phận không giống tầm thường, muốn hỏi một chút ngươi có biết hay không nàng lai lịch?" Tô Như nói.

"Biết một ít, nàng là ma giáo quý vương tông người, tên gọi Bích Dao." Hẩn ban đầu nhưng chính là vì cứu nàng, mới nhảy xuống từ linh uyên, Lục Tuyết Kỳ lúc ấy cũng đuổi xuống, lúc ấy hẩn vừa vừa thực cảm động.

"Trà thế nào cùng ma giáo nữ tử dính dấp đứng lên, muốn cho ngươi phụ thân biết, đánh không chết ngươi!" Tô Như xoay người lại trừng hẩn một cái.

Thạch Viêm ngượng ngừng cười một tiếng, hẩn bây giờ coi như đứng bất động, tên thế giới đều không người có thể làm hẩn bị thương, càng chớ thuyết đánh chết hẩn có thể.

"Được, đi ra ngoài đi, từ nay về sau thấy người nữ kia tử, nhớ tránh xa một chút, chớ cầm hoa chọc thảo." Tô Như vừa nói, đã từ trên ghế đứng lên, đi ra ngoài.

Thạch Viêm trong lòng lắc đầu một cái, cũng thôi lui ra doanh trướng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 188: Thanh Vân

Chương 188: Thanh Vân

"Anh, ngươi tại sao còn phía sau chuyển a, mau tới đuổi ta a ~!" Một cái tẩn ra thất thái quang mang băng lụa màu chờ một đạo màu đỏ bóng người nhanh chóng phi hành, tựa như một đạo hồng quang, trong đêm đen hết sức chói mắt. ? rane? n? . ? r? a? n? ? en

Thạch Viêm như cũ không nhanh không chậm đi theo Điện Linh Nhi sau lưng, nàng hé ra hai tay, ngھnھ cổ, cả người quần áo đỏ ở trong gió rào rào rào rào phiêu động, trường gió lay động nàng mái tóc dùng sức bỏ rơi ở sau ốt, ở trong gió vũ động, cô thon dài, tuyết gò má phấn lệ, coi là thật mỹ một thời Vô Song!

Ngay tại hai người mới vừa trở lại doanh trại không lâu, xa xa kia xa xôi mặt biển trên, một tiếng to lớn mà kéo dài lời tiếng gào bỗng nhiên truyền tới, thanh động khắp nơi.

Thanh âm gì? !

Một khắc, nghe tiếng tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lại.

Chân trời bỗng nhiên ảm đạm, một đạo xé rách bầu trời mênh mông tia chớp, vạch qua chân trời, một giây kế tiếp, nổ vang tiếng sấm thẳng tới bên tai, tựa như thiên địa cũng đang chấn động.

Tiếng gió tiệm khởi, cuồng phong gào thét, lớn chừng hạt đậu hạt mưa theo cuồng phong đánh vào trên người.

Thạch Viêm chống lên một đạo vô hình cái lồng khí, đem nước mưa chắn.

Vô số đợt sóng tung tóe, gió mạnh mưa cuồng trong, từ thật sâu bóng tối chỗ sâu, phảng phất đập trứ sấm thanh âm, một tên to lớn bóng người bất ngờ từ biển khơi chỗ sâu nhảy ra, đang cùng bóng đêm cơ hồ hòa làm một thể sau, nặng nề rơi xuống.

Toàn bộ Lưu Ba Sơn, nhất thời phảng phất cùng nhau chấn động một cái! Sấm trung, bất ngờ hiện ra kia to lớn thân hình, một con vô cùng cự Đại kỳ thú, đầu so với Thanh Vân núi Thông thiên phong trên lĩnh tôn Thủy Kỳ Lân còn phải hơi lớn hơn, toàn thân hình dáng nhìn như trâu, xanh thương sắc người, trên đầu lại cũng không có giác.

Chỉ kỳ thú thân thể to lớn dưới, lại chỉ có một con vai u thịt bắp vô cùng chân, lớn lên ở nó bụng chính giữa.

Con kia kỳ thú từ do bóng tối biển sâu đi ra sau khi, tựa hồ cũng cảm giác được cái gì, một mực liền đứng ở sóng lớn mãnh liệt bờ biển, không có lên bờ, chỉ đem mình kia to lớn đầu lâu, liên tục đưa đến trong không khí ngửi ngửi. Ở làm người ta nghệt thờ một đoạn thời gian sau khi, sấm chớp rền vang, mưa gió mưa lất phất, một chút biến mất dấu hiệu cũng không có, thế nhưng chỉ kỳ thú lại tựa hồ như không có cái gì phát hiện, tự mình bỏ rơi hết đầu, cũng không thấy nó dùng lực như thế nào, đột nhiên trên bầu trời lại là một tiếng sét vang chỗ, kia thân thể to lớn cuối cùng bốc lên giữa không trung, về phía trước nhảy tới. Kia một cái vai u thịt bắp vô cùng chân, sanh sanh bước vào Lưu Ba Sơn bãi biển trên, ở một mảnh kia màu đỏ điểm sáng trung, đập người kế tiếp thật sâu dấu chân. Trong bóng đêm, trong bóng tối, cơ hồ ngay tại cùng thời khắc đó, vang lên thần bí tụng niệm chú văn thanh âm.

Thanh âm kia như u minh rên rỉ, trầm thấp mà xa xưa, ở trong bầu trời đêm trong mưa gió bỗng bình. Cùng lúc đó, kèm theo trứ cái đó thần bí chú văn, mới vừa rồi còn sao cận tân mát ra yếu ớt hồng quang điểm sáng, bỗng nhiên đồng thời sáng lên, mà mới vừa rồi biến mất những thứ kia người quần áo đen, lại cũng ở đồng thời trở lại ngã cắm trên mặt đất thần bí vật kiện bên cạnh. Chỉ kỳ thú, bỗng nhiên ngắc đầu lên, chốc lát sau khi, phát ra một tiếng to lớn gào thét!

Thanh âm to lớn cơ hồ hóa thành hữu hình tiếng sóng, vô số mưa gió lại đang như rơi vào phạm trần tiếng sấm vậy tiếng gào trung hướng ra phía ngoài tung tóe, bắn ra!

Nhưng ngay tại cái thời điểm, một đám người quần áo đen nắm tay đều đặt ở bãi cát cái đó thần bí vật kiện trên. Trong nháy mắt, trên mặt đất những chuyện kia vật nhất thời quang mang đại thịnh, hồng quang trong suốt, cách mỗi mấy trượng xa hồng quang, đột nhiên phá hướng bắn ra, trong chốc lát nổi thành một thể, tạo thành một tên cự màu đỏ thâm vòng sáng.

Còn không chờ tất cả mọi người kịp phản ứng, kia một tên màu đỏ vòng sáng, lại bất ngờ bốc lên, vô số đạo nhức mắt hồng quang đồng thời hướng lên bắn ra, tạo thành một đạo nguy nga màu đỏ tường ánh sáng, đem con kia kỳ thú bao vây tường ánh sáng trong, đồng thời đi trên bầu trời bắn thẳng đến đi, cuối cùng cũng ở trong cao không, giao hội với một chút.

Một đạo thân ảnh ngạo nghễ đứng ở trôi lơ lửng ở trên bầu trời một con toàn thân ứng đỏ cổ đỉnh trên, sắc mặt nghiêm nghị, hai tay để ngang trước ngực cầm pháp quyết, thấp giọng tụng đọc trứ thần bí kia chú văn.

Thạch Viêm thu hồi quang, đối với loại đùa giỡn, hần bây giờ là không đề được một chút hứng thú, hần cũng lười xuất thủ ngăn cản, chỉ phải bảo vệ tốt người bên cạnh an toàn liền có thể, quỷ trâu rơi vào quỷ vương trong tay vừa có thể như thế nào? Tứ linh huyết trận hoàn thành vừa có thể ở trước mặt hần lật lên nhiều sóng gió lớn, chủ yếu nhất là hần thực lực xa xa vượt qua phương thế giới cực hạn chịu đựng, một tên không tốt, liền sẽ đưa tới thiên địa sụp đổ, hần cũng chỉ có thể đem mình khí thể đè xuống.

Lúc này bị chọc giận cự thú cơ hồ rơi vào điên cuồng, ở chân trời sấm không ngừng nổ vang đồng thời, chỉ kỳ thú toàn thân dâng lên thanh quang, một lần lại một lần đất đánh về phía phía khôn trừ nó to lớn tường ánh sáng. Trong thiên địa mưa gió điên cuồng gào thét, phảng phất trên chín tầng trời, cũng có lời thần tức giận gào thét!

Chính ma hai đạo vô số công kích hỗn chiến với nhau, gây lìa pháp bảo, tước đoạn thân thể, máu tươi cùng tay chân nhuộm đỏ bờ biển bãi cát, chết, Thạch Viêm thấy nhiều, nhưng dấu sao trong đó có không ít đồng môn, hần vậy thì nghi lão phụ thân đối với Thanh Vân Môn nhưng là tình cảm thâm hậu, Thạch Viêm cũng chỉ tốt âm thầm trợ một chút, đến nỗi những thứ khác không liên hệ người, sống hay chết, thì nhìn chính bọn họ tạo hóa.

... ..

Lại thấy Thanh Vân.

Khi Thạch Viêm một lần nữa thấy Thanh Vân núi thời điểm, cách hần lần trước cùng Lục Tuyết Kỳ, Trương Tiểu Phàm, từng ba người cùng nhau xuống núi, đã có đến tháng, đối với hần quả thật mấy chục năm thời gian.

Vậy theo nhiên nguy nga cao vút, thẳng vào đám mây đỉnh núi, như cũ tiên khí mờ mịt, trang nghiêm thần thánh, Thạch Viêm khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Chỉ chớp mắt, trở lại Thanh Vân đã qua ba ngày, đang cùng Điện Linh Nhi ở phía sau núi du ngoạn Thạch Viêm chân mày động một cái.

"Anh, làm sao?"

"Không có sao. . ."

Thanh Vân dưới núi, lúc này một nơi địa phương vắng vẻ, đang cũng xếp hàng đứng trứ bốn người, ba nam một nữ, lẳng lẳng nhìn Thanh Vân núi. Một tên tóc hoa râm, nhưng thân hình cao ngất lão già, hai tên tướng mạo anh tuấn trung niên nam tử, cuối cùng một nữ tử, nhưng là dung mạo vô cùng mỹ. Nàng là hợp hoan phái ba hay tiên tử, nhưng mặc dù ra đời với ma đạo nhất thanh danh lang tạ hợp hoan phái, nhìn sang nhưng không có chút nào đảm. Dáng ý, sắc mặt nhàn nhạt, không thi chi phấn, ngược lại như có loại băng sương xuất trần xinh đẹp,

"Không nghĩ tới ta có sống chỉ năm, lại còn sẽ trở lại trong." Lớn tuổi nhất Độc Thần thờ dài.

Đứng ở hần bên người quý vương nhàn nhạt mỉm cười, nói: "Có tiền bối người chủ trì đại cuộc, đâu chỉ có thể trở lại trong, qua một hồi nữa, chúng ta coi như đến Thông thiên phong trên, cũng chẳng có gì lạ."

Độc Thần lập tức lắc đầu, cười nói: "Quý Vương lão đệ, chúng ta không phải cũng sớm đã thương lượng xong sao? Lần đại sự, do trường sinh đường ngọc dương tử đạo huynh chủ trì đại cuộc, chúng ta đều là trước ngựa chốt mà thôi."

Thuyết trứ, hần quay đầu, hướng trứ một bên kia cái đó

Nam tử nói: "Không sai đi! Ngọc dương tử lão đệ."

Lần này ma giáo âm thầm ô ạt tới Thanh Vân núi, ngọc dương tử đến chỗ này, trải qua mấy lần âm thầm thương nghị, bị mọi người đề cử vì thế lần ma giáo đại sự người chủ sự, trong lòng khó tránh khỏi có chút đắc ý, lập tức cười nói: "Thanh Vân Môn trăm năm qua khắp nơi lần áp thánh giáo chúng ta, hôm nay nhất định phải hướng bọn họ đòi cái công đạo."

Quý vương cười nói: "Nói xong." Nói xong, hần quay đầu, đối với trứ một mực đứng ở bên cạnh ba hay tiên tử mỉm cười nói: "Chờ một lát, cũng phải xem tiên tử người thần diệu đạo pháp."

Nghe được quý vương lời, ba hay tiên tử cười nhạt, nói: "Ba vị đạo huynh đều là ra mắt cảnh đời đại nhân vật, hơn xa với ta tên nữ tử, chẳng qua là chúng ta đều ở đây Thánh mẫu minh vương ngồi trước lập nặng thế, lần này cần phải đồng tâm hiệp lực, rửa sạch năm đó thánh điện bị nhục chi sỉ, mong rằng ba vị đạo huynh cùng nhau vút bỏ hiềm khích lúc trước, chớ có phụ lòng trước nói mới phải."

"Tiên tử yên tâm, chúng ta cũng không hai lòng." Quý vương ba người liếc nhau một cái, đều nói, chẳng qua là mỗi người trong lòng đánh chú ý liền không muốn người biết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Tô Như

Chương 188: Tô Như

"Ma giáo. . . Là lớn hơn nháo Thanh Vân núi đi!"

Sáng sớm đệ nhất chùm ánh mặt trời rớt cuộc bắn về phía nhân gian, nhu hòa vẩy vào Thông thiên phong trên, hồng kiều hai bên trong suốt nước gọn, lại đang tầng tầng rạo rực trong rung động, hiện ra xinh đẹp cầu vòng . ٧ wxs52. com

Thanh Vân Dưới núi, ba nam một nữ, lẳng lẳng nhìn Thanh Vân núi.

Liền ở cái thời điểm, quý vương bỗng nhiên nói: "A! Mặt trời mọc."

Mọi người nghe vậy, cùng nhau hướng Thanh Vân núi nhìn lại, quả nhiên thấy một vòng mặt trời đỏ quang mang đại phóng, chậm rãi từ phương xa Thanh Vân núi Dâng lên tới, đem ánh mặt trời vãi hướng thế gian.

"Đến lúc đó đang lúc, " quý vương đạo.

"Đi thôi!" Theo ngọc Dương tử nói, bốn người một đạo hướng kia Thanh Vân đỉnh núi bay đi. Mà kỳ hạ mai phục người, thì đã sớm ở trong mây ngày bất tri bất giác lên vào đến Thanh Vân chỗ sâu, chỉ chờ ra lệnh một tiếng, liền Đốc toàn bộ ra. Một lần, ma giáo tất cả mọi người đều tới.

Trước đại điện phương, đốt nhang đèn yên lặng thiêu đốt, bay lên từng luồng khói nhẹ. Đại điện chính giữa, trên chủ vị, đức cao vọng trọng, hạc cốt tiên phong Đạo Huyền chân nhân ngồi ở chỗ đó.

Thạch Viêm đi theo Điền Bất Dịch Tô Như trước sau bước vào trong chánh điện, không ra ngoài Dự liệu, Thạch Viêm thấy Thất Mạch thủ tọa những người khác, Thủy Nguyệt, thương đang lương, Thương Tùng, từng chủ thường. . . , cũng bình thường, ma giáo sao đại động tác, Thanh Vân Môn nếu là một chút cũng không biết, đây cũng là làm bậy chánh đạo đệ nhất phái, nhưng bọn họ lại không nghĩ rằng ma giáo sẽ gan đến trực tiếp công thượng Thanh Vân núi, Thạch Viêm nhẹ nhàng lắc đầu một cái, chánh đạo thủ phái cao ngạo a! Đến lúc đó cũng chỉ có thể giúp đỡ một chút tốt.

Mấy tên đệ tử bầu bạn ở các vị thủ tọa bên người, đứng ở Thủy Nguyệt đại sư sau lưng, Thạch Viêm liếc mắt nhìn Lục Tuyết Kỳ, một bộ áo lam, trong treo lạnh lùng Dung nhan, lạnh như băng thân sắc, tựa như hóa không ra hàn băng, chỉ khi nhìn đến hán lúc đi vào hậu, ánh mắt mới có hơi hơi đổi hóa.

Theo " Âm phanh" mấy tiếng vang, cửa giữ cửa đệ tử trực tiếp ngã bay vào, ngã đến đại điện trung ương, mọi người quay đầu chú trọng nháy mắt, cửa đã xuất hiện bốn đạo thân ảnh.

Ba nam một nữ, chính là ma giáo bốn đại tông chủ. Ngọc Dương tử cùng Độc Thần đứng ở chính giữa, quý vương cùng ba hay tiên tử đứng hai bên, bốn người hướng trong đại điện nhìn lên một cái, chậm rãi đi tới.

Lớn tuổi nhất Độc Thần, nhìn trong sân, trong miệng phát ra "Chắc chắc" thanh âm, cười nói: "Hảo hảo hảo, đều ở đây đều ở đây a, thật là náo nhiệt a, ngược lại là tỉnh tái hoa khí lực! Đạo Huyền lão ngươi, trăm năm không thấy, ngươi còn tốt?"

Đạo Huyền chân nhân người trực tiếp chần chẫn động một cái, lỗ co rúc lại, lãnh đạm nói: "Độc Thần!"

Độc Thần cười to, đạo : "Chính là ta tên lão bất tử. Trăm năm trước ở đó Thanh Vân chân núi thua ở ngươi Dưới kiếm, hôm nay lại thấy ngươi phong thái như trước, thật là không khỏi vui vẻ yên tâm!"

Đạo Huyền chân nhân quang hướng bốn người kia từng cái nhìn sang, cùng lúc đó, từ Ngọc Thanh cửa điện bên ngoài lục tục lại đi vào mấy chục ma giáo người, nhìn chút nhân khí độ Dáng điệu, chỉ sợ không một người là Dễ sống xuông, hơn phân nửa ma giáo hơn trăm năm tới thực lực, cũng ở chỗ này. Những người này đều là bốn Đại tông phái cấp cao thủ.

Ngoài điện, xa xa, tiếng la giết càng ngày càng vang, Thạch Viêm liếc mắt nhìn quý vương, vừa nhìn về phía trong đám người kia đạo u ảnh, trong mắt mang một tia không lý giải, cả người hắc sắc quần áo, lụa mỏng che mặt, nàng coi như quý vương tông Chu Tước thánh sư, tử linh uyên hạ phát sanh sự chẳng lẽ không cùng quý vương nói? Nếu không lợi ích lớn hơn nữa, quý vương còn Dám trên Thanh Vân đến tìm tra.

Ngay tại Đạo Huyền tất cả sự chú ý đặt ở Độc Thần trên người mấy người lúc.

Dị biến phát sinh.

Một đạo sáng ngời quang mang từ Thương Tùng trong tay áo thoát ra, cực nhanh, vô cùng mãnh! Gần Dưới khoảng cách, cộng thêm không có chút nào phòng bị, Đạo Huyền căn bản tới không tránh kịp. Kịp phản ứng thời điểm, cái đó chủy thủ đã ghim vào ngực!

"Nha!" Một khắc sau, một tiếng đại hốt, chấn nhiếp toàn trường, mọi người không khỏi thất sắc. Kinh hãi trong, bất ngờ cuối cùng Đạo Huyền chân nhân người run rẩy Dữ Dội, nổi giận gầm lên một tiếng, song chương đều xuất hiện, đem Thương Tùng đạo nhân đánh ra đi.

Màu xanh đậm sắc thái, ở chủy thủ trên hiện lên, Đạo Huyền ngực, chớp mắt đã xuất hiện một bãi đen nhánh vết máu! Là, triệu chứng trúng độc! Tất cả mọi người trong phút chốc cũng kinh ngạc đến ngây người!

"Chương môn!"

"Thương Tùng sư đệ!"

"Là chuyện gì xảy ra! ! !"

...

Biến cố đột phát, để cho trên đại điện, tất cả mọi người đều là sửng sốt một chút, mờ mịt nhìn chăm chú hết thấy, không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Thạch Viêm ngược lại là liếc mắt nhìn Thương Tùng, nguyên trứ trung Thương Tùng nhưng là Dùng bảy đuôi con rít đánh lên Đạo Huyền, bây giờ nhưng thành bất ngờ độc chủy thủ, bất quá nhìn chủy thủ kia bắt ngờ kịch độc, sợ là tuyệt đối không thể so với bảy đuôi con rít kém.

Đạo Huyền chân nhân lúc này Dáng vẻ phá lệ thâm, tay phải run rẩy, máu tươi màu đen từ ngực cuộn cuộn không ngừng lưu, đem hấn nửa áo choàng cũng nhuộm đỏ, đồng thời một cỗ xúc kinh tâm hắc khí, cơ hồ lấy thấy được lan tràn khắp nơi.

"Người, người làm gì?" Đạo Huyền thanh âm khàn khàn, hướng đứng ở cửa đại điện chỗ Thương Tùng đạo nhân, trong giọng nói tràn đầy không lý giải, giờ phút này, thậm chí ngay cả Long Thủ Phong đệ tử Tề Hạo, Lâm Kinh Vũ các loại, cũng đều cơ hồ không dám tin tưởng mình ánh mắt, người người há to mồm, nhìn cái đó đã từng là Thanh Vân trên núi có quyền thế nhất một trong người.

"Ta?" Bị Đạo Huyền chân nhân song chương đánh bay, Thương Tùng khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, nhưng hấn nhưng không để ý, mà là giống như đối người vậy, ngông cuồng đất đại bật cười: "Ta ở trong tôi coi là người a! Người chẳng lẽ không nhìn ra được sao?"

Điền Bất Dịch tiến lên một bước, chỉ Thương Tùng mắng: "Thương Tùng, người phong? Lại ám toán chương môn sư huynh?!"

"Sư phụ!" Long Thủ Phong Tề Hạo cùng Lâm Kinh Vũ giờ phút này thanh âm đều đã mang nức nở, nhưng ở phía sau bọn họ, vây quanh ở Đạo Huyền chân nhân xung quanh Thanh Vân Môn các vị thủ tọa trưởng lão, thân thể lại đột nhiên cứng ngắt!

"Ha ha ha, phong? Đúng vậy! Ta đã sớm phong!" Thương Tùng đạo nhân ngửa mặt lên trời cười to, thần thái tựa như cũng mang vẻ điên cuồng: "Vào sáng sớm một trăm đầu năm, cũng là ở tên Ngọc Thanh trên điện, khi ta thấy Vạn Kiếm Nhất vạn sư huynh kết quả sau, ta cũng đã phong!"

Vạn Kiếm Nhất, tên tựa như mang ác mộng vậy tên, mang nồng nặc bóng mờ, đề ở Thanh Vân Môn bầu trời.

Điền Bất Dịch nhìn cùng ngày thường chừng như hai người Thương Tùng, chậm rãi nói: "Thương Tùng sư huynh, chuyện cũng qua hơn trăm năm, người cần gì phải cố chấp như thế?"

"Phi!" Thương Tùng đạo nhân giờ phút này căn bản không mẫn và mình thân phận, hung hấn phi một tiếng, Thương Tùng đạo nhân cuồng tiếu chỉ Điền Bất Dịch, lớn tiếng nói: "Người người vô sỉ, chính người thuyết, vạn sư huynh đối với người như thế nào, người lại là làm sao hồi báo với hấn?"

"Người biết rõ vạn sư huynh lúc ấy thích trúc đỉnh Tô Như Tô sư muội, người nhưng hoành đao đoạt ái, nhưng có chuyện này?"

Điền Bất Dịch bỗng nhiên ngẩng đầu lên, không nói ra lời, lại từ từ cúi đầu.

"Ta nương chuyện quản người thí chuyện, đến phiên người tới thuyết tam đạo tứ, cầu cảm con chuột, xen vào việc của người khác." Thạch Viêm bước lên trước đi ra, lạnh lùng nói. Tô Như ở hấn trong lòng chiếm cứ vô cùng trọng yếu địa vị, mặc Dù hấn cũng không phải là Tô Như chân chính huyết mạch, nhưng Tô Như từ liên đới với hấn quan tâm, rất quan tâm, một mực chiều cố hấn, tên ôn nhu như nước, tính tình trong mang chút quật cường nữ tử, Thạch Viêm không cho phép đảm nhiệm người nào đến sắp xếp. (chưa xong đợi tiếp theo. Nếu như ngài thích bộ tác phẩm, hoan nghênh ngài tới bỏ phiếu đề cử, phiếu hàng tháng, ngài ủng hộ, chính là ta lớn nhất động lực. Điện thoại Di động người sử Dụng mời tới m. Đọc.)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190: Tru Tiên cổ kiếm

Chương 190: Tru Tiên cổ kiếm

Thương Tùng nắm một cái Thạch Viêm, khi nhìn đến Thạch Viêm trong ánh mắt ánh sáng lạnh lẽo thời điểm, người không nhận được run lên, trong lòng chẳng biết tại sao dâng lên một tia khí lạnh, vội vàng nhìn về phía Đạo Huyền.

Đạo Huyền trên người linh khí cấp tốc dừng động, chuẩn bị loại trừ độc tố. Nhưng là, cả người bỗng dưng chấn động một cái, không những không có thể loại trừ, ngược lại phun ra một ngụm máu tươi tới!

"Còn ngó ra làm gì, Đạo Huyền đã trưng bảy đuôi con rít kịch độc, lúc này không giết, chờ đợi lúc nào! !" Thương Tùng lau đi khóe miệng vết máu, vội vàng lui về phía sau, hướng về phía sau lưng mà giáo mọi người nói, mặt mũi tranh thủ, nơi nào còn có trước phân nửa trông coi luật hình cao nhân hình dáng.

Hấn trên thân kiếm có bảy đuôi con rít độc, không phải là vì hôm nay Đạo Huyền chuẩn bị

Độc Thần cười dài một tiếng: "Ha ha ha Thương Tùng lão đệ, hôm nay thật đúng là khổ cực ngươi!"

Quý vương cũng là cười ha ha một tiếng, cùng ba hay tiên tử bèn nhìn nhau cười, tiếp trực tiếp hướng Đạo Huyền nhào tới, có lúc, thật là người định không bằng trời định a, cường như Đạo Huyền, cuối cùng cũng không chết ở người mình trong tay.

Thật là cực lớn châm chọc!

Xa xa bỗng nhiên truyền tới một trận dư ton tiếng cười, đôi mắt nhìn lại, quái lạ Ma Môn pháp bảo đã là kỳ quang lóe lên, cuối cùng ma giáo mọi người đã xuất thủ, Thanh Vân Môn người cũng không cam yếu thế, sử dụng mình tiên kiếm cùng chi đánh nhau chết sống chung một chỗ.

Trong phút chốc, pháp bảo bay lượn, dị quang ngang dọc, âm vang lớn, liên miên bất tuyệt.

"Điền sư đệ, thương sư đệ, từng sư đệ, Thủy Nguyệt sư muội... Các ngươi ở đâu trước ủng hộ một trận, đợi ta mời Tru Tiên cổ kiếm!"

Đạo Huyền thân hình thoát một cái, hướng huyễn nguyệt cổ động cực nhanh đi, hần thân trúng kịch độc, hơn nữa thân thể đâm thủng, dạng trọng thương, muốn độc chiến ba người, coi như hần đèn Thái Thanh cảnh, cũng khó mà làm được, chừng Tru Tiên cổ kiếm, đến lúc đó cần thiết tiêu diệt tên phản đồ cùng tất cả ma giáo mọi người!

"Đuổi, tuyệt không thể để cho hần bắt được giết núi cổ kiếm! !" Biết được nguyên do trong đó Thương Tùng quát lên đạo.

Ba người toàn bộ đuổi đi vào, mấy vị thủ tọa vội vàng triển đấu đi.

Thạch Viêm nhìn một chút, bước chân động một cái, treo ở sau lưng mấy người, cũng theo đi, tên dạy dỗ phải trải qua, nhưng cũng phải đem độ nắm giữ tốt, như thế nào đi nữa thuyết, Thanh Vân Môn cũng coi là hần cái nhà thứ hai, hần cũng sẽ không mặc cho ma giáo làm quá mức.

Huyễn nguyệt cổ động là một cái rất dài cổ động. Động bên hai bên trên vách đá, bắn ra oánh oánh bạch quang, chiếu sáng cả động phủ.

"Vị lang quân, ngươi là muốn đi đâu?" Thạch Viêm mới vừa về phía trước được không đến mấy bước, một tên nữ tử ngăn ở trước người hần.

Chỉ thấy kia xinh đẹp nữ tử phu nếu ngưng sương, diện mạo trong trẻo lạnh lùng, đáng đáp vô cùng mỹ, ở đó băng sương biểu tình dưới, còn có tí ti mỉ, dẫn tâm hồn người.

"Nga, tốt cường trấn định lực?" Lau một cái trán phục, một phản tán dương.

Không chịu mình mỉ thuật ảnh hưởng, không thể không thuyết, là một món để cho người cảm thấy ngạc nhiên chuyện.

Định định nhìn Thạch Viêm mấy giây, ba hay tiên tử chân mày hơi nhíu lại, bất kể thấy thế nào, cũng rõ ràng chỉ là một thiếu niên, nếu như là Đạo Huyền, có loại định lực năng không kinh hãi, nhưng lúc nào mình mỉ thuật ngay cả một mao hải tử cũng không chế trụ được, chẳng lẽ mỉ lực suy thoái sao?

Nhìn đối diện ba hay tiên tử đưa tay khẽ vuốt vuốt mặt gò má, một đạo hiện lên hơi ngân quang sợi tơ trong nháy mắt hướng Thạch Viêm quần quanh đi.

Trong không khí đột nhiên xuất hiện tí ti ánh lửa, ngân tuyến còn chưa gần Thạch Viêm quanh thân liền bị đốt thành hư vô. Ba hay tiên tử nhướng mày một cái, sợi tơ ở trong không gian tản ra, tựa như hóa thành vạn thiên tỉ lữ, vô số sợi tơ giống như màn che vậy cửa hàng lần nữa hướng Thạch Viêm đi, không sắp Thạch Viêm quanh thân liền bị ánh lửa thiêu hủy.

Lần nữa cẩn thận quan sát một chút Thạch Viêm, ba hay tiên tử đột nhiên biến sắc, chỉ chốc lát sau, trên mặt nàng vẻ sợ hãi cũng chưa biến mất, người tự nhiên mà hơi có vẻ lạnh lùng dung hợp ở tên trong thiên địa, đối phương đón gió đứng, y phục cổ động lẳng lẳng đứng ở nàng trước mặt, sau lưng là rộng lớn bầu trời, mây trắng lặn lộn chảy xuôi, mảnh liệt đất tựa như đập vào mặt, đối phương đứng ở đường lót gạch cửa ra vị trí, nơi đó quang âm rõ ràng, đi về trước một bước là ánh mặt trời rơi đầy đất, phía sau là một mảnh u ám, gió từ đường lót gạch trong xông tới, lay động hần trường sam.

Người thanh niên cho nàng cảm giác mặc dù bình thân không đủ, nhưng nàng có dự cảm, người so với Đạo Huyền còn còn đáng sợ hơn, nhất định là một lão bất tử địch dung đi! Bởi vì nàng cũng hết sức giỏi món này.

Ba hay tiên tử cắn răng, cửa ra bị đối phương ngăn trở, tiếp quay người trực tiếp hướng bên trong động chỗ sâu bay vọt đi, nàng đột nhiên có loại dự cảm không tốt, hôm nay, dường như không nên tới.

Thạch Viêm không có truy kích, xoay người, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay hần, hướng quảng trường đi, trên, nhiều một đạo quần áo trắng như tuyết thân ảnh thon dài, trường kiếm hơi huy động đang lúc, một tên lại một cái ma giáo đệ tử ngã xuống, trong nháy mắt, thành phiên thành phiên ma giáo đệ tử liền vào tạp thảo bị thu hoạch từng hàng ngã xuống.

Lấy Ngọc Thanh điện làm trung tâm chính ma đại chiến, đã là thảm thiết vô cùng, nhưng mà, Thanh Vân Môn thủy hai ngàn năm danh môn cự phái, cuối cùng là nội tình thâm hậu, mấy vị Thanh Vân thủ tọa thủ tọa tự không cần thuyết, Thất Mạch trong khác có mười mấy vị tóc bạc hoa râu trưởng lão đồng loạt ra tay, chút trong ngày thường cũng sắp dưỡng lão những cao thủ đồng loạt xuất thủ, cộng thêm mấy vị thủ tọa, cùng lúc ban đầu chạy tới hai mươi nhiều vị trưởng lão, mọi người hết sức cường công, đã vẫn hồi xu thế suy sụp, trong lúc mơ hồ đã có phản áp thế.

Không trung, vô số bay tới bay lui, dòng ruối ngang dọc pháp bảo. Chỉ thấy đầy trời quang mang lóng lánh, mấy chục chiến đoàn lóe lên bầu trời, duệ mang lóe lóe, thỉnh thoảng như sao rơi duệ khiêu mà qua! Thanh Vân đỉnh núi, tựa như cũng chìm ngập ở vô số rực rỡ pháp bảo trong ánh sáng.

Người trong ma giáo vô số quái lạ pháp bảo cũng toàn bộ dùng đến, nhìn lại Thanh Vân Môn trong, đa số trưởng lão dùng đều là tiên kiếm, nhưng ở chút đem Thái Cực Huyền Thanh đạo tu luyện tới Thượng Thanh cảnh giới trưởng lão trong tay, kia từng đạo tiên kiếm hào quang khiến cho là ngang dọc vô tận, huyền hóa vô phương, nếu không phải ma giáo cao thủ quá nhiều, chỉ sợ còn chưa hẳn rơi xuống hạ phong.

Thạch Viêm qua lại ở trên chiến trường, thân nhiên huy động trường kiếm trong tay, thu hoạch người tiên hoạt sinh mệnh, thỉnh linh quay đầu liếc mắt nhìn cổ động phương hướng.

Một đạo cột sáng xông thẳng tới chân trời!

Chỉ thấy huyền nguyệt động phủ phương hướng, đỉnh núi giữa, một đạo to lớn hào quang phóng lên cao, mà mọi người trong tay pháp bảo binh khí, cũng phảng phất đang đối với trứ nơi đó, thật thấp ông mình.

"Tru Tiên, chính là tru tiên kiếm sao..." Từng cái Thanh Vân đệ tử, đều là khiếp sợ, lại không có so với kinh ngạc vui mừng nhìn kia to lớn hào quang. Ngược lại ma giáo mọi người, trong khiếp sợ, cũng không so với sợ hãi.

Ánh sáng màu trắng choáng váng trong, một bóng người chậm rãi dâng lên, Đạo Huyền chân nhân đắm chìm trong sáng chói trong ánh sáng, tay phải từ bàn tay đến bả vai, bất ngờ bị một đoàn chói mắt nóng bỏng bạch quang bao vây, trước bị thương nặng, cơ hồ không thể ngự Không Thân thể, giờ phút này nhưng cũng không nhìn ra có bất kỳ phương hại, tựa như Tru Tiên cổ kiếm vừa ra, ngay cả hấn thân thể tinh khí cũng hoàn toàn bỏ tức vậy, Đạo Huyền Nhất người màu xanh đậm đạo bào, ở cột sáng kia bên trong vù vù phiêu động, ngay cả hấn sắc mặt, cũng bị trong tay sáng chói bạch quang ngả ánh đặc biệt tái nhợt.

Tất cả mọi người đều đã nhìn ngây ngô ánh mắt, Tru Tiên cổ kiếm còn chưa xuất thủ, thanh thế thì đã to lớn như vậy, thật không biết nếu vận dùng đến, khi sẽ như thế nào mạnh mẽ?

Động bầu trời, ba đạo nhân ảnh đã bay ở trên trời. Nhìn dáng dấp cổ động phía trên là có cửa ra. Chẳng qua là thấy Tru Tiên cổ kiếm uy thế, một khắc, ba người nhưng là vô luận như thế nào không dám đến gần.

Ba người treo ở Đạo Huyền sau lưng, không dám đến gần, lại không thể không đuổi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: cổ trận, Tru Tiên

Chương 191: cổ trận, Tru Tiên

Mấy người sắc mặt đều có chút đổi hóa.

Quý vương sắc mặt đổi biến đổi. Thương Tùng nhìn hấn một cái, bình phục lại tâm thần, mi nhưng là nhíu chặt, ba hay tiên tử lại là mặt không cảm giác, lãnh tựa như sương lạnh, chỉ nhìn khoe miệng nâng một tia vết máu, nhìn dáng dấp, cuối cùng tại mới vừa vọt vào lúc, bị Tru Tiên cổ kiếm đánh ra thương thế.

Đạo Huyền tốc độ so với ngày xưa chậm rất nhiều nhiều, cuối cùng là chịu ảnh hưởng.

Hôm sau ánh mặt trời chiếu bầu trời, vô số quang mang lóe lên, như chói mắt sao rơi, liều chết đánh nhau.

Kêu gào người, tiếng kêu thảm thiết âm, pháp bảo kịch liệt đụng nhau nổ vang thanh...

Thình thoảng nổ tung đá vụn mặt đất, trùng trùng sụp đổ vách tường. ở ngày xưa thanh tịnh Thông thiên phong trên, hóa thành như Tu La luyện ngục vậy chém giết cảnh tượng, một tên lại một cái ma giáo cao thủ không lòng "Sai lầm" mà đem tính mệnh tổng táng ở Thông thiên phong trên.

Vàng nhạt vàng sáng phi luân bay lượn trên không trung xoay tròn, cùng bích thanh quang hoa đại để tiên kiếm mực tuyết kịch đấu không nghỉ, cùng một ẩn vương chương, di chiến không chỉ, ngày gia lam quang, Huyền Thanh ô quang, Điện Linh Nhi, Đồ Tất Thư, ở dưới chân núi ma đạo trong đám người chém giết, máu tươi đã sớm bắn mẫn nửa bên thân hình.

Vàng nhạt vàng sáng vòng tròn cùng tiên kiếm mực tuyết lần nữa đụng nhau.

Một tiếng vang dội. Quang mang chợt lóe. Mực tuyết bay ngược mà quay về, kia vàng sáng pháp bảo cũng đồng thời rơi về phía sau.

Nhị nữ thân hình đều là run lên. Một bộ hắc sắc váy đầm dài, che mặt lụa mỏng, sâu kín bình tĩnh hai tròng mắt, u ảnh bất ngờ chính là ngày đó từ linh uyên hạ trung cùng Thạch Viêm từng có mấy lần duyên U Cơ. .

Thạch Viêm chạy tới, hai người đánh không thể khai giao, dị thường kịch liệt, nhưng Thạch Viêm lại có thể cảm giác được rõ ràng, U Cơ có chút mở nước, sợ là đã xem qua nhỏ máu trong động thiên thư, U Cơ nguyên lai tu vi và Tô Như kém không nhiều, nhiều cao một chút, nhưng bây giờ nhưng là cao hơn trên một đoạn.

Thật muốn sinh tử đánh nhau, Tô Như khẳng định trước một bước bị thương. Nhưng một mực đánh đến bây giờ, trừ một ít không thể tránh khỏi bị thương nhẹ bên ngoài, Nhị nữ cũng không có chân chính nguy cấp sinh mệnh nghiêm trọng thương thế.

Ách, không biết là bởi vì hấn đi!

Bất quá hai người bọn hấn thật coi như đường như chỉ có hai mặt duyên đi, có thể là bởi vì những nguyên nhân khác. Cũng không cần quá tự mình đa tình!

U Cơ thấy Thạch Viêm hướng nơi này tới, xa xa lui ra, thành đoàn người trong ma giáo bị Kiếm khí xé thành phần vụn, U Cơ trong mắt lóe lên phức tạp quang mang, đáy mắt, không biết đang suy nghĩ gì, thật ra thì, nàng cho tới bây giờ không quan tâm cái gì hùng đồ sự nghiệp, nàng cũng xa không có nam tử lớn như vậy hoài bão cùng dã tâm, nàng muốn làm, bất quá là đơn giản mà thôi. .

Đang kinh hoàng thanh, tiếng kêu gào, thảm mệnh thanh trong, một cổ khoáng đạt ý chí bắt đầu tác dụng ở toàn bộ thông thiên trên chủ phong vô ích, Đạo Huyền nâng lên tay, Tru Tiên cổ kiếm giờ cao.

Cả tòa Thanh Vân dãy núi, sừng sững mười triệu năm thông thiên cự phong, tựa như khê run! Tất cả mọi người trong tay tiên kiếm pháp bảo, cũng hơi nóng lên than nhẹ, hướng kia đạo rực rỡ hào quang! Thông thiên phong cao.

Tùng trong mây, trăm ngàn năm qua một mực quang đăng bầu trời, dần dần, tối lại. Chỉ có kia một đạo chân trời sáng chói quang mang, như cơn phóng nhiệt điện, tránh thoát giam cầm, cao tường ở trên chín tầng trời, chạy như bay tới. Trong nháy mắt bùng nổ! Rực rỡ vô cùng chói lọi soi thiên hạ, kia ở quang mang chỗ sâu bóng người, cầm kiếm hướng thiên.

Ngay tại một thác thần đang lúc, bích trong đầm nước Thủy Kỳ Lân điên cuồng hét lên một tiếng, tất cả cột nước âm âm thông nhất, tạo thành lớn vô cùng thủy mạc, nâng Thủy Kỳ Lân xông thẳng lên ngày, bay về phía cái đó quang mang chỗ sâu! Trời trên, có linh thú gào thét, vang vọng không dứt.

"Tru Tiên!"

"Tru Tiên!"

Giữa không trung, Thủy Kỳ Lân bay tới Đạo Huyền dưới người, thấp giọng hồng gọi, thú vật vi thấp, tựa như cũng hướng chuỗi cổ kiếm, có không nói ra sợ hãi cùng tôn kính. Đạo Huyền cả người dần dần không nhìn thấy ở trong ánh sáng, chậm rãi rơi vào linh thú Thủy Kỳ Lân đầu.

Thịnh phóng quang mang trong, đột nhiên vang lên vang vọng kỳ dị ngâm nguyên rửa thanh, như đầy trời thần Phật thấp hát, như Cửu U ác ma cười gằn.

Chỉ chớp lát sau, từ phương xa các nơi, nhìn phe kia vị, cuối cùng từ Thanh Vân núi những thứ khác sáu ngọn núi không biết tên chỗ bay tới sáu đạo rực rỡ kỳ quang, phân làm: Vàng, xanh, xích, xanh, chanh, lam sáu sắc, cùng nhau bao phủ chung một chỗ, cuối cùng bảy đạo kỳ quang, hội tụ đến Đạo Huyền trong tay cho tới giờ khắc này đã rực rỡ đoạt cổ kiếm Tru Tiên trên.

Bảy đạo kỳ quang cuộn cuộn không dứt, ở bắn ra sáng chói quang mang Tru Tiên trên cổ kiếm phương, chậm rãi xuất hiện một tên lông lánh thất thái màu sắc khí kiếm, không ngừng trở nên lớn, đồng thời từ chủ kiếm trên, không ngừng tách ra đủ loại khí kiếm, càng ngày càng nhiều, trong nháy mắt phủ đầy bầu trời, đem toàn bộ Thông thiên phong đỉnh núi ánh thất thái lưu chuyển, nẩy · diễm vô cùng!

Ngay cả Thạch Viêm trong mắt cũng thoáng qua lau một cái kinh nha quang mang, loại trình độ công kích mặc dù còn xa xa đối với hấn không tạo được tổn thương, nhưng vậy hội tụ thiên địa sơn xuyên lực, mọn thiên địa oai, tuy là mọn trận pháp đồ sắc bén, nhưng loại năng lực thả vào Đấu Pháp vị trí đây chính là Đấu Đế dành riêng.

Nhưng giống vậy, Tru Tiên hạn chế cũng quá lớn, rời đi Thanh Vân, nó uy lực liền thẳng tắp hạ xuống, thực Thăng thực liệt, cuối cùng là thực lực bản thân mới là căn bản.

Theo ở phía sau Thương Tùng đạo nhân nhìn một màn, người cũng đang khê run, gần như thật thấp rên rí nói: "Tru tiên kiếm trận, tru tiên kiếm trận. . ." Không có ai so với hấn càng lý giải tru tiên kiếm trận uy lực, hấn cho là Đạo Huyền căn bản phát động không, cộng thêm thân trúng kịch độc, nhiều chẳng qua là phát huy tru tiên kiếm phổ thông uy lực, ai nghĩ tới...

Quý vương cùng ba hay tiên tử bay ở hấn bên người mấy thước bên ngoài, Độc Thần cùng Ngọc Dương Tử cũng đã bay trở về, bốn người nhìn trời không trung vô số khí kiếm, đều là trong lòng rung động, "Chính là tru tiên kiếm trận sao?"

"Nhưng có phương pháp phá giải?" Độc Thần vội vàng hướng về phía Thương Tùng hỏi.

Thương Tùng sắc mặt tái nhợt, nhìn mấy người cười khổ nói: "Trận pháp chính là Thanh Vân khai phái tổ sư Thanh Vân Tử sáng chế, lại bị năm đó xanh Diệp tổ sư phí trăm năm tâm huyết tu sửa, lấy cổ kiếm Tru Tiên thúc giục, uy lực không thể tưởng tượng, căn bản vô pháp lý giải có thể. Chúng ta. .

Chúng ta hay là mau lui lại chứ ?"

Độc Thần trên mặt biến sắc, nhưng muốn thuyết nhìn một tên trước kia chưa từng thấy qua tru tiên kiếm trận sẽ để cho hôm nay cơ hồ tới tay con vệt bay, hấn nhưng vô luận như thế nào không thể lập tức hạ tên quyết tâm, Đạo Huyền nơi đó hàm chứa một cỗ cực kỳ đáng sợ lệ khí... Lệ khí chỉ cường nhưng là hấn đòi người mới thấy, hiển nhiên cỗ lệ khí là Đạo Huyền chân chính cuối cùng sát chiêu! Dưới so sánh, mình cả người kiêu ngạo Tu vi nhưng thật là nhỏ có thể...

Ngọc Dương Tử trong miệng răng cắn lặc băng lặc băng vang dội, đã cả giận nói: "Hồ thuyết, hấn lợi hại hơn nữa cũng bắt quá là một người một kiếm mà thôi, thì phải làm thế nào đây?"

Quý Vương Nhất giậm chân, quyết định thật nhanh nói: "Trận pháp uy lực quá lớn, chúng ta không thể địch lại được, đi!"

Kiếm rơi như mưa, thiên địa xơ xác tiêu điều!

Thông thiên phong trên, nhất thời quỷ khóc sói tru, tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt *, vô số chân tay gãy thịt vụn tung tóe,

Máu thịt tung tóe, gió tanh huyết vũ, cũng như địa ngục vậy.

Ma giáo bốn đại tông chủ sắc mặt đại biến, trong nháy mắt quanh mình người ở không tưởng tượng nổi kỳ trận dưới, cơ hồ người người mang thương. Mắt thấy tên tru tiên kiếm trận kiếm nếu mưa hạ, trên bầu trời chuỗi này thất thái chủ kiếm lại không ngừng tách ra càng nhiều đan sắc khí kiếm, bao phủ phạm vi càng ngày càng rộng, cơ hồ phải đem toàn bộ thông thiên đỉnh núi bao vây!

Thực không ai có thể ngăn cản, hướng chỉ vẫn chỉ là đan sắc khí kiếm, nếu là chuỗi này đáng sợ thất thái chủ kiếm công hạ, chỉ sợ người người chết không có chỗ chôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: cấm kỵ vậy tồn tại

Chương 192: cấm kỵ vậy tồn tại

Bốn đại tông chủ trong, quý vương từ trước đến giờ đa mưu túc trí, đương thời nguy nan đang lúc, quý vương ý niệm nhanh đổi, đột nhiên phát hiện trên bầu trời Đạo Huyền thật thân thể người không ngừng lay động, hiển nhiên hết sức cố hết sức, quát lên: "Chư vị, Đạo Huyền lão tặc trọng thương, vô lực hoàn toàn điều khiển trận này, bọn ta lập tức hợp lực công hướng một nơi!"

Tuy thuyết lưu được núi xanh ở, không sợ không củi đốt, bọn họ là có thể đi, nhưng nếu là thủ hạ chết sạch, đó chính là rồi đi, cũng không có chút ý nghĩa nào.

Ma giáo mọi người rồi rít tịt tập đi, Thông thiên phong trên cơ hồ tất cả ma giáo cao thủ bay vùn vụt lên, hướng phía đông nhất đan sắc khí kiếm ít nhất địa phương phóng tới.

Trên đường đi, kêu thảm không dứt, trên bầu trời như ác ma thú cười vậy đoạt nhân tính mệnh khí kiếm, ở bầu trời đang lúc đung đưa nhiều đóa đáng sợ mà tiên lệ máu bắn tung.

Thanh Vân Môn người cũng nhìn ngây ngô, lại quên đi ngăn trở ma giáo người, bất quá chỉ là bọn họ nhớ tới, chỉ sợ cũng lực không thể và, đầy trời rơi kiếm như mưa, bọn họ nếu là lộn xộn, chỉ sợ mình trước thương ở mưa kiếm trong. . .

"Tam muội! !"

Mang mọi người hợp lực chạy ra khỏi quý vương đang phải rời khỏi, nhưng chợt nghe Thanh Long nóng nảy tiếng kêu, quay đầu nhìn lại, sắc mặt nhất thời đại biến.

Hấn thủ hạ đắc lực, cánh tay phải cánh tay trái một trong Chu Tước U Cơ đã bị Thanh Vân người trong ngăn chặn đường lui, đứng ở đầy trời Kiếm khí dưới.

Đạo Huyền tâm thần chấn động một cái, nhìn liền muốn chạy trốn đi ra ngoài ma giáo mọi người, rốt cuộc quyết định. Tựa như đánh bạc đi vậy, chẳng những đầy trời mưa kiếm ác liệt rơi xuống, trên bầu trời chuỗi này to lớn thất thái chủ kiếm, lại cũng bị vô hình nguyên rủa lực thao túng trứ, mang trứ

khai thiên phá địa thế, âm âm lao xuống

Quý vương đám người hoảng sợ hoàn toàn không dám xông tới, lật đặt mà chạy. Uy lực còn lại có thể đạt được, Ngọc Dương Tử không tránh kịp, cho nên ngay cả tay trái cũng bị sanh sanh cắt đi, nhất thời kêu thảm một tiếng, thân hình hóa làm như điện duệ mang, phá không đi. Độc Thần, ba hay tiên tử, cũng đang công kích rơi xuống một khắc trước bay đi, nhưng lại vẫn đang bao phủ trong phạm vi, tiếp theo đem muốn tránh cũng không được.

"Minh vương! Ta Độc Thần có lỗi với các ngươi a... Chúng ta thánh giáo truyền thừa nhiều năm Vạn độc môn, hôm nay nhưng là muốn hủy ở ta trong tay..." Độc Thần đã mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

U Cơ lúc này cũng ngẩng đầu nhìn không trung kia thất thái cự kiếm, tựa như mang theo thiên địa oai, hướng mình nghiền ép tới, thất thái cự kiếm, không lồ thân kiếm hạ, kia sâu kín bóng người, miêu giống như con kiến hôi.

"Hoa nở sinh hai mặt, đòi người phạt ma đang lúc!"

Ngay tại lúc, một đạo hạo hạo đăng đăng thanh âm tự cửu thiên mà hàng, bình và thanh âm nhưng đem toàn bộ thiên địa bao phủ ở bên trong, to lớn thất thái kiếm quang ở phiêu dật tự nhiên thanh âm thần bí dưới ảnh hưởng, dần dần biến mất, cuối cùng biến mất ở trên trời.

Tất cả mọi người ngẩng đầu ngắm về phía chân trời! Mặt lộ kinh hãi.

Rung động! Rung động! Trần đầy rung động!

Một đạo vĩ ngạn bóng lưng đứng ở ở chân trời, phát ra sấm vai, hoa lệ trên trường bào điểm chuế tinh thần nhật nguyệt, rơi chân ra ngay cả không gian đều ở đây vận vẹo, tựa hồ không cách nào chịu đựng hấn uy áp, tùy thời có thể sinh ra không gian sụp đổ.

"Là hấn, là hấn, nhất định là hấn!" Hoi có vẻ tái nhợt môi nhúc nhích một chút, U Cơ ngẩng đầu nhìn kia đạo đứng sừng ở cửu thiên bóng lưng, mặc dù người kia bây giờ đứng ở Thanh Vân mọi người đang lúc, nhưng nàng chính là biết, chính là khẳng định, hấn chính là "Hấn", ban đầu cái đó vạch trần mặt mình sa, để cho mình nhớ trăm năm, thuyết mỹ nhân chúng ta sẽ còn gặp lại, nhưng không có chút nào lưu luyến xoay người rời đi người, son hải uyển trung, vô tình trên biển. . . Hôm nay đứng ngạo nghễ ở ở chân trời. . .

Chính là dạng một tên tựa như thần đề người, trú vào tìm mình đề, vững vàng, vô cùng sâu sắc.

Nhưng ở chiến trường ra, cũng có người đang chăm chú nhìn. Đó là một tên nhìn qua nhiều tuổi ông lão, cả người vải thô áo khoác, tóc khô héo mà hoa râm, tựa như sắp sửa gỗ mục lão già, bất đồng duy nhất, là hấn đỉnh thẳng lưng can.

Đạo Huyền ở giữa không trung ngã xuống, cưỡng ép thúc giục tru tiên kiếm trận, một phen đại chiến xuống, coi như là hấn đột phá đến Thái Thanh cảnh, bây giờ cũng đã đến nó hết đà, từng chú thường đám người liền vội vàng tiến lên tiếp lấy, một đạo tuần lệ quang mang, bắt đầu từ chân trời rơi vào Đạo Huyền trên người, mà ở đó rực rỡ tươi đẹp quang mang chiếu rơi xuống, Đạo Huyền sở thụ vết thương chính là nhanh chóng hợp lại.

"Đa tạ tiên bối xuất thủ cứu giúp! Không biết tiên bối cùng trăm năm trước man hoang vị tiên bối kia là cùng quan hệ?" Đạo Huyền liền vội vàng đứng lên bái tạ đạo, chờ thủ đoạn đã gần đến hồ khởi chết mà sống, kia rực rỡ tươi đẹp quang mang càng làm cho hấn nhớ tới trăm năm trước man hoang phát sinh kia tràng hủy thiên diệt địa đại chiến.

Trăm năm trước! Man hoang! ! !

Mấy chữ vừa rơi xuống, Thông thiên phong trên dưới một trận quỷ dị an tĩnh, vô luận là ma giáo mọi người, hay là Thanh Vân Môn người, đối với trăm năm trước man hoang phát sinh sự kiện kia, trẻ tuổi đồng lứa có lẽ đều không lý giải, nhất nhiều cũng bất quá có nghe thấy thôi, nhưng là đối với trên đồng lứa, nhất là trải qua kia tràng man hoang chính ma đại chiến người, đó là một tên cầm ky, không thể chạm cầm ky, quý vương, Độc Thần đám người thân thể khê rùn, trăm năm trước cảnh tượng tựa như còn sờ sờ ở, kia chiếm đoạt vạn vật sinh linh vạn tượng thú dữ, kia hỏa đốt cửu thiên cường giả thần bí, cũng phải may mắn với bọn họ vốn là ở đâu trận đại chiến trung tâm bên bờ vùng, cơ hồ chưa từng bị liên lụy, nếu không bọn họ hôm nay an có tính mệnh đứng ở trong, quân không thấy trăm năm nhiều đều đi qua, man hoang tràng đại chiến kia trung tâm gần ngàn dặm mang không gian còn đang không ngừng tan vỡ, tu bổ, ngày lại một ngày, năm lại một năm.

"Là cũng như hà? Không phải thì như thế nào? Cũng không trọng yếu! Thanh Vân Môn cùng ta có bởi vì, ma giáo hôm nay dám can đảm đại náo Thanh Vân, vậy thì bỏ ra một chút đại giới đi!"

Theo lời nói rơi xuống, ma giáo mọi người bên trong, hiện ra hòa hoãn, chợt như hoa quỳnh vậy tán chôn vùi, cuối cùng hóa thành tro bụi, từ từ mà rơi, còn dư lại đệ tử không quá nửa đếm, Độc Thần, Ngọc Dương Tử hai trên người trong nháy mắt dấy lên hùng lực Liệt Diễm, không có chút nào phản kháng liền bị sanh sanh đốt thành tro bụi!

"Ta mượn qua các ngươi Thanh Vân Môn bởi vì, cũng trả qua ngươi Thanh Vân Môn quả, Bồn đề sẽ không ngồi nhìn Thanh Vân Môn suy bại, điều linh, nhưng cũng sẽ không mặc cho ma giáo giết hết tiêu tán, đạo người, thiên đạo cũng; ma người, vô đạo cũng, có đạo nhất định có ma, có minh nhất định có thâm, nếu ma diệt, đạo có thể quan tâm? Nếu thâm tiêu, còn có minh hồ? Tu nhớ, ma vốn là đạo! Cuộc chiến hôm nay đến đây chấm dứt! !"

"Cần tuân tiên bối dạy bảo! Đạo Huyền khắc trong tâm khảm." Đạo Huyền vội vàng cung kính bái tạ đạo, thân là chánh đạo người thứ nhất hiện động tác như thế nhìn qua rất là tức cười khô hài, nhưng lại không có bất kỳ người cười nhạo, nhất là còn sống quý vương chờ ma giáo đầu lĩnh, trong mắt lại là toát ra vẻ hâm mộ, ngay trong bọn họ cái nào không phải hạng người tâm tư bén nhạy, từ đâu vị cường giả gần gũi mấy câu nói trung bọn họ liền nghe ra không ít tin tức, mặc dù không biết Thanh Vân Môn như thế nào cùng kia nhóm cường giả liên hệ quan hệ, nhưng sau này, ai muốn dám đối với Thanh Vân Môn xuất thủ, đó chính là người được chúc thọ lão ăn tỳ sương - chán sống, nhưng cũng không hoàn toàn là tin tức xấu, tóm lại là có một cái

tin tức tốt, sẽ không mặc cho ma giáo bị toàn diệt, tổng hội vẫn là có đất sinh tồn.

Quý vương tái lúc ngẩng đầu, vị kia tựa như thần để vậy cường giả sớm đã biến mất vô ảnh vô tung, "Đi thôi! Từ nay về sau, ta thánh giáo, sợ là phải điều linh lâu "

Thanh Long cười khỏ nói: "Bất kể như thế nào, chúng ta cuối cùng là sống sót, ai có thể nghĩ tới Thanh Vân... Hơn nữa lần này, cũng có thể coi như là ta quý vương tông một lần cơ hội."

Quý vương sâu kín than thở một tiếng, dần còn sót lại ma giáo đệ tử đi xuống chân núi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: hoa rơi biết bao nhiêu, rất thuần khiết thuyết

Chương 193: hoa rơi biết bao nhiêu, rất thuần khiết thuyết

Điền Bất Dịch cùng Tô Như đều là Thanh Vân trưởng bối, dẫn dò hấn hai tiếng, liền bận bịu với sau cuộc chiến kiểm điểm cùng trọng chinh Thanh Vân, hôm nay phát sinh chuyện trừ Thạch Viêm ra, ra tất cả mọi người dự liệu, vô luận là ma giáo tấn công núi, hay là trăm năm trước kinh khủng cường giả lại xuất hiện, cũng thiêu động mọi người tâm huyền. Nhạc - văn -

Tiếp theo mấy ngày, Thanh Vân Môn đệ tử liền đều ở đây vô cùng bận rộn trung độ qua, hợp với mấy ngày, Điền Bất Dịch Tô Như không thấy bóng dáng, cùng Đạo Huyền đám người chủ trì đại cuộc.

Hơn tháng sau, hơi ẩm còn dư lại dần dần biến mất, Thanh Vân lần nữa dần dần ôn hòa xuống, dưới núi, quan hệ đến lần chuyện, đã sớm truyền khắp chính ma hai đạo, thời kỳ thiên âm tự cùng dâng hương cốc người tất cả đều chạy tới qua, kỳ không cần nói cũng biết.

Thiên âm tự khá tốt, dâng hương cốc muốn lấy thay mặt Thanh Vân chánh đạo lãnh tụ vị trí, đã sớm không phải một ngày hai ngày, trước kia không có khả năng, bây giờ dường như càng không có khả năng.

Bất quá hết thảy cũng cùng Thạch Viêm không liên quan, Thạch Viêm cuộc sống ở nhàn nhã trung độ qua, hấn mặc dù ngại vì bí pháp Tu vi trong vòng trăm năm đình trệ với Đấu Đế cảnh, nhưng linh hồn hấn cảnh giới nhưng nhờ vào bí pháp tiến hành cải đổi, tiến vào tầng thứ cao hơn, trước kia một ít không tìm được mở đầu, cũng định nghĩa không kết quả đề cũng có một ít suy nghĩ, hấn tâm tính cũng phát sinh không thay đổi hóa, có chút thanh tĩnh vô vi mùi vị. .

Dần rơi nắng chiều, từ từ dính vào mờ tối. Đêm tối bắt đầu hạ xuống. Lúc ban đêm, ánh trăng mình ám, vạn lại câu tịch, giá rét trong đêm đông, trừ mấy tiếng hơi phong tiếng vang, ngay cả đại hoàng cũng không có thanh âm.

Lặng lẽ đẩy cửa phòng ra, lại nhẹ nhàng che lại.

"Linh Nhi. . ." Thạch Viêm mở hai mắt ra.

~ hư, lén lén lút lút thanh âm, trừ Điền Linh Nhi lại có thể có ai.

"Ngươi làm sao tới." Ngẩng đầu lên nhìn kia trong bóng tối miêu điều bóng người, Thạch Viêm nhức đầu, lúc này đã là hơn nửa đêm đi!

"Ta muốn ngươi mà ~" Điền Linh Nhi rất tự nhiên cỡi giày ra, chui vào hấn trong chăn.

Ách, ta hai đường như mỗi ngày đều gặp mặt đi!

Thạch Viêm lời cũng còn chưa kịp thuyết, bóng người cũng đã từ bên người chen qua đi, coi là, nếu như có thể đuổi đi, vậy thì không phải là Điền Linh Nhi, chanh chua nhưng là năng độc quyền, Điền Linh Nhi tính khác biệt có chút nị người, là Thạch Viêm sớm cũng cảm giác người bị.

Đã mười tám tuổi Điền Linh Nhi, người cũng không giống như trước như vậy đơn bạc, trở mã càng đáng người yếu điệu, trước người đường vòng cung càng ưu mỹ mê người, sau lưng đồn, cũng càng gấp rút băng bó dính liền.

Điền Linh Nhi chui vào chăn, liền tất tất tác tác đứng lên, tiếp vút bỏ mấy bộ quần áo.

Điền Linh Nhi trực tiếp đưa tay ôm lấy Thạch Viêm cánh tay, " Anh, ngươi có thích ta hay không?"

"Không thích, một chút đều không thích." Thạch Viêm nói thẳng, tay từ nay về sau súc.

"Lại nói láo." Điền Linh Nhi nghe xong, không sinh khí, ngược lại xít lại gần tới, ở Thạch Viêm bên tai thấp giọng nói, " Anh, ta thích ngươi, muốn ta đi ~"

vừa nói, nhẹ nhàng cắn xé một chút Thạch Viêm rai tai.

Thạch Viêm cơ hồ trong nháy mắt run run, tiếp một cái đưa tay đẩy ra nàng, "Đừng làm rộn!" Nhột chết.

Nhưng rất nhanh tay liền bị bắt, Điền Linh Nhi đè tay hắn, chặt chẽ đè, ngọt mà trắng nõn gò má, đại mắt to, như phù dung vậy, mi lưu chuyển đang lúc, muốn ngừ còn thẹn thùng, phấn choáng vầng trán gò má. . .

Thạch Viêm ngây ngô chốc lát! Kia đây tay ôn nị.

Thật lớn...

Trong đầu, không biết tính sao, lại vẫn toát ra ba chữ.

Không tiếng động yên tĩnh thổi phồng ở giữa hai người... Một giây sau, Điền Linh Nhi hai tay chậm rãi hướng lên dõn đi, thon dài nhỏ hết sức hai tay mang nữ hài tử âm áp khéo léo hương, luôn là phá lệ mê người.

Cảm giác được mép một trận trơn nhẵn, Thạch Viêm há miệng theo bản năng hút tác đứng lên, Thạch Viêm ôm chặt nàng, nàng người mềm nhẹ mà nhiệt liệt nóng lên, tựa như lập tức liền dung hóa ở hắn trong ngực.

Điền Linh Nhi thân thể mềm ở trong ngực hắn, trong phòng tắm bốc hơi lên hơi nước, triền miên thân thể, mà để cho nhiệt độ trong phòng lên cao rất nhiều nhiều, hai người miệng lưỡi dây dưa, Điền Linh Nhi hô hấp có chút khó khăn, nàng ngẩng lên cổ, Thạch Viêm buông ra miệng nàng môi, hôn lên cổ nàng trên, quét qua tinh xảo xương quai xanh, hôn nhẹ ngọt mà đầu vai, một mực đi xuống, Điền Linh Nhi không tự chủ được bắt tóc hắn, nhắm mắt lại phát ra tuyệt vời như trời phú nữ non.

Nhẹ nhàng xé ra Linh Nhi bên hông hệ mang, áo lót liền tuột xuống mớ, hoàn mỹ nửa người trên phơi bày ra, đột nhiên mất đi áp lực, để cho kia hai luồng dòng người tuyệt nộn mỡ giống như nghịch ngợm đại bạch thỏ vậy đụng tới.

Điền Linh Nhi người mềm mại mà nhỏ hết sức, tán ra thanh đậm hương thơm, Thạch Viêm hô hấp vậy hơi nóng, hai tay khoác lên nàng tỉ mỉ eo hạ, ôm quần đi xuống thôn, kia tròn trịa hai múi trắng liền tựa như ở che phủ mây đen hạ lộ ra hình dáng, tán mát ra sáng chói chói lọi.

" Anh, muốn. . . Muốn Linh Nhi. . ." Điền Linh Nhi nâng lên người, nhẹ khẽ cắn Thạch Viêm rai tai, thanh âm mơ hồ.

Thiếu nữ thuần chân cùng tồn túy, chỉ sẽ để cho người muốn thương yêu, so sánh khi người yêu, Thạch Viêm tuyệt đối càng muốn giống như đối với muội muội vậy quan tâm, đi yêu mến, nhưng tóm lại là có bất trắc, trong tai nghe bịch bịch có lực tìm đập, đã dần dần nảy nở, trở nên nhu hòa mà mình lệ gò má, kia linh khí động lòng người xinh đẹp, thừa kế Tô Như không xinh đẹp Điền Linh Nhi, đáng đập càng ngày càng xinh đẹp, xinh đẹp trên, giữa đồng bối, đại khái cũng chỉ có kinh người đáng vẻ tự đại bằng hơi lạnh chất Lục Tuyết Kỳ có thể Thắng một trong tiền đặt cược, Thạch Viêm rất thích nàng thật to như nước trong veo ánh mắt, còn có cười lên khoe miệng, nhàn nhạt má lúm đồng tiền, phá lệ khả ái mê người. Nhìn kia như nước trong mắt, xinh đẹp gò má, hắn không bị không chế muốn hôn nàng môi mui, trừ ban đầu sinh ra những thứ kia vì trùng động bên ngoài, hắn còn có một ít những nhân tố khác đi. . .

Ngoài cửa sổ, tích tí tách lịch hạt mưa, đánh vào trên bề cửa sổ.

Nàng mê mang trông mắt giống như che sương mù hoa, mình điểm mà rực rỡ tươi đẹp, cảm giác được từng tia chỗ đau truyền tới, cắn chặt môi mui có chút khiếp nhược, một tiếng kêu mềm như nước nhỏ xuống cạnh khẽ rên vang lên.

Nàng môi mui bộc phát đỏ bừng, phảng phất là môi kéo cửa sổ hoa, một tia một luồng rên rỉ nhưng giống như là ca hát tựa như, ở nàng eo thon phúc dẫn dắt hạ, ở róc rách suối dòng nước chảy.

Nhiều điểm đỏ thắm, như nở rộ hoa mai vậy, đỏ tươi ướt át. Trong phòng, rất nhanh vang vọng khỏi kêu người tiếng thờ dốc...

...

Nắng ban mai nhàn nhạt ánh sáng mặt trời, rơi xuống tầng mây, trên lá cây, cỏ cây đang lúc, điểm giọt nước trong suốt, ánh mặt trời ngã chiếu vào giọt nước trên, phản xạ ra thất thải xinh đẹp quang mang. Một trận mưa đêm sau, không khí trở nên càng mát mẻ, hô hấp đang lúc, tâm thần sáng khoái.

Tô Như đứng lên thời điểm, Điền Linh Nhi sớm đã thức dậy, nhìn thư triển hai cánh tay, đứng ở trong sân làm hô hấp trạng Điền Linh Nhi, Tô Như lộ ra vẻ kinh ngạc thần sắc, nếu là Viêm nhi ngược lại vẫn bình thường, lúc nào đại mèo lười cũng sẽ dậy sớm?

"Nương, sớm a!" Điền Linh Nhi thấy Tô Như, vẫy tay gọi lên gọi.

"... Ngươi có phải hay không bị bệnh, để cho nương sờ đầu dưới." Tô Như đốn một chút, đi tới đưa tay qua. Điền Linh Nhi vội vàng đánh rớt Tô Như đưa đến trán tới bàn tay.

"Người mới bị bệnh đầu, ta tốt rất đầu, sanh long hoạt hồ." Vừa nói tỷ thí một tên mình rất giỏi tư thế. Nhưng không biết là không phải kia đựng phải, khóe mắt rút ra một chút.

"Hài tử, nói thế nào đầu!" Tô Như trừng nàng một cái.

"Hắc hắc "

Điền Linh Nhi che miệng cười trộm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: U Cơ tình ý

Chương 194: U Cơ tình ý

Hồ kỳ núi, quý vương tông tổng đường chỗ.

Ở vắng lặng sơn thể dưới, quý vương tông tổng đường che giấu ở kiên, đá cứng động trong. Ở quanh co khúc khuỷu trong đường hầm, một cái sâu thăm yên tĩnh địa phương, thật dài trong hầm không có một bóng người, chỉ có hai bên trên vách đá cách mỗi mấy trượng, nạm một ngọn đèn đèn đồng, chiếu sáng chút địa phương.

Che mặt lụa đen U Cơ, bóng người lơ lửng, một mình đi về phía trước, từ xa nhìn lại, giống như là trong bóng tối một đạo u hồn.

U Cơ làm sao cũng không nghĩ tới sẽ ở trong thấy hắc, kia hắc sắc cái khăn che mặt trên, giống như u nước trong mắt, cũng khi nhìn đến hắc lúc, vui mừng, kinh ngạc, hiện lên các loại thần thái.

"Người làm sao ở?" U Cơ che giấu ở tâm tình mình, cái khăn che mặt nhẹ nhàng động mở miệng nói.

"Trong là người ở địa phương?" Thạch Viêm hỏi, đến nỗi nàng vấn đề, hình như là hắc nhảm chán chuyển chuyển sẽ đến trong.

"Ừ" U Cơ đáp một tiếng, lui về phía sau một ít.

Thạch Viêm quan sát nàng chỗ ở, liền không khỏi có chút cảm thấy mộc mạc, một cái giường đá, một tấm bàn đá, một tấm ghế đá, trừ cái này ra, không có vật gì khác.

"Ta còn có một nơi phòng, bên trong có đôi giặt quần áo vật, chẳng qua là ta bình thời nghỉ ngơi địa phương." Thấy Thạch Viêm ánh mắt, U Cơ liền vội vàng giải thích, nàng không muốn để cho đối với vừa cảm thấy mình quá sao mộc mạc.

"Uống trà không?" U Cơ không biết tại sao, đôi mắt hắc, lại hoàn toàn không có nên có tinh táo, có chút hốt hoảng, chính nàng cũng không biết là làm sao?

"Không, người như thế nào, qua được không?" Thạch Viêm ngồi ở trên ghế đá.

"Có khỏe không, sao nhiều năm, cũng chỉ dạng." U Cơ hơi cười cười, cũng không có nói thật, ngồi ở hai thước bên ngoài giường đá trên.

Thạch Viêm cũng không có nghe được nàng trong lời nói kỳ ý hắc, mới vừa một câu kia, cũng chỉ là tùy ý hỏi một câu mà thôi, một câu quan tâm chi lời mà thôi.

Nàng tính khác biệt, có lẽ liền quyết định, nàng vĩnh viễn không sẽ chủ động.

Nhìn ngồi ở đối diện U Cơ, Thạch Viêm bàn tay nhẹ nhàng vung lên, gió nhẹ lướt qua, theo cái khăn che mặt bị vén lên, Thạch Viêm toàn bộ trong tầm mắt, cũng theo nhẹ nhàng vén lên cái khăn che mặt, mà trở nên rực rỡ nhiều màu, giống như thiên đường trên hạ xuống chói lọi, trong nháy mắt toát ra đẹp nhất màu sắc.

Hay là gương mặt đó, vẫn như cũ mỹ để cho nhân tâm kinh, mỹ để cho người khó quên!

"Hay là như vậy đẹp." Thạch Viêm mở miệng thờ dài nói.

Thuận miệng tán dương lại để cho U Cơ cảm thấy hết sức vui sướng, kia mắt tiếp cũng hơi thùy liễm xuống, thần giác nhẹ nhàng nâng lên, nhìn ra, nàng thật cao hứng.

U Cơ nhìn Thạch Viêm trẻ tuổi tuấn dật gò má, trong lúc nhất thời, có chút ngơ ngác xuất thần.

"Đẹp mắt không?" Thạch Viêm đột nhiên, quay đầu hỏi.

Phát hiện bị phát hiện, U Cơ khước miệng hơi mím một cái, lông mi hơi nháy mắt nháy mắt, tầm mắt cuối cùng không nhìn được hướng một bên tránh đi, ngượng ngùng quay mặt đi.

"Ta phải đi về."

Bên tai nhưng vang lên thanh âm nam tử, U Cơ tròn mắt ngẩn ra, trong mắt vui mừng cũng thoáng qua tan biến không còn dấu tích.

"Ngươi chờ một chút!" Liền ở Thạch Viêm cất tới không gian muốn rời khỏi thời điểm, U Cơ ở sau lưng vội vã hô.

Làm sao?

"Tên cho ngươi." U Cơ không biết từ nơi nào, lấy ra một món thúy quần áo xanh sam, phía trên tán ra nhàn nhạt linh lực chập chòn, là một món pháp bảo.

Pháp bảo đều là có thể đại khả, để với mang theo người, nàng không biết là một mực mang trên người đi!

"Không biết là vì ta làm chứ?" Thạch Viêm có chút kinh ngạc, nhìn U Cơ phản ứng, Thạch Viêm làm sao không biết ý vị như thế nào! Đưa một người đồ, vẫn là mình luyện chế quần áo, loại đãi ngộ Thạch Viêm còn chưa bao giờ gặp được, người bình thường nhất là nữ tử ai sẽ đối với nam tử dạng đâu! Huống chi người hay là luôn luôn u như suối nước, sâu không thấy đáy U Cơ.

Bị Thạch Viêm nhìn không được tự nhiên, U Cơ hơi thấp xuống đầu, sáng ngời hai tròng mắt tránh né về thẹn thùng, cơ hồ không dám ngẩng đầu nhìn thẳng hấn ánh mắt.

Thạch Viêm nhẹ nhàng cười một tiếng, không có đưa tay đón, trực tiếp xuyên qua nàng hai tay hai cánh tay, từ hai bên, thật chắc khoen ở nàng người, nàng eo nhỏ nhắn, kinh bạc hắc sắc quần áo, lông tuyến đang lúc, thậm chí có thể cảm nhận được U Cơ trên người hơi nhiệt lượng, nếu không phải đại lưng trời buộc, xúc cảm hẳn sẽ thật hơn thực đi! Cảm nhẹ đè ở bả vai nàng trên, đột nhiên xuất hiện cử động, để cho U Cơ cả người run lên, đầu vai cũng chấn một chút, trong tay quần áo, cũng thiếu chút nữa rơi xuống đất.

"Cám ơn!"

Thạch Viêm người tuyệt đẹp trên gương mặt phát ra sâu kín thoang thoang, vuốt ve nàng sau lưng, U Cơ da thịt nhẵn nhụi, nhưng cũng nở nang, sờ liền như nhuyễn ngọc vậy, U Cơ gắt gao nắm chặt tay, hốt hoảng hốt hoảng, nơi nào còn có nửa điểm trước tỉnh táo, hay là trong đời của nàng, lần đầu tiên bị nhân dạng đối đãi!

Thành thực, lại có phong, tình, có khó có thể dùng lời diễn tả được mị lực, dù là chưa bao giờ lối ăn mặc, cũng là mỹ kinh người, chính là Thạch Viêm trong mắt U Cơ.

"Ngươi muốn làm gì!" U Cơ tỏ ra kinh hoàng.

Thạch Viêm nhẹ nhàng bung ở nàng gò má, hướng về phía kia bởi vì rất ít thấy ánh mặt trời, mà vì vậy trở nên có chút tái nhợt ngọc nhan, hôn xuống, Thạch Viêm rõ ràng cảm giác được thân thể nàng mảnh run rẩy một chút, sau đó mềm nhũn, tựa hồ ngay cả mang một chút tay khí lực đều không, nghiêm túc tới thuyết, nàng ở phương diện lịch duyệt thuần khiết giống như một tờ giấy trắng.

U Cơ nhìn Thạch Viêm, trên gương mặt lần nữa hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, U Cơ sâu kín trong ánh mắt tiết lộ ra khác thường, gò má mà đỏ ửng, hô hấp có chút gấp rút, càng mê người, nàng đôi gò tay lên, ôm Thạch Viêm cổ.

Nàng không hề hết sức chủ động, chẳng qua là Thạch Viêm đầu lưỡi đưa tới lúc, nàng sẽ thoáng vì hấn dành ra càng nhiều không gian, miệng anh đào mà tầm lớn một chút, đầu lưỡi nâng lên thuận lợi hấn quần quanh ở, sau đó ở hấn bú lúc cũng sẽ không lùi bước hoặc là dùng quá sức, mà là mềm mại đất tỳ hấn.

Thạch Viêm ôm lấy U Cơ đem nàng nhẹ nhàng thả vào giường đá trên, đem nàng nằm ở trên đầu búi tóc đánh tan để xuống, đen nhánh xinh đẹp mái tóc như một cong thác nước vậy khuyh tả tại đào tước tựa như vai trên, U Cơ siết chặt quả đấm, cảm giác thân thể mình tựa như bị cái gì xé tựa như... Cũng không chính xác, đây chẳng qua là thỉnh thoảng có một chút đau đầu thời điểm sẽ có cái gì bị xé ra, bây giờ chuẩn xác hơn cảm giác là hâm nóng một chút, trưởng trưởng, một cổ tử tê đại cùng để cho người run rẩy cảm giác từ giữa hai đùi truyền tới, nàng cắn chặt môi, không muốn để cho mình phát ra khác thường thanh âm.

Thạch Viêm âm thầm cười trộm không dứt, chẳng lẽ không biết chính là nàng loại đẹp lạnh lùng cao ngạo đáng về mới càng để cho người mê mê.

Thạch Viêm hôn nàng môi, từ cổ nàng sau đưa tay ôm nàng sau lưng, để cho nàng thật chắc dán sát vào thân thể mình, sau đó thoáng dùng sức, Thạch Viêm có thể cảm giác đến kia tầng tầng lớp lớp bao quanh, bao quanh mình chỗ kia thịt mềm thật giống như tan ra tựa như, động tác không tự chủ bắt

đầu dùng sức rất nhiều nhiều.

U Cơ cắn môi, dần dần nàng cũng không cách nào khống chế trứ để cho mình chỉ phát ra hơi thở cùng tiếng thở, tự động từ nơi cổ họng chảy ra động lòng người rên rỉ, mùa đông tuyết dung hóa, mùa xuân mưa góp nhặt trứ, nước chầm phá vỡ đất bùn trong khe hở dòng nước chảy tới.

...

"Người dạng, để cho ta sau này sống thế nào chứ ?" Sâu kín tiếng nói, êm ái vang lên ở u tĩnh thạch thất.

"Làm sao biết không thể sống, ta sẽ thường xuyên đến thăm ngươi, ngươi cũng một môi, đi ngủ!" Thạch Viêm ôm nàng tỉ mỉ eo, hai tay đè ở nàng mềm mại trên bụng, U Cơ vốc người đầy đặn thon dài, nàng mềm nhũn phúc bằng phẳng nhưng lại liên tục, để cho Thạch Viêm có chút yêu thích không buông tay.

"ừ!"

U Cơ bên mép, có một tia cong cong độ cong, là cảm giác hạnh phúc. Trên thạch tháp, hai người ôm nhau ngủ.

... ..

"Là nơi nào?" Thạch Viêm mở mắt ra lại lúc, chung quanh cảnh tượng đã đại biến, hần vị trí đã không phải hang đá, mà là một mảnh vụn dậm vô ngân tinh không, vô cùng tận hành tinh lẫn lộn, giống như liên miên bất tuyệt tuyết son lan tràn, một vòng bị chém thành hai khúc mặt trời đỏ tàn ra chuyển động vàng sáng, hùng hực cháy hóa điểm khoe khoang phiến động, nóng bỏng phải đem toàn bộ tinh không cũng vụn vụn tựa như.

Khắp nơi hoành vũng chắc bể tan tành Đại Tinh, tàn tạ cổ xưa chiến xa, thật một môi bạch cốt phảng phất từ dưới chân một mực kéo dài đến vũ trụ cuối, cuộn cuộn máu tươi hội tụ thành tinh hải, vô biên vô tận!

Đôi mắt nhìn lại, một mảnh tinh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: chế cổ phạt hoàng, cửu kiếm có thể chém chi

Chương 195: chế cổ phạt hoàng, cửu kiếm có thể chém chi

. . . Thật một môi bạch cốt phảng phất từ dưới chân một mực kéo dài đến vũ trụ cuối, cuộn cuộn máu tươi hội tụ thành tinh hải, vô biên vô tận!

Đôi mắt nhìn lại, một mảnh tinh mịch.

Thần phục người sinh, làm nghịch người mất! !

Một đạo lạnh lùng uy nghiêm thanh âm truyền khắp cửu thiên thập địa.

Đi đôi với đạo thanh âm vang lên, Thạch Viêm bỗng nhiên từ thị giác thứ nhất thay đổi thành thứ ba thị giác.

Một tấm hoa lệ phong cách cổ xưa thần tọa bùng để xuống trên chín tầng trời, Thạch Viêm lẳng lặng đứng ở một bên, ngưng mắt nhìn thần tọa trên lưng biêng nằm nghiêng bóng người, cùng mình độc nhất vô nhị khuôn mặt, người sau nhưng là một con như tuyết tóc trắng, mi tâm giữa kia đạo thần bí ẩn ký tựa như ngưng luyện trứ thiên địa oai, trên người lại là mang theo người một cổ để cho vạn vật thần phục quý bái kinh khủng ý chí, một đôi con ngươi như băng, để phạt từ Cửu U trong tối, nhìn xuống vân vân chúng sanh! Sau lưng là một tên mờ ảo thế giới, có núi eo treo vô tận tinh thần núi lớn, có vô số thú dữ bơi vô biên vô tận sông lớn, dập đầu thủ đi tới trước tín đồ bò lồm ngồm, giống như quanh co Cửu châu thần long, từng đạo thần để vậy bóng người cúi đầu quý bái, bầu trời đám mây trung, luôn luôn có một con tím bầm hai mắt mở ra, lãnh đạm nhìn chăm chú một cái, sau đó lại biến mất đang thay đổi huyễn trong mây.

"Không phải ta." Thạch Viêm thấp giọng tự nói một tiếng.

Người kia không biết từ nơi nào lấy ra một chuỗi xinh đẹp vàng nhạt trường kiếm, kiếm hết sức tinh xảo, trên đó hoa văn, phảng phất là hồn nhiên thiên thành, không nhìn ra một vài người làm dấu vết, để cho người cảm thấy không phải một cái dùng cho vũ khí chiến đấu, mà là một món dùng cho cất giữ tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật.

Người kia tay nhẹ nhàng huy động đem trường kiếm trong tay ném ra, trường kiếm bọc phát ra một trận vô cùng sáng chói quang mang, Thạch Viêm không kiềm được nửa nhắm mắt lại.

"Lạc Thần!" Thạch Viêm kinh hãi thất thanh, cũng không trách hấn thất thanh, chuỗi này vàng nhạt trường kiếm sở hóa nữ tử bất ngờ cùng để cho hấn vận dụng bí pháp mới đánh chết Lạc Thần không hai.

Màu vàng trường bào, có lan tràn hơn nửa phiến vân thái vật áo, từng cái màu vàng long văn bơi trong đó, rộng lớn thủy vân tụ lý nghiêng ra một cái đem bỏ túi kiếm, ở năng bên người bay múa.

Vẫn là tờ nào yêu dị quyền rũ gương mặt đường cong, tròn mắt mà ôn nhu luôn là tự tiểu phi tiểu, đen nhánh xinh đẹp mái tóc dài bao trùm nang toàn bộ sau lưng, cùng với kia giống như thái vân trường bào vật áo, Lạc Thần hai tay cầm ở trước bụng, bình tĩnh nhìn chăm chú phía trước.

Thạch Viêm ngẩng nhìn đi, kia phía trước chẳng biết lúc nào xuất hiện cửu tôn phật đà, vạn đạo phật quang tràn ngập, đem toàn bộ nhuộm máu tính không cũng nhuộm thành màu vàng kim, tường hòa có to lớn khí tức đem toàn bộ tính không bao trùm, cùng trong Phật giáo Phật tổ không giống nhau, trước mắt chín vị phật đà cũng không có giống như bị người hành hung sau này đầu đầy bọc lớn, đều có một con đen nhánh tóc dài phiêu dật, từng miếng Kim bạc thật chắc bao quanh từng luồng sợi tóc, che lấp nguyên cái đầu.

"Nghịch loạn vạn giới người... Khi giết chi..."

Chín đạo thanh âm trầm thấp cùng chung vang lên, giống như một cục đá rơi vào giếng cổ trung, trầm muộn đập trứ nhân tâm.

"Ma ha tát đóa bà ư. Ma ha, già lô ni già ư. Ứm, tát bà la phật duệ, đếm đất kia đất viết, nam vô tất cát lật đóa, y mông a 唵 ư. Bà lô cát đế, thất phật la lăng đà bà..." Rung động tâm thần thanh âm không ngừng ở trong tính không vang vọng, kích động toàn bộ tính không, không chỗ nào không có mặt hồi âm giống như phạm xướng.

Chín ngôi cổ thân phật ảnh ngồi xếp bằng ngồi trên hư không, chín đóa hoa sen ở kỳ phía dưới xuất hiện, không rãnh vô cầu, vô cùng vô tận Bồ tát phật đà ở trong tính không hiện lên, hướng bọn họ quỳ bái.

Là một bộ kinh người hình ảnh, Thạch Viêm đứng ở thần tọa cạnh, quang trung có chút chấn động.

Thần tọa trên thanh niên tóc trắng cười nhạt, đối với lần này bất tiết nhất cổ, "Lạc nhi, có thể chém bọn họ!"

Lạc Thần sau lưng mái tóc dài cũng vũ động, còn quần thân thể năng, sau đó trong nháy mắt giương ra, vô số kim quang từ sợi tóc khe hở đang lúc bắn ra, ở trong tay tạo thành một thanh trường kiếm, nhắm thẳng vào phật đà: "Lạc nhi đến nay thượng không khỏi có thể chém vật, chính là chín vị chế cổ phật hoàng, cửu kiếm là được giết hết chi!"

Cửu tôn phật hoàng thân hình hết sức cao lớn, dưới chân là vô số cầu vòng xen lẫn tạo thành cầu vòng hoa sen ngai vàng, bảy sắc loan điều vờn quanh bay tán loạn, phong cách cổ xưa phật bào quần quanh ở bên hông, phơi bày ra tản ra lưu ly quang mang da thịt, chín phật thủ trung cũng nhiều hơn một quyền kinh thư, kinh thư mặt bìa bất ngờ chia ra viết ba chữ to: "Quá khứ quyền kinh, bây giờ quyền kinh, tương lai quyền kinh, vô thường quyền kinh, vô ngã quyền kinh, vô tri quyền kinh, duyên khởi quyền kinh, duyên diệt quyền kinh, duyên mầm quyền kinh."

Lạc Thần không có ở đây nhìn thần tọa trên thanh niên, cầm kiếm hướng chúng phật hoàng chém tới.

"Là hà pháp? Khai thiên có ba pháp, pháp này tên hà?"

Cửu tôn phật hoàng cảm giác được cái loại đó sở hướng phi mỹ vô địch lực lượng, trong tay phải kinh thư tự động lật tới, một đạo Đạo Huyền áo phù văn từ kinh thư trung bay ra, ở trong tính không bay múa, trong tay trái hiện ra phong, mưa, lôi, điện, ở trong bàn tay nhảy lên, nhìn trên đầu kiếm, lập tức nhìn Lạc Thần hỏi.

Mặc dù cửu tôn phật hoàng chẳng qua là phát ra một tên vô cùng ngắn ngủi âm tiết, Thạch Viêm nhưng nghe rõ ý hấn.

"Pháp này tên đạo, thuật chi vì kiếm!" Lạc Thần không có trả lời, thần tọa trên thanh niên mở miệng nói.

"Là đạo kiếm!" Thạch Viêm quang chấn động nhìn một pháp quyết, thức pháp quyết hấn quá quen thuộc, ở Đẩu Phá vị trí hấn sử dụng cấm thuật đem mười năm sau mình lấy hình chiếu phương thức kêu gọi tới, rõ ràng là mười năm sau mình lĩnh ngộ pháp quyết.

"Phật vì thích cửa, phật vì hiền người, phật vì Vô Song... Phật thấy ba ngàn phá, độ sinh chém tội!"

Một đoạn ngâm xướng sau, chín phật đầu đạo kiếm hơi rung động, nhưng là lại tiến một bước, cách cửu tôn phật hoàng đầu chỉ có gang tấc cách.

Kinh khùng chấp chôn lan tràn khắp nơi, vũ trụ tựa như cũng bởi vì kỳ muốn sụp đổ vậy.

Lúc này cửu tôn phật đà tóc bốc cháy, màu vàng hỏa diễm hừng hực bốc hơi lên, bao quanh sợi tóc Kim bạc dung hóa, hóa thành từng tia lưu quang biến mất vô ảnh vô tung, nhắm chặt hai mắt, hết sức ngăn cản đầu đạo kiếm mạnh mẽ áp lực.

"Để chủ có chín pháp, pháp này được đặt tên là đạo, thuật vì đạo sinh, vì ta chi đệ nhất thuật, đạo kiếm, phá hết thế gian hết thấy pháp!" Lạc Thần ngâm xướng xong, màu vàng bóng người, giống như cháy phượng hoàng, có niết bàn lúc tuyệt đại phong hoa, màu vàng kia vấy đầm dài bay lượn trên không

trung, huoi kiếm chém tới, cửu tôn phật đà trong tay kinh thư bóc cháy, trong nháy mắt hóa thành hầu như không còn.

Đệ nhất kiếm huoi ra, chém chết đệ nhất tôn phật hoàng, Lạc Thần không tái dừng lại, nhẹ giọng ngâm xướng, cánh tay bay lượn, thứ hai kiếm huoi ra, chém chết thứ hai tôn phật hoàng, đệ tam kiếm...

...

"Cửu kiếm đánh chết chín vị chế cổ phật hoàng!" Lạc Thần đưa tay xóa đi khôe miệng máu tươi, sau lưng ánh sao bù xù ở quanh người nàng, chiếu sáng nàng giống như thần chi.

Chính là Lạc Thần, để chủ công kích mạnh nhất thần khí, vô địch, cái gọi là chế cổ phật hoàng cũng phải một kiếm chém chết!

"Tên cảnh tượng, thật giống như có chút quen thuộc. . ."

Thạch Viêm ngưng mắt nhìn trước mắt đã phát sinh hết thảy, khẽ nhíu mày, tên cảnh tượng, thật giống như gặp qua ở nơi nào.

Đột nhiên, thần tọa trên cái đó thanh niên tóc trắng nghiêng đầu nhìn về phía hắn, lạnh như băng con ngươi trong không có tình cảm chút nào lộ ra.

Hai người liền dạng đối mặt, không nhúc nhích!

Không biết cùng lâu.

"Người nên đi!"

Thanh âm đột nhiên vang lên, thần tọa trên thanh niên tóc trắng, nữ quay đầu đi, trong miệng phát ra một đạo lãnh đạm thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: nhục thân hoành độ tinh không

Chương 196: nhục thân hoành độ tinh không

"Người nên đi!"

Thanh âm đột nhiên vang lên, thần tọa trên thanh niên tóc trắng, nữ quay đầu đi, trong miệng phát ra một đạo lãnh đạm thanh âm.

"Đi, đi đâu?"

Thạch Viêm tự lẩm bẩm, đồng thời ở trong đầu gọi: "Hệ thống, hệ thống?"

Không có bất kỳ phản ứng!

Thanh niên tóc trắng nhìn hiu quạnh vỡ nát vũ trụ, trong mắt không có chút nào biểu tình, tựa như đã thấy thường xuyên, trong miệng lần nữa phát ra lãnh đạm thanh âm: "Người còn không tỉnh lại sao!"

"Ta là đang nằm mơ sao?"

Thạch Viêm lẳng lẳng nhìn bốn phía, một khắc sau, Thạch Viêm cả người chợt run lên, tầm mắt khôi phục, đợi đến khôi phục bình thường...

"Ta là chuyển kiếp, hay là ở trong vũ trụ! Mới vừa rồi là đang nằm mơ?" Thạch Viêm kinh ngạc nhìn bốn phía, bất quá không giống với mới vừa rồi trong mộng kia hiu quạnh, gần như vỡ nát, thật một môi bạch cốt, vô biên vô tận biển máu vũ trụ, tên vũ trụ rõ ràng tiết lộ ra bưng bưng hướng lên sinh cơ, đơn giản tới thuyết, một người là ngã gục người lớn tuổi, một người là đang lúc tráng niên đại hán.

Lần nữa cùng hệ thống không liên lạc được, Thạch Viêm linh hồn lực bắt đầu điên cuồng hướng bốn phương tám hướng lan truyền, tiến hành thăm dò, nhưng ngay sau đó nhíu mày, chánh sở vị "Đi xưa nay kim vị chi trụ, tứ phương trên dưới vị chi vũ," vũ trụ lớn, lấy hắn vượt qua để cảnh linh hồn lực cũng xa xa dò không tới đâu, thậm chí không cảm ứng được bất kỳ sinh linh trà trộn, bất quá lấy hắn Đẩu Đế thực lực lại thêm vượt xa để cảnh linh hồn lực, ngược lại là không sợ chút nào trong vũ trụ tội tề hoàn cảnh, ở trong vũ trụ sống đến thọ mệnh cuối cũng không là vấn đề.

Thạch Viêm nhìn vô biên vô tận vũ trụ, dưới chân lơ lửng hui quanh, không có sinh mệnh tồn tại tinh cầu, Thạch Viêm không nhận được mảng: "Thảo hán nương, cái gì phá hệ thống, đến một cái thời khắc máu chốt liền không liên lạc được."

Ở đâu không tìm được phương hướng, một mực ở trong vũ trụ bồng bềnh cũng không phải biện pháp, Thạch Viêm cũng chỉ có thể bằng vào cảm giác lựa chọn một tên phương hướng phi hành, nhục thân hoành độ vũ trụ, tìm có sống mệnh tồn tại tinh cầu, ngược lại không phải là hán không nghĩ phá vỡ không gian đi tới trước, chỉ là một vũ trụ cho hán cảm giác không đứng lăm, có loại hoàn toàn xa lạ cảm giác, thông tục mà nói, chính là thủy thổ không phục, giống như là cá sấu, tuy là thủy lục hai tê, nhưng ở trong nước nó chính là vương giả đại thần, nhưng là lên bờ thì trở thành đồng xanh học sinh, Thạch Viêm dám khẳng định, tên không biết vị trí hệ thống tu luyện tuyệt đối cùng hán hệ thống tu luyện sinh ra mâu thuẫn, không phải cùng đường hệ thống!

Vì vậy này vị trí tuyệt đối không phải tiên hiệp huyền huyền vị trí, cực lớn có thể chính là khoa học kỹ thuật vị trí, lấy khoa học kỹ thuật làm chủ thể hệ thống tu luyện, phá vỡ không gian qua lại lời, khoảng cách ngắn vấn đề ngược lại không lớn, một khi cách quá dài, không có chính xác tọa độ, rất dễ bị lạc ở trong đó, được không đi ra lọt.

Công phu không phụ người có lòng, Thạch Viêm rốt cuộc cảm ứng được một tên sinh cơ bùng bùng thế giới, rõ ràng vô cùng mạnh mẽ, hán hai tay một xé, ở vũ trụ trong không gian đi thông dị thể giới lối đi đánh mở một cái chỗ rách, hán bây giờ cùng dị thể giới cách không phải quá xa nhưng cũng không gần, nhục thân hoành độ quá khứ, không biết còn cần bao lâu, ở trong vũ trụ bồng bềnh hết mấy tháng, thật vất vả dò thám biết đến một cái khả năng có sống mệnh tồn tại tinh cầu, hán nhưng là không nhiều lắm kiên nhẫn.

Dị thể giới trung, toàn bộ bầu trời bắt đầu run rẩy, rõ ràng có vết rách xuất hiện, chậm chậm bắt đầu kéo dài, rốt cuộc xuất hiện một cái lối đi vậy chỗ rách, sau đó một bóng người ở chỗ rách trước xuất hiện, đảo mắt liền liền biến mất, bầu trời khôi phục nguyên dạng, không có để lại một chút dấu vết.

Mà một dị tượng, không ít sinh linh cũng thấy, không biết xảy ra chuyện gì, dạng chuyện, bọn họ nhưng cho tới bây giờ chưa từng thấy qua, trong lòng dĩ nhiên là mờ mịt không dứt, cho dù những cường giả kia cũng không phải rất rõ hết thấy.

Mặc dù có cường giả muốn tra tìm lộn một cái, nhưng là lại một chút tin tức cũng không có, làm sao tra cũng không tra được, vượt qua bọn họ phạm vi nhận biết, chỉ có thể hạ cảnh kỳ, để cho người cảnh giác một chút, nhưng không cần kinh hoảng, chẳng qua là phản ứng tự nhiên. .

Thạch Viêm rất nhanh liền xuất hiện ở một mảnh núi non trùng điệp giữa, tên thế giới lớn nhất thú dữ rừng rậm, Thạch Viêm hoạt động một chút thân thể, ở trong vũ trụ bồng bềnh hết mấy tháng, thật lâu cũng không có dạng chân đạp đất cảm giác.

Một bên từ trên thế giới hút lấy trong thiên địa rồi rạc năng lượng, vừa cảm thụ trong đó năng lượng kết cấu, dần dần để cho hán biết được phương trên thế giới năng lượng là như thế nào, đại trong tự nhiên lực lượng lại là như thế nào, hệ thống tu luyện vì sao.

"Vị trí thật đúng là khắp nơi nở hoa a!" Thạch Viêm dần dần cốt một cái, cái tinh cầu hệ thống tuy cùng tiên hiệp huyền huyền có chút sai lệch, các loại thần thuật sư, người có dị năng hoành hành, nhưng cũng nhưng có không ít chỗ tương tự, ở cái tinh cầu trên cảm giác rõ ràng so với ở vũ trụ trên thoải mái không ít, bất quá vị trí chung quy vẫn là khoa học kỹ thuật chủ đạo tu hành hệ thống a! Cũng không biết vị trí khoa học kỹ thuật lợi hại trình độ nào, là tự thân yếu kém, ngoài thân vũ khí hết sức phát đạt, hay là mở tự thân ghen khóa, mạnh mẽ tự thân, cũng hoặc là là hai người có kiếm, bây giờ hết thấy còn đều là không biết a!

Dưới mắt trước hay là muốn nhìn một chút tên thế giới, thật lâu không thấy loài người, Thạch Viêm nhìn một cái bốn phía, sau đó liền bắt đầu đi ra ngoài, dọc theo đường đi ngược lại là gặp đến không ít các loại hình dáng kỳ dị thú dữ, sư tử chín đầu, ba kim điêu, vô con yêu thú, chút thú dữ thực lực hay là không tệ, bất quá cũng chỉ là so với tên thế giới tới thuyết, thả vào Đấu Phá vị trí cũng bất quá là bốn năm cấp tồn tại thôi.

Bất quá đối với tên thế giới đất tới thuyết, chỉ phách là có mệnh đi vào, không mệnh đi ra ngoài.

Thạch Viêm bước chậm đi ở trong rừng rậm, chậm rãi đi, dù sao hán không gấp, mát mẽ gió mát quất vào mặt, thân nhiên tự tại, cách đó không xa trong rừng rậm một đạo xinh đẹp quang mang thoáng qua, là một quả chiếc nhẫn, Thạch Viêm đưa tay tỏ chức, chiếc nhẫn phía trên rõ ràng có tên thế giới không gian dị năng khí tức, không gian năng lực đối với bất kỳ một người nào thế giới sinh linh tới thuyết thật ra thì đều là rất ít ỏi, Đấu Phá vị trí cần Đấu Tôn, Đấu Thánh mới có thể lĩnh ngộ, Tru Tiên vị trí, được rồi, có thể dẫn Ngộ Không đang lúc người còn không có, mặc dù các thế giới sinh linh gọi cách gọi bất đồng, nhưng không thể chối, đúng là một loại cường đại năng lực, coi như là hán bây giờ, cũng bất quá là nông cạn tiến hành tác dụng, đến nỗi vị trí không gian người có dị năng, nắm giữ càng bất quá là da lông trung da lông thôi!

Chiếc nhẫn trên ngay cả cảm chế cũng không tồn tại, Thạch Viêm tâm thần động một cái đã mở ra Không Gian Giới Chỉ, nhìn đồ bên trong, một đồng lớn kim tiền, cơ hồ không có những vật khác, Thạch Viêm biu môi một cái, một ít vật ngoại thân, tiện tay vứt bỏ.

Vực sâu rừng rậm là rất rộng rãi, bất quá rõ ràng đối với trần lòng tới thuyết đã đi tới vòng ngoài vòng ngoài, nhìn phía xa nhân tộc, hán coi là là nhân tộc đi, chẳng qua là mỗi một thế giới đối với nhân tộc ra hiện hữu bất đồng khái niệm, một chút Thạch Viêm hay là biết, dấu sao căn nguyên quy luật bất đồng, tự nhiên tạo thành kết quả cũng là tự nhiên bất đồng, không cần vì thế cảm thấy nghi ngờ, mặc dù ngôn ngữ không thông, bất quá cũng may Thạch Viêm linh hồn lực mạnh mẽ, ngược lại là lý lý giải kém không nhiều.

Vạn dặm đường đối với Thạch Viêm mà nói, không có ở đây chậm rãi đi lang thang, mấy tên nhíp bước đang lúc cũng rất mau liền đi tới, tới gần vực sâu rừng rậm vạn thú thành gần ngay trước mắt, các loại đoàn xe giống vậy rất nhiều.

Trong thuộc về một tên tên gọi ngạo bạch đế nước quốc gia tất cả, "Ngạo Bạch" nghị vì Hán ngữ chính là "Bách hợp", làm sao nghe cũng có điểm quái dị!

Thạch Viêm đi trên đường, đi theo trước đoàn xe vào, cũng không có cái gì chỗ không ổn, cũng không người có thể phát hiện hắn, hắn ở mọi người bên cạnh, lại không có ở đây mọi người bên cạnh, cùng hoàn cảnh chung quanh hài hòa thêm tự nhiên dung hợp vào một chỗ, là một loại linh ngộ, có thể xưng là thiên nhân hợp nhất, căn bản diễn tả: Ngày cùng người là thể gian vạn vật mâu thuẫn trung cốt lõi nhất nhất bản chất một đôi mâu thuẫn, ngày thay mặt biểu vật chất hoàn cảnh, người thay thế biểu điều thích vật chất tài nguyên tư tưởng chủ thể, hợp là mâu thuẫn đang lúc hình thức chuyển hóa, một là mâu thuẫn tương sinh gắn bó căn bản thuộc tính.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: thiên phú dị bẩm thiếu nữ

Chương 197: thiên phú dị bẩm thiếu nữ

Vào thành cửa sau, thấy đầy đường bóng người, vô cùng náo nhiệt, hình thức phong khác biệt phong thổ nhân tình nghiêng về với cổ đại tây phương.

Vạn Thú Tửu Lâu là Vạn Thú Thành nổi danh nhất tiệm cơm, cũng là một nơi thượng hạng nghỉ ngơi đất, Thạch Viêm đi vào trong đó, lập tức có hai tới phục vụ.

Thạch Viêm chậm rãi ăn trước mắt thức ăn ngon, nghe chung quanh đám người nói chuyện, tửu lâu là trực tiếp nhất nguồn tin tức, mặc dù sẽ không là nhất cơ mật tin tức, có thể đại chúng loại nhưng là rất nhiều, đủ hấn lý giải tên thế giới hết thấy, tầm nhìn hạn hẹp, nói không chừng cũng có thể được biết này vị trí tình trạng.

Thạch Viêm linh hồn lực trải rộng bát phương, cũng dần dần hiểu được hết thấy, tên thế giới chủ lưu là thần thuật sư, triệu hoán sư, cùng với các loại người có dị năng, triệu hoán sư chính là kêu gọi dị không gian sinh vật ký kết khế ước từ tiến hành đối địch, tu linh người chính là tu luyện linh hồn lực lượng, nhất thừa thốt, cũng là một thế giới thần bí nhất người, là các đại gia tộc chỗ ngồi tân! Mỗi một tên thế giới cũng không có cùng diễn hóa quá trình, mà phương thế giới chính là dùng thần thuật sư lực lượng diễn hóa ra tới, khiến cho chi trở thành trọng yếu nhất một cổ tiến về trước động lực, để cho thế giới càng có lực, bất quá rất hiển nhiên tên thế giới hệ thống căn bản cũng không có quá cận kề phân chia, ngay cả đi ra tinh cầu, bước lên tinh không năng lực cũng không có, tên thế giới ở so với này vị trí cũng loại thuộc về không khai hóa tinh cầu.

Thạch Viêm đi ở Vạn Thú Thành trung tâm trên đường chính, Vạn Thú Thành tuy không phải bách hợp đế quốc đế đô, nhưng chi sầm uất sợ là rất ít có những thứ khác đô thành có thể so sánh với, dẫu sao tên trên thế giới lớn nhất thú dữ rừng rậm liền ở chỗ này, có thể thuyết trong là một thế giới lớn nhất đám người lưu động trung tâm một trong, trong tụ tập toàn đại lực tám thành trở lên người có dị năng.

Thạch Viêm chưa từng có nhiều ở Vạn Thú Thành dừng lại, Thạch Viêm đi qua không ít thành trì, coi như là một nước chi cũng cũng không phải ít, đối với hắn mà nói, tên thế giới không có hắn không thể đi, không thể đi đất, coi như là có tái nhiều cường giả trấn giữ, đối với hắn mà nói cũng là mây trời.

Vây quanh trang viện sông hồ thành bình tĩnh giống như một cái ngọc sắc băng (tape), Thạch Viêm theo sông hồ thành đi trang viện, từ từ đi tới trang viện phía sau, Thạch Viêm liếc nhìn lại, mặc tình nhue khôi giáp võ sĩ, đơn giản chất phác hầu hạ người làm, những người này liền chừng mấy ngàn chỉ nhiều vây quanh ở quảng trường vòng ngoài. Giữa quảng trường còn có mấy trăm tên quần áo màu sắc khác nhau người, là tòa trang viện trong thân phận địa vị khá cao người, là một người quý tộc giai tầng nghèo xa vô cùng muốn thế giới.

Thạch Viêm xuyên qua đám người, đi tới giữa quảng trường, không có hộ vệ ngăn trở hắn, bởi vì không người nào có thể phát hiện hắn, chính là thiên nhân hợp nhất chỗ tốt, ta đứng ở người trước mặt, người không thấy được ta, không nghe được ta.

Trong quảng trường hấp dẫn nhất hấn quang là một tên thiếu nữ quần áo trắng, thiếu nữ quần áo trắng mười bốn mười lăm tuổi, mái tóc dài hiện lên sáng bóng giống như ánh trắng ngưng tụ nước, váy trắng vạt áo sắc sỡ hoa biên tựa như năm màu lưu hà, trong trong mắt lộ ra nhân nhạ sâu bi.

Giữa quảng trường một vị tóc trắng lão giả khoát tay chặn lại, đem thiếu nữ quần áo trắng đánh bay.

"Nhớ năm đó bao nhiêu người gọi gắm hy vọng ở nàng trên người, tiêu phí ta Lạc thị nhất tộc bao nhiêu tài sản, hôm nay nhưng là thất bại trong gang tấc, chờ tầm thường, còn có hà mặt trở về lưu tại gia tộc tham gia tộc hội?"

"Nàng mười tuổi trước như vậy tu hành thiên tài, không thể một đời, ai thấy nàng không phải lấy lòng cười xòa? Nàng nhưng là ái lý bất lý, một bộ kiều ngạo hình dáng, hôm nay sa sút, nhưng cũng là lỗi do tự mình gánh."

Hoặc giễu cợt, hoặc thương hại, mang ác độc hoặc là lạnh lùng các loại tiếng nghị luận vang lên, thiếu nữ quần áo trắng cúi đầu đứng lên, trở lại trong đội nhóm.

Thiếu nữ quần áo trắng vốn là đứng với đội ngũ trước nhất, thời điểm xếp hạng sau lưng nàng nữ tử nhưng là đi về trước một bước, lại trực tiếp đứng ở nàng nguyên lai vị trí, những người khác tựa hồ cũng kinh thường với đề cho nàng đứng ở trước người, đây thôi táng táng đất liền đem nàng gạt bỏ đến phía sau nhất.

Thiếu nữ quần áo trắng siết thật chặt quả đấm, nhỏ yếu bóng người càng phát ra tỏ ra ti khiếp.

"Hôm nay là ta Lạc thị nhất tộc ba năm một lần thử ngày, ba năm trước lạc linh tiên thân là tộc trưởng người thừa kế lại không thể thông qua ngâm xương thân chú, thi triển thần thuật, hôm nay lại là không chịu nổi. . . Ta cùng trong tộc trưởng lão quyết định, từ hôm nay chính thức tước đoạt lạc linh tiên người thừa kế tư cách biệt."

Thạch Viêm nhìn quần áo trắng nữ tử, biết nàng tên, lạc linh tiên, rất êm tai rất có linh khí một cái tên.

Đám người dần dần tản đi, quảng trường tỏ ra không khoáng mà buồn tẻ, thiếu nữ quần áo trắng đứng ở nơi đó, trừ chế giễu cùng cười nhạo nàng người, tựa hồ không có ai tái nguyện ý để ý tới nàng, cùng cái đó mới nhậm chức người thừa kế bị vây quanh rồi đi, tạo thành tươi sáng so sánh.

Thiếu nữ quần áo trắng đứng ở giữa quảng trường, kinh ngạc nhìn nhìn trên quảng trường kia làm pho tượng, tựa hồ ở tưởng tượng năm đó mình mới vừa ngâm xương thân chú lúc đưa tới chấn động, để cho toàn tộc người không khỏi kinh hãi, khi đó, ai đều cho rằng Lạc thị nhất tộc rốt cuộc sẽ ra đời một vị thánh cấp thần thuật sư.

Thiếu nữ quần áo trắng cũng không có giống như những người khác vậy đi trang viện trước vườn đi tới, mà là thông qua trang viện phía sau cửa hông đi ngoài trang viện đi tới.

Thạch Viêm nhìn thiếu nữ quần áo trắng, cùng đi, thiếu nữ quần áo trắng đi vào rừng rậm, thiếu nữ quần áo trắng bóng người biến mất ở phía sau một cây đại thụ, chỉ thấy phía sau cây chính là lớn sông, sông chính giữa có một khối xanh màu nâu đá lớn, thiếu nữ quần áo trắng đứng ở trên tảng đá.

Hơi nước tung bay, ánh mặt trời từ trong rừng khe hở rơi xuống, tại thác nước chừng bày khỏi ngũ thải ban lan cầu vòng, thiếu nữ quần áo trắng mái tóc dài bị đánh ướt, vẫn ở hơi nước trung tung bay, gió sông cổ động nàng quần bãi, lại giống như trong nước tiên tử vậy siêu trần thoát tục.

Thạch Viêm chú ý tới nàng cỡi cỡi giày, trắng nõn hai chân trong suốt sáng, tế nộn da thịt khinh bạc như cánh ve.

Thiếu nữ quần áo trắng cũng không có nhảy sông, nàng ngồi ở ướt nhẹp màu xanh trên đá lớn, sau đó đem chân thả vào trong nước, ngồi ở chỗ đó kinh ngạc nhìn nhìn phương xa.

"Đi ra đi!" Thiếu nữ quần áo trắng xoay đầu lại nhìn Thạch Viêm một cái.

"Người có thể phát hiện ta?" Thạch Viêm cũng làm ở màu xanh trên đá lớn, nhìn thiếu nữ quần áo trắng bình tĩnh hỏi, nhưng trong lòng có chút khiếp sợ, thiên nhân hợp nhất dưới trạng thái, lại bị một tên cấp thấp đệ thế giới "Phế vật" thiếu nữ phát hiện tung tích, kúng tưng.

"Mới vừa rồi người đứng ở giữa quảng trường." Lạc linh tiên nhìn hần thanh nói, thiếu nữ ánh mắt hết sức tinh khiết, để cho Thạch Viêm có thể cảm giác đến nàng đối với hần nhìn chăm chú, vền vẹn chỉ là quan sát, vừa không có cảnh giác, cũng không có cái gì những thứ khác ý ở đầu bên.

"Người làm sao phát hiện?" Thạch Viêm tò mò hỏi, trên thực tế vô luận là ở đó một năng lượng tên giai tầng, hần là toàn diện nghiền ép tên thế giới, giống như hai thứ nguyên sinh vật không cách nào phát hiện ba thứ nguyên tồn tại, thiên nhân hợp nhất dưới trạng thái, muốn phát hiện hần, ít nhất phải trong cảnh giới so với hần chỗ cao mấy tầng thứ, hoặc là cùng trong cảnh giới cùng hần vậy lĩnh ngộ thiên nhân hợp nhất, nếu không rất khó phát hiện hần

"Bởi vì người đang nhìn ta." Lạc linh tiên nháy nháy mắt.

"Cũng bởi vì ta nhìn người, người cũng biết!" Thạch Viêm ngạc nhiên hỏi ngược lại, nếu như dạng lời, thiên nhân hợp nhất cũng quá không đáng tiền đi, phong quan sát người, người có thể nhìn thấy phong?

"Ừ, ta tinh thần lực thật giống như so với người khác cũng cường!" Lạc linh tiên xin lỗi đáp một tiếng, tròn mắt trong nhưng rốt cuộc toát ra chút đắc ý đi ra.

Xem ra là một con thiên phú dị bẩm thiếu nữ a! Thạch Viêm rơi vào trầm tư, tinh thần lực và linh hồn lực có thể nói là một loại lực lượng, bởi vì nó là từ linh hồn diễn sinh ra đi, tinh thần lực tác dụng lớn nhất là cảm giác, mạnh mẽ tinh thần lực có thể cảm ứng được tình huống chung quanh tỷ như hoàn cảnh rải rác nhưng không thấy được hình ảnh, tinh thần lực nếu như mạnh mẽ tới trình độ nhất định, coi như là linh hồn bề tan tành, tiêu tán, cũng có thể tiến hành gấp lại, vì vậy, linh hồn là tinh thần tái thể, chỉ có đủ cường đại mới có thể chống đỡ đứng lên.

Chương 198: cứu trợ chân thiếu nữ

Chương 198: cứu trợ chân thiếu nữ

"Có thể thả ra ngoài để cho ta nhìn một chút sao?" Tên thế giới thần thuật sư ở tinh thần lực trên vốn là có không tệ thành tựu, thiếu nữ trên người không có chút nào tinh thần lực tiết ra ngoài, trừ phi Thạch Viêm đem linh hồn lực xâm nhập đối phương đầu, nếu không hẳn cũng cảm giác không ra thiếu nữ tinh thần lực như thế nào.

Lạc Linh Tiên nhắm mắt lại, "Cách chúng ta gần đây một cây đại thụ, từ Dưới đi lên đếm ba thước sáu tấc, có một tên máu hang kiến huyết, bên trong có một trăm ba chục ngàn bốn ngàn chín trăm tám mươi bảy chỉ công con kiến, hai chục ngàn bảy ngàn bốn trăm ba mươi hai chỉ mẫu con kiến, từ ta ngay phía trước một trăm lẻ bảy bước đá ngầm hạ, một con tuyết cá sanh hạ bốn trăm tám mươi hai tên trứng, trong đó có hai mươi bảy chết.

Thạch Viêm sinh cứng lưỡi, loại tình độ tinh thần lực, mặc Dù cách hẳn có rất chênh lệch lớn, nhưng là so với tên thế giới. . . Thật là hết sức không hợp lý, thường lời thuyết: "Một phe thủy thổ Dưỡng Dục một phe người." Người có thể trồng cây vào một loan cái ao tạo ra chân long?

"Có phải hay không rất lợi hại?" Lạc Linh Tiên thấy Thạch Viêm kinh ngạc biểu tình, hơi có chút ngượng ngùng.

"Ừ, quả thật rất lợi hại, ta giống như người sao đại thời điểm có thể không làm được làm ruộng bước!" Thạch Viêm khen ngợi một câu, hẳn thuyết đều là nói thật, hẳn mười lúc năm sáu tuổi hậu, tinh thần lực có thể xa xa không có loại tình độ kinh khủng.

Lạc Linh Tiên lộ ra vì thẹn thùng nụ cười, nàng cảm thấy đối phương chẳng qua là nói đùa, đối phương nhìn so với mình cũng lớn không mấy tuổi, sao mạnh mẽ, làm sao có thể không sánh bằng mình.

"Kia người tại sao không nói cho người tộc nhân?" Thạch Viêm lại hỏi, hẳn đối với thiếu nữ trước mắt lần nữa nhiều mấy phần tò mò, như vậy mạnh mẽ tinh thần lực, ở tên thế giới chỉ sợ là độc nhất vô nhị, nhưng là lại bị tước đoạt tộc trưởng người thừa kế vị trí, hơn nữa bị người nói là tầm thường.

"Ta không thích bọn họ." Lạc Linh Tiên cau mày lắc đầu một cái, "Bọn họ đối với ta không tốt, chỉ muốn lợi Dụng ta, một khi phát hiện ta không có giá trị lợi Dụng, liền vứt bỏ ta."

Thạch Viêm gật đầu một cái, loại lợi ích ngay đầu không có chút nào tình cảm gia tộc quả thật làm người ta chán ghét.

"Người đi tới trong là tại sao?" Lạc Linh Tiên xách váy đứng lên, ướm nhẹ trên chân che một tầng nhu nhuận thủy sắc.

"Không tại sao, ta coi như là lạc đường." Thạch Viêm đi tới tên thế giới cũng chỉ là bởi vì ở trong vũ trụ Du đãng hết mấy tháng, có chút chán nản khô khan vũ trụ cuộc sống, thật vất vả gặp phải một tên có sống mệnh tinh cầu, xuống nghỉ ngơi giải trí một phen.

"Tệ hại, gặp phải yêu thú!" Lạc Linh Tiên ở trên tầng đá tung tăng mấy cái, đem cước nha lấy nước hoa bỏ rơi, đang chuẩn bị mang giày vào, đột nhiên mặt liền biến sắc.

Thạch Viêm đã sớm ngừng đầu nhìn sang, treo ở trên trời thác nước giống như một thác uống công luyện tập vất ngang, liếc nhìn lại chừng bốn năm trăm thước chiều rộng, nước sông chảy băng băng, kích động phía Dưới đầm sâu nước tung tóe, từng trận sóng lớn mãnh liệt mãnh mẽ khuếch tán ra, thuần bạch đầu sóng bị nước chảy thật cao quảng lên, giống như trên không trung cao tường Bạch âu, tràn ngập hơi nước bao trùm hơn nửa rừng rậm, để cho trước mắt hết thảy cũng mờ hồ.

Nước vốn là kích động ùn ùn kéo đến, bóng đen vọt vào trong nước cũng không Dễ thấy, nhưng là một khắc sau theo tới Dòng nước ngầm liền xông lên tầng đá xanh.

Thạch Viêm mang thiếu nữ đứng ở trên cây to, nhìn trong sông đạo hắc ảnh kia.

"Lần trước ở đâu xuất hiện một cấp bậc yêu thú, đã là mấy hơn trăm năm chuyện lúc trước tình." Lạc Linh Tiên rất rõ ràng con yêu thú lực lượng, không kiếm được thẳng thần tim đập, Dạng yêu thú, chỉ có đẳng cấp cao người có Dĩ năng cùng thánh cấp thần thuật sư mới có thể xứng đôi.

"Chúng ta chạy mau đi. . . ?" Thấy Thạch Viêm thờ ơ, lạc linh tiên lo lắng nói, mặc Dù nàng biết Thạch Viêm có thể rất cường đại, nhưng là trước mặt yêu thú cũng vô cùng lợi hại.

"Yên tâm, loại tình độ yêu thú, không có gì!" Thạch Viêm thấy lạc linh tiên quả thật rất sợ, phách vỗ đầu nàng an ủi.

Lạc Linh Tiên sờ một cái đầu mình. . . Vừa xấu hổ vừa vội, người tại sao có thể tùy tiện tiện phách chó đầu người? Hẳn chẳng lẽ không biết Dạng động tác có ý nghĩa đặc biệt sao?

Con yêu thú kia từ trong nước càng đi ra, tất Da đen, giống như trường xà vậy trên thân thể sinh trưởng phủ đầy vảy tứ chi, to lớn trên đầu có hai chi lò ra con người, con người trên không ngừng bài tiết trứ chất lỏng màu xanh biếc, lên tiếng đem hai gò má xé ra, sầm bạch răng lại giống như bị người đập bể tựa như tùy ý khảm nạm ở chảy máu lâm trên hàm răng.

Thấy lạc linh tiên cùng Thạch Viêm, không chút Do Dự hướng về phía hai người căn xé tới, thật hẳn sao xấu xí, Thạch Viêm hướng xấu xí yêu thú vẫy tay

vỗ qua đi.

"À!" Lạc Linh Tiên không nhận được la hoảng lên, bởi vì nàng thấy Thạch Viêm cách không liền đem cá sấu nhân thú đánh bay, nàng biết loại yêu thú, là cổ xưa trong điển tịch ghi lại, có thể cùng thánh cấp thần thuật sư ganh đua cao thấp cá sấu nhân thú, ai biết loại yêu thú lại vừa đối mặt liền bị Thạch Viêm đánh bay.

"Ba. . . Thử. . . Bành!"

Cá sấu nhân thú thân thể ở giữa không trung muốn nổ tung lên, máu thịt cơ Da tứ tán, rồi rớt rơi vào trong sông.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua hơi nước rơi vào rừng rậm trên, ướt nhẹp lá cây Diêu rơi góp nhặt giọt nước, lại bắt đầu lắng đọng hấp thu sương mù. Nước sông chảy băng băng không ngừng, một mảng lớn nhuộm đỏ nước sông bị xé thành từng cái màu đỏ phiêu mang đi xa.

"Người. . . Người. . ." Lạc Linh Tiên kinh hãi nhìn Thạch Viêm, nàng gặp qua những cường giả kia, căn bản không có có thể giống như Thạch Viêm Dạng ung Dung thu thập hết cá sấu nhân thú, hẳn chẳng qua là tiện tay hủy một chút, một khắc sau liền đem cá sấu nhân thú cho giết, thậm chí thật giống như căn bản không có tận lực suy nghĩ, đi suy tính giết thể nào chết cá sấu nhân thú.

Một cái nhấc tay.

"Người thật rất lợi hại." Lạc Linh Tiên từ trong thâm tâm thờ Dài nói, còn có chút hâm mộ.

Thạch Viêm quan sát lạc linh tiên, tên trên thế giới thần thuật sư từ t rình độ nào đó coi như là bỏ gốc lấy ngọn, giống như là trước mắt cô gái thiên tài, nếu như hẳn có thể chính xác ứng Dụng mở mang tinh thần lực đối địch, mà không phải là thông qua ngâm xương đi thi triển cái gọi là thần thuật, lấy năng vậy cường đại tinh thần lực, đối mặt hôm nay loại yêu thú, lại tới mười con cũng không đủ nhìn.

"Người sao nhìn ta làm gì?" Lạc Linh Tiên sờ gò má, ngưng ngưng khép lại hai chân, chân đạp một người khác cước nha, hẳn làm gì nhìn mình xuất thần a, đang suy nghĩ gì đấy?

"Ho khan, " Thạch Viêm nữ quay đầu đi, một đạo cầu vòng cao treo tại thác nước phía trước, sáng chói huyền.

"Đứng, người sao mạnh mẽ làm sao biết lạc đường chứ?" Lạc Linh Tiên len lén đánh giá Thạch Viêm.

"Ta là từ một cái thế giới khác chuyển kiếp không gian đi tới tên thế giới!"

"Cổ xưa trong điển tịch một mực có ghi lại còn có những thế giới khác, ta vẫn là lần đầu tiên thấy đến từ những thế giới khác người, nhưng là các người cùng chúng ta thật giống như không có khác nhau a?" Lạc Linh Tiên người cũng không có cảm giác được hẳn bản thân cho nàng những thứ khác kỳ Dị chủng tộc quái đản cảm giác, bất quá nàng từ Thạch Viêm đơn giản trong giọng nói cũng có thể suy đoán đến đối phương lực lượng quả thực quá kinh người, "Đã không phải là thánh cấp thần thuật sư cảnh giới chứ ? Ở vô số trên thế giới tinh chuẩn xác định vị trí, tìm hai tên thế giới giữa khe hở, lấy này xây Dụng trước truyền tông pháp trận. . . Suy nghĩ một chút mình tại học viện trong biết những thứ kia cái gọi là thiên tài, bực nào quả lậu cô bí.

Thấy lạc linh tiên ưu tư có chút thấp, Thạch Viêm đưa tay ra, ngón tay, điểm ở trán hẳn trên: "Người là một thiên tài, Dựa theo ta truyền cho người pháp quyết tu luyện, tương lai người cũng có thể làm được ta làm ruộng bước!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199: hiểm thấy Tương ngộ

Chương 199: hiểm thấy Tương ngộ

"Ta nên làm sao cảm ơn người?" Lạc Linh Tiên nhìn Thạch Viêm, trông mắt trong không tự chủ được ướt át, nàng rất biết mình số mạng đã lấy được thay đổi, nếu như không có gặp hẳn...

Đối phương cho hẳn kia mấy thiên pháp quyết, thậm chí có thể ở phiên đại lục vén lên gió tanh huyết vũ, mà hẳn nhưng không thêm để ý chút nào.

"Không nên khách khí... Người ngắm lại xem a, ta đến từ một cái thế giới khác, vừa vận tốt căn ở vô số trong thời gian qua lại mới có thể tới tên thế giới, ta vừa vận đi tới ở đâu, vừa vận thật là ở tên thời gian, ta đối với tốt kỳ, vừa vận tốt người lựa chọn rồi đi trang viện, sau đó chúng ta hai người mới sẽ Tương ngộ, là biết bao hiểm thấy duyên phận. Người thiên phú sao tốt, lãng phí cũng quá có thể tiếc, cho nên ta trợ giúp người cũng là phải." Thạch

Viêm xúc động một phen.

Lạc Linh Tiên lòng giật mình, đột nhiên có chút khổ sở, đang hiềm thấy Trương ngộ, mà hẳn cuối cùng là phải rời khỏi, mình nhưng không có năng lực lại đi tìm được hắn... Nếu như tương lai hẳn còn nhớ mình, hoặc là vẫn sẽ tới thăm nhìn nàng, nếu như hắn không nhớ, mình nhưng muốn gặp hắn, chỉ sợ cần trong truyền thuyết thần linh vậy lực lượng, mới có thể tìm được hắn đi.

... ..

"Ta thật là một thiên tài? Người thật dạng cho là sao? Sao trường, người cho ta công pháp ta liền nhập cửa cũng không làm được." Lạc Linh Tiên khó mà lý lý giải, nhưng tràn đầy mong đợi, dù sao đối phương như vậy mạnh mẽ, hẳn cái nhìn tự nhiên có hẳn đạo lý.

"Nào chỉ là thiên tài sao đơn giản..." Thạch Viêm lắc đầu một cái, "Người sau này chỉ cần liên dạng dựa theo ta pháp quyết tu luyện, tương lai trích tinh cảm thán đều là chuyện dễ, khó mà nhập môn là bởi vì người trước kia không tiếp xúc qua chủng loại hình pháp môn, sau này người tu luyện ngày đó tinh thần pháp quyết sẽ biết mình là biết bao thiên tài!" Thiếu nữ bây giờ tinh thần lực quá mạnh mẽ, mà thân thể nhưng yếu đuối, thân thể nàng đều khó chịu đựng như vậy mạnh mẽ tinh thần lực, cho nên nàng trước hết tu luyện ôn dưỡng thân thể pháp môn

"Cám ơn." Lạc Linh Tiên cảm giác loại thuần túy từ bản tâm, mà không liên quan lợi ích, tính toán cùng đối trá phụ họa khích lệ, trong lòng một mảnh ấm áp.

Tu luyện chú trọng nhào có độ, Thạch Viêm mang Lạc Linh Tiên ngồi ở trên sườn núi, thông qua mấy ngày tán gẫu, Thạch Viêm phát hiện một nữ hài thật không phải là vậy bác học a!

"Đoạn thời gian người có tính toán gì chứ?" Lạc Linh Tiên gò má tựa vào trên đầu gối, nghiêng đầu nhìn hắn.

"Ta muốn nhìn khắp nơi một chút, dấu sao cũng là một tên vô cùng xinh đẹp thế giới rộng lớn, rất nhiều rất nhiều nhiều nhiều đồ cũng thật hấp dẫn người." Thạch Viêm không biết mình lúc nào sẽ rời đi tên thế giới, dù sao cuối cùng là sẽ rời đi.

"Ta giúp người làm hướng đạo đi." Lạc Linh Tiên xưng phong nhận việc nói, nàng càng hy vọng nàng có thể ở hẳn bên người nhiều dừng lại một đoạn thời gian, ít nhất có thể để cho tự có đủ thời gian nghĩ xong báo đáp thế nào hắn.

"Có thể, bất quá gia tộc người đâu!" Có một hướng đạo cũng không tệ, hướng chỉ là tên thiếu nữ xinh đẹp.

"Bọn họ sẽ không quản ta, ta cũng không muốn đi về!" Lạc Linh Tiên mỉm cười cười một tiếng, nhưng không che giấu được trên mặt tịch mịch.

Nhìn nàng cường ép làm ra đã không thêm để ý chút nào đáng vẻ, Thạch Viêm trong lòng sinh ra vẻ thương hại.

"Người sau này có tính toán gì?" Thạch Viêm nhìn Lạc Linh Tiên, hẳn mặc dù không có trải qua trường hợp, nhưng cũng có thể lý lý giải loại tâm tình.

"Phụng bồi người nhìn một chút tên thế giới phong cảnh." Lạc Linh Tiên nhàn nhạt cười, thu liễm những thứ kia dư thừa tâm tình."Sau này thì sao... Sau này trước tu luyện người cho ta những thứ kia công pháp, một mình khổ tu, đem người dạy dỗ cho ta pháp quyết thấu hiểu quán thông, chờ ta có thể chắc chắn có thể tự lực lại cũng không có có thể ỷ hiếp ta lực lượng lúc, ta lại đi đế quốc học viện học tập, nói không chừng..." Lạc Linh Tiên có chút ngượng ngùng mà xin lỗi, nhìn Thạch Viêm khích lệ ánh mắt, lấy dũng khí nói: "Nói không chừng ta cũng có hy vọng trở thành người dạng cường giả."

"Người nhất định có thể!" Thạch Viêm đối với lần này rất có lòng tin, theo nàng tuổi tác và lực lượng tăng trưởng, ở theo như hắn đưa cho pháp quyết tu luyện, tinh thần lực tương lai sẽ trưởng thành đến một tên vô cùng đáng sợ cao độ, chỉ bằng vào mạnh mẽ tinh thần lực là có thể cùng hắn xứng đôi.

"Ta tận lực cố gắng." Lạc Linh Tiên ở vân tự lý cảm quả đắng

Cách xa Lạc thị nhất tộc chỗ thánh chín châu, hai người tiến vào một mảnh sơ mật rừng, trong là Lạc Linh Tiên cảm thấy Thạch Viêm có thể sẽ cảm thấy hứng thú quang cảnh.

"Thật là lớn cây!"

Thạch Viêm khen ngợi một câu, vai u thịt bắp thân cây giống như chống đỡ thiên địa cây cột, vô số trái rộng ở mệnh môn trên thảo nguyên, hi thừa thốt sơ thân cây giữa có các loại thú vật bơi chạy, xa xôi chân trời một vòng núi xa tựa như đem toàn bộ rừng thưa tại chỗ gói lại, ánh nắng cuối cùng màu mờ rơi vào vân bên, thổi phồng sáng chói nhiều vẻ.

"Trong phụ cận không có thành phố, xem ra chúng ta muốn ở đâu qua đêm." Lạc Linh Tiên nói.

"Được." Thạch Viêm không có ý kiến, chỉ chỉ những cây đó nói, "Ta ở trên cây đào cái lỗ, buổi tối ở trong động bên."

Lạc Linh Tiên có chút hưng phấn gật đầu một cái, nhìn Thạch Viêm ngón tay trên dấy lên hỏa diễm, đạn vào đại thụ thân thể, liền tạo thành một tên to lớn trống rỗng.

Chút cây nhất đều phải bảy tám tên thành người mới có thể ôm long, Thạch Viêm chọn là kẻ cận lớn nhất, thân cây trống rỗng chế tạo một tên phòng ở cũng không có vấn đề.

"Có muốn hay không cho thêm người cùng đào một tên?" Thạch Viêm trên đầu ngón tay nhúc nhích hòa điểm, "Hay là ở chung?"

"Ở chung chứ ? Có thể chiếu ứng lẫn nhau, hơn nữa người giúp ta ôn dưỡng thân thể cũng thuận lợi! Người mấy ngày trước truyền cho ta linh lực ta đã toàn bộ luyện hóa." Lạc Linh Tiên cự tuyệt tái đào một cái hang để nghỉ, hơi có chút ngưng ngừng, còn lý do tốt quang minh chính đại, chẳng qua là vốn là gặp nhau thời gian cũng không qua, hoặc là ngày mai tỉnh lại hẳn đã biến mất, nhưng là mình mở mắt ra liền phát hiện hẳn biến mất cùng sau khi tỉnh lại chạy nữa đi một địa phương khác phát hiện hẳn biến mất, cảm giác cuối cùng không giống nhau.

Thạch Viêm gật đầu một cái, cũng không có cảm thấy không ổn thỏa, mặt trời biến mất, Thạch Viêm cùng Lạc Linh Tiên ở trong thụ động đốt lên hòa điểm, bóng đêm liền bao trùm khắp bầu trời.

Thạch Viêm linh lực bắt đầu đi Lạc Linh Tiên bên trong thân thể chuyển vận, "Vận chuyển công pháp, dẫn dắt luyện hóa cỗ linh lực."

Lạc Linh Tiên gò má đỏ bừng gật đầu một cái, nàng mỗi lần tiếp thu Thạch Viêm truyền tới linh lực, thân thể mỗi một tên vị trí cũng có một ít là lạ cảm giác, để cho nàng đỏ mặt tím đập, rất khó tỉnh hạ tâm lai, luyện hóa cỗ linh lực, vì vậy, nàng mỗi một lần luyện hóa chút linh lực đều cần đã mấy ngày.

Thạch Viêm dĩ nhiên biết Lạc Linh Tiên hiện đang cảm thụ, mặc dù lòng vô tà độc, nhưng là Lạc Linh Tiên vẫn là một tên xinh đẹp thiếu nữ khả ái, nàng kia kịch liệt phập phồng ngực, để cho yếm nhú lại, lộ ra sâu hơn rãnh, giầy giữa eo nhẹ nhàng đung đưa, thon dài nhỏ hết sức hai chân căng thẳng chung một chỗ, mềm mại cước nha ở xanh trên cỏ di chuyển, giống như viên châu đầu ngón chân nắm chắc chung một chỗ, theo nàng phát ra khó nhịn giọng mũi mới có thể thoáng thư giãn.

Mấu chốt là Lạc Linh Tiên thân thể quả thực quá nhỏ yếu, thậm chí kém hơn người bình thường, Thạch Viêm cũng không có cách nào lập tức đem linh lực đưa qua, nhất định phải từ từ đi, coi như vậy, có thể là bởi vì Thạch Viêm linh lực quá tinh thuần, một chút xú cũng không phải Lạc Linh Tiên bây giờ có thể tùy tiện chịu đựng.

Nhìn Lạc Linh Tiên gò má tích xuất máu tựa như, nhìn hẳn trong ánh mắt tràn đầy mong lung cùng hơi nước, mặc dù biết nàng không có chớ để ý tư, Thạch Viêm hay là dừng lại, đưa tới tay, : "Người trước luyện hóa cỗ linh lực, từ từ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: thiên sứ! Ác ma!

Chương 200: thiên sứ! Ác ma!

Bóng loáng ở chi da trên nổi lên, hương non thịt nướng tản mát ra mê người khí tức, ở ánh lửa chiếu rọi xuống, màu vàng kim trạch để cho người thèm ăn tăng lên gấp bội, tích tí tách ba hòa điểm để cho bóng đêm mang đến một tia hàn khí lạnh lẽo biến mất.

"Cho người." Thạch Viêm từ cây xoa trên xé một khối thịt non cho Lạc Linh Tiên.

"Cám ơn." Lạc Linh Tiên cầm ở trong tay, vừa định ăn, liền bị kia cổ hơi nóng nóng môi mà đỏ lên, vội vàng lo lắng a trứ khí.

"Chậm một chút, mặc dù không có mạo hơi nóng, nhưng trong thực tế rất nóng." Thạch Viêm cười cười nói. Lạc Linh Tiên có chút ngưng ngừng, thổi mấy hơi thở mới tư tư vẫn vẫn miệng miệng đất cắn thịt bầm nhét vào trong miệng.

Ăn xong đồ, Thạch Viêm không để ý hoàn cảnh vệ sinh, liền đem lưu lại xương cùng cành cây từ động cây miệng ném xuống, nhàn rỗi vô sự, cùng Lạc Linh Tiên ngồi chung ở cây trung gian cửa hang nhìn trước mắt cảnh đêm.

Dạ quang lộ ra nhàn nhạt u lam, thâm thúy tinh không sạch sẽ mà xa xưa thâm thúy tinh không sạch sẽ mà xa xưa, tinh vân màu sắc là sáng lạng, dày đặc quang sáng quanh quần thành to lớn vòng xoáy, rộng lớn dưới bầu trời xa xôi đất đai vô biên vô tận.

"Người sau này sẽ còn lại tới sao?" Lạc Linh Tiên cuối cùng vẫn không nhịn được muốn hỏi, có chút cách thật là xa xôi để cho người đau triệt cánh cửa lòng không biết làm sao, không người nào nguyện ý một tên có thể cho mình mùa đông ánh mặt trời vậy ấm áp người, tựa như cùng chết đi vậy sẽ không còn được gặp lại.

"Hẳn sẽ không đi!" Thạch Viêm ngược nhìn tinh không, mạnh mẽ linh hồn lực tùy ý dạo chơi ở trong tinh không, thăm dò vị trí.

Lạc Linh Tiên âm thầm, "Đang nhìn cái gì chứ ?" Lạc Linh Tiên nhúc nhích một chút thân thể, đổi một tư thế ngồi, để cho mình thoải mái hơn một chút.

"Nhìn vũ trụ, kiến thức vũ trụ mênh mông vô ngần, ở trong vũ trụ mấy tháng dày đặc không trung hư độ, mới ý thức tới tự thân miểu!" Thạch Viêm thu hồi linh hồn lực thờ dài nói, mấy tháng tinh không dạo chơi, cũng bắt quá mới đi ra khỏi vũ trụ hạt thóc trong biển thời.

"Quá xa xôi." Lạc Linh Tiên trong tròng mắt một mảnh âm đạm, thánh cấp thần thuật sư đối với nàng tới thuyết đều là một tên xa xôi từ ngữ, càng chớ thuyết cổ xưa trong điển tịch sở ghi lại, theo thuyết thần linh mới có thể đi địa phương.

"Muốn đi xem sao?" Thạch Viêm nghiêng đầu hỏi.

"Có thể không?" Lạc Linh Tiên có chút ngạc nhiên mừng rỡ.

"Dĩ nhiên có thể, kéo ta tay." Thạch Viêm gật đầu một cái, Lạc Linh Tiên đưa ra như ngọc cô tay trắng nõn kéo Thạch Viêm tay, thoáng né người, cách y phục cánh tay dán cánh tay hẳn, co ro thu thu chân, nhìn hẳn một cái, trong con ngươi lộ ra một chút ngưng ngưng.

Lạc Linh Tiên tay mềm mại không có xương, ánh mắt mơ hồ che lấp một tầng thủy sắc thanh phân khí tức lượn lờ ở Thạch Viêm bên tai, nghiêng đầu đi, nhìn nàng dải tai béo mập hồng tựa như nổi lên nụ hoa, hơi thở dốc giống như chúc hòa vậy lắc lắc, phách vỗ đầu nàng, dò hỏi: "Chuẩn bị xong sao?"

"Ừ." Lạc Linh Tiên gật đầu một cái, nửa híp mắt, mặc cho hẳn xoa mình mái tóc dài.

Thạch Viêm đưa ngón tay ra hướng hư không nhẹ nhàng rạch một cái, ở thiếu nữ khiếp sợ quang hạ, một đạo u hắc thâm thúy kẻ hở xuất hiện, Thạch Viêm kéo Lạc Linh Tiên bước vào đi.

Một khắc sau, Thạch Viêm cùng Lạc Linh Tiên liền xuất hiện ở vô ngần tinh không trong.

Dưới chân là một viên to lớn màu xanh nhạt tinh thể, từ đại nhìn, ngôi sao thể là chung quanh tinh thần gấp mấy lần lớn, chính là Lạc Linh Tiên chỗ tinh cầu, chung quanh, là vô biên tinh thần, thấy thể nào cũng là một bộ mệnh mông tuyệt luân hình ảnh.

Khi Lạc Linh Tiên cùng Thạch Viêm trở lại động cây lúc, nàng nội tâm có một loại ảo mộng vậy cảm giác, nàng sờ một cái gò má, cảm giác có chút không quá chân thực, nhưng nàng biết, mới vừa rồi hết thảy đều là thật, trong truyền thuyết thần mới có thể đặt chân địa phương, nàng một vị thần thuật sư nhưng chân chân chánh chánh đứng ở nơi đó, hết thảy cũng là bởi vì bên người cái đó gối hai tay nằm ở bên cạnh nàng nam nhân tạo thành.

Lạc Linh Tiên nhìn bên ngoài, trời sắp sáng, bất tri bất giác nguyên lai quá khứ sao thời gian dài, trước bình minh bóng tối ở một luồng quang hoa đồng lúc tới, biến mất vô ảnh vô tung, đen nhánh núi xa bị độ trên một tầng kim biên, kia công quang một mặt thấm ra u lam, trong trời lạnh lùng sương mù che lấp khắp rừng thưa đồng cỏ, từng cái tàng cây tri đứng ở sương mù trên, tựa như đại không đồng nhất nắm, mấy viên chồi non đón gió, khẽ run, nghiêng đầu nhìn bên người nhắm đường thần nam tử, thiếu nữ không tự chủ lộ ra mỉm cười, nếu là thời gian có thể một mực dừng lại ở một khắc thì tốt biết bao.

Trên bầu trời vân lung tung đất nhón nháo, nhìn như bình thường kết quả cảnh sát giấu một tia không tầm thường mùi vị.

Nhắm nghỉ ngơi Thạch Viêm chợt mở mắt ra tình, đứng lên, quay đầu về cô gái nói: "Ta phải đi."

Lạc Linh Tiên sửng sốt một chút, trong lòng mặc dù khổ sở, nhưng vẫn là lộ ra mỉm cười, mặc dù biết đối phương từ đầu đến cuối phải đi, sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng là thực tế hay là để cho nàng khó mà tiếp nhận chia lìa.

"Cho ngươi một kiểu đồ, sau này nếu như ta đến xem ngươi cũng có thể xác định phương vị." Thạch Viêm nhìn không nữ thiếu nữ, cầm trong tay dùng tinh thuần linh khí ngưng tụ ngọc trụ cho thiếu nữ mang ở trên cổ, xoa xoa thiếu nữ đầu, đưa tay cất tới không gian đi vào.

"Ta sẽ chờ ngươi!" Nhìn hẳn dần dần biến mất bóng người, Lạc Linh Tiên cố gắng lộ ra mỉm cười, trọng trọng gật đầu.

Nhất đẳng, có lẽ chính là vô số năm.

Thạch Viêm bóng người dần dần biến mất, sờ ngực điều trụ, Lạc Linh Tiên duy trì mỉm cười rồi cuộc tan vỡ, nước mắt lẳng lặng dòng nước chảy. Nước mắt, một đường tuyến đất từ Lạc Linh Tiên khóe mắt dòng nước chảy, ướt y phục, ướt bãi cỏ, bao quanh một con kiến, từ mảng lớn thảo điệp từ trên lẫn xuống, dung nhập vào phiến thổ địa.

... ..

Thạch Viêm ở trong không gian nhanh chóng qua lại, dựa theo linh hồn lực dò thám biết cái hướng kia vượt qua đi, nơi đó là đang phát sinh một trận tinh tế chiến tranh, hắc bạch hai màu phân biệt rõ ràng hai tên chủng tộc.

Vượt qua thần học viện!

Do trong truyền thuyết thời gian thần cơ lan cùng với trước nhất nghiên cứu vượt qua thần gian công trình thần sông tinh hệ đại nhà phát minh đỉnh khác biệt đen tạo dựng, ở trong vũ trụ các văn minh truyền bá tân tiến khoa học lý niệm.

Mà vượt qua thần trong học viện có vô số cường đại sư phụ, như từ thần tạp nhĩ, đạo thiên sứ chó cam na, thiên sứ nữ vương.

Nhưng văn minh vô luận như thế nào phát triển, càng đến gần bùng, lại càng sẽ gặp đến khoa học kỹ thuật bình cảnh, đó chính là hư không thế giới. Hiện hữu hết thảy khoa học kỹ thuật lý luận đều không cách nào giải thích cùng lý lý giải thế giới, thậm chí có thể lật đổ tất cả hiện đại cùng với tương lai khoa học. Nhưng văn minh tiếp xúc tới hư không thế giới sau, liền bắt đầu đối mặt cuối cùng sợ hãi.

Mà bình cảnh chính giữa không thể tránh khỏi sẽ sinh ra học thuật trên mâu thuẫn, học thuật trên mâu thuẫn giải quyết không, lâu ngày, thì sẽ tạo thành lý niệm xông lên đột, khác biệt, cuối cùng đưa đến chiến tranh bùng nổ.

Giống như hiện giờ thiên sứ nữ vương khai toa cùng đọa thiên sứ chó cam na, ruột thịt tỷ muội, nhưng nói trở mặt liền trở mặt, hơn nữa lộn một cái chính là mấy chục ngàn năm.

Hai vị nữ vương không hợp nhau, liền đưa đến thiên sứ cùng ác ma luôn luôn tới cuộc chiến tranh, một chữ chính là chiến!

Lôi Nặc tinh hệ, thiên sứ tinh vân cùng ác ma may mắn trung gian chỗ một tòa tinh hệ, trong giống vậy có thuộc về mình văn minh, chỉ bất quá bây giờ vẫn còn vũ khí lạnh thời đại.

Bất quá lúc này lại rất náo nhiệt, ác ma thiên sứ lại đang này tiến hành một trận học thuật trên vĩ đại giao thiệp, tục xưng chiến tranh!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Đế Viêm

Chương 201: Đế Viêm

"Khai Toa người tên Bích Trì, thì sẽ cùng ở lão nương phía sau cái môn!" Mạc Cam Na giương ác ma hai cánh, hướng về phía đối diện ngồi ở trên ghế sa lon mặt đây nhân nhà Khai Toa mắng.

So với Mạc Cam Na, Khai Toa rõ ràng phải bình tĩnh rất nhiều, coi như là đối mặt dạng nhục mạ, như cũ ổn định vô cùng, dấu sao hôm nay dạng trải qua chuyện cũng không phải một lần hai lần.

"Mạc Cam Na, chuyện cách sao nhiều năm." Khai Toa thoải mái ngồi ở trên ghế sa lon, khinh thường nói: "Xem ra người cũng chỉ nhúc nhích một chút miệng lưỡi chút bản lĩnh, người một mực ở trong vũ trụ tuyên truyền sa đọa lý niệm, người tồn tại chính là vũ trụ tội phạm căn nguyên, hôm nay liền hoàn toàn diệt trừ người."

"Ha ha ha, tôi nha người tên Bích Trì, câu ta đều nghe mấy chục ngàn năm, người không phải như cũ không có thể đem ta như thế nào mà, người chính là một chỉ biết nói mạnh miệng Bích Trì! Người nói xong cười không buồn cười." Mạc Cam Na liếc nhìn cười lớn, sau lưng một đám ác ma cũng sát theo trào cười lên.

Đối mặt Mạc Cam Na lần nữa giễu cợt, Khai Toa sắc mặt trầm xuống, bàn tay vung lên, thiên sứ chỉ dục chính là hướng Mạc Cam Na bắn tới, mà Mạc Cam Na cũng là huy động mình ác ma chỉ móng, ngăn lại Khai Toa tấn công.

Theo hai vị thủ lĩnh xuất thủ, phía dưới những ngày đó khiến cho còn có ác ma cũng là rối rít cảm vũ khí lên, chiến làm một đoàn.

Thần tiên đánh nhau, người phạm gặp nạn.

Lôi Nặc tinh hệ thổ dân bây vẫn còn vũ khí lạnh thời đại người nơi nào xem qua dáng điệu, liền thấy trên trời một đoàn đen, một đoàn Bạch, thỉnh thoảng vây quanh chung một chỗ, lóe lên tia lửa cùng tia chớp, để cho chút nguyên trụ dân môn hoảng sợ không thôi, rối rít đang đối với bầu trời quý báu.

Ở ngoài không gian lưng chừng trời khiến cho cùng ác ma chiến đấu còn đang không ngừng lên men, không ngừng có thiên sứ hoặc là ác ma chết.

Nhìn khắp nơi thi thể, Mạc Cam Na không thể vì tra cau mày một cái, mặc dù nàng được gọi là ác ma, nhưng là nàng tuyên dương nhưng là sa đọa cùng tự do, thiên sứ cùng ác ma tranh chấp đơn giản chính là dẫn đầu lý niệm bất đồng, cũng không thể lấy này để phán đoán bọn họ thiện ác.

Nhìn đi theo mình nhiều năm thủ hạ chết, Mạc Cam Na trong lòng cũng là đau tim, nhưng là Khai Toa một mực đuổi theo nàng đánh, nàng cũng không thể kinh sợ nha!

Chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, một vị thiên sứ một kiếm giải quyết vây giết nàng mấy tên ác ma, hướng Lôi Nặc tinh hệ hằng tinh bay qua.

Cao giọng lên trong tay Liệt Diễm kiếm, mặt trời có thể không đoạn hội tụ, thiên sứ đối với Khai Toa hỏi:

"Năng lượng đầy đủ, thiên sứ ngoan thành cầu thi hành đại xét xử!"

"Chấp thuận "

Cùng Mạc Cam Na người tới ta đi giao chiến thiên sứ nữ vương Khải Toa sau khi nghe, khoe miệng lộ ra một nụ cười châm biếm, nhàn nhạt nói.

Theo nàng tiếng nói rơi xuống, ngón tay Liệt Diễm kiếm ánh lửa chấn động, một đạo cô đọng năng lượng chớp sáng ở mũi kiếm ngưng tụ.

"Khải người người tên Bích Trì!" Mạc Cam Na lúc cũng nhận ra được không trung thiên sứ ngón, mắng to một tiếng Bích Trì sau, chính là vội vàng rút lui.

Dấu sao thiên sứ đại xét xử, uy lực cũng không phải là nấp, coi như nàng Mạc Cam Na có bền chắc không thể gãy thân thể, đánh phải sao một phát, sợ rằng cũng không chịu nổi đi.

Ngọn nhanh chóng phát động đại xét xử, một đạo cực kỳ nguy hiểm năng lượng hướng Mạc Cam Na cùng với sau lưng nàng ác ma hạm đội đi, hàm chứa vô cùng cuồng bạo năng lượng đại xét xử lấy bay độ nhanh hướng Mạc Cam Na đập tới.

Đại xét xử hướng nàng đập tới, mà sau lưng nàng chính là ác ma hạm đội, nàng nếu là né tránh, sợ rằng phía sau thành đoàn hạm đội liền phải tao ương, nhìn không ngừng đến gần xét xử năng lượng, Mạc Cam Na lại là thầm mắng một tiếng Bích Trì, trên tay nhưng là nhanh hội tụ ác ma lực.

Ngay tại Mạc Cam Na chuẩn bị chống cự đại xét xử thời điểm, một đạo không gian liệt phùng đột nhiên hiện lên, đại xét xử ở nửa đường trên cùng không gian liệt phùng trung hiện lên bóng đen đụng vào nhau, năng lượng thật lớn âm âm muốn nổ tung lên.

Năng lượng dư âm cũng là không ngừng hướng bốn phía lan tràn, trực tiếp đem thiên sứ cùng ác ma hai tên nhóm hạm đội cho sanh sanh từ nay về sau đụng không cách, đủ để nhìn ra lần đụng uy lực thì biết bao to lớn.

Khải Toa đưa tay ngăn trở dư âm, híp mắt trong triều đang lúc nhìn.

"Không gian làm sao đột nhiên xuất hiện kẻ hồ, là thứ gì ngăn trở đại xét xử?"

Theo năng lượng dư âm chậm rãi tan hết, một bóng người xuất hiện trong tầm mắt mọi người chính giữa, bóng người cả người trên dưới quần vòng quanh rực rỡ tươi đẹp hỏa diễm, nóng bỏng nhiệt độ đem toàn bộ chung quanh cũng hóa thành hư vô.

"Chửi thề một tiếng, ai nha, sao mạnh, lại có thể tiếp thiên sứ đại xét xử!" Mạc Cam Na ở một bên thở dài nói, trong mắt nhưng lộ ra vẻ cảnh giác.

"Báo cáo nữ vương, không biết sinh vật, không cách nào dò xét, chúng ta tin ngẫm số căn bản không cách nào đến gần đối phương." Ác ma trong chiến hạm, một đám ác ma thấy hỏa diễm bóng người sau, liền là nhanh dùng các loại phương thức phân tích cùng kiểm tra.

Mà bên kia, thiên sứ một phe cũng là lấy được giống vậy kết quả, thiên sứ đều có nhìn rõ mắt, vậy đối mặt thực lực cùng mình cùng cấp bậc hoặc là thấp hơn đối thủ lúc, cũng có thể hoặc nhiều hoặc ít đọc lấy một ít đối phương tài liệu, thậm chí ý tưởng!

Mà tình huống bây giờ đến xem, không cách nào đọc lấy đối phương tài liệu, đối phương nhất định là một tên cao đẳng văn minh cường giả hoặc là là thần.

Nghe thủ hạ đem báo cáo, Khải Toa nhìn rực rỡ tươi đẹp trong ngọn lửa bóng người cau mày tới, người đâu, kia trải rộng quanh thân rực rỡ tươi đẹp hỏa diễm, rõ ràng không có thả ra chút nào nhiệt độ, lại để cho nàng cảm thấy cực đoan khí tức nóng bỏng, kỳ nhiệt độ sợ rằng so với Liệt Diễm kiếm "Thieu hủy chi hỏa" còn phải càng kinh khủng hơn một nước, phải biết Liệt Diễm kiếm thieu hủy chi hỏa có thể đem trong vũ trụ phần lớn năng lượng, vật chất cháy hết, mà đối phương kia rực rỡ tươi đẹp hỏa diễm nhưng là trực tiếp đem quanh thân không gian thieu hủy thành hư vô, có thể thấy uy lực.

Sao nhiều vạn năm tới, nàng chưa từng nghe thuyết thấy qua trong vũ trụ vẫn tồn tại loại mạnh mẽ thần, kia cực đoan khí tức nóng bỏng thậm chí để cho nàng cảm nhận được uy hiếp thật lớn, đối phương tựa như một người trong lửa để vương! Trọng yếu nhất là vị không biết "Thần" thay Mạc Cam Na ngăn trở các nàng công kích, rất có thể, sẽ là địch nhân!

Theo bóng người quanh thân hỏa diễm từ từ tản đi, một đạo thân ảnh xuất hiện ở chúng ác ma thiên sứ trong tầm mắt, một bộ bó sát người hắc sắc phong cách cổ xưa y phục, giống như đao khắc phù tạc điêu khắc ra khuôn mặt, mực tóc đen dài tùy ý bù xù ở hai bờ vai, mi tâm kia một đạo thần bí hỏa diễm ẩn nấp, phoi bày chừ nhiều rực rỡ tươi đẹp vẻ, ở đó hơi có vẻ lạnh lùng trên mặt, càng làm nổi bật trừ một tia ngang ngược, giống như tinh thần trong tròng mắt mơ hồ có ánh lửa chớp động, cơ hồ là ở đồng thời, vô luận là thiên sứ hay là ác ma, đều cảm giác cả người cũng đặt mình vào biển lửa luyện vực trong vậy, nhưng rất nhanh, loại cảm giác ven ven chỉ là trong nháy mắt liền biến mất.

"Cường giả thần bí, người đột nhiên cảm vào chúng ta chính phạt ác ma chiến đấu ngăn trở chúng ta đối với ác ma công kích, là hà ý?"

Thiên sứ cùng ác ma đại chiến!

Ta!

Ngăn trở!

Người chắc chắn không làm?

Thạch Viêm nghe Khải Toa lời, có chút sững sờ, là ác nhân cáo trạng trước, ta còn không nói gì đâu! Ngược lại là hỏi trước khỏi ta tới, ta ngăn trở các

ngươi công kích? Các ngươi chắc chắn không có làm? Hắn mới vừa rồi thậm chí đều có trong nháy mắt ý niệm cho là mình để cho người đặc biệt cho phục kích, vừa mới chuẩn bị từ không gian liệt phùng trung bước ra tới, liền có một đạo lực lượng cường đại tập mặt tới, may hắn phản ứng coi tình hình mau, nếu không nếu là không có chút nào chuẩn bị đánh phải như vậy một chút...

P/s: càng sau càng nhảm nhí

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: huyền huyền văn minh chúa tể Viêm Đế

Chương 202: huyền huyền văn minh chúa tể Viêm Đế

Ngồi ở trên ghế sa lon kiểu hai chân rất không dậy nổi a!

, ngồi ghế sa lon chìm . . Không Thiên Sứ.

"Người là Thiên Sứ nữ vương Khải Toa?" Thạch Viêm có chút không xác định nói, tên hình tượng và mình chuyển kiếp nhìn đằng trước qua một bộ quốc sản động mạn giống nhau, mặc dù chút đoạn phim ở trong đầu đã sớm hết sức mơ hồ, nhưng bằng vào mạnh mẽ linh hồn lực, lần nữa trở về nhìn một chút cũng rất đơn giản.

"Không sai, ta là Thiên Sứ vua Khải Toa, các hạ là?"

Thạch Viêm không có phản ứng, quay đầu nhìn về phía ác ma một phe người dẫn đầu: "Người là Đọa Lạc Thiên Sứ Mạc Cam Na? !"

Thấy Thạch Viêm không chìm Khải Toa, Mạc Cam Na cao hứng: "Đại huynh đệ, người làm sao biết lão nương! Chẳng lẽ vừa ý lão nương sao, có muốn hay không cùng ta một khối đem bảy Thiên Sứ cho bụng nha, giải quyết Khải Toa cái đồ Bích Trì! Ha ha ha, Khải Toa người tên Bích Trì, làm sao không dám tới, tiếp tục người đại xét xử nha!"

Bên kia Khải Toa không nhìn nổi, nàng không hy vọng ở loại thời điểm cùng một người khác thần là địch, huống chi là một tên mạnh mẽ thần.

"Cường giả thần bí, là chúng ta Thiên Sứ cùng ác ma giữa chiến tranh, hy vọng các hạ không nên nhúng tay!"

Thạch Viêm đối với nàng khoát khoát tay, nói: "Đừng quấy rầy ta, ta muốn lắng lắng! Các ngươi tiếp tục, không cần phải để ý đến ta!" Dứt lời, Thạch Viêm lui về phía sau lui, vượt qua thần học viện, chơi ta ư ?

Thạch Viêm hai bên không giúp bên nào, để cho Khải Toa cùng với thuộc quyền Thiên Sứ đội hình đều là thờ phào một cái, nhưng là có thể để cho các nàng nữ Vương đại nhân sinh ra kiêng kỵ người a!

Thạch Viêm lui tránh, ý nghĩa tại chỗ song phương chiến đấu lại phải bắt đầu.

"Ha ha ha, Khải Toa người tên Bích Trì, hôm nay trước hết bởi người chơi đến trong, lão nương đi trước một bước, " chỉ bắt quá Mạc Cam Na sớm đã có thói ý, nàng cũng không muốn thủ hạ mình tái tùy tiện chết đi, lúc gần đi còn không quên nghiêng đầu hướng về phía Thạch Viêm hô to đến: "Đại huynh đệ, lúc nào nghĩ xong, đến tìm lão nương nga! Chúng ta luyện tay diệt bang Bích Trì!" Cuối cùng hướng về phía Thạch Viêm ném cái mị nhãn.

Thạch Viêm một con hắc tuyến, chính là chân chính tịch mịch vạn Niên Lão xử nữ đức hạnh.

Thiên Sứ vừa nghĩ muốn ngăn trở, nhưng là ác ma trên chiến hạm không ngừng phóng trứ các loại đạn đại bác, để cho các nàng chỉ có thể nhìn Mạc Cam Na đám người lần nữa rồi đi.

"Sao mau liền kết thúc, ta còn muốn nhìn một trận Thiên Sứ cùng ác ma đại chiến đâu!" Thạch Viêm nhìn trống rỗng hư không, rất là có thể tiếc thấp giọng lầm bầm nói.

"Thiên Sứ cùng ác ma chiến tranh là sẽ không kết thúc, Mạc Cam Na ở trong vũ trụ truyền bá vô cùng Tà Ác lý niệm, nàng chính là hết thảy tội ác căn nguyên, coi như Thiên Sứ nhất tộc nữ vương, ta nhất định phải đem nàng xét xử rồi! Nàng không chết, Thiên Sứ cùng ác ma chiến tranh cũng sẽ không kết thúc!" Khải Toa hướng về phía Thạch Viêm nghiêm túc nói.

Thạch Viêm gật đầu một cái, coi như là trả lời, vừa không đồng ý, cũng không phản đối, liền cùng tiên hiệp vị trí chính ma cuộc chiến vậy, nghiêm túc tới

thuyết, chưa nói tới ai đúng ai sai, lý niệm bất đồng, xử sự bất đồng, phương thức hành động bất đồng, cuối cùng định trước liều mạng, đối với Thiên Sư nhất tộc quan niệm, Thạch Viêm cũng không thể nói gì, đầu sao nếu như bây giờ các nàng góc độ trên, các nàng Thạch Viêm làm chính xác chuyện.

"Còn không biết các hạ tặc danh? Đến từ cái gì văn minh?" Khải Toa làm một không sống biết bao nhiêu vạn năm thần, tự nhiên nhìn ra Thạch Viêm thái độ, lúc này thay đổi đề tài, đứng lên nói: "Thiên Sư nhất tộc nữ vương thần thánh Khải Toa! !"

"Huyền huyền văn minh Đế Cấp cường giả 'Viêm Đế' Thạch Viêm!" Thạch Viêm nghiêm mặt nói.

"Huyền huyền văn minh? Tựa hồ chưa có nghe nói qua, bất quá các hạ văn minh nếu có thể bồi dưỡng được các hạ loại cường giả, tại sao sẽ ở trong vũ trụ yên lặng không nghe thấy?"

Thạch Viêm nghe được Khải Toa hỏi dạng vấn đề, nơi đó nghe không ra đối phương là đang đánh dò mình tin tức, cũng khó trách, bỗng nhiên toát ra một tên mạnh mẽ "Thần", chống cự một cái đại xét xử thí chuyện cũng không có, mà đối phương vẫn còn mình không biết văn minh trung.

"Rất bình thường, Bồn để chỗ văn minh hết sức hẻo lánh, vị trí hết sức đặc thù, thuộc về thiên ngoại thiên, giới trung giới điểm tụ, cộng thêm chưa bao giờ cùng liên lạc với bên ngoài, Bồn để cũng là lần đầu tiên đi ra, không từng nghe nói cũng thuộc về bình thường!" Thạch Viêm nghiêm trang nói, bất kể Thiên Sư có tin hay không, dù sao hắn đã tin, Thạch Viêm thấy chúng Thiên Sư nghe nghiêm túc, tiếp tục nói: "Ta chỗ huyền huyền văn minh, vạn tộc mọc như rừng, người mạnh là vua! Tuy thường có vực ngoại Thiên Ma xâm phạm ta huyền huyền đại lục, nhưng cũng may có bốn vị chúa tể bảo vệ thiên địa tứ phương! Tây thiên chi điện, bách chiến chi hoàng, chiến uy không thể địch. Bắc hoang chi khâu, không chết đứng đầu trần thiên địa, nam sắp vũ cảnh, vũ tổ oai chấn nhiếp căn khôn." Nói trong, Thạch Viêm dừng lại một chút, liếc mắt nhìn Khải Toa, nói tiếp: "Vô tận hóa vực, Viêm Đế chấp chưởng, vạn hóa đốt bầu trời! !"

Thạch Viêm khi đó khắc treo ở khóe miệng tí ti nụ cười, giờ phút này nhưng là tan biến không còn dấu tích, để lại cho người chỉ có đối phương kia vô hạn tự tin cùng phách lối.

Phách lối? Hắn là quanh năm người chức vị cao, cho nên mới dạng đi. Khải Toa âm thầm nghĩ tới, một đám Thiên Sư bị Thạch Viêm hù dọa ở, nghĩ đến đối phương văn minh vẫn còn có ba tên cùng đối phương đồng đẳng cấp cường giả. Khải Toa trong mắt hiện ra vẻ khiếp sợ, tin! Cũng không biết là bởi vì Thạch Viêm thuyết sát có kỳ sự, vẫn bị Thạch Viêm kia vẻ mặt thành thật biểu tình cho lừa gạt, dù sao thì là tin.

"Thì ra là như vậy, không nghĩ tới các hạ văn minh như vậy rắc rối phức tạp, cường giả lớp lớp xuất hiện, không biết các hạ tiếp theo muốn đi trước nơi nào?" Khải Toa đem trong mắt khiếp sợ giấu, dò hỏi.

Thạch Viêm không nghĩ tới bây Thiên Sư sao dễ gạt, liền bị hù dọa ở, hắn còn định kéo dẫu, cái gì hoang thiên để hoành đầy vạn cổ, Diệt Thiên để cái thế Vô Địch, thần thiên để chiến thiên đạo...

"Khắp nơi. . ." Thạch Viêm mới vừa mở miệng liền dừng lại, vị trí là cái gì? Vượt qua thần học viện vị trí a! Trung tâm là cái gì? Địa cầu a! ! Nghĩ đến đây, Thạch Viêm đổi đề tài nói: "Trên thực tế ta định đi một tên được đặt tên là địa cầu địa phương, không biết Khải Toa nữ vương nhưng có nơi đây vị trí tọa độ."

"Địa cầu? Hệ ngân hà?"

Thạch Viêm ánh mắt sáng lên, bây Thiên Sư quả nhiên biết địa cầu.

Nhìn Thiên Sư cho phương vị, Thạch Viêm hướng về phía Khải Toa nói: "Khải Toa nữ vương, đa tạ!" Đi phương vị chính xác, hắn cũng không cần ở trong vũ trụ khắp nơi bồng bềnh.

"Các hạ nếu có thời gian, có thể theo ta đến Thiên Sư thành một tự!" Khải Toa hướng về phía Thạch Viêm mời.

"Thịnh tình khó chối từ, ta cũng muốn kiến thức một chút các ngươi Thiên Sư văn minh!" Thạch Viêm gật đầu một cái.

"Ngay, tiếp tục tìm kiếm Mạc Cam Na tung tích, một có tin tức lập tức hướng ta báo cáo!"

"Là nữ Vương đại nhân!"

...

Thiên Sư thành ở vào Thiên Sư tinh vân trung, phía trên có một tên ngai vàng, bình thường Khải Toa đều là ngồi ở phía trên, bất quá giờ phút này lại cùng Thạch Viêm ngồi chung ở phía dưới, nói chuyện với nhau trứ.

"... Đúng như ta sở thuyết, chúng ta huyền huyền văn minh thực lực tổng hợp quả thật mạnh mẽ, nhưng lại xa không bằng các ngươi Thiên Sư văn minh đoàn kết, huyền huyền văn minh, vạn tộc sắp xếp, vạn đạo tranh phong, chúng ta cũng tôn huấn một tên quy luật, người mạnh là vua, vì vậy cường giả hủy thiên diệt địa, người yếu bỏ lỏm ngầm như kiến..."

"Mặc dù chúng ta huyền huyền văn minh mặc dù tranh đấu nội bộ không nghỉ, nhưng lại một tới đối ngoại, chúng ta mặc dù chưa bao giờ đối ngoại phát động chiến tranh, nhưng lại từ không úy kỵ bất kỳ tranh đấu..."

Khải Toa như có điều suy nghĩ, là một tên thấp phần cường đại văn minh, một tên suy luận tự hiệp, tuân theo thân thể lớn hơn tập thể nguyên tắc, người mạnh là vua suy luận, luật rừng, hết thấy đều là vì đối cường."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: cùng Khải Toa nói chuyện yêu đương

Chương 203: cùng Khải Toa nói chuyện yêu đương

"Đứng, nghe thuyết các ngươi Thiên Sứ nói đối tượng đều là nhìn số liệu, là thật sao?" Thạch Viêm cười giỡn nói.

"Dĩ nhiên, ta mặc dù không cách nào đọc vào tay các hạ số liệu, nhưng Thiên Sứ thành có thể xứng với các hạ có thể cũng chỉ có ta!" Khải Toa nhưng nghiêm túc nói.

Nàng trả lời để cho Thạch Viêm có chút im lặng, nguyên trừ trung Thiên Sứ nói đối tượng đều là nhìn số liệu, không nghĩ tới thật đúng là.

"Ta là cảm thấy đi, hai người chung một chỗ là nhìn có yêu hay không, mà không phải là nhìn không xứng với phối hợp, tìm đối tượng có thể dựa vào số liệu sao! Tình yêu loại đồ vốn chính là nguyên phát ra thân thể con người một loại tình cảm, không mặt đối mặt tới, làm sao biết có thích hợp hay không."

"Người dạng mạnh mẽ thân, thậm chí có dạng tình yêu xem." Khải Toa có chút kỳ quái nói, thân, cái nào không phải trải qua thành thiên thượng vạn thời gian, mặc dù tu luyện vẫn mình có chút bất đồng, nhưng không nghĩ tới đối phương còn có dạng tình yêu giá trị quan.

Xem ra môn đẳng hộ đối từ đâu tới đã lâu, ngay cả Thiên Sứ tình yêu xem đều là dạng.

"Căn cứ Thiên Sứ văn minh thu lục tất cả số liệu đến xem, cái gọi là yêu, bất quá là bị khác phái hấp dẫn sau, nghĩa vô phản cố một loại ưu tư, loại ưu tư cũng không thể để cho mỗi một đôi tình nhân cũng bạc đầu giai lão, ở một ít dưới tình huống, chút ưu tư sẽ trở nên không chịu nổi một kích. Tỷ như loài người, bọn họ rất nhiều hạ cùng từ cặp tay rời thể, rất nhiều cuối cùng nhưng thua ở kim tiền quyền lợi hoặc là thời gian, mà Thiên Sứ sẽ không, Thiên Sứ cả đời chỉ biết nói một lần yêu, Thiên Sứ yêu sẽ không theo bất kỳ ngoại lực mà biến mất, Thiên Sứ rất nhiều hạ lời hứa cuối cùng sẽ mình khắc ở trên mộ bia, tuyệt không vi phạm. Vĩnh hằng yêu, không có tương đối ứng thực lực đều là hư vọng. Cường thế một phe sẽ cao ngạo, thế yếu một phe sẽ tự ti, vậy không gọi yêu!" Khải Toa nói tiếp.

Thạch Viêm nhún vai một cái, mở miệng nói: "Xem ra ta không phải rất có thể lý lý giải các ngươi Thiên Sứ quan điểm, các ngươi Thiên Sứ cũng sẽ nghĩa vô phản cố đi yêu, thậm chí so với bất kỳ người đều có thể làm tốt hơn, thậm chí đến chết không thay đổi, nhưng ta càng cảm thấy, các ngươi chẳng qua là vì yêu mà yêu!"

"Ta cho là chúng ta đứng ở giống nhau cao độ, người có thể lý lý giải!" Khải Toa có chút thất vọng.

"Có thể ta mới một hơn trăm tuổi, sống thời gian còn quá ngắn, trải qua quá ít, chúng ta ý tưởng lý lý giải có chút bất đồng đi!" Thạch Viêm yên lặng hạ mở miệng nói, mặc dù hẳn trải qua hết mấy vị trí thế giới, Tru Tiên vị trí gần hai mươi năm, Đẩu Phá vị trí đội gần năm mươi nhiều năm, sau đó lại trở về huênh hoang vị trí bởi Từ Hà Thanh Hà các nàng hai mươi nhiều năm, coi như cộng thêm chuyển kiếp trước mười tám năm, đời người cũng bất quá trải qua một hơn trăm năm thôi, so với Khải Toa sống mấy chục ngàn năm xữ nữ, nếu như cái nhìn có thể vậy, vậy thì thật là gặp quý.

"Một hơn trăm tuổi?" Khải Toa có chút không tin, một bộ người hẳn mẹ trâu chọc ta biểu tình, thân, cái nào không phải tu luyện thành thiên thượng vạn, một hơn trăm năm, để cho nàng làm sao chịu nổi.

"Không sai, chính xác tới thuyết, ta chỉ tu luyện gần bốn mươi chờ, hôm nay loại thực lực, vào sáng sớm năm mươi nhiều năm trước liền đạt tới!" Thạch Viêm liếc mắt nhìn Khải Toa, chỉ thích nhìn người loại không có kiến thức hình dáng, sống mấy chục ngàn năm rất lợi hại a! Tiếp tục nói: "Ta một năm tu luyện có thể để người khác thành bách thượng thiên năm, dĩ nhiên giống như ta dạng tu luyện nhanh như vậy, huyền huyền văn minh đến nay cũng chỉ xuất hiện ta sao một tên!"

"Các hạ nếu tu luyện bốn mươi chờ liền có thể có hôm nay loại thực lực, vậy vì sao sau năm mươi nhiều năm không có tu luyện nữa? Lấy các hạ thiên phú, tu luyện nữa năm mươi chờ, các ngươi huyền huyền văn minh chỉ sợ cũng sẽ không xuất hiện bốn vị chúa tể đi! Các hạ thân thể không biết là xảy ra vấn đề gì sao?" Khải Toa dường như nghi hoặc không lý giải hỏi.

Thạch Viêm trên trán xuất hiện hắc tuyến, nữ nhân đều là lòng, Thiên Sứ cũng hẳn mẹ không ngoại lệ, hẳn không phải là được nước một chút tốc độ tu luyện mau sao? Đến nổi tháo ta đai, ở trên vết thương rắc muối sao?

Thạch Viêm: "Ta có một câu mẹ bán nhóm không biết có nên nói hay không!"

Khải Toa: "Lời này ý gì?"

Thạch Viêm: "hnh D "

Khải Toa: "? ? ? ?"

... ..

"Được, đa tạ nữ vương khoản đãi, ta phải đi! Hữu duyên gặp lại!" Thạch Viêm từ chỗ ngồi đứng lên nói.

Khải Toa cũng đứng lên, gạt đầu một cái, Thạch Viêm đưa tay cắt tới không gian hướng địa cầu phương vị đi, có phương vị chính xác, hẳn cũng không cần nhục thân ở trong vũ trụ hoành độ.

...

Mặt trời hằng định bất động, chín viên cự đại hành tinh vây quanh xoay tròn, bốn phía vô số tinh tinh làm quy luật vận động.

"Quen thuộc hình ảnh, địa cầu ta trở lại!" Thạch Viêm nhìn phía xa treo ở trong tinh không màu thủy lam tinh cầu, khẽ thở dài, mặc dù nơi đây cầu không phải là bí địa cầu.

Một đạo sao rơi vạch qua tinh không, hướng địa cầu đi, ở thái dương hệ trung không biết có bao nhiêu sao rơi vạch qua, có chút sẽ ở mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm sau trở về, mà có chút nhưng là ở vũ trụ mười tỉ năm trong lịch sử không có quy luật chút nào đất lên lút, sao rơi vạn thiên, cũng không có gì thật lý kỳ, có lẽ là ở ngoài không gian, viên kia sao rơi tốc độ tựa hồ có chút mau vượt quá tưởng tượng, lau một cái loang loáng sau, tái không dấu vết.

Cao ốc Đại Hạ đầy trời lập, xe nước Mã Long cấp lại nhiều, dòng người lác lác không thấy đường, một người đứng ở một cao ốc cao ốc trên lẳng lẳng nhìn chăm chú hết thấy, một trận gió thổi qua, chỉ còn dư lại một đạo tàn ảnh.

Thạch Viêm không có chút nào dạo chơi ở trên đường chính, cả người phong cách cổ xưa bó sát người hắc bào, không hề giống như Trung quốc trong lịch sử bất kỳ một cái triều đại nào quần áo trang sức như vậy có rõ ràng thời đại, văn hóa đóng dấu, nó càng giống như là một ít trong trò chơi bên có tiên hiệp bối cảnh nhân vật trang phục, được rồi, vốn chính là.

Thế kỷ hai mươi mốt hôm nay, độc lập đặc người đi đường càng ngày càng nhiều, mọi người đối với kỳ kỳ quái quái hành động càng ngày càng dễ dàng tiếp nhận, rất nhiều người đều biết có vài người thích đem mình trang phục thành động mạn nhân vật trong, đối với Thạch Viêm dạng, cũng không đến nỗi dè dặt cho người vây xem.

Nhưng vẫn có người không ngừng nhìn quanh, chẳng qua là người Trung quốc đã càng ngày càng thói quen không hướng người xa lạ bắt chuyện, nhưng vẫn ưa chuộm vây xem.

"Oa, cái đó nam nhân thật là đẹp trai a! Kia cả người cổ trang thật là không có chút nào vi hòa cảm!"

"Tuyệt, làm thế nào, ta cảm giác ta yêu!" Hai tên si mê.

"Hắc, nội hàm tiết mục ngắn lại có đoán, thành phố kinh hiện khí chất đế." ...

Có thể tiếc hân bóng người chỉ biết dừng lại rất trong thời gian ngắn, sau đó tự động biến mất, máy chụp hình loại đồ còn không cách nào đóng dấu hân hình tượng... ..

Lúc, một tên mang cái mũ nam tử đi tới Thạch Viêm bên cạnh.

"Người khỏe, ta phát hiện người khí chất rất thích hợp làm sao sáng, có không có hứng thú?" Nam tử từ trong ngực móc ra một tấm danh thiếp, kích động nói: "Lấy người tướng mạo khí chất, tùy tiện phách một bộ kịch ti vi là có thể thu hoạch một nhóm lớn người ái mộ, hơn nữa chúng ta người Hoa điện ảnh và truyền hình túi đựng, người tuyệt đối có thể trở thành đương kim nhất hòa nhân khí sao sáng!"

"Không có hứng thú!" Thạch Viêm nhìn cũng không có nhìn kia tấm danh thiếp nhàn nhạt nói, nam tử nghe vậy cũng sững sờ một chút, nói xong không đợi nam tử kịp phản ứng, liền đi dạo sân vắng, không nhanh không chậm độ bước rời đi. .

Thạch Viêm bây giờ một nơi đầu đường, nhìn người đến người đi người đi đường, đã từng hẳn cũng là trứ văn vân chúng sanh trung một thành viên, mỗi ngày đều nên vì cuộc sống mà bồn bồn ba, nhưng hẳn hôm nay vẫn đứng ở siêu thoát vị trí, chính là đời người gặp được bất động.

"Năm nay là dương lịch 216 năm, tần hán ba nước đường tổng nguyên minh thanh đều đã diệt vong, bây giờ là Trung Hoa nhân dân cộng hòa nước dựng nước thứ sáu mươi bảy năm."

Chương 204: tại hạ Tào Thực chữ Tử Kiến

Chương 204: tại hạ Tào Thực chữ Tử Kiến

"Năm nay là dương lịch 216 năm, tần hán tam quốc đường tổng nguyên minh thanh đều đã diệt vong, bây giờ là Trung Hoa nhân dân cộng hòa nước dựng nước thứ sáu mươi bảy năm ."

Thạch Viêm đứng ở trong hoảng hốt không thém chú ý đến sự biến thiên cảm giác, đang đang cảm khái đời người, sau lưng đột nhiên truyền tới một đạo nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ thanh âm, là một nữ hài tử.

Thạch Viêm quay đầu nhìn về phía tên nữ hài, nàng cặp kia đại trong đôi mắt to bên thắm ra ngạc nhiên mừng rỡ, khẩn trương và một chút sợ hãi, nhìn một chút nàng vu mang ngay thơ gương mặt, còn có trẻ trung đúng dịp người, phỏng đoán cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi.

"Tại hạ tào tử kiến, đại Ngụy nhân sĩ." Thạch Viêm hướng nữ hài chấp tay một cái, tên nữ hài tử để cho hắn cảm thấy rất vui, thấy hắn mặc cổ trang trường bào, liền cùng hắn khai dạng đùa giỡn, cho nên hắn quyết định phối hợp một chút, dù sao hắn bây giờ cũng không có chuyện làm.

"Tào Thực! Ngươi là bảy bước thành thơ Tào Thực!" Nữ hài tử che miệng thật thấp kinh hốt, trông mắt trong chớp động vui sướng, khó có thể tin nhìn Thạch Viêm.

"Cô nương mâu khen, dám hỏi cô nương phương danh!" Thấy nữ hài sao nhập vai tuồng, Thạch Viêm lần nữa chấp tay một cái.

"Ta... Ta... Ta gọi Mộc Huyền Huyền, người hiện đại sĩ, chính là một thời đại người, đại Ngụy 1 năm sau thời đại." Mộc Huyền Huyền vội vàng giới thiệu, trông mắt hết sức linh động, cẩn thận đánh giá Thạch Viêm: "Ngươi thật là Tào Thực sao?"

"Dĩ nhiên!" Thạch Viêm gật đầu một cái, nói: "Nấu đậu cảm làm canh, lộc thực cho là tráp. Ki ở phủ hạ đốt, đậu ở trong nồi khắp. Vốn là cùng cây sinh,

Tương tiền hà quá mau?"

Bài thơ là Tào Thực nguyên bản bảy bước thơ, không giống với trường học bài thi trên bị sửa đổi bảy bước thơ, mặc dù truyền lưu phạm vi không phải rất rộng, nhưng Thạch Viêm dạng đã rất không có thành ý.

Có thể Mộc Huyền Huyền không quan tâm.

Bất quá ta thích nhất là Lạc Thần Phú... Kỳ hình cũng, phiên nhược kinh hồng, uyển như du long. Vinh diệu thu cúc, hoa tốt xuân tùng. Tựa như hề nếu nhẹ vân chi tế thảng, lay động hề nếu lưu phong chi trở về tuyết. Xa mà ngắm chi, kiểu nếu mặt trời mọc ánh ban mai; vội vã mà xét chi, đốt nếu phù cừ ra lục ba. Tiêm phải trung, sửa ngắn hợp độ.

Mộc Huyền Huyền trong thanh âm còn mang chút đồng âm, rất êm tai, dễ nghe động lòng người.

"Vai nếu chẻ thành, eo như hện làm. Duyên cảnh tú hạng, hao chất có lộ. Phương trạch vô thêm, duyên hoa phát ngự. Vân kế nga nga, tu mi liên đẹp. Môi đỏ bên ngoài lã, răng trắng bên trong tiên, minh mâu thiện lã, yếp phụ thừa quyền..." Thạch Viêm linh hồn lực mạnh mẽ, trước không thuyết chính là qua không quên, coi như là đem hắn từ ra đời đến bây giờ sở thuyết mỗi một câu nói, mỗi một chuyện nhớ lại một lần đều là ý, càng chớ thuyết thuộc lòng một bài Lạc Thần Phú.

"Ngươi thật là Tào Thực a!" Nữ hài dùng sức dắt nàng kia kiều phải thật cao tóc thắt bím đuôi ngựa, nhìn Thạch Viêm, kích động không thôi.

Thạch Viêm đánh giá nàng, hắn có chút hoài nghi nàng không phải là cùng hắn làm trò đùa, nàng là nghiêm túc.

"Dạ, tại hạ Tào Thực, chữ Tử Kiến, đại Ngụy nhân sĩ!" Thạch Viêm lập lại lần nữa một lần.

"Ta biết, ngươi sau khi biết người đánh giá thế nào ngươi sao? Thiên hạ mới cộng một thạch, Tử Kiến độc chiếm tám đầu! Khen ngươi vì một đời thơ tông!" Mộc Huyền Huyền trọng trọng gật đầu, nàng có thể không tin ở trên đường tùy tiện đụng phải một người cũng có thể bói Tào Thực Lạc Thần Phú, hơn nữa người còn mặc cổ trang, tự xưng Tào Thực, cùng hiện đại hoàn toàn xa lạ khí chất, nếu như hắn không phải Tào Thực, loại ly kỳ trùng hợp chuyện làm sao sẽ phát sinh? Nữ hài có mình suy luận.

"Tài khí, một đời thơ tông!" Thạch Viêm hoắc hoắc cười hai tiếng, thật ra thì ta nhất đại thành tựu là đạo thuật, tương tương đối. Ta càng thích hậu nhân gọi ta là đạo tông.

"Ngươi sẽ còn đạo thuật a! Ta chưa từng thấy qua có người thật biết nói thuật, chính là nói trúng cái loại đó." Mộc Huyền Huyền sùng bái nhìn Thạch Viêm.

Một tên lữ đường nữ hài tử không giải thích được nhìn hai người, đại thiên thể giới không thiếu cái lạ, đi đang trên đường trở về nhà đều có thể gặp được hai người bị bệnh thần kinh, có thể tiếc, bạch hạt bộ kia tướng mạo.

"Kia người có thể biểu diễn để cho ta nhìn một chút sao?" Mộc Huyền Huyền hết sức hưng phấn.

"Kia người coi như coi trọng." Thạch Viêm nhìn nữ hài cười cười.

"Ân ân." Mộc Huyền Huyền dùng sức gật đầu một cái, mở to hai mắt.

Thạch Viêm bàn tay vung lên, một đạo móng lung quang mạng trải rộng toàn thân, đợi quang mạng tan hết, Thạch Viêm hình tượng đã đại biến, cả người rất đơn giản hiện đại trang sức.

Hắc sắc vệ y, đen t tuất, quần jean, tóc dài cũng thay đổi thành tóc ngắn, như nhà bên cạnh thiếu niên vậy, nhưng trên người kia cổ tuyệt với trần đang lúc khí chất, vẫn tồn tại như cũ, dự cho người chú.

Nhìn Thạch Viêm trong nháy mắt đổi hóa, Mộc Huyền Huyền há hốc miệng, thờ dài nói: "Thật là lợi hại!"

"Không nghĩ tới, ta lại biết Tào Thực." Mộc Huyền Huyền sờ một cái gò má, cảm giác có chút không chân thật, "Người ăn cơm không? Ta mời người ăn cơm đi!"

"Không cần, ta nhưng là người tu đạo, đã sớm đến ích cốc cảnh giới." Thạch Viêm cự tuyệt, trong lúc rảnh rỗi, cùng dạng khá ái nữ hài tử tán gẫu một chút ẩu tả một chút cũng chỉ coi là, ăn cơm coi như đi!

"Kia người có ở địa phương sao? Có thể ở nhà ta a, người là một người từ đại Ngụy đi tới trong đi, vậy giống như các người chút người cổ đại đi tới hiện đại, đều là bị mới vừa gặp mặt người mang về nhà ở." Mộc Huyền Huyền rất có kinh nghiệm đất nói, thật giống như nàng còn mang qua những thứ khác chuyển kiếp người ở nhà nàng tựa như.

"Cha mẹ người bắt kẻ người mang người xa lạ về nhà sao?" Thạch Viêm tò mò hỏi.

"Có thể người là Tào Thực a! Ba mẹ ta đều rất thích người thi từ." Mộc Huyền Huyền chuyện đương nhiên nói, sau đó mong đợi nhìn Thạch Viêm.

"Không, ta còn chưa quấy rầy." Thạch Viêm nhìn Mộc Huyền Huyền, mặc dù hán mình quả thật là xuyên việt giả, nhưng là hán cảm thấy Mộc Huyền Huyền nhập vai tưởng quá sâu, thật giống như coi là thật.

"Vậy thì thật là quá có thể tiếc... Bất quá người có khó khăn gì, nhớ liên lạc ta. Ta cho người ta số điện thoại." Mộc Huyền Huyền từ trong túi đeo lưng cầm ra giấy và bút, một bên viết một bên ngẩng đầu nhìn Thạch Viêm.

"Người biết dùng điện thoại sao?" Mộc Huyền Huyền đột nhiên lo lắng hỏi.

"Biết, ta nhưng là Tào Thực, loại chuyện có thể không làm khó được ta." Thạch Viêm nói. .

"Người có điện thoại di động sao? Nếu không dùng ta đi, món đồ là xã hội hiện đại nhu phẩm cần thiết, giống như thiên lý truyền âm vậy, cầm nó, ở người cần giúp đỡ thời điểm tùy thời có thể thông báo ta." Mộc Huyền Huyền cầm ra tay nàng ky, một bộ thước điện thoại di động.

"Không cần." Thạch Viêm môi hơi giương ra, lộ ra dở khóc dở cười biểu tình, hán bây giờ muốn là nói rõ mình không phải là Tào Thực, phỏng đoán có nương cũng sẽ không tin tưởng đi! !

"Đừng, người là người cổ đại, là quân tử, sẽ không tùy tiện muốn người khác đồ." Mộc Huyền Huyền rất thỏa mãn nói.

Nhìn Mộc Huyền Huyền lên xe buýt, Thạch Viêm thật dài thở phào, thế giới lớn không thiếu cái lạ, ngay cả hán là Tào Thực đều có người tin tưởng, Thạch Viêm cũng xoay người rời đi, trước tìm nơi nhà an định lại, dấu sao muốn trên địa cầu sinh sống một đoạn thời gian.

"Chúng ta. . . . Phải làm cả đời tốt bằng hữu..."

"Chúng ta. . . . Phải làm cả đời. . . . Tốt bằng hữu..."

"Chúng ta... " Mông lung đang lúc, mục nhiên cảm giác có một người một mực ở bên tai nàng đâu. Lắm nhảm, nàng xoa tinh táo ánh mắt, mê mê hồ hồ hướng bốn phía liếc mắt nhìn. Một cái, để cho nàng mãnh nhiên thức tỉnh.

Trong. . . . Là nơi nào? Mục nhiên nhớ, nàng nằm ở trong phòng ngủ ngủ, nàng cúi đầu, trên người, mặc mình thích nhất chân ty quần áo ngủ, nhưng là lại không phải ngủ ở trong phòng, mà là ngủ ở một mảnh trên bãi cỏ.

Ta là đang nằm mơ? Mục nhiên kinh nghi hỏi mình một câu, nhưng là buổi cổ xúc cảm là chân thật như vậy, áo ngủ nàng, thậm chí là bị lộ châu uột một mảng lớn. (chưa xong đợi tiếp theo. .)

Chương 205: nữ nhân vật chính Mục Nhiên

Chương 205: nữ nhân vật chính Mục Nhiên

Ta là đang nằm mơ? Mục Nhiên kinh nghi hỏi mình một câu, nhưng là buổi cỏ xúc cảm là chân thật như vậy, áo ngủ nàng, thậm chí là bị lộ châu urot một mảng lớn. Nàng đánh giá chung quanh, lại phát hiện trong, là như vậy quen thuộc, thật giống như đã gặp qua ở nơi nào vậy, nàng cẩn thận hồi tưởng, đột nhiên, nàng xa xa thấy, ở một tên dưới sườn núi, trên đất thật giống như có vật gì vậy.

"Ai? Ai ở đó?" Mục Nhiên hai cái tay nắm thật chắc cổ áo, từ từ hướng bóng đen vị trí na đi, trong núi hoang dã lắm, chung quanh lại là một mảnh đen nhánh, nàng một tên nữ hài tử, quả thực sợ hãi. Càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, nhờ ánh trăng, nàng rốt cuộc thấy cái đồ nằm trên đất bóng người, lại là... "Lam san... "

Mục Nhiên che miệng, chỉ cảm thấy hô hấp cứng lại, nàng rốt cuộc nhớ tới, trong không phải là, nàng cùng lam san hiện trường tại nạn xe cộ... . Làm sao có thể... Làm sao có thể...

Mục Nhiên ánh mắt chợt mở ra, trước mắt, vẫn là quen thuộc trần nhà, quay đầu nhìn về phía bên cạnh, quen thuộc tủ đầu giường, còn có quen thuộc điện thoại di động.

Nguyên lai là mộng... Mục Nhiên thở phào một cái, nàng ngồi dậy, mở đỉnh ốc đài đèn, tay chống trán, nhắm mắt lại hít thở sâu mấy cái, sau đó tay từ nãy về sau trượt đi, theo tóc trượt đến phát sao.

Mục Nhiên vén chăn lên, chân trần đạp ở trên sàn nhà, nàng ở tại trong hơn nửa năm, trong phòng đồ xài trong nhà bày vị trí, đã sớm khắc ở nàng trong đầu, mặc dù ánh sáng không phải rất đầy đủ, nàng hay là chính xác tránh trước mặt bàn ghế, mở ra trong phòng khách đèn.

Mục Nhiên đi vào phòng vệ sinh, hướng về phía gương sửa sang một chút tán loạn tóc, sau đó mở khóa vòi nước.

"A ——" Mục Nhiên thét lên lui về phía sau, vòi nước trong chảy xuống không phải nước trong, mà là. Đỏ thẫm máu tươi. Nàng kinh hoàng ngừng đầu lên, trong gương, sau lưng nàng, xuất hiện một tên nữ nhân, người nữ kia người mặc quần áo màu trắng, khoác một con trường tóc dài, nàng mặt bị tóc lấp lại, chỉ có thể nhìn được một đôi xanh dầu dầu ánh mắt.

"A!"

Mục Nhiên kinh hoàng ngồi dậy, từng ngum từng ngum thở hồn hên. Đập vào mắt tịch, vẫn như cũ là quen thuộc phòng, quen thuộc tủ đầu giường, quen thuộc điện thoại di động..

Mục Nhiên ở trong siêu thị mua một bọc khăn giấy, nàng ôm xách tay, tinh thần có chút hoảng hốt, mới vừa lại nằm mơ thấy lam san.

Tối ngày hôm qua, nàng cả đêm cũng đang nằm mơ, hơn nữa còn là trong mộng mộng, không ngừng gặp ác mộng, lại không ngừng làm tỉnh lại, mỗi một lần làm tỉnh lại sau cho là ở thực tế, nhưng là mỗi một lần đều là ở trong mộng, làm cho nàng cũng không phân rõ bây giờ là ở thực tế hay là ở trong mộng.

Mới vừa ở trong lớp, nàng lại thấy lam san, lam san đầu đập vào trên bàn, cùng nàng mặt đối mặt, hơn nữa cách tương đối gần, nàng bị sợ kêu to lên, mới phát hiện nguyên lai lại là đang nằm mơ, làm cho trong phòng học bạn học cùng sư phụ, cho là mình là bệnh thần kinh. Mục Nhiên cảm thấy, từ lam san sau khi chết, nàng bên người, thường xuyên sẽ phát sinh một ít chuyện quỷ dị, cũng không biết là tác dụng tâm lý hay là quá mệt mỏi, lam san tựa hồ một mực ở nàng bên người, bất luận ban ngày, hay là đêm tối. Mục Nhiên đi tới giao lộ, vừa vặn, đèn đỏ lượng, nàng dừng bước lại, nhàm chán lăm lét nhìn trái nhìn phải.

"Nhớ cho ta gọi điện thoại nga!" Mục Huyền Huyền cách xe hơi cửa sổ đối với Thạch Viêm làm một gọi điện thoại động tác tay, lần nữa lên tiếng hô đến.

"Ừ." Thạch Viêm không biết làm sao gạt đầu một cái, coi xe buýt rời đi.

Mục Nhiên đứng ở giao lộ, nghe được tiếng đối thoại, theo bản năng quay đầu nhìn một chút, ở hán một bên không xa địa phương, đập vào mi mắt là một tên mặc hắc sắc vệ y nam tử, đang chậm rãi hướng vừa đi tới, thâm thúy ánh mắt, hẹp dài mày kiếm, trực mà nhỏ, tỏ ra vô cùng sắc bén, cao thật đẹp trai khí sống mũi, thật mỏng môi, giống như đao khắc phù tạc điêu khắc ra đường ranh.

Mục Nhiên quang ở nam tử trên người dừng lại chốc lát, không riêng gì nam nhân thích xem mỹ nữ, nữ nhân đối với suất ca hứng thú, cũng so sánh vậy nam nhân lớn hơn, mặc dù đối phương rất tuấn tú, cho người một loại tâm gió xuân cảm giác, chỉ bất quá Mục Nhiên không phải si mê, cho nên nàng

quang chỉ là dừng lại một chút, sau đó quay đầu nhìn về phía đối diện đèn đỏ đảo kế thì.

Đèn đỏ lập tức phải biến thành đèn xanh, hai bên còn không có lối đường miệng xe, cũng tăng thêm tốc độ, muốn thừa dịp mấy giây cuối cùng chung xông tới.

Nhưng mà ngay tại cái thời điểm, đứng ở giao lộ Mục Nhiên, đột nhiên cảm giác được sau lưng có người đẩy mình một chút, cả người nhất thời mất đi trọng tâm, đi ngửa giữa đường nhào ra đi.

Xảy ra chuyện đột nhiên, người chung quanh căn bản phản ứng không kịp nữa, chỉ thấy được vốn là đứng ở ven đường thật tốt mỹ nữ, đột nhiên giống như là uy đến chân tựa như đi về trước ngã một cái, cái đó xe nhỏ tài xế cũng muốn đuổi đèn đỏ lượng trước thông qua giao lộ, cho nên không có chậm lại giảm đường, mắt thấy mỹ nữ thì phải hương tiêu ngọc vẫn.

Một cái tay từ trong đám người đưa ra tới, đem nàng kéo trở về, Thạch Viêm mới vừa cùng cái đó ngây thơ đơn thuần cô nương đạo hoàn chớ, chuẩn bị rời đi, liền thấy một con âm đạm bàn tay theo như ở đó một người mặc màu đỏ áo choàng dài nữ nhân thượng, đem nàng đẩy ra tới.

"Người không có sao chứ!"

"Không, không có sao." Mục Nhiên hiểm chết còn sinh, trong đầu trống rỗng, liền sao ngờ ngạc bị Thạch Viêm ôm vào trong ngực, theo bản năng lắc đầu một cái.

"Tìm chỗ chết đâu, phải chết chết xa một chút!" Tài xế từ chỗ điều khiển thò đầu ra, tức giận mắng một tiếng, mới vừa hấn bị sợ mồ hôi lạnh đều phải đi ra, mặc dù nói là nữ nhân mình nhào ra, nhưng là một khi xảy ra chuyện, trách nhiệm vẫn phải là hấn tới đỡ.

"Đừng, thật xin lỗi..." Bị tài xế gài một tiếng, Mục Nhiên mới hoàn hồn lại, phát hiện mình lại bị một người xa lạ ôm, hơi có vẻ tái nhợt mặt đỏ một chút, cự ra hấn ôm trong ngực, sau đó đối với người tài xế kia nói lời xin lỗi, mặc dù nàng đến bây giờ vẫn là đầu óc mơ hồ, không biết là ai ở sau lưng đẩy mình một chút.

Tài xế còn muốn mắng nữa một câu, bất quá thấy Thạch Viêm ánh mắt, tài xế run run, trực tiếp lái xe đi.

"Cám ơn người." Mục Nhiên ôm xách tay, hướng Thạch Viêm đạo thanh tạ, nếu như không phải là hấn lòi, mình có thể đã vừa mới xảy ra chuyện, nghĩ đến mới vừa rồi mình nằm ở trong ngực hấn, mặt cũng có chút nóng lên.

"Không có sao, người sau này tìm mình một ít." Tên cảnh tượng, rất giống hấn chuyển kiếp nhìn đằng trước qua một bộ phim, Thạch Viêm trong lòng dâng lên một tia hoang đường cảm giác, hấn thế giới bây giờ tựa hồ không chỉ là vượt qua thần học viện vị trí, hạ ngược lại là có ý tứ.

"Cám ơn, cái đó, ta gọi Mục Nhiên, có thể cho ta người điện thoại sao? Ta muốn tìm một thời gian mời người ăn cơm, người mới vừa rồi nhưng là cứu ta mệnh." Mục Nhiên có chút ngưng ngừng, hay là nàng lần đầu tiên hỏi một người đàn ông người muốn điện thoại, nhưng là ân cứu mạng, nếu như không quá dễ cảm ơn một chút, nàng trong lòng cũng áy náy.

"Không cần, sau này có duyên rồi hãy nói!" Thạch Viêm thầm nói một tiếng quả nhiên, Mục Nhiên, đạo sĩ rồi núi nữ nhân vật chính, Thạch Viêm quan sát một cái vị nữ nhân vật chính, trong tay nói tên xách tay, phía dưới xuyên một cái hắc sắc bó sát người quần thường, làm nổi bật ra một đôi thon dài đùi đẹp, dưới chân là một đôi hắc sắc cao giúp giày da, trên mặt còn mang chút vẻ kinh hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 206: Trêu đùa Đỗ Sắc Vi

Trong chón vô lâm văn lưới. , đôi mới nhanh nhất chuyển kiếp ba thiên vị mặt chương mới nhất!

Cùng trong trí nhớ mình có chút tướng mạo tương tự, ngược lại để cho Thạch Viêm chắc chắn vị trí không chỉ có chẳng qua là siêu thần vị diện.

...

...

"Thù trưởng, tầng khí quyền trung kia đoàn năng lượng càng ngày càng cường, chúng ta hấn tìm ứng đối các biện pháp!" Già na hướng về phía đỗ tạp áo nói.

"Thuyết thuyết người phương án!" Đỗ tạp áo nói.

"Trước không có bất kỳ phương án, hiện trên địa cầu vũ khí mạnh nhất bom nguyên tử cũng không có hiệu quả, thậm chí hạch bạo còn có thể tăng lên năng lượng sinh thành!" Già na nói.

"Phân tích là năng lượng gì sao?"

"Tạm thời không biết, địa cầu ở công chuyển, mà kia đoàn năng lượng một mực ở bên trong tầng khí quyển không ngừng tụ tập, mỗi ngày cái thời điểm, chúng ta ngay tại đoàn năng lượng phía dưới. Tựa như bầu trời nhiều một tên không biết thiên thể vậy. Bất quá nó tạm thời đối với địa cầu không có gì uy hiếp." Già na nói.

"Tiếp tục phân tích!" Đỗ tạp áo nóng nảy đi.

"Phân tích thành công, đó là ám năng lượng, nếu như tụ tập tới trình độ nhất định, có thể sẽ mở ra một đạo Thi Không Trùng Động!" Sa na đột nhiên nói.

"Cái gì, ám năng lượng?" Đỗ tạp áo lúc này liền kinh ngạc há hốc miệng.

Trên bầu trời khai một đạo đen nhánh chỗ rách, tựa như một con thiên nhãn trên không trung mắt nhìn xuống trên địa cầu sinh linh. Là vệ tinh chụp xuống tới bản chữ hình, hắc động cố định ở tầng khí quyển nào đó cái vị trí, cũng sẽ không theo địa cầu tự chuyển.

Mà ở vào đông bán cầu Hoa Hạ, mỗi ngày mặt trời còn chưa ra. Tên đen nhánh chỗ rách cũng đã treo ở chân trời, theo mặt trời tây khứ, địa cầu mặt khác người liền lại có thể thấy tên đen nhánh lỗ sâu.

Cũng chính là thuyết, tên lỗ sâu bị thành lập trên địa cầu cùng mặt trời song song tuyến thượng, chỉ cần trên địa cầu mặt trời có thể chiếu sáng địa phương, cũng có thể thấy tên hắc động.

Trong mơ hồ còn có khó hiểu thanh âm từ trong đó truyền ra, giống như chết nhip điệu, dẫn dụ nhân tâm, đi về phía chết.

Tên treo ở chân trời chữ thập đại trùng động vừa xuất hiện, Thạch Viêm thì có cảm giác, sao đại động tĩnh, người bình thường cũng có thể phát hiện, càng chớ thuyết hán, hán mới vừa tới địa cầu liền mơ hồ cảm giác kia phiến bầu trời có gì không đúng kính, một loại kỳ lạ năng lượng ở hội tụ, dựa theo vị trí gọi chính là cái gọi là ám năng lượng, nếu như hán nhớ không sai lời, là cái đó gọi tạp nhĩ dùng đại đồng hồ báo thức lấy ra.

Bất quá vậy cũng là không có vấn đề chuyện, cường giả tự nhiên phải có cường giả tâm tính, mặc dù hán đã từng là một tên bình thường loài người, vân vân chúng sanh trung một thành viên, có thể hán bây giờ là một tên uy áp đại lục Đâu Đế cường giả, khi hán tự giác không tự chủ dùng tên thân phận không thêm chú ý đến trừ tên bình thường thế giới lúc, đối với bất kỳ chuyện cũng chỉ là có một chút điểm hứng thú, thoáng lý giải sau liền tái cũng sẽ không đặt tiền cuộc càng quan tâm nhiều hơn.

Nhưng đối với người bình thường tới thuyết, không trung đột nhiên xuất hiện đại trùng động khiến cho toàn bộ địa cầu khẩn trương, mặc dù trên trời cái đó lỗ lớn nháo sôi sùng sục, nhưng mà cuối cùng là không có phát sinh chuyện đặc thù gì, Hoa Hạ phía chính phủ lên tiếng, đã nghiêm mật đối với cái đó không rõ hắc động tiến hành giám thị, nhất định sẽ bảo đảm nhân dân an toàn. Mọi người bình đẳng câu người chứng kiến loại đột phá chân trời nói chuyện vớ vẩn năng lực.

Mặc dù không phải là chuyển kiếp trước địa cầu, nhưng Hoa Hạ chính phủ đi tiểu tính nhưng là nhất mạch tương truyền a, nhìn chính phủ phía chính phủ cho ra thông báo, Thạch Viêm lộ ra cười khê.

Thạch Viêm đi trên đường vẫn có thể nhìn đô thị sầm uất cảnh đêm, sáng chói ánh đèn để cho người rất dễ dàng liền quên trên bầu trời màn đen đại biểu cái gì, những động vật đậu, chuẩn bị nghênh đón ngày mai cuộc sống mới, loài người nhưng vẫn ở trên đường chính đi dạo dạo.

Để cho hán có chút đứng ở trong hoảng hốt không thêm chú ý đến lịch sử biến thiên cảm giác, một trăm năm sau này bây giờ hán thấy hết thay tiên hoạt người, hết thay chói mắt cảnh sắc, cũng sẽ biến thành trí nhớ.

Buổi tối, Thạch Viêm đi tới bờ biển, bờ biển đột sóng, vỗ bãi cát, lân lân mặt nước, phản xạ lạnh như băng ánh trắng. Trăng sáng sao thưa bầu trời, thỉnh thoảng vang lên hải âu mình gọi.

Thạch Viêm tầm mắt nhìn biển khơi, bình tĩnh trong ánh mắt tựa như bao dung trừ vạn vật, liền dạng, tới tới địa cầu ngày thứ nhất, Thạch Viêm ngay tại vạn thiên trong suy nghĩ vượt qua.

Một năm sau. . .

Hai tên người quần áo đen từ trạm xe xuống xe, đi tiến tới mấy bước, dọc theo đóng đầy mạn đường vòng rào đi vào, là một cái phủ kín đá xanh ngõ hẻm, cổ kính chắn song cùng cao kiêu diêm giác mang độc lập đặc tính khí chất, núp ở hiện đại trong đô thị, để cho người hoảng hốt đột nhiên bước vào thanh tịnh cổ trấn.

"Nếu như ta cho một mình người cứu thế giới cơ hội, người sẽ đáp ứng không?"

Thạch Viêm hai tay gối sau ót dựa vào ghế, nhiều hứng thú nhìn trước mắt nghiêm túc hỏi mình người quần áo đen, từ hán tới tới địa cầu sau khi an định, mỗi ngày trong lúc rảnh rỗi liền đi ra ngoài Trêu đùa Trêu đùa muội tử, hoàn toàn là đang hưởng thụ loại nghỉ phép tựa như cuộc sống.

Đến nỗi người quần áo đen là như thế nào tìm tới hắn, ai bảo hắn ở tên thế giới là hắc hộ miệng.

"Không có hứng thú." Thạch Viêm lắc đầu một cái.

"Nếu như cho ngươi cả người thần lực, ngươi có làm hay không?" Người quần áo đen hỏi.

Thần lực? Thạch Viêm thất thanh cả cười. "Không cần."

"Cùng mỹ nữ học viên ngủ chung phòng!" Ngoài ra một người quần áo đen lại mở miệng.

"Ngươi cảm thấy ta giống như những thứ kia dùng nửa người dưới suy tính ** tí?" Thạch Viêm bùng lên trên bàn đá nước trà uống một hớp.

Người quần áo đen: "..."

Thứ hai ngày buổi sáng Thạch Viêm liền ngồi lên đi vượt qua thần học viện phi cơ trực thăng.

Một cái nhà mấy chục tầng cao trên cao ốc mặt, bốn tên Hoa Hạ chữ viết, vượt qua thần học viện, nhìn qua ngược lại là rất khí phái, Thạch Viêm tùy ý nhìn một chút, vượt qua thần học viện chiếm diện tích kém không nhiều tương đương với nửa thành phố.

"Đình, chỉ tuyến nhiệm vụ "Gia nhập vượt qua thần học viện" đã hoàn thành."

Tướng thưởng nhiệm vụ: 3 đôi điểm.

"Đình, chỉ tuyến nhiệm vụ, Trêu đùa Đỗ Sắc Vi (chưa xong thành) "

Tướng thưởng nhiệm vụ: 1 đôi điểm.

"Hệ thống, ngươi là đang gây hấn với ta ranh giới cuối cùng a! Ngươi cảm thấy ta sẽ tiếp nhận loại thấp kém nhiệm vụ? !" Thạch Viêm bắt mắt nói.

Thạch Viêm sải bước sao rơi đi tới trước lầu túc xá. "b21, b23... b25? Nhìn môn bài số từng bước từng bước đi tìm, Ủ ? Chính là Đỗ Sắc Vi nhà trọ đi..

Thạch Viêm chậm rãi đẩy cửa ra, trong phòng có chút mờ tối, một tên nữ nhân đưa lưng về mình, trên người áo da, hạ thân một cái căng thẳng da quần cụt, vớ, một đôi cao đồng giày cao gót, trong tay lại vẫn cầm một cái thon dài vũ sĩ đao, liền sao bày hình dáng.

"Hừ, lại tới một con thái giám!" Lúc này nữ sinh kia cứ nói, mang đẹp lạnh lùng giọng nói: "Ngươi là thứ tư tên muốn vào ở phòng ta ** tí."

"Đi vào, đứng ngay ngắn!"

Thạch Viêm đi tới, mở miệng nói: "Ngươi chính là cái đó đồ hoa hồng, tới để cho Bồn để đùa giỡn một chút."

Vừa dứt lời, mỹ nữ đột nhiên xuất thủ, một cây chùy thủ đột nhiên ném ra, chạy thẳng tới Thạch Viêm giữa hai chân. Động tác rất nhanh, vị trí tinh chuẩn.

"Liên dạng?"

Mỹ nữ bỗng nhiên nghe thấy người tới kia hí ngược thanh âm, sát theo liền nghe thấy vèo một tiếng, chùy thủ theo bên cạnh nàng bay ra ngoài, đóng vào trên tường. Mỹ nữ có chút bất ngờ, theo bản năng xoay người lại.

"Có chút bản lĩnh a, bắt quá muốn vào ở còn chưa đủ." Mỹ nữ nói xong, đột nhiên giương ra thân thể nhanh chóng xoay tròn, trong nháy mắt, vô số chùy thủ hướng Thạch Viêm bay qua.

Thấy rõ thoải mái liền đến điểm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Thì Quang Thần Dự Ngôn

Thạch Viêm cũng không có dư thừa động tác, chẳng qua là đem gươm tay phải lên tới, kia phi đao phi hành trên không trung trong quá trình tựa hồ bị thứ gì đụng đụng một cái vậy, rồi rít lệch quỹ tích.

Thiếu nữ thần sắc rét một cái, trong nháy mắt làm ra phản ứng, quanh thân không gian thật giống như cây nến mỏng bị dung hóa vậy, cơ hồ là cùng thời khắc đó nàng bóng người liền tại chỗ biến mất, một khắc sau liền xuất hiện Thạch Viêm sau lưng, trong tay một cây trường đao để ngang Thạch Viêm cổ!

"Yêu? Không gian khiêu được không tề, không tề khoa học kỹ thuật hệ thống."

"Chỉ như vậy mà thôi sao?" Thiếu nữ ở Thạch Viêm bên tai lạnh lùng nói.

"Còn chưa đủ sao?" Thạch Viêm toét miệng cười một tiếng. Thiếu nữ nhất thời cảm giác hai chân có chút lạnh như băng, bao trùm ở cánh tay cùng trên đùi áo da lại vỡ vụn rơi trên mặt đất.

"Thật tính. Cảm!" Thạch Viêm sờ cảm nhìn thiếu nữ, trước nàng trên người trên người hắc sắc áo giáp cơ hồ đem toàn thân đều bao lại, mà giờ khắc này bị tước mất một ít vị trí, thì hoàn toàn trở thành nhiệt khổ cùng áo lót.

"Ngươi quá đáng!" Thiếu nữ xinh đẹp nhất thời liền tức giận, trong tay lưỡi đao nhất thời liền hướng Thạch Viêm trên cổ quẹt đi.

Một khắc sau, trước mắt tên bị nàng khống chế được người đột nhiên biến mất, không có bất kỳ không gian ba động, nhưng là, rất rõ ràng trước mắt người có cùng nàng vậy qua lại không gian năng lực.

Tận cùng bên trong giường, Thạch Viêm bên nằm ở trên giường, một tay ngồi đầu một tay đánh hắc thiết.

"Ngươi..." Thiếu nữ thần sắc khó hiểu quýnh lên, trong tay quá đao chỉ hướng Thạch Viêm, "Ngươi cho ta xuống..."

"Hừ?" Thạch Viêm thấy vậy nghi ngờ hạ, ngay sau đó cái mũi người người, vội vàng lộ ra một tên bùng tình thần sắc, "A... Là ngươi giường à? Xin lỗi xin lỗi, khó trách làm sao hương đâu, muốn không cần đi lên cùng nhau nằm sẽ!"

Thiếu nữ nghe vậy vẻ mặt giận dữ, vừa nói thân hình chợt lóe, xuất hiện ở Thạch Viêm đầu giường, cầm đao chém tới...

"Sao thuyết, ngươi cũng không thấy nàng đáng về sao?"

"Ừ, là." Lâu tức xá b21 thất, ba người làm thành một vòng đang nói những chuyện gì, nhất nói chuyện trước là một tên cả người màu vàng âu phục, độc cụ con nhà giàu khí chất to con nam tử.

"Ta góp, ta cũng không thấy a." Tiếp lời là khác cả người màu đỏ t tuất sam thanh niên, t tuất trên in 'Phạm hai thanh niên' bốn chữ to. Trên đầu trứ một tên nếp xưa búi tóc thức đuôi ngựa, điển hình trung hai thanh niên.

"Sao thuyết, chúng ta huynh đệ ba, một người so với một người ngu mạo a!" Trình diệu văn gõ bàn nói.

Triệu tin sau đó lại nói tiếp: "Ta thấy bóng lưng, bóng lưng sát thủ a Con bà nó."

"Ai... Cái đó mỹ nữ, làm cái siêu năng chiến sĩ cái gì tuyệt ép không vấn đề gì, có thể chúng ta liền treo." Trình diệu văn tên chán nản hoàng tử ừ rú đao.

"A lô uy ! Mau nhìn mau nhìn, lại có một tên tự tìm khổ ăn."

Trình diệu văn lời còn chưa nói hết, chỉ thấy triệu tin hướng sân thượng chạy đi, vừa chạy còn một bên chào hỏi hai người.

"Nơi nào nơi nào?" Giống vậy bị thua thiệt hai người khác đó là một tên cười trên sự đau khổ của người khác, mà lưu liền theo chạy lên sân thượng, hướng đối diện b25 nhà trọ nhìn quanh.

"Dùng sức, dùng điểm lực có được hay không?"

b25 nhà trọ, từ trong truyền tới trận trận mỹ nữ tiếng thờ dốc, nam tử bắt mắt thanh, để cho người không khỏi có chút mơ tưởng viễn vọng. Duy nhất có chút vi hòa, chính là trong đó còn xen lẫn chút đồ sắt va chạm đinh đinh đương đương tiếng vang.

"A... A..." Trong tức xá, Đỗ Sắc Vi đan đầu gối té quy dưới đất, bên người một hàng trôi lơ lửng phi đao rơi xuống đất, trong miệng thờ hồn hèn.

"Mỹ nữ, đi điểm tâm có được hay không! Dùng điểm lực có được hay không? Chưa ăn cơm a, nếu không ta phía dưới cho ngươi ăn!" Thạch Viêm nằm ở trên giường, đổi một thoải mái tư thế, nhìn Đỗ Sắc Vi, Trêu đùa. . . Khiêu khích nói.

"Phía dưới? Có tin hay không cô Nãi nãi ta cho ngươi cắn tới!"

"Mỹ nữ ngươi tư tưởng không thuần khiết a! Muốn đi đâu, bắt quá cần là một điểm chính từ, muốn hoa đứng lên!" Thạch Viêm cười nói.

Đỗ Sắc Vi hừ lạnh một tiếng, hung hăng trừng một cái Thạch Viêm, trong tay quá đao lại siết chặt mấy phần, dùng sức bỏ rơi bỏ rơi, lại không có sẽ xuất thủ, nàng cũng nhìn ra mình so với Thạch Viêm kém quá nhiều, công kích liên tục liền đổi phương phòng ngự cũng không phá nổi, còn đánh sợi len.

Đem trên đất phi đao thu hồi, cũng không phải là vậy phi đao, tất cả đều là trải qua đặc thù chế tạo, mỗi một cái cũng giá trị không rẻ, bây giờ nhưng có không ít nhưng cũng vắng tung tóe ra lỗ hổng, không phải nói xong cũng là một đám có thể một tay treo đánh ** ti sao? Hôm nay tên là cái quỷ gì?

Nhìn người nào đó không có chút nào rời đi nằng giương định, Đỗ Sắc Vi lần nữa hung hăng chờ hấn một cái, đi tới đối diện giường ôm quá đao nằm xuống.

"Này, cái đó đồ hoa hồng."

"Đỗ Sắc Vi! !"

"Trường vi? Ta vẫn cho là người gọi hoa hồng tới."

"Người lúc ngủ hậu tốt nhất lòng điểm." Đỗ Sắc Vi hừ một tiếng, xoay người nằm xuống đập lại chân.

Đối diện, tà hướng về phía nhà trọ b21, đức ban ba cơ người đó là một tên hợp bất long chùy a.

"Ngọa tào, người anh em thật đúng là thắng? Ở tại mỹ nữ phòng ngủ? !" Triệu tin há hốc miệng ba, dùng sức vuốt mắt chắc chắn mình không phải là hoa mắt, ba người trong lúc nhất thời cũng chửi chân đốn xiong đứng lên.

Vượt qua thần học viện, thụ tư đã thông đồ tạp áo điện thoại.

"Thủ trưởng, cơ lan hiệu trưởng lại phát tới một cái tin tức trọng yếu!" Thụ tư mở miệng nói.

"Tin tức gì?" Đồ tạp áo liền vội vàng hỏi.

"Cơ lan hiệu trưởng là thời gian thần, hao phí thần lực có thể thấy một góc tương lai, nhưng mà tương lai nhưng là tràn đầy biến số đồ, cho dù là thời gian thần cũng không thể chắc chắn hẳn thấy liên nhất định sẽ phát sinh! Mà chẳng qua là có thể!" Thụ tư nói.

"Hiệu trưởng hẳn rất cuộc nói gì?" Đồ tạp áo nhất thời cau mày nói.

"Hiệu trưởng thuyết, hẳn thấy Tinh Hà vắng tung tóe, trong vũ trụ thiêu đốt bất diệt hỏa diễm, tinh thần hóa thành xích đất, không có một cái sinh linh!" Thụ tư chậm rãi nói.

Đồ tạp áo yên lặng, chẳng lẽ là thuyết vũ trụ cũng sẽ cuối cùng đi về phía hủy diệt sao? Hoặc là thuyết, loài người cũng sẽ ở cái tinh cầu hủy diệt sao?

"Thủ trưởng cũng không cần lo lắng quá mức, dẫu sao chẳng qua là cơ lan hiệu trưởng trong mộng thấy, sẽ sẽ không phát sinh còn hai thuyết!" Thụ tư nói.

"Bởi vì cơ lan hiệu trưởng, cho nên mới có chúng ta nhóm kéo dài hơi tàn thoát đi gia viên đức nặc di dân. Chẳng lẽ bị kịch lại phải tái diễn sao?" Đồ tạp áo trầm giọng nói.

"Thủ trưởng, một người tương lai có thể thông qua mình cố gắng tới thay đổi, coi như cơ lan hiệu trưởng sở thuyết thật sẽ phát sinh, chỉ cần chúng ta chung nhau cố gắng cũng tuyệt đối có thể đem chi thay đổi!" Thụ tư hiếm thấy tinh thần một chút nói.

"Người tên lão gia dạy học dạy nhiều cũng sẽ dạy dỗ người!" Đồ tạp áo cười cười nói."Không có chuyện gì ta trước đeo, nắp luân kia từ tới hôm nay báo cáo, cùng trước kia diệu văn triệu tin vậy, bị tường vi cho đánh gần chết!" Thụ tư lại khôi phục hẳn trước sau như một buồn bã đáng vẻ nói.

"Treo đi, bọn họ đều là hạt giống tốt, địa cầu tương lai thì nhìn chút hài tử! Phòng đoán có người nhưc đầu!" Đồ tạp áo nói.

Thụ tư gật đầu một cái cũng không nói gì, cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: manh muội nhãn tình nương

Thứ hai ngày buổi sáng, Thạch Viêm dẫn gần cột một cái từ trên giường đứng lên, nhìn đã Đỗ Sắc Vi kia sửa sang lại giường hẳn khẽ cười một tiếng, tới

ngày hôm qua Đỗ Sắc Vi đánh lén ban đêm hẳn nhiều lần, kết quả tự nhiên đã lấy thất bại chấm dứt, không biết nàng bây giờ là tìm trường học đổi phòng ngủ đi, hay là đi khắc khổ rèn luyện đi.

Rửa mặt xong, Thạch Viêm chậm rãi đi tới phòng ngủ phòng thiên thai, liền thấy người mặc đồ thể thao Đỗ Sắc Vi ở nơi đó tập thể dục sáng sớm, trong góc ba tên lén lút bóng người nhìn đối với tường vì nói nhỏ không biết đang nói cái gì! Hô hấp một hồi không khí mới mẻ, Thạch Viêm liền xoay người hạ sân thượng.

Đỗ Sắc Vi cũng thấy Thạch Viêm, chẳng qua là hừ lạnh một tiếng nhưng không để ý đến, đoán chừng là còn đang là ngày hôm qua đánh lén ban đêm thất bại mà buồn bực, có cái gì so sánh tay nằm bất động để cho người đánh, chính người còn đánh nữa thôi đến thật buồn bực.

"Nhớ, bước đầu tiên là muốn sờ thanh đối thủ hành tung."

Ba huynh đệ núp ở xó xinh nhìn về phía đang rèn luyện Đỗ Sắc Vi.

"Cáo cơ cả đời không tiền đồ a..." Nhìn Đỗ Sắc Vi bóng lưng, Tín Gia không nhịn được thở dài nói.

Những thứ khác hai người vừa nghe, chợt cảm thấy đề ý tới, theo bản năng gật đầu một cái.

Trình Diệu Văn không khỏi nói, "Cùng nhau nhào tới?"

Triệu Tín có chút bóng ma trong lòng, không khỏi nói, "Không có can đảm a, người ta có công phu thật."

Cái Luân nhớ tới tới hôm qua mình quý hát chinh phục, nhất thời hồ hởi chấn động một cái, nói, "Chúng ta hô to một tiếng thêm can đảm."

"Hô cái gì?"

"Tối hôm qua cái đó!"

Mọi người nhất thời sôi sục một chút, nhất thời cảm thấy trắng chí lăng vân, nói, "Được, cùng nhau hô to một tiếng liền nhào qua!"

Nhất thời súc thế đại phát, rốt cuộc cơ hội tới, ba người hô to một tiếng "Đức mã tây á", tựa như cùng mãnh hổ xuống núi, trực tiếp hướng về phía cô gái kia liền phác đem quá khứ.

Vừa vận chạy tới Đỗ Sắc Vi hơi có chút kinh hoàng, ngay sau đó khoe miệng lộ ra cười nhạt. Ở bọn họ rơi xuống đất trong nháy mắt, Đỗ Sắc Vi đột nhiên biến mất không thấy, một khắc sau xuất hiện ở phía sau bọn họ.

Ba huynh đệ thất thủ, Cái Luân vội vàng hô: "Không quan hệ, nàng không vũ khí!"

"Dừng tay người, dây xích ta đi! Ha ha ha..." Trình Diệu Văn thô bỉ kêu, hướng Đỗ Sắc Vi đi tới.

Đỗ Sắc Vi cười lạnh một tiếng, thân thể không ngừng xoay tròn, các loại phi đao cũng không biết từ đâu liền nhô ra, hướng ba người bay đi.

Thạch Viêm ăn điểm tâm xong, mới vừa đi ra nhà trọ, liền thấy bị trói ở bên đường ba cơ người.

Quần áo lam lũ, thật giống như bị người thiên đao vạn quả vạch qua vậy. Một cái nước mũi một cái lệ, bên cạnh thụ tên 'Đức ban ba cơ người' bảng, kia gọi một tên thăm a, không ngừng kêu tỷ tỷ tha cho mệnh.

"Các người bày cái hồ hàng, làm sao đi vào tên trường học tới!"

"Bị bắt tới!" Ba cơ người trung Cái Luân về mặt đưa đám.

"Cách tỷ tỷ xa một chút, tỷ tỷ là sát thủ!"

Thạch Viêm xa xa liền nghe thấy ba cơ người kêu khóc tiếng cầu xin tha thứ cùng với Đỗ Sắc Vi hừ lạnh một tiếng.

Đỗ Sắc Vi khinh thường liếc về một cái ba tên cái hồ hàng, cũng không quay đầu lại hướng giáo học lầu đi tới.

"Mẹ trứng a, muốn trói tới khi nào a?"

"Huynh đệ, giúp một chuyện hiểu một chút sợi giây a!" Bên trái nhất Trình Diệu Văn nhìn thấy Thạch Viêm đi ngang qua vội vàng cao giọng hô.

Thạch Viêm ý niệm động một cái, ba cơ người trên tay sợi giây từng xuống.

Cái Luân ba cơ người lăng hạ, nhất thời mừng rỡ, "Đa tạ đại ca xuất thủ cứu giúp! "

"Không cần khách khí!" Thạch Viêm tùy ý ứng câu liền cất bước rời đi.

"Ai... Tín Gia ta lần là chờ." Triệu Tín nhìn một tiếng y phục rách nát ủ rũ cuối đầu nói.

"Kia phi đao, hù chết người a." Gia văn thời điểm cũng là ra mắt các loại năng lực, nhưng nhớ tới kia phi đao vẫn là có chút phát kinh sợ.

"Muốn ta đại Cái Luân một đại hảo nam nhi, lại bị khi dễ thành dạng, thù ta. . . Ta nhẫn!"

Vượt qua thần học viện nhập học lớp thứ nhất, Thạch Viêm thấy lưu lạc pháp sư thụ tư, màu xanh da trời da, sống thêm ngàn năm, coi như học sinh mới lớp thứ nhất, hạ mã uy là thiếu không, thụ tư hạ mã uy rất đơn giản, chính là nói cho vượt qua thần học viện bọn học sinh bây giờ có bao nhiêu không yên ổn, biết bao nguy hiểm, phải cố gắng đổi cường chờ một đồng lớn nói nhảm.

Thạch Viêm nhàm chán gục xuống bàn ngủ khôi giác tới, nếu không phải vì đôi điểm, hẳn sớm liền chạy tới bờ biển gió biển thổi đi phơi nắng.

Lưu sư phụ nói một hồi, thấy mọi người cũng sao lắng nghe đáng vẽ, không khỏi có chút hài lòng, tầm mắt đảo qua, tiếp liền phát hiện người nào đó nằm ở trên bàn ngủ, không khỏi thở dài, bây giờ học sinh a, cũng không hiểu phải tôn sư trọng đạo, mới tiết thứ nhất giờ học liền dạng, sau này còn phải, thụ tư cũng không tức giận, hòa khí đạo, "Ta bây giờ cùng các người nói, đều là núp ở tên phù hoa thế giới hạ cang thâm trầm chân tướng, chút sau này đối với các người sẽ rất có trợ giúp, còn có vị kia ngủ bạn học, phiên toái cũng đứng lên nghe!"

"Bên cạnh bạn học gọi một chút!"

"Này, sư phụ thấy người đâu!" Thạch Viêm bên cạnh một tên muội tử vỗ vỗ Thạch Viêm bả vai.

Thạch Viêm khẽ ngẩng đầu lên, hướng bên cạnh nhìn, là một tên ghim đan đuôi ngựa đeo mắt kiếng muội tử.

"Làm gì?"

"Lão... Sư phụ gọi người..." Vì ân mặt nhất thời giống như lửa đốt vậy.

"Manh muội mắt kiếng nương a!"

Câu đề cho vì ân mặt đỏ hơn. Có chút không biết nên tốt như vậy.

"A phạm đại, người gọi ta a!" Thạch Viêm chậm rãi khoan thai đứng dậy, hướng lưu lạc thụ tư nhìn.

"Ho khan... Vị bạn học, mới vừa tự trường liền ngủ... Ngọa tào..." Thụ tư làm người sư biểu muốn giáo dục một chút, nhưng mà nói được một nửa liền lại nghệt thở, "Tại sao là ngài tôn đại thần?"

"Còn không phải là bởi vì có mấy người quần áo đen nói cho ta đi vào có thể cùng mỹ nữ ngủ chung phòng, sau đó ta sẽ tới!" Thạch Viêm đánh hắc thiết, "Còn có việc sao? Không có sao ta buồn ngủ."

"Không. . . Không có sao." Thụ tư liền vội vàng nói, chiêu sinh chỗ sao ngạo mạn, lại đem tôn đại thần cho làm đi vào.

"Chửi thề một tiếng, ai a? Sao phách lối?"

"Trâu bút a!"

...

Bên trong phòng học các học viên nhất thời nổ tung nổi.

Phanh —— một tiếng, cửa phòng học bị một cước đá văng tới, mọi người nhìn ra cửa.

"Nghe thuyết chính là đức ban!" Một tên khắp người xăm lưu lý lưu khí hai hàng xuất hiện ở cửa.

Nghe được động tĩnh thụ tư quay đầu lại, "Làm gì vậy?"

"Tới đập sân a!" Hàng vừa nói, một bên liền đi tới đứng ở giảng đài trước.

"A... Nện xuống sao?" Đầu trợ cười.

"Không đập sao biết chứ?" Hai hàng một chương vỗ ở trên bục giảng nói.

Đại đầu trợ thở dài, "Thời gian chỉ có hết sức chung, hư hại của công vượt qua một ngàn thì theo giá bồi thường. Tan học giờ học bắt đầu trước phải thu công."

"Đứng, trường học ngày mai gặp nhau kêu gọi tới một vị thần, hẳn biết dùng thần lực để cho phế vật toàn bộ cút đi. Các người chút tử, đòi liền chưa thấy qua chân chính thần đi, cũng chuẩn bị sẵn sàng đi. Được, liền dạng." Đầu trợ thụ tư lựa chọn là để mặc cho thức giáo dục, mà ở mới vừa đi ra cửa phòng học thời điểm thụ tư lại thích giống như nhớ tới cái gì, vội vàng ngừng bước chân, trong phòng học còn có một người so với thần còn thối xấu tồn tại, chọc tới hắn, chớ thuyết chẳng qua là người mang thị thần lực, coi như là chân chính thần tới cũng phải quỳ a!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: mỹ nữ Cảnh Hoa kỳ lâm

Nổ âm xe gắn máy tiếng vang lên, chỉ thấy một tên nữ cảnh sát cười xe chạy nhanh đến, ở cửa sân trường hơi ngừng, thắng gấp xe một cái, đậu xe xong, khoác chân dài từ trên xe bước xuống.

"Vốn Cảnh Hoa có phải hay không rất tự phụ đáng về." Cảnh Hoa tự nhủ.

"Không, không có." Một người học viên vội vàng khoát tay lui về phía sau.

"Hắc hắc, không quan hệ, coi như ngày tận thế, ta súng cũng nhất định sẽ phản chiến đến cuối cùng." Cảnh Hoa một mặt thuyết, một mặt lắc eo.

"Không đúng, ta nghĩ được phạm tội khí tức, có người đang đánh nhau đánh lộn? Ta cũng biết trong tới đối với." Cảnh Hoa trong lòng tung tăng, nàng kèm chế cười lâu, rốt cuộc có cơ hội có thể hiện ra vốn Cảnh Hoa thực lực, có thể nổ súng mà.

"Ta cũng biết tới trong không sai!"

Các nàng quần hạt địa khu, bởi vì hần "Cần cù công việc", đại phạm tội cái gì đã sớm im tiếng biệt tích, bọn còn đồ đối với nàng cũng là nghe tiếng táng đảm, đoạn thời gian trước có một ngang ngược một thời tên cướp, bị bắt về quy án, dẫn độ hần chuyên án tổ bị giải tán, thật vất vả tìm chút vui, liền sao không.

Hạ, đối một bản đồ sau, lại có tội phạm có thể dạy dục, .

Không đúng, không thể sao thuyết.

Ân ân, đúng, là có thể đã kích tội phạm

Nàng đánh nhau kích tội phạm cái gì! Mới không có hứng thú! !

...

Tới đập sân đại D cũng không kiểu cách, trực tiếp nghênh ngang ở trên bục giảng đi tới đi lui, đầu tiên là tự giới thiệu mình một chút, đem mình gọi đức lai người tư chuyện cho đề lộ ra tới, cũng thuyết mọi người sau này có thể gọi hần đại D, vừa nói rất có khí thế đất một chương võ đang ngồi ở phía trước nhất một cái đức ban bạn học trên đầu, ngạo nghễ nói, "Người quần áo đen mời lúc ta tới hậu cùng ta thuyết, ở đâu, ca ca ta muốn đánh ai là đánh, nhiều địa phương tốt, đi ra lẫn lộn, liền hiểm tên."

Tam Cơ Hữu trung Triệu Tín vừa nghe đối phương tới cướp địa bàn, nhất thời, giận. Hai tay hướng về phía võ bàn một cái, nhất thời đứng lên nói, "Ta đi, người ai a, dám ở Tín Gia trước mặt sao phách lối."

Cái Luân ngồi ở đây vốn là không lên tiếng, hần không có vào trước đã từng dám làm việc nghĩa, sau đó bị người đánh thiếu chút nữa mẹ cũng không nhận ra, thấy Tín Gia sao vũ dũng, nhất thời bàn tay cũng đi trên bàn võ một cái, đứng dậy, cả giận nói: "Tín Gia, người chớ xía vào, hàng chính là nhìn ta khó chịu."

Triệu Tín vừa nghe, thì ra là như vậy, bưng bình hiểu ra "Nga" một tiếng, sau đó liền ngồi xuống.

Đứng ở đó Cái Luân nhìn một trận xốc xếch, Con bà nó, nói xong tốt thất người đâu.

Đại D lần còn thật không phải là đến tìm Cái Luân, hần đứng ở trên bục giảng, rất có khí thế đất hướng về phía phía dưới các sinh viên đại học đạo, "Các người ban, cái nào gọi Thạch Viêm, tự đứng ra, dám khi dễ lớp chúng ta tưởng vì muội tử, ca ca ta hôm nay gọt chết người!"

? Đứng Cái Luân vừa nghe, sững sốt một chút, sau đó xoay người hô: "Cái đó gọi Thạch Viêm, có người chỉ đích danh muốn tìm người!"

"Ai tìm ta? Ngủ một giấc cũng không để cho thật tốt ngủ." Thạch Viêm không khỏi cười ha ha, mắt lim dim buồn ngủ đất từ từ đứng lên.

Đại D nhìn một cái Cái Luân phía sau người nọ đứng lên, ngang ngược đất hướng về phía đối phương chỉ một cái, nói, "Chính là người khi dễ tưởng vì muội tử là, để cho ca ca ta đánh trên giường một lát, sau đó đảng hoàng cùng ca ca ta hướng đi tưởng vì muội tử xin tội."

"Người muốn đánh ta?" Thạch Viêm biểu tình trở nên có chút kỳ quái.

Đại D thấy Thạch Viêm ngây ngốc đứng ở đó, không thể tin hình dáng, cho là đối phương bị mình hù dọa, không khỏi một trận đắc ý, trong đầu nghĩ quả nhiên ta là rất có khí thế, ở là có thể bên ngoài mặt mang mười mấy số đệ, vào bên trong tới, thống trị sân trường không nói ở đây, nghênh ngang hướng Thạch Viêm đi tới, chuẩn bị dùng bàn tay gọt hân.

Thạch Viêm ý niệm động một cái, đức lai ách tư trong nháy mắt không bị không chế, ồm một tiếng té xuống đất, đầu không chút do dự đập xuống đất, cách Thạch Viêm chân bắt quá một chừng xa.

Thạch Viêm khoát khoát tay: "Tùy tiện đánh, đánh chết ta phụ trách."

Tam Cơ Hữu đều là e sợ cho thiên hạ không loạn mặt hàng, tục thoại thuyết, đánh đau rơi xuống nước cầu, còn kiểu cách cái gì, cũng không biết lúc nào lấy được gây sát nhóm vũ khí, ba người trực tiếp phác đem quá khứ, hướng về phía ngã xuống đất đại D một trận mãnh gõ.

Đại D nằm trên đất "Ai u, ai u, đau chết ta" kêu thảm, một bên lại chậm rãi dùng cả tay chân hướng cửa phòng học leo đi, ý đồ chạy thoát thân.

Sao chịu đựng đánh? Thạch Viêm ý niệm động một cái lại đem kỳ kéo trở về, nhàn nhạt nói, "Đừng đánh hân thân thể, sẽ đánh hư, mọi người đánh hân đầu."

Tam Cơ Hữu vừa nghe, hồ khu chấn động một cái, người, thật là độc, không hồ là bị sự phụ đều gọi là đại thần người, ngay sau đó kịp phản ứng, trên tay người thiết không chút do dự hướng đối phương đầu gối đi.

Đại D thấy mình thật vất vả ba tới cửa, lại thấy đối phương dừng lại đối với mình mãnh gõ, nhất thời cho là chuyện liên sao kết thúc, trong lòng còn không có thờ phào, ai ngờ, lại không biết bị tên khốn kiếp kia cho kéo trở về.

Kia tiểu bạch kiểm lại để cho bọn họ ba người đánh hân mặt, nhất thời can đảm câu liệt, lấy tốc độ nhanh nhất hai tay ôm đầu, cũng không tái ba, thân thể còng lưng đứng lên, phơi bày ra cao nhất tư thái phòng ngự, ni mã, có muốn hay không sao ác.

"Chính là một lớp học sao?" Ba lên thang lầu, dọc theo hành lang, kỳ lâm đi tới đánh nhau đánh lộn phát sinh điểm.

"Đánh chết người nha, để cho người già bộ."

"Ai u, đừng đánh, ta dưới tay có thể là có hơn mấy chục số huynh đệ."

"Còn dám già bộ, đánh tiếp!"

Trong phòng học huyền não tiếng chửi mắng đánh đập, chứng thật nàng phỏng đoán.

U hô, chính là trong.

Một cước đá văng cửa, móc súng lục ra, "Không được nhúc nhích, cảnh sát!" Kỳ lâm hô to.

Cái Luân ba người vừa thấy kia muội tử có súng, không khỏi thất kinh, theo bản năng đem tay mình thượng vũ khí ném một bên, không chút do dự cũng giờ tay lên.

Đại D vừa thấy có "Người giúp", lần đầu tiên cảm thấy cảnh sát nguyên lai cũng là sao thân thiết, không khỏi khiêu khuất đạo: "Cảnh sát di, bọn họ đánh người vậy, mau đưa bọn họ bắt lại."

Kỳ lâm vừa nghe, vốn Cảnh Hoa thanh xuân tịnh lệ, xinh đẹp như hoa, lại gọi mình di, trực tiếp giờ súng chia về phía ba người ra lệnh: "Tiếp tục đánh!"

Cái Luân là một tốt hài tử, rất nghe lời, trực tiếp một cước đá vào đức lai ách tư trên người, đức lai ách tư hàng vẫn còn có chút thông minh, trực tiếp ai u một tiếng té xuống đất liền già bộ không chết nổi tới.

Kỳ lâm thấy mình đã đạt tới, lập tức trở mặt, giờ súng chia về phía mọi người nói, "Dừng tay, không được nhúc nhích, cử động nữa ta nổ súng rồi!"

"Đem lớp chúng ta đại ca khi dễ thành dạng, các người đức ban là muốn lên trời à!" Một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên.

Kỳ lâm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lớp cách vách đi ra một tên nữ, một con tóc đỏ, mặc trên người áo da quần da, gương mặt vóc người không thuyết, chỉ là có chút lãnh.

Nằm trên đất già chết đại D vừa thấy cứu binh tới, liền vội vàng đứng lên lấy tốc độ nhanh nhất, núp ở tường vi sau lưng.

"Ai yêu đứt, các người ba làm sao không đánh, tới tiếp tục đánh a, hướng mà đánh!" Đại D đứng lên đứng ở tường vi sau lưng, súng mặt phách lối hướng về phía Cái Luân bọn họ kêu lên, thật giống như mới vừa rồi bị đòn không phải hân mà là Cái Luân gia văn Triệu Tín ba người vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 210: chụp lên Lôi Na

Kỳ lâm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lớp cách vách đi ra một tên nữ, một con tóc đỏ, mặc trên người áo da quần da, gương mặt vóc người không thuyết, chính là nhìn qua có chút lạnh.

Nằm trên đất giả chết đại D vừa thấy cứu binh tới, liền vội vàng đứng lên lấy tốc độ nhanh nhất, núp ở tường vi sau lưng.

"Ai yêu đứt, các ngươi ba làm sao không đánh, tôi tiếp tục đánh a, hướng mà đánh!" Đại D đứng lên đứng ở tường vi sau lưng, súng mặt phách lối hướng về phía Cái Luân bọn họ kêu lên, thật giống như mới vừa rồi bị đòn không phải hấn mà là Cái Luân gia văn Triệu Tín ba người vậy.

"Tường vi muội tử, gọi Thạch Viêm quả thực quá ác, " đại D cười khỏ hạ, hướng về phía tường vi nói, "Ca ca ta quả thực không dùng được a!"

Tường vi "Thiết" một tiếng, thầm nghĩ ngươi cho là ta không biết, nếu không tỷ tỷ ta đã sớm gọi hấn quý xuống hát chính phục.

"Một người cảnh sát, cũng dám sao ngênh ngang!" Tường vi đưa tay sờ một cái, một ngọn phi đao xuất hiện ở trong tay.

Hàn mang chột lóe.

Nhìn bay tới phi đao, kỳ lâm mang súng liền đánh xuống, giễu cợt nói: "Ha ha, ngươi ném phi đao? Ngươi ném tên phá phi đao? Cũng được?"

"Có được hay không, ngươi thử một chút chẳng phải sẽ biết!" Tường vi trong mắt hàn quang chột lóe, theo vung tay lên, chính là mấy chục ngọn phi đao bắn ra.

Vèo vèo vèo!

Chút phi đao vạch qua kỳ lâm thân thể bên bờ, liền tiến vào bỏ túi lỗ sâu.

Theo phi đao bị tường vi thu vào bỏ túi lỗ sâu, kỳ lâm mặc trên người màu xanh da trời cảnh phục, ở mấy chục ngọn phi đao dưới, đã hóa thành từng cục vụn, chỉ còn lại màu trắng làm nền tảng áo sơ mi.

Bất quá tình huống trước mắt nhưng không ai thương thức, đại D, muội cô Tam Cơ Hữu đã sớm đường chạy.

Vốn là xem cuộc chiến Thạch Viêm cũng đã sớm không biết tung tích.

... ..

"Ai, hôm nay có nhiều đắc tội, bất quá không nghĩ tới ta sẽ cùng một mình ngươi phòng ngủ."

Nhị nữ đại chiến, cuối cùng lấy kỳ lâm vượt qua tài bắn mà hơi Thẳng một nước.

"Thiết, nếu không phải nhìn ngươi là cảnh sát, ta đệ nhất đao sẽ để cho ngươi gặp quỷ đi."

"Bây giờ tùy tiện ngươi làm sao thuyết, bây giờ ta súng đều bị không thu, đầu được lưu chức."

"Thiết..."

"... Chơi phi tiêu chính là chơi phi tiêu, Thiên Thiên còn phải cả người mồ hôi thói luyện."

"Tổng so với côn đồ súng nữ nhân được rồi "

"Ngươi nói cái gì vậy ngươi..."

"Làm sao nghe không hiểu ngôn ngữ địa cầu sao "

"诶 诶 诶, chớ giành với ta binh... Ai u, thoáng hiện bỏ binh?"

"Đoàn em gái ngươi a! Không kỹ năng, vội vàng rút lui!"

"Trong là b25 thất chứ ? Làm sao có nam sinh thanh âm?" Kỳ lâm nghi ngờ hướng sắc khẽ hỏi.

Kỳ lâm đẩy cửa ra, kéo cái rương đi vào, "Còn là một trò chơi trạch!"

Nhìn đắm chìm trong trò chơi trong Thạch Viêm, tạp đặc biiu môi một cái:

"Hắn đánh thắng ta, dựa theo ước định để cho hắn ở lại."

"Ta đi, cũng được a. Không được không được, trước là chỉ có một mình ngươi, ngươi nguyện ý ai vào ở sẽ để cho người đó vào ở. Nhưng bây giờ không giống nhau, ta cũng có một nhà trọ nhà ở có được hay không."

"Ngươi không muốn!"

"Nhất định a."

"Vậy chính ngươi cùng hắn thuyết..."

"Ngô... , tốt như vậy ý! Huống chi đối phương đáng đáp cũng không tệ, ở tại một tên phòng ngủ cũng không phải là không thể tiếp thu."

"... Thiết... Si mê."

"Ngươi... Không thiết không thoải mái tư cơ!"

...

Từ đó, kỳ lâm cũng vào ở. Thạch Viêm vinh quang trở thành cơ ngơi ba huynh đệ thần tượng, trở thành học viện Lý Phong Vân nhân vật.

Cùng hai đại mỹ nữ ở chung, nga không, ngủ chung phòng a! Bất quá rất nhanh sự kiện liền bị một chuyện khác cướp đi ngọn gió, phần lớn tín niệm không quá kiên định người đã thối lui ra vượt qua thần học viện, mà còn lại người thì chuẩn bị nghênh đón... Thần hạ xuống!

Thụy tư thật sớm liền thông báo học sinh mới, hôm nay, sắp kêu gọi thần! Trường học trong thảo trường, bọn học sinh lục tục tụ tập chung một chỗ, ba lượng thành đầu tiếp nhĩ bản luận tên được vời kêu tới thần sẽ là hình dáng gì.

"Thần tượng tới!" Cái Luân bỗng nhiên kinh hô một tiếng, ngay sau đó liền thấy Thạch Viêm một bên cúi đầu chơi điện thoại di động, vừa đi tới, Đỗ Sắc Vi, kỳ lâm hai người theo sát ở sau lưng hắn.

"Có mỹ nữ tương bạn, còn chơi trò chơi, cả đời không tiền đồ a!"

"Chúng mỹ vờn quanh làm sao không phải ta a!"

...

"An tĩnh, trước đã nói cho các ngươi, hôm nay ta gặp nhau kêu gọi một vị thần đi tới vượt qua thần học viện." Lưu sư phụ hướng về phía mọi người nói.

"Sư phụ, thần sẽ không khi dễ ta đi!" Nhất thời thì có người hỏi.

"Mọi người đối với thần cũng không cần quá sợ, trong các ngươi có không ít người bây giờ hoặc là tương lai đều có khiêu chiến thần tư khác biệt! Hơn nữa ta kêu gọi thần, mặc dù đúng là kêu gọi tới khi phụ các ngươi, bất quá cuối cùng là vì bảo vệ các ngươi, bảo vệ tên tính cầu xinh đẹp!" Lưu sư phụ nói.

"Thần trường dạng gì con a, chẳng lẽ cùng lưu sư phụ vậy, cả người da xanh biếc, cùng a phạm nói một tên đức hạnh đi!" Nhất thời thì có người xì xào bàn tán. Đỗ duy cũng đứng ở trong đám người, Khải Sát Lâm cùng tạp đặc hai người đứng ở đỗ duy bên cạnh.

"An tĩnh, các bạn học, bây giờ ta phải giống như mọi người biểu diễn là dung hợp thân thể con người gien khoa học tự nhiên, cũng chính là ma pháp, một vị mang mặt trời chói chan vậy vĩ đại nữ thần đem tránh mù chur vị ánh mắt, nàng là vượt quá các ngươi tưởng tượng tồn tại, nàng đem lật đổ các ngươi tất cả mọi người nhận biết!" Lưu sư phụ khoát khoát tay nói.

Thạch Viêm có chút do dự liếc mắt nhìn cầm điện thoại di động trên tay, "Hệ thống, chúng ta sao đùa thật được chứ! Bất kể, vì đối điểm, da mặt cái gì không muốn cũng không cần!"

Màu xanh da trời áo thuật năng lượng từ thụy tư trong tay dừng động đi ra, trong miệng nói lầm bầm. Nhất thời số lớn áo thuật năng lượng đem toàn bộ kêu gọi đài cũng bao trùm. Rất nhiều bạn học đều bị bị sợ lui về phía sau mấy bước, lưu sư phụ thần chú đọc càng thêm nhanh chóng, người cuối cùng âm tiết rơi xuống sau, trên đài áo thuật năng lượng cũng trong nháy mắt tàn đi. Chỉ còn lại nhân nhạ khói trắng.

"Ngài mã, quả nhiên lật đổ nhận biết a!" Nhất thời thì có bạn học kêu lên.

Một tên bốc hơi nóng thùng gỗ, bên trong chứa một tên đang đang tắm nữ thần, nữ thần lấy tay che mình hung, thân thể ả núp ở nóng hổi trong nước,

kính ngạc nhìn chút không rõ quần chúng vây xem. Hơn nữa gương mặt, tuyệt đối là thật nữ thần a.

Các bạn học nhất thời cũng tao động, làm sao khiêu chiến, chẳng lẽ là phải giống như trong phim ảnh như vậy khiêu chiến, nếu là như vậy, vượt qua thần học viện phúc lợi cũng quá được rồi.

Thạch Viêm mãnh gờ tay lên ky, mở ra chụp hình chức năng, cuồng điểm mấy cái, sau đó làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra dáng vẻ cát điện thoại di động.

"Đình, chỉ tuyến nhiệm vụ hoàn thành, chụp lên tám trung Lôi Na, tướng thưởng nhiệm vụ, 3 đổi điểm!"

"Hắn không người thấy chứ ?" Thạch Viêm đảo mắt nhìn bốn phía một cái, có chút chột dạ.

Quay đầu nhìn về phía Đỗ Sắc Vi lúc, chỉ thấy muội từ hai tay ôm ngực, dùng "Kính bị" mắt nhìn hắn, hình như là ở thuyết người lại là loại người. Một bộ cao ngạo dáng vẻ nhìn mình, bên cạnh kỳ lâm giờ hai tay lên hướng Thạch Viêm làm tên động tác nổ súng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: bản nguyên lực lượng

Nữ thần... Hạ xuống

Cho dù ai cũng không nghĩ tới nữ thần sẽ đã dạng lấy một loại tư thái hạ xuống. Nhẹ nhàng tựa như tiên, hoặc cường thế ra sân? Điều không phải là!

Nữ thần đã một loại trước không có người sau cũng không có người tư thái hạ xuống.

"A lô dứt... Lưu sư phụ, các người, làm sao trước thời hạn một tên lúc a" vui ở trong thùng nước tắm chỉ dám toát ra một cái đầu "Nữ thần" trong hoảng loạn mạng về kính ngạc và tức giận nói.

"Đúng, thật xin lỗi. Không nghĩ tới..." Đầu trục thụ tư lúng túng lui về phía sau hết mấy bước.

"Ta thuyết lần đầu tiên muốn cùng các bạn học gặp mặt, tắm, tìm chút thời giờ lỗi ăn mặc một chút, không quá phận chứ ?"

"Không quá phận, không quá phận..."

"Ta cũng không coi là rất xấu đi, đáng giá chờ lâu một tên lúc chứ ?"

"Đáng giá, đáng giá..."

"Vậy ta thuyết các người hầu gấp cái gì a"

"Thật xin lỗi..." Đầu trục thụ tư không ngừng bận rộn nói xin lỗi.

"Này, mỹ nữ, người từ thế giới nào chuyển kiếp tới a" phía dưới là ồn ào lên học sinh.

"Có thể để cho bọn họ rời đi hạ sao ta thật là không dễ dàng a..." "Nữ thần" có chút tức giận nói.

"Không quan hệ rồi, chúng ta chính là tới trên chớ ~ khai ~ sinh ~ mặt ~ mà pháp giờ học..."

"Môi dày xéo ta đi, ta nữ thần."

"Di, không nghĩ tới địa cầu cũng có thờ phượng Thái Dương khiến cho đồ!" Lôi Na quang đột nhiên đặt ở Thạch Viêm trên người nói.

"Người thuyết ta?" Thạch Viêm cười nói: "Làm chứ ?"

"Không có lầm, thờ phượng Thái Dương khiến cho đồ, mỗi sáng sớm cũng sẽ tiếp nhận ánh sáng mặt trời chói lọi, ta có thể cảm giác được, bên trong cơ thể người kia tựa như Thái Dương vậy nóng bỏng thêm âm áp lực lượng." Lôi Na chỉ Thạch Viêm nói, bây giờ cho một mình người cơ hội biểu hiện, đem ta thùng nước tắm lấy được nhà trọ đi!

"Ta chính là thần mặt trời... Đồi sau, cho nên thờ phượng Thái Dương cùng thờ phượng ta không có gì khác nhau, không cần xấu hổ, là cho người cực lớn ban cho!"

Ở Lôi Na nói ra nàng là thần mặt trời đồi sau thời điểm, trăng hạ Trinh Diệu Văn đột nhiên sợ run một chút, một ít không tốt trí nhớ tràn vào hần đầu.

Thạch Viêm như có điều suy nghĩ gập đầu một cái, Lôi Na sờ thuyết nóng bỏng thêm ấm áp lực lượng phỏng đoán chính là hần bên trong thân thể dị hỏa, hoặc giả nói là Đế Viêm, không trách hần ở Lôi Na trên người cũng cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc giác, bởi vì Lôi Na trên người kia Cổ khí tức từ một loại ý nghĩa nào đó cùng dị hỏa khí hơi thở hết sức tương tự.

"Thật đáng tiếc, ta cũng không phải là Thái Dương tín đồ." Thạch Viêm nhún nhún vai.

"A lô ! Ta thật là Thái Dương hóa thân, người thờ phượng nữ thần a!" Lôi Na kêu lên.

"Nữ thần, hần không muốn, ta nguyện ý trở thành người tín đồ, để cho ta đem người ôm đi đi!" Nhất thời thì có nam sinh hướng Lôi Na thùng nước tắm đi tới.

Đầu trục thụ tư che mặt, cho dù là tên tắm nữ thần cũng không phải các người chút ngay cả thần đều không phải là đồng căn bả có thể chọc được a.

Sáng sớm ánh sáng mặt trời chiếu ở Lôi Na trên người, đem Lôi Na làm nổi bật có chút thánh khiết. Một tên màu vàng quang thuần đột nhiên ở Lôi Na trên người nhô ra, nhúc nhích quang mang theo những học sinh kia không mở mắt ra được.

Phanh một tiếng, Lôi Na trên người màu vàng quang thuần nổ tung, tất cả đến gần nàng nam sinh toàn bộ bị nổ bay ra ngoài.

Đồng thời bạo tạc còn có giả vờ Lôi Na thùng nước tắm, bất quá quang thuần mặc dù nổ tung, Lôi Na trên người như cũ có một tầng màu vàng nhàn nhạt vàng sáng, vàng sáng bên bờ là như Thái Dương hắc tử vậy hắc sắc, làm cho không người nào có thể thấy nàng vậy không mang một tia tác lữ thân thể.

"Ngày thực năng lượng duy trì không bao lâu!" Lôi Na nóng nảy nhìn một chút chung quanh, trên người tầng nhàn nhạt vàng sáng sẽ theo ngày thực bạo tạc một hồi thì sẽ tiêu tán rồi.

Hơn nữa nàng cũng vô ích quá nhiều năng lượng tới chế tạo tên ngày thực lá chắn bảo vệ, nếu không mới vừa rồi những thứ kia lại gần vậy xem bạn học phỏng đoán toàn bộ đều sẽ bị nổ ngay cả đồng căn bả đều không còn dư lại.

Thạch Viêm không khỏi nhìn về phía Lôi Na, mặc dù Lôi Na trên người bị vàng sáng bao phủ, bất quá mơ hồ cũng có thể thấy rõ ràng Lôi Na uyển chuyển vóc người.

"Liên người!" Lôi Na nhìn chằm chằm Thạch Viêm, trong tay một đạo kim quang hướng Thạch Viêm huy tới.

Thạch Viêm đưa tay ngăn cản một chút, nhưng phát hiện đạo quang cũng không có bất kỳ thực chất tính công kích, ngược lại càng giống như là một loại ấn ký.

Quả nhiên kim quang vọt tới Thạch Viêm trên người, Lôi Na thân thể nhất thời liền từ kêu gọi đài trong nháy mắt qua lại đến Thạch Viêm bên người.

"Bây giờ tin tưởng ta là người nữ thần đi, còn không mang ta đi nhà trọ!" Cảm thụ kia cổ từ căn nguyên trên toát ra giống nhau khí tức, Lôi Na không chút khách khí hướng về phía Thạch Viêm nói.

"Đi thôi!" Thạch Viêm thở dài một hơi, đưa tay rạch ra không gian, mang Lôi Na bước vào đi, cũng thẳng đến trong ngực, cũng không thể ném nàng bắt kẻ đi!

Mới vừa đem Lôi Na đưa vào nữ sinh nhà trọ, không ánh mặt trời duy trì, Lôi Na trên người tầng kia vàng sáng liền trực tiếp tiêu tán, làm một bình thường nam nhân, Thạch Viêm vẫn là không nhìn được hướng không nên nhìn xuống đất phương nhìn mấy lần, nói thật ra, nữ thần không mặc quần áo cùng phổ thông nữ nhân thật sự là không có gì khác nhau.

Lôi Na ngay cả vôi vàng che, nhưng mà nữ thần tay cũng chỉ sao lớn một chút, có thể che địa phương cũng có hạn a, che bên trên, không bưng bít được phía dưới.

"Trong liên hần một người đàn ông, người sẽ không che hần ánh mắt a!" Chẳng biết lúc nào trở lại Đỗ Sắc Vi nhắc nhở.

"Có đạo lý, cảm ơn a!" Lôi Na vôi vàng hướng Thạch Viêm nhào tới, hai tay che Thạch Viêm ánh mắt.

Thạch Viêm thật vì nữ thần chỉ số thông minh bất cấp!

Dù sao cũng đã thấy, nhiều nhìn một chút, thiếu nhìn một chút có cái gì khác nhau, hướng trên người mình sát, kia mềm mại xúc cảm, cái gì cũng cảm nhận được.

Lôi Na ngược lại là không cảm thấy có gì không ổn, "Hừ hừ, nữ thần thân thể là không cho khinh nhờn, xoay người đứng ngay ngắn!" Lôi Na còn rất đắc ý nói. Cảm kỷ làm cho quần áo đi phòng vệ sinh.

Năm phút, Lôi Na sửa sang lại quần áo từ phòng vệ sinh đi ra, thiếp thân lộ lưng lòng, ngư từ quần cụt, mặc ở nàng trên người hơi có chút căng thẳng, nàng có chút không thoải mái điều chỉnh áo lót gây an toàn, cổ áo bị kéo rất lớn lộ ra một mảng lớn.

"A... Ngươi tại sao còn chưa đi?"

Lôi Na cho là Thạch Viêm đã đi đây, đầu sao đưa mình tới, trong lại là nữ ngủ, căn bản không có lưu lại có thể.

"A a a a..." Lôi Na quát to một tiếng, hai tay bảo vệ thân thể, chất vấn: "Ngươi, ngươi tại sao còn trong?"

"Ta liền ở trong a! Không có ở đây trong ở nơi nào? !" Thạch Viêm vỗ vỗ mình giường, nhìn Lôi Na cười nhạt nói.

"Làm sao có thể? Nhưng là nữ sinh phòng ngủ, ngươi làm sao có thể ở tại trong chẳng lẽ các ngươi tên thời đại dòng người được trai gái cùng ngủ, quá không kiểm điểm!"

"Ngươi mới không kiểm điểm đâu!" Kỳ lâm cùng Đỗ Sắc Vi hai miệng đồng thanh nói.

Lôi Na lớn tiếng nói: "Nói được đề chuyện gì xảy ra a trai gái cùng ngủ cái gì?"

"Không có gì, cũng chính là người nào đó bại bởi hân, sau đó sẽ đề cho người ta vào ở." Hiện trường liền mấy người kia, kỳ lâm trong miệng cái đó người nào đó không cần thuyết cũng biết là ai.

"Thiết ~" Đỗ Sắc Vi xen một tiếng quay đầu sang chỗ khác.

"Lại, lại là thật, cũng quá hoang đường đi!" Lôi Na che kiếm buồn rầu nói: "Không được, ta nhưng là nữ thần ai! Làm sao có thể cùng nam sinh ở một tên phòng ngủ!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: thời gian chí thượng, không gian vi vương

Lôi Na được vùi kêu tới là vì dạy dỗ vượt qua thần học viện học sinh mới, làm một nữ thần, nhất là tâm tình cực độ khó chịu nữ thần, Lôi Na lớp thứ nhất liền muốn đề cho tất cả mọi người cả đời khó quên.

Một ngày, Thái Dương hóa thân, nữ thần của chúng ta mặc tính ~ cầm vớ, quần cụt, nội bộ một món t t t, khoác một cái áo khoác, một cước đá văng đức ban cửa.

Nàng mại bước chân mèo, không hoảng hốt không chậm đất đi lên giảng đài, xoay người, hướng về phía đức ban mọi người chỉ một cái, ngạo nghễ nói, "Ta là ánh sáng rạng đông hóa thân, các ngươi nữ thần, bây giờ, ta muốn các ngươi toàn bộ quý rạp xuống ta dưới chân!"

"Cáp cáp cáp cáp..."

"Ha ha... Ha ha..."

Cùng chi tương đối hân là dưới đài cười rộ.

Bên kia, Lôi Na thật giống như cũng nhận ra được mình ra sân có như vậy điểm "" thất bại, ho khan một chút hướng phía dưới ngoắc ngoắc ngón tay khiêu khích nói: "Không hề uống tới trên ta tốt!"

Đức ban mọi người thấy nữ thần đại nhân sao thuyết, chúng tất cả lần nữa ha ha cười lớn.

"Ngươi trước đem người địa cầu ngôn ngữ học thấu triệt có thể được không?" Kỳ lâm che mặt nói!

Lôi Na khoát khoát tay, bày nào tàn bạn học thật có thể vượt qua thần sao? Cuối cùng nhìn một chút mặt từng cái không có động tĩnh gì, chỉ đành phải chủ động bắt một đan trước, nhìn một chút sau cuối cùng chọn chỉ phía dưới Cái Luân nói: "Nghe thuyết ngươi là cái thứ nhất muốn tới trên. . . Khiêu chiến ngươi ta!"

Cái Luân suy nghĩ một chút, hình như là có chuyện như vậy. Mới vừa muốn đứng lên thời điểm ngồi trước mặt Triệu Tín đưa tay ngăn lại hắn.

"Không cần nắp Ca đánh trận đầu, đệ ta Triệu Tín, nguyện vì nắp Ca phân ưu giải nạn." Vừa nói không đợi Cái Luân nói gì, liền bỏ rơi bỏ rơi đuôi sam tiêu sái đi lên phía trước.

"Đừng quá thô lỗ a, Tín Gia." Trình Diệu Văn làm trò đùa nói, không khí hiện trường vui thích, hiển nhiên cũng đem chuyện làm giải trí cảnh tượng.

Nhưng mà một khắc sau, một tên cao cây ngoa để giày ngay tại Triệu Tín trước mắt vô hạn phóng đại, đem hắn cả người từ phòng học đầu đập phải phòng học đuôi.

"Ngọa tào..." Trình Diệu Văn chút mắt người cũng trực. Cửa phòng học kỳ lâm cùng Đỗ Sắc Vi cũng kinh ngạc một chút, không nghĩ tới tên "Trai tơ nữ thần" trên tay thật có như vậy điểm công phu.

"Quá khôi hài, đánh trận đầu liền dạng", Lôi Na tượng trưng tính vỗ vỗ không có bụi bặm chân, trực tiếp nhảy đến trên bàn, cũng giơ lên một tay, một bộ muốn phát đại chiêu biểu tình, ngạo mạn nói, "Ta là Thái Dương hóa thân, các ngươi nữ thần!"

Mọi người thấy nàng biểu hiện, thấy không có gì đặc thù đất đồ xuất hiện, không khỏi chúng tất cả sững sờ một chút, có chút không rõ cho nên.

Lôi Na cũng là sững sờ, không khỏi lẩm bẩm, "Ta đi, còn phải làm lại xác định vị trí quang ám."

Vừa nói, Lôi Na tự nhiên nhảy qua mấy cái bàn, đi tới cạnh cửa sổ, hai tay giương ra, cười to nói, "Ha ha ha, ta chính là thần! "

Theo nàng tiếng nói rơi xuống, một đạo có chừng mấy chục thước rộng chùm ánh sáng từ trên trời hạ xuống, vén lên một trận kịch liệt bạo tạc, kinh khủng sóng cơ hồ để cho tất cả mọi người đều nhận được mãnh liệt đánh vào.

Cửa sổ kiếng tiếng vỡ vụn vang, bàn ghế bay tán loạn cảnh tượng, phòng học chỗ ngồi người giống như hạ sùi cảo vậy bị ném ra ngoài cửa sổ.

Quang mang tan hết!

Lôi Na vỗ vỗ tay, nhìn trước mắt không có một bóng người chỗ ngồi, cùng với giống như bị đánh nổ qua chạt vật cảnh tượng, hài lòng gật đầu một cái.

"Ngươi đại gia a, lão tử chiêu ngươi rồi, sao đối với lão tử! Lão tử chính là tới xem một chút ~" lưu lý lưu khí đàn ông xâm nhập, cũng chính là có người đầu cầu danh xưng là đức lai ách tư, tìm tra sao ngược lại bị ném xuống tới, một bên ôm đầu nhận tủng còn vừa không nhận được hùng hùng hổ hổ.

Coi như bây giờ vượt qua thần trong học viện chỉ có hai tên thí thần lực người cảm được một người trong đó tương lai hắn coi như rất cường, nhưng bây giờ mà. . .

Giống vậy ôm đầu ngồi xuống còn có Cái Luân, Trình Diệu Văn, Triệu Tín buổi có Tam Cơ Hữu.

Lôi Na đặc bước chân mèo trứ cười nhìn bốn tên cái hổ hàng."Các ngươi coi như không tệ rồi, nên cảm thấy cao hứng nga. Ngươi nhìn, nếu như từ trên lầu vớt xuống sẽ bị té chết, ta cơ bản cũng không thêm nhìn các ngươi một cái, nói rõ các ngươi rất cứng rắn mà, có thể thỏa mãn vốn nữ thần khẩu vị nga."

"诶 nhắc tới cũng đúng vậy, ta bắt đầu cho là mình chết chắc, kết quả phát hiện, rốt xuống không có sao a!" Cái Luân có chút không tương tượng nổi nhìn mình hoàn hảo không tổn hao gì cánh tay bắp đùi.

"Có muốn hay không từ năm lâu thử một chút" Lôi Na hí ngược nói.

"Không cần, không nên không nên..." Cái Luân bị sợ vội vàng lắc đầu. Lôi Na thấy mấy người kinh sợ dạng, không khỏi lắc đầu một cái, "Liền không có một người muốn phản kháng hạ sao?"

Trên ban công, Đỗ Sắc Vi có chút im lặng nhìn phía dưới mấy tên nhuyển đàn.

"Chính là ngươi thuyết thành tựu bất khả hạn lượng?"

"Không sai, bọn họ mấy tên có thể nói là học sinh trung có tiềm lực nhất mấy tên..." Thạch Viêm cười cười.

Đỗ Sắc Vi có chút không tin: "Ta thấy thế nào bọn họ ngay cả ta cũng không bằng a."

"Bây giờ điểm chênh lệch đối với tương lai các ngươi tới thuyết, chẳng qua là cực kỳ nhỏ một chút, chẳng qua là một con kiến cùng một con rắn chắc con kiến khác nhau mà thôi. Cho nên bây giờ đánh thắng được hắn của căn bản không có ý nghĩa gì, trọng yếu vậy thì các ngươi tiềm lực." Thạch Viêm đạo.

"Ngươi là thuyết bọn họ tiềm lực so với ta cao?" Đỗ Sắc Vi có chút khinh thường.

Thạch Viêm không có trả lời thẳng nàng vấn đề, hỏi: "Tuồng vi, ngươi biết liên quan đến phương diện gì lực lượng cường đại nhất sao?"

"Hắn là thời gian và không gian đi!" Đỗ Sắc Vi suy nghĩ một chút nói.

"Không sai." Thạch Viêm nói tiếp: "Nhưng ngươi có chưa có nghe nói qua một câu nói?"

"Nói cái gì?"

"Thời gian chí thượng, không gian vi vương!" Thạch Viêm đồn một chút, "Không gian có lẽ không phải cường đại nhất, nhưng là lớn nhất tiềm lực."

"Ta cũng biết tỷ tỷ không phải kia mấy tên ** ti có thể so sánh." Đỗ Sắc Vi xoay người hướng dưới lầu đi, nàng muốn lãnh giáo một chút tên trai tơ nữ thân thật lợi hại.

"Không gian lực lượng mặc dù là lớn nhất tiềm lực, có thể ngươi bây giờ thiếu không có loại tiềm lực." Thạch Viêm suy nghĩ một chút, câu vẫn là không có nói ra.

Lắc đầu một cái, ngay sau đó đem tầm mắt đầu xuống phía dưới, "Sao mau liền cũng quý." Phía dưới không biết là ai mang một đầu, nghe lời "Phản kháng" một chút, sau đó liền cũng quý.

Lúc, Lôi Na giải quyết bốn người sau, một bên điện thoại di động chụp hình đem bốn nhân dạng từ chiếu xuống, vừa hướng sau lưng kỳ lâm nói: "Nhìn ở là ngủ chung phòng phân thượng sẽ để cho ngươi trước ra chiêu tốt."

"A ta cũng phải trên sao?" Mặc màu hồng bẻ hoa quần Khải Đặc Lâm mặt đầy phiền toái nói.

"Phải, hoàn ta còn phải giao bài tập đâu!" Lôi Na chuyện đương nhiên nói. Nàng trong miệng bài tập, trước kia chính là đầu trục thụ tư có nói qua rèn luyện học viên, đem để cho khi không Anh hùng phế vật đào thải!" Tên nàng được vui kêu đến tên trường học nhiệm vụ.

"Có thể ta không súng a, hướng chi súng đồ dùng để quyết đấu phải chết người a."

"Chửi thề một tiếng, cũng cái gì niên đại còn dùng súng đánh người oh, cũng đúng nga, dùng để đánh các ngươi vẫn là có thể." Lôi Na bưng tỉnh nói.

Lúc thông kỳ lâm bên cạnh, mới vừa rồi từ trên lầu đi xuống Đỗ Sắc Vi đi về phía trước một bước, "Trước đem áo khoác cởi, thật đất hoa không đến." Trong mắt lóe lên tên gọi chiến ý đỏ.

"Nga , được." Lôi Na tính tình có chút ngay thẳng, nào thần kinh có chút to, cũng không suy nghĩ nhiều cái gì liền đem món đó áo khoác cởi xuống để qua một bên...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: đến từ Lôi Na khiêu chiến

Thấy hai người thì phải đánh, kỳ lâm vội vàng lui qua một bên. Đỗ Sắc Vi hoạt động một chút cổ tay, ngay sau đó một ngọn phi đao bay ra, bắn về phía Lôi Na.

Chỉ thấy kia phi đao thẳng tắp từ nàng bên tai bay qua, đang bay qua nàng cả người vị sau, đến một cái màu xanh da trời ánh sáng rực rỡ chợt lóe, lại xuất hiện ở Đỗ Sắc Vi trong tay.

"Oa..." Lôi Na thật giống như dọa cho giật mình, kinh ngạc nói: "Vi lỗ sâu chuyên chở kỹ thuật a ít nhất ba ngàn năm sau trò vui."

Nghe được nàng lời, trên đất nằm Trình Diệu Văn thật giống như nghe được cái gì không tưởng tượng nổi chuyện vậy ngẩng đầu lên, "Vi lỗ sâu vận tải đó không phải là..."

Đỗ Sắc Vi dò xét sau một kích liền lại phát động thế công, sáu ngọn phi đao bắn về phía Lôi Na quanh thân.

"Nga..." Lôi Na che đầu chặt vật tránh rơi chút phi đao, nhìn có chút không địch lại tạp đặc lâm na. Nhưng sau đó, Lôi Na ngẩng đầu lên, mọi người liền thấy miệng nàng trung ngâm một ngọn phi đao.

Chỉ thấy Lôi Na há miệng một cái hợp lại, kia ngọn phi đao giống như bánh bích quy vậy bị nhai vào trong miệng, chỉ chốc lát sau lại ho khan vậy phun ra, một bộ hài từ giận dữ đáng vẻ trề lên miệng nói: "Ăn không ngon!"

"Ngọa tào. .. Được, thật là hung tàn a" trên đất đám kia nằm xuống buổi cỏ Tam Cơ Hữu cùng với học sinh tay ánh mắt tròn to hai mắt.

Đỗ Sắc Vi quanh thân màu xanh da trời vì lỗ sâu chọt lóe, thân hình trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở cùng chi đối ứng Lôi Na sau lưng một cái khác màu xanh da trời lỗ sâu vị trí, công kích Lôi Na sau lưng, phúc chờ dễ dàng để cho người mất sức chiến đấu vị trí.

Đứng ở dương thai biên thượng Thạch Viêm thấy vậy nhẹ lắc đầu một cái. Dựa theo vị trí hệ thống, Lôi Na nhưng là chánh chánh tông tông thần thể, coi như là hấn sẽ đối Lôi Na thần thể tạo thành tổn thương, cũng phải xuất ra chút thực lực tới! Đỗ Sắc Vi loại trình độ đó công kích đối với Lôi Na tới thuyết so với cù lét nhột cũng tốt không tới vậy đi.

Nhưng là, nếu như Đỗ Sắc Vi có thể chính xác vận dụng không gian chi lực, coi như không phải Lôi Na đối thủ, cũng có thể đặt chân với chỗ bất bại, dùng không gian chi lực chờ phi đao, gần người đánh cận chiến, chỉ có thể nói là phí của trời.

Quả nhiên Lôi Na mặc dù Đỗ Sắc Vi bị một tên đá bên hông đập bay, nhưng giữa không trung, Lôi Na quanh thân đột nhiên kim quang nhấp nháy, trên không trung ngừng một lát sau, Lôi Na cánh tay phải ngưng tụ ra một mặt kim quang tám thuẫn, phanh một tiếng quét về phía Đỗ Sắc Vi, đem đập bay ra ngoài.

"Ai... Chúng ta cái thế giới kia liền không người hiểu ta, vốn nữ thần mới là tiền mệnh đo ván vua a!" Giải quyết xong Đỗ Sắc Vi, Lôi Na tự phụ nhún nhún vai.

Thạch Viêm vậy tay đem sắp roi xuống đất Đỗ Sắc Vi kéo trở về.

"Có phải hay không bị đã kích?!"

"Tê... Quan... Người cái gì chuyện gì!" Đỗ Sắc Vi giãy giụa một chút, từ trong ngực hấn đứng lên đẩy ra hấn, ôm cánh tay, chân khép khểnh nhìn về phía trong sân Lôi Na.

Thạch Viêm bàn tay tìm tòi, một đạo bích lục quang mang, chính là roi vào Đỗ Sắc Vi trên người, mà ở đó bích lục quang mang chiếu rọi xuống, Đỗ Sắc Vi trên người thương thể chính là nhanh chóng khép lại.

". . ." Ở Thạch Viêm kia đạo quang mang chiếu rọi xuống, Đỗ Sắc Vi cảm giác được không chỉ là trước Lôi Na tạo thành thương thể trong nháy mắt hết bệnh, trạng thái thân thể lại là trước đó chưa từng có tốt.

...

"Ta thuyết các người sao kinh sợ, chẳng lẽ liền không có người muốn phản kháng một chút, " Lôi Na thất vọng lắc đầu một cái, giọng tương đối khinh bỉ.

Bốn người liếc mắt nhìn nhau, trung hai thanh niên Triệu Tín đứng lên lần nữa.

"Không hổ là Tín Gia a!" Thấy Triệu Tín đứng lên, Trình Diệu Văn vừa muốn khen trên mấy câu, liền thấy đứng lên Triệu Tín chuyển tên vòng, quay trở lại lại ngồi chồm hổm xuống.

"Người không thấy được ta, không thấy được ta, không thấy được." Triệu Tín tự mình thôi miên, hoàn toàn không thấy tất cả mọi người.

Cái Luân lắc đầu một cái, "Nhìn dáng dấp ta là nhất cứng rắn, nếu không tái đi thử một chút? !

Đứng dậy, đi về phía Lôi Na, bay trở về, quỳ xuống!

Toàn bộ quá trình giống như nước chảy mây trôi, nhanh chóng vô cùng.

Nhìn đã quỳ Cái Luân, đại D đứng lên, "Hay là nhìn ta đi!"

Nắm chặt quả đấm, xông tới, nằm!

Trong nháy mắt bốn tên cơ người cũng lần nữa quỳ!

"Còn có người muốn tới vui đùa một chút sao?" Lôi Na đưa tay một chút, quét qua mọi người tại đây, cuối cùng đậu khác biệt ở kỳ lân trên người.

Cảm nhận được Lôi Na quang, kỳ lân như trống lắc vậy liền vội vàng lắc đầu, nàng cũng không bởi vì tự có tương vi như vậy bản lãnh, cùng buổi cỏ Tam Cơ Hữu bọn họ mấy tên kháng đánh năng lực.

"Không có ý nghĩa!" Lôi Na bắt nắn làm bầm mấy câu, đen đá quý vậy con người để mắt tới đứng ở nhà lầu trên ban công Thạch Viêm.

"Lưu sư phụ thuyết, người bây giờ coi như vượt qua thần học viện học viện cũng phải cần tiếp nhận khảo hạch!"

"Là phải thử dò ta sao? !" Thạch Viêm không có tiếp lời, nhìn Lôi Na một cái, cũng biết kia đầu trọc a phạm đạt là tính toán gì, cái gọi là mắt thấy là thật, tai nghe là giả, bất quá, coi như không để cho hấn khảo hạch, hấn cũng phải cần cùng Lôi Na đánh một trận, bây giờ chánh hợp ý hấn.

"Chỉ tuyến nhiệm vụ, đánh bại thần mặt trời đời sau Lôi Na, thưởng thưởng nhiệm vụ: 6 đôi điểm!"

"Này, ngươi rút cuộc muốn không muốn khảo hạch, chẳng lẽ là sợ? !" Nhìn Thạch Viêm đứng tại chỗ không phản ứng mình, Lôi Na la lớn.

"Thật lâu không có hoạt động! Thân thể cũng sắp rĩ sét." Thạch Viêm đuổi người một cái, "Kia ngươi có thể phải chuẩn bị tốt!"

"Người đâu?" Lôi Na nghi ngờ nhìn sân thượng, nơi đó chẳng biết lúc nào đã không có Thạch Viêm bóng người.

"Ồ đâu!" Thạch Viêm ở Lôi Na sau lưng, vỗ vỗ Lôi Na bả vai.

Lôi Na trong nháy mắt chột lui mấy thước, nhìn chút nào không một tiếng động sẽ đến phía sau mình Thạch Viêm, kinh ngạc nói: "Có chút bản lĩnh, ta lại không cảm giác được ngươi tồn tại, không trách lưu sư phụ muốn ta khảo hạch ngươi lúc gọi lên mười hai phần tinh thần!"

Tiếng nói rơi xuống Lôi Na trong tay lần nữa ngưng tụ ra một khối tinh xảo tám thuẫn, trong một cái tay khác nắm một cái lấy thần lực ngưng tụ mà thành hình dáng tinh xảo trường kiếm.

"Ra tay đi!" Thạch Viêm nhàn nhạt nói.

"Tới đi!" Lôi Na khề quát một tiếng, cả người đột nhiên hóa thành một đạo kim quang, cơ hồ trong nháy mắt liền xuất hiện ở Thạch Viêm trước mặt. Quả đâm hướng về phía Thạch Viêm ngực nện xuống tới.

Thạch Viêm đưa ngón tay ra không nhanh không chậm điểm ở Lôi Na trên năm tay, nhìn như phù du hám cây phản kích, nhưng là

Lôi Na cả người liền bay rớt ra ngoài, trên không trung một tên ba trăm sáu mươi độ xoay người sau mới rơi trên mặt đất.

Tiếp theo chiến đấu hoàn toàn là hí kịch tính.

Vô luận Lôi Na từ cái đó góc độ đánh bắt ngờ Thạch Viêm, đều bị Thạch Viêm tiện tay đánh bay ra ngoài, coi như là có tám thuẫn ngăn trở cũng là vô dụng, dĩ nhiên, nhìn qua Lôi Na bị ngã rất thảm, nhưng là đối với nàng thân thể tới tuyệt, ngay cả trầy da đều không coi là!

"Chính là hấn thực lực sao? !" Đỗ Sắc Vi nhìn tựa như mèo hí con chuột vậy, phong khinh vân đạm đứng tại chỗ, tiện tay đem cường công quá khứ Lôi Na đánh bay ra ngoài, không kiềm được tự giễu cười một tiếng.

Nàng rất muốn cường, từ đến lớn, vô luận là cái đó phương diện, nàng đều là ưu tú nhất, mà một lần, nàng nhưng cảm thấy thật sâu vô lực.

Chỉ thấy trong sân, Lôi Na lần nữa bị Thạch Viêm đánh bay ra ngoài, Lôi Na dưới người càng bị đập ra một hai thước hố sâu, chỉ thấy trong hố sâu Lôi Na, một tay chống màu vàng lá chắn bảo vệ, đã trở nên hết sức hư ảo, trên người quần áo cũng biến thành bản thiêu, miệng to thở hồng hển, cùng ban đầu nguyên khí tràn đầy đơn giản là hai tên cực đoan.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: nữ thần

Lôi Na từ trong hố đứng lên, hừ lạnh một tiếng, vỗ vỗ trên người bụi đất, lại hóa thành một đạo quang ảnh vọt tới Thạch Viêm trước mặt, trong tay thánh dương kiếm không chút lưu tình hướng Thạch Viêm đánh xuống tới.

Ba...

Kiểm quang đâm tới Thạch Viêm trước mặt lúc, ngay tại đang lúc không cho phát trong một sát na, Thạch Viêm đã xuất tay, hấn đột nhiên đưa ra hai ngón tay kẹp một cái, lại bất ngờ kẹp lại mũi kiếm.

Tất cả mọi người trừng miệng ngây ngô nhìn một màn, ngay cả ở giáo học lâu trên xem cuộc chiến lưu lạc pháp sư thụ tư cũng vội vàng xoa xoa con mắt, tay không tiếp dao găm, phải biết cũng không phải là giống như binh khí a!

"Phòng tay không?" Lôi Na cũng không có tiến một bước động tác, mà là dạng hỏi.

"Không tệ hỏa điểm, so với dị hỏa băng gần chót dị hỏa cũng không kém!" Thạch Viêm nhàn nhạt nói.

"Ngạch... Cái gì dị hỏa..." Lôi Na còn muốn hỏi cái gì, liền bị Thạch Viêm lần nữa đánh bay ra ngoài.

"Được, hôm nay tới đây thôi, những người khác ngày mai tái trúc nghiệm!" Nhìn đứng lên lần nữa, đem thần lực truyền vào thánh dương kiếm cùng phá hiểu chỉ lá chắn trong Lôi Na, thủy tư liền vội vàng nói, Lôi Na đối với thần lực vận dụng còn không thuần thực, nếu là không lòng đem vượt qua thần học viện hủy liền xong!

Chẳng qua là, tên Thạch Viêm quả nhiên cường vượt quá tưởng tượng! Hy vọng hắn lập trường là đứng tại chỗ cầu bên đi!

Thạch Viêm khoát khoát tay trở lại nhà trọ, mà Lôi Na chính là rêu rao kỳ lâm quần cụt quả thực thật chắc, vì vậy ba tên nữ nhân liền đi ra ngoài shopping .

...

Ban đêm, trên bầu trời một luồng tia chớp đánh xuống, một tên chiến sĩ trang bị người vô căn cứ xuất hiện ở trường học phía trên, tay cầm một tên chùy vật vũ khí.

"Đi?" Trong giấc mộng Thạch Viêm hơi hí ra mắt, ngay sau đó chuyển tên người lại nhắm lại.

Trường học phía trên chiến sĩ, nâng lên đại chùy, theo hắn động tác, chùy đầu đột ngột xuất hiện từng luồng điện quang, chiến sĩ chỉ về phía trước, một đạo điện quang hướng vượt qua thần học viện lều tức xá bắn đi.

Kỳ ngọn, b21 thất!

"Nha mua điệt!"

Mấy đạo thống khổ thảm gọi, vang khắp toàn bộ vượt qua thần học viện.

Tiếng vang cực lớn để cho nhà trọ mấy người cũng giật mình tỉnh lại!

"Báo cáo, báo cáo, vượt qua thần học viện gặp phải tập kích, vượt qua thần học viện gặp phải tập kích! !" Theo bản năng, thượng thuộc về nửa mê nửa tỉnh kỳ lâm kêu lên.

"Chuyện gì xảy ra a" mặc t tuất ngủ mông lung mắt buồn ngủ đứng lên, thấy không người trả lời vừa nặng phục một câu, "Chuyện gì xảy ra a?"

"Tại sao lại là kia Tam Cơ Hữu!" Đỗ Sắc Vi trở về quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ một chút xéo đối diện nhà trọ nói.

"Làm sao a?" Mơ mơ màng màng Lôi Na lại hỏi một câu."Người coi như thần, cứ như vậy không thèm để ý" tường vi vừa đi về phía sân thượng, vừa hướng Lôi Na nói.

"Nga." Lôi Na mơ mơ màng màng đáp một tiếng, sau đó phốc thông một tiếng lại ngã xuống ngủ mất.

Thạch Viêm một đêm xác ngủ rất thoải mái, chờ buổi sáng thời điểm, nhất thời cảm thấy thần thanh khí sảng, đứng dậy, thấy trừ kỳ lâm đang đối với gương thay đổi quần áo lười ăn mặc ra, Lôi Na còn nằm ở trên giường ngủ, không khỏi hỏi, "Tường vi chứ ? ?"

"Đi ra ngoài rèn luyện, " kỳ lâm tự nhiên hướng về phía gương lười ăn mặc, khinh bỉ nói, "Còn một tên đại nam sinh, mỗi ngày ngủ nướng, thật không biết người là làm sao trở nên như vậy lợi hại!"

Thời gian lưu chuyển đến buổi trưa. Lôi Na, kỳ lâm, Đỗ Sắc Vi, đức lai ách tư, đức ban Tam Cơ Hữu, còn có vô cực dịch 8 người đột nhiên nhận được chỉ thị bị mang tới trường học bên cạnh khu quân sự.

"Ta đúng là các người quân sự huấn luyện viên, sau này quân sự giờ học, phải nghe ta chỉ huy." Giữ lại bản thốn kiệt tư huấn như vậy tuyên bố.

Ngay sau đó nói về mình chiến tích huy hoàng lấy tăng lên đang học viên trung uy tín lực."Khiếp sợ thế giới a vài kéo kéo hành động, chính là ta chỉ huy, nghe nói qua sao!"

Nhưng mà...

"Không có!" Phía dưới tám người không có một chút do dự hai miệng đồng thanh nói. Kiệt tư vừa nghĩ đến, bọn họ căn bản không phải một tên thế giới người.

"Ai... Được rồi." Kiệt tư lắc đầu một cái, lại tiếp giáo huấn nói: "Bắt đầu từ hôm nay, chúng ta đem cùng nhau học tập quân sự tác chiến kiến thức cùng kỹ năng! Đồng thời, trợ giúp các người học tập mở mang các người người năng lực, cũng chính là các người thuyết siêu năng lực..." Kiệt tư vừa dứt lời, phía dưới liền rùm beng ồn ào kêu la.

"Oa rài, thiệt giả? !"

"Ni mã, cuối cùng là không cần chỉ bị đánh ai huấn, muốn trở thành chân chính siêu nhân a có một hữ!"

"Ồn ào cái gì! An tĩnh!" Kiệt tư lớn tiếng a đạo. Phía dưới trong nháy mắt an tĩnh lại."Đừng tưởng rằng chỉ có một người năng lực trọng yếu. Ta có thể

rất phụ trách nói cho các người, ở trên chiến trường, không hiểu được đoàn đội hợp tác, kia người khẳng định chính là chết nhanh nhất kia một tên!"

Kiệt tư rất hiểu huấn luyện quân sự phương thức, biết lúc nào nên nhắc tới bọn họ hứng thú, lúc nào lại nên bắt nước lạnh."Hơn nữa, đừng tưởng rằng các người bây giờ lập tức là có thể đạt được siêu năng lực! Bây giờ trừ Lôi Na, cùng Đỗ Sắc Vi trở ra, các người trung bất kỳ một người nào người cũng không có tiếp nhận hướng dẫn thấp nhất thân thể tổ chất. Cho nên, các người bây giờ phải làm là làm sao vượt qua người thường, sau đó lại đi muốn làm gì siêu nhân!"

"Nghe hiểu sao" kiệt tư cuối cùng hỏi."Nghe hiểu..." Vốn là nhiệt tình dâng cao phía dưới chỉ truyền tới một tên uể oải thanh âm.

"Lớn tiếng điểm!" Kiệt tư bất mãn nói.

"Nghe hiểu!" Tám người lớn tiếng đạo.

"Được ! Như vậy, bây giờ, hướng quẹo phải!" Kiệt tư ngay sau đó hạ đạt chỉ thị nói: "Về phía trước năm chục ngàn thước, chạy!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Viêm Đế cùng Hoa Hạ sâu xa

"Thạch Viêm bạn học, lưu sư phụ đang đang gầy dựng vượt qua thần ban, muốn cùng đi sao? !"

Đi theo miss đi tới lầu làm việc, xa xa ở trong hành lang liền nghe được Lôi Na không phục sau đó cật biết thanh âm.

"Sư phụ, ta không phục, bằng gì hần là huấn luyện viên, ta là trưởng lớp a?"

"Người bị huấn luyện quân sự sao?"

"Không có."

"Người tư chất tâm lý vững vàng sao? !"

"Ngạch... Bất quá cứng rắn."

"Kia người jyy tên chùy!"

"..."

Hai người đi vào phòng làm việc, liền thấy Lôi Na đang đang hoàng đứng ở trước bàn làm việc, bên cạnh là cầm chùy tương lai chiến sĩ kiệt tư.

"miss Tỷ?" Kiệt tư xoay người lại không xác định nhìn miss sư phụ.

"Làm sao thấy ta thật bất ngờ sao?" miss sư phụ mỉm cười nói. Thạch Viêm không chút khách khí trực tiếp ngồi vào để ghế ngồi trên.

"Không phải, chẳng qua là ta nhớ, một lần cuối cùng thấy người thời điểm, người đã có... 18 tuổi." Kiệt tư nghiêm trang nói.

"Ừ. Đó là ở người thời gian vị trí." miss sư phụ mỉm cười giải thích.

Sau đó lưu lạc thụ tư bắt đầu giáo huấn.

"Được, mọi người tìm chỗ ngồi xuống", thụ tư hướng mọi người tỏ ý hạ, sau đó nhân nhạ nói, "Mọi người không nên nhìn có thể từ lỗ sâu trung đi ra uy hiếp."

"Trong bọn họ, có thể có vô cùng mạnh mẽ tà thần, mà các người trung, dù là giống như Lôi Na dạng", lưu sư phụ vừa nói, bên hướng Lôi Na mang giờ tay lên, nhất thời Lôi Na không tự chủ được phù không, "Thần thể, bền chắc không thể gãy, các loại kháng thể, miễn dịch phóng xạ, nhưng cũng không phải Vô Địch."

Nói xong tay buông lỏng một chút, Lôi Na cả người liền rơi trên mặt đất."Ai yêu."

"A..." Nhìn Lôi Na cái mông đất đáng về, ngồi giết thời gian Thạch Viêm không nhịn được cười một chút, đưa đến Lôi Na nỡ một trận giận mà coi.

"Nhưng là chúng ta vẫn có những phương pháp khác phá hủy nàng! Các ngươi trung có hai người, có thể phá hủy dạng thần thể." Thụy tư vừa nói đi tới bọn họ trước mặt, chỉ trỏ đầy xăm đức lại ách tư nói: "Cái thứ nhất, có thí thần lực nam nhân đại D!"

"Chửi thề một tiếng, hắc hắc hắc hắc, ta sao" đại D đứng lên, thật giống như học sinh bị sư phụ khen ngợi vậy, ngu a a cười lên.

Bên cạnh cả đám khó chịu nhìn hán một cái, chùng dích nói thẳm "Ta đi, không phải đâu?!"

"Ngươi a", lưu sư phụ lạnh nhạt nói, "Tư tưởng tính ngộ không cao, ngươi muốn cầm nó làm gì?"

Đại D vừa nghe, nhất thời cấp, giọng đều có chút không thông thuận, "Bảo cáo sư phụ, ta, không không không, báo cáo lãnh đạo, a, thủ, thủ trưởng."

"Ta đại D, mặc dù miệng đầy hồ thật mệt mỏi, nhưng tuyệt đối không làm qua cái gì thương thiên hại lý chuyện a, đánh một chút đánh nhau, đánh nhau lườm gạt vơ vét tài sản, gạt dốt điều thuốc tiền cái gì, loại không tính là a, lần trước muốn khi dễ cái đó nữ hài, cũng bị từ cứu a, không thành, không thành."

"Bất quá ngày sau, ta nhất định đáp đền tổ quốc, trở thành một tên hảo chiến sĩ, tốt binh lính, hảo nam nhi."

Lưu sư phụ vui mừng cười cười, nói tiếp, "Ngoài ra, còn có một cái nữ sinh cũng có thể."

? Kỳ lâm vừa nghe, có chút hưng phấn, không khỏi nói, "Ta sao?"

"Không, đức ban"

Cái Luân vừa nghe, không khỏi sững sốt một chút, "Ngươi là thuyết đám kia trung cũng có?"

"Chớ nhìn bọn họ, ngoài ra", lưu sư phụ nhìn Cái Luân nói, "Cái Luân, ngươi tương đối đặc biệt!"

Cái Luân vừa nghe, không khỏi vui mừng, quả nhiên, ta đại Cái Luân cũng không phải là vật trong ao.

"Đoạn thời gian đầu, vẫn đối với các ngươi chịu đòn kích năng lực làm các loại khảo sát!", lưu sư phụ lời trực tiếp để cho đức ban Tam Cơ Hữu chúng tất cả khỏe miệng co quắp hạ, lưu sư phụ hiển nhiên không ý thức được, tự nhiên nói, "Ngươi đâu, có đến gần thần thể độ cứng!"

"Ngạch, sau đó thì sao?"

"Sau đó, ta có thể cho ngươi chỉ rõ một cái học tập đường đi", Thụy tư suy nghĩ một chút, tiếp tục nói, "Nào đó ý nghĩa trên, ngươi so với thí thần lực mạnh hơn, nhưng nào đó ý nghĩa trên, lại không được!"

"Cuối cùng xét xử, nhất thời bán hội ta không cách nào cho ngươi làm ra giải thích hợp lý, bao gồm thời gian hiệu trưởng cơ lan, cũng giải thích không, bởi vì, trừ đã vượt qua chúng ta đối với khoa học kỹ thuật lý lý giải" vừa nói, Thụy tư khe khẽ thở dài, "Vũ trụ đã ra đời 137 trăm triệu lâu, mà chúng ta vẫn minh đứng ở 137 trăm triệu năm tiết điểm trên, nhưng, còn có một chút vẫn minh, có thể xuất hiện ở 1 trăm triệu năm tiết điểm trên, chúng ta đối với hán không biết gì cả!"

Vừa nói chuyện âm chuyển một cái, quay đầu nhìn về phía một bên mà ngồi Thạch Viêm, "Như thế nào? Chúng ta cùng thời gian thần hiệu trưởng cũng không biết Cái Luân lực lượng, không biết ngài có kết luận gì sao? Đến từ huyền huyền vẫn minh hóa chi đế vương!"

Thụy tư tiếng nói rơi xuống, phòng họp một trận quỷ dị an tĩnh.

Mọi người vừa nghe, không khỏi cũng xoay người nhìn về phía Thạch Viêm.

Lưu lạc Thụy tư nhìn không rõ cho nên mọi người, khẽ mỉm cười, sau đó nói: "Như mọi người suy nghĩ, hán cùng Lôi Na vậy, đến từ những thứ khác vị trí thế giới, hơn nữa còn là thuộc quyền vẫn minh một phe chúa tể!"

"Ni mã, hóa chi đế vương, công sự có mộc hữu!"

"Ta đi, ta viêm Ca lại sao tha, không trách có thể treo đánh Lôi Na!" Cái Luân bật thốt lên.

"Này, quán ta chuyện gì? Ta cũng rất cường có được hay không? ! Chi bất quá tốt nhiều năng lực đều không giải tỏa mà thôi! Năng lực ta nếu là giải tỏa, toàn bộ thái dương hệ cũng sẽ chơi xong!" Lôi Na bất mãn nói.

"Sẽ không cùng lưu sư phụ ngươi vậy, là một mấy ngàn Niên Lão quái vật đi! Không phải đâu, thua thiệt ta còn tưởng rằng hán là một bạch mã vương tử tới." Kỳ lâm mặt đầy kinh ngạc đến ngây người biểu tình.

Thụy tư khoát khoát tay nói, "Được, cụ thể hay là sau các ngươi tự mình đi hỏi Thạch Viêm bạn học đi. Bây giờ, sẽ để cho các ngươi được thêm kiến thức, tin tưởng Thạch Viêm các hạ có thể để cho các ngươi đối với năng lực chính mình có hơn rõ ràng nhận biết!"

"Không biết các hạ đối với bọn nhỏ năng lực có cái gì thấy lý giải?" Thụy tư nhìn Thạch Viêm dò hỏi.

"Viêm Ca, viêm Ca. . ." Liên quan đến thân mình lực lượng, Cái Luân đó là một tên cấp a, ngay cả trước hoài nghi cũng quên.

"Được rồi! Vậy ta liền nói một chút ta đối với Cái Luân năng lực lý giải!" Thạch Viêm đứng lên, "Cái Luân lực lượng, rất có thể là vu tộc nhất mạch, Cái Luân vậy để cho người im miệng năng lực, đến giống như là một loại thần thông, cái gọi là thần thông, chính là trời sinh nào đó năng lực, hoàn toàn không cần ma lực thần lực cái gì là có thể phát động! Cùng bẩm sinh tới năng lực."

"Vu tộc? Đó không phải là Hoa Hạ thần thoại trong truyền thuyết tồn có ở đây không? Cũng không có xác thực cho thấy vu tộc thật tồn tại. Hơn nữa, nếu như thuyết thật có tổ vu nhất tộc, như vậy "Khai thiên tích địa" chuyện cũng là tồn tại, như vậy vu tộc phụ thần bản cổ nhất định là vị chân chính đại thần, hiệu trưởng kia đại đồng hồ báo thức trong hân sẽ có ghi lại mới đúng." Đầu trực thủy tư sờ cằm suy nghĩ đạo, mặc dù biết đối phương sẽ không vô thối tha, nhưng hân hay là đem mình nghi vấn nói ra.

Thạch Viêm khẽ cười một tiếng, "Ta sao thuyết tự nhiên có ta đạo lý, thủy tư pháp sư, người biết ta là huyền huyền văn minh tới, nhưng người có thể biết ta cùng Hoa Hạ có rất sâu sâu xa!"

"Địa cầu Hoa Hạ lúc nào cùng ngài tôn cường giả liên hệ quan hệ?" Thủy tư nghi ngờ nói, bất quá nhưng trong lòng thì tựa như ăn thuốc hưng phấn, hết sức ngạc nhiên mừng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 216: kinh hiện xuyên việt giả

"Ta quả thật cùng Hoa Hạ có không thể chia nhỏ quan hệ, nhưng cũng không phải đời này giới Hoa Hạ, các người có thể hiểu thành là song song thế giới Trung Hoa hạ."

"Song song thế giới?" Thủy tư gật đầu một cái.

"Đúng, đến nỗi tại sao lại cùng Hoa Hạ liên hệ quan hệ, bởi vì... Ta cũng không phải là huyền huyền văn minh sinh trưởng ở địa phương người, mà là đất nói đạo người Hoa, từ Hoa Hạ thế giới chuyển kiếp đi!" Thạch Viêm cũng gật đầu.

"Chửi thề một tiếng, chuyển kiếp

Đang tay đánh trứng, xin chờ chốc lát

Nội dung đôi mới sau, mới lần nữa đôi mới trang bìa, là được lấy được mới nhất đôi mới!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: mười triệu bắt tử binh! Ai chủ chìm nổi? !

Mọi người bước lên quảng trường, sau đó thấy một tên màu xanh thâm phù văn trận ẩn mình khác ở giữa quảng trường, trước mắt một trận vàng sáng thoáng qua, mở mắt lần nữa, nhưng phát hiện vẫn thân ở một mảnh rừng đào trong.

Một cây viên loang lỗ cầu kết cong lão cây đào, đeo đầy bàn tay đại hoa đào, mỗi một cây cây đào cũng so với phổ thông cây đào đại không chỉ gấp mấy lần.

To lớn quả đào tằm ra mê người hương vị ngọt ngào.

Lôi Na tò mò sờ một cái cây đào, cũng không phải là ảo ảnh, mà là chân thực tồn tại, hái một tên trái cây xuống, cắn một cái, "Ngô, thật là ngọt!" Lôi Na thở dài nói.

Kỳ Lâm cũng hái một người, quả thịt của vào tức hóa, một hộp đi xuống, cả người đều cảm giác ung dung rất nhiều nhiều.

"Thiết, ăn hàng!" Đỗ Sắc Vi ngực không đồng nhất cũng từ trên cây hái một viên xuống.

"Ni mã, sao đại đào, không biết là bản đào đi!" Cái Luân Triệu Tín cũng hái một viên.

"Cũng không phải là đào, là trường sinh quả! Mặc dù mặt ngoài tương tự, nhưng là hoàn toàn bất đồng phẩm loại." Thạch Viêm đứng ra để giải thích.

"A, ăn có thể trường sinh Bất Lão sao?" Cùng Thạch Viêm chung một chỗ, Kỳ Lâm cái gì cũng dám muốn, huyền huyền văn minh với nàng nhìn lại cùng thế giới thần thoại không thể nghi ngờ, nếu là thế giới thần thoại, có ăn liền trường sinh Bất Lão đồ không hề hiếm lạ đi.

"Không thể." Thạch Viêm Bạch Kỳ Lâm một cái.

"Vậy có ích lợi gì, còn gọi tên tên?" Kỳ Lâm thất vọng.

"Mặc dù không năng trường sinh, nhưng đối với cường thân kiện thể có rất lớn chỗ tốt, hơn nữa quả thật có kéo dài tuổi thọ công hiệu, nếu như là người bình thường uống, dược liệu không có được phát huy đầy đủ, kéo dài thọ mệnh công hiệu cũng có sở giảm bớt, chỉ có thể gia tăng ba trăm năm đến năm trăm năm thọ mệnh, !" Thạch Viêm nhìn mọi người một cái, "Các người mặc dù đã vượt qua người bình thường phạm vi, nhưng từ trên căn bản tới thuyết, các người vẫn thuộc về người bình thường phạm vi, sau khi dùng, dược liệu sẽ chạy mất hai đến ba thành, có thể kéo dài thọ tám trăm năm đến một ngàn năm! Thanh xuân vĩnh trú!"

Nghe vậy, tại chỗ tất cả phái nữ quang đột đột nhìn chăm chăm trường sinh quả, ngay cả miss sư phụ tên tri tính mỹ nữ cũng không ngoại lệ.

Thanh xuân vĩnh trú, đơn giản là tất cả phái nữ sát thủ.

Thạch Viêm trong mắt lóe lên một tia nhu tình, phiền trường sinh rừng cây ăn trái là ban đầu hẳn vì cho sau khi sống lại Thái Lâm cố bản bồi nguyên mới bồi dưỡng đứng lên, vốn là mấy ngàn năm mới có thể thành thực trường sinh quả, bị hẳn mượn dùng thiên địa lực quán thấu, thời gian sử dụng không tới ba năm liền đều được quen thuộc.

"Ta có thể lấy thêm lưỡng khóa trường sinh quả sao? Ta muốn cho ba mẹ ta. . ." Kỳ Lâm không phải là một thích mở miệng hướng người khác tác muốn cái gì người, hơi có chút khó vì tình, bất quá lại không thể không hỏi, thanh xuân vĩnh trú, có thể làm cho người kéo dài tuổi thọ tám trăm chờ đồ a.

"Ha ha, dĩ nhiên có thể!" Thạch Viêm cười cười, hướng về phía những người khác nói: "Các người cũng giống vậy."

"Cũng hái tốt? Vậy cùng ta tới, ở đưa các người một trận đại lễ!"

Vô luận là Đỗ Sắc Vi, Kỳ Lâm, hay là buổi cỏ Tam Cơ Hữu, lưu lạc Thụy Tư, trong mắt đều hiện lên ra mong đợi quang mang, sát theo Thạch Viêm bước chân.

Đi ra to lớn rừng đào, phía trước sáng tỏ thông suốt, nhưng là một hùng hồn nguy nga cao lớn thành tường, giống như tuyết bích thiên nhận cắt đứt tầm mắt và đường xá, vất ngang ở loài người không thể mong đợi và thần tích đất, làm người ta chỉ có thể sinh ra ngựa mặt trông lên lòng, thần phục với duy chỉ có có thần chỉ mới có thể ở dạng bên trong thành tường, lạnh lùng cùng thể nhân ngăn cách.

Gió thổi thảo thấp, binh giáp vang động giống như phong qua rừng trúc, theo sát ở Thạch Viêm sau lưng cả đám, thấy thành tường trước rậm rạp chằng chịt khoắc giáp chiến sĩ.

Cả người sáng rỡ máu đỏ chiến giáp, đầu đội máu khô, người khoắc hỏa giáp, chân đạp Liệt Diễm giày lính. Trong tay gươm cao trường mâu, chỗ hông treo hoàn thủ đao. Treo giương cung như thu thắng, cầm mũi tên sắt tựa như nanh sói. Mỗi một người mặt trang nghiêm, vẻ mặt lạnh lùng, cặp mắt nhìn thẳng phía trước, không nhúc nhích tựa như lạnh như băng máy giết người.

Tò ra khí tượng sâm nghiêm, vô cùng vô tận, kinh thiên khí sát phạt thoáng chốc lấp đầy trong thiên địa...

Hơn ngàn chi chi sắc bén trường mâu đâm bể lạnh lùng sóc phong, tạo thành một mảnh làm người ta nghẹt thở chết rừng rậm, sắc bén lãnh huy làm thiên địa đều là chi thất sắc.

Phía trước cửa thành mở ra, một cái tím bầm thần long bay ra, chân đạp thái vân, bay đến Thạch Viêm trước người, thấp kém đầu rồng.

Mới phát hiện con thần long đầu lại là một tên ghé ngồi, rất hiển nhiên chỉ tím bầm thần long chẳng qua là Thạch Viêm vật để cười.

Vào vào trong thành, hai bên đường, đứng sừng sững rậm rạp chằng chịt đồ giáp chiến binh!

"Viêm Đế! Viêm Đế! Viêm Đế!"

Chút khoát giáp chiến sĩ, hoành trực có được, được được thẳng tắp, giống như đao cắt một dạng, rậm rạp chẳng chặt ít nhất có mấy trăm ngàn chi chúng, cùng kêu lên hò hét, thanh thế kinh người, là có thể so với thiên địa oai, vùng cánh tay hô to, khí trùng tiêu hân.

"Giết! Giết! Giết!"

Chiến binh tiếng gọi ầm ỉ càng ngày càng lớn, chân trời từ khí cuộn cuộn tới, các chiến binh chiến hơi thở cùng phương thiên địa liên tiếp đến cùng nhau! Trên bầu trời một đao to lớn bóng người hiện lên, phát ra sấm vai, đôi trung như có sinh nhật tiêu diệt, càn khôn biến thiên, một người đứng ở nơi đó, chính là một phương thiên địa, một phe càn khôn, một phe chứa tể!

Thạch Viêm sau lưng tất cả mọi người, bao gồm trái qua ngàn năm gió to sóng lớn lưu lạc Thụy Tư ở bên trong, luôn luôn tùy tiện lời nhả làm qua sát thủ Đỗ Sắc Vi, cũng không khỏi sắc mặt thay đổi, đều có một loại trực diện mệnh mông thiên uy đáng sợ cảm giác, càng chớ thuyết buổi cô Tam Cơ Hữu, học sinh tay, chút một mực sống ở xã hội hài hòa trung tì.

"Lui ra!"

Theo Thạch Viêm ra lệnh một tiếng, hai bên đường phố mấy trăm ngàn chiến binh nhanh chóng rút lui, nhịp bước đều đều, cương kinh có lực, mỗi một cái động tác cũng cao độ nhất trí, hàng ngang tưng được xếp hàng thật chỉnh tề, đội hình không loạn chút nào, lẫn nhau đang lúc cách không chế vừa đúng lúc.

Đỗ Sắc Vi nhớ Thạch Viêm nói qua, hân như thế nào như thế nào, lợi hại dường nào, coi như là hân treo đánh Lôi Na, lưu sư phụ đối với hân cung kính có thừa, nàng cũng cảm thấy Thạch Viêm quá thú vị, nhưng là chính mắt nhìn thấy một màn, Đỗ Sắc Vi lại có một loại chính mắt thấy thần chỉ hạ xuống nhân gian rung động, những chiến binh kia thành kính cuồng nhiệt ánh mắt, để cho Đỗ Sắc Vi nhớ tới hướng thánh trên đường quý bái dập đầu thủ đi tới trước tín đồ.

"Này phương không gian tổng cộng có trứ mười triệu không chết chiến binh trấn áp, chiến khí cùng này phương thiên địa tương liên, dưới có cỏ trận phân thiên, trên có thần khí ai chủ chìm nổi, chiến binh do hóa linh mà tụ, có thể tự không bị thương, không chết, bất diệt!" Thạch Viêm cặp mắt tràn đầy tự tin cùng mũi nhọn: "Coi như cường gốc rễ để gấp mười gấp trăm lần, như vào nơi này. . . Hữu tử vô sanh! !" Hân trăm năm bên trong không thể tu luyện thì như thế nào, chính là hân tâm huyết, ở trong người mở ra dị không gian, lấy toàn bộ đại lực tài nguyên ngưng luyện không chết chiến binh, phối hợp phân thiên cỏ trận, thần khí ai chủ chìm nổi, coi như là ban đầu ở Đấu Khí Đại Lục hại hân trăm năm không thể tu luyện phong nữ nhân, hân cũng có tự tin đem vây ở trong đó.

Cúi ngựa mặt lên trời đất, phương chi thiên địa chi mệnh mông, tinh thần mờ mịt, tự thân chi miêu.

Cả đám ngơ ngác đi theo Thạch Viêm sau lưng, hiển nhiên còn không có từ mới vừa rồi cảnh tượng phục hồi tinh thần lại.

Thụy Tư lần đầu tiên chân chân chánh chánh cảm giác được huyền huyền văn minh mạnh mẽ cùng đáng sợ, thậm chí cái gọi là sâu sông văn minh, so sánh với đứng lên, cũng giống như một cười nhạo!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vị Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 218: thiên thang, thần bí nữ tử

Mọi người đi theo Thạch Viêm đi vào kia giống như Thiên môn trung khai thành tường mở ra chỗ, mới phát hiện tựa hồ chẳng qua là một tòa lớn hơn kỳ cung điện.

Cửa cung sau là một cực kỳ rộng lớn khoát quảng trường, ngang dọc vô cách, khó mà đo đạc.

Từng cái thân hình cao lớn máu giáp vệ sĩ đề trường kiếm bên hông dọc theo quảng trường bốn phía không ngừng rục rịch. Nhìn qua chút rậm rạp chẳng chặt máu giáp vệ sĩ chẳng qua là một đạo tri đứng ở quảng trường bốn phía tường rào! Lít nhít đứng ở cùng nhau, mỗi một bước nhưng lại vô cùng chính tề, không có chút nào thác loạn, để cho người chợt nhìn một cái lại nhìn không ra bọn họ đang kéo dài không ngừng rục rịch.

Trừ chút máu giáp vệ sĩ, giữa quảng trường trống rỗng đất đứng trên trăm vị hắc bào nhân, những người này giữa cách cũng kém không nhiều, chỉ là bởi vì quảng trường quá lớn mà tỏ ra vô số.

Trên phương thiên không đám mây trung, luôn luôn có một con máu đỏ hai mắt mở ra, lãnh đạm nhìn chăm chú một cái, sau đó lại biến mất đang thay đổi huyền trong mây.

Ở quảng trường trung tâm thành phố, có một mảnh hết sức cự hồ lớn, hồ dị thường trong suốt, nhưng liếc nhìn lại, nhưng là không nhìn thấy cuối, cái loại đó sâu thăm, làm cho người có chút rợn cả tóc gáy.

"Đến, chính là trong." Thạch Viêm dừng bước lại, hướng về phía mọi người nói.

Kia bình tĩnh giữa hồ, đột nhiên dâng lên từng trận rung động, chợt mọi người chính là cảm giác được, một cỗ cực đoan kinh khủng đập chồm, từ hồ trên không gian phát ra, tràn ngập mở ra.

"Xuy!"

Khi loại kinh khủng không gian ba động đạt tới điểm lúc, một đạo cực độ sáng chói chùm tia sáng, đột nhiên từ hồ kia bạc chỉ để bạo xạ ra, cuối cùng cùng bầu trời trên máu mắt đỏ, liên tiếp chung một chỗ.

"Ừng ừng!"

Khi hai người liên tiếp lên trong nháy mắt, hồ trên không gian, đột nhiên truyền ra sấm vậy tiếng vang, chợt không gian ở từng đạo rung động quang trung từ từ xé mở ra, một hồi lâu sau, một cánh đi thông không biết chỗ sâu hắc sắc không gian lớn cửa, liền là xuất hiện ở Thụy Tư đám người trong mắt.

Thạch Viêm phát tay một cái, Lôi Na, Đỗ Sắc Vi, Kỳ Lâm, miss chút phái nữ nhân vật, không bị khổng chế bay vào cửa bên trong, một khắc sau, cửa không gian đóng kín, mặt hồ bầu trời khôi phục lại bình tĩnh hình dáng.

"Chỗ kia không gian, có một phe suối nước nóng, tuy chỉ là một phe miệng chén đại nguồn suối, nhưng vạn năm không nghỉ, có tẩy tinh thần linh hiệu, nhưng không phải là nữ tử không thể bước vào." Nhìn Thụy Tư đám người nghi ngờ hình dáng, Thạch Viêm giải thích.

"Nam kia đi vào sẽ như thế nào?" Cái Luân nghi vấn hỏi.

Thạch Viêm trên dưới quan sát hạ Cái Luân, cười nói: "Nếu không ngại vào đi thử một chút, bắt quá sau khi ra ngoài ngại thì phải đổi tên tên!"

"Tại sao?" Trung Nhị thiếu năm Triệu Tín không hiểu nói, Cái Luân cũng là mặt đầy nghi ngờ.

"Bởi vì Cái Luân tên tên quá phái nam hóa!"

...

Lôi Na, tường vi, Kỳ Lâm, miss mấy người hào quang lượn quanh quan sát bốn phía hoàn cảnh chung quanh, nơi đây lại là một tòa cung điện, xa xa nhìn lại ở cao cử ngôi cơ chánh điện trước có một cao treo bầu trời viên luân, viên luân có màu xanh thắm, tựa hồ có nào đó thần bí pháp trận lực lượng tạo thành, tiệm ẩn tiệm hiện.

"Là nơi nào a?" Lôi Na tò mò nhìn quanh bốn phía.

"Thiên hạ linh tuyến không đếm xuể, nhất trừ tiếng tốt người đương kim đế cung trong Viêm Đế đại nhân là để sau sở tìm thiên thang, tuy chỉ là một phe miệng chén đại nguồn suối, nhưng vạn năm không nghỉ, có tẩy tinh hồn đúc lại thần hồn chỉ kỳ hiệu, vô số cường giả có thể cầu mà không thể được... Thiên thang liền ở đế cung hậu điện chánh tây."

Mấy nữ đang nghi ngờ, viên luân người kế tiếp cổ đại thị nữ lối ăn mặc hình dáng nữ tử tự nhủ nói.

Đỗ Sắc Vi sắc mặt có chút mất tự nhiên, Lôi Na đám người còn muốn hỏi lại, nhưng phát hiện cái đó đứng ở viên luân hạ nữ tử cũng đã không nhúc nhích, trên mặt không có chút nào biểu tình, phảng phất một pho tượng, mấy người như có sở ngộ, chỉ sợ cũng là phương trong không gian mười triệu bất tử bình trung một người trong đó.

miss vẫn đạo tiếng cảm ơn, sau đó mang Lôi Na Kỳ Lâm tường vi mấy người, theo như thị nữ kia lối ăn mặc nữ tử sở thuyết dọc theo tiền điện từ nay về sau đi tới.

Mấy người mặc dù đều không phải là cái gì người bình thường, nhưng là cung điện nhưng là có nào đó cấm chế tồn tại, hôm nay không có phương pháp nhanh chóng đi tới trước, chỉ có thể từ từ đi tới, nhìn đầu "Thái Dương" xê dịch xấp xỉ sáu mươi độ, mới rốt cục đi tới lâm vườn tiệm nhiều hậu điện, xa xa thấy một nơi trời quang mây tạnh, có sương mù khí lượn lơ, chắc chắn nơi đó là thiên thang chỗ, liền vội vàng đi tới.

Mặc dù là đế cung, cũng gặp không ít canh phòng, nhưng không ai quản các nàng.

"Chính là trời thang? ! Thật là dư thừa năng lượng sinh mạng." Lôi Na cả kinh nói, trước mặt đào cùng phương suối nước nóng thật là không thể so sánh.

Suối nước nóng sương mù mờ mịt, thang trì không tới hai mươi thước vuông đại, đi tới mạn trước che giấu suối nước nóng bên ngoài, mấy người nhảy vào trong nước, cảm thụ cái loại đó toàn thân bị ngâm, tất cả lỗ chân lông đều bị kích thích thư thư phục phục cảm giác, hưởng thụ thờ dài một hồi, chỉ thấy trước phía trước có một tên thân ảnh mơ hồ.

Mấy người kinh giật mình, trong làm sao sẽ còn có những người khác, bắt quá nhìn kia mờ lung bóng người giống như là một nữ tử, Kỳ Lâm lên tiếng nói: "Người... Người là ai..."

Nữ tử phát tay một cái, bên trong suối nước nóng sương mù lại hướng bốn phía từ từ tản đi, theo sương mù tản đi, mấy người cũng rốt cuộc thấy rõ người nữ kia tử mặt.

Nàng mái tóc dài mềm ở trên ót cao vút giống như rối bù mây mù, hai hàng lông mày thon dài thẳng tắp, nhãn nhụy chân mày lộ ra mấy phần không giận tự uy anh khí cùng quyến rũ, thẳng cánh mũi lạnh lùng mới vừa cường, thần giác hơi lơ lửng, mang từng tia ngạo mạn, gầy gò cảm hơi nhọn, phối hợp kia tựa hồ không có chút nào nữ tử nhu nhược cảm gương mặt cùng vẻ mặt, bình tĩnh đôi không kiềm được để cho người khó mà sinh ra cùng nàng đối mặt dũng khí, là một tấm tập đẹp lạnh lùng, quyến rũ, yêu nhiều làm một thể hoàn mỹ gò má.

Đề cho Kỳ Lâm tường vì nhớ tới lâm Thanh Hà phiên bản Đông Phương Bất Bại, chính là một người như cái lạnh này diễm ngang ngược quyến rũ nữ tử hình dáng. . .

"Các người lại là ai?!"

Nữ tử vũ đến cơ hồ có thể làm nam nhân xương tủy đại thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên, ánh mắt đe dọa nhìn chúng nữ, ngồi ở suối nước nóng trong nhưng là lẫm nhẫm bất động.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219: Vũ Động Càn Khôn

"Bản sao 《 Vũ Động Càn Khôn 》 "

"Chủ tuyến nhiệm vụ, đánh chết phá phong ra Dị Ma Hoàng, tướng thưởng nhiệm vụ, 7 đoái hoán điểm."

"Chi tuyến nhiệm vụ, thu thập Bát Đại Tổ Phù, tướng thưởng nhiệm vụ vô."

Yêu Vực cực bắc, cương phong lãnh liệt, nếu là ở kỳ đặc định thời kỳ, gió mạnh tạo thành phong bạo, cái loại đó uy lực, coi như là quay bánh xe cảnh cường giả cũng là hơi có chút biến sắc, nhưng là một tên phát ra sủa vai quần áo đen nam tử, nhưng an an ổn

Đang tay đánh trúng, xin chờ chốc lát

Nội dung đổi mới sau, mỗi lần nửa đổi mới trang bìa, là được lấy được mới nhất đổi mới!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Ba Nghìn Vĩ Diện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.